

Acheté pour l'école des Jeunes d'Asie
de France à Constantinople par M. Duverney
avec autorisation de M. Ruffin, sur les épargnes
des années 1803, 1804, 1805 et 1806.

Duverney

کتابخانه شرعی و دولتی

467

50

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ

حضرت شیخ بسمله ذکرند و ذکر حدیث شریفه اقتدا ایدوب حمد خدای معنی
ذکر ایلدی بیوردی منت خدایا زیرا حقیقت حمد ذات باریک صفات کمالیه
مشمول کلام ذکر ایلک در لفظ حمدی و یا بعضی مشتقاتی بجز صمد ذکر ایلک واجب
دکلمه که حاشیه مطالعه چند بعد ایلد و بیت ایدوب بیوردی حقیقه الحمد
اظهار الصفات الکمالیه یعنی حقیقه حمد و مسمی و دلی مشتمل الفاظی ذکر ایلک
دکلمه حاصلی حمد و مشتقاتیه مخصوص دکلمه حقیقت بل که هر کلام که خداوند
صفات کمالیه دلالت ایدر حقیقت حمد اولد که کریمه عزیزی دین الله اولسون و کریمه
عزیزی دین الله اولسون منت تا ایلله و تا سر مصدر در من بمن دن یعنی بضر باریک
مضاعفدن توبیخ ایلله تنبیه ده مستعمله من توبیخ اولد که بر کسیه بر ننده اعطا
ایلیه سین صکره اذا و جفا ایچون باشنه قده سین پس بومنت عقلا و شرعاً مذکور
نته که قرانده بومنتک حقنه ایت کریمه وارد اولمشد قوله تعالی لا یبطلوا صدقاتکم
بالمقنن والاذی و من تنبیه اولد که سود و کله بعضی نسنه انعام ایلیه سین
تحتی یعنی محبت و مودت جهتندن ایلد و کک عطا فی تعدید ایلیه سین
اکامحتک اولد و غنه متنبیه اولمچون و بومنت عقلا و شرعاً مقبول نسته
که ایت کریمه بوکه دلالت ایدر قوله تعالی بل الله بمن علیکم پس ذات باریکی ایکی
وجهله بیلله منت اثبات ایلک اعتراف و اقرار طریقیه در یعنی بوقدر نعم جلیلی
کبیره اعطا اولمشد و مردم و هر ساعت اعطا ایدر کریمه منت ایلیه لایق و سزاوارد

توبیخ
باشنه تاقیق و مردم

تنبیه
دوید و روش

دیکلد اخبار طریقیله دکلد یعنی بواشات اعتراف طریقیله اخبار طریقیله
 دکلد یعنی بیزه منت ایلدی و یا ایلردیکلد یک دکلد پس بوا عتراف محض سکر
 و ثناء خدای یایله و یا سز ایکی معنا بیننده مشترکدر بریسی ذات باریه
 اسم غریبه الله کی که غیر اطلاق جازد کلد و بریسی صاحب دبت معنانه
 که خدا و خانه خدا کی صاحب خانه دیکلد بونده یا ساکن او قومن لازمد
 معلوم اولاکه هر کلمه نیک که آخری الف و یا م و او اولسه انده بوندن صکره
 بریامقر در نهایتی حالت اضافتده اثباتی لازمد کرکسه اول کلمه صفتنه
 مضاف اولسون بوی دلا و یزکی کرکسه غریبه مضاف اولسون بوی نافع
 کی یا خضرا بونده لام جازه کی تخصیص افاده ایبر المنته الله کی یعنی منت
 الله کلد وسته اول حقیق و خریدر مذکور اعتراف طریقیله منت الله دیکلد
 دیکلد نزیرلستان اولدر و بیز ممنون علیه ایز پس منت آنکدر بیزه بزم اکاد کلد
 معلوم اولاکه مسعود وومینک ادب بچشده متینک اولی المنته الواهب
 العقل در پس الله جاری اولان مباحث و مناقشات بونده جاریدر اما
 طالب تحصیل فارسی اولنه مناسب و ملازم اولدر و غیر چون ترک اولندی و مناقشات
 بونده جاریدر عنه فعل ماضی مفرع مذکر غایب صیغه سید لغتده بولمیان
 نشنده دیرلر اما بونک کی برلرده فی مثل و مانند معناسنی تضمین ایدرلر معنای
 استمراره در یعنی دائما عز زده دیکلد اولدر و حرف عطفدر قیاس بونده
واوله همزه بیننده مضموم ووقمقدس اما غریبی مفتوح او قمعله شری بولمشده
جل غی کی فعل ماضی مفرع مذکر غایب لغتده عظیم دیکلد اما بونک کی
 برلرده متعالی معناسنی ویرلر اولی بودر که عنه به عطف تفسیر اعتبار اولنه بسوی
 جمله فعلیه معنا جهستن خدایه صفت واقع اولمشده که حرف رابط صفت
 و یا حرف تعلیل که براده ادا الله ما قبلینی ما بعدنه ارتباط ایچون کلمتدین نه ربط
 ایلد و کینی تعیین ایلد قلت تا ملان ناشیدر طاعتش طاعت مصدر طاع طوع

طاعت
 بویروق و نیت

ددلاقی
 ددمنی

ضربا بـنـك و او پسندك انقياد معناسنه ضمير اضافي مصدر ك مفعول
 اضافي قيلندند خدايه راجعه خدايه طاعت و انقياد بـمـكدر
 موجب اسم فاعل در افعال بايندك بونك كبي بر لوده سبب معناسنه
 ما بعدينه اضافي اسم فاعلك مفعولنه اضافي در و مضاف بود لوده الله
 مكسور الاخر اولور قريست قريب قوب يقرب دن يعني حسن بايون مصدر
 در قوب كبي تقيض بعد در يقينل معناسنه سين و تا ادات خبر در است
 الفك فتح ايله ادات رابطه در دين الف هـ مجتلبه اولد و غني بـلـز ايمش
 طاعت مبتدا و موجب خبري محصل تركيب انجلين خدا كه اكا طاعت و انقياد
 ايلك يقينلكه سبب زيرا خوانده و اسجـد و اقرب بـيـور مشدر منه سنده
 شين ضمير ك اصلي ايش در ماقبلده هـ ايله انكچون اخونده ها اولان كلميه
 داخل اولسه هـ ثابت اولون بـنـك ايش كبي دين هـ مجتلبه ايله هـ
 اصليه و تشخيص بـلـز ايمش و بشكر اندر شـ و او سا مذكور اولان كبي قياسه
 واستعمالده ليكن بونك بـيـورده ماقبلي مابعدنه و صلي اولسه و او تلفظ اولماز
 بـلـكه ماقبلده حرفك مضمون اعظم معناه و بـيـور شـكـر او قومنسه
 علتدرا بحق قائل بـ حرف ظرفده عربيده في كبي و شكر و فاعله كه
 منعمه انعام ايچون تعظيم معنا و بـيـور شـكـر و مدحك تفصيليله
 معنارينه مطلع طوقتي تا كيد ايد بـيـور اسلوب كلام عجم اولمق استين خاشيه
 مطالعه مراجعت ايلسون اند بـا مضمون اولان معنای ظرفتي تا كيد ايد
 بـيـور اسلوب كلام عجمه اكثر من ان محصي و اشهر من ان يخفى ذننه كه بـيـور اسلوب
 متعدده ده و ارد اولسه كر كه ان شاء الله تعالى بارنده زايد در تحسين لفظ
 ايچون كلمشدر دين لرمذكور فقير دن بـيـور ايمش شين ضمير كيه خدايه راجعه
 مزيد ميمك فتحيله مصدر ميمى در زياده معناسنه ميمك ضميره افعال بايندن
 مصدر ميمى اولمى تجوز ايلين عندي هو بـلـش مزيد زار يوزيد دن يعني ضربا بـنـك

رد پـيـورى

رد پـيـامى

رد اين سيد على و رد
 رد كافى رد شمعى

اجون

رد ابن سيد على

اجوف یا یبسنند لانله متقدم بنیاده مشترک در بونده لانم واقعند
نخته اضافتی مصدرک فاعله اضافتی قبیلندند وینه سین و تا
یعنی ادات خبر مقدم در زیرا قاعده در که فقره اولی ده بر اداتی ذکر البسه
لر فقره ثانیه حذف ایدوب تقدیر ایدلر و بوادات خبر معنا جهتند
شین ضمیره مقید در و بوفقره فقره اولی به معطوفه و مزید مؤخر مبتدا
و بشکر مقدم جزئی و جایز در که مزید ظرفک فاعلی اولی در شکوش مزید
نخته ثابتست تقدیرنده اولی حاصلی جمله اسمیه به معطوفه و با ظرفیه
اسمیه به پس محصل ترکیب اللهم شکرته اولی از یاد نخته
سبب رسته که خدا کلام مجیدند بیورد لان شکرته لازیدنم حاصلی
خدا نك ویرد وکی نخته شاکر اولی جلب نخته جدید ایلر هر نفسی کل افزای
معنا سنده در نفس حیات صاحب لربنك جوفنه داخل و خارج اولان هواده
عججه در دیرلر و بونکجه سوخ وی حرف وحدت در هر بر نفسی میکند
که حرف رابط صفت در که ارتباط ایچوند دیو اطلاق ایلین اجمال ایلش
فرو می رود فوبونك کبی پرده اشاعه لق معناسین افاده ایدر اداتند
اما اکثر تو اکید ده مستعملدر نته که وارد اولان محله تعیین اولور ان شاء الله
فونك اصلی فرود در تخفیف حرف اخیر حذف اولنشد در بین حرفه اسمی فرق ایلر
حی ادات حالدر فعل مضارعده اما ماضیده ادات حکایتند وگاه اولور که
مضارعده بای استقبالیته معناسنی افاده ایلد وگاه اولور که مقام استمرار
مستعملدر بونده کی کبی رود فعل مضارع مفرغ غایب در روید نك مشتق کد
دیکدر معلوم اولای کی فارسیده مصادرك اخیری فون اولور و فونك
ماقبلی یا تا اولور و یا دال اولور و دالك ماقبلی یا اولور جمیع مشتقات
عم قیاسله اندن مخرج اولور اما تا لی مصدر و دالك ماقبلنده یا اولیان
مصدرك ماضی الیه اسم مفعولان غیری نسنده مشتق اولن بر اسلوب ضبط

رذلامعی
رذکافی

فایده
در مشتقات

اولیجه جمیع مشتقات بحکم قیاسی اولور همچو بر نشسته سیاهی اولان نهایتی
نکره بر مقدار ریاضت و یرمک استر محصول ترکیب عربی و نفس که استغاکید
یعنی جوف حیوانه تزلزل ایدد مده حیانت مدهیم اولک ضعیف و نایفینک
کسری و دال میشد رایله افعال بایندن اسم فاعل در قوت و یرچی مستند
حیات اضافه ای اسم فاعلک مفعولنه اضافه ای قیلندند حیات
دیگر مصحفده الف و او شکنده یازیلور اما غیری پرورده الف کند تند
یازیلور و سین و تا ادات خبر در سابقا ذکر اولان کبی مده حیات میکرد
و چون برچی اید مفرج ذات و او حرف عطف در استعمالی سابقا بیان اولدی
و چون ادات تعلیل در ترکیده و فارسیده مستعمل لفظ در نهاد ترکیده که
لفظیله مستعمل در و چونکه دیگر بر برونده حرف استعلا در اید فعل مضارع
اییدندن کلور دیمکرد فاعلی نفسه راجع تحتند ضمه در اید امتد
لفظندن فعل مضارع در دین مذکور قاعده دن آگاه و کل ایتمش بر حرفیله
خروج معناسی متضمنند چقار دیمکرد مفرج اسم فاعل در تعلیل بایندن
سوئدر برچی معناسنه ذات اضافه ای اسم فاعلک مفعولنه اضافه قیلندند
ذات برونله شیتک عینی و حقیقی در وینه ادات خبر مقدمه در محمول ترکیب
و چونکه مذکور نفس جوف حیواندن خارج اوله یعنی حقیقه ذاته فرع و سرور و یر
معلوم اوله که هوانک داخلنه تنها نفس و خارجه تنها نفس بود و غی
بجاز هر حال طریقیه در معنی کلی ذکر اید و بجزئی مراد ایلمک اعتباریله و الا نفس
مجموع داخل و خارج اولان هوادر و مذکور اولان خواصیده تنه که برونه نفس
کل فقره تعیین بیورد و داخلی خارج اوزده تقدیم ایلدی زیرا چن تنفسده خارج
هوادر اخلک عینیدند بدون العکس حضرت شیخ امداد جا هوای داخله و تفرج ذاتی
خارجنه نسبتده شول مناسبتی رعایت ایلدی که کویا که هوا خارجه دن کلور جوف
حیوانیه دخیلیله حیات مده و قوت و یردی و نزولیله جوف حیوانیه ثقلت

رد لامی

و قتل واضطراب و پردی پس خروجی سببیه قتل واضطراب دفع موجود است
پس بونک کپی برآورده شرطك جوابه داخل اولان فامعنا سنده در در حرف ظرق نفسی
یا حرف وحدت دو و اور سببیه یکی دیگر نعت معروف موجود ظاهر محصول ترکیب
و قما که هوای داخل و خارجك وصفی مذکور اولان کپی اولد یسه امید ی هر نفسده
یکی نعت بولندی زیرا امداد حیات بر نعمت و تفریح ذات بر نعمت اولدی بواکی وصفك
بر یسی مندغ اولسا ذاته هلك از مد اولور و بر هر نعمتی شکری واجب بونده
بر حرف استغلا نعتی سی حرف وحدت و شکری یا سبی حرف تنکیر اولق اولی در
محصول ترکیب چونکه هر نفسده یکی نعت بولندی پس هر بر نعت شکر واجب اولدی
بیت از دست و زبان که بر آید کو عهده شکرش بداید از بونده من ابتدا
معنا سنده حرف در دست فارسیده ال معنا سنده در و عطف زبان زانك
فتحی و ضمیه و بانك بدلی فالیده دللد لسان معنا سنده که به اضافتی لایته در
که بونده ذات دوی العقول دلالت ایدر اسمد کیم معنا سنده اما حرف رابطله اول
که متقد در انشاء الله تعالی هر بری محلقه بیان اولور بر آید بر ترکیب
حصول معنایی مضمند حاصل اولور دیگر بونده دست ذکر ی مورد شکری
عمومه اشارتی چون در یعنی شکر لسانینه و بر آخر جمله اولور دیگر کز اصلنده
که از آید ی که حرف عهده عنیک ضمی و هانك تیلده حق معنا سنده مستعملدر
آخر نه تا هاء رسمی شکلی یازلد و غیر چون اضافت اچلی چون بر هر نه مجمله داخل اولدی
شکره اضافتی و شکرک ضمیره اضافتی لایته لر شین ضمیر مزبور خطایه راجعه
بداید با حرف صله در قیود رباب معنا سنده بد آید قویه کلور دیگر بونده
که معنا سنده در خروجی کما یتدر محصول بیت کیمك الذن و کیمك دلندن
کلور یعنی کیم قادر در که خدا نك شکری حقندن و عهده سندن که یعنی کیمسه
خدا نك شکری کما یبغی دا ایده مز مراد استفهام انکاری در بوبیت ایله استشهاد
ایلا ی حقیقت شکری کیمسه ادا ایلا که قادر اولد و غنه زیرا هر نفسده یکی شکر

لان اولی حق سائر فتمتله قدر شکر لازمند اعملوا الی او شکر و قلیل من عبادی
الشکور اعملوا عمل ارجح مذکور مخاطبه ال بوند اتباع و اتباع معناسند داود
 انبیاء بنی اسرائیل دن برینک اسمیدد سلیمان پیغمبرك با یاسیدر حضرت
 نبور کا نازل اولشدر ال مناد ای مضافد انکی چون منصرف و داود مضاف الیه
جری فتح ایله در غیر منصرف اولد و غیچون شکر منصوب بد حالته و یا منصرف
 اولغله و یا مصدر لغله و حرف ابتدا و یا حرف حال قلیل از دیگر مقدم خبر
 من حرف جو قلیله متعلقند عباد عبدك جمیع سیوطی عقارب جان شکرند
 یگری در لو جمنی ایراد الیمن اما بومقامه ذکر مناسب کل ی ضمیر متکلم وحده در شکر
 مبالغه شاکر معناسند در و مؤخر متبدا بعضیلر دیگر که بوايت ال او ده اینتن حکایه
 یعنی بز ال داوده امر الیک و دیک ای ال داود خدایا اعمل و طاعت الیک شاکر
 اولد و غکز حاله و یا شکرانه ایچون و یا عمل شکر ایله حال بر که بنم مبالغه ایله شکرانیدر
 قوللر از در یعنی شاکر قوللر کثیرد اما مبالغه طریقیه شاکر قوللر قلیل
 لکن حقیقتله شاکر قوللر نادر در والنادر کالعدم در زیرا حقیقتله شکر
 اعضا سندن هر عضوی نه ایچون خلق اولندی ایسه اکا صرف ایلمکه در لر مثلا کوزی
 و قولا غی و دیلی خبری ایشتی کور مکه و ایشد مکه و سولمکه خلق ایلمشدر خلق پس
 بوجهله شاکر حکم عدمده در حضرت شیخ بیت سابقك مضمونی مؤید بر قطعه
 ایراد اید **قطعه** بنده همان به که ز تقصیر خویش عذر بهرگاه خدای
 آورد **قطعه** لغته بر پاره اما اصطلاح شعر ده بر نظمه دیگر مطلعی اولیه
 بنده قوللر عبد معناسند بوند متبدا واقع در پس برادات صله یعنی تقدیر ایدنلر
 زاید ایلمشدر همان بولفظی بعضیلر مغر اعتبار ایلدیلر و کلمتی بحسین لفظ و تزیین
 کلام ایچوندردیلر همه ادات تأکید آن اسم اشارت استعماله و طبعه بولیم
 به بای عربینک کسری و هائی صلیه ایله یک معناسند در عریحه اولی دیگر
 بوراده ابو معناسند در بنک لفظنه مراد دینلر قلت ایلمشدر که حرف بیان

رد ابن سید علی
 و لامعی و سروری
 و شعی

کسر که حرف ابتدا در من معناسنه از دن مخفقد تقصیر تفیل یا بندن مصدر
 در لغتده فصلتق معناسنه در اما بونک کی پروده اکسکلکدن کتابند خویش
 و او حرف رسیدد یعنی کتابت اولنور اما تلفظ اولتر نهایی خانک کسری ضمیمه
 رومله او فنور رسم و او در عایت ایچون خواجه واستخوان و خواب و خویشتن و اولرله
 بوقیلندند عدد معروفند فارسیجه پوزش دیرر کشتی اکسکلکدن دیکله
 دیرلر او رد فعلینک مقدم مفعول صریحه آورد و اوک فتحیله فعل مضارع عدد
 آوردند کنه و اوک فتحی ایله و اوک ضمیمه او قریانلر فارسی بلز ایش بدگاه
 با حرف صله در قیوباب معناسنه و گاه کاف عجمی ایله ادات ظرفیه در زمانه
 و مکانه مستعمل لفظیه قیویری دیمکرد اما تعظیم ایدوب قیوا و کیله تغییر ایدوب
 عربیده جناب ایله تغییر ایدوب و کلری کی معلوم اولاکه الف و و او و یاد نصکره
 های اصلیه واقع اولسه بونلرک حدی جایز در مثلا گاه و گاه و گاه و دیده و ده
 درلو خدایه اضافتی لامیه در و مفعول غیر صریح در آورد فعل مضارع مفرد
 غایبید او ریدن و خبر مبتدای مذکور در بریده کتوره دیمکرد آورد فعل مضارع عدد
 آوردن لفظندن دین اشتقاق احوال بلز ایش محصول بیت قولهم اولی بکره که
 کند و نک عمل و شکری اکسکلکدن اللهک درگاهنه عند کتوره یعنی عمل
 و شکری قصورنه اقرار و اعتراف ایدوب خدایه اعتذار و عجز کتوره تصور معناه
 هماندن صکره اول لفظی ایراد ایدن زاید ایش ورنه سزاوار خداوندیش
 کس نتواند که بجای آورد ورنه و اگر نه دن مخفقد که عربیده و لامعنه
 سزاوار سزیدندن مشتق لایق معناسنه در اصلنده سزا لایق دیمکرد
 وار ادات نسبتدنی معناسنه بحسب ترکیب لایق دیمکرد بر مضاف مخذوف
 تقدیری عمل سزاوار که او رد مقدم مفعولیدر خداونده اضافتی لامیه در
 خداوند صاحب مالک معناسنه اسمد و گاه اولور که عظمت و کبریا صاحبی
 معناسنه استعمال اولنور فتامل ی حرف مصدر در ضرورت وزن ایچون

زدن سید علی
 و سوری

زدن لایق

زدن شعی و کالان

فتحه او قنور ش ضمیر خدا یا را جده کس متبدل کسیه دیکلدر و مابعدی
 خبری تواند نون مفتوحه حرف تخی در حکم قصد اولنا ن برده مابعدیه متصل
 یازیلور بونده کی کبی که حرف بیان تواند بجای با حرف صله جای بونده محل
 معناسنه در معنی بر آوردن مقدم مفعول غیر صریح در محمولیت قول اول
 یکلدر که خدایه عجز و تقصیر خدمت اظهار ایلیمه یوحسه خدا نك صاحبیت و مالکیت
 لا یقلی عمل و طاعتی یعنی اکمال لایق و شایسته عملی کیسه قادر دکلدر که برینه کوز
 حاصلی خدا نك عظمت و کبر یاسنه لایق عملی کیسه ادا ایده و و کرده ده حرف نفیک
 بیانده بونده مفتوحه و کاه اولور که مکسور اولور و کرده من هم خاتم هستم
 های رسمیه نون نافیه مکسور او قنور معنه حکم قلت تا ملان کلور بل که مکسور او قنور
 نون نافیه یا یله یازیلور او قنور مثلاً و جای اسم خاصه و زمین اسم عکس
 دین ایوجه تشخیص ایده ممثل بر جای مطلق مکان معناسنه در و زمین ارض
 معناسنه نهایتی زمین کل و جای جزو حکمده در انسان ناطق کبی باران رحمت
نی حسابش همه را رسیده باران صفت مشبهه دن منقول اسمی بغوره بر
 زیرا باریدن یعنی در پس نومناستله بغوره اسم قلندی رحمت اسم کلدر نی
 ادات سلبید جوامده مخصوص حساب مصدر در ضربانیدن بونده صای
 معناسنه در اما علم بانیدن اولیجه افعال قلوبیدن اولور ظن معناسنه
 و مصدری بوصیفه او زده کز بارانك رحمته و رحمتك نی حساب
اضافتری بیانیته لرد و مستینه اضافتی لامیه در نی حساب لفظی رحمتك
یا باران رحمتك و صفیدر دین غریب تردید بیورمش همه جمیع معناسنه
 اسمد را حرف صله در رسیده ایروشمش دیکلدر اسم مفعول رسیدن
 دینیلر ملا حظة سولیشلر زیرا اسم مفعول اولدر که نایب عن الفاعل
 مسند اوله بواویه فاعلینه مسند در پس اسم مفعول اولیجه قابل دکل غایتی
 ضیفه ده اسم مفعولله مشترکدر ایمدی بونك کی صیفه لره ماصیدن قسم

رد این سید علی
 رد سید وری

رد لا معی

دیو اطلاق ایلسک و جهلک خالی کل محمول ترکیب خدا نك حساب
و نهایتش رحمتی بغور عا یعنی رحمتی جمیع کائنات رحمتی ریاسنه مستغرقند
و خوان نعتی در بخش همه جاکشیده و او حرف عطفند خوان بونده
و او رسمیه صفره و سینی و هر نشانه که ایچنده طعام بر لر کاد بر لر نعت
معروفند در یخ لفظ مشترک در حسرت و کوی نك یعنی تسقمتی بنینده بونده
معنای اخیر را در سینه اضافتی لامیه در معلوم اول که ضمیره اضافتی
جمیع زمانه لامیه در و خوانك نعت اضافتی لامیه در مجازاً و در رفیده نیاید
جا بونده بر در ارض معناسنه یا قافیه رعایت ایچون حذف اولندی کشیده
بونده اسم مفعولند چکش معناسنه ^{محصول} دخی خدا نك نعتی صفره سی جمیع
بر یعنی هر چه چکشند یعنی تمام دیناره جمیع اشیایه نعتی و اصل و حاصل در
بوا یکی فقره ذوالقافیتین واقع اولش بر قافیه سی همه را و همه جا و بر قافیه سی سیده
و کشیده در پرده ناموس بندکان بکناه فاحش ندرخ پرده معروف ناموس
عربید عرض و قار معناسنه بندکان اخرنده های رسمی اولان اسم الف و نون
جم و یا حرف مصدر یعنی بای مصدر لاحق اولسه های رسمی کاف عجمیه مبدل اولور
بندکان و بندکی کی پرده ناموس اضافتی بیانیته و بندکانه اضافتی لامیه بکناه
ب حرف سبب کاه کاف عجمیک ضمیمه یازفا دیکدر الفله و الفسر لغتند فاحش
صفت مشبهه در شول پرمازه دیر که حدن تجاوز ایلیمه کناه فاحش اضافتی بیانیته در
ندر دالك و رانك فتحیه فعل نفی مستقبلد بر تار معناسنه آده تشدید یخ
عوامدندر زیرا الفتارنده تشدید یوقدر نته که رشید الدین و طواطع و ضنده
بیور مشدد و خرقر و فرخله سوال ایراد ایدوب تشدید غلبه استمالدن ناشیدر
دیو جواب و پر مشدد لیکن ضرورت و یخچون بعض حروفه تشدید اثبات ایدر لر
و علی الخصوص کم داده و میمده محصول ترکیب خدا قوللر نك عرض و ناموسی پرده
یارامز کناه سببیه بونلری رسوا الیمز حاصلی شیخ ایشلرینی اظهار ایدوب

قولی رومی سیاه ایلز و وظیفه روزی خطای منکر نیز وظیفه آنست
هر کون تعیین و تقدیر اولان طعام و یارزقه دیر لر کله نك که خریده های دمی
و یا های ^{خنده} اولان یا اولسه حزه و غمزه وظیفه کی حالت اضافه لغزیده
بر غمزه مجتله اثبات ایدلر بونده کی روزی یا اصلیه اولجده رزق
مناسنه دین عامک خاصه اضافتی قیلندن اولور اما یا حرف نسبت
اولجده و یا وحدت اولماز علی کل حال اضافتی فت بیانیه در بعضی لر یا حرف نسبت
دیدلر پس اضافه یه بیانیه اولور جایز در که روزی ده کی یا غری
اوله نسبت ایچون دین تأمل سر سولمش نیز اعریده یا یی منی شد و اولور
اندن غری دله مخفف اولور بخطا منکر یا حرف سبب و خطا نقیض
صواید یعنی معصیت منکر کاف مفتوح اولجده اسم مفعول افعال بایندن
یرامز و چرکین دیمکدر یعنی نامشروع پس اضافه بیانیه اولور اما بعضی لر
کاف مکسور او قور لر اسه فاعل شککنده پس اضافه لامیه اولور لیکن
بو قولله صفا یوقدد و سوق کلامه ده ملائم دک کلد مکر خریده بر یای
وحدت تقدیر اولنده خلاف قیاس اوزره نبرد بانک ضمی و رانک فتحیه
فل نفی استقبال مفرد غایب در بریدندن کسر یعنی قطع ایلز دیمکدر و راده
تشدید غلبه استعمالدن خلاف قیاس اوزره ثابت حاصلی تحریفات
عوامیه دن در فارسی بلبلر نشدید ایله او قومان محمول ترکیب داخلی
خا قوللر نیک یا راما ز و چرکین خطاسی سببیه رزق لری و وظیفه سینی
و یاروزه منسوب وظیفه سنی یعنی وظیفه یومیه سینی و یا هیچ برکونک
وظیفه سنی قطع ایلز حاصلی صبور در دنیا ده قوللری جرایم و صفایر
و کبایر سببیه تعذیب ایلز اما خریده کفاری مطلقاً و مؤمنلر
بعضی عاصی لر منی تعذیب ایدوب بعضی سنی عفو ایدر معلوم اوله که شیخک
نوکنده تا عادی بود که کلام منشوری کلام منظور الیه تقریر و تفسیر ایدر که بونده بولید ایدر

قطعه ای کرمی که از خزانه غیب کبر و ترسا و وظیفه خورد داری
 ای حروف ندا و کثر منادی ی حرف وحدت ای بر کریم دیمک اولود و یا
 منادی مقدّم اوله و یا خطا خالص معنا سنه اوله تقدیری ای خدا کریم سن
 دیمک اوله بونده یا خطاب ایچوندر و حدیثی متضمن در و کرمی و اولان یا خطا
 فرخیه در دینلر عندی سولش لردن زیرا غار سیده دید و کلمی کبی یا یوقلد
 منادی محذوف و کرمی یا ی خطابله اکا صفت در دین خطا سولش زیر ابو
 تقدیر منادی کرمه مضاف اولق اقتضا ایله ای خدای کریمی تقدیر بنده
 پس بوجمله یا نك معنا سی و ملاز که حرف را بط صفت خزانه خانك
 کسریله خزینه معنا سنه در جمعی خزان کلور غیبه اضافتی بیایته و همزه
 مجمله اضافتی چون کلمشده بومصرع ثانیته مروهوند کبر ایش پرسته
 دیر لر عرب مجوسی دیر و ترسا پته طیان کافر در وظیفه خور ترکیبید و وظیفه
 بیچی معنا سنه خوردن و اور رسمیه در خاصیه روم ضمیمه او قنق کرک الفله
 الفسز لغتدر قافیه اجلندن بوند خاسفوح او قنق کرک دین روم ضمه
 معنا سنندن غافل ایش که خای مفتوح او قنق قافیه ضرورتی تخصیص الیدی
 داری فعل مضارع مفرد مخاطبه داریدن دن مشتق بحسب لغت طوتار سین
 دیمکه اما استعمالده وار لغله تعبیر ایدر مثلا مال دار و کتاب دار دیر لر
 مالی و کتابی وار دیمک یرده داری داشتن لفظندن مشتق در دین قانون
 اشتقاقن آگاه دکل ایش محمول بیت ای بر کریم که یا خود ای خدا کریم سین
 که غیب خزینه سنندن کبر و ترسا پته وظیفه بیچی طوتار سین یعنی کبر و ترسا
 وظیفه بیچور سین حاصلی کبر ترسا مشرک ایکن وظیفه لرینی قطع الکن
 قنده قالدی مؤمنلرک دوستانرا کجا کنی محروم تو که بادشمنان نظر داری
 دوستان الف و نونله جمع اولدی ذوی العقولدن اولدو عینون سین
 ساکن او قنق کرک کسوله خطا در دوستانک اخرنده بر تایی خطاب تقدیر

تلامی و شعی
 ز سروری

تلامی

تلامی

ایدلر دوستانک تقدیرنده را آدات مفعولند کجا قنده دیمکدر عرچی ده
 این کپی کنی قنده دیمکدر عرچی ده فعل مضارع سفره مخاطبه کنندند ایلرین
 دیمکدر دوستان مفعول به اولی محروم مفعول ثانیه سی و کجا مفعول فیهی
 تو و اور سیمله کنی ده بای خطابی تاکید ایدلر که حرف بیان با حرف صله
 دشمنان نفیض و ستانند داری فعلنک مفعول غیر صریحی در مصراع اول
 استفهام آنکاری متضمندر محصول بیت ای خدا کریم دوستلری باران
 رحمتکدن و خوان نمکدن قنده محروم ایدلر سین یعنی ایلر سین که کبر و ترسا
 کبی شرکانه نظرد و تار سین یعنی سنک که بونجیلین دوشمنلر نظرک وار پس
 مؤمن و موحد دوستلر ک قنده محروم ایدلر سین حاشا حاشا فراش
 باد صبارا گفته تا فرش زمر دین بکسترد فراش مبالغه اسم فاعلدر
 دوشیچی معناسنه باد مطلقا یلد عرچیدریج دیرلر کونله کیجه برابر اولد قنده
 مشرق جانبندن اسن یله دیرلر اضافت لری بیاینه در حاصلی اضافة العام
 الی الخاص در ایکی اضافه بله را آدات مفعولند گفته بونده ماضیدن قنده سباق
 و سباق کلام مقتضاسیله اسم مفعول دکلر بعضیلر ظن ایلدوکی کپی علی الخصوص
 اسم مفعولند و فاعلی اللهد دین غریب سولیش تابوند خرف غرض و تعلیلدر
 حتی معناسنه فرش عریبد دوشنن نشینه دیرلر زمر دین زانک و میمک
 و زانک ضمه لریله زیاده خاصه لی بریشل طاشدد برکشته نهر لوجیوان
 صوقه و یازهر ویرلش اولسه اندن ایکی آریه اغرنجه سحی ایدوب ایچر سه
 باذن الله تعا شفا بولور و صرع اولمش کیمسه ایچی کونر سه هر کز اکاصع اولشمیه
 ویلان و عقرب اندن چالر و اوغلان طوغر مقده بر عورت زخت چکسه صاع
 اولوغنلا ایچی بغلیه لراسان طوغره ویلان ایچی کور سلا فونری کور اولور
 و دخی نیجه خاصه لری ولد ز بر جدله برجسدد ی حرف نسبت ن
 حرف تاکید نسبتدر زمرده منسوب فرش دیمکدر حضرا و اندن کما یتدر

ز کلامی و سرور
 و نهی

مضاف از فردی

عرچی

یعنی نباتات بکسرد بای میسور فعل مضارع داخل اولسه استقامت
 تخصیص ایدر نته که می حاله تخصیص ایدر وگاه اولور که بری برینک مقانده
 استعمالدر وگاه اولور که هر بریسی مقام استمارده استعمال اولور وگاه اولور
 هر بری تاکید ایچون کور کسرد کاف عجمینک ضمیمه و تانک فتمله فعل
 مضارعدر کسردن دن بونده دوشبه یه دیمکدر فاعلی فراشد مکسب
 فراشد صباه خدا خدایتله سولیش تازمرده منسوب و شکی دوشبه یعنی
 یروزینی پیشل نباتاتله سترایده حاصلی یروزینی پیشل جابرین خله ترین ایلله
 ودایه ابر بهار یوا فرموده تا نباتات نبات رادر مهذ زمین پرورد
 دایله اطفال امزون عورتدر که اکا ترکجه طایه دیورلو بو خد متد اکثر جوی
 جنینی تعیین ایدر لر عجمه در ضعه دیورلو ابره اضافتی بیایته در ابر بولتدر
 بهاری بهار ایلک یازدر ویا حرف نسبت ورا ادات مفعول فرموده ماضیدن
 قسمدر فاعلی خدا دیوریش دیمکدر نبات بنفک جمیلدر قنر اوغلنچدر
 دیمکدر نباته اضافتی بیایته در نبات یاش اوتد دیورلر عجمدر را ادات
 مفعول در حرف ظروف در فی معناسنه مهذ بشیکه دیورلر فارسیجه کورده
 زمین بر در عرض معنا سندن مهذ زمین اضافتی بیایته دیوردر بای عجمینک
 واولر انک فتحه لر یله فعل مضارعدر پروردن دن بونده بسلیه دیمکدر
 حضرت شیخ تازنه بنای اطفاله و بهار بولدینی اطفال تربیه ایدن دایه به تشبه
 ایلش محصول ترکیب دخی خدای تعالی بهار بولدی دایه سندن بیوریش
 تا نباتات اطفالتی بر بشکنده بسلیوب تربیه ایلله یعنی باران یغدر دروب
 قیش شد تندن مرده بنائی ایا ایلله و درختانرا بخلف نوروزی قیای
 سبز ورق در بر کرده و او حرف عطف و درختان فراشه معطوف شد
 درخت یرده دوران انچه دیورلر اکثر یاش انچه استعمال ایدر لر قورودن
 ویا کسلد کد نصکره چوپ دیورلر الف ووزنله جمعی سازد ذر الف جمع ذوی

علم تعلیمه نباتات کجای
 تخصیصی بطریق دیگر یعنی نقطه ده
 مختلف اولان الفاظه
 نیت و زمین بری
 نیت

دیورلر قورودن نوروزی قیای

د شمعى ولا معى

اديه
بوستان بزرگ

در بر در حرف استعدا
بر اسم صومعنا سند
اولو اول در صوكر
سكن در سر كبر

د لاسى و شمعى

المقول مخصوصه غيرى ذوى العقول هائيله جمع اولور كلها وسنبهها كى
 را بونده حرف تخصيص در درختك ديمكدن اشجاره ودرخته ديلرانك تخصيص
 اولدوغندن اكاه اولمشلر بخلعت با بونده تركيده ديسود بيمكه تغير معناسنه در
 بربايه فارسيد موثوق به اولان اعجامك بعضيسى حرف مقابله و بديل ديدى
 نته كه بوستانك در دنجى با بونده فقير كهن جامه حكايه سنده ترقيده واقع در
 بيت دلايل قوتى بايد و معنوي نه ركهائى كردن بخت قوتى بخت بخت ديمكدن
 خلعت خانك كسريله فاخر لباسه ديرلر نوزده اضافتى بيانينه در نوزون
 كنش بوج حظه نقل ايلدوكى كونه ديرلر نته كه برج ميزانه نقل ايلدوكى كونه
 مهر جان ديرلور انك سكونييله حاصللى نوزون بهارك و مهر جان كوزك ابتدا
 يعنى اول كويند سى حرف نسبت در قبا قفتان ديمكدن وى اضافتى چون كمشد
 ذيرا بركله نك كه اخى حروف علتك بريسي اوله حالت اضافه برياء اثبات
 ايدلر قباى سبز كيمپى و بوى خوش كى و حاجى كعبه كى سبزه اضافتى بيانينه
 يشل قفتان ديمكدن ورقه اضافتى ده بويله ديمكدن ورق واوك و رانك
 فتحه ليله يابراق معناسنه در در حرف صلاه در بر حرف استعلا كرده
 ماضيدن قسم فاعلى كنده ادر بونده درختاچى اعيان ناسه واورا خلقهائى
 نوزون بيه تشبيه بومش فصول تركيب داخى درختك اووزنه نوزون
 خلعت ديويشل يپراق قفتاچى ايلش يعنى نوزون خلعتى ديسود درختك اووزنه
 يشل يپراق قفتان كيدرمش بونليخ در اعجامك جلال الدين ملك شاه
 ابن الب ارسلان زماننده برى سلاطين ارکان دولته و اعيان حضرت روز
 نوزورده خلعتلر بغشليوب جور و سرور ايلدوكلرينه و فركس على قدرد
 تازله لباسلر كيوب ذوق و صفا ايلدوكلرينه حاصللى اعجام بركونه اعياد دن
 زياده اعتبار ايدنه كمشلر بخلعت نوزون نيك معناسينى براى خلعت نوزون دى دين
 و اشجاره نوزون ذوق دين اصابت ايلمشلر در منهنده سبز لفظى ورق لفظينه

مضاف

مضاف اولی جایز دکلرد دین اضافات احوال مذن آگاه دکل ایش و اطفال
 شاخ را بقدر موسم ربيع كلاه شكوفه بر سر نهاده بوجه درختان لا معطوف
 اطفال طفلك جميعها يدى ياشنه دك اوغلا نجمة طفل ديرلر اندن صكره صبي
 ديرلر شاحه اضافتی بيانيه در شاخ داله و بداعه ديرلر و را تخصیص شاخ طفلانك
 ديكلرد بقدر موسم با حرف سبب قدوم مصدر در دخول و زنی اوزره علم با بنیدن
 موسم اضافت لامیه در موسم جمع اولی معین زمانه ديرلر نته كه موسم الحاح
 ديرلر حجاجك جمع اولی معین زمانی اما بونده زمان مناسبه در نهایت ربيع
 اضافه تخصیص كسب ایش ربيع دن مراد ربيع شهر دكلرد یعنی ايلك
 ياز ربيع ديرلر كلاه بر كه ديرلر شكوفه اضافتی بيانيه در شكوفه مطلقا
 چككدر بر حرف استعلا سر باشد نرس مناسبه نهاده قوشن ماضی دن قسم
 سابقه كیبی محمول تركيب داخی حذای قش شاخ طفلانك ايلك ياز كلك
 سبيله شكوفه كلاهی باشی اوزره قوش یعنی فصل كلك سبيله عالم كل و كلك
 اولش حذانك قدر بيله معلوم اوله كه گفته و فرده و نهاده كلمه لرینه اسم مفعول
 معناسی و یرو بقیام مقام فاعله اسناد قابل در یعنی قبل حذادن دینش و یورنش
 و ایلنش و قوشنش دیو و لیکن سباقه و سیاقه اول انشیدن فتا مل بودرت فقره
 بو كلك مراعت استعلا لینی متضمنند یعنی فصل بهارده تصنیفا ولد و غنده اشارت
 و عصارة نایي بقدر قوشن شهد فایق شده عصارة عينك ضمیه صقندویه
 ديرلر یعنی بر نشنه صقندون حاصل اولان شیشه ديرلر نته كه زيتوني صقندون
 زيت ياغی حاصل اولور نای لفظ مشتركه قسمله بوغز تلغی بیننده كه عرجه اكا
 حلقوم ديرلر حای ممله نك ضمی ايله مثله جوارك جكرله بوغز اذن جقن نشنه
 و یا جایز در كه حرف نسبت اوله و جایز در كه حرف وحدت اوله یعنی قیشه منسوب
 صقندی و یا بوغزه منسوب صقندی و یا برد و رلی قشك و یا برد و رلو بوغزك صقند
 بقدر قوش با حرف مصاحبت قدرت اصلنده مصدر در كدرت و زنی اوزره اما

بونك كبی برلده اللهك قضاسی و حکمی از لیبی مراد در شین ضمیر خدایه راجع در
 شهد عربیده شینك ضمی و فتحیله لغتدر اما عجم فتح شینله استعمال ایند حاصلی
 کوچ باله دیولر پس ناید شکر قشبی مراد اولور سه شهردن مجازا شکر مراد اولور
 و یا قطربانات اما نایدن طوق مراد اولور سه شهردن کوچ بال مراد اولور و حلقه
 ازی بغازی زیو بال اروسى انواع ازهار و اشجار و اصناف اوراق انما ری
 طولوب هر برندن عسله ماده اولغه قابل نشنه ایله شکینی برایدوب و بیکه کلوب
 شکنده اولان ماده عسلی نفسینی عصر ایکنه یعنی صقظه استقراع ابلر اول بیکده
 ترتیب ایلدوکی خانه لری بمثل ایدر پس قدرت خدایله از اجی زمانده شهرد فایق
 اولور ظهور فاریا نی بو معنایه اشارت بورمش بیت بدان غرض که دهن
 خوش کبی ز غایت حرص نشنه مترصد که می کند زینور فایق قاق یفوق دن
 یعنی نصر نصر بانك اجوف و او پسندنه اسم فاعلدر عالی معناسنه فاق علی اقرانه
 دیولر چقن بر یکسه شرفده و کالده اقرانی اوزره زیاده اولسه و انلره غالب اولسه
 شده ماضیدن قسم در شدن دن یعنی اولق صبر و رت معناسنه محصول ترکیب
 نایه منسوب صقندک و یا بر دور و نایك صقند لیبی خدانك قدریله شهرد فایق اولمش
 ایکی معنایله یعنی شکر اوله کوره عسل نایه کوره و مخ خرما بریشش نخل باسق کشته
 تخم بونده چکر دکند خرما یه اضافتی لامیه در خرما معروف بریشش باحرف
 مصاجبت تربیت مصدر در تفصیل یابندن بر نشنه بسلك شین خدایه راجع در
 نخل بونده خرما عجمی در باسق اوزون دیمکدر کشته ماضیدن قسم در اولمش
 دیمکدر صبر و رت معناسنه معلوم اوله که کشتن و کوریدن کاف عجمیله اصل
 لغتده دوعك معناسنه در یعنی کیدر کن دوعك و مولو یلر کبی دوعك و
 بر سوزدن دوعك و عربه کبی دوعك و دولاب کبی دوعك پس انقلاب و صبر و رت
 معنایه بونلرک دن مأخوذ در قائل شد و کشته اسم مفعول دوتلر معنا
 جانبینه ناظر دکلر ایش مخصوص دخی خدانك تربیه سیله خرما چکر دکی اوزون

رد لامی و سرور

خرما انجی اولش یعنی خرما انجینی مخصوص بالذکر ایلدی زیرا اندن اوزون اوزن دلی
 انج اولن قطعه ابرو بادومه خورشید و فلك در کارند تا توانی بکف
 اری و غفلت بخوری ابر بلوت بادیل مه ما هندن مخفقد ایدد قمر معانه
 خورشید کونش یا کز خورده دیرو تشیدده فلك كوك در حرف ظرف کار
 ایستد فل المعاسنه ن و دال ساکنه بونک کبی پرورده ادات جعد یعنی سین
 و نانک جمیدد مفرد مراد اولشده کاسرت دبرك فتامل تا حرف تعلیل تو سن دیکدر
 انت معناسنه نان اتمک و یا حرف وحدت بکف یا حرف صله کف لفظ فارسیده
 ایه معناسنه یعنی ال آیه سی عرجه راحه دیرو اری فعل مضارع مفرد مخاطب در ایدندن
 که مخفف در اوریدن دن که مضارع می آورد کلور فتامل و حرف عطف یا می ساکنند
 دن صکره کلد و کچون و اوله غمزه تلفظ اولنورسته که غمز و جلده بویه ایدکی
 بغفلت یا حرف صاحب غفلت معروف بخور می خون حرف نفی حکم در آنکچون
 متصل بازیاور خوری و اور سیمله فعل مضارع مخاطب در سیمه سین دیکلد
 بعضیلر بخوری بای استقبالیة ایله استفهام انکاری اولغه قابل دیدیلر
 اما بوقوله القات اولماز هر کیم دن صادر اولور سه محصور ابرو بادومه
 و خورشید و فلك ایستده در لر یعنی هر بر سیمی ریشده و خدمته ثابت در
 حاصلی هر بری بر خدمته تعیین اولمشد تا کم سن بر اتمک اله کتوره سن
 و اول اتمکی غفلتله سیمه سین اتمک اله کتور بکن مراد کسب و تحصیل
 یعنی خدا بونلری سکه خدمتکار تعیین ایلش در تا کم سن بو واسطه ایله خدایه
 عبادت و طاعت ایلیه سین همه از بهر تو سرکشته و فرمان بردار شرط
 انصاف نباشد که تو فرمان ببری بهر بانک فتنی و هانک سکونیه ادات
 تعلیلد لاجل معناسنه لازم الاضافة اولان الفاظدد سرکشته وصف
 ترکیبی قیاسندند بحسب لغت بامی و نمش دیکدر اما استعمالده منجر و فی قرار
 معناسنه در فرمان بردارده و وصف ترکیبی در برداریدن لغتده قالدر می معانه

رد لامعی

ترجمه کافی و شمع و کاف

ترجمه شمع

ترجمه انس سید علی و کاف
و شمع

ترجمه شمع و کاف

برداشتن کبی اما استعمالده کو نور مکه تغییر ایدله بویرق کالدرجی یعنی کوتوژی
وطوبخی معناسنه بزماری و برداشتن دن و بردن اخذ ایدنلر خطای فاحش ایلدیلر
شرط معروف و شرط لفظی فارسیده اکثر مخلوده لایق معناسنه مستعملدر بین
اکثر عنایات سویکه مقتددر انصاف عدالت دیکلد و اضافت لایته در
نباشد فلانقی مستقبلد باسیدندن دکل و اولمازمعناسنه که حرف بیان
فرمان اسلد بویروق معناسنه بفری فلانقی استقبال مفرد مخاطبه بزرگ
ایلمک معناسنه بردندن در دینلراحوال اشتقاق بلزلرایش محضول
بیت اولده مذکور اولان اشیا نك جیجی سنجیون سرکشته دایر و فرمان پذیردر
و خدمتکده نی قرار و نی ثباتد یعنی خدا بونلری سکا خدمتکار ایلش در که
سن انك خدمتده ثابت و قائم اولاسن پس شرط انصاف دکلدر که سن
بویروق طوبیوب فرمان پذیر اولمیه سن حاصلی افلاکی کو اکب ایلله و راضی
حیوانات و نباتات و معادنله سکا طفیل خلق ایلشدر ایمدی بو معنا عظیم
نعمت بلوب خالقك امرینه استئالک ایدوب مأمور کله عاقل اولوق کرکین
فرمان بردار ترکیبنده بر تحسین لفظ ایچون کلسدر دین لفت الحق الندی انکاد
دکل ایش وقتاکه حضرت شیخ ذکر تحمید و تحریص عبارت و ترغیب شکر
و تنبیه عجز و قصور و اعلام تقدیر اذناق و بیان طریق توکل
و تبیین عجایب قدره اللهدن فارغ اولدیه الطاف حقك ذکر
بیانده تصلیه به شروع ایدوب بیوردکه درجهست بو مقدم خبر
مبتدایلا که هر که یکدر از سرور کائنات و مفر موجودات
و رحمت عالمیان و صفوت ادبیان و تنقه دور زمان محمد مصطفی
علیه الصلوة والسلام سرور اولومعناسنه کائنات بونک کبی برلرده
مخلوقات معناسنه در مفر اصلنده مصدر میجی راما بونک کبی برلرده
شولذاته دیر که انکه فخر ایدله یعنی ناز ایلورلر موجودات

ط
جمع اوله
ک

دینا ده موجود اولان اشیا دن عبارتند عالمان قیاس بودند که یا حرف نسبت
اوله الف و نون ادات جمعند پس حروف ثلاثه ادات جمعند دینلر عندی سولیشلر
عالمان اهل عالم دیکلد صفوت صادره حرکات ثلاثه جایزد در مادام که تا ایله
امانان معرا اولسه فتحه ایله در انجی خالص معناسنه آدمیان ده عالمان بکپی
یا حرف نسبت اوله ده اما نصاب صیانه ادعی انفس و انسان مردم دئمشد
یعنی آدمی و انسیبی یا ایله انسانه مرادف طومشد پس بودند ظاهر اولور که
یا اصلی اوله والم علم عبدالله تمه مصدر در تفعیل بابندن شول خشیه
دیرلر بر شئی آنکه تمام اوله نته که دایره نبوت وجود شریفی ایله تمام اولمشد
لا بنی بعدی یورمشد دور زمان یعنی دایره زمان و اضافتی بیاینه در اما
اضافات خمس لامیه لزم قاتل محمد مصطفی ماسبقه عطف بیاند محسوس
حدیث ده وارم و ثابت اولمشد کایمانک اولوسندن و موجود انک مغیندن
واهل عالمک رحمتدن و ادم اوغلنلرینک صافی و خالص و کزیده سندن که
بوند کور القابله ملقب محمد مصطفی در علیه الصلوة والسلام بیت
شفیع نطاع بنی کثر قسیم جیم سیم وسیم بیت لغته اوه دیرلر
اما اصطلاحه ایکی مصرعدن مرکب نظمه دیرلر کرکه آخری متوافق اولسون
کرکه اولسون و مصرع لغته قوقنادینه دیرلر اما اصطلاح شراده یارم
بینه دیرلر پس بونده بیت برینه شر یازانلر معنای بیدن اکاه دکلامش شفیع
صاحب شفا عتد دتمک اوله و یا مقبول الشفاعة فیل معنا فاعل و یا مفعول
مطاع اسم مفعول در افعال بابندن اطاعت اولمشد یعنی انس و جن اکا اطاعت
ایلمشد و امرینه مطیع اولمشد بنی اصله نبیاء در فیل معنا فاعل بناینبی دن
یعنی ضرب بابنک مرموز اللامندن همزه یایه دتوب ادغام اولمشد جمع انبیاء نبیاء
لمود فعلاء و زنی اوزده شرخاء و کریمه کی بحر معناسنه یعنی خدایه قوللرینه
جن ویریچی و کتدیچی معناسنه و جایزد که نبوت و نبیاء و نیک اوله یعنی یوسک

این تئید علی و سروری

دور زمانک تمه سندن

سروری

در شاهی و کلاه

برده که یکی پس بنی نک معنایی مشرق علی الناس میگرد زیر شرف رفته دیرو
مذکور معنای الهی در اما اصطلاحه فتوحات مکی بود ر بنی شول ذات شریفه
و عنصر لطیفه دیگر که اکابر طریق الوحی من عند الله بر شریعت نازل اوله که اول شریعت
انک خدايه تعبدینک بیانی مستقیم اوله اگر شریعتی غیر مبعوث اولون رسول دیرو
تم کلامه کریم ای میگرد تعقیض لیم در که معنی الحق در اما اصطلاحه
اسم یعنی جو مرده دیرو اخلاق مرضیه و اطوار سینه ایله مجلی و مزین اوله
قسم قسامتدن اولور سه حسن الوجه معناسنه فیل معنای فاعل در اما قسم دن
اولور سه کنه فیل معنای فاعل در قسمت ایدیچی معناسنه یعنی دنیاره علوم و معرفتی
و حکمتی امتی بنیده و آخرتده رحمتی و شفاعتی تقسیم ایدیچی در جسم لغتده
ایری کوده لی جسمه معناسنه در اما بونده مراد عظیم القدر و المرتبه در و بدلی
که اول حضرتک شول معجزه سنه اشارتند که اعتدال قاسمیه ایکن هر نه دکلور
اوزون و بویلو و کوده لو کمسنه نک باینده واقع اولسه انک بلند و عالی و جسم
کورینوردی انبیادن هر بریسی جسمات بدنه موصوف دکلور دینار عجب بودر
بیک انبیانک جمیع بیلدیلر کد بوجه جزر ایلدیلر هله طول قاسمی حضرت
ادمه اسناد ایلک مشهوره در اما آتی ده الله جلت عظمته بیلور و پیغمبری انجی
جسم کوچ یوزلی معناسنه در یعنی خندان روی و مبتسم معناسنه
اولفده جایز در و بیور مشل در که بن لطیفه ایدیچی ام اما طوع غریزه غیر نشه
سویلمز و بعضیلر روایت ایلدی که شویله محکم کولردی که مبارک اودیشلری
کورینوردی وسیم و سمه دن در علامته دیرو یعنی مبارک ارقه لری هر
بنوت ایله نشانلمش ایدی و یا نور بنوت ایله مبارک ایستک تنورندن کثایت
اوله علامت صدق رسالتد نته که کتابلورده نور بنوت حضرت ادمک التذ
حضرت شیعه و انذن سائر انبیایه نقل ایدیلر حضرتده و اصل اولدی وسیم الوجه
معناسنه ده کلور مصراع ناینده واقع اولان الفاظ تجنیس مطرف اسلونی اوزره

یعنی

یعنی اول حرفت غری حرفی بردر نته که علم و قلم و سلم بویله در معلوم
 اولاً که بوالفاظ تکرر خبر قبیلند ندر یعنی هوشیغ مطاع بنی کتاده
 حاصل محمد مصطفی بواوصافله متصف و بوالقابله ملقب در بیت
 چه غم دیوار امت را که باشد چون توشتیان چه باک از موج جوار
 که باشد نوح کشتیان چه جیم عجمک کسریله و هائی رسمیه نه دی که
 ذوی العقولک غیرینده مستعمل افتد در دیوار معروفند عریجه جدار دیرلو
 امته اضافتی بیانیه در را ادات صله در با معناسنه که حرف تعلیل و یا حرف
 بیان باشد فعل مضارع مغز غایبدر باشند دن بونده اوله معناسنه چون
 واور سمیله ادات تشبیه در پشیتیان بست ارقه در و یا مقم در ضرورت
 قافیه ایچون بای نسبت اولفده قافلده بعض تاویلله و بان ادات فاعله چی معناه
 نته که در بان قوجی و شتریان دوه جی به در لر ترکیده بعض بنالره بشتیان دیرلو
 بحسب لغت ارقه صافلیجیدر اما بونک کبی برلرده ظهیر و سندر مراد در بالک
 ایمنک یعنی قایم قریحیه مبالات دیرلر ما ابالی دیرلر قیرماه دیمچک برده
 موج دکن نلری عریبدر جزء اضافتی لامیه در ان اسم اشارتد مقدد کسه
 تقدیری آنکس را در را ادات صله در یا کبی که حرف رابط صفت کشتیان
 کشتی بای اصلیه ایله کیمه دیرلو کی صیغه ده بان ادات نسبتدر دین غفلت یلد
محصول بیت نه غم امت دیوانه یعنی استفهام انکاری در یعنی امتکه غم یوف
 نیرا سنک کبی سند و ظهیری وار دکر موجندن نه باک اول کیمسه که حضرت
 نوح کجیسی اوله حاصلی بر امتک که سنک کبی مسندی و شفاعتکری اوله اول
 کیمسه جهنم عذابندن نه قورقار یعنی قورقان نته که نوح پیغمبر کجیسی اولان
 کیمسه طوفان موجندن باک ایلز یعنی پروا چکر نظر بلغ العلی بکماله
 کشف الدجی بجماله بو نظم بحر کاملک اوچونچی عروص و ضربندن یمنی
 عروص و ضربندن جز و در یعنی هر صراع کی متفاعل کلور الا دور دخی مصراعک

تقم یمنه بر مشنه
 و شفته و بان ادات فاعله
 ما کبی کبی بیکدر عریجه
 ز لایمی

اولی مضمر کلور یعنی مستفعلن بلغ فعل ماضی مفرد مذکر غایب در فاعلی تختند
مستتر ضمیر محتمده راجع ایریشدی دیکدر علی عینک ضمتی ولایمک فتحیه مفرد
که جمع بنینده مشترک صیغه در مفرد اولجده شرف و رفعت معنادر تقدیر
منصوب در بلغ نک اما جمع اولجده علیانک جمعی اولور عینک ضمتی ولایمک
سکونیه که اعلاموینشد پس بو تقدیر چه بر موصوف تقدیر اولور مراتب درجا
علی دیکدر اولور علی الفله یا زلسه مفرد اولوب رفعت معناسنه کلور عینک فتحی
و ضمتی جایز در دین الفله یا زلسه و عینک فتحی جایز در دید و کنده نظر و ارتفاعات
بکماله با حرف جر معنای سببیتی متضمن بلغ به متعلق و ضمیر مجرور محمده راجع
کشف فعل ماضی مفرد مذکر غایب اچدی دیکدر دجی دالک ضمتی و جیک فتحیه
مفرد و جمع بنینده مشترک لفظدر مفرد اولجده شدت و ظلت معناسنه اولور جمع اولجده
دجیه نک جمعی اولور کجه قر کلفتری یعنی کفر ظلمتی و کجه لری قر کلفتری اچدی
بکماله بکماله کبید اعرابه و تعلقه محمول بیت حضرت محمد کالیه درجات
و مراتب علایه ایریشدی یعنی سر خلقه انبیا اولوق مراتبیه و اصل اولدی
کفر ظلماتندن جال ایمان و اسلامه کشف ایلدی دیکدر حسنت جمیع خصاله
صلوا علیه وآله حسنت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه کوزل اولدی دیکدر
جمیع هب دیکدر خصال خای محمده نک کسریله خصلتک جمیدر خلق و خوی
معناسنه در حسنت فعلینی جمعه اسناد خصاله اضافتله تأنیف اخذ ایلک
اعتباریله در زیر اکل جمع مؤنث و علی الخصوص که جمیع لفظندن معنای جمعیت
ملفوظدر ضمیر کنده محمده راجع در صلوا فعل امر جمع مذکر مخاطبه در صلوات کنورک
دیکدر علیه جار و مجرور صلویه متعلقدر و آله ضمیر مجرور معطوفدن بر حرف
جر تقدیر ایلله و یا علماء کوفلا مذهبی اوزده در که اعاده جار سن عطفی تجویز ایدله
محمول بیت حضرت محمد ک جمیع اخلاقی و اطواری کوزلدر زیر حضرت باری
قرآن عظیمده انک لکلی خلق عظیمه بیور مشدر پس بویله اولجده آله صلوات

در لامع

یکه

در شاح جمعا

در لامع

در سر و ک

در لامع

كنوزك اليه واصحابه دخی زیرا بر سر مشدد اذا صليتوني فموا لا معي طي
 صلوا فعل ماض جمع مذکر غایب در پیش اما معنای صلوة كنوزك دیش پس
 بوخطایا كندینك سهو قلندند و یا ناسخ اولك والا لامع طی اول مقامه دگر
 كه اندك بویه خطا قصد له صادر اوله پس بوخطای ذات لامع به اثبات واستناد
 ايلك مرتبه سنی تشخیص الیمكن كور هر كه كه از بندگان كنهكار پریشان روزگار
 دست انابت با امید اجابت بدرگاه خوج علی بردارد كه بونده حرف
 رابعد است با الجذر زیرا در خبر است مقدم خبر و هر كه مؤخر است با هر بونده اجاطه
 افراد ایچون اولان كل معناسه در كه كاف عجمك فتحمله كاهدن مخفقد
 وقت معناسه در و كه حرف بیان هر وقت دیمكد یكی بریسی دیمكد امايك یاسز
 بر دیمكد بندگان بنده نك جمعد قولر دیمكد بوجعك سابقا قاعده سی بیان
 اولمشد كنهكار كنهگاهدن مخفقد و كار ادات فاعل جمعی معناسه ستمكار
 جفا كار كی بو كافر عسری طوتا نلر عجب طوتقون طبع ایشكر كه دماغلر نده فارسی
 لذتی یوغش پریشان روزگار وصف ترکیبی اقتسامندند پریشان و پر كنده
 كاف عجمله طاغنون دیمكد روزگار خلاف قیاس اوزره ایام و زمان معناسه
 پریشان ترکیب توصیفی طوتان فارسی غریب بیلور ایش پریشان روزگار دن
 مراد احوال و اطواری پریشان دیمكد و اضافی بیانیة لودر پریشان روزگار
 معناسی پریشان روزگار لودین و پریشان لفظی روزگار لفظنه مضاف
 الملقده جایز در دین ایکی تقریر نده بله خطا ایش دست انابت دخی بویه در
 یعنی بیانیة انابت افعال با بندن مصدر مرجع معناسه یعنی ایلدو کی كاهدن پریشان
 اولوب توبه و رجوع الینی با امید اجابت با حرف مضارع ایتد او مو در رجوعنا گاه اولد
 ضرورة وزن ایچون میمشدید ویرلر پس تشدید ویرلر پس تشدید و تحقیقی
 جایز در دین اجمال ایش اجابتة اضافتی قبیلد مصدر ك مفعولنه اضافتیلندند
 قول الله اولق امید یله بدرگاه با حرف صلة و یا حرف ظرفند گاه جناب كی قراوکی

دیگر اگر چه اصلند قیبری دیگر نه که سابقا مفضل بیان اولندی برد آرد
 فعل مضارع در از برداریدن بونده قالده دیگر محمول ترکیب هرگاه که حاوی پریان
 گنکار قولرتن بریمی توبه واستغفار الینی قالده ایزد تعالی در وی نظر نکند
 ایزد همزه نك و زانك کسریله خدا معنا سنه در تنگری دیگر در حرف صله در با معنا سنه
 وی و اوک فتحیه صیر غایبید اوکی وهو و هی کی سنه نظر نکند ک مفعول صریح
 و ذوقی غیر صریح نکند فعل فیه مستقبل ایلز معنا سنه تحصیل علوم و معارف
 ایچون سیاحت زماننده کلستانک بمقامنی استشکال ایدوب اکابر علماء
 اعجامه و مشایخ کبر الینا عرض ایلوب دیردر بولام شریف انی کوستر که معصیت
 ایلین قوللرت اوکی و ایچی توبه واستغفار وی خدا قنده مقبول اولیده حضرت
 ادم و حوا و حضرت داود و بعضی انبیا و اولیا یوحناک تختند منند چی دکی الی الین
 که منند جلد اندراجی نند معلوم بیورلر دیکه بواکی فعل یعنی نظر نکند و اعراض کند
 معنای شرطیتی متضمنند یعنی اگر نظر نکند و اعراض کند و توبه اوچه د ک
 اولد و غنک ستری بود که اوکی و ایچی توبه قبول اولر سه اوچی توبه البته
 مقبول اولور دیو جواب ویرلدی پس اولیجه اشکال قلزفت امل معلوم
 اوله ک کلستانک قدیم نسخ لرنده که هرکه یکی از بندگان واقعد و اکثر بند که
 یکی دو شمش اما رابطه سز یکی بند تله واقعد پس قدیم نسخ لره مخالف و معنا
 مستقیمه مخالف باز مشلر فتدیر کار کاف عجمی ایله ادات مبالغه در
 صیغه ماضینک اخرنه لاحق اولر مبالغه فاعل معنا سینه پروردگار کی
 ربنا سنه در وافرید کار کی خلا و معنا سنه و کاه اولور که امر صیغه سی
 اخرنه لاحق اولور امر کار کی غفور عفار معنا سنه و امور کار کی کثیر التعلیم
 و کثیر التعلیم معنا سنه دین زیاده خطا سولیش زیر کار اسم مخصوص لفظی فعل
 هرکن داخل اولماز و یوز کو ایلدوکی الفاظ اسماء مصادر در افعال کلدر دو پر دو کی
 معاینده اسمیتلری معلوم در بردار لفظنده بری حرف استغلا در می داشتن

راجع

الوب یوقاری طوق معناسنی ویرنلر معنای لغوی لری استاردن اوج طومش
 بارتش بخواند باز بونده کنه معناسنه در و شین ضمیر بنده کنه کاره را جحد بخواند
 فعل امر مفرد مذکر غایب یعنی طلب مغفرت و غفران ایلیه باز اعراض کند یعنی
 ایزد تعا اعراض کند حاصلی اعراض ایدر سه دیمکدر بازش بتضرع و زاری
 بخواند تضرع و زاری عطف تفسیر لرد زاری بونده اکلر معناسنه در یعنی
 کنه عبد مذنب تضرع و زار اخلا دعوت و مغفرت ایلیه بعضی لایکی بخواند فعل
 مضارع لرد در لرا اما اولی بود که بخواند ایکی برده بیله امر غایب صغه لری اوله
 زیر صغه ده فعل مضارع علامه امر غایب مشترک لرد خوب بمانه وقت
 گوید یعنی خدای تعالی بیه یعنی تضرع علامه دعوت توبه ایلیه خدای بیه یا ملائکتی
 قد استجبت من عبدی و لیس له رب عبری یا حرف ندا ملائکه تا ایله و ناسن
 لغتد ملکتک جمیدد فرشته لرم معناسنه قد بونده حرف تحقیق در استجیت
 فعلینده متعلق عبد قولدر بنده معناسنه و یا ضمیر متکلم وجهه محلا جرد مضاعف
 الیه در و لیس و او حرف حال لیس فعلد افعال ناقصه دن عبری تقدیر امر فروع
 اسمی وظوف فاعیل له محلا منصوب خبری محمول ترکیب خدای تعالی بیه ای بسم
 فرشته لرم تحقیق قولدن او تاندم حال بکه انک بندن عبری افتد بیه یوقدر
 فقد مغفرت له تحقیق بن اپنی یولخدم دیمکدر معلوم اوله که جاعیددم قور قوسدن
 انسانه عارض اولان تفسیر و آنکسار در پس خدا خنده جاعیدی نا امید ایلمکی ترک
 ایلمکدن بخاردر یعنی بن قولوی نوبید ایلمر حاصلی عقوبته مستحق اولمش ایکن
 ترک عقوبت ایلام دیمکدر دعوتش را اجابت کردم و حاجتش را برآوردم دعوتش
 شین ینه بنده یه را جحد ایکی فتره ده بیله بر آورد حاصل ایلام دیمکدر یوقاری
 کنوردم دیمکدر معلوم اوله که بسم ضمیر فعل اخر بنده لاحق اولسه ضمیر فروع معنای
 بونده کی کی که از بسیار دعا و زاری بنده مشرعه می ارم که حرف تعلیل بسیار
 جوق معناسنه در و یا حرف مصدر و همزه مجمله اضافی چون کشد زاری ده ده

بویله در شمر اسم در جیا معناسنه همی های تا یکیده ارات خالد اگر نشخده
 همی شمر دایره دو شمش و بعضنده یازیلان کی واقع اولمش محمول کتب دعوتنی
 قول ایلدم و حاجتی حاصل ایلدم زیرا قولك چوقون دعاوزالغندن اوتانوزم
 بیت کرمین لطف خداوند کار کنه بنده کردست او شرمسار
 کرم بینک مقدم مفعولیدر بین فعل امر از بینیدن دیدن دن دکل بعضیلر
 ظن ایلدوکی کی لطف کرمه معطوفد ضرورت وزن ایچون ادا لک مفعول اولک
 کرم ایلکه و لطف ملائمته دیرلر و اضافتی لامیه در خداوند و خداوند کار
 افتدی معناسنه و بنر کواره دیرلر کنه کاهدن تخفف در کردست مقدم مفعول
 کردست اصلی کرده ات دن ضرورت وزن ایچون های رسمیه هنر مجتلبه
 حذف اولمشدر زیرا ادا ت خبر فله داخل و ملاز پس کرمه بونده ماضیدن قسم درالمش
 معناسنه و او حرف حال او ضمیر غایبدر هوو همی معنا سنه سرمستار بونک
 کی برلره سبالغه افاده ایدر صفت مشبهه کی اوتانغان معناسنه محمول ترکیب
 خدانک کرم و لطفنی کورکه قول کناه ایلشد حال بونکه او شرمسار د رنته که یچی
 بن معاذ زایدن روایت اولنور که انشاء و عظمه بیور مشرکه سبحان من یدنب
 العبد و یسبحی هو عاکفان کعبه جلالتش بتقصیر عبادت معترفند
 که ما عبدناک حق عبادتک عاکف ملازم و مقیم معناسنه در والف و ون
 ادا ت جمعد اسلوب عجم اوزره کعبه الله اوی جلالت اضافتی بیاینه در
 و جلالت عظمت معناسنه و شین خدایه راجعد بتقصیر با حرف صله تقصیر
 تفصیل باینک مصدر در اکسکک معناسنه عبادته اضافتی لامیه در یعنی
 مصدرک مفعولنه اضافتی در معترفند اقرار ایدیچی لور که حرف صله بیان
 اعتراف با حرف نفی عبدنا فعل ماضی نفس متکلم مع الغیر و کاف ضمیر منصوب
 متصل حق عبادک اصلنده عبادة حق ایدی پس صفتی موصوف اوزره تقدیم
 ایدوب مضاف قلیلر مبالغه ایدی اضافتی صفة الی الموصوفه و کاف ضمیر محذوف

محمول ترکیب خدا نك عظمتی کعبه سینه ملازمه و ناظر اولانلر عبادتی کسلکینه
مقرر و معتبر فلرد که یارب بر سکا کرچک عبادت لری عبادت اید مدك دیبوی
سنگ اولونکنکه لایق و شایسته قولتی اید مدك دیمکدر و واصفان حلیه
جمالش بختی منسوب که ما عرفناك حق معرفتك و واصفان اسم فاعل در ضرب
بابینك مثالند و صف اید بچیلر دیمکدر الف و نون ادات جمعده حلیه یه اضافتی
اسم فاعلینك مفعولنه اضافتی قیلندند و جاله اعنائتی بیانیة در حلیه
زینته دیرلر یعنی بک بتخیر با حرف صله بتخیر تغفل بابینك مصدر در متحر اولو
و حاصلی خیریت منسوب اسم مفعول که حرف بیان بتخیر در ما حرف تنقی عرفنا
فعل ماضی متکلم مع الفیر و کاف ضمیر منصوب متصل حق معرفتك حق عبادتك
کبی در اعرابده محمول ترکیب دخی خدا نك کوز لکینی ترکیبی یعنی کوز لکینی وصف اید بچیلر
حیرته منسوب لر در یعنی متحر اولوب سویلجی لر در بیز سنی سکا لایق بیلگیله بله
کنه سنن بیزده بوقدرت نته این سیاره علیه مایستی دیر نظر
اعتصام الوری بمغفرتك عجز الواصفون عن صفتك تبعلینا فانتا بشر
ما عرفناك حق معرفتك قطعلا کوکسی وصف او نمن پرسد نی دل
از بی نشان چه کوید باز کر حرف شرطدر کردن محفف کسی کیمسه دیمکدر کیتی
دیین کیسی بیلز ایمش نیرا کشیه کاکا دیرلر کافر عربید و یا حرف وحدت
وصف او اضافتی مصدرک مفعولنه در زای مفردة اردن محففدر من منا
من یمک فخیله بمن دیمکدر انا معنا سنه پرسد فعل مضارع در پرسیدند
صودار دیمکدر نی دل روز مره لونده عاشقه دیرلر بونک کبی پرلرده واله و خیران
دیمکدر بی نشان معروف چه نه دیمکدر ادات استفهام کوید فعل
مضارع کوید که بونده نه دییه ونه سویلیه دیمکدر باز لفظ مشترکده اسمله
فعل بیتده اسم اولجده نیجه معنایینده مشترکده اتا اسلوب عجمه مناسب
و ملایم اولان اولد که بونده ادات تاکید اوللا اگرچه تکلمه دخی

نمونه ترکیب
صورتیکه ترکیب و صفتی بخت
ن اول اول بی نشانك ایشیدان

ن اول اول

و کثیر و اوچی معنا لرینی و یرمه قابلد فتامل محصولیت اگر برکسه خدانکه
 وصفی بنیدن صور سه یعنی بکا حقیقتله خدای وصف ایله یرسه عاشق و اله
 و خیران جانان فی نشانند نه خبر سولیه و نه نشان و یره یعنی کما یفنی وصف
 ایده من عاشقان کشتگان معشوقند بر نیاید ز کشتگان اوار
 کشتگان کشته نک جمیدد های در می کاف عجمی به ابدال اولمشدد د پلتمش یکر
 ن د جمع معنا جهنده کشتگان معبد در بر نیاید حجبت یوقاری کلمز
 دیمکدر اما استعمالده چیقاز دیمکدر معلوم اوله که بر کلمه نک اولنده
 هره اولسه بای استقبالیه و یایم ناهیه و یاوزن نافیه اولنه و اصل اولسه
 هره بایه ابدال اولور بیا و میا و بیاید و نیاید کبی فاحفظ آواز و آواز ایله
 و ناسز مشهور لغتده عجمی صوت دیر لر محصولیت معنا جهنده بیت
 اولک مضمونی تاکید ایدوب بیورر عاشق لر مقول لریدر پس مقول لر دن
 آواز چیقاز که ای وصف اید یعنی وصفنه قادر د کلر معشوقند
 کبیلده نون و دالک ماقبله بر هره اصلیه تقدیر ایشلر یکی از صاحبان
 سر جیب مراقبه فرو برده بود و در بحر مکاشفه مستغرق شده صاحب دل
 اهل قلبه دیمکدر اولیا اوللهده عبارتند و دیدلر که صاحب دلن مراد شیخ حضرتای
 کندیلر در سر فرو برده نک مفعول صریحی و جیب غیر صریحی جیب بقایه دیر
 فارسیجه کر بیان دیر لر مراقبه به اضافتی بیانیته در مراقبه خدادن فیضه طالب
 و راغب لغتده دیر لر فرو برده بود حجبت اشاعه ایلتمش ایدی دیمکدر اما
 اصطلاحده باشین بقایه چمکدن عبارتند نته که اهل حال اولان صوفیلر عاریدر
 فرو برده ماضیه قسم در بود حکایت حال ماضی در در حرف صلاه بحر دریا مکاشفه
 احوال غنیه اطلاع دیر لر و اصناف بیانیته در مستغرق اسم مفعولدر استفعال یابندن
 غرق اولمش دیمکدر سنده ماضیه قسم در اولمش دیمکدر ضرورت معنا سنده
محصول ترکیب صاحب دل مشایخین برسی باشی مراقبه بقا سنده ایلتمش ایدی عاریدر

کاشف دای مجاهد طراز از انوشیروانی
 و فارسی حقیقه عظیمه از انوشیروانی

اوزره دخی مکاشفه در بایسنه مستغرق اولش ایدی یعنی عالم کشف در بایسنه طالع شد
 انگاه که ازان حالت باز آمد یکی از اصحاب بطریق انبساط گفت ازان بوستان که تو
 بودی مارا چه تحفه کرامت آوردی انگاه ان اسم اشارتند وگاه کاف عجمیه وقت
 معناسنه در که حرف بیان بعض نسخه ده انگاه برینده چون واقع اولش ازان حالت
 مراد عالم مکاشفه در باز آمد کبر و کلدی یعنی عالم صحوه کلدی حاصلی اول عالم مکاشفه
 بو عالم کلدی یکی یابله بریسی دیمکر اما یا سز بر دیمکر اصحاب دن مراد بونک
 کبی برلده مریدلر بطریق با حرف صاحبته و طریق یولدر انبساط افعال
 بایندن مصدر در بونده کستا خانکلا دیمکر ملاطفه و مزاج طریقیله دینلر جمله
 مناسب سولیمشدر ز بر مرید شیخدن کرامت دلمک کستا خلقتد علی الخصوص که مزاج
 طریقیله گفت فاعلی یکی از اصحاب در بوستان واوله عجمی و واوره عجمی
 که حرف رابط صفت تو بودی یعنی اول بوستاندن که انده ایدک مستغرق
 اولدوغی عالم مکاشفه دن تعبیر در مارا مایز نخ معناسنه و با حرف صلده دن
 تحفه ارمان کرامته اضافتی بیاینده در و هنر اضافتی چون کشتدر نه کرامت تحفه
 دیمکر بعضی اضافتی تجویز ایلدیلر و معناسنی نه کرامت ارمان کتوردک دیمکر
 ددی آوردی و اوک فتحیله فعل ماضید کتوردک دیمکر ددی اوزدی
 و اوک ضمیله او قویانلر کیش او قودیلر محمول ترکیب اول وقت که اول صاحب
 دل عالم مکاشفه دن واستغراقدن عالم صحوه کلدی مریدلردن بریسی کستا خانکلا
 سولید اول بوستاندن که سن انده ایدک بیزه نه تحفه ارمان کتوردک یعنی
 کرامات و عطایا دن بیزه نه کرامت کتوردک گفت اول صاحب دل دیدی بخاطر داشتم
 که چون بدرخت کل برسم دامن بر کل کنم هدیه اصحابدا با حرف ظرف
 و خاطر کوکله روشن نشیند و بریم متکلم مقدر در داشتم قرینه سیله داشتم
 فعل ماضی متکلم وحده که حرف بیان یعنی خاطره دوتد و عینی بیان ایدر چون
 امان تعلیل در چونکه معناسنه بدرخت با حرف صلده و درخت دالک کبری و رانک

در بایسنه
 کاشفه

معناسنه

در بایسنه
 کاشفه

رد لامعی

رد لامعی

فتحی و خانك سكونيله اغچ ديمكرد كله اضافتی لامیه در حجازاً برسم با حرف استقبال
حرف زاید دین زاید سولیش رسم لانك و سينك فتحه لريله فعل مضارع نفس
متكلم وحده دامن آنگرد و یا حرف وحدت بر طولو معناسنه در گتم فعل مضارع
متكلم وحده در كنیندن کردن لفظندن اخذ ایلان مواخذه كوك بر گتم طولو
دیمكرد هدیه هانك فتحی و لانك کسری و یا می مشدد ايله و دالك سكونی
و یا می تخفف ايله دخی لغتند بونده ارمان مراد در اصحابه اضافتی لامیه در و را
حرف تخصیص محمول ترکیب صاحب دل مرید کستاخانه دید که خاطر مدده و نیتمده
دو تدم ایدی چون درخت کله و اصل اولد یعنی عالم مکاشفه ده اسرار الهییه و اصل
اول اول کلدن برانگی برایلم اصحاب و احبابه ارمانیچون یعنی اول عالمده
بکا کشف و فتح اولان معنای و اسرار الهییه دن بو عالمده اصحاب و احبابه کشف
و بیان الیسی جایز اولان شرح و ابضاح ایدر یعنی فصدیم بوایدی که بکا کشف اولان
اسوارك کشتی و بیانی ممکن اولانی بارندن درینغ الیوب سولیم
چون برسیدم بوی کلم چنان مست کرد که دامنم از دست برفت چون ادیان
تقلیل برسیدم با حرف تاکید رسیدم فعل ماضی متكلم وحده در رسیدن
دن ایرشدم دیمكرد بوی كل اضافتی لامیه در میم معناسنه مفید در
چنان چون ايله اندن مرکب در ترکیله و او دشمن در انجیلین دیمكرد مست کرد
مست ایلدی یعنی مد هوش و خیران ایلدی دیمكرد که حرف بیان چنان مست کرد
دامن آنگرد دامن ده دیو لر میم معناسنه دسته مفید در رفت فاعلی ضمیر دامن در
محمول ترکیب چونکه درخت کله و اصل اولدم بوی کل بنی شویله مست و مد هوش
و واله و خیران ایلدی که دانخ المدن کندی یعنی بکا بر حال اولدی که
کل دکل دامن پیله بد مدن کیندی حاصلی بکا و صلت میسر اولدی اما
اندن خبر و بر مکه مالک دکل زبرا بنی بندن الدیلر حضرت شیخ بونده و صولندن
خبر و بر دی قطعه ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز

کان سوخته را جان مند و اوز نیامد ای حرف ندامت ع سحر منادی و اضافتی
 لامیه در ادبی ملا بسه ایله مراد بلبیلد و میشلو زیبا اسجارد و اکثر نالان اولدی و
 شعرا دینده مرغ سحر اکا دیر لر عشق عینک کسری و شینک سکونیه مصدر در علم یابند
 تعریف کثیره ایله معرفت لیکن اشهر تعاریفی افراط مجتهد پروانه بونده کلکدر
 که کند یسینی اتش شمع اورد بیامون با حرف تا کید آموز فعل امر مخاطبه
 آموزیدن دن اموختن دن دکل کان که حرف تعلیل ان اشارتند پروانه
 سوخته کو نمیشد بکلدر ماضی دن قسم در اسم مفعول دکلدر بعضیلر ظن ایلدی و کی کپی
 را حرف تخصص جان مبتدا و شد خبری روح حیوانیه جان دیر لر و انسانیه روان
 دیر لر شد بونده رفت معناسنه در کتیدی بکلدر و او حرف حال نیامد هزه یایه
 مبتدا اولمشد یایه استقبال دن و نون نایفه دن صکره بریا زیاد ایلر دین
 بوابد الدن غافل ایش محمول بیت ای بلبیل نالان عشق جانانی پروانه دن او کون
 و اندن تحصیل ایله زیبا اول پروانه سوخته نك اتش عشق جانانله جانی کتیدی
 و اندن اوان و نوباد و فغان کلدی یعنی عشق جانانله یا ندی و کل اولدی حال بر
 اندن یکسه ناله و این ایشتمدی حضرت شیخ پروانه عاشق صادق و بلبیلی و غوای
 مدعییه تشبیه ایش این مدعیان در طلبش فی خبر اند کا نرا که خبر
 شد خبری باز نیامد این اسم اشارتند مدعیان مدعی اسم فاعل و افتعال
 بایندن اصلی مدعی ایدی قبل تا افتعال دال واقع اولدی دال حرف در حرف
 مجهوره دن و تا حرف در حروف همزه دن بینها تنافر و تباعد واقع اولدی و عینون
 تایی داله قلب ایدوبه الحاله ادغام ایلد یلمد مدعی اولدی ماضی پی و مضارع
 و سایر مشتقاتی بویله اعلال اولور فنائل مدعی دعواسنده صادق
 اولیانده دیر لر الف و نون ادات جعدر مکرر بیان اولندی در حرف ظرف
 طلبش شیخ ضمیر ضایه را جعدر فی ادات سلبه اسماء و جوامده مخصوصا
 خبران خبرک جمعی ر سندی ذکر اولان کی اصلی بخبران اندر عمره و صلاه

رد لامی

ساقط اولشد دین سوزنك اصلی بودند زیرا هر حرف مجمله در اصلی
 دکلر کان که حرف قلیل آن اسم اشارتند مقدسند که تقدیری که آنکس را که در آن
 حرف صله در با معناسنه که حرف بیان و یا حرف باط صفت سند بونده اولدی دیکلر
 صار معناسنه جزئی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر در باز بونده کیر معلوم در محصور است
 بر و اصل ایزد بود عوای مراد ایلین مدعیلر و کذا ابلر طلب و تحصیل عشق حقیقی
 فی جزوئی و انشای رملر یعنی هنوز اسلوب و طریق تحصیلنده بی جزیره پس مقام
 وصول بونلره فنده میسر اولق احتمالی وار زیرا و اصل اولوب حردارا اولتند لاندن
 بردخی جزو کلمدی یعنی وصول و خبردار لغندن بر جزو کلمدی زیرا من عرف الله
 کل لسانه در و یا خورنده و صولندن و نه کندیدن خبر کلمدی حاصلی
 اسرار جانانه سینی شویله کتمه ایلد که یکسه اندن بر نشنه فهم ایلر که اول واسطه
 ایلد کندوی فهم ایلیه اولیا بی تحت **قیا** بی لایع فهم بونلر حقند در دیگر
 و دیگر ایلد و یا سوزنكند داخی معناسنه بونده بر قطعه دخی دیکلر یعنی قطعه دیگر
 ای برتر از خیال و قیاس و کان و وهر و هر چه گفته اند شنیدیم و خوانده ایم
 ای حرفند بر استغلاء و تر حرف تفصیل برتر بوجه **دک** دیکلر منادی واقع
 اولش تقدیری ای برتر خدادار از برتره متعلقند خیال قوه مدرکه باطنه
 نك بر رسیدد حقیقتله خیال و وهری علم و کلام و حکمت اوقیان بیلور زیرا بونلر
 حوائج باطنیه دند و بونلردن اول فتره بخت اولور قیاس بر نشنه اورانلقند
 یعنی بر نشنه بر نشنه برابرلشدد مکدر **کنا** کان عجبک ضبته ظن مسکنه
 که بر نشنه بیلده طرق راجحه دیرلر و هر ده خیال کبی قوت باطنه نك
 بر رسیدد و بر نشنه بیلده طرف مروجده دیرلر ظنک تقیضی در و هر چه
 و او حرف عطف ما بعدینی ما قبلنده کی درت شبه عطف ایلد گفته میزند
 قسم در آخری های رسمی اولدو غیچی نادات جمعی همزه مجمله ایلد ایراد ایلدی
 شنیدیم گفته اندن بیاند تقدیری شنیده ایم در ضرورت وزن ایچری یایی سیمله

غیر
 می

همه مجتلبه ترك اولندی و خوانده ایم بو تركه قرینه در حصول بیت ای بو
مذکور بودن و جمیع سنك شانكده اولان كفت و كودن اعلی و منزله الله بزبونلره ایشتمش
ایز یعنی فرقه بل که جمیع ملل وادیان سنك متکده سوبلا کلوندن منزله خدا سین
حاصلی حقیقتله سنی بیلن کنه سنسن سنك بیلد و ملک کبی سینی کیمسه بیلر بعض
نسخه ده شنیده ایم و او عطفله و اقلید پس ایشتمش کزودن و او قود و کزودن منزله سینی
مجلس نماز کشت و باخو رسید عمر همچنان در اول وصف تو مانده ایم مجلس امم مکان
تقدیری مجلس کفت و کزودن یعنی سنك ذات و صفاتك اولان كفت و کو مجلسی تمام معرف
کشت فعل ماضی در کشتن دن بونده اولدی دیمکر صار معناسنه نته که نخل باسق
کشت بیورد و غنده بیانی تفصیلا مرور ایلدی و او حرف عطف باخر با حرف صله رسید
فعل ماضی در رسیدن ایر شدی دیمکر همچنان هم ادات تاکید چنان
انجیلین دیمکر كذلك معناسنه وصف تو مصدرک مفعولنه اضافتدر مانده ایم
کنه همزه حرف مجتلبه در قالش ایز دیمکر محصولت یارب سنك ذات و صفاتكده
اولان بحث و کفت و کو و قبل و قال تمام اولدی و بو بحث و قبل و قاله عمر اخر اولدی
و پایانه ایر شدی و برهنوز ابتدای مجلسده کبی سنك و صفك ابتدا سنده
قالش حاصلی اولده لا اله الا الله دیرك اخوده ده لا اله الا الله دیروز و
اولده قل هو الله احد دیرك اخوده ده دیروز و اولده انما الله اله واحد دیرك
اخو همزه ده اپنی دیروز حماد پادشاه اسلام خلد ملک
حماد مبتدای محذوفه خبردر و مبتدای مؤخر تقدیر اولوق جایز یعنی ذکر
حماد پادشاه اسلام مست این مقدم تقدیر ایلک ده جایز بر مضاف حذوفله
ایکی صورتده بیلله اتقدیری این ذکر حماد در حمادك مفردی محذوف
یعنی مصدر بمیدر علم بایندن بونده اوصاف جمیله معناسنه در پادشاه
شاه پاد ایدی شاه اولور معناسنه و پاد حافظ و عظیم معناسنه
موصوفك صفته اضافتی قبیلند تله ایلدی صکره صفتی موصوف اور زینله

تقديم ايندوب كنه صفتي موصوفه اضافت ايلوب پادشاه ديديلر حافظ عظيم معنائ
يعني داوون بزرگ اسلام اضافتي لاميه در بر مضاف تقدير يله يعني اهل اسلام
خلد فل ماضي سبئي للمفعول تفصيل بايندن مرفوع دعاده واقع اولمش مؤيد اولسون
ديملر ملك بونده يملك ضميمه مملكت وسلطنت بنينده مشترك لفظدر خلده فعلينك
نائب عن الفاعل يد مملكتي وسلطنتي مؤيد اولسون ديملر يملك ضميمه وكسريله
لغندر دين ظاهر بودر كه كسرله بومعنا لزمه مستعمل در ذكر جيل سدي كه در افواه
عوام افتاده است وصيت سخنش كه در بسيطر دين رفته ذكر كماله
ديلاله اكفه ديرلر وضم ذال الله كوكله اكفه ديرلر يعني بر نشنه ثخاطره كنوزك جيل
كونل ديملر عجب خويدي سدي حضرت مؤلفك تخلص شريفلريد واسم لطيفي مصلح الدين
در حضرت شيخك منا قنده بيور كه بر نظر حضرت شيخ سدي سلطان العاشقين
شيخ روزبهان خلعت كويند كه پد حضرت شيخ خادم حضرت شيخ بوده است
وچون حضرت شيخ سدي متوكده شده است پدرش بخودت شيخ آورده و حضرت
نظر فرموده و فرموده اند كه عشق يا بخش كردن بدو هم نصيبني اديم اما مرشد او شيخ
شهاب الدين سهروردي بوده است قدس الله ارواحهم بعضيلر ديديكه حضرت
شيخ يوز يكرمي ييل ياشادني و بعضيلر يوزالتي و بعضيلر يوزايكي والعلم عند الله
اما وفاتي يوز طفسان برنده واقع اولمش ننه كه وفاتي تار بختدن فهم اولسون
قطعه همای روح باك شيخ سدي چودر پروان شد از روح اخلاص
مه سوال بود شمار جمعه كه در دراي رحمت كشت غواص ميكي
برسيد سال غمت كتم ز خاصان بود ازان تا پنج شد خاص ذكر جيل
اضافتي باینه در وسعديه اضافتي لاميه در كه حرف رابط صفت افواه جمع وافر در
زیر ملك اصلي فوه در پس كست استمالدن ها حذف اولندي فوقالدي
ايمدي واو طرفه ماقبل مضموم اسم هو دن غري اسم بولندي ايسه واوي يمسه
ابدال ايلديلر ايكسده حرف شفوي اولدو همچون فدا اولندي پس بصغير وجع

در افواه
تار بختدن
فهم اولسون

22

که حرف رابط صفت هم اادات تأکید و چون نونله نوشتن اادات تشبیه در
 مثل معنا سینه شکر شین و کاغذ فتحه لریله مشهور در اتماسین مهمله نل
 ضمی و کاف مشدد ک فتحیه عربید میخورد فعل حال جمع غایب بونده ^{استوار} استوار
 مراد در برلوریمکد بیکدن مراد منتفع و مثلث اولور دیمکد ^{محبوبیت} محبوبیت
 دخی سعد نیک قصب الجیب کبی مقبول و مرغوب کلماتی یعنی نظم و نثر سوزلری
 که حسن قولله قبول ایدوب آنکه منتفع و مثلاً اولور لر حاصل
 سوزلری که هرکس قنده معزز و مکرر در قصب الجیب عبارتند اکثر شراحت
 مفصل ما و مطول ما یعنی سینه التفات اولنسون که صداع ایراث ایلد
 ورقعه منشآتش که چون کاغذ در میرند ورقه بونده یازیلن کاغذ
 پاره سینه دیرلر اخرنده آتای مربوطه های رسمی شکلنده یازلدوغی چون
 اضافت ایچون همزه مجتلبه اثبات ایدلر منشآت بمیک ضمی و نونک سکونی
 و شینک فتحیه اسم مفعول افعال بابند یعنی انشاء انشاء ان که هموز الالام
 جمع مؤنث صیغه سید مکررات کبی اغنده خلق و ایجاد معناسنه اما بونده کنیدک
 صادر و پیدا اولان نظم و نثر سوزلرید شین کنه سعید راجله که حرف رابط صفت
 چون نونله اادات تشبیه در کاغذ کاف عربیه و عین معجمه مفتوحه ایله معروف
 زده اضافه لامیه در ادنی ملا بسه ایله زد لفظ مشترکد القونه و سکه لواجیه
 دیرلر نته که مشت زن حکایه سنده و غیری برده کلجکد انشاء الله تعالی بونده ده
 آنچه مراد در زیر کاغذ زر اولد که بر پادشاه برکب احسان ایلک استر
 پس الینه بر امر شریف و بررکه وار بومری فلان یرک حاکمه ایلک که سکا فلان شهر
 بوقد آنچه دشور سن دیر اول داخی اول کاغدی ایلک اول حاکمه تسلیم اید اولده
 امر شریف امتثال ایدوب خانه دن خانه یه و دکاندن دکانه بوقد آنچه طرح ایدوب
 صاحب رقعده یه تسلیم ایلد ملا لاری و ملا احمد و ملا طیبی بیور لر دی
 که بوقانون الان قزلباش ده معمول به در میرند فعل حال جمع غایب بونده کنه

رد این سید علی و لامع
 و سرور و کافی

استمر مراد در ایلد لر د بکد تقریر اولان وجه اوردزه محصول ترکیب معنی سعدینک
نظم و نثر یازدوغی کاغذ پاره لری که افی ایچده تحصیلچون خط هیا بونا و امر نهایی
کبی معرزه و مکرم طو توب هر جانبیه و هر ملکته ایلد لر کاغذ زدن مراد مذکور
پس ترا حک عشا ایلد کلمینه اعتبار اولمنسون که ضلالتد بر کمال
فضل و بلاغت او حل نتوان کرد بر حرف استغلا کال لغتده تمام معناسنه
یعنی مصد در اوج بایون کلور رضو حسن و علم بایلر نیک بونده مراد علم و معرفتده
تمام اولمقد و فضل ارتو قلی در یعنی اقران و امثالان علم و معرفتده ارتو قلی
معناسنه اکثر نیتده کال فضله مضاف واقع در و بعضنده عطفله دوشمش در
بلاغت بونده فصاحت معناسنه در اما لغتده ایرشک معناسنه در فصاحت
و بلاغتی بلکه معانی کتابلرینه موقوفد او صبر غایب سعدیه راجددر حل
حانک فتحی و میمک سکونیه حیوانات جفینک قرینده اولان یوک دیر لر و اشغال
اوزرینده اولان حاصله دیر لر اما بونک کبی بر لره نسبت و اضافت معناسنه
مستعمل در نتوان نون حرف نخی توان لغتده قوت و قدرت معناسنه در اما
بونک کبی بر لره عدم امکانک عبارتدر کر بونک کبی بر لره مصد معناسنه
نیا تواند رایجه استقبالیق ملحوظد وقاعده مقرر در که ماضی مستقبلدن
صکره واقع اولسه مصدیت معناسنی افاده ایلد پس نتوان کرد معناسنی ایلک اولن
بیکد معلوم اوله که ذکر جیل مبتدا و نتوان کر خبری و مابینلرنده ذکر جیلک صفی و
معطوفاتیدر و حل نتوان کرد صریحی و بر کمال غیر صریحی محصول ترکیب
شیخ سعدینک مذکور احوال و اوصافی کندینک کال فضل و بلاغتی حل ایلک اولن
یعنی مذکور اوصاف و احوال کندینک استحقاقدن دکلدر حضرت شیخ
کندینک ذکر جیلله مشهور کال فضل و بلاغته معروف و حسن ثالیفات و تصنیفات
موصوف اولدوغنی ذکر محمد پله شاهه مقدم بیور مشدد بل که خداوند جهان
و قطب دایره زمان قایم مقام سلیمان ناصر اهل ایمان شاهنشاه معظمه اتابک

واجب بد علم

در احوال

و در اول

و معنی

و کاف

بلاغت معانی کتابلرینه موقوفد او صبر غایب سعدیه راجددر حل
حانک فتحی و میمک سکونیه حیوانات جفینک قرینده اولان یوک دیر لر و اشغال
اوزرینده اولان حاصله دیر لر اما بونک کبی بر لره نسبت و اضافت معناسنه

فصاحت
دلفه کنته اولمق
و وزن درست
سویک

اعظم

طوبیله م

مظفر الدین ابوبکر ابن سعد بن زنجی ظل الله فی ارضه رب ارض عنلا وارضه
بعین عنایت نظر کرده است و تجسین بلیغ فرموده و ارادت صبار بق نموده
لاجره کافه انام انخواص و عوا غمجت او کراییده اند که الناس علی دین
ملوک هم بل ادات اضرا بده لفظ عربید ترکیده ده مستعملد که
عرف بیان خداوند بونده صاحب و مالک معناسنه اسهد و مبتدا و افعلد
و بعین عنایت نظر کرده است خبرید عقلت اولمیه جهانیه اضافتی فاعلک
مفعولنه اضافتدر و قطب و او حرف عطف بوفقم دن غیری کلن فقره لرده حرف عطف
یوقلد قطب پرکارله دایره اورتا سننده پرکارک ایاغی طوران یره قطب
دیرلر و کرمک چرخیه متصل دمرکه دوز و اوست طاشنی دوندیرر کاده قطب دیرلر
و فلک دخی یکی قطبی وار برسی تحت الارضد که بویلر ده کور غز اکا قطب جنوبی
دیرلر برسی ده فوق الارضد کورینور و اکا قطب شمالی دیرلر دوز قرف
دیکلری یلدر قطب شمالی انکیمون انده طلوع و غروب اولماز و رجال غیبدن
برینه تصرف عالم باذن الله اکا متعلقدر بعین مدار دایره و علمد قطب دیرلر
وسلا طین اسلامیه به قطب تشیه اطلاق اولنور انتظام امور انام انک راس
تدیر و تصرفیه مفوض اولد و غیون دایره اضافتی لامیه در و دایره نک زمانه
بیانیه قایم مقام اضافتی اسم فاعلک اسم مکانه اضافتی در و سلیمانیه اضافتی
لامیه در سلیمان پیغمبرک تختگاه شیراز اولد و غیون مقام اکا اضافتی
ایلدی نته که انشاء الله خلنده تفصیلی لکجدد ناصر علی ایمان
اضافتی اسم فاعلک مفعولنه و لامیه در شاهنشاه اصلنده شاهان ایدی
پادشاهلر پادشاهی دیکلد ملک الملوک مناسنه بکمریکی دیکلری یکی صکره
مضاف الیهی تقدیم ایدوب شاه شاهان شاه دیدیلر پس الف متوسطی حذف
ایدوب شاهنشاه دیدیلر کاه اولور که اخریه حذف ایدوب شاهنشاه دیرلر
و کاه اولور که الف اولی حذف ایدوب شاهنشاه دیرلر و کاه اولور که جمیع الف

حذف ایدوب شهنشہ دیرلوفا حفظ معظمہ اضافتی بیانیہ در اتابک
 لا لاجلہ الملك معناسنہ در اتابکان دیر برنجہ پادشاہلردمرکہ جدا علوی
 اقسلسفر دد کہ جلال الدین ملک شاہ بن الب ارسلان سلجوقینک قوللزدن
 ایدی پس جلال الدین مذکور اقسلسفری محمد نام او غلنہ لا لا وجلہ الملك
 ایلادی ایدی جلال الدین متوفی اولیجی مذکور سلطان محمد تخت سلطنتہ
 جلوس ایلادی و مذکور سفر غوطہ شامی یعنی دمشق و حلبی و بالجلہ دیار
 عربی خائن طریقہ و بردی و زنکی نام او غلنہ دیار بکری و دیار بیہ و از زنکی
 بابا سنہ کی خانغلہ و بردی اللہ امریہ سلطان محمد جوق پشامیوب
 متوفی اولدی و برینہ جلوس ایدد وارث سلطنتی قالدی پس اقسلسفر و زنکی
 بن اقسلسفر جھوج ایلادی و ہر برہ کہ توجہ ایلدیلباڈن اللہ فتح میسر اولدی
 تیمور و شاہ اسمعیل کی پس اقسلسفر متوفی اولیجی امور سلطنتہ زنکی مستقل
 اولدی و زیادہ ایو پادشاہ اولدی و زنکی نک ایکی اوغلی و ایددی برینہ سعد
 و برینہ ذکر یادیرلردی سعدہ شیرازی و ذکر تیاہ خلجی سنجی و بردی پس
 زنکیدن صکرہ سعد پادشاہ اولدی دیراؤنیک اوغلی ایدی و ذکر یاسنجقہ
 قالدی و ظہیر فارباہیشی پائینہ الدی و کندوبہ مداح ایلدی نند کہ دیوانندہ
 فہم اولنور پس ہولا کو ظہور و خروج ایلدی و سعد اوغز عکرہ قتل ایدہ
 مدکندن لارہ و ہرمزہ فرار ایلدی بعدہ کہ ہولا کو کیندی سعد برینہ کلدی
 و جوق عمر اولیوب ابوبکر ابن سعد پادشاہ اولدی و کمال اصفہانین
 یاننہ الوب تربیت پس کمال بونک مدخندہ برقصیدہ بیورر نظر
 قطب کردون ظفر شاہنشہ سلفز نسب وارث تخت سلیمان خسر و جشیدفر
 شاہ ابوبکر بن سعد ان کزدن جانیختش او زندہ شد درخامن اہر زمان عد عمر
 خسر و از خلقہ حکم توکشتہ کوشول شاہ سلفز شاہ دیدار توکل بصر
 قول ارسلان اتابکان دن درہونقر بر معلوم اولدیکہ زنکیدن صکرہ سعد اولو

او علی جلوس یلادی نندن صکره مظفر الدین ابوبکر که گلستان انک نامنه
 تالیف و تصنیف اولمشدد جلوس یلادی که شیخک مزیدی ایش پس مظفر الدین
 لغتی و ابوبکر کینیتی که سعد او غلیدد و سعد زکی او غلیدد و ابوبکر
 تبرکاً بابا سیادی اینی او غلنه دیش نته که سلطان سلیمان بابا سیادی
 براو غلنه دیش که ظل کوکبه دیر لفظه الله الله اضافه لایمه
 مجاز اللهک کو که سی دیکلد سلطان ظل الله فی ارضه یاوی الیه
 کل مظلوم یعنی پادشاه یربوزنده اللهک کو که سیدد هر مظلوم اکا صغیر
 حاصلی هر کس کنش ایسی جفندن کو که یه پناه ارض یره درو و صبر
 خدایه راجدد و رب منادی حرف نذا مقد یارب دیکلد اصلنده زنج
 ایدی کسرله اکثفا ایدوب یا حذف اولندی ارض فعل امر مفرد مذکر
 مخاطبدر یارب راضی اولد دیکلد علم باینک ناقص و او یسندن مصدری
 رضای و در عنوان کلور عنه ضمیر ابوبکره راجدد جار و مجرور صیغه احره
 متعلقدر و ارضه و او حرف عطف ارض همزه نکه فتحی و صایک کسر یله
 افعال باینندن فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر علامت جزم ایچون یا ساقط
 اولمشدد اصلی ارضای رضی ایدی و هاضم منصوب متصل ابوبکره راجدد
 معلوم اولاکه اسمی عده فقره لراخری ساکنی اوقوز پس بونده ایکی ضمیر پله
 ساکنی اوقوز و ایکی ارضه تجنیس تام واقع اولمشدد دیرا ضمیر علی حده
 کلمه لر در و بو ایکی فقره نکه او لکسی اخباریه و ثانیهی انشائیة واقع اولمش
 عین بونده کوز در چشم معناسنه عنایت عون و قصد معناسنه
 و اضافه بیاینه در و کرده استک مفعول غیر صریح و کرده ماضیدن
 قسم در ایش دیکلد و او حرف عطف تحسین تفعیل باینندن مصدر در
 لغتده کوز لندر مکه دیر لرا متا بونک کی بر لرده احسنه و افرین دیکلد بلیغ
 مبالغه معناسنه زیاده دیکلد اضافه بیاینه در فرمودن ماضیدن

غرض کی
 الی الله
 مظلوم
 سوره
 ناه البلاد
 غرضه

قسم در اسم مفعول دکلد بیورمش دیمکدر و او حرف عطفه ارادت
 مصدر در افعال با بنده اصلی ارواد آ و او علت متحرک ماقبل حرف صحیح
 ساکن نقل حرکت بر ماقبل ایلاک و او متحرک فی الاصل ماقبل مفتوح الان الفه
 قلب ایلاک ایکی الف جمع اولدی برینی حذف ایلاک و بدلنه تا و یردک ارادت
 اولدی الف اولی حذف ایلسک و زنی اغالة اولور و ثانی حذف ایلسک
 و زنی أقله فتاء مل صادقه اضافتی بیانیته در کرچک ارادت دیمکدر
 پادشاهک کند و به حسن و ارادت و تسلیم و رضای صادق کو ستر دو کنه
 اشارتند حاصلی پادشاه حضرت شیخک مریدی ایمش نموده ماضیده
 قسم در اسم مفعول دکلدر کو سترمش دیمکدر لا جرم لا ایله مستعمله لفظی
 لا بد و لا محاله کی میمک فتحیه یعنی بالضروری دیمکدر کافه فانک نشد بله
 جمع معناسنه در انامه اضافتی لامیه در انام الفک فتحی ایله خلق معناسنه
 جمع خلق دیمکدر از بونده من تبیین معناسنه در خواص خاصک جمیعده
 و عوام عامک جمیعده و عواء عامک جمیعده ایکنی در ضربانیک مضاعفده
 یعنی خلقک شریفاری و وضع لری بحجت با جوف صله حبت میمک فتحیه مرفوع
 آویه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی در ارضیری سعیدیه راجده کرایده
 کاف عجینک کسریله ماضیده قسم در اسم مفعول دکلدر میل ایملر دیمکدر که
 حرف تعلیل الناس لفظا مرفوع مبتدا ادم او غلنلری دیمکدر علی حرف جر
 مقدّم کاتبون لفظنه متعلق در دین بونده عادت و خوی معناسنه در ملوکه
 اضافتی لامیه در و صیره اضافتی کذلک ملوک جمعی در پادشاهلر دیمکدر ملوک
 ملوک جمیعده بکریکی دیمکدر دین عجب سولش محو ترکیب یعنی سعدینک
 مذکور اوصاف و احوالنی کندینک کال فضل و بلا غننه حل ایملک اولمان
 بل که جهان پادشاهی دخی دایره زمانک قطبی قایم مقام حضرت سلیمان
 بنی اهل ایمانک و اسلامک ناصری اعظم اتابک معظم پادشاهلر پادشاهی

زیلا می

یعنی دنیا باد شاهلر نیک اولوسی مظفر الدین ابوبکر سعد بن زنگی یوزنده اللهک
 کولکه سی یارب سن اندن راضی اول ائیده راضی ایله حاصلی مذکور اوصاف ایله
 موصوف و القابله ملقب خداوند جهان سعدیه عین عنایتله نظر الیشید
 و مبالغیله افزین و تحسین بیور مشدر و حسن اعتقاد و صدق ارادت کوشتر
 پس شک یوقدر که خواص و عوامدن جمیع انام سعدینک محبتنه میل الیشلر زیاده
 ناس یاد شاهلر نیک تور سی و عاداتی اوزره در یعنی سلاطینک عادت
 خلقنه قادیع در خلق حاصلی انک طود و طریقنه تقلید ایده کملر در ^{زمان} پسر
 یاد شاهی سعدیه طالب و راغب اولدوغیچون جهان خلق ده اکا تقلید ایله ^{سعدیه}
 زیاده طالب و راغبلر در رباعی دورت مصرعدن حرکت نظره دیور که مطلق
 اوله و دورد بنجی مصراعک قافیه سیله متفق اوله و بحر هزج آخر ب دن اوله
 پس بر که مطلقاً نظم و قطعه دینیلر وزن رباعیدن اکاه د کلرا ایش زبان
 زان که که ترا بر من مسکین نظرست اثارم از افتاب مشهور ترست زان که
 زای مفرده حرف ابتدا در منزه معناسند در وان اسم اشارتده که کاردن
 مخفف در وقت معناسند که حرف بیان ترا تودن مخفف در ضمیر مرفوع منفصل
 و را ایات تخصیص در کلام جاره معناسند سنک دیمکده بر بوند حرف صله
 بای مفزده معناسند من بن دیمکده انا معناسند مسکینه اضافتی بیانیه در من
 ده نونک کسری ضرورت و زنجوندر دین اضافه احوال مذکور اکاه د کل ایش
 مسکین بونک کبی برلرده درویش و فقیر معناسند در نظر معروف و سبب و تا
 ادات خبر اثارم اثرک جمیع نشان و علامت دیمکده میم ضمیر متکلم وحد
 انک همزه سی و صله ساقطدر مشهور معروف ترادات تفصیل سبب و تا
 ینه معروف محمود اول وقتدن برو که سنک بن مسکینه نظرو التفتانک
 واقعدر یعنی بکاحسن نظرک اولدن برو بنم اثارم یعنی تألیقات و تصنیفات حاصلی
 نظم و نثر مراقتا بدن مشهور رقد یعنی تمام دیناده شهرت بولشدن

زبان سید علی
 و کاتبه

زمره

۲۳
 کوزه همه عیبه بدین بنده در است هر عیب سلطان بپسندد هنر است
 که اصلنده کوزه در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی خود روم ضمه ایله
 بدودد قافیه سنده مستعمل لفظ در بونده ادات تاکید در همه جمع قاطبه معنا
 عیبه عیبك جمیع ذوی العقولک غیری اولدوغیچینا ها ایله جمع اولدی
 بدین حرف ظرفی فی معنی سنده دال هزه دن بدک اولمشده اصلنده این اسم
 اشارتد بنده به در بانتقین اولدوغی معنای طرفتی تاکید ایدر وسین و تا
 ادات خبر مضارع ثانی اولدک مستدرک در لکن تقدیر بنده هر کل افرادی معنا
 کل عیب دیکلر بونده متبادر که حرف رابط صفت سلطان مبتدا بپسندد
 با بونده تاکید افاده ایدر بویای طرفای نجم مکسور و غیر بلرک بپسندد بای عجم
 مفتوحه ایله فعل مضارع مفرد عاید بکنه دیکلر جمله غلبه خبر سلطاندر
 جمله اسمیه صفت هر عیب در هنر عیبك تفتیضید و خبر هر عیب محذوف
 اگر چه که جمیع عیب بونده ده حاصل و موجود در یعنی باشند ایاغده دل
 معینم لیکن هر عیبی که سلطان بکنور اول عیب هنر در حاصلین که پادشاهک
 مقبول و مرغوبی اولم هر عیبم کوزنه هنر کوزینور زیراحت مجبوردن هنردن غیری
 انسته کوزن بیت هر هنری داری و هفتاد عیب دوست بنفید بجزان یک
 هنر قطعه طلخوشبوی در حقام روزی رسید از دست مجنون بدستم
 کل کاف عجینک کسر یله اغده مطلقا بلجقد اما بونده کاف غیری ایله کل بدکلی
 در که استانبولده کفه کلی دیوصاند قلی در ظاهر بودر که کاف عجیدن محرفده
 و یا حرف وحدت خوشبوی وصف و کیدر خوش بونده کوزل و طادلی معناسند
 و بری مطلقا توقده کوزل و طادلی قو قلی بر بالحق دیکلر کل مبتدا و خوشبوی واو
 رسمیه صفتی در حرف ظرف حاتم مشهوریم ساکن او قفق کرک که اضافت
 فہم اولنیه روزی یا حرف وحدتد بکون دیکلر قیاس حامده یایی وحدتله اولق
 ایدی اما وزن تحمل ایلدو کیچون تقدیر اولندی فتائل رسید فعل ماضی مفرد

غایب ایر شدی دیمکه رفا علی کله راجد تختده ضمیر در جمله فلیته
 خبر مبتدا در از دست رسیده متعلق بحبیب اضافتی لامیه در و یا حرف
 وحدت بدستم یا حرف صله رسیده متعلق مخصوصیت بر کون بر خامده بر
 کوزل فوق لی بر پاره کل بر محبوبك المذنه الله ایر شدی یعنی بر کون بر خامده بر
 محبوب الله بر مقدار کل صوندی معلوم اولاه که رومده کلی خامده خاتون کشید
 صیقل برینه سوروب انکه با شاربینی و صیقل برینی شست و شواید لر اما اعجاب
 ذکریده خامده محاسن و بدلتربینی انکه یورلر نته که بعضی عرب بدلتربینی حنا
 ایله یورلر بدو گفتیم که مسکی یا عبیری که از بوی دلا ویز تو مستم بدو حرف
 صله دال همزه دن بدلترب و او ضمیر غایب کله بدو گفتیم فلیته متعلق در که
 حرف رابط مقول قولد مسك ميمك کسری و سین مهله نك سکونیه عربیه
 و ميمك ضمی و شین معجه نك سکونیه عجمی بونده ایکی وجهله بیله اوقتی حایز در
 و بونك کی بایه حرف خطا ذیه کشلر اما اولی بود که ضمیر اوله حرف اولیه
 یا بونك کی برلرده حرف عطف در عربیه آم و او کی مقام تردیده مستعمل در عربیه
 معروف و یا ضمیر خطاب و تردید اخبار و انشا طریقیله اولوق جایز در که حرف
 تعلیل بوی لا ویز موصوفه صفتدن حرکت توصیفدن ترکیبدر اما دلا ویز
 وصف ترکیبدر او یزدن او یختم دن دکل بحسب لغت کول ایچی دیمکدن اما
استعماله کول که متعلق و مایل و مفتون اولمقدن تعبیر در تزییه اضافتی لامیه
 مستم ضرورت وزن قافیه ایچی مستم دیمشد و الا بحسب مقام مست شد مر
 دیمك ایدی یعنی اصل اولدم معناسنه مخصوصیت نزدیک طریقیله اول کل
 خوشبویه بن دیدم سن مسك سن یا عبیر سن یعنی بوا یکنك بر سین البته یا خود
 مسك سین عبیر سین ایکی صورته بیله تجاهل طریقیله خطابدر زیر اسنك
 کول کل کندویه و یا کول کل کندویه متعلق و مفتون ایدی بی بو یکنون مست اولدم حاصلی
 سنك قرق که متعلق و مفتون اولدم بگفتان من کل نا چیز بومر ولیکن

مدتی با کل نشستم بکنا حرف تا کید و الف اکثر سوالی جواب بدن فرق ایچون کلور تخمین
 کلام ایچون ده کلور فاعلی مذکور کل خشبوی در یعنی کل خشبوی لسان حاله دیدی
 کل نا چیز اضافله یعنی بیاینه ایله نا چیز لاشی معناسنه در حاصلی بقدر و بی اعتبار
 دیمکدر قیاس کل خوشبویله ده اضافه ایدی اما نسخه لر هیا یله در و لیکن ادات
 استدراک در اما معناسنه مدت زمان دیمکدر و یا حرف وحدتد با حرف مضای
 کل معروفده که عریده و زرد دیلر و اول فحمله اما اضافله هر چکله کل دیلر
 کل زبونی مثلاً نشستم فعل با صیغه نفس تکلم و صده در نشستن مصدره را اولوزم
 دیمکدر مراد مقارنند مضارع کل خوشبوی جواب ویردیکه هیچ مرتبه سنده
 بالچی ایدم یعنی سایر یا بختلر کی هیچ حیزم و اعتباره یوق ایدی کن بر مدت
 کله مقارن اولده آنکله هم نشین اولدم پس آنک بوی کلا ویزی بکا تا اثر ایلدیکه
 بویله مقبول اولدم حضرت شینک بیوردوغی کی ییزو سینه سر آینده مشاهده الیشتر
 که مذکور بالچنی بر کو حک قوچی به استانبولده بال فحشوی کی فوجویه قورلر
 واکا کک پیرا غنی یولوب دو کور و پنجه زمان کله ایستخه ایدوب کلی دو کور
 اندر صکره پاره پاره ایدوب قورودلر و لازمه اولدوچه خامده خاقنر استمال
 کال هم نشین بر من اثر کورد و کرنه من هان خاتم که هستم شرایط بعضی
 کال برینه جال یان من لیکن کال مقایده جمال مقاد کل شامل هم ادات صحت
 و جمعتد هم نشین مجالس و مصالح معناسنه در در حرف صله با معناسنه
 اثر کورد تا اثر ایلدی دیمکدر کمال متبدا و کور خبری و اثر کورد مقبول صریح و در من
 غیر صریحی در و کرنه کرنه دن مخفقد و الا دیمکدر اکثر نسخه لوده نه برینه بی واقع اولور
 یا یله خالت طبراق که حرف بیان هستم وارم دیمکدر یعنی بن الان اولده
 اولان خاک ذلیل و تراب خیرم بونده کله خاک دیدی دنیا خاکه کل دیلر
 کل از منی دیلر خاک از منی دیمکدر برده محطوب کل نا چیز الصیغه مؤنثه
 فوا سیخه در که بنمله مهترنج و محتر یعنی مرشت اولان هم نشین کک کالندن

دوم

بکام تا بفرایدوب بولطیف بونی و برین حاصلی بر بوی خوش هم نشیندن مکتب کالد
 بنده بوقسه بن بوعارضی بویون اول بنجه که خالك بمقدار و تراب بی اعتبارم
 کنه شدی اندن قطع نظر ذلیل و تراب حیرم حاصلی پادشاهک کال التفاتی و حسن
 نظربد بکامو شری و یون و مقبول عالم ایلین و لا بنم داندده بواوصافه و احواله
 استحقاق بوقدر حضرت شیخ کسر نفس ایدوب تواضع و تنزل بیور مش و الا
 شیخک عظمتنه بکتاب شاعر عدلدر قدس الله تعالی روحه
 اللهم متع المسلمين بطول حياته اللهم دعاده مستعمل کمد و ویم مشدده
 حرف ندادن عوض دراصلنده یا الله ایدی بوجهتند که حرف نذا ایله بیم جمع
 اولمان بولکه نك تفصیلیله استغلا لانه و فتح اوزره مبنی و لما سنده مطلع اولقی
 مرا ایلین مقامات حورینک مطرزی شرحنک ابتدا سنده نظر ایلسون متع
 فل امر مفرد مذکور مخاطبدر تفصیل بایندن فایده لنددر بیکدر بولفت احوال بایندن
 بومعنا ده استعمالدر متع الله و امتعه الله دیرلر دعاده یعنی الله تعالی فایده
 بیکدر المسلمین لفظا منصوب مفعول صرحیدر متعک نصبی بایله در مسلمک
 جمعدر بطول باحرف تخصیصدر سببیتی متضمن طول مفعول غیر صرحیدر
 حیاته اضافتی مصدرک فاعلنها اضافتی قیلندند حیات اوزنلقی بیکدر
 محصور **ترکیب** یارب سن مسلمانلری ابوبکرک عمری و حیاتی اوزنلقی سببیه فایده
 لنددر بوعارلدر و خلق انک ظل حایتنده اسوده حال و معرفه المبالدر و ضاعف
 ثواب جمیل و حسناته حرف عطفدر ضاعف عنیک کسر بیه فل امر مفرد مذکور
 مخاطبدر معنا علمه بایندن امر سابقه معطوف دورت فقره ده امر صیغه لری مقام ثناء
 و اعتقاد یعنی مراد دعاده تمت فیت ایله بیکدر ثواب عوض و جزا معنا سنده در لفظا
 منصوب مفعول صاعفدر جمیله تقدیری ثواب فل جمیله در که کوزل فعلنک ثوابی
 و حسناته تقدیری ثواب فل جمیله در کوزلک ثوابی تقدیری ثواب خیرات حسناته
 در حسنه نك جمیلدر **ترکیب** داخی یارب ابوبکرک و حسنه سنک

الاولاد والبنات
الاولاد والبنات
الاولاد والبنات

وفعل جيلتك ثوابي قت ايله من جاء بالحسنة فله عشر امثالها رفره سنه
 اني ادخال ايله ديمكدور وارفع درجه اود ايله وولاته بوجه فل امر د و فتح
 بابتدن قالد ديمكدور درجه بونده درجه دن مرتبه و منزل مراد در ولات
 والينك جيمدر جاكلمر ديمكدور معلوم اولاكه نلا في جردك ناقصون اسم فاعلك
 جمع مكسري بويله كلور فاضينك قضاء ورامينك رماة وحامينك حاة كلور
 كي اصلي وليه وقضية ودمية ايدى نصره وزني اوزره پس يا محمل
 ماقبلي مفتوح اولدو غيچون الفه قلب ايلدير ولاه وقصاة اولدى فانك فحياه
 پس قنانه مثالي مفرح لوه ملتبس اولسون ديوفايي مضموم رايدوب ولاه وقصاة ديديلر
 وزنلري قعله وزني اوزره در ايمدي غاة وزني اوزره كلور دين اويله ظن ايلش
 كه لام الفعل الفه قلب اولفله لام الفعل اولفقدن حيقار شويله ظن اولنور كه بو
 قائل اوزان تصريفه دن اكاه دكل ايمش عفي موصول تركيب دخی حكماك واجهاتك
 دولت و سعادتلري مرتبه لر بني رخ ايله يعني عز و شرف لر بني زياده ايله و دقر
 على اعدائه و شناته دتر سلك كسريله تقفيل بابتدن فل امر در قهر ايله
 ديمكه على دتر متعلق در معلوم اولاكه بوفل على عريفه و على منز بر معنياه در
 يعني على بونده منصوب اولدو عني معنياه دلالت ايلز اعدا عدونك جيمدر
 دشمنلر ديمكدور شناته ولان كي در وزنده واعلا له مبغضك در معناسنه بوندك
 اصلي مهموز اللامد علم بابتدن حمزه طرفنده ماقبلي مكسور اولدو غيچون باب
 ابدال اولندي پس حكم ناقصه داخل اولوب اول اعلا ل ايله اعلا ل اولندي و شناته
 اولدى شينك ضيمله موصول تركيب دخی يارب دو شمنلر بني و اكابعض ايدنلري
 يعني عدو لر بني قهر ايله عائلي في القرآن من اياته با حروف قسم ما اسم موصول
 تقديرى بحق ما در تلكي فعل ما مفر دندكر غايب مبنى للفعل اصلي تلكو ايدى
 و او طرفده واقع ماقبلي مكسور اولدو غيچون بابه قلب اولندي في حروف جو
تلكي فعله متعلق قرآن و فرقان دخی نجه اسملري وار كلام شريف الله كلامه ديولر

نلامسى
يارت

ابدال

بن مای موصول بیان آید آیات اینک جمیع در نشانند بیکدیگر اما اصطلاح
 کلام مجید در بر مقدار دیو که اهل قرآن سرچله حدود تعیین و تبیین بود
 بعضی نسخده مائلی بای قسمی سز پس ماصدره ظرفیه اولور محصول کتاب
 یارب مذکور در عالمی قبول ایله شول قرانده او قرنان ایتر همچون یا خود مادامکه
 قران ایاتملری او قوند قجه ابوبکر حقنه بزرد عالمی قبول ایلیب ثابت ایله
 مذکور بش فقره بر فایده ده واقعدر اللهم امن بلاءه واحفظ ولده امن
 سائیکه د عیای متضمن امر در آمن یؤمن دن یعنی افعال بایندن اصلنده امن
 ایله اجتماع همز تن فی اول کلمه واحدة اولدی یعنی بر کلمه نك اولنده یکی همزه
 جمع اولدی او یکی متحرک و ثانی ساکن ثانی ای او کینک حرکتی جنبه قلبا یلدک
 امن اولدی امین ایله دیکدر بلد بانك و لامك فتحه لر یله بلاءه دیو لر مشهور
 جمعی بلاء کلور بانك کسریه بلاءان ده کلور بانك ضمیه پس بلاءیده نك جمیع در
 سهوا بلش واخفظ همزه و صلك کسری و فانك فتحی ایله امر مذکور در علم بایندن
 صافله دیکدر ولد او غله و قیزه شاملدر اما بونده او غلی مراد در محصول کتاب یارب
 شهرنی انات و عاهاتدن صقله یعنی خراب اولمقدن امین ایله حاصل کی کند و بی امن و امانده
 حفظ ایله زیر مملکت عمارتی انك وجود شریفیه در داحی سعد نام او غلی ده بلاءان
 صقله زیرا الولد سیرا بیه جنبه بابا سی کی در عدل و کرم انصافده نظر
 لقد سعد الدنيا به دام سعدة و آية السولى بالوية المضر بو یکی بیت حضرت
 شجک بحر طویلده ابوبکر مدحده بر قصیده دنددر لقد جواب قسم فخذ و غدر سعدة
 بوجوه حروف فتح و علم بایندن مستعملدر لیکن علم باینده لازم ایله متعدی
 بیننده مشترکدر لام اولجده اسم مفعول فی غمیل و زنی او زره کلور سعد فهو
 اما متعدی اولجده سعد مسعود دیو لر پس بونده اوج صورتی بلاء اجرا ایلک
 قابلد فتح دن اولجده مصدری مسعود کلور بمن و برکت معنایه پس دنیا اوج صورت
 بلاء تقید مرفوع فاعل و نائب عن الفاعل الور به با حرف جر فعل ساقیه متعلقدر

رد این سید علی

و ضمیر ابوبکره راجع در ولده ارجاع ایلین سهو الیش دام فل ما ضی در
نضر بانبك اجوف و او یسندن موقع دعاده واقع دایم اولسون دیکدر سعد
سینك فتحی و عینك سکونیه ایهام طریقیه مذکور در یعنی ابوبکره سعادتی
دایم اولسون و سعد ادلوا و علی دایم اولسون دیکدر اید دام فله معطوفه
محکم اولسون دیکدر ضمیرینه ابوبکره راجع در موی تقدیر امر فاعلی در ایدنك
مولا افندی دیکدر یا حرف جوایده متعلق الویه لوانك جمیع در سنخقل معنا
افله و زنی اوزره در نضر مصدر در و اضافت بیانیة نضر و ظرف سنخقلی دیکدر
محمولیت خدا حقیقی تحقیق دنیا سعادت و عزت بولدی و یا سعید اولدی
و یا سمود اولدی دیکدر نيك نخت سند مناسب یعنی ابو نختلو اولدی ابوبکر
سببیه سعادت و سعدی دایم و باقی اولسون دخی ابوبکره نضر و ظرف
سنخقلیه موید و محکم الیسون یعنی هر نوره که لوا اوجب عسکر حکره خدا
ظهور و ناصری اولسون حاصلی حضرت و سروده خدا یار و یاروی اول
کذا لك تنشأ لینه هو عرقها و حسن نبات الارض من کرم البذر کذا
اسم اشارت در ابوبکره تنشأ فعل مضارع معزوم مؤنث غایبه فتح بانیدن بونی چکر
و او زارد دیکدر اخونده حمزه تلین ایدوب الفه قلب ایدوب ضرورت و زنجون حذف
اولندی بیلر غلط ایلدیلر لینه بونده دال و بذاق مناسبه در که ابوبکره
او غلندن یعنی ولد صلبی سندن کنا یتدر تنشأ فاعلیدر هو محلا مرفوع مبتدا
ابوبکره راجع در عرق عینك کمری و رانك سکونیه لغتده طرد رانما بولک
مراد در بیخ مناسبه و ها لینه راجع در عرقها خبر مبتدا در و جمله اسمیه
صفت لینه در و حسن کوز لک نبات یردن بتن نسبه لاضه اضافتی لایمه
من خوف جرح سنه و یا مقلد کائنه متعلق کرم بونده ایلک مناسبه در
جوده بوزه اضافتی لایمه در بذر بانك فحمله نجم مناسبه در **محمولیت**
کنه ابوبکره کی بر نهال تازه بوی چوب اوزامده در یعنی کندویه مناسب

رد این سید علی
و سروری و لا مع

در شعی

و مشابه بر او غلی بیویوب یقینم ده در که ابو بکر انک اصلی و کوکید مصرع نانیستی
ارسال مثل ایوب بیورد بر دن بتن اوتک ایوکی و کوز لکی خود تخم ابو لمکدن و کوز لکدن
حاصلی پادشاه اصیل و جنس اولد و شیون او غلیده کندی بپی در معلوم اوله که حضرت
شیخ پادشاهک مرشدی و او غلینک استادی ایمش شویله روایت اولور که والعهد
علی الراوی ایزد تمک و تقدس خطه پاک شیراز را بهیبت حاکمان عادل
و همت عالمان عامل نازمان قیامت در امان سلامت نکه دارد ایزد اعجامک طرفا
همزه نک و زانک کسریله مسعود آمار و ستیابی و بعضی جمله سندن فتح زایله مسعود
خدا معناسنه تکرری دیمکد خطه خای معجمه نک کسریلو طای مفتوحه مرمه نک
تشدید یله سنور معناسنه در پاکه اضافتی بیانیته در شیراز لایته در پاک
لفظی شیراز لفظنه مضاف اولمزدین معنا ایله نسبتی بوغش شهر شیراز حضرت شیخک
و خواجه حافظک متولد اولد قلری بلده نک اسمیدد دیار عجمه هر یله بونی زیاده
مدح ایلدی نته که شعر دن بریسی بیورد بیت چه مصر و چه شام و چه بروجه بحر
همه دوستاند و شیراز شهر با حرف تخصیص معنای سببیتی متضمن در هیبت
مهابت معناسنه یعنی جلال و مخافت اولوق و قورقی دیمکد حاکمانه اضافتی لامیه در
و عاده اضافتی بیانیته در ویاینه مذکور یا کبید همت هانک کسری و سیمک فتحی ایله
ارادت و قصد معناسنه در عالمانه اضافتی مصدرک فاعلنه در و عاملانه
بیانیته در تا انتهای غایت ایچوند زمان قیامت معروف در حرف ظرف امان
ایمن اولوق معناسنه در سلامته اضافتی بیانیته در بعضی نسخه لوده امان و امت
و او عاطفه ایله واقع در عطف تعبیری شکلی و کل وجهه امان یوینه لباس ذکر ایلدی
ایکی برده سهو ایلمش اول بوکه امان و زمان تجنیس مطوفند تا ایکی فرقه ذوالقافیتین
واقعند تا تل نکه دارد نگاه دن مخفف در داشتن داریدن و مشتقاتله مستعمل
اولسه حفظ و صیانت معناسنه در اما کردن و کیندنله و مشتقاتیله مستعمل اولسه
نظر معنادر قناتل دارد فل مضارعدر داریدن ندن موقع دعاده واقع حفظ ایله

دیمکد

دیکند محمود بن حنفی و تقدس شیرازک پاک سفر بنی عادل
 حاکم هیبتیه و علمیه عامل المرحوم قیامت زمانه دك امن و سلامتده حفظ
 ایلیه قطع ندانی که بر من در اقالیم غربت چار روز نگاری کردم
 دزنگی معلوم اولاکه بو قطعه اصله بر قصیده در حضرت شیخ ابوبکر بن سعد
 بن زنگی مدحده که هولاکونک بعض احوالی د بار عمه مستولی اولغنی انده ذکر
 ایلمش در بعض متصرفین متحرکین بمقامه الحاق ایلمش نداننده نون حرفت
 ودانی غل مضارع مفرد خا طبعه راستقام انکاری طریقیله بیلن سین دیکند
 خطاب عام وجهله که حرف بیان اقالیم اقلیمک جمع معلوم اولاکه ربع
 مسکونی بدیه تقسیم ایلمش ییدی حصه یه بولش و هر حصه سنه
 اقلیم دیمشرا اعدی حضرت شیخ اقلیمی جمع ایلمشک ستری بود که اکثری معوره ارضی
 سیر ایلمشند حکایت اولور که قراق بیل مقدار سیر ایلمشدر و معالک معوره
 کز ممکن مادی بر مر شده ایرشیمک ایلمش عاقبت فداده شیخ شهاب الدین
 سروردی حضرتلرینک و اصل اولوب انک ذلال فیض و افضالیله سیراب اولش
 نده که بوستانه بیونش بیت مرا پیر داننده مرشد شهاب
 دو اندون فرمود و کشتی براب غربت مصدده کدرت و زنی او زده ماضی
 و مضارعی ثلاثین مستعمل کل بل که افعال و تفعیلان کلور اغرب و تغرب
 دیرو غربته اضافتی بیاینه در چرا جمده فتح و کسر جازد کسر بختیص ایلمش
 تقصیر ایلمش چه ایله رادن مرکب در چه معروف را ارات تعلیل دور کار
 یونده زمان مناسبه در و یا حرف وحدت یکدم با حرف تاکید در نک
 دالک کسری و رانک فحله اکلمکه دیلر عربیده مکث مناسبه در و یا حرف
 مصد محمود بن حنفی بلز میسین که بن غربت ایلمش زده بر زمان مکث ایلمش یعنی
 اکلمدم معلوم اولاکه گاه اولور که بر معنای عربیده بر افظاله تعبیر
 ایلمش و غیره لده اکی لفظله و گاه اولور که امر بالعکس اولور

تلاشی

برون رفتم از ننگ ترکان که دیدم جهان در هم افتاده چو موی ز ننگی
برون یایله و یاسز طشتم دیمکدر ننگ عار معناسنه در ترکانه اضافتی لایته در
ترکان دن مراد هولاکو عسکریدر که غلام عجمه و دیار عرب غریبه دك مستولی اولیلر
نته که تواریخ ایچانی ده یازمشدر پس حضرت شیخ انلرک عاریندن وطنین ترک
ایله ننگ اصلی اولد که کافر ایدی و اهل اسلامه اذا وجفا اوزره ایلدیلر پس
الفرار مع الابطان من سنن المسلمین دیو ترک دیار ایدوب سیباع اولد
بوقضیه خلفا دن مستصم بالله زماننده اولمش و حضرت شیخک بو خصوصه
بوقضیه سی وارد که مطلعی بود بیت آسمان راحی بود کورخون بگریز بر زمین
دروال ملک مستصم امیر المؤمنین حاصلی چنکیز و هولاکو خوجی تیمور شاه
اسمعیل فتنه سی کپی دکل عظیم فتنه ایش زبرا بونلر اهل قبیله ایدی اما انلر کفره
ایدی ننگ ترکان بیورد و بی انلرک نامعقول اوضاعندون عبارتند در هم
قرش مورش دیمکدر جهان عبارت دالالت ایدر که تمام عالمی فتنه استیجاب
ایلمش ایش موی قیل و صیاح معناسنه در ننگ دن بونده قالر مملکتی مراد
و باخوف نسبت زنکه منسوب دیمکدر ننگ ده زنگارده دیر لر سیاه لر مملکتنه
بیت شهر شیراز دف طشتم کیتدم یعنی ترک دیار ایدوب اغتر
ایلدیم اتراکک جور ظلمندن که کوردم جهان خلقی بر برینه دوشمش یعنی قرش
مورش و هرج و مرج اولمش زنگی صیاحی کپی حاصلی پردکاره که یاغی
تاتار دوشه اولده کافر اوله بالبداهه معلوم در اول دیارک حالت
اولسرها همه ادمناده بودند لیکن چو کرکان بخون خوارکی نیز چنکی همه
ادمناده ادم اوغلی دیمکدر ولد ادم معناسنه بودند حکایت حال ماضی مفیدند
لیکن مصراع ثانیه مهنند کرکان کاف عجینک ضیله کورکک جمیعند قوردر
دیمکدر بخوان باحرف ظریف خوان خوار وصف ترکیبی در خواریدن دن که مشرقک
یمکله ایچک بیننده فان ایچجی دیمکدر یایی مصدیری لاحق اولتی سببیه های رسمی

كاف عجميه مبدل اولش در باي ظرفيه ايله فان ايچي جي لکده ديمکدر خوارکي
 کافی عربيد دين قلندون سهوله صادر اولش در تيز چنک وصف ترکیبی در
 کسکین قیناقلی معناسنه و یا حرف تنکیر در بونده ده بر بونده مقدر در چنکي
 یاسنی حرف مصدر طوتانلر معنا جاسینه ناظر اولمشلر مذکور عسکر تاتار
 ها اولاد ایدی اما فان ایچي جي لکده قوردر کي کسکین قیناقلی ایدی
 چوکرکان مبتدا و تیز چنک خبری یعنی صورتا انسان و سیرتا یرنجی حیوانات قیلندن
 ایدیلر بوییتده تاتارلک چیک ات بید و کهرینه فی الجمله ایما و اوردرو علی
 الخصوص که کفری اوله مصرع ثابینک معناسنی فان ایچي جیلکده بیچه لری
 کسکینلکده قوردر کي ایدیلر بین و خان خوالقده و بیچه می کسکین اولقده
 قورتلره بکزرلر می یکن حق معنای ویرمیشلر درون مردمی چون ملک ینک محضر
 برون لشکر چون هر بران چنکي درون تقدیری درون شهر ایدی ضروره و نه چون
 خفا اولندی مردم دن مراد در و یا حرف وحدت ملک فرشته ینک محضر
 وصف ترکیبی در ابو خلیلی دیمکدر برون شهر لشکری یا حرف وحدت هر بران
 هانک کسری و زانک فیتی و یانک سکونیه ارسلان دیمکدر استند
 الف و نون ادات جمع در چنک صواشی یا حرف نسبت محض اول
 زمانده شهرک ایچر بیسی فرشته کي ابو خلیلی و ینک سیرت مردمیدی و
 شهرک طشره سنده طاتار عسکری صواش عسکر لری کي ایدی یعنی شهر
 خلق مظلوم و عجز و ذبون ایدی و عسکر کفره تاتار ظالم و قاهر و دون حاکمی
 شهر خلق برد فرشته و انلرک هر یی برر برامان ایشده درون و برونی
 باد شاه عسکر ینک هر برینه علی حده صرف ایدوب ظاهر لری چنک جو باطنلری
 ینک خو معنا لرینی قصد ایدنلرک دماغنه شرابات فارسیدن بر قطره
 طالعش ایش چوباز امدم کشور اسوده دیدم پلنکان دهاکرده خوی پلنکی
 باز بونده کبر و معناسنه در کشور کاف عربینک کسرله اقلیم معناسنه

رد لامعی

ایچي قیناقلی

تیمور لنگانه

تاتار ایچي سید علی
عسکر لری
کاف عربینک

اسوده الف مهدوده و سین مضموم ایله ماضیدن قسم در دیکلن دیمکدر راحت
معنا سنه پلنگان بای عجبی نک فتحه لریله فیلان دیدکری یرنجی جواند رها کرده
کنه ماضیدن قسم در اصلی ویرمش دیمکدر یعنی ترك ایلمش دیمکدر خوی پلنگی
اضافتی بیانیه در ویا حرف مصدد مخصوص چونکه اقالیم غزبتدب
کیرو شیرازه کلام مملکت شیرازی اسوده حال حرفه الباب کورد در پلنگار پلنگان
خلق و خوبینی ترك ایلمش زیرامو و رایام ایله اولا دهو که اسلامه کدی واعیان
و ارکانی ه مسلمانان اولدیلر حتی تقریر یابینده مراغه نا قصبه ده نصیر
طوسییه رصد کو اکبر ایلمکه یورخی و بو واسطه ایله افی کندوب و زیر ایلدی
و بالجمله انلردن ابو اولدی پادشا هر ظهور ایلدی حتی سلمانک مبدوحی
اولان سلاطین ایلمخانیه انلردن در و بو کون سمر دقند پادشا هی عبدالله خان
انلردن و کفنه خانی انلردن در ایمیدی خوی پلنگی تراش ایلمش دیمکدر غرض اول
حالت کفر ده ایلدو کلی ظلم و تعذیبی ترك ایلمش دیمکدر بو تقریر معلوم
اولد قد نصکره جمهور بل که عمو شوراح ایلد کلی عندیانه التفات اول لنسون
که یقین افاده ایلمز چنان بود در عهد اول که دیدم چنان پر اشوب
تشویش و تنکی عهد بونده زمان معنا سنه در اوله اضافتی بیانیه
که خوف بیان دیدم مصراع ناینه مهرهوند اشوب بونده فته وقار شقلن
معنا سنه در تشویش تفصیل یابیندن مصدد در قرشقلن دیمکدر اشوبه عطف
تفسیری واقعد تنک بونده طار معنا سنه در ویا حرف مصدد طار دیمکدر
یعنی اول زمانده اولان مصیبت وبلا دن تعبیر در مصرع نا بی
مصراع اولی بیان ایدوب دیر اول زمانی اولده که کورد م انجیلین ایدی چنان
یعنی جهان طوبطولی فته و اشوب وبلا و مصیبت ایدی چنین شد
دیر ایام سلطان عادل اتابک ابوبکر سعدین زنگی اتابک سلطان
اضافه در ادنی ملا بسه ایله و عاده بیانیه اتابک کاف عربیه لقب

در این سید علی
 و از سرور
 و سخی و کاک
 ح

و بگویند کیفیت سعد بن ابی لهفطی محمد و غدر نیز اسانترنده این لفظی حذف
 ایلک جاریدر اول جهانک مالی دید و کم بکی ایدی اما سلطان عادل زمانده
 جهان زیاده خوب اولدیکه اول سلطان انا بک ابوبکر بن سعد بن زنگی در
 قلم اقلیم پارس را غم از اسب دهر نیست تا بر سرش بود چو تو
 سایه خدا اقلیم دن مراد بونده حکمت مراد در پارسه اضافتی لامیه در و را
 حرف صله و یا حرف تخصیص اسب لغت ده یان باشی دیکدر اما بونک بکی
 یلرده فتنه و آشوب دن عبارتدر دهر اضافتی لامیه در حجازا فی ادا نشود
 و سین و تا ادا نشود در نیست است تقدیرنده در دین اصابت الیمش
 تا ادا نشود در مادام معناسند بر سرش شین ضمیر اقلیمه را جعدر نبود
 بانک ضمی و و اولک فحمله فعل مضارع مفرد غایب تا ایله معرفت اوله دیکدر
 قوی بای اول نفس متکلمه دن حرف تانی حرف وحدت در بر سنک بکی دیکدر سایه
 خدا لامیه در ظل الله معناسند محسوسیت پارس اقلیمه غم یوق و پارس
 اقلیمک یعنی مادامکه اقلیم پارس سنک بکی حاکم عادل اوله اسب و آشوب
 دور کاردن غم کور و غصه چکمر معلوم اوله که چو قوی نسخه سنی چو تو
 ای نسخه سی اوزره ترجیح ایلدک فتامل ای کسر هزه ایله حرف تانی در کاه اولدکه
 هزه مفتوح او قوز دین عندی سولیش زبیر اهزه نذاتی مفتوح او قوز عریبه
 چو قوی ده بریا یازوب و او ی مکسر او قوز کک بای وحدت ایلیمش دین
 فارسی استاد دن کور جمش ایش اخرو ز کس نشان ندهد در بیست خا
 مانند آستان درت مامن رضا امروز معلوم اوله که روزه شبه سال
 اسم اشارت قریب یعنی این لفظی باخل اولسه کسر هزه به دلالت ایلین یا حذف اولوب
 نون میمه ابدال اولوب پس امروز بو کون دیکدر کس مبتدا یکمسه دیکدر
 ندهد فعل نغی استفعال مفرد غایب فاعلی تخته کسه را جعدر جمله
 فعلیه خبر مبتدا در و نشان ندهد مقدم مفعول اولی و امروز ظرف زمانی

نیلای

نیلای علی

نیلای علی

و در بسط خاك ظرف مكانى بونده بسط خاك كن مراد بر يوزى در روى
 زمين معنا سنده اضافت لاميه در مانند بگذرند بگذرند بگذرند بگذرند
 استانه اضافتى اسم فاعلك مفعولنه اضافتى قيلند نند و استانك دره و درك
 تايه لاميه لر در مانند ندهك مفعول تائيسى در و ثامن رضا بوندن بدل
 و اضافتى لاميه در محسوسيت بر يوزنده بر كون كيمسه نشان و بر مرسنك قبول
 ايشكنه بگز رضايله امين اوليجنى بر يعنى رضاي قلبه و صفاي خاطر
 بچشمه مقام ثامن و جاي امين سنك قبولك ايشكيدد انچه اكابر كن بردخي
 بوقدد حضرت شيخ پادشاهى اطرا طريقيله مدح ابليس منهنده درت تايي كچي
 نهنك اصلات در همزه ايله دين همزه مجتبه اولدوغنى بلز ايمش
 برتت باس خاطر بچاركان شكر بر ما و بر خدای جهان افرين جزا برتت بر حرف
 تست تو ايله و باس مؤخر مستدا پاسيدندن مشتق خطا و صيانت معنا سنده
 خاطره اضافتى مصدر ك مفعولنه اضافتيد و بچاركانه اضافت لاميه
 و او حرف عطف شكر مصراع ثانيه مرهون مستدا بر ما خبري و سين و تا املقد
 شكرى بونده تقيم ايلكه قابلدور يعنى خدا يده و پادشاهه و او حرف عطف
 بر خدای مقدم خبر و مؤخر مستدا جهان افرينه اضافتى بيانده در
 جهان افرين وصف تركيبى در افرينندن دن جهان برادجي بگذر خلق
 عالم معنا سنده جزا بونده ثواب و عوض معنا سنده در محسوسيت پادشاهه
 خطاب ايدوب بيورد سنك اوزر و كه بچاره لر بن خاطر بن رعایت و صيانت
 ايلك لازمدر و بر رعایت و صيانت ايچون سكا شكر ايلك بزم اوستمزه
 و اجبد و باسنك كچي بر عادل پادشاهى بزمه حاكم ايلدو كچون خدايه
 شكر بزم اوستمزه لازمدر دخی خلق عالمه لایق و سزا وارد در سنك
 فقر ايچاره لره ايلدو كك رفق وعد التك ايچون ثواب و عوض و بر ملك
 حاصل هم بزمه عدالت و فقر ايچاره لره عدالت و مرحتك ايچون سكا و خدايه

شکر لازم و خدای جهان افزینه اجر جمیل و ثواب جزیل و یرمک لا یقدر بونده
شکری خدایه نصر ایلین تقصیر ایش و خدای لفظک جهان افزینه اضافتی بخور
ایلین غریب ملاحظه به مالک ایش یا رب ز باد فتنه نکه دار خاک پارس
چند آنکه خاک را بود و باد را بقا یا رب تخفیف یا ایله ضرورت و زچون بافته
بیانیه نکه دارم حفظ ایله دیمکدر خاک پارس لامیه و مفعول نکه دار پارس
یای عجمیه و غا ایله لغت در مملکت شیراز و دیر و چندان اولقدیم بکدر ک
حرف بیان خاک طبراق و را ادات تخصیص بونده باد ن مراد هوادر یعنی کسره
هو خاکه معطوف در تقدیری خاک را و باد را بقا بوده بقا بودک فاعلی در
محصول بیت یا الله پارس تو اینی فتنه یلندن یعنی فتنه دن حفظ و صیانت
ایله اولقدیم که کسره خاک و هو انک بقا می بینی کسره خاک ثابت و پایدار
اولدچی حاصلی قیامت ک مضارع ثانیستک معناسی اولد که طبراقه و یسیره
بقا اولادین و ماد امکه خاک و باک باقی اولد دین حتی اداء ایده محمل رقامل
سبب تالیف کتاب یک شب تا مثل ایام گذشته می کردم و بر عمر
تلف کرده تا سَف میخوردم و سنک سراچه دل با بالاس ایدیده می سَفتم
و این بیت های مناسب حال خود می گفتم بود در فقره بر برینه معطوف اولغله
متصل یازلدی اسلوب وصل داخل اولد و غیچون تا مثل ایام اضافتی مصدک
مفعولیه در گذشته ماضیدن قسم در کچمش بکدر گذشته به اضافت بیانیه در
میکرم حکایت می حکایت حال ماضی را بکدر و او حرف عطف در
حرف صله در باکی عمر تلف کرده تقدیری عمر تلف کرده خود در عمرک تلف کرده به
اضافتی بیانیه در کرده ماضیدن قسم در لغتده ایش دیمکدر اما بونده ایلد که
معناسه در تا سَف تقفل پابندن مصدر و شدت حزنه یعنی غمه و بر لرزانی سبی
اَسَف در غمزه نک و سینک فتحه لرله و بر عمر غری صریحی می حکایت حال ماضی
مخوردیم حاسنی روم ضمه ایله اوفق کسره که فقره اولینک محقق یعنی شده

درستی و کافی

~~تلاوتی و تالیفی~~

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, written diagonally across the page.

مناسبه صیوره ایچون و حضرت مولانا جامینک در پای ابراهه فطیره الحجة
 الاسرار و حجة الاحرام نام قصیده سنده بر بیتله استنهاد ایلدی بیت
 هم کجاییندی و کجی و بر خلقه خلقه مار خلقه کرده در دهان از دست
 خلقه گردیده مناسبه لیکن مدعاده ده سنده ده نظر و از پرا بعضی نشخه
 لوده کرده برنده کشته و اقلده و کرده کاف عجمله اولسه لایه بر اسلوب اوزره
 تخفیف بعض الفاظده واقع الوردی قاتل سنک سرچده سنک معروف سراچه
 تصغیر سرادر که سرادر که سرایدن محققدر یایله او دیمکده عریچه دارد بر لراضافتی
 بیانیته در و سنک اضافتی لامیه در مجازا تا ادات مفعولدر بالما سرب دیده
 با حرف استعانت و الماس بر دو قیت جوهر در که جمیعاً صرب جواهری انکله در لور
 که حضرت شیخک کلامی بومعنا یه دلالت ایدر که سنک سرائی انکله در لاسبه
 اضافتی شبه بهک شبه اضافتی در حاصلی بیانیته در و دیده یه اضافتی لامیه
 میسفت می حکایت حال ماضی افاده ایدد نته که مکررتبیه اولنمشدد سفت
 فعل ماضی متکلم و حل در دم دیمکده دلام دیمک دکل و او حرف عطف این اسم اشارت
 ببتله بیتها ها ادات جمعده مناسب اسم فاعل در مفاعله بایذن حاله اضافتی
 فاعلک مفعولده اضافتی در و خوده اضافتی لامیه در خود بونده کنده معناسنه
 می گفت حکایت حال ماضی متکلم و حده در سویلردم دیمکدر مفعول قول این بیتها
 و مناسب حال خود حالده مفعولدن ^{از بیک} محمول فقره بر کججه کجش ایا می فکر و ملاحظه
 ایلردم داخی تلف و ضایع ایلدکم عمره غصده بر دم داخی کو کل خانه سنک طاشنی
 الماس کبی اب چشمه در دم یعنی ضایع بره تلف ایلد و کبر عمره نادم اولوب شویله
 ایلردم که قرا طاش کبی ک کو کله رقت کلوب شاشرا و لوردی و بر کلجک ببتلی
 کند و حاله مناسب و موافق سویلردم فقره اخیره نک معناسنی داخی بونکده و حاله
 مناسب اولان ببتلی ایلردم دین اسم اشارتی محمله صرف الیمشد ره و جهله
 داخی معنایی تقریر ایدوب دیر که دخی بو ببتلی کند و حاله مناسب ایلردم بو تقدیر

ردنمعی

اوزده بیتها لفظی مناسب لفظنه مضاف اولمز دیش پس توقیدون معلوم اولدی
 که اولکی تقریرده بیتها لفظی مناسب لفظنه مضاف ایدر مشن اگر بویله ایسه یراض
 ایدر مشن منوی عزم از عمر میورد نفسی چون نکه میبکنم نماند بسی ۲۰
 بونده ساعت و وقت معناسنه در نفسی ده یا حرف و حدتند چون واور سمیله
 ادات تقلیلد چونکه معناسنه ادات شرط در دین اصابت الیمش نکه میبکنم
 فل حال متکلم وحده در نظر ایدم معناسنه نماند فعل نفی ماضی مفرد غایب
 قالمدی دیمکد جحد مطلق در دین جحد مطلق معناسنی بلز ایمش بسی یا یله
 ونبأ الفله و بس و بسیار بر معنایه در جوق دیمکد بسی بسانک اماله سیدر
 دینیلر عندی سولیش لر و بسی ده یا حرف نسبتد یکی ده کی یکی دین عندی سولیش
 ننه موارد استعالی تتبع ایدنه معلومدر محصول عرب هران و هر زمان عمر مدن
 بر نفس کیدر یعنی ساعت بساعت عمر اکسلوب از اولده در چونکه بقیه عمره
 نظر ایدم کوروم کجوق قالمدی یعنی عمر کجوق کیدوب از ی قالمش کوردم بعض
 نسخده میبکنم یرینه میبکنی واقدر کن بوشخه اولی و اخری در بونده چوق
 و او اصلیه ایله اعتبار ایدوب کیف معناسنه اولمینی تجویز ایدنلر زبونلر ایمش
 ای که پنجاه رفت در خوابی مکر این پنج روز در یابی ای حرف ندا سنائی محدود
 تقدیری ای ان که در که حرف رابط صفت پنجاه اللی بیکدر اسماء اعداد دند واور
 حرف عطف و یا حرف حال حرف ظوف خواب واور حمله او یقویه و دوشه
 دیرلر بونده غفلتن کما یتدر طرح یا حرف ضمیر خطاب مکر بونک یکی پرورد تمخی
 معناسنه در بوکه دیمکد پنج اسم عدد بیش دیمکد روز بونده ظوف زمانیت در
 ادات ظوف مقدر در تقدیری درین پنج روز در یابی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 در یابیدن در یافتن دکل محصول ای اول کسه که عمر کن اللی باش کندی
 داخلی سن خواب غفلته سن مکر بوش کونده اخرت که لازم اولان استنبأ
 تد ابرک ایلیه سن یعنی عمر کجوق کیدوب از ی قالمدی حال بوکه سن خواب

منوی

منوی

منوی در این جایی
 و سروری و لا مع
 مع ذلک انما یغنی

نه لا مع او مع

نه لا معی و نه معی
 و کما فیها

غفلتند متنبه اولماز سين امدى كا اول كه باقى تلان براى كى كونده تلافى
 وندارت مافات ايليه سن حاصل جوا نلفده زاد آخرى تحصيل ايله مدك پس
 سعي جميل ايله باشد كه بير كده بر حالت ايليه سن ديمكدر مكرادات استثنائا در
 الامعنا سنه ديين معنا و يرد و كى محله مكر لفظنى ذكر ايلش الا لفظنى ذكر ايلش كه
 معلوم اولادى الا نجه يا قيتو مصراع نائينك معناسنى الا بوش كونكه راخى
 كيتدى ايريشه سن واكليه سن يعنى حال نجه ايدو كى الكيوب اكا كوره تدارك
 ايله سن ديين بيتك مزاج بنه واصل اولمش بوند نصكره برو جهله راخى معنا
 و بوش كه مكر بوش كون كه كجوى ايرش و الكوم سن و بو معنارى ترزى بلا تله
 ثاويل ايلش كد با قل دوشنده كورسه بيك كره استعاده ايدرد راخى دوشنده
 كورميين ديو معلوم اوله كه بو بيت حضرت شيخك بر قصيده سنك مطلبيد
 كه ابن سيد على و لامى شرحلر نده تماميني ايراد ايلش و پنجاه دن مراد الكرى و پنجه دن

رله معى
 رنه معى

اقلتد حجل انكس كه رفت كار نساخت كوس رحلت زدن و بار نساخت
 حجل حانك فتحى و جيمك كسريه صفت مشتهر دد علم با بندين مصدى حجل كمور
 حانك و جيمك فتحه لريه او تماقدن حاصل اولان خيرنه و د هشته ديرلر بوشده
 حلك معناسى او تماقدن مخر و مد هوش ديمكدر كه حرف رابط صفت نساخت
 فل نغى ماضى مفرغ غايب لغته يا عدى ديمكدر اما استعمالده دوزوب قوشماى
 يعنى حاصل ايلدى كوس التالون بر قسمدر كه طبل باز شكند و اولور اما بوبوك
 اولور شويكه كه يرده اولد قده اياغ او زره طور دكن چلار لر با د شاهه مخصوص
 ساز در اما بزم باد شاهلر مزدن غيرى سلاطينك خانلر بيله استعمال ايدر لر
 و اول زمانده بر عكس عسكر و يا قافله كو چچك و قنده چالارلر مش و بونك برينه
 قافله كو چچك و قنده جوس چالارلر مش اما ال عثمان دورنده بونك كى يره ده
 بورى چلار لر رحله اصافنى لاميه در رحلت رانك كسرى و حاي مهمله نك سكونيله
 ولا ملك فتحيله ارحال معناسنه در يعنى كوچك زدنند فل ماضى جمع غايب و فاعلى

بر زمانه

كوسى

کوسی جلان کیملردن و او حرف عطف و یا حرف حال بآن بونده بول
 معناست در عریجه حل بر لرای مهله نك كسري و مېك سكونيله حانك فتحی و مېك
 سكونيله مصحف مصراع اول اخباره و انشایه متجدد یعنی شمرته در و متجر
 و مد هوش در یا خود شمرنده و متجر و مد هوش اولسون دیمکدر اول کیمسه که دیناد
 کیتدی وایشنی دوزمدی یعنی دیناده عمل خیر المیک سورین آخرته واری حاصلی
 دینا فرزه سندن دانه خیرات اکیوب کیندی کوس رحمتی و انحال چال دیلر و یو کینتی
 و یا پینی و دزدی یعنی اجل کوسی چال دیلر حال بوکه اول تھیه استبا آخرته
 مباشر اولدی حاصلی ناد آخرتی تدارک الیکسر کل دیدیلر پس بویه کیمسه شمرنده اولسون
 خواب نوشین بامداد رحیل بان دارم پیاده ران سبیل نوش باله و هر طائلیه
 دیرلر و یا حرف نسبت و نوش حرف تائکید نسبت اصل لغت بویه در اما شمدی
 طائلی معناست مستعمل در شیرین کیمی بامداد بام ایرته معناست در رحیل
 اسمد یعنی کرجک اسمد خواب نوشین بیایند و ما بعدنا اضافی کیمسه در باز دارد دارم دن
 فعل مضارع مغرب غایبده استق دن دکل مجبک استعمال مانع اولور دیمکدر کیرود و ثوبیک دکل پیاده
 پیافه دیار عریبه راجع بیکدر را اذ مفعول سبیل یول دیرلر مصحف انحال صانك
 یعنی کوج ایتھنك طائلی او یقوتیگده یه یولدن ماخذ یعنی بولکتمکدن المقور حاصله لذا بدنبوتیه
 توغل و تحالک ناد راه آخرت اشتغال مانع و استبا مباشرتی معوقه هر کما مدعایه فی نو ساخت
 رفت منزل دیگر ی براخت عمارت عینک کیرلر اصلنده مصدر در نظر بایندن بر شمد معر را یلک صکره
 بناده استعمال دیلر و یا حرف وحدت بعض ضمه ده یا سرائضائله واحد یعنی نوه زیران نونك فتحی و و
 اصلیه الیه یکی دیمکدر عریجه جدید برلو ساخت فعل باضی ضمیر غایبدر دوزدی و یابدی معناست بعض
 شمرده رفتن صکره و او بر منزل پرداخت مفعول ضمری و دیگر با حرف صله دیگر یا الیه معناست در
 و یا حرف وحدت پرداخت لفظ مشترک تمام الیکد و شالتی یعنی تخلیه بنینده بونده غریبه یابدی
 و تمام الیکد دیمکدر مصحف هر کیمسه دینا بیکدی بر یکی بنا یابدی و بر جدید عمارت پیدا
 ایلدی اول باقی آخرت نقل ایدوب یابدی و غی غریبه یابدی یعنی غیری ایچون یا پیش اولدی

دکلمه

در کافی

زیرا لا بد برینه بر کسه کسه کرک پس کویا که حقیقتده اول کله یا پمش امیش معلوم
اولا که تمام عالمک با نیلوی بوسوزک ماصد قیدر زبر اهیج بر کسه یا پیدو غندن
باقی غلز بل که اول کیدوب برینه بر غیری کسه کسه کرک پس کویا که انکیچون
یا پمش اولور بعضی تار حلو برداختی تسلیم ایملک و اصهرتی معارنه اخذ ایملش لیکن
بولغنتک معناری سابقا مذکور اولاند بود کر ایلدو کی کل و ان ذکر
پخت همچنین هوسی و این عمارت بسر بنرد کسی و ان ذکر پیورد و غنی سابقا
دیگر پیورد و غنی در پخت ماضی مفرغ غایب هم ادا تاناکید چنین
برخیلین دیمکرد عمارت بنا یلکه اشارتدر و این عمارت دن مراد دینادر بنردک
مقدم مفعول صرحی و بای بسر حرف صله بنرد فعل نفی ماضی مفرغ غایب ایلمدی
دیمکرد فاعلی کسی یا ی وحدتله و جایز در که این عمارت مبتدا اوله و بنرد خبری و کسی
بنردک مفعول صرحی و بسر اولکی کی غیر صرحی محصولیت اولکی باینک عمارته
کلن ده انک کی هوس بشیردی یعنی اولده مقتضای طبعی ورزه بعضی برینه بنا
الحاق ایلدی حاصلی بعضی برینی یا پدی و بعضی برینی بقدی ننه عالم ده مشاهده
اما بو عمارتی هیچ بر کسه نهایتده و بایا نه ایلمدی یعنی هیچ کسه نیاده بانه و حاله
قالدی و یا بو عمارته دینا کسه نهایتده ایلمدی یعنی اولدر میوب مؤبد
و باسده قوما کی حاصلی هر کسی نهاده و بردی حقیقتده فاعل مطلق خدا در جهانده
و زمانه اسناد حجازیده باینک معناسنی اولکی تفرقه قصر ایلمین تقصیر ایلمش
یارنا پایدار دوست مدار دوستی نشاید این عذار یار بود اش دیمکرد ناپایدار
نابونک کی برده توصیف نفی افاده ایدر پایدار وصف ترکیبی در دایردن دن بحسب
لغت این طویجتی دیمکرد اما استواء ثابت قدم معناسنه کلور دوست معروف مدار
فلنهی مفرغ مخاطب یار مفعول اولی دوست ثانیه پی و نا پایداره اضافتی بیاینده در
دوستی یا حرف مصدر و ادا ت مفعول نشاید فعل نفی مستقبل مفرغ غایب شایین
شایستق دن کل این عذار مؤخر مبتدا و نشاید مقدم خبر در دوستی یا مفعول نشاید

در سروری
و نشانی

عنان مبالغه تارك وقایه دیرلر محبوبیت حضرت شیخ خطاب عام طریقیله
 سیرد ثابت و باقی اولیان یاری دوست طوتمه یعنی اکلن بطور میان نشنه سوه
 حاصلی فانی بر سبل و حجت ایله مقصود بود که دینا بی قران و پی ثبات در اکا و مزخرفه
 کول عشق الیوم مصرع فانی مقام تعلیل ده در زیر بودینا غذارى دوستلغه
 لاین دکل بر حمله در که کیمسه نك عقد کا خذنه غار الیوم تازانه کویکولر
 اولدر نیک و بد چون همی باید مر خنک انکس که کوی نیکی بود نیک ابودیمکه
 و بد براماز چون ادات قلیل همی ادات ناکید بیاید فعل مستقبل مفرد غایب دیمکه
 مرد مردن معنایند زیرا ماضی مضارع مقارن اولسه مصدر معنی نته که سابقا
 بیان اولدی پی پس بیاید مرد اولسه دیمکه باید باید نندن مشتق در باستن دن دکل
 بعضی لظن ایلا و کی بکی خنک خانک و نونک ضمی و کاف عربیله لفظ مشترک
صوقله مبارک بیننده اب خنک و هوای خنک دیرلر صوق صو و صوق هوادیمکه
 بونده بختلو و سعادت معنایند در عربیده طوپی دیرلر که حرف رابط صفت کوی
 طوپی عربچه کوه دیرلر نیکی یا حرف مصدر در بود بونده فعل ماضی مفرد غایب
 ایلندی دیمکه کوی نیکی بیانه در محبوبیت چونکی انسانک نیک بختی و نیکی
 اولسر در یعنی دینا ده چونکه هیچ کیمسه باقی فالیوب اولوب کیمسر در دولتلو
 و سعادتلو اول کیمسه در که ایلک طوپی دینا میداندن ایلندی یعنی دینا دن
 اخره خیرات و حسنات ایله کندی بونک اصلی بودر که بر طوپی بر میداندن اورتا
 قورلان و میدانه حدود تعیین ایدرلو و برج اوزون چوکانلی اتلی بو طوپی چلرلو
 هر کیمسه که بو طوپی تعیین اولان حدود دن اخراج ایدر سه دولت آنکه که سابرینه
 غالب اولور ایمدی بونده کوی نیکی دن مراد خیرات و حسنات در بونده بعضی مشایخ
 فارسیده مصداک انواعنی بیان صد دنده اولش بریمی کند و صیغه سی اوزده
 کلندر بمشامدن رفتن کبی بری دخی ماضی صیغه سی اوزده در که اکا مصدر مخرج دیرلر
 که ایکی قسمدر بری بوکه و او عاطفه ایله استعجال اولور کفت و شفقت کبی گفتن و شفقت

نعلیوس

24
 لایمی و کانی

در شمع

در شمع

در شمع

در لامعی و سروری
در لامعی و سروری

معناسنه در نه که دیوان حافظه واقع اولمشد بیت سخن عشق نه انست
که اید بزبان ساقی ده و کوتاه کن این گفته و شفت بویله دیمش اما خطا ایش
زیرا بونلر مصدر دکلرد راسملرد دریمه و اشتمه معناسنه بری دخی بوکه و او عاطفه
ایله استعمال اولمخرامد و شد کی آمدن شدن معناسنه در نه که جاسینک یوسف زینل
واقع اولمشد بیت بفرندان نامش خلوت نشین بود شد آمد شوی زندانش
چنین بود بونله خطا ایش زیر بونلرده اسمده کلمه کلمه معناسنه مصدر دکلرد
او چنجی وجه امر حاضر صیغه سی او زده استعمال اولنور تک و دد کی تکیدن و دویله
معناسنه نه که دیوان شاهیده واقع اولمشد بیت عمری برآه عشق ز سر سر
ساختم قدم بازار روی آن تک و دد میکنم را بونده خطا ایش زیر آنک و دد یلمه
یو پر مه معناسنه اسملرد در برک عیشی بگور خویش فرست کس نیارد ز پس
ز پیش فرست برک بانک فتحی و رانک سکونی و کاف عجیله اسباب و یبراق معناسنه
یوک و سفریراغی کبی اغچ پیراغنه ده دیرلر عیش عینک فتحیله دیرلک حیات
معناسنه و یا حرف تنکیر بگور کاف عجینک ضعیله بونله قیر معناسنه
خویش و اور سیمله و در کسره ایله بونده کندی معناسنه کورک خشنه اضافیه عدم
اضافیه جایز در فرست فعل امر محاطبه فرستیدن دن فرستادن دکل کونند و یکنار رسال
ایله معناسنه نیارد فعل نخی مستقبل اریندن دن که محققدر اوریدندن اوریدندن دکل
کونردیمکدر ز پیش زای مفرده ازدن محققدر پیش بونده اولک و الیری معناسنه
عربیده قدام کبی بعضی نسخه ده تو پیش واقع در مخصوص بیت حیات ابدی براغنی
قبر که کوندر یعنی آخرت که لازم اولان بخرات و حسنات و اعمال صالحه الیری کونند
حاصلی کند و الکه ارسال ایله مصرع ثانی مقام تعلیلده در زیر اکیمه سندن
صکره کوندر سن الیریدن کوندر یعنی سن صا غلفه که آخرتک قایم زیر اسندن صکره
اقاریب و ورنه سنی قایم در عمر بر فرست و افتاب تمون اندکی ماند خواجه غم غم
عمر عینک ضعی و میمک سکونیه در بونده یاش معناسنه عینک و میمک ضعیله ده لغدر

قسم ده عينك فتح ايله مستعمله مصدره بويله كلور عمر عمر ن يعني علم بايند
يا شامق معنا سنه عمر متدا و برف خبري تقدير عمر چون برقت مبالغه قصديله
ادات تشيه ترك اولندي برف قا ق در عرچه تلخ ديرلر و او حرف عطف و با حرف حال
اقتاب كنش در نموزه اضافتي لاميه در ادني ملاسه ايله نموز تانك فتح و ميلك
ضمي و تشديد و تخفيفيله يان ايلرينك اورته اينه ديرلر نه كه بويينك ترتيبدن
اكنور بيت اذرونيسان ايارست و خزايران نموز اب و ايلول و دو تشين و دو كانون
و شباط اقباب نموز مصرع ثابنيه مرهون متدا اندك ازديكدر و يا حرف تنكير
ماندك مقدم مفعوليد ماند نونك سكونيله لازمله متعدي بيننده مشتركد
قالدي و قودي ديمكد فعل ماضی مفرد غايبد رفاعلى تختنده افتاب راجع ضمير در
وجهه فغلبه خرافت ابد و او حرف حال خواجه خاده دو مرضه ايله و وار ميله
بونك كچي پرلرده تعظيم واجب اولان عزيزلره و وزرايه ديرلر خواجه متدا و غره
عينك كسرى و راه مشدده ايله و غفلت معنا سنه خبر مبتدا در عجم غني مفتوح
او قور ميدانك مين او قود و غي كچي هنوز آلان ديمكد مخصوص عمر انشان
و حيوان قاردر يعني تيز كچه و تيز از نمده و نموز ايئينك كشتي برفي عمر دن از اجق
قودي حال بوكه خواجه داخي غافلده يعني اقباب نموز قاري بنجه تيز اريدسه مرور
ايام و از منه عمرى انجلين از آلده و ا كسلده حال بوكه عمر صاحبى داخي خواب نوشين
غفلنده عمر كچي سنه خبري بوق خاص على عمرى تيز كچه تاره تشيه ايلش تيز
اريمده بونده افتابه بر طرف تقدير ايدوب در افتاب نموز ديروماند فعلنى لازم
معنا سنه الوب از قالدي ديرونيك سرينه هيچ واقف اولمشلر و حاشيه كمانده
ماند بونده نهاد معنا سنه در دين نه ماندى بيلون مش و نه نهادى اي هي
دست رفته در بازار ترسمت پرنياوردى دستار اي حرف نهادى محذوف تقدير
اي مرد نهى است نهى بوش ديمكد صفا ايد معنا نه فقر و يوقلقدن كناتيد رفته
ماضيه قسره كيتش ديمكد نهى دستك رفته به اضافتي و عدم اضافتي جايز در

اي كچي سنه
و سرورى
و لا محاله

34

دد حرف صله با معناسنه بازار معروف ترسم فعل مضارع متکلم وحده و تا
 ضمیر مرفوع معناسی قدر مرفوع سن دیکدر پُر بای عجم ضمیمه طویر دیکدر عجمه
 ملان دیرلر اما بای عربیله براولمقدده واریناوی فی تاکید ایدد و بونقدیر چه
 دستار دن ملا دلبند اولور تا ملندر یناوری فعل نفی استقبال مفرد مخاطب کتور
 سین دیکدر دستار بونده دستمال معناسنه درینا و رینک مفعول اولی
 و پر مفعول ثانسی محول بیت ایا بازاره الی پوش کتمش کس قدر در دستمال کتور
 کتور مرفوع سین یعنی ای صفر الید بازاره کیدن فقیر فور مرفوع سن پوش کیدوب
 پوش کله سن زیرا بازار اعلی کیمیه راکبان نشنه و یرمز حاصلی ای آخرت بازار نشنه
 خیرات و حسنات سر و اعمال صالحات سر واران کیمیه قدر قوم که جنت نعمتلرند
 محرم و اولاسن قدر مرفوع دیدر کی انکچوند که بو خصوصه دیکمه نک حقتده جنم
 یوقدر زیرا اعمال موجب جنت د کلد بل که مشیت الله منوط در
 هر که مرفوع خود بخود بخوید وقت خرمنش خوشه باید چید هر که
 تقدیری هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون کس حقت اولندی مرفوع اسم
 مفعول ذرع یدرع دن یعنی فتح بایندن اکلمش دیکلد اما بونده اکین مراد در
 خود اضافتی لامیه در بخود با حرف تاکید خود فعل ماضی مفرغ غایبیدی دیکدر
 بخوید با حرف مصاحبت و خود و اور سیمیه خویش وزنی اوزینه قصیل که ترکیه
 اکا حصیل دیر یعنی تازه ایکن یچوب جوانه بیدر کلری ارپه وقت خرمن
 اضافتی لامیه و یانی معناسنه وزن ضرورت وزن ایچون ساکن اوقتمق کرک
 ضرورت قافیه ایچون دین یا کلمش سولیش شین ضمیر مذکور کسدر راجع در
 خوشه بونده بشاقد یعنی بدای و غیرینک بشاخی عرجه سنبله دیرلر بایدک
 مقدم مفعولیند چید جیم عجمینک کسریله ماضید مصدر معناسنه زیرا مضارع
 مقارند دیروشرمک کرک دیکلد محول بیت هر کیمیه که کندینک اکینتی
 چکله بدی یعنی قصیل ایکن بدی اول کیمیه خرمن زمانده باشق دیروشرمک کرک

ترتیبی

حاصلی هر کس که جو انلق عالمند خیرات و حسنات و اعمال صالحه به عمری صرف
 ایلمی و لعل و تعب و اوقات ایلدی ببولک زماننده باری قادر اولدوغی مقدار
 آخرت بولنده سعی ایلک کس تا که مال ایلک کلمه لایسرت کلمه ایلک
 عامل اولش اوله پند سعدی بکوش جان یسنو نه چینیست هر باش و پرو
 بوبیت قدیم تشبه لوده بولندی کن شار حلیار دوعی چون یازادی پند
بای عجینک فنی و سکون نوله و عطف و نصیحت معنانه در سعدیه اضافتی لایسته
 با حرف مصاحبت و کوش کاف عجینک سکونله تولخه دیلر عریجا دن و سامعه
 دیلر جانانه اضافتی بیانیه در روح حیوانیه جان و انسانیه روان دیلر
 یسنو بایله فعل امر مخاطب بشنوبیدن دن شنیدن دن دکل ایست دیمکدر پند
 یسنوک مفعول صریحی و بکوش غیر صریحی نه راهدن محقق بول دیمکدر مبتدا
 و چینیست خبری اصلنده چون ایست چون ارات تشبیه و این اسم اشارت در
 قرینه و بین و تا ارات خبر ترکیب له بله چون و اور همی و این دن هم حذفا اولوب
 چینیست اولدی بونجیلین دیمکدر بولفظ چینی است هزه مجتلبه ایلک یازاسلو
 فارسی ملادن آگاه دکلر ایش مردار دیمکدر جل معنانه و باش فعل امر مفرد
 مخاطبه باشیدن اول دیمکدر اکثر تشبیه ده باشند مکره و او عطف یازاسلو
 برو با حرف تائید رو رانک فحبله فعل امر مفرد مخاطبه روید نذر کیت
 دیمکدر محصول بیت سعدینک پندی بی جان قولا غیلا ایستدیول بونجیلین در
 و اول کیت یعنی بنم نصیحت شریسته و حقیقته و طریقه موافق و مطابق قدر
 بولکه یا باش و هر قنده کیدر کیت بعد از تأمل این مصلحت ان دیدم که
 در نشیمن عزت نشین و دامن صحبت فراخ و چینم و دفتران کفهای پریشان
 بشوتم و من بعد پریشان نکوتر بعد ارد و صوک معناسنه در عجم پس
 لفظیه تعبیر ایدر تا مثل مصدر در تفعل یا بندن فکر و بلا حظه معناسنه
 این معنی به اضافتی مصدرک مفعولنه در معلوم اولاکه بولکه نك اخری

۳۹

در پند

در پند
 در پند
 در پند

الف اوله کرکسه اول الف یا شکونده یا زلسون کرکسه الف شکونده عجم ماقبلین
 مکسور اید یا ید منقلب اولما عیون مثلا موسی و عیسی و معنی یا بله او قور لر
 و کاه او کور که آخری یا اولن کلمه نك ماقبلین مفتوح اید لر یا الفه منقلبا و یغین
 مثلا غنی و ترجی و تقاضی و تعدینی و تمنا و ترجی و تقاضا و تحدا او قور لر
 فاحفظ پس بونده معنای اکی وجهله او قی جایز در و بونده این معناده ملا
 آیات سابقه نك مضمون لر یدر دیده مک ان مفعول اولکی و مصلحت مفعول ثانیش
 که حرف بیان نشین نونک فتح و کسریله او توراجی یره دیور و هر جوانک
 کیمجه یتاغنده مستعملد عزله اضافه بیایه در عزلت فراغت و انقطاع معنانه
 نه که العزلة عبادة بیور مشلدر در جی خلقدن منقطع اولق عبادتله نشینم
 فعل مضارع متکلم وحده در نشیندن دن واو حرف عطف دامن و دامن انکس
 که عجمید بل یرلر صحبه اضافه فی لامیه در مجازاً فنا بونک کبی یرلرده بای صله
 معنانه خود کندی معنانه در جیم فعل مضارع متکلم وحده چینیدن دن
 بعضی شیمده فاعله و شمش واو حرف عطف دفتر معروف و مضاف الیه خوف تقدیر
 دفتر بانه کلمات گفته نك جمیدر لغته سویلمش الفاظ و کلماته دیرلر
 اما بونده سخن یا معنانه در سوزلرد یکلدر پریشان اضافه بیایه لغته
 طاعت دیکلدر اما بونده کلام لغت عبارتند بشوقه با حرف استقبال
 بویا جی ظرفای عجم مکسور و بعضی روستا بیلر مضمون او قور لر پس منکسده
 بامضموم افتکار دین روستای طبع امیش شویدن دن شستن دن دکل
 نکویم فعل نفی مستقبل در کویدن دن دکل گفتن دن دکل بودرد فقره
 واو عاطفه یا بله کلمه کیچون متصل یا زلای صفت و صله دلالت ایلسون
 حاصلی مذکور معنای ثامل ایلمکدضکره مصلحت اتی کوردم که عزلت او تور
 او تورام و صحبت اتکینی کندومه دیو شرم و دفتر زبانه پریشان کلماتدن
 بویام و مزید پریشان سویلم معنی دنیا کلماتی سویلمی

در معنی ردایه
 ردایه

بیت زبان بریده بکسی نشسته صم و بکم به از کسی نباشد زبانش اندر حکم
زبان معروف بریده بانك ضمیمه اسم مفعول بریدن دن کلج دیمکدر زبان بریده
وصف ترکیبی مردی کسک معناسند تا حرف ظرف کج کاف عربینک
ضمی و نونک سکونیه مطلقا بوجها دیر یعنی طاشراکی و ایچرکی بوجفه دیر
اما پیغوله بای عجمینک ضمیمه ایچ بوجاغه دیرلو صم صادک ضمی و میم شد
ایله اصمک جمیدر حرر احرر جمی اولدوغی کبی نهایتی بومضان صر صاغر
دیمکدر بکم ده بانك ضمیمه ابکم جمیدر دلسرلو دیمکدر کسی
با حرف وحدت که حرف رابط صفت زبانش شین ضمرکه راجده اند
ادات ظرفند کبی بلکه در اندون محقق در حکه بونده امر معناسند
دلی کسک بر بوجقه او تور مش صاغرلو و دلسرلو یکس برکسه دنک دلی کند
حکمنده اولیه دلینه ضبطی اولیه که کوکله دلینه کوره یعنی صاغرلغه و دلسر
لغه او دب ظفدن منقطع اولان یکسه لر زبانی ضبطنده اولیان پرهشیان
وزواید کو یکسه دن یکدر بونده جمع صیفه لر پی ایراد ضرورت وزن ایچو بند
دیین معنای بیتده و اصل اولمش و اصم لر و اکم لر کبی بر بوجاغه دلی
کلسمش یعنی خاموش او تور مش کیمسه بر وجهله دخی معنا قابلد منقطع
اللسان یعنی خاموش اولوب بر بوجاغه صم بکم او تور مش یکسه بو تقدیر چه
ادات تشبیه مقلد اعتبار اولمز و صم بکم ذکر جمع و اراده واحد قبیلند
اولور غفلت اولینه دیین یکسه ایکی تقریرنده بله ضبط عشرا ایش مصراع اولک
معناسنده اادات تشبیه محذوف در یعنی دلسرلو و صاغرلر کبی بریده زبان بر
کوشه ده او تور ان یکسه باخود اادات تشبیه ملحوظ اولیه یعنی بریده زبان
اولوب بر کوشه ده صم بکم او تور ان یکسه دیمک مراد اوله بو تقدیر چه صم بکم ذکر جمع
و اراده واحد قبیلند بلان اولور دیین اولکی کبی صم بکم عی اصحابندن ایش
نایکی از دوستان که در کچا و اینسین بودی و در حجره طیس بر صم

کوشه

عقد

دیسون

شعی

مکافی

زبان سکینه

و سرحد و کما

سه دقایق الحاق

در شمع جیسا

قدیم از در هر دو چندان که نشاء و ملا عبت کرد و بساط مدعی
کسترد جوابش نکستم و سوزان زانوی تعبد بر نکرستم رنجیده نه که کرد
و گفت تا انتها غایت ایچوندر یکی بریسی که خوف رابطه صفت
کجاوه و کجایه و او یایله و کراوه و کرابه کنه بویه زیرا و اوله بانک بنادی
و تو احسی و ارحفه معناسنه کجاوه مقرب کن او در کاف و زای فارسیله
دینار سلز لر ایمنش زیر اچ ده کرده فارسید اگری دیمکدر کافله بید بهر حال
کراوه دن معرفت دین بولغتن آگاه دکنش او و او یختن دن اشتقاق الینک
قلمی سهو و ضیان الیش اینر فیل یعنی فاعله مواضی معناسنه مزاج و خوی
الستد من معناسنه حجر معروف طیس فیل یعنی فاعله همفشین معناسنه
تقدیر طیس من بودی ایدی فصره اولی ده الملکه اکتفا اولندی برسم
باحرف مصاحبت رسم بونده عادت دیمکدر قدیمه اضافت بیانیته در در قتی در
در آمد ایچرو اکبردی یعنی فتودن ایچرو اکبردی چندان اولقند دیمکدر
نشاء نونک فحیله سرور یعنی شنک بونک کسریله او یختی باشطک جمید
ملاعت مفاعله بایندن مصدر در او یون یعنی بانری و حشرق بساط
مفاعله بایندن مصدر نایند اما بونده دوشنک مراد در مداعت کنه
مفاعله بایندن مصدر در مزاج و لطیفه معناسنه کسترد فعل ماضی
مفرد غایب دوشدی دیمکدر جوابش شین ضمیر یکی از دوستانه راجعه
زانو دیر عوجیه رکیه دیر لر رانک ضمیمه تعبد اضافتی بیانیته در تعبد
خدمت و قول لغه دیر لر بن نکرستم بحسب لغت یوقاری طوعدم دیمکدر اما استعماله
قاله مدم معناسنه در رنجیده بونک کتی رلر ده های رسیمه های ترتب دیر لر
الجنوب دیمکدر ان شاء الله تعالی کلدو کی برلر ده تنیه اولنور یکد کرد
نونک کسری و کاف عجمیله نظر ایلدی دیمکدر محصور ترکیب سابقا ذکر ایلدو که
مصلحت اوزره اولدم یعنی خلقتن منقطع اولوب بر بوجاق اختیار ایلدم اول

وقتہ دك کہ دوستار دن بریسی کہ حج یولندہ بنملہ محفہ نشین اولوردی
 و دیار غوتبدہ هر حجره و هشتینم ایدی حاصلی یار قدیم و محبت جمیم ایدی
 عادت سابق ایله یعنی پی تکلیف لا ابالی قیودن ایچ واکردی اولقند که
 سرور و شادمانلق ایلدی و شطارت و مباسطت کوسوردی یعنی بنی غمکین و غزن
 ایدوب انواع ملاطفات و اصناف مطایبات ایله بنی سولیمک مراد ایدندی زیرابو
 زمانه دك بویله حالم واقع اولمش ایدی و یانیه کلر و کجه بلا تکلیف مصاحبتله مانوس
 ایدی بوقدر احوال که ایلدی اصلا اکا جواب و برمدم و باشمی زانوی مراقبه دن و ترکیبه
 تعبد دن قالدیرمد یعنی انکله هیچ مقید اولدم و بوقدر حشر اخنه التفات ایلدم
 بویله اولیجی بکا اینجنوب نظر ایلدی و یدی فقره اولی محبت و فقره ثانیه
 محبت لفظ لرینی زیاده ایلینلریا نندن ایلشدر نشاطی ملاعبته مضاف ایدوب معنی
 اولقند که ملاعبت سرورینی ایلدی بین جمیع شیخا لره مخالف یان مشی بخجیده اسم
 انجنش دیکلد دین ضیفه ده و معناده اصابت ایلش و معناسنده انجنش اولدو
 حالده یعنی غضبله بکا نظر ایلدی دین منطوق ترکیبه مناسب معنای و مشی زیاده بمرتبه
غضب لان دکل قطعه کونست که امکان کفتار هست بکوامی برادر بلطف
 و خوشی کون کاف عینیک و بونک ضمیمه شدی دیکلد لان معناسنده کون دت
 و اخفیه رفیع هزه ایله که حرف بیان امکان افعال یابندن مصدر در قدرت معنی
 کفتار اصلنده وصف ترکیبدر آریدن دور او ریدندن محفقه او ریدندن
 کنت اسم مصدر در قول معناسنده قول کونترجی دیکدر صکره جمیع مرکبی کلام استعمال ایلدیلر
 هست اضافه مصدرک مفعولنه در با حرف تاکید کو کاف عینیک ضمیمه فعل
 امر مفرد مخاطب کویدن دن کفتن دن دکل برادر اصل لغت بونک کبی برلده معجمه
 ایله درکن عموم استعمال داله در یعنی مهمله ایله نته که رشید الدین و صواعق ^{ضیفه}
 تعین بیورشدند قطعه در زبان فارسی شرق میان دال و زال یادگیران من که این
 نزد افاضل مبرمست پیش از و در لفظ مفرد کریم و ساکنست دالان هان را

۳۷

اینجی دیوار اولم
 حفره و حفره

اینجی دیوار اولم
 حفره و حفره
 اینجی دیوار اولم
 حفره و حفره

و باقی جمله دال محبت لطف لغتده یو مشتق اما بونک کی بر لطف ایلک ویت
مناسنه در خوش و اور سمیله لطفه عطف تفسیری شکیدر سابقا اشارت اولند
که بونک کی خالک فتحاری رو مرضله او قنور یا حرف مصدر در ایلک دیمکده محصول
شمدیکه سنک کلامه و تکلمه قدرک و طاعتک وارد را عیدی برادر لطف ایلک
سویله لطف ایدوب تکلمه و نطقه کل که وذا چوپیک اجل رسد بحکم ضرورت
زبان در کشتی که حرفه قلیل غذا ایتیه و یارن مناسنه در عریجه غذا یر چو ادات
تقلیل بیک معروف عریجه برید دیر لر فیل و زنی اوزره اجله اضافتی بیانه در ویاخو
لاسته در که حضرت عزرائیل م مراد اولنه و کل وجه در حرف تا کید رسید دانک
وسینک فتحه لر یله فعل مضارع مفرد غایب در رسیدن دن بونده ایشیه دیمکده بسا
حرف صاحب حکم بونک کی بر لطفه محض تکید افاده اید ضرورت معروف در حرف تا کید
کشتی فعل مضارع مفرد زبان مفعول صریح و بحکم غیر صریح محصولیت ای قرندانی لطفله
سویله ذرا یارن که اجل بیک ایشیه یعنی موت و غرت کریمین اوله بالضروری دیکلی
تکلمدن بیکرسن یکی از متعلقان منش بر حسب واقع مطلع کرد ایند که فلان عز مر کرده
است ویت جزم که بقیه شعر ردینا معتکف نشیند و خاموش کزیند اگر توانی هر چه
کیرونه بجانب پیش کبر گفتا بعزت عظیم و صحبت قدیم که دم نیام و قدم بر ندان
مکرانکه سخن گفته شود بر عادت مألوف و طریق معروف که انون دوستان
جهلت و کفارت یمن سهل متعلقات الف و نون ایلد جمع اولدی و فی الحقیقه
صفت اولدو غیچون تقدیری از مرمان متعلقان منش شین ضعیف یا قدیمه را جدر
منفاده کرد اینده مقید در حسب حانک و سینک فتحه لر یله اصل و مقدار مناسنه
واقعہ دن مراد شینک قصد عزالت و انقطاع عن صحبت حلقه کرد ایند فلان
مفرد غایب بونده ایلدی دیمکده که حرف بیان فلان الفاظ کایه دندر بونده
مراد حضرت شیخ عزم و قصد دیمکده نیت قصد عطف تفسیری در جزم
قطع مناسنه در نیت جزم شول هیئت در که انفساخ قبول ایلیمه که

حرف بیان بقیة عمر اضافت لامیه در خاموش ایسم در ساکت معناسنه خوش
 و خاموش و خشنه در کزیند فعل مضارع مفرد غایب کزیندن دن کزیدن دن دکل
 نیز داخل میگردد توانی فعل مضارع مفرد مخاطب در قادر ایسک دیمکدر لفظ
 مشترکد بونده باش اولی جایز در معنی باشک ندادن کین کورد دیمکدر سودا و هوا
 معناسنه اولمقد قایلده معنی سودای نفسا نکی وارزوی طبعی ضبط ایله که پایمال
 حوادث نفس اولیه سن محاببت بونده خلقت عزت و انقطاع معناسنه پیش
 اولک معناسنه در تقدیری پیش کبر در فقره سابقه به قیاس گفتا اول
 یار قدیم دیدی عزت با حرف قسم عظیم اولود دیمکدر اضافت لامیه در اولو اللهک
 عزت چون دیمکدر و صحبت قدیم عزت عظمه معطوفه معنی ارامنده واقع اولان
 قدیم صحبت و دوستلق حقیق چون دیمکدر که حرف بیان دم نفس بر نیارم
 چهاریم معنی نفس چیقاریم عدم حضور و فراوان کما یتدر ننه که ترکیده سولغم الایم
 دیلر دیکمک و ارام مقامنده قدم لغتده تابانند اما بونده ایاق مراد در جل معناسنه
 مجازا بردارم لغتده بوقاری طوعیام دیمکدر اما بونده قالدریم دیمکدر طور و
 یردن کتمه مکدن کما یتدر مکررات استثنای در لامعناسنه آنکه اولوقت
 دیمکدر که حرف بیان گفته شود فارسیده اسم مفعول افعال عامه نک بریله
 کلورگاه اولور که فعل عامی حذف ایدوب کتمه مفعولیت معناسنی قصد ایدر لر
 پس بونده معناسویلنه دیمکدر عادت مألوف دن مراد عادت معروف در که حضرت شیخ
 ایله کتمه نک ارا سنده واقع اولان مصاحبت در پس طریق معروف بونکله
 عطف تفسیری شکلی اولور که حرف تعلیل از یردن لازمه مقتدی بیننده
 مشترکد لازم اولنجده دوستان فاعلی اولور پس مراد یا شینک انجمنه سی اوله و یا
 معهود دوستک مقتدی اولنجده دوستان مفعولی اولور کتمه اشتراک اوزره لیکن
 سوق کلامه مناسب و ملازم اولان مقتدی اولوب فاعلی شیخ اوله مفعولی یار قدیم
 اوللا قائل از یردن مبتداء و جهلست خبری کفارت بونده اهل شرع

هر کما هی ان الہ ایچون تعین و تقدیر ایلد و کی نشنه در تعین بونده اند معنای
 که فارسیجه سوکند دیر لر سینک و کان عجینک فتحه لریله بوفرقه معنای شرطیتی متضمنند
 تعین ایلد یسه کفار تی سهلدر و یایمین ایلوب بل که مشایخک برخیره نشانه
 و قصدی حکم یمینده اید کفار تی سهلدر کفارت یمین اوچ کون او دوج طومون
 و یا اوچ کشینک قرین طویر مقدر بوا یسه جوق مصلحت دکل محمود ترکیب
 بنم متعلقلر مدینه برهیمی یار قدیم اصل قضیه و مقدار و افعالیه مطلع ایلدی که
 شیخ قصد و عزیمت ایلشدر دخی قطعی نیت طومشدر که انفسا خه چالی بوق که
 عمرک باقیسنی دیناده معتکف او توره وصمت و سکوت اختیار ایلیده سنده
 اکرار یسک باشک قدیمی کور و هوای نفس و اردوی طبعدن کج و خلقتدن انقطاع
 و عزلت ایدوب تباعد و محبت طریقینی او که طوت حاصل خلقتدن اختلا
 و ابتلا فی قطع ایله اول یار قدیم بو تقدیری ایشیدوب و بود نیایی دیکلینی
 دیدی عظیمه خدا نیک عزتی حقیچون و شیخله واقع اولان صحبت قدیم حقیچون
 که آرام ایلزم و بر نفس المزم و بر آدم اتوب بوندن کیتیمز الا اول وقت
 که سوز سولینه عادت ثالوف و معهود و طریق معروف و معلوم اوزره
 یعنی رسم قدیم اوزره مکالمه و مصاحبت اولور سه ینها و نیت و لایبند هه مان
 شیخک یاننده اعتکاف ایدوب کند ینک قشده صامت و ساکت اولوب خلقتدن
 منقطع اولور زبیر دوستلری اینجمنک و یار دوستلرک اینجمنی جهلدر و یمین
 ایلد یسه کفار تی سهلدر کانه که شیخک بویله ایلمسینی حقتده نقیصه
 اکمر که بوقدد الحاح و ابرام ایلر زبیر اشخ کبی برهیند فاضلک عزلتی قابل
 طالبلره زیان اید بوا یسه مرشد لره لایق دکل نده که بوندن صکره لمتنی بیان
ایدوب بیورر و خلافت راه صوابست و عکس رای اولی الالباب ذوالفقار
علی در نیام و زبان سعدیچر کمار و او عرف عطف و یا عرف حال خلافت
نقیض صوابد که طوغرید یعنی او بیاق خلافتک اضافتی لامیته دیر و داهلک

بیانیه عکس معروف زای زانک فنجی و عجوه نك سکونیده فکر معناسنه
 همزه الفه قلب بلمکه چارز در اولی حالت نصیبی و جری یا ایله و حالت رفی و اوله
 ذونک جمیعید خلاف قیاس و زده نیز قیاسی جی زودن در حالت رفعه و ذوقیه
 نصب و جریده ارباب و اصحاب معناسنه الباب لبك جمیعدر عقلان یکدی پس اولی
 الالباب اصحاب عقول دیگر دو صاحب معناسنه اسم در اسمارسته من که عز غلوه
 اعراب اولور فقار فانك فتحله او کثر عه کمکری یعنی او موزاردنده
 بله یا پیشق کمکری در فقار دید و کری کمکری که واحدی فقار در اما
 بونده دو الفقار فانك فتحله حضرت محمد صلی الله علیه وسلم امام علی
 حضرت زینعلایه علیه السلام ایله و کی قلیج در خلاف مقدم خبر و عکس کام موقوف دو الفقار
 مؤخر مبتدا نیام بونده قین در عریجه خلاف دیر لرغینک کسریله کام
کاف عربیله لفظا مشترک در مراده و دماغه و چکه یر دیر لر بونده چکه مراد در
 محض ترکیب داخلی صواب بولینک خلافت در و یا حال بکه راه صوابك خلافتی و نفیضه
 و الباب عقولك عکسی حضرت امام علینک دو الفقاری قینده اولماق بونی غلافند
 چقامق زیرا امام علی حضرتی سل سیف الیمسه بوقد غزوات ایدوب اندن انا و عجیبه
 و اخبار غریبه که نقل اولور وجود بولمزدی شجک داخلی اسانی دماغنده قالوب
 صامت و ساکت اولسه بوقد معارف و مزایا مسطور اولوب مستور قالوددی حضرت
 شیخ ارشاد و عطلدن خاموش اولق نیجه قابل طالبلره حرمان ایراث ایدایمیدی
 تکلم ایلک کرک که مریدان مستقید و مستفیض اولار بعضی نسخه ده و نقض عهد
 اولی الباب واقعد نقیض مصدر و ضرب بایندن بوزنق عهدی بوزنق دیگر
 کام بونده کاف عجیله در دینار خطای فاحش ایلش لر نته که حضرت مولانا حاجی نك کاف
 قافیه سنده بر بیتده واقع در بیت کسی که کام دین بجز میزندنی کام
 بکام میرسد اخر و بکام نهنک و خواجده اصغر بگوید بیت بسی خود را در آب دیده چون
 ماهی وطن دیدم که تا قلاب زانغن را بکام خویش تن دیده قطع

نه این سید علی و لایمی
 و سرودی و کافیه
 ورد و قافیه الحقایق

زبان در دهان ای خردمند چیست کلید در کج صاحب هنر سؤال و جواب صفتی
متفهمند خر خانك كسرى و رانك فتيله عقل معنا سنه درهوش ده دیر ر مند
ادات نسبت در معنا سنه دولتمند دولتی دیگر کلید کاف عربینك فتيله معنا
اما کسر کافله ده او قر لر نته که نر کیده قفل کافك کسر بله کلید در ر کج کاف
عجینك فتيله خرینه یه دیر را اضافه لا میت لر در لیکن درم و درک کج اضافه تلی
بای بطینه در بای بطنی مضافك کسر سینك اشباع دن متولد اولان یایه دیر ر
صاحب هنر وصف ترکیبی قساندن در محمولیت ای خردمند اغزده دل ندر بو سؤال
صاحب هنر خرینه سی فوسنك کلیدی یعنی مفاحید و جوابی در جو
در بسته باشد چه راند کسی که جوهر فروش است و یا پیلور
بسته باشد بغل اوله دیگر راند فعل مضارع مفرد غایب د ایند دن پیلور
دیگر کسی یا حرف وحدت که حرف بیان جوهر فروش وصف ترکیبی در
فروشیدن دن فروختن دن دکل جوهر صاحتی دیگر پیلور چرچی محمولیت
چونکه صاحب هنر جوهر صاحتی مید بو خسه چرچی یعنی مادام که بر کسه
تکلمه و نطقه کلید عالم مید جاهل مید یکسه معلومی اول پس هر کسك علی
معرفتی کلامند معلوم در پیلور چرچی اسبابنه دیر ر دین غلط ایلمش بزر ایله
و بر شیمه دیر ر مطلق چرچی اسبابنه دیر ر قطعه اگرچه پیش
خردمند خامشی ادبست بوقت مصلحت ان به که در سخن کوشی پیش خر مند
لامیت خامشی بای مصدر یه ایله میندا و ادبست خبری و پیش خر مند
ظرف مکانی بوقت با حرف ظرف وقت مصلحت لامیت در سخن دیگر در حرف
صله کوشی کاف عربینك ضمیله فعل مضارع مفرد مخاطب در دور شاسن
یعنی سعی ایده سن محمولیت اگرچه که عاقل قتنده واو کنده ایسم اولی یعنی سکر
ایلمك ادب حاصلی مقولدر اما مصلحت و قتنده اول یکدر که سوز چالته سین
یعنی سکوت مهد و حده اما هر برده دکل بلکه تکلم ایلمکدن ضرر و نقصان مترتب

اولسه انده سکوت مذموم در دو چیز طیره عقلست دم فرو بستن
 بوقت گفتن و گفتن بوقت خاموشی بوبیت اوله نسبت مقام تعلیل ده واقعده
 چیز نسنه دیکلد طیره معلوم اوله که فارسی دلد سکوت حرف اولماز قطعه
 هست حوشت ان که اند فارسی ناید هی تا یا موزی بناشی اند بن معنی معاف
 بشنوا زن این حرف یاد کیرای اهل دل تا و یا و صا و ضاد و طا و ظا و غیره
 پس سکوت حرفک برسی موجود اولسه بود لده تا تحریفات عوامیه دند و یا غیره
 منقول پس طیره نک اصلی تیرم در لفظ مشترکد غضبه بولانی معناسی بینده ایمدی
 التباس لازم کلمون دیو غضب معناسنه اوله پی طایله یا زیلر بونده عقله اضافه
 مصدرک مفعولنه اضافه تید و همزه تجلیه اضافه تچون کلمون تقدیری سبب
 عقل در بونده نفس در فرو بونک کی برلده محض تاکید ایچوند
 نفس بملق ترک نکلمدن کنایتد گفتن فربه سبله بوقت با حرف ظرف
 و اضافه ظرفک مصدرینه در واو حرف عطف کفتن مصدری دم فرو بستن
 عطف ابید بوقت خاموشی اضافه تی سابق کی در و یا حرف مصدر محسوب
 ایکی سنه عقلک غضبه و بیخوش لغنه سبب در برسی نکلم لازم اولدقه
 سکوت ایدوب خاموش اولق و برسی سبب کت و خاموش اولاجی وقته تکلم
 ایلک حاصلی سولجیک وقته سولیمک و سولجیک وقته سولیمک زیرا
 ایکی سنده ندامت حاصل اولور که سبب غضب عقلد مصراع ثانیفک معناسنده
 ایکی سنه عقلی غضبه کور یجید دیوب منه سنده طیره بونده مصدر معنی فاعلد
 دین عندی سولیش و طیره خفت معناسنده در دین اثر بنجه کتمش فی الجمله
 زبان ارمکالمه او در کشیدن قوت نداشتم و روی از محاوره او کردانیدن
 مروت نداشتم که یا موافق بود و محبت صادق مکالمه او مکالمه مصدر
 مفاعله بایند سولیمک و سولیشمک مشارکت بین لاشین او صغیر غایب یا غیبه
 راجد اضافه مصدرک مفعولنه در ند حرف تاکید کشیدن بملک

در نه معنی کافی

زبان مقدم مفعولی در محاوره و محادثه بر معنایه در مصاحبت دیکدر
 گردانیدن بونده دوندهرک دیکد اعراض ایملکن گنایند روی گردانیده
 مقدم مفعولید فقره اولی که حرف تعلیل محمول حاصل کلام
 یار قدیمه سولشیدن دلی چمکه قوت طوئدم یعنی آنکه مکالمه دن ساکت اولوب
 سولشیمکه قادر اولمندن دخی آنکه مصاحبت ایملکن یوزم دوندهرمکه قوت
 بیلدم حاصلی مصاحبت دن کلیتاً اعراض ایملکی معقول و مناسب کورمدم زیبا
 یار موافق و محبت صادق ایدی بیت چو جنک اوری باکپی برستیر
 که از وی کزیرت بود باکرز بوبیتی بز رساله مزده کمال تحقیق ایله
 تحقیق ایملش ایز مراد ایدین انده کورسون چو ادات تعلیل جنک اوری
 وصف ترکیبی در اوردندن و یا ضمیر خطاب چونکه جنک اور سین مراد حقیقه
 جنک اور لک دیکد بلکه قصه دن حصه در یعنی چونکه اکدن باش کور
 دیکد با حرف مصاحبت برستیر متعلقه ماقبله دکل کسی یا حرف
 وحدت نوعیه بر حرف تاکید ستیزه فل امر مفرد مخاطب اونلیکن
 یعنی لاج و عناد ایله دیکد که حرف رابط صفت وی واوک فتی و یانک سیکند
 او کپی ضمیر غایب هو معناسنه کزیر کاف عجینک ضمی و زانک کسره
 ضرورت سیز لک معناسنه در عربیده بد کبی ادات نفی نار اخل و لحن ضرورت
 معناسنی افاده ایدر نته کلا حضرت مولانا جای بر قطعه ده ایکلیسین بله جمع
 بیورد قطعه لا علی که ناگزیر تو باشد بدان کران و تراکز ان کریر بود جستجو
 مکن و آنکه که حاصل تو شود علم ناگزیر غیر از عمل بموجب او آرزو مکن سلا
 حضرت لری او غلنه نصیحت بیورد بر علم که سنک ضرورت یعنی سکا لازم و ضروری
 اولاً اکامیل ایله اما اول علی که اندک ضرورت ولا زانک اولیه جت و جوابه
 یعنی کا طالب اوله اندک ضرورت که سکا علم ناگزیر یعنی ضروری علم حاصل اوله
 حاصلی علم ضروری که سکا حاصل اوله علم ناگزیر ایله یعنی موجبیه و مقتضایه علمدن

غیر منتظر از و ایله دیمکدر بیت توتی که در دو غمت یار نا کریز منت جفا
هر چه مرسد از تو دلبیز منت یار نا کریز ورتلی یار دیمکدر نطقا حزن الامراده
بودر بیت هست یاری همه را نا کریز خاصه زبانی که بود دست گیر
هر که براردن ضرر دیدر دیمکدر حاصلی بوبیت من الزلن الاقدام واقع الی غیر
مکرر ابیات استشهاد ایراد ایله وک اگر چه که عادت نمزد کند و
ضمیر خطاب بود فعل مضارع مفرد غایب کریزک اوله دیمکدر یا حرف مظهر
در عربیده ام و او کبی کریز معطوف قدر کریزه بونده اسم مصدر در
چشمه معنا نهرت دیمکدر کریزندن دن کریمختن دن دکل کریز بونده
کریمختن معناسنه در دین اسم مصدر بیلر لیش خصوصیت چونکه جنک اور
یعنی صواش اریسین واکدن لچ و عناه و جدال کلور بر نوع کمسنه ایله لچ و جدال
و عناه ایله که اندن احتیاج سزکک و ضرورت سزکک اوله یعنی کما هیچ بر وجه
احتیاجک و ضرورتک اولیه و با اندن نفرتک و یا کریزک اوله یعنی اندن قاجنک
و اعراضک اوله اما بویکا کلن یار قدیم بنم ضرورتلی و نا کریز و محتاج الیه
دوتم و محبت ایدی و اندن هیچ بر وجهله کریز و نصرت و اعراض بوقیدی
بوبیت بوستانده کلور و معناسی بونک بودر پس معلوم اولاکه عموما
شراح بوبیتک معناسنه و اصل اوله مشلدر و بعضی شیوایه اطباء
کلام و آثار مقال الیش که مال و نتیجه سی محض ژان باقل بل که

در لایسی و شعی

رد این سعد علی و لایسی
ضرورتی و شعی و کما یلحق

اندن دون و ساقلد تا مل اذنه بحکم ضرورت سخن گفتیم
و تفرج کان بیرون رفیق بحکم با حرف مصاحبت و حکم بونک کبی
تا کید افاده اید اینتی بالضروری دیمکدر سخن گفتیم سوز سوبلاک و یا
سوبلاک وک تفرج لغته انکشاف معنی اطلق و غندن نور تلی اما سیر
محلنده و لغ مستعمله بونده مراد سیر در تفرج کسان اصلی تفرج کن در
یعنی وصف ترکیبی و الف و نون مبالغه معنای بی افاده ایدر تفرج ایدر دیمکدر

بیرون طشهر یعنی شهر دن طشهر با غلر و با عجلر جانبنه کتدک دیکلد
 محمول غلر و قنار کلن دوست بنم یارنا کزیرم اولد یسه واکا هیچ بروجه
 استغنا و انذا اعراض معقول کورلد یسه بالضروری آنکه مکالمه به و محاورت
 کلدوک و سیرایدرك طاشره با غلر و با عجلر جانبنه کتدک در فصل ربع که صوت
 بردار میده بود و او ان دولت ورد رسید فصل غننه ایرلقدر امانونک
 کبی یلر ده ییلک دوت حته سندن بر حصه می مراد در بونده ربعه اضافله
 تخصیص کبایش ربع بهارن مانته دیلر پس فصل بهر فصل بهارنیک
 ربعه یا الحاق ایدوب وحدت نوعیه در دین یکسه جمیع نسخ لر مخالفیان و
 غنن غیر معنای فساد ایدلر که خوف رابط صوت لغتده بر کسه نک
 اولدینه سیر یوب هجوم ایلکه دیلر امانونک کبی یلر ده شدت صورتدن
 عبارتدن برده اضافتی مصداق فاعله در ^{اضافتی} سرد بانک فتحی و رانک سکونله
 صوت معناسنه در که فارسیده سرما دیلر ارمیده ارمیدندن محقق دکنش
 دیکلد ساکن اولش معناسنه ماضیدن قسم در امم مفعول دکل بود
 بونده حکایت حال ماضی معناسنی فاده اید او ان هره مقصوده نک فحیله
 وقت معناسنه در ورد و اولک فتحی رانک سکونله عرجه کل معناسنه
 او ان دولت ورد اضافتلی لامیه لر در رسیده ایرتمش یکلر ماضیدن
 قسم در مفعول دکل محصول فقرتین طاشره کتدوک من زمان ربع فصلنده
 ایدی که شدت سرما ساکن اولش و کلک دولتی وقتی ایرتمش ایدی یعنی کل
 اطمش ایدی ورده دولت اثباتی اول جهتدن در که کل چکلرک سلطانید
 نه که خواجم حافظ یورمشد بیت افسر سلطان کل پیداشد
 از طرف چن مقدمش یارب مبارک باد بر سر و تمنی حضرت شیخ بولامنده
 نوعا مساحده وارزیر شدت شتا او اخر خسپنده و اول بهارده ارا مر
 ایدوب ساکن اولور و کل خود بهار فصلنده او اسطنده آچلور شویله که کل

در کساع جیست

زمانده بردك و سرمانك نام و نشانی هر كن كیمسه خاطرنه خطه ایلز
 فثاقل بیت پیراهن برك بردرختان چون جامه عید نیکختان پیراهن
 الفله و الفسز کو ملکدر که عرجه قمیص دیو لربکه اضافت بیانیته در پیراق کو ملکی
 دیمکدر جامه قفتان عیده اضافتی لامیه در پیرام قفتانی دیمکدر نیکخت وصف
 ترکیب در و لئلومعنا سنه الف و نون ادات جعد الکی قافیه ده بله نیکختانه
 اضافت لامیه در محصولیت بچاری توصیف ایدوب بیورد انجلرا و زدی پیراق
 کو ملک ارباب دولتک پیرام لباسی کی یعنی یکی و نازه اور سلتمش و صولمش
 دکل ایدی فقر الباسی کی حاصلی اسیمچقدن و صوفدن پشمرده و زبون
 دکل ایدی دیمکدر قطعه اول ارد بهشت ماه جلای بلبل کوینده بر
 منابر قضبان اول معروف ارد بهشت ماهه اضافتی لامیه در وارد بهشت
 ماهک جلای یکه اضافتی بیانیته در معلوم اولاه که چشیدن زمانته دك تاریخ
 اعتباری یوقیدی اما انک زمانته حکمانک زیاده غلوسی و کزنی و و فرنی
 وار ایدی پس چشیدن تحت سلطنته جلوس ایلدوکنده اول کونی تاریخ قودیلر
 اندنصکره هر عظیم الشان پادشاه که تحت سلطنته جلوس ایلده اول کونی
 وای و ییلی تاریخ ایدرلر ایدی ییتره جردین شهویار این نو شیر وانه کلنج
 اخر ملوک عجم پس انک جلوسنده تاریخ ایلدیلر دیدیلر که اول کون هجرت
 بنینک اون برنجی سنه سنک ربیع الاولک یکری اکبخی کونی ایدی دیوتارنج مسمر
 اولدی سلطان جلال الدین ملک شاه بن البارسلان سلجوقی تحت سلطنته
 جلوس ایدی بنجه که اول کون هجرت بنینک دورت یوزیمش بش سنه سنک مبارک
 رمضانک سکر بنجی کونی ایدی و اول کون شمس نصف النهارده ناس حله داخل
 اولمش ایدی پس بعض حکما اول کون مبارک باده وارمش ایدی چله دن
 عمر خیام ایدی که اول زمان صدق کواکب ایدوب صاحب زنج اولمشیدی پس پادشاه
 مجلسنده الکلام بحر الکلام حسینه مصاحبه ارساد و انما جه مؤدی اولدی

نیمده جرد

و تارخ قدما دن مصاحبت ایلدیلر بواشاده عمر حیات بیوردیکه نه ضرورت که
بز قدما توار بخینه اعتبار ایده و ز سعاد تلو باد شاهک بوکوندن جلوسنی
تاریخ ایده لوم جمله سی بوسوزده قایل اولوب اول کونی و اول ایچی و اول
بیلی تاریخ ایلدیلر و اتفاق ایلدیلر که ایلرینک اسامیستی بنو جردی
ایلرینک اسامیستی ایللیر و ابتدای سنه فروردین ماه دن اوله یعنی شمس
ژاس جمله داخل اولدوغی کون فروردین ماهک اولی اوله و اتفاق ایلدیلر
که اول کون ششکلر و شادمانقلر اوله شویله سلطان جلال الدین
زمانند بوکونه رعایت سنه بنه زیاده اولدی و صکره کلن سلاطین دخی
بورعایت اوزده اولدیلر الی بومنا هذا پس بوکونه رعایت و التفات رسوم
اعجامدن اولدی و رعایت بونده در که بعضی مفتیلر فتوی ویرمش که نوروز
کوننده سیره واروب اول کونه تعظیم ایلین کافرا ولورد بواول رعایتی
و تعظیم کفر اولان نوروز رومده قزل یمره کونی در بو نوروز کلیر
که خلاصه فتوی ده بویله بویورمش من اهدی بیضته الی المحوس یوم النیروز
کفر و جموع نواز لده بیوزد که اجمع المحوس یوم النیروز فقال مسلم سیره
وصفوها کفر و بونلردن غیری کما بلرده بواسلوب اوزده فتوالر واقع در
که اکا بعضی کتب فارسیده نوروز خوارزمی دیرلر اکا جمیع نصاری اعتبار
ایندوب رعایت اید بل کلا عید اکبری اول کوندن تقیمة الفتا واده
بو نوروزده بنروز محوس دیمشدن اما مذکور نوروزی کفره بلزلر
مکر که اهل اسلام دن ایشده لر پس تاریخ نبرد جوی ایلرینک اسامیستی
بونلردر که ذکرا اولور نظم فروردین چو یکذشتی مه اند بهشت اید
باز خرداد و نیرانکه که مراد است همی باید پس از شهر یوز وار مهر وایان
اندودی دان که بر بهمن جز اسفند از فرماهی نیفزاید امید پی بوا اعتبار اوزره اند
فصل بهارک ایکنی ایی در پس جلالت اضافتی و نسبتی اید بهشت یزد جردین احتراز

ایچوندد که اول بوکوندن سکر کون مقدم در معلوم اوله که اید بهشت لفظی
 ماهه اضافه اید ندر خطای فاحش اید بر زیر اندکون ایلرک اسلمی ماه ایلد مرکبه
 مثلا فروردین ماه وارد بهشت ماه و خرداد ماه دیر لومصر اعک معناسنی اول
 وقت جلال شاهنده منسوب اوله تاریخ قمریه اوزره دین خطای یوب اظهار
 جهل ایلش زیر تاریخ قمری عربی مخصوص در با فسیح شمس حقیقی در بلبیل
 مبتدا کونیده خبری کونیده بونده حجاز نالنده معناسنه در منابر
 مبرک جمعی در کسر میله ضرب با بندن التار ارتفاع دیمکدر مصدري سکر
 کلور نونک فتی و بانک سکونیه قضبان قافک ضعی و کسر یله قضینک جمیعده
 بد اقد غصن معناسنه اما قافک فتی ایلد او قور لر غضبانده موافق اولسون
 ضادک ماقبل اولده محبوب یار قدیمه سیره چقد و غمر زمان جلال الد
 منسوب اید بهشت ماهک اولیدی بد اقل مبرارنده بلبیل کونیده ایدی
 بر کل سرخ از غم افتاده لالی همچو عرق بر عذار شاهد غضبان بیایه در قزل کل
 دیمکدر نم چه در یکجه یغار افتاده و اوله و او سر لغتند و او من بازوب
 و اولده لغت در دین معلوم در که ناموزون او قور مش لالی الفجودله
 اولونک جمیعده اینجور دیمکدر عرق در غدار بونده یکاق مراد در
رخسایکدر شاهد و اضافه فتی لایته در و غضبانده بیایه شاهد بوند
 محبوب معناسنه در غضبان عطشان وزنی اوزره صفت مشته در غضبانک
 معناسنه یعنی غضبلی دیمکدر محبوبیت قمری کلک اوزره
 چه دن اینجور دو شمشیدی خشمناک محبوبک عذارینه در دوشد و کی
 کی حاصلی سیره کتدر زنان جلال الدین تاریخی حسابنجه اید بهشت
 ماهک اولیدی که بلبیل منابر اغصانده مترنم و غزل سرا ایدی کل سرخک
 اوزرینه ده چه دن اینجور دو شمشیدی یعنی اینجو کبی چه دو شمشیدی
 قاقش دبرک یکا غنه عرق دوشد و کی کبی حاصلی قزل کل غضبان

در این سید علی
 و لامعی و سرور و کافی

در شمس و کافی

در سرور

رد این سید علی
ولامعی و سروری
و شعی و کافی

بیعت
بجای
بجای
بجای

غضبندن قزمش مجربك رخنه و كل او زده دو شمش غمی غمی او زده عرق قطره
لرینه تشبیه الماش و بو تشبیه مطلق دیوار زیر کالی رخ جانانه و جانانی
کله و غمی عرق جانانه و بالعکس تشبیه جایز در شب را بوستان بچی
از دوستان اتفاق مبتدأ افتاد معلوم اوله که بو کتابك بو محلی اسکي نسخیه
لرده بویله واقع و فی الواقع بویله کرک تا کیم اشا غده دیدمش ضمیر بی ارجاع
ایلمده ترد و واقع اولیه یعنی مرجع الیه یار قدیمی اوله بلا ترد پس عموما شترج
بو مقامند غفلتله کجشله نامل نذر شب کججه دیمکر و را ادات مفعول و یا
حرف ظرف و بوستان و اوله فارسی و و او سرع رسید یکی به اضافتی لامیه در
از دوستان از من تبیین کبی یکی بیان ایلد دوستلردن برینك بوستاننده
دیمکر اتفاق مصدر در افعال بابندن اصلی او اتفاق ایدی قبل تا و افعال
و او واقع اولدی و او حرفند حروف مجروره دن و تا حرفند حروف مجروره دن بینما
تنافر و تباعد واقع اولد و غیر مجنون و اوی تایه قلب ایدوب تایه ادغام ایلدیلر
مبتدأ مصدر می در بیتوت معناست یادت بیت دن ضرب بابنك اجوف افعال
ناقصه دن کججه دن واقع اولان مصالحه مستعمل ظل کوندز واقع اولند
کبی بات زید عروسا و ظل زید امیر کبی افتاد واقع اولدی دیمکر و تصور
کججه یعنی میره چقد و غم کونك کججه منی دوستلردن برینك بوستاننده
اتفاق کججه لك واقع اولدی حاصلی میره کتد و کزده کججه طاشره ده قالمی
اتفاق یوقیدی لیکن اتفاق دوستلردن برینك بوستاننده اختتام لدك
موضع خوش و خرم و درختان دکنش درهم کججه لدو کتری بوستانی وصف ایلد
موضع اسم مکان در جای معناست و یا حرف و حدثت جایی دیمکر خوش
کورل خرم خانك ضمی و رای مشددك فتجیله تشدید غلبه استغمالدن ناکند
نته که خسرو بیورر بیت ای میرا بای معدن خومی جسم تو بردم نهاده کمر
بونده خرمیدر تشدید یوقیدی بلکه اصل او زده تخفیف کلمش در نهته که سا بتا بیان اولمذر

یا اینست

ایدپی خره لغته شاد مناسنه در اما بونک کی برلرده ای چن چکری
 اناسنه و پیراسته مراد در و درختان دکش بیاینه در دکش وصف ترکیب در
 کشیدن دن کوکل چکیجی معنی کوکل الچی دیکلد د هم لغته قرش مورش مناسنه
 اما بونده اچلر نیک صقلندن و دالری و بداقلری بری برینه و تمقدن عبارت در
مختصر تفت کیجه لدو مکتوب ستانک بعضی برلری چایر و چن و اب و اله مشرق
 و زین ایدپی و بعضی بری کوکل الچی درخت میوه دن قلو و مشق ن ایدپی حاصلی
 اولکی فقره سی چمنزار اولان برینی وصف در و اچنی فقره سی درختان میوه ایله
 پر اولاسنی تقریر در درختان در هم ایله توصیف اول جای لطیف حد زاننده برکوی
 مقام اولدوغنی خاده ایددین درختانی آوردن اغاجی طن المش عفی الله عن
کفتی که خرده مینا بر خاکش ریخته و عقد ثریا از تارکش در ریخته کفتی
 فعل با ضی مفرد مخاطب شرط محذوفه جواب در تقدیری اگر دیدی کفتی دیکدر خطا
 عام طریقیه که حزینان خرده اواق دو ک مینا بونده بشل صرجه در بشل
 صرجه اواغی دیکدر بر خاکش ضمری موضع لا جعد ریخته اسم مفعول در ریختن
 دن دو کلمه دیکدر عقد بونده بوغنی و ثریا ثانک ضمی و لنک فخیله اوکر لیدونه
 دیرلر فارسیجه پروین و برن دیرلر اضافت بیاینه در تارک لنک فخیله
 دبه یه دیرلر یعنی هوسنه نک دیرسند و دروغنه دیرلر وشین ضمیر درختان
راج در او ریخته در حرفتا کید و او ریخته اسم مفعول اصلش مناسنه و
 لغت و نشر مرتب طریقیه بیورد اگر سن اول موضعی و درختانی کوریدک دیردک
 که اول موضعک خاک او زده بشل صرجه اواغی دو کلمه چن انواع شکوفیه
 ملغ اولدوغنی لسان و برناده بشل صرچید و صرقتش المانک و امر و دک و کرازک
 و غیرنیک طوب طوب اولا چکنی عقد ثریا به تشبیه المش خاکش ضمیر بنی بوستانه
 انجاء ایدوب میان معناده اوراق درختان ذکر ایلمک غریب تصرف در و فقو
 ثانی به دغنی اوکر بر معنی عقد بکرز ثریا اول درختلرک توقدن اصلش بین

درختانی

درختانی

نه شمع

نه سوری

و شمع و کماله

نه کافی

نه لامی

تشبیه ده اغراب ایلش فقره ثانیه ده تارکش بدلی تا کن دییدی فقره
اولی ایلده صفت ترغیب اولوردی دینیلر معلوم درکه صفت ترصیع نه
اولدوغنی و نیجه اولدوغنی بیلر لایمش بلکه تارک و خالک بیننده تجنیس
مطوف و ریخته و اویخته بیننده هیچ مطوف اولوردی بویکی فقره نك بیانده
الطایب مقال و انکار کلام ابد نك بنکی خیالاتنه التفات اولمسون که
صداع ابراث ایدد قطعه روضه ماده هرها سلسال دوحه
بیج طیرها موزون روضه لغتده چن در مرغزار معناسنه اما موضع خوش
بود و غنی در مبتدا و محذوفه قدری هی روضه در ماده صوبه دیر لاسر
استقامه الف ممدوده بوراده صوبه نمکد دین اصطلاح قوی فراموش ایلش نر
الف ممدوده شول الف در که زاید اوله و اندنصره هره اوله کسای ورد او
الفی کی نهر نونک فحیل و هانک سکونیله بونده انهن معناسنه مانک
نهر و نهرک ضیره اضافتی لایته در و ضمیر روضه یه راجد سلسال
سکیمی دیمکد خوش کوار معناسنه یعنی خفیف در ثقیل کل حاصلی منهضم دیمکد
ماده مبتدا و سلسال خبری و جمله اسمیه صفت روضه در دوحه اولوا غایه
دیر لاسر جنس اولوب قلیله و کثیره شامل اولدوغنی جهتن و مقام حبیله
کثرت اشجار ایهام ایدد بوده مبتدای محذوفه خبر در هی دوحه دیمکد
بیج کوکرجینک و قرینک و غیر قوشلرک او نمه سنه دیر لاسر بونده طیره
اضافه سببیله مطلق اواز معناسنه نحر اولمشدن طیر قوشه و او چجه دیر لاسر
مشترک لفظی و اضافتی سابق کی در موزون معروف بونده ده بیج مبتدا
و موزون خبری و جمله اسمیه صفت در دوحه و ضمیر دوحه یه راجد هی روضه
ضمیر بی وارد قری بوستانه صرف ایوب معناسنی اول بوستان بر باغچه در
دین محله صرف ایلش و هی دوحه معناسنه یعنی انده اولان درختانک
هر بری بدرجه در دیدو که مقامه مناسب دکل محمولیت

اکی فقره لف و نشر مرتب طریقله ذکر ایلدوکی کبی بر اکی مصراعده اول
 سوال اوزره یعنی روضه موضع قوشدن عبارتند و دوجه درختان دکش
 دن ایدیا اول موضع بر مرغزار ایدی که ایرماغینک صوتی حیف و سیکچی
 ایدی یعنی تقد ایچسک ضرر ایلر دی بل که ثوری عضم اولوردی حاصلی
 صویک زیاده ایو لکندن کنایتعدا و درختان دخی براغلق ایدی
 که قوشلر نیک اوازی یعنی ترغات و نغماتی لطیف و موزون ایدی
 حاصلی چمن زاری دلو و درختانی دکش ایدی اکی مصراعده مخدوف ضیری
 موضعه صرف ایدوب تحمل اعتبار ایلر روضه و حال اعتبار ایلر دوجه درختین
 مذکور لغت و نشر دن آگاه دکش ان پراز لاله های رنگارنگ وین پر
 از میوه های کوناگون ان اسم اشارتند روضه به بر طوی رنگارنگ
 رنگ رنگ دیمکد یعنی مختلف رنگی لالردن طویطلی ایدی وین اصلنده و این
 ایدی همزه و صلا ساقط اولد قد نصکره کمره سی و او نقل اولدی میوه
 بمشه درلر و ها ادات جمعده کوناگون دورلی دورلی دیمکد یعنی انواع
 میوه دن بونده بالقوه تقدیر ایلک کرک کیم کلامده تناقص لازم کلمه فاعل
 مخصوص بیت اول روضه رنگارنگ لاله لردن ملو ایدی و اول دوجه بالقوه
 درلور دلو میوه لردن طویطلری ایدی حاصلی اغچلر اود دن اغاچی دکل میوه
 اغاچی ایدی باد در سایه درختانش کسترانیده فرش بوقلور باد
 مبتدا درختانش ضیری بوستانه راجع اولق قابل و میوه های راجع اولق
 جایزدر روضه به و موضعه ارجاع ایدنلری وجه ایلش لر کسترانیده الف
 و نون ادات تقدیه در ضرورت وزن ایچون کلمه زبراکسترده معنای در
 ادات تقدیه به احتیاجی یوقد و بونده آکی مفعول دایستمر که حروف تقدیه به
 محتاج اوله خبر مبتدا در باد دوشمش دیمکد فرش دوشمش نشنیه دیرلر
 بوقلون بونده کلمستانی کنه اید و کلری قاشدور که هر نه جانندن نظر ایلسک

ردشمنی

رد سروری
 رد شمنی
 و کلمه

برداری کورینور حاصلی الوان انچلرینک چچی یا شل س اوزره مختلفه شکلی
 کو ستر زیر باد حرکت ایلد و کجه میوه انچلرینک چچی یا شل چمن اوزره دو کس
 و چمن ارا سندره ده یزدن بتمش انواع الوان شکوفه اولغاندر پس چمن بوقدر شکوفه
 ایلد ملتح اولججه بالضروره بوقلمون شکلی اولور ایله فرشی حرکت باده اسناد
 بوجهندن در بعض شارحین بوجهله داخی تقریر بیوردیلر لیکن اول تقریر
 وجود شمشه مخصوصه و بزم ذکر ایلد و کمز عامدر قنابل مختول
 اول بستانک و یا اول میوه نک انچلری سیله مینده یاد شکل فروش و شمش تقریر
 اولان وجه اوزره بامداد که خاطره باز آمدن برای نشستن غالب امده بامداد
 و بامدادن صباح و قتنه دیرلد که حرف رابط صفت خاطره بونده فکر معناسنه
 در رای قرینه سیله اضافتی لامیه در باز آمدن کر و کلمت یعنی بغچه دن
 شهره و دامن کیمت فکری بر رای نشستن اول کون بغچه ده او تور مقفوی
 اوزره محصول بکون بغچه ده او تور لمتی بغچه کیده لمتی او را بسنده متور
 اولدم عاقبت کیمت فکری او تور ماق فکری اوزره غالب کلری دیدمش دامنی
 کل و ریحان و سنبل و ضیمران فراهم آورده و عزیمت شهر کرده دیدمش صیری یا ر
 قدیمه راجعه دامنی با حرف وحدت ریحان فلک صمیر ضادل فحی و بانک سکوت لیه
 و میمک ضمیله سلطان برکی و بلک برکی دید و کلری برد و لی فلکندر که عجم
اکامی دیر بانک ضمیله فراهم آورده دیوش مش یعنی جمع ایلمش محصول
 شهره کیمت فکری او تور ماق فکری زرنه غالب کلچک مصاحبی کوردم که
 بر آلک انواع شکوفه جمع ایلمش و شهره کیمت قصد ایلمش معلوم اوله که کل و سنبل
 و ریحان و ضیمران زمانلری متخالف که بر زمانه جمع اولما زیر پس کلام تخییلی اوله و یا
تغلیب قصد اوله گفته کل بوستان را چنان که دانی بتایی نباشد و عهد کستان را
وفایی نه و حکما گفته اند هر چه نیاید دل یستکی را نشاید کل بوستان
لامیه در و را ادان تخصیص چنان که انچلر که دیما کدر دانی فعل مضارع مفر مخاطب

حاصلی

چکینی

در دانیدن دن بیلور سین دیمکرد بقا ثبات و قرار دیمکرد و یا حرف تنکیر حرف
وحدت کل و عهد گلستان اضافتی که لامیه در و را کنه ادات تخصیص و فایده یایی
ده حرف تنکیر حرف وحدت دکل نه حرف نفی نباشد دیمکرد و حکما یعنی اصحاب
حکمت و ارباب عقل نیاید فعل نفی مستقبل مفرد غایب در پاییدن دن یعنی ثابت
و قان اولیان دیمکرد یعنی اکتّمین و در میان دل بستگی دل کو کل بستگی یا حرف
مصدر بغلولق دیمکرد و را حرف صله در یا معناسنه نشاید فعل نفی مستقبل مفرد
غایب لایق دکل دیمکرد مخصوص دیدم بوستان کلینک شویله که بیلور سین بقای
اولان سریع الزوال در و گلستان زمانینک و فاسی اولان یعنی گلستانک وجودی و له
و اعتباری کله در پس کل که بنجه کویا که گلستان کتمش اولوزیرا دکنن غیر نیسنه
قالن و حکما و ارباب عقل یعنی عقلا دیمشردن هر نسنه پایدار دکل یعنی ثبوت
و قراری یوقدر کو کل بعلمغه لایق دکل حاصلی ربط قلب و تعلق خاطره سنا و ار
دکل گفتا پس طریق چیست بن بویله یوجب دوست دیری پس طریق ندر
یعنی باقی و ثابت ندر که اکا ربط قلب ایدوب کو کل اکنجه سی ایده لم گفتد برای
تزهت ناظران و فحیح خاطران کتاب گلستان توانم تصنیف کردن که باد خزان
بر ورق او دست تطاول نباشد و گردش زمان عیش ربيع را بطیش خریف مبتدل
نکند برای بای اصلیه ایلله لاجل معناسنه در تزهت نونک ضحی و ارا نک سکونی
و هانک فحیح ایلله سرور و شاد یلق معناسنه در ناظران مراد اهل مطالعه در وضاحت
مصدرک فاعلنه در فحیح فاضحی نک و سینک سکونیه وسعت معناسیده
خاطر ان الف و نوله جمع اولدی شد و ذاک و اضافت مذکور گچی در کتاب گلستان
بیانیه در گلستان لغتده کالتقدیر اما بونده براعت الاستهلال طریقیه ذکر اولمشدر
بو کتابک اسمی اولجق در توانم فعل مضارع متکلم و صده در قادم دیمکرد کتاب
مفعول اولی تصنیف مفعول ثانیه سی و توانم معنا جهنده کردن مصدر بنیه مقید در
و بر حرف استعلا و یا حرف طله که حرف رابط صفت باد خزان لامیه در تقدیری

کرمشده زده فحیح (از نیم نوز و نور و نور)

باد فصل خزان در و را آدات تخصیص و بر حرف استعلا و با حرف صله و رق اولای میه
 دست تطاول بیانیه در مراد ظلم و تعدی در بو کتابیه بو معنایه نیچه رده کلون و کون دست
 اسم مصدر در هر کردیدن دن و بوشینک ماقبلی ایما مکسورا اولور نته که ضمائرک ماء
 ماقبلی مفتوح اولور الا ضرورت و نیچون گاه ساکن اولور زمانه اضافت مصدرک فاعلنه
 اضافتی کبی در کوش زمان دن مراد فصول اربعه ناک تعاقب تو الیدر عیش
 عینک فتحیه لغته دیرلک در اما بونده ذوق و صفا مراد در با حرف صله بطایست
 طالت فتحیه خفت و سبک سارلق معناسنه که و خریفه اضافت مصدرک فاعلنه در
 تقدیری بطایش فضل خریفه رکوش مبتدا و نکند خبری و عیش نکند مفعول
 صریحی بطایش غیر صریحی و مبتدل مفعول ثانی صریحی محصل ترکیب دید و مرکه
 ناظر اهل مطالعه ناک سروری و شاد ایچون داخی قاریلرک خاطر لینه انشاده
 و معرفته وسعت و یرمک ایچون یعنی اوقیان منشی و اهل معرفته کامل اولم ایچون
 کلستان کتابینی تصنیف ایلمکه قادرم که خزان یلینک آنک پراغنه تعدی و تجاوز
 الی اولیه یعنی ضرر ایدوب برک و بارینی دو کمکه قادر اولیه داخی زمانک و فصلک
 تعاقب و تو الیسی آنک بهاری ذوق و صفاسینی خزان فصلک حقیقتنه تبدل
 ایده میه یعنی بر کتاب تألیف ایلمکه قادرم که فصل خزان و شتا برک و بارینی دو
 کوب برهنه و عریان ایلمکه قادر اولیه دنیا کلستاندیرینی ایلد و کی کبی مشغول
 بچه کار ایدرت نکل طبقی از کلستان من یرورقی بچه با حرف صله آید
 فعل مضارع مفرد غایب در آیدندن و آیی خطاب ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی
 ذکر غیر صریحی و طبق فاعلی و با حرف وحدت طبق دن مراد آچلمش کلدر زیلا
 آچلمش کله ورد مطبق دیر عرب پس کلدن بر طبق و بر طبق کلدر دینیلر
 بو معنایه و اصل اولمش و هیچ تعرض ایلمینلرده کذلک و الا تعرض ایدر لر دی
 ببر بای اولی بونک کبی بر لرده ظرفای عجم مکسور و روستایی لر مضموم اوقولر
 پس ضمه یه تخصیص روستا ییلقدن و بر فعل امر در بریدن دن باق فتحیه

ردای سید علی
 و لامعی و سروری
 و شمعی و کافی

بردن دن دکل ورق یا حرف وحدت بونده ورق دن مراد کتابدن برپرا قدر
 یعنی برکاغد محصول بیت سنک نه ایشوکه کلود یعنی نه کار که یاراد بر مطبق کل
 بنم کتاب کستاندن برکاغد مقدار یی خاطر ال یعنی حفظ ایلده که بیت کل مطبقدن
 انقدر خطاب عامدر کل همین روز پنج و شش باشد وین کستان همیشه خوش
 باشد کل مبتدا باشد خیر یی و روز ظرف زمان و پنج و شش صافت بیانیه
 و همین انجق دیمکر همیشه ادم دیمکر خوش و اور سمیله و روم ضم ایلده بونده
 خوب و لطیف معناسنه در قافیه ایچون خامفتح او قور دین خوب سولیدی
 محصول بیت بوبیت بیت اوله مقام تعلیلده واقع در زیر کل بش التی کون
 اولور انجق یعنی سریع الزوال و قصر عمر در اما بو کستان دایما تر و تانه در و لطیفدر
 حاصلی نه صولور نه چور در حالی کی من این سخن بکنم دامن کل ریخت و در دامن
 بن بوسوزی سولیدم دامن کل لامیه در ادنی ملائسه ایلده یعنی کل ایچنده اولن
 اعتبار یله پس دو کلن کله رانک دکل بریخت با حرف تأکید ریخت فعل ماضی
 مفرد غایب دو کدی دیمکر در دامنم در حرف صله یا کبی او ریخت بونک کبی
 برلرده یا پیشدی معناسنه ننه که کل سه کرک انشا الله تعالی علام عجر حکایه سنده
 کی بدوست در سگان کیشی او ریخت یعنی ایکی ایلده کینک دو منینه یا پیشدی
 دیمکر الکریم مبتدا اذا وعد اذا زمان استقبال ایچون ظرف در معنای شرطی
 متضمن جمله فعلیه به مضاف اولور جمهور بخودین مذهبده و کندیده غافل
 جل بیدر که وفا علیله در جمله ظرفیه خبر مبتدا و محصول ترکیب همان که
 بن یاد قدر می کلدن منع ایدوب کتاب کستان تصنیفنه قدرت اظهار
 ایلد کانه تألیفنه وعده ایامش اولدم زیبا اندن منع و بو که ترغیب وعده
 معنای متضمند پس بو که بناء الکریم اذا وعد و فایورر فصلی و در آن
 چند روز اتفاق در بیاض افتاد فصلی یا و در آن حصد حرف و حد
 دو و اور سمیله اکی دیمکر بر اکی فصل معناسنه ظاهر بونده فصل دن مراد

رد این سیر علی
 و سوزی
 و سوزی و کای
 رد این سیر علی
 و سوزی

رد این سیر علی
 و سوزی

اوین

رد ابن سینا
و کور

باید زیرا بو کتابه فصله ملقب و مستقیم نسته یو قدر چند نیجه در حرف صله
با معناسنه بیاضه دوشمکن مراد تحریر و کتاب اولدی دیمکر اگر چه مستور
دن بیاضه جی قیماغه قرینه یو قدر اما عدمینه ده قرینه یو قدر ایکسینه محلات
تحتی وار پس حکم هرینه قرینه سزد در اکثر نسخه ده همان روز واقع لیکن
مبالغه یکه حمل اولمنسون دیو بنسخه اختیار ایلدک محمود بر اکی فصل
اول برج کونده اتفاق بیاضه دوشدی یعنی تحریر اولدی و یا مستور ده دن
بیاضه چیتدی دیمکر و یا همان اول کون بویه اولدی در حسن معاشرت و ادب
محاورت حسنک معاشرت اصنافی مصدرک فاعلنه اضافتی در آب محاورت
لامیه در محاورت مکالمه معناسنه در محمود فصل اول خلقه
حسن زندگانه و اسلوب اختلاطی و قانون مصاحبتی بله و هر و اکجی
فصل ادب مصاحبت و مکالمه و طریق محاوره و محادثه بیلدر بعضیلر دیر
او کیسه باب سابع و اکجی سی باب ثامن در در لباسی که متکلمان
را بکار اید و مترسلان را بلاغت افرایت در ادات ظوفر اولدن بدل افتاد
فعلنه لباس الفاظ و عبارتدن کنایتدر یا حرف وحدت که حرف ربط صفت
متکلمان دن مراد فارسیجه سربلشنلر در ادات تخصیص بکار با حرف صله اید
فعل مضارع مفرد غایب در آیدن دن کلور دیمکر مترسلان دن مراد منشیلر
افزاید فعل مضارع مفرد غایب در امر تور دیمکر محمود مذکور اکی فصل بر
لباسه واقع اولدی که متکلمان فارسیکه ایشینه کلور یعنی اول اکی فصله واقع
اولان فراید و لطایف بر خوب الفاظ و لطیف ادا و کوزل عبارتله ادا اولدی که
فارسی خولدره لازم و طالب فرس اولاندره مهردر و اهل ترسله و انشانت بلاغت
و کمالینی زیاد ایدر فی الجملة از کل بوستان بقیتی موجود بود که کتاب کلستان
بعون الله الملک المنان تمام شده فی الجملة حاصل کلام بقیتی با حرف وحدت
و یا حرف تنکیر محمود حاصل کلام بوستان کلندن دخی بقیه موجود ایدی

که کتاب کلستان ملک متانت عونیه تمام اولدی یعنی اللهت عنایتیه تمام
 اولدی و تمام انکه شود بحقیقت که پسندیده در بارگاه شاه جهان پنا ده
 اما کتاب کلستان حقیقتله اول وقت تمام اولور که مقبول که یعنی مقبول اوله
 جهان صیفی و یا جهان صفندی پادشاهت در کا هندو سایه کس دکاراضا
 لامیه در کس دکار کد کاف عریله کردن دن مشتق اسم در دانت و دالت
 سکونیه و کارادات فاعله رجب معناسنه ستمکار و جفا کار کبی پس بونک
 کبی بر لمره که کد کاف فاعله مطلق معناسنه در یعنی خدای کافر عجمیدر دین
 بو خصوصه عجمی لک ایلیمش و کاف عربینک کسری و لک ده دینلر بونک
 اصلنی بیلزلر ایلیمش و بر تو لطیف پروردگار رب معناسنه در پروردن دن
 مخصوص کسب سنایه خدای و خدایک لطیف بر توید یعنی اثر لطیفدر زمر زمان
 زمانک ذخیره سیدر یعنی خلقت سبب حیات و باعث معاشی و وسیله نظام انتظام
 کهنالامان کهن مغاره معناسنه در بونک کبی بر لمره صغنیق دیمکر
 ملجأ معناسنه یعنی خلق اکاپناه ایلتمکله نواب روزگار دن و مکاید دهر دن
 امن و امان بولور المؤمنین من السماء مؤید محکوم معناسنه یعنی سعادتن تأیید و نصرت
 و ظفر بولشدن یعنی دشمنلرینه غالبدر عضد الدوله القاهرة عضد عینک
 فتحی و صادک ضمیلله قولدر باز و معناسنه دولته اضافتی لامیه در و قاهره دولتک
 صفتیدر حاصلی دشمنلرینی قهر و هلاک ایدر یحیی دولتک بازوی یعنی
 معینی و ظهوریدر که دولت سلطنت انکه مستحکمدر سراج المله الباهره سراج
 چراغ یعنی شمعک فتیله سنده بیان آتش بوند ضیا و نور مراد ملت دن غالب اولسه
 یعنی دین اسلام که سیارادیانه غالبدر انک ضیاسی و نوریدر دیمکر بعض نسخه
 لوده باهره یرینه ظاهره دشمنلرین را یحیی معناسنه حال الانام جمال حسن معناسنه
 در یوزه جمال دید و کلری کوز لک انده ظاهر اولد و غیچون انام خلق معناسنه
 یعنی خلق عالمک حسن و بهاسی یعنی حسن حالری و رونق کارری انک وجود پر

این کتاب در بارگاه شاه جهان
 در کتب خطیه موجود است
 در کتب خطیه موجود است
 در کتب خطیه موجود است

جود یله در مخز لا سلام اهل اسلامك فخر ایدیه جک لری یعنی انك وجود فخر ایدیه
 که بویله عاقل و عادل شاه زاده من و ارد مر دیو سعد ابن اتا بک اعظم بوالقابله
 ملقب و بواوصافله موصوف ابوبکر اوغلی سعد ابن اتا بک اعظم دن مراد ابوبکر
 در که بوندن صکره انك اوصافنی ذکر ایلسه کونک شاهنشاه المعظم شاهنشاه
 سابقا مفصل ذکر اولمشدر ملک الملوک المعظم دیمکر مالک رقاب الامم
 مالک رقاب اضا فنی اسم فاعلک مفعولنه اضا فنی رقاب رقبه نک جمعید ربو^{نلد}
 دیمکر امم امتک جمعیدر خلائق طوائف مختلفه دیمکر یعنی جمیع خلائق
 بر یونلرینه مالکدر حاصلی خلق عالم قوللریدر دیمکر زیر رقبه ایله جمیع بددن
 تعبیر ایدر لر مولی ملوک العرب والعجم مولی بونده افندی و صاحب معنائه^{در}
 ملوک ملک جمعیدر پادشاهلر دیمکر عربدن غیریه عجم دیر لر مطلقا یعنی
 عرب و عجم پادشاهلرینک افندیسی در که جمیع اکا سر فرو ایدوب انک محتاجلر^{در}
 حاصلی جمله سی اکا التجا ایدر لر و جمیعینک ناصر و یاوریدر سلطان البتر
 والبحر بر و بحرک پادشاهیدر یعنی تمام دنیا یه امری جاری و حکمی نافده
 وارث ملک سلیمان ملک سلیمان شیرازدن اما بونده سلطنت سلیمان
 وارث دیمکدن بعید دکلر و که غلو طریقیله و خوش و طیورک حکمه مالک اوله
 مظفرالدین ابوبکرک لقبی ابوبکر کینیتی بن سعد انجلین ابوبکر که
 سعدک اوغلی در و سعدن یکی اوغلی ادا م الله تعالی اقبالهما الله تعالی ابوبکرک
 و اوغلی سعدک دولت و رفعتلرینی دایم ایلیه و جمیع الی کل خیر مالهما
 داخی الله تعالی هر خیره قلست مرجع و مایلرینی بعض نسخده ده آمالهما دوشمش
 آمال الفک مدیله املاک جمعیدر امید لر دیمکدن یعنی الله تعالی امیدلرینه خیراته
 و میل و رغبت لرینی حسنه ته توجیه ایلیه یعنی امیدلری خیر و توجیه لری عداله
 اوله و بکر شمه لطف خرا وندی مطالعه فرماید و او حرف عطف و بوفقر
 پسندیدر آید فقر سنه معطوفدر با حرف مصاحبت کر شمه کاف عجمینک

ورائك كسري وشين مجنك سكونيله بونده كوز او جيله بقمغه ديرلر اما حراسنا
 اهلي كاف عرقي مفتوحه وراي مفتوحه ايله او قورلر لطفه اضافت بياينه درخاونده
 اضافت ده بويله در يا حرف نسبت مطالعه معروف فرمايد فعل مضارع مفرد
 غايبد فرمايد وزن فاعلي سابقا من كور اولان شاه زاده سعد در محصور كيب
 كتاب گلستان حقيقته اول وقت تمام اولور كه شاه زاده سعدك در كاهنده
 مقبول و مغز اوله و كند ينك شاهانه لطيفي كوشيله و نظر عاطفتي ايله حاصل
 كوشه چشميله التفات ايرب مطالعه بيوره يعني شهزاده سعدك مقبول
 اولور سه تمام عالمك مقبول اولور ديمكدر قطع كرا التفات خدا
 ونديش بيار ايله نكار خانه چيني و نقش ان ثاكيست التفات افتعال
 باندن مصدر در كيد ركن باشيني اردنه دوندر ب بقمغه ديرلر اكثر اهو
 و جيران جنسه مستعمله رحي نقل اولور كه جيران جنسي قچار كن كاه كاه اردنه بقمسه
 هر كذا كابر حيوان يتشيزدي خداونده اضافتي مصدر ك فاعله وشين ضمير و ظاهر
 و متبادر اولان كتاب گلستانه راجع اولمقد در جصيلر سعده ارجاع ايله يار و بعضيلر ذكر مي
 اقرب اولان ابوبكره و العلم عند الله تعالى بيار ايد با حروف استقبال آرايد فعل مستقبل در
 آرايد دن در استن دن دكل نكار نونك كسري وكاف عجميله نقش معناسنه كوز لاله نكار
 ديمك بوندن مأخوذ در خانه اوله ديرلر نكار خانه نقش اوي ديمكدر دارالنقش معناسنه
 وصف تركيبي دكل چينه اضافتي بياينه در ياي نسبيله چين سرحد هنده
 بر عظيم شهر ك اسمي در غريب ايدوب صين ديرلر و نكار خانه سي بر عظيم كليساد در كه اول
 ملكنده پيدا اولان استاد نقاشك هزري كند واستخاج ايله وكي نقش و اشكال
 غريبه و تصاوير عجيبه انده نقش ايلشدر ارژنك فتح هزم و سكون رايله بر تصوير نامه
 در كه ماني نقاش استخاج ايله وكي تصاوير و نقوشي انده رسو ايلشدر در يا حرف نسبت
 وسين و با ادات خبر محصور بيت اك كتاب گلستان شاهزاده عالي شانك نظر
 شاهانه سي مزين ايدوب حسن قبوليله و زيور التفاتيله و عين عنايتيله منظور يا اولور

رد ابن كسري على

ولا محي

وسرور

رد لامع

رد این سیری
و سرور

نگارخانه چین مشهور و نقوش یانی کبی تمام عالمه مسلم و مقبول اولور امید هست
که روی ملال در نکشده ازین سخن که گلستان نه جای دلتنکیست امید هست مبتدا و خبر
که حرف بیان روی ملال بیانیته در حاف تا کید زاید دینیلرچی وجه سولیش لرنکشد فعل
نفی مستقبل فاعلی سعد در تقریری در هم نکشده و ازین سخن جایز در که در نکشده متعلق
اوله و اشارت بیت اولک مضمونینه اوله که حرف تعلیل اوله و جایز در که که حرف بیان
اوله و ازین سخن مقام تعلیلده اولوب گلستان نه جای دلتنکیست جمله سی مشارالیه
اوله گلستان ذکر ی بوزن ابهام طریقله در فتأمل جایک دلتکه اضافتی لامیه در
دلتک وصف ترکیب در کولی طار کیمسه ملول معناسنه یا حرف مصدر رسین و
ادات خبر محصور بیت امید وار دکه که شاه زاده بو کتابه التفاتدن و بوکه نظر و مطالعه
سندن بچضور اولوب یوزن بوزن تاریمیه یعنی ملالت و سئامت کو ستریمیه بوسوزدن
و بوسبیدن که گلستان کتابی و یا بوستان گلستانی دارلق کو سترجت ملالت
و بچضوق یوی دکل بل که ایکیسیده فرج بخش و دلکشا و سیران کاه فرج فزاد ن
حاصلی ایکیسینه ده نظردن کوزده نور کو که سر و حاصلی اولور علی الخصوص که
دیباچه همایونش بنام سعدی بکر سعد بن زنگیست علی الخصوص خصوصاً
دیگر مقام تعلیلده واقع در در نکشده و مخصوص علت در که حرف بیان دیباچه
لغته یکاغه دیر لراکی دیباچه کی یکاقدیمکر کتابلرک اولرینه دیباچه
دید و کبری تشبیه طریقله طریقله کانه که اولی یوزیدر همایونه اضافتی
بیانیته در مبارک دیمکر شین ضمیر گلستان کتابنه و جعفر بنام با حرف صله
سعد بونده ابهام طریقله مذکور در سعادت معناسیله شاهزاده سعدله مصدر
مراد اولبخه نامک اضافتی بیانیته اولور و ابی بکره سعدک لامیه و اسم مراد اولبخه نامک
اضافتی لامیه اولور و سعدک مقدر ابینه بیانیته و ابنت ابوبکره لامیه ابوبکر دن صکره
ابن مقدر در زیر قاعده لریدر بین العلمین واقع اولان ابی خذف ایلمک محصور
شاهزاده گلستانه نظردن ملول اولماز زرا گلستان ملالت و سئامت یوی دکل خصوصاً

مبارک دیباچه سی سعدی بیکرت نامنه در که اول ابوبکر سعد بن زکیر دیباچه سی
انک نامنه در دیمک مجاز موسل طریقیله در ذکر جزو و اراده حال قبیلند و الا تمام
کتاب انک آدینه در نه که حضرت مولانا جاجی بیوردی کلیستان کی چه سعدی
کرد ازین پیش بنام سعد بن زکی تماش بوبیتک ظاهری آئی مشر در که کلستان
زکی اوغلی سعد آدینه اوله لیکن کتابدن فهم اولنان شاهزاده سعد آدینه اوله پس
واسطه لرک خذفنه حمل ایلک کرت نته که بزم پادشاه لومزه عثمان اوغلی دیر لر
واسطه لرک ایلکه معلوم اوله که اکثر شرح ذاهب اولدی که کلستان سعد
ابی بکی نامنه اوله بعضی سی ابوبکر آدینه در دی کتابت ترتیبند نه فهم اولان
قول بعضی من زیر اول ذکر حمل سعدی بیوردی و غنده بوبیکرت تعریفی مداد ایدی سعد
ابها و تریبیه طریقیله ذکر ایلدی و اشاعره جدال سعدی ذیلند که کلیستان مناسیه
ایله ابوبکر ی وصف ایلدی لیکن بعید دکل در که ایکینک ده نامنه در وینلسه
و بوقوله ظاهر مانع ده یوقدر و الله تعالی اعلم ذکر امیر کبیر فخر الدین ابوبکر
بن ابی نصر بود ذکر کتاب اوایلند ده ذکر محامد کبی اعرابده ایکی وجهه محمده تأمل
تدبر دیکر عروس فکر من از بی جمالی بسر بریناد و دیده باس از پشت پای حالت
بر ندارد دیکر بونده ده دخی دیمک عروس کی دلت اولمازدن اول ارله عورت بینند
مشترک رسکی از ده زوج و بعل و خلیل دیرلو و عورته زوجه و بعل و خلیل دیرلو
بونده کلن مراد در فکی اضافه بیانیه در و منته لامیه بی ادات سلب جماک
حسن معانیه و یا حرف مصدر پس جمالی سلب اید منجه چرکین لک معنی دیرلو
اگرچه نه کوزل و نه چرکین معنایه ده دلالتی واردر برینارد قالدرمن دیمک در
یوقاری کتورمن و یوقاری قالدرمن دیمک دکل دیده یا بیانیه امید سنلک
یعنی قطع رجای معانیه در پشت ارقه پایه اضافیه لامیه در حالت اضافیه بیانیه
حالت او تمامق در شرمندگی معنایه بر ندارد کنه قالدرمن دیمک در
یوقاری طورتان دیمک دکل محصل داخی بنو فکرم کلینی کوزشکن

باشند قالدر من یعنی کوزن اولدوغی حجابندن باشینی اوکنده طوتوب کوکسنه
 بقارنته که اوتنان کسنه بویله ایدر و دخی فکرم کلینی امید سزلک کوزینی
 اوتنماق آیاغی ارقه سندن قالدر من یعنی صاحب نظر و اهل بصر قبولندن نا
 امید اولوب کمال عجبایندن و زیاده عجبالتندن یوزینی آیاغی ارقه سنده
 دیکوب باشند قالدر منغه قادر اولماز حاصلی حیرت و دهشتدن دایما باشینی
 اوکنده صالوب یورر و زمره صاحب جمالان تجلی نشوده مکرانکه که متجلی
 کرده زمره زای معجه نل ضمی و میمک سکونیلله بولک معناسنده در صاحب جلاله
 اضافتی بیانیته در صاحب جمالان بولک کبی لر عربیده ترکیب اضافی در اما عجم
 اضافتدن قطع ایدوب وصف ترکیبی شکلی ایدر حسن صاحبی بولکنده
 دیمکر متجلی اسوفا علدر تفعل بابندن یعنی ناقص و او بسندن عرض جمال
 ایلمکه دیرلو یعنی کوزللاکین کویستر مکه نشوده فعل نفی مستقبل اولماز دیمکه
 مکرادات استناد را لا معناسنه انکه اول وقت دیمکه که حرف بیان متجلی
 کورد متجلی اسم فاعله تفعل بابندن بزنجی اوله دیمکه مرالله اعلم ^{لغزین} محصور
 دخی بنم عروس فکرم صاحب جمال لوزمره سندن عرض جمال ایدوب متجلی اولماز
 مکر اول وقت که مترین و متجلی اوله یعنی فکرم کلینی کیمسیه یوز کویستر مکرالا
 اول وقت که راسته و پیراسته اوله بز یوقبول امیر کبیر با حرف مصاحبت
 زیور زانک کسری و بانک سکوف و واولک فتحیلله زینت معناسنه اسم
 قبوله اضافت بیانیته در و قبولک امیرا مصدرک فاعلنه و کسره نیانیته یعنی
 اول وقت عرض جمال ایدر و حسن کمال کویستر که امیر کبیرک زیور قبولیلله
 و حلّ نظریله و عین التفاتیلله مزین و راسته و منظور و پیراسته اوله بوندن صکره
 امیر کبیرک اوصافنه شروع بیورر عالمر عادل بیانیته مؤید اسو مفعول
 تفعلیل بابندن یعنی خردان قوت بولش مظفر یعنی غالب منصور علی الاعداء
 مؤید مظفر اضافتی بیانیته در ظهور سریر سلطنت ظهور بونده معنی معناسنه

سریره اضافتی اسم فاعل مفعولنه اضافتی در سلطنته اضافت لامیه در تحت
 سلطنت دیمکر در تحت سلطنت معینی دیمکر مشیر بد بیر مملکت مشیر اسم
 فاعل در افعال بابندن تدبیره اضافتی اسم فاعل مفعولنه در و مملکت اضافه
 مصدرک مفعولنه در و مملکت اضافه مصدرک مفعولنه در یعنی امور سلطنت
 تدبیر مملکت آنک رای و تدبیرینه منوط و مقوض در بوالقاب اول معنای مشر
 در که ممدوح وزیر تفویض اوله که رومده اکا وزیر اعظم و بولک وزیر و باش وزیر
 در لر وزیر بیتغیه اولیه که سایر وزرا و بکلر بکیلد در نته که مسالک
 الرشاد نام کتابه تحقیق ایلش کشف الفقر کشف مغاره معنانه
 در بونده جای پناه فقر دیمکر ملا زالغرا ملا اسم مکان در صغنیق بر دیمکر
 فقر و غرا فقرک و غریک جمعلیدر یعنی فعیل و زنی اوزره کلن اسم فاعلک
 جمعی بو وزن اوزره کلور حاصلی غرایانک و فقرانک ملتجاسیدر مرتب
 الفضلا مرتب اسم فاعل در تفعیل بابندن مفعولنه مضاف یعنی علما و فضلا فی
 ترتیب ایدوب احوال معاشلری و انتظام حاللری ایلل مقید اولوجیدر دیمکر رننه
 که عاقبت اندیش صاحب سعادتک شانندن در علما و فضلا ره رعایت
 ایلک بونده مرتب اسم مفعول تجویز ایلین مذکور معنایه واصل اولمش
 محب لاتقیا محب اسم فاعل در افعال بابندن یعنی مضاعفتدن سوچی و دوست
 دو سوچی دیمکر را تقیاتی نک جمعی در و پر هیز کار و صالح و اهل تقوی
 دیمکر و اضافت اسم فاعل مفعولنه در افتخارال فارس افتخار افعال بابندن
 مصدر در آل بونک کبی پرلوده اهل معناسنه ده مستعمله را افتخارال اضافتی
 مصدرک فاعلنه در و فارس اضافه اضافت لامیه در یعنی اقلیم شیرازک خلعتی
 آنک وجودیله افتخار ایدر لکر که بویله وزیر مز و اردر دیویمین الماک بهمین
 بونده لفظ مشترکه رفته اند یعنی قسم بیسنده ملک میملک ضمیمی و ملک
 سکونیه مملکت و سلطنت بیسنده مشترکه را اضافت لامیه در یعنی

مطلب

رتشمه

مملکت و سلطنتک و مذهب و ملت قوتی نصرتی حاصلی بوزلر انک وجودیله
 قوت و نصرت بولور یعنی بوزلرک معین و ناصریدر یا خود بوزلر انک باشینه
 آندا یچوب وزیر باشچون دیرلر و مدد خونکار باشچون دید و کلری کبی بعض
 نسخه ده من المک یا انک ضمی و میمک سکونیه قوت لیلک و مبارک لک
 معناسنه ملت الخواص ملک میمک فتحی و لا ملک کسر لیه پادشاه دیمکد رخواص
 حاصلک جمعیدر ارکان دولت و اعیان سلطنت دیمکد ر یعنی بوزلک هریری
 اوزده حکمی جاری و هر برینه امری نافذده فخرالدوله و الدین یعنی اصحاب
 دین و ارباب دولت انک وجود پر جود افتخار ایدر لر زیرا دینک ناصری و دولت
 سلطنتک یا وریدر غیاث الاسلام و المسلمین غیاث مدده ایریشنه دیرلر
 فارسیجه فریاد رس در لر پس اضافت اسم فاعلک مفعولنه در یعنی اهل اسلام
 و مسلمینک ناصری و یاور ی و معین و ظهور یدر عمده الملوک و السلاطین عمده
 عینک ضمی و میمک سکونیه معتمد علیه یعنی ملوک و سلاطین انک رای
 و تدبیرینه اعتماد ایدوب اکا و اقلرد ر یعنی تدبیر و تصرفنه قایلدر در عمده
 یه کنیده و زبده معناسنی و یرن یا نندن سوبلش ابوبکرین ابونصر
 ابوبکر پادشاه ابوبکرک اقربا سندن ایشی و اتابکیر که عادت لریندن و زبای
 کند و اقربا سندن ایلمک ایش قاضی بیضا قطام توار یخنده بوزلک زیاده ۱۱
 الطافنی و خیرات و براتنی و علما و فضلا یه و مشایخ عظامه تعظیم و تکریم
 یعنی ذکر ایلدی اطلال الله عمره اطلال فعل ماضی در افعال بابندن الله فاعلی
 و عمره مفعول موقع دعاده واقع یعنی الله تعالی عمرنی اوزون ایلسون دیمکد
 و اجل قدره اجل ده فعل ماضی مفرد مذکور غایبدر افعال بابینک مضاعفندن
 فاعلی تحتند الله راجع ضمیر در و مفعول قدره موقع دعاده واقع اولمشدن
 الله تعالی قدرنی معظم ایلسون دیمکد و شرح صدره بوجهله ده دعائیه
 صدر دن قلب در ذکر محل و اراده حال طریقیله یعنی خدا قلبنی مسرور ^{سین} رسینه

رد لایحه

علم لدنیله پر نور ایلسون وضاغف اجوع صاعف فعل مضارع مفرد غایب در
 اعرابی ماقبلند اولان جمله لری کبی در الله و تعالی خیرات و حسناتنی
 مضاعف یعنی قوت ایلسون که مدوح اکابر افاق که حرف تعلیل در یعنی
 یوقدر خیر عایه و مدح و ثناده استحقاقه علت و بیان در محمد و حلت اکابر
 اضافتی اسم مفعول قائم مقارفا علنه اضافتی در و افاقه اضافت لامیه
 افاق افقت جمعید رهنه نکت و فانت ضمیل فاده سکونده لغت در بونده
 اطراف مراد در یعنی اطراف عالم اکابرینک مدد و حیدر حاصلی اکابر دنیا
 و اعیان عالم مداحی و دعا گوید و مجمع مکارم اخلاق مجمع اسم مکان در
 فتح بابند مکارم مکوتک جمعید رانک ضمیمی الیه الیکلر معناسنه اخلاق
 خلقت جمعید رخانت ضمیمی و لامک سکون و ضمیله اضافت لولامیه لرد در
 یعنی کوزل خویلو مجعید حاصلی اخلاق اطاری کوزل در بیت هر که در سایه عتقه
 اوست کنهش طاعتست و دشمن دوست هر که اصلنده هر کس که در کس
 ضرورت و نیچون و قرینه قائم مقام اولدو غیچون خذف اولندی سایه عنایت بیانیه
 او صبری وزیر راجع در کنهش ضمیری که به راجع در و مبتدا در و طاعت خبری
 و دشمن تقدیری دشمنش در قرینه قائم مقام اولدو غیچون خذف اولندی
 کنه مبتدا و خبر در محضوک بر بیتک مضمونی هر عیب که سلطان پسند
 هنرست مضمونه قریب یعنی هر کیمسه که وزیرک سایه عنایتنده و ظل حما
 یقنده اولوب لطفنه مظهر و عین رافت و رحمتله منظور اوله حسن التقای
 و بمن نظری سبیل خلق عالمک کوزلنده هر عیبی هنر و کمال و هر نقصانی شمس
 بی زوالدر هر کس کا چشم محبت و مودتله نظر ایدوب محبوب القلوب
 اولوب دشمنلر قتنده و نظرند که محبوب سالم عن العیوب اولور بیبتده محتمل
 الضدین صنعی و ارا المرح بما یشبه الذم و بیان غلط سولیدی بیبتک معناسنه
 فرضا اندن بر جرم صادر اولسه وزیرک خوفندن کیمسه اکابر سوز سولیکه قادر

یعنی دشمن دوست
 مبتدا و خبر در
 مضمونی

رد سرور می

ردیف خدمت

مهرابین
ولایی و سرور
وسعی و کافی

اولماز و اگر آنک بر دوشمینی اولسه اول دخی وزیرک خوفند انکله
دوست اولور دینین عنریات سولیمش برهر یکی از سایر بندگان
و حوائشی نیست سایر بونده جمیع معناسنه در حوائشی جاسیتیک جمعید
خدمتکار و متعلقات دیکدر تکاس سلاطین و زرا و اکابر ناسک درگاهلونه
جمیع قوللرک و خدمتکارلرک اوز لرینه بر خدمت معینی در معنی هر بندک اوز رینه بر
خدمت معین در معینست عبارتیه همزه مجتلیه ایله یازنلر املاییلن لومیش کمر اگر
در ادای آن برخی تهاون و تکاسل و دارند هر آینه در معرض خطاب ایند و محل عتاب
ادای آن اضافی مصدرک معنونه در آن خدمته اشارتد برغ بانک فحی و رانک سکونله
بعض دیکدر و یا حرف و حدت بر مقدار دیکدر تهاون تفاعل بایندن مصدر در برنسته
حقیر طوتمقد ر تکاسل که تفاعل بایندن مصدر درگاهلرک ایلمکه دیرلر و رانک
فحیله جوان معناسنه در اما بونده جایز دیکدر هر آینه البته دیکدر معرض
میمت کسیرله شذوفا اسم مکان معناسنه در اصلنده شول قفتان در که جاریه
آنکله بیعه عرض ایدلر اما جاریه ایله بله صائمن بل که عاریتله بله کوسر لر
خطابه اضافه لامیه در محل عتاب ده بویه در که بر ایند مقدر در الله اعلم
و تکاس کراول تقصیر اولان خدمتی ادا ایلمده بر مقدار تهاون و تکاس
جایز طونه لر یعنی اول خدمتی حقارتله طوتمقد انده اهاالی جایز کوره
لر البته معرض خطابه و محل عتابه کلور لر یعنی خدمتکده نیچون تقصیر
وهاالی جایز کوردک دیوانی فقر لر ازار ایدلر مکر برین طایفه در ویشا
که شکر نعمت بزرگان برایشان و ذکر جمیل و دعاء خیر مکرادات استناد
الامناسنه طایفه در ویشان بیاینه در که حرف رابط صفت و یا
حرف تعلیل شکر نعمت اضافی مصدرک معنونه و بزرگان
اضافه لامیه در شکر مبتدا واجبست خبری برایشان واجب متعلق
ذکر جمیل و دعاء خیر شکوه معطوفه و اعراضی انجیلین در تکاس

لا و اجبت

الابدور ویشان طائفه سی و زره بر خدمت تصیین او لمشکه اکابر
 نعمته شکر ایملک اندر ولت او زیننه واجب در یعنی زمره در ویشان مذکور
 تکالیف و خدمات آن خرج و مستثانی در که بفرستد و زیننه لازم واجب
 ولی نعمت آن مقام و احسان آن زیننه شکر و سپاس و ذکر جمیل و دعاء خیر در
 حاصلی بفرستد خدمتی بفرستد غیر خدمت مکلف و مأمور دکار
 و ادای چنین خدمتی در غیبت اولتیرست که در حضور که این بتصنع بود
 نزدیکست و آن از تکلف دور و با اجابت مقرون ادای چنین خدمت
 مصلحت مفعولنا ضاف فی قبیلند و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر مبتدا
 در غیبت اولتیرست خبری که حرف بیان در حضور در غیبت معطوفه
 اما معنی جستن مفضل علیه را فدر پس که من تفصیلیه معنایی متضمن اول
 که حرف تعلیل این حضوره اشارت در با حرف صله و تصنع تفعل بایند
 مصدر در یا معنای این مبتدا نزدیک یقین دیگر خبری و تصنع
 خبره متعلق و آن غیبه اشارت مبتدا و در خبر و از تکلف خبره متعلق
 تکلف کوکله اوطیان معنایی اظهار را بکار و با اجابت از تکلفه معطوف
 و مقرونه متعلق و مقرون عطفه خبر بعد از خبر در آن اسم اشارتیه محصور
 در ویشان او زیننه واجب اولان خدمت ادای حضوره یعنی رو برو اولقدن
 ایسه غیبت اولان اولان رقدن زیرا با اوجه اولان شکر و ثنا و عاریه
 قریب یعنی حقیقت در یا قصد ایسه ده ایشدن ریا به محل ایدر اما اول غایب
 اولان شکر و ثنا و عا تکلفدن در یعنی کوکله اولیوب همان دل او جستن
 اولقدن بعید در یا قصد بخیر خدا بیلور انجوت حاصلی غایبانه دعا و ثنا عن
 صمیم القلب و لو بهر حال پس ریا و جعله محل اول نماز زیرا کوکله در داخی
 غایبانه اولان دعا و ثنا اجابت قبوله موصول و مقرونه یعنی ریا دن و تصنع

در اولدو کبی جابته مقر و ندر حاصلی مستجاب در زیر احبیت شریفه
 واقع که ظهر غیبیه صادر اولان د عارده اول نمازد ر قطعه پشت دو
 تایی فلک راست شد از حری تا چون فرزند زاده مادر ایا مرا پشت ارقه
 تابونده قت معناسه پشت دو تا اضافتی بیاینه در و مبتدا و فلک اضافتی
 لایه در راست بونده طوغری دیکدر راست شد طوغری اولدو یعنی
 طوغری دیکدر خبر مبتدا خری یا حرف مصدر در شاد یلق معناسه
 تا ابتدای غایت چون حرف در عربیه من کبی فرزند او غل دیکدر زاده
 فعل ماضی مفرد غایت لازم و متعدی بیسنده مشترک در بونده لازم در و
 طوغری معناسه مادران دارا م معناسه ایام اضافت بیاینه در راست
 ادات تخصیص مصدر مضاف الیه معناسه افاده زاده فعل لازم اولجبه فاعلی
 تحتنده فرزنده راجع در ضمیر متعدی اولمقدقه قابلدر طوغری معناسه
 پس فاعلی فلک و مفعولی مادر ایا مرا اولور و رابو تقدیرجه ادات
 مفعول اولور فاعل محصور فلک ایکی قات ارقه سی طوغری
 یعنی محنی قامت ایکن مستقیم قامت اولدی حاصلی بو کر یکی کنده ایام
 اناسنت سنک کبی او غلی طوغری بری یا خود فلک ایام اناسنه سنک
 کبی او غل طوغری لرن بر و بو تقدیرجه زاده زایانندن معناسه اولوب
 ایکی مفعول اولور زیرا افلاک اباد لر طغوزا م معناسه و عناصر
 اربعیه امتهات دیر لدرت اما معناسه و مصدر و نبات و حیوانه
 او غل دیر لرن زاده لازم اولدو غی تقدیرجه رانک زیاده سنه حکم ایلین
 غریب حکم ایلیمش تا کیم مادر ایا همچون سنجیلین او غلی طوغری دین
 حق ادایی ایلیمش حکمت محضست اگر لطف جهان افرین خاص
 کند بنده مصلحت عام را حکمت محض بیاینه و مقدم جزای شرط اگر
 ادای شرط خاص کند فعل شرط تقدیری اگر خاص کند لطف جهان افرین

بند مصلحت عام را حکمت محض است پس لطف فاعلی کند و در یعنی اسمی
واضافتی لامیه در جهان افزین وصف ترکیبی بند خبری کند در ویا
حرف وحدت و همزه حرف توتل مصلحت خبر ثانی سیدر کند کت زیبا
کند بونده جعل و نصیر معناسنه در عامه اضافت لامیه در ویا لام
جاره معناسنه در محصور خدای افزینک لطف و احسانی کی بر بند
سبی عامه ناسک مصالح و لوازمی و امور مهماتی کور ملک ایچون
تخصیص و تعیین ایدر سه و نظام و انتظام خلق عالمی انک وجود و کرمه
منسوب و متعلق قلوب سه محض حکمت و کمال قدرت در یعنی سلا
ووزرا و حکام و قضای خدای ذوالجلال که مصالح و لوازم بشریه
کور و تدبیر و تصرف ایملک ایچون تعیین تخصیص بیور مشدر محض
حکمت و کمال رافتند در زیبا بویه اولما ز سه عقد نظام عالم محلول اولف
خلق عالمه ارام و قرار و بیوب ظلم و فساد جلون تجا و زایدردی اگر چه
که اللهک قدرتی عالمه برو جهله دخی نظام و بر ملک تمکندر اما بونده
زیاده حکمت و ار حکمت محض عبارتتی خبر مقدم و اکو لطف جهان عبارتتی
شرط و خاص کند بند مصلحت عام را جزاء شرط و جمله شرط مبتداء مؤ
و بتقدیر چه مدح شرطیله مقید او لور دین کیمسه نلت اعرابن هیچ خطی
بو غیش و محتملدر که لفظ اگر زاید اوله پس بتقدیر چه لطف جهان
افزین مؤخر تبیدا و حکمت محض مقدمه خبر و خاص کند بند مصلحت
عام را حکمت محض بیان اوله دین کیمسه نلت بوا عرابی اولکی اعرابند
اغرب و اعجب در بند ده همزه وحدت ایچونده اغرب غرابیب سولیش
دولت جاوید یافت هر که نکونام زیست کز عقبش کز خیزنده کند نام را
دولت جاوید بیایته در جاوید جاودان و جاویدان ابدی مصنا
در یافت فعل ماضی مفرد مذکر غایب بولدی دیمکدر دولت مبتدا

طین

ض

مدرسوری

مدرسوری

و شعی

ویافت خبری و جمله اسمیه هر که نگویم زیست متضمن اولدی هر که
اصلنده هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون و قرینه قایم اولدی و ایچون
کس حذف اولوب که برینه کلوب حرف ایکن اسم اولدی نگویم وصف
ترکیبی را یواد لودیم کدر ترکیب توصیفی نکدر کز اصلنده که از ایدی
که حرف تعلیل عقب عینک فحی و قافله کسرله بونده آرد و صوت
مناسنه در شین ضمیر که به راجع در ذکر خیر بیانیه در و مبتدا زنده
زانک کسرله دری دیم کدر حی مناسنه کند خبر مبتدا و زنده مفعول
اولی و نام مفعول ثانیسی تقدیری نامش در ضرورت وزن و قافیه ایچون
ترک اولندی را اادات مفعول در محصول دنیاده هر کس که ایواد لود
دیرلری یعنی هر کس که دنیاده ادا یلو کیده کجنوب ایواد چیقار دی ایدی
دولت و سعادت بولدی زیرا انک آرد ندن یعنی آخرته رحلت ایلر کند
صکره ذکر خیر و یاد جمیل نامنی احیا ایدر حاصلی حسن مناقب و جمیل
مأثر صحیفه عالمده نامنی باقی ایدوب فراموش آیتدر مز مصراع اولک
معنایین و لت ایدی بولدی هر کس که ایواد له دیرلری دین معنای
بیتی اولدرش وصف ترا کو کند ورنه کنده اهل فضل حاجت مشاطه
نیست روی دلازم را وصف ترا اضافی مصدرک مفعولنه در
وراکودن محققدر کند و نکند اهلک فاعلشده و صفک مفعول
تنازع ایدر لر اهل فضل اضافت لایمه در شرطک خراسانی محذوف در تقدیری
برابرست و ترا بوصف ایشان احتیاج نیست مصراع ثانی مقام تعلیل ده
در حاجت مشاطه نیست اضافی مصدرک فاعلنه در مشاطه مبالغه
اسم فاعل در مفرد مؤنث در و نکوخی خاتون یعنی قزلرک و کلنلرک یوزن
بازوب و زلفدرین طرا یوب و راستقلرین جکوب بزه بن عورتیه دیرلر فارسیه
اکه زن پیرایه کو دیرلر بزگی عورت دیم کدر مشطیمک ضعی و شینک

و سکونیه طراغده دیر لر پس انلرت بو کار لر ی طراغله حاصل اولدو و یحیون
 مشاطه دیدیلر حاجت مند و نیست خبری روی دلارام را اضافتی
 لایمه و بیانیته اولغده ممکن فثامل دلارام وصف ترکیبی درارامیدند
 کوکل کلندر یحیی یعنی کوکله صبر و قرار و یریحی را ادا ت تخصیص اضافت
 معناسنی افاده ایدر مخصوص اهل فضل و کمالت سنک وصف کی یعنی وصف
 کر کسه ایلیه لر و کوکسه ایلیمه لر سکا نسبت برابر در زیر سنک کیمسه نلک
 وصف مدرجه احتیاجت یوقدر حاصلی سنده اولقدر محاسن اطوار و مکام
 اخلاق وارد کر و صافک وصفنه و متماثل مدرجه احتیاجت یوقدر زیر
 روی دلارامک مشاطیه احتیاجی یوقدر که حسن خداداده هر قدر
 زیب و زینت و یرر لر سه بر زاید حسن افاده ایلنر نته که خواجه فنا
 بیورر بیت کوه پالت توان مدرحت ماستغنیست فکر مشاطه چه باین
 خداداد کند پس سنده ده شرف وجود و کرم ذات سخا اولقدر در کرم و صاف
 و متماثل هر نه مرتبه که مدر حکم اطرا ایلسه لر عهده سنک کله فلر و حق و صبی
 ادا ایدر فلر مخصوص خدمت و زبده واقع اولان تقصیرک عزریک و غلرت
 اختیار ایلنک بسنی بیان ایدر عزر تقصیر خدمت و موجبا اختیار غلرت
 بودنی سابق کی عربا و لور فثامل تقصیر و تقاعدی که در مواظبت
 خدمت بارگاه خداوندی میرود تقصیر تفصیل بایندن مصدر در بونده
 اکسکاک دیمکدر و یر یای تنکیر و یا وحدت مقدر در تقاعدی یا سینک
 قرینه سنیه یا وحدت یا چوندر مصدری اولغده ده مجال وارد دین
 فکر سز سولیش فثامل تقاعد تفاعل بایندن مصدر در بونده خلقدن
 منقطع اولوب غلرت اختیار ایلک معناسنه دو که حرف رابط صفت
 مواظبت مفاعله بایندن مصدر در ملازمت معناسنه خدمته اضافتی
 مصدرک مفعولنه در و بارگاه کاهه اضافتی لایمه در بار اجازت دیمکدر

اطرا مدرجه مبالغه در
 من

وگاه بونده ادا ت ظرف مکنان نمازگاه و سیرانگاه کبی اجازت بری و یکدیگر مملکت
و امر او حکام سرایلرینه دخول قیوجیلرا جازتیه موقوف اولدو غیچون سرایلر
قبولرینه جازا بارگاه دیر خداوندیه اضافتی بیاینه در یا حرف نسبت
در میرود می بونک کبی پروده حرف استمرار در رود فعل مضارع
مفرد غایب بونده واقع و صادر اولور دیمکدر بونده خداوندن مراد
وزیر در محصول حضرت شیخ و برک خدمتیه کثرت تردد و ملازمت
ایلدو کنت عذرین مراد ایدوب بیور و شول تقصیر و تقاعد که وزیر
بارگاهینک خدمتی ملازمتنده اولور یعنی مجلسله ملازمت ایلدو مملکت
اصلی بنا برانسیک طایفه حکمای هند در فضایل بزرجمهر سخن میگفتند
بنا بونده مصدر و مفعول مناسبه انک اوزره مبنی در دیمکدر یعنی ملاز
خدمت وزیر ایلدو کم انک اوزره واقع و سبب و باعث اولدر که حرف بیان
طایفه اسم جمعدر بلوک مناسبه همزه حرف توسل اضافت ایچون کلش
حکمایه اضافتی بیاینه در حکما جمع حکیم در بونده عقلا مراد در هند
اضافتی لامیه در حرف ظرف فضایل فضلت جمیدر که نقض و نقیضه
نک نقیضند بزرجمهره اضافتی لامیه در بوزخ باثبات ضمی لریله اولو
دیمکدر بزرگدن معرب هر تحت مناسبه اصلنده وصف ترکیبی در
اولو محبتلو مناسبه صکره نوشیروان و زراسنک بر علم خاص اولدی سخن
میگفتند مقدم مقول قولی بونده می حکایت حال ماضی مناسبه افاده
ایدو سویلریدی دیمکدر محصول ترکیب ملازمت خدمت بارگاه
وزیرده واقع اولان تقصیر و تقاعد که مبنی در که هند حکمای طایفه سی
بزرجمهرت فضیلت و کمالی خصوصنده سوز سویلر یار یعنی انک
عظمت و قدرتی و نباهت شایسته تذکرا یلدو یار معلوم اولو که بعض
شرح دیمشکه آخرنده های رسمی اولان کلمه به همزه لاحق اولسه

وحدت افاده اید هر پرده و بوبرده طائفه حکمای هند عبارتند حکما
سنل بر بلوکی دیو تعبیر ایلد و کبری خطای فاحش ایشلر زیلا وحدت ایچی
منصوب اولان یاد و همره حرف توسلر هر پرده تحقیق بود که بو محله
وحدت متحقق اولور و معتبر دین خطاده انزل اثر خجہ کمتش زیلا
بویله اولسه حکمانک اعرا بدن هیچ محلی اولماز دی و بو مقوله همره مجرد اضافته
توسل ایچوندر هر پرده وحدت شرط دکلر مثلاً کاهی خطاب ایچون کلور
دین کند و به بر جردید خطا اثبات ایشلر زیلا همره نک بو معنایردن خبری
یوق اخر جزاین عیش ندا نسته که در سخن گفتن بطیست یعنی در نک
بسیار میکند اخر عاقبت معناسنه در جزین اصلنده جزاین در وصله
همزه دوشدی جز غیر ای دیماکدر جزاین بوندن غیر ای عیش شین ضمیر
بزرجمهره راجعدر که حرف بیان بطی کج معناسنه در در نک دالت
کری و رانک سکونیه اکلمک معناسنه در میکند مقید در بسیار
چوق دیماکدر مخصوص عاقبت حکمای هند بزرجمهرت بونده غیر ای
غیبی کلمه ایلر که سوز سوزیلر و کج کج سوزیلر یعنی ادای مراده چوق
اکثر بطیست لفظی بطی است یازان املادن اکاه دکل ایشلر مستمع
بسی منتظر باید تا وی تقریر سخن کند بسی بای اصلیه ایلر چوق
معناسنه در بود بونده بودن معناسنه در زیر مضارعه متقارن در تا
انتهای غایت ایچوندر ای معناسنه وی ضمیر غایب تقریر سخن مصدرک
مفعولنده اضافتی در مخصوص مستمع اولان کیمسه چوق منتظر
اولوق کرک تا کمر اول سوزینی تقریر ایلر و مرادینی ادا ایلر یعنی
نه مصای که بیان ایلر مراد ایلر سه ملاحظه سز و توقف سز
سوزیلر حاصلی سؤالده و جوابده و تقریر کلامده مرادده تا مل
سز سوزیلر بعضی شراح طلاق لسانی اولماغه حمل ایشلر

ایچون
کلور

یعنی دل اغراید یکایک سوئی که قادر دکل اید یکا معناسنه لیکن سباق و سیاق
 کلام بوند ابا ایند یکا به چو فلق معناسنی وینلرا کلن بود که یاسنی حرف مصدر
 اکلو مش و حرف نسبتی یکی ده اولان یا یکی دیوب دقایق الحقایق سوزبله
 استشهاد ایدوب دعواسنه ده و دلیلنده ده خط البش بزرجمهر
 بشنید و گفت اندیشه کردن که گوید به از بشیماقی خوردن چرا گفت اندیشه
 فکر که حرف بیان بشیماقی یا حرف مصدر در ندامت دیکدر پیشمالق
 معناسنه محض بزرجمهر قول حکمای ایشد یکا و دید یکا نه سولیم
 دیو فکر ایلک فکر سوزلیوب بندن برنا معقول سوزصادرا ولوب نیجه
 بوبله سولیم دیو پیشمان اولمقدن یکدر حاصلی فکر ایدوب معقول سولیم
 فکر سوزنا معقول سولیم ندامت جگمکدن بیلک کتیک یکدر معلوم اولاکه
 بوکلما ندن مقصود بسط معذرتد که حضرت شیخ ممدوح ویرت ملاذ
 متدن منقطع اولوب عزلت اختیار ایلد کینه یعنی سوز بود که کثرت ترد
 و ملاذ مسته سبب اطباب کلام واکثار مقال اولورننه که دیمشدر چوق یا کلور
 اگر اهل مجلسه قرشوب صمت و سکوت اختیار ایدر هم ثقلت و نفرت اظهارنه
 سبب اولور پس السلامة فی الوحدة قولیلله عامل اولوب گوشه وحد
 و کنج سلامنده اختیار عزلت ایلک اولوب واحری در حاصلی بوکلمات ویر
 عظمت و شانی و محفل و مجلسنه داخل اولان اهل فضل و کمالات تعظیم
 و تجانی متضمنه مشو یکا سخندان پرورده پیر کهن بیندیشنه انکه
 بگوید سخن سخن سینک فتحی و خانک ضحی ایلده و سینک ضحی و خانک فتحیه
 لغتدر پس اثانی مصارع و ابیاتده اکی و جمله او قومق جایز در اما قافیه
 ده واقع اولیجفایرینه مخصوص اولور سخن دان وصف ترکیبی در اندیشه
 دانستن دن دکل سوز سولیم یکدر پرورده اضافتی بیانیته در
 بیرکهنده بوبله درکهنده کاف البتد مضمومدر اماها مفتوحده مضموم

اولوق جایز در سخن خاسنه تابع بر کهن ما قبله صفت و اذن بدل و عطف
بیان اولوق ده جایز فاعل محصول سوز سو بلجی مرتب اسکی پیر فکر
ایدر اندن صکره سوز سو بلجی بر سوزیا فکر ایلجیه سوز بلجی حاصلی فکر
سوز سو بلجی پروده پیره اضافت قصد ایدوب دالی سلکرت اوقوت کرت
دین لفظه و معناده خطا ایلش مضارع اولت معنایی کهن پیرک مرتب ایل
سوز سو بلجی دین اولکی کجا اضافت قصد ایلش بگوید فعل مضارع کفتن
مصدر نرن دین اشتقاقه سهوا ایلش وزن بی تا مل بکفتم نکو کوی
ورد بر کوی چه غم وزن فعل نهی مفرد مخاطبه زنیید نرن اورمه دیمکدر
بکفتا با حرف ضله گفتار سوز دیر لر دم بونده نفس ر تکلم معنانه کوی
فعل امر مفرد مخاطبه و ر واکردن محققه اذات شرط دیر کج کوی فعل مضارع
مفرد مخاطب فعل شرط چه غم جواب شرط محصول ملاحظه سوز تا مل سوز کلامه
و گفتاره نفس اورمه یعنی فکر سوز سوز سوزله ابو سوزله اگر کج سوز سوزست نه غم یعنی
غم دکل حاصلی سوزت ابو اولسوز و هر قدر کج سوز سوزست ایلن بیندیش و آنکه
بر اور نفس و زان پیش بس کن که کویندیش بیندیش با حرف تاکید و یا هر
دن مبتدل درسته که سابقا بیان اولند کجا اندیش فعل امر مفرد مخاطب فکر ایل
دیمکدر و او حرف عطفه را آنکه انگاه ده دن محققه بحسب لغت اول وقتن
دیمکدر اما استعمالده اذن صکره دیمکدر بر اور لغتده یوقاری کتور
دیمکدر اما بونک کبی پروده چیقار معنانه در اورید نرن فعل امر مفرد مخاطب
نفس مفعول و او حرف عطف زان اصلنده ازان اید کجا هرزه صلاه ساقط
اولد کجا پیش بای عجمینک کسر یله اول و اولت معنانه در قبل و قد امد کجا
بس بای عجمینک فتحیله بونده بیز معنانه در کن فعل امر مفرد مخاطب کنیند
ایله دیمکدر که حرف بیان بس کنه نیردیمکدر محصول اول فکر

ایله اندن صکره نفس حیقار یعنی اندن صکره تکلم ایله یعنی سولجیک سوزی
اول فکر ایله اندن صکره سولیه و سکا سامع اولنریتر سولید وک دیمزدن
اول سن ترا ایله یعنی دیکلیندر سکا اسکت و خاموش اول دیمزدن اول سن ساکت
و خاموش اول بو کلام شول کسه کورد که رطب و یابس سولجی زواید کوی
اوله والا علوم و معارف سولیب هر کلامدن بریند و عبرت و بر نصیحت و بر حکمت
مستفاد اولان کیمسه هر قدر چوق سولیه اندن اوصانلماز زیاده سوزی
صفا بخش و روح افراد ربونده منده منده کن معناسنه در دین عندی شول
بنطق آدمی بهتر ستان دواب دواب از توبه کونکوبید صواب با حرف معنا
نطق بونده سوز معناسنه در ادبی بونده انسان معناسنه در بهتر ستان ادات
تفصیل در دواب دابة نکت جمید ربانک تشبیه لغتده براوزرنده یورینه دیرلری
صکره درت ایقلی حیوانده استعمال ایلدیلر چار یا معناسنه دواب از توبه عبارتیه
وصل اولمغله بابی تشبیه ایله اوقوق و تخفیفله جایز در دواب از توبه مقدم
خبر اسمیدر مؤخر شرطک نکوبی فعل مضارع مفرد مخاطب صواب مقول قولیدر
نقیض خلا قدر طوعری معناسنه محسوس نوع انسان سایر حیواناندر نطقله
یکو کدی یعنی تکلمه سایر حیواندن ممتاز در پس اکو صواب و خبری سولیمز حیوان
اندن یکدر زیر کلام لغودن کاه اولور که فساد منبعا ولور اما سکونلله نادر
واقع اولور که ضرر مترتب اوله حاصلی اولور و لماز سوزی سولیکدن ساکت
اولادر فکیف در نظر اعیان خداوندی عز نضره که جمع اهل دلت و مرکز علمای
متجر فکیف خصوصاً دیمکدر در نظر اعیان خداوندی لامیه لردر و باحر
نسبت عز فعل ماضی مفرد مذکر غایب مقام دعاده واقع اولمش نصرفی عن یز
اولمش دیمکدر مراد کند و نکت عز تیدر که حرف رابط صفت و با حرف تعلیل
موصوف خداوند در مجمع میم نائینست فحی و کسر ایله اسم زمان مکاندر مطلع و مطلع

کبی اهل اضافه اضافی لامیه در و دله اضافه بویه در مرکز بوند محل و مقام معنا
 در علمایه اضافی لامیه در متجره اضافه بیانه در متجره دریک او قوشه در
 محض یعنی هر پرده سوزی اندیشه ایله سولیک کورت خصوصاً و زیرت
 و اعیان و ارکانی نظریه الله تعالی ضربی مغز و مکرّم ایلش اخیلین وزیر که
 اهل دل عاز فلر مجید و محمل و مکان علمای متجر یعنی علما و فضایی را سخن
 و کامل مرکز بد خدا و ندهن مراد پادشاه و نصره ضمیریده اکار اجدر دیمکره
 نظر و انصر بوند مصدر در یعنی فاعل که مراد وزیر در دین عبدی سولیش اگر
 در سیاق سخن دلیری کنم شوخی کرده باشم سیاق کسر سینه مصدر در در
 وزنی اوزره سخنه اضافی مصدر مفعولنه اضافه فیدر سوف کلام دیمکره دلیر
 دال و لامل کسر لیه بهادر دیمکره یا حرف مصدر باشم فعل مضارع نفس کلم
 وحده محض و زیر من کورت مجلسنده اگر سوف کلامه جرات ابد و ب
 بهادر لک ایدرم کسا خلق ایلش اولور و بضاعت مزجات بحضرت عزیز آورده
 بضاعت همراه در اما بونده اسباب و متاع مراد در مزجات میلت ضعی و رانک
 سکونیه از اجق بهالوشنه اضافه بیانه در یا حرف صله حضرت عزیز در مراد
 یوسف پیغمبر در عم ایت کریمه تلخیص که حضرت یوسف قدس سره یا الله کلامه
 و حیثاً بیضایه مزجیه الیه دید یار ما قبل و ما بعد الیه تمام آیدر آورده تقدیر
 آورده باشم دیمکره کتور مش اولورم دیمکره محض در خلیل الیه متاعی
 حضرت عزیزه کتور مش اولورم یعنی هدیه ایچو الحق بهالوقم اشی کتور مش اولورم
 حاصلی اکسکاک ایلش اولورم و شبهه در بازار جوهریان جوی نیار شبهه شینک
 و یانک فتحه لویه و های اصلیه ایله برنج که اندن دواد یا پارلی و اندن یعنی اول
 برنجدن دوزن بونجق بوند مراد در فارسیده های رسمی شکننده اوقنور
 دیمکک اصلیه یوقدر جوهریان جوهر معرب کوه در یا حرف نسبت الف و نون
 ادات جمع جویمک فحیله اریه در شعر معناسنه یا حرف وحدت نیار د

در علمایه
 و نون

فصل نفي استقبال مفرد غایب کتور من دیمکدر مخصوص برخ بوخج یعنی برخ
 بوخج جوهر فر و شلر بازارنده برار به قیمت کتور من یعنی وزیر مجلسنده اولان
 فضلا نک قنده بنم سوزم جوهر فر و شلر بازارنده از به کبی در یعنی بی اعتبار
 و بقیمت و چراغ پیش اقامت آفتاب بر توکی ندارد چراغ شمع قنده سنده
 یا نان آتش در لر بر تو بای عجمینک و نانک فتحه لرله ضیامضاسنه در مخصوص افق
 چراغ دخی آفتاب قنده بر تو صلواتی غنی چراغک کونش یاننده بر توکی وضی
 اولمان مناره بلند در امن کوه الوند پست نماید مناره معروف بلنده اضافتی
 بیابنه در امن کوه اضافتی لامیه در کوه کافر عجمینک ضمیمه طاغدر جبل ممکنه
 الوند هنر نک فتحی و لامک سکونی و واک فتحیه همدان طاغدر ندر بر یوکسک
 طاغک اسمیدر و اول ولایتده ارتفاعله علم اولغین انی تعیین ایلدی و الا
 رومده طاغدر وارد که کوه الوند انلره نسبت برده در پست بای عجمینک فتحی و سینک
 سکونیه الحق دیمکدر نماید فعل مضارع مفرد مذکر غایب در نمایدن نمودن
 دکل کورینور دیمکدر فعل لازم در مخصوص دخی بلند مناره کوه الوند اتکنده
 الحق کورینور یعنی بر مناره هر قدر که یوکسک اولسه اول طاغک دبنده اولحق
 الحق کورینور حضرت شیخ تواضع بیور و بکسر نفس ایلدی و اعیاره مجلس وزیر
 آفتابه و کوه الوند و کند و بی چراغ و مناره تشبیه ایلدی بونده وزیر کوهه
 وارکان مجلسی امن کوهه تشبیه ایلدی دیمکدر نظروار مشغول هر که کردن
 بدعوای افرازد دشمن از هر طرف بدو تازد هر که هر کس که تقدیرنده در تنه که سابقا
 بیان اولندی کردن بیوندر عربیده جید در لر بدعوای با حرف مصاحبت عوی
 واک کسرله دعوا مضاسنه در تنه که سابقا مضایاننده کچی افرازد فعل مضارع
 مفرد غایب در افرازدیدن افراختن دن دکل یوجله دیمکدر فعل متعدی در
 کردن مفعول صریح و بدعوای غیر صریح دشمن مبتدا و تازد فعل مضارع مفرد
 غایب در یازیدن تاختن دن دکل سکودر یعنی هجوم ایدر دیمکدر خبر مبتدا

محصول هر کس که دعوا و ظلمه و عجب و کبر له بوی نی بوجلد یعنی تکبر و تکبر و تحقیر
 ایله هرجا بنیدن که هجوم ایله حاصلی هر کس کا خصوصیت ایله بعض نسخه لوده
 مصراع ثانی بویله واقع در مصراع خویشتن را بکردن اندازد خویشتن تا ایله
 و تاسر بر معنایه در کند و می کند را ادات مفعول در با حرف صله بونده استعلا
 معنایی افاده ای در اندازد فعل مضارع مفرد غایب در اندازیدن انداختن
 دکل اتارد می کند محصول مصراع کند و می بوی او زره اتا یعنی خود بین و خود
 پسند اوله مراد نه و اصل اولان بلکه تکبر و تجبر سبب هلاکی یعنی بوی او
 اوز پسند با عتد سعدی افتاده است ازاده کس نیاید چنک افتاده
 سعدی مبتدا افتاده خبری و همزه مجنبه های رسمی ضرورت چون کلمه شد
 یا حرف وحدت ازاده صفت افتاده در کس مبتدا نیاید فعل نفی استقبال مفرد
 غایب با حرف صله افتاده دوشمش محصول سعدی بر چنک وجدالدن
 و معارضه و مناقصه دن ازاده و سالم در برد و شکون در و مندر و دعوی علم
 و فضل دن و خلقت قبول و رتبه نزن فارغ الیال او سوده حال بر نادراد در هر کس له
 در ویشانه و در دمنده و ضعله کچوب اعراض نفا نفسا یندن خلاص بولشد
 پس بویله او لچق کیمسه دوشمشک و دوشکنک چکنه کلمه یعنی اظهار عجز و مسکنت
 ایله کیمسه چنک وجدال ایله اتمام مدعی و خود بین و خود پسند ایله هر کس معارضه
 و مناقصه ایله حضرت شیخ بونده کسر نقش ایدوب مسکنت و تذلل اظهار بیور
 نته که نثر سابقه اجمالاً بومضایی ذکر بیور مش و بالجملة نثرده و نظمه عرض
 نیستی و پستی یلش افتاده است عبارتند فصره علی الارض دین خلاف
 سولش و ازاده نك معناسنه فارغ دینه اعراض ایدوب بیان معناده کند
 و فارغ لفظی اخذ ایله مواخذ کرک و مصراع اولک معناسده سعدی بر
 دوشکون فقر و حقیر در دعوی تفضیل آنکه لیاقت و استحقاقی یوقدر دین
 مقصود سعدی به افترا یلش اول اندیشه و آنکه هی گفتار پای پست است

در سرور
 و کاف

پس دیوار وانگهی باسی حروف اصلیدر پای پست یا یله لغتده ایاق الی
 دیمکرد بستن دره اما بونده تمّل معناسنه مستعمل در عریجه اساس در لرآمدست
 اصلنده آمده است درهای رسمی ایله همره مجتلبه خذف اولمش در پس بونده
 بعد معناسنه در اندنصکره دیمکرد بوبیت سابقا بحر تقاریده واقع اولان
 مشنوی بیتارنده مناسب و موافق در مخصوص کشیه اول فکر و تا تمّل
 کرک اندنصکره کلامه شروع و تکلم و نطقه مباشرت کرکت زیر بناده اول تمّل اندن
 دیوار کلمشدر حاصلی فکر و ملاحظه تمّل حکنده و تکلم دیوار حکنده در پس
 بنجه بنانک تمّلسر ثبوت و قراری اولماز سه تا مل و ملاحظه سر کلامک رونق
 و اعتباری اولماز یعنی فکر سر سوز تمّلسر بناکی ناپایدار و خلل پذیرد بونده پست
 بای عجمیله ترکیبده الحق دیمکرد دین الحق چمشد در بست بای عربیله فعل ماضی
 در بغلریا دیمکرد پای لفظیله ترکیب اولما غین معنای مصدری مراد در
 یعنی ایق بغلق کلمشدر صکره دیوار در دین بورایی ایوجه بغلشمش بغضیر بونده
بی فائده اطباب کلام ایلشدر نخل بنده ولی نه در بوستان شاهدم من ولی
 نه در کنعان نخل بنده وصف ترکیبی هر بنده بداند نخل بغلیجی نخل تور کیده تحریف
 ایدوب نقل دید و کلامی در که کرکسه چچکون و کرکسه بال مومندن اولسون
 ولی ادات استدراک کنعان قدس مبارک ایله دمشق بیننده بربرک اسمیدر که
 حضرت یوسفانده طوغوب نشو و غا بولش در حضرت یعقوب اول برک
 قومه تبلیغ احکام رسالت ایلشدر مخصوص حضرت شیخ تواضع طریقیه
 بیورر که بن نخل بنده اما بوستانده دکل یعنی بوستانده نخل بنده لک ایده هم زیانده
 اولان نخل لر صنع یزدانی و مصنوع خدا بیدر که نخل هر نقد که استاد ماهر
 فتنده کامل و قادر اولسه اکا مثابه نخل احداث و پیدا ایده من و محبوبیم بن اما
 کنعانده دکل یعنی حضرت یوسف بنی اولان یرده محبوب دکلیم زیر احسن و بهر
 هر نقد که سر آمد و ممتاز محبوب اولور سه و حسن یوسفه نسبت صورت

مره لاهی
 این حدیث
 و کافی

دیوار در محصل کلام هر تقدیر که بن علوم و فنونده ماهر کلام اما حضرت وزیر
 مجلسنده اولان علما و فضلیه نسبت طفل ایچ خوانده یعنی هر یدده علم و فضل
 و معرفتند دم اور مق ممکنه اما بو مجلس سیامیده علوم و فنوندن سوزنشتو
 قادر اولوب دمبسنه قالورم نخل بندری یای مصدرته ایله یازنلر اکثر نشخه
 لوه مخالف یازد و قلرندن غیری ناموزون یازنلر بعض شار حلدیمش که
 نخل بندری یای مصدرته ایله وصف ترکیبدر نقل بغلیجاق بیلوم اما بوستا
 دکلم که انواع شکوفه جمع ایدوب نخل بغلیبدم معلوم در که بوشان بیتک مقصود
 بلمش و بو تقدیرندن معلوم در که مصراع ثانیه سیخه بر غریب و جمله اتسه کرت
 لقمان حکیم را گفتند که حکمت از که آموختی گفت از نابینایان لقمان ایکی در
 بریسی لقمان عادیدر که حضرت هودک نهانده ایدری و علما بنوینده اختلاف
 ایله کلری لقمان بود را صحیح روایت اولدر که بنی اولیه بر فاضل حکیم ایدری انکیچون
 حضرت شیخ لقمان حکیم بیوردی بونل بر قری و ارامیش رزق نام که اوج کونلک
 یولدن کورمش نه که بعض اشاعر عربده و مقامات حریریده و شرحند بیای
 ایلمش نابینان کورلور دیمکر زیرابینا صفت مشتهده در بیندن کوره کن
 دیمکر اما کورچی معناسنی و برلرنا اادات سلبد کور میچیلور دیمکر معنای
 لار میسی کورلور مقصود لقمان حکیمه بنینده یای تشرینده که حرف بیان تا اادات
 توقید در مادام معناسنه بنینده بونده بیلمک و اکلم امو معناسنه در نیندن فعل
 نفی مستقبل جمع غایب قومازلور دیمکر مقصود کورلور حکمت او کورکی تفسیر
 ایدری یعنی مادام که ایق بصاحب بری عصایله و غیری وجهله تدارک اتمینجه
 یا ق قومز لر قدم الخروج قبل الولوج قدم فعل امر مفرد مخاطبه در تفصیل بابندن
 تقدیم ایله دیمکر در خروج مصدر در بندن چمراق دیمکر و لوج مصدر
 دخول و زنی اوز مقصود ضرب بابنک مثال و او بندن کیرمک معناسنه مقصود
 بریر کیر ملی اولسک اقل چمقای فکر ایله اندر ضکوره کیر یعنی هر ایشک آل کین

نه
 ایدری
 و غیری
 و کاف

در بیلور حکمت کیردن او کورلور دیمکر کورلور حکمت

فکر و ملاحظه ایله اندنصکره اکا مباشرت ایله بوندر جمیعاً حضرت شیخ توضع
 طریقله اظهار عجز و مسکند مصراع مرتب بیان مای و آنکه زن مردیت
 یا حرف مصدرت ضمیر خطاب یا ضرورت و زنجون ساکن او فو رین غافل
 ایش زبیرای مصدري ده اصل سکوندر حرکت ضرورت ایچوندر اصلي مردی
 ات دردینارده سهوایش زبیرای هیچ برو جهله همزه مجتلبه بری دکل با حرف
 تاکید و از مای فعل امر فرد مخاطبدر آن ماییدنن انمودنن دکل زن کن
 اصطلاح نده اولن یعنی تاهل ایله دیمکدر زبیرا نکاح کن له تفسیر ایدن اصطلاح
 غافل ایش کن فعل امر در کندیدنن کردن دکل محصک ~~مردی~~
 اول امتحان و تجربه ایله اندنصکره تأقل و تزوج ایله یعنی اول کور که رجول
 کاملید یعنی مباد که عنین اولاسین اندنصکره اولن بومصراع قدم الخرج
 قبل الولوج ترکیبيله زیاده مناسب و ملائمتی و اریس ملائمتی یوقدر دین ارالنده
 ملائمت کلمش ملائمت کلمه دقدنصکره محله مناسب اولان معنا بود که مرد
 لگی صینه اندنصکره او دمقایله دیدر کی زیاده نامناسب و ناملائم سولیش
 و بویرد و کی معاصدا تنده فاسد کلدردین صحیح و فاسد فرقا یدرد کل
 ایش زن بونده زدن معناسنه امر حاضر صورتنده مصدر در بد و کنی قبول ایلمک
 بودله عدم و قوفدن وعدم تنبیدن کور بلکه سلیقه قصورندند نظم کرچه
 شاطر بود خروس چنک چه نند پیش باز و بین چنک شاطر چاک و جلا
 معناسنه در خروس معروف با حرف ظرف زنده فعل مضارع معرف غایبدر فاعلی
 خروسه راجع تختنده ضمیر وجه مفعول پیش ظرف مکان بازه اضافتی
 لامیت در باز فارسی و بازی یا یله عربیدر روین توجلی دیمکدر یا حرف
 نسبت ن حرف تاکید نسبت چنک جیم عجميله قیغه ویرنجی حیوانات
 پنجه سنده دیر ~~مخصوص~~ کرچه جنس خروس بر بیلله جنکره و صواشده
 شاطر و جایک اولور اما توج قینا قلی طوغان قتنده نه جالار یعنی نکه

رد شمی و لامی
 این سکره
 و سرورکی

رد لامی
 و سروری شمی
 و کافی

چنگ ایدوب مقابله ایلمکه قادر دکلر حاصلی انک قاتنده مغلوب و منهزم
در طوغانک ایا غنی لونده شده تده توجه تشبیه ایش زیر او قوشلری یا پشته
محکم یا پشور بوا یکی بیتک نظمنه قطعه و رباعی دینارنه قطعه اکلوش و نه
رباعی چه زندک تقدیر نیچه نچه زندایلین و زندی کند معنائی تاویل ایلین
ایکی وجهی بله زاید در بعضی زید بلرکه زندک مفعول بر نسنه اعتبار اولوق
کرت مقامه مناسب بونده زندک معنای جرات اتمکد رین عجز حری ایش
کری به شیر است در گرفتن موش لیک موش است در مصاف پلنک کر به کاف
عجمینک ضمیمه چنگ دیمکد یعنی کری شیر بونده ارسالند کر به مبتدا و شیر
خبری گرفتن موش مصدر مفعولنه اضافتی در موش کسکن عریجه فاره
دیر لیک سکون کافله ادا است که در مضاف مملک ضمیمه چنگ و صوا
معناسنه در پلنک قیلان دید و کلری بر نی حیواندر معلوم اول که کلمه نک
اخرنده افع اولان کاف ما قبلند نون ساکن اولسه اول کاف البته عجمید
موصوف کری ارسالند موش طوقب اولامده یعنی موشه نسبت کری
ارسالند اما کری موش در پلنک چنگنده یعنی پلنکه نسبت کری فاره کبی
حاصلی اشیای برینه نسبت کی ضعیف و کی قوی در حضرت شیخ بیور که بن
مبتدا بلره و ضعیف لره نسبت اهل علم و فضل اما اکابر علما و فضلاء نسبت
هیچ نسنه دکلر حاصلی کسر نفس ایدوب تواضع بیور قدس سره اما باعتبار
وسعت خلاف بزرگان که چشم از عوایب زیرستان بپوشند و در افشای
جرایم کهران نگوشند اما ادا است در اک با حرف مصاحبت اعتماد
مصدر در افتعال بابند طایمق دیمکد وسعت اضافتی مصدر مفعولنه
وسعت اصلنده سینک کسر بله ایدری عرت کی مثال و اویدن پس حرف
خلق ایچون سین مفتوح قلندری نته که صرف کتابلرند مبتین در اخلاق
خلق جمیع در خانک ضمیمه بزرگان بانک و رانک ضمه لر بله و رانک

سکونیه اولو دیمکر الف و نون اذات جمیدر سعتا خلق بزکان اضافت
 لامیه لدر که حرف رابط صفت عوایب جمع عیب در اضافتی لامیه در زیر
 زانک کسر یله الت معناسنه در دستان دستک جمیدر زیر دستان کشینک
 الی التذیه اولانله دیر لر قول و خدمتکار و رعیت کی لره پیوستند فعل مضارع
 جمع غایب در اور تولردیمکدر یعنی کون لر یا یوم لر دیمکدر چشم مفعول
 صریحی در حرف صله افشا همزه ناک کسر یله مصدر در افعال بابند فاش
 ایلک معناسنه جرایمه اضافتی مصدر مفعولنه اضافتی در جرایم جریمه ناک
 جمیدر کنایه معناسنه کهتران کاف عربینک کسری و هانک سکونیه واداک
 تفصیل یله کهترک جمیدر کجیر کلر دیمکدر جرایمک اضافتی لامیه در نکوشند
 فعل نفی استقبال جمع غایب چالشمن لردیمکدر محضوالت اگر چه بنده عالم
 و فضل یوق و فتون کمالده اضعف مبتدای بر اما اولولرک اخلاقنک و
 وسعتنه اعتمادله کهزید ستلرک عیوبندن کوزلرین یومار لر دخی کچر کلر
 کناهلرین اظهار ایلکه دور شمن لر یعنی ستر عیوب ایدر لر کلمه چندین سبیل
 اختصار ان نوا در و اتار و حکایات و اشعار و سیر ملوک ماضی درین کتاب
 درج کردیم و برخی از عمر کمر غایبه بروخرج کلمه باحرف وحدت همزه حرف نقل
 چندینجه سبیل اختصار طریق اختصار دیمکدر فوادر نادرک جمیدر
 طریق اختصار دیمکدر فوادر نادرک جمیدر لغتده بر بولسانده دیر لر اما
 استعمالده عجیب و غریب کلمات مراد انا اثرک جمیدر صحابه سوزلرینه
 و سلف صالحین کلماتنه دیر لر بعضی نسخه لوده امثال واقع در ضرب مثالر
 دیمکدر ضرب امثال تقدیرنده در دخی حکایات و اشعار سیر سینک کسری
 وایانک فتحیله سیرتک جمیدر یوریش یعنی روشن و طریقت معناسنه ملوک
 ملکت جمیدر پادشاهلر دیمکدر اولو درین کتاب در حرف ظرف اولدوغی
 تقدیرجه بوکتابه دیمکدر اما دبح مصدر در نضر بایندن در وجه کلور

دیشوریک دیمکدر درج کردیم درج ایلدک یعنی دیوشوریک بزج بانک
فخیله بعض و بز معناسنه در یا حرف وحدت کراغایه کاف عجمینک کسر یله
اغریها لومعناسنه ده استعمال اولور زیرا ان کران لفظ مشترکدر بها لروا غری
یعنی ثقیل و بلند براو بر حرف استعلا او ضمیر غایب کتابه راجعه خرج بونده
صرف معناسنه در کردیم کنه مقدم رخصتین مذکور اعتبار یله برنجیه
کلمه اختصار طریقیله نوادر و آثار و امثال دین دخی حکایات و اشعار و ملوک
سابق طریقه و روشلر دین بو کتابه جمع ایلدک دخی غریها لومعمر مزدن بر مقدار
یعنی برز بونک جمع و تالیفنه خرج ایلدک که پوشکله کیردی موجب تصنیف
کتاب گلستان این بود و بالله التوفیق موجب اسم فاعل و افعال بابند بونده
سبب معناسنه در تصنیفه اضافتی اسم فاعل مصدره اضافتی در و تصنیفک
کتابه مصدر مفعولنه در توفیق تفصیل بابند مصدر در لغتده اویدر دیمکدر
اما اصطلاحده الله تعالی قولت مرادنی کند و مرادنه اویدر دیر لومعمر
گلستان کتابنک تصنیفه سبب اولدی بو کتابک تکمیلده توفیق اللهه مخصوصه
قطعه بماند سالها این نظم و ترتیب زما هر زره خا ک افتاده جایی
بونده قطعه برینه نظم و شعر باز نلرک قلملر دین سهو واقع اولمش بیما فعل
مضارع مفرع غایبدر مایندن مایندن دکل قالور دیمکدر سالها سالک
جمعیدر قیاسله سالیا نلرک کلور شد و ز اطرف زمانه این نظم فاعل بماند
ترتیب تفصیل بابند مصدر در زمانه بماند فعلنه متعلق تقدیری خا ک تن مای
ذره جایی افتاده بماند ر افتاده بود تقدیر یلین بی فایده تقدیر ایلمش جایی
یا حرف وحدت افتاده بود تقدیر یلین بی فایده تقدیر ایلمش جایی
یا حرف وحدت افتاده ماضیدن قسم اوله و یا اسم مفعول بعضلر زعی
اوزده های رسمی حرف ترتیب اولمده جایز در محصور بو کتابک نظم و نثر
ترتیبی یعنی بو کتاب یالتر له قالور بزم وجود فر خاکندن هر ذره بریر و شمش

و یاد و شوب قالور حاصلی کتابمزا نجلین قالور خاٹ وجود مز بو نجلین یعنی
 افتاده قالور بماند فعلنه مقید اولور معناده بعضا بر مصرع ثانسی او کیدن
 حال طوتلر یعنی بنم خاٹ تمزل هر ذره سی بریره دوشمش اولور غی حالده
 کتا بمزا نجلین قالور دیر لر ذره خاٹ اصلده ذره خاکد راضا فقله صکره مزو
 وزن ایچون همزه اضاف حذف اولور دین عندی سولیش غرض نقشیت
 کن ما باز ماند که هستی را غی یا بدم بقای غرض مبتدا نقشیت خبری بونده
 نقشیدن مراد نشان در نته که مشهور در که عالمده بر نشان قودی دیر لر باجر
 وحدت کز که حرف بیان باز بونده کبر و صکره معناسنه در ماند فعل مضارع
 مزوم غایبدر مایند ندن ماند ندن دکل که حرف تعلیل هستی بای مصدریه ایله
 وارلق دیمکدر را حرف تخصیص غی یا بدم افعال قلوبدن نفی مستقبل متکلم
 وحده اکلم دیمکدر بقای یا حرف تنکیر محصور کتاب سولیکدن غرض
 بر نشاندر که بزدن یاد کار قاله زیرا وجودت دخی وارلق بقا سنی اکلم یعنی
 عالمده کیمسه باقی دکلر ایچا بر نشان قومق کر که کشتی پی کند و نصکره
 اکدر بقای یا سنی حرف وحدت طوتن معنایه اطلاق بو غیش مکر صا
 دلیر و زی بر حمت کند در کار و بر نشان دعای مکر بونده ادات ثمنی در
 شاید معناسنه دین عندی سولیش دل و روزیا یا به لری حرف وحدت
 با حرف مصاحبت معنای سببیتی متضمن در زخمیدن مراد ترجمه در حرف
 صله کاردن مراد حق در نته که بعض نسخنه لوده واقع در دعای با حرف
 وحدت و یا تنکیر بو بیت غرض نقشیت جمله سنه ثانیدر محصور عالمده
 مراد بر اثر در و بر نشان قومق اوله کیم بر صاحب دل بر کون مر حمت و شفقت
 سببیه بزد و بشارت حقنه بردعا ایلیه یعنی صاحب قلب اهل الله
 بری سی کتاب صاحبینه دعا ایلیه نته که مصغله دعا ایله کلمشدر
 در رحمة الله علیهم اجمعین امعان مظهر در ترتیب کتاب و تزیین

رتشمعی
 و کافی

۱۵۱
ایوایجار سخن مصلحت دیدار معان مصدر در افعال باینده بونده وقت
معناسه در نظر اضافتی در تقدیری امان نظم در تهذیب تفعیل باینده
مصدر در تطهیر معناسه و تنقیح معناسه ابویه اضافتی مصدر مفعول
اضافتی در ایجار افعال باینده مصدر در سحنه اضافتی مصدر مفعول
در اختصار سخن دیگر ایجار سخن دیدار مفعول اولی و مصلحت ثانی
و فاعل تختنده امانه راجع در ضمیر تختند بنم وقت نظم کتابک دخی
ابواب تهذیب بینه و تنقیح سوزک اختصار بی مصلحت کوری یعنی سوز
مختصر و مفید و بلغی لایق کوردی ترتیب در مراد اولان ترتیب در که اول
سلاطینی کرایدی اندر نکره در ویشانی ان تهذیب ابواب در مراد هر باب
مناسبتی ذکر ایله خلاف سنه اول بابده ذکر ایلم کرد ایجار ماقبله
عطف ایروب مصلحت نکره و ان لفظی ذکر ایله در صحیح نسخه لره مخالف
یازد قلونن غیر بی معناسه بملشرا تا مرین روضه رعنا و حقیقه غلبا
چون بهشت بهشت باب اتفاق افتاد ازین سبب که مختصر آمد تا بملزات
نیجه مله تا ادا ت تعلیل مرادات تا کنده یعنی تحسین کلام ایچون کلمش لفظ
در این سید علی بونده کند و مطالعه سی بیانش نکره بحر الغرایب کلامن در سور
و سروری مراد فی فهم ایلیوب دخل بملش حقا بویکی تقرب دخل بملش این اسم
اشارت در روضه عناد مراد کوزل باغچه و راکی لغت روضه چمنه دیور
و رعنا ایکی یوزلو که دیور که رومده که کل ناصری دیور حقیقه باغچه بونده
روضه عطف تفسیری دو شمش غلبا غین معجه نك فحیله و الف محمد و دله
حمراء و زین اوزره اغلبه جمعیله اغا جری نك دالری و بد قری برینه برینه
کیومش و قریش موریش باغچه نك صفید رجحاز مرسل طریقله بهشت
بانك فحی و کسر یله و هانك کسر یله و شینك سکون یله جنت دیگر بهشت
با حروف صله هشت هانك سکون یله سکون دیگر با حروف تعلیل یا حرف

مصاحبت ملائت لغتده کسمکدر امانا بونده انجمنات واضطرار معناسنه در
نیجامد فعل فی استقبال مفرد غایب اخر اولیه دیمکدر تکسیر امان
نظم سوزک اختصار بی مصححت کورثیا تابور عمار و ضه علیا حدیقه سکن
جنت کی سکن باده واقع اولدی یعنی سکن بابه منحصر اولدی تا کیم ملائت
و بیضو لک ایلده ختم اولیه یعنی تطویل لازم ایدوب کتابی بو یود بی غلتم تا کیم
اخرا و لجه اوصانیم بهشت بابک معناسنی سکن بابه دین بای حرف مصحبت
اعتبارنده نظر وار بونده قار بله صرف ایدوب قار بیلر اوصنیه معناسنی قصد ایلر
مراد مصتفی خلافتنه صرف ایلشش باب اول در سیرت پادشاهان
اولکی باب پادشاهلرک عادات و قانونلری بیاننده در باب دوم
در اخلاق درویشان باب و م دالک و والک ضمه لریله ایکنجی دیمکدر بومیلک ما
قبل ایما مضموم اوقنور عربیده ثانی و ثالث و رابع دیدر و کلری کی بونده دوم و سوم
و چهارم دیر لر تکسیر ایکنجی باب در ویشلرک اخلاقی و در ویشلرکی
بیاننده در باب سبعم در فضیلت قناعت اوچنجی باب فضیلت
و قناعتی بلدر در باب چهارم در فواید خاموشی و در پنجی اِسْم اولق
فایده لرین بلدر در باب پنجم در عشق و جوانی بشنجی باب عشق
و جوانلق بیاننده در باب ششم در ضعف و پیری البقی
باب ضعف و پیرکی بلدر در باب هفتم در تاثیر تربیت یدنجی
باب ترتیب ثاثرا یلمک بیاننده باب هشتم در آداب
صحت سکننجی باب خلقله اخلاط و مصاحبت ایلک آداب و اسلوب
بیان ایدر تاریخ کتاب در آن مدت که آن وقت خوش بود ز هجرت ششصد
و پنجاه و ششش بود مدت بونده زمان معناسنه در که حرف رابط صفت آن
حرف را بونده ادرات تخصیص در خوش و اور سیمبله روم ضمیمه ایدوبیمکدر
نته که سابقا بیان اولندی ششصد التیوز دیمکدر ترکیب تعدادی

قبیلندند و او حرف عطف پنجاه و پنجه الی دیگر مخصوص اول زمانه
 بنم و قمر خوش ایدی یعنی حیاته ایدک بو کتابی سولید و کمر زمان هجرت
 نبینک التیوز الی التی سینه سی ایدی خوش لغظی شش لفظه موافقت
 ایچون خاتک فتحیه تلفظ اول نور دین روم ضمه دن غافل امیش مراد مانصحت
 بود گفتیم حواله باخذ کردیم و رفتیم مرادک اضافتی لامیه در بنم مراد بین
 دیگر حواله خاتک فتحیه اسم مصدر را حاله معناسه و یا تفویض
 معناسه تا حرف مصدر در فارسیه بویه تا الراون یا زیل و دولت و سعادت تالی
 کبی تایی ضمیر خطاب طوتنلر فکر سولیشلر با حرف صله مخصوص بنم
 بو کتابی سولیکدن مراد من نصیحت ایدی سولیک کتابی و ممد و کمر پادشاه
 زاده و بو کتابی اوقیوب یازنی خدایه اصله ق و کتک یعنی بزی رعادت او نتما
 سولرد دیگر نصیحت بود دن صکره و او یازا نلرد ما غنده لذت فارسی غمش
باب اول در سیرت پادشاهان حکایت پادشاهی راشنیدم که یا حرف
 وحدت را حرف مفعول شنیده ملک مقدم مفعولی که حرف بیان بکشتن با
 حرف صله اسیره اضافتی مصدرک مفعول در یا حرف وحدت اسیردن مراد مجوس
 و یادشمن اسیرلندن بری اوله اشارت کردک مقدم مفعولی در و فاعلی پادشاه
 بیچاره یعنی اسیر دران حالت نومیدی بیانیته یعنی کیمسه دن شفاعت و تنم
 کوه مبوب جان دن قطع امید حالتند بنزایی با حرف مصاحبت و یا حرف وحدت
 که حکایت حال ماضی مراد در یعنی طوتار دی زباندن مراد لغتدر نته که توردی
 دل و عربی دل دیرلر یعنی کند و نک دلی نه ایسه مراد اغزنندن اولان دل دکله
 بعضیلرطن ایلر و کی ملک را ارادات مفعولدر یعنی مذکور پادشاهه دشنام
 دادن گرفت بحسب لغت دشنام و یومک طوتدی یعنی سرکش و یومک استعمالده
 سوکمه باشلر دیگر زبرد دشنام دادن دهیدن دن و بونلرک مشتقایله
 مستعملدر و کرفتن و کیریدن و بونلرک مشتقای بونک کبی یرلرده شروع و مباشرت

مراد لامی
 و شمی
 رد کافی

معناسته در پس مضای ترکیب پادشاهی سوکمه باشد و سقط سینک و قافه
فتح لویه الحق قوما شده دیر لرا تا بونک کی بر لره نام مقول و ناسر کلماته دیر ل
گفتن و بوند نصکره بر گرفت تقدیری اوزره اولور یعنی ناسر اسو یکمه باشد
که حرف تعلیل گفته اند هر که دست از جان بشوید هر چه در دل دارد بگوید
هر که تقدیری هر کس که در نته که سابقا بی اولور بشوید با حرف تأکید شود
فعل مضارع مفرد غایب در شویید نزن شستن دن دکل یو یاد یکدر دست مقول
صریحی و از جان غیر صریحی دارد فعل مضارع مفرد غایب در داریدن هر چه
مفعول صریحی و در دل غیر صریحی و مجموعی بگوید مقول قولی هر چه بگوید
مقدم مفعولید و بنا و اصابا باشد در مقصود هر کس که انی جانندن
یو یا یعنی جانندن نا امید اوله یعنی جانندن قطع رجایلیه هر نسنه که کوکند طوا
انی سولر حاصلی کوکند کلنی دیلنه کتور را را لورده بوا یکی فخره صرب مثله بیت
اذا یئس الانسان طال لسانه کسور مغلوب یصول علی الکلب اذا بوند زمان
استقبال یحیی ظرف در معنای شرطی متضمن در یئس فعل ماضی مفرد غایب
علم بایندن نا امید اوله و یکدر فعل شرط فاعلیله جمله شرطیه در انشا لفظا
مرفوع فاعلی طال فعل ماضی مفرد مذکر غایب در حسن بایندن اوزاد یکدر
اجوف و اویدن لسان لفظا مرفوع فاعلیله و ضمیر محلا مجرور مضاف الیه
انسانه راجع جمله جزائیه نک اعرابن محلی یوق مجموع شرطیه و جزائیه نک
بویله در زیر ابتدای کلامه واقع در کسور کاف حرف جر مقدمه کائینه سول
سینک کسری و فون مشدد ک فحیله بلور و زنی اوزره دیر لرا جامع المجرور
اعرابن محلا مرفوع خبری ابتدای محذوف در تقدیر کلام و هو کاین کسور
مغلوب لفظا مجرور مضاف الیه سول موصوف صفتنه نه اضافتی قبیلند
یصول فعل مضارع مفرد مذکر غایب بضر باینت اجوف و اویدن فاعلی سنوره
راجع تحتند ضمیر و جمله ایبردی یکدر علی الکلب جار مجرور یله یصول فعلنه

متعلق جمله فعلیه اعرابیه محل جبرود صفت سور در محضو ^{لش} چنان انسان
 مایوس و نا امید و لیس و لی اوزار یعنی هر نه که دیند کله بی پروا سولر حاصلی
 فحشو و قباحه سولر یا نور قمار مغلوب کرد یا کبی ایتد هجوم و جمله ایدر یعنی
 کور که ایتد ایتد هلاک ایلک استر پس ایتد پنجه سیله یا پشور بیت وقت ضرورت
 جو نمادند گریز دست بگیرد سر شمشیر نیز وقت ضرورت اضافت فی معنائیه
 چو دال تعلیل بنماید فعل نفی استقبال در مایندندن قالمیه دیمکدر گریز کا
 عجمینک کسر لیه اسم مصدر گریزید نندز گریختن دندن دکل فحیه دیمکدر دست
 مبتدا و بگیرد فعل مستقبل گریزدن گریختن دن دکل طوتار دیمکدر خبر مبتدا
 سر مفعول بگیرد در شمشیر اضافتی لامیه در شین ده فحیه و کسر جازید در محضو
 ضرورت وقتند چونکه فحیه حال قالمیه یعنی قاجوب خاص و لغله که قدرت
 قالمیه ال کسکین قلیچک او جی یعنی یلمانی طوتار حاصلی ال کسکین قلیجه
 یا پشور دیمکدر پس ستنش مقابل بگیرد سر شمشیر نیز رادین اول کیمسه
 دشمنک دشمنک کسکین قلیچی طرفه الی طوتار دین الیه کسکین قلیچک او جی
 طوتار بوقعد برجه دست لغظنی بدست تقدیرنده اولوردین بدینک معنای
 منطوقی سند غفلت ایلشار ملک پرسید که چه میگوید پادشاه اسیرک سوزنی
 ایشد بجه یا ننده اولان وزیرله سوال ایلدی که اسیرنه سولر یکی از وزرای
 نیک محضر گفت نیک محضر ابو خویلو یعنی ابو خویلو وزیران بوسی دید ای
 خداوند میگوید که والکاظمین الغیظ والمعافی عن الناس ای پادشاه سولر
 که یعنی بوائیک مضمونی سولر کاظمین جمع کاظم در بود قوشی دیمکدر غیظ
 غینک فحیه غضب دیمکدر ظمینک مفعولید عافین جمع عافی در عفو
 ایدر جی یعنی کشینک کنا هدن کچی حقتدن کلمکه قادر اکن عن الناس عافیه
 متعلق بوقعد رال عمران سور سیده و سار عوا الی مغفره من ربکم ایتد کریم
 سنه یعنی مذکور صفتلرله اولان جنت مذکور اهل تقوا نکرده جی غرضی

مرد ابن سید
 و شمی
 و سروری

بود قحیل کردی ناسک کناهندن کچنلر که حقتن کلمه قادراکن حال کلام
 پادشاه فضیلت عفو و کرم باینده وارد اولانده بولیت کریمه مقتضای سنجه استدری عاظم
 و عنایت و تمنای رحمت و شفقت ایلردیمکدر ملک را برورحم آمد ملک را راداد
تخصیص و باخر فصله ملک و پادشاه دیگر بر و اول سیرت اوزرنه و اول اسیر
رحمی کردی یعنی اینی اسر کردی و از سر خوان او در گذشت سربونک کبی برلرده جهت
 و سودا معناسنه مستعمل در گذشت در حرف تا گیرد یعنی پادشاه وزیردن بوسوزی
 اشیدن نجر اسیری اسر کردی و قایم او چندن هوسندف کبی یعنی فراغت ایلدی بونده سرور
 لفظی زیاید در دینلر زیاید سولیشلر و بعیده کلد که تقدیر کلام از خون سرا و اوله دن
سرت مصابنی بلز امیش و زیردیکر که ضد او بود برغیر و یکا زیر که نیک محضر وزیر
ضدی و تقیضی ایلدی گفت اینی جنس ما را نشاید که در حضرت پادشاهان برستی سخن
 گفتن اینا اینک جمعی در یعنی او غلار اینک جنس و اقرا و امثالده مستعمل در ما را بیزم
 دیمکدر نشاید فعل ثنی استقبال لا یق دکل دیگر حضرت بونک کبی برلرده حضور مصابنی
در جز غیر دیگر برستی باخر مصاحبت راست طوغری و کرجک معناسنه در باخر
مصدر در طوغری غلله دیگر سخنی گفتن سوز سولیک یعنی محضر اولان وزیر
ضدی و زیردیکر بیزم جنس او غلار بینه لا یق دکل پادشاهلر حضور نده کی چکدن و طوغری
غری سوز سولیک یعنی پادشاهلر حضور نده طوغری بیزم غری سوز سولیک کرت
این ملک را دشنام داد و ناسرا گفت این بو ملک را پادشاه دشنام داد یعنی
سوکی سابق دشنام استعمالی بیان ایلدک تکراره احتیاج یوقدر ناسرا نالایق
یعنی لا یق اولیان سوزی سولیدی بعض نشد این خود و بعضیده این مرد
واقع اولش ملک روی ازین سخنی در هم کشید و گفت در هم کشید بونده
بور تاری دیگر پادشاه وزیر بد حضرت بوسوز ند نبور تاری و دیدی
موا این در روغ وی پسندیده ترامد ازین راست که تو گفتی در روغ دالک و رانک
ضمه لریله یلا ندر که کذب معناسنه و به اضافت لامیه در پسندیده باسم مفعول

بکنند یعنی مقبول دیگر و تر تا نیک فحشله ادا ت تفصیل در بکنند شریک دیگر
 محصور بادشاه دیدی که بکا انک یلان سوزی مقبول کلدی بوکر چکد نک
 سن سولیک که انرا روی در مصلحتی بود و این را بنا بر خبث که حرف تعلیل روی بونده
 وجه ظاهر معناسنه در در حرف صله مصلحتی یا حرف وحدت بود ایدی دیگر
 و این را بوسن دید و کت بنا بونده بنا معناسنه در خبث مصدر در خبثات معناسنه
 یعنی مردار لقی یعنی انک یلان سنک کر چکد بکا بکر کر زیرا انک یلان سنک یوزی وظا
 بر خیر و مصلحت ایدی که هم بنی قتل نفس در تخلص هم بر ایدی مقبول اولمندن از
 ایلمکد و اما بوسن کر چکد صورتی خباثت در که هم بنی قتل او غرادر و هم بری کتاه
 قتل اغوا و هم بکاسنی سوکدی دیگر قباح و اریس کانه بنی سوکش سن زیابن
 اندن شتم سوزی بی اکلام علی الخصوص که بر روز برینک محضی بکا غمز ایدک و حکما
 گفته اند دروغ مصلحت آمیز به از راست فتنه انگیز که حرف بیاد دروغ مصلحت آمیزه اضا
 بیایند در مصلحت آمیز و صف ترکیبی را میزدند این سخن دن دکل محصور
 و حکما و عقلا دیشتر که مصلحت قرشدریجی و بترجیب یلان فتنه قویرچی کر چکد دیگر
 زیرا مصلحت ده صلح و فتنه ده فساد وارد در بیت هر که شاه آن کند که او کوبد حیف
 باشد که جز نکوبد ان کنک مقدم مفعولید که حرف رابط صفت او ضمیری که به راجع
 محصور است هر اول کیمسه که شاه انک دید و کنی ایلید یعنی شاه انک سوزن طوار
 حیف و ظلمد که اول کیمسه شاهه ابو سوزدن غیری سوز سولیه زیرا هم پادشاهی
 و بالرن و هم کنده یی بلادن قورتر حرکت بر طاق ایوان فریدون نوشته بود بونده
 طاق کرد در ایوان اصلندره هزه نک کسر لیه اما عجم فتح هزه ایلد او قور کوشک
 معناسنه فریدون قریب زمان پادشاه لرندن بر پادشاهد که اکثر ربع مشکون تخت
 تصرفندن ایدی با باسنه اتین دیر لردی که ضحاک انی اولد و رب ایدی اللهک
 امر ایلد و هر بار که ارج اولسه لرتک طور میوب ضحاک کت باشنه چار بار ایدی و هیچ
 نشنه بمنزل ایدی الا ادم بیسی بوجهندن هر کون ضحاک پادشاه ایدی ادم

در مصلحت
 آمیزه اضا

هلاک ایدوب انوره بینسی پیدور ایدیا صکره ضحاک بر عاقل وزیر یی ظهور
ایلدیا و حکما یلد مشورت قلدر یکدم بینسی سندن بدل بر منسه پیدایلد لر یکده بوقدر ادم
هلاک اولمید بولس چکی او غلا غلت بینسی سنی بدل بولوب کونده براستان و بر چکی
بینسی قارشدوب بیدر لر ایدیا که ساکن اولور لر دی صکره فریدون بتشت
یکت اولنج خلق وزیر نه جمع اولوب ضحاک ناپاکی قتل ایلدی و بوضحات نوح
طوفانده صکره بیک بیل ظهور ایلدی و مذکور استن طرهور شد یونسندن
ایکی زیاده تفصیل مراد این فردوسی شهر نامه سنه مراجعت یلسن و دیر لر که اول
مرکی اته چکوب قطر پیدا این فریدوندر و دیر لر که بشیون بیل سلطنت سور
و اول مناصب و مراتب ترتیبی و برین اولدر العزیزه علی الراوی مشوی جهان
ای برادر نماند بکس دل اندر جهان افرین بندوبس نماند فعل نفی استقبال
مفرد مذکور غایب قالماز دیمکدر بکس با حرف صله اندر بونده ادا صله در
بامعنا سنه جهان افرین وصف ترکیبی در افرینندن جهان یارادیچی دیمکدر
بند فعل امر مفرد مخاطبه بدیندن دن بستن دن دکل واودن صکره بکس
انجوق دیمک اولور فقط معناسنه لک ای برادر جهان کیمسه قالماز یعنی
دنیا ده کیمسه قالماز پس بویله اولنجه کو کلی جهان یارادیچی الله بغله انجوق زیلا
باقی وقایع اولدر باقیسی فایندر حاصلی محبت و تعلق قلبه خدا دن غیری لان
دکدر مکن تکیه بر ملک دنیا و پشت که بسیار کس چون تو پرورد و کشت
مکن فعل نفی مفرد مخاطبه تکیه تقدیری تکیه مکن در تکیه کردن طلا
بنمقدری یعنی ترکیبیه مستعمل ملک دنیا لامیه در سلطنته دنیا دیمکدر
باخو عز و جاه و مال و منال مراد اوله پشت تکیه به معطوفه تقدیری پشت
مکن یعنی ارفه لنه دیمکدر عطف تفسیری شکلیدر که حرف تعلیل بسیار کس
پروردک مقدمه مفعول و فاعلی دنیا و چون تو ما قبله و ما بعد نه قید
اولوق قابلدر فتامل کشت پروردک معطوفه در لک ملک دنیا به

اعتماد واستظهار ایلد زیر اچوق سنک کی کیمسه بسلدی و اولدی یعنی چوق
کیمسه سنک کی تربیت و رعایت ایدوب هلاک ایلدی بیت چوخ مرد خول
اکو روزی دو مرد بر ورست نیست از شفقت مکر پرواره لاغز است چو
اهنگ رفتن کنده جان پاک چه بر تحت مردن چه بر روی خالک چو ادات تعلیل
در چو نه که معناسنه اهنگ الف حمد و له بونده قصه معناسنه در رفتنه اضافی
مصدرت مصدره اضافی قبیلندند چان پاک بیانیه و کنک فاعلی محصور
چونکه جان پاک بدندن کتمک یعنی چوق قصه ن ایلد یعنی که موت و فوت مقرر اولد
پادشاه لری تحت و سر بر او زره اولمک و نه و فقر اکی بوری او روی خا او زره اولمک
نه حلی اجله نسبت که اکابرانه و فقرانه اولمک برابر در بل که فقرانک موفی اخف در
زیرا موت الفقراء راحة در که او زرنده اغروایکار بولماز و ملک و مال و عز و جاه
حسرتی چکمز حکایت یکی از ملوک خراسان سلطان محمود سبکتکین را بخواب
دید بعد از وفات او بعد سال خراسان بر ملک استمید که تحت سلطنتی هریده
هراتده دیر لر خراسان شهر استمید و دین بلن مش سلطان محمود بر مشهور پادشاه در
فرموی شهر نامه انک آدند بمشدر سبکتکین بابا سنک نامیدر کاف اولدی
و تانیسی فارسی در و ازلرنده کی نامفتح و مضموم و قنور تقدیری ابن سبکتکین
در بین العلین واقع اولان ابن لفظی حذف ایلک لغت لرنده شاید در خواب
با حرف ظرف و خواب بونده دوش معناسنه در بصد با حرف زاید یعنی خراسان
پادشاه لرنن بریسی سلطان محمود غزنوی دوشنده کوردی او کد که نصکره
یوزیل یعنی فوتنده یوزیل کجدر که نصکره بصد سال معناسنی یوزنجی یلده
دین عتدی سولیش که جمله وجود او ریخته بود خالک شده که حرف
بیان جمله وجوده مضاف اولیچق بیانیه اولور مضاف اولیچق بیانیه اولور
مضاف اولمقده جایز او ضمیری محوده راجع در ریخته اسم مفعول و کلش
دیمر که بود ایدی معناسنه ادات زمانیه در خالک شده خال اولمشدی

مکر چشم او که همچنان در چشم خانه همی کرد و نظر میکرد مکر ادات استناد
 الی معنای چشمان الف و نون جمع شاذ و د و او ضمیری سلطانه محموده راجع در که
 حرف بیان همچنان کذلک معنای در یعنی حال حیانتی که بگی در چشم خانه کوز
 او نه همی کرد چکن بنوردی و نظر میکرد و نظر ایدری یعنی هر یک جوریش
 طریق اولش ایدری الا کوز لری اولش ایدری که حال حیانتی که بگی کوز خانه
 سده چکن بنوردی دخی نظر ایدری سایر حکما سایر بونده جمع معنای در
 از تأمل آن اول دوشک عبارتند عاجز مانند عاجز قالدیلر یعنی تاویلند
 قادر اولادیلر مکر و بستی الا بر در ویش تاویلند عاجز قالدیلر که
 خدمت بجای آورد خدمتی یعنی مذکور دوشک تعبیری بریند کتوردی علی
 اصلی ایلر بیان ایدری و گفت دخی دیدی هنوز نکرانست که ملکش بادیکر
 هنوز الان نکران صفة مشبیه در اما بونک کی برلده اسم فاعل معنای ویر
 یعنی ناظر که حرف تعلیل ملک را میلت ضمیمه بونده سلطنت معنای درشین ضمیر
 محموده راجع در بابونک کی برلده ظرفیت فاده ایدر و دیگران غیر ایدر یکا
 یعنی سلطان محمود الان ناظر و نکراندر زیر املاکی و سلطنتی غیر ایدر حاکم
 بادشاهلندن حستله ایدر و عیون کنه کوزی اندر در قطعه پس نامور که
 زیر زمین دفن کرده اند کنهستیش بروی زمین بر نشان نماند پس بای
 عربینک فتحیه جوق دیکر بسیار معنای نامور میلت سکونیه ناملی
 یعنی ایلور زیر و نسبت معنای فاده ایدر زور و کی زور لود دیکر بعضا
 دیدیلر که نام آوردن مخفف در علی کل حال مشهور نامدار دیکر لیکن بویله
 دینلره اعتراض قابلد که همزه معدوده خذف ایلک معهود دکلر اگر چه دق
 الحقایق صاحبی الف معدودک خذف نه پنجه برده حکم ایلش لیکن دعوی است
 دکل بزیر با حرف صله و با حرف زاید زیالت معنای در عیدیه تحت دیرلر
 زمینه اضافت لامیه در دفن کرده اندک مفعول ثانیه و اولی پس نامور و غیر

صریحی بر زمین کز اصلند که از هر که حرف بیان هستی و ادق وجود در عبارت
 و با حرف مصدر و یا شین ضمیر ناموره را جعد بروی زمین با حرف ظرف و اضافت
 لامیه در زمین بر د راض معناسند بر بابت معناسنی تا کید اید و جایز در که بر علی
 معناسند اوله و یا ادات تاکید اوله بویه اولق اولی در بابت زیاد سیله حکم ایلین
 زاید حکم ایش نشان علامت نمائند فعل فی ماضی قالمدی و نمکدر حاصلی چون
 مشهور و نامدار کیمسه برالته دفی ایلد یلو که انک و لرغندن بر یوزنده نام
 و نشان قالمادی یعنی حیرات و حسانتدن کندوفی اکدر و در دنیا ده بر نشه سی
 قالمدی بونده بس بسادون مخفف در دین عندی سولدی پس بونده زیاده
 معناسند در دین ده بویه در برویت یا سنک زیاده سنه حکم ایلین زاید حکم
 ایش بر بونده قطعا معناسند دینک قطعا سوزنی د کلمت جایز د کدر و ان پیر
 لاشه را که سپردن در خالت خاکش چنان بخورد کن و استخوان نمائند و او حرف
 عطف ان پیر لاشه اشارت در محمود لاشه تور کجه لش معناسند در و یا ادات
 مفعول که حرف رابط صفت سپردند فعل ماضی جمع غایب بونده تسلیم ایلد یلو
 دیمکدر خاکش ضمیری پیر لاشه را جعد کن و که حرف بیان و او ضمیری کنه پیر
 را جعد استخوان همزه نک و تانک و سینک سکونیه و خالت روم ضمیمه
 فتحیه و او دسمیه مکدر یعنی سوکک محصور دخی اول لاشه قوجه
 یعنی محمودی که برالته تسلیم و دفی ایلد یلو خالت انی شویه یدی که انزن مکوک
 سیله قالمدی یعنی مرور یا بام ایلد طیراق اولدی بر بونده سست و ضعیف معناسند
 در و لاشه جسم معناسند دین عندی سولش و لاشه لاشه دن مخفف در دین
 اشخه کمتش زنده است نام فرخ نوشروان خیر کچه بسی گذشت نوشروان
 نمائند زنده زانک کسر یله در ی دیمکدر حی معناسند بونک بر لرم های رسمیه
 همزه مجتلبه کتابت اولمقدر قاعده لیکن شرح جمیعاً کتابت ایلد کلر چون
 کتابت ایلد ناداندر خطا مزه حمل ایلد یلو یو نام فرخ بیانیه در نام مبارکدر

مردان سید
 و شعی
 و سرور

مرد شعی
 و کافی

بحر الغنایده فرخ قوتلو و مبارک دیمش ابن سید علی قوتلوی عطف تفسیر اکلم
 یوب قوتلوی قوی معناسنه یعنی قوتلو و او تشدید یله اکلمش خطا ایش نو
 نوشتر و انده اضافت لامیه در بوند و انک تشدید یله مشهور در نوشتر و انده جازد
 تخفیفله نوشین و و انده جمیعاً انوشتر و ندرت منشقی در بحیر زنده به متعلق
 در بسی چوق دیمکدر یعنی چوق زمان گذشت فعل ماضی مفرد غایب کچدی دیمکدر
نوشتر و انک مبارک آدی خیر یله در یدر یعنی خیر یله عالمده اکلور
 کرچه که چوق زمان کچدی نوشتر و ان قالمدی یعنی فوت اولدی نماند لفظی
 فوت اولدی معناسنه استعمالده شایع در تورکیده بعضی یلرده فوت اولدی
 دیمکدر یلده قالمدی دیر لر پس دنیا ده دین بواسطه عالی بلز ایش که دنیا ده لفظی
 تقدیر ایش بعضی توار مجده یا ز مشر که سلاطین ماضیه ده انوشتر و ان کبی عال
 و منصب پادشاه کلمش کلمه فرق سکن ییل مقدار یی سلطنت سور دی قرقی
 ییل حضرت محمد صلی الله تعالی علیه وسلم ظهوره کلمی و انده نصکره سکر ییل
 یا شاه یی و حضرت پیغمبر علیه الصلوة والسلام انک سلطنتی زمانده کلمسه
فخر ایشدر انک کبی ماثرو منافی چوق پادشاه دنیا به کلمشدر خیری کن ای
فلان و غنیمت شمار عمر زان بیشتر که بانک براید فلان نماند خیری یا حرف
وحدت و یا تشکیک کن فعل امر مفرد مخاطب یله دیمکدر فلان الفاظ کنایه دند
 یعنی انسان تسمیه اولنان اسم لدن کنایتدر بوند منادی واقع اولمش و او حرف
 عطف شمار فعل امر مفرد مخاطب عمر مفعول اولی و غنیمت مفعول ثانسی
 زان از اندن محفدر بانک او از معناسنه در براید چیقاردیمکدر بوقلدی
 کله دین غلط سولدی بوا یکی بیته نماندک معنای لازم بیسی اولدی یعنی
 فوت اولدی دیمکدر محصول ای فلان دنیا ده صاغ اولوب دیری
 ایکن خیر یله و عمری و حیاتی غنیمت ییل اول کوندن اول دکه که او از صیغه فلان
 قالمدی یعنی اولدی حاصلی خلق سنک ایچون فوت اولدی دیمکدر اول دنیا ده

68
خیر و حسنات ایله حکایت ملک زاده را شنیده که کوتاه بود و حقیر و دیگر
برادرانش بلند و خوب روی ملک زاده پادشاه زاده دیکم که یا حرف وحدت
هنر حرف تو سئل و را ادات مفعول کوتاه الفله و الفز قصه دیکم که در قصیر معنای
بلند یو کسک دیکم که بونده بویلو معنای سنی مراد در خوب روی و صف ترکیبی
در کوزل یوزلور دیکم که محصول بر پادشاه زاده ایشتم که قصه بویلو ایدی
و نظره و کور نشده حقیر و کند و دن غیری قرداش لری بویلی و کوزل یوزلی
ایدی یعنی هیچ بر خصوصه کند و یه بکزه زلری برادرانش خوب روی تعبیر
بعضیلو کنش فتیح الحذر و زش روی ایدی دیشلر اما حقیر لفظی زشت روی
اولیاسنی مسلتزم دکل فتامل باری پدرش بکراهیت و استحقاق در روی نظر
کرم بار بونده کره معنای در روی حرف وحدت بر کره دیکم که بکراهیت یا حرف
مصاحبت کراهیت تخفیف یا یله مصدر زکره دن یعنی علم بایندن چو کثالت
معنای استحقاق استفعال بایندن مصدر بونده حقارت معنای اولوق در
در حرف صله در با معنای وی ضمیری پسر کوتاه راجع در نظر کره فاعلی
پدر محصول بر کره بابا قرداش لری یا ننده بو که حقارت نظر یله
بقدری پسر بفرست دریافت یا حرف مصاحبت فرست زیر کلدر فعل ما
مفرد غایب در افعال القلوبین اکلدی معنای معلوم اول که یافت در حرف یله
مستعمل اولیخه افعال قلوبین اولور تقطن معنای اما حرف در سنر مستعمل
اولیخه بولمقد و جدان معنای فاحفظ پسر پدرینک اکا حقارت نظر یله با
قد و غنی اکلدی یعنی بابا سی بونل حور و حقیر اولد و غنه متعلق بر ننده
سویلری لیکن قلبین کچور دی کانه که کو کلندن تولیدی بوده قرداش لری
کی اولیدی دیمک کاشش پس پسر عاقل و زکی اولد و غندن باباسنک
ضمیری اکلدی و گفتای پدر کوتاه خرد مندریه از نادان بلند دخی پس
حقیر دیدی ای پدر عقلی کوتاه جاهل بلند دیکم که نه هر چه بقامت مهر

بقیمت بهتر ابله دکلر که قامته اولورق اولان قیمت و بهاده بیکرت و از
 اوله کورمزمنکه الشاة نظیفه و الغیل جیفه بوا یکی فقره نکت هر برسی بر
 مبتدا و خبر من مرکب در شاة قونیدر نظیفه پاک و طاهر معناسنه در فیل معرب
 بیلدر معروف جیفه مزار معناسنه بوا یکی جمله ما قبلنده ایکی جمله به علتدر
 بیل که تنویر و توضیح در یعنی قونین کو جکدر و طاهر در فیل بویکدر اما مراد
 بیت اقل جبال الارض طوی و اند لا اعظم عند الله قدر و منزله اقل لغته
 اسم تفضیل در از رق معناسنه اما بونده اصغر معناسنه مراد در کو جکرت دیکدر
 لفظا مرفوع مبتدا جبال جبلت جمید طاغرد یکدر لفظا محرو و مضاف الیه
 در ارض بویله در طوی لفظا مرفوع خبر مبتدا در سران و عرب دلنده طو طغه
 دیر اما بونده مراد طور سینین در که مدینه ده بر جبلت اسمیدر که حضرت
 موسی پیغمبر اند الله تعالی نکت ابله کلام من استماع ایلدی و انه و او حرف حال
 ان اسمیله که طوره راجع ضمیر در مصراع ثانیه مهند در لا اعظم لام تا کیده و اعظم
 لفظا مرفوع خبر ان در وان اسمیله و خبر الیه محلا منصوب حالد طور دن عند
 اعظمه متعلق مضاف در لفظه الله قدر منصوبه تمیز لغله و منزله که معطوف
 محصور بوبیت تنویر باید ما قبلنده مذکور اولان فارسی و عربی جمله لری
 یعنی پر یوزنده اولان طاعلرت کو چکو کی طور سینین در حال بو که الله تعالی قنده
 قدر و مرتبه جهننده سایر طاعلردن اولورق قدر زیا الله تعالی قرانده انکله
 قسم ایلیشند بر ایکی پرده حضرت موسی ابله تکلم واکه تجلی انده واقع اولمشده
 پس شاه زاده دیر که بنده کو چچیم اما پرهزدر قطعه ان شیندی که لا غرد انیا
 گفت روزی بابل فریه لا غرد انابیانیه و مصراع ثانیه رهون روزی با خوف و حد
 با خوف صله و ابله احمق فره فانک فخیله و رانک سکوف و بانک کسری و هتا
 اصلیه ابله سمر دیکدر محصور اول سوزی ایشندی که ارق عالم بر کون
 سمن ابله دیدی یعنی نه دید و کنی ایشندی که استغرام مراد در اسب تازی اگر

ضعیف بود همچنان از طویل خربه است تازی عربیات زیر تازی عربی دیگر
عرب دیگر دکل همچنان ضعیف از بله دیگر طویل معروف و هزه اضاف
اضاف ایچون کلمه در چهارده به یک دیگر در محصور مقول
قول بوبیتد عربی ات اگر ضعیف ده اولور سه بویه ایکن بر طویل مرکب د
یکدی و مقبول بوا یکی بیتک قافیه سیمه را و بالزوم مالا یلزم واقع اولش
و هاحرف روی حاصلی قافیه معموله در مخرب طریقله تامل بدر بخندید
وارکان بخندید وارکان دولت پسندیدند و برادران بجا بخندیدند
پس حقیر مرقوم نظم و نثری او قنجه با بسی ذوقین کلدی وارکان دولت یعنی آنده
حاضر اولان اکابر بکنند یلر و قراد شلری جان و کوکلن انجند یلر جان دیمک
جان و کوکلن دیگر نظم نامرد سخن نگفته باشد عیب و هزه نشسته باشد تا
حرف توفیت مادام معناسنه مرد مبتدا نگفته ن حرف فی گفته ماضین قسم
سولیش حرف فیه سولیا مش دیگر فاعلی تختنده مرده راجع ضمیر در سخن
مقدمه مفعولید باشد فعل مضارع مغرم غایب اوله دیگر فاعلی تختنده مرده
راجع در نهفته ماضین قسم مغرم غایب کیز لود دیگر فاعلی تختنده عیب و هزه
تنان ع طریقله راجع ضمیر در باشد که فاعلی بویه در محصور مادام که کشی
سوز سولیه عیب و هزه نهفته و مخفی اولور حاصلی علم و معرفتی کلماتدن اکلن
نته که دیباجه ده زبان دهان بیننده کچدی هر پیشه کمان مبر که خالیت شاید
که پلنک خفته باشد پیشه بای عربینک کسر یله لفظ عربی در عجمه پیشه دیر
و تور کچه مشه دیر لر معروفه کما مبرک مقدمه مفعولید که حرف بیاض خالی
بوش دیگر تھی معناسنه شاید لایق و جایز معناسنه در که حرف بیاض پلنک
قیلان دیگر خفته ایومش و یا تمش دیگر محصور هوشه خالی
و تھی ظن ایله یعنی برخی حیواندن بوش صائمه جایز در که ایچنده پلنک
یا تمش اوله بعض نشخنده پیشه برینه پیسه دوشمش بای عجمه و سین

مهمله ايله الاجه ديمکدر که خاليست برينه نهالي دوشمش نونک فحيله و
 وکسرله قیلان دريسی شکنده اولان خالي معناسنه دريلنک مضاً او قنود
 بيانيه ايله محصول هر الجة کمان ايلته نهالي دري عني الجه کورد وکي نهالي
 صانده جانزد که ياتمش او يوش قیلان اوله اول الجه معنا اوله کورد ييلنک
 اضافي في تجويزايلين بي فائده تجويزايلش بوايکي بيتي را بي يازن اوزان شعرون
 خبري يوش شنيدهم که دران مدت ملک رادشمن صعب روي نموده شني
 يا حرف وحدت و صعب صادل فتي و عينک سکونيله صرب مضاد دري شنيده
 روي نونک مقدمه مفعوليد دري شنيده که اول مدت که بوقير بولکاني ايلي
 پادشاه بر صرب دشمن يوز کويسترد ي عني بر قوي خصم ظاهر اولدي بونده نمود
 ماضيدر غايبه نونک معناسنه دين لغت عجم خبردار دکل ايش و صعب روي وصف
 توکبي در شد يد الخصومه ديمکدر دين زياره کج يوزلش چون دولشکر روي بهم
 آوردند اول کسی که اسب در ميدان جهانيدان پسر بود و گفت لشکر معروف و عرس
 عسکر در عين وسين مهمله ايله روي آوردند ک مفعول صربي و بهم غير صربي
 کسی يا حرف وحدت که حرف رابط صفت اسب جهانيدک مقدمه مفعول و در
 ميدان ظرف مکاني جهانيدده الف و نون حرف تعديه در زير اجهد فعل ماضی مفرد
 غايبه در صجرا دي معناسنه و جهانيد صجرا دي ديمکدر جهانيد جيم عربيله
 فحيله جيم عجميلر در دين بيلن ايش محصول چو که ايکي عسکر بر برينه
 يوز کتورد يلر عني روي و اولد يلر اول کيمسه که ضو اش ميداننده اتن صجرا
 اول پسر ادي و ديدي قطعه ان نه من باشم که روز جنگ بيني پشت من انم
 کندر میان خاك و خون بيني صربي نه حرف نفی معناه هتندن باشم فعلنه
 مقيد در تقدير ي ان من نباشم در و يامن ان نه باشم در فعلدن منفصل اولمغله
 هاي رسميله يازلدي روز جنگ لاميه بيني فعل مضارع مفرد مخاطب بينينده
 کور سين ديمکدر خطاب عام طريقيله پشت من لاميه کاندراصلنده که اندر در

۷۷
ضرورت و بخون متصل اولدی میا خال لایمه دریای بطینله خون خاکه
معطوف سرب یا حرف وحدت محصول پسر دیدی که بن اول کیمسه دکلم که صواش
کوننده بنم ارقه کوره سن یعنی اول کور دو کلت باش بنم باشم در حاصلی میدان کوننده
کله سن خال و خون میا ننده غلطاً اید بنم فرا اید نلردن دکلم کان که جنگ آرد
خون خویش بازی میکند روز میدان آنکه بگریزد خون لشکری کان که حرف
تعلیل آن اسم اشارت دهد در مقدار کسه تقدیری کان کس در بازی او یونه دیر روز
میدان بازی میکند و جنگ آرد و بگریزد طرف اولغه قابل لشکری یا حرف
وحدت محصول بن قیوب فرا اید نلردن دکلم بر اول کیمسه صواش کوننده
قاینله او یون اید با ما اول کیمسه که میدان جنگده قیاب و لشکر قاینله او یون این
بگفت و بر سپاه دشمن زد چند از مردان کار دیده بنداخت یعنی بویستلری و کندو
دشمن لشکرینه اوری جمله و هجوم ایلدی وایش و صواشی کور مشر املر لای بر نجه
شخصی بقدری چون پیش پیر آمد زمین خدمت پوسید و گفت بواشرد نصکره
چونکه با پاسی پانته کلدی خدمت برینی او پدی و دیدی قطعه ای که شخصیت
حقیر بود تادرستی هنر نینداری ای حرف ندا که حرف رابط شخصیت مراد
وجود رمنت نا خط محصول ای شول کیمسه که بنم وجود حقیر کور ندی
غافل اولمه کوده ایرلیکی فی هنر ظن ایلد حاصلی شجاعت و بیسالت داد حقیر
عدم جسامنه کوه دکلد اسب لاغر میان یکار اید روز میدان نه کار
برواری اسب لاغر میان اضافله توصیف ترکیبی و در لاغر میان اورتی ارق
ات نه قتی سمونه ارق بکار با حرف صله ابهام طریقله مذکور در زیر ایشه و ص
شاملد و روز میدان مراد صواش کوننده کا و معروف برواری بسلی معنی
محصول اورتی ارق میدان کوننده ایشه و صواشه بار بسلی صغیر یا مز اورد
آنکه سیاه دشمن بسیار بود و اینان ندک طایفه اهنگ کویز کردند طایفه یا حرف
وحدت و هره حرف تو شل اهنگ قصد کویز جوق محصول روایت لشکره دشمنک

دشمنک عسکری چوق و بونلرا زایدی بونلک عسکرندن بر بولگی بجمعه قصد ایلدیلر
پسرغره بزد و گفت ای مردان بکوشید تا جامه زنان بنوشید یعنی پسر بونلرت بجمعه
قصدن کورنجه برغره اوردی و دید ای صواشارلری چالشت بچلت تا کم عورتلر
لباس کیمیه سن سوارانرا بگفتن او تهقمر زیادت کشت و بیکبار جمله کوردن شنیدم که
دران روز بر دشمن ظفر یافتند سواران جمع سوارا تلولدیمکدر تهقور تفصیل
با بنکری پروا بر شیشه دخوله دیرلر بونده هجوم و اقدام با حرف تا کید یکبار دفعه
بر او غوردن ظفر غلبه معنا **و کس** اتلورت پسرک سولیمه سی سبیلله تهقور
زیاده اولدی و بر او غوردن جمله ایلدیلر اشدیم که همارا کون دوشمن او زینه ظفر بولد
ملک سر و چشمش بسوید و در کنار گرفت و هر دو نظر پیش کرد تا ولت عهد خوش
در کنار گرفت قوجدی دیمکدر تا حتی معنا ولت بونده حاکم معانسه در عهد زما
دیمکدر خوشیش کند و نصکوه حاصلی پسر بوقدر هنرلر ایلد کد نصکوه پادشاه باشی
کوزینا و پدی و قوجدی و نظر التفاتی زیاده ایلدی حتی نه مانند حاکمی ایلدی
برادران حسد بردند و زهر د طعامش کردند خواهرش از غره بدید درجه
برهم زد پسر دریاب دست از طعام باز کشید و گفت محالست که هنرمندان بپزند
و بی هنران جای ایشان گیرد خواهر و او دسمیلله قورقنداشه غره غین معجه
ایله چار طاق دیمکدر درجه پنجه برهم زد بری برینه اوردی **و کس**
قورداشلی حسد ایلدیلر و طعامنه زهر قاندیلر قورقنداشی بو حال چار طاق کون
پنجه قیاقلون بری برینه اوردی پسر اکلدی الی طعامند چکدی و دیدی محالدر
که اهل هنر اولانلر اوله و هنرلر انلرت برینی طوقار لر بیت کس نیاز بزیر
سایه بوم و رهای از جهان شود معدوم بزیر یا حرف صله زینالت بوم بیغوش
های یمن و مبارکک ایله مشهور طرد هر کیمکه کولکه سی دوشه یا پادشاه یا بر او
دولتلا و لور بوندن غیری هواده یمر دلرو یا وروسی هواده چیقرو چقد و غی
کی و چار **و کس** بیغوش کولکه سی آلتنه کیمسه کلن اگر جهاندن هاقوش بوق

اولورسته پندرا این حالت اکاهی دادند بلادانش را بخوانند و گوشمالی بواجبی داد
پندرا تقدیری پدرش را در قرینه قایم اولد و عیون اکاهی با حرف مصدر
دادند دیووردیلر گوشمال لغتده قویق بورمقدر حاصلی باباسنه بوجالتند اکا
هلق ووردیلر قرق اشرفی دعوت ایلدی و هر برینه طرف و جوبله پندو نصیحت و
تادیب ایلدی پس هر یکی را از اطراف بلاد حصه مرضی معین کرد و فتنه بنشست
و نزاع برخاست بلاد بلدت جمعیدر شهر دیمکدر مرضی اسم مفعولدر مرضی برضا
کلور نزاع مفاعله باباسنک مصدر ثانیسیدر برخاست قالقدی رفع اولدی مختصر
بابا لری هر برینی تادیب ایلدی که نصکوه هر برینه اطراف بلاد دن را ضی اولاجق
قدر حصه تعیین ایلدی تا کم قالقدی و رفع اولدی و گفته اند ده درویش در
کلیجی بخشید و و پادشاه در اقلیمی در کجند **مقصود** اون درویش بر کلیمده
یا تورلو ایکی پادشاه اقالیم سبعة دن بر اقلیمده صغیر لقطعه نیم نانی کو خورد و
خدای بذر درویشان کند نیم دکر نیم یارم دیمکدر نصف معناسنه در خدا اهل
الله معناسنه **مقصود** اکی خدا دوستی باریماتمک بر سه درویشله و فقرایه بذل
و اعطا ایدر او بر یارینی مقصود انما کین یا لکن بمنز دیمکدر ملک اقلیمی بکیر پادشا
همچنان در بند اقلیمی در کمر ملک اقلیم لامید در اقلیمات حکومت و سلطنتی معناسنه
پادشاه بر اقلیمات ملکینی الور ضبط ایدر انکله قانع اولیو کنه انجلین بر اقلیمات
ملکینی فتح ایدر بصر فنه الملق قید و هواسنه دوشر حاصلی هر پادشاه بولسه غلام دنیا
فتح ایدر بصر فنه الور حاصلی درویش ربع نانله قانع اولور اما پادشاه ربع
مسکونیله قانع اولماز حکایت طایفه دزدان عرب بر سر کوهی نشسته بودند
و منفذ کاروان بسته طایفه دزدان عرب اضا قتلری بیاینه در کوهی با حرف وحد
منفذ اسم مکاند منفذ نیغذه ن یعنی نصر یا بندن کججک بردیمکدر حاصلی عرب
حاصلی طایفه سی بر طاعت باشند او تور مشلر ایدی و کاروانلک کجک برینی
بعلمشلری یعنی پول کسمشلری طایفه حمزه سینی حرف و خدمت طوئانلر ایکی

وجهله خطا ایشلری بود که وحدت مقای دکل زیر بویله اولسه دزدانک
 عربدن محلی اولزدی و ثانیاً وحدت بچون منصوب اولان یاد رهزه دکل ورعت
 بلدان از مکاید ایشلری عرب و لشکر سلطان مغلوب بلدان بانک ضمیمه بلدان
 جمعیه شهرلردیمکدر مکاید مکیده نک جمعیه که مصدر میلت مکر معناسنه
 کیدر جمعیه ردین خلاف سولش عرب اسم مفعول در عربدن رانک ضمیمه قور
 قشردیمکدر حاصل ترکیب دخی مذکور دزدانک حبله و مکر لرندن شهرت رعایایی
 قور قش و پادشاهک عسکری مغلوب ایدری بحکم آنکه ملاذکی متبع ان قله
 کوهی بدست آورده بودند و ملجا و ماوی خود ساخته بحکم باحرف مصاحب
 و حکم بونک کی برلرد که سبب معناسنه در ملاذ اسم مکانه صغیق دیمکدر و یا
 حرف وحدت متبع حکم معناسنه در قله طاغ باشی قنده ده دیرلر کوهی باحرف
 وحدت بدست باحرف صله آورده ماضیدن قسم و مفرد غایب کتور مش دیمکدر بونک
 ادات جمع زمانیه کتور شلری دیمکدر ملجا و ماوی بونک ایکسیده بر معنایه در
 صغیق بر یعنی مقام و مکان ساخته ایشلر کنه ماضیدن قسم و مفرد غایب در ایشلر
 دیمکدر تقدیری ساخته بودند ~~مکدر~~ سلطانک لشکری اول سیدک مفلک
 ایدیکه حکم صغیق بر بر طاغ باشی اله کتور مشلر ایدری و کند ولر منزل ایشلر دی
 حاصلی بر طاغک صرب برنده اولور لر ایدری که انلره ظفر بولوق مشکل ایدری مدبران
 محالک ان طرف در دفع مضرت ایشلر مشورت کوندند مدبران جمع مد برد اهل تدبیر
 معناسنه محالک جمع مملکت اضافی لایمه لرد در دفع مضرت اضافی مصدر مفعولنه در
 مضرت میلت فتحیه و تشدید ایلله ضرر معناسنه مصدر میلد ایشلر اضافی لایمه در
 مشورت میلت فتحیه و سینک سکونیه دانشلق دیمکدر میلت و شینک ضحی
 و واولک سکونیه ده لغتدر شوراده دیرلر شینک ضمیمه حاصلی اول طرف مملکتلر
 مد برلری دزدان عربک ضرر لر دفع ایلکده دانشلق ایلدیلر اگر این طایفه برین
 نسق روزکاری مداومت نماید مقاومت ایشلر متنع گردد نسق بونک و سینک

فتحه لریله لغتده نظم معناسنه دراما بونده اسلوب مراد در روز کاری حرف وحدت
 مداومت مفاعله باینده مصدر در مقابله دیمکده بامع معناسنه حرف در کوزه
 فعل مضارع مفرد غایب رکودیدن انتقال معناسنه یعنی انزلو مقابله یعنی انزلو مقابله
 وجنک ایلک ممکن دکلر مخصوص مشورتلری بواولده بیکه اگر بوطایفه بواولده اسلوب اوز
 ثبوت و دوام کوسترلر سه بونلرله مقابله و مقابله تمتنع اولور حاصلی مشکل اولور زیاده
 وارد قبحه زیاده اولور لر و هر پرده که بر مفید واریسه بونلرله ضم اولور مشوخی درختی که
 اکنون گرفتست پای بنیروی شخصی براید زجای پایدن مراد کوکده با حرف مضارع
 نیروی نونک کسر یله قوتله دیرلر شخصه اضافتی لامیه در و با حرف وحدت براید بونده
 چیقار معناسنه زجای تقدیری زجایش در ضرورت وزن و قافیه ایچون شین
 خذف اولندی مخصوص براغ که تازگی کوک طومشدر حاصلی یکی دیکلمشده
 بر شخصک قوتله برندن چیقار و قویار یعنی جزئی نسنه ایلله چیقار بعضی شخصه ده شخصی برندن
 مردی واقع در برایتک معناسنی یوقاری کلور دین حق ادایی ایده ممش نیروی
 نونک فتحیه در دین لغت کتابلرینه مخالف سوبلیوب مراجعت اتمش و رش هجنا
 روز کاری هلی بکردونش از بیخ بر نکسلی و رش اصلی واکرش در ضرورت وزن ایچون
 تخفیف قلندی هجنان کذلک دیمکده یعنی الان اولدوغی کی هلی فعل مضارع مفرد
 مخاطبه رهلیدندن ترک ایلک یعنی حالی اوزره قوم حاصلی اهاال ایلک با حرف
 مصاحبت کردون بونده فکلی معناسنه در بعضی ممکنه عربیه برینه استعمال ایدر لر و عجب
 عجله دیر لر عینک و جیمک فتحه لریله ایکی شین ضمیر درخته راجعه بر بیخ بای عربینک
 کسری و سکون یا ایلله کوک دیمکده بر حرف تاکیده نکسلی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
 کسلیدندن کافک ضمی و کسر یله لغتده قوم و اوزمک معناسنه مخصوص اما سره
 درختی بر زمان انجلین حالی اوزره قویوب اهاال ایدر سیک انی کوکندن فکلی ایلله قویوب
 یعنی فکلی چکرایکی اوکوز قوتیه کوکندن اوزره مزسین دیمکده هلی فعلی هشتن مصدر
 اشتقاق ایلین سهوایش و نکسلی فعلی کسینن مصدرندن اشتقاق ایلین غلط

در روز کاری
 حرف وحدت

ندن

ایلش سرچشمه شاید گزین میل چو پر شد نشاید کند شتی بپیل سرچشمه
 لایمه بکار با شیخ یکدر شاید بونده ممکن معناسنه فعل مضارع مفرد غایب در با حرف
 مصلحت میل در مرد که یوقاری ولایت آنکه باغ بلال لر بیل برینه میل باز لر طبع معناسنه
 بر بونده چوق معناسنه در نشاید فعل نفی مستقبله غایب ممکن دکل معناسنه با حرف مضارع
بیل فعل یکدر محصول بکار با شنی میلله طوتمق و جریان دن مانع اولوق ممکنه یعنی از
 جوق نسنه ایله اقمه دن منع ایلمکه قابلد را ما چونکه صوچوق اوله اقمه ارکه و جوغله
 انی فیل ایله کجک اولماز با خصوص که بیل صوصغریا کبی زیاده یوز کجک ایچون مصنف
 قدس سره فیل تعین بیورمش صواقما غله بالچوق چوغالوب فیلله کجک اولماز دین
 مقامه مناسب سولیش کوجه که فیل بالچقدن زبوند و کبی سخن برین مقرر شده که
 یکی راجحس ایشان برکماشتند و فرصت نکاه داشتند تا وقتی که بر سر قوی رانده
 بودند و بقعه خالی مانده سخن مبتدا برین تقدیری بر این اتفاق مقرر شد خبر مبتدا
 که حرف بیان تجسس با حرف صلح تجسس فعل یا بدن مصدر در جاسو لقا ایلمکه
 دیر لر بر حرف تاکید کماشتند فعل ماضی جمع غایب کافله ضمیلله حواله
 ایلدیلر یکدر نکاه داشتند حفظ ایلدیلر تا انتهای غایت چوندر وقتی با
 حرف وحدت که بر سر قوی بر حرف استعلا سر تخمین لفظ ایچون قوی با حرف
 وحدت بقعه یاره از زمین بونده مراد اولد قلری بر در خالی بوشد یکدر تھی
 معناسنه مانده لفظ مشترک در لازم مله متقدی بیننده لازم اولنج بقعه لری
 خالی قالمش یکدر متقدی اولنج بقعه لری بی خالی قومشلد یک اولور
 وکنه بر بودند تقدیر اولور بوقعدیرجه محصول سوز بواتفاق اوزره
 مقرر اولدیکه بومیسه انلرک جاسو لفته حواله ایلدیلر و فرصت زماننی رعایت
 ایلدیلر یعنی حفظ شول زمانه دک که بر طایفه نک اوزرینه سور مشلد یک
 وبقعه لری خالی قالمشدی ویا بقعه لری بی خالی قومشلد یک بر سر قوی
 رانده بودتک معناسنی بر قومک باشی اوزره سور مشلدی دین ادا ده

قصورایش نه سنده مانده بونده نهاده معناسنه در دین اکسینک معناسینی فرق
ایرد کلمش تا وقتی که بر سر قوی رانده بودند ک معناسینی تا شل و مانده ک
که اول حرامیلر بر کون بر کاربان با صمغه کمتشدرایدی دین کاربان قیدی ظنی
فتد بر تی چندان از مردان واقعه دیده و جنگ از موده را بفرستادند تا
در شعب جبل پنهان شدند شبانگاه که درزدان باز آمدند سفر کرده و غارت
اورده سلاح بکشادند و غنایم بنهادند نخستین دشمنی که بر سر ایشان تاخت
خواب بود چند آنکه باسی از شب بگذشت تندن مراد شخص در و یا حرف
واقعه دیده ایش کورمش معناسنه در تنبیه دگر بونک کبی ایشلی محبت کورمش
کیمسه لارسال ایلک کرک جنگ از موده ماقبله عطف تفسیری کبی و را ادا مفعول
از موده را راستی دیده دن صکوه بازوب بونده حرف ایلک قاعده سجع دین بونده
خوش سولیمش زیبا سجمه مانع دکل کرکسه بونک کبی را اولکی فقره نک اخرونه با
یازلسن و کرک کچی و اوحنی و غیرینک نهایتی اولکی فقره نک اخرونه و قوی ارتقاء
فتد بر با حرف تاکیده فرستادند فعل ماضی جمع غایب در کوندیم یلودیم کدر ارسال
ایلدر معناسنه تا حرف تعلیل شعب شینک و عینک سکونیه طاع ایچنده
اولان یوله دیلر جبله اضافت لامیه در شعب جبلک معناسینی بیاننده حرامیلر
کدر کاهی اولان یولرد در دین کدر کاره سی بونده دکل فتد بر سفر کرده و غارت
اورده های رسمیلر حرف ترتیب در سفر ایلر و غارت کتور و بدمکدر سلاح
سینک کبیرلر براق معناسنه قلیج و غیرسی کبی ضایم غنیمت جمیدر د و ملک معناسنه
نخسین بای نسبت و نون تاکیده ایلر اولکی دیمکدر زیبا نخست نونک و خانک
ضمه لریله و سینک سکونیه اول دی کدر دشمنی یا حرف تنکیر و حرف وحدت بر حرف
استعلا و سر نخسین لفظ ایچنده تاخت فعل ماضی مفرد غایب چایدی یعنی بلغا
ایلدری خواب بونده او یقو معناسنه در پاس بعض معناسنه در و یا حرف وحدت نخسین
واقعه کورمش و جنگ ضمشر لر دین بر شجه شخص ارسال ایلدر تا کیم اولد فکری

طاع بولنده پنهان اولدی لریجه حرامیلر کیر و کلدیلر سفر ایدوب و غارت کتور و براقلر
 بللرین احدیلر یعنی جوز دیلر و د و یملغی قودیلر اولکی دشمن که اوزلرینه ایلغار ایلدیا
 اویقوایدی یعنی یورغون کلوب او یو دیلر اولقدر که کچه دن بمقدار کچدی بیت
 قرص خورشید درسیاهی رفت شد یونس اندر دهان ماهی رفت قرص خورشید دن
 مراد بونده کنش جورکی در یعنی جر شمس سیاهی یای مصدر به ایلله قرالوق دیمک
 رفت کتدی دیمک بعضی نسخده رفت برینه شد واقع در معنا بود یونس یعنی
 یونس پیغمبر اندر ادا ت صله ماهی یای اصلیه ایلله بالق دیمک اضافت لایمه تقدیری
 یونس اندر دهان ماهی در اضافت لایمه نکت حکمی لام تقدیر اولور و اضافت بیانیه سن
 تقدیر اولور بیتی مراد ات تشبیه مضمون مخصوص دزدان خوابه طالای کانه
 که قرص خورشید ظلمت کتدی حضرت یونس علیه السلام ده دهاماهیه کتدی اوتور
 زیاده طلای منعمس اولر قلرندن نصیره کنایت در حاصلی شدت خوابدن تعبیر در
 مران دلاوران از یکین بدر جستند و دست همه یکان یگان برکت بستند یکین
 کاف عربینک فتحی و میلت کسر یله بصوبه دیر لر به یای اصلیه ایلله طشرده دیمک
 جستند فعل ماضی جمع غایب مجزایلد دیمک دست همه لایمه در و ادا ت تخصیص
 یکان یکان بانک فتحی و کسر یله و کاف عجمیله برر برد دیمک عربیه احاد دیلر همه
 نکت ضمیمه بر بونده حرف صله در کتف کاف عربینک فتحیه و تانک کسری و سکون
 یعزب معناسنه در فارسیجه شادیلر بونده مراد ارد در بستند فعل ماضی جمع غایب
 بغل دیلد دیمک مخصوص دزدان که قوی اویقوایدی طال دیلر بهادر لر یوسیدن
 طشره مجزایلد و بریر الدین اردلر نه بغل دیلر بامردان بدرگاه ملک حاضر
 آوردند همه را بکشستن اشارت فرمود مخصوص ایرته سی پاشا درگاهینه
 جمعی احضا ایلدیله جمله سنک قتلنه اشارت بیوردی اتفاقا دران میان
 جوانی بود که میوه عنفوان شبایش نور سیه و سبزه گلستان عذرش نودید
 اتفاق اصلنده او اتفاق و او حرفه حروف محو ده دن و تا حرف در حروف

مهمی دن بینماتنا فروتا عد اولدو غیچون واوی تابه ادغام ایلدیلر اتفاق اولدی
واغ ونون تنویندن مبتدیه دران میا اول اور تاده یعنی اولولک ارانده جوانی
یا حرف وحدت که حرف رابط صفت میوه بمش و همین اضافه ایچون کلمه غنفل
اول معناسنه و شباب بونده یکتلک دیمکدر و شین ضمیر جوانه راجعه نف
نونک فحیله یکی دیمکدر جدید معناسنه رسیده ماضیدن قسم در مغرد غایب
ایرشمش بود لفظی مقدر در سبزه سینک فحی و هائی رسمیه جمع معناسنه در اماهای
رسمی سزیشلرتک دیمک اولور کلمستانه اضافه ای و کلمستانک عذاره اضافه ای
لامیه در عذرا بونک کی برلده صقل بتن بره دیرلده میده ماضیدن قسم مغرد
غایب بونده مراد بمش دیمک اولور کنه بر بود مغرد و مخصوص اتفاق اول
حرامیلراره سنده بر جوان و ایدری که انک تاز یکتلکی میوه سی یکی ایرشمش ایدی
حاصلی جوانلغنتک اولی ایدری یعنی تاز جوان ایدری دخی عذرا کلمستانک سبزه
سی بمشیدی یعنی خطی تاز کلمشیدی یکی از وزرای پای تخت ملک بوسه داد
و روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت این پسر همچنان از باغ زندگانی برخورده و از
ریحان جوانی تمتع نیافته توقع بکرم اخلاق خداوندی انست که بختشید خون
او بر بنده منت نهد پای خشنیدن مراد سر پر باغی در بوسه داد بحسب لغت بوسه
و بر دی دیمکدر اما اویدی معناسنه مستعمل معلوم اولد که دادن ودهیدن و
وبولولک مشتقائله مستعمل بوسه داد و دشنام داد کی مستعمل روی شفاعت
بیانیه در همچنان اخیلین یعنی یولداشلی اولان حرامیلرکی الان معناسنه ده مستعمل
جایز در که بونده ده الان معناسنه اوله باغ زندگانی بیانیه زنده در دی دیمکدر والف
ونون زاید ادا جمع شکلنده اولدو غیچون های رسمی کاف بحمیه ابدال اولمش و
حرف مصدر زندگانی و زندگانی بر معنایه در دیرلک دیمکدر بر بونده میوه
در بمش معناسنه ریحان رانک فحی و یانک سکونیه اول معناسنه در عرب ریحان
الشبا اول جوانی معناسنه تمتع تفصل بایندن مصدر در انتفاع معناسنه یعنی فایده

لَمْ يَنْفَاقْ فَعَلْنِي مَاضِي يَعْنِي مَا ضَرَفَ قَسَمٌ بَوْلَا مَشَى بِمَكْرٍ تَوَقَّعَ رَجَاءٌ يَكُونُ
 أَمِيدَ مَعْنَا سَنَهُ بِكُرمٍ بِأَحْرَفٍ مَصَابِتٍ وَبِأَحْرَفٍ صَلَاحٍ مِنْ مَعْنَا سَنَهُ مَتَضَمِّنٌ تَوَقَّعَ
 مَتَعَلَّقٌ أَخْلَاقَهُ أَضَافَةُ لَامِيَةٍ دَرِ خَلْقِكَ جَمْعٌ دَرِ خَالِكَ ضَمِّيٌّ وَلَمْ يَكُنْ ضَمِّيٌّ وَسَكُونُهُ
 خَدَاوَنَدَةُ أَضَافَةُ بَيَانِيَةٍ دَرِ تَوَقَّعٍ مَبْتَدَأٌ وَأَنْتَ خَبَرِي كَرَمٌ بِأَحْرَفٍ بَيَانٍ بِخَشِيدٍ بِأَحْرَفٍ
 حُرُوفٍ صَلَاحٍ خَوْنَهُ أَضَافَةُ مَصْدَرِكٍ مَفْعُولُهُ دَرِ وَأَوْضَمِيرِيَّةٍ لَامِيَةٍ بِرَبْنَدَةِ تَقْدِيرِي
 بِرَبْنَدَةِ دَرِ سَنَتٍ نَهْدَمْتُ نَهْدَكَ مَفْعُولٌ صَرِيحِي وَبِخَشِيدٍ وَبِرَبْنَدَةِ غَيْرِ
 صَرِيحِي ^{وَالْمُحْصَرِّ} وَزَرَادَنَ بِرَبْنَدَةِ بِرَبْنَدَةِ شَاهِكِ تَخْتَنِكَ أِبَاغْنِي أَوْدِيَا يَعْنِي
 تَعْظِيمٌ وَتَجِيلٌ أَلْدِي وَشَفَاعَتُ يَوْزَنِي بِرَبْنَدَةِ قُودِي وَدِيَا بَوَاوُغْلَانِ أَوَّلُ يَوْ
 لَدَا شَدِي كِي وَالْأَنَ دِيرَلَكِ بَاغْدَنَ مِيوَةٍ بِمَشْدَرٍ يَعْنِي هُنُوزِ كَنَجٍ يَاشَدُ دَرِ دِي
 جَوَانِلَقِ أَوَّلَنَدَنَ مَتَمِّعٌ أَوْلَا مَشْدَرٌ حَاصِلٌ بِكَتْلَكَنَ طَوِيَا مَشْدَرٍ يَعْنِي دِي كَنَجِدُ
 بِأَشَاهِكِ كَرَمِ أَخْلَاقَتَنَدَنَ أَمِيدَا وَلَدُ كَرَمِ بَوَلَكِ قَانِ بِغُشَلَقَلَفِي بَوِينَدَةِ أَوْرَدِ
 مَتَمِّعٌ قَوِيٍّ يَعْنِي أَمِيدَا وَلَدُ كَرَمِ عَمِيمَكُنَ بَوِي عَفْوَالِيَّةٍ سِينِ بَوِينَدَةِ رِيغَانِي رِيغِ
 مَعْنَا سَنَهُ أَلْوِ بِحَاصِلٍ دِيمَكَلَهَ تَقْبِيرٌ يَنَارُ خَطَا أَلْمَشْدَرِ تَوَقَّعَ بِكُرمٍ أَخْلَاقِ خَدَا
 وَنَدِيَا أَنْتَكِ مَعْنَا سَنَهُ خَدَاوَنَدَةِ مَنَسُوبِ أَوْلَانِ أَخْلَاقِ حَمِيدَةٍ دِي كُرمِ أَيْلَهَ
 بِمِشْدَرِ دَرِ جَانِ أَوْلَدُ كَرَمِ دِينَ أَخْلَاقِ حَمِيدَةٍ دِي كُرمِ أَيْلَهَ بِمِشْدَرِ دَرِ جَانِ أَوْلَدُ
 دِينَ أَخْلَاقِ حَمِيدَةٍ دِي كُرمِ أَيْلَهَ دِيدُ وَكَنَدَةُ أَيْهَا مِشْدَرِ بِخَشِيدٍ خَوْنِ أَوْ
 مَعْنَا سَنَهُ أَوْلَ جَوَانِلَقِ قَانِي بِغُشَلَقَلَفِي دِينَ بِأَيِّ صَلَاحٍ مَعْنَا سَنَدَنَ دِي خَرَامِشْدَرِ
 مَلِكِ رَوِيَا زَيْنِ سَخْنِ دَرِ هَمِ كَشِيدِ وَوَأَفَقِ رَايِ بَلَنْدَشِ نِيَامِدُ وَكَفْتُ
 رَوِيَا دَرِ هَمِ كَشِيدِكِ مَعْنَا سَنَهُ بَوِي بَوِي بَوِي بَوِي وَبَوِي شَدِيدِي دِيمَكَلَهَ
 مُوَافَقِ رَايِ أَضَافَةُ اسْمِ فَاعِلِكِ مَفْعُولُهُ أَضَافَةُ دَرِ بَلَنْدَةِ أَضَافَةُ بَيَانِيَةٍ
 دَرِ يَعْنِي بِأَشَاهِ وَزِينَتِ مَزْكُورِكِ كَلَامَنَدَنَ يَوْزَنِ بَوِي تَارِدِي وَرَايِ بَلَنْدَةِ
 مُوَافَقِ كَلَمَدِي بَعْضُ شَخْصَةٍ دَرِ بَلَنْدِ بِرَبْنَدَةِ جِهَانِ بَيْنِ دَوِشْمَشِ دَرِ وَوَأَفَقِ
 رَايِ بَلَنْدَشِ فَرَقَةٍ سَنِي مَا قَبْلَنَدَةِ فَرَقَةٍ يَهَ مَقَامِ تَعْلِيلَدَةِ دَرِ دِينَ وَارِعَاظَلَكِ

وجود نه ملتفت او میشد رفتد بر پرتوینکان نکیرد هر که بنیادش بدست تربیت
نا اهل را چون کردکان برکنیدست پرتو ضیا و اثر معناسند در نیکانه اضافتی
لامیه در پرتو مبتدا نکیرد فعل فی مستقبل مفرد غایب کیریدن دن طو تمان
دیمکدر خبر مبتدا در هر که هر کس که ایضا نته که سابقا مفصل بیان اولندی بنیا
بنامعناسند در بوند اصل و نسل مراد در و شین ضمیر که به راجعند نا اهل را نا حرف
نفی اهلیتی فی سلباید و را اادات صله در بامعناسند نا اهل را دیمکدر یعنی
ناجنسه و بداصله دیمکدر چون و اور سمیله اادات تشبیه در کردکان اکثر اعجا
ایکی کافی پیله عجمی او قود یار و اق لکی فی مکسوره و بعضی را نایسی عریب و بعضی
عکسجه بعضی منه عفی عنه دیدیلر که کوزد کانک اصلیکده در کاف عجمینک
کسرله و کاف عجم های رسمیدن بدیلر قوزد دیمکدر عریجه جوند بر لر جمیلک فحیل
بر حرف استعلا کبند کاف عجمینک ضمیلله قبه معناسند در تعریب ایدوب
جنبده جمیلک و بانک ضمه لویه ~~حسوس~~ ایولر پرتو یخ طوقاز یعنی قبول
ایلز هر کیمسه که سرشت و خلقی بر امان در حاصلی ناجنس کیمسه ایولردن نور فرالوب
مثار اولماز مصراع ثانی مصراع تنوید و توضیح ایچون کلمشده یعنی نا اهل و نا
جنسه تربیه ایملک قبه اوزره قوز قوم کی در یعنی قبه اوزره قوز قرار ایلدو
کی بداصله تربیه تا اثر ایملز نسل بتار اینان منقطع کردن اولتیرست و پیچ
و بنیاد ایشان بسر آوردن بهر که اتش نشادین و اخر گذاشتن و افی کشتن
و پیچه نکاه داشتن کار خود مندان نیست نسل معروف تور کیمچه دول دوش
دیولر تبار مانک فحیلله بونده قوم و قبیلله مراد در اینانه اضافت لامیه در این
اسم اشارت در قریبه الف و نون اادات جمع در ذوی العقولدن اولدو غیچون
منقطع انفعال بابندن اسم فاعل در فعل ثلاثیه مطاوعه در فاقطع کسلدی
یونک کی یولده اسم فاعل اسم مفعول معناسند در کسلش دیمکدر کردن
ایملک حاصلی کسلک دیمکدر اولیترا یکی اادات تفصیلدن مرکب اسمدر

اول کسی عربی که اصلینده لامک فحیله در لاجی مکسور و قومق دایمچند
پس بونده تاکید ایحوی کلیشه راخق بیخ بای عربیک کسر له کوک در بنیاد
اصل معناسنه در ایشانه اضافت لامیه در حضرت شیخ تفتان قصد ایدوب
قریدر بصیده انتقال یومردی بر آوردن بونده چیقرمق در قلع و قمع معنی
بیخ و بنیاد مقدمه مفعولیدر تته که نسل و تبار و منقطع کردنک مقدمه مفعولیدر
بهتر یکرت دیگدر و کنه بر سین و تامقدم در که حرف تعلیل اتش نشانده
مقدمه مفعولیدر نشانده لفظ مشترک در اتشله مستعمل اولسه سویندر ملک
معناسنه در اما در ختله مستعمل اوله دیگرت معناسنه در عرجه غریب دیرلر
غینک فحیله طاشله استعمالده بویله در اما انسانده اقعاد و اجلاس معناسنه
و بر کیمسه بر مصلحت اوزره نصب ایلکه دیرلر اخر کاف عربک فحیله کوزدر قور
معناسنه گذشتن ترک ایلک یعنی وافی عینک فحیله عربیدر اندلرک یلانسه
دیرلر ما عجم کسر عینله اوقور نته که سایر لرینی بویله ایدر بچه بای عربک فچی وجیم
عجیله یور یجوجه جور ده دیرلر کار خرد مندان لامیه در و مبتدا و خبری نیست
تاکید بیت سابقله بو ترکیب مقول ملکدر بیور که یونلرک اصل ونسلی
منقطع ایلک اولار که و یونلرک کوکینی و دینی یرندن اوزوب چیقرمق یوگرکه
زیر اتش سویندر و ب قورخا لیتقویوب اهل ایلک و بیلا فی اولدوب یا
و رینی اولدر میوب صقلب و بسملک عاقله راشی دکلر بعض نسخه ده نشانده
یرینه کشتن یا زار لفظ مشترکدر اولدر ملک ایلله اتش سویندر ملک بیننده
پادشاه بیورد و غنک حاصل و نتیجه سی بود که جمیع قتل ایدوب هیچ بری
ترک ایلک کرک معلوم اولکه اتشد نصکره وافی دن صکره رایان مق
و بچه دن صکره برهنه ایلله شین ضمیر یازمق صحیح نسخه لره مخالفدر بیت
ابراکواب زندگی بارد هرگز از شاخ بید بر خوری ابرو ت زندگی دیرلرک
در حیات معناسنه بارد فعل مضارع مفرد غایب لازمه متعک یا بیننده

مشترک بودند متقدید یغدر یغدر مضانه شاخ دال و باق مضانه
 بیده اضافه لامیه در بید بای عربینه کسر یه سکوت ا عاجی دیر بر بوند
 بیش مضانه در خوری فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب یمز سین دیمکر ابر مبتدا
وجه شرطیه خبر بارد فعل شرطی آب زند کی مقدمه مفعول و فا علی تخته ابره
راجعه ضمیمه در خوری اجزای شرط و مفعول صریح و از شاخ غیر صریح مخصوص
بولوت کواب حیات یغدر سده ده هر کن سکوت دال نده میوه یمز سین بوند بارد
مجازا بار ارنده مضانه در دین معنای اشتراک کن غافل ایش بصیر دکل دکله که
دینله از کواب بار دین احتیاج جنس تکلفه دشمن و اصل نده فعل لازم در نعم مضا
اما بوند یغدر مضانه مضانه مقصود در دین معنای اشتراک کن اکاه دکل ایش
بافرو مایه روزگار میر کزی بوریا شکو خوری بأ حرف صله و یا خود حرف
مصاحبت فرو مایه الحق اصل یعنی بداصل و نا جنس دیمکر روزگار بوند
از مان اوقات مضانه در میر فعل نفي مفرد مخاطب ایلمه معنای لازمی
صرفا بله دیمکر کن حرف تعلیل ب قشش بوریا یه اضافه فی لامیه در بوریا
برد و لوح حصیر رق غو قشندن طوق غورا نا طولیده و دیار عریده فقر استعمال
ایدر زیر مشهور و معروف و لان حصیر ن او جود در شکو خوری نیک مفعول
صریح و از نفي غیر صریح مخصوص الحق اصل نا جنس کیمسه یه روزگار
ایلمه یعنی تربیه سنه اوقات ایام صرفا ایلمه و انکه روزگار کچورمه زیر بوز
قشندن شکو یمز سین حاصلی بداصل نا جنسندن سعی و کوشش صرفا ایدر
اندن صلاح و رشد توقع ایلمه همان فی بوریا دن شکو تخصیصی رجا
ایلمه کچی در زیر این سخن بشنید طوعا و کها پسندید و بر حسن رای
ملک افریں خواند و گفت انچه خدا وند دام ملکه فرمود عین حقیقت
که اگر در سلک صحبت ان بدان تربیت یافتی یکی از ایشان شدی اما
بنده وارست که بصحت صالحان تربیت پذیرد و خوی خود ندان کرد که

مرسوری

مراسله

هنوز طفلت و سرت بغی و عناد آن کوه در نهاده متمکن نشده است طوعاً و کرهاً
تمیز لغله منصوب مصدر لم و یعنی فارسیجه خواه و ناخواه دیرلر حاصلی ظاهر امر
و منقاد اولدی اما بطناً کوه کوهی دام ملکه جمله معترضه علم بدیده دعای مشتمل
جمله معترضه به حشوی ملح دیرلر که حرف تعلیل سلت دیرینه دیرلی ایلکنه
دیرلر صحنه اضافی بیانیته در بدان یرامازلردیم کدریاتی حکایت حال مافی
بولایدی دیم کدر شدی ده بویله درامید و ارامید لودیم کدر زیر اوارادت
نسبت در که حرف بیان بصیحت با حرف سبب پذیرد فعل مضارع مفرد غایب
فاعلی تحتیه غلامه راجع ضمیر دیرلر فعل مضارع در سابق کبی که حرف تعلیل
هنوز لان دیم کدر بغی تعری معنایه در عناد سرکشک آن کوه دن حرام
دزدان عربده نهاد خلقت و طبیعت دیم کدر متمکن ثابت دیم کدر و محض
وزیر شفیع چونکه پادشاهدن مذکور کلمتی ایشندی ظاهر طاعتله و باطناً
کراهله بکندی و پادشاهک حسن و رای و تدبیرنه افرین او قودی یعنی
تحسین ایلدی و دخی دیدی اول نسنه پادشاه ملکی اید اولسون بیوردی
عین حقیقتد زیر اکی بو اوغلان اول براخلرک مصاحبتی دیریننده و انلرک ص
ترتیب بولسیدی بیورد و غزنی انلرک بری اولوردی اما بن قولک امید
صلی مصاحبتی سبیله تربیت قبولایلیه و عقار خوینی طوقه زیر الان نازه اوغلان
اول حرامیلر بلوکنک بغی و عنادی طریق و روشی طبیعتند ثابت اولو
قرار طوقه شد بویله طفل بیورد و غنی محبان طریقیله در زیر یوقاروده نو خط
جوان بیورد مشیری بس ایکی کلام تقارض ایدر امدی طفل بیورد و غنی تا
لغله تعبیر ایلک کرک که تناقض اولیه یکی ان ایشان فقره سنک اولنه
واو عاطفه ایراد ایلین شرطی جزا سز قوشدر و حقیقتی هنزه مجتله
ایله یان نلر املا ده خطا ایلش لر عین حقیقت دینکوه حرف تعلیلی یعنی که
حرفی ترک ایدر لم مقصوده و اصل اولما مشلرود و حدیث که ملین بولور

الاوقد يولد على فطرة الاسلام ثم ابواه يهودانه وينصرانه ويمجسانه واو ح
حال در حرف ظرف حد یشت تقدیر بد حدیث وارد و ثابت که حرف بیان و رد
ما حرف نغی من حرف صله بریره متعلق دکل مولود اسم مفعولید طوع غش معنا
بونده ولد مراد در الاحرف استنا و او حرف حال قد حرف تحقیق یولد فعل مضارع
مفرد مذکر غایب مبنی للمفصل علی حرف جر یولدیه متعلق فطره مجرور علی ایله معنا
خلقت در اسلامه اضاف لامیه در تم حرف عطف ابواه تشبیه اب در تغلب
طریقله یعنی ابی امه تغلب الیش لفظا مرفوع مبتدا ضمیر محلا مجرور مضاف الیه
مولوده راجع یهو انه مولوده راجع ضمیر له فعل مضارع تشبیه مذکر غایب مبنی للفاعل
در تفصیل باینکه الف ضمیری ابویه راجع در یهودی ایدر و نصرانه یهودانه
کمی در هر خصوصه نصرانی ایدر لر یمکدر نصران شامده بر کویک اسمید ربو
یعنی نصرانی دینی اول اول کویک خلقت در ظهور ایدر و کچون اکانت ایدر و
نصرانی دیر و مجسنا سابقه کچی در باده وصفه ده جوی انش طیانده دیر
فارسیجه کبر دیر کاف عجمیک فتحله یعنی جوی ایدر لر یمکدر و معنی مولود
بر مولود طوع غشا لا خلقت اسلام اوزره یعنی دین اسلامه قابل و ایمانه مستعد
خلق اولور شویله که کنده حالی اوزره قالو بخلاف دین اسلامه بر کیمسه مقار
اولوسه مؤمن و موحد قالو پس با یاسی و اناسی ابی یهودی ایدر لر یهود
ایسه و نصرانی ایدر لر نصرانی رایسه و جوی ایدر لر جوی لرایسه وزیرت جوی
سوقدن فرم اولور که مذکور بر طفل اوله لیکن حکایه نکت اولی جوانی کو
ستر علی کل حکایه تعارضدن حالی اولماز الاجوز از تکابله معلوم اولاکه
وزیر کلامی حدیث شریفله تا پیدا یلدو کی بوا یکی بینله تا پیدا ایدر قطعاً
بایدان یار کشت همسر لوط خاندان بنو تش کر شد با حرف صله و یا حرف مصحح
بدان بدلت جمعیدر یار منزلد یمکدر یار یولد اش کشت فعل ماضی مفرد غایب
اولدی دیمکدر همسر بونده باشد اش دیمکدر حضرت لوطه اضاف قیله خاتو

مراد در خاندان اهل بیت معنای در نبوت اضافی لایته در شین ضمیر حضرت لوطه
را جعد یعنی حضرت لوط که میفرماید خاندانی و اهل بیتی که شد کاف عجمه
بتدی یعنی ضلالت و شدی مخصوصاً حضرت لوط که خاندانی یاره منزله و یا
خود یاره منزله یا اولاد یا یعنی یاره منزله قونشیدی عجمی حضرت لوط که اهل بیتی
که اولاد یا یعنی ضایع اولاد حضرت شیخ دیمک است که مذکور خاتون حضرت لوط
همسر کن و حرم نبوت و لشیک یعنی منبع هدایت اولاد نبوت اضافی شرف
بوش خاندان عظیم الشان ایکن ضلالت اهلته قوشلفه ضاله اولاد یا غرض یاره
منزله یا حاجت اولوب بدکار لوله یا اولاد نک طبیعت انسانی ده قوت تأثیر
بیان در نبوتش ضمیر میسر ارجاع ایدوب معنای اول خاتون نبوت خاندان
ضایع اولاد یا در خاتونه نبوت اثبات ایش بو خود جایز دکل سک اصحاب
کهف روزی چند بی نیکان گرفت و مردم شد سک سینک فحی و کاف
عجمه کلب یکدیگر یعنی ایت اصحابه اضافی لامیه در و کفه کذلک کهف
مغاریه دیر اصحاب کهف اضافی ادنی ملا بسه ایل در بوخه بالرانده
یا توبانده که اولاد قلی چون روزی یا حرف وحدت چند عجم فحله نجه
دیگر بی بونده بای عجم فحله ایز وارد معنای در نیکانه اضافی لامیه
نیکان نون کسرله و کاف عجم سکونیه نیکنک جمید را یولرم یکدیگر گفت فعل
ماضی مفرد غایب طوتدی یکدیگر فاعلی تحتند ضمیر سکه را جعد مردم بونده
انشاد یکدیگر مخصوصاً اصحاب کهف سک بر نیچه کون ایول ازین وار
طوتدی ایول اویدیا مردم یعنی انسان مرتبه سنه و اصل اولدی که انسانله
بیله جسته کیر سه کرکته که مشکوة الانوارده بیور که عجل ابراهیم عم و کیش
اسماعیل عم و ناقة صالح عم و بقره موسی عم و حوت یونس عم و عمار عنبر
و ماله سلیمان عم و هدهد بلقیس و کلب اصحاب کهف و ناقة محمد علیه السلام
مصطفی صلی الله علیه و سلم بونلر جمیعاً قوج صورتند جسته داخل اولورلر

بوند سگ قیامت ادم صورته متمثل اولوب جسته کیر سه کرت دین عندی
سوی لشکر د موند مفرد در مورد معناسه دین خردی بلز امش حضرت لوطک زوجه
سی حکایه سی صاحب کشف قصه سی کتب تفاسیر ده و شرح احادیثه مفصل
یازد و غیچون بونده بیانی ترک اولندی این بکفت و طایفه از ندمای ملک باو
بشاعت یار شد ندای ملک از سر خون او در گذشت و کفت بخشیدم اگر چه مصحت
ندیدم این بکفت فاعلی قایی وزیر شفیع در طایفه یا حرف وحدت و هنر حرف
توسل ندما ظاهر بود که بونده ندما صاحب معناسه اوله اما افتلرده بوجع
بولندی بل که ندیم باده مصاحبه دیمش و جمعی ندام کلور کسرنوله دیمش و ملکه
اضافت لایمه در یا حرف مصاحبت او ضمیر وزیره راجع در بشاعت یا حرف ظرف
یا ریولداش بونده قرین مراد در یا حرف تعلیل سرخون او سابقا تحقیق و بیان اولندی
یعنی قانی هوا و هوسند در حرف تاکیده گذشت کچی بخشیدم فعل فنی مایخی
مشکام وحده با غشلم دیمکدر محصول وزیر شفیع بو حدیث شریفی و بو ایکی
بتیاق و قودی و یا د شاهک مصاحبه ندن بر طایفه انکه شفاعتده یار اولدیله
تاکیم بادشاه او غلنک قان دو ملک هوسند کچی دیدی قانی سکا با غشلم اگر چه
که لایق و مناسب کوردم رباعی دانی که چه کفت زال بان ستم کرد دشمن نتوان حقیر محمدا
دشمنده دانی فعل مضارع مفرد مخاطب در استغزای متضمن که حرف بیان زال رستم
دستانک بابا سیدر کرد کاف بحینک ضمیمه بهادر دیمکدر اضافتی بیانیته در دشمن
شمرک مفعول اولی و حقیر مفعول ثانیه سی بیچاره حقیر مصطوفی دشمن بونده مصد
معناسه در زیر نتوانده رایحه استقبالیته ملحوظه صیغی دیمکدر دیدم بسی آب
زمر چشمه خرد چون بیشتر آمد شتر و بار ببرد بر چشمه بکار باشی دیمکدر خرد
خانک ضمیمه و رانک سکونیه اوق دیمکدر از که حق معناسه شتر دوه بار بونده
یوکر حمل معناسه کسر جایله رباعی خطاب عام طریقله بیور ربیلور مسینی
رسمک بابا سی زال پهلوان و بهادر رستم نه دیدی بوند نضکره اوج مصرع مفعول

زالد یعنی دشمنی حقیر و بیچاره صایمق او را از حاصلی زیون اعتقاد ایلک او را از
 بویست مقام تعلیلده در زیر اجوق کوردت که او اجوق و ازه جوق بکار باشی شنید
 صو چونکه زیاده کلدی دوه یوکیله کورتدی یعنی کاه اولور که دشمن قوتلنوب و الله
 سزمد و کت ایشلر ظهور ایدر باعی برینه قطعه یازنلر بلنوش ستم کورد کاف و عربیله
 دینلر خطا ایشلر فی الجملة وزیر پسر انجانه برد و نعمت پیرورد و استان ادیب بتر
بتیشلر نصبه تا حسن خطاب ورد جواب و سایر ادیب ملوکش بیاموختند تا در
نظر همکنان پسندیده آمدی از شمایل و اخلاق او در حضرت ملک شمه میکت که تر
بیت عاقلان در وی اثر کرده است و جمل قدیم از جبلت او برده ملک را ازین سخن
تبسم آمد و گفت بیت عاقبت کت زاده کت بشود کچه با آدمی بزرگ شود فی الجملة
حال کلام بعض نسخه ده استاد و ادیب و او عطفله و اقعد فی الحقیقه بیاموختند
و عاقلان کله برینه مناسب بود و سجع ده بونی اقتضا ایدر فتامل پیرورد
و کورد فاعلی و پیر منکورد و کرم ند یازنلر فاعل ملاحظه سنی ایشلر و سجع غافل ایشلر
ادیب فیصل یعنی فاعل را ادیب تعلیم ایدر محیی کمسه ادیب ذن صکره را یازنلر مخالف
یازنلر تا حرف تعلیل حسن خطاب یعنی هر کس لطف و حسنله تکلم و خطا ایلکی
ورد جواب یعنی رد جوابی حسن لطفله حاصل و جبر او زده معقول ایلله جوابی
رد ایلکی سایر بونده جمیع معناسنه در ادب ملوک لایمه در یاد شاهلره لایق
ادیلر دیمکدر شین ضمیر پسره را جعدر تا حرف تعلیل در حتی معناسنه همکنان هانک
و کاف عجمینک کسرله لفظ مشترکدر جمیع اقرا و امثال بیننده حاصل اسم جمعدر
شمایل شمایلک جمعدر سینک کسرله و اخلاق خلقت جمعدر خانک ضمتی
و لاملک ضمتی و سکونیلله عطف تفسیری قبیلندن در خویلدیمکدر حضرت بوند
برلرده حضور ایلک پیرورد معناسنه در شمه بونده از اجوق معناسنه در
و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه حرف وحدت در دین بلنلر ایشلر که حرف
رابط مقول و لدر تربیت عاقلان مصدر فاعلینه اضافتیه در حرف ظرف

رد ایلک
 رد ایلک
 و سزمد

رد ایلک
 و شمتی
 سزمد

وي ضمير پسر در بيت عاقلان مبتدا اثر کرده است خبري جملت خلقت معنائه
بر برده لغت طاهره ايلتمش اما مراد اخراج وازاله در ملك را بونده يا حرف
صله در تبسم ملك حاصل خنده کلدی و بوييتي او قودي کرت ايکي کاف
عجميد و اولکسي مضمود و راساکن با ادبي انسانله ديمکدر بزرگ بانك
وزانك ضمه ليله و رانك سکونيله و کاف عجمينك سکونيله اولو و بويوت معنائه
در بزرگ شود بويوت اولو و بويوت محمول کلام وزير او غلاني اوينه ايلندي
و ناز و نعمتله بسلدی و لوتاد و ادبي او غلاني تربيه سنه نصب ايلدي تاکيم
حسن خطابي و رد جوابي اکا تعليم ايلدي و جميع سلاطين ادا ب و ارکاني اکا
او کتد يارحتي جميع اقران و امثال نظرندة مقبول کلدی سوف کلام اول معنائه افهم
ايد که وزير او غلاني او غول ايد غلاني اوله که انکله بوقدر تقيد ايلمشد بر کوره
وزيرانك شمایل و اخلاقند پادشاه حضورند بر مقدار سويلد عا که عقل تربيه
سي اکا تاثير ايلمشد و جهل قديمي انک خلقت و طبيعتند بچهارش پادشاه
بوسوزدن کلمسي کلدی و ديد عاقت قورد انکي قورد اولور اکوچه انسانله بويوت
يعني قور انکي انسان النده ده بويوسه بر تخيلکي ترک ايلکي تربيت عاقلان ما
بعديله وزيرك مقول قولند داخل اوليوب بلکه حضرت شيخ وزيرك مقصود
بيان ايراد ايلکي کتور مشدرد بن کلامک روحنه واصل اولماش فتامل
سالي و برين برآمد طائفه او باش محله و او بويوسند و عقد مراقبت بستند
تا بوقت فرصت وزير او پسرش بکشت و فعت بيقياس برداشت و در معاره
دزدان بجاي پدر بنشست و عاصي ملک دست خيّر بدهان گرفت و گفت
سالي يا حرف وحدت برين بو تربيت رعایت اوزره کلدی يعني بو حال اوزره
برايکي يل کچدي طائفه هنر اضافتي چون کلمشده وحدت ايچون دين خطا
ايلمش در او باشند مراد بونده لوندر او باشه اضافت بيانند در محله يه
اضافت لاييه لوصف برايکي يل بو حال اوزره کچدي وزيرك محله سي

نوند لوی او غلنه قارشید. واللهی و دخی بوداشتر عقدی با غله یلری یعنی اتقا و ایند
تا فرصت و قنده وزیر ایکی او غلیله قتل یلدی و بی حد بقیاس نعت قالدی
 و حرامیلر مزار سنده باباسی برینده و تردی و عاصی اولدی سوق کلامدن فهم اولان
 بود که مذکور پسر سرمد اولدی او غلی اوله پادشاه ایشد بجل تجرت الی دندانیله
طوتدی و دیدی قطعه شمشیر نیک زاهن بد چون کند کسی ناکس بتر بیت
نشوق ای حکیم کس شمشیر نیک فتحی و کسر یله قلیج نیکه اضافت بیانیته در ایو قلیجی
کندک مفعول صریحی و ازاهن غیر صریحی اضافته بیانیته در برامزد مردن دیمکده
چون و او اصلیه ایله استفهام انکاری مفید در کسی با حرف و حد ثله فاعل کند
ناکس الجودنی دیمکده بتر بیت با حرف سبب نشود فعل فی مستقبل شوی دند
اولماز دیمکده راسمی تحتند ناکس راجع ضمیر درو خبری کس درو ای حکیم مقرر ضمه
محصول پادشاه حیرتندن الی ابردی و دیدی ابو قلیجی بارامزد مردن نیجه اید
 بر کیمسه یعنی بر نسنه ناک که اصلی برامز اوله انی بر کیمسه نیجه اید ای عاقل
 ناکس و دنی الاصل تربیتله کس اولماز حاصلی برامز تربیتله ایو اولماز نشود
 شدندن اشتقاق مصادراحوالندن غافل اولوش باران که در لطافت طبعش
خلاف نیست در باغ لاله روید و در شوره بوم خس باران بغور که حرف ربط صفت
لطافت طبع لامیه ش باران راجع در خلاف ظرفک فاعلید در باغ رویدک ظرفیدر
 و لاله مفعولیا کو متعدي اعتبار اولور سه تضمین ظرفیله و لازم اعتبار اولور سه
 لاله مبتدا و روید خبری و رویدک صله سی بر مقتدر نسته اولور مثلاً سبیش
و ایکی شوره در باغه معطوفدر بوم پرید زمین معناسه پس شوره بوم چوقاق
 اولور که انده اوت بتمز اولور خس خانک فتحیله چور چوب معناسه در محصول باران
 که انک لطف طبعنه خلاف یوقدر یعنی پرده طایلی بقار هیچ بریده کرک بغاز
 بویله ایکن باغده لاله بتور و شوره پرده چور چوب بتور یا خوق انک سببیه
 باغده لاله بتور چوق پرده خار و خس حاصلی هر یکنه استعدادی و اریسه انی بتور

معلوم اوله که سیدی علی ده ظاهر بود که رویه رو باید معناسه در اشتراک و یا جان طریقه
دید و کنه سروری اعتراض ایلمش لیکن اعتراض قانون مناظره اوزره دکلر رفتار مل و
بوم چورق برید و کنه ده دخل ایلمش که مفرد ظن ایلمش دیو بحال بوکه تضریرند هیچ بر
وجهله افراد اکثما از برای تعزیر نه ارض ذات ملح دیمش و تور کیله چورق بر پس
دخل برنده و لغظ شوره مضاف در بومه لیکن ضرورت وزن ایچو خذف اولندی دید
فاسد در زیر اصلي بوم شوره ایدی اضافدن قطع ایدوب ترکیب مزجی ایلد یلو
پس بالفعل اضافت دعواسی باطل در رویه رستن دن اشتقاق احوالی بلن
ایلمش دیگر زمین شوره سنبل بر نیار در تخم عمل ضایع مکودان زمین شوره
بیانیه در بوم شوره کی نه که ذکر اولندی زمین مبتدا بر نیار و فعل نفی استقبال
مفرد غایب لغتده یوقاری کتور مزدیمکدر اما بونده حاصل امتز و بتفریمکدر خبر
مبتدا در و سنبل مقدم مفعول در و غیر شوره یه راجع در تخم عمله اضافت بیانیه در
مکودان فعل نفی مفرد مخاطب ایلد دیماکدر تخم عمل مفعول اولی و ضایع مفعول ثانیه سی
محصول چورق بر هرگز سنبل بتر مز پس زمین شوره ده تخم عمل کی ضایع ایلد
یعنی سنبل بتور میگوین که سعی و کوشش ایلد که بی فائده در تخم و عمل عبارت لرخی
و او عاطفه ایلد ایراد ایلین معنایه و اصل دکلر ایلمش نکوی با بدان کردن چنانست
که بد کردن بجای نیک مردان نکوی با حری مصدر ایلد دیماکدر با بدان با حرف
صله کوندک نکوی مفعول صریحی و با بدان غیر صریحی چنانست مصرع ثانیه مرفوعه
که حرف بیان بد کردنک مفعول صریحی و بجای غیر صریحی جای عهده و حق
معناسه اولنجه با حرف ظرف اولور اما مقم اولنجه با حرف صله در و اضافتی لامیه
نیک مرد ترکیب منجید اصلنده ترکیب اضافتی ایدی یعنی مرد نیک صکیه
اضافتی فسخ ایدوب ترکیب مزجی ایلد بلکه قانونی بود مردان الف و نون ادا
جمعه در محصول یاره مز لره ایلد ایلد ایلد یار از لوق ایلد کی در یعنی
ایکسیده یار از در حاصلی یار از لره رعایت و تعظیم ایلد ایلد اهان و تحقیر

ایلت کی در نامعقولی القدر یا خود مراد بواوله که یا را مزله رعایت غرضی هانت در
و ابولره اهانت غرضی رعایت در زیر بدن بد کلوه نه قدر که ایلت ایلسک و نیکه
نیک کلوه هر قدر بر مزلق ایلسک والله اعلم حکایت سر هنک زاده را بر در ستر
اغلیش بدیم که عقل و کیاستی و فهم فراستی زاید الوصف داشت هم از عهد خردی
اثار بزرگی در ناصیه او پیدا سر هنک چاوش و جری باشی لغت زده بوا یکی کیمسه تعین
ایلت پس پنجه کیمسه تعیم ایلت یا نشند تعیم ایلت زاده ده یا حرف وحدت و هزه
حرف قوسل و رادات مفعول و بر طرفیت افاده ایدر و سراسی اضافتی لامیه در اغلیش
اضافه بویلدر اغلیش هزه نک و لامک ضمیه و میلت کسر یله جنکیز خان شلند
بر پادشاهک اسمیدر پس یکی ضمه ایله دینلر ابراهام ایلتلر که حرف رابط صفت کیاست
زیر کلت با حرف تا کیده فراست عطف تفسیری کی یا حرف تنکیر زاید الوصف و صند
بیرون عهد زمان خرد اواق بونده کوجک مراد در یا حرف مصدر آثار اثار
جمعیدر بونده نشانلر مراد در بزرگیه اضافت لامیه در یا حرف مصدر ناصیه الن اوز
اولان صیغه کراما بونده این مراد در یعنی پیشانی پیدا لایح واضح دیمکدر ^{و کس}
سلطان اغلیش قیوسنده بر سر هنک زاده کردیم که عقل و ترکی و فهم و فراستی و صند زاده
ایر کی یعنی بواوصافی تقریر و تعبیردن وصف بیان دن بیرون ایر کی اواقلی زماننده
دخی اولوق اثار و سعادت نشانلر کی التند ظاهر و هوید ایر کی یعنی عظیم الشان
اولاجنی کوچک کلندن معلوم ایر کی بالایی سرش زهوشمندی می تافت ستاره بلند
بالا بونده اوست معناسنه در عرجه فوق دیر لر سر اضافت لامیه درش ضمیر سر هنک زاده
یه راجعدر را حرف ابتداء هوش اوص در یعنی عقل مند اادات نسبت یا حرف مصدر
می تافت حکایت حال ماضی در پیلدر دی یعنی تابان و در خشان اولور کی دیمکدر
زهوشمندی بوفعله متعلق در ستاره فاعل می تافت در بلند کی به اضافت بیانه
در بلند بوجه دیمکدر رفعت معناسنه ^{لست} سر هنک زاده نک باشی اوزره
اوصلولغند رفعت کوچی تابان و در خشان ایر کی بالایی سرش اولنده در تقریر

ایدوب در بالایی سرش دین فارسی بلز مش زهوشمندی ستاره بیاندردین ابوبیان
 اللمش فی الجملة مقبول نظر سلطان آمد که جمال صورت و کمال معنی که حرف تعلیل جا
 کوز لکن حسن کی صورت بد مراد شکله یعنی روی و معنادن مراد اخلاق و اطوار
 یعنی امور باطنی داشت لغت طوتی دیکه اما استعماله وار لغت عبارت
مختص حاصل کلام مذکور جوان نظر سلطان مقبولی کلامی یعنی پادشاه
 مقبولی اولی زیباشکلی و صورتی کوزل و کمال اخلاق و اطواری و ایدوبی حای
 ظاهری و باطنی معور ایدوبی زیبا هم حسن صورت و هم کمال سیره مالت ایدوبی
 و حکما گفته اند توانگری بهرست نه بمال و بزرگی بعقلست نه بسال توان مطلق
 قوت در کاف عجمت فحیله کاردن مخفف در ادات فاعل رجبی معناسنه توانله ترکیب
 اولغله غنی معناسنه افاده ایدوبی ترکیبه بایر بر با حرف مصدر با حرف مصحح
 و هنر صنعت و صنعت مهارت دیر لر اما استعماله عیبیه مقابل در که عریجه منقبت
 دیر لر مقابل مثلبت در عیب بزرگت اولو با حرف مصدر اولو لوق دیکه بونده عظمت
 و بناهت شان مراد در **مختص** و حکما و عقلا دیمش لر در که غنیلق و بایلق هنر
 ایلده در **مختص** هنر ایلده در یعنی معرفت و کمال الله در و ماله اسباب دنیا ایلده دکلر و اولو
 عقله در سینه دکلر یعنی سن و ساله و چوقیشامقله دکلر یعنی عقلا نظر نه
 عاقل و کامل جوان نادان پیر سال خورده دن معزز و مکرم در حاصلی عقل و کمال
 اولیجیه چوقیشامق فائده ایلز دیکه انبای جنس او برو حسد بردند و
 و بخیانته مترم کرم ندود رکشتن اوسعی بی فائده نمودند انبای جنسند
 مراد بونده سایر چاوش زاده لر در با حرف مصاحبت خیانت معروف و با حرف و
 یاسن ابراد ایدنلر جمیع نسخه لوه مخالف یازمشلر کشتن او مصدر لغت مغفول اضافی
مختص اول سر هفت زاده نل انبای جنسی که حسد ایلدیر یعنی پادشا
 منظور نظری و مقبول خاطری اولدو غیچون قسقدیلر و خیانت ایلده این مترم
 ایلدیر و قتله بی فائده سعی کوسر دیلر اما کارکر اولدی مصرع دشمن چه

لق

هک

کند چو مهربان بشد دوست مهر محبت و بیان ادات فاعل درجی معناسه مصراع دشمن
 نه ایلم که قادر در چونکه دوست اهل محبت و شفقت اوله یعنی برد دوست و یاران ایدینه دشمن
 بیک دور و لغوا ایدوب دوستی بوزمار ملک بر سید که موجب خصمی ایشان در حقان
 چیست گفت در سایه دولت خداوندی همکنار را راضی کردم مگر حسود را که راضی نیست
 الا بزوال نعمت من که حرف بیان موجب بونده سبب معناسه در اضافتی لامیه در ختم بونده
 دشمن در یا حرف مصدر همة اضافتیون گشته لامیه در سایه دولت بیایند خداوندی به
 اضافت بویله در یا حرف نسبت همکنان جمع را ادات مفعول مکررات استثنای حسود
 را را ادات مفعول که حرف تعلیل الاحرف استثنای زوال زالی برون یعنی نصرایانک
 اجوف و او پسندن کیمت معناسه نعمت اضافتی مصدر است فاعله اضافتی در و نه
 اضافتی لامیه در محرک پادشاه بویله بدخواه لک ایلد و کلری مکر و حیل
 مطلع او یحیی بویله سوال ایلد بیکه انلر و سنت حقه حصون تارینک سبی ند یعنی
 عدا و تارینه باعث ندر پسر دیر پادشاهت سایه دولتند جمع قبو قوخی راضی
 ایلد الا حسود را راضی اولما زالایم نعمت زوالیله یعنی مراد لری بنی باب سعادنگ
 مهبور و نعمت کردن دور ایلم کرد دولت و اقبال خداوندی دایم باد دولت و اقبال
 بونک کبی بر لوده عطف تغییر قیبلند ندر خداوندی اضافتی لامیه در و یا حرف نسبت
 باد موقع عاده فعل امر غایب صیغه سیدر یعنی پادشاهت دولت و اقبال اولسون
 دیم کرد صحیح نسخه ده بویله واقعد و تقدیر دایم و باقی وثابت و جا وید در پس
 بوالفاظ بریسی کتابته اثبات ایدنلر صحیح نسخه لره مخالف ایلشدر وقتا که پس
 الا بزوال نعمت دیر بیه لازم اولدی پادشاهت دعا سیک تعقیب ایلم که اگر چه
 رومده عادت ابتدای کلامه دعا ایلمک در مثل سلطانم صاغ اولسون دیرلر
 اندن صکوة تکلمه ابتدا یدر لقطعہ توانم آنکه نیازم اندرون کسی حسود را
 کنم خود برنج درست توانم فعل مضارع متکلم وحده در توانند نند قادرم دیم که
 آن اسم اشارت در و بر مقدم تقدیر یا توانم آن که حرف بیان نیازم فعل

نفي استقبال متکلم و حده بونده متعدي را بختميم ديکند لازم ده کلور انجنيتم معناه
اندر و ن دن مراد خاطر در جوف دين اصابت ايلمش کسي به اضافتي لاميه در حسق را را
ادات مفعول کم فعل مضارع متکلم و حده در کينه ن دن بونده ايليم ديکند تعديري
چه چاه کم در حسود کمت مقدم مفعولي اولي وجه مفعول ثاني سي کو که حرف
تعليل و او صميري حسوده را جعد خود بونده روم ضمه ايله و او رسميله کند و معنا
در برخ با حرف ظرف برخ رانک فتحيله زحمته ديرلور در يا منتظر اولد و غي معنای
ظرفي تاکيد ايدر بایه حرف زاید دینلور زاید دیشلور درست سین و تادات خبر
هنه مجتلبه ايله یا ز نلور هنه زاید یا ز مشلور حسود قادرم اکاکه کیمسه خاطري پریشا
و دینی رنجیده ايليم يعني هيج بوجهله کیمسه اذا ايليم اما حسود نه چاه نه درمانه
یومک اول کند و دن برخ و بلاده در يعني حسد متمنع الاناله ذاتي و جبلي مرضه اني اند
دفع ایدوب از اله سده قادر دکلم. بمیزا برهي اي حسود کيس مرخبيست که ان مشقت
ان جز بملک سنان درست بمیزا با حرف تاکيد بر فعل امر موزم مخاطب اول ديکند
عرجيه مت ديرلور تا حرف تعليل برهي يا حرف استقبال برهي رانک فتحيله فعل
مضارع موزم مخاطب در بونده قورتلا سين ديکند کين اصلنده که این در که حرف
تعليل این اسم اشارنده حسده و رنجبيست يا حرف وحدت که حرف رابط صفت
مشقت ان اضافتي لاميه در و رنجبه اشارت بملک با حرف مصاحبت ملک موت معناه
در درست بونده مرستن معناسه در حسود اي حسود اول تاکيم مرض حسد دن
خلاص بولاسين زيرا بوجهله و حسد بر املر که انک مشقتن موتدن غري ^{جله} علا
خلاص بولوق ممکن دکل يعني حقه و حسد بر مرضه که در ماني موتدن غري دکل
قطعه شور بختان باز و خواهند. مقبلا نرا زوال نعت و جاه شور بخت بونده
بد بخت معناسه در اصلنده قرش موش طالعلور ديکند الف و نون ادات
جمع در شور بختان مبتدا خواهند فعل مضارع جمع غايب خبر مبتدا ايسترلور ديلور
بازور يا حرف مصاحبت ازوالف مودله شوق و اشتياق معناسه در خواهند

متعلق یعنی مفصول غیر صریحی در مقیدان اصحاب اقبال معناسنه در الف و نون
ادات جمعید محصول بدیخت و بد طالع اولنلر اهل اقبال و دولتک ارزود
و اشتیاقله نعمت و جاهلینک زوالین استر بیت ای بخانی سوریش بقلا فی یقلان
انکیون هب کوزلر یوفا اولسون دیرم کوز نیند برون شبیره چشم چشمه افتاب راجه
کناه نیند فعل فی استقبال مغر غایب دراکو کورمزه دیمکدر برون با حرف ظرف رو
کوندوز شبیره اصلنده وصف ترکیبیدر شبله پریدن کیچه اوچی معناسنه صکر
یاراسه اسم جنسه اسم اولدی پس چشمه وصف ترکیبی در چشمه افتاب بونده عین
الشمس معناسنه در کنش چشمه سی اضافت بیانیته را حرف اختصاچه کناه تقدیر
کنا هست محصول شخصک کوندوز کورمده و کی افتابک قصورند دکلدر
بلکه کنایه اول موضوعند بونک تقدیر فی چشم شبیره ایلین وصف ترکیبی داکاه او
اولدوغندن ترکیب اضافیه ارتکاب ایش واکو روزه شبیره نک کوزی کورمیه دیند انچه
کمتش مصرع ثانیینک معناسنی افتاب چشمه سنک نه کنایه و ارزیرا بوقیاحت شمسین
دکلدر بلکه یاراسنک کند و سندنه دین مصرع اولده ایلد و کی خطایی تاکید ایش
بعض شراح شبیره اصل واقع اوزره لغتدریش و بعضی حق بودر که شبیره دن
ماخو اولغه مانع بو قدریش لیکن حق بودر که اوچی بله اصابت ایشمیر زیر اصلنده
پونده شب در سایر مشتقاتدن اولان وصف ترکیبیلر کی شبیره چشمک معناسنی ای
عینه دین معلوم در که ایکی اوکی وصف ترکیبی ناکاه دکل ایش راست خواهی
هزار چشم چنان کور بهتر که افتاب سیاه راست بونده کرچک و طوغری معناسنه
خواهی فعل مضارع مغر مخاطب و دیلرسک معناسنه یعنی معنای شرطی متضمن در
جوابی بودر دیمکدر هزار بیک دیمکدر عرجه الف دیر لامل سکوله چشم
چنان موصوفک صقه تنه اضافتی قبیلندند و تبر هزار کور مبتدای ثانی بهر
خبری و جمله اسمیه خبر مبتدای اولد که من تفضیلیه معناسنی متضمن در افتاب
مبتدا و سیاه خبری محصول طوغر و سن دیلیوب کرچکن استر سک بیک یاراسنه

در شهری
این سنه
و سرور
و کافی

کوزلونک کوزی کورا و لوق یکدر قرص افتاب سیاه اولمقدن زیار بر قشیر کوزی
کیمسه اعی اولمقدن عالمه ضرر مرتب اولما زامتا افتاب سیاه اولمقدن تمام عالمی ظلت
قیلا را اگر خواهی هزار چشم چشای یعنی شیره چشمی کور اولوق یکر کدر افتاب سیاه
اولمقدن راست دیر سین و راست خواهی معنا جتندن شرط مخدوفه جوابدین
تطویل کلام الزم فائده زیار معنادید و مکنی در بویله دکل سن صحیح دیر سیک بیت
یاراسه کوزی کوز کورا و لوق اولادرافتاب سیاه اولمقدن دین مقصود بیت و اصل
اولما مش بیت معناسنک تحقیقنده اول مقبوله بیلک دانه چشم اعی و نابینا اولوق
یکدر افتاب بی نور و ضیا اولمقدن دین اول مقبوله بیلک دانه چشم عبار ایطام الیش
حکایت یکی راز ملوک عجم حکایت کنند که دست تطاول بهمال رعیت داز
کرده بود و جور اذیت اغار که حرف بیان دست تطاول بیانه تعدی و ظلم النی
دیگر در با حرف صله مال رعیت لایمه در دراز کرده بود اوزاتمشدی دراز دال
فحی و کسر یله اوزون دیگر بونده دست تعدی عبارت در اذیت فتح هجره و کسر زال
و تشدید بیایله رعیت وزنی اوزره انجملت دیگر با غار دضکره بر کرده بود
تعدی اولنور که اولکی فقریه مطابق اوله **مخصوص** عجم پادشاهلرند برین
حکایت ایدر که تعدی و ظلم النی رعیتیه اوزتمشدی و جور و جفا و اذایه
باشلمشادی **خلق** از مکاید ظلمش در جهان رفتند و از کرب جوهرش راه غربت
گرفتند **خلق** مراد سلطنتی التند اولان قوم در مکاید مساجد و زین اوزره
جمع مکیده در کید دینلر اصابت ایلدیلر **ظلم** اضافتی بیانه در در حرف ظرف
جهان عالم بر رفتند بونده طاغولر ایدر دیگر کوبت کافک ضمیمه لغتده غم غصه
دیگر اما بونده شدت معناسنه در جوریه اضافت لایمه در شین ضمیر یکی
راز ملوک عجم را جعد در راه غربت لایمه در **مخصوص** حکمی و احری التند
اولان خلق ظلمت مکولرندن عالمه طاغولر کیدیلر دخی جور و جناسی
شد و المندن ترک اوطان ایدر و ب غربت یولن طومشدر یعنی دیار غربت اختیار

ایلشردی چون رعیت که شد ارتفاع ولایت نقضا پذیرفت و خزینہ تہی ماند و شمنان
 از هر طرف زور آوردند چون ادا ت تعلیل کہ کاف عربینک فحیلہ اکسک معنا
 در کاف عجمک ضمیلہ دین مضای کہ ایلش ارتفاع افتعال بایندن مصدر دغفران
 وزنی اوزرہ پذیرفت ولایتہ اضافتی لامیتہ در مراد مملکت در نقضا نزلت ضمیلہ
 مصدر دغفران وزنی اوزرہ پذیرفت بای عجمینک فحیلہ فعل ماضی مفرد غایب قبول
 ایلدی دیمکدر نمی تانک فحی و کسر یاء خالی مناسبہ یعنی بوش ماند فعل ماضی مفرد
 غایب قالدی دیمکدر ~~مختص~~ چونکہ رعیت اکسکدی محصور مملکت نقصان
 قبول ایلدی خزینہ دخی بوش قالدی در شمنلرہ ہر جانبدن زور کتوردیلر یعنی
 ہر جانبدن علیہ و هجوم کوستر دیلر زیلا ~~محصول~~ رعایادن و تجماردن حاصل اولو
 بونلر ایسہ ظلمندن غیری مملکتہ فرار ایلدی یلرایدی پس محصول کیمدن السور قطعہ
 هر کم فریاد دیکار روز مصیبت خواهد کور ایام سلامت بخوان مردی کوش فریادرس
 وصف ترکیبی در رسیدند بر کیمسہ مدد نہ ایریشیہ یہ دیلر و یا حو تنکیرو یا
 حرف وحدت روز مصیبت اضافتی فی مناسبہ در خواهد فعل مضارع مفرد
 غایب فاعلی هر کم دہ کر یہ راجع ضمیر و مفعول فریادرس و ظرف زمانی روز مصیبت
 در کو خطاب عام در حرف تاکید ایام سلامت اضافت فی مناسبہ در یا حو
 صلہ جوان مردی سخن مناسبہ وصف ترکیبی در و یا حو مصدر کوش فعل امر
 مفرد مخاطب در سعی ایلہ در ویش دیمکدر ~~مختص~~ هر کیمسہ کہ مصیبت
 کونندہ یعنی باشندہ برایش و شوب بر حالہ او غرادر غندہ مدد نہ فریاد نہ ایریشی
 بر کیمسہ استرس اول کیمسہ یہ دیکار و وق و صفا و سلامت و رفاهیت ایانندہ سخیل
 و کرم و خلقلہ حسنہ معاملہ یہ سعی و کوشش ایلایہ یعنی وقت ضرورت دہ یار و
 ویاور و معین و معاون دیلر کیمسہ فراغت و حضور زمانندہ هر کیمسہ عزت و جت
 اوزرہ اول تا کم سکا احتیاج وقتندہ هر کس فریادرس و مغیث اولہ فریادرس
 یاسنی حرف مصدر بن ظن ایلشد جو افرم رجل شباب ~~سنہ~~ مضادہ کلور دین

عنک سولیش بند خلقه بکوش از نواری برود لطف کن لطف که بیکانه شوق خلقه بکوش
 بند خلقه بکوش اضافی بیانه در زیر خلقه بکوش وصف ترکیبی در قولانی خلقه بی
 دیکه معلوم اولکه رسوم اعجامند در خرید عبید بسک قولانه خلقه کچور ملک تا کیم
 رهبرند ممتاز اوله یعنی یومش او غازی که رومده که در او غازی دیر فرقی اوله دیو
 اراگون محفلات شرط در نوازی فعل فی استقبال مغرد مخاطب نوازیدند فی
 وضه جانزد را و خشامزسک دیکه برود فعل مستقبل مغرد غایب در رویدند
 کیدر دیکه نوازی نواختن دن در و دخی رفتن دن اشتقاق ایلین بلز ایش لطف
 کن فعلتک مقدم مفعولید و تکرار تاکید لفظی قبیلندند سوکنه لطف ثانیه فضکره
 برکن مقدر در کن فعل امر مغرد مخاطب دکنیدند ایله دیکه که حرف تعلیل بیکانه
 بای برینک کسری کاف عجمیله یاد معناسنه در یعنی اشنا اولین کیمسه شود فعل مضارع
 یعنی فعل مغرد غایب شویدند اوله دیکه اسمی تختند بیکانه راجعه ضمیر و خبری
 خلقه بکوش و بیکانه مبتدا و مابعد خبری و لیس خلقه بکوش قولکی یعنی
 عبد مملوکی که و خشامزسک یعنی رعایت ایلوب جفا ایدرسک قبوکن بحر یعنی
 قرار ایدر حاصلی جوهره ایدر میوب سنی زلت ایدوب کیدر پس ایدی لطف ایله
 یعنی تعظیم و تجلیل ایله که بیکانه خلقه بکوشک اوله حاصلی ایلک اوزره اولکه هر کس
 سکا بنده اوله حضرت شیخ بیتنه محتمل الضدین صنعتی رعایت ایش ثامل تدبر
 روزی مجلس و کتاب شاهنامه می خوانند در زوال مملکت ختاک عهد فریدون
 روزی یاحرف وحدت او صیری پادشاه مذکوره راجعه بونده کت شاهنامه دن
 مراد ظاهر افروسی شهر نامه سی اوله زیر ابواسمعه مشهور اولد انکی چون اضافی الله
 ذکوالله می خوانند او قورلر ایدی دیکه حکایت طریقیله در حق ظریف
 زوال مصدر در ذهاب وزی اوزره زال بزول دن یعنی نصر بابینک اجو و اسند
 مملکت اضافت مصلحت فاعله در و ختاکه اضافی لایمه در و ختاک و فریدون
 قصه لری سابقان اولندی و لیس برکون مذکور پادشاه مجلسنده

شاهنامه کتابی و قنوردی خاکی ملکیتی زوالی خصوصه یعنی آنکه قهار و قوتلوی
 پادشاهت محکمت و سلطنتی نه زوال نیجه کلدی و فریدون بر تیره و بی کسی شاهزاده ایکن
 نه و جهله پادشاه اولدی دیوشاهنامه بتورایی او قنوردی وزیر ملک پرسید که فریدون
 کیخ و ملک و حشم ندانت بر پادشاهی چه کونمقر شد حشم جانک و شینک فتح لریله
 خدام معنادر اما بونده امام نوری شرح مسلم حدیثنده بیورد و غی مراد در حشم الرجل
 من تعصب له و حرمه من یحرمه و تعصب له یعنی کشینک حشمتی شول کیسه در که
 کشته تعصب ایلیه و اول متعصبه خدمت ایلیه اول کشتی به خدمت ایلین کشتی به تعصب
 پس بونده فریدون خاکی حشمیدر که حاضری که تعصب ایلی و فریدون خدمت ایلی خاکی
 خدمت ایلین و خاکی که تعصبه ک ایلی زیا خاکی او موزنده بن ایکی یازنه بینی بینی
 بیدر میگون کونده ایکی کیسه هلاک ایدری اول جهنندن هر کسی خوف ایروب ملکندن
 فراد ایدری و فریدون بن ابتهی قوتوغنه صغوردی و خاکی که عدوا ولوردی بو جهنندن
 یانسه جم غفیر جمع اولدی و جمیعاً خاکی که دشمن اولدی پس بر کون علی الغضله الغار
 ایرون با صوب باشین کسیدلر و فریدون تخته کجوب پادشاه اولدی مذکور توار بخنده
 یازیلنک مجلیدر تفصیلین مراد اینن حمدی مستوفی تار بخنده و شاهنامه فردوسییه
 مراجعت ایلسن محصل کلام وزیر یی پادشاه ظالمه سؤال ایلدی که فریدون بر تیره و بی کسی
 شهرزاده ایلی خزینه و ملک و حشمتی و خدای یوق ایلی اوزرنه پادشاهلق نیجه مقرر
 اولدی و خاکی کی صاحب عظمت و قدرت پادشاهه نه و جهله ظنر بولدی گفت
 اینخان که شیندی خلقی بر و تعصب کرمه آمدند و تقویت کردم پادشاهی یافت
 خلقی با حرف وحدت نوعیه بر بولک خلق دیمک اولور بر حرف استعلا و ضمیر
 فریدون را جعدر با حرف مصاحبت تعصب معروف کرمه آمدند کاف عجمینک کسر
 جمع اولدی و یکدر تقویت تفصیل اینک ناقص و اولسندن مصدر در ر قوت
 و یرمک معنانه پادشاهی با حرف مصدر محض پادشاه دیدی اینجیلین که
 کتابدن بو مجلسده اشتدک و یابوندن غیری برده اشتدک دیمک اوله بر بولک

۹۲
خلق انك اوزرنه تعصب طریقه جمع اولدی یار و تقویت ایله یار پس پادشاه خلق بولدی
حاصلی بوجمله پادشاهلک ایختان که شنیدی عبارتندن مفهوم اولان اولد که وزیرت
سوالی تجاھل طریقه اوله تامل وزیر گفت چون کرد آمدن خلق موجب پادشاهیست
تو خلق را چر پریشان میکنی مگر سر پادشاهی نداری چون ادات تعلیل کرد آمدن دالک
سکونله جمع اولق معناسنه در خلقه اضافت لامیه در موجب پادشاهی اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیدر یا حرف مصدر خلق را ادات مفعول خلق میکنی نلک مفعول
اولی و پریشان مفعول ثانیه میکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر مکر بونده کافه معناسنه
در سر سودا و هوس و آرزو معناسنه اسمدر مکر پادشاه خلق پاسک یوقدر دین باشد
خطا ایش نداری فعل نفی مستقبل مفرد مکر مخاطب طو عمان سین یعنی پادشاه لغه
و سلطنته سبب درین خلقی چون پریشان ایدرسن مکر پادشاه خلق سودا ال یوقدر یعنی
اگر سنده سلطنت هوسی اولسه ظلم و جور خلقی اور کدوب محکندن قاچر مزدت بیت
هانیه که لشکر بجان پروری که سلطان بلشکر کند سروری پروری فعل مضارع
مفرد مخاطب لشکر مفعول صریحی بجان غیر صریحی که حرف تعلیل سلطان مبتدا و مابعد
خبری سروری یا حرف مصدر **موصوفه** هم اول یکدیگر که لشکری جانله بسلیه
شین یعنی کمال رعایتله تربیه ایله سن زیر پادشاه لشکری ایله سرور لک و پادشاه خلق
ایدر پس چونکه بقای سلطنت اجتماع عسکر و اتفاقد عایا یله در اندری جان
و کولدن رعایت اوزره طو قوب ممکن اولد و غی دکلو حرمت و عزت ایملک کرک
گفت موجب کرد آمدن سپاه و رعیت چیست پادشاه وزیره دیدیکه سپاه و رعیت
جمعیته سبب ندر گفت پادشاه را عدل باید تابرو کرد ایند و رحمت تا در سایه دولتش
ایمن نشیند و ترا این هر دو نیست **موصوفه** وزیر دیدیکه پادشاه عدل و رحم
کرک تا کم اوزرینه عسکر و رعیت جمع اولد لر و رحمت و شفقت تا کم سایه دولتنده
امین و اسوده اولوب بیغم غصه محکمتده قرار ایدوب حضور ایده لر سنده ایسه
مذکورک یکسی بیله یوق اوسنکده سلطنت نیجه قرار ایدر حاصلی سنت جور و ظلم

بر حده و ان شده که سلطنت الدن کتمه قریب اولشد مشوی نکند جور پیشه سلطا
 که نیا بد کت چو یانی نکند فعل نفی مستقبل مفرد غایب جور پیشه وصف ترکیبی اسم
 نکندک در جور پیشه جور مضارع معنای لازم مبینی ظالم در سلطانی یا حرف مصدر
 و سلطانی خبر نکند در که حرف تعلیل نیا بد فعل نفی مستقبل کلز دیکر کت ایکی
 کاف عجمیله قور دیکر چو یان جیم و یای عجمیله ترکیبه جیم عجمی و یای عربیله چو یان
 دید کلز بد عربیله را عجمی دیر را حرف مصدر چو یان لق دیکر حرف جور پیشه
 اولان کیمسه پادشاهلق ایلم یعنی پادشاهلق ایده من زیر قور دن چو یان لق کلز صلی
 ظالم کیمسه نک پادشاهلق قور نک چو یان لغی زیر قور نک قور یله و نماده اختیاری
 یوقدر یعنی صری یوقدر نک نک ظالمک رعیت انجمنه اختیاری یوقدر بعضی شرح
 نکندری نشود و جوری اکا اسم و پیشه سلطانی اکا اضافله اکا خیر و سلطانی
 یا سنجی حرف وحدت طوب تصور معناده یعنی چو پیشه سلطانی نشود پیش
 صکره کذا سمعت و فیه تکلف استعمال کنه فی معنای شود مجاز دیمش صکره دیمشکه
 او مولر که نکند جور پیشه سلطانی یا حرف وحدت و لق اعتبار یله و معنایی
 پادشاهلردن بر پادشاه جور پیشه ایلم دیمش صکره و مجوز ان یقال دیوب اعراب
 ایروپ دیر که جور پیشه وصف ترکیبی در نکندک فاعلی و سلطانی یای مصدر
 ایله مفعولی و معنایی سلطنت ایده من اول کیمسه صنعتی جور اوله دیمش بونک
 یکی ترزیقانی صواب ایراد ایلمک ایکی لیکن اختلاف طبایع و تفاوت اذهان
 و مراتب ادعائی بیان ایلمک چو ذکر اولندی پادشاهی که طرح ظلم افکند پای دیوار
 ملک خویش بکند پادشاهی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت طرح بوندن قانون
 و اساس معناسند در پس ظلم اضافت بیانه اولور افکند فعل ماضی مفرد غایب فاعلی
 مذکور پادشاه در و طرح ظلم مقدم مفعولی پای بوندن اساس معناسند در ترجمه
 عمل دیر در یواره اضافت لایمه در بلکه اضافت بیانه خویش لایمه بکند پای
 ناکند ایله فعل ماضی مفرد غایب در قازدی دیکر و قور یای یعنی قلع و قمع ایلمک

بقدری و خراب ایلدی دیمکده پادشاه مستد و بکنده خبری و پای بکنده مقدم معقول
و اصول بر پادشاه که ظلم رسم قانونی خلق عالمه صالحه یعنی مملکتی خلقنه ظلم و ستمی
عادت بدنه کنده مملکتی و باسلطنتی دیوارینک اساس و قلعی خراب ایلدی زیر اطمینان
سلطنت ثابت و قایم اولما بعضی شرح طرح عوارض و صالحون معاشنه در اضافت
بیانیه در دیش و بعضی شرح سی فرض ایدوب بیانیه اولوق لازم دکل دیوب معاشی
ظلمی خلق عالمه طوح ایلیمه دیش بوندن اولمه طرح رسم اساس دیش در پس بوا یکی کلای
بینده تعارض واقع اولدی زیر اطمینان خلق عالمه طوح ایلیمه مصدر معاشیه در پس مصدث
مفعولیه اضافتی قبیلندن اولور مصرع اولت معاشی بر پادشاه که ظلم مملکتی بر او
یعنی ظلمه بنیاد ایلدی دین ایدوب بنیاد ایدله ممش و مصرع ثانیست معاشی حقیقتیه اول
پادشاه کنده و سلطنتی دیوارینک ایاغنی قازدی دید و کیده بی بنیاد در ملک راپند
و در بر اصح موافق طبع نیامده بکند فرمود و بزندان فرستاد یعنی وزیرناصحت نصیح و نیک
پادشاه ظالمک طبعنه موافق و مطابق کلای زیر وجود اوزره مخلوق ایلدی پس
وزیرت کلای رای باطلنه موافق کلای و کنده بن بحضور اولدی و بخود وزیر بویه
سخت و درشت سولید و کنده بن بحضور اوله زیر اکابرک کوکلی نازک اوغند در پس وزیر
قید و بند بیوردی و ای زندانه کوندر دی یعنی جبر ایلدی بسی بر نیامده که بنی عم سلطان
بنمازمت برخاسته و بمقاومت لشکر را راسته و ملک یدر خواستند بسی چوق بر
نیامده چوق کچمده یعنی چوق زنا حر و ایلدی که حرف بیان بینی اصلنده بنین ایلدی
اوخلر دیمکده نون اضافت سبیله دوندی بنینک عمه و عمت سلطانه اضافتی لامیه
بنمازمت با حرف صله و با حرف مصاحبت برخاسته متعلق منازعت مفاعله باند
مصدث برخاسته بر حرف تاکید خاستند فعل ما ضی جمع غایب القایدر بمقاومت
با راسته متعلق مقاومت مصدر در مقابله و مقاتله معاشیه راسته استندک مفعول
غیر محیی و لشکر مفعول محیی راسته فعل ما ضی جمع غایب بزه دیلر یعنی حاضر
و مهتیا ایلدی ایلر ملک لایمده خواستندک مقدم مفعولی در استدر یلر و دیلر یلر یلر

محرک وزیر حبس آید که نکره چوق زمان کجی که پادشاه جابرک
 عی او غلری منازعه و نزاعه قالقدیلر و پادشاه جابرک مقابله و محاربه سیچون لشکر بر
 قلدیلر یعنی حاضر و مهیا ایلدیلر و اندن بابا الرینک مملکتی طلب ایلدیلر قوی که از دست تطل
 او بجان امده بودند و پریشان شده برایشان کور آمدند و تقویت کردند تا مملکت از تصرفش
 بدر رفت قوی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت دست تطاول بیانه بجان امده جان
 بیزار اولمشلر ایشان مراد بنی عم در تقویت مصدر در تعصیل یا بنشد قوت و برکت معنای
 تا حرف تعلیل **محرک** بر قوم که پادشاه جابرک ظلم و تعدیسی اندن جانان بیزار اول
 رت دیار اید و بر غلبت اختیار ایشلر اید و هر طرفه داغملشلر اید بنی عم اوزرینه جمع
 اولدیلر و کافرت و قوت و یردیله حاصلی که معین و ظهیر اولدیلر تا مملکت و سلطنت تصرف
 چقدی یعنی مملکتی المذنب الدیلر و برانان مقرر گشت و عی زاده لر اوزرینه مقرر اولدی قطعه
 پادشاهی کور و اوار دستم بزریر دست دوستدارش روز سخی دشمن زور و اورست کواصلند
 که او ایددی که حرف رابط صفت و اوضیر غایب پادشاهه راجع و رانک فحیده جایز معناد
 ستم سینک کسر لیه ظلم دیمکدر زبردست و صف ترکیبی در کشینک الی التند اولنه دیرلس
 رعایا و خدام کبی دوستدارده و صف ترکیبی در محبت معنای شین خیره اضافتی اسم فاعل
 مفعول اضافتی قبیلندند و روز سخی اضافتی فی معنای در و یا حرف مصدر شدت
 کونده دیمکدر دشمن زور و اورد ترکیب توصیفی و زور آور و صف ترکیبی او ریدندن
 زور کتوبیجی یعنی قوی و غالب و یحیی دیمکدر **محرک** بر پادشاه که الی التند اولنه
 ظلم جایز طوبه یعنی جایز کوره انک محبت شدت واضطراب کونده قوی و غالب دشمنده
 یعنی ال دست شدت و ضرورت حالتند محکم و شدیدا اولور خصمی وعدو سیدر حاصلی
 که معین و ظهیر اولدیلر تا مملکت و سلطنت تصرفند چقدی یعنی مملکتی المذنب الدیلر
 هوادار و محبیلر دشمنی اولور بار عیت طح کن و زجنگ خصم ائمن نشین زانکه شا
 هنشاه عادل را رعیت لشکرست با حرف مصاحبت جنگ خصم اضافتی مصدر فاعله
 و یا مفعول در ائمن کسره هنزه ایلدیلر پروا و ائمن معنای مستعملد زان اد

تعلیل در لاجل معناسنه که حرف بیان شاهنشاه عادل بیانیته رعیت مبتدا و لشکر خبری
مخصوص رعیتله صلح ایله یعنی رعیتی ارضا و خشنود ایله و خصم جنگ و جدالند و فاع
و بی پروا و تور زیر عادل پادشاهک رعیتی لشکر و رعیتی محلی و شجیه رعیت لشکرک
اید حاصلی عداالتی بسبب لازم کلامه پادشاه اوسته و نوب لشکره ناصریا و اولور
دو شمنه جواب و یروب پادشاهی محاربه قیدندن ازاد ایدرن **حکایت** پادشاهی غلام
عجی در کشتی نشسته بود غلام دیگر در باندیکه بود و محنت کشتی نیاز موده کویه وزاری
اغاز کود و لوزه براندا مشافتا چند آنکه ملاطفت کودند آرام نگرفت با حق مصاحبت
غلام قول عجی به اضافت بیانیته در دل بلینه عجی بر لر و یا حرف نسبت حرف وحدت طویانند
اصابت ایله بر کشتی کافر یک فحیله و یای اصلی ایله کیده سفینه معناسنه قیاس عجی و کشتی
ده بالونین صکره بر یای وحدت ایراد ایلت ایدی اما بمقام بر باد کویه مشهور در
غلام مبتدا دیکوخی دیکو در یا مفعول نذیره بود و جمله خبر مبتدا در محنت در یا به معطوف
کشتی به اضافتی لامیه در نیار موده فعل ثنی استقبال ضامش یعنی تجربه ایلمش کویه
اسم مصدر غلام معناسنه زاری یای اصلیه ایله مصدر را کلامی معناسنه یای مصدر در دینلر
اضافت ایلمش اغاز کرد باشلری دیکو لوزه لاملت فحیله اسم در تریه معناسنه عرجیه
عشقه دیر لر بونده اندام دن مراد اعضاء در ملاطفت ملائمت معناسنه در آرام بونده قرار
معناسنه **مخصوص** بر پادشاه عجی قولله یعنی دل بلن ایله مکیه کیروب او تور مش ایدی
غلام بوندن غیری در یا کور مشدی پس غلغه و ایکلمه که باشلری یعنی فریاد و فغانه
باشلری و اندامنه لوزه و رعشه دوشلری یا بو غلق خوفدن یاد کز خوفندن اولقد کیه
بوکه ملاطفت و ملائمت ایله قرار و آرام طوعدی حاصلی تره مسی و فریاد و فغانه
کسمدی یا وحدت ایله اولسه بر پادشاه بر عجی قول ایله کشتی ده او تور مشدی یعنی در یا
سفریچن بر کشتی به کیر مش ایدی دیمک اولوردی بر پادشاه احوال بلن بر عجی غلامه
و عجزه محبوب معناسنه استعالی شایعه و محله کاقرینه در دین عنایتات
سینش عنایتات سولیده عج ماهر در و بر پادشاه خاطر یای مربوط اولان بدول بلن

عجمی غلامه خدمتکار ایله کچی به کبر و شکر ایدیک دینده اترنجه کشش زجراتر کسیدن ربط
 خاطر فهم و طمان ملک را عیش از و منقص شد را ادا تخریص عیش عینک
 فحیله دیر لک در حیات معناسنه منقص و اسم مفعول در تفعیل باینده صاد ممله ایله
 مکدر دیمکدر حاصل غلام اولدوغندن پادشاهت عیش و صفای اندن مکدر اولدو
 یعنی زیاده مثالم اولدی چاره نیی انستند اهل کشتی بو غلامت اضطرابی و پادشاهت
 الم و کدر نی دفع ایلمک چاره یلمکدر حاصل غلامت بقرار لغنی دفع ایدمه مدبر کمر پادشاه
 هک الم و کدر نی دفع اوله چاره برهنه یازوب و حدیچون طوقاندر زاید یار نشلدوزاید
 سولیشدر حکیمی در ان کشتی بود گفتا کفر مانی من اورا خاموش کنم پادشاه گفت
 غایت لطف باشد حکیمی با حرف وحدت حکیم دن مراد اهل حکمت اوله و باعاً قل
 و دانا اوله غایت لطف لامبته در کمال لطف دیمکدر حاصل کشتی ده بیلده بر حکیم
 و ایددی پادشاهه بیدی اکی بیور رسک بن اینی خاموش ایدمه بن یعنی کمره و زار نیی
 واضطراب نیی و بقرار لغنی دفع ایدمه بن پادشاه ایتدی غایتله لطفدر حکیم فرمود غلام
 را بدر پا انداختند باری چند غوطه خورد مویش بگرفتند و سوی کشتی اوردند
 بهرم و دست در دبنال کشتی او بخت چون برآمد بگوشه بنشست و قرار یافت
 تا حرف تعلیل غلام را ادا ت مفعول انداختنک مفعول مرجح و بدر با غیر مرجح
 و با حرف صله وحدت چند نجه دیمکدر غوطه غینک فحیله صویه طالمق
 معناسنه در غوطه اسنادی مجازید زیر ایچدی و کی دکن صوبیدر یعنی هر غوطه
 ایلد کجه بو غزینه زکو صوبی کیده سیر اول اعتبار بیلده غوطه ایچدی دیر حاصلی
 سببه اسناد مجاز مرسل قبیلند در مویش بگرفتند او غلنک صاحبی طوقاندر
 بهرم و دستا کی ایله بیلده دیمکدر در بونده حرف صله در با معناسنه
 دبنال بونده کچی و منی در بعض نشنه لوده دبنال برینه سگان دوشمش عتمان ورنی
 اوزره دوشن معناسنه بعض شراح سگان جمع ساکن در دیش ظاهر کیده ساکن
 اولاملر مراد در اکر بویله ایسه خطای فاحش ایش تا مل تدبیرا و بخت بونک کی

۱۹
برلوده یا پیشه ی دیگر در فعل ماضی مجهول اوزره در دیشن ابن سید علی و سرور ی افتر
ایدوب فعل ماضی معلوم دیدی بوجوهله تعرض الیش لیکن ایکسی بیله ایشا
ایلمش زیلا و یخت بونده یا پیشه ی معناسنه در اصل ی معناسنه دکل فتامل
برآمد چقدی یعنی کی اوزرینه بکوشه باحرف ظرف کوشه بوجق یا حرف و حث
وهزه حرف توسل محصول حکیم بوردی تا کو غلامی دریاه اتدیلر برینجه
غوطه ایچدی یعنی برینجه کوه دریاه طالیدی و چقدی پس صاحبین طوتدیلر کی
جانبنه یعنی پاننه کتوردیلر کی البله بیله دومنه یا پیشه ی چونکه مینک اوستنه
چیتدی برکوشه ده او توردی و تسکین و قران بولدی حاصلی اولکی کریم و زرای
و فغانی مندرفع اولدی ملک راپسندیده آمد گفت درین چه حکمتست یعنی پادشاه
حلمت وضع عاقلانه سی و تدبیر و حکیمانه سی مقبول کلدی و حکیم سوال ایلدی که
بوتدیلر که حکمت ندر دیو گفت اول محنت غرق شدن بخشیده بود و قدر
سلامتی نمیداشت همچنین قدر عاقبت کشتی اندک بمصیبت گرفتار آید قدر
لامتیه در ویا که تنکیر بعضی نسخه ده سلامت کشتی واقع و همچنین کذاک و میکر
یعنی غلام عجمی کی قدر عاقبت لامتیه در بونده عاقبت دن مراد صحت و یکر که
یا حرف وحدت که حرف رابط صفت با حرف صله مصیبت اسم فاعل افعال با بندن
مفرد مذکوره غایبه در اما بونک کی برلرده روزگار دن ایریش محنت و بلا به دیلر
بعضی نسخه ده بمصیبتی یای وحدتله واقع محصول حکیم دیدی اول بو عجمی
غرق اولوق محنتی طوعا مشدا پس صحت و قدر و عاقبتی بلندی شدی غرق اولوق
لذتی طاندی و اولومدن خلاص بولدی کی ده صحت و عاقبت ابله او توری
عظیم نعمت بلدی کنه بونجلین سلامت و عاقبت قدرینجا بر کیمسه بیلور که بمصیبت
گرفتار اوله بعضی شرح همچنین عبارتینجا مابعدیلر شخصه تخصیص ایلدیلر
قصه و حصه اعتباریله لیکن تمه قول حکیم اولوق انبدر همچنین قدر
و عاقبت کسی اند قولنی ای من یعرف قدر العافیه دیو تفسیر ایلین تفسیر الیش

قطع ای سیر ترانان جوین خوش نماید معشوق منست آن که بنزدیک تور^{شیت}
 ای حرف ندانند یا مخدود تفسیر ای شخص برده می کند که عریجه شعبان در بر شیر
 عجم لغت ده و او و یا معروفه و مجهوله اعتبار اول نور معروف اولد که و او ساکنک قبلند
 اولان ضمه و یا ای ساکنک ماقبلند اولان کسره تمام اشباع ایلیمه سین و مجهول اولان اولد
 تمام اشباع ایلیمه سین ترا سکا دی کند نان جوین بیاینه در جو جمیل فتحیله اریه دی کند
 عریجه شعبان در بر شینک فتحی و عینک کسر یله و یا حرف نسبت و نون حرف تاکید اریه
 اتمکی دی کند نماید فعل ماضی نفی مستقبل غایب ندن کور نمند می کند معشوق
 منست اضافتی لامیه در آنکه تقدیری انکس که نه که مکروه بیان اولند یا زشت
 زانک کسر یله چرکن دی کند رقیع معناسه ^{لش} ای شول کیمسه که طوقسون
 یعنی بنم کبی اج دکل سین سکا اریه اتمکی خوش کور نمند یعنی طوق قلغدن اریه اتمکین
 بکنن سین لیکن بنم معشوق و محبوبه اول کیمسه که سنک یا نکه چو کتدر یعنی سکا
 خوش کلین بکا خوش کاور حاصلی اریه اتمکی طوق قلغدن مقبولک دکلر اما
 بن اجم و محتاج بنم مسلمدر حوران بهشتی راد و رخ بود اعراق از دوزخیان
 پرس که اعراق بهشت حوران حانک ضمیمه حورک و حوانک جمعیله حمر حمر
 و حوانک جمعی اولد و غنی کبی اما عجم مفرد مقامنده استعمال اید اادات جمع اذخالی اید
 حوران در بر بهشتی یه اضافت بیاینه در یا حرف نسبت و اادات صله دوزخ
 دالک و زانک فتحیله طامودر یعنی جهنم اعراق جنت ایل جهنم ارا سنده بر دیوارک
 اسمیدر دوزخیان دوزخینک جمعیله اهل دوزخ معناسه و پرس فعل امر
 مفرد مخاطب سوال ایله دی کند که حرف بیان اعراق بهشت مبتدا و خبر ^{لش}
 جنت اعراق که جنتله جهنم بیننده در دوزخ در یعنی اهل جنته نسبت اعراق دوز
 خدر اما اهل دوزخه سوال ایله که اعراق جنت در حاصلی احوال عالم جمیعاً مواضا
 قیدر مثلاً ادم وارد که تاوق اتنی بکنم یب بلدر جن و کو کجین اتنی استرا اما ادم
 وارد که کاواقی یا ننده قوزی ایندر لباسه و سایونسنه ده بو که کوره در بیت

فرقت میان آن که یارش در بر بالانکه دو چشم انتظارش بود در فرقت مقدم خبر میا
مؤخر مبتدا ان مضایقه در لایمه ایله که حرف رابط صفت یارش ضمیرانه راجعه در
حرف ظرف و بیان معناسند در بعضی عند سینه ده اولوق احتمالی و ان بافرقه متعلق
ان که اصلنده ان کس که دو چشم انتظار بیانیه شین ضمیرانک مشار الیه می اولان کیمسه
راجع بر حرف استعلا در قیود باب معناسند **لحظ** فرق و تفاوت وارد را کیمسه
نکته ارسه شده که یار و دلاری یا ننده اوله بلکه سینه سنده اوله اول کیمسه ایله که ایکی چشم
انتظاری قیوده در که جانان کلورچی کمزجی یعنی بعین وصاله اولان کیمسه ایله
محض هجرانده اولان کیمسه بیننده فرق عظیم وارد در زیر اول جنت وصاله و بود و بخ
هجرانده و حرمانده در **حکایت** هرمن تا جدار را گفتند وزیران پدر با چه خطا دیدیک
بند فرمودی هرمن هانک و میمل خمه لرله و انک سکونله نوشروان عا دالت
اوغلیدر نا جدار دید و کی انکیچوندر که موضع التون تاجی اول کیدی ننه که خلقا
عباسیه ده منتصر بالله اول کیدی و انک اول قلمند کیر لر ایدی **لحظ** هرمن تا
سوال ایلدیلر که باباک و زراسنک نه خطا سینی کورمک که حبس پیوردولت
مکرم تحت سلطنته جلوس اید بنجه بابا سی وزیر لرینی حبس ایلش ایش گفت
خطای معلوم نکردم ولیکن دیدم که محابت من در دل ایشان کرانست و بر عهد
من اعتماد گلی ندارند خطای یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر محابت میمل فحلا
بونده خوف معناسند در کران کاف عربیئل فحیله حد و غایت دیمکدر عهد لفظ
مشرکدر بیمان و زمان معناسند **لحظ** هرمن جواب و پروب دیدیکه بونلرد
بر خطا معلوم ایلدی اما کوردم که نیم خوفم کو کالوینه ده بی حد و غایتدر و بنم بیانه
کلی اعتماد لوی یوقدر ترسیدم که از بیم کوند خویش قصد هلاک من کشتد پس قول
حکما را کار بستم که گفتند که حرف بیان بیم قورقیدر خوف معناسند کوند کاف
عجمله ضرر معناسند در اضافت لایمه لودر قصد هلاک مصدک مفعول
اضافتدر و منه لایمه در حکما را را ادا تخصیص **لحظ** هرمن دیدیکه

بوزن بویه اولد قلون دن قورقم که کند لری نك ضر لری خوفندن بنم هلاکه قصد
ایلیه پس حکمانک قولی ایش بغلام یعنی قوللریله اعتماد ایلدن که دیمشاق قطعاً
ازان کن تو ترسد بترس ای حکیم و کرباچوا و صد برای بچنک ازان یعنی ازان
یعنی ازان کس دیمکد رکز که حرف رابط صفت ترسد تانک و سینک فتح لریله
ورانک سکونیه فعل مضارع مفرد غایب در فاعلی تحتند انک مشار الیه اولان
کسر راجع در بترس حرف تاکید ترس تانک فتحیه فعل امر مفرد مخاطب و کرباچوا
محقق در با حرف مصاحبت چو ادات تشبیه او ضمیر انک مشار الیه اولان کسر راجع
صد یوزد در چوا و اعتبارینه قید در بعضو احتمال بعیده له برای فعلنه قید طو شل
بر حرف تاکید ای فعل مضارع مفرد مخاطب برای بوند چیقرسک معناسه در
بچنک با حرف صله محصل اول کیمسه دن قورق که اول سندن قورقار یعنی
سندن خوف و خشیایدن کیمسه دن قورق اگی یوزانک کبیله جنکه چیقرسک
یعنی یوزانک کبیله جنک ایلمکه قادر ایسک حاصلی صواشده یوزانک کبی
کیمسه به غالب ایسکه سندن خوف ایندن خوف ایله زیواجایزد که زور و قوتله
سکا ظفر بولیب حیل و مکر له ظفر بوله مضارع تانینک معناسینی اگی یوزانچیلین
ایله جنکه یوقاری کلورسک دین یوقاری کله تمش و فرضایوزانچیلین کیمسه
ایله جنکه غالب اولورسکه دین اثرجه کتمش بنینی که چون کر به عاجز شود
برادر و چچنکال چشم پلنک بنینی فعل نی استقبال مفرد مخاطب استغرام انکاری
متضمن بنییدندن مشتق کور منسین دیمکد رکز که حرف بیان چون حرف
تعلیل کر به جنک که عریجه هوه و سنوت دیرلری یعنی کدی استدا شود فعل مضارع
مفرد غایب اسمی تحتند کر به به راجع ضمیر عاجز خبری و جمله فعلیه خبر مبتدا در
برآرد فعل مضارع مفرد غایب فاعلی کنه تحتند کر به به راجع ضمیر حقیقار دیمکد
با حرف مصاحبت چنکال جیم عجمک فتحیه برنجی حیوانک قینی یعنی پنجه سی
چشم پلنک لامیه در و برآوردک مفعول برنجی و چچنکال غیر صریحی و جمله فعلیه

جواب تعلیل در تدبیر محض **توسعه** گورنر مسین چونکه کر به عاجز اوله و خلاص
اولمغه جمال بولیه چشم پلنکی پنجه سیله اخراج ایدر حاصل جان قورتا ر میانی
بیلنجه پلنک هر قدر که کند و به غالب ایسه ده یوزنه و صورتنه یا پیشو از ان
مار بر بای ایچ زنده که ترسد سرش را بگو بد بسنک از ان ادات تعلیل لاجل
معنا سنه مار بیلان بر بونده حرف صله پای رای به لایمه در رای فتح بایندن
اسم فاعله یعنی ری ری دن ناقص یا بیسند زنده او در می کند اما بونده
مراد لغ در یعنی صوفی که حرف بیان از ان در سرش را را ادات مفعول بگو
کاف عربی ضعی و بانک فحیله کو بیدندن پای عریله دو کمل معنا سنه بونک
یکی پر لوده از انک معنا سنه در فعل استقبال مغرم غایب از در می کند با حرف مضای
سرش بگو بیک مقدم مفعول صریح و بسنک غیر صریح **توسعه** انک ایچون
بیلان جواب انک ایاغین صوفی ایاغین انک ایچون ایصر که قورقار باشی طاشله
باشین از که جکین بیلور اول جهندن ایاغین صوفی حاصلی اول بنی هلاک ایلمزد
اول بن ای هلاک ایلیین دیو ایاغین ایصر هر مز بویه دیو جایزد که وز را بندن
قورقار قلرندن هلاکه قصد ایلیه لر بن انلری خوی هلاک ایلمد نهایی حبس
ایلمد کو بری گفتندن اخذ ایدن لر غلط **المشاور حکایت** یکی از ملوک عرب برنجو
بود در حالت پیری و امید از زنده کافی قطع کرده بود بعضی نسخه ده عرب برینه
عجم واقعه در بخور رانک فحیله مریض معنا سنه در مستعمل او غلا بخور تحریف
ایدن رنجل دید و کلری بوندند زنده کافی سابقا بوعبارتی بیان ایلمشگدیر
مراد در حیات معنا سنه **توسعه** عرب پادشا هلرندن بریسی مریض او لمشگی
پیرلک حالتند یعنی پیرلک وقتند و حیاتندن امیدنی قطع ایلمش ایدی
حاصلی اول جکین بلش ایدی کنه بود مقدّر در کوه ده دنضکوه ناکاه سواری
از در آمد و بشارشت آورد که فلان قلعه را بدولت خداوندی کشادیم
و دشمنان اسیر شدند و سپاه و رعیت آن هر طرف بجمکی مطیع و فرمان

گشته سوار یا حرف وحدت بشات بانك كسرله و ضميله مشتلفك اسيد
كه حرف بيان بجملكي جميعا ديكر مخصوص پادشاه مذكورك بوجاهي و اشتدا
مرحبي وقتنده ناكاه قيون براتلوكله و مرده كتورك كه فلان قلعه پادشاهك دوش
فتح ايلرك و دوشمنلرني اسير و اول جانبلك سپاه و رعيتي جميعا مطيع و فرمان
اولد يلد يكا چون اين سخن بشنيد نفسي سرد برآورد و گفت اين مردم مرا نيست
دشمنانم راست يعني وارتان مملكت بعض نسخه ده دشمنانم راست برينه دشمنان
مراست يعني برود دشمنلر مملكت ديكر زيرا سزوت ادات خبرد رايكي آكي داده
بيله مخصوص چونكه پادشاه كلن سوارك مرده سني ايشدي بر صوق نفس
كتورك يعني براه سرد ايلرني و ديكر بومرده بكا دكل دوشمنلرني در يعني مملكت
وارثلرني در كه بنم اولد و كم ديكرلر پادشاهك ائله ده كه ديوقطعه درين اميد بس
شد در بوعمر غنيز كه انچه در دلمست از دم فرازايد بسر يا حرف صله و سر نهايت
و غايت معنا سنه در عمر غنيز موصوفك صفتنه اضافتي در بهر حال بيانده در كه حرف
بيان در دلمست در حرف ظرف دلمست دلمده در از دم در قيو و ميم معناده فوازه
مقيده در فرازم آيد تقدير نده يعني بكا حاصل و ميتر اوله ديكر فواز قيو ده
قيمق معناسنه استعمال اولور مخصوص بوايمده يعني مصراع ثاني ايلد و كمي اميد
نده نهايته و غايت ابري حيف و در بوعمر غنيز يعني عمر بواز و هوسده اخذ
اولد حيف و در بوعمر غنيز كه اول ارز و دجا كو كلمده در قيون ناچر و كله يعني حاصل
و ميتر اوله حاصل كو كلمه ديكر حاصل اولق اميد يله عمر موند و كند ي بوند شد
صيرورت يا چي يعني اولدي معناسنه طوقن خطا ايلش و سر شدك معناسني
تمام شده بيا ايليني دايدين مرد و در و بوعبارف تدميكله تفسير ايليني تمامده
و تمام شده له تفسير ايلنك كلامنده استدرالك ديمسي مستدركد و عمر غنيز
اضافتي موصوفك صفتنه بيانده دكلر دين بي وجه سويلش اميد بسته
برآمد ولي چه فائده زانك اميد نسته كه عمر كنيشته باز ايد اميد بسته بيانده

برآمد حاصل ولدی و لی ادات استدراک زانک کافک سکونیه ادات تعلیل در که
عمر گذشته بیانیه باز آید عود ایلیه دیمکر در محصل کو کلمه بغلو اولان
امید حاصل اولوب وجود بولدی یعنی بنجه یلتر رجا و آرزو و ایلد و کم مراد احصا
بولسنده انکچون رجا و امید یوقدر که کچن عمر عودت ایلیه یعنی مرادات و آرزو ل
ه حاصل اولدی لیکن کچن عمر عودت ایدوب محال اولماز حاصلی کچن عمر ع
تحصیل ایلکه چاره یوق قطعه کوس رحلت بکوفت دست اجل ای دو چشم
وداع سر بکینه کوس رحلت بیانیه در ویا لامیه حجاز کوس طلبان شکنده
بر سازد در حرب وقتنده و بیراملرده و امور عظیمه ده چال نور ایددی شوی بلکه اباغ
اوزره طور و یاد و اوزره چال نور بکوفت فعل ماضی مفرد غایب لغتده دکر
دیمکر اما مراد چالیدر دست اجل اضافتی ده مذکور کی در وداع و اول
فحیله تودیع معنایه اسم در سلام تسلیم و کلام تکلیم معنایه اولد و غی کبی سوره
اضافتی مصدر مفعولنه اضافتیدر بکینه یا حرف تاکید کنید فعل مختا
وداع مقدم مفعول در در محصل آخرت کوسنی چالیدر اجل دستی یعنی اولم
وقتی کلدی آخرته سفر ایلک لایزم کلدی زیرا اول زمانلرده کوس چمک وقتنده کوس
چالار کدی اما بوزمانده پس زمان سابق عادتیه اشارتدرشته که بر زمان
جوس یعنی چاک چالار کدی خواجه حافظ بیوردی کبی ای ایکی کوزم باشمه
وداع ایلک زیرا خاکه کیروب بری بریکوزدن جدا اولیسر سینه ایددی شمشیر
بری بریکوزله وداع ایلک ای کف دست و ساعد و بازو همه تودیع بکینه
بکینه کف الک ایه سنه و تابانه دیر لکف پای کبی دسته اضافتی لامیه در مراد
بنجه در ساعد عینک کسر لیه بلکه دیر لر بازو دیر سکر دیو قارو او موزه دت
قره جه لره دیر لر تودیع بکینه بکینه مصدر مفعولنه اضافتی در و بکینه ک
مقدم مفعولیدر در محصل ای الیه سی و ای ساعد و ای بازو جمعکن بری
بریکوزله تودیع ایلک زیرا خاک التند بری بریکوزدن ایریلوب جور یسه

کوز کرک ایمن بری بر کوزله و داع ایلک بر من افتاده دشمن کام اخراجی استون
 کند بکینده بر حرف استعلامت افتاده به اضافتی بیانیته در افتاده و اوله
 لغت در افتاده کی دشمن کام وصف ترکیبی اقتسامندند دشمن مراد بودیم کرد
 یعنی دشمنک مراد بنجه حاصلی دشمنک دیلد و کی کی دشمنک خود دیلد و کی موت
 وقت در آخر فارسیه تقریب و تاکید افاده ایدر انجق نته که خواجه حافظک بیوی
 ناقة کاخر بیتک شرحنده مفصل ذکر ایدر تحقیق ایشید در مراد ایدر بنسلا اول
 رساله موزه مراجعت استون کدر اسم مصدر دکن کدر بدین ندن کچه و او غلامه ^{سنه}
 کدر بکینده مفعول صریح و بر من غیر صریح تقدیری بر من کدر بکینده در ^{موصوفه}
 دشمنک مراد بنجه بن افتاده نکت اوزرینه یعنی دو دشمنک است و کی و دیلد و کی کی
 بن دو دشمنک اوزرینه البته ای دیکر کدر ایلک بوعبارت ایکی معنایه محتمله یعنی
 عیاده ایلک و یا قریحی زیاده ایلک دیمک اوله بعضی نسخه ده بوبیتک مصرع آن
 بر من افتاده مرک دشمن کام یارمش و ابن سیدی علی بنزم یازد و غزنی یارمش
 لیکن معنای تحقیق ایدر تمس و سایر ترکیبده خطا ایلد و کلری کی معنایه
 ده خطا ایشدر علی الخصوص کافی اولقدر یاوه لوسویش که استماعی صداع دکل
 جنون ایراث ایدر روز کارم بشد بنادانی من نکردم شما حذر بکینده روزگار
 ازمان روزگار معناسنه در و کا اولور که عمر دن کنایت ایدر بوننده ده بولده در
 مبتدا و بشد خبری بشد بوقت معناسنه در بنادانی بشده متعلق باخر مصحح
 نادان جاهل یا حق مصدر من مبتدا نکردم فعل ماضی مشکلم وحده مفعول بر مقتدا
 خدوم که مذکور خدنی بیان و تفسیر ایدر جمله فعلیه خبر مبتدا در مذکور
 خدوم مفعول بکینده در ^{موصوفه} بنم ایام عمر و اوقات حیاتم جهله و نادانلقه
 کچی یعنی عمر هوا و هوسله و آرزوی نفسله کچوردم یعنی عذاب و عقاب اخراجی
 خدایدوب زاد اخترله تقید ایلوب غفلت ایلد ایمدی سیزه نصیحت اولوش
 که باقی ایچون بوفابنده زاد اعمال صالحه کسب ایلک که غفلت و ایهال نداشت

و شرمندگی و پر **حکایت** سالی بر بالین تربت محیی پیغمبر علیه السلام معتکف
 بودم در جامع در مشق سالی یا حرف و حدیث بر حرف استغفار بالین و بالتس
 یصد و عید و هر که عرب و سادات در و اول کسر به تربت دن مراد قبرش بنظر بد و مراد
 باشی او جید بالین تربت و تربت نک محیی به اضافت لایمیه در معتکف ملازم معنای
 در بودم فعل اولی و لایمیه وادات اولی و لایمیه در جامع مشق اضافتی
 لایمیه در که مراد جامع بنی امیه در در مشق اصلنده دالت کسر به و میم فحشله در اما
 شهرت ایکسند کسر به در **تفسیر** بریل شامه بنی امیه جامعده حضرت محیی
 پیغمبر علیه السلام مقبره سنک باشی او چند معتکف اولدم و یا معتکف ایدم
 بو ترکیب تمام سنه معتکف اولدو غنی و پر مزینا بی سنین دن بر سنه معتکف ایتمش
 یا تمام سنه و یا بقدری بالین تربت اضافتی مشربه بهت مشربه اضافتی قبیلند
 نذرین معلوم اولدیکه تربت بالین ایتمش لیکن مراد مذکور اولاند بود کلام محیی
 پیغمبر علیه السلام تربت سنی یصد ندم دیکم دیدو کنی سابقا ذکر ایلدو کنی تشریف تعین ایتمش
 لیکن مرد و در بوده جایز دیر مرقده متور که لرنده اولان حجره ادها بالین اطلاق
 ایند بطریق الاستعاره قبر محیی بالین اثبات ایدو باشی او چند دیمک مراد اوله بوده معلوم
 اولکه قبرش بنظرینک باشی و یا غی او چند حجره یوقدر همان شویله مستم بر قبر دریشل
 صوفیه مستور و بعضی دید که بالش و بالین عبارت لر عتبه یا به اطلاق اولور که قبونک
 ایشکی مراد در بقدری وجه تربت مراد قبرش بنظر محیی اولان محوطه و بقعه اوله نقل
 قول بعضی ده باطلد رزیرا قبرش بنظر اول زمانده کشاده ایتمش یعنی جامع او رانسته
 اطراف اجاق بر قبر ایتمش و ال عثمان بکر یکیلوندن لطفی نام بر بکر یکی که شام شریفه
 متو اولور که جامع مریده مدفونده استانبولدن سرواغاچی کتوروب اوزرخی
 بر مقلی بر مقصوده ایتمش معلوم اولکه دعا کویک سیاحتی ماننده بوقدر قبور که زیارت
 ایلم حضرت قبری کی بلند قبر کوردم بنده طوال ناستام قائم دیکسکدر یکی از
 ملوک عرب به خیانتی موصوف بود اتفاقا زیارت آمد و غناز کرد و حاجت خواست

مکتب
 مردانی

این کتاب از کتب معتکفات است
 که در این کتاب مذکور است
 که در این کتاب مذکور است
 که در این کتاب مذکور است

که حرف رابط صفت زیارت آمد با حرف صله و غاز کرد یعنی نماز قلای مخصوص عرب
 پادشا هلوون بریسی که انصاف سر قایله موضوع ایدی زیارت کلدی و غازاد ایلدی و حجت
 دلدی نته که زیارت قبوره عادت در بیت درویش و غنی بنده این خاک درنده اناز
 غنی ترند محتاج ترند بنده نیک این لفظنه اضافتی لامیه در خاک درده بویله
 نون و دال ادات خبر در و انان اصلنده و انان در الف عمده و دله و صله هوز ساقط او شده
 که حرف رابط صفت و با حرف بیان تراداد تفصیل و نون و دال ادات جمع در یعنی سین و نکه
 مفرد ادات خبر بیدانک جمید مخصوص فقیر و غنی انبیا و اولیا قوی طریقت
 مطیع و متقاد بنده لریدر و انور که غنی قدر در یعنی صاحب جاه و منصب و بو خاک
 دره محتاج قدر زیر انلر و کده نیچه دورلو مرادات و ارز و لری و ار خاک دردن
 مراد اول خاک که مدفون اولاندر کوه محل و اراده حال قبیلند در نهایت خاک در
 بیورد و غنی تأدی طریقیله در خاک در مراد اول بابک خد متکا لریدر دیمک نظر و ان
 انکه روی بمن کرد و گفتار انجا که همت درویشانست و صدق معامله ایشان خاطر
 همراه من کینند انکه انکا همت مخفف در اندنضکره دیمکدر یعنی نماز قلای دعا
 ایدق و حاجت دیلد و کد نصکره روی تقدیری روش در قرینه قایم اولد و غنی چون
 شین خذف اولندی بمن با حرف صله یوزین بکا ایلدی یعنی بنده یکا توجه ایلدی
 دیمکدر از انجا اول مقام و مرتبه دن دیمکدر جا بونک نمی بر رده محل و مکان
 معناسنه در همت هانت فتحی و کسر یله لغتدر اهتمام معناسنه در درویشانه اضافتی
 لامیه در صدق معامله یعنی معامله صادقه که انده ریا و سمعه اولمیه دیمکدر خد ایلد
 معاملری مراد در خاطر با حرف وحدت و با حرف تنکید همراه یولکدرش زیرا همت
 ادات جمعه هم خانه و خانه دش و حجره حجره دش دیمکدر بونده رفیق معناسنه در پس منه
 اضافتی اسم فاعل مفعولنه اضافتی قبیلند ندر کینند فعل امجمع ایلک دیمکدر
 تعظیم طریقیله همراه مقدم مفعولید مخصوص ملک بی انصاف نماز قلوب
 و دعا ایدوب و حاجت دیلد کن نصکره دیمکدر اول مقام که در و شلک همتی مقید

یعنی اهل الله بر مرتبه سی و نهم و اول مرتبه دن هرتبه که هت ایلله لری اذن الله تعالی
 بولور صدق و معامله ده یعنی خدا ایلله بر معامله صدقه لری وارد که اول معامله صدق
 مرتبه سندن هرتبه که مراد ایدینور لری ایلله الله امر ایلله ظهوره کلور حکالی و اصل الله
 اولنور هرتبه که مراد ایدر لری سه میتسر اولنور نهایی اراده لری خدا نل ارادته موقوفه لری
 مذکور مرتبه دن بکار خاطر توجهی و کول همتی هرتبه ایلله یعنی بی کو کدن بیقراره حاصلی
 بی عادن اونمه دیمکه از انجائک مناسبتی از درون دل جان دین عنده سولیش
 زیر ابوعبارتدن مستفاد اولماز بعضی بشارت که بوقدر برجه خاطر قید مستند
 اولور بولور دین مستند سولیش زیر خاطر دن مراد توجه خاطر حاصلی طلب
 بعضی بشارت که جان دن مراد فیض و فضل و زیاده لری خدا دندر کند و لردن دکل
 بومنا که چه صحیح در اما بوعبارتدن مستفاد دکل بعضی اذان روحی و اذان سبب
 و اذان جهت مناسبت در دیش بود بوعبارتدن مستفاد اولماز که از دشمن صعب
 اندیشناکم که حرف تعلیل دشمن صعب بیانیه اندیشناکم ناک بولک کی بر لره نسبت
 مناسبتی افاده ایدر غضبناک و ترسناک و برشاک مناسبت در اما لغتده فکر و مناسبت
 حکالی سندن همت یلور که انکیچونند ضرب دشمن خوف و بیم اوزره ایم کفتم بر عیت ضعیف
 رحمت کن تا از دشمن قویا رحمت بینی ر عیت ضعیف بیانیه رحمت کن ضلک مقدم
مفعول لید کن کاف ضعیف فعل امر مفرد مخاطبه کنیندن ایلله دیمکه تا حرف تعلیل
دشمن قویا بیانیه رحمت بینی نل مقدم مفعول بینی فعل نفی استقبال مفرد مخاطبه
بینی ندن کوریه سین دیمکه در محبت حضرت شیخ بیور و فاکم ملک بیاضا
 سندن همت رجا ایلدر یسه بن کادیدم ضعیف ر عیته مر حنا ایلله تاکه قویا دشمن دن
 رحمت کوریه سن یعنی رعایای اسر که الله سبحانه و تعالی بینی اسر که سن و دشمن دن امین
 ایلست و رحمت و رحمت بخینس خط در نظم بیازوان توانا و قوت مردست خط
 پینه مسکین و توانا بشکست بیازوان با حرف مصاحبت بشکسته متعلق بازوان
 بازونک جمعید بقول مراد در توانا نه اضافی لامیه در قوت بازوانه معطوفه اضافی

لایمه دقوت بازوانه معطوف شده اضافی و سرت لایمه لودر سردست دن مراد پنجه در
 خطا مقدم خبر پنجه نك مسکینه اضافی لایمه در و ناقوانه بیانی پنجه بشکست مقدم
 مفعول بشکست بونده مصدر معناسنه دول جهت دن فاعل امتز و مبتدا و مفعول قابل در
و است زور لوبان زولله و پنجه و قوتله مسکین ناتوانك پنجه سنی صموت خطا در یعنی
 سلطنت زور قهرله رعایای مسکینك پنجه سین بور مق یعنی جو در بجفا و ظلم ایلک
 خطا بر سران که بر افتادگان بخشاید که کز پای دراید کسشن نگیرد دست بر سر
 فعل امر مفرد غایب فعل مضارع مفرد غایب مشرک در تشبیه لوده بولیه در حمل و پس فعل
 مضارع در امر معناسنه دینار مشرک در صیغه اوله و غین بلن لر امیش انکه تقدیر کا آن
 کس که دوشه که مکرر بیان اولند کا بر حرف استعلا افتاگان مساکین وضعفا بخشاید
 فعل نفي استقبال بخشاید نك اسر کمز دیکدر که حرف بیان و یا حرف تعلیل و یا دراید
 متعلق در که فعل شرط در کس مبتدا نگیرد فعل نفي مستقبل مفرد غایب در طو تمان دیکدر
 خبر مبتدا در و جمله اسمیه جزاء شرط و اقدار تقدیر کا کس دستش نگیرد در
و است قور قوشن شول کیمسه که وضعفا و مساکینه رحم ایلن یعنی قرايه ظلم ایلن خوف
 ایلن که ایقندن دوشوب رله نفرش واقع اولور سه یعنی روزگار دن باشنه بر مصیبت کلور سه کیمسه
 ایلن طو تمان حال کیمسه کا دستگیر و معین و ظهیر اولماز پس قور قوب قرايه ظلم ایلن
 بعضی نسخه لوده نترسه واقع در فعل نفي مستقبل استغرای متضمن قور قوشن دیکدر یعنی
 البته قور قوب کرک دیکدر هر آن تخم بدی کشت و چشم نیکی داشت دماغ بهریده پخت
 و خیال باطل بست تخم بدی تخم معروف در بد یا از من یا حرف مصدر یا از من القحی
 دیکدر کشت فعل ماضی مفرد غایب کشتن دن اکدی دیکدر و او حرف عطی چشم
 نیکی لایمه در چشم بونده رجا معناسنه در نیکی یا حرف مصدر ایلک دیکدر
 فعل ماضی مفرد غایب طو تمان دیکدر ذالک کسر لیه تو ریجه دامق دید کلری در بونده
 فکر مراد در ذکر محل و اراده حال قیلند نه پیرده و پیروده بی فائده و باطل معنا
 خیال باطل بیانیته در دماغ پخت مفعول و خیال بست و است هر اول

کیمسه که یار از لوق تخم کنی و ابلت امیدنی طویدی یعنی فترا و مساکینه ظلم ایدون و فلاح
 و ابلت مکافاتنی رجا ابلدی فکر فاسد پشردی و تصور باطل باغلدی زیر سیثانه حسنه
 خیر و یمان بلکه سیثانه سیئات و حسنه حسنه اندر کشت فعلنی کاشتن دن اخذ ایلین
 غفلت ایلش من کاشتن بمعنی افشاندن دینی تحطیه ایلین تعصب ایلش بر ابرامدی تصور بمعنی
 در بیان ترادف کدر ز کوش پنبه برون ار واد خلق بده و کوش تو میندهی داد روز دای
 هست کوش کاف عجمت ضمیمه قوف دیمکده پنبه برون آن با یاقول عجی در حرکات
 مخفف و راوردیدن بحسب لغت طشره کتور دیمکده اما احراد چیغان دیمکده داد بونده اسم
 در عدل و معنای خلقه اضافی مصلحت مفعولنه در بونده با حرف تاکید وده دالت کسر بله
 و های ابله ویردیمکده دهبیدنن لیکن مصدر نه و مضارع نه و اسم فاعله دالت
 فتحی مشهور دن داد بد هک مقدم مفعولید می ندی تقدیری نمیدهی در ضرورت
 وزن ایچون تاخیر اولندی اکین ویرمزسل دیمکده فعل مضارع مفرد مخاطب در داد
 مفعولید عدل معنای روز دای لامیه در و یا حرف وحدت و یا تنکیر محصور
 ملکت بی انصافه و یا هر ظالمه خطایور ر قو لغت غفلت پنبه سنی چیغان و خلقت
 عدل و انصاف ویر یعنی الل التندر اولاندر عدالت ابله و انصاف کوش و اکوس داد
 و عدل ویرمزسل یعنی عدل و انصاف ایلنسل عدل کوی وارد که انده هر کسل بلکه
 هر حیوانک انتقامنی الو با انصاف ایدر دن نیاده ظلم ایدرسل اخرتده جزا سن کورسل
 می ندی می وزن ایچون تقدیر اولندی دین حق ادای ایلش نون تاخیر اولدی و زنی ایچون
 دیمکده کولتایدی بونظمت اولنده رباعی یا زانرا قسام نظی غریب یلور لر ایش کی توجیه
 ندی ده داد برینه دان یا زوبامردرد انستن دین آیکی و جهاله خطای ایلش فترت بر
 و روز دای برینه روز دای دید و کی اغریب و یای مصدر در مصدره دای
 اولدوغنی کورلش و ایشد ایلش دکلر منوی بنی آدم اعضای یکدیگرند که در
 افریش زلی کورند بنی اصلنده بنین ایدر اضافتک نون ساقط اولمشه آدم بونده
 مراد حضرت آدم و اعضا عضت جمعیدر یکدیگر اضافه لامیه در نون و دال

و سهرور
 و سهرور
 و سهرور
 و سهرور

ادات جمع خبر در که حرف تعلیل آفرینش اسم مصدر در آفرینیدند برادش معانسه عربی
 خلقت و فطرت در بر کوهر کاف عجم فحمله معروف تعریب ایدوب جوهر در بر نون و دال
 ادات جمع و ص حضرت آدم علیه السلام او غلری بری برینک اعضا سید یعنی هر
 بری برینک جسم حکمده در زیر خلقت و فطرت بر کوهر ندر جمله سی براتادن و برانا
 دندر که حضرت ادم و حواد بعض نسخه ده مصرع ثانی که در اصل فطرت زبک جوهر ندر و فطرت
 و بعضی شرح بوشحه اختیار ایش و بعضی بوشحه اختیار ایلد و کنه نقص بطریق اعلی اعتراض
 ایش لیکن اعتراضی موجه دگر بحجاز انظفیه جوهر میشا و لو در بعضی دخل ایلد بیکه نظیف
 جوهر میل صحیح دگر دیو لیکن دخی مدح و له جوهر ع بدرد آورد روزگار دکی
 عضو را نماید قرار جوادات تعلیل عضو یا حرف وحدت بدرد با حرف صله در
 اغریه در بر عربی الم در بر سید در ده مرض دین لغت معناسن بلز ایش روزگار اول
 فاعلیه و عضو مفعول صریح یدرد غیر صریح عضوها ها ادات جمع و راجح فخص
 غاندا یکی نونک فحمله فعل فی مستقبل مفرد غایب در مایندن دن قالماز دیمکدر
 قرار فاعلی ارام و سکون دیمک الور و چونکه روزگار بر عضو جمع و جمع
 یعنی الم کتوبه حاصلی در دنالک ایلیه غیری اعضا دنک ارام و قراری قالماز یعنی اول
 دنالک عضو المی سایر اعضا به تاثیر ایدر پس چونکه بنی آدم بر جوهر دن خلق اول
 بری برینک اقر باسی حکمده اولد یسه برینه بر الم و بلا کلیمک جمیع مثال و متاث
 اولوق کرک بدرد ک باسه حرف زاید دین زاید سولش تو کن تحت دیگران بی عی
 نشاید که نامت دهند ادی کن اصلده که از ایدی که حرف بیان تحت دیگران لایه
 در بای بطینله عی یا ضمیر خطاب نشاید فعل فی مستقبل مفرد غایب لایق دکل دیمکدر
 که حرف بیان نامت یا ضمیر خطاب اولک دیمکدر دهند فعل مضارع جمع غایب نهیدند
 قولود دیمکدر ادی یا یله انسان معناسه در و و سنکه غیر بلو تحت دن
 غمسن یعنی سایر فرد اشراک الم و بلاستد بی پرواسین حاصلی اشراک در دن دن بی
 در دو غمسن و اندری اجمان لایق دکل که ادی قوالو یعنی سکا انسا دیمک لایق

دکل زیرا انسانیت و مردانک بلا و آله گرفتار لری قروب اندر ایچون غم غصه چکد **حکایت**
 درویشی سنجاب الدعوت در بغداد بدید آمیخته درویشی یاخر و حرت مستجاب اسم مفعول
 استفعال ایندن مقبول معناسنه در یعنی دعوتیه اضافتی قایم مقام فاعلنه اضافتی در دعوت
 بونده دعا معناسنه در یعنی دعای مقبول دیمکدر بغداد عرب دال ثانی بی معجه او قور
 بر اسمیده زور اعدون زانک فتحیه روانک سکونیه سلامده دیرلر بدید فضیحا عجم بای عجمیه
 او قور امار و میلور عربیه اشکاره معناسنه **لک** بغداد دعا سی مقبول بدرویش ظاهر
 اولدی بدید امار معناسی ظاهر اولدی دیمکدر حجاج یوسف را بخواند و گفت دعا خیر
 بر من کن گفت خدا یا جانش بستان حجاج لغتیه مبالغیه حجاجی امار بونده بر شخصک
 اسمید که ظلمه نامدار در عدالتد نوشوطن نامدار اولدوغی کی معاویه نسلند مروان
 بن حکمک او غلید که عبدالمملک ایلی الی خانی و بکدر کیسی معانده بر ظالم ایلی حضرت
 کعبه منجیل قوروب بقدر و کنه یاپی الان اولان یاپی انکدر قصه لری بی حد و بی نهایت
 دو بر سی بود که حکومتی و ولایتی زمانده بیک التیوز که یوز بیک یعنی بیک که بیک
 و التیوز که بیک مسلمان قتل ایلش و حبسند اون سکن بیک مسلمان اهلک اولش خار سده
 ترسیان در و محبوب سوره ایجر مش تمام خلافت حکومتی در سبیل برای ایش کذا فی تاریخ الخلفاء
 بابا سنک اسمی یوسف ایش تقدیر کلام حجاج ابن یوسف دین بین العلمین واقع اولان ابنی حذف
 ایلک دابا عجماندر بخواندش یاخر تا کید خواند و اور سی و روم ضمه ایله فعل ماضی مفرود
 غایب فاعلی تحتند حجاجه راجع ضمیر و مفعول در ویشده راجع شین **حکایت** حجاج در ویشده
 دیک دعا ی خیر بر من کن بر بونده بای صله معناسنه در استغلا ایچون دکلر که دعا علیه
 لانم کله اولسه خود ضرر ایلز زیرا اول فایده عربده مخصوصه عجمده معتبر دکلر بکا خیر دعا
 ایلد دیمکدر گفت درویش دیک جانش شین ضمیر حجاجه راجع بستان یاخر تا کید
 بستان سینک کسر یله ال دیمکدر ستانیدن احر فاطمدر ستانیدن دین اصابت ایلش
لک حجاج بن یوسف مذکور درویشی یاننه دعوت ایلدی و دیدک بکا بر خیر
 دعا ایلد در ویشده یاری جانن ال دیک گفت از بهر خدا این چه دعاست گفت دعا ی حرت

۹۶

من پسند اولئك يكدر مردم از ازا و لغت یعنی صاغ اولوب خلقه جور و ظلم ایکن
اولئك يكدر که هم ماثم و مظالم کسیدن خلاص بولورسن و هم خلق عالم سنک جور و
ظلم کن خلاص بولور بعضدر که حرفی خوف تعلیل اعتبار ایدوب یای ضمیر خطاب
طوشن و معناسنی زیر مردم انجده یحیی دیش لکن یای مصدر له یای خطاب و قافیه
ده جمع اولمان عیبده و بعضدر از ازی فعل مضارع مخاطب دیش کنه عیب قافیه
ده جمع او سالم اولمان **حکایت** یکی از ملوک بی انصاف پارسایی را پرسید که از عبا
دتها کدام فاضلتر است پارسا با جمیع عابدیه دیر بر و یا حرف وحدت و ادا مفعول
پرسیده یای عجمائ ضمیمه و رانک سکونیه و سینک کسرله فعل ماضی مفرغ غایب
صور دی دیکدر که حرف بیان کدام کاف عربک ضمیمه قنغی دیکدر فاضلتر افضل
معنا سنه **توضیح** انصافش پادشاهلردن برسی بر عابدیه صور دیکدر عباد تلردن قنغی
عبادت افضلدر که اکامقید اولوب مشفق اولایم عبادتهدا رضاکه مراد عبارتی ایراد
ایدنلر زاید ایلشدر شول عموم اوزرله وارد اولمش گفت ترا خواب نیم روز ترا سکا
دیکدر خواب بونده او یقون معناسنه در نیمه اضافتی لایتمه در نیم لفظی روزه و شبه
وساله مقارن اولان یلرله مضاف قیاس مشهورد لیکن قیاس مضاف قیاس مشهور
برده که نصف مراد اوله مثلا نیم نان یارم اعلت دیکدر و نیم سبب یارم الله دیکدر پس
قیاس اضافتله اوقع در مراد یارم کون اوله نصف یوم معناسنه پس نیم روزدن قیلوله
و قنغی ایراد ایلکه هیچ وجهله مساع یوقدر و اول ظالمی او بمقدن خلقی و تعدیسندن
اراحت ایلک مراد اولنج قیلوله و حیلوله بومعنا به بست برادر علی کل حال بوند یارم
کون مراد رفته که نیم نانی کو خورد مرد خدا بپشده مرور ایلدی نصف نان مراد و روبرو
معنا اضافتستفاد اولمان زنه که عقل سلیم و طبع مستقیمه و اخلاص در پس عابدیه
پادشاهه جایزد که سکا اولر زمانتک او یومق احسن عباد اندر که اول حالده
کسب ماثم ایلر سین و کیمسه اوزرینه جور و ظلم جاری اولمان که انک سبیله اخلاص
معنی اولان قدر بردن یک نفس خلق را نیاز ازی تا حق تعلیل ان اسم اشارتدر

یک نفسه و یا مذکور جوابه نیاز از ی فعل نفی مستقبل مفرغ مخاطب از را یلیه سین یعنی انجمنه
سن محسوب عابدی که سکا نصف یوم او یوم و فضل را تا کم او بود و غل بر ساعت خلق
از را یلیه سین یعنی خلق خدا سکا نصف یوم سندن امن و امان اوزره اولی با خود تا کم
او بود و غل حاله بر نفس و برعت خلقی از را یلیه سین یعنی او بود و غل خلق بر نفس سنگ
جور و ظلم کن از ادا اولی اکثر نسخه لوده یک عبارتی یوقدر و بعضه نفسن دوشمش و
و بعضه ساعت یک نفس بیورد و غی قلت زماندن کنایت در نته که خواجه حافظ تفسیر
این دو حرفست بیورد مشدر قلت الفاظ و کثرت معاینه کنایت در قطعه ظالمی را خفته
دیدم نیم روز کفتم این فتنه است خویش برده به ظالمی یا حرف وحدت و آدات
مفعول خفته لغت مشترک در یاتمش و او یومش بیننده ماضی و قسم در بونده او یومش
معنا سنده در نیم روز اضافت لامیه در یارم کون یعنی کونک یا رسی حاصلی زوال و فتنه
دک این اسم اشارت در ظالمه و مبتدا فتنه است خبری خواب مبتدا و شین ضمیر خطا را
معنا جهتنش برده نك مفعولید ضرورت وزن ایچو تقدیم قلمش در تقدیر یک
او را خواب برده به در بوده به خبر مبتدا در محسوب بر ظالمی نصف النهار ده او یومش
کوردم و دیدم بظالم برفتند در فتنه نك او بود و غی یکدر یعنی او یومش او یلیه یکدر زیرا
یا تمش او یومش فتنه و بارانه لغت وارد او میشد پس بوظالمی خواب تمش ایش
اولی یکدر حاصلی خوابده او یلیه محض خیرم را نکه خوابش بهتر از بیدارست ایچنان
بد زندگانی مرده به ان که یعنی ان کس که که حرف رابط صفت و خوابش مبتدا و ش
ضمیر آنکه مشار الیه ای اولان کیمسه راجعه و بهتر خبر مبتدا از من تفضیلیه معنا سیم
در بیدار او یانق دیمکدر صفت مشبهه در عریجه یقضان دیر لر یا حرف مصدر و سین و
ادات خیر ایچنان این اسم اشارت جنات اادات تشبیه بد زندگانی وصف ترکیبی در
یا را من دیر یکدی یکدی کافی های رسمیدن بد لاله و الف و یون شد و ذاد اخل او شد
زیر از نده کی و زندگانی بای مصدر به ایله بر معنایه در تقدیر یک مرده شدن یعنی مرده
اولی یکدر اول کیمسه که او یقوسی بیدار لغندن یکدر یعنی او یوماسی او یانقلندن

یکدیگر پس انجلین بد زندگانه یعنی بر اثر لکلی کیمیه مرده اولوق یکدیگر حاصلی مانی جیاندن
یکدیگر بر امان و نامعقول دیگر لکدن اولمش اولوق یکدیگر دین عنده سولیش **حکایت**
یکی را از ملوک شنیدم که شی در عشرت روز کوه بود و در پایان تجی میگفت که حرف
بیان شی یا حرف وحدت در حرف ظرف عشرت لغتده اختلاط معناسنه اسمدر
اما بونده ذوق و صفاد عبارتند و کوه بود ماضیه قسمدر ایلیمشیدیم یکدیگر جملو
و تبصر معناسنی متضمن اولوق چون ایکی مفعول اولور اولکسی روز در پایان با ای عجمله
غایت و نهایت یکدیگر مسنی به اضافت لایته در میگفت حکایت حال ماضی سولیدیم
دیگر **مکمل** پادشاهلرد بر بسی ایشتم که کجه عشرت و صفاده کون ایلشد یعنی
صباحه باد که ذوقنه مشغول اولوب او یوما مشرا بد کجه کون ایلک او یوما مقدر
کنایتد یعنی یکجیده احیای لیل ایلشد و مسئلت اخونده سولیدیم یعنی بوییتی اوردیم
بیت مارا بجها خوشتر ازین بکدم نیست کونیک و بد اندیشه وان کس غم نیست مارا
حرف صله و با حرف تخصیص و یانرم دیمکدر بجها با حرف ظرف از حرف ابتدا این اسم
اشارت در بر مقدم لفظنه و یا یک دمه و بوندنضکوه بر دم دخی تقدیر اولوب مبتدا
قلنه و نیست جری کز اصلی که از ایدیم که حرف تعلیل نیک ابو و بد یا را من اندیشه نون
غم و غصه و خوف و الم و تشویش معناسنه در **مکمل** بیزه و یانرم جهانده بر بود
مدن خوشتر و یکدیگر بر دم یوقدر زیرا ایدون و یا را مزون پروا من و غم و غصه من و خوف من
یوقدر یعنی کیفیت باده ایلد بر حاله و ارشتر که دنیا و ماینها کوز و موه چو بجه کوز من حاله
باده کیفیتنک بر حالتی وارد که کدایی پادشاه ایدر نشه که شاعر یورر بیت بر عالمه
وار مشدر را باب غلطات کیم دوشده دخی کور مزانی اهل کرامات اندیشه نیک و بدله
وصف ترکیبی اعتبار ایدوب زیرا ایو فکولیدن و یا را من فکولیدن و کیمیشه ن غم یوقدر
هنوز ترکیب لذتی طمأن در ویشی برهنه بیرون بسرما خفته بود گفت در **مکمل** یا
حرف و جد برهنه بانک فتحی و ضمیله و هانک سکونیه چلق در عریان معنای بیرون
طشره دیمکدر ظرف مکانه در بسرما با حرف ظرف سرما صوف دیمکدر سینک فتحی

ورا نك سكونيله خفته بونده يا نش معناسنه در بود ادات زمانه در ايد. معناسنه
مخصوص پادشاه مذکور بيتي او قود و غي چنده بر عريان در ویش طشرده صقه يا تود
 بيتي ايشه بچك ديد. او سرها هم صوغه و هم زيانبيسه ديرلردن افترا ايلش بيت
 اي انكه باقبال تودر عالم نيست كير كه غمست نيست غم ما هم نيست اي انكه اي انكس
 تقدیرنده در باقبال با حرف تخصیص اقبال دولت معناسنه در تویه اضافت لایمه
 كير و فعل مضارع متكلم وجهه در كيريد ندن طو تا يرد يمكدر يعني فرض و قياسي ايد
 يمكه خوف بيان غمت نيست كند كه مخصوص غمت يوق غم اضافتي لایمه در ياي بطيله
 كنه تخصیص افاده ايد استغرام انگان ايله مخصوص اي شون عشرت و ذوق ايلين
 پادشاه كه سنك دوت و اقبال كلكه عالمه بر فرد يوقدر يعني سن واصل اولد و غلك ذوق
 و صفایه كيمسه واصل دكل فرض ايد سن كه كند و مخصوص غمت يوق در پیره مخصوص
 غمكه يوقدر يعني فقر و مساكينك غم چكن سين حالي بزم ايجونده غم چكن سين
 اختیره سلاطيند رعايا و فقر و مساكين احوالي فقير و فقير نفيتش و تخصیص اولسه
 كرك مصراع ثانیينك معناسين طو تا كيم كه غمت يوقدر بيرمده يوقدر پس سنكه برابر
 بي غم و ملقه دين اكن چه بوعبارت بومضایه محتمله اما مقام بومضاد كلي ابا ايد قائل
 بوبیتده غم و هم اجتماعي لطفتن حالي دكل زير عریبه هم ميم مشدك له غم معناسينه
 معلوم اولكه بوايكی بیتك اجتماعي غمدر بر عار با عي حاصل اولور ملك را اين كلام خوش
 آمد صرة هزار دینار از رو بیرون داشت و گفت اي درویش دامن بدار گفت دامن از
 ارم كه جامه ندارم ملك را پادشاهه ديمكدر كلامش مراد او قود غي بینه صرة صادك
 ضعیف واري مشدك له كيمسه معناسنه در هزاره اضافتي لایمه در ورن بونده پنجه ديك
 جامه ندارم جام يوق ديمكدر مخصوص پادشاهه در ویشك او قود غي بیت خوش
 كلكا يعني حظ ايلدي بيلك التون صرة پنجه دن طو تدي و ديكاي در ویش انك
 طو يعني انكك ايج در ویش ديد يكما ككي قاندن كنورم كه قهقشانه يوق يعني قهقشانه اولف
 كرك كه دامن اوله پادشاه را بر ضعیف حال او رحمت زیادت كشت خلعت بران مزید كرد

و بیرون فرستاد پادشاه را را ادا آن تخصیص ضعف حال لایمه در معنی مصدق فاعل نه
اضافتی در گشت بونده صار معناسنه در اولی دیگر خلعتی یا حرف و حد بیرون طشره
به فرستاد فعل فاعلی ماضی مجرد غایب فرستادند کنه یهودی یعنی ارسال ایلدی دیم کرد
مخصوص پادشاه در ویشک خالنه رحمتی زیاده اولدی و اول صقّه اوزرینه برخاست
زیاده ایلدی و طشره ارسال ایلدی در ویش آن نقد آن بانکت مد بخورد و تلف کن و بان
آمد مخصوص در ویش صقّه هزار دیناری از حق زیاده یک و تلف ایلدی و کیر
پادشاه حضور نه کلدی بیت قرار در کف از ادا کان نکیر مال نه صبر در دل عاشق نه اب
در غریب قرار مبتدا از ادا کان دن مراد قیوم ثنای ایلده مقید او لمیانلور در نکیر فعل فاعلی
مستقبل طوتماز دیم کرد مال فاعلی بر کف ده که متعلق جمله فعلیه خبر مبتدا در غریب
غین معینه نک کسر له تور کجه قلیور دید کلورید و بعضی ازین تحریف او نشد دید یلر
و بعضی محرف اولور غنه دلیل یوقور دید یلر علی کل حال یکیسنک دلیل یوقور لیکن تحریف
حکم و لنسه ترکیبه انکیچو مصنوع لفظ بولماق لازم کلورید بوا یسه خلا قیاسه پس
تحریفنه حکم مخصوص حضرت شیخ مذکور در ویش کجی ازاده لخصه صقّه بیورد
دینا قبود یله مقید او لمیان فقر او جنده مال قران طوتمش یعنی کبیله مقید اولدی قلی
کجی حفظ یله ده مقید او لمیان کذلک عاشق کو کلند صبر و قران قران ایلر حاصلی اهل
فنا النده مال دل عاشقده صبر و غریباله اب کبیر قران طوتماده حاصلی سیرع الزول
و تیز کن راند بونلر کجی در حالتی که ملک را پروای او نبود در حالتی باز آمده
متعلق در حاصلی در ویش بر حالته کلدی که پادشاهک انکه نقیه یوق ایلی یعنی
که التقای زمانی در کل یدوب بلکه فکر کجی امور سلطنته و مرثما عالمه مصروفیدی
اول ملاقاتده اولان ذوق و شوق و حب و سرور کجی یوق ایلی حالش بگفتند بهم
برآمد و روی از وی در هم کشید حالش صمیری در ویشه راجع بهم برآمد
پادشاه منقبض و منفعل اولدی بی وقت کله و کچون و روی از وی در هم کشید
دخی پادشاه یوزنی اندن بور شدیم کجی یعنی بورتاری حاصلی در ویشک حالتی

پادشاهه اعلام ایلدیر یا دشا هده قوش مورش اولدی یعنی منفی و منفعل اولدی
 واکه انجته وکندن یوزن بور شدیدی حاصلی عیوس الوجه اولدی وازینجا گفته
 اند اصحا فطنت و خبرت که صحت سوت پادشاهان بر حذر یابد بود که غالب همت ایشان
 بر بعضی امور محکمت متعلق باشد و تحمل از حاکم عوام نکند ازینجا ازین ده ایکی اعتبار
 در بری آن حرف ابتدا و این اسم اشارت در جالفظنه و جاد مراد محل مقام اوله بریده
 انین ادا ت تشبیه اوله نه که بوکت ابد و اقعد ازین مه پاره عابد و بری بونک یکی
 بر مه پاره دیمکده فتامل پس بونده مقام و یا بونک کی مقام دیمکده اصحا فطنت
 لایمه فطنت فانک کسری و طانک سکونیه مصدر فهد و زیر کلک معناسنه بولفت
 ایکی بایرن مستعمل در ضر و علم بایلرند خبرت نصر بایرن کسریله مصدر در خبرت خبر
 خبر اخایله و خبره کسریله پس خبرت خانک کسری و خنی ایله دین یا شد سوتش و خبرت
 خبرت معناسنه در دین اصل لغتند اکاه دکمش زیر خبرت تجربه و امتحان معناسنه
 که حرف رابط مقول قولد حت خانک کسریله و ذال معجه نک فتحه لایله علم بایرن مصدر صفت
 مراد در سورت سینک فتحی و واک سکونیه بونده خشم و غضب معناسنه در پادشاهانه
 اضافتی لایمه در حد حای مهمله نک و ذال معجه نک فتحه لایله علم بایرن مصدر صفت
 معناسنه یا بد فعل مضارع مفرد غایب در بایرن ندر کول اولوق معناسنه بود بونده معناسنه
 در زیر مضارع معاندر انیکون فاعل اقتضا ایلم که حرف تعلیل غالب تقدیری غالب اولوق
 همت ایشان لایمه در پادشاهلک همتی دیمکده بمعضلات باحق صله معضلات و زنده
 و معناده مشکلات کنی در امور اضافتی و امورک ممکنه لایمه لردن بونده امور احوال معناسنه
 در متعلق بمعضلاتک صله سید غالب مبتدا و همت تانی و متعلق باشد خبر تانی و تانی
 خبریله اول و تحمل متعلقه معطوف و از دحامه اضافتی مصدر مفعولنه در و عوام
 اضافت لایمه در تحمل مبتدا و نکشد خبری و کس بوجل مقام و یا بوجل مقام
 کنی یعنی سلاطین مختلف الاحوال و صغیر الاطوار اولد قری دره اصحا فطنت
 و خبرت سوتش لردن که پادشاهلک حت و سورتند یعنی غضب و خشم حد و اوزره

اولی که در زیر غالب و اکثر اوقات اندولت همی و نظر لری مشکلات امور ممکنه متعلق
اولی و اذدحام عوا تحمل الین لری حاصلی ناست غلو سندن مضطرب اولی لری مشق حرامش
بود نعت پادشاه که هنگام فرضت ندارد نگاه حرامش شین ضمیر مصراع ثانی اولی که مقد
ان کسه را بعد از اضمار قبل از ذکر طریقله تقدیری انکس که در بود بانک ضمی و الی فحله
مضارع بودید نین کینونت معناسه اولی دی که در بردن اشتقاق ایلین غلط ایلش
نعت پادشاه لایمه در که حرف رابط صفت هنگام وقت معناسه در فرصته اضافی لایمه
در نداد فعل نفی استقبال مغرد غایب طو غنود یک که در نگاه بونده حفظ معنا معلوم اولی که
نگاه لفظی داشتن دن و داریدن مصدر یله و مشتقات یله مستعمل اولی لری حفظ معناسه
در اما کردن و کندیدن مصدر یله مشتقات یله اولی لری معناسه در یعنی با فحن باقی
محصول اول کسه پادشاهک نعتی حرام در و یا حرام اولی و یا اولی که زمان فرضی
رعایت و صیانت ایلیمه یعنی احوال خبردار اولی و یوب هر زمانی بر یله مجال سخن تا نبی
زیبش به پیروده گفتن میر قدر خویش مجال بونده مجال معناسه در سخن اضافی
لایمه ر تا حرف توفیت در مادام معناسه بنی فعل نفی مستقبل مغرد مخاطب بنی
مادام که کیر میسن دی که در زیبش بنی به متعلق در پیروده به تعلیق ایلین خطای
فاحش ایلش با حق مصاحبت بستی متضمن گفتن مصدر به متعلق و پیروده زاید و
و باطل معناسه در بر میمل و بانک فحله لری به فعل نفی مغرد مخاطب بریدن بود نین
دکل بردن دینلر یلین ایلش ایلمه دی که در یعنی ضایع ایلله قدر خویش لایمه در محصول
سوز مهانی مادام که سوزیدن اول کور میسن یعنی قبل التکلم سوز فرضی و کلامک
محلی کور ملک سوز پیروده و باطل سوز سوزیکه کند و مقدار یکی ضایع ایلله و حاشی
نعتا و برمه زیرایی محل سوز سوزیکه حاشی که سبیر گفت بر ایند این که ای سوز
میزد که چندین نعت بانک مدت بر انداخت ندانند که خزینه بیت مال لایقه کینست
نه طبعه اخوان شیاطین بر ایند فعل امر جمع مخاطب در ایند نین سوزک دی که در داند
دکل بوندن اشتقاق ایلین غلط ایلش که بونده دلیلی معناسه در شوخه اضافی

بیایند در شمع بونده کستاح و بی ادب و بی شرم معناسنه در مبدزه اضافی بیایند
 تفصیل باینکه اسم فاعل و مفعول و مفعول به که حرف تعلیل یا حرف ربط صفت باندک یا
 حرف ظرف اندک از دیکر و قلیل معناسنه مدت زمان دیکر بر حرف تاکید اندک
 فعل ماضی مفعول غایب اندک دیکر یعنی تلف ایله نداند فعل نفی مستقبل مفعول غایب
 بلند دیکر و یا استغرام طریقله بلند یا دیکر اوله که حرف بیان خزینه بیت المال لامیه در
 لقمه مساکین ده بویله در خزینه مبتدا و لقمه خبریانه حرف نفی طعمه طائفه ضمیمه
 و عینک سکونیه معطوفه معنادرینان سنه که فارسیجه خوانیش دین اخوان اضافی
 و اخوانک شیاطینه لایسه لرد راخوان کسره هجره ایله قرم اشتر معناسنه در محصور
 وقتا که پادشاهه مذکور کرد آنک احوالی عرض اندایله بدیکه سورت بوکستاح ادبسن
 مسخر جوری بوندن کستون که بوقدر نعمت و بالی از اجون مانده تلف ایرو بیایند بیای
 اسرافله ضایع ایله بیلن که خزینه بیت المال فقل و مساکین لقمه سید یعنی بونله نفقه
 او یچون و دفع احتیاج ایچون و بریلور لقمه اخوان شیاطین ایچون دکلر یعنی مسرفله و متلفله
 اسراف و اندک ایچون و بریلور حاصی خزینه بیت المال محتاج لرت حقیقه مبدزینک
 حقی دکلر مبدزین شوخه عطف ایدر نلر صحیح نسخه لره مخالف ایله کلوندن غیر لرت
 کلوندن بخرلوا یمش و شوخه نصکره چشم لفظی زیاده ایدر زاید ایش و نعمت
 مال لفظی زیاده ایدر نلر صحیح نسخه لره مخالف ایلمش برانداختن دن و تلف کونن کسیر
 عطف ایدر نلر یا شدن ایلمش نداند عبارتجا ترک ایدر نلر صحیح عبارت ترک ایلمش بیت
 ابله کور و زروشن شمع کافوری زهد زود بینی کش بشب روغن نباشد و جواغ
 ابله صفت تشبیه در احوق معناسنه و یا حرف جر و حرف کواصلنده که او در که حرف ربط
 صفت و ضمیر ایله راجعه در زروشن بیایند و ظرف زمانه ایدرین کونده دیکر
 شمع کافوری بیایند در شمع عربده شینک فحی و میمک کسرله بال مومنه دیر اما عجم
 میمک سکونیه او فورکنه بومعنایه صکره تعیم ایله دیر پس کافوری قید احترام دیر
 یا یا نسبیه اق بال مومنه دیر نهد فعل مضارع مفعول غایب نهید ندن نونک

درجانی
 و سروری
 و شمی
 و کافی

در سرور

فحی و کسر لیه لغت و قوم معنای قوم قدر مراد بقدر دود نیز دیکر یعنی یقین زمانه
 یعنی فعل مضارع مفرد مخاطب کورسن دیکر کس کاف فحی و کسر لیه لغت و اصلی که
 در کاف کسر لیه لیکن شین ضمیر له ترکیب اولیحه قیاس فتحه تخصیص ایلک ایدیک ز برضا
 یرک ما قبل بودله مفتوح او قنور الا ضرورت وزن ایچون ساکن او قنور اما بعضیلر
 شد و ذاکثر او قول اصلی کسری رعایتله شین معنا جهتنک چراغه مقید در چراغش
 تقدیرنده بشب با حرف ظرف بناسده متعلق روغن رانک ضعی و عینک فحیله ایچ باغند
 غیری یا غه دیورلر اما ایچ یا غه پیه دیورلر با یحیله بناسده فعل فی استقبال مفرد
 غایب و ملانز دیکر چراغ فحیله یا نناشک اسمیدر اما بونده شمع مراد ورنه کن
 حال و اراده محل طریقله ~~مجلس~~ برابله که ابدین کونده یعنی کوبه کوندوز شمع کافون
 یقین زمانه کورسن که چراغنده یعنی شمع داننده یاغ او ملانز یعنی ایچ یاغی ورنه
 یاغی یا فقه قادر او ملانز فقه قالدیکه زیت یاغی و شران یاغی حاصل بو یله اسراف ایلین
 احق از زمانه شویله مفلس و فقیر اوله کال او چون یاغی یا فقه قادر او ملانز دیکر
 بعض نسخه لرمه بناسده برینه نماند کلمش و شرانک بعضی ای اختیار ایلش و بعضی
 بو مختاره دخل ایلش که ترکیب ابلهت روغن یا قروغی مفهوم دکلد که چراغنده روغن
 قلمه بینه و بعضی معان نظر ایلوب مختاره معاون اولش و خیلی اکثر کلام ایلش لیکن
 طریق مکابره سلوک ایلش فتامل کشک کافنی کسره یه تخصیص ایلین سمیت شد و
 ذاهب اولش یکی از وزرای ناصح گفت ای خداوند مصطفی انجی بنیم که چنین کسانا
 وجه کفاف بتعاریف مجری دادند تا در نفقه اسراف نکشد بعض نسخه ده ناصح
 برینه نیک محض واقعه لیک ناصح اولاد و بعضی آنجی بنیم برینه انت دوق ^{شمس}
 و بعضی بو نسخه اختیار ایلش و بعضی اختیار یله اعتراض ایلش لیکن اعتراضی مکا
 در وجه جهت و خرج خلق معنای کفاف کاف فحی و کسر لیه رزقه و از غه دیورلر با
 حرف مصاحبت تعاریف تفریق جمعیدر ایری ایری یعنی کون بکون و یا هفته به هفته
 و یا ماه بماه دیکر مجری اسم مفعول افعال بابند معین معنای حتی بعض نسخه

مختار است
 معترض هر دو
 معاون کافی

مختار است
 و معترض هر دو

عطف تفسیری طریق بقیله کشتن لشک پادشاه سورک شو جرای دیجه ناصح و
 وزرانک بری پادشاهه دیگ ای پادشاه مصلحت اینی کوئم بونجیلین مسرف و متلفل
 وجه معیشتی و جهت کفایتی دفعاً الینه و برمیسه لربکه متفرق از راز ویره ل
 یعنی کون بکون و یا هفته به هفته و یا ماه بیا ماه تعیین اید لری تا کم نفعه ده اسراف ایلمه
 اما انچه فرمودی از جرو منع مناسب سیرت ارباب هت نیست یکی با بطن امیدوار
 گردانیدن و باز بنویسی خسته خاطر کون اما ادات استدرک در مصلحت نیم دن
 رجو منع عطف تفسیری در سورمک و کدرمک معناسنه سابقا پادشاهک سورک دیدن
 اشارت در امیدوار امید لودیمکدر امید امید تخفیف و تشدید لیدله لغت درین لغت
 زیرا لغت عجمده تشدید ضرورت وزن ایچو کلورننه که سابقا بیان اولندی کرد ایندن
 بونده ایلمک معناسنه در دوندومک دین خط ایلمش با حرف مصاحبت نویسی نونک
 فتحیله و نا امید مایوس معناسنه دریای مصدر ته ایله امید سزلک دیمک لشک پادشاه
 مصلحت نیم سولیدر مکن اما از جرو منع بیورد و غکوز یعنی اول درویشی سورک شوندن
 بیورد و غکوز ارباب هتک اخلاقه و اصحاب کومک نشاندرینه مناسب و لایق دکلر بری
 برکه اطف و احسانله امیدوار اید ب تکرار امید سزلک ایله خسته خاطر و پریشان
 درون ایلمک حاصلی سنک کی صاحب لطف و کرم پادشاهله سزاوار ملایم دکلر بری
 برکه احسانله مسرو نضکره رجو منع ایله مایوس و مغمو ایلمک الله تعالی رحمت ایلمش
 بویله وزیره بیت بروی خود در اطعام باز نتوان کور چو در اطعام ده لایمه در اطعام
 افتعال بایندن مصدر در بریکه طعمه طعمه دوشورمک باز نتوان کور ترکیب فح معناسنه
 اجمق کور بونده کورن معناسنه در نتوان کور اکثر لوده عدم امکان کنایت را مابون
 عدم جواز دن عبارت در جوادات تعلیل باز شد اچلدی دیمکدر بنای مفعول معنا
 بدرستی یا سببی متضمن حرف مصاحبت درست دالک و زانک ضمیر لریه ایری میاگد
 که عریجه خوش دیر لوصفت مشبهه در ماقبلیم در و یا حرف مصدر فراز فائز فح
 و کسر لیه بوندن بند و اغلاق معناسنه در نتوان کور کند سابق کبیر لشک

کشتی کند و یوزینه یعنی کند و به اطماع قبوسنی یعنی خلقی کند و نیک لطف و احسان طمع
 دوشمک بابی اجماع کولت حاصلی خلقی کند و نیک جود و کرمه طمع کار ایلیم کولت
 اما چونکه باب اطماع مفتوح اولدی یعنی چونکه خلقی کند و نیک لطف و کرمه طامع
 و امید و ایلیم خشونت و جفا ایلله اول بابی سدا ایلیم جایزد کلد حاصلی خلقی
 اولدن لطف و احسانه معتاد و امید و ایلیم کولت اما ایلد و کد نصکون
 زجرو منعله حسته خاطر و پریشان درون ایلیم کولت باز ایکی مصراع ^{مفتوح} بیلکه
 معناسه دردیمکده نظرو افزاز کس فایه تخصیص ایدوب ایکی معنایه کلور
 بری یوکسک و بری یوقش معناسه و کاه اولور که انکله منع و اغلاق کناست اولور
 دینار کسره یه تخصیص یوکسک دیمکده و منعدن کناست دردیمه لرنده افترا
 ایلش و مصراع اولک معناسنی کند و یوزو که امید و امید قبوسنی کوجله اجماع ممکن
 دکلر یعنی سندن بلارضاء برنسه الموق ممکن کلد و مکون احسان ایدله سن دین
 بر یلق یول معنای بیتدن اوراق کتمش فزان بونده بسته و بغلو معناسه در دین فقی
 مغلق سولیش نتوان کرد عبارتی ایتکه محال یوقدر ممکن دکلر دیمکده دین ناممکن
 سولیش ر نتوان کرد عبارتندن ابن سید کا علی مبالغه واردیش و سرور کا معنای
 مبالغه انکار ایلش لیکن انکاری منکر و قطعه کسی بنیند که تشنگا حجاز بلب
 شوره کرد ایند که حرف بیان حجاز دن مراد مکه و حج اولوق قابلد نته که بوکتا
 پنجه برده ایکسندره حجاز تعبیر سوری مش یا حرف صله لب بونده کنار معناسه در
 ابه اضافی لامیه در و شوره بیانیته شورد مراد بونده طوزلی و کولت معناسه در
 کاف عجم کسریله و رانک سکونیه لغتده در کج و اطراف معناسه در کلور مثلا
 کج آمد دیولر جمع اولدی معناسه در کج آید دیولر جمع اولور معناسه ^{کسری}
 کیمسه کورمکه حجاز تشنه لری یعنی کعبه بولینک صوسن لری اچی صوکنانه جمع
 اولور یعنی شوره صوکنانه جمع اولور قلربی کیمسه کورمشد هر نفتر که تشنه
 و متعطش اولور لرد ده هر کجا چشمه بود شیرین مرد و مرغ و مور کی داینده

در این سطر
 و سرور
 و شعی
 و سرور

چشمه بکار معناسند و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل بود فعل مضارع مفرد غایب
اولورد یکمکد شیرین طلوع یکمکد مور قرنجه مصلحت هر پرده که بر طلوع یکمکد
اولسه اوزرینه مردم و مور و مرغ جمع اولور لر حضرت شیخ وزیر جانبدار پادشاهه
خطاب بیورد که پادشاهم سیزما معین و چشمه شیرین حکمند سیز لایق اولور که
احسا و کرمکه تشنه دل فراق جود کن و بحباب لطف کن سیراب اولوب بر فردی
مظر حویان واقع اولیه بلکه هر کس علی قدر حاله سخا کو مکدن فیض باب اوله بیت
مرغ جایی پرد که چینه بود نه بجایی رود که چه بنود فتحه لویه بعض نسخه پردینه
رود واقع اولش جایی با حرف وحدت پرد بای عجمک فتحه لویه و رانک فعل مضارع
مفرد غایب او چارد یکمکد مرغ مبتدا پرد خبری که حرف بیان و یا رابط صفت چینه
جیم عجمک کسر لیه قوش بمنه دیر لرنه حرف نفی معناده روده مقتید در نزد تقدیرنده
فعل نفی غایب کمتر یکمکد بجایی با حرف صله زوده متعلق و یا حرف وحدت که سابق
بکمی رجه ضرورت وزن ایچون بر مقدار مده اولور که تلفظه بر یا متولد اولور مضارع اوله
چینه بود له تجنیس مرکب اولور مذکور بای کتابته اثبات ادوب جی یاز نلر ضرور
شعرون بی خبرا بمشمل مصلحت مرغ بریده او چاکر اندزه قوش می اوله یعنی در محله
دانه اوله بریده کمتر که هیچ نسنه اولیه یعنی چینه اولیا یره او چوب کمتر جی لفظی چه کبی نسنه
اولیه یعنی چینه اولیا یره او چوب کمتر جی لفظی چه نسنه معناسند در دین ظاهر
یا یله و یا سن لغت طوئار مش بونده نصکره اخرنده کی با ضرورت و زنجون اشباع امکان
حاصل اولور دید و کی نوعا شاقض شکلید منه سنده جی چه معناسند در یا یله
دین ترادف شکن اعتبارنده سر و ایلش **حکایت** یکی از پادشاهان پیشین در
رعایت مملکت گیتی کردی و لشکر بسختی داشتی چون دشمن صعب رویا نمود
پشت ببادند پادشاهان پیشین اضافت بیانیته در پیش اولک یا حرف نسبت
نونه حرف تاکید نسبت اولکی دیکمکد رعایت مملکت مصدک منفعه اضافتی در
بر مضاف تقدیر یله اهل مملکت دیکمکد سنی سست سین اولک ضمی و ثانینک

سکونیه لغت کوشک معنانه در اما بولت کجی پرده اهل و تغافل کنایت در ویا
 حرف مصدر در کردی یا حکایت حال لشکر در عایت معطوف در بعض نسخه ده لشکر در
 بر یا از مش علامت مفعول بسختی با حرف مصاحبت را شینه متعلق بسخت سینه فتحی
 و خالت سکونیه فتحی معنانه در و یا حرف مصدر داشتی یا حرف حکایه طواری و یا دیگر
 چون ادات تعلیل دشمن صعب بیانیه روی نمونک مقدم مفعولید همه ادات جمع در یا
 در عربیده جمع کجی پشت بای عجم ضمیمه ارقه دیگر بداندنک مقدم مفعولید ارقه
 و پر دیلود دیگر ~~در عجم~~ حضرت شیخ بیور که بزم شمع یکی زماغز پادشاه لرند اول
 بر پادشاه اهالی مملکت رعایتنده تقصیر و تغافل و اهل ایدردی و لشکر یا شدت مختلفه
 طواری یعنی علود لرین و بلقلرین و سایر رسوم و لوازمی و پرزدی حاصلی ذلیل و
 طواری پس چونکه مرید دشمن بود که ظاهر و هوید اولدی بوز کوشتری یعنی بونکله
 جنگ ایلمکه کلدی جمع عسکر ارقه و پرید بوندن اعتراض ایلمدی سلاطین عثمانیه در
 یلدرم خان بایزید دن اعتراض ایلمدی کلدی کجی شتر اصل بریسی بکی لفظی مبتدا و پادشاه
 اکابیان و پیشین عبارت صفت پادشاهان طووب خبر مبتدا ذکرینی اهل ایلش
 ظاهر بود که خبری سستی کردی در رعایت مملکت اولنده که حرفی کتابت ایلمدی عجب
 نه ملاحظه ایلمدی کردی عبادتک معناسنی ایلمدی و داشینک طواری دینلریای حکا
 معناسنی رعایت ایلش بیت چو دارند کجی از سپاهی دریغ دریغ ایدش دست بردن
 بتیغ دارندک فاعلی سلاطین و حکام در کجی بونده مالده خزینه معناسنه ده کلور
 دریغ بونده اسرکمک و قصص معناسنه در دریغ تانی حیف معناسنه در ایدش
 شین ضمیر سپاهی به راجعه دست بردنک مقدم مفعولید ایلمکد مراد صوفی
 و از ثقی در بتیغ با حرف صله ~~است~~ چونکه سلاطین و حکام سپاه و لشکر در
 خزینه و مالی اسرکمر یعنی امسال ایدوب رعایتلنده تقصیر ایدر سپاه و عسکر
 ده لازم کلر که قلیچ ال اورمق یعنی جنگ ایلمکه حیف و دریغ کلور ایکی دریغ بیه
 حیف معناسنه طواری غلط ایلش اولکی دریغی منعله شرح ایدر نلده معنای

مردان
 و سرور

مطابقه شرح ايلمشدر یکی را از آنکه صدر کردند بامتش دوستی بود یکی را اادات
 تخصیص را بی ترک ایندلی وجه ترک ايلمشدر آن جمع آن در که اسم ایشانند که حرف
 رابط صفت عذر عین معجزه فحیه و رانک سکونیه ترک و فامعناسه در و با
 حرف مصاحبت منش شین ضمیر بکر به راجع در دوستی یا حرف مصدر مکس اول
 ترک و فایده نلردن بر نیک که بمنله دوستی و ارایه سلامتش کردم و گفت دوست
 و ناسپاس و سغله و حق ناشناس که باندک تغییر حال از مخدوم قدیم خود برگردد
 و حقوق نعمت سالیان در نورد ملامتش ضمیر یکی به راجع در بعضی نسخه ضمیر
 بولمندی اولم ایسی اولی در اول اشنام اولی لوم و شرنش ایلدم دون الحق معناسه در یعنی
 یا از پس ضد فوق دین الحق قاجش ناسپاس کفران نعمت معناسه در سغله ضم و کس
 سینه الحق در دون معناسه حق ناشناس و ناحق شناس طوز و اتمک حقی بلن
 کفران نعمت معناسه حاصلی مذکور الفاظ متعارب المعانی در که اصلنده که آن ایدی
 که حرف رابط صفت باندک با سیتی متضمن حروف در حرف مصاحبت برگردد مسا
 متعلق تغییر حال لامیه در بعضی نسخه یا ندک مایه تغیران مایه ماده و سرهایه
 معناسه در از مخدوم قدیم برگرد متعلق بیایه در برگرد دونه یعنی یوزن چو
 حاصلی اعراض ایلیم بر جمع ایلیم تفسیر ایلیم کلمه نک معناسه بلن ایش حقوق نعمت لامیه
 سالیان اضافه بوبله در یا حرف نسبت و الف نون اادات جمیده شد و طریقه
 در حرف تاکید نورد دونک فتحی و ضمی و ال اولانک فتحه لریله فعل مضارع مفرد
 غایب فاعلی برگرد کرده بونکه یکی به راجع در ضمیر مکس بمنله دوستی
 اولان جفتک برینی سرزنش ایلدم و دیدم الحیا قلق و دینی و کفران نعمت و طو نائک
 بلن و ناشکرم را اول کیمسه که از اجق سرهایه یعنی تغییر حال سبیله کند و مخدوم قدیم
 رو کرم ان اولوب انرا اعراض ایلیم و پنجه یلق حقوق و نعمتی طی ایدوب ضایع
 ایلیم و کفران نعمت طریقه ذاهب و سالک اوله گفت اکی بکنیم معذور دارج
 لوم ایلدو کم سپاهیدی اکی قضیه نک اصلنی بیان و ترک و فاما جراسنی عیان

ایله سه بی معذور طو توب الله لوم ایلمز سینه شاید که اسم بی جو بود و نذرین در کون
وسلطان که نذر با سپاهی بجلی کند با او بجان جو نذر بی نتوان کم شاید فعل مضارع مفرد
غایب در شاید نذر استغفر نام انکاری طریقله لایق قدر دیکار فاعلی این حاله راجع
تختنده ضمیر در که حرف بیان اسب فتح هنر و سکون سینله وای عربیله اتد یکار فوس
معنا سنه جو جمل فحیله اریه دیکار نذرین لاریته در نذر مطلقا کچه به دیرلر
زین زانک کسر یله اک معناسنه در که عریجه سرج دیرلر نذریندن مراد اک کچه سیدر زمان
سابقه تکلیفی اولمز مش بلکه بر کچه بی ققت ایدوب اک التنه تکلیفی برینه قورلر ایش
ومنزله وار بجه الوب کلیم و ذیلی التنه دوشلر ایش پس سپاهی دیر که مناسبیدر که اک کچه
سینی التنه دوشودم رهنده اوله کرو کاف فک کسری و رانک فحیله رهنه دیرلر که حرف
رابط بز حرف ظرف زر بونک کی پرورده مطلقا کچه معناسنه با حرف صله سپاهی یا
حرف نسبت عسکری دیکار بجلی یا حرف مصدر کند فعل مضارع مفرد غایب بونده ایله
دیکار با حرف صله او ضمیر سلطانده راجع در جو نذر لفظ مشترک بهادر له سنجی و کم
اولنه دیرلر یکینسک بیننده مشترک در یا حرف مصدر پیش بهادر معناسنه اولور سه بجانک
باسی حروف مصاحبت اولور اما جود و سخا معناسنه اولور سه حرف صله در و لکل
وجهه نتوان کرد ایملک اولماز دیکار عدم جواز دن کنایت در ~~و لکل~~ معروف کنیخته
بیور لایق میدر که اتمار په سز و اولتقتراج و ذایل دنون اوله و التمه دوشند و کم اک کچه سی بر
مقدار دین ایچون مرهون اوله و پادشاه که خزینه و مال خصوصه عسکره بخل و
وامسال ایدوب وظیفه لرینی و بخشش لرینی و سایر رسوم و لوازمی محلیته و بر میه
اکه جان و دله بهادرلک و فداییلک ایملک اولمز و یا انک یولنه جان بزل فداییلک
اولمز حاصلی انک او غرنیه جان و باش و یومک جایز دکلر نذرین اضافیله اک کچه
سیدر دالک سکونیه تکلیفی معناسنه در دینلر لفظه و معناده خطا ایملش شاید
اسم بی جود بود عبارتی کلام اخبارینه حمل ایدوب احتمالات بعدیایله تاویل ایدوب
اکتار کلام و الطاب مقال ایدن ایشی و کوچی اولماز و غننه بولور غن سولیش

زیرده مخ سپاهیه که تا سر بنهد و کوش زرنده می سر بنهد در عالم زرنده کی بر لره
اچیه والتونه شامل در سکه لوا ولد قوریا تقدیر چه با حرف تا کیده و ده دالت کسر به فعل
امو مغرم مخاطبه و یزدیم کرد دهید ندن دادند دکل زب بد هک مغفول اولی و
مغفول ثانی بی اردیم کرد بهادر معنانه نور کیده ده کاه بهادره دیور قی ارک ایلدی
دیور بهادر دالت معنانه سپاهیه اضافتی بیانیته در آادات مغفول تا حرف تعلیل سر بنهد ک
مقدم مغفولید و کوش اصلنده و اکتی در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندک شین
سپاهی به راجع در زرنده هیک مقدم مغفولید ندی فعل نخی استقبال مغرم مخاطبه
سر بنهدک مغفول صریحی در عالم غیر صریحی در حرف صله و کوش بهادر سپاهی
التون و اچیه مال و اسباب و ات دخی طون ویر حاصلی المتقار رعایت ایلده تا کم سکا منقاد
و مطیع اولوب قبولت بکلیه و لازم کلیجک یو که و او غور که جان و باش فدا ایلده حاصلی
رعایت ایلده که سکا مخصوص اوله و اگر مراد سپاهی به مال و اسباب و بر مزسک قبول
یکامز و سنی قویوب باش الوب دیار ایدریم کرد زوزمه لرنده سرد عالم نهاد دیور
باشین الوب کتری و سرد عالم بنهد باش الوب کیدریم جک یرده حاصلی ترک دیار
اتمکدن کنایتدر بنهد یرینه یا ایلده نرنده یازن نونه عجب طبع سقیم ایش و بوبله
یازنلرک افسانه سیله تقیه ایلین غریب قوی دماغه مالک ایش الله قوت و
اذا شبع الکی بصول بطشا و خاوی البطن ببطش بالفرار شبع فعل ماضی مغرم مخاطبه
غایبدر فتح بابندن فتح طوبیه کی بهادره دیور شجیع کی شبع نک لفظا مرفوع
فاعلیه اصلی مکینی در ادغام اولغله کی اولدی بصول فعل مضارع مغرم مذکر غایب
هجوم و جمله ایدریم کرد جزا شرطی بطشا بصولک مغفول مطلقید فعدت
جلوسایی خاوی اسم مغفول لغیف مغرورند خالی معنانه یعنی بوش بطن لفظا محرو
مضاف الیه قرن دیم کرد شکم معنانه ببطش فعل مضارع مغرم مذکر غایبدر ضرب
بابند بصول معنانه جمله و هجوم ایدریم کرد با حرف مصاحبت ببطش به متعلق
قرار کسر فایله قاجق در کین معنانه و کوش فی انکم دلا و رار طوق اولسه

اجم اولسه حاصلی غنی اولسه عدویه شدتله پایشور و زیاده هجی حمله ایدر اما قنی بوش
 اولسه یعنی اجم اولسه حاصلی فقیر و مفلس اولسه عدویه بک پایشمن بلکه همان باشین قورتمغه
 مقیده اولور انجق حاصلی محکم صواش ایده مزیرا سیاهی و یات ویرا غنی برنده دکل قرار
 ایله حمله و هجوم ایدر دیمکدن مراد کا کا زار و هنگام پیکار و دشمنه جان و کولکن
 وارماز زیرانه اشته اعتمادی وارنه پراغنه مصراع ثابنده اسم فاعل برینه مفاعله باینده
 فعل ماضی ایدر ایلمین و بطن لفظی که مرفوع فاعل طو توب اذا خاوی البطن تقدیرنده
 کیدیا نعمله تقدیر ایش زیل بولفت مفاعله ده مستعمل کل مصراع ثابنده معناسی
 فجن بهادر قونی اجم اولسه چمغه محکم طو تار یعنی قدرنی اولسه جنکه اصلا لها ق
 کنور میوب قرار ایدر دین معنای حقیقی دن قرار ایش **حکایت** ازوز را معین
 شد و مخلقه درویشان در آمد و برکت صحبت ایشان در ویدی اثر کرد و جمعیت خاطر
 دست داد با حرف صله خلقه خاند فحی و لامل سکونیه انسانده مستعمل و لامل
 فحیله غیریده درویشانده اضافتی لایمه در برکتدن مراد مبارک درین معنانه حجت
 اضافتی لایمه در و صحبت ایشانده مصدر فاعله و یا مفعول اضافتی در حجت اضافتی
 لایمه در حرف صله و وای و واک فحیله وزیره راجع ضمیر غایبدر **و کسب** وزیر لر دن
 برسی معزول اولدی و در ویش خلقه سنه یعنی مجلسه داخل اولدی و انلک مصاحبتی
 برکتی که تاثیر ایلدی و جمعیت خاطر ده اکال و پردی یعنی دنیا جیفه سنه التفات
 خلاصه که تعلق و تلبسته ازاد اولدی مالک باز دیک برودل خوش کرد و عمل
 فرمود قبول نکرد و گفت معزول به که مشغول بروا صلته براو ایدی و صله همنه
 ساقط اولشد بر حرف استعد و یا حرف صله و او ضمیری وزیره راجعه دل کرد
 مفعول اولی خوش مفعول ثابندی تقدیری دلش خوش کرد در شین بلکه راجع اولور
 عمل یعنی عمل وزارت مفعول اولی یا حرف و حجت که من تفضیلیه معنانه در **و کسب**
 پادشاه وزیر او زینه و یا وزیره دخی کو کلنی خوش ایلدی یعنی کورت و غضب
 و خشمی کیدوب وزیره صاف دل اولوب سنه وزارت علمانی و خردتینی بیوردی یعنی

تکلیف ایلدی وزیر قبول ایلدی و دیدی معز و لوق مشغول لقند یکه ر یعنی رخاف
دینار ایلله الوده و قیود یله بریشان حال و متشت الیال اولقدن کوشته فراغت اختیار
ایدوب قیود و تفرقه دن ازاده و لام بلیان دن اسوده اولوق اولی واجوبی در رابعی
انا نکه بکنج عاقبت بنشند دندان سکت و دهان مرد مر بسته انا ن جمع در انلریمکه
که حرف رابط صفت بکنج با حرف ظرف کنج کاف عربی ضمیمه بوجقد که عربی زاویه
دیور عاقبت اضافی لامیه در عاقبت الله تعالی قولندن بلایه دفع ایلکه دیور دندان
دیشه دیور عربی سن دیور سینل کسری و نونک تشدید یله سکه اضافی لامیه
در سکت سینل فتحی و کاف بحمله کلب یکه در دهان الفله الفسن اغره دیور محصور
شونکه عاقبت و فراغت کوشه سنده او تورد یلر یعنی خلقدن منقطع اولوب کنج عن
اختیار ایلشدر دندان کلب عقور موزی ناسک شرو زدن کتابت در دهان مردج
بدر کو بستند بغل دیلر یعنی کوشه تقاعد اختیار ایلدی یلر بویله ایدنلر خلق موزیلر
و غیبت کو وید کورد مدن خلاص اولوب سالم اولدی یلر عاقبت برینه قناعت
یا زانلر ناموزون یا زوب خطا ایلدی کاغذ بدریدند و قلم بشکستند و ز دست
زبان حرف گیران بستند کاغذ کاف عربی و غین مفتوح معجمه و ذال معجمه مشهور
عربی قطاس دیور بدریدند مقدم مفعولیدر با حرف تاکید دریدند فعل ماضی
جمع غایب ررتدیلر دیمکدر قلم معروف بشکستند مقدم مفعولیدر زبان حرف فکیر
لامیه در حرف گیر وصف ترکیب در کشینک غیبی و نقصانی طویحی بیکدر
الف و نون ادات جمعیدر محصور عاقبت بوجاغنده او تورا نلر کاغذ و دفری
پاره لیوب قلمی شکست ایلدی یلر یعنی عالم ظاهرده جمیع عوایق دینویه ترک ایدوب
دینار مایه نادن ال چکوب فارغ البال و اسوده حال او تورد یلر حاصلی هر ننه دن
ازاده و سالم اولوب حضور ایلدی یلر دخی بد کو یلر و عیب نینلرالنن و دلندن
قورتلدی یلر یعنی کوشه فراغت اختیار ایلکه عیب بین و غیبت کو یلر شرو حسد
خلاص یولدی یلر حضرت شیخ بسورده و غی نادر واقع اولور ذریا خلقک دیلندن

انبيا و اوليا بيله خلص بولن دكل كه عباد و ذها ملك گفت هر بينه ما را خرد مندي
كافي بايد كه تدبير مملكت را شايد هر بينه البته خرد مندي يا حرف و حدثت كافي بونده
مقبول معناسنه در كه عجم بسند و براي عربيله بايد فعل مضارع مفرد غائب كرت ديمكدر
كه حرف رابط صفت تدبير مملكت مصدركه مفعولنه اضافتي در و را ادات مفعول شايد
فعل مضارع مفرد غائب در غايب در شايد مصدق پادشاه ديدني البته بزه بر عاقل
مقبول و زير كرت كه تدبير مملكت لائق اوله يعني امور سلطنته و تدبير مملكت شايسته
و سزاوار بر عاقل و دانا و صدر و زار ته مستحق بر مردم كاران ما كرت گفت نشان خردند
كافي است كه چنين كارها تن در ندهد خرد مندي كافي بيان كه حرف بيان چنين
با حرف صله تن در مراد وجودي و زايتر در حرف صله تا كيد ندهد فعل نفي
استقبال مفرد غائب و يرمه ديمكدر يعني بويله ايشله كرميه ديمكدر مصدق و زير
پادشاهه ديدني خرد مندي كافي نشاني و علامتي اولدرك بويله ايشله كند و يرميه
يعني امور سلطنته و تدبير مملكت اختيار بيله داخل اوليه حاصل عاقل و دانا اولدرك
بو چنين ايشله قارشميه و كند و يي بويله دشوار مصالحه اختيار بيله گرفتار ايليه
هاي بر همه مرغان ازان شرف دارد كه استخوان خور و جانور ديناان ارد هاي بر طير
معروفه اسيرد كه سابقا بيان اولندي ازان ادات تعليل در اجل معناسنه شرف
رفت معناسنه دارد فعل مضارع مفرد غائب دار لغدن عبارتدرك كه حرف تعليل و يا حرف
بيان استخوان هفت و تانك ضمي و سينك سكوفي و واور سيميله كرت ديمكدر
جانور جان روح حيواني و را ادات نسبتد جانور ديمكدر جانور ك سكوفيله او قفا
نيازان فعل نفي استقبال مفرد مذكور غائب لازم و متعدي كور بونده متعديد
انجمن معناسنه مصدق مرغ ها انكچون جميع طيور ك اوز رينه شرف طويار
يعني انكچون شرفي وارد ديمكدر و استخوان بيو و جانور حيواني انجمن ساير ذوا
مخاطبي حاصل ساير فنا قلي بر تجسي جسي طوغان كي شاهين كي طيور ك
بعضي شكار ايد و انكله معاش ايد را ماها استخوان ايله قانع اولوب جاني

جنسی از این استخوانه قناعته اختلا ایلد یلرکی دیدیکه یقه قریب اینز و ملک
کوردوکی بوده منقار یله قیاس و هوا یه ایلدوب اکل ایدر زیرا یا قلری یوقد که یوده یو
سایر حیوانات کی و کیچی دیدیکه نیان استخوانک دوستیلد قناعته ایدر و بعضلر دیدیلر
که منقارنده بر خاصه وار کوکی منقارینه الدقه منفست اولور یعنی طاعلور و العریه
علی الزاوی شویله روایت اولور که هانک در سی اله کیر من یلکه صحرای خطا و ختن ده و دشت
قیما قد و هنده و ستان اطرافنده اولوسنی بولور لر تخصام زماننده شام شریفده بر عجم
بازرگانه کوردیم شکر مرثک اولور مثلاً صقسق شکر نلک اولسه هویه بکزدی
مثل سیاه کوش را گفتند ترا ملازمت صحبت نیر و جدا اختیار شیخ بجه وجه اختیار
افتاد گشت تا فضله صیدش میخورد و از شر دشمنان در پناه صولتش زندگانی
میکنم سیاه کوش قره قولق دید کلوی حیواندر که ارسلانده ملازمت ایلر ایکی قولای
بیله سیاه در پاسد کلور اولور و را ادات مفعولده ملازمت صحبت شیرا و لکی اضافتی
مصلحت مفعولده در و ایکنی لامیه و یا او لکی کی تا حرف تعلیل فضله ارتفعه یعنی
زیاده قالانده دیر لر صیده اضافتی لامیه در شین ضمیر شیره راجعه میخوردیم و بیکد
پناه اسمیدر صغنی معنانه صولته اضافتی بیانیته در پناهیدن معنانه اسمدر مصد
دیو و اضافتی لامیه در دین مجازه ارتکاب ایلش بلا ضرورت زندگانی دیر لکدر حیوان
معنانه لکست قره قولق غنه دید یلر سکا ارسلانک صحبتنه ملازمت نه
وجهله اختیار واقع اولدی قره قولاق دیدی تا کیم شکار ایلد و کی حیوانک کند
باقی قلانی بیم و دشمنلر شرته انک صولت و شدتی صغنی غنه کچوب دیر لک
ایلمیم بومشلی حضرت شیخ پادشاهله وزیره نسبت ابراد ایلش گفتند اکنون که بطل جا
نیش در آمدی و بشکر نعمتش اغاز کردی اعتراف کردی چوانزدیکتر نیایی
تا بخلقه خاصات در آورد و از بندگان مخلص شمارد که حرف بیان با حرف صله
ظل ظانک کسری و لامک تشد یله کولکه در حمایت حفظه دیر لر اضافتی بیانیته
در شین شیره راجع در در آمدی در حرف تاکید با حرف صله شکر نعمت مصد

مفعولنه اضافتی در نزد بل نونک فحیله یقین دیکد قریب معناسنه تا حرف تعلیل
خاصا اضافتی بیاینه در در حرف تحسین کلام آورد و اوانک فحیله کتوره دیکد او
اوریدنن آوردنن دین غلط ایلش بندکان مخلص بیاینه والتکسیر قره قولغه
دیدیلرکه ظل حایته داخل اولدک و شکر نعمته اعتراف ایلدک بخیر شیر یا فزق کلمن
سین تا کیم سنی حاصلری مجلسنه داخل ایلیه و مخلص لرندن عدا ایلیه یعنی بویله ایکن
سبب تدرک بوسعدت و دولت و صول ممکن ایکن هرگز یاننه قریب ایلوب ابر قدرت
سیر انجسین گفت همچنان از بطش او این نیستیم هچا دیمک انجلین دیکد رکذله
معناسنه یعنی شیرت اخلص بنده لرندن و شاکر نعمتندن ایکن صولت شته مدن و بطش
و غضبنن مامون و بی بالک د کلام جایز دیکه برکون قهر و خشمه مظهر و شوب بی
هلات ایلیه علی الخصوص اجم اوله بیت اکی صد سال کبرانش هرورد اکر یکدم درو
افتد پسورد کیرکاف عجمک فحیله اتش پرسته دیر لر عرب مجوسی دیر جمعی مجوس کلور
فرورد فانک و رانک ضمه لریله و زانک فحیله افروزدیدن بالکلندرق یعنی باقی
معناسنه هنزه ایله و هنزه سز لغتد بسوزد با حرف تاکید سوزد فعل مضارع مغرم غایب
لازمه متعدی مابیننده مشترک لازم اولجبه فاعلی کبر و متعدی اولجبه فاعلی
اتش و مفعول کبر اولور والتکسیر اکی یوز بل کبر معبود مدد یواتشه دایما تعظیم و
وتجلیل ایدوب اشکده به او نلرد و کوب بر نفس سونیدر مسه فائده ایلن زیر اس
نفس اتشک ایچنده و شرسه یا نار و یا خود اتش ای قان یعنی اتشه تعظیم ایلدی دتوا
اسرکن پس سلاطینه بویله در مثک یوز بل خد مننده بروانه اولوب یا فسلک و یا
قلسک ادنی مرتخش خاطر سبیلله سکافیار افتد که ندیم حضرت سلطان زرتیا
و باشد که سر برود افتد واقع اولور دیکد ندیم بونده مصاحبت معناسنه در سر برو
تقدیری مشرب رود در والتکسیر واقع اولور که پادشاه حضرتت ندیمی التی
واجبه و اسباب و انتطون بولور یعنی کاه اولور که جود و کرمه و لطف احسانه مقارن
اولور و کاه اولور که باشی کیدر یعنی مظهر قهر و غضب اولور باشد چیتار

و حکما گفته اند از تلون طبع پادشاهان بر خنر باید بود که گاه بسلاخی برنجید و گاه
بد شتای خلعت دهند تلون تفعل باینند مصدر در دور و لوصور و اشکال کبر مکرر
و **تکسیر** حکما و عقلا در پادشاهان طبعی تلونند از اوزره اولی کورت
یعنی مختلفا حواله دارند و تغیر مزاج و اطوار درین اجتناب یلک کورت که گاه اولور که بر سلا
نسبیله رنجیده خاطر و پریشان درون اولور که و گاه اولور که بر شتای حسیله خلعت
و نعمت احسان ابدی حاصلی مزاجی اکتفی کورت و گفته اند ظرافت بسیار دارند
یمانست و عیب حکمان **و تکسیر** دخی حکما و عقلا قائده زیاده شو خلق و شاطری
عیب و محض نقصانند لیکن احیانا ظرافت و نزاکت و کشاده طبع و درون اولی عین
محدود و کدر یک که دایما عجب و العجب و غمناک شکل اولی محل طعن و مقام تشیع اولی
و فی الحقیقه مذموم حاله تو بر سر قدر خویشتن باش و وقار بازی و ظرافت بندیمان
بگذاران تو نیک ضحی تمام اشباع ایلک کورت که و اولی مفوظ اولی لب شعر موزون اولی س
بونده سودا و هوس و هوا معناسنه در قدر مقدار معناسنه در تقدیری بر سر حفظ
قدر در وقار قدره مصطفی بازی و ظرافت بگذارک مفعول صریح بیدر بندیمان
غیر صریح با حروف تاکید در کنار کاف عجمه ضمیمه فعل امر مفرد مخاطب تو دیکدر یعنی
ترک ایله **و تکسیر** سن کنی قدرک حفظی سودا سنده و قار صیانی هوس
اول یعنی مقدار ابکی و قاریکی رعایت اوزره اول و او یونی و ظرافتی و سخره نزاکتی
ندیماره قوی یعنی انله حواله ایله زبیر بوکار انله سزا وارد **حکایت**
یکی از رفیقان شکایت روزگار نامساعد بنزدیک من آورد که کفاف اندک دارم
و عیال بسیار رفیقان رفیق جمعیدر یولدا شلرد یککدر شکایت روزگار لایمه
و نامساعد اضافتی بیایه با حروف صله نزدیکت معناسنه عندکی منه اضافتی
لایمه در آورد فعل ماضی مفرد غایب فاعلی یکی در که حرف بیان کفاف کاف فاعلی فحیه
رزق دیکدر اندک از دیکدر قلیل معناسنه عیال عینک کسر لایه فقراد یککدر جمعی
عیال کلور عینک فحی و باند کسر لایه حیاد جیدک جمعی اولی غی کبی اسلرد یککدر عیال

فرزند و دختره تخصیص ایلین بلن مش مکتوب حضرت شیخ بیور در فیلاردن بی
روز کار تا مساعدت شکایتی بنم فتمه کتوری یعنی بکارمان عتارک و ایام مکار
عدم موافقتن شکایت ایلدیکه قوت ذوادم از و عیال خوردنم چوقد دیو عیال
کشیک اوزرینه نفقه لازم اولند دیرلر و طاقت بارفاقه ندادم اضافلری لایمه لودر
باریکه فاقه فقر و حاجته دیرلر یعنی فقرا و احتیاج یوکنه طاقت یوقد یعنی فقره طاقت
کتوره مزم بارهادر دم امکه باقلیم دیکر روم تادر هر صورت که زندگانی کنم کسی راء
برینک و بدمن اطلاع نباشد باربونده کتوره معناسنه درها ادات جمع در معلوم اولکه
بودات جمعت ماقبلی ساکن اوقور ممکن جمع اولان کلمه اخیری های رسمی اوله لاله
و ثاله کبی پس اول وقت متحرک اوقور لاله ها و ژاله ها دیرلر بارهاده رانک فتحیه دین
مذکور قاعده به مخالف سولیش که حرف بیان یا حرف صله اقلیم دیباجه ده مفصل
بیان اولندی ذکر اضافتی بیانیته در بعض نسخه ده باقلیمی یای وحدتله واقعده ایکسیسه
جایز در روم رانک و واولت فتحیه لریله فعل مضارع متکلم وحده در روندن بونده
کم دیکدر تا حرف تعلیل که حرف بیان زندگانی دالت فتحیه بونده مشامعناسنه
در دیرلر دیکدر کسی یا حرف وحدت و رادات تخصیص بر حرف استعلا بدمن
لایمه در اطلاع نباشد اطلاعی اولیه دیکدر مکتوب رفیق دیرکه کتاتله کو کلمه
کلدی که غیری اقلیمه کم یعنی ترله دیار ایدر تا هر زمان کسه مطلع اولیه یعنی ابو محبت
یار اغری کیسه لایمه حاصلی هر نه و جهله کچنور سم حاله کیسه مطلع اولیه بیت
بس کسرسته خفت و کس ندانست که کیست بس جان بلب امده که برو کس نکریست
کوسنه بونده کاف عجمی و رانک سکوف و سینک کسر بله اجم دیکدر عریجه جان
دیرلر تقدیر کلام بس کوسنه خفت فعل ماضی مفرغ غایب یا تدی و او بودی بیننده
مشترک صیغه در که کیست که حرف بیان کیست کیسدر معلوم اولکه چه و که عبا
ادات خبر اولان سین و تابه متصل اولسه های رسمی یا به تبدیل اولور فاحفظ بس
جان تقدیری بس کسر جان بلب با حرف کب طوطوق که حرف بیان بر حرف استعلا

اوضیعی مذکوره را جعده نکرست فعل فی ماضی مفرد غایب در کیستن دن اعلیه
 دیگر محصول دیار غربته و اقلیم اخره چوق کیمسه اج یا تکی و او بودی
 و هیچ کیمسه بلدیکه بواج یا توب او بودین کیمه و کیمک او غلید و چوق کیمسه جان
 طوطا غنه کلدیا و او زنده کیمسه اعلی یا یعنی دیار غربته چوق کیمسه سلیم روح اندی
 و هیچ کیمسه او زنده مانم چکوب اعلی حضرت شیخ بویتی دیار غربته اولان غربانک
 احوالین بیان اید فی الواقع بیورد قلری کی در باز از شماتت اعدای اندیشم که
 بطعنه در قفای من بخندید و سعی مراد حق عیال بر عدم مروت حمل کشد و کون
 شماتت دشمنان بلاسنه و خنینه سونمکه دیر لر پس اعدا مجربید طریقله ذکر او
 اندیشم فعل مضارع متکلمه و حده در فکر و خوف ایدر مدیمکد که حرف تعلیل و یا
 حرف مصاحبت و یا مضا طعن لغته نیزه ایله اورمغه دیر لر اما بونک کی بر لر داخل
 و تعرض معناسنه در واخونده های رسمی شکلی علامتی نقلن عربیدن عجمیه قفا قافک
 فحیه که دیمکد ر مننه اضافتی لامیه در و سعی مراد مصداق فاعلینه اضافتیه در عدم مروت
 لامیه محصول دیار غربته باشم الوب کیمک ایستمر کنه دشمنانک سونمسندن او شوق
 طعن و تشیعله ایدر دن کولر لر و بنم عیال حقه سعی عدم و مروت و محل ایدر لر
 حاصلی ترک دیار ایملک خاطر مدن کچر لیک شماتت اعدا دن و طعن دشمنانند اندیشه
 ایدر که ضعف غیرت و عدم حمیت به حمل ایدر لب سولر لر قطعه بین آن بی
 حمیت را که هر کس نخواهد دید روی نیک بجای با حرف تاکید بین فعل امر مفرد مخا
 در بنشیندن کور دیمکد بعضی نسخه ده مبین دو شمش فعل زهی مفرد مخاطب
 کورمه دیمکد بی حمیت بی عار و بی غریت دیمکد را اذات مفعول که حرف رابط
 صفت و یا حرف تعلیل نخواهد دید کور میسر دیمکد دید بونده دیدن معنا
 در روی مفعول نخواهد اضافتی لامیه در نیک بخت و صف تو کبیدر ایو مجتلا
 یعنی دولت با حرف مصدر در دولتیلک دیمکد محصول اول عار سن
 و غیرت نام روی کور که هر دولت و سعادت یوزنی کور میسر و یا کور میجکد نخواهد

دیدت معنایی کورمه کردید حق ادایی ایده مشلر بین اولجده دیمک
اولول اول بی عار و بیغیرت نامرک هرگز کورمه یعنی یوزینی کوروب التفات ایده جله
نامرد کدر بین اوردن دیدن دین اصابت ایلش مذکور بیتک مضای مطابقی
مسطور اولاند پس نخواهد دیدت مضای عاء علیه حمل ایدون کورمسون دین
لزم مالا یلزم مشلر بین نسخه سنی اختیار ایده نه بی جهت دخل و تعرض ایدون
کندی مدخول و معرض در تن اسانی کزینده خویشتر زن و فرزند بگذارید بسختی
تن اسان وصف ترکیبی صاحب حضور و راحت دیمک در و یا حرف مصدر کزینده کاف
عجمل ضمیمه کزینده دن فعل مضارع مفرد غایب اختیار ایدون کزینده دن دین اصابت
ایلمش خویشتن و اورسمی و روم ضمه ایله کندی دیمک در و را ادات مفعول کزینده
تن اسان مفعول اولی و خویشتن مفعول ثانی بی بگذار فعل مضارع مفرد غایب
کیدر دیمک در زن و فرزند مفعول صریحی و بسختی غیر صریحی و یا حرف ظرف و یا حرف
الضما و یا حرف مصدر محصور کورل اول بی عار نامردی و یا کورمه هرگز کندی
نفسینه حضور و احتیاد و عورت و اوغلانی شرت و فقر و فساد قور یعنی
کندی باشین الوبرت دیار ایلدی و اهل و عیالنی بلا و محنت و فلاکت قور
کیدر حاصل کندی حضور و صفاده اولوب کیدر و اولاد و انسائی فقر و فاقه ده
قور بیت ثانی بیت اوله مقام تعلیلده واقع اولمشدر فتامل و در علم محاسبه
چنانکه معلومست چیزی داتم یعنی دخی علم محاسبه ده انجلین که معلوم کورن بر
نسبه یلزم یعنی علم دفتر و فن ارقامده و اسلوب کتابنده معلوم کورن که بر مقدار و قور
واردن اکی بجایه شما جهتی معین کرد که موجب جمعیت خاطر باشد بقیه عمران
عهده شکران توانم بیرون آمدن اکی حرف شرط یا حرف مصاحبت سببی متضمن
جاء قدر و منصب و منزلت شما یه اضافتی لامیه در جهتی یا حرف وحدت کیدر
فعل مضارع مفرد غایب اوله دیمک در صیورت معنانه که حرف رابط صفت
موجب جمعیت اسم فاعلک مفعولنه اضافتید و جمعیت خاطر مصدر فاعلنه در

باشد فعل مضارع مفرد غایب اوله دیمک در صورت معنای بقیه عمر لایمه در عهده
 شکو حق شکو دیمکد آن لفظینه اضافی مصدر مفعولنه در بیرون طشره
 محضو اکسیرت دولت و سعادت کن سبیل به جهت معین اوله که موجب جمعیت
 خاطر اوله عمر ملک بقیه سنده اند سکوی حقنه طشره چقماغه قادر دکم یعنی اکسیرت
 سیرت قدر و مرتبه کوز سبیل جمعیت خاطر اوله چق بر خدمت و دفتر محاسبه متعلق
 بر جهت تقصیرین بیوریلور سر اوله اول احسان کت شکوین ادا ایلمکه قادر اولان
 کفنی ای یار عمل پادشاه دو طرف دارد امیدان و بیم جان و خلاف رای خود مندانست
 بدین امید ران بیم افتاد محضو رفیق دیدم ای یار پادشاه عملینک ایکی جانبی
 وارد بر بسی املک امید یعنی نعمت دینا و بر بسی جان قور قوسی یعنی غضب و قهر سلطان
 مظهر و شمل و عقله رای تدبیرینک خلا فیدر بوم نصب ریاست امید به جا قور
 قوسنه دوشمل یعنی ورطه هلاک و خطر جان با که دوشمل قطعه کس نیاید بخانه
 درویش که خراج زمین و باغ بده با حرف صله خانه درویش لایمه که حرف بیان خراج
 زمین لایمه بده فعل امر مفرد مخاطب ویردیمکد محضو درویشل خانه سنه
 کیمسه کلن که بولک و باغل خراجتی ویردیمو حاصلی برک مقاطعة سنی و ارضل خراجتی
 و عشیرنی و باغ و باغچه نک حضرات حقینی درویشدن کیمسه استمن زیر اول بونله مالک
 اولان یوقسه مالک اولسه اندنده استرلردی یا بتشوش و غصه راضی شو یا جکن
 پیشراغ بنه یا جایز در که حرف ابتدا اوله عربیده اما کی سرهن بیه و مخاطب رفیق
 اوله یعنی یا تشوش و غصه و مرقا قه راضی و انکله قانع اول و یا سلطان خدشی
 اختیار ایلیوب قتل قبول ایله لاشه کی زاغ و زغن طبعه ایلسو و یا حرف عطف اوله
 ما بعدنی خواجه عطف ایلیه انصب یوبله اولمقد جکن بند بوکرت در بر آید که کز
 کاف عجمک ضمیمه و عریجه کلیه دیرلر کاف عربک ضمی و لامک سکونیه محضو
 خانه درویشه کیمسه کلن که تشوش و غصه به راضی اول یعنی اهل دنیا کی غم غصه
 چکوب بلیه به صابر اولوب راضی اول با بوکرت کلی زاغ اوکنه بکی زاغ اوکنه قومق

مخت و بلیه دنیا بی چلکه عبارتند حاصلی درویش و تارک دنیا به خانه بی اولاد
تقدیر چه کیمه قیوسی او کینه کلوب عوارض و کوی و غرب آنچه سین تقاضا ایلوب
انواع عقوبان و اصناف بلیات تکلیف ایلز اما اهل ضیفه و عقار دایما تحت و بلا کون
تشویش و غصه و المدن خالی دکل و دویجه بغدادی اتمکی بمن حاصلی رویش بو
مذکور اتله مکلف دکل بوبیتده رفیق مخاطب طوبی با فقر و قافه یعنی فقر جهند
تشویش و غصه به راضی اول و یا کند و کی مخاطره و مکلکه به القای دیوب مقتول
بیل دینلور رفیق تخصیص بلا محضضایله کلیندن غیری سباقه و سیاقه ملائم دکل فائز
گفت این سخن موافق حال من نکفتی و جواب سؤال من نیاوردی نشنیده که گفته هر که
خیانت و رزد ستش از حساب بلرزد موافق حال اسم فاعلک مفعولک اضافتید
و منه اضافت لامیه در جواب سؤاله بولید و ورد فعل مضارع در و رزیدند بر نشه
اعتبار ایدوب سبی و کوشش ایلکه دیر لر بلرزد یا حرف تاکید لرزد فعل مضارع منفرد
غایب **لایک** رفیق دیگر بوسوزی بنم حالمه موافق سؤیلدک و بنم سؤاله جواب
مطابق و مناسب کفر مملکت زیر بن سکا دعوی استقامت ایدرین و سن بنی اهل خیا
عقوبات بلیه تخویف و تحذیر ایدر سین ایشتما شمسین بوضرب مثلی که هر کس که جنابت
ایدرا لی حسابه دتور یعنی خیانتی و سقامتی ظهور ایلر خوفندن الی ریشه طوتار بیت
راستی موجب وضای خداست کس ندید که کمر شد از ره راست راستی یا حرف مصدق
موجب رضایه اسم فاعلک مفعولک اضافتید و خدایه اضافتی لامیه در کس ندید
ملک مقدم مفعولید **لایک** استقامت خدایک رضایه موجب کیمه کورید
که طوغری بولدن ضایع و هالک اولدی یعنی طریف مستقیمه سالک اولان کم اولدوغ
کوردم که شدت معنایی بیتدیکر از دی دیمک دکلد پس ضله فطیله
تفسیر ایدنلر از مثلر و حکما گفته اند جهان کس از جهان کس بجان برنجد حوائج از
سلطان و زرد از پاسبان و فاسق از غمان و روسی از محاسب و انرا که حساب
پاکستان محاسبه چه یا کست **لایک** و حکما دیمشلدرد و رت کیمه دور کیمه

دن جان و کولدن اینجیز لر حراجی پادشاهدن زیرانی الی کتورنجی یا چنگله اور رانی
 و یا قازینغه و اوغری پاساندن زیرانی طوتان اولدی و حاکمه ایلدی سیاست
 ایتدرون اولدی و فاسق غمازدن اینجنور زیرانی صواباشی به طوتدر و وروچی محاسب
 دن اینجنور زیر محضه ایسه قتل لازم کلود و دکل ایسه یوردنه معلوم اولاکه عجمده
 مناهی شرعه متعلق اولان احوالی محاسب کور شراب خمر و زانی و تارت صلوة نلور
 غیری احوالی محاسب عهد سنده در و محاسب صلحای علمادان اولور مش و اول کیسه
 نلک حسابی پاکدر محاسبه دن آکه نه پاکدر حاصلی بن مستقیم کیدن نه پروام وارد نلک
 اولور قطعه مکی فراخ روچی در عمل اگر خواهی که وقت دفع تو باشد بحال
دشمن تنک فراخ فانک فنی و کربله کیک دیمکدر واسع معنانه فراخ رور نلک فنیله
 وصف ترکیبه رویدندن رفتن دن دکل و یا حرف مصدر در در عمل فراخ رویتک
 ظرفیدر اگر خواهی مصراع اوله اول غلط در دکل تاینه موهوند که حرف بیان وقت
رفع لایمه در وقت عزل دیمکدر توبه اضافت مصدر مفعولنه در باشد فعل مضارع
 مفرد غایب بونده اوله دیمکدر بحال فاعلی بعض اسم مکاندر جولانگاه معنانه محل
 حرکت دیمکدر دشمنه اضافتی لایمه در تنک طان دیمکدر عرجه ضیق دیرلر باشد
فعلنک خبریدر محصور عمده ایکن فراخ رولک ایله یعنی هرایشه اعتدال الله حرکت
 ایله اگر خلقه معامله ده و اگر تعیین اولنان خدمته حاصلی نه کیسه تحقیر و تعذیب
 اوزره اول و نه خبات و سقامتا اوزره ایله دیلرسل که وقت عزلت زماننده بحال
 مقال دشمن تنک و هکنام تفتیش و تخصیصه پایا اعتراضی نلک اوله حاصلی منصب
 ده ایکن هر کارک عدالت و استقامتا اوزره اولسون دیمکدر یتک معنای منصبه
 و عمده اولد و غل حالد حد اعتدالده تجاوز لایوب سرف و مبذ و اوله دین معنا
 جهنم اسراف ایلش توپاک باش و مدارای برادر از کس پاک زننده جامه ناپاک
 کازران برسنک تومید و پاک باش خبری باش فعل امر مفرد مخاطب ن باشیدن
 سن پاک اول دیمکدر مدار فعل نفی مفرد مخاطب دادیدن طومنه دیمکدر پاک

کار ز فرد در کاران کور

بای عجله ایملک دیمکر بونده خوف معناسه جامه نایاک بیانه کاران کاف عجله
 وزای مضومه بزجر پیچیده دیرلر بونده مطلقا اسباب یویان در مراد جامه شویلر
 و غیر یلر کی مغزی کار در عریجه قصار دیرلر با لغه صیفه سیله محصول خطا
 عام طریقله بیومر یای برادر سن پال و مستقیم اول یعنی هر ایشده راست و پال و اول
 و هیچ کس دن خوف و خشیت ایله که طوغری اوله نه زبان درازالت ایده مزیرا نایاک
 لباسی کارلر طاشه اورلر پال ایملک ایچون صلی کارنده پال اولان اعدادن و اغیا
 و مکی حیل لونده ازاده و سالمه ناما نایاک و خاین هر کس دن پراچکی کتم حکایت ان
 رویاه مناسب حال تست که دیدنش کزیران و افغان و خیزان کسی گفتش چه افست که مو
 چندین مخافتست گفت شنیدم که شتر را بسجری می گیرند رویاه دلکی و رویه الفلک ^{فله} خدا
 ده لغت معلوم اوله که هر کلمه نلک اخونده الفند و یادن و وادون صکره های اصلی السه
 بوجو فک اشباتی و اسقاطی جایز در مثل رویاه و رویه و ده و ابنوه و ابنه دیرلر فاحفظ
 حکایت مبتدان مضاف الیه و رویاه مشارالیه مناسب خبر مبتدا حاله اضافتی اسم فاعل
 مفعول اضافه فید و تویه لامیه که حرف بیان دیدنند ماضی جمع غایب شین ضمیر منصوب
 متصل معناسه مفعول اولی و کزیران کاف عجله و رای مهمله نلک کسرله صفت مشرتبه
 کوزیدندن قباغن دیمکر افغان دوشکن دیمکر افستیدندن خیزان قباغن
 دیمکر خیزیدندن بواج صفت رویاه کد کزیران و افتادن و خاستن دن شتق
 دین احوالی اشتقاق دین بی بهر ایش کسی یا حرف وحدت گفتش شین رویاه را
 افت بلایه دیرلر که حرف بیان و یا حرف رابط صفت موجب چندین اضافتی اسم
 فاعل مفعول اضافه فیدر مخاف مصدر میخوف معناسه چندینک مشارالیه
 گفت رویاه دید که حرف بیان شتر دوه دیمکر یا حرف صله و یا حرف مصاحبت سخره سین
 محمله نلک ضمی و خای محمله نلک سکونیه اجرتسرا استخدام ایله کزیرا نسه مثلا اولاغ
 الی و سایر نسه که مفت قوللورلر میگیرند فعل مضارع جمع غایب طویارلر دیمکر
محصول رقیقه دیدم که اول تلکنک حکایتی که اول نورسلک حالکه مناسبه

مرد این سید
 و سرود

که این کورم یلر قیاغی و دوشکی و قالقاغی یعنی دوشه دوشه سکه سکه طور سب
 قی بر کیمسه که دیدی نه بلا در که یوقدر خوف سب در یعنی نه افت پیدا اولدی و نه
 حادثه ظهور ایلدی که یوقدر خوف و خشیت و اضطراب و فراره باعث اولدی رو باه
 دیدیکه ایشتم که دوه سخره یه طوتاد لر جایزد که بنی ده طوتار لر انک قورقوسند و نه
 طوره قیوب کیدرم سخره لفظ عربی اولد و غنی انکار اید نه انکار اید رز گفتند ای
 سفینه شتر با تو چه مناسبت و تر با او چه مشابیهت رو باهه دیدیلر که ای سفینه یعنی
 ای خفیف العقل شتر ک سنکله نه مناسبتی و اوسنک اکانه مشابیهتک حاصلی ارا کرده
 دو کلی نیست یوقدر که بویله و هم و بیمه دوشرسین گفت خاموش که اگر حسودان بغرض کوبند
 این شتر است و گرفتار ایم کر غم تخلص من باشد تا تفتیش حال من کند و تا تریاق از
 عراق آورده شود مار کزیده را مرده شود که کاف عزت کسر یله اسم کیم معنای اادان
 تخصیص کیمک دیمکدر در غم تخلص لایمه و منه اضافتی مصداق معقولانه اضافتیدر
 لایمه تابونده حتی و ای معنای در تریاک معروف عراق ایکیدری عراق عرب که بغداد
 و بری عراق کیم که اصغر نادر مرحوم و مقوم له سلطان سلیمان ایکسینی بیلر بر بیلده
 طولش و غیچ اول سفره عراقین سفری دیر لر و بغدادی اول سنه ده فتح ایلشدر
 پس معلوم اولدی که حضرت شیخ عراقدن مقصودی بغداد در که اول زمان خلفا
 تختی ایدی و زیاده معمور ایدی آورده شود کتور لشر اوله دیمکدر مار کزیده وصف
 ترکیب دقتد بری مردم مار کزیده در کاف عجبک فحی و زانک کسر یله لغتده اصرمدر
 اما بونالاق معنای در مار کزیده عربجه ملر و غ دیر لر زیر الماع لامک فحیله چیا
 و یلان صوفقه دیر لر مرده شود اولشر اولور و رو باه بویله دینه دیندیا اسم
 اولکه سولور و کزن سوز زاید و رکه اگر حسود لر عرضله دیه لر که بو شترم رو کفتار کلمه
 یعنی حسود لر سوزینه اعتماد ایدوب بنی جبر و قهر له کفتار ایدر لر سه بنی قور تر معنه
 کیمک غنی اولور که بنم حالی تفتیشد ایلله و بنم رو باه اولوب شتر اولد و غنی بیلده و غنی
 قورتاره و عراقدن تریاک کتور لخره یلان صوفش کیمسه اولشر اولور یعنی اول زمانه توقف

۱۱۲
المنزلة بکاده مصححت بود که کوفتا را و نامغه کوشش ایلیم والا بن رو با هلم اثبات
اینجه تمام اولور ایشم و ترا هچنان فضیلت و دیانت اما حسودان در مکنید و مدعیان
کوشه نشین اگر اینجه حسن سیرتست بخلاف آن تقریر کشید و در معرض خطاب پادشاه
ای و محل عتاب افتی در آن حالت کمال حال مقال باشد مصححت آن می بینم قناعت
حراست کنی و ترک ریاست کوبی که عاقلان گفته اند بعضی نسخه ده هچنان برینه هچنین
دوشمن یعنی انجلیس که بن بیلورم و یا بو بخلین که بن بیلورم حاصلی بیلورم که می مکین کاف
عرب فحشله بوسی دیما که و نون و آل ادات جعفر حسن میرت مصدر فاعلیته اضا
فته
و تخته اضافت لامیه معرض بونک کی پرورده محل معناسنه در شده و ذرا معرض شول با
دیر که جاریه عاریتا صانعین کیده که کوزل کوزنه پس معرض میمک کسری و رانک
فحشله شهرور اما صحیح میمک فنی و رانک کسری در دین عنک سولش عتاب از اولق
و قافق معناسنه در مقالات ده تا اثبات حالت تا سچو ندر ملک قناعت بتا در حوال
طبر
حفظ معناسنه در ترک ریاست مصدر مفعولنه اضا فتید کوبی فعل مضارع فحشا
یعنی دلدن و زباندن ریاستی ترک ایلیم دیه سین حاصلی ریاست هواسندن کلیتاً و آنکه
سن ^{الکس} حضرت شیخ رفیقہ بیور رو باه شرا و لده و غی مقرر و محققدر که هیچ
کلامنده ریب یوف سنکده انجلیس که بن بیلورم و یا بو بخلین که بن بیلورم حقیقت
حال و فی نفس الامر دیانت و تقواک و فضیلت و استقامت کمال مرتبه در هر نه خدمت
که سکا تقیین اولسه کما ینفی حقندن کلور سین اما حسودلر پوسیده در لر یعنی درون
حسد ایدوب ظاهره سنکده دوست صورتند معامله ایدر لر و مدعی لر یعنی سنک
واقع اولدو خدمتده استقامت و پر هیزک خلا فی دعوا ایدر لر کوشه نشینلور و یعنی
ایصال مغرته قاصد و هفوات و ذلات ایر شد و منکده مقید و مترصد در لر که اولکه
سنک حسن سیرت کدر رانک خلا فی تقریر ایدر لر سه یعنی اتفاق ایدوب پادشاهه
استقامت کی سقامت و صداقت کی خیانت تقریر و بیان ایدر لر سه و پادشاهه عرض
خطا کله سین و محل عتاب بند و شه سین یعنی مفرور و معاتب اولاسین اول حالده سنک

حق که معقول و مقبول سوز سوزیکه کیم قدرت و طاقتی اولور پس محل این کون
 که ملک قناعت حفظ و حراست ایلیمه سین تا کیم درویشان بدخواها ساکاهیج بر وجهه
 طعن و تعرضه ظفر بولیمه لودخی ترکه ریاستی و جاه منصبی و هوا ازو سنی کوکلر
 کلیا قلع و قمع ایدوب اخراج ایلیمه سین که عتله و حکما بیورمشدر بیت بهر ادرینافع
 بی شمار است اگر خواهی سلامت در کنار است بهر یا با حرف ظرف و یا در کورد با مستغن
 اولدوغی ظرفیت معنائی تا گیداید منافع منفعت فواید دیمکدر بیشتر بی حساب
 معنائی خواهی فعل مضارع مغز مخاطب فعل شرط دیلرست دیمکدر سلامت معقول
 در حرف ظرف کنار معروف سین و یا ادات خبر در کنار است جزای شرط در محصور
 در یاده منافع و فواید بیحد و بیشمار در اما اگر سلامت و عافیت است کنار در یعنی
 سلاطین خدمتی دیار سقرینه بکن هم نفع جلیل و هم عظیم وارد در رصه در دین معنا
 و اصل کلمه بازاید در دین کذلک رفیق این سخن بشنیدم برآمد و روی در هم کشید
 و سخنها بخشش امیز گفتن گرفت که این چه عقل و کفایتست و فهم و درایت و قول حکما در
 آمد که گفتند دوستان در زندان بکار آیند که بر سفره همه دوستان دوست نماید بعض
 نشنیده رفیق چون این سخن بشنید واقع در این سخن مراد روایه قصه سید بیتله بیل
 بهم برآمد منقبض و مکتد اولدیکدیگر و روی در هم کشید دخی یوزینی بوزاری
 یعنی عبور الوجه اولدیکدیگر در صحنه کلمه و سخنهای بخشش امیز بیانه در
 بخشش امیز وصفه کبیر این بخشش قرشدریجی یعنی درد و الم و ریجی گفتن گرفت
 سولیک طوتدی یعنی سولیکه باشد که حرف رابط مقول و قول کفایت عقل عطف
 تفسیری واقع اولشنته که خواجه حافظ کفایتله عقلم تعبیر ایش مصرع جان کدام
 سنکذال بی کفایتست بی عقل و ادراک دیمکدر پس خواجه نک بو بیتله عقلی کفایت
 اضافت ایلین بی کفایت ایش بیت من و از کارش این چه حکایت باشد غالب این
 قدر عقل کفایت باشد درایت ادال معنائی در دست الک و رانک ضمه لویه و سکون
 سینله لفظ مشترک در چکله بوتون بیننده بونده کرجک دیمکدر دیمکدر صحیح معنائی

اگرچه عرب بونته ده صحیح دیر دوستان در زندان بکار آید تقوی بری دوستان اناستند
در زندان بکار آید که حرف تعلیل بر حرف استغفار معروف همه جمله دیکر مخصوص
رفیق که بنده مذکور کلامی استماع ایلدی منقبض و مکرر اولدی و یوزن بورشداری یعنی
عبوس الوجه اولدی دخی خاطر بریش و رنجش امیز کلماتی که باشد یکی که بونه عقل
و ادراک و نه فهم و فراست و حکما و عقلا قوی که جل کلمه که دیشلد دوست اندر که
دوسته زندانده بولنه یعنی بولنه دمنده و فلاکت و پشیمانی و کوشش جنیل ایلنه
در حاصلی دوست اولدی که کشینک باشند ایش دوشدکی وقتده اوستند و نه زیر اسف و نعت
اوستند و منصب و دولت وقتده جمیع دوشمنلرد و ست شکنده کورینور و محبت و موافقت
اظها را بدوبت قربت کو ستر لر قطعه دوست شمارانکه در نعت زند لاف یاری و برا
خوانده کی شمار فعل نهی مغر و مخاطب صایه یعنی عدایله شماریدن شد زندان بکل دوست
مفعول اولی و آن بر راتعدیر یله مفعول ثانیه انرا قعدیر بنده که حرف رابط صفت در
نعت زند مصرع ثانیه مرهوند زند فعل مضارع مغر غایب زند لاف یاری بیاینه
و یا حرف مصدر برادر یاریه معطوف برادر خواندگی روز مره لرنده قد اش او قوشماق معنای
کاف عجمی های رسمید بداند و عدایله اول کیمسه که خون و نعت و جاه دولت زما
دوستلو و یارلق لافنی و قد اش او قوشماق چکه سینی اوزه یعنی سنکه قد اش او قوشماق قد اشکم
دیو لاف اوزده ای کو چکدن دوست یله دوست ان دانم که کیرد دوست در پریشان حالی
و در ماندگی دانم فعل مضارع مغر متکلم دایند ندن بیلور دم دیکر دوست مفعول اولی
ان بر راتعدیر یله مفعول ثانیه که حرف بیان کیرد فعل مضارع در مغر غایب طوته دیکر
دست مفعول دوسته اضافی لایمه در در حرف ظرف کیرده متعلق پریشان حال وصف
ترکیبی و یا حرف مصدر و او حرف عطف در ماند عا جزد دیکر و کاف عجم های رسمید
بداند و یا حرف مصدر و کیرد صاقد دوست اول کیمسه بیلور دم که پریشان
لق دمنده و پر بچاره لق اضطراب مانده دوسته یار و یار اولوب دستگیر اوله دیدم
که متغیر میشود و نصیحت من بغرض میشود بنزدیک صاحب توارتم بسابقه معرفتی

دخی مشارایه بالبنات اولدی یعنی پرمقله کوسریلور اولدی یعنی پرمقله کوسریلور اولدی
حاصلی انکشت غای عالم اولدی بنان ذکر ایدوب انکشت اراده ایملک مجاز مرسل قیلندیزی
ذکر جزو اراده کل طریقله زیر بنان بر مقوا وجه دیلر دخی رفیق اکایرواعیا ناس قنده
معتمد علیه اولدی یعنی ارکان دولت واعیان سلطنت یاننده موثوق به و مرجع الیه اولدی
بنانین واعیانین صکره بر شد تقدیر اولمنق کولت فتا مل بویله اولنجه سلامت حالنه شادما
نلق ایلدم و دیدم بیت زکار بسته میندیش و دل شکسته مدان که اب چشمه حیوان درون تار
یکست کار بسته بیانه میندیش فعل نهی مغز مخاطب اندیشه و غم چکه دیمکدر و دل تقدیری
دلت رادر شکسته ضنق دیمکدر مدان فعل نهی مغز مخاطب طوع تمار دیمکدر دل مقع اولی
و شکسته ثانیه که حرف بیان تعلیل اب چشمه لایمه در و حیوانه اضافت بیانه دربانک
سکون ضرورت وزن ایچون درون ایچ ایچر و دیمکدر تاریکه اضافتی لایمه تاریکه قره کویله
قر اقولق دیمکدر یعنی یا حرف مصدر دروسین و تادان خبر بغلا نمش ایشدن
بیخود اولوب غم حکم یعنی حصول مرامل بر قح کون عقده تاخیره دوشوب بزمان روزگار
ال و بر میوب صعوبت حال و عکس رجا و امال کوسریسه غم چکه و کولکلی شکسته طوعه صلی منکسر
البال اوله زیر اب چشمه حیوان قر اقولق ایچنده در یعنی حضرت حضر قر اقولق زحمت و مشتقتی
بلکه ظلمندگم اولق خونینی چکینیه اب حیای نصب اولدی ایدک سنده ای رفیق روزگارک بر
مقدار شدت فراقه سین چکدرک عاقبت دولت عظیم و نعمت یغمه واصل اولدک مذکور
بیتی عمومیه صرف ایلمکده قابلد بیت اللاتخرنن اخا البلیه فالرحمان الطاحفیه الا
حق استفتاح و یا حرف تنبیه لاحرف نهی لاتخرنن فعل نهی مغز مخاطب مؤکد بالنون الثقيله
در علم باندن البته مخزون و مغوم اوله دیمکدر اخا اسمر اسماء سته دن مضی اولد قدره
نصی الغله اولور بوندن مناد امضاف واقدر تقدیر بر یا اخا الیه بانک فیتی و لامک کسر
بلا معناسه در اخا البلیه صاحب بلیه دیمکدر حاصلی بلایه ملازم و ملاس دیمکدر نته که
چکه ماریس اولانه اخو لایب دیر لایب و امکه ده بویله در دیر لایب ابو الاخیا و ام الاخیا
دیرلر فاحر تعلیل و لام اولی حرف جو بر فعل عامه متعلق و لام ثانیه حرف تعریف

که هر کسی و صله ساقط او بشود بوندگی برلرده رحمان مراد خدا در و بوضعت خدا
 غریبیه اطلاق و نماز فاحفظ جان مع المحرور اعرابین محلا مرفوع مقدم خبر و الطاف لطفه
 جمیع لفظ مرفوع مؤخر مبتدا خفیه صفت الطاف در ضرورت وزن ایچون کلمه را خجی ساکن
 اولوب اعرابی تقدیر اولو نور معلوم اوله که کتب تعلیمه ده رحمان الغله یا زلی کرک مخصوص
 بوبیتک مضمون بیت سابق مضمونه مناسب و ملائم در بیور که ای بلا قدر اشی یعنی ای بلا وجه
 روز کاره مبتدا کیمسه الله مخزون اولو زیر خدا نیک مخفی لطف و عنایتی وارد یعنی هر
 یک که بدین براب سعاد و دولت فتح اولو حاصلی جفا به صبر اید ایر و فایه بیت منشین
 ترش از کرمش ایام که صبر تلخست ولیکن بر شیرین دارد منشین فعل نهی مفرد مخاطب نشین
 نشستن دن دکل ترش تانک و رانک ضمه لریله کشی یمک در رانک سکونیه ده لغت
 تقدیری ترش و دید ضرورت و زنجون خفا و لندی کوش کاف عجل فحیله و رانک سکون
 کاف عجل فحیله و رانک سکونیه اسم مصدر در کرم دیدن دوش دیم کرد معلوم اوله که اسم
 مصدر شینک ماقبل مکسور اولو جمیع زمانه ایامه اضافی لامیه در که حرف تعلیل صبر
 یا ناک سکونیه مبتدا و مصرع ثانیه موهن معنایی تحمل در بوند ایهام طریقیله مذکور در زیر یا ناک
 کمرله صبرم دید کمری او تکه که کاهی تابانی ساکن اید لر تلخست خبر مبتدا در بوند میوه در پیش
 معنایه شیرینه اضافی بیانیه در داد فعل مضارع مفرد عایبه طواری یعنی بر شیرینی و آن
 دیم کرد فاعلی صبره راجعه ضمیر در مخصوص کوش ایام و تصاریف روزگار و تعالی احوال
 توش روی و عبوس الوجه او تورمه یعنی دور و سیر فلک کج رفتار دن منقبض و منفعل اوله
 صابر اول زرا که محنت شدت روز کاره صبر ایلک کرچه صعب و دشوار در ولیکن اخذ
 الام فایده سی ظاهر و ثمره سی لایح اولوب عسر سیر و غم و هم و سرور و جوده مبتدا
 اولیسی مقرر در نته که مذکور نبات داننده ایچم را ما منفعتی جوقه ایاغنه تحمل ایلین
 کل مرد و آء حبیبیه علاج پذیر اولو بوبیتک مضمونه بتساین سابقینه مناسب
 و ملائم در آن مد مرا با جمع یاران اتفاق سفر مکه افتاد چون از زیارت مکه باز آمد
 و منزل استقبال کرد ظاهر حالش را دیدم پریشان و در هیات درویشان کفتم حال

چيست گفت چنانکه کتبی طایفه حسد بردند و بخیانتم منسوب کردند و ملک در کشف
حقیقتان استقصا فرمود و یاران قدیم و دوستان رحیم از کلمه حق خاموش شدند
و صحبت دیرینه فراموشی کردند در آن مدت یعنی رفیق مرتبه علیا به واصل اولدوغی
مدت مرابکه دیگر با مع معناسنه جمع یاران لایمه اتفاق سکون قافله اتفاقا معناسنه
سفر مکه لایمه افتاد و شد یعنی واقع اولدی و منزل استقبال کردیم معناسنه استقبالی
مقتدره هیات بونده صوت معناسنه در طایفه یا حرف وحدت و همنه توسل طایفه بستر حسد
بردند خبری حسد ایلدیلر یعنی حسد ایلدیلر دیگر بخیانتم حرف صله میم معناسنه منسوب
مقتدره کشف حقیقت مصداق مفعولیه اضافتیدر وانه اضافت لایمه در اشارت بخیانتم
منسوب یعنی نسبت خیانتم حقیقتی کشف خصوصنده استقصا بر نسنه حقیقتله تفتیش
ایروب بیلکه دیرلر نغمود بیور مری یعنی بنی حقیقتله تفتیش ایروب بیلکه دیرلر نغمود
بیور مری یعنی بنی حقیقتله تفتیش ایلدی یاران قدیم بیانیه در دوستان رحیم ده بویله
در بعض نسخه ده کجیم برینه جمیم واقع کلمه حق سوزدن صحبت دیرینه بیانیه
فراموش کردند و اوندیلر ^{کشف} اول زمانکه رفیق پایه علیا به واصل اولدی یکبار بولک
یارانله اتفاقا مکه به سفر واقع اولدی چونکه مکه زیارتندن کنه کلام ایکی منزل مقداری
بنی قریله ظاهر جانی پریشان و فراق شکننده و درویشان سوزنده کوردیم اکادیدیم
که حال ندر و بصورت کیرمه نکه بیینه دیدیکه من دیدو کلکی بر بلوک اصحا
حسوار باب غرض بکا حسد ایروب خصوصیت ایلدیلر و بنی خیانتمه متمم اینده
و یار شاه دخی اول خصوصده و کشف حقیقتله تفتیش و تفتیش بیور مری
تا کم محسولوب استقامتم اکامعلوم اولدی دخی پنجه زمان دن بری یاران
مشفق و مهربان کجسنی حقیقت حاله واصل ایکی حق سوزی سولیکدن خا
موش اولوب سکوت ایلدیلر و اسکی صحبت و اختلاطی فراموش ایلدیلر قطعه
بصنع خدا چون کسی افتاد همه عالمش پای بر سر نهاده با حرف مصاحبت خل
لایمه امر خدا دیگر چون ادات تعلیل کسی یا افتاد و اوله دوشدی یعنی

منصبند و دولتند دوشی حاصل و شش و یاد و شد و یکم در عالمش صریح
 کسی به راجع دهند فعل مضارع جمع غایب قولاً و یکم در پای مفعول صریح
 و بر غیر صریح لله امریله بر کسی که دولت و منصبند دوشه جمع عالم
 ایامی باشی اوزره قور یعنی هر کسی که حاصل هر کسی قادر و اولدی و بی دکلوانی
 یا مال ایدر قدیم نشخه لوده بوبیت بویله و اقعدر لیکن اکثر شراح بونی یاز مشر
 بیت بنینی که پیش خداوند جاه ستایش کنان دست بر بزنند بنینی فعل نعی استغفار
 انکاری متضمن کور من مبین یعنی کور رسن که حرف بیان خداوند جاه اضافت لایه
 لودر منصب حاجت او کند و یکم در ستایش اسم مصدر دستا میدن او کش و یکم
 کنان الف و نون جایز در که ادات جمع اوله یعنی ستایش کن وصف ترکیبی اوله و ستایش
 کنان جمعی و جایز در که ادات صفت اوله ستایش ایدر که معناسند دست نهند لله
 صریح و بر غیر صریح و لکی بر حرف استعلا و ابکنی سینه معناسند در لله
 کور من مبین که خداوند جاه و منصب او کند ستایش ایدر بخیر و یا ستایش ایدر
 الین کو کسی اوزره قور حاصل خلق عالم یا ریجالت الله دبیة قرشوند ایام اوزره
 طور و ب اللین کو کسه قورل چوبینند کاقبال کشش گرفت ستایش کنان دست
 بر بزنند چو ادات تعلیل بیننده فعل مضارع جمع غایب بینندن که حرف
 بیان اقبال دولت و یکم در مبتدا واقع در دستش گرفت مقدم مفعول و خبر مبتدا
 در شین کشه راجع لله چون که کوره لکه دولت و اقبال و بخت سعادت
 اکامعین و یا و اوله یعنی شویله کوره لکه جاه و منصب عزت و رفعت صاحب اوله
 ستایش ایدر لله الین سینه لری اوزره قورل بوبیت مذکور نشخه لوده بویله
 و اقعدر بیت و کی روزگارش در ارد زیای همه عالمش پای بر بزنند روزگار
 شین ضمیر خداوند جاهه راجع در ارد در حرف تاکید ارد فعل مضارع مفعول
 غایب یاریدندن که اوریدند تخفیف در کتوبه و یکم در زیای ارده متعلق در
 در اقدن کتور مکن مراد تخفیر و تذلیل در لله و اکی خداوند جاهی

روزگار یقین بقارسه یعنی منصبند و شویب ذلیل و حقیر ایدر سه جمیع عالم مختار
باشند ایاق قور یعنی با یمال ایدر لر فی الجمله بانواع عقوبت گرفتار بودم تا درین هفته
که مرده سلمتی حجاج برسد از بند کرانه خلاص گردند و ملک موروثم خاص فی الجمله
حاصل گام با حرف صله انواع نوع جمید دوری دوری دیگر عقوبته اضافی
لامیه گرفتار اصلنده وصف ترکیبید بونده مبتلا دیگر بودم جایز در که فعل ماضی
متکلم وحده اوله اولدم معناسه و جایز در که ادات زمانیه اوله ایدم معناسه و لکل
وجهه تا انتهای غایت ایچوندر ای معناسه درین هفته بوهفته ده که حرف رابط صفت
مرده مشتاق و هنر اضافه چون کلمه که لامیه در سلمتی یا حرف مصدر مصادره
بای مصدر لاحق اولسه جایز در انا کندی مصدر لینه لحو فی شایع دکل زیر عرب
مصدر لری حکم جامده دریا نلرنده و مصدر تی ظاهر و روشن دکل حجاجه اضافی
لامیه در حجاج حاجی جمید اصلی حاج ایدی مضاعف در نصر باندن پس ایچون
جمعی ماقبل کسور اولور طرفه اولور و غیچون یا به قلب ایلدر تقضی البازی کی برسد
ایرشدی دیگر بند کران بیانیه میم معناده خلاصه مقید در ضمیر منصوب متصل معناد
بنی خلاص ایلدر یلدر دیگر و ملک میله کسریله بونده مال و اسباب یعنی متملکا معناسه
در موروثه اضافی بیانیه در یعنی ارثله انتقال ایلین ملک دیگر خاص ایلدر بونده
برگردند تقدیر اولور ~~تک~~ حاصل کلام شکنجه به مبتلا اولدم تا بوهفته ده
که حجاج سلمتی خرده سی شهر مرده کدی و ایرشدی اغریق و بندن بنی اطلاق
ایلدر یلرو ملک موروثم یعنی اولدن ارثله انتقال ایدن مال و ملکی غصب ایدوب
ظلمه المدهن الدیلرو مال میری به خاص ایدوب ضبط ایلدر حاصلی ما ملک
ویرمکه باشی کوجه قور ترم کفتم ان نوبت اشارت من قبول نکردی که عمل
پادشاه چون سفر ریاست سودمند و خطرناک یا کج زکری یاد و طلسم میری
اشارت من لامیه یعنی مصلحت فاعله اضافتید نکردینک اشارت مفعول اولی و قبول
مفعول ثانیه اشارت قبول ایلد دیگر که حرف بیان عمل یا شاه لامیه در یعنی خدمت

پادشاه چون ادات تشبیه سفر دیار لایمه سودمند فایده و منادات نسبت فایده ای
 دیکر در خطر بوندگی یی یورد خوف معناسه در و ناک ادات نسبت زهر ناک زهر یی یکدیگر
 یا گنج بر کیری یعنی یا مال صاحبی اولور سن بر کیری فعل مضارع مخاطب بر کیری ندن قالدر سینی
 دیکر تحصیل عبارتند یادر طلسم بهیری طلسم دفتینه حفظ ایلین شکل بهیری
 یا حرف تاکید بهیری فعل مضارع مفرد اولور سینی دیکر حضرت شیخ سفر ریایی پادشاه
 خدمت مشبهه به ایدر فایده ده و خطر ده ^{تکلیف} پادشاه خدمت طلب اولور
 وقت بنم رنو اشارتله نصیح و پند یی سمع قبوله استماع ایدوب قبول ایلد زیر اینم کلام سکا
 بویله اولاجعل اشارت ایلشده یکدیگر پادشاه خدمتی در یا سفر کی در فایده ای اما قوی
 یا و افر مال قالدر سینی یعنی تحصیل ایلر سینی و یا طلسم ده اولور سینی مراد قصه دن
 حصه در کر چکدن حاصلی گاه اولور که بر کیمسه در یا سفر یی ایدوب مال فراوان تحصیل ایدوب
 و گاه اولور که کیسی پاره لنوب غرق اولور پادشاه خدمتیه بویله در گاه اولور که بر کیمسه
 اعلامناصبه و اصل اولوب کلی جزینه به مالک اولور و گاه اولور که پادشاه غضبه مظهر
 دوشوب باشند چیتار پس یادر طلسم بهیری دیکدن مراد بویکی مفاد بر کیمسی پاره لنوب
 غرق اولوب و یا پادشاه خشمه مظهر دوشوب هلاک اولور حقیقتده طلسم اولور
 دکلدر بعضی لوظن ایلد کیری کی بیت یازر بهرم و دست کند خواجه در کنار یا موج
 روز یی افکنده شمرده بر کنار یا عربیده اما یی ابتدائییه معنادر بهر با خوف مصاحبت
 و هرات تاکید تقدیری بود دست در کند فعل مضارع مفرد غایب ایلد یکدیگر خوا
 فاعلی مراد سفر یا ایلین کیمسه در بازار کان اولشوغیری اولشولیکن مقصود تجارتند
 کنار لغته قویچقدرا اما بونده کندویه ضم ایدوب احاطه دن کنایتده رحالی مالک
 اولور دیکدیگر یا حرف عطف مابعدی زره عطف ایدوب موج دکن طاری روزی یا
 حرف وحدت افکنده شمرده ناک و کاف عربک و نونک فتحیه و فاندک سکونیه فعل مضارع
 مفرد غایب در براغور دیکدیگر موده اولر یعنی میت بر کنار بر حرف صله کنار قرات
 معناسه در ^{تکلیف} در یا سفر یی اختیار ایلین خواجه یا صاغ و سالم سفر دن مال

فراوان تحصیل ایدوب کوی یعنی دولتی مساعد اولوب دریادف ساحل بختاوه دوشوب مال
فراوان صاحبی اولور ویا برکون موج اینی اولی یعنی میت کناره براغور حاصلی تلاذ بو
سوره سوره کناره اتارنته که صولرک حالی بویله دریعی سفرد ریاکا سودمند وگاه
زیانکار وخواجه دن کشیله تعبیرالین بی وجه ایلش مصلحت ندیدم ازین بیش ریش در
ونش خراشیدن وقلع پاشیدن بیش زیاده معنا دور ریش یاره در درونه اضافی
لامیه در درونش شین رفیقه راجعه خراشیدن خانک کسرلیله مصدر در طلمق
نک توزد رپاشیدن پای عجمیله صحفد یعنی سیمک والتکس مصلحت و معنی کورمه
ذکوالدکم نثرونظم مضمونندن زیاده کلامه ولسان ازاره درونی ریشی خواش ایدوب
یعنی یورکی در دین تازه لوب یاره سنه تو نسیمک ریش درونی خواش ایلکد مراد
دین تازه لکد بدین دو بیت اختصارم کرد وگفتم بواکی بیستله کلامی مختصر قیلدم
ودیدم قطعه ندانستی که بینی بند برپای جود رکوشت نیامد پند مردم ندانستی فعل
نیی ماضی مفرد مخاطب استغرام انکاری مشتمل بیلز میت یعنی بیلوردک که حرف بیانی
فعل مضارع مفرد مخاطب کور رسین دیمکدر بند بونده دوشق دریعی بوقاخی
برونده ادا تظوفر جوادات تعلیل ودر حرف هم صله گوش کاف عجمی ضمیه فو
دیمکدر عربیه اذن هزه نک وذا لک غمی و سکونیه تا ضمیر خطا در رفیقه نیامد کلامی
کیومک - دیمکدر پند مردم لامیه در مردم مله حضرت شیخ نفسند کنایت بیور مشرد
ایاغکه بوقاخی کوره جکل بیلد کیدی چونکه مردم مله نصیحتی قولغکه
کیومک یعنی خلق نصیحتی قولغکه کیومدی یعنی خلق نصیحتی قولغکه کیومدی وکنه
یویله اولجا غل بیلد کیدی یعنی بلد کیدی اما مقید اولمد استغرام انکاری بومقا
انکار همچوندر چون بلد دیمکدر دین عنک سولش زرا انکاری واقع مراد اولان
برده چو لفظیکه استعمال اولور عربیه لم حرفیه مستعمل اولور غمی کی اما استغرام بونک
کی برده او فویشدن چیقار قرینه ابلهفته که تشبع اید معلوم در فتدیر دکره کندی
طاقت نبش مکن انگشت در سوراخ کشدم دکره راهدن مخفقد بریول دخی یعنی

برکوه فنی دیکرد معناه جفتند مصرع ثانیه مصروفه ندراری فعل فنی حال یعنی عمل مفرد
 مخاطب فعل شرط اکو طوعان سگ دیکرد طافت نیش مصدر مفعول اضافه افتید نیش بوزن
 کسر یله عقربک وادینک و سایر بلاغ حیواناتک صوق وخی عضو دیر که تور کچه اکا ایکنه
 آنکشت هزه نیک فنی و کاف عجله ضمیمه پارمغه دیر سواخ سینک ضمی و خای معجزه
 سکونله دالک در عریجه بخش دیر بانک ضمی و خای معجزه نیک سکونله مقبده دیر
 نای مثله و سکون قافله کژدم کاف عربله فنی و زانک سکون و دال کجه نیک ضمیمه
 عقرب دیکرد محصول بردی اکو نیشه طافت و قدرت طوعان سگ یعنی سنی زهری
 حیوان صوق و غینه تحالک یوغسه پارمغی عقرب دلیکنه ایله یعنی صوقه زیر البته ص
 قینه اولماز حاصلی خاصه سید که اینی ترک ایلمز ایدری سده سلاطین و حکام جفا سده
 تحمل ایده مرسل بردی یا ندرینه او غرامه که برکوه دادنی کوردل بردی تجربه به احتیاج
 قالمک نیش بردی صوق ندری معناسه در دین عنری سولیش حکایت
 تی چند در محبت من بودند ظاهر حال ایشان بصلاح راسته نندن مراد شخصه و یا حرف
 و چند چند پنجه دیکرد تی چند بر پنجه تن معناسه در محبت من لایمه در بعض نسخه ده
 من برینه ماد و شمش مجتمعه دیکرد بودند ادات زمانیه جمیع ایلد یلر ظاهر حال
 اسم فاعلک مفعول اضافه افتید و ایشان اضافه افت لایمه در صلاح با حرف مصاحبه
 به متعلق راسته اسم مفعول به بر شمش میکرد در ویشان بر پنجه
 کیسه بنم صحنه اید یلر یعنی هر یلرم اید یلر ظاهر حالک صلاحه بر شمش اید یلر
 اهل صلاح و تقوی اید یلر راسته در نصی بر بود نقد بر اولور یکی از بزرگان در حق
 این طایفه حسن ظن بلیغ داشت و اداری معین کرده بود حسن ظن بلیغ حسن ظن
 مصدر فاعله اضافه افتید و بلیغه اضافه افت بیانیه داشت حکایت حال ماضیه
 طواریک دیکرد و ایلقدن عبارتند ادرا کسره هزه ایله افعال بابند وظیفه ماضیه
 در و یا حرف وحدت کرده بودل مفعول اولی و معین مفعول ثانیه زیر کرده ده
 جعل نصیر معناسنی ملحق ظنر بود ادات زمانیه میکرد اکا بردن بر سنی طایفه نیک

حقنه مبالغه ايله كوزل ظن طواريک يعني بونلرک حقنه زياده كوزل ظن واريک
زیرا ظاهر حال لری صلاح و تقوا ايله اراسته ایدک و بونلره حال لری کوره بر مقدار وظیفه
تعین ایشدی مکر یکی از ایشان حرکتی کرد نامناسب حال درویشان ظن آن شخص فاسد
و بازاریان کاسد مکر بونده کانه معناسنه در حرکتی پلحوف و حدت ناحوف توصیف
فی مناسب حال اسم فاعلک مفعولک اضافتید و درویشان لایمه ظن ان لایمه و مبتدا و شخص
مشار الیه فاسد شد خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب شرط محذوف بازاریان لایمه و مبتدا
و کاسد خبری و جمله اسمیه سابقه معطوف و بر شد مقدر درسته که مکر اشارت کاسد
شد یمکر مراد صاحب و لنتک حسن التقاتلن دوشد یلر و وظیفه لری قطع اولک
و حال لری مکر اولدی ~~و لنتک~~ مکر بنم صحبتند اولنلرک بریسنن درویشان
نامناسب حرکت صادر اولدی حاصلی برخالف ایش ایلدی پس بونلرک حقنه اول
شخصک ظنی فاسد اولق و بوفساد سببیه بود و ویشلرک بازاری کشاواردی یعنی اول
صاحب و لنتک حسن التقاتلن دور وادار معینن مجبور اولدیلر خواستم تا بطریق
کتابارنرا مستخلصکم خواستم فعل ماضی وجهه تاحف تعلیل باحرف مصاحبت ملحق
یا حرف وحدت کفا کافک فحیله انق و رزق معناسنه در بارانه اضافی لایمه دن و راد
تخصیص کمنک کفافی مفعول اولی و مستخلص ثانیست مستخلص اسم مفعول استفعال بابند
~~و لنتک~~ دیلم تا بطریق سببیه مذکور فقراتک کفافی تخلص ایلیم یعنی بر تدبیر و تدارک
ایند اول صاحب دولت فقراتک وظیفه لری کنه تعینن ابتداء اهنک خدمتش کرد
در بانم رها نکر و جفاکی معذورش داشتم بحکم آنکه گفته اند اهنک بوند قصه معناسنه
در خدمته اضافی مصک مفعولند و کرمک مقدم مفعولید در بان قیوجی زیرا
در قیود ربان ادات فاعلجی معناسنه میم معناده نکرک مفعول اولی دهامفعول
ثانیست و در بان مبتدا و تکر خبری رها نکر در رها ایلدی یعنی صالی و بر مری
و جفا ایلدی معذورش شین در بانه راجعه ~~و لنتک~~ اول دولتلک خدمته
واردق قصد ایلدی یعنی ملاقات مراد ایلدم قیوسنه واردم بواب بحر و گیرمکه اجازت

وخصت ویرمک. و بکا جفا ایلدی نه که بولا بلک عادت لریدر اما فی معذور
طوتم زیر بر بولک مسلمانک مصلحت خیر نیسته زحت احتیاج ایلدم البیوب وار مشید
بس بوجهتند هیچ بخصوب اولمده و بواب ناساز کارل غلطی معذور طوتم اول
معنا بله و اول سیله که عقال و علما بر بایده سوز سولیشار قطعه در میر و وزیر و سلطان
بی وسیت مکر پیرامن در میر لایته در وزیر میره مصطفی و سلطان وزیره و راحرف
تخصیص معناده دره مقید و مصراع اول مصراع ثانیه مرهوند مکر فعل فی مفرح
دولانه و جکنه معناسنحاصی طولا نه دیکر پیرامن اطراف معناسن پیرامن ده دیر
مسک بک وزیر و پادشاه قیوسنک وسیله سز اطراف فی طوتمه یعنی ایچرود اخل اولیم
دیو مراد سلت وسیله سز یانه او غمه که میسر کل سلت و در بان چو یاقند غریب این کن
بیانش کیرد آن دامن سلت ایت در بان قیوجی چو حرف تعلیل یاقند فعل ملکی جمع غائب
بولد یلرد دیکر سلت در بان مبتدا و مصراع ثانی خبری غریب یاقند مک مفعول و فاعلی جند
سلت و در بان راجع ضمیر معلوم اول که فارسیه و تورکیه تشبیه ایچون فعل وضع اولش
بل که تشبیه و جمع صیغه ده مشترک کن دن فاحفظ این دن بانه اشارت در وان سکه لغو شرط
طریقله کی بیان کاف عجل و رانک کسره لویه بقایه دیر لر یون ضرورت وزن ایچون ساکن
او قور دامن و اما آنکه دیر **مسک** سلت کننده ایلده بواب طایفه سی بیسته مناسب
وجهت جامعه و ان خطه لوی بود که بر غریب و فقر شکننده کیسه بولد قد بواب یقلاسه
یا پشور و کلبا تکه حاصلی با طبع ایکسده موزیدر چندانکه مقرران حضرت ان بزرگ
بر حال من واقف شدند باکی ایم در آوردند و برتر مقامی معین کردند اما بتواضع فروتر
نشستم و کفم چندان اولقدر دیکر همان معناسنه که حرف بیان مقرران مقرر جمعی
یقلود دیکر یعنی مخصوص ادملری معناسنه حضرت به اضافت لایته در وانه اضافه
بولده در بزرگ بانک و زانک ضمه لویه و رانک سکونیه اولود دیکر بوند مذکور
دولتی مراد در بحر فاصله حال من لایته در باکی ام با حرف مصاحبت در آوردنده متعلق
اکرام افعال بانندن مصدر در بوند تعظیم مراد در میم ضمیر معنا جند ضمیر متعلق متعلق

آوردند مفعول صریحی و یا اکو ام غرض صریحی در آوردند اینچنین و کتورید یار برتر یوجهره
 یا حرف وحدت اما حرف استدرالک با حرف مصاحبت نشسته متعلق تواضع الحلق
 گوستر مکه دیر لر زیر اوضاع مقابل رفیع در الحقیق معناسنه فرو تر مقابل بر تر در اشا غرق
 دیم کرد نشستم او تور دم محظوظ اولقدر یعنی همان که اول دولتتک محظوظ
 ادملری بنم حالمه واقفا ولد یار و سعدی اولد و غنی یلد یار بنی تعظیم و تجلیلله اینچنین
 دولت حضور نه کتورید یار و یوجرت مقام تعیین ایلد یار یعنی صدر مجلسه جلوس تکلیف ایلد یار
 حاللی بکا اعزاز و اکرام ایلد یار اما بن تواضع ایدوب اول بیورد قلری مقام اشا غرق
 او تور دم و دیدم چند انک معناسنی اول زمانه دلک قیوده بوا بله خصو و غوغاده اولدم
 دین و اولقدر که یعنی در بانک جفا سیله قیوده توفیق اولد کلو متسد اولدی و شول
 مرتبه و وارد یکد دین حضرت شیخه بواد الردن غلظت شان اولد و غین بلمشدر عفا الله
 عزه ابیت بکذا که بنده مکینم تا در صف بندگان نشیم بکذا ر فعل امر مفرد مخاطب قودیم کرد
 و مصرع مرهون که حرف بیان و یا حرف تعلیل بنده مکینم بیانیه مکین یا حرف نسبت و تون حرف
 تاکید اسکیلام یکد که اولور که برهای تخصیص اذخالی ایدوب مکیند دیر لر بونده ده جا
 های رسمیه هنره مجتلبه یله حذف و ایصال طریقته ترک اولنه ضرورت وزن اینچنین
 تا حرف تعلیل صف بندگان لایسته صف فعال دیم کرد فاضورت و زنجون تخفیف
 قلندری محظوظ بنی کندی حالمه قوبله مقید اوله زیر که بن عبد مکری و درویش
 فقیر و حقیر ایدوب قوبنی صف فعال و مقارز الة او تور ایم حاللی تکلیف بیورد و غکز مقام
 فقر مقایح کل کبر اما میدربن ایسه افقر و احقر تا سم گفت اول صاحب دولت بند
 بوییتی ایشد بجلد دیدی مصرع الله الله چه جای این سختست الله الله بونده عجب
 افاده ایدوب یعنی عجب سولیم کون بوکامک نه محلید بویه نچوب بیورد رسین یعنی سیز
 بویه دیجلد مقامده دکلسیز بونده الله الله معناسنی لله تعالی دین عجب
 سولیش که محل تعجب در بیت کریر سر و چشم من نشینی تارت بکشم که نازینینی نشی
 فعل مضارع مفرد مخاطب او تور رسک دیم کرد فعل شرط واقعه که حرف تعلیل

ناز بینی یکی نون را سنده یا یله حرف نیستد اولکی نون شد و ذاد اخلد و پای اخر
 ضمیر خطاب **لخصو** اگر بنم باشم کوزم اوزره او تور رسک نازوا استغنا کی چکریم که
 قتی نازلسین نازا استغنا معنانه در یعنی هر تقدیر که صدر مجلسه او تومیس استغنا اید
 پایان مجلسه او تور دکه استغنا کی چکر و بنده یا نکه و اروب او تور ورز زیر
مقبولن سین بهر حال تا بغیر فی الجمله نیشتم و از هر دری سخن پیوستم تا حدیث دلت
یاران در میان آمد گفتیم فی الجمله حاصل کلام نیشتم مذکور صف بقالده و یا تکلیف ایلدکن
 مقامده او تور دم و از هر دری یا حرف و حد در عریده باب کی کاه اولور که اسکن و نوع
 و کونه معنانه ده استعمال و نور بونده بویه یعنی هر سمتی و هر نوعی سوز سولدم
 دفعه وارد و غم قضیه اورتا به کتور دم بلکه مناسبه هر باین سوزی سوز و قصه
 قضیه ایصال ایلدم پیوستم فعل متعدی در اولش دردم تا بونده حرف تعلیل حتی معنانه
 زلت زانک فحیله طایر نوق یعنی بالجمعه و غیره طایر نوق لغزیدن معنایارانه اضافی
 لامیه در در حرف صله میان اورتا دیمکر **لخصو** محصل کلام او تور دم و هر باین
 مناسبه سوف کلام ایلدم بیان ایلد یکن کی تا کیم الکلام تخر الکلام جنبه تقریب شوب
 یارانک ایلد کلامی تقصیری خطا رایه کلوب مذکور اولدی پس فرضت بولوب عرض حال
 و بیان مافی الباله شروع ایدوب دیدیم قطعه چه جرم دید خداوند سابق الانعام که
 نظر خویش خوب میدارد حضرت شیخه سوف کلامی نظمه بیور و غندن محلی سابق
 و سیاق کلامی دلالت ایدر که مذکور صاحب دولت ارباب نظمیدن اوله جرم جمیع ظمیه
 و رانک سکونیه کناه دیمکر در عریده خداوند سابق الانعام اضافی بیانه در سابق
 صفة جوت علی غیر من هیله در اصلي سابق انعام ذکر سابق انعام فاعلیه صکره ضمیر
 حذف ایدوب بدله الف و لام و یروب فاعلیه مضاف ایدر سابق الانعام دید بلبه
 فتدیر انعام و لطنی سابق اولان خداوند دیمکر که حرف بیان بنده تقدیری بنده را
 نظر خویش لامیه میدارک بنده مفعول اولی و خوار مفعول ثانیه **لخصو** انعام
 و احسانی سابق خداوند نه کناه کوردی که بنده سنی نظر شریفندن خوار و حقیر طو تار جاید

بندۀ دن حضرت شیخ کندوی مراد ایل به زیر فقر اسنه حقارت و هوادن معناه هتند کندوی به
راجع در اوله دیمک استرکه سابقا فقر حقنه انعام و احیایا جان اولان دولتند و سعادته
بوندۀ دن مقول جرم کوردیکه بندۀ به حقان تله نظر ایدوب و خوان و ذلیل کوروب فقرانک ^{چهره}
معاشلری قطع بیورلری و جایزدرکه بندۀ لفظیله مقصود مجرم اولان درویش مراد اوله
یعنی اول بندۀ لرندن صادر اولان سهو و خطا اول مرتبه ده دکلدرکه بحر اول قدر تقصیر سبیل
جمله درویشانه تحقیر ایدوب اسباب معاشلری قطع ایلمک باعث اوله بوندۀ خداوندی صاحب
لفظیله تفسیر ایلمک تفسیر ایش و سابق الانعام لفظی خداوندی صفتیدر اضافت در
دکلدرین عجا خداوندی پنجه اوتورمش که اضافت درست اولیه خدا بر است مسلم
بزرگواری و لطف که جرم بیند و نان برقرار میدارد خدا بر ارادات صله تقدیر خدا بر
مسلمت در بوعبارت خبر در و بزرگواری مصدر به ایله عظیم الشان و بنیه القدر حاصلی
بای مصدر به ایله عظیم الشان و بنیه القدر حاصلی عظمت و کبریا صاحبی یکدیگر یعنی اولو
مؤخر مبتدا لطف بوندۀ جود و سخا و کرم معناسنه درکه حرف تعلیل و یا حرف رابط صفت
جرم بیندک مقدم مفعول و نان میدارک مفعول صریح و برقرار غیر صریح ^{مخصوص}
عظمت و کبریا و لطف و عطا خدایه مسلم یعنی اکا مخصوصه زیر عبادک هر دم و هر ساعت
نچه دور لطف و عطا یا و جرائعی کور در و سلو و ایکن نان و نعمت لری برقرار و ثابت علی الدوام و
طواریت که کتاب اولنده و وظیفه رونی بخطا منکر نبرد بیور مشدی پس شرط مرق
و مقتضا علوهت اولمکر اد میلک و انسا نیست دعوا سیمی این صاحب عبادت لو مخلقا باخل
الله ایله عمل ایدوب قتل و درویشا مقتضا بشریت اوزره واقع اولان تقصیر و نسیان
و باعث عدم التفات اولوب هر ایشلری حسبۀ الله تعالی اوله ریا و سمعه ایچون اولیه
حاکم این سخن پسندیده آمد و اسباب معاش یاران فرمود تا بر قاعده ماضی مهیا داند
و مؤنت ایام تعطیل و فاکشه اسباب معاش یاران اضافت لری لایمه لر در تا حرف تعلیل
مهیا اسم مفعول لغیر تفعلیل بایند حاضر نمیش و یا اقل نمیش یکدیگر مؤنت رخت و مشقت
دیگر ایامه اضافتی و یا مالک لفظیله لایمه لر در ^{لغیر} حاکم بود یکی بیت مقول

کلامی و قرآنک اسباب معاشلین و ادرار مرهوده لرین ینه تعیین ایدوب بیوردی
 تا کیم اولکی اسلوب اوزره حاضر مهیا اید لر دخی ایام تعطیلک زحمت و مشتقی و فایده
 یعنی بر فح کون مقطع اولان وظیفه لرین بیلده ویره لر شکر نعمت بکفی زمین خدمت
 بیوسیدم و عذر صبارت بخواستم و در حالت بیرون آمدن این سخن بکنم شکر نعمت
 مفعولنہ اضافتیه و بکنمک مفعول قولید زمین خدمت بیانیه و بیوسید ملک مقدم مفعول
 و عذر صبارت لامیه صبارت جیم عربینک فحمله جرات معناسنه در و ترکیب اضافی بخواستمک
 مقدم مفعول حالت بیرون آمدن بیانیه ترکیب نعمت شکر بدم یعنی ممنون اولوب حاکم
 شکر و ثنا ایلدم و تواضع ایدوب زمین خدمتی بوس ایلدم حال مسکنت اظهار ایلده و بهاد
 و کسنا خلق ایلدم که کلوب مبارک باشکوی اغرتیق دیو عذر ایلدم و جقوب کملر اولحق
 سورک سولدم یعنی بوقطعه او قوم قطعه چو کعبه قبله حاجت شکر دینار بعید رونه
 خلق بدیدار شکر فرسنگ کعبه مکه شرنده اولان بیت الله دیر لر قبله حاجت لامیه از من
 معناسنه حرف ابتداء دینار بعید لغته دارک جمید اولوردیمکده اما مملکت معناسنه
 استعمال بعیده اضافت بیانیه دن از دینار بعید مصراع ثانیه مریهوند رونه فعل مضارع جمع
 غایب در ویدن کید لر یکدر خلق فاعلی با حرف صله دیدار اصلنده وصف ترکیب
 در دید کتوریجی یعنی کور ملک کتوریجی صکره یوزده و زیارتده استعمال ایلدرننه که بکنمک
 ایکی معنایه بیلده کلور انشاء الله تعالی بونده زیارت معناسنه و بسی باحی اصلیه ایلده چون
 دیمکده بسیار معناسنه فرسنگ فارسیدر عربی فرسخدر اون ایکی بیل ادم یزه دیر لر
محمول چو کعبه مکه قبله حاجت اولوب دعا لر قبول اولاجق مقام اولدی خلق
 و عالم بعید دینار دینچه فرسخ بولورن قطع مسافت ایدوب زحمت و مشتقت چکوب زیارتنه
 کیدر لر لفظ ایداردیندن مشتق اسم مصدر در دین معناسنه رفتار رفتن معناسنه
 اولدیجی کی دین نه دیداری و نه رفتاری بلورن زیر ایاکیسیده اصلنده وصف ترکیب
 نهایتی ترکیب لری حقیقده ترا تحمل امثال ماباید کرد که هیچ کس که نزدیک بردخت
 برسنک ترا سکا دیمکده تحمل امثال مصدر مفعولنہ اضافی در و مایه اضافت لامیه ماباید

فعل مستقبل مفرد غایب که می‌کند کرم مصدر معنای در زیر امضای معنای معانی در آنکه حرف تعلیل
 هیچ کس هیچ بر کیمیه می‌کند و نزد فعل نفی مستقبل بی حرف سلب بر پیش میوه معنای مخصوص
 سکا ای صاحب دولت لایق و سزاوار اولاد کرم بی‌مزم کی فعل و ارباب حاجات قصد یعلونه تحمل ایلیه
 و حصول مراد لر بچون واقع اولاد کشته الحاج و ابرام لر نفی معذور طوئاسین زیر امیوه سز در خسته
 هیچ کیمیه اغتر یعنی لطف وجود یکره اعتماد لر ای اولاد سینه بوقدر زحمت و بر من لری کیمیه پس دولت
 دولیلک شانی مرد ملک نشانی اولاد کرم فقرات حاجات اینی واکوره سین بیت کرم قیل کیمیه
 ساقی لغتاند بی نو اردن الکد کلد و کی خبری در بیغ اینه که اردن **حکایت**
 ملک زاده کنج فراوان از پدر میراث یافت دست کرم بر کشاد و اد سخاوت بداد و نعمت بی قیاس
 بر سپاه و رعیت بر بخت زاده یا حرف وحدت و همة حرف توسل همة حرو و حد هر دین غلط
 سولیش کنج بونده خزینه معنای در فراوان فالت کسر له چوق دیمکد اضافت بیانیه در از پدر
 تقدیری از پدرش در قرینه قایم اولاد و غنچو ضمیر حرف اولدی یافت فعل ماضی مفرد غایب بولدی
 دیمکد فاعلی تحتند ملک زاده به راجع ضمیر و روز مفعول اولی کنج تائیدی میراث غیر مرجح
 از پدر و جمله فعلیه خبر نهاد که ملک زاده در دست کرم بیانیه در و بر کشاد که مقدمه
 مفعول بر حرف تاکید و کشاد فعل ماضی مفرد غایب اجدی دیمکد فاعلی تحتند ملک زاده
 به راجع ضمیر و جمله فعلیه شرط مخذوفه جواب هر رفت بداد سخاوت لایمیه بداد یا حرف تاکید و اد
 و بر دی یعنی سخاوت و عدالت و بر دی حاصلی اسراف ایلوب سخاوت کرمی عبد الله ایلدی داد سخا
 بداد که مقدمه مفعول و فاعلی سابق کیم و ایکی داد بیننده تجنیس نام صنعتی و اقعد در دست
 کرم بر کشاد داد سخاوت بداد و او عاطفه سز موزون بر مصراع اولاد بحر سز حد فاعل نعمت
 بیعیان بیانیه در او انز نعمت دیمکد بر بخت یا حرف تاکید و بخت فعل مضارع ماضی مفرد غایب
 دو کدی دیمکد فاعلی سابق کیم و مفعول مرجحی نعمت و غیر مرجحی بر سپاه و رعیت در و جمله فعلیه
 ماقبله جمله به معطوفه **تکسیر** بر شاه زاده بابا سی میرا شدن چوق خزینه بولدی یعنی
 با باشند ارش طریقه کنده و به چوق مال دکر ای پس بویله اولی حق سخاوت کرم الخا چدی یعنی جو
 ایلدی و سخاوت و کرمه عدالت و بر دی یعنی غلط بخش و کج خطا اولوب اسراف ایلدی بلکه

جود و کرمی محله ایله و سپاه و رعایا و وزره او را نسز نعت و بی قیاس و مال دو کده یعنی
 بوند و افزانعام و احسا ایله بیزم زمانه سلاطین محمد بن سلطان مراد ایله و کی قطع
 نیاساید مشام از طبله عود بر آتش نه که چون عنبر بویید نیاساید فعل نفی استقبال مفرد غایب
 اسایش ایلک ایلن و راحت او ملان دیمکده بونده معطر و میخرا و ملان دیمکده نیاساید نزن مشتق
 در آسود نزن دکل مشام فاعلی کلزده قوی الان بره دیر یعنی قوت شامه موصی طبله دعوت افشا
 لامیه در ادنی ملا بسایله زیر عریده و عجمه منجرات و معطرات مثلاً عود و حطبا و غیره سایر
 لری طبله لره ترتیب ایدوب صا آمار لرتنه که استانبولده میوه و غیره بینی طبله لردن صار لر بر
 بونده هنره وحدت ایچو در دینلرایکی وجهله خطا ایلشدر برسی اولدکه هنره فارسیده و حد
 ایچو کلماز بلکه وحدت منصوب یاد و بر سیده اولدکه اضافندن مقطع اولسه و عو اعراب
 محلی او ملان دیکته که عقل و علم و طبع مستقیم اربابنه معلوم رفتار مل بر آتش بر حرف استعلا
 نونک کسایله و های اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطب قودیمکده نهید نندن نهادن دکل مفعول
 صریحی مقدر عود و غیر صریحی بر آتش که حرف تعلیل چون ادات تشبیه غیر معدی نامعلوم
 قوی و بر نلردن بر نوع در مسلک کی بویید یا حرف تاکید بویید فعل مضارع مفرد غایب بونده
 لارند فوقه دیمکده لازمی یعنی معنای لازمی قوی و بره فاعلی عود در پس سنده
 او ملانی تجویز ایدوب مشای فاعلی اعتبار اندن مشامنه بوی لرت فارسی یو غیش
مخصوص مشام طبله عود دن محظوظ و معطر او ملان یعنی عود طبله ده طور و غیایر ده
 قوی و بر نلردن ایچو آتش و وزره قوکه عنبر فوقه یعنی اندن قوی حقیقه ایچو قصه و حقه
 بود که اموال و نقود مقارن بزل وجود اولسه بی سود یا منسوب طبله ده طوران عود کی در
 بز کی باید بخشندگی کن که دانه تانیفشانی نزوید بز کی یا حرف مصدر اولوق دیمکده
 باید فعل مضارع غایب معنای شرطی متضمن کر کیسه دیمکده و تاضیر منصوب متصل مفعول
 بخشنده اسم فاعل با غشیلجی معناسنه و کاف عجم های دسمیدن بدل و یا حرف مصدر بخشیلجی
 لک دیمکده کی کاف عربی ضمیمه فعل امر مفرد مخاطب دکنش نندن یا حرف توفیت مادام
 معناسنه نیفشانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب صحیحیه سین نزوید فعل نفی مستقبل مفرد غایب

بمزد میگرد مخصوص خطاب عام طریقید بیور را که سکا اولولق کر کیسه یعنی دولت و عزت
ورفت استرسک همیشه عطا وجود و بذل موجود ایله که خلق بندۀ احسانک و شاکر نفعت
فر و انک اولسون زیر امداد که تخم و دانه حاجت اکیه سین اندن نسنه بمنز حاصلی عظمت و نفعت
احسان و کرم ایله در امسال در مله دکل در معراج ثانی معراج اوله مقام تعلیلده واقع در یکی
از جلساتی تدبیر فیجیش از آغاز کرد که ملوک پیشین این نعمت را بسی اندوخته و بر این
مصلحت نهاده جلسای جمعی و لامل فحیلد جالسک و جلسای جمعی تدبیر اضافی
بیانیه در آغاز کرد شروع ایله که حرف بیان ملوک پیشین بیانیه بسی یا حق مصاحب
اندوخته ماضین قسم مزد غایب اندادات جمع فن منشر یعنی کسب ایدوب ادخار ایشلر
دیگر برای یای مفتوحه اصلیه ایله ادات تعلیلد لاجل معناسنه مصلحت اضافه لامیه
تخصیص ایچون نهاده ماضین قسم تقدیری نهاده اندر قومش در یعنی حفظ ایشلر
دیگر مخصوص مذکور شرزادیه بی تدبیر مصاحب برسی فیجیه شروع ایدوب ایندی
اوکی پادشاهلر یعنی ابا و اجدادک یوقدر اموال و خزینه خزانجی زحمت و مشقتله جمع ایدوب
قومش و هم مصلحت ایچون صاقلشلر یعنی برکون اولادیو حفظ ایشلر پس سنک اوزرکی
دخی ضبط و صیانتی لازمند دستانین حرکت کوتاه کن که واقعه یاد ریشست و شناس
در پس بایده که در وقت حاجت در مانی دست کن فعلنک مفعول و کوتاهه ثانیسی
و ازین حرکت غیر صریحی کوتاهه کاف عربک ضمیمه قصیه دیگر که حرف تعلیل واقعه واقعه
نک جمعی در معلوم اوله که هر کلمه نک که فارسیده آخری های رسمی اوله و یا عربی کله اوله آخر
های رسمی شکلندرها اوله که تلفظ اولمیش واقعه و قلعه و قعه و حقه و شقه و غیر این ایله
جمع اولمده های رسمی و مرتبه سنده اولان ها کتابتا اولمیش واقعه و حقها یکی فاحفظ
در پیشت اوکده دود دشمنان در پس ارتده دیگر واقعه ابتدا و در پیش خبری و شناس
ابتدا و در پس خبری نیاید فعل فی استقبال مزد غایب کوکن یعنی لایق دکل بایده نند
بایستن دن دکل در وقت حاجت در حرف ظرف و اضافه لامیه در مانی فعل مضارع
مزد مخاطب عاجز قلا سین دیگر مصدر اولمیش معنای اوله اولور و در مانی نندن مشتق

درماندن دکل ~~حسب~~ حلسر فی تدبیر لستمه مقول قولیدر شهرزاده به دیو که ایکی
بوجو کندن کوتاه ایله یعنی بواسطه و اندازدن کج و فارغ او که ایلده واقع لر و یعنی پنجه دور لر
حوادث ظهور ابلک احتمالی و ادود شمنلار دکه یوسیده در فرصت اسیریا اولورنده حالکم
ناظر و مقید لر در اولیه که وقت حاجت عاخر فرمانده قلاتسین بر جانیدن اعدا مستول
اولمده خزینه قلندرن مسکو جمعنه مالک اولمیه سیز مملکت الدن کیده و ایتدو کل اسرافله
ندامت چکه سین قطعه اکی کنجی کنی بر عامیان بخش رسد هر کنج دای بر کنجی کنج بوند
خزینه معناسه در و یا حرف وحدت کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط و اقدرد اکی ایلوسک
دیماکه بر حرف استعلا عامیان عامینک جمعیه عامه ناس معناسه بخش حصه و قسم معناسه
در رسد فعل مضارع مفرد غایب کنجنا صاحب خانه یعنی هر خانه ایشو یا حرف وحدت راض
صله بر پنج لفظ مشترکه عربیه غیریا و لده و یا حرف وحدت ~~حسب~~ اکی تحت تصرفنکه
و مالک سلطنته اولان عوام ناسه بر خزینه تقسیم ایلست خانه د خانه بر پنج ایشو
انجق یعنی بر پنج مقداری کوش و یا جمیع خزینه کی بر پنجه صرف ایدوب عامه به توزیع ایلست
هر برینک حصه سنه بردانه دوشرا انجق یعنی شیئی قلیل اولوب هیچ کس اندن مستفیع و بهره
مند اولماز سنک اموال و خزایندن ایرلد و غنک قالور انجق جو دو کونله و بیدل درمله
خلق طوبیور مقیمسترد کل پس یاد شاهلق اولدکه سن خلقا الوب جمع ایلین دیماکه
چراستای از هر یک جوی سیم که کود اید ترا هر روز کنجی چرا عربیه لم معناسه در پنجون دیماکه
نستای فعل فی استقبال مفرد مخاطب پنجون دیماکه از هر یک یعنی هر عامینک و یا هر کنجنا
جو جمیلک و تجله و او اصلیه ایله اریه در و یا حرف وحدت سیم کوش یعنی شعیر مقداری کوش
که حرف تعلیل کن داید جمع اوله ترا سکا هر روز هر کون دیماکه کنجی یا حرف وحدت بر خزینه دیماکه
~~حسب~~ پنجون عامینک و یا کنجنا نک هر برونه بر اریه مقداری کوش الوب جمع ایلن سین
تا کیم هر کون سکا بر خزینه جمع اوله یعنی بدل موجود ایلکدن هم سکا ضرر مرتب اولور و هم
انلر اولقد در مستفیندا اولماز لیکن هر برینه بر شیئی قلیل تعیین ایدوب سن انلردن جلب
ایلست هم انلره چو قلق ضرر اولماز و هم سکا نفع عظیم و کلی خزینه حاصل اولور دیماکه

بعض شراح از هر يك عبارتند و عاينك هر يک نيز تفسير ايشان و بعضي اين را ديده و ب
 بوجهي که عاينايه تخفيف و جهي بوقدر بلکه عاينايه و سپاهي جمله شدن و بیکه مقتدا
 بر سپاه و رعيت بخت ديده و کي که شاهد در ديش مخفي و کله که سپاه اولان بزل وجود
 محل اعتراض اولان اسرافدن و کله که و سپاه صالغين صالقا نلدن جلب مال ايلک جمع زما^{ند}
 جايز کور ميشد سوق کلامکه اول معنايه مساعده سي بوقدر جدا شاح اولک کلاحي
 صحيح و عجب که شاح معترض سابق مذکور اولان بر سپاه و رعيت عبارتيله عموم استدلال
 ايدن بومقامه بر عاين بخش عبارتيل خصوص عوامه دلالتن غفلت ايشان فثامل معلوم
 اولکه قوافيده واقع اولان الفاظک حرف اخير اصليسينه روي اصطلاح ايدن و ما
 قبله حرف صحيح ساکنه حرف قيد بر لر اوله اون حرفه مخصوصه که بر سي نوندر پس مادامکه
 حرف روي ساکنه قبله ماقبله اولان حرکت اختلافي جايز در که اصغر ايشان بور
 باعينه واقع در راي کوسوز توام بکنفسا هسه شود از دو دلم راه نفس بسته شود در
 دیده از ان آب هي کرد انم تا هر چه نه نقش تست از و شسته شود رويه متصل اولان حرفه
 حرف اول بر لر بور باعينه هاي رهي کي قيد بر پس بر پنج کج لفظنه قافيه اولغه مذکور قا
 نونله در ايدن بوجهي که با فو لحوقيله حاصل اولان طول سبيله عيبه سالم اولمشد
 دين في قافيه مطلع دکلش ملک زاده روي از ين سخن درهم کشيد که موافق رايش
 نيامد و خدای عز وجل مرا مالک اين مملکت کرده بنده است تا بخورم و بنجستنه باسيا^م
 که نکه دارم درهم کشيد عبارتيل معنائی مکرر بيان اولد که حرف تعليل موافق طبع اسم
 فاعل مفعول اضافه فتيه رشين ملک زاده يه راجعه بعض نسخه ده موافق رايش واقع
 مراي ديکه مالک اين مملکت اسم فاعل مفعول اضافه فتيه ر کويانده ايشان بیکه
 کويانده نون الف و نون ادات تعدير در تا حرف تعليل باسان سينک سکونيله عسس
 معناسند در که حرف بيان نکه دارم صا قليم يعني حفظ ايدم سايقا نگاه لفظنک استعالي
 مفصل بيان اولمشد در خصوص ملک زاده جليس في تدبيرک بوسوزندن يعني
 پند و وعظندن بوزن بوزن بارک حاصل بحضور اولد که زيرا بونصيت راي طبعنه موافقا

شاح اولک

شاح معترض

کلمه دخی الله تعالی بنی بوملکه مالک و پادشاه ایلمشده تا کیم امسا ایلیوب کندم بیم خلعه
بذل وانعام ایلیم پاسبان دکلم که بیمیوب و ایچمیوب و کیمسه یه و یرمیوب طلسم کی اوستنده دینه یوب
صافلیا موافق طبعش نیا مدین صکره مروارن جو فرمود یازن جمیع نسخه لره مخالفان مش
قارون هلاک شد که چهل خانه کنج داشت نوشتین روان نمرد کینام نکو کناشت قارون حضرت
موسا نکه عی او غلیب و قمر نداشتین طوتار دی بعضی تفسیر لره ده قصه کی مفصله و سرور کی
شرحده بر مقدارین یازمشده مراد ایدین اکا مراجعت ایلسو که حرف علت چهل جیم عجم
وهانک کسر لریله قرق دیم که داریعین معناسنه کاه اولور که هاسنی حذف ایدوب جلدر لر
جیم عجم کسر لریله خانه اودر بیت معناسنه کنج بونده مال معناسنه درد داشت بونک کی بر لره
میداشت تقدیر بونده در بعضی حکایت حال ماضی طوتار دی یعنی ملک و ارایدی معلوم اولور که
قارون حضرت موسی عی او غلیب و قمر نداشتن اری وقتا که خدای تعالی موسایه
تورایقی التون صویله یازد یوب یوردیسه حضرت موسی دیدی یارب بن فیرم التون قندلور
که انکله سلع کتابک یازم بسن الله تعالی علم کیمیا بی تعلیم ایلدی و قارون اول زمان غایسته
فیر و اهل و عیالی زیاده عبادته مازم و کجه قایم و کوندر صایم ایدی پس موسی علیه السلام اکا
مرحمت ایدوب علم کیمیا تعلیم ایلدی حتی بو طریقله زیاده چوق مال مالک اولدی شوق لره خونه
لرینک منایجی یوزدوه چکر دی و بر روایتی تمش دوه بجاهد که هر بر مفتاح و زنی
بر در هم ایدی و بر روایتی نصف در هم و هر بر مفتاحه تمش قیواچلور دی پس وقتا که
قارون مالک جمعینه مشغول اولدیسه نوافل و عبادتی کلیا ترک ایلدی اندنصکره الله تعالی
بیوردیکه اندن مالک ذکاتنی استیه وار دی قارون مالک ذکاتنی حسنا ایلدی کوردیکه
فتی چوق مال کمک لازم کلور پس ذکاتنی و پر دی و کند یله بیک قول و بیک جاریه انلور
جمعینک اکور دی و رخلو التون ایدی و لباس لری کذلک و قنایم موسی ذکات و بر سنی
الحام و ابرام ایلدی ایسه قارون دیدی ایرته شهر خلقنی جمع ایدوب سنکله مناظره و مباحثه
ایدین اگر بحث و جتهده سن بکا غالب اولور سلع مالک ذکاتنی و یریم والا و یریم دیدی
اول وقت بنی اسرائیل راسته زیاده کوزل بر زینه عورت و ارایدی قارون ای چیغری

۱۵۰
۱۶۰
واکا دیگ ایتنه بن بی اسرائیلی جمع ایلم کت اک موسایه فسقله شهادت ایدوب بکا زنا ایلدی
و بن اندن یوکلم دیرل سکا بوقدر مال ویره یودیدیا پس عورت سوزین قبول ایدوب ایلم
دیدیا ایتنه او حقیق قارون بنی اسرائیل کنه اونه دعوت ایدوب جمع ایلدی اندنصکره حضرت
موسای دعوت ایلدی موساده کلدی اندنصکره بنی اسرائیل ایتدی حضرت موسایه وعظ
ایله حضرت موسای وعظ شروع ایدوب آنای کلنده بیوردی برکیمسه مال محفوظی سرق ایلمه
ایلمی کسر و برکیمسه کیول کسوق قطاع طریق ایلمی معنی قطاع طریق اولسه باشین کسر و بر
کیمسه که زنا ایلمه ای طاشله دپه لود دیدی بوکره قارون ایاغ اوزره طوبوب دیدیا بودید
سن ایلسک سنک اوزرکه حکم بنجه جاریدر دیدی حضرت موسای بیوردی اک بن دیدی کل
ایشلسم بنم اوزرکه حکم توارنده الله تعالی بیورد و غی کی دراندنصکره قارون دیدی
سن یوعورته زنا ایلمش سن واقرا سندن یوکلر دیواشارت ایلدی قارون عورته قالد
یوقاری سویله دیدیا پس الله تعالی عورتلقلبنه خوف و خشیت و شعور دی ولسانی کذب
دن صدقه دوندری و دیدی حضرت موسای قارونل دید و کندن مبرا و منزهدر و بکا قارون
بوقدر مال وعده ایلدی و بکا تعلیم ایتدی که موسایه بر بهتان افرا ایدم دیوبن ایسه الله
قورقم بنی سنه و کلیمنه بریار افر نسنه افرا ایدم اندنصکره حضرت موسایه کلن یاعد
الله نه مراد ایلدی بواقرای بکا اندنصکره حضرت موسایه طشره کنه دی و الله سجده
ایلدی و مناجا ایدوب قارونل شکایت ایلدی پس حضرت جبریل کلدی و دیدیا موسای
الله تعالی سکا سلام ایدوب بیوردی که کره ارضی سنک امریکه مامور ایلمم هر نه بیوردی
سنک امریکه مطیع قارونل هلاکنده اندنصکره موسای دوندی قارون کلدی
و کوردی که برالبون تخت اوزونده او تور دیباد و شکر و یصد قله طانیمش
پس موسای عصا سنی یرده اورد و سر یر یر کیم دیدیا اول ساعت سر یر یر یره باتدی قارون
سریدن صحرایوب قیایدیدیا موسایره امر ایلدی یوت شوقی قوری دیورینه دک
یره باتدی پس موسای تفرعه باشلک هیج تفرعه التفاتیم یوت دیدیا اندنصکره بر
قارون و قونی و او بنی یوتدی روایت اولور که الله تعالی موسایه وحی ایلدی که یا موسای

سکادت که اشایا موسی دیدی اما ویرودت غم جلا م حقیقت کی بندن بر کوه اما دیسه البته
بن کا خسته اما ویرودم اندر صکره بنی اسرائیل را سینه گفت و کوه و شد بیکه موسی قارون و ییره
باتور دی موال و خزاینی کنوید قاله دیواندن موسی الله تعالی به تضرع ایلدیکه مالیه یه
باتور بسخرای تعالی مالینه ییره باتور دی خسفا به و بهاره الارض بوقصه به دالدر
قصه قارون معلوم اولکه حضرت شیخ مرادی کثرتین بیانده جمله حصه کل در زیر یازد قارون
برده شولیه مبالغه ایدر که چهل خانه بیورد و غنی عشر عشری اولمان نبرد فعل فی ماضی معز غایب
که حق تعلیل نام نکیر بیانیه گذاشت قاله دی محسن قارون هلاک اولدی ویرا حدن زیاده
مالی و خزینه سی و ارایدی یعنی کثرت مال هلاکنه سبب اولدی نه که قصه سنه فرم اولور اما
نوشین روان اولدی زیر عالمه عدل و داد ایلد ایواد قود یعنی اوصافی دیلورده مذکور و
و مشهور در پس کویا که هنوز زنده و با قید مصرع اولک معنائی قارون هلاک اولدی حال که
فرق او کج و خزینه طودی دین و قارونک قرق خانه طلوسی مالی و خزینه سی و اریکن فایده
امیوب هلاک اولدی دین مراد مصنفه اولما مشلر زیر مساکم اشاک مال سبب هلاک
اولدو غنی بیانده بوقدر مالی و اریکن اولدی دیمک مراد دکلر زیر موسی اندن مالک زکاتی
طلب ایلچک حسنا ایلدی کوردیکه چوق مال کیدر پس قیامت مالیه و کندی به آدی
گذاشت لغظی منه سنه نهاده لفظیه تفسیر ایلین تفسیر ایلش **حکایت** آورده اند که
نوشروان عادل را در شکار کا هی صیدی کباب کرد ندی نمک بنود غلامی بروستا فرستادند تا نمک
اورده اند نوشروان گفت نمک بقیمت بستان نارسینی کرد دوده خراب بشود آورده اند لغت کتو
مشلر دیمکدر اما اصطلاحه روایت ایلش لردیمکدر در حرف ظرف شکار کا ظرف مکان
اویری دیمکدر و یا حرف وحدت صید شکار یعنی او و یا حرف وحدت کرد ندی حکایت حال
ماضی افاده ایدر ایلر دی اتفاقا طون حاضر بوغیدگی اول حاله یا نلرند طون بولندگی
بر او غلامی کویه کوندریمکدر تا کیم طون کتوره نوشروان اول وارن ادمه دین طونک منت
و مجانا الله ها الله ال تا کیم بوند فضکره رسم و عادت و قانون و برعت اولیه پادشاهد و حکام
صید کا هنده کتا و یا طما بشوهرت لارم کله کجه طوزی رایگان الم و کولک خل بلغنه سبب

اولیه گفتند ازین قدر چه خلل زیاده گفت بنیاد ظلم در جهان اول اندک بوده است و هر که آمد برو
مزید کرده تا بدین غایت رسید خلل لغت که کثرت معناسنه در بعضی رخنه اما بونک کبی برلده نقصا
معناسنه در زیاده فعل مضارع مفرد غایب در زیاده نند طوغاره می کند یعنی حادث و ظاهر اول و ^{سنه} معناسنه
بنیاد بونده است معناسنه در ظلمه اضافی لامیه در بوده ادات زمانیه وسین و تا ادات خبر اندک
بوده است از اینست که اول و بر حرف استعلاء و اوضیری بنیاد ظلمه را جعد مزید مصدر میست
زیاده معناسنه تا حرف تعلیل بدین با حرف صله دال هنر دین بدله اصلنده این ایده نه که سابقا
اولی غایت بونده حد معناسنه در ^{لغته} نوشیر روانت یا نند حاضر اولند بدیلم که بوقدر
بدعت نه دکل و خلل و نقصا حادث اول و بر بمقداری جزوی تعدی بر عموم کوبک خرابا و معناسنه
نزد باعشا اول و نوشیر و ان دیدی ظلمت بنیادی جهانده اول از پنجمش در هر کیمکه سلاطین و حکما
کلی اول بنیاد او زینیه زیاده ایلم تا کیم بوجه ایرشده و بوغاینه و اردی و دنیا ظلمه طولی
معلوم اول که فرها خلفاء راشدین صکره کلن سلاطینه عال اطلاق دین منع ایلمش حتی فتا
واده کفرینه نه حکم ایلمش مکن کم عادل عدولن ما خوف اوله اهل اسلام پادشاهلری ایکن اما
نوشیران کافر ایکن اکا عادل اتفا قنده اتفا و ارقطوه کن زیاغ رعیت ملک خود سیبی برآورده
غلاما و درختان پنج باغ رعیت لامیه خورد فعل مضارع مفرد غایب فعل شرط سیب الما عریجه
تفاح دیرلر تانک ضعی و فاندک تشده بدیله و یا حرف وحدت بر آورد نند بونده چیتار لرد می کند
غلامان قوللر و خد متگا معناسنه در اوضیری ملکه را جعد پنج بای عربینک کسرله اغاجک
و غیرینک گوکنه دیرلر ^{لغته} ای رعیتک باغ و باغچه سنن پادشا غضب تعدی طریقله
برالمایملک جایز کور رسه قوللری و خد متگا لری اول المانک اغاجینی گوکندن چیتار لرس
یعنی اول باغی خرابا بدیله به پنج بیضه که سلطان ستم روادارد زنده لشکی یا نش هزار
مرغ بیخ بیضه بانک فحیله بومده که حرف بیان ستم سینک کسرله و تانک فحیله ظلم معناسنه
در و تانک فحیله بونده جایز می کند دارد طوتار یعنی جایز طوتار زنده فعل مضارع جمع
غایب اول و لرد می کند لشکیان یا حرف نسبت و الف و نون ادات جمع لشکی بلرد می کند هزار
یک دیمکد الف معناسنه مرغ لغتده هر قوشه دیرلر اما بونده تا و ف مراد در مرغ خانکی

معنا سینه غلبه استعجاله مرغ طلوعه دیر لر عجب دجابه دیر لر سنج کباب دمو که تور که سنج غلبه
و **مقصود** بش یوم درجه ظلمی بادشاه جایز کوره یعنی بش عدد یوم ده مقدار کما طمع اید غضبه
السّه انک عسکری و سپاهی بیک تاوخی شیشه صانچوب کتا اید لر یعنی بادشاه اول مقدار ظلمی
عسکره کلی ظلمه اجازت اولو بیت نمائند ستمکار بدروزگار **بماند** برو لغت پایدار نمائند فعل
نمی مستقبل مفرد غایب قالما زدیم کدر ستمکار ظالم دیم کدر زیر کار کاف عجله ادا ت فاعله **بجی** معناه
نه که سابقا مفصل بیا اولندی بماندک فاعله بدروزگار اضافتی بیانه در بدروزگار و
ترکیب بدروزگار و کار زما معنا سینه در برامان زما نلیج بیکدر برامان لق کندویه نسبت در روزگار
نسبت در کل بماند قالور فاعلی لغت پایدار اضافتی بیانه در **مقصود** ظالم بدعهد و بدزمان
قالما ز یعنی بر کون دنیا کویوب کیدر باقی قالما ز البسته و لیکن انک اوزر نند لغت ثابت
و باقی و مؤبد و برقرار قالور حاصلی قبایح اوصافین هر کیم ایشهر سیه اکا نفوس و بدد ایدر ستمکار
وصف ترکیبی دیندر خطا ایشلر فارسیه موصوفه صفتنه مضی اولوق جایز دکل دیندر مید
فارسیه فارسلند دکل ایش **حکایت** عالمی را شنیدم که خانه رعیت خراب کردی تا
خزینه سلطا آبادان کند بخبر از قول حکما که گفته اند هر که خدای تعالی را بیازارد نادان
خلقی بدست آرد خدای تعالی هم خلق را بر وی کمارد تا دما نذر روزگارش بر آرد عالمی یا
حرف و حدت و را آرد مفعول که حرف بیان خانه رعیت لایمه کردی با حرف حکایت کرد بیک
خانه مفعول اولی و خراب مفعول ثانیه تا حرف تعلیل خزینه سلطان لایمه آبادان الف ممدود
معمور معنادر کندک خزینه مفعول اولی و آبادان مفعول ثانیه بی خبر از قول حکما که حرف
بیان هر کیم اصلند هر کس که ایدر یانه که مرار بیان اولدی تعالی را ادا ت مفعول بیازارد فعل
مستقبل مفرد غایب بوند انجید دیم کدر تا حرف تعلیل دل خلق لایمه و با حرف وحد و خلق
مخلوق معنا سینه در همان جمله اند مر کب اولوق جایز مفرد اولوقه جایز بدست با حرف صله
الشد خلقی مفعول صریح و بدست غیر صریح خلق را ادا ت مفعول بر حرف استعلا
و بی خبری غایب عامله را جعد کمارد کاف عجله حواله و مسلط ایدر دیم کدر
عربله عجم بیننده عربی اولنجه هلا معنا سینه در و عجمی اولنجه مشترک در اصل و کوهله انتقام

۱۲۵
 بیننده بر آورد بوند چیتا ردیمکد دماره مفعول صریح و از روزگار غیر صریح تقدیر کلام دمان
 از روزگار بر آورد در محض بر ظالم عالی ایشتم که پادشاهک خزینه سی معبود و اباد ادا
 ایلمکچو رعایانک خانه لونی خراب و بیاب ایدرک حکما و عقلا قولند بی خبر اولدو غی
 جهت کربوله ایدرک که دیمشدر هر کیمسه که اللهک سخط و غضبه سببا وله بر مخلوقک کو کلنی
 اله کتور مکچی حق تعالی هم اول مخلوق یعنی کو کلنی اله کتور که سی ایلدو کی مخلوق اوزرنه
 مسلط و حواله ایدر تا کیم روزگار دن اصلینی و کو کلنی چیتا ردیمکد هلاک ایلیمه معلوم اولدو که خدا
 تعالی ک حصو ازار وای و جفا متنع و محالدر بل که رضای شریفنه نسبت مخالفت سبب
عقوبت و طاعت کنایت بیت اش سوزان تگند با سینه آنچه کند دود کلتمند اش سوز
 صفت مشبهه در بقغان دیمکد سوزیدند بونک کی یرلر ده یعنی و یا تدحج معنادر با حرف
 صله و سپند سینگ کسری و بای عجمک فحیله بوزرک دیدر کلنی بنا تدراوز کوزد مکچی
 بقادر با سپند نکند متعلق آنچه کتد مقدم مفعول نکند مفعول دین فکرم سوزیش
 دود دل لایمه و کند فاعلی مستمند مست میله ضعی و سینگ سکونیه لفظ مشترکه ر
 شکا و غم و غصه و مخافت بیننده یعنی ضعیف و تخیف و ملق و درنده در دی دیمکد پس مستمند
 علی و غصه و مخافت دیمکد با فحی اش سپند اول حالی و اول کاری ایلمن که
 بر فقرک دود دی و انکساقلی ایلر یعنی بر مسکین مظلوم کو کلن چاکه کی اهی و بد عاصی
 ایلدو کی تاثیرک اش سوزان سپند ایلمن حضرت شیخ سپندک تخصیص بالذکر ایلدو کند که
 سی اولدو که انشیداندر غنده چیتا ردیمی سایر یانان بناتات و جوهله زیاده در بعض شرآح دیش
 خفی و لمیه که بعض دیارده بوزرک و فرت اوزره اولوب اغستوس زمانده شد حرازه
 بر حالت استعداد پیدا ایدر که بر محرابک براوجند بر جزو ک اش طوقنسه طرفه العین
 بالتمام یا نوب کل اولور حضرت شیخ بوبیتله اکا اشارت و سرعت تاثیرک کنایت انمشد سپند
 تخصیص بالذکر اندر کند و چکی بود که خفی کلدو جمیع نباتات قور و قورنصکر بواسطه
 بولر فتر سوزانی مله تله یا ایلینر غلط ایشدر لطیفه کوبند سرور جمله حیوان سیرست
 و کترین جانوان خرو بافتا خرمندان خوار بریه از شیر مرغ در سرور رئیس معناسنه

در مبتدا جمله به و حیوانا ته اضافه کردی لامیه لر در شیرست خبر مبتدا شیر بونده یای مجروله
ایله ارسلان معناسنه در که اکسک بونده الحق معناسنه در و ترادات تفصیل و یا حرف نسبت و نون حرف
تاکید جانوانه اضافی صفتک موصوفه اضافتیه در جانور بونک سکونیه جانلی می کند زیار و روش
فحیله ادات نسبت و الف و نون ادات جمع یا حرف مصاحبت کلجک خبره متعلق اتفاق خبر مندا
مستدر فاعله اضافه اضافتیه عقلا اتفاقیه و می کند خبر بار بر بیانیه بار بر وصف ترکیبیه بریدند بانک
فحیله ایلمک معناسنه بار بونده یولد کدر باد بر یولد کو تو ریجی یعنی یولک چکیجی بری بونده اخذ
این احوال اشتقاق کلیه غافل امش خراب بر مبتدا به یلک و می کند که من تفصیلیه معناسنه در بعض
نسخه ده که برینه از واقع شیر مردم در بیانیه و خبر مبتدا مردم در وصف ترکیبیه در دریدند
دالک فحیله زیار دالده فتحه و کسر جایز در مخصوص ^{تاکید} دیر که جمیع حیوانانک سرورجی و ریشی
ارسلان و جانلورک الجفر اخی خد در زیار غایتله احق و ابله در وعقلا اتفاقیه یولک چکیجی
خرادم بریجی شیرد بر هر و مقبول و مرغوبتر در زیار بنجه اموره استخدام اولور مشنوی مسکین
خراک چه بی میر نیست چون بار می کشد عن نیست مسکین خراصلنده خر مسکین ایله ^{فلسه} صفت
صفتنه اضافی قبیلند یعنی بیانیه ضرورت و زن ایچون اضافه فلک اولدی تمیز اصلند تمیز
تفصیل بد بند مصدر در لیکن انجام یای مصدر حذفه استعمال اید چون ادا تعلیل می هاجف
تاکید و می بونک کی بر لره ادات استمرار در کشد فعل مضارع مفرد غایب در کشیدن چکه می کند
مسکین خبر مبتدا و یا بعد خبری و بار می کشد مقدم مغنی و جمله فعلیه معلل غرضه ^{فلسه} مسکین
خر مسکین اگر چه کم ادر اکدن محرم و فرهم و در ابتداء دور و قییز و تشخیص و ن م بهیو اما چونکه
یولک چکه ضرورت حاله مرکوبه عزیز در یعنی بویه بی تمیز و ادرا یکی بعضی جهته استخدا
قابل اولور و چون ارسلان اعز و اکرام در کاوان خزان بار بردار به از ادینا مردم ازار کاوان
مبتدا و خزان اکامعطو بار برداره اضافه بیتا در بار بردار وصف ترکیبیه در ایدند بانک
فحیله بحسب لغت یولک قاله ریجی می کند اما کو ترکیبی مراد رده یلک زای مفرد بونده من
تفصیلیه معناسنه در اد میاندن و صله هزه ساقط اولشد مردم ازاره اضافه بیانیه در مردم
ازار وصف ترکیب معناسی مراد اوله یعنی اشاعه ایلمک بچهره ملک معناسنه پس ^{فلسه}

ردای سگ
وسر و
وکافی

ایریا کوئی بوسون کچوہ ملک ممکنہ اما کو بکده طوایب اشاعه کتبیه قوی یرتا یعنی صلیبی
هلاک اید نه هر که قوت بازو و منصب ارد بسطنت بخورد مال مردمان بکذا ف توان بخلق
فروردن استخوان درشت و لی شکم بهر دچون بگیرد اندر ناف **حکایت** مردم ازاری را
حکایت کشه که سکی بر سر صالح زردن و بشر حال انتقام بنود سنک را با خود نگاه میداشت تا
وقتی که ملک بران لشکری خشم گرفت و در جاهش کرد مردم از او صف ترکیبید از ارسیده نند
و یاف و حد و احرف مفعولت سکی یاف و حدت سر صلیبی لایمه و یاف و حدت درویش دن
مراد مذکور صالح در و اختصاصی چون در حال انتقام لایمه یوغی سنک را را ادا ت مفعول
نکه میداشت حفظ ایدری حفظ ایدری دیدن معنای منطوقی و پریش تا انرا غایب ایچو
وقتی یاف و حدت که حرف بیان و یا رابط صفت ملک مبتدا لشکری یاف و حدت خشم خانک
فحی و سکو شیشه غضب ینکه رکرفت فعل ماضی مفرد غایب فاعلی تحتندة بلکه راجع ضمیر در و مفعول
صریحی و خشم غیر صریح بران لشکری و جمله فعلیه خبر مبتدا در در جاده در زندان دیمکه درویش
ضمیر مردم از ادره راجع در **قصه** برانسانا اینجی موزی حکایت ایدری که بر صالح باشد
بوطاش آوردی درویش صالح انتقامه بخایوق ایدری زیرا پادشاه قوی ایدری که قوت قاهره صلیبی
ایدی بس اندن کینن المادی طاشنی کنده یله صاوردی یعنی باشد آوردی طاشی حفظ ایدری که شول
وقته دك که پادشاه اول مردم ازان لشکری به خشم ایدری بویه صلیبی یعنی زندانه جسد ایدری
درویش درآمد و ان سنک را بر سر انداخت گفت تو کتی و این سنک بر سر من چرا زدی گفت
چندین فلانم و این سنک همان سنکست که در فلان تاریخ بر سر من زدی گفت چندین مدت
کجا بود گفت از جاهت اندیشه میکردم اکنون که در چاهت دیدم فرصت غنیمت شمردم در آمدی
کیدری یعنی زندانه کیدری **قصه** درویش صالح زندانه کیدری و اول حفظ ایدری که طاشی
ظالمک باشد ایدری یعنی آوردی ظالم دیدی سنکین و بوطاشی باشد یعنی آوردی درویش
دیدیکم بن اول فلانم که باشد طاش آوردی و بوطاش اول طاشد که فلان تاریخه بنم باشد
آوردی مردم از ادر دیدی بوقدر مدت و زمان قنده ایدری درویش دیدی سنک منصب
و قوت قاهر کن خوی ایدری شمدیکه سنی چاه و زندانه بولدم فرصت غنیمت بیلدم که عقلا دیعشدر

مشغول تاسراي راجو بني بختيار عاقلان تسليم کردند اختيار تا حرف توصيف في تاسراي
 و با حرف وحدت و اادات مفعول چو حرف تعليل بني فعل مضارع مفرد مخاطبه بينيدند و برونه
 کور سين ديما که بختيار و وصف تو کسي اقسامند ندر بخت دولتمند و يار قرين و مصاحب
 يعني دولت کند و به يار ديما که عقال مستدا و تسليم کردند مفعول اول و اختيار مفعول ثانيا
 و جمله فعلية خبر مستدا در محصل برنا اهل و نام مفعول کيسه بختيار دولتمند و سعادتمند کور
 سين يعني دولت کا يار و هر وجهه قوي الاختيار کور سين عقال اخلاص تاسرا و نا هوار و مقابله
 ايليو و انکه مجادله ايليو اکا تسليم اولغي و سرفراي کي اختيار ايلدر بر قصه و حصه يعني عاقلان
 بويله ايلدر سنده عاقل ايلک اکا تسليم و رضاي اختيار ايله مصرع ثانيا مضافي معناسي عاقلان
 اول تاسرا به اختيار لوي تسليم ايلدر يلد تاسرا سوليشلر چون ندراري ناخن درنده تيز باد
 ان که کير ي ستيز چون حرف تعليل ندراري فعل في مستقبل مفرد مخاطبه چونکه طو تمان سين
 يعني چونکه سنک يوقدر ديما که ناخن خالک ضيله در نق در درنده به اضافي بيان در درنده
 اسم فاعله در درنده دالره فتحه و کمره جازر و راده تشهيد ضرورت و زنجور در زير القتل
 تشهيد يوقدر تشه که سابقا مفصل بيان اولندا تيز ياي مجروله ايکن کسکين ديما که يا حرف مضارع
 بدان بک جمعيد يار امز لرد يما که ان اسم اشارت در بمقدوره مثلاً حال و شان کي بر نشه به
 که حرف بيان که کاف عربک فتحه لغته اکسک ديما که اما بونک کي يلد که کليه عاقلان يعني
 هيچ ايلک معناسي کري فعل مضارع مفرد مخاطبه طو تمان سين يعني هيچ طو تمان سين ستيز سينک
 و تانک کسر لويله اسم رعا و معناسه که کيرينک مفعول صريحي و با بدان غير صريحي محصور
 چونکه کسکين بر تيجي طرنا غل يوقدر يعني خصله معارضه و مجادله به حاصلي مقاومت و مقابله
 قادر دکل سين اول يک که يرامز لره هيچ ستيز و عناد ايليه سين يعني ظلم و بدکار لره هيچ حصو
 و عدا و ستا و زره اوليتا مصرع ثانيا مضافي اول يک که يرامز لره و نام مفعول لاله ستري و عناد
 ان طو تمان سين دين و ظالم و بدکار لره له چو خلق خصوصيت و مجادله امتيه سين دين که
 سوليشلر زير بونده که محضاعد من عبارت در فتد بر هر که با پولاد باز و پنجه کرد ساعد
 مسمين خود را رنجه کرد هر که هر کس که ايد ي تشه که مکر بيان اولندا يا حرف مصاحبت

مردان سين
 و سرور
 و شهي

پولاد پای مجمله جلت دمره دیر لر تقریب ایدوب قابله فولاد دیر لر عریجه ذکر دیر لر الخ وکله
فحه لویه پولاد بازو وصف تر کبیر جلت بازوی دیمکدر کمال قوتدن کنایتدر پنجه های
رسمی بونلگی یرلر ده تخصیص افاده ایدر زیر هریشه پنج دیر لر صکوه هایله بش بر مغه تخصیص
ایله یرلر پنجه کردمک مغفول صرخی و با پولاد غیر صرخی ساعده عینک کسر لیه بلکه ارضا فنی بیانیه
در با حرف نسبت و نون حرف تاکید در خود اضا فنی لایته در و حرف تخصیص رنج رنج
رانک فتحیله الم دیمکدر و های رسمی نسبت و تخصیص معناسنی افاده ایدر در دلی و الملی دیمکدر
ساعده کردمک مغفول اولی و رنج مغفول تانیسی مقصود هر کبیره که پولاد بازو لیه یعنی
قولی قولیه پنجه ایله یعنی طوئی حاصلی زور لوشخصه خصوصیتدن کنایتدر کندینک
مکش کی نازک و بیاض بلکه رنجیده و درد ناک ایله یعنی کند و مقدارین بلیق اولی
ایله خصوصت ایلین البته بخصو اولولردیمکدر باش تادستش بیند روزگان پس بکام
دوستان مغزش برار باش روزمره لونده صبر ایله دیمکدر نسته که توان شاهیده واقعه بیت
تو در دل برسی همان چه جای صبر و عقل و جان نمای باش کن تا حرمان خالی کم جا پس
بونده حاضر باش و خاموش باش دین و حالک اوزره اولدین مذکور اصطلاح غافل ایش
تا انتهای غایت ایچوندر دای معناسنه دستش ضمیری پولاد بازویه راجعدر بینده فعل مضارع
باغیله دیمکدر روزگار فاعلی و دست مقدم مغفول پس بونده ادات تعقیده در اندنصکوه
معناسنه بکام دوستان لایمه بادن بونلگی یرلر ده یرکیده جه دیمکدر تعبیر اولور دوتلر
مراد پنجه دیمکدر مغز مملک فنی و عینک سکونیه بینی والک و قندق و فستق و بادیمکدر
ایچنه دیر لر شین ضمیر سابق کی در برار فعل امر مزد مخاطب چیتاردیمکدر مرکبدر برله
اران که فعل امر در ایدند کنور معناسنه مقصود صبر ایله تا کیم مذکور پولاد بازو نل
یعنی قوی و زور لیب ظالمک روزگار زور کارانی باغیله یعنی منصب مرتبه دن انی شون
خور و ذلیل اید پنجه حاصلی روزگار کینه کد ارا نی متکوب اید پنجه صبر ایله اندنصکوه دوتلر
مراد پنجه دپه سند بیسنی چیتار یعنی کوهله کچن کی اندن اشقامک الو ب حقتدن کل بون
خطا عام طریقله سوق اولمشدر **حکایت** یکی را از ملوک مرعی هایل بود که اعاده

ذکر آن موجه بنود طایفه حکمای یونان متفق شده اند که مری در درادوی نیست مگر زهره
 زهره آدی که چندین صفت موصوف بود مری یا حرف وحدت هایل فور قونج که حرف
 رابط صفت عاده ذکر مصدک مصدک اضافه افعال با بنیدن مصدر در اجو و او
 لغته دو ندر مکده اما بونل کبی بر لرد که تکرار مراد در بو ترکیب حضرت شیخه اعراض
 ایلش که مرض هایل بر که ذکر و طایفه که عاده سی موجه اولیه و لفظ هایل ذکر کردن بر کمر
 اکلمدی که تکراری مستنکر اوله ذکر که آنه اضافی لایه در طایفه حکمای یونان اضافه
 بیایه و لایته در لغت و نشر طریقه یونان مملکت قوامانه دیگر که حکما اقدین اندن ظهور
 ایلش که اسکندر بن دارانل برید که حرف بیان مرین در دایم و انک دلالت ایلدی که
 معنای مفعولیتی تأکید ایلدی تحسین لفظی چون زاید مکمل دوا یا حرف تأکید تکید
 مکادات استثنایه او که جرکت یافته اولور عریجه مراده بر لرد زهره نک اخونده های
 ری بونل کبی بر لرد که تخصیص افاده ایلدی زیرا اغود را غویه منسوب دیمکه کاه اولور که مجال
 معنایه تورک او که یوق دیر عجم زهره ندارد دین نه که شاعر بیور بیت زهر ندارم که بوم
 لب تیر و کمان دارد ابروی تو بعضی شرح او معنایه اولان زهره عربیده و فارسیه مستعمل
 اولان الفاظ مشترکه دن ظن ایدوب غلط ایلش و لغات عربیده مستعمل اولور غنی مختار صحاح
 نقل ایدوب افترا ایلش که آنده بو بختن نام و نشایوقد آمده اضافی لایته در یا حرف وحدت
 که حرف رابط صفت چندین یا حرف مصاحبت چندین بونده الفاظ کنایه دندر عدد غیر معین
 مراد در بود فصل مضاعف مغر غایب بونده اوله دیمکه در توکس پادشاهلردن برینک
 بر قور قونج مری و ایلدی که انک ذکر کوفی دوندیرلک یعنی اینی تکرار دبله کتوروب اکف
 موجه و معقول دکلر طایفه حکمای یونان متفق اولدی یلر و سوزلرین بر کدر دبلر که
 بومضه هیچ علاج و دوا یوقد الابرار اوری که اولادم پنجه صفتله موصوف اوله و صفتلر
 بیان ایلدی یلر ملک بزمود طلب کردند و هقانی پسر یا فستد بدان صفت که گفته اند
 دهقا کویلی و اکخی معنایه در پسر یا حرف وحدت کویلی و اکخی او غلامی دیمکه
 حاصلی زراعتن براو غلامی توکس پادشاه بیوردک طلب ایلدی یلر بر کویلی و اکخی

او غلانی بولد یل اول صنعت که حکما دیمشرد که ملک پدر و مادرش بخوانند و بنعت بیکر
حسنوم کرد ایند قاضی فتوی داد که خون نیکی از رعیت ریختن برای سلامتی نفس پادشا
هان روا باشد سلامتی ده یا حرف مصدر در و هنر اضافتی چون کیش ^{لنکس} پادشاه دهقا
پسرک آتاسی و آتاسی دعوت ایدو بجهد و بقیاس نعمتله خسود ایلدی یعنی راضی و متبلی ایلدی
وقاضی فتوی ویردی که پادشاه زمانه صحت و عافیتیون دعا یاد برینک قانون دوکوب هلاک
ایلک شرعاً جائز دردیو جلاد قصد کشتن کرد پسر روی بسوی آسمان کرد و بخندید یعنی
جلاد او غلانی قتل ایلک قصد ایلدی او غلان یوزینی کول جاننه ایلدی و کولدی جان
جیاند نا امید اولوب یوزین کوه دوندروب تعجب کولدی ملک گفت درین حالت
چه جا خنده است پادشاه او غلان سوال ایدوب دیدی بو حالته یعنی قتل حالته نه
کولمک یرید زیر آتشوب مهر و تاویچق محلد پسر گفت ناز فرزندان بر پدر و مادر
باشد و دعوی پیش قاضی برند و داد از پادشاهان خواهند گفت پدر و مادر بعزت خطام
دینار انحق سپردند و قاضی بکشم فتوی داد و سلطان صحت خویش در هلاک من بیند بحیر
خدای تعالی پناهی ندارم ^{لنکس} او غلان ایلدی اولادک ناز لری پدر و مادر لری
در یعنی انلر رجیم و شقیق اولد قلر چون ناز و شیوه لرین جکر لرو شرعله دعواسی اولانلر بهر
تقدیر قاضیه مراقبه اولور لری یعنی عدل و انصافله اجرای حق ایدوب دفع ظلم اتیکی اهل
شرع و رعایا لرو عدل و دادی و دفع ظلم و بیداری پادشاه لردن نیمی ایدوب اغیار
جفا کورسه لرانلره پناه ایلدر لرو بونلر جمعی بنم ختمه بر طرف و یوقیره وجودم تلف اولمنا
حقوق بیلوب بوکار بوالعجبی استغراب ایدوب کولر شمدیکه حالده ایسه پدر و مادر ستاع
و استنادینا ایچون یعنی نعمت دنیا به طمع ایدوب بنم ققله رضا و یردی و قاضی قتله فتوی
و یروب هلاکمه حکم ایلدی و پادشاه کند و صحت وجودی بنم هلاکمه اکلیوب باعث حیاتی
بنم قتلده بیلور پس بونلرک جمله سند مایوس اولوب حق تعالی جاننه غیری امید کاه
و بجا و پناه قالدی اول سبیدن تعجب ایدوب خنده ایلدم بیت پیش که براورم زد
فریاد هم پیش توار دست تو میخواهم داد پیش بونده اولک وقت معنارینه اولوق جایز

اسم در کیم معنای برآورم و کتوم دیکرد زدست تا ضمیر خطاب فریاد برآورم
 مفعول مرجی در دست غیر مرجی هم ادات تاکید پیش تولا میته دست توده بویله در
 میخوانم فعل مضارع متکلم و صده در داد مفعول مرجی و از دست تو غیر مرجی و
 حضرت شیخ پیرت جابنشد پادشاهه تضرع بیور رسالت الکن کیمه فریاد ایدیه بن و کیمه اوکنه
 و یانده واروب شکایت ایدوب عالم اغلا یا ایدوب صلی سلت الکن کیمه داد و نالش و فریاد ایدوب
 شکایت ایدوب کیمه سلت الکن سکا شکایت ایدوب سلت انصاف که راضی اولوب عدل و دادی
 ینه سلت توقع ایدوب سلطان رادل ازین سخن بهم برآمد و آب در دیده بگردانیده و گفت
 هلاک من اولیتوستان خون بیکناهی ریختن سر و چشمش بوسید و در کنار گرفت و رفت
 بیکران بخشید و ازاد کرد کوبیده که ملکت هم دران هفته شفا یافت و و پادشاه کوی
 بوسوزدن متاثر اولوب رحمت و شفقتی غالب اولدی و کوزلری یا شله طولقدی و نامرادک
 حال پرملانگی بای اولدی و دیدی که بر بیکناه مظلومک ناحق یره قان دوکدن بن
 بومرضدن شفا بولوب هلاک اولم یکده هلاکیده کلان عافیتیم کچرم و برقررت حمایتله
 حاصل اولان حیانت ال حکم و اول هوایی کولدن چیقاردم او غلالت یا شن و کوزین اوپدی
 و این تو چیدک حاصلی پادشاه پیرت کلانندن متنبه اولوب بیچاره یره تسلیت و استمالت ایدوب
 ازاد ایلدی و بر لور که پادشاه همان اول هفته ده اللهک عون و عنایتیله شفا خانه خدادن
 صحت بولوب و مرض هایلدن خلاص اولوب کوبش کبی اولدی بعضی شرح از خون بیکناهی
 ریختن تقریر کلام از ریختن خون بیکفاهیدر دیش و بعضی ایدوب بر تقدیری
 پسندایلمشده لیکن پسندایلمه سی ناپسند در قطعه همچنان در فکران بیتیم که گفت پیلانی
 بر لب دریای نیل همچنان بونده الان معنای در یعنی هنوز فکران لایته در که حرف رابط
 پیلانی قیلچی یکد زیر پیل قیلدی یعنی اندن مقربید و بان ادات فاعل مرجی معنای بونده
 کنار معنای در دریایه اضافت لامیه در و نیله بیانیه نیل بر ما غنه دبرد یا اطلاق ایکیچو
 که دیار عربده اندن عظیم صوبه و الاحقیقه طونا از غنی اندن اعظم لیکن عربستان
 اولغین مجرد بمن و و دریای نیل کنارنده بر قیلچی سوبله و کبی بیت هنوز خاطر

در که هرگز فکر مکن کتمش در اول بیت بوقطعه نك بیت ثانیه در یعنی زیربایت کردانی
حال مور همچو حال تست زیربای پیل زیربای لامیه و تاخیر خطاب عام طریقیه ندانی فعل
مستقبل مفرد مخاطب فعل شرط اکمل بنسبت دیم کرد حال مورد لامیه و ندانینك مفعول
وزیربایت ظرف مکانی همچو ادات تشبیه حال تست لامیه در زیربای پیل یکی اضافت بیله
لامیه لودر **مخصوص** ایاغك التندة قرخندك حالی معلومك دكل ایسه و بیلك استرسك
همان سنك حال کی در فلک ایاغك التندة یعنی کند و کی فیلک ایاغك التندة فرض ایلسك
نه حالده اول جفك معلوم را میدی مورضعیفکده حالی سنك ایاغك التندة چا او بیله
در ایملک ضعیفکده محتایله که قوی را ایاغك التندة دوشوب یا مال حوات اولیه سین
پیلیانی موسکبانی و دریانی و غیر بیل و وصف ترکیبی دین لر وصف ترکیبیدن خبر دار و
دکل لر ایش و بان ادات نسبت در دین ادات فاعله ادات نسبتی فرق ایلمن ش پیلانی
بر لب دریای بیلک معنایی بر فیلجی بیل دریاسنك کناری قند در دین اداده قصو ایش قامل
فتد بر **حکایت** یکی از بندگان عمرولیت کرخنده بود کسادن عقبش رفتند و باز
اوردند وزیر را باوی عرضی بود اشارت بکشتن لو کرد تا دیگر بندگان چنین حرکت نکشد
بنده پیشتر و سر بر زمین نهاده و گفت عمرولیت تقدیری عمر وین ایش در عملین بینند و
اولان ابن لفظی خذف ایلک شایع در کرخنده بود چش ایلک کسادن جمع کس در عقب
عینك وقافل فحک لوبله ارد معنای در وزیر را رادان تخصیص وزیرك دیم کرد
باحف صله و یاضیر غایب بنده ید راجع عرضی یا حرف وحدت با حرف صله کشتن او مصد
مفعولنه اضافت در تا حرف تعلیل **مخصوص** عمر وین ایش دید یلری پادشاهك معطوف
بر قولی چش ایلک بر قج کمنه ارد بخکیدوب طوب بکر و کورد یلر وزیرك اکا عرضی
وار ایلک پادشاهه انی قتل ایلک القوا اشارت ایلری تا کیم سایر بنده لوه موجب عبرت
اولوب اندر برسی بویه تا شایسته حرکت تجویز ایلیه اول بنده مستمند بچاره وزیرك کند و
بره فرقتی کور نجلت پادشاه او کند یره باش قویوب دیدک بیت هر چه رود بر رسم
چون تو پسندک رواست بنده چه دعوی کند و حکم خداوند است هر کس افرادی معنای

درمان سنگ
و سروری
روشنی

چه نه دیکه شنیدن عبارت هر شیء که دیکه در مبتدا واقع شود فعل مضارع مفرد
 غایب کیدر یعنی کچرم دیکه بر حرف استعلا روده متعلق چون اادات تعلیل اادات شرط و کل
 پسندیا بای عجمه فحمله فعل مضارع مفرد مخاطب بکنور ولایت کور رسین دیکه روا جان
 دیکه وسین و اادات خبر و مجموع مرکب خبر مبتدا در بنده مبتدا چه کنده مفعول اولی و
 مفعول ثانسی و جمله خبر مبتدا حکم و سکون میله مبتدا خداوند افندیا و اادات تخصیص و
 وسین و اادات خبر و مجموع مرکب خبر مبتدا در تقدیر کلام خداوند کاستایدی دین فاعله
 فرسین اکاهه کل ایش **مخصوص** بنده این عمر و خطا ایدوب دیر هرنه حال و هرنه سر گذشت
 و عقوبت باشد کچر سه سانی مستحسرو جان کور رسین لایت و سزاوارد و هیچ بر کمیه نه
 چون و چرایه و مخالفه قدرتی و امکانی یوقدر بنده نه دعوی اید و نه سوزی و این معنی نه فاعله
 وینه مالک حکم پادشاه که دیر هرنه دیر سه سانی اید و هرنه که امر اید سه کمیه معارضه و مناقشه
 به مالک کل شراحتی بری خداوند را سه تقدیری بخداوند موقوفست دیکه در دیش و بر شراح
 دیش که خداوند است خبر در تقدیر احتیاجی یوقدر و بر شراح تقدیر احتیاجی و اید و شراح اول
 جان بنده شراح ثانی معارضه اولش و زیاده تطویل کلام و اطنافه مقال ایش که ذکر کی صدراع
 اید اید اما حق بود که معارضه سی بهوده در سوز شراح ثانی که اما بوجبان که بر ورده
 نعمت این خاندانم که در قیامت بخون من گرفتاری کی این بنده بخواجه کشت باری بشا و بل شرع بکشت
 در قیامت مواخذ بناسی یا حرف مصاحبت و جمل فحمله بونده سبب معناسه درانه اضافی
 لامیه در که حرف بیان پرورده نعمت اسم فاعل قائم معانی فاعله اضافت و این اضافت لا
 در و خاندان مشا و البه نخواهم فعل فخی استعبار متکلم و حده که حرف بی با حرف مصاحبت سیستی تنقید
 خون من لامیه گرفتار بونده مواخذ معناسه در ای فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط کشت بونده کشتن
 معناسه در باری بای اصلیه اید اادات توسل در اولی و آخری اختیار معناسه نه که خواجه سلیمان
 بیور ربیت دل کی بار کشد بارنگا باری و کسی یار کنین چو باری باری با حرف مصاحبت
 تاویل شرع لامیه بکشت فعل امر مفرد مخاطب دیر له دیکه در تا حرف تعلیل مواخذ معاعله بابین
 اسم مفعول در معذب و معاقب معناسه در مصادره مواخذ بر کمیه اشله و کی کنایه بچو طوطی

شرح معانی
 شرح واکس و کس

۱۵۱
که دیر کس بنده کر بخته پتی او قودنصر که پادشاه استدرالت طریقله سور
هنه که بکایا که قادر سین و کیمسه ناک بو خصوصه قیل و قاله مجالی یوق اما بو خاندان
نعمتله مرتا اولوب ولی نعمت اولوق سببیه ایستمن که قیامتد بنم قائم ایچون معذب و معاقب اوله
سین ناحق بیهظلمله قائم دو ملک سببیه روز جزا ده معذب اولدوغک لایق کور من زیا
ایاق عبد شرعاً موجب قتل دکلر بعضی شرح بخون من بایینی حرف صله اعتبار ایدوق حرف
مصاحبت و سبیت معناسینی طوتانه اعتراض ایلمش لیکن بی وجه ملک گفت تاویل چه کونه
کم گفت اجازت و مای نامن وزیر ابیکشم آنکه بقاص او را بفرمای کشتن تا بحق کشته باشی
ملک بخنده دید و وزیر اکت چه مصالحی بینی گفت ای خداوند بصدقه کور پیریت این
حرام زاده را از ادکرد تا مرا هم در بلا نیفکند کناه از منست که قول حکما را معتبر نداشتم که
گفته اند کس پادشاه دیدی آنچه تاویل ایدین ونه وجهله صوت شرعه قوی این بنده
دید اجازت بیور تا کیم بن وزیر قتل ایدین اندنصر که آنک قضا صله بنم قتمله حکم بیور تا کیم
شرعه قتل ایلمش اولان و وبالده سالم اولاسین پادشاهه بوسوز خوش کلدی ولی اختیار کولای
وزیر ده دید بوسوز نه دیر سین ونه معقوف کور سین و بعد عواده جوابک ند بنده ناک
قولیه عمل ایدلم حی دیولطیفه ایدوق سولایک وزیر دیدی پادشاهم باباک قبری صد سنه
یعنی باباک روی چو حرام زاده از ایلد تا کیم بینده بلا یه دوشور میه صبح بنده در که عقلا سقا
عمل ایلد که بویه عیار حرام زاده لازم دکل ایکن کنه و ختم ایدوق باشمه بلک کوره یان دم زیا
عقلا دیمشدر قطعه چو کردی با کلوخ انداز پیکار سر خود را بنادانی سکستی چو ادات
تعلیل کردی فعل ماضی مغز مخاطب ایلد دیما که با حرف مصاحبت کلوخ کافر عریک ضمیمه
کسکه دیر لر بعضی فتح کافر عریله او قور کلوخ انداز وصف ترکیب بر اندازیدند کسکه باجی
دیما که تیر انداز کی او قاجی دیما که حاصلی بونلری شولایر ده استعمال ایدر که اندو کی بیر ده
دوشمه پیکار بای عجمک فتحی و کافر عریله صواشه دیر لر حرب جنک معناسنه و بعضا عریک
کسری و کافر عجمله او قور لر سر خود لامیه بای بطینله و رادات تخصیص با حرف مصاحبت نادان
جاهل و یا حرف نادانقله شکستی فعل ماضی مغز مخاطب صدک دیما که کس چو

استاد ماهر کونج انداز و سنک انداز ایله جنک و خرب ایلدی سنک یوقا که جهالت و نادانغله
 کندی باشک صلیک زیر آفتاده ماهر در هر نده که ایسترسه اورر چون لفظینه ادا شرط
 معناسنی و یون بوقنده مهارتی یوغیش چوتیر انداختی در رویا دشمن حذرکن کاند او
 ماجش نشستی چو ادات تعلیل در سابق کی انداختی فعل ماضی مغرد مخاطب اندک دیمکدر
 تیر مفعول اولی و در رویا تایشی در حرف صله دبا معناسنه دو شمنه اضافتی لامیه در حذرکن
 حذر ایله یعنی صفین کاند که حرف تعلیل انداز ادات طرفیله او مباح هونک ضمیمه اوق نشا
 که عرب هدف و تومرک پوته دیر مباح ده دیر لرف ممدوده شین ضمیر شمنه واجعه نشستی
 فعل ماضی مغرد مخاطب و تومرک دیمکدر **حکایت** چونکه دوشین یوزینه و مواججه سنه
 اوق اندک یعنی ایتی تیر که اوردک هلاک ایلک قصدا یلدک حذر ایله که سنه اندک نشا کا هنده
 او تومرک یعنی سنک تیرک که وارد و غیا تقدیر جه انکه تیری بهر تقدیر سکا و اصل اولور پس
 وزیر قصه د حصه ایدر بیور کشتی خصمی بیلک کرک هونه ایسه جایز که سن فریشتد ملک
 مراد ایدر و کل یکسه اول سنک اول سکا ضرر ایشده **حکایت** ملک زوزن راجه
 بود کیم النفس و سنک محضر که هکنا ادا و مواججه خدمت کرد و در غیبت نیکویی کیتی ملک
 کافیکسور راضا قیچون زوزن زافک فتحیله و ارا لرینه سکون و اوله بشرکت اسمیدر که
 معلفا شارجی امام زوزنی و تلخیص شارجی زوزنی اول شهر د ندر پس ملک زوزن اضافتی
 لامیه در تخصیص فاده ایدر و راجه تخصیص زوزن پادشاهک دیمکدر خواجه وزیر و وزیر
 دارة اطلاق ایدر لر بونده دفتر دارماد در و اخر نده یا حرف وحدت و هونک حرف توسل پس عجمه وکیل
 خوجه اول مقوله خدمت ایلان دیر لر دین عنده سولشش بود ادات زمانیه ایدر دیمکدر
 کرم النفس ترکیب اضافتی سنک نفس معناسنه حاصلی بد نفس و بد خود کل بنیک محضر عطفی
 شکلی حسن الخلق یعنی کوزل خوب لوی ایدر چرکین خوب لوی کل ایدر که حرف رابط صفت هکنا
 هانک فتحی و میله سکونیه و کاف عجمک کسرله جمیع معناسنه اسم در هونک جمعیه دین عنده
 سولشش رادات مفعول در حرف ظرف مواججه بونده حضور معناسنه در که مقابل غیبت در
 کردی فعل حکایت ماضی ایدر دیمکدر هکنا مفعول اولی و خدمت مفعول تایشی و دین غیبت

در مواجهه به معطوف نکریدی یا حرف مصدر گفتی حکایت حال ماضی کردی کی و همکنان
 مفعول اولی و نکریدی مفعول ثانیه و در مواجهه و در غیبت ظرف مکان در محض
 روزن پادشاهان بر کرم نفس و خوشنوی و قدر آری و آری که هر کسک مواجهه شده و حض
 خدمت ایدری و غیبت شده هر کسک ابله کینی سولری حاصلی افعال و اقوالند تمام خلق را
 و شاگردی اتفاق از روی حرکتی در نظر ملک ناپسندیده آمد مصادره کرد و عقوبت فرمود
 هنگام ملک بسوابق نعمت و معترف بودند و بشکران مرتبه پس در مدت توکیل و رفیق و ملا
 طفت کردی و زجر معنایست و نداشتندی اتفاقا بالاتفاق دیکه روی هم غایب خوا
 راجعه ناپسندیده نامطوع مصادره مفاعله باینکه مصدر ناحق بره بر کینه مال و المغه در
 عقوبت بونده اشک معنایست در هنگام الف و نون ادا جمع در بونده چاوشلرد دیکه و ممکن
 اضافت لامیه در با حرف صله سوابق سابقه نیک جمیع نعمته اضافی صفتتک موصوفتک
 تقدیر یک بنعم سوابق در او خواجه به راجعه معترف مفر معنایست در باینکه حرف صله شکران
 لامیه مرتبه اسم مفعول افعال باینکه یکی صحاح در تهن خذال رهن دیش بس مناسب اسم
 فاعل اول تقدیر بر بودند مقدرد قرینه سابقه او زره یعنی او زره بریده نعم سابقه سی جو
 ایک شولیه که شکر عهده سن که مرلری پس بول و لجه مدت زمان معنایست و توکیل
 اضافت و او غیریه مصدر مفعولیه اضافت رفیق رانک کر لیه و قافل سکونی ملائمت
 یعنی تعلق و ملاطفت عطف تفسیری کرد ندینک رفیق مفعول و در مدت ظرف مکانی زجر
 زانک فحیله سول و از املق معنایست در معاتب مفاعله باینکه مصدر در ماقبله عطف
 تفسیر بیدر و جایز معنایست در نداشتندی یا حرف حکایت نداشتندی زجر مفعول
 اولی و در و ثانیه زجری جایز طوتم از لری دیکه در تصویر اتفاق مذکور خواجه
 دن پادشاه نظرت بر نامقطع و نامعقول حرکت صادر اولدی انک مالنی الی و شکنجه
 بیورد پادشاه از رینه حواله اولان چاوشلری خواجه نیک دولت و اقبالی و منصبی
 رفیانه کورم کلری احسا و کرمه معترف و مترژی یعنی بر مرتبه لطفی کور مشلرایدیکه
 فراموش ابله ممکن دکل ایلی و اول احسا و کرمه و نعمت سابقه سنه مرتبه هنلرایدیکه یعنی شکر

۱۳۷

عهد سند که مشارایه کانه شکنه رهونلایدی ^{صلح} حاتمستک ممنونلیدی پس انک اوزره
 موکل وحواله اولدقلری مدتده اکارفوق و ملاطفت ایلریدی و زجر و معایتی جایز طوتمایر
 حاصلی رعایت ایلریدی و جور و جفایی لایق کورمز لیدی قطعه صلح باشن اکی خواهی هر که
 ترادرقعایب کند در نظرش تحسین کن خواهی فصل شرط دیلرسک دیمکده صلح مفعول
 و بادشمن غیر صریحی هر که هلدن خفند که حرف بیان تراسکادیمکده قعاکسه کند عیب
 مقدم مفعول در قعاظف مکان کنکه تحسین مقدم مفعول لید نظر ظرف مگاوشین ضمیر
 دوشمنه راجعه ^{مفعول} اکی دشمنله صلح ایدوق بار شوق استرسل وانی کند و دست ایدوب
 مکنیدن سالم اولاین دیر سیک هر یاکه اول سنک ارد که عیب و مذمتک و قدح غیبتک ایلیه سن
 انک نظرند و حضو مواجهه سنده تلفایده هر صنعتی تحسین و مدح ایله هرند کلو سنک
 دل و بدخوی اولور سه البته باذن الله تعالی عداوی صداقة مبتدا اولور معلوم اولکه خواهی
 فعلنک سکوله یعنی سکتله اوقنور اما تعطیه یا به کسره حرکت و بر لر سخن اخر بدهن سکت
 دوزی سر سختش تلخ خواهی مبتدا اخر لفظ فارسیده تاکید و تقریر ایچون کلو راجح بدهن
 بابونک کی بر لره از معناسنه دران دهن تقدیرنده میکنده متعلق در موزی اسم فاعله افعا
 باینده ازا ایدی جفاکار معناسنه و رادات تخصیص موزینک دیمکده میکنده متعلق و جمله
 فعلیه خبر مبتدا سختش شین ضمیر موزی به راجعه تلخ اچی دیمکده راجحی فعل فی استقبال
 معاشری متضمن اکی دیلرسک دیمکده سخن مفعول اولی و تلخ مفعول ثانیهی دهنش شین
 بنه موزی به راجعه کنده دهن مفعول اولی و شیرین مفعول ثانیهی ^{مفعول} البته به
 کوی و بد زبان موزینک اغزند سنک حقکه سوزیکر و جیقر یعنی سنک حقنه سوزشون
 قادر دکلله البته سولرایدی اچی سوزینی ایشتمک استرسل اغزی طایلی ایله یعنی مدارا ایدوق
 رعایت ایله تا کیم حقکه بد کوی و بد زبان اولیه حالی موزینک به کوی بقده احتیاری یوق
 در هانه ایلرسک ایله انکه مدارا اوزره اول معلوم اولکه بر ایکی بیتا صلح کایه به چوق
 چسپاد کله مصرع اولک مقنا یعنی تواخر بدهن موزی میکنده دین شارح اکی مرادی
 سخن تودن سنک سولاییک سوزایسه نته که بعضی شرح بونک توچیرنده یعنی نه سولاییک

دهنش شیرین کنی سخن

شاح اول
شاح دوم

آخر موزینک دهانه واصل اولور دیش بو ترزق محض ربونی کورچیز دیوانه سولیشن
دیمک ایسه شاح معترض ووجه بوکلای اکلای بی تقریب دخل ایلمش بعضی شرح یعنی تحقیق
موزی اغزند کلام اجرا ایلمک قادر در سوزده اغزند جاری اولور و بومعنا صراع ثانیه
معنا سده مناسب دیش یک زیاد مناسب سولیشن بعضی شاح دیش که آخر موزینک سولیشن
سکا دهن وسیله سوله کز دایر یعنی سکا اذا سی اغزند چیقان سوزیله در سایر اعضا ایله
دکله بوده اغزند چیقان سوزک معنایی بلن مش و بعضی سوز بهر تقدیر موزی و بدین
دهانه جویان ایدر غیری کز رگاهی یوقرد دیش بوده ترزق سولیشن سابقله پیرو ایلمش
عفا الله عنهم آنچه مضمون خطا ملک بود از عهد بعضی بیرون آمد و بقیتی در زندان بماند آنچه
مبتدا اول نسه که دیمک مضمون بوند معنادیمک خطاب اضافتی لایمه خطا مراد بوند
امردر ملک اضافتی لایمه در عهد حق معناسه در و هنر اضافتی کلشده بعضی ده یا حرف
تکیر در از عهد بعضی بیرون آمده متعلق در یعنی بعضی سنک حقیقت کدی طاشره کلمه کن
مراد ادا ایلمک در جمله فعلیه خبر مبتدا در بقیتی یا حرف سبب و یا حرف تکیر ~~لک~~ مذکور
خو املک متعنا آنچه مصادره و مطالبه اولنا مالک بر مقدارین تدارک ایدر تسلیم ایلمی
و باقی قلان بر مقدارک ادا سنده عاجز قال عهد سنده کلمه و کچون زندانزه محبوس قلای یکی
از ملوک آن نواحی در خفیه پیغامش فرستاد که ملوک از طرف قدر چنان بزرگوای نداشتند
و بی عزتی کردند نواحی ناحیه نلک جمیع طرف معناسه خفیه خالک ضعی و فالت سکون
کیزلین دیمک غایب کوندری و پیام و پیغم و بیم خبر معناسه در فرستاد فعل ماضی مفرد
غایب کوندری دیمک فاعلی تحتند یکی از ملوک راجع ضمیر که حرف بیان ملوک آن
طرف لایمه و مبتدا قدر چنان لایمه بزرگوای بزرگ بانک و زانک ضمه لایله و رانک و کفله
سکونیه اولور در عظیم معناسه دوار نسبت و تخصیص معنایی افاده ایدر عظیم الشان
بنیه القدر دیمک و یا حرف وحدت نداشتند فعل فنی ماضی جمع غایب یلمه یلمه یلمه
قدر چنان مقدم مفعول و جمله فعلیه خبر مبتدا در و بی عزتی کردند نده متعلق و جمله
فعلیه نداشتند معطوف ~~لک~~ خواجه زندانزه یکی اول اطرافه اول طینک

بری مخفی خبر گویند و می که اول جانبک سلامتی سینه کی واجب الاحترام و حلیل القدر رضا
 دولت قدرین بیدار و جوهر متزلزل و عزت سزاک ایلر یلر اکی خاطر عنزان فلان احسن الله
 عواقبه بجانب ما التفتا کنه در رعایت خاطرش هر چه تمامتر سعی کرده شود که اعیان این مملکت
 بیدار و مفتخرند و جوهر مکتوب را منتظر خاطر عنزی بیایند و فلان اضافه لایمیه احسن عواقبه
 جمله رعایت معترضه واقع و پیش اعرابین محلی اولمان عواقب عاقبت جمع مکتوب منتر تا جموع
 فواعل و زخا و زره خواجیه دعاء له در الله تعالی عاقبتین کو کجک ایلست یعنی عاقبت خیر ایلست
 با حق صلح جانب لایمیه التفتا کنه مفعول صرخی و بجانب غیر صرخی رعایت خاطر مصلحت مفعول
 اضافه هر چه تمامتر هر نسه که تمام و کمال مرتبه در سعی اولنه که حرف بیان تعلیل اعیان لایمیه و متنا
 مملکت مشارالیه با حرف صلح مفعول متعلق دیدار لفظ مشترک در یوز لیه کو رملک بیننده یونده
 ایکی وجه بیله جایز در مفعول اسم فاعل و نون و ال دات جمع بیدار و مفتخرند مبتدا در و جوهر
 مکتوب لایمیه و ال دات تخصیص منتظر جوهر مفعولید ~~مکتوب~~ اکی فلان کسکه خاطر عنزی
 یعنی خواجیه مذکور است الله تعالی عاقبتین خیر ایلست بنزد جانبک التفتا ایلر سی یعنی بود یاری قدر
 شرفی مشرفا بیدر سه حال بیتره کلور سه خاطر نی رعایت ایلله ده و غت و حرمتا هر نه که اتم وان
 فر رعایت در خصوصه سعی و اقدام اولنه زیرا که بوم مملکت اکابر و اعتماد بدارینه مفتخر حال بر
 کما الینی کو مملکه مفتخر لرد و جواب مکتوب بزم منتظر لرد مذکور مکتوبده خواجیه غایب برینه تنزیل
 ایلد کلرندن بعضی شرح مکتوب بالذات خواجیه و لم یوج بعضی مراد ایلرینه اوله دیوز عم المیش لیکن
 و هم المیش خواجیه برین و قوف یافت و از خطر اندیشه جوابی مختصر چنان که مصلحت دیدار
 ورق نوشت و روان کرد یکی از متعلقان ملک برین واقعه مطلع شد و ملک را اعلام کرد و گفت
 فلان را که حیسر بود باملوك نواحی مرسلست دارد برین اشان قدر مضمون مکتوبه خطرنا
 ضرر و فساد معناسنه در اندیشه فعل ماضی مفرد غایب قور قدیادیمکدر جوابی یا حرف و حد
 مختصر صفت جوابد چنان انجلین دیمکدر که حرف رابط صفت دیدک مصلحت مقدم مفعول
 بر حرف استغناء ظاهر ورق لایمیه مکتوب ارقه سنه دیمکدر نوشتک مفعول غیر صرخی و جواب
 صرخی چنانکه مصلحت دید معترضه روان کردک مقدم مفعول لید متعلقا جمع متعلق در

زیرا اکابر تعظیم قصد اولند
 غایب منزله تنزیل ایلر

۱۳۲۰
اضافه لامیه ملکه خواصند بریسی می‌کند برین واقع یعنی مکتوب قصه سنه مطلع طاعت
تشهیدیه افتعال باینده اسم فاعل را گاه اولی فلان را الفاظ کنایه دهند و را اذات مفعول
که حرف رابط صفت با حرف مصاحبت ملوک نواحی لامیه مرسلت مفاعله باینده مصدر مکتوب
بلشمله معنای مکتوب خواجه مضمون مکتوبه و قوف یولدی یعنی مکتوبه قصد نه
ایدو کنی بلدی و ضرر فساد و قور قوری یعنی بوسه نهانی بیلنوب بادشاهد کند و به ضرر و خطر
ابریشمه دیو خوفند پس کتبی معقول و مناسب کورد و کی وجه اوزره کلف مکتوبه ارقه
بر مختصر جواب یازدی و کوندردی پادشاهه متعلقان و توابعند بریسی بر حاله واقف
اولدی بعضی صاحبانند بریسی دیش صاحب اولق لازم دکل اتباعند بریسی دیمکدر
گرکسه مصاحب گرکسه غیر بریسی و پادشاهه اعلام ایلدی و دیدی فلان کیمسه حبس بیور مش
سن اطراف پادشاهه را سله سی واری یعنی کنیزی مکتوب لشورلر ملکه بهم برآمد و کشف
این خبر فرمود قاصد بگرفتند و رساله را بخوانند نوشته بود که حسن ظن بزرگان بیش از فضیلت
بنده است و تشریف قبولی که فرموده اند بنده را امکا اجابت آن نیست ملکه مبتدا برآمد خبری ر
و کشف این خبر مصدق مفعولنه اضافتیه فرمود بیور دی قاصدا صلا حلالند بیکه دیرلر و غنا
برید دیر بانک فحیله و را اذات مفعول بگرفتند با حرف تاکید و مدخول فعل ماضی جمع غائب طو
معنای سنه و رساله مکتوبه دیرلر و را اذات مفعول بخوانند فعل ماضی جمع غائب نوشته بود
یازمشید که دیمکدر که حرف بیان حسن ظن بیانیه و بزرگانه اضافه لامیه بیش بایعربک
کسرله زیاده معنایه فضیلت علمه و کماله ارتفاق و زیاده لکه دیرلر بنده به اضافه لامیه
در و تشریف و قبول مصدق مفعولنه اضافتیه و یا حرف وحدت و تشریف مبتدا که حرف رابط صفت
فرموده اند بیور مشلرد بنده را را اذات صله امکان اجابت مصدق مفعولنه اضافتیه و اجاب
انده بویه در امکا مبتدا و نیست خبری و جمله اسمیه خبر تشریف و مکتوب پادشاهه غنا
غزند بچسوی اولدی یعنی منعقبض و مضطرب اولدی و بو خبره کشفنی بیور یعنی خبره
صحیحی بلفک و قاصد و حامل مکتوب بولمق کر کرد دیدی پس قاصد یعنی حامل مکتوبی
طوبیلر و ملکه حضور نه کتور دیر و کاغذ او قودیلر رساله ده خواجریار شده و یا مکتوبه

یازمشایدی یعنی ظهر مکتوبه یا ناشیده که صاحب سعادته در آن بوبنده آن حقیقه حسن ظنی فیضی
 زیاده در یعنی ظن ایلدگی فضل و کمال که اوله سبیله مرغبت و التفاته لایق اولم بنده ده اول حالت
 یوقدر و خدمتدینی قبول ایلدگی تشریفی که بیور مشلر بنده آن ای قبول ایلدگی امکائی یوقدر یعنی
 حضور شریفله مشرف اولم قبولی که بیور مشلر حاصلی یزمله اولم شریفله مشرف اولم
 قبول ایلدگی که بیور مشلر در بنده اول تکلیفی اجابت و اول فرمانه اطاعت ایلدگی مجا و قدرت یوقدر
 بحکم آنکه پرورده نعمت این خاندانم و باندک مایه تغیر خاطر یا ولی نعمت خود بیوفای نتوان
 کرد که گفته اند یا حرف مصاحبت و حکم بوندگی پرورده سبب معناسه در که حرف بیان پرورده
 نعمت این اضافت لایمیه لور خاندان ایلدگی مشار الیه میم ضمیر متکلم و او حرف حال و با
 حرف مصاحبت اندک از دیگر کمقلیل معناسه مایه بونده اصل و سبب معناسه در و همنه
 اضافتی کلشده تغیر و خاطره اضافت لایمیه لور در بعضی اعجام مایه آنکه اضافت قایل دکل در فی
 الواقع مضاف اولم اصلد بلکه اکثر خلق اضافت استعمال ایدر اول اجله آنکه که بوبنده اوله
 در بیت الا ناشوی مدح سخن کوی که اندک مایه نعمی از تو دار یا حرف صلّه ولی فعل فاعل
 معناسه در و نعمت اضافتی اسم فاعل مفعول اضافت ایدر اضافتی قبیلند در صاحب نعمت
 دیگر و خود اضافت لایمیه در بی حرف سلب و فای یا سی حرف مصدر در کرم بونده کردن
 معناسه زیر استوانده بوی مضارعت و انحراف **کسب** بیور بیان تشریفی قبول ایلدگی ممکن
 دکل اول سبیله که بو خاندانک نعمتک پرورده سی و مربای و جزو کما تغیر خاطر سبیله کند
 ولی نعمت و طرب دولت و فاسیرتک ایلدگی جایز و معقول دکلد که حکما و عقلا بیور مشلر در
 بیت انرا که بجای تستهرم کوی عذرش بنه ار کند بمری ستمی اتر که تقدیری انکس را
 که در بجای یا حرف صلّه و جای محمد ضرورت وزن ایچونده بوندگی پرورده جایه حق معناسه
 و یزملر افرا ایلدگی جالبک تسته اضافتی لایمیه در هر دم هر ساعت دیکد کرم ایلدگی دیکد
 و یا حرف و جد ثویعیه عذرش ضمیر انکس را جعفر بنه یا حرف تاکید و نه نون کسری و های
 اصلیه ایلدگی قوم دیکد عذرش یندانی مقدر و طوب دیکد ارادات شرط اکدن مخفف
 یا حرف ظرف و عمر بوندگی پرورده زمان معناسه در و یا حرف و جد حرف تکبیر و ابراهام دین

عندی سولیش ستم ظلم و ناحرف و جدت فردیه **مخصوص** اول کمند که سکا هر دم و هر عت
 بر نوع کرم و احیاء و ارد ریعی ایما سکا لطف و احسانی و اصل اوله انی معذور طوط و خالک
 پریشان طوطه اکی سکا بر زمان برجفا ایدر حاصلی پنجه لطف و احسانی کورد و کلک کیمسه
 نلک چغایه سبیلله اندر و کردان اولوب ترک و فاسن ایلله بعضی نسخه دهه عذر بند برینه
 نازش بکش دو شمش و بعضی سنده عیبش مکن و اقعده بعضی شرح چابونده مگا معناسنه
 دردیش یعنی کرمی سکه بروکه اولنجه سکا پنجه اولوق کرک یعنی سکا زیاده اولوق کرک دیش
 بوند معلومدر که بو کیمسه بو میداندک فارسلندن دکلدر ملک را حق شناسی او پسندامد
 نعت و جلالت بخشید و عذر خواست که خطا کردم و ترا بیکناه بیان ردم گفت ای خداوند
 بنده درین حالت شمارا کنایه می بینم بلکه تقدیر خدای تعالی چنین بود که من بنده را بگرد
 برسد پس بدست تو اولیتر که سوا بق نعت برین بنده داری و ایائی مست ملک را را حرف
 صله حق شناس و وصف ترکی در حق بیلچی و اکیلمی معناسنه و یا حرف مصدر که او به **افضا**
 کلشده بعضی نسخه دهه ملک را سیرت حق شناسی او و اقعده پسند مقبول معناسنه اسم **عذر**
 خواسته مقدم معنی که حرف بیان بی کناه کتا هنر دیکد بیان ردم فعل متاکلم و حده
 سنی کتا هنر انجند گفت خواجه دیکای پادشاه شمارا را ادا تخصیص سیزک دیکد کتا
 یا حرف تنکیر می بیند فعل نفی استقبال مفرد غایب سیزک کتا هکن کور مر بعضی نسخه دهه غی
 بینم دو شمش متکلم و حده صیغه سنده کور هم دیکد بلکه ادا تاضراب تقدیری خدا **تعا** مصدر
 فاعله اضافتید چنین بود بویله ایدی که حرف بیان مرادات تاکید یعنی راستن او
 مضایق تاکید ایدر مکرر یا حرف و جدت مکرر و هکن بونده شدت و الم مراد در برسد فعل مضارع
 مفرد غایب فاعلی تحتند مکرر و هه راجع ضمیر در پس فای جزائیه معناسنه در یا حرف ظرف
 دست تو لایمیه که حرف تعلیل سوابق سابقه جمعید نعمته اضافت صفتک موصوفه اضافت
 اصله نعم سوابق داری فعل مضارع مفرد مخاطب لغته طواری سین دیکد اما استعما
 و ارفعدن کنایت ایدی ایدی نلک جمعی و ایدی بدک جمعی حاصلی منتهی جموع منتهی اضافت
 لایمیه **مخصوص** پادشاه خواجه نلک حق شناسی سیرتی و وفاداری طریق مقبول

لدی

و مطبوع کلامی یعنی بکنند و انضا ایلدی ضوایه نعمت و خلعت بپوشند و اندک عذر د یلدی که
خطا ایلدی و سخی بیکناه ناحق بری اجتهاد و خواجه ایلدی ای پادشاه بنده کور بو خصوصاً سیر
کنا هکن بلم و بو حالته سیر کنه اکلم حاصلی بوفده سیر کنه کنا هکن بوفده بل که خدای تعالی
تقدیر کای بویله ایلدی که بوبنده یه مکروه ایریشه یعنی باشمه بر بلاد رکلی و کله پس بو مصیب و
سنة الکده اولوق اولی در زیر بوبنده اوزرنده پنجه نعم سوابق و انعام متواتر و وارونده
لایق و سزاوار اوزرمده ایا کای و احسان و ار حاصلی قوت قوت نعمت کور میثم پس بر ذلت
و تحقیر کای بکا چوق کور نم و حکما و عقلا دیمشدر مشغول کور کند مسترسدن خلق ریخ که
نه راحت رسدن خلق نه ریخ کورند کاف عجل ضعی و زانک فحیله ضرر معناسه اسمدر رسد
زانک و سینک فحیله لویله فعل مضارع مفرد غایب ر سده و مرغی متعلق اولوق قابله
ولکل وجهه که حرف تعلیل نه حرف نفی معناده ر سده مقید در ریخ زانک فحی و سکون
در دلم دیمکد لشور کای سکا خلق در روزیان ایریشور سه انجمنه و یا کوی سکا ضرر
ایریشور سه خلق ایریشور سه کیمینه راحت ایریشور و نه رحمت و شفقت بل که هت خدایند
نته که بیت ثانی بیور بیت از خدای خلاف دشمن و دوست که دل هر دو در تصرف اوست
فعل امر مفرد مخاطب رد اینده نش دانستن دند کل بیل و اکلا دیمکد در خلاف دشمن مصدر فاعله
اضافه در دوست و دشمنه معطوف در و خلاف مفاعله باینده مصدر ثانیه دوست و دشمنه
سنکه مخالفی زیر بعضی اموره کشند دوسته کند و به مخالفی ایدریا حق معنای اوله
دوست و دشمن سنک خصوصاً که مخالف اولد قریبی خدای بیل زید و عروق بیل علی کل حال
دوست و قلوب عبارت نی مضاف تقدیر بیکم که احتیاج یوق که حرف تعلیل دل هر دو لایق و یای
بطیله تصرف اوست مصدر فاعله اضافتی در لشور دوست و دشمنه مخالفی
خدای بیل یعنی سکا سخی محب صادق و دشمنی عدا و مخالفی ایلدی خدای در زیر ایلک سنک
بیل کولری خدای حکمده در و تصرفده در یعنی جمیع امور ظاهر و باطن خدای الله
در دلد و کای کای تصرف ایدر کرچه تیراز کمان هی کند از کماندار بیند اهل حق هی ها
حق تا کیده می کند فعل مضارع مفرد غایب بوند چیتا رکیدر یکم که کماندار وصف

ترکیب برای طوایف دیگر اما مراد تیر انداز در بیند فعل مضارع مفرد غایب کورده می‌کند
 بیندند اهل خرد لایمده در حکایت کسی چه ظاهر او یابید چقدر کبیرا اما اهل عقل و پیش
 گماندار و تیر انداز در پیلو یعنی ظاهر یابید چقدر اما حقیقت تیری آنان زیر اندازد و کما
 ندار راده واسطه و التدریج افعال عبادده بویله در ظاهر اهر فعل زید و عرقن صا اوله
 اما اول فعلی اندر اصدار ایدر خالق اشیا در افعال عبادی خلق این اولد و زید و عمر راده
 الت ملاحظه در اینجا حکایت یکی از ملول عرب متعلقان دیوان را فرمود که مر سؤ فلا
 چند آنکه هست مضاعف کینه که ملازم در کا هست و مترصد فرمان و سایر خدمتکاران باره
 و لعب مشغولند و در ادای خدمت مترهون صاحب لی بشنید و گفت علو در جانب دکان بدر
 حق جل و علا همین مثالی دارد متعلقا دیوان اسم فاعل مفعول اضافه افتیده و یاد ادا مفعول
 که حرف بیان مرسوم بونده وظیفه دیگر فلان الفاظ کنایه در فلان بنده دیگر مضاعف
 اسم مفعول مفاعله بابت یکی اولی و بقدر دیگر که حرف تعلیل ملازم در کا اسم فاعل مفعول
 اضافه افتیده مترصد فرمانده بویله در سایر خدمتکاران سایر بونده باقی دیگر لاهولامک
 فتحله و سکوها ایلده او یوم معناد لعل لک مک فحی و عین کسر لیه مراد فرود آمدن خدمت
 مصدق مفعول اضافه افتیده خدی ادا ایلده دیگر مترهون اسم فاعل در معناد جات درجه
 جمیع یوکسل یه چیقماغه بصمقله در لخته که لحت یه اینکه در کاف در لرد جانک بنده
 کا نه اضافه لایمده در حکایت عرب پادشاه لرنده بر سی دیوانه متعلق اولان ارکان واعیله
 امر ای که فلان قولک وظیفه سنی نقد رایسه بر اولقدر دخی ایلک زیرا دایما استاننده
 ملازمت و خدمت دیوانه و ملازمت مداومت و مواظبت ایلر و هر نه یوزدن که امر می‌رود اول
 احسن وجهه برینه کتور و بادای خدمت ایلکه ناظر و حاضر و مترقب و باقی خدمتکار
 لاهولعبله و هو نفس لربنه مشغول لرد و ادای خدمت کاهل و سست یعنی تهاون و کا
 سل و زرد لر اهل دل اولیان بر سی پادشاه بولک لینی استماع ایدوب دیدک الله تعالی
 قول لربیک در کا حقه علو در جاتی و رفعت مقاماتی بوکه مانند در معنی عبادت و طاعت ملازم
 اولنلک مراتبی رفیع و پایه لری منبع در و اهل و تقصیر و زره اولانلک ایشلر خدا نلک

اطفنه قالمشده فيغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله على كل شيء قدير نظر دوامدا
 اكر ايد كسي خدمت شاه سيم هر آينه در كند بلفظ نگاه شاه اضافي لايمة در سيم
 سينه كسي و واول ضيكة او حجي يما كد نته كه بايلده بيان اولندي ايد هر آينه البته
 ديكر برلفظ در حرف صله در با معنائه وي ضمير غايب كسه راجعه كند فاعلي تحتنه
 شاهه راجع ضمير در باح صاحب لطف مصدر در ملايت معنائه نگاه نظر ديكر كند
 مفعول صري و در وحي و بلفظ غير صري مخصوص ايكي صباح اكر بر كمسيه پادشاه خدمته
 كلسه و مرتبه ملازمت و مداومت بولنسه او حجي صباح اول كمسيه بهر حال لطف و شفقت
 نظر و اتفاق ايدر اميد هست پرستندگان مخلص كه نا اميد نكردند زانسان اله اميد مشد
 خير پرستنده اسم فاعله عابد معنائه در وكاف عجم هاي مرسيه بدل و الفون ادا جمع
 مخلصه اضافي بيانيه در ورا ادا تخصيص صراع اوله ثانيه مرهونند كه حرف بيان نا اميد
 مابون مبتدا نكردند خبري فعل في استقبال جمع غايب لفظ مشتق اولمق و د و نك بيشد كد بيشد
 كاف عجميله زاي مفرده از دن مخففه نكردند متعلق استان اله لايمة در مخصوص خالص مخلص
 عابد و زاهد اوله اميد وارد يا مغابوله اوله خالص مخلص عابد لايچون خاسر اوليه لرو يا جوع
 و عوق ايليه لربل كه نظر عنايت حقه مظهر و شوب منظور خدا اوله صلي نيا پادشاه ليه ملاك
 ايند لرا حسا نرينه اميد وار او بجه پس جناب حقه خلوص طوقيله عبادت و طاعت ايند لرا اميد وار
 اوله لري اولي و احري در بو ايكي بيتي رباعي ديوان لرا سلوب شعر در عجب بي بهره ايشل
 و نكردن عودت و رجوعه تخصيص ايند لرا تقصير ايشل و نكردن عودت و رجوعه مخصوص
 ايند لرا تقصير ايشل و نكردن عودت و رجوعه تخصيص ايند لرا تقصير ايشل و نكردن عودت و رجوعه
 اولويه ديرلر و ترا دانتضيل اولورق ديكر و يا حفي مصدر در قبول فرما مصدك مفعول
 اضافي ترك فرمان كنه مبتدا و دليل حومان اسم فاعله مفعول لسا اضافي مهي مبتدا
 و مابعد خبري و ترك فرمان مبتدا و دليل حومان خبري مخصوص اولورق و د و سعادت
 بو يرق ايلده در يعني امرو امثال ايدو عودت شرطي بربنه كتور مكد اما بو يرق ترك ايلك
 يعني امرو اطاعت ايليق ترك فرمان دليل حومان و نشان خسران و سبب خندلا ندر هر ك

سیمای راستان دارد سر خدمت بر استان دارد هر کس که تقدیر نه سیماسینک کسر له علامت
 و نشانه معناسنه در راستان اضافتی لامیه در طوغر و لری سیماسی دیمکد دارد طوطا و وار لقا دیکنا
 پندرنه که مکر بیان اولندگی سر خدمت بیاینه بر حرف استعلا استا و استا اشکار ^{لحصول}
 هر کسینک که مستقیم و سعاد تلیلک نشا اوله یعنی ایما استقا طریق اوزره اوله صلی و نلی
 باشی اولان کیمسه سر خدمت افندیسینک استانی اوزره اولور طوطا دیمکد مراد افندیسینک ^{مستند} خد
 اولور و اندن ایرماز دیمکد **حکایت** ظالمی را حکایت کنند که هیزم درویشا خریدی
 بخیف و توانکان را داری طرح صاحب علی براو بگذشت و گفت ظالمی با و حجت و را ادات مغفول
 که حرف بیان هیزم هانک کسر له و زانک ضعیله و همه هانک کسری و سیمک فحیله اود و نه دیو
 عریه خطب یرلر و ویشانه اضافتی لامیه در ضربدی یا حرف حکایه صانوا الور دیمکد هیزم
 مغفول صریحی بجهیف غیر صریحی حیف بونده ظلم معناسنه در توانکی بونده کو حلی دیمکد یعنی
 غنی الف و تون ادات جمع و را ادات مغفول را دیکانک مقدم مغفول صریحی و طرح غیر صریحی ادینک
 یا سیم حرف حکایه در طرح دن مراد صالغند براو بر او تقدیر نه ^{لحصول} بر ظالمی حکایت
 ایدر که فزانک اود و ننی کوجه او جوب ^{نایله} صانوا الو با غنی جبر له صالغین طریقه
 صانوا حاصلی قرایه و اغنیای ظلم ایدر یزیرا اندر دن و جوزا لردی و بونله بها الو صانوا ^{بر کون}
 بر صانوا دل یانند کجری دیک بیت ماری تو که هر کجا بینی بزنی یا بوم که هر کجا نشینی بکنی
 ماری تو اخضا و انشایه تخلی و او پس برینه قرارید نلر تقصیر الی شلر ماری یا سیم خبر خطا بر حرف
 و حجت دین اصابت الی شلر که حرف تعلیل و یا حرف بیان هر کسرا هر کجی دیمکد بینی فعل مضارع
 مفرد مخاطب بر بینید ندن کور رسین دیمکد بزنی فعل مضارع مفرد مخاطب در زیندند
 او در رسین دیمکد یا حرف عطف و او معناسنه بوم بیفتوش دید کلری طیر در تقدیری یا بونی
 تو که کنه سابق کجی در هر کجا هر فند دیمکد نشینی فعل مضارع مخاطب نشیندند او تو
 دیمکد بکنی فعل مضارع مفرد مخاطب رکیندند که مشرکد قرمق و قویار مق و یولوق
 بیند بونده تخریب کنایه در حاصلی کاف غریک فحیله و نونک کسر له در کندند ^{مستند}
 دینلر احوال اشتقاق دن اکاه دکل الی شلر ^{لحصول} سن بیلا نسین و این بیلا نسین

۱۳۹

در سر
 در سر
 در سر

در رسین

که هر کجی که کور رسین صوقا رسین و یاسن بیقو شمسین که هر نه یرده او تور رسین یعنی هر قنده
 که قور رسین خراب اید رسین ایکی مصراع تعذیرنده ارات تشبیه ایراد اید بی وجه المشر قطع
 زورت اربیش میرود باما با خداوند غیب ان نرود زود زانک ضمیمه قوت معنانه در و تا
 ضمیر خطا بیش پای عرب کثیره ارتقا دیکر زیاده معنانه میرود فعل مضارع مفرد غایب لفظ
 مشترک در کتله و واقع اطلق بیننده با حرف صله مایه دیکر در سخن معنانه با کنه حرف صله خداوند
 غیب دان بیانیه در غیب دان وصف ترکیب عالم الغیب معنانه ترود فعل ثنی استقبال مفرد
 غایب کیمتد و واقع اولن دیکر اشتراک اوزره محصول اگر زورت یعنی قوت قاهره بیزه زیاده
 واقع اولن تجا و زیاده یعنی فرض و قیاس اید کم کم امری و حکم و ظلم و جفک بیزم او ستمه
 و حقن نافذ و جارید و زیاده بالضرورة تحمل ایدوب دفع و منفه قادره کلون لیکن عالم الغیب
 اولان خداوند امر جاری و حکم نافذ وجود و ظلم ساری و مجا و زنده کله البته غیرت
 حق بوظلمه و بوقتیبه تحمل ایلن بر کون سنی اخذ اید زور مندی مکن براهل زمین نادانی
 براسما نرود زورمند منادات نسبتد زورجی دیکر و یا حرف مصدر مکن فعل مضارع
 نهی مفرد مخاطب ایلد دیکر بر حرف صله اهل زمین لامیه تاحی تعلیل و عای با حرف تنکیر
 و ابراهام بر حرف صله اسمائیل سکونیه فلک معنانه در نرود کیمتیه و واقع اولیه دیکر
محصول اهل زمین یعنی بر یوزنده اولان لره قوت قاهره اظهار ایدوب ظالمق و جفا کارلق
 ایدن جور ایلد تا کم اسمانه دعا کیمتیه یعنی کیمتیه سکا بدعا ایلد زیور مطلق بدد عای ظالمه
 البته تاثیر اید دعا با حرف و حده طو انزلت معناد اکاه دکلال بیش ظالم ازین
 سخن برنجید و رجا ازود و هم کشید و برو التفاتی نکرد اخذته الغزاة بالانتم ازین سخن
 مراد بتا مذکوره در بر حرف صله و واضری صله دله راجعه التفاتی یا حرف تنکیر اخذته
 فعل مضارع مؤنث عایشه و ضمیر غایب مفعول صریح اخنسن بن شریف نام منافق در جهاد
 الغزاة لفظا مرفوع فاعلیه اخذتک با علی معنانه حرفه و انتم کسر هزه و سکون تاج
 ایلد کتا معناد ربونده اخذته حملته معنانه و عزت تکبیره و غیرت جاهلیت معنانه در
 مذکور اخنسن منافقین بردی طائی شخصی ایدی هر بار که حضرت محمد علیه السلام ملاقی

اولست مسلمانم و سنی سورم دیود عوی ایدر کی لیکن بر موزی منافق ایدر کی چوق فساد
ایدر کی حتی بعض مسلمین اکیسین یقار دی و جوق زیانلر ایدر کی پس الله فوق الله
ایله دینلد که غرور و تکبرانی کناه اوزده طوقار کی یعنی عناد افساد کی ارتقا ایدر کی ایت کریمه
نک حقیقتله خواهسته مطلع اولوق استین تفسیرله مراجعت ایلست حق تعالی نکل عزیانی
طوقار کی کناهی سبیلله دین عندی سولوب خطا ایلش فتدیر کی **لکس** صاحب الکریم
کلمتندن ظالم بچضوب اولدی و انده اعراض کو ستر و ب یوزین بورتار کی یعنی عیون الوجه اولدی
و کاهیج التفایله زیاده تکبر و غرور ندن ناشی که اتش از مطبخ در بنار هیز مشعل افتاد و تبا
املاکش سوخت و از پستر نوم بر خاکستر کمرش نشاند تا انترهای غایت ایچوندرایی معنانه شی
یا حرف وحدت اتش مبتدا مطبخ اسم مکان در فتح باندن بملک بشرطه بر دیما که در حرف صله
در با معنانه اینار معروف هیزمه اضافت لامیه در شین ضمیر ظالمه راجعه سائر بوند جمع
در باقی معنانه ده تحلی و اراملا که اضافت اسم فاعلک مفعولک اضافت املاک ملکک
جمعید بملک کسری و لامک سکونیه با حرف تاکید و شت فعل ماضی مفرد غایب لازمه متعده
بیننده مشترک بوند ایکسینه ده تحلی و ارا لیکنی افتاده و نشاند نسبت متعده اولور پستری
عجک کسرله و سکون سینله دوق دیما که نومه اضافت بیانه در خاکستر کاف عربک کسری و سکون
سینله کولده عجزیه مادیر لر رانک فحیله کومه اضافت بیانه در و شین بینه ظالمه راجعه نشا
فعل ماضی مفرد غایب و ج فاعلک فاعلیه تحتند مستکن ظالمه راجعه **لکس** ظالم مذکور
خلقه بومعامله ایدر کی بر کجیه دیک مطبخند اتش اودن اینار نه دوشد و جمیع املاک
ویا اودند غیری املاک بینه یا قادی و یاندر کی دخی بوشق و شکند اینی ایچنی کوله اوتور
یعنی غرت و حضورند ذلت و هوانه دوشد حاصلی استا و املاک یا مغله خوار و حقیر اولد
سایر بوند بقیه معنانه اخذ ایلین سرور بیه تقلید ایلش لیکن فیه مایه اتفاقا هات
صاحب دل برو بگزشت شیندش بایاران هی کنت ندانم که این اتش از کجادر سرائی من افتا
کنت از دودل درویشان بو کتایده هر پرده که صاحب دل مجاری مذکور در حضرت شیخ
کندی مراد در دیلر و العلم عند الله **لکس** اتفاقا هات مذکور صاحب دل ظالمک

یابندگی که یعنی اولدو غیبه او غدا کی ایسته که ظالم یا راننه سویلرد بیلمنم که بواش
بنم سرایه قند دوشده و بومصیت بکاره دن کلدی مذکور صاحب الحریفه دیدی بواش
سرایه قند دود لند دوشده یعنی قناره ایله و کت ظلم و جفا سیله مصینه او غرابک و الله
بد عایسی واه سوزناکی ایله خانمانک یانوب بی نام و نشان اولدی تاشی بونده واقع اولان
بکذشته مر بود و متعلقه دین و هم ایلمش قامل قطعه حذر کن زدود درونهای ریش
که ریش درون عاقبت سر کند حذر کن حائل و زلال فحه لویه صافین دیمکد دود در
ونها اضافی لامیه در و ریشه اضافت بیانه در بوند ریش یارای دیمکد مرجوح معنا
که حق تعلیل ریش درون لامیه در دروند بوند قلب مراد در یارای یو دت و مرجوح دل
سر کند باش ایله یعنی اوج و در حال بی تاثیر ایدر دیمکد مرجوح کولس تو توتنه حذر
ایله یعنی شکسته خاطر اهند و بد عاست احترا ایله صلی کیمسه نک بد عاسته زیاعاقبت
ریش دل اوج ویر یعنی سنده اثرین اظهار ایدر صلی سنی مرجوح پریشا ایدر درون ریشک تقدیر
ریش درونها در دین تقدیر خل و پرش درونهای ریش وصف ترکیب در دین ترکیب اضافیه
ترکیب خوب فرق ایدر مش بعض شرح بعضک کلامی نقل ایله که بنص کن بوتکلفانی از تکا اصل
معنایه عدم اطلاع ناشیدر دیش قیاس بوتکلفانه دیمکد ایله که نه که جوهری از تکا الذین
ایستاهایوش دونه کلام دیمکد ذنوبی کلام دیمکد دکلف فته بر بعض شرح سر کند معنا
ریش درون عاقبت او کورا و کلمسی موزینک هلاک اولمسیله اولو دیش یار از توجیه دکل
اکو استعالمینه مطابق اوله بهم بر مکن نانوائی دلی که اهی جهانی بهم پر کند بهم بر مکن قرش
موش ایله دیمکد یعنی بحضور و پریشان ایله دلی یا حق و جدت که حرف تعلیل اهی یا حق
و جد و جهانی یا حق تکبر بهم پر کند قرش موش یعنی زیروز بر ایدر مادامکه قا
درین بر کولی پریشان و بحضور و بخیره ایله یعنی یقنه زیرا مظلومک برای جهانی بری
برینه اور یعنی خراب ایلر کت بر تاج کجسر و نوشته بود کجسر و سیا و شل او غلبه و سیا
افرا سیا با و غلبه تفصیلی شاهنامه ده مسطور در و مذکور در نوشته یا زلشید یا زیلا
بوقطعه قطعه چه سالها فراوان و عمرهای دراز که خلق بر سر مابور زمین نخواهد رفت

چه بوندگی برلرده مبالغه افاده ایدرنته که خواجه احافظ چه خون افتاد در دل هایش
 یعنی مبالغه خون دیمکده سالهای فراوان بیاینه فراوان چوقا دیمکده عمرهای درازده بویله
 در عمر بوندگی برلرده زمان و مدت معناسنه تقصیر قیلنور که حرف بیان خلق مبتدا بر حرف
 استقلال سر مالایمه بر حرف استقلال زمین بر درارض معناسنه بخوهد فعل مضارع مفرد غایب
 رفت بوند رفتن معناسنه در زیر امضارعه مقارند و بر سر ما و بر زمین بخوهد رفته متعلقه
 و جمله فعلیه خبر مبتدا **نه** چوقا بلرونه اوزون مدت تلو زمانلر که خلق عالم
 بر یوزنده بنرم باشن اوزر که کچی بکتنه لکرت یعنی بیژا و لوب و مقبره مزی با صوب چکنسه ل
 کرت بوند چه چندان معناسنه در دین لر فارسی چندان بیلن لر مش چنان که دست بت آمد
 ملک یا بدستهای یکی همچین بخوهد رفت چنان انجیلین دیمکده که حرف بیادست بدست
 الله دیمکده عریجه یدابید دیر لر آمدست اصلنده آمده است ایدی خذ ایصالله آمدست
 اولدی ضرورت وزن ایچون ملک میملک ضمیمه مملکت و سلطنت معناسنه در نما با حرف صله
 املاستک فاعلی و بما معنی بدستهای با حرف صله و دستهای دکی بیاینه و بالایمه انکی اعتبارله
 عزیزی الله و یا غیرک اللزین همچنین بوجیلین دیمکده بخوهد رفت کنه رفتن دیمکده **لست**
 مملکت و سلطنت منجه که الله بیزه کله به یعنی ملوک سالغه و سلاطین ماضیه دمنجه که
 سلطنت بیزه انتقال ایدر کلشده غیر بیلرک اللزین بوجیلین کتنه کرت یعنی دولت کیمیه باقی دکل
 والا بوزمان پادشاهلری سلطنتی قنده بولورلر دکی مقصود بوقطعه دن بودر که عالمک زیاده
 فاسی و عدم بقاسنی ملاحظه ایدر لوجود و ظله راغب و نیانک ملکنه طالب و ملان
حکایت یکی در صنعتی کشتی برامده بود سیصد و شصت بند فاضل و علم دشتی و هر یو
 کشتی گرفته صنعتی کشتی بیاینه کشتی با ی اصلیه یله کورش معناسنه در برامده حده و غایته
 کشتی یعنی برامد و بی نظیر اولشیدی سیصد و اوج یوز دیمکده و اوحرف عطف شصت التمش
 دیمکده سینله ده لغتد بند فاضل بیاینه بند با عربک فتحیه اول صنعتک هر یوینه بند
 دیر لر فاضل مراد معتبر و مقبول دیمکده درین علم یعنی درین صنعت دیمکده دانستی حکایت
 حال ماضی و بیلور دکی دیمکده با حرف مصاحبت نوعی یا حرف وحدت کشتی کورش گرفته

یا حرف حکایت طواری دیکه مخصوص برسی کورش صنعتند حد و غایت ایشینست
 یعنی اول فذ اول ماهر و سرآمد و بی نظیر ایشید که او حیون الشمس مقبول و معتبر اویون بیلور
 بو صنعت و هر کون برد و رلو اویونله کورش طواری حاصلی برنسنده هر کون کورش طواری
 بر کون کوشتر و کی فنی بر کون دخی کوشتر مملکه قادر و هر کون کورش طواری و غنده بر غیر کیه
 ایلمکه مالک ایدیکه دیکه مکی کوشته خاطرش با جمالی یکی از شاگردان میلمی است سیصد و
 پنجاه بندهش در اموت مکی بک بنده که در تعلیم آن دفع انداختی مکی بونک کی بر لره همان خا^ط
 کند که مراد در اضافت بیانه طریقله با حرف صله جمالی یکی لامیه آن حرف بیان شاگرد معروف
 الف نون ادا جمع میلمی یا حرف تکید داشت طواری یعنی ایلمدی پنجاه بای عربک فحیل و سگونوله
 الی دیکه نه نونک ضمی و های اصلیه ایلمه طقوز دیکه حاصلی الی طقوز دیکه بندهش ضمیر شاگرد
 راجع در حرف تا کید اموت فعل ماضی مفرغ غایب لازمه متعدی بیننده مشترک هر بونده متعده
 واقع فاعلی مختنده اوستاده راجع ضمیر دوم معیوس سیصد معطوفاتله و بندهش همیشهر عدد در
 مکی انا استایلک بنده مستشاکه حرف رابط تعلیم آن مصداک معنوی اضافتیه دفع مصدر
 کیدک معناسنه انداختی انداخت لغت ایدیکه دیکه اما بونک کی بر لره ایلمک معناسنه تفسیر
 اولشدر و یا حرف حکایت بعض نسخه ده و تهاون کردی واقع یعنی اهل ایدون تکالیف
 دیکه مخصوص اتفاقا مذکور کشتی کیرک خاطر کوشه سی شاگرد لژ برینک جالنه
 میل طواری یعنی مایل اولد حاصلی تحت ایلمدی و اکاهتی و تعلیم و تربیتی غیر بلردن زیاده اولدی اوجون
 الی طقوز بنده بوفدن اکا تعلیم ایلمدی حاصلی بلردن فوندن برینجی اوکی تمایز غیر بلردن جمعا
 او کوندی یعنی برینک تعلیمنده اهل کوشتر کی اینی تعلیم دفع ایدردی و اوکی تمیز حاصلی
 بر اویون اوکی تمیز تعلل و بهانه کوشتر کی زیر ایلوردی باشنه کله جکی اموت برینه آموزانده
 یازون آموزانندن متعدی در یوب اما امر زیدند لازمه اموتن کی دینلردانستن لغتی
 اوکی تمیز لکه غلط سولیه بر بس صنعت و قوت برآمد و کسی را با او امکا مقایست نمود
 تا بجای که پیش سلطان گفت اوستاد را فضیلتی بر منست از روی بزرگی و حق ترتیب و الا
 بقوه ازو کمتر نیست و بصنعت با او برابرم بر من واد مذکور شاگرد بر سر آمد حد و غایت

بر کید علی
 و سرور

کدی یعنی صنعت و قوت کماله ابریشوب سرآمد اقران اولدی کسی یا حرف وحدت و راداد
تخصیص یا حرف مضایق و خیر یا پسره راجعه امکان مقاومت مصدر مفعولنه اضافت معنای
قرش و قوت در یعنی بوفته بود که کیمسه قرش و قوت یوب طور شمریدی تا انتهای غایت ایچوندر مجدی با
حرف صله و یا حرف وحدت که حرف بیان پیش سلطان لایمه گفت پسردیدی اوستاد را راداد تخصیص
فضیلت زیاده الی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت روی بزرگی لایمه در حق تربیت کنه بولیده
والا راداد استنباط قوه یا حرف ظرف و یا حرف صاحب از اوستاد مکرر اکسول و ازون بصنعت
و قوت کی در یا حرف صاحب از اوستاده راجعه محض کسب پس صنعت و قوت واحد و غایبه ابر
یعنی فتنه و زورده کامل و سرآمد اولدی و هیچ بر کیمسه نکه انکه مقابله و قرش قومغه امکا و مجالی
یوغدی حاصلی فایق الاقران و غالب الامثال اولدی بر حده الی که بر کون پادشاه او کنده دعوی مرد
ایده و تفرق فی الفن ایدوب دیدی اوستادیمک بنم اوزر مه فضیلتی و رجحان و مزیتی اولوق
یوزند یعنی اختیار اولدوغی جهته ندر و اوستادم اولوق بکافن کشتی تعلیم ایلدوغی جهته ندر
اوستاده حق تعلیمی اولدوغی غنده ندر و الا قوت ندر اند اکسل دکلم و صنعت نکه برابریم یعنی بوفته هر نه
که اول بیلور سه بنده بیلورم و انکه طو شمعنه قادرم ملک را این ترک ادب ازوی پسندیدنی
بغیر و تا مصارعت کنند مقامی متسع معینی کرم ندر اکران و دولت و اعیان حضرت حاضر شده ندر
چو بیل مست را مدبصده می که آنی کوه آهنین بودی از جای بر کنیدی اوستاد دانست که جوان
از بوقه بر ترست بدانند غریب ازوی نهان داشته بود و یای در او بخت چو دفع آن نداشت
اوستاد بدوستان زمین برداشت و بالایی هر بدو بر زمین زد غریو از خاق برخاست ملک
راداد صله ترک ادب مصدر مفعولنه اضافت و ازوی یعنی پسردن پسندیده مقبول
تا حرف تعلیل مصارعت مفاعله بابند مصدر رکور شمرک معنای مقامی یا حرف وحدت متسع
اسم فاعله و افتعال بابند و اسع دیمکد یعنی برگشتن بر معینی بونده مصدر میبیدر تعیین معنی
چون ادات تشبیه بیل مست بیانه یا حرف صاحب صدمت لغت کوه ایل و جسته بر نسنه
به طور تمقید اما بونده هیبت و جلاد و عظمت مراد در یا حرف وحدت که حرف رابط صفت کوه
اهنین بیانه در آهن دمور یا حرف نسبت و نون حرف تأکید موره منسوب یعنی دمور دوت

طاع برکنی بر حرف تا کند کنی کاف بحمل دکل کاف عربی فحیه و بای حکایه ایله قیادی میکند
 بند غریب بیانیه که حرف رابط صفت زبان کیزلور میکند با حرف صله و یا پسر را جمع اوخت یا پشته
 دیکند نه که غلام عجمی قصه سنده بدو در سکان کشتی اوخت دید و کند یا پشته دیکند بوند
 ده ایله در قیاس برود ستشاید یا شین ضمیر له لیکن اکثر نسخه ضمیر من واقع در فته برود دفع
 آن مصدک مفعول نه اضافیه چون مبتدا ندانست خبری دفع آن مفعول محصور **باز** شاهه
 پسر مذکور ترت ادب مقبول و مطبوع کلامی صالحی استاد حقنه مذکور مدعا سنی بکنند
 پادشاه سیور کورشه لایعنی امرا یله یا کیم استاد و شاگرد کورش طوقالی بر بویک مبتدا و براس
 مکتب تعیین ایله یلار کان دلت و اعیا حضرت ملک حاضر اولوب کلد یلار و غلان مست فیل کیمی سینه
 کیم بر هیبت و مهارت که اکی دموردن طاع اولسه برندن قیادی او استاد یلار که جوا
 اند قوتده اعلا اول بند غریله و فنی بحیله که پسر کیزلری یعنی اند اول بند کیه نهان طوقان
 او غلان اول بند له یا پشته جوان اول بند کیه دفع اول کیه ایله که قادر اول کیه و دفعنی بل کیه استاد
 ایکی ایله برود قاله دی و باشی اوزرینه ایلتدی و بره اوردی خلق غریب و فریاد و فغان قاله
 ننه که عادتده ملک فرمود تا استاد را خلعت و نعمت دادند و پسر از جن و ملامت کردند که برود
 خوش دعوی مقاومت کردی و پسر نبردی گفت ای خداوند استاد برود و قوت بر من دست نیافت
 بلکه در علم کشتی دقیقه مانده بود که از من دریغ هیداشتم و زیبان دقیقه بر من دست یافت استاد
 گفت از بهر چنین روز که میداشتم که حکما گفته اند دست را چندان قوت مده که اکی دشمنی کند
 نتواند زجر بوند قافیق و از اریق معناسنه در با حرف مصداق پرورده اسم فاعله حرف معناسنه
 خورشید اضافت لامیه در دعوی مقاومت مصدک مفعول نه اضافیه پسر نبردی باشد ایلتدی
 بر من دست نیافت بنم اوزر مه غالب اولدی دیکند دقیقه دن مراد بر او یون و بر بند دریغ همی آ
 اسر کردی و قصه نوردی دیکند دوست را بوند ادا مفعول چندا اولقد دیکند مه
 دست مفعول اولی و قوت مفعول ثانیسی که حرف بیاد و شمنی یا مصدر تواند فعل مضارع مفرد غنا
 فاعلی تحتند دوسته راجع ضمیر در محصور **باز** سیوردی که استاد را خلعت و نعمت و برود یل
 و پسر زجر و ملامت ایله یلکه استاد و لی نعمت ایله دعوی مقاومت و مقابله ایله یلکه و شاه

چهارم که سوزی اثباته قادر و ملایم دیو سپردید. ای خداوند استاد زور و قوتله بکاغذ
اولوب اوزرعه ال بولدی بل که علم کشتی ده بر دقیقه قالمشید. یعنی بوقته بواویون قالمشید که
همیشه انی بند در بیخ طواری بکو اول دقیقه ایله بکا غالب اولدی ظفر بولدی استاد
دید. بود دقیقه بونجلیس بکو ایچو صقلردم که حکما و عقلا دیمشورد که دوست که اول قدر قو
ویرمه که اگر دشمنک ایلکی اولور سی یعنی کفران نعمت سلکته سالک اولور سه سکا ظفر بولیه و قادر
اولیه یعنی عداوت و فرصت بوله میه عداوت قصدا یندر سه نشینده که چه گفت ان که از پرورد
خو جفا دید. قول استاد در دیر که ایشما شمسین که نه دیدی او که کند. بسله سند جفا و جور
کورده یعنی بسله سند اینجیمین نه دیدی و کجا ایشما و کی یعنی بوقطعه فلحی ایشما و کی
قطعه یا وفا خود بنود در عالم یا مکر کس درین زمانه نکرد. یا بوند ابتدای کلامه واقع اولان
اما معنانه در خود و اور سمیله اسماء ادات تاکیه بیننده مشترک بوند ادا اندا که چه تکلفه کند
معنانه اسم اولقه قابل بنود اولدی و یوقدر یا حرف عطف مکی گانه معنانه و ادات تاکیه
اولو جایز درواشتنا ایچو الامعنا سه اولقه جایز در کس مبتدا نکر فعل نفی ماضی مفرد غایب
خبر مبتدا و درین زمانه ظرف زمانه یا عالمده هرگز و یا یوقدر یعنی دنیا و فاعل حقیقت
دید بکری هیچ یوقدر و هرگز اولماش حالیه بر فرد و فاعل حقیقت و جوده کلمش یا خو زمانه
بولک زمانه هر ایشما بوزمانده هیچ کیمسه کیمسه اظهار و ابراز ایلدی حالیه هر وفا
و حقیقت یا دینای دی به هرگز کلمش و یا بر زمانه ایشما بوزمانده عتقا و کیمیا کی موجب الاسم
معلوم الجسم در کس نیامخت علم تیر از من که مرا عاقبت نشانه نکرد کس مبتدا و نیامخت فعل
نفی علم تیر لایمه و مفعول محیی نیامخت در و از من غیر محیی و جمله فعلیه خبر مبتدا در حرف بیان
مرا بخی دیمکد نکرد که مفعول اولی و نشانه مفعول ثانیه نکرد فعل نفی محصور کیمسه بندا تیر
علینی او کوند کی یعنی تیر اندازلق علمی تعلیم ایلدی که عاقبت بنی نشانه تیر ایلدی یعنی هر کیمه کم
تیر اندازلق فتنی تعلیم ایلدی سه عاقبت بنی نشان تیر هدف سهام ایلک قصدا ایلدی بلکه
ایلد قصه دن حصه یعنی هر کیمه کم بر لطف و کم احسا ایلدیه اندا بکا اساءت شر و ضرر
اوشد دیمکد که حضرت علیه السلام بیومرشد رائق شرمین احسنه ایله بوند کثیر الوقوع حد

شریف او طراز قدر بر حکایت درویشی مجرم بکوشه صحرایی نشسته بود پادشاهی برکت
 درویش از آنجا که فراغ ملک قناعت سر برینیاورد و التماس نکرد پادشاه از آنجا که سطو سلطنت
 برهم برآمد و گفت این طایفه خرقه پوشان بر مثال حیوانند درویشی یا وحش یا چو ند مجرم
 اسم مفعول در تعصیل بایند کوشه صحرای لایمه در و یا حرف وحش پادشاهی یا وحش و حش از آنجا
 اول مقام و مرتبه که دیکه که حرف رابط صفت فراغ ملک لایمه قناعت اضافت بیانیه سر برینیاورد
 مفعول و التماس نکرد مفعول صریح و غیر صریح محذوف یا و تقدیر بند در که کنه سابق کمی
 سطو سینک فتحی و طانک سکونیه قهر و غلبه معنای مصدّر بر نهادن سلطنته امثال لایمه در
 طایفه خرقه پوشان بیانیه خرقه پوش و صف ترکیبی در خرقه کجی معنایه یعنی بحالی قنات
 کجی و الف و نون آد جمع بر مثال حیوانند اضافتی لایمه در ~~در~~ درویش یعنی بر سالک حیا
 بر کوشه صحرای خلق منقطع او کن عزالت کنین و تنهانشین اولمشدی اتفاقا درویش اولمش
 مقامه بر پادشاه او غرای و اول کوشه کوردی مکر درویش عالم مراقبه یه و ارشاد بر درویش
 اول مقامه که فراغ ملک قناعت یعنی ملک قناعت عالم و عالمیاند فراغت بال و یروکی جهند
 مراقبه نباشین قالدر مادی و پادشاه و توابعه هیچ التماس الیدی پادشاه اول مقام و جهند که
 سلطنت و قهر غلبه سید یعنی سلطنت قهر و غلبه سی جهند حالی پادشاه خلق قنات اول و لغی
 جهند منقبض و محض و اولدی یعنی رنجیده خاطر اولدی یعنی بایند اولنله سولدی که
 بوقه بوشلو طایفه سی یعنی صوفیون طایفه سی و عبا بوش زمره سی یا مثال حیوانند که مفاد
 ناسب یلزل و شاه کدایی برابر کورر لر از بخای از ان سبب معنایه اخذ اید نذر لغته و اصطلاحه
 مخالف سولش لر از ان مقام و از ان جهت معنایه از ان معنایه شرح ایلندر ضعیف سولش
 وزیر گفت پادشاه روی زمین بر تو کند رکرم چرا خدمت نکردی و شرط ادب بجا نیاریدی گفت
 بگو ملک را توقع خدمت از کسی دار که توقع نعمت از تو دارد و دیگران ملوک از بهر پاس
 رعایا از بهر طاعت ملوک مذکور پادشاه بویله دیکه وزیر کلدی درویش مجرّم دیدی
 ای درویش پادشاه روی زمین اضافتی لایمه لر در یوزینک پادشاهی یکد کند اسم
 مصدر در کنریدن او غرامه معنایه که فعلیه او غرای دیکه خدمت نکردی خدمت

مراد بوندۀ تعظیم ایچو تعظیم ایلرک دیمکد شراط ادب لایمۀ در بجای با حرف صله و جای محل
معناسۀ در نیاوردی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب کتور مدک دیمکد گفت در ویش وزیرۀ دید
بکوملک را حرف مفعول ملکه سوله دیمکد توقع تفعل بایند مصدر در امید معناسۀ خدمت
اضافتی مصدک مفعولۀ در کسی یا حرف وحدت دار فعل امر مفرد مخاطب اریدند طوت دیمکد که
حرف رابط صفت توقع نفی توقع خدمت کی در اعرابۀ دار فعل مضارع مفرد غایب طوتان دیمکد
و اوص عطف دیگر دخی بدان در ویش وزیرۀ خطا ایدو دیریل واکله که حرف بیان بهر
ادات تعلیل در لاجل معناسۀ یاسه اضافتی لایمۀ در یاس یای عجمیله اسم در حفظ معناسۀ
پاسیدنند مشتق معناسۀ رعیتۀ اضافتی مصدک مفعولۀ در ویش و دال ادات جمعۀ ملوک
اعتباریله نه حرف نفی رعایا رانک فحیلۀ رعیتک جمعید معلوم او لکه ناقصۀ فعیلۀ وزنی اوز
کلان اسم فعلا و وزنی اوزۀ جمع اولور مثلاً قضیۀ و هدیۀ و ثنیۀ قضا یا و ثنایا و هدا یا کلو
فانک فتحه لریله قدر بطاعت ملوک مصدک مفعولۀ اضافتید ^{و ترکیب} وزیر بادشاهد
مذکور جوابی ایشد بنجه دیدی ای در ویش بر یوزینک پادشاهی سنک اوستکه او غایب ایچو
تعظیم ایدو خدمت ایلرک و شرط ادبی یرینه کتور مدک در ویش وزیرۀ دیدی پادشاهد شوبله
و ای پادشاه خدمت امیدی بر کیمسۀ طوتکر اول سند نفی امیدنی طوتان دخی ای وزیر
پیل که پادشاهدر رعیتی حفظ و ضیایچو در رعایا سلاطینۀ خدمت ایچو دکلۀ قطعه پادشاه
پاسبادر ویشست کچه نفی بفر دولت اوست پادشاه مبتدا پاسبابان اذ فاعل در جی کی
قورود یچی دیمکد حاکم معناسۀ در ویشۀ اضافتی اسم فاعلک مفعولۀ اضافتید و خبر مبتدا در
نفی مبتدا با حرف مصاحبت سببی متضمن فر بوندۀ قوۀ معناسۀ در ویشد ید ضرورت و زنجو
دولتۀ اضافتی لایمۀ در و اوست لفظیۀ نه بویله در بفر ما بعد یله خبر مبتدا در ^{و ترکیب}
پادشاه در ویشک یعنی فقا و رعایانک پاسبانید یعنی ظلمۀ نک شرنک حافظ و حامید اکیچه
نفی و حضور فقا و رعایا پادشاهک دولتی قوتیله در یعنی سایۀ حمایتندۀ اسو حال و رفه
البال کچنور کوسفند ان برای جوان برای خدمت اوست کوسفند کاف عجمک ضعی و و
وسینک سکونیلۀ و قافلۀ فحیلۀ قیونۀ دیر لر عجمه غم ونونک فتحه لریله فایرینه بایله لغتد

142

برای یای اصلیه ایلله ادا ت تعلیل و تخصیص در چو بان جمع و یای عجله معروف کوه سفینه مبتدا
 برای چو بان لامیه و نیست خبر مبتدا در بل حرف که حرف بیان چو بان مبتدا برای خدمت است
 لامیه امر و خبر مبتدا **لست** بیت اولی توضیح و تنویر ایدوب بیور و قویون چو بان خدمت
 ایچو دکلر بلکه چو بان قیونه خدمت ایچو در نهایی سودیله و یاغی ایلله منتفع و لور یعنی آنکه
 فائده لور قطعه آخری یکی امروز کامران بینی دکر برادل از مجاهد ریش یکی تقدیری یکی
 رادر دکر بر افرینه سیله بینینک مفعول اولی در امروز ظرف زمانه کامران وصف ترکیبیه
 راینه ندرن مراد سور یچی یکدر دکر یا حرف وحدت ایچو ندر و ادا ت مفعول بر مقدم بینینک
 مفعول اولی و دل مفعول ثانیه ای از مجاهده مفعول غیر محیی و ریش صریحی **لست** دنیا بر شخصی
 بوکون کامران و کامران کور رسین یعنی عیش و عشرت و ذوق و صفاده بر مراد و خوشحال و سرور
 و مرقه البال کور رسین و بر غیر بینی و یاغیر بینینک یور کچی مجاهده دن و درد و المله و جروح
 کور رسین یعنی دنیا نال حالی بویله در کیم کیمی ناز و نعمته و کیمی هو و ذلت و در روزی
 چند باش تا بخورد خال مغر خیال اندیش روزی کاف حرف تصغیر و یا حرف وحدت چند
 پنجه دیکدر باش فعل امر مفرد مخاطب صبر ایلله دیکدر یا حرف تعلیل و تا حرف غایت بخورد فعل
 مضارع مفرد غایت تا کیم پیسه خال فاعلی مغر بینی و ایلک سره اضافتی لامیه در و خیال اندیش
 لامیه و بیانیه یکی اعتبار ایلله خیال اندیش وصف ترکیبیه را اندیشیدند **لست** بر پنجه
 کو بکن صبر ایلله تا کیم طیراق خیال اندیشک باشک بیسنی پیسه و یا خیال اندیش باشک بینی
 سنی پیسه یعنی بر قح کون چور یوب طیراق اولولما و پنجه صبر ایلله فرق شاهی و بندگی بر خاست
 چون قضای نوشته آمد پیش فرق شاهی صلد فاعله اضافتیه بندگی معطوفه است
 بر خاست قالدی و رفع اولدی دیکدر چو ادا ت تعلیل قضا حکم ازلی نوشته اضافتی بیانیه
 پیش بونده اولت دیکدر **لست** باد شاهلق و بنده لک فرق قالدی یعنی ارالونده
 نمیزون شخص قالدی چون که خدائک قضا نوشته سی و کلینه کلدی یعنی ایکسنگده من
 مقدری کلکله مابینارنده تناوف و تغایر قالدی برابر اولدی ار کچی خال مرده باز کند
 نشاسد توانکار ز در ویش کسی یا حرف وحدت خال مرده لامیه در حجاز خال مرده دت مراد

قبرید باز کند کاف فحیله اولجه قه دیماکه بس باز تا یکدیجی کلمش اولور و کاف ضمیله
اولجه مجموع مرکباً چادیمک اولور نشناسد فعل فی استقبال کلمان و تشخیص یلن دیماکه
توانکر مفعول صریح و از درویش غیر صریح موصوفه کی بر کیمسه مرده نکه مقبره سنی
اچسه یعنی قازسه غنی فقیردن تشخیص و تمیز یلن یعنی طراغه کیرد نصکره ایکسنگ ار سنی
یعنی مایلرینی مقبره یا پسیده کفند که پادشاهک و بعضاً غنیانک مقبره سنی طاشله و یا کی بدله
و یا کی بچله یا پرور او سته انچه کفند ضرر لرا تا درویشک بوجا لوی اولماز لیکن لاشه لری
بر بردن بعضی نسخه ده باله ارخال مرده باز کنده نشناسد توانکر از درویش جمیع صیغه لرله
باز کنده فعلینی ضمیمه تشخیص یلن اوج جهند خطا ایش ضمیمه به تشخیص ده و کورده اشتقا
قده و فتح کافی ترجیح ایلند دخل ایلند کنده گاه عربیک فحیله کندن فعل مضارع مفرد
در حکم اشتقاقه خطا ایش زیر کنده کاف عربیک فحیله کنده نکه مشتق در نته که سابقا
عد اشتقاق بیجا اولمشک باز کندن معناسنی کاف عربیک ضمیله اولمشک تقدیر جه اچدی
کشف ایلیدیمک در کیر و ایلیدین حواد ایه مالک دکل ایش ملک را کفند درویش استوار آمد
کفند از من چیزی بخواه کفند از میخواهم که در کمر حجت من ندی کفند مرا پندار داد کفند
بوند کلام معناسنه در استوار هژ نکه ضمی و سینک سکونی و تانک ضمی ایلد حکم دیماکه در حجت
من مصدق مفعول اضافتید ندی فعل فی مستقبل مفرد مخاطب موصوفه پادشاه درویشک
محکم یعنی مؤثر کلد و درویش دیماکه بوند برونسته ایسته درویش دیماکه ایی ایستر که بر دخی
بکان حجت و یرمیه سن پادشاه دیماکه بکا بر نصیحت و پروریش دیماکه بیت دریاب کفند
که نعمت هست بدست کین دولت و ملک میرود دست بدست دریاب فعل امود مفرد
مخاطب در دریابیدند دریافتن دن و یافتن دین حرف در سزا صابت ایش لفظ مشترک
اکلف له تدارک بینده اکل و تدارک ایلد دیماکه ایر شملک و اکل و دنیق معناسنه در دین
اکسلک سولیش فرم ایلد دینا ده کذلک کفند شمدی دیماکه که حرف تعلیل و این اسم
اشارت در دولت و ملکه میله ضمیله سلطنت و محکمت معناسنه برود فعل مضارع مفرد
غلبه فاعلی دولت و ملکه راجع تحتند ضمیر در علی سبیل الیدل دست بدست تقدیر کی از

۱۴۹
 کن ملک بودی و اصلند و اگر ایضا ضرورت وزن ایچون تخفیف قلند. بترسید
باخر تاکید و باخر حکایه قورقید دیکدر مصراع اول ثانیه مرهوند هچنان انجلیس ر
 دیکدر کن ملک اصلند که ان ملک ضرورت وزن ایچون تخفیف قلند ملک بودی ملک
 اولوردی یعنی ملک کی مکرم و معزز اولوردی زیار ملائکه خدادن زیاده قورقار که دایما نظرنده
 و اگر خضوندند در و اگر پادشاه قورقور و غنی کی خدادن قورقید ملک کی معزز و مکرم
 و مجلل اولوردی حاصل حضرت عیسی کی عوایق و علایق دینان پال و مجر اولوب فلکهن
 ایدف ملک مرتبه بن بولوردی و برینه کی یازانلر شرط عطفی ملاحظه سیلیمش بعض
 شرح بوبیتک مصراع ثانیسی جو ملک بر ملک ملک بودی یازوب لامک کسیرله او لکیده
 فتحیه ثانیه دیکدر کی قافیه رعایتی اولید کی ایچند کسلا ملک و جبهی وارید کی دیمش و اکثر
 صیغه نسخ لوده مذکور مصراع بدلی هچنان کن ملک ملک بودی اولک کسری و ثانیسک
 فتحیه دیمش صیغه نسخ لوده اولانی ترک ایدون غیر صیغه یازنوغر ایدوبونده صیغه ییلوب
 اعتراف ایلد کد نصکره **حکایت** پادشاهی بکشتن بیکناهی فرمان داد گفت ای ملک بموجب
 خشمی که ترا بر منست از خود مجوی گفت چه کونه گفت چه کونه گفت این عقوبت بیکتنس
 بر من بر آید و بزه ان بر تو جاوید بماند پادشاهی باخر و حد بکشتن باخر صله بی کناهه
 اضافی لایمه در مضاف تقدیر یله شخصی بیکناه دیکدر حاصلی مصدک مفعول اضافی و باخر
 و حد فرمان داد فرمان ویردی بیورم کی گفت بیکناه دیکدر ای پادشاه باخر مصاحب
 موجب فتح جیم و کسیر جیم جایزد و فتحیه مقتضا معناسنه و کسیر یله سبب معناسنه بر خشمه
 اضافی لایمه در و باخر و حد که حرف رابط صفت تر اسند دیکدر از ارا خود مصدک
 مفعول اضافی مجوی فضل فی مخاطب جوید ندن دیکدر چه کونه نه و جهله و ناله
 کی دیکدر عقوبت بونده عذاب معناسنه در بیک باخر ظرف نفس کنده معناسنه
 معناسنه اولوق جایز بر آید حاصل اولورد دیکدر یعنی تیز کچر و بزه ان اضافی لایمه
 در بزه بای عربک فتحیه کنا معناسنه در جاوید اید کی حاصلی باقی و دایم بماند فعل مضارع
 مفرد غایب قالورد دیکدر باینده نش مشق در ماندن دینلر غلط ایشلر **و کسیر**

برپادشاه بریکناه مظلوم قتل یورکی اول مظلوم دیگر ای پادشاه بنم اوزریمه اولان خشم و غضب
 سبب و مقتضای سبب بنی هلاک ایدر سبب لیکن سن بنده زیاده رخت و ضرر چکی سین پادشاه
 دیگر سنی قتل ایلمکه بن نه وجهه متضرر اولورم مظلوم دیگر بکاید جگ عذاب و عقوبت
 بنم اوزریمه برانده و برنفسه تمام اولور یعنی برنفسه انک المنک قوتلرین اما انک کنایه
 ابدالاباد سنک اوزریمه قالور زیر اقله مستوجب دهم بنی قتل ایلمکه سن آخرت معذب اولمیا
سین زهی دوران بقا چو باد صحرایکندشت تلخی و خوشی وزشت و زیبا بگذشت دوران
بقا لایمه زمان بقا بیکدیگر یعنی زمان حیات را بقا در مراد حیات در چو اوقات تشبیه در باد صحرای
الایمه صحرایه تخصیص ضرورت وزن و قافیه ایچو در و الا باد مطلقا سرع المور در صحرایه و
و عمرانه نسبتی برابر در بگذشت باحق تاکید گذشت فعل ماضی مغرور غایب کج دیگر بونک
کجی بر لیده او لحنی اولمش یکدیگر برینه تنزیل ایدوب ماضی فعلیه تعبیر ایدر لرنه که قران
شریفه مواضع عیدیه خصوصاً قیامت احوالنده واقعه پس بونده بگذرد معناه و بون
بو مقوله مواضعه معنای معتبر کلد دیو کج دیگر دینلو دخل ایدن بی وجه سولش تلخی
یا حق مصدر در خوشی ده بویه در خوشیدن مراد لذت در زشت چرکین زیبا لغت یاراشو
اما بونده خوب معنای ضرورت و زنجون زیبا دیش محسوس زمان حیاتی ثبات باد صحرای
کجی هر غله کج دیگر یعنی باقی قالمی صالحی عمر هر قدر که محدود و مطلق ایسه ده دو کمنه سی مقرر
پس کچش حکنده در اید دیگر دنیا ده لذت و لذت و کوزل چرکین هر نه ایسه کج دیگر کندی
باقی قالمی یای مصدر بضرورت وزن ایچو نده والادشت و زیبا بریت بالازم یعنی
اجی بیکدیگر و طایلی و چرکین و کوزل دنیا ده کج دیگر باقی قالمی پنداشت ستم که
ستم بیکدیگر در کردان او بماند و بر ما بگذشت پنداشت ظن ایلدی ستم و ظلم و کوف
عجل و فحشه کاردن مخففه کاردن مخففه اادات فاعله بر معنای ستمی و ظلمی معناه کوف
بیا بر حرف صله کردن بویون ضمیر اضافی لایمه در بماند فعل ماضی قالدی دیگر بر ما نماند
دیگر در لایم ظالم ظن ایلدی بیزه ظلم ایلدی یعنی خیال ایلدی که جور و جفایی بیزه
ایدن کند حضور و صفا سورد لیکن خبری یوقه بزود برانده کج دیگر و کندی و کناه و

ایک کندینک بو مینه قالدی زیاده بنام اولوب اخرته عذابن چکی العباد بالله
من غضب الله ملک رانصحت اوسود مندمد و از سرخو اودر گذشت و عذر خواست
پادشاهه بیکنا هک نصح و پندی فایده لی یعنی تاثیر ایلدی و انک قتلیم سوم اسد کچدی یعنی
قتلیم غفور حاصلی لطف و احسانه خاطرین مثلی ایلدی **حکایت** وزیرای نوشیروان در همی
از مصالح مملکت اندیشه می کردند و هر یکی بر وفق دانش خود رأی میزد ملک نیز همچنین اندیشه
میکرد بزرگ جهر را رای ملک اختیار افتاد وزیران در سر گفتند ش رای ملک را چه مرتبت
دیگر بر فک چندین حکیم گفت بموجب آنکه انجام کار معلوم نیست و رای همگشتار مشیت خدا
که صواب اید یا خطا پس موافقت رای ملک اولی ترست تا اگر خلاف صواب اید بعلمت متنا
اوان معایتت و این باشیم مهم بونده ضروری معناسنه و یا حرف و حدت مصالح مصطلک جمعید
مملکت اضافتی لایمه در اندیشه فکر معناسنه در میگردند حکایت حال ماضیه ایلر کدیما که
وفق معناسنه دانسته اضافتی خود لایمه لوردی یا حرف و حدت میزد فعل حکایت ماضی و اثری
دیما که فاعلی ملک بزرگ جهر را اد اصله رای ملک لایمه در افتاد و شدی یعنی واقع اولی
معناسنه فعل ماضی غایب در معلوم اولی که می ایله مصدر فعل ماضی حکایت حال ماضی به
دلالت اید پس بونله ماضی خالص معناسنی و بر نلری حرف نل معناسنی ضایع ایلشدر وزیران
مبتدا در سری یعنی خفیه گفتند ش ضمیر بزرگ جهر را جمع و فعلک فاعلی وزیران جمله فعلیه خبر
مبتدا در رای ملک را را اذات تخصیص ملک را ببینک دیما که عزت میمل فحی و زانک
کری و یای مشده نک فحیله فضیلت یعنی ارتق و معناسنه در بوبر مصدر که فعلی یوقد
یعنی مستعمل کله گفت بزرگ جهرم دیدی یا حرف مصلحت موجب جمیل کسر لیه سبب دیما که فحیله
مقتضا معناسنه در ان لفظنه اضافتی لایمه در انجام مبتدا و نیست خبری و رای مبتدا همکنا
اضافتی لایمه هانک فحی و میمل سکونیه و کاف عجم کسر لیه جمیع معناسنه اسم در مشیت
ارادت معناسنه مصدر یعنی مصدر می الله اضافتی لایمه در جمله ظرفیه خبر مبتدا که
حرف بیان صواب طوعی خطا کی پس شرطک جوابنه داخل اولان فامعناسنه در
موافقت رای ملک لایمه و مبتدا ای کلام اولی ترست خبری تا حرف تعلیل خلاف

صواب مصدر مفعولنه اضافتید با حق مصاحبت علت متابعت لامعابت و مصدر فاعله
اضافتید ایمین هنر نک و سیمک کسر لیه و از الرند سکون یا بله امین معناسنه در باشیم فعل
مضارع متکلم مع الغیر باشیدن بونده اولوز دیمکدر ~~تو کس~~ تو شروانک وزیر لری امور
مملکت و مصالح دولت خصوصه برهم امورده و ضروری حاله تدبیر و مشاورت ایدردی
و هر بری کنز بری بلدی اوزده برائی تدبیر ایدردی پادشاهده بوزلرکی برائی تدبیر ایدردی
دی بز جهر پادشاهک رای و تدبیر مختار واقع اولدی یعنی انک ز ابی ترجیح ایلدی سا
وزیر لک رای و تدبیرینه وزیر لری بز جهر خفیه دیدیلر پادشاه رای تدبیر نک نه فضلی
ونه من یتنی کردک بوقدر حکمک فکر و تدبیر اوزده بز جهر دیدک اول سبیله ترجیح
ایلد پادشاه فکر فی که ایشک صوکی معلوم دکلر و جمعینک فکر و تدبیر الیهک ارای
و مشتتنده در که صوای کله خطای یعنی جمیع تدبیر و تصرف خدانک اراده مفعول در صو
خطا میدراند غیر کی کمیسیه سلطنیه پادشاهک رای و تدبیرینه موقت ایلک اولادرتاکی راه
صواب مخالف کلور سه اکامتا بت متابعت سبیله معابتندن و خشم و غضبند امین اولوز
مشوکی خلاف رای سلطاری جستن بخون خوش باشد دست شستن شستن
خلاف رای سلطا اضافت لری لایته زرد رای جستن مصدر نک مقدم مفعول لید بخون با حق
مصاحبت خون خوش لایته در و شستن مصدر نک مفعول غیر محیی و دست محیی ~~تو کس~~
پادشاهک رای و تدبیرینه مخالف تدبیر اسمک یعنی انک ایلد و کی تدبیره مخالف تدبیره
طالب اولوق کنز قاینله ال یومقده یعنی پادشاهه مخالف ایلک کنز جانند و باشند
کجکدر زیر الامر اطاعت لازم اکی خود روز را کوید شبستان بیاید کمتن انک
ماه و پروین خود ادا ت تاکید روز را ادا ت مفعول کویدک مفعول اولی و شبستان بیایی
و این اسم اشارتد شبه با حق استقبال باید فعل مضارع مفرد غایب کرک دیمکدر بایدند
بایستن دن دینلر خطا ایشلر انک اشته دیمکدر پروین اولکن یلدزیننه دیولر
~~تو کس~~ اکی فرضا پادشاه روز روشن بوکچه در کونده دکلر دیوسه اکاموافق
ایدو کلامنی تصدیق و تایید ایدوب کرکد بیورد و غکوز حقیقت حال اشته ای و اشته

او که کورینوب اشکاره طور دیکه کول ظاهر بود که حضرت شیخه بیور و غی ظلمه جو در متعلق
 سزا و مله و غی برده والا ظلمه متعلق سوزده تصدیق ظلم مرجع در **حکایت** شیادی
 کیست بر تافت که من علیم و با قافله حجاز بشود راند که از حج می آیم و قصیده پیش ملک بود که
 من گفته ام بوند لغزش داد و اکرام کرد و نوازش بیکران فرمود ترکیبی زیاده ایلین زاید سببش
 که هیچ بر نشخه ده بوموجود دکلر یکی زنده مای ملک در آن سال از سفر آمده بود گفت من او را
 در عید اضحی در بصرم دیدم حاجی چه گونه باشد و دیگر گفت پدرش بصری بود در ملاطیقه
 علوی چگونه باشد و شعرش در دیوان انوری یافته ملک فرمود تا بندهش و غنی گفته که
 چندین دروغ جو گفته گفت ای خداوند روحی زمین سخنی دیگر بگویم اگر راست نباشد هر
 عقبی که فرمای سزا و ارم گفت چیست **شیاد شینک فحیله ز راق** معناسنه در نته که بوستانه
 بیورمش بیت که بر سر بنده احسان من که این زرق و شید است و آن مکر و فن قصه خوا
 شیاد دیر لر بس بر لفظ در که رومده و عجمه مستعمله دیو محمل قویان ظاهر بود که معناسنی بلیه
 محمل قویان زی و غریبه شیاد کذاب معناسنه در مابونده بخشنه و ظریف معناسنه در دین بخشنه
 افترا ایلمش کیسوح بلوکی بر تافت اورد یکا دیکه امیر صاحب ریخی او کی یکی که حرف بیان
 علوی یا حرف نسبت علی به منسق دیکه حاصلی امام علی اولاد نه علوی دیر لر قصیده یا حرف
 و جد و همزه حرف تو سئل پیش بوندت معناسنه عید اضحی قربان بیرامنه دیر لر ملاطیبه سیواسنه
 آمد بولونه آمد بولونه بر شریک ادید انوری شعری منقده میندک بر مشهور و زوری شاعر
 مخلص اولوغنه دیوانی دلالت اید **کتاب** بر شیاد ساحل ریخی اورد که امیر کیسی
 که من علوی یا یعنی امیر دیو حجاز قافله سیله شریه کیرم که حج کلورین دیو و پادشاهه
 بر قصیده صوند که بن سولیده دیو اتفاقا اول ائاده پادشاهک ند ماسنه بر سی یعنی
 مصاحب ریخ بر سی اول سیل سفر دن کشید دیدیکه بن بو شیادی قربان بیرامنه بصره شریه
 کوردم حاجی پنجه اولور و حجاز جله سیله شریه کیرم که حج پنجه ثابت اولور بر مصاحبی دخی
 دیدیکه ملاطیبه شریه نده باباسی بر بصری اید یعنی بر بصری اید او غلید بر علوی پنجه اولور
 و حقه شرف نه و جهله ثابت اولور و صوند و غی شعری دیوان انوریده بولدر حاصلی

146

اوج جهنم کذب ظاهر اولدی پادشاه بیورم که ای اورا لوشه بدن سورده لکه بوقه یلانی
 نچون سولده دیوشیاده بدکه ای بیورنیک پادشاهی بر سوزدخی سولیم اکی کوجک اولمسه
 هر عقوبت چنانکه بیور رسین لایق و سزاوارم پادشاه بیورده اول سوزند شیا دیک قطع
 غریب کت ماسپین آورد دو پیمانه است و بلع چچیه دوغ غریب یا حرف و حد کت تا ضی
 خیطاب ماست سین و تانک سکونله یوغرت دیمکه پیمانه اولجک چچیه تور کچیه چچیه بدکن
 که بوزاجیلر استعمال ایدر کچیه دینلرافتر ایلدیر **مخصوص** بر غریب یعنی بر مرد غریب که حضور
 وقتکه یوغرت کتور سبک ایکی پیمانه سی صوبه چچی ایرانده یعنی کتور دوکی یوغرت فرورد صافی
 یوغرت دکله حالی کتور وکی نفسده صوبله ایرانده پس یوغرت کتور مدیو کذب ایش اولور
 یاندنر که عادت اکان جبر و عتاب و عقوبت اولماز و بکا اولور بیت کی زنده لغوی شینده
 مرغ جهاننده بسیار کویده دروغ لغو لک فحی و سکون غنیکه کلام باطله دیر و یا حرف
 و حد مرغ فعل فحی مغرم مخاطب در بخیدندن انجمنه دیمکه فعل لازمه جهاننده و صفیه
 در سیاح معناسنه در دروغ کذب معناسنه **مخصوص** پادشاهم یوغرت کتور نک کذب انجمن
 سین پس بننده دن بر نامعقول فعل و بر بهتان قول ایشته کس بیضو اولوب بکا عتاب
 ایلیوب معذوب بیورنیر جهاننده اولان کیمسه حوق کذب ایدر ایمده اکا اعتبار ایدر جفا
 وجور ایلمک کرک ملک بخندیدر و گفت ازین راستر سخن در عمر خود نکفته بفرمود تا انچه
 مامل اوست قریب دارنده عمر خود لایمه نکفته ده باضیر خطاب و هنر توسل هنر خط ایچون
 دین خطابه قابل کل ایش تا حرف تعلیل مامل اسم مفعول در بضر باندن امید نموده ایمکه یعنی
 امید ایلدوکی نسنه هر میا حافظن ایمکه دارنده فعل مضارع مغرم غایب طو یارلر دیمکه یعنی
 ایلیه **مخصوص** پادشاه بوا یکی بیتک مضمون کولدی و دیک بوند کوجک سوزنما
 عمر که دیماش سن پس پادشاه بیورده و غیا ناهرنه امید ایلدیمه یعنی اندن و طوندن واقع و ان
 صلی ایستوب دیلدو که هر نه ایسه اخی حاضر ایدر و یوردیلر و حاجتین روا ایلدیر تا کم
 دل اولر **حکایت** آوردانده که یکی از وزیران بدستان رحمتاوردی و صاخر هکنا
 جستی اتفاقا بخظا ملک گرفتارنده هکنا در موصبا استخدا و سعی کوند و مولا

بروی در معاقتش ملاطفت کردندی و بزرگان دیک در سرت نیل او بیادش گفتند تا ملک
از سر خطای او و گذشت صاحب دلی برین اطلاع یافت و گفت آورده اند وایتا بمشیر یعنی
راویر وایتا بمشیر زید دست وصف ترکیب در الف و نون ادات جمع در یعنی رعایا و فرائد التند
اولان کیمه لروردی یا حرف حکایت صلح همگنا لایته جمعینک ایلمکنی و فائده سنی دیمکد
جستی کنه یا حرف حکایت استرمی موجب کسر جمله سبب دیمکد استخلافه اضافتی اسم فاعلک
مفعول اضافتید و ضمیر اضافت مصدر مفعولند در موکلان کافک فحیله موکلک جمعید
اسم مفعول در تفعیل بابین و الف و نون ادات جمع در معاقت مفاعله باینده مصدر در بونک کچی
شکنه و عقوبت معنای در ملاطفت مفاعله باینده مصدر در ملائمت معنای در کردندی
یا حرف حکایت یا لروردی دیمکد و بزرگان دیک بیانیته ~~لروردی~~ روایت یا بمشیر در که وزیر
برسی الی التند اولان رعایا و فرائد ترجم کنوردی یعنی ترجم ایدردی و جمعینک ایلمکن
سویردی ایلمکن استیون دیلردی حاصلی هر کسله دستلق ایدردی اتفاقا پادشاهک خطابته
کو فتار و مبتلا کدی یعنی بر خصوصه پادشاه مذکور وزیر را بجنوب حبس و عقوبت بیوردی
جمع اعیان و ارکان الملك استخلافه سعی ایلد یلر یعنی سبب خلاصه کوشش ایلد یلر و وزیر
موکل اولدر عقوبت و عذابنده ملاطفت ایلد یلر دی یعنی ملائمت کو ستر یلر دی زیر الملك جمعی
احشادیده لریدی و غیری اولدر یعنی دفتر دارلر و نشاخیلر و پاشالر و غالر و بکلر و انک
خوب سرت و رستی خصوصه پادشاه سویلر یلر حالیه و وجهله مدح و تناسی و ایلمک
جهتند رعایانی ایلد یلر تا کیم سوزلر پادشاهک کو کله تاثیر ایدوب صوچند کچون خطا
عفو ایلد بر صاحب دل بو حاله اطلاع بولدی یعنی بو معامله ملکه به مطلع اولدی و دیدی
صاحب الدن بوند مراد حضرت شیخ کنیدردید یلر قطعه تادل دوستان بدست اری
بوستان پیدر فروخته به تادل دوستان لایته بدست یا حرف صله اری فعل مضارع مفرد
مخاطبه بوستان پیدر لایته در مراد پیدر ن از بله انتقال ایلین بوستاند و یا بالفعل
پیدر التند اولان بوستان مراد اوله زیر الفظ عامدا یکی وجهله تمحلی و اریکن حقیقت
مراد بوستان دکلد بل که مامکد یعنی سنک و پیدر مامکنی بیع ایدردی و ستر بزل و

ایلر دیمکد فرخته اسم مفعولده صائش معنانه به بانک کیری وهای اصلیه ایلر یلک دیمکد
 حسن لفظیه شرح ایلین چرکین سولیش **کسب** تا کیم دوستلرک کو کلنی اله کوره سببی یعنی
 احباکو کلرینی اله کتوروب تسلیه ایلکیچون پیکر بوستانی صائش اولدوکل یلکد واپار **سنا**
 صائش یلکد قصه حصه دوحصلی احباب قلوبی رعایت و تسلی ایلکیچون پیکر سنا ماملکی
 مر فایلیه یولرینه یختن دبلک نیکنو هانرا هرچه رخت سراسر سوخته به یختن دبلک **مصد**
 مفعول اضافیه دبلک بایجر **کسر** له و کاف عجمیه جوملک دیمکد که عرب قدردی قاف **کسر**
 داله کاف عربیه دینار غلط سولیش **نیکنو** و صف ترکیبیر ایلک دبلجی دیمکد دوست معنانه
 الف و نون ادات جمع و و ادات مفعولده دیکک اضافتی لامیه در رختن بوند جازد که
 مطلقا استعاره اوله و یا نقد بدل و صرف اوله مراد یعنی بیع ایدوب دوستلر یولنه نثار ایلک اولد
 یعنی صائش دوستلر مصالح و مهرباننه تلف ایلک احسن دل ایلکدن بو معنا او جه اصولیه **قید**
 سرایه اضافتی لامیه در اصلی سرایه یا ضرورت و زنجون خذف اولمشه **کسب** مخلص و خیر ضو
 دوستلر قزغان قاینروب طعنا بشر کیچون هر که اولک استبا و متاعیر نیش اولشی یکد یعنی هر که
 رخت خانه در دوستلر یولنه صرف و بدل اولما اولد زبیر احبای یولنه مصرف اولان استبا و متاع **مال**
 و منال اسرافند معدود کل در برکون نفی و فایده سی ظرهور ایدر نه که مذکور وزیر نمونه در مصراع
 اولک معنانه دوستلرک جو لکینی قیادون ایچنده لکینی بشر کیچون دیند خل ایدر کنده خور ایدر
 چولکی بشر کیچون دیو تعبیر ایش باهاندیش هم نکوی یکن دهن سلک بلغمه دختیه باحق
 صله بهاندیش وصف ترکیبیر دشمن معنانه دهن سلک لامته بلغمه باحق صفت لقمه معروف
 دوخته لفظ مشترکده دیمکد و میخلق بینده **کسب** بهاندیشدن یعنی دشمنکده
 ایلک ایلر یعنی انداحشا و کومکی دریغ ایلر زیر ایتلک اغرنی لقمه ایلر طوش اولدوکل یلکد
 یا حق ایتلک کا اغرنی لقمه ایلر یکلمش و میخلمش اولسی یکد ضرب مثله ایتلک اغرن کلک طوتا
 دیرلر حال حسن و خلق کوم و احشا آدمه دشمنلریده دوست ایدر دیمکد دشمنی و به
 اندیشی کلبه تشبیه ایش زیر ایلک سید موزیدر میخلمشد دیککه مراد اغرن طوتوب یا اینز
 سوز سولیمکد **حکایت** یکی از پسران هارون الرشید پیش پدر آمد و گفت

که فلان سرهنگ زاده مراد شنام داد بماره هارون ارکان دولت را گفت جزای این چه باشد
اشات بکشتن کرد و دیگری بزبان بریدن و دیگری بمصادره و نیمی هارون گفت ای پسر کرم
انست که عفرکی و اکی نتوانی تو نیز دشنام مادی ده نه چندانکه انتقام از حد کنده آنکا ظلم از
طرف ما باشد هارون الرشید خلفای عباسیه نال التجی خلیفه سندی و کنتی ابو جعفر در تاریخ
نبویه نال یوزیمشده سر بر خلافت جلوس ایلدی معلوم اولکه کتب عربیه نالیشیل اسم فاعل و نال
اوزره اولان اعلام طاهر و ظاهر کی و فاعل و زنی اوزره اولنل الفتنه از بلور هارون و فارسی
و توریکیه الفله خشنال نال ادا ت نسبت در که صرف و نالیشیل هارون الرشید و غللی نال برسی
بابا سی قاننه خشم و غضبه کلدی که فلان سرهنگ زاده انامه شتم ویری یعنی سوکدی هارون الرشید
ارکان دولته سوال ایلدی که بونل جن ایسی ندر یعنی خلیفه زمانل خاتونه شتم ایللیه نال جزای
نچه اولور و نچه اولوق کرل ارکان دولته برسی قتلنه اشات ایلدی یعنی قتل لازمه و نچه
دلیل کسمک کو کرده یی و برسی مصادره ایدوب یعنی وافر مالین الوب نغی بلای ایللک کرل
دیگ هارون دیگ ای و غل کرم و لطف اولدر که انتقامیله مقید اولوب کناهند کچوب عفو
ایللیه سین زیر انتقام اللهه لایقده و اکی کناهند کچوب عفو کل ایسل سنه انل اناسنه
شتم ایلل اما اولقد سوکه که زیاده سوکد و کرل تقدیر وجه کناهد ظلم بیزم جانمن دا اولور پس
نجا و زاید رود عوا انتقام انل حقیقی اولور ملک زوزن حکایه سنه مصادره و شتیا حکایه
سنه نغی بلدی شرح ایلد فضا که بونده ایکسنده دخل ایلین بی وجه دخل ایلش التکرار حسن
و صحر نه درستان بنزدیک خرم منده که با بیل دمان پیکار جوید پیل دمان بیانید
دندان میدند صفة مشبهه در کو کوش و یاوز لمتش دیمکد جوید بونده استملک معناسه
دکلر بل که ایللک معناسه در زیر پیکار جوو جنلک جو صواش ارینه یعنی بهادره در لر پس
پیکار جوو شله و جنکه قادر اولور دیمکد حاصل قوت و قدر نغی نایند ایمدی جنلک ایللک
ایسته یه دین مذکور اصطلاحی بیلز ایشیل لش عاقل قنده ارد کلدی اول کیمسه که کو
مش فیل ایلل جنلک ایللکه قادر اوله یعنی شویله بهادر اوله که فیلله جنلک ایللکه مالک اوله علی
که فیللک خشمی و غضبی وقتند بلی در آنکست از روی تحقیق که چون خشم ایدش باطل کن

مخصوص بلی تحقیق یوزندن مرد اولد که چون خشم و غضبی کله باطل و لغو کلمات بایله صلی
بیلد ماویریا بانه جنک و صواشه مالک اولوب انلرک حقندن کلمه یعنی انلره غالب اولوب
چندان هنر کل عاقل قنده بل که کمال و هنر و زیاده ارک اولد که خشم و غضبی کله و کج حینه
باطل و پیروده سوز سولیه مشوی یکی رازشت خوبی داد دشنام تحمل کرد و گفت این نیکو جام
زشت خوب وصف ترکیبی و یا حرف و جد برای اصلی و برای مصدریه در دین معلومده که بو
بیتک معناسه و اصل اولماش نیک فرجام وصف ترکیبده احرک عاقبتی خبری کیمسه معناسه
فرجامک معناسه عاقبت اولد و غنی انکار این زاید انکار ایش **مخصوص** برینسه برامان و چهر کیت
خوبی بر کیمسه دشنام و پردی یعنی شتم ایله صلی سوکدی اول سوکلن کیمسه شتمه تحمل ایله و
ای اخ و عاقبتی خبری کیمسه نیکو فرجام وصف ترکیبی اولد و غنی بلینلر سنه بلز ایش بتراغم که
خوبی گفتن این که دانه عیب من جوی من ندانی بتراغمه بعضی تفصیل ایله بدتر و مخفیه
دیدیلر و بعضی بدتر که مخفیه کل بلکه اول معنایه برکله در الله اعلم زانم اصلنه از انده که حرف
تحلیل عیب من لایمه چون ادا تشبیه ندانی فعل مضارع مخاطب بلن سین دیمکده **مخصوص**
بن اند بترم که سن بکا اول سن بیکسین صلی هر قباحته بکا اسناد ایدوب اول سن بیکسین بن
اند بترم یعنی هر بیکسین بترم زیرا بیلورم که عیبی بنیدنایی بلن سین صلی بن کما اینی سول
استرک عیبی بندن او کرنا انزکوه مراد چه سول **حکایت** باطایفه بزرگان در کشتی
بودم زورقی در پی ما عرق شده و دوبرادر کرد ای در افتادند یکی از بزرگان ملاح را گفت
بکیراد و برادر را تا تر اصد دینار به هم ملاح تا یکی را خلاص کرد دیگری هلاک شد کم بقیت
عمرش نماند بود از آن سبب در گرفتن او تا خیر افتار ملاح بخندید و گفت آنچه تو گفتی بقیست
و یکی خاطر من برهائند ای پسر بود بسبب آنکه وقتی در بیابان ماند بودم این مرا برآشتر نشا
و از دستان یکی تازیانه خورده بودم در طفلی گفتم ایه صدق الله العظیم من عمل صالحا
فلنفسیه من اساء فعلیه یا اخر مصاحبت طایفه بزرگان اضافی بیانه در زورق از انک
و رانک فتحه لرله و سکون و اوایله ضد معناسه و یا حرف و جدت در پی ما لایمه کرد آب کاف
عجاک کمری و سکون رایله صوچو لیکي که عریجه اکادرد و دیوگر لیکي دالک ضمه لرله یعنی صوچون

برکه انده غرق اولوق خونی اوله ملاح لغتده کشتیان دریایی کچی اما بونل کچی برلده رئیس مراد
کچی صاحبی دین غلط سولیش تا حرف تعلیل صده یبار یوزالتون دیمکده هر یکی ایچون یوزالتون
دین عنید سولیش خاطر من لایمه با حرف صله ده اینده مصدر در قورتاروق معنایه الف و نون
اذا تعید در زیر اصلی رهیدند را شتر هنر نک و تانک ضعی و شینک سکونیه ده وید برلر هنر
نک خذ فیل لغتده شتر دیرلر شینله و تانک ضمه لریله نشانده فعل ماضی مفرد غایب بونده بندر کچی بیک
تازیانه زانک کسر لیه قحی بیکد بطفلی با حرف مصدر او غلج تاق دیمکده من اسم موصول محار فوج
مبتدا عمل فعل ماضی مفرد مذکر غایب فاعلی تحتیه منه راجع ضمیرم رصالح الفظا منصف مفعول
جمله فعلیه اعراب کچی بوق صله سید اسم موصولک فلنفسه فامقنا شریطی تنضم اولان
اسم موصول خبریه داخل اولمشد زیر صله سی جمله فعلیه در لام حرف جر مقدمه کانیه و کانیه متعلق
نفس روحه و جان و جسمه دیرلر بونده ذات مراد در ضمیر محار و مضاف الیه جمله ظرفیه محار
خبر مبتدا در جمله اسمیه بونل کچی برلده مفعول قول خدا در و من سابق کچی مبتدا اساء فعل
ماضی مفرد مذکر غایب افعال بابند اصلی استواید اعلال سبیله اساء اولدی و زنی افعل در
اساء تعیضا احساند یار از لوق ایلدی دیمکده فاکنه سابق کچی در ضمیر مؤنث نفسه راجعه
جامع الجر و لیه سابق کچی یا فعله و یا اسم فاعله متعلق در خبر مبتدا در محار کچی یعنی هر کس نه
ایشلر سه کندویه در اکی خبر و اکی شر حاصلی عمل صالح ایشلر سه کندویه در عمل فاسد ایشلر سه
کندویه در محار حکایه حضرت شیخ سیاح عالم ایکن کوز و کبر و قایع و حواش برین ابراد
ایده بیور را کابرناسله برکیده ایدم بزم ارد مزده بر صندل غرق اولدی و اول زور قده اولان
خلقه ار اسنده ایکی قد اش برک خابه دوشد یلرد و لترلردن بریسی رئیس دیدا اول ایکی
قد اش طوط یعنی خلص ابله ناسکا یوزالتون ویده یین ملاح ایکی قد اشک برین خلا ایدنجه
اول بریسی هلال اولدی یعنی غرق اولدی شیخ دیرکه ملاح دیدم بقیه عمری قائم اول سید
انی تخلصه تاخیر و تقصیر واقع اولدی یعنی بونی خلاصه مقتدا اولدی وانی اها لایله ملاح
کلدی ویدی سن دید و کل مقرر درو محققه و دخی بنم خاطر م بونی خلاصه ایدن قورتاروق
ایک اند زبانه اول سبیله که بروقت بیابان و بریه ده پیاده یوریلوب قائمشیک و بونی دونه

بنده روی و اول برینک الله طفل ایکن ایکی فحی میثیدم اول سبیدن قلمده عقده فالشدا که
استخارصنه متوجه اولدم حضرت شیخ بیورر بوسوزی ایشد بنجه دیدم الله تعالی کلام قدیمده
بیورد و غی بوند ظاهر اولدیکه بیورر مشد من عمل صالح الایه قطعده تا توایی درون کسخرش
کاندرین راه خاها باشد تا حرف توقیت توایی فعل مضارع مفرد فی طب رون کس لایمه مراد
خاطره درخراش فعل نهی مفرد مخاطب طه ماله دیکدر یعنی رنجیده خاطر ایله که حرف تعلیل اید
مراد کشنک حیاتده واقع اولان احوالده خاها دیکندر دیکدر **موصوف** مادام که قادر سین
کیمسه نلک خاطرین پریشان و رنجیده ایله یعنی ممکن اولد و غی دکلهر کسلک کو کلین اله کتورون
خاطرین رعایت ایله زیراعمر حیات یولنده نیچه دورلور دیکندر یعنی مشکله و معضله وار حاکم
انسانلک باشنه جوق ایش کور پس خلقله شویله معامله ایملک کرک کیم باشکه بر حال کلچله هر
کس سنلک یولکه جا و باش فدا ایلیه بویولده دیکندر وار دیکدر مراد یعنی سن کیمسه نلک کو کلین خراش
ایدر سئل سنلک کو کلکده ایدر لر حاکمی کما تدین ندان کما تکیل تکال فتدیر کاردر ویش ستمند
برار که ترانیز کارها باشد مصراع اولده اضافت لایمه لردر برار حاصل ایله دیکدر که حرف تعلیل
تراسئل دیکدر رسکا دیمک دکلده نیز دخی دیکدر کارها ایشلور دیکدر **موصوف** درون
وفیر و ستمند و بیچاره نلکه مصلحتده بون یعنی انکه کارنده معاونت و مظاهره ایله زیراسنلکه
نیچه دورلور مصلح و متهمالک واقع اولور پس غیر یلورده سنلک مصلح کده بولوب متهمالک
ادا ایلسور یا خدا ایلیه یملک اوله معلوم اوله که بو حکایه وزیر شفیقک حکایه سنه منقل
یازملق کو کیدیکه بویایه فی الجمله مناسبتی اولید **فقدیر حکایت** دو برادر بودند یکی خد
سلطان کردی و دیگری بسی بازوان نان خوردی باری این توان کرد ویش را گفت چرا خد
سلطان نمکنی تا از مشقت کار کردن برهی گفت تو چرا کار نکنی تا از مذلت خدمت رهایی
یابی که حکما گفته اند نان خود خوردن و نشستن به که مکن زین بستان و بجهت ایستادن
باحق مصاحبت سعی بازوان مصداق فاعله اضافتید بازوانه الف و نون ادا جمعه بازوان
دیکدر باری باحق و حدت برکرده دیکدر خدمت سلطان مصداق مفعولنه اضافتید
مشقت کار کردن اضافتیده بویله در برهی فعل مضارع مفرد مخاطب قورتلا سین دیکدر

مذکرت خدمت مصدرک فاعله اضافت در هابی یا حرف مصدر هابی خلاص معنانه
 دریابی فعل مضارع مفرد مخاطب بولاسین دیکار در یا بیدار که حرف تعلیل و یا حرف بیان
 نان خود لایمه و خود نکه مقدم مفعول به یک دیکار ننه که مکور بیان اولند که پس حسن
 دین حسنله احسنی فرق آید که کل امیش من تفضیلیه معنانه در یعنی از کن زین بیانیه بستن
 مقدم مفعول بعد خدمت با حرف ظرف ایستادن ایاغ اوزره طور موق دیکار در موق برزما
 ایکی قراداش و ارادی بریسی پادشاه خدمت آیدری و بریسی بازولری سعبیله یعنی کد
 یعنی و عرق حبیبیلله اعلای یوب تعیش آیدری حلی ارباب کسب آیدری بر کره بوغنی قرند
 درویش قراداشند دیدن چون پادشاه خدمت ایلمن سین تا ایش ایشمل مشقت و المند قور
 خلاص بولاسین درویش قراداش دیدی سن بچون ایش ایلمن سین تا خدمت ذلت خلاص
 بولاسین یعنی مخلوق قاپوسنه خدمت ایلمن ابتدا لند قور تا سین که حکما دیملو کند
 انکی یوب او نور موق یعنی حضور ایلمن بکر التوف قوشق قوشوب مخلوق خدمتند طور
 یعنی کند کی بر مخلوق خدمتند اولمقد بیت بدست اهل تفته کردن حجر به از دست
 بر سینه پیش امیر اهل الف مردوله و هالک فحیل و کاف عجیله الحی و کرج بونده کوچ مراد در
 تفته قرینه سیله تفته یا اضافتی بیانیه در قوش کرج دیکار کردن خیر تفته بر خیر کرم دند
 ضرورت و زنجون تقدیم و تاخیر اولندی یعنی قوش کرج بوغنی یعنی قوشد موق پیش امیر
 لایمه موق الله قوش کرجی بوغنی یعنی خیر ایدوب بوغنی یل و پادشاه او کند
 ای سینه اوزره قویب طور ماقدن یکد یعنی اکا بر خدمتند ال قوشد روب ایاغ اوزره طور
 قوش کرجی الله قوشد موق بوغنی یکد اهل کاف عربیله دینار بلن امیش و اهن و زنی
 اوزره بر قریزی صوابد که تور کجه اکا الجود پروردین هم لوند خطا ایش کندنده زیابوند
 اهل تفته دن مراد سو نمیش طاش کر چکر طی کل حال بونده اهلکی الجویه تخصیص آید نلر
 مضای بیستن مقصوده و اصل اولما مشلر مصراع ثانی به از دست بردست پیش امیر
 یازانلر نادر واقع اولانی اختیار ایشلر بعض نسخه ده اهن تفته واقع اولش مبالغه
 قوش مش موق دیکار دست بدست نسخه سنی دست بر سینه نسخه سه قوشج ایلمن نادر

یقیل

مشهوره ترجیح ایشرفته به اسحق معنایی و برین قی صوف سولیش قطعه عمر کر
 مایه دین صرف شد تا چه خورم صیف وجه پوشم شتا عمر کما نایه بیانیه وصف ترکیب
 کران کاف عجم کسر لفظ مشترکه اگر و قیمتلو بیننده بونده قیمتلو معنائه درو مایه
 اصل معنائه در پس معنایی اغراضی میگرد معنای لازمی قیمتلو دیماع بس معنای لا
 زمی معنای مطابقی دین و چوق قیمتلو و اغراضی دینار معنای لازمی و بر معنای
 درین اسم اشارت بدو مقدمه فکری مصروفه که مصرع ثانی بی بیان اید تا بوند کجی بر لوده
 عجم معنائه در نته که دیو حافظ شرحه مکر بیان اولند کجی شمش صیف صادمه لک
 فتحی و یاند سکونیده یاز معنائه در و شتا شینک کسر لفظ قیتم معنائه در سولیش عمر کر
 بوفکرده صرف اولدی عجم یا زین نه یرم و قیشین نه کیم دیو معنی فکر معنای نه
 بر دم آسوده و فاع اولمادم و تفرقه خرج و قیود کسوه و لباسه بر نفس خلاص بولمادم درین لفظه
 مشار الیه مصرع ثانیه مضمره دینار مشار الیه کما مشارای شکم خیره بنانی بساز تا کنی
 پشت بخدیت دوتا شکم شینک کسر و کاف فحیل قون دیمکه خیره خای معجمه کسر لفظ الحق
 و زبون معنائه در نته که خیره رای دیو فاسد فکر کجی کیمسه به بنانی با حوف مصاحبت و یا
 حوف و جد بساز با حوف تا کید و ساز فضل امن مغر و مخاطب سازیدند قانع اولدیمکه تا حوف
 تعلیل نکنی فعل فنی مستقبل مغر و مخاطب ایله سین دیمکه پشت مفعول مرجح اول بخدیت با
 حرف ظرف مصاحبت مفعول غیر مرجح دوتا ایکی قت دیمکه نته که دیباجه ده پشت دوتا
 فلکده بی اولدیمکه دوتا نکشینه مفعول ثانیه مرجحید سولیش ای فاسد شکم برانکه
 قانع اول و حیوانا کجی اکل و شرب و آب علف قیده نه دشمنه تا کما کما بر ملا زنده و ملوک و سلاطین
 خد متنده ارقه کجی ایکی قات ایلیق پادشاه عالم اولاسین زیر القاعة کتر لایفی در حیره لک
 معنایی لجوج و بداندیش دید که مضمر خیره چشمی و خیره دستی معنی بوکه ضم اید و تشقی
 و اویشش معنای ذکر اید صدمه کلیا خارج اولش و لجوج و معاند و بداندیشه تفسیر
 اید و بو محله حوص و غیر قانع معنایی مراد در دین اکنان کلام ایشرفه فایده خیره لجوج
 و غیر قانع معنائه در دین محله مناسب سوز سولیش حکایت کسی پیش نشو

عادل فرده اورده خدای تعالی غرور جل فلان دشمن را برداشت گفت هیچ شنیدی که مرا
فروگذاشت برداشت قالدمدی یعنی رفع ایلدی صلی اولدی دیماکده هیچ شنیدی استغفر
معنا یعنی متضمنه هیچ ایشته کی دیماکده فروگذاشت ترک ایلدی و اهل ایلدی دیماکده ^{لوس}
برکیمسه نوشروان عادل قانه کوفه کرده کتور ^{دی} که الله تعالی فلان دشمن کی قالدمدی یعنی دنیا دکنور
نوشروان بخبر ایشده بجل کن کیمسه دید که کیمسه دن ایشته کی که بی ترک ایلدی باقی و
نمود غنی یعنی اصله خیر بشارت بریده که بی امانت ایلدی دنیا د باقی قویده والا اول
بوکون کتدیمسه بیزان کیده رزنیانی برایکی کون اول بیزدن اول کمتش اولور یا بوسه
نه مشتاق کول و نه سرور جور کرک بیت مرا بمرک عرو جایی شادمانی نیست که زندگانی
مانیز جاودانی نیست مرا بکا دیماکده با حرف مصاحبت سببی متضمن مرک عرو لایمه جایی
بونده محل معاسنه در شادمان هفت مشرته در و یا حرف مصدر در و اضاف لایمه در محل است
و سروردیمکده که حرف تعلیل زندگانی یا حرف مصدر مایه اضافی لایمه در جاودانی یا حرف
نسبت بعضی شخذه مرا بمرک عرو برینه کی بمرک عرو و شمش ^{لوس} بکاوشمنک
مرکی و هلاکی سبيله سرور و شادمانلق محلی یوف در یعنی دشمن اولمکه سرور اوله جوق
یرد کل زیر اینم حیاتن دخی مؤید و باقی و ثابت دکل در یعنی عرو نک اولوميله سرور اولم
زیر ابزده عالیه ثابت و یا یار دکل حاصل اول بوکون اولدیمسه بیزمه یارین و یا بکون
اولمتر در **حکا** کروهی از حکما در بارگاه کسری بمصلحتی سخن می گفتند بزرگوار
خاموش بود گفتند چرا درین بحث با ما سخن نکوی گفت وز را امثال اطبا اند و طبیب
دار و نه دهن جز نسیم پس چون بینم که رائی شما بر هیچ صوابست و مرا در آن سخن گفتن
حکمت نباشد کرو کافک عجم ضیله بولک معناسنه در و یا حرف وحدت بارگاه مراد
بونده سرای و دیو خان در مراد کسری عرب کافک فنی و سینگ سکون و فتح رایله افونور
اما عجم کسر یله دیر کسری عجم پادشاه لرینک لقبیدر نه که رومک قیصر و حبشه نک بخا
و مهر فرعون و خاقان چین ففقت لقبیدر که کسری خسرو معرین جمعی کاسره کاف
خلاف قیاس اوزره زیر قیاس کسرون دیمک ایلدی رانک فنی ایلد عیسون و مو

دیدگی یکی سینه فحله کذا فی مختار الصحاح **مخصوص** کسری بارگاهند حکمان
بر بلوکی بر مصلحت خصوصه سوز سوزیشوریدی بزجر هر که کسریک وزیر اعظم را بسم **لوری**
و بونلک تدبیر و مشاوره سنده داخل کل ایادی یعنی بونلک مشاوره پیلدگی حکما
دیدیلر چون بو خصوصه نیز مله مشاوره و تدبیر داخل اولماز سین بزجر هر یکی وزرا
طیب مشایر در طبیب و او بر فرمودن غیره پس چون کوردم که سیرک رای و تدبیر
یکو طریق مستقیم اوزره در بکا انده سوز سوزی ملک حکمت اولماز مشوی **چوکاری بی**
فضول من براید ماروی سخن گفتن نشاید کاری یا حرف و حد فصول من لایمه فضول
فانک وضادک ضمه لر لیه عجم مصدر معنانه استعمال ایوان تعلق و زیاده لک معنانه اما محکم
بویاده بو وون اوزره مصدر کتور **مخصوص** چونکه برایش بنم زیاده لغزش وار تق
لغزش حاصل اولای یعنی برایش که بن قریش قائله سوز حاصل اولای بکا اول ایشده سوز **سوز**
لائق دکل بر تحصیل حاصل لازم کور فضوله بر یاد داخل ایوب ادا فی یای مصدر دینلر زیاده
فضول لق المثلدر که هضمه قابل دکل تأمل تدبیر و کوی بنم که نابینا و جاهست اکی خاص
نشینم کناهست که حرف بیان نابینا و اعی کوره دیر لرجاه جیم عجمه قوی معنانه در
مخصوص فاما شویله که بریده قوی اوله و براعی کیمیه اول محله بولوب قوییدن بجز اول
دو شیک احتمالی اوله و بنده بو حالی کورم اکی نابینا فی طریق سلامت دلالت ایلای اهامال
ایزق طما سم کناهکار اولورم زیرا اول حینه سکوت تلف نفسه سبب اولور قصه در
حصه بود که اکی سیرک رای و تدبیر ده خطا کن اکسم البته سوزیدم سکوت ایلان دم دیکار
حکایت هارون الرشید راجو ملک مصر مستلم شد گفت بخلافان طایعی که بزور
ملک مصر عوی خدایی کور بخشم این مملکت مکی بکترین بندکان بخلاف باحق صله
خلاف بویه بزرگه زعم و کور ملک معنانه در ان طایعیه اضافت لایمه در طایعی از غوث
دیملک در که حرف رابط صفت باحق مصاصت غرور ملک لایمه و مصره اضافتی بیانیه
دروبالایمه در عری مصاکر مفعولنه اضافتید و یا حرف مصدر در بخشم فعل نفی مستقبل
متکلم وحده بغشایم دیکار مکی ادات استرنا دالا معنانه باحق صله مکی تراد

تفضیل و یا حرف نبت و فحرف تا کیده بنده گانه اضافتی لایمه در محض **کسب** چون که هارا
الرشیده ملک مصر مستم اولدی یعنی خلافتنه و سلطنته داخل اولدی دیدیکه اول از غولک یعنی
فرعونک زعمه و کورکنه که مصر سلطنتی غوری سبیلله تکر بلق دعوا سنی ایلدی مملکت مصری
بفشلیم الاقوالر هیک غایتله دینسنه یعنی الحقر غنه سیاهی داشت کون نام او خصب ملک
مصری ارا زانی داشت سیاهی یا حرف و حده داشت طواری یعنی کنه و نل و ارا ایلدی کون
کاف عربک و دالک فتحه لر یله لغت عربده سمرانه دیر لر تشبیه و استعاره طریقله احمق کیمسه یه کون
دیر نام اولایمه در خصب خالک ضعیف و صارد فحیلله صورت تصغیرده بوی بلق صله ارا زانی لایق
داشت طواری یعنی کور **کسب** هارونک برقه عربی و اریه کیمه که ائی خصب ایدی
مملکت مصری اکالایق کور و ب حاکم لکنی اکا ویری کونیده که عقل و کفایت او مجدی بود که
طایفه حرّات مصر شکایت اوردند که پنبه کاشته بودیم بر کنار نیل باران بی وقت آمد تلف شد
گفت بستم بایستی کاشتم صاحب بی بشتید و گفت عقل و کفایت عطف تفسیری شکلیه بعض
نسخه ده کفایت پنبه کیاست دشمن زیر کلک معناسنه مجدی با حرف طرف و یا حرف و حده که حرف بیان
طایفه حرّات اضافت بیاینه در هنر اضافه چی کلمه نیل و لکی بلد کلکی اوزره ذاهبا و لمشدر
زیرا اضافت ایچو کلان یاد هنر ده کل حرّات جمع حارند و نزار و زنی اوزره اکنجیلر دیمکه در ذراع
ده دیر لر مصره اضافتی لایمه در که حرف بیابنیه بای عجمک حرکتیله و سکون نونله بمق معنادر کاشته
بودیم اکمش ایدک دیمکه کاشتم مصدرند مشتق بر حرف استعلا کناره معروف نیله اضافت
لایمه مصر را ماغی باران بی وقت آمد تلف شد ظاهر بودند مراد نیلک طوفانیدر فالامصرده
اولقد یغور یغز که کنلری افنا ایلید بستم بای عجمک فحیلله و سکون شینله یوکه دیر لر بایستی یا
حرف حکایه در بایستن کولک اولق کاشتم اکمل **کسب** روایت ایدر که عقل و کفایتی
و فهم فراستی بر حده و بر مرتبه ایدیکه یعنی بر طبقه ده ناقص العقل و نادان و احمق ایدیکه مصر
اکنجی طایفه سی شکایت کتوردیلر که نیل کنارنده بمق اکمشیدک یغور و قشز کلکی یعنی نیل
و قشز طاشتی و پنبه مز فاسد و تبااه اولدی جمله تلف اولدی و بوشکایتند مقصود لری
بو کیم افت سماویدن نقصا و خسران کورمک بریل بیزدن پنبه جهنمده عشر و خراج طلب

ایلک دیمکه خصیب دی یونک املک کولک اید یکنه که بغور خریلیک زبان کور میسید یکنه یعنی
 شویله احمق و نادان اید یکنه یکنه پنبه کی اکور و بچلو و صانوردی پس بر صاحب ل بوسوزنی
 ایشرف دیدی جانور که صاحب دلان حضرت شیخ کندهی مراد اوله او شیمی الدن روایت طریقه
 اوله مشغول اکورونی بدانش رفزودی زنادان تنک روزی تربندی روزی یای اصله
 ایلر زرق معناسنه باخ مصاحت و دانش مصدر و علم معناسنه ترکیجه بیلش یکنه در حرف
 تاکید رفزودی حکایت حال ماضی زایدی دیمکه تنک بونک کی برلده قلند عیادت تراد
 تفضیل معناده تنک دیمکه در بنودی یا حرف حکایه در محض اکو اراق و اموال و جاهل
 عقل و دانش مقدار نجه ارتوب زیاده اولیدی یعنی هر کسک رقی عقلنه و فرهنه کور اولیدی جاهل
 رقی و مالی و طاررق کیمسه اولماز کی یعنی جهله افقر ناسد اولور کی کیکی ارادت خدا ایلر بویله
 دکل که خدا بناد اچنان روزی رساند که صد نادان حیران بماند باخ صله نادان الف و ون
 اداجمه رساند الف و ون آد تقدیر در ایشدر دیمکه اصلند سدایدی ایشو معناسنه
 که حرف بیان نادان صفت مشیره در بلز معناسنه دران یعنی رزق ایشدر مه صده اناستدای
 اول حیران مبتدای ثانی بماند فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تحتیه حیرانه راجع ضمیر جمله فعلیه حیرانه
 و جمله اسمیه خبر صدد و جمله صغیر او کیرانک اعراب محلی یوق جمله ابتدایه محض نادانله خدا
 انجلیس زرق و مال و بر که یوز عاقل و نادان اول زرق و مال و جاه جلالک و بر سنده حیران و سر
 و مدهوش قالور عربیده بومضی ابراد ایشدر لیکن عربی بیلین شرح اولما نجه حفظ ایلدی و چون
 ایلدی مشغول بخت و دولت بکار دانی نیست جز بتایید اسمانی نیست باخ مصاحت کار
 وصف ترکیبیدر بیلچی دیمکه یاخ مصدر باخ مصاحت تأیید تفعیل بایند مصدر مفت
 حکم ایلک در اما بونک کی برلده مراد توفیق ربانی و لطف احسان صمدانی نکه اسماء اضافتی
 اسما مجازیدر زیر افعال حقیقی خلق عالمه اسمانی یای حرف نسبت در محض بخت و دولت
 و رفعت ایش بیلچی لکل و مبصر لغله دکلر بل که توفیق ربانی و تاید صمدانین غیر بله دکلر صالحی
 بخت و دولت علم و معرفت و کماله میسر دکلر بل که فقر و غنا و سملک خلق عالمه ارادت نه
 در انجق اوفتادسته در بسیار بی تمیزار جهنده و عاقل خوار افتادسته اصلند اوفتادسته

این تمام
 فواید از زرق و مال و بر که یوز عاقل و نادان اول زرق و مال و جاه جلالک و بر سنده حیران و سر
 و مدهوش قالور عربیده بومضی ابراد ایشدر لیکن عربی بیلین شرح اولما نجه حفظ ایلدی و چون

در خرق ایصال طریق به های رسمیه هون مجتله ترک ایله ی زیراسین تا اذات خیر در فعله اخل
اولما زاسمه مخصوص تمیز اصلنده تمیز در ایکی یا یله اما بحکم عین الفعل یا سنک حذفیه استعما
۲ ایدراج قیمت و مقدار معناسنه در وقت اذات نسبت در معنای لا زمیسی معزز و مکرم دیمکده
معناسینی مقدار صاحبیه تفسیر ایدوب معزز و مکرم معناسنه کله و کنی انکار اید بلن ایش ان جمله
سکنی جمله در جمله ضمیمه دین خطا سولیش زیرامند لفظنک ما قبلیم ایما ساکی اولور خول
واور سمبله ذلیل و حقیر معناسنه در مصرع اول تاینه مرهوندر محض دنیاده چوق واقع اولشد
بی عقل و بی تمیز یعنی تشخیص و تمیز مالک اولیان معزز و مکرم اولوق و عاقل و عالم خواد
و ذلیل اولوق عالمده بوجوق واقع اولشد کیمیا کی بعضه مرده و رنج ابله اندر خراب یافته کنج کیمیا
کاف عربله کسر یله علوم حبله نلک بر سید که بعض حبله ایله التون دن غری معنی نیاتی التون ایدر
کواد افاعله رجب معناسنه کیمیا جی یعنی اول فتنه چالشن دیمکده باحق مصاحبت غصه و غم اما
اصلنده یملک بر کن بوغرمه طور لقمه در رنج الم معناسنه ابله هون نلک و لامک فتحه لریله احو معناسنه
در خرابه ویرانه معناسنه در کنج بونده دینه معناسنه در محض کیمیا کر یعنی اول عمله سی
ایند و کوشش ایلین کیمسه غم و غصه و رنج و محنت المله مفلس اولوب کمتش و فقر و فلا کتله
اولش و تمش اما ابله و جاهل هیچ الم و زحمت چکما کسزین و طالب و رند کل ایکن ویراد نر کنج و دینه
بولوق واقع و اولشد حکایت یکی را از ملوک کنیزک چینی آورد که بود نه خوا
که در حالت مستی با وی جمع آید دخترها نعت کرد ملک در خشم شد و مر او را از بندگان بسیار
بخشید که لب ز برینش از پرده بینی در گذشته بود و برینش بگریا فرو هشته هیکلی بود
صخره جی از طلعتش بر میدیا و عین القطار از بغلش بکندید کی کنیزک و کنیز جاریه دیر
چینی به اضافت بیانیته در خشم خاندل فنی و سکون شینله غضب دیمکده شد بونده رفت
معناسنه در اذات تاکید یعنی راندل مضمونی تاکید ایدر لب ز برین بیانیته پرده بینی بورون
قلنج دیمکده ز برینش ز برینه معطوف بگریا تا انتهای غایتا چو درالی معناسنه فرو
فاندل ضمیمه اذات تاکید هشته بونده صرفش معناسنه در هیکل بونده هیات معناسنه در
حرف و صد که حرف بیان صخر جی صادق فنی و خاندل سکونیه سلیمان بیغیرت مهربی سرقه الین

عرفت در دیگر زبانه بد شکل و چرکین قیافت ایمن که سایر غریب را و کرشم طلفت بونده
 یوز معناسند در رمی حکایت حال ماضی او کرده یکد قطر قافله کری و طائف سکونیه
 بونده قطران معناسند در پس عین القطر قطران بکاری دیمکه بغل بانگ و غیر معنی فحش
 قولتی دیمکه که عریجه ابطدیر لرزه ننگ و بانگ کسره لرزه باحق تاکید کنده کاف بجل فجل
 بملک یعنی براماز قوتی که عریجه اکانتی دیر حضرت شیخ قره ننگ او صافند مبالغه بورد
 پادشاه لرزه برینه چین و لا یبتندن جاریه کنور مشرقی پادشاه ایستد که مستانک حالند آنکه
 مجامعایلیه جاریه منع ایله یعنی ال ویرمد و رضا گو ستره پادشاه غضبه کلانی قولند
 برقره قولنه بفشله که اوستا طوطائی بوزننگ قلاغنداشمشد والت طوطائی بقیاسند که مرش
 ایله بر شکل ایله بیکه صخر جتی بویه بد شکل و بد قیافت ایکن بوزن کور سر او رکب قجاری و قطر
 بکاری قولنه غند قورقاری یعنی شکلی بد کنده بغلی بد تراید ببت توکوبی تا قیامت زشتی
 برو خست و بر یوسف نکوبی کوبی شرط مخدوفه جوابد یعنی قرانک شکلی کورید بید
 فعل مضارع مفرد مخبر کوبیده ننگ تا حرف انترهای غلیت زشت و وصف ترکیبی و با حرف
 مصدر چرکین یوز لیلک دیمکه بر حرف استعلاء و اضری قره به راجعه بانگ اوزرینه تمامه
 دیمکه نکوبی یا ی مصدر به ایله ایله دیمکه ~~مخصوص~~ سن دبیده قیامت چرکین یوز
 لیلک یعنی یوز چو کنلکی انک اوزرینه مخمور یعنی کا خمر حاصلی چرکنلک اندن اوتد اولمز
 و حضرت یوسف اوزر که کوزلک یعنی حضرت یوسف حسینی بجه و پایان اولدو عجبی بونک فی
 کذلک بجه بوی غایبه در قطعه شخصی نه چنان کریمه منظر کوزشتی او خبر توان داد یا حرف
 کریمه بونده مگر و معناسند در منظر بونده شکل معناسند که اصلند که از ایله که حرف بیان زشتی
 یا حرف مصدر و او به اضافتی لایمه دراد بونده دادن معناسند ~~مخصوص~~ شخصی بر شخص ایله
 اما اولیه بد شکل و کریمه منظر هیات دکل ایله یکد انک چرکنلک و زشت و لغند خبر و بملک
 ممکن اولد یعنی چرکیکن فوق الحد ایله که قابل تعبیر کل در و آنکه بغلش بغوف بالله مردار
 بافتاب مرداد و او حرف عطف که کاه مخفد مرداد و لاشه و جیفه مراد در با حرف
 حرف ظرف افتاب مراد لایمه در ماه مرداد با مراد ایله ضرورت و زینچو خذف و ابصال اولد

مرداد تاریخ جلای حسابی اوزره شهر ضیفه نلک اورتا ایلم اسمید که اول ایدلاشه لوجیفه
 لر زیاده بد قو قارخصم علم عربلر مخصوص قرائت شکی و صورتی معلوم اولد قدنصکره قولتی
 نفق بالله افتاب مرد ماهه لاشه وجیفه کی ایدی یعنی قتی بد قو قارخصم شویله کیم هیچ بر وجهله
 قوقسه تحمل اولنما کی استعاره بوجهتندن سیاه رادان مدد نفس طالب بود و شریک غالب
 بحسبید و مهرش بوداشت بامدادان ملک کینزک راجست و نیافت ماجر کفتند خشم گرفت و بفر
 مود سیاه را با کینزک دست و پا استوار بنیدند و از بام جوسق بخند در اندازند یکی از وزرا
 نیک محض روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت سیاه رادین خطایی نیست که سایر بندگان
 و خدمتکاران بنحشش و انعام خداوندی معنادند گفت کی در مفاوضه اوشی تاخیر کردی
 چه شدی گفت ای خداوند نشنیده که گفته اند سیاه را حرف تخصیص سیاهل دیما که مهر
 میل کسر لیه محبت معنانه در بحسبید پر شدی دیما که مهر سیاهل ضمیمه بکارتن عبارتند مهر
 قاله دی یعنی بکارتن از لاله ایلدی دیما که بامدادان ابرته دیما که بام طام اوشی معلوم اولد
 یوقاری ولایت اولرینه اوشی دوزد یعنی مسطح در کاعجم بام دیر جوسق جیم عربک و سیکل
 فتحه لر بله برج اوزره اولان کوشک دوقصر معنانه و اضافت لایمه در باحق فصله و خند معروف
 در حق تا کیدانند از ند فعل مضارع جمع غایب بکیسیده صیفه ده مشترک در انالرویا استنولر دیما
 خطایی یا حق تکبر بل دات اضرب که حق تعلیل سایر جمیع و باقی معنانه مستعمله مفا
 لغت مشارکت معنانه داویه اضافت مفعولنه در کیم یا حق حکایه شدیدی بویلده مخصوص
 اتفاقا سیاهل اول مدته نفس خبشی طالب و شریک اوزو سیاهل ایک جاریه مهر و محبت
 حرکت کلوب اختیار ایالد کیدوب و مهرنی قاله دی یعنی قز لفن الی ارته سی کربلا شاه شراب
 کیندن ایلوب عقله کلدی جاریه استدی بولدی کیمجه واقع اولان ماجرای سولید بلر غضبه
 کلدی یوردی تا سیاهل جاریه الیه الی یا غنی حکم بغلیه لر و برج اوزره اولان کشاکش حصا
 خند قنقالرویا استنولر بویلده اولنجه ای خویلو وزیر لردن بریسی شفاعت یوزنی بیره قو
 یعنی پادشاه تعظیم ایلدی ویدی پادشاهم سیاهل بو خصوصه خطای یوقدر بلکه سایر
 قوللر و خدمتکار لر سعادت لویا شاهل انعام و احسان معنادلر در سیاه بیچاره ده بونی معنا

154

اولان بخشه قیاس ایدوب استرداد احتمالی خاطر کتور میوب خنکار یودی دیوما لکانه نفر
ایلیشه پادشاه وزیردن بومصاحبتی ایشدینچله دیک اکی برکجه جامعتی تاخیر ایلیسه اولو
وزیردیگ ای پادشاه سیمکوز اولدیجی حکما و عقلا دید کلری قطعه تشنه سوخته در چشمه
روشن چورسید توپندار که از پیل دمان اندیشه بعضی نسخه ده روشن برینه حیوان واقعه
تشنه صومر سوخته یه اضافتی بیانه در وهزه حرف توسل و یای بطنی اضافتی کلمشه در
خصله چشمه روشن بیانه دروعین تیراشکل عریده و فارسیه هژده بدل کنایت اولو
بونل کی برلده اضافه دلالت ایدر لیکن خالص هزه تلفظ اولماز بلکه یا یله بین بین تلفظ
اولور پس بونده ایکی هزه اضافتی کلمشه دین و اضافتی انکار ایدوب هزه صفتله موصوف
ربط ایچون کلمشه دین ذکر اولان تحقیق و تدقیقه واصل اولما مشله مبتدا پسندار فعل
نه می منفرد مخاطب پرینداریدن ظن ایلمه دیمکدر مابعد یله خبر مبتدا در که حرف بیان بیلد ما
بیانه در کوکوش و غصه کلمش فیلته که برهار و نده کجری اندیشه فعل مضارع منفرد غا
قورقه دیمکدر **لص** نارد و نله سوزان اولان تشنه و عطشان چونکه صامو چشمه
سنه و یا اب حیات بکانه ایرشد ظن ایلمه اول وقت هیبتلی و کوکوش فیلد خوف ایدوب پرواچکه
بلکه خاطرنینه بیلکمز انده فیل وارسلان و قیلان اولدوغی ملکر کسرنه در خانه خالی پر خا
عقل بارور نکند کوز مضان اندیشه ملکر اسم فاعل و الحدیلد یعنی افعال بابنده طرف
شریعت خارج اولور و نشره منکر اولان ظالمه دیرلر کوسنه بونده کاف و جمل و صی و رائل
سکونیه اجم معناسنه دیرلر عربجه جابع دیرلر در حرف ظرف خانه خالی بیانه پر یای جمل
ضمیله طولن یکدر عربجه ملان دیرلر خوان بونده نعت و طعام معناسنه در ملکر مبتدا اول
و عقل مبتدای ثانی باور یای عربیله و واول فحیه کرد و یا کند لفظیله مستعمل در و یا بعض
مشقالتی و اثبات طریق یله تصدیق معناسنه در بونده نکنه فعلیله مستعمل کلمه فعل
نهی مستقبل را یلن معناسنه تصدیق ایلمز دیمکدر باور نکند مابعد یله خبر مبتدای ثانی جمله
اسمیه خبر اول و مبتدای اول خبر ایله جمله مستانفه قدر **لص** اجم ملکر خالی اولو
یعنی تنها خانه ده که کیمسه اکا مطلع اولیه و خانه نعت و طعامدن مال مال اوله عقل تصدیق

ایلیز که رمضان فکر بر ایروب طعامه ال صوغیه ملک را این لطیفه خوش آمد و گفت سیاه را
بتو بخشیدم کنیزت را چه کنم گفت کنیزت را سیاه بخش که نیم خورده او هم اورا شاید سیاه را
را ادات مفعول بتو بخشیدم بولفظ ایکی معنایه متضمن در بری وزیر به غشلق و بری
کنیزت را را ادات مفعول بخشش فعل امر مفرد مخاطب بغشلقم دیمکد محکم پادشاه وزیر
مذکور لطیفه سی خوش کلدی و دیدی سا سیاهی بغشلقم ایکی معنایله یا جاریه بچه ایله
وزیر دیک پادشاهم جاریه سیاهه بغشلقه که انک نیم خورده سی یعنی ارتعید کنه اکالا بقدر شده
نصرت سیزت حرم که وسیرانکه متمتع اولوق جایز دکلر بوفکر لکلیا خاطر یکوردن جقق
کوت قطعه هرگز اورا بدوستی پسند کرد و بجای ناپسندیده اورا این دیمکد اضار قبل الذکر
واقعه مرجوع الیه می صراع ثانی به اولنده مقدر در انکس اوله یا خور او را انکس را نقدیری اوله
بس طریق اضمار اولماز یا حرف صلحه و نجی یا حرف مصدر پسند فعل نفی مفرد مخاطب بکنه و لایق
کورمه که حرف رابطه صفت بجای ناپسندیده بیانیه محکم هرگز اول کیمشه دوستغه لایق کورمه
که نامعقول و نامقبول بره واره یعنی کی تحبول و کی غیر سی که ازل نشین و ازل پرست
اوله انی دوست اتحاد ایل و کند و یار و یاورم دیوا کا اعتبار قلم بعض شراح جایز در که پسند لفظی
مفعول معنایله اوله یعنی مرضی و مقبول اولماست دیو لیکن فساد یا زیاده واضر در قدر تشنه
را دل نخواهد اب ذلال نیم خورده دهان کندیده تشنه را را ادات تخصیص تشنه نک دیمکد محکم
فعل نفی مستقبل مفرد فاعلی تحتندله راجع ضمیر در و مفعول اب ذلال اضافت بیانیه ایل ذلال
طلو صویه دیر لر پس بوند ذلال وصفند اطباء این مطب نیم خورده و نیم خورده بر معنایه
سابقا ذکر اولدی محکم قبیلندند دهانه اضافتی لایمه در کندیده بیانیه صراع ثانی
اذلالن حال واقع اولمش محکم تشنه نک کو کلی اب ذلالی استمز و کا مایل اولماز
قوش غزل ارتقی و سوری اولدوخی حاله اول اب ذلال یعنی هر نه قدر که بر کیمسه تشنه
اوله غری قوش کیمسه نک ارتقن و فضله سن ایچمن حضرت شیخ بوبیتی مبالغه طریقیله
سوق والا قوش غری بر صوصه دن ایچمکه اول صوق قوب متغیر اولماز و حلال ایکی
حرام اولماز جایز در که تشنه نک اغزنیک قوشنده بلیه و بلیجک اکی اه لازم کلمه واقعا

اکی اه نزه دن لازم کور و خلق چوغنل اغزی قور و کینه یلور کن بری برینک سورنجی بر
و ایچر بعضی شراح نیم خورده های رسمیه و هنزه ایله یازوب اکثر نسخه لره اسناد ایون افترا
ایلمش حال بوکه بونسخه کنده شریعت غیر یی برده کور مدک بوقدر تبسغور و اریکن قطعه دست
سلطان دکر کجا بیند چون بسکین در اوقات ترجیح دست سلطان لایمه کجا قنده دیمکده استغرا
انکارید بیند فعل مضارع مغز غایبدر بیندند قنده کور یعنی کور من چون ادرات تعلیل شرط
دین اصابت ایلمش باحق صله سرکین سینک فحی و کربله حیوانات ترسی و کرسی تقرب ایستور قن
دیر لر در حق تاکید افتاد و اواصلیه ایله دوشی دیمکدر ترجیح معروف اوقاتک فاعلید و ملاحظه
مصراع ثانی مصراع اول دن مقدمه در زیر علت معلول دن مقدمه در پس تقدیر کلام چون بسکین
در اوقات ترجیح دست سلطان دکر کجا بیند در بویه اولجه بیند و اوقات ترجیح تنازع ایله
دیمکده احتیاج اولماز بنیدک فاعلی ترجیح راجع ضمیر رفتد بر نسخه ده بیند برینه یابد واقع
اولش معنایی سر لدر ~~مستحق~~ قازورات و مهلات ایچنه دوشن ترجیح پادشاه الینی
قنده کور و ونده بولور یعنی ترسه و کویه دوشن ترجیح هر کز پادشاه الینی کور مدوی و پادشاه
انی الینه المدوی کی حاصلی پادشاهه لایق اولدو غی کی سیاهلک ارتقی اولان کنیزک دخی
پادشاهلک نظر شریفینه و فراش لطیفینه هر کز لایق و مناسب کل قصه د حصه در قاتل تشنه
دل کجا بنجواهد اب کوزه بگذشته بردهان سلخ آبدن مراد مذکور اب دلکدر ضرورت
وزنجون حذف اولدی کوزه کاف عربک ضمیمه و های رسمیه فارسیدر و هاسز کوزه عید بار غی
دیر لر بگذشته ماضی قندر کچش دیمکدر بر صرف استعادهان سلخ سینک و لامل منه الله
و نونک سکونیه طوقه یالمه دیدکری موزر غایتله اغزان اولور مصراع اولده استغرا
وار ~~مستحق~~ بر کوزه که اغزی یالمه کیمسه نلک اغزندن کچه یعنی سلخ اغزی کیمسه کمال کوزه
دن صوایچه تشنه نلک کوکلی اول کوزه دن صویه قنده طالب اولور یعنی هر نقه در صوسز اولور
ده کوکلی اندن صوایچه که مایل اولماز زیر طبعی اندن اکی ایدر بوبیت حضرت شیخ اولور غنده
نظر وار زیر ترکیبده رکیک واداسنده ضعف حاصل و علی الخصوص که بعضی متونده موجب
دکل بوبیتک شرحده مکر و هی ارتکاب یلمز دین اداده خلاف صحیح و ارتکاب ایلمش قتال

حکایت اسکندر در روی را گفتند که دیار مشرق و مغرب بحیثی که ملوک پیشین را
خزاین ملک و عمر و لشکر پیش ازین بود و چنین فتحی میسر نشد گفت بعون خداي تعالی هر ملک
که کنی فتم رعیتش نیاز دهم و نام پادشاهان جز بنیکوی نبردم اسکندر مشهور بر پادشاهان
اسمید که علم انبوتنه اخترا ایلدیلر اصح قول بود که بنی دکل ایش لیکن بر صالح و عابد و متدین
حکیم ایش کامل ایدیکه عالمی از سبط طالس الهمی ابن فیلقوس روحی دیکه مشهور در بعضی سلسله
اجدادی حضرت نوح علی بافته ایصال ایلدیلر و بعضی ابراهیم پیغمبره و ذوالقرنین لقبیله ملقب
اولسند نهجه وجه یازنشدر لیکن بویومقام استیفا سی دکل ایدیکه اسکندر دیدیلر که حرف بیاید
دیارد مراد مملکت در کنی فتحی فعل ماضی مفرد مخاطب که حرف تعلیل ملوک پیشین بیاینه در با حرف
مصاحب بنیکوی یا حرف مصدر **مصدر** اسکندر و و میه دیدیلر که مشرق و مغرب دیارین نه
وجه ضبط ایدر تحت تصرف که کنورب مستخرقلک که ایلدیکه پادشاهان خزینه لری و سلطنتی
لشکر سی سند زیاده ایدیکه حال بوکه بفتح و تسخیر میسر اولدیکه سکامیسر اولدیکه اسکندر
دیدیکه خداندک عونیلر هر ملک کنی که فتح و تسخیر ایلدیر رعیتی انجتمه و نام سلطین ماضیه ایلدیکه
غیر ایلدیکه یعنی جمیع خیر ایلدیکه که الله تعالی بکامیعه اعطا ایلدیکه اعطا ایلدیکه
بیت بزرگش بخوانند اهل خود که نام بزرگان بزرگش شین اضمار قبل الذکر طریقی
مضارع ثانیته اولنده مقتدران کسدر اجمع در تقدیری انکسرا و نحو انما و قوم از لر یعنی دین
اهل خود لایمه و فاعلی بخوانند در که حرف رابط صفت نام بزرگان لایمه دریای بطینله بزرگان
دن بونده مراد اکابر دیکه یا حرف مصاحب زشتی یا حرف مصدر چونک دیکه بزرگ
فعل مضارع مفرد غایب بریدند بر دندن دکل **مصدر** اهل عقل و فراست اول کسی بزرگ
و کبر او قوم از لر یعنی اکابر اولو کیمسه دین لکه اکابر لایمینی زشت افله اکابر صالحی اکابر ناسی
چونک لکه ذکر ایدیه فی عقلا اراذل ناسد عدایدر قطعه این همه هیچست چو می بکنند
نخت و نخت و مرونی و کردار این همه مبتدا و مضارع ثانیته مضبوطه اشارت
هیچست خبر مبتدا جوی حرف تعلیل جی حرف تاکید ز برای حاله و یا استقباله دلالت اید بر
استقبال مقامه بکنند مستقبل مفرد غایب و فاعلی این همه یه راجع تحتند ضمیر و بعضی

مصرع ثانیه مصدر و اولش فاعل و دیگر یکی فیه نظر گیر و دار و دار گیر اما عطفه یکی
بسیله صواب معنای مستعمل در گیر گیرند و دار دارند مشتق گرفتند داشتند
دکل بن احوال اشتقاقند کلیتاً غافل میشفتد بر **مشتق** جمع امور دنیا یعنی تخت و دولت
و سلطنت و مرونی و حکم و حکومت و عسکری چکوب و اورما و طعنه و فتح بمالک هیچ نسنه
دکله چون که آخری فانی و کنرا در حکم عرصه در پس عاقل اولان بونله کوکل و یروب بند
ایدو عقد قلب بیلز بعضی شرح گیر و دار طحراق و طنطنه و صاول و یوب معنای در بونله
استعمالی بود در غفلت و تمیاد میش معلوم اولکه کنز بواستعمالند کلیتاً غافل میشفتد
نام نیک رفتگا ضایع مکن تا بماند نام نیکت یادگار نام نیک بیانی و رفتگان اضافه
لامیه نام نیک مکنل مفعول اولی و ضایع ثانیسی تا حرف تعلیل بماند فعل مضارع منفذ غا
قله دیکدر نام نیک بیانی و بماند فاعلی پایدار و وصف ترکیبید دارند ثابت و برقرار
اولی معنای در اعرابان بماند خبری واقع و **مشتق** یکمشتک یعنی موانع
ایوانی ضایع ایل یعنی ادلری خیره ذکر ایل اذکی و موانع بالآخر فوا سجنه تا کم عالمه سینک
آئی ادک ثابت و پایدار و برقرار قله یعنی تا کم سنده صحیفه روزگار ده خیر ایل مذکور اوله سین
باب دوم در اخلاق درویشان یکی از بزرگان پارسیان

گفت که چه کوی در اخلاق فلان عابد که دیگران در حق او بطعنه سخن ها گفته اند پارسیان
در ظاهرش عیبی بینم و در باطنش غیب نمیدانم دوم دالک و اول ضمیمه ایکنجی دیکدر
درویشان در اهل سلوک صوفی در پارسیان عجمیه عابد و زاهد دیلر و با حرف وحدت
ادات مفعول که حرف بیان فلان الفاظ کنایه دند که حرف تعلیل با حرف مصاحبت طعنه هاتر
اعجامند زیر بونله اصلی طعن در طانک فنی و عینک سکونیه مصدر در نظر باندن
مصدی طماندن کلور طانک فحیه گفت مسؤل عنه اولان پارسیان دیدی در حق طرفه
ایکی برلده بسیله باطن ظاهر مقابلید **مشتق** اکا بردن برسی بر زاهد صورتی
که فلان عابد حقنه نه دیرسین زیر اسندن غیر ایلانک حقنه طعنه سوز سوز
که زهد و صلاحه منافی ایشلری وارد دیر پس سن نه دیرسین انک حقنه پارسیان

جواب ویردیکه ظاهرند عیب کورم و باطنند غیب بلم یعنی ظاهرند و باطنند برقص و نقص
 مطلع دکلم زیرامون لایق اولان بود که ظاهر حاله ناظر اولوب احوال درونی صلاحه حل
 ایدوب سوی ظن اوزره اولیا قطعه هرکجا جامه پارسا یعنی پارسا و نیل خراگاد
 هرکجا هرکیمه دیمکده در حرف رابطه ضرورت و زنجون کتورش جامه پارسا و پارسا جامه
 وصف ترکیبی اقسامند نه زاهد و عابد با سلی دیمکده بینک هرکجا مفعول اولی جامه
 پارسا تائینی پارسا نلک مقدم مفعول نیلک مردم ترکیب مزجی در اصلند مردم نیلک ایدی
 اضافه ضرورت و زنجون مزج ایلدیلر انکارک مقدم مفعول ایلدیلر انکارک فعل امر مردم مخ
 افعال قلوب ظن ایلدیمکده مخصوص هرکیمه که عابد و زاهد با سلی کوره سین
 این زاهد و عابد بیل و ای ادم ظن ایلد یعنی فی صالح بیل و ای کیمه در دیوا اعتقاد ایلد
 صلی با سنده اولان مادام که شریعت مطهره به مخالف برحالی معلوم اولیه حسن ظن لاری
 مصرع اولک معناسی هرکیمه پارسا جامه سیله کوره سین دین ادا ده قصو ایش قائل
 هرکجا ایشی لام جاره معناسه طوتان غلط ایش جامه اصلند جامه ایدی هنر اضافه
 صکر ضرورت و زنجون ساقط اولدی دین بیتک مضمونک یا نه اوغل محش و انکار انکا
 و انکاریدن امر و دیوب و یا لکون انکاریدن مشتق مردمینه اعتراض ایدکندی معترض
 واقع اولمش جامه پارسا خواجه سرکبیدر وسیله اضافه اولان هنر محذوف در دین
 مقصودنه و اصل اولماش منده سنده جامه پارسا به جامه پارسا تقدیرند در دیت
 بومیدانک فارس لرنند دکلد و رندانی کردن نهادش چیست محتسب ادر و خانه
 چه کار و اصلند و اگر دندانی فعل فی مستقبل که حرف بیان در حرف ظرف نهاد
 نونک کسر یله طبع و خلقت معناسند در محتسب یا عجمه امر معروف و نهی منکی ایلین
 محتسب و نهی نایج معناسند در خانه به اضافه فی معناسند مخصوص و ای پارسا
 لیلک قلبند و در رنده نهوار ایدو کین یعنی خیردن و شریدن نه حال اوزره در بن سلسله
 لازم کلن یعنی سکا احوال دروننا اطلاع لازم دکلد زیرا محتسبک او اچنده نه ایشی
 و ای یعنی محتسبک امر معروف و نهی منکره و وظیفه سی فساد و منکی ظاهر اولان

شتن

۱۵۴

اخذ ایدوب تحریک ایلکدر احوالی مستورا ولانه ترض ایلکه مخص دکلدر زیرافتها
 بیور مشلدر الفسق الحفی لا یسقط العدالة یعنی برکمه که فسقنی اخفا ایلوب اشاعت
 ایلیمه بزا کا ظالم دیموز **حکایت** درویشی مراد یدم که سر بر استان کعبه نهاده چی
 نالید و چی گفت یا غفور و یا رحیم تو دانی که از ظلم و جهول چه آید که ترا شاید درویشی
 یا حی و حدت را اذات مفعول که حرف بیان استان کعبه لایمیه کعبه نلک اشکی دیمکدر کعبه
 مکه شریفه اولان تکریم اویدر نهاده های رسی حرف ترتیب قویب دیمکدر یا حی یا غفور
 مبالغه ایله اسم فاعل غایتله یا رفیعی معنانه رحیم بوده مبالغه اسم فاعل در زیاده اشرفی
 دیمکدر ظلومده مبالغه ظالم جهول مبالغه جاهل دیمکدر چه آید نه کلور یعنی نه حاصل
 اولور دیمکدر که حرف بیان تر اسکا دیمکدر شاید فعل مضارع مفرد غایب بونده یا رایه یعنی لایق
 اوله معنانه در **توسعه** بود درویشی کوردم که باشی کعبه اشکینه قویب اکلور دی
 و سولردی یا غفور و یا رحیم سن بیلور سنین که ظلم و جهولدن نه کلور نه حال اولور که
 سکا لایق اوله یعنی بن سکا لایق طاعت و عبادت کتور مکه قادر دکلر معلوم اوله که عموم الناس
 نهاده لفظند فضا که بود و روی در زمین می مالید ترکیبی زیاده ابتدا بلیکن کتابله
 عرضی بوز مشلدر زیر کعبه نلک اشکی یرو یوقارود رادم بونیجه وای یعنی یوکسل و افتد
 بس باشی اشیکه قود و نضکره یوزین یوه سور قملک هرگز مصور دکلدر برامانعه الجماد
 ایکسی برانده و بر ساعند اولق میسر دکلدر بر استانده مراد جدار کعبه در دین بر استانده
 ایچون اولور و غنی ملاحظه ایلر مش زیر جدار ی اوزره باش قوماق سطحینه عروجله
 میسر راول ایسه ممکن دکلدر قد بر قطعه عذر تقصیر خدمت اوردیم که ندارم بطلا
 استظهار عذرک تقصیر و تقصیر خدمت اضافه تکریم لایمیه لرد و عذر اوردک
 مفعولید که حرف تعلیل بطاعت ندارمک مفعول غیر صریح استظهار استغفار باند
 مصدر دارق لایق معنانه مفعول صریح در **توسعه** یارب سنل ذات پاکله لایق
 خدمت و عبادت طاعت کتور میف بل که خدمتکده واقع اولان قصود و نقضالک عند
 کتوردم زیر عبادت و طاعته اعتمام یوق و عمل موجب جنت اولماغین بیلریم **استغفار**

شجره عاصیه بختنوک
 حسنات الابرار سننات
 القربین حدیثه ایما ورد در عباد

محض لطف و کرم که در عاصیان از کناه توبه کنند عارفان از عبادت استغفار عاصیان
 الف و نون ادات جمع در مجرای معنای کنایه کار عارفان الف و نون ادات جمع در اهل
 عرفان اولان الله دوستی از عبادت تقدیری از تقصیر و یا از نقصا عبادت در بر مضا
 تقدیر بیل **عاصیل و مجرملر** کنایه از توبه ای در اهل عرفان تقصیر و نقصا
 عبادت نون استغفار ای در لغت عبادت نون اولان قصور لرین بیل عبادت لرین عین
 معصیت عتد ای در ب استغفار ای در عبادان جزای طاعت خواهد و باز رکان بهای بضای
 و من بنده امید و ارم نه طاعت و بهر یوزه آمده ام نه تجارت اصنع بی مانت اهل
 ولا تفعل بی ما انا اهل فارسیه مذکور و ورت فقره و عجمه ایکی فقره تمة قول در و
 عابد الف و نون ادات جمع و مبتدا در جزای طاعت لامیه خواهند مفعول و جمله فعلیه
 خبر مبتدا در و باز رکان بوند اصل مفردی باز رکان در بازاره مخصوص معنای زیاده های رسمی
 کاف عجمه ابدال ای در باز رکان اولی رانک فحیله بعد کثرة استعمال الله الف اولی راسخ
 قلند باز رکان اولی پس بوعبادت تغییر بومقدار بول بول بول کثرة استعمال الله حکم مفرد
 و ادوب تکلیف و بدی جمع اولی باز رکان نادید بلمعلوم اولی که حضرت مولانا حاجی سبطه الابرار
 نام کتابند عقد هفتم ده الفی و رانک فتحه سی اثبات اید و یا ی نبتله الف و نون جمع المثنی
 بیت لیل باز رکان دیده و رست صد ازین جنس بیک جو خزند و حضرت شیخ بو سنا
 باز رکان عبارت می مقام مفرد ده ذکر پیور مشدر بیت شریفه که باز رکان نراخت در خیر
 شهر و لشکر بیت ایمل بوند باز رکان رانک فحیله او قونق کول فامل بضاعت لغت
 تجارت بومقدار مال سال ایمل که دیر مثل بر تاجر بومقدار مال و پر رسین که کند مال
 یا بنجه سنک مالکی سنک ایچون قوللنه اما بوند مطلقا اشیا و متاع مراد در با حق صله در یوزه
 دالک فتحی و رانک سکونیه جرایملکه و ولیمکه دیر لر تحریف ای در ب عوام در وازه دیر لر
 فعل امر مفرد مذکر مخاطب افعیل معنای یعنی ایشله بی با حق صله و یا ضمیر متکلم بکادیمکه
 ما اسم موصول در الدی معنای اصنع مفعول صریح و بی غیر صریح انت ضمیر مفعول منفصل
 محل مفعول مبتدا سنیمکه اهل بوند لایق و سزاوار معنای در لفظ مفعول خبر مبتدا

های رسمی بنی برین تشخیص
 افاده اید الله و نون جمع المثنی
 سبیل های رسمی

در ضمیری مجرور مایه راجعه و جمله اسمیه نکه اعلا بدین محلی یوق مانک صله یدر لافعل فعل
ذیه مفوم مذکر مخالفاً بایشله دیمکد بی سابق کی در انا اهله انت اهله کیبید بعض شخه ده بی
برینه بناد و شمش بینه دیمکد مخوش عابد لرا یلکه کی عبادتک ثواب و جزا سن ایست
واول امید ایل طاعت ایدر و یازر کانرا استا و متاعه عله عله نه بهاسین ایست لرا کیبید
نسه و یوزلر امان عبد عاصی در کاهکه امید خالصه و لطف و کرمکه اعتماد له کلام عبادت
و طاعت یوق کم مقابلنده عوض جنت و جرای کوشد جا ایدم دخی تهی دست مجرور و در
یوزیه کلام کلشم بضاعت و سرمایع یوق و تجارت کلام که قیمت و بها ایست پس بکاسن لایق
اولانی ایشله که مغفرت و رحمت در عاصی بندک سندن ایند جا ایدر و بکاسن لایق و مستحق
اولد و غی ایشله که عذاب و عقاب در زیارشد لطف و احسان جاسیله قو که کلشم بیت
کوشی و رجم بخشی روی و سر بر استامم بنده را فرمان بناسد هر چه فرمای بر آرم کشته
ضم کاف عربیله فعل مضارع مفرد مخاطب قتل ایدر سله دیمکد ر کشیدن کشتن دن دکل
جزم جیم عربی ضعی و سکون ر ایله کنایه مناسنه در بخشی فعل مضارع مفرد مخاطب بخشیدن
لفظ مشترک در بغش ظله عفو ایلک بیننده بونده ایکسینه ده تحل و ادروی و هر تقدیر
رویم و سر مهر استامم می معناه جھندن بونله مصر و فدر بنده را حرف تخصیص در لام
جاده معناسنه بنده نکه دیمکد فرمان اسند بویوق معناسنه فرمای فعل مضارع مفرد مخا
بیور رسین دیمکد بر حرف استعلاء ان اسم اشارت در چه نه هم ضمیر متکلم مخوش اکی
بنی قتل ایدر سله کنایه اچون و اکی کنایه لغم بغشلیوب عفو و مغفرت ایدر سله هر نکه ایل
یوزم و باشم استان کرم و احسان کده در حاصلی هر نه کیم بکا ایشلر سله تسلیم و رضا اوزره بیم
رو کمران و سر کشت دکل بن بنده عاصی نکه و مجرم قاصی نکه فرمان و بویوقی اولمان یعنی هیچ
نسه سولیکه مالک و قادر دکل هر نه کیم سن بیور رسله اول بویوق غل و او اعل اوزر بنیم
حالی هر نه نکیم امر ایدر سله امریکه تابع و متقادم قطعه بردر کعبه ساییلی دیدم که هی گفت
و میکی سنی خوش بر حرف ظرف در کعبه لایمیه ساییلی یا حق و حدت که حرف بیان ها حرف
تاکید و حی حرف حکایه در ایکی فعله بیله اصلی کر سینی در را دنصا که یا بیله ضرورت و ن

ایچون ساقط اولدی خوش واور سمیله وخاده روم ضمه ایله بونده مبالغه معناسی افاده ا
اید حکم اغلریج یماکه محض کعبه قیوسده خدادن سایل بروروش کوردم شکر
و حکم اغلریج یعنی جان و کولدا درده کریمه ایدریج من گویم که طاعتم بیدیر قلم عفو
برکاهم کش باحرف تاکید پذیر بای عجمیله فعل امر مفرد مخاطب قبول ایله دیمکه محض
بوییت بیت اولده هی کتله مقولیدر یعنی یارب بن ذیمزم که عبارت وطاعتم قبول ایله یعنی ضحا
نشیانمده جرایم صفایر و کباریجی اخراج ایله تا کیم مجرمینله حشر اولیم حالیکه سکا لایق اولما
عملرمد کلیتاً حکایت عبدالقاهر کیلا فی در حرم کعبه روی بر حصان نهاده
بود و می گفت ای خداوند بخشای و اکی مستوجب عقوبتم در قیامت مرا ناپا برانگیز نادان
روی بنکاشتر مسار نشوم کیلا فی باحرف نسبت کیلا فی کاف عجم کسر یله محکمت اسمیده اصلنده
کیلا دوریت در معبر اولان دشت ولا عبدالقادر کیلا فی دشتنده مشایخ عظام و اولیا کرام
مناف شتی و کوتما علیاصحاب بر عزیزدن اولیا اراننده زیاده شریفی وار حرم کعبه لامیه
حایم هملک فحیله جمع حصار که کعبه حرمنده وکیلین خرده چقل طاشلرید که فارسیجه
سک ریزه دیر بر بوشل خرده طاشلرد که بیرام کونلرنده مناده ابار اول طاشلری خدام کعبه
جمع ایدر حرمه دو کونلرنده ها حرف ترتید قویوب دیمکه بوهابی شرحنده یاز میان
معنای ترتیبی بلزایش و یازوب قوش معناسی ویرنده کذلک بنجشای فعل امر مفرد مختا
اسر که دیمکه ناپینا نا حرف فی یعنی حرف توصیف فی بنی صفت مشبیه در ناپینا اعجمی دیمکه
بر حرف تاکید انگیز فعل امر مفرد مخاطب برانگیزیدن انگیختندن دکل تا حرف تقلیل روی
نیکان در مراد نظر و مواجهه نیکاندر شمسار میل سکونیه صفت مشبیه در حجل معناسنه
نشو فعل فی استقبال اولیم دیمکه محض عبدالقادر کیلا فی حرم کعبه یوزینی
طاش دو کونلریسی اوزره قویوب سولردی یعنی مناجات ایدریج که یارب رحمت و عفو ایله
واکون عذاب لایق و مستحق ایسم یعنی عقوبت مقر ایسه باری قیامتده بنی اعجمی حشر ایله تاکیه
مقبول قوللرت نظر نده و مواجهه سنده خجل و شمسار اولیم قطعه روی برخال عجز میگویم
هر که که باد می اید روی مقدر نهاده ناک مقدم مفعولید تقدیری برخال عجز نهاده

میگویم در سحر که ظرف میگویم در محصول یوزی خال عجز و مذلت تو یوب سولر هر
 وقت که باد سحرگاه صوب الیه یعنی اسه ای که هرگز فراموش نکنم هیجست از بنده یادی آید
 ای حرف ندانم ای محذوف تقدیری ای جانان که حرف رابط صفت فراموش اصلی فراموش
 در او ضرورت وزن ایچون حذف اولندی بودله ضایرله ماقبل مفتوح اولوق قاعده اولدی و غیبه
هیجست تا ضمیر خط تقدیری هیج تراد زیاد الکدر محصول بوبیت میگویم مقلید یعنی
 ای جانان که بنده هرگز یاد یعنی امق کلوری یعنی عجب اسنه بنده کی هیج یاد اید و اکار سین
 حال بنسلی هیج خاطر که کلوریم باد سحر در مراد صبا در زیر عاشاق دلفکارک خبر و شی
 و سلام و کلامی ایصال و اظهار شوق و غرائی جانان قنده ایلان اولدی ایچی اکار برید عشاق
 و بیل مشتاقان دیر برید صبا ده دیر حکایت دزدی در خانه پارسایی در آمد چنانکه
 طلب کرد چیزی نیافت دلتل شد پارسا را خبر شد کلیمی که بران خفته بود در ره کندم ز انداخت
 تا محروم نکرد دزدی یا حرف و جدت در حرف صله خانه پارسا لایمه و یا حرف و جدت در آمد
 دیگر دلتل و تنکلا و صف ترکیب بر بیض و معناسنه در پارسا را ادت منفعل کلیمی یا حرف و جدت
 که حرف رابط صفت خفته یا تمش و او پیش دیما که ره کندرانک فتحی و هانک سکونله و کاف
 عجل ضمیمه کچدی برینه دیر ترکیب منجید انداخت اندی دیگر تا حرف تعلیل نکرد و اولیا
 و در غیبه محصول براوغی بر عابدک خانه سنه کرمی بر نسنه او غریغی اولقدار اول
 ایچنده بر الا حق نسنه ارادی بولدی بیض و اولیا عابدک اولدی یعنی اوینه اوغی کیر ترکیب
 معلوم اولدی بر کلیم که او زنده یا تمشک دزدک کچدی برینه اندی تا کیم محروم اولیه و یاد غیبه
 قطعه شنیدم که مردان راه خدا دل و دشمنان را نکردند تنک مراد آن خدا لایمه لر دلد و دشمنان
 ده بولدی در و نکردندک منفعل اولی و تنک تا نبی محصول ایشتم که خدا بولینک مرد لر
 و رجال الله یعنی مردان طریق حق و دشمنان بیلد دلتل و پریشان خاطر ایلدی بلر که عدولینک
 ده خاطرین رعایت ایلدی تر کی میسر شود این مقام که باد و ستانت خلافت و جنگ ترا سکا
 دیما که رکی فتحی دیما که و قندن سؤلدر که حرف بیان محصول سکاچی میسر اولور بو مقام یعنی
 دشمنانک خاطرین رعایت ایلک مقای که دوتلر که جنگ و جبال ایدر سین و نزاع و خصم ایدر

اوتم هیج بنده
 یاد کلوری

یعنی بن که دوستی که به معاش و به زندگانی پس و شکر که چنانچه حسن زندگانی و صفای شکر
 اوزنه اولور سین مودت اهل صفاچه در روی وجه در قفانه چنانکه از بیت عیب گیرند و بیت
 بمیرند مودت محبت معناسه در اهل اضافت و اهل صفاچه لایمه لرد نه چنان اولیه دکلده
 دیما که کفر بیان پس ارد معناسه در واز بونده ادات ظرف در بیت تقدیر نه کیرندک ظرف
 مکانی و عیب مفعول گیرند فعل مضارع جمع غایب گیرند طوالت میما که پیشراولک وقت معناسه
 در واز خطا ایچو نمیرند فعل مضارع جمع غایب میرند اولرد میما که ^{لک} اهل صفا
 و ذوق محبت و مودتی حضورده و غیبتده یعنی اوکلده وارد که برابر در متفاوت دکلده انزلت
 حالی ابله دکلده که ان که و غیبتده عیب و نقصانک طوالت میما که و حضورده محبت و زافت
 ایدق یوکلده اولمک دعوا سی ایدر حالی حضورده و غیبتده صافی در و نلرد بیت در برابر
 چو کوسفند سلیم در قفانه کورک مردم خوار کوسفند قویون کورک مردم خوار اضافتی
 بیانه در مردم خوار وصف ترکیب مردم محبت معناسه ^{لک} یعنی اهل صفا نک تقضای برابر که
 و حضورده قویون کی سلیم و حلیم کوتر لکند و لای اما انکه و غیبتده آدم محبت قویون کی در
 اهل تفاوت حال لای بویه در اما اهل صفا و اصحاب وفاده بوجال یوقد بل که ظاهر و باطن ^{مفعول}
 و درون و بیرون لای طیب و طاهر حضورده پنجه ایسه غیبتده همان اولیه در ارد کجه بود و
 و او کجه برد و ولود کالابل که ارد که و اوکلده برابر در لر بیت هر که عیب کون پیش تو اورد و
 بیکما عیب تو پیش کون خواهد بود عیب کون لایمه و اورد شمرل مقدم مفعول
 پیش تو لایمه و ایکسنل ظرف مکانی عیب تو لایمه و مفعول خواهد بود پیش دکان لایمه و ظرف
 مگن بر مصدر معناسه در ^{لک} هر کجه که غیر لایت عیب و مثالی سنل حضورده که کنوز
 تعداد اید یعنی بر بر سولیه بی شک و ریب سنل دخی عیب و نقصانکی غیر یلوه نقل ایدق سولیه
 کلک حالی یا از کجه لهر کسی دم و قرح ایلده در یوز بیلک احسا ایلسل فایده ایتیز یزاید
 در ایلک بلن بل که ایلک قسنده یرامن لعد حکایت تنی چند اند و ندر کان متفق سیاحت ^{نهاد}
 و شریک رنج و راحت خواستم که مرافقت کنم موافقت نکردند تنی یا حرف و حدت روندگان روند
 جمیدر سیاحلرد میما که متفق سیاحت اسم فاعلک مفعولنا اضافتی در سیاحت سنل کس

حکایت

ایله مصدر در ضرب بایند تقدیری بر یوزنده یور سوب کتمکه دیرلر شریک رنج اضافی معنی
در تقدیری شریک در رنج در رنجده و المده شریک دیمکه راحت رنجه معطوف کنه بودند
مقدوره در عرافت مفاعله بایند مصدر دیرلر شلق موافقت ده مفاعله دن مصدر
اویق معنی **و کتب** سیاحلر بر رنجه کیسه سیاحته متفق ایدیلر یعنی سیاحت ایلکه اتفاق
ایلشلریک و رنج و راحت شریک اولشلریک یعنی روزگار کرم و سردین و راحت و دین
بیله چکه لم دیوقول قرار ایلشلرایک شیخ بیور دیلدیم که بونلر یولدا شلق ایدیم یعنی دینیایی
بیله کن ملک مراد ایدیم لیکن بو خصوصه بکا موافقت ایلدیلر یعنی یولدا شلق قبول ایلدیلر
کفتم از کیم و اخلاق بزکان بدیست روی از صاحبت مسکینان تافتن و فایده در معنی
کرمین در نفس خویش این قدر قوت و قدرت میباشم کرد خدمت مردان یا رشاظر باشم نه بار
خاطر اخلاق بزکان لامیه در بعض نسخه ده کیم اخلاقه مضاف واقع در بدیع عجیب و غریب
معناسته در بوند بعید و جود معناسته در صاحبت مسکینانست مفعول اضافیه تافتن لغته
دوندیمک و بومک معنادار ما بونلر کی برده اعراض معناسته در فایده داشتک مفعول اولی و دین
ثانی که فی تعلیل نفس خویش لامیه و اور سیمله کنده معناسته در میباشم فعل مضارع منکم
و صده اکلم دیمکه که حرف بیان خدمت مردان لامیه یا رشاظر بیانه یا یولداش شاطر یا غنه
جوبلر خدمتکار یا رشاظر لامیه **و کتب** حضرت شیخ بیور در و نده لر بی مرافقه قبول
ایلینجه دیدیم که اولولر کمرلرند و اخلاق حمیده لرندن زیاده بعید و مسکینلر و فقیهلر
مصاحبتن اعراض ایلک و انلر فایده در بیع طوق زیر این کنده نفسیده و عقیده بومقدار
قوت و قدرت دارک و احساس ایدیم که یارلر خدمتده یا رشاظر اولام یا رشاظر اولیا جماع
هر جمله بندن حفظ ایلرسلر الحاصل کلام بوقدر اعراض بیور مال بیتان لم اکی راکب الو
اسعی کیم حامل الفوا ان ولم اکیسیده حروف جاذمه دندر حتی بعض علما بعدینه کان فعل
مضارع عامل اوللر نیده اختلاف ایلدیلر کیسی عامل اولن آن در و کیسی کم در دیدن اکی اصلده
اکون ایدیک جمله و او دوشده کفل مضارع متکلم و صده صیغه سیده راسی تحتند انا مستر و خبر
راکب در مواشی به اضافت اسم فاعلک مفعول اضافیه مواشی ماشیه نلر جمعیه بوند

بیت طول معنای مراد در آن کبی و قطری اسعی فعل مضارع متکلم و حده در مجزوم اولیاد و غند
معلوم در که اکی ده عامل اولان کم در آن دکل کم اسعایه متعلق در حامل لفظ منصوب حاله
اسعائک فاعلند غواشییه اضافی سابق کبی در غواشی غاشیه ناک جمعی را کی قول لغت دیرلو
محسوس اکی طوره سوار اولماز سم یعنی سیر کله صاحب و یاران و راکب یحتمل اولغه قابلیت
ولیا فتم اولماز سه غاشیه دارکن اولوب خدمتکن ایده راکب کیدر یعنی صاحبکن اولماز سل خدمتگا
اولغه لیاقت و استحقاق اکلر ز کتد و مزده سعی بور مکده دیرلر یونده سعی کوشش معنایه اضایلین
لغتیه ای سعی ایلمش یکی از آن میان گفتارین سخن که شنیدی دلتک مدار که درین روزها در
بصورت رویشان در آمد و خود را در سلک صحبت ما منتظم کرد از آن میان ارا لوند یکده مدار
مفعول اولی و تنک ثانیسی که حرف تعلیل روزها روزک جمعیه بکونلر یکده یا حرف ظرف صوت
در ویشا لامیه خود را از آن مفعول و خود کردک مفعول اولی و منتظم مفعول ثانیسی در سلک در حرف
صله سلک دیزی و دیزی ایلکی صحبت اضافی بیانیه و مایه لامیه در سلک کردک مفعول غیر محجب
محسوس بن مذکور سوزلری سوزلجیل بریسی ارا لوند دیدک بوسوزدن که ایشتمک کو کلنی
تنک یعنی تنک دل اولمه و خاطرک بحضور طوعه زیراسنی یولدا شلغه قبول الیموس سنکله مراقبت
ایلدیکلر اصلی بود که بکونلر ده براوغری صورت در ویشاند بیزه داخل اولدی یعنی بیزه یولدا
اولدی و کند و بی بنزم صحبتند دیزینه دیزی یعنی بنزمه هم صحبت هم عشرت اولدی بیت چه دانستگار
که در جامه کیست نویسنده داند که در نامه چیست مردم اسم جمعه که فعل جمعه فاعل اولغه قابلیت
که حرف بیان در حرف ظرف جامه لباس کیست های رسی یا به تبدیل اولمش نویسنده اسم فاعل
که حرف بیان نامه مکتوبه دیرلر که عریجه صحیفه دیرلر بعض نسخده خامه برینه دوشش قلم معنه
محسوس خلق عالم نه بیلور که لباس ایچنده کیمدر یعنی صالح و طالح ظاهر لباس بدن معلوم اولماز زیر ایچنه
صالح و زاهد و عابد ستر حال ایچون عوام شکنده کن و نیچه طالح و فاسق و فاجر ذکا زها و عبا
و صلی ایله تلبسده رفیق و مخوری اخفایچون حالی کیمس ناک حالی لباسدن معلوم اولماز نه که
مخفی یازیلان مکتوبه نه و ارا یروکن کاتب بیلور ایچنق یعنی یازن کاتب بیلور ایچنده نه وارنه
یوق ایچنق بهر حال مخفی کاری خداییلور فقط از انجا که سلامت حال در ویشانت کلمات

فضولش نبردند و بیاری قبولش کردند از اینجا اول مقام و مرتبه دن و اول جهته که
 فرع بیان سلامت حال در ایشان لایحه در سلامت حال در مراد صافی درون و بی غرض
 و بی علت اول از آن کنایت در کمال فضولش لایحه در وطن فاسد و وهم باطل معنای
 یعنی لباس فراده اول و غیبه ای باطل و فاسد اعتقاد ایلدیلر وانی یار و باور اعتقاد
 ایلدیلر گرفته قبول ایلدیلر اول مقام و مرتبه دن که در ویشا صافی درون و بال
 ضمیر لرد و هر کس حسن حاله متقدم اول و قلری جهته دن اول کیمسه یه یار امن در دیو اعتقاد
 ایلدیلر و حقه سوء ظن ایلدیلر صلی زنی صلیاده اول و غیبه ایچی کند و بی صالح و جان
 اکله یلر و مصاحبت این اختیار ایلدیلر مشغول ظاهر حال عارفان دلقست این قدر پس
 که روی دلقست ظاهر حال لایحه و مبتدا عارفانه اضافت لایحه عارف بالله دیمکه یعنی من
 عرف نفسه فقد عرف ربه دید کلید دلقست الی فحیله و لایحه سکونیه فقر خرقه سی خرمیه
 در این ظاهر حال عارفان دلقست و لغه اشارت در قدر مقدار معنای در پس یتردیمکه در کافی که
 حرف یاروی بوند ظاهر معنای در یعنی غیبه مقابل حضور دیمکه نکر و رایلیمکه چه
 در روی وجه در قفاد حرف صله و یا حرف مصاحبت و خلق معروف بوییت بوییت ماسته
 حکم تعلیل و اقصای یعنی یاران مذکور دزدی صلی و لباس عارفینه اول مسیله اکتفا
 این یولداش لایحه قبول ایلدیلر و بوند احوال در ونه اطلاع و باطنینی استکشافله مقید اول
 زیرا عارفین ظاهر حال خرقه صوفیه در بومقدار کفایت ایدر ظاهر لایحه خلقه اختلاطه
 یعنی ظاهر لایحه خلقه و باطنی حقه اول لغه بومقدار کفایت ایدر زیر باطنینه اطلاع میسر
 این خلق عالم بیلور اخلاق بسویارانه انک لباس صوفیانه سنه اعتبار ایدوب ای عارفینه
 ظن ایلدیلر و یاران و مصالح ایدر بوییت کلمیه انواع تصرفات ایلدیلر فایده
 تکثیر کلام و اطاب مقال بلیشکه هضمه قابل دکل عفا الله عزهم در عمل کوش و هر چه خوا
 پوش تاج بر سر نه و علم بردوش در حرف صله کوشه متعلق هر چه خواهیند مقدم مفعول
 و مجموع بوش نه فصل امر مفرد مخاطبه بودیمکه در عمل معطوفه تلمیح و عیان جرایم
 عربک و عجمک دینجیاریک او موزنه قویوبانکه جرایلر کلری عمل در تلمیح عمل سیمی و کوی

همه مظهر قدرت

ایله وهرنه لباس کیرسل کی یعنی عمل صالحه اعتدایله وهرنه ایسترسک کی تک هه احرام اولسون
حریر و التوقلی اسباب کی کسه باشکه پادشاهلر تاجنی قوی یعنی پادشاهانه تاج و لباس
کی کسه کرایانه زیر او موزه علم قومندن مراد کمالک ایلمکد رسته که عرب و عجم کمالک
داید. بوبیتک معنایه بعضی شراح اولقدرباوه لوسویشلر که بالضروره صداع ایرضااید
زاهدی در لباس پوشی نیست زاهد پالک باش واطلس پوش زاهدی یا حرف مصدرب
لغته دوه نلک سری التنه اوردقلری چولدر که عجمی جلمس دیورلر اما بونلک کی برده
اسکی بوسکی لباسه که فقر اکیر پلاس پوش وصف ترکیبیدر خرقه پوش کی پوشیده نلک
کیمکد دیمکد پلاس کیمکد یا حرف مصدرب زاهد پالک بیانیه باش امر فرد مخا^{طب} اطللس^{نونه}
معروف قماش پوش فعل امر فرد مخا طبعی دیمکد عرب البس دیور^{لوسو} زاهد^{لک} اسکی
بوسکی کیمکد دکلر یعنی فراق قرین کیمکد دکلر زاهد^{لک} زاهد پالک اول کر جکد زاهد
عابد اول مخا اطللس وکجا و دیبا و سراسر کی یعنی زهد و تقوی نه لباس فاخر له اولور نه غیر فاخر له
حاصلی صوفی مجرد کهنه پلاس و صوفیانه لباس کیمکد دکلر بل که افندیله معامله دوش^{حضرت شیخ}
مرادی لباس حرام کیمکه اغراد کلر بل که مرادی لباس فاخر زهد و تقوی به مانع دکل مادامکه اکا
کوکله تعلق اولیه حاصلی افندکله معاملک درست اولد قد نصکره لباس فاخر و غیر فاخر براب
اولورنکه نفحات انسده حضرت مولانا جامی شاه شجاع کی مایندن نقل بیورر که صاحب ولایت
وکرمانان ایکن قماش کیردی واولاد سلاطیندن ایدکی ترک^{بیه} دنیا شروست و هوس پارسای
نه ترک جامه و بس ترک دنیا مصدرب مفعولینه اضافتیدر شروت و هوس دنیا به معطوفند
ترک خبر مقدمه پارسای مؤخر مبتدا و یا حرف مصدر نه حرف نفی ترک جامه اضافتی سابق
کی در و بس واوله انحق دیمکد فقط معنایه^{لوسو} زاهد^{لک} و عابد^{لک} و صوفی^{لک}
دنیا بی ولذات نفساینه بی و هو و هوسی ترک ایلمکد در مجرد ترک لباس فاخر و تبدیل
شکل ظاهر ایلمکد دکلر یعنی صوفی^{لک} انحق لباس فاخر کیمکد دکلر و بس لظنه کی
واو ضرورت وزن ایچون کلمشدر دین یوکلمه نلک استعمالدن اکاه دکل ایش در کرا
غند مرد باید بود بر خشت سلاح جنگ چه سود کرا غند و کرا کند و قرا کند کاف

عرب و قافله فتحه بربه و زای عجمه و نونک ما قبله کاف عجمه یعنی ای لغته بربه کاف
 ثانی عجمه را ما او کسی عجمه ترا کنی بعضی زای عربله او قود یار حالی او بی بربه
 ذره وجه و جوشنه دیر بود مصدر معناسنه درخت بوند قورقا معناسنه درختکه
 رو میله خریفه بدو بخت دیر برایکی نقطه ایله سلاح جنل لامیه درخت و درخت
 و جوش ایچنه و در برادر بی پروا کولک الاحتش و نامرد که نلک اوز رنده الت حرب کولک
 و سلاح جنل نه فایده و بر حقتن کلچک قصه دن حصه بود که درویش لبا سنی کچک
 اول لباسل مقتضاسنی ویرملک کولک و الا ترک ایملک کولک فی الجملة روزی تاشب رفته بود
 و شبانه پای حصاره خفته دزدی توفیق ابرق رفیق برداشت که بطرارت میرم و خوش
 بغارت میرفت فی الجملة محصل کلام روزی یاحرف و حداثه ای غایتی شبانه که اخشام
 وقتی دیمکد بجه که صباح وقتی اوله و غی کبی یاحرف طرف پای حصار لامیه حصار دیمکد
 و یاحرف و حداثه یا تمش و ابروش بیننده مشرک دکنه بودیم مقدر دزدی توفیق
 بیانی بی دت و بی بخت دیمکد ابرق رفیق لامیه یولدا شک ابرق یعنی برداشت قال الله
 دیمکد که حرف بیان و یاحرف تعلیل بطهارت یاحرف صله طهارت دیمکد و ابرق مذکور
 دزدی توفیق کید خود ادا تا کید بغارت باینه حرف صله غارت یغایر کید مشرک
 محصل کلام بر کون اخشام و کمشایدک و اخشام وقتی بر حصار بیننده یا تمش
 ایملک دزد بدخت و بی دولت بارانک برینک ابرقنی قال الله که طهارت کید مردی اول نامرد
 مکی غارت یغایه کید مش روزی تاشب برینه روزی و شب یازان معناه جسته ناظر
 دکلش بیت پارسایی که خرقه در بر کرد جامه کعبه راجل خرخر پارسا بینک مقدم معقول
 که حرف بیان و یاحرف ظرف صفت خرقه کردک مفعول صریح و در بر غیر صریح در حرف
 صله و بر اوست معناسنه اسم در اوستنه ایملدی دیمکد دیکمکن کنایت در جامه کعبه
 لامیه یای بطینله و را ادا مفعول جل خلاصه در کینه یای بطینله جامه کردک مفعول
 اولی و جل خبر تائیدی جل صلته جملة ضمی و لامک تشدید به ضرورت وزن ایچمی تخفیف
 قلنشد معناسنی معلوم محصل عابد و زاهد کور که خرقه صوفیانی و لباس دانی

اكنه ادي و كيدا مکه اور تي خوه جل ايلدي يعني بويله بدخت و بدم اخرقه صوفي
كيت همان كعبه اور توتني خوه جل ايلك در صراع اولك معناسني پارسايي كوركم اوز رنده
خرقه ايلدي دين معنايه اي لباس كيدره تمش چنداكنه از نظر درويشان غائب كشت
برجي انحصاره برفت و درجي بدزد يد تار و زروشن شدن تاريلك دليغي راه رفته
بود و رفيقان بي كناه خفته بامدادان همه را بقلعه بردند و بزدان كردند از ان تا پنج ترك
صحت كقيم و طريق غلت كرفتم كه السلامه في الوحدة ببرجي با حرف صله بر جلد مراد حصا
برجيد و يا حرف و جلد بر بوجه ديمكده برفت چيندي ديمكده عروج معناسنه ببرجي از حصا
لفظي متن ايندازايد ايشلر ديج جواهر حقه سي و يا حرف و جلد اخي حقه سنه تخصيص الدين
بلاخصا ايشلر بدزد يد او غلدي ديمكده تا انتها ي غايت ايجو درالي مضار و زروشن
شد صباح اولجه ديمكده بونده شدي مصدر صورتند شدن يازنلر عجب نه معنا ملاحظه
ايلد يازنلر ايلك دل يرينه آن در تاريلك يازنلر متني تحريف ايشلر مباني برخيلي ديمكده رفيقا
بي كتابيانه خفته يا تمش و او روشن يكد و بزدان با حرف صله كردند ايلد يازنلر يعني بس
ايلد يازنلر تخفيف با بند مصدر وقت تعيين ايلكده ديرلر تواريخ ده ديرلر همنه نك يرينه
اوله اخت و ورخت بر معنايه دبر نسنه نك و قتي تعريف و تعيين ايلكده ديرلر اما بونده
وقت مراد در ترك صحبت مصكده مفعولنه اضافيدر كقيم فعل ماضي متكلم مع الغير يعني
يارانله اتفاقا ايلكده و سويلشك ديمكده طريق غلت لاميه و يا بيانيه كه حرف تقييل السلامه
زير سلامت و حضور في الوحدة تنها كده و يا لكن لقده در ديمكده تركيب اولقد
كه در ويشلر نظردن غايب اولدي يعني هانكه حضور لرنده و نظردن ناپيدا اولدي
بر بجه چيندي و بر جواهر حقه سني او غلدي معلوم اولكده درج كچه جواهر حقه سنه
ديرلر و خاتونلر زينت اسبابنه كاه ظرف اولان نسنه يده ده ديرلر كه رومده اكاير جق
ديوب اطلاق ايدلر ليكن بونده اهاال اوزره مذكور در يعني ايجنده نه وارايدني
معلوم دكل بوده غريب قصه در كه حصاره پنجه كيردي و حقه طور دوخي بر عاينجه
بلدي بوكتابك بومقاي تره دن خالي دكل و روز روشن اولجه يعني صباح اعرجه

اول قرأ کلابی چلی یول کمتشد یعنی خلی مسافه قطع ایلشدی و بی کناه یولدا شکر کند و حاله
غافل یا متسلو ایدر ارنه بی جمعنی قلعیه ایلته یلر و زندانه حبس ایلد یلر اول زمانه بری
کمسه ایلده همصبت اولوب اختلاط سمتین کسدت و هیچ کمسه ایلده لغت و مرافقا بلم
دیوقول قرار ایلد و خلقت انقطاع و عزلت طریقنی طوندات زیر سلامت و صده دره
خلقه مناسبتی و الفتی قطع ایلک حضور و صفایه سیرر حالی خلقله اشفاق باشاغرسید
قطعه جواز قوی یکی بی دانستی که نه که رانزلت ماندنه مر داقوی یا حرف و حدیث
حرف سلب و انشراح مصدر و علم معنایه بیلش دیکر و یا حرف مصدر بیدانستی نادانلق
دیکر که کاف عربک کسری و های اصلیه ایلده کچی دیکر و مه میل کسری و های اصلیه ایلده
کچی دیکر اوله معنایه در و رالادت مغفول منزلت بونده قدر و مرتبه دیکر که و مه
ماندک مغفول اولدی و منزلت تانیسی چونکه بر قومدن بریسی نادانلق و جاهلان
ایلیه حالی ناشایسته اش اشلیه اول قومک نه کبیرینه حرمت و رعایت قالورنه صغیرنه یعنی
برینک کنایه جمیعنه سرات ایدرنه که تعیین ادا حکایه سنده سابق اولدی نی بینی که
کاوی در علف زار بیا لایده که کاوان ده را نی بینی فعل فی استقبال مفرد مخاطب استرا
مستمن کو بریسی دیکر که حرف بیان کاو کاف بحمله صفر دیکر عرجه بقدر برلر و یا حرف
و حد علف زار طوار و تلیاجق سنه زار ادا تد مد خوینک و فریتی افاده ایدر کلزار
ولاله زار کچی کلک و لاله لک دیکر بونده علف زار اکنیککه و چا برکه عامر و یا لایه
فعل مضارع مفرد غایب بولشدرد دیکر معنای مطابقیسی بود معنای لازمیسی انجند
دیکر همه ادات تاکید کاوان الف و نون ادات جمع و دهه اضافت لامیه در اصلی دیه
ایر لیکن یا سزا استعالی زیاده در اصلنده کوی و کند معنایه در و یا ادات تخصیص
مستفهام استغرام انکاری طریقله یورر کو من مسین که برکا و اکنیککه و یا چا برکه
کولک جمیع کاو لر نی الوده ایدر یعنی اول برکا و زبان ایلککه جمعی یا کو تک برلر و یا قور
کسلورننه که نه کوه مشاهد اولشد حاصلی زیاده تکار لغی بریسی ایلر و اول سبیل
غیرله جفا و بلاس ابریشور قصه دن حصه بودر که ارامدن بریسی قباح ایلکله

جميع زندانه كروى پنجه عذاب و عقاب چكدك كه كهتر معناسنه در بل كه اندن محقق در دين
 قتي كروده قلشلمه مهر معناسنه در بل كه اندن مقصود در دين سابقه ككي وجهه ككي
 ايشرف تا مل علفنوار تار ليه تخصيص ايند نلر تخصيص بلا تخصيص ايشرف اسم مكاني ساير اسم
 مكانه قياس ايدوب معلف دين يانندن سويلش زير ايونك اسم مكاني معلف كلو ايلك
 كسري و عينك سكوي و لامك فحيله آراي ده دكلو اصلي رادي در فتر بر آخورد
 آلا و كنده تكنه شكنده بر نسته يا پولر اولغي و صافي وارپه ائلك ايچنده بر علفنوار معناسنه
 دكلو نظن ابلدوكي ككي بونچيون ابن سیدی علي زاده علف زاري مرچي ايله تعبير ايشرف يا لایه معنا
 مطابقه نور كچه بولشدر ديووب معنای لازميسي اذا وجفا ايدردينه تفرض ايدن كندكي
 معترض در زير مقام لزوم و مطابقه اعمد كفنم منت خدا بر اعز وجل كه از فوايد در وينا
 محروم نمائند كچه از صحبت ايشان و حیده شدم و بدین حكاية مستفيد كشم و امثال مراد
 عرب نصيحت بكار ايد كه حرف رابط صفت و يا حرف بيان فوايد فائدة نك جمعيد در وينا
 اضافي لاميه در صحبت ايشان لاميه و حیده بالكوند يكك در ترنا معناسنه بعض نسخه ده و حیده
 برينه فريد و شرف مستفيد اسم فاعل فائدة لخيچي يكك امثال مثالك جمعيد بگذر يكك
 مراب اضاف لاميه در ورا ادا ت تخصيص بنم ككي سياطر كه هه ادا ت اكيد مرچي تا كيد ايد
 با حرف صله امثال ايلك مفعول صرحي و بكار غير مرچي و در هه عمر ظرف زمانى ~~مفعول~~
 اول در وينا شردن بوسوزجا ايشيد بيلك ديدم شكر الله تعالى به كه در وينا شلر ملاقاتي
 بر كندن محروم قائم بل كه فوايد عظيمه لرندن فائدة متداولم اكچه شرف مصاحبت
 و سعادت مرافقت لرندن ترنا دوشدم يعني كچه سيز كه مصاحب مرافق اولدم اما سيز
 منتفع اولدم حاصل بوايشد كم حكايتك بكا چوق فائدة حاصل اولدم و بونصيت بنم كيد
 تمام عمر نده ايشنه كلو يعني بونصيتي ايشدن كمال مرتبه منتفع اولور و بدین حكاية اولده
 و او برينه امایان جميع نسخه لر مخالف يا ز مشر مشوي بيلك نا تراشيد در مجلسي بر خجده
 دل هو شمدان بسي بيلك يا حرف مصاحبت سببي متضمن نا حرف فني تراشيد كنده بولش
 و نا تراشيد بونلدف ديكك حاصل ناساز و نا هوار دن كناية در مجلسي يا حرف وحدت

بر جند با حرف تاکیده ر جند فعل مضارع مفرد غایب بونده فعل لازم در اما متعبد به کلام
 دل فاعلی هوشمندانه اضافت لامیه در عاقله ن دیمکد بسی یا یا صلیه ابله خوف دیمکد
 بر مجلسه بر ناساز و نا هموار کیمسه سیله عقلت و فضلانک کو کلامی خوف
 رنجیده اولوب خاطر لری زیاده بریشان اولوب بسی لفظی هوشمندانه قید ظن ایلین
 ایش اکی برکه پر کنند ان کلاب سکی در وی افتد کند مجذب برکه باندا ضحی وائل سکون
 کوله دیر لر و عریجه حوض و عذیر دیر لری سکی یا حرف وصف و ی ضیری برکه به راجعه کلام
 بر اولوق اعتبار لیه افتد معنای شرطی متضمن فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تختنه سکده
 کند فعل مضارع مفرد غایب کنیده نند مشتق فاعلی تختنه سکده راجع ضمیر ر کند فعل مضارع
 کوریده نند دین غریب خطا ایش مجذب میله و جمیل ضمه لریله و سکون نونله مراد و نایاب
 صوبه دیر لر خصوص اکی حوضی کلابدن بر ایله لر برایتا پیچینه دوشیده مرار ایدر قصه دن
 حصه د بود که بریر من شیخ ابونک ادنی یا امان ایدر برکیر متصل اولان هنر و حد ایچوندر
 دین اسکی خطاسی اوزره مصر اولش **حکایت** ذاهدی مهمان پادشاهی بود
 چون بر سفره بنشستند مکران خورده که ارادت او بود و چون نماز برخاستند بیشتر از آن
 کرد که عادت او بود تا ظن صلاحیت در حق او زیادت کنند زاهدی یا حرف وحدت مهمان
 میله کیری و هائل سکونیه قوتی معناسنه در پادشاهه اضافت لامیه در و یا حرف وحدت
 بود ادا زمانیه و یا فعل ماضی چون حرف تعلیل بر حرف استعلا سفره او ستند یله
 بد کلامی نشنه بنشستند با حرف تاکیده نشستند فعل ماضی جمع غایب او توردیلردیمکد
 مکرکم کسبک و ترادات تفضیل اکساکل دیمکد خورد فعل ماضی مفرد غایب یدری دیمکد
 که حرف بیان ارادت افعال با بنده مصدر در بیک معناسنه و ضمیری اضافت لامیه در بود
 ادا زمانیه بنماز با حرف صلح برخاستند قالع دیر برخاستن دن مشتقد او ر و طوری
 معناسنه بیش بای عربله کسر لیه زیاده دیمکد و ترادات تفضیل زیاده ر دیمکد که حرف
 بیاعادت اولامیه تا حرف تعلیل ظن صلاحیت مصدر مفعولیه اضافتیه صلاحیت بای
 مخففه مشرت یا زان خفت ایش حق اولامیه زیادت بونک کبی تا لر عربده کرد یا زیلور

اما عجم اوزون یازاد محمّد برزاهد برپادشاه قونی ایدی و یا قونی اولدی چونکه
سفره یه او تور دیلر ایشا سی اولدی و کوی ایدی یعنی ایستدی و کوی ایدی بل کماستد و کند
اکسکرت ایدی صلی قرن طوبور میوب اچ قالدی و چونکه نماز و قالدیلر نمازی عادتند
زاده قلدی یعنی معناد اولان وظیفه سندن زاده کورت قلدی بونجه ریاسی خلق الله خنده
وصلاح و ریاضت و پرهیز اعتقادنی زاده ایلیمه لردی و ایدردی بیت ترسم نرسی بکعبه ای اعر
کین ره که تو میری بترکستان ترسم فعل مضارع متکلم و حده در ترسیدن نور قرم
نرسی فعل مضارع منفی یعنی نمی مستقبل با حرف صله کعبه خانه خدا اعراب محراب و بر
و بیابانده قونر کوچ بر طایفه در حاصلی اسم جنس در عربی جمعی دکلر ریاسی حرف نسبت
کین که حرف تعلیل و این اسم اشارت در ره که حرف بیان میری فعل مضارع مغز مخاطب کین
دیگر یا حرف صله ترکستان حیوان ابرو ما غندن اکا رسته ترکستان در لر محمّد ای اعرابی
قور قرنکه کعبه مقصوده و اصل اولیه سین حاصل کلام مراد کعبه سنه و صولیا سین زیر ابون
که سن کیندن سنی تورکستان ایلدی یعنی مراد یک سنی ایصال ایلن حاصلی زاهد زرق و ریایله حقه
واصل اولماز بل که کتد کجه بعدی ازار و کند و به جانته ایلدی و کجی جفا قالور انجق یعنی خطب و درخ
اولور ایلدی و کجی ریایله چون بمقام خویش باز آمد سفره خواست تا تناول کند پسری داشت
صاحب فرات گفت ای پدر دعوت سلطان چیزی نخوری گفت در نظر ایشان چیزی بخور
که بکار اید گفت نماز را هم قضا کنی که چیزی نکر دی که بکار اید تا حرف تعلیل تناول اکل
طعام معناسنه در پسری یا حرف وحدت صاحب فرات اسم فاعلک مفعولنه اضافتیه فرات
بوند ذکات و طبیعت معناسنه در دعوت سلطان مصک فاعلنه اضافتیه چیزی یا حرف
وحدت نخوری فعل مضارع مغز مخاطب معنای استغزای متضمن سیمدگی دیگر در نظر
ایشان لامیه که حرف بیان گفت پسری محمّد چونکه زاهد مرابی دعوت سلطان
کنه کنی مقامه کلدی سفره دلدی که طعام اکل ایلیمه بر صاحب فرات و زکات و فرزندان
و ایدی دیدی ای پدر پادشاه دعوت و ضیافتدن برنسنه سیمدگی زاهد دیدی که انک
نظرنه برنسنه سیمدگی که کفایت ایلیمه صلی اکابر و اعیان نظرنه طوبیخه نسنه سیمدگی

ايج قائم پيرد يدي که غار نيه قضايله زير ابر نسته ايلدک که کفرته يارايه يعني ظاهر بود که
 اکل طعامه ايلدوکل رايي اداي صلوات ده ايلش سن ايمدي اينده قضايله که اندک ايلدوکل
 راييله قلد وغل نماز حقه يارامن قطعه اي هنر هانها ده برکف دست عيبره بركي فتره زير بغل
 اي حرف ندا منادي مقدم هنر صنعت و صنعت مهارة ديرلر حالتي شحي مقبول ايلين نسته
 عربيده منقبت ديرلر وها ارات جمود نهاده هاي رسي بونک بكي يرلر ده حرف ترتيب اولور
 معنای قوتوب ديمکد رکف دست لاميه درالك آيه سي ديمکد هنر هانها دينا مفعول
 صرحي و برکف غمر صرحي عيبره بركي فتره نك مفعول اولي زير بغل لاميه و مفعول ثانیسی زیر
 معنای در جهان ستودند در عربيده تحت ديرلر بغل قولتقد ر عربيده ابط ديرلر هنر نك
 و بانك كسره لوي له سکون بايله ده لغتد محض اي هنر لريكي الل آيه سنه قوتوب
 عيبرو كي قولتقل التنه الوب کيزلين کيمسه کيمسه معنای مناد ادر يعني اي هنر لريكي اي هنر
 ايدق عيبريكي ستر ايدن کيمسه تاجه خواهي خريدن اي مغرور روز در ماندن کي بسم دخل
 تاحق تعجب در عجب معنای خواهي فعل مضارع مغرور مخاطب ديلرسين ديمکد خريدن خانك
 و رانك كسره لريله مصدر و صاوتن الموق معنای اي حرف ندا منادي مخدوف تقدير کي اي مرد
 مغرور در مغرور بونده غافل معنای در روز در ماندن کي لاميه در کاف بحم هاي رسيدن ايلد
 و يا حرف مصدر روز عجز ديمکد با حرف مقابله سيم دخل بيانيه دخل قلب و فاسد کچن اچنه ناسره
 معنای ~~محض~~ مغرور خطا ايدوب بيور ر عجبانه السل کول اي مغرور يعني نه صاوتن
 السل کول عجز کونده قلب کوشله حالتي راييله اولان عمل فاسد و کاسد روح درود
 و مطرود در پس خدا قنده حيز اعتباره دکلد که مقابلنده ثواب و جزا ميتر اوله يعني راييله
 اولان عمله خدا الدماز ايمدي بويله عمله اعتماد ايدوب جنت اميد ايليه والله اعلم **مکات**
 ياد دارم که در عهد طفوليت متعبد بودم و شجيز و مولع زهد و پرهيز ياد دارم خاطر
 در ديمکد که حرف بيان عهد بونده زمان معنای در اضافتي لاميه در طفوليت
 صباوت يعني او غلخلاق زماني ديمکد ر متعبد اسم فاعل در تفضل بايند عبادتله
 مقيد اولجي ديمکد شجيز کچه قالجي يعني تهجد و مولع افعال بايند اسم مفعول **له**

معناست بمضاده بولفت اسم مفعول وز فی اوزره مستعمل در زهد و پرهیز عطف تفسیری
شکلید ^{لک} ~~لک~~ هنوز یاد مده در فراموشی ایلمش که صاوت زبانه متعبد و متزهد
ایدم یعنی عبادت و طاعت مشغول ایدم و کجبه تهنیه قالیچی و زهد و پرهیز حوصصی حالی
ایلم صوفیه سده ایدیا شی در خدمت پدر نشسته بودم و همه شب دیده بهم بسته
و مصحف عزیز در کنار گرفته و طایفه کرد ما خفته پدر را گفتم از میان یکی سر بر می دارد که دو ^{کان}
بگذار جان خفته اند که کوی مرده اند گفت جان پدر تو نیز آکی بخفتی به کرد پوستین خلق
افتی شی در خدمت پدر یای و جدله بر کجبه پدرت خدمتده دیکار دیده بودند ^{کوز}
بهم بری برینه بسته بفرمدم معنای لازم میسی کوز یومدم دیکار حالی ترک نمودن
کنایت در کنار فوجده دیکار گرفته طوئشیم بوسج حلال جمعده بودم لفظی مقتدر
و طایفه یا حرف وحدت و هزه حرف توکل کرد بونده اطراف معناست در مایه اضافی لا
میه در خفته بونده او پوشش دیکار پدر را حرف صله از میان بوندن یعنی اطراف زده
یتانردن سر بر نمیدارد باش قالدماز لکه دو کانه ایکی رکعت دیکار بگذار داد الیه
چنان اخلین که حرف بیان کوی فعل مضارع مفرد مخاطب گفت پدر دیکار جان پدر
منادی حرف ندا محذوف نیز دیکار بخفتی با حرف تاکید و خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب
فعل شرط و اقدربه که حرف بیابوستین لغته کمرک در اما اصطلاحه مساوی و غیبت
معناست در افتی فعل مضارع مفرد مخاطب جزای شرط و اقدربه ^{لک} ~~لک~~ بر کجبه پدر ^{ملا}
حضور شریفه او توردم ایدیا یعنی حیای لیل ایلم دیکار معلوم اوله که حضرت شیخ
مناقبده یاز مشاره که بر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین شیخ روز بها نیست
گویند پدر حضرت شیخ سعدی یعنی شیخ عبداللہ خادم حضرت شیخ بود ماست چو حضرت
شیخ سعدی متولد شده بخدمت شیخ آورده و حضرت نظر فرموده اند و فرموده اند که عشق
بخش کردیم بدو هم نصیبی ایدیم اما مرشد او شیخ شهاب الدین سرود بخت قدر الله از واحهم
و تمام کجبه صباحه دیکار کوزم یومادم و اویقوزن کوزمدم و مصحف شریفی المذنب تونیلان
ایدم حالی صباحه دیکار یا ننده اولان بر بولک طایفه یعنی او جماعتی اطراف زده خوا

غفلت یا تقب او یوردری پهرمه دیدم بونلردن بریسی باشین قالدهماز که ایکی رکعت
 نماز ایلیه شویله او یومشار که کویا که اولمشلردن یعنی خواب غفلت شویله مستغفر قلرد که کویا که
 موقت در پهر بندن بوسوزکی ایشدیجک دیرکی ای جان پهرنده اکی او یویایدک جوق
 بلک ایدرکی که خلقل غیبت و مساوی سین ایلیه سین یعنی خلقل معایب و مثالین سن
 او یومغل یکیدرکی ذیرا انراکی چه خواب غفلت مستغفر قلرد و عبادتده مقصر لردن لیکن
 اول حین ده کسب معصیت خالی و سالملردن امانسن اگر چه عبادت و طاعتده سین لیکن غیبت
 و مساوی سبیل ضایع بیرک زحمت چکر سین که بونلک سبیل عملک میر و دکل قطعه بنید مدعی
 جز خوشیسن را که دارد پرده پندارد بر پیش بنید فعل ثنی مستقبل منفرد غایب مدعی افتعال
 باینده اسم فاعل دیلان بره بر نسنه دعوی ایدن بونده مراد خود بین و خود یسنه جز غیری
 خوشیسن خاده روم کسره ایله و واور سبیل کنه دیما کرد و اادات مفعول که حرف تعلیل
 بود پندردن بیانیته پنداز ظن معنسنه در محصور خود بین مدعی دیناده کندوزن
 غیری کورن یعنی همان کنه طاعت و عبادتی کور راجحق زیا او کنه زعم و پندار و عجب
 و استکبار پرده سی غیر لوی کورمکه مانعه و حال لینه اطلاع و پندارد افع کوش چشم خدا
 بینن پخشده بنید هیچ کس عاجز تر از خویش کوش کوش شرط و ضمیر مدعی به راجعه
 چشم خدا بین بیانیته وصف ترکیب خبر خدا دن غریب فانی مطلق کورن کوزد یکا و یاض
 مصدر پخشده فعل مستقبل جمع غایب بنشلیه لرد یکا بنید فعل ثنی مستقبل منفرد غایب
 کورن یکا و هیچ کس مفعول اول صریحی عاجز تر مفعول ثانی صریحی از خویش مفعول غیر
 صریحی ~~لش~~ اکی مدعی به جنا کمر یادن عنایت و هدایت اولوب چشم خدا بین عطا
 ایلمه لرحقایق اشیای کماهی کورمکه و یکا موقت اولوب عالمده کندوزن عاجز لک
 و حیر لک بر کیسه کورن غی و کنه حالین بیلوب اصلا انانیت و وجودن لاف اورماز
 حالی زبان بریده قالوردی و هیچ کس به دخل تعرض ایلمزکی بویسته نسخه لره مختلفه
 لیکن اصح نسخه یازد و غمز در **حکایت** بزرگی رادر محفل هیستودند و در اوصاف
 جمیلش مبالغه نمودند سر بر آورد و گفت من اغم که من داغ بزرگی یاضی وحدت و

از آنست که محفل اسم مکان در مجمع معنایند زیرا حفل کثرت معنایند در ضرب باینند و یا حرف
 و چند ها حرف تأکید و محاکات حال ماضی افاده آید ستودند فعل ماضی غائب او کر کرد
 دیگر یعنی مدح آید در ماضی اوصاف جمیل باینه سر بر آورد باشند قالدری یعنی محفل ظاهر
 آید مذکور اوصاف و مدحاتی باشد چنان باشند باشند قالدری و دیگر ماضی بن اول کیمسه
 یوم که بیان ماضی بن بیلورم ~~محفل~~ برا و لو کیمسه مواجهه بر محمد او کوب مدح
 آید در ماضی و اوصاف جمیلند و اخلاق حمیدند مبالغه کوستر در ماضی مذکور عزیز مبالغه
 در ماضی باشد بنجه باشند قالدری و دیگر بن اول کسم که بن بیلورم یعنی سیز بنم حقّه هر نه که
 مبالغه آید هر سکر فایده سی یوقد زیرا او زحالی بن سیز بن ایوب بیلورم سیز یوقد و غکوز
 مبالغه در بنم حقّه بنده اندرون نسته یوقد بیت کفیت اذی یا من تعد محاسبی علانی
 هذا ولم تهر باطنی کفیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب ضرب باینکه ناقص یا بیستند بنی للفعل
 بنده و کافیسین دیگر اذی مصدر و اذی یا اذی دن حسب باینکه مهور الفامضت اللام
 جفا معنایند بونده تمیز لغله منصوب بهر کفیت فاعله یا حرف وحدت ندان اسم موصول
 ماضی تعد فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب فاعلی تحتند انت مستتر محاسن حسن جمید
 خلاف قیاس اوزره مساجد وزنی اوزره مفعول تعد در جمله فعلیه نکه اعراب محلی
 یوق موصول صله سید و یا ضمیر متکلم محلا جرور مضاف الیه محاسن در تعینی یا یله یا یوق
 اوق یا ندر خلاف ظاهره محل الیشلر دین خلاف ظاهره زاهبا و لیشلر نکه یا من بد اجمال
 دن ظاهره در علانیه اشکاره دیگر و یا ضمیر متکلم محلا جرور مضاف الیه علانیه در محلا
 مرفوع مقدم خبر و یا مبتدا هذا مؤخر مبتدا و یا خبر مبتدا و لم تد فعل مجزئ مطلق لم بر
 در ماضی بیدر بن ضرب باینکه ناقص یا بیستند بیلدر دیگر مصدری درایت کلور باطن
 فاعل وزنی اوزره کیزی دیگر لم تد بیلدر مفعول بیدر و یا ضمیر متکلم محلا جرور مضاف
~~محفل~~ ای نیم محاسن هنر لری یوزمه قرش و بر بزدکی و تعداد آید و قار شده مدح
 و ثنا و اوصاف جمیل مشغول اولان بوجهت مشغول اولان بوجهت بکاجوا و اذا
 ایلمکه کافیسین زیرا بونده و ارسنده قیامت و ارکه تقسیمه عجب و غرور و بر که حقّه و

و طریق استقامت در هجور و ولامه باعث اولور علی کل حال بکار جهند و هر کس که می تواند
و بوسه سولید و کل بنم ظاهر جامه و مطلع اولد و غل بنم اشکاره و صمد و اما باطنی البد
و بن سک زیاده خلق احوال باطنه خلق مطلع و عالمه را بحق قطعه شخص چشم عالمه
خوب منظر است و رضیت باطنی مرحلت فتاده پیش شخص دن مراد نظره کلان و جود
با حرف صله چشم عالمه لایمیه یا حرف نسب الف و نون ادا ان عالمه منسوخ خلقه کوزه دانه
منظر اسم مکان در نظرگاه معنای خست باطن لایمیه خست خانک ضعی و اینک سکونیه مصداق
مراد و لغ معنایه میم متکلم مضاده مجلته مقید در مرحلت بیانیه و یا میم پیشه مقید در بیش
تقدیر و یا بوسیم قرینه سیه بیش بر نیم تقدیر و لایمیه شخص بنم وجود و شخص خلق
عالمک کوزه خف سیرانکا هدیه یعنی ظاهر و نظریه خواب کوزه بنور اما باطنی خبا و در و نور
قیامت شرمندگی که باشی و الدوب کیمسه یوزینه بقیه هم بلکه حجالت باشم او کومه شش
مرحلت اضافی مجازید زیر مجلته باشی و یا بانی اولماز مقصود مجلته باشم او کومه
دو شش یکد رتبه که او تنان کیمسه حجالت باشی او کوزه مرقید طاوس را بنقش و نگار که
هست خلق تحسین کنند و او مجل از پای زشت خویش طاوس معروف چو اند و حرف
صله با حرف مصاحبت سببی متضمن نقش روزگار عطفی تغییر در و یا حرف صله و صله عید که حرف
رابطه صفت خلق مصرع ثانیه مرهوند کنند که طاوس مفعول اول مرحی و تحسین ثانی شش
غیر مرحی او مصری طاوسه را جعد مجل صفت مشرب در او تا نغان معنایه پای زشت بیانیه
و خویش اضافه لایمیه در مجل طاوسه برد و لر نقش و نگار سبیل که اند و ارد خلق
تحسین ناید اما اول کندی زشت یا غند شر مسار در قصه قصه بود که مرد غیر
بیور که بنم علم و معرفت و کمال ایله ارسته و پیراسته اولد و غم ظاهر اسکا خوش کور و بانی
مدح و اطر ایدر سین اما باطنی ظاهر میه او یماز بسر اول جهند زیاده شرمندگی حجالت
عیق در و نغان زیاده مجموع که ظاهر او لماز سک یک از صلی جبل لبنان
که مقامات او در دیار عرب مذکور بود و کرامات او مشهور صلی جبل لبنان صلی لبنان
جبله اضافی لایمیه در و لبنانه بیانیه لبنان طریق سیه شام بیننده بر طالع اسمید

عثمانی وزنی اوزره در که حرف رابط صفت مقاماتند بونده مراتب مراد در که طریقاً مشأ
مستعمل در کتب جبل لبنان صلحا سند بریسی که دیار عربده مقامات و مراتب مذکور
و کما ماتی مشهور بجامع دمشق و برکنار بر که کلاس طهارت میگرد پایش بلغزیده
و بعضی در افتاد و بشقت بسیار از آنجا خلاص یافت از نماز بپرداختد یکی از
اصحا گفت مرا مشکلی هست شیخ گفت ان چیست گفت یاد دارم که بروی دریای مغرب
برخی وقت ترغیشی و امروز که یک قامت اب از هلاکت چیزی نمائند بود درین چه
حکمتست با حق صلح جامع دمشق لایته در مراد جامع بنی امیه در کم اصلند کلیسا ایش
صکره معاویه زمانند نصف شرقی صحنه نصارادن الو مسجد اند لوالان محرابی
طور و اول محراب صحابه دیر لر صکره ولید بن عبدالله الملك نصاریه بعضی کینه وین
و اول نصیر دخی الو مجموعی بر اول جامع ایلدی پس مذکور جامع شرقی تریم و تطمین ایلد که
کج جامع قرینه دیوار جامع متصل یرده یوغور لر مش یعنی جمع اول و مش ایچون اول یرده
کلاس بدیلر مبالغه صیفه سید راض کلاس تقیرنده ژریر اکس کرجه و الحی به دیر لر صکره نور
الدی محمود بن زکی مذکور کلاس ده سنه خمس و خمین و خمرائده بر مده سه بنیاد ایلد
و اول مسکنک اسمی الان کلاس ده مینی انک ایچو ائمه شافعیه مشروطه اما بونده بوزمان
بانی بناسند نام و نشان یوقدر زیر اسنه سبعین و خمس هاید ده اتشه یاندا اکا متصل جامع
شریفک بر مناره سیله که اکا ماذنه العروس دیر لر پس نخه زمان بولیه قالدی صکره سلطان
صلاح الدی شامه پادشاه اولد قده بناسنه امراید و لیکن حجره لرچی شویله کوچک ایلد یلر براد
غیر صغاری ایچ مذکور بر که مذکور کلاس نک اور تاسنده در جامع شریفه چیقار بر کتی
قیرت قارشونده در و در یکلی بر بوجق ادم بونجه وارد پس جامع بنی امیه دید کت
نصارادن اول الو جامع ایند اولد و عیون در برکنار بر که کلاس بر که کلاس کنارنده
دیگر کنار کتنده دیک دکدر طهارت میگرد طهارت ایلدی پایش شین ضمیر صالحه
راجع بلغزید یای تاکید ایلد طیر ندی دیکدر فعل ماضی مفرد غایب در لغزیدن با حق صلح
حون مواد مذکور بر که در با حق صاحب مشقت بسیار مصدر فاعله اضافتیه چون

حرف تعلیل از نماز نمازدن دیکر بپرداختن دای تا کیدایله فارغ و خالی اولد بیلر یکی از
اصحاب دین بری گفت دیدی یعنی صور دی مرا بنم دیکر مشکلی یا حرف و حدیث گفت
دیدن ان اسم اشارت در مشکله گفت مرید دیدی یاد دارم خاطره در که یک قامت اب بر ادم بوی
صوم دیکر بعضی نسخه ده قامت برینه قلّه واقع در قاف ضحی و لام مشه دله بر بویک سینه
دیر لایق الی بطن صواله بوند صوب قلسدن کنایت در هلاکت تاخیر خطاب در هلاکت
چیزی مانده بودک معنایی غیر از هلاکت تقدیر این معنایی هلاکت ایلش و کل هلاکت
بولندی و اندن بر جن و بر پاره اصلا قلدی دین عجب معنای تصور ایلش ~~مذکور~~
صالح جامع دمشق یعنی جامع بنی امیه به داخل اولدی و کلاس حوضه کنار نه ابدستالو
الله حکیمه ایاغی طیرندی و حوضه دوشدی و جوق مشقت و محنتله بو غلفه خلاص
بولدی که نمازدن فارغ اولد یلر عزیزک مرید برین بری عزیزه خطا ایدو بیورک بنم بر مشکله
وار شیخ بیورک که اول مشکل نه مرید دیدی که یاد مده در که سن دریای مغرب یوزند کیدر
و ایاغک باش اولدی یعنی اصل نماز دی و بویک بر ادم بوی صوده هلاکت کیدر نسنه قالمشید
حاصلی غرق اوله یازدک سر عجیب تفکر فرورد و پس از قامل بسیار سر بر آورد و گفت نشید
شید همنه خطاب ایچو طویان بوی نه کیمسه کور مش و نه ایشمه که سید عالم محمد مصطفی
صلی الله تعالی علیه وسلم گفت لی مع الله وقت لا یسعی فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل و نکنت
علی الدوام باحرف صله جیب جیمک یقه به دیر لر تفکره اضافتی بیایند در فرورد جیب شاه
ایلندی دیکر اما استعماله اندر دی دیکر مراد فکری طالب دی دیکر تا مل بسیار بیایند سر بر آورد
اولکی سر فروردک منفی لایحی و جیب غیر لایحی و ایکنی سر بر آوردک منفی لایحی
و یاخیر منکلم محاذج و لایحی متعلقه در مقدار حاصل کلمه سنه که مقدم خبریدر مؤخر تنید
نک که وقت در مع میله و عینک فتحه لر علیه زمان مصاحب و مقارنتک و مکانلر نیک اسمید
محله کوره اضافت و ظرفیه لزوم مذکور حاصله متعلق جلاله اضافتله محرو در تقدیر کلام
خدا ایلد بنم بر وقت وارد دیکر لا یسعی فعل فی استقبال مغرب مذکور غایب حسب باشند
بوسع و اوبین یا کسره واقع اولد و غیچ خذف اولدی صکی حرف خلق ایچو سین منفی

قلند و زنی ایله اصله نسبت یعلیٰ رکوع عینله اما فرجه نسبت یعلیٰ رفح عینله و نون حرف قایه
 و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولید و جمله فعلیه محلا مرفوع صفتید و قیل یعنی بکا لایق
 و مناسب دکل و یا بکا مجامع و مقارن دکل ملک فرشته لفظا مرفوع فاعلی لایسع در مقرب تعین
 بابت اسم مفعولید لفظا مرفوع صفت ملکه و او حرف عطف و لا حرف نفی و بی ملکه
 تقدیری لایسعی بی در مرسل لفظا مرفوع صفت بی دور مرسل سوال بیغیرد که و شود بیغیر
 دیر که خلق بر تازة دینه دعوت ایلمکه جانب خدادان بر کتابی اوله حضرت محمد صلی الله تعالی
 علیه و سلم و موسی علیه السلام و عیسی و او د علیه الصلوة و السلام کی و او حرف عطف
 حدیث شریف اولنده گفته معطوفه علی الدوام مقول نکتهدر ~~مکتوب~~ عزیز مرید ایکی
 حالت بیننده اولان مخالف و مغایرتک حکمتدن سوال اید بنجه عزیز باشی فکر یقه سنه ایلمکه
 یعنی فکر طالیدی دیکده فکر یقه اثباتی بجان لیدر و چوقا مل دنصکره باشی قالید
 دیکه ایستما شمسید حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم دیکه یعنی بیور مشکه بنم خدا
 بروقم وارد که اول وقت بکاملت مقرب لایق و مناسب و یا مجامع و مقارن دکل بیغیر مرسله یعنی
 خدایه اندر یقین رفا اولورم حضرت بیغیر خدایله بروقم وارد دیکه هر وقت و هر ساعت دیدی
 حال ایما حال خدایله بویله در دیکه زیرا اول مقامه مقام محود دیر نوع انسانه میسر دکل
 سولیر لایسعی فیه ملک مقرب و لایق مرسلک معناسنی اولیله وقت که بکا وسعت و بر
 اول وقت ملک و مرسل بی دین معنایه ابو وسعت و بر ما مش و فی چنین که فرمود بحیر ال
 و میکایل پذیرد اختی و دیکن وقت با حفصه و زینب در ساختی و فی یا حرف وحدت چنین
 بو بخلیق دیکده که حرف بیان بحیر ایل و میکایل یا حرف مصاحبت پذیرد اختی فعل نفی حکایت
 ماضی مقید مشغول اولمازدی دیکده یعنی بونله ملکت اولمازدی و مناسب الیوم پذیرد اختی
 نلک معناسنی مقارنت الیوم دین عنی سولیش یا حرف مصاحبت حفصه حضرتک خاتون
 و امام عمر حضرتک قری هجرتن ایکی سنه اول تن و حج ایلمکه امام عثمان رضی الله عنه خلافت
 مدینه منوره زینب ادلی ایکی خاتون اولمشد اما بونله ضمیمه قری مراد دکر حضرتک حال
 حیاته و فاته ایلمشد در ساختی قانع و راضی اولورم یا فعل ماضی حکایت حال یعنی بویله علو

مرتبہ صاحبی ایکی اندر صاحبیلہ قانع و راضی ایمنش محکم بروقت بوجہ این ایدیکه
حضرت بیور محکم یعنی جبرائیل و میکائیل ایلہ مشغول و مقید اولماز محکم یعنی مرتبه سی اندر
اعلی ایلی اندر مرتبه سنه تنزل ایلدی و بروقت دخی حفصه و زینبہ قانع و راضی اولوب
مصابدا محکم یعنی انبیا و اولیائیکه حالی وارد بری روحانیت و بری بشریت محکم
حالری خدا ایلان حالرید و بشریت حالری بشره اولان حالرید که مشاهدہ الابرارین
التجلی والاسرار محکم نماید و محکم باید که صرف تعلیل مشاهدہ مفاعله باینده مصدر و بونده
مشایخ و سیر و مقامات عباد ابرار بانکه فحیلہ صفت مشبهه در بودیم که بک و بارت
جمعیه صفت مشبهه لود را بودیم که مراد مقربین خداوند تجلی تنقل باینده مصدر و رای
و عیون لام مکسوف اولش مناسبتی ظهور در استار افتعال باینده مصدر و کینز محکم در محکم
فعل حال منفرد غایب محکم المنفوع مناسبتی کوریدیم که فاعلی خدا و و او حرف عطف محکم باید
فعل حال منفرد غایب محکم المنفوع مناسبتی قیادیم که استادن کنا بته یعنی کور محکم
نتکه محکم نماید تجلی کنا بته یعنی کور محکم حضرت حبیب اللہ صلی اللہ
علیه وسلم کاہ حقله و کاہ خلقه مناسبتی انجمنده که اولولرت و اولولرت سیر و مقامات
یعنی انبیا و اولیائیکه مشاهدہ لری تجلی استار بیننده در یعنی بونزه کاہی جالین عرض
و سیرات در و کاہی اخفا ایدوب کینز لر خاضی کاہ کور بنور و کاہ کور نیر صفت شریفه مضمر
بود رفتہ بری نمایند و محکم باینده فعل لری مضمره یا قاب اول یا یی ذکر ایده معلومہ که مقصود
واصل اولماش و مذکور فعل لری مفرد اولما کرک جمع صیغه سیله ابراد ایلندر معنایله جمع اوله
ممثل معنایینی بودم کور لر و بودم قیاد لرین و بر لر کینز الوردین ملاحظہ سیر معنایینی
بیت دیدار محکم نماید و پر هر میکنی باز رخویش و آتش مانیز میکنی دیدار محکم مراد بونده
نمای فعل مضارع مخاطبه دیدار مقدم مفعول و پر هر میکنی بومضارع نمایدینک
و میرا بیناک معنایینی متضمنه و باز رخویش لایته و میکنک مفعول اولی و آتش ما معطوف
اکا و نیز مفعول ثانی محکم بینزه دیدار کینز لر سیرین یعنی عرض جمال ایلر سیرین
و پر هر ایلر سیرین یعنی جمال کینز لر سیرین حال کاہ تجلی ایدوب بیزید دیدار که مشتاق ایدوب

وگاه مستر اولوب یزیا و اله و حیران ایدرسین بوندن مراد کندی و یازار و دور و نفکی کسکین
و راجح ایدر بیزم اتش عشقن کیز یاده ایلمکده حاصل کی گاه بتجلی و گاه مستر اولغله کند و اتش
عشقی قیزغن و بیزم عشق و شوهر کسکین و زیاده ایدرسین خواجه حافظ بیور بیت
شید ازان شدم که نکارم چوماه نو ابر و نمود و جلوه کوی کرد و زینت اشاهد من اهو
بغیر وسیله فیلحقی شان اضل طریقاً اشاهد فعل مضارع متکلم و صده مفاعله بایند کوردم
دیگر در من اسم موصول محال منصوب مفعول اشاهد و اهو کما فعل مضارع متکلم و صده در
علم بایند تقدیری اهو اده در اسم موصول راجع ضمیر منصوب ضرورت وزن ایچون خذف اولمش
ضرورت سرده حدیثی جایز و رسوم دیگر بغیر راجع خبر اشاده به متعلق وسیله برنسنه به اولمش
سبب اولاند دیر لر فیلحقی فاسیتی و ترتیبی متضمن حرف تعقیب بهر یلحق فعل مضارع مفرد غایب
عالم بایند نون حرف وقایه و یا ضمیر متکلم محال منصوب مفعول یلحق در پس بکا اولاشو شان لفظاً
مرفوع فاعل یلحق در هزه الفه قلب ایلمکده جایز حال مناسنه در اضل فعل مضارع متکلم و صده
ضرب بایند مضاعفه بتوردم یعنی کوردم دیگر در جمله فعلیه صفت شاند و موصوف راجع
ضمیر جزوفه تقدیری اضل به در طریقاً لفظاً منصوب مفعول اضل در کسور سودن
یعنی جانانی وسیله سر و واسطه سر کوردم و سر و تماشا ایدرم حاصلی اشکاره تماشا لزم پس
بکا بر حال و شان اولاشو یعنی بر حال اولور که بن اول مشاهده سبب یو یی کم ایدرم کمال
حیرت و دهشتدن حاصلی عرض حال ایدوب بکا بتجلی ایدر بنجه مدهوش اولوب کند و یی بتوردم
یو یی نال غم یطغی برشته لانا تراخی محر قاوغریقاً یو یی فعل مضارع مفرد غایب فاعل
بیت اولک مصرع اولنده منه راجع ضمیر در تفصیل بایند تا ییج اتش یا لکندر بق ایقاده
دیر لزار لفظاً منصوب مفعول هم حرف عطف ترتیب و تراخی افاده ایدر یطغی فعل مضارع
مفرد مذکر غایب افعال بایند اصلنده مهو لالتم در ضرورت وزن ایچون هزه یا به قلب
اولند کما سو یوندر دیگر فاعلی نخستنده یو یی فاعلی کیمی منه راجع ضمیر راجع جز اطفال
متعلق ریشه رانک فحی و شینک تشدید یله جی به دیر لزار مثالی یغور جیسی کی لانا
لام حرف جر در تعلیل ایچون ذاک اسم اشارتد تا ییج ناره و اطفا به تراخی ترا فعل مضارع

مفرد مخاطب اصلی ترا ایدیا هغه سماعا خذفا اولمشده نون حرف وقایه و یا ضمیر متکلم محلا
 منصوب مفعول سنی کور رسین دیمک در رؤیت عین مراد ایدیه بر مفعول اکثرا و
 اولنور و رؤیت قلب مراد اولور سه ایکی مفعول اولور سایر افعال قلوب کی بونده ایکبینه
 ده سماع وار محرقا افعال بایند اسم مفعول لایه ترجی تبصره مناسنه اولور سه محرقا حالیه منصوب
 اولور ترانی یاسند اما فعل قلبی اولور سه محرقا مفعول ثانیه اولور یانش کور رسین یانش
 اولور غم خالده کور رسین و غریبا اعرابه محرقا کی در فعل مفعول مناسنه در مغرق دیمک
 غرق اولمش مناسنه محصور جانان آتش عشق و محبتی تجلی سبیله ایقاد ایدوب بالکلند
 یعنی جمالی کور تر مکه عشق آتشی پیدا اید صکر استار و اختصار شایله سویندر صلی
 تاجی نار تجلید کنایتد و شایله اطفائست و اختفادن یعنی کند و جانان اول عشق
 و محبت کور تر صکر کیز لری نماید و محی باید دیمک سابقا یورم و کی فتر بر مصرع اولک
 معنای فراقده بنی عشق آتشته بقا صکر وصال صوینک سریند سبیله اول آتشی سویند
 دین معنای بی سویندر مش و مصرع اولک معنای عشق نار بنی ایقاد اید و فراقده
 بر نوعله اندن صکر ماء وصال بر ریشه ایله سویندر دین مذکور کی معنای مصرع سو
 یندر مش و نان عشقی جانان تاجی اندن اندن صکر و طالع از اجوصیل سویندر دین
 مذکور لرتاجی و اطفاده زیاده ابهام بیور مش **حکایت** یکی پرسید از ان کم کرده فرزند
 که ای روشن کهر پیر خردمند یکی یا حرف وحدت پرسید فعل ماضی مفرد غایب صورت
 دیمک در کم کرده کم ایش یعنی پیر مش فرزند او غول که حرف بیان روشن لغتده اید دیمک
 اما بونک کی بر لده واضح و صحیح و پاک معنای در کهر کاف ماضی و هائل فحیل کور مناسنه
 در بونده مراد اصل و نسب و نژاد و نژاد روشن کور و صف ترکیبدر بایک اصل و صحیح
 النسب و عالی نژاد تقدیری مرد روشن کهر در پیر خردمند بیانیه و روشن کهر دین بدل روشن
 کهر دین بدل روشن کهر معنای لفظی کی روشن در دیوب صافی و پاک کور تقبیر اید نه
 اعتراض ایلین کند و معرض واقع اولمش محصور بر سنی او غلنی یترند سوال
 اید کی یعنی حضرت یعقوب پیغمبر دین که یوسفی یترمشد بویه دیکه ای پاک و بایکتر نسب

واصل ای پیر خرمند زمرش بوی پیراهن شنیدی چرا در چاه کفایت ندیدی زمرش
شین ضمیر معناده پیراهنه مقتید در روزی مغرمه از دن مخففه پس بویله دینه اعتراض این
کنی مغرض در بوی پیراهن لایه شنیدی فعل ماضی مغرمه مخاطب ایشته یعنی دوبله
دیگر شنیدن یعنی ایشته حاسه سمعه مخصوص این مجازا حاسه شمه استعالی
چو قدر نکه حواجه حافظ یورر بیت بوی بتفشه بشنوزلف نکار کیر بنک بونک لاله
وعزم شرا بکن حاصلی فوقی طوبیقه استعالی چو قدر تو کیده ده بورغم قوی طوبیقه برل
در ظرف چاه کفاله لایه چاه قوی و کفان حضرت یعقوب ملکیتی و سرانیدن قونیک ایرا
قلبی ایکی فرسخ بر مقدار ای انجو واروالا مذکور چاه مستعالی یا نند بر مسجد واربولک
اوسته بر کوچل کولک یا نند حاصلی شامه قدس مبارک وارن بولک اوسته در ایکی شین بیل
یوسفه راجعه که فرزندان دن عبارتند حضرت یعقوب ملک سایلدر که مصر حضرت
یوسف ملک ملکیتی فوقی طوبیقه که مشهور حکایه دریا نیچون چاه کفایت مصر و بش کون
یول ارغ ایکی قوت شامه بیل پیراهنی بوی احسان ایلک باقوت باطله بوقدر قریب
ده انی نیچون کوره مدک بکفت احوال مابق جهانست دجی پیدا اودیکوم نهانست احوال
مالامیه در مبتدا برق جهان توصیفی مبتدا در برق شمشکده و جهان جیم عرب فحله
مشبه در جهیدن جیم عجله او قویان عنده او قوش جیم کسر بیه جهان او قویان درینا
معنا سنه ملاحظه سن او قورلا ریش ارات تشبیه مقدره بجون برق جهانست تقدیر
صحایگان شمشکده کی دیگر جستن وجهیه فی القمقله شرح ایندلو غلط ایشلور دجی یا
حق وحدت بر دم و بر ساعت دیکد و دجی مبتدا و پیدا خبری تقدیری پیدا است نهانست
قرینه سیه دیکد مکنه مبتدا و نهانست خبری مصراع ثانی جایز در که برق جهان بیان ایلیه
و جایز در که مذکور احوالی حضرت یعقوب سایلدر جفا و یروب دیکد انبیا
و اولیانک معجزا و کرامات و حرق عاذلری برق جهان کی یعنی استمرار و دوام اوزره دکل خا
انبیا ظهور معجزات و اولیان ظهور کشف کی مادای دکل بل که مفیض از لادن
افاضه ایدر سر مستفیض اولار لال لافلا که بر طارم اعلا شیم که بر پشت پای حق

بنیم کھی الف تخفیفاً حذف اولندکی یا حرف وحدت بروقت دیمکدر بر حرف استعلا ظام
راده حرکات ثلثه حکیده درم دید کلری ترکمان و کوچا و لیلر قوروب کجیله اورنگاری
اودر که فلکی که تشبیه ایروب طارم دیرلر بوند مراد طارم فلک در اعلائی اضافی بیانی
در بر حرف استعلا اولی بود که حرف صله اولر بشت ارقه پایه و پایل خوده اضافی
لامیه لدر بنیم فعل فی مستقبل بنیمند **نکته** حضرت یعقوب جانمند بیورکاه
اولور که فلک اعلا ده و فوق سماءه او توررم یعنی زمان تجلی کند و بی اعلائی علین ده بود
و کاه اولور که ایا غم ارقه سنی کورم یعنی اسفل سافلینه دوشوم حال مصراع اول سکون دست
و بر و مصراع ثانی شبه صحیحی که بشریت عالمید بعضی شرح مصراع ثانینک معناسده اکاه اولور
ایا غم ارقه سنی اوزره اولان نسنه کورم دیش فی الواقع نسنه کورمشه بک من طاره حی قاره
اودیمکه تفسیر ایلین لطاری بلن شش زیر اقرأ اوعرب صحرانشینک و اکادک و بعضی کوچا اولی
ترکمانک اودیمکه طولانی اولور چکر اسلوبند قوه چوللر چاترلر پس فلکله بونک هیچ مناسبتی
و مشابهنی یوقد زیر ابوا و زنده کارلر عیایی بعضی شرح اعجامک بعضی مقلد لرند مصراع
ثانینک مکتوب نسخه سنه مخالف کلمات نقل ایلد و کتبه اعتبار او نمون که نامعقولده اکو
درویش برحالی بنماندی **سردست** از دو عالم بر فشانندی حالی یا حرف وحدت ظاهر بر حالند
مراد عالم کشف و تجلید یعنی عالم سکون و بنماندی فعل حکایت حال ماضی سر بونک کی برلر ده
اوج معناد **دسته** اضافی لامیه در بوند **سردست** دن مراد بار مقدار لیکن ذکی جز و اراده
کل طریقله نفس دست مراد در بر حرف تاکیه فشانندی حکایت حال ماضی مفرد غایت لغتده
سکون کی دیمکدر اما بوند ال چکوب فارغ اولور دی یعنی فارغ البال اولمقدن کنایتده
نکته اکی درویش سالک بر حال وزره قالیدکی یعنی احوال کشف و تجلی متدوستو
و دایم قالیدکی یعنی کاه کلوب کاه کمتسه ایکی عالمدن الینی چکوب حضور ایدوب فارغ
البال اولور دی حاصلی احوال سکون و اتم اوزره قرار ایدیدی ماسودن منقطع اولوب
دایما افند یسیله معامله ده اولور دی **حکایت** در جامع بعلبک کلمه چند بر
طریق و عظمی کفتم باجماعی افسرده و دل ورده و از علم صورت بمعنی بنده دیدیم که نفسم

دری کرم و اشت کرم من در هیزم تراستان اتری کند در بغ ادم تربیت ستوان کون و نواینه
داری در محله کوبان و لیکن در معنی باز بود و سلسله سخن در از جامع بعلبک بیوردی
قصه نکه اورتی سنده بر بیول جامع در که جمیع قصه له فی الوری معنی جمله سی که صغیر خالین
ولید ریختی الله عنه بناسیدد بر لر و بعلبک شامل بری یا ننده بر بوجق کونک یولده بر شیرین
قصه در که اول و لا یتده اندن و جزلق بر یوق هر نسته سی و فرت اوزره در خصوص صواب کلمه
یا حرف و حدیقه و هزه حرف تو سل هزه یه حرف و حدیقه بن حرف و حدیقه بلز ایش چینه
نچه با حرف صله در جماعتی یا حرف و حدیقه افسرده دو کش دیمک عربچه منجه دیر لار جماعه
صفت در دل مرده وصف ترکیب در کوی اولش معناسه صفت بعد الصفت در جماعت راه یول
عالم صور بیان معنی یا حرف صله ندره فعل فی ماضی ن بر قید راه مفعول ل صریح و از عالم و معنی غیر
صریح لری راهک اولنده و اعطف یا زانلر صحیح نسخه لره مخالف یا زانلر و جماعه صفت ثالث
اولد و غنی بلما مشر که حرف بیان نفس نونک فانک فتحه لر یله بوند سوز مراد ریختی نچه و سنده
در حرف تاکید عنیک فضل فی استقبال مغر غلب استعمال لر بنده تأثیر ایلز یکدن نکه خواجه
حافظ یور ربیت دلم جز هر هر و یان طریقی بر نیکبرد زهر در مید هم پندش و لیکن در
منیکبرد آتق کرم بیانیه و منه اضافت لایمه در حرف صله هیزم تربیانیه هیزم اودند و تریا
معناسه ایشان اضافت لایمه در در بغ حیف معناسه ادم بکا کلدی دیمکد تربیت ستوان
مصدق مفعول اضافت لایفه و فون ادات جمع در سوط و اردیمکد یعنی بینان حیوانات
و قطر و غیر سی کی آینه دار و وصف ترکیب در داریدن آینه طوخی دیمکد معلوم اولد
آینه دار و آینه کرم ان شول کیمیه دیر لر که بر آینه الینه الوی کزد و ملا فی اولد و غنی
کیمیه صونا اولده بر یار با قنور اندن صکله چیقاروب الینه بر اچمه و یا برج منقر و یرو با آینه
الینه ایدر بو وضعی کثر هندج فقر اسی ایدر و آینه دن مراد دمشق آینه در که دموردن
صافی اولور و انلر آینه دیسه لر اول مراد در خواجه حافظ آینه داری مذکور معنایه قصه
المیش بویسته بیت دل سر پرده محبت اوست دیده آینه دار طلعت اوست پس آینه دان
آینه فروش معناسه اخذ ایدن لر و تفسیر ی کلیت احوال ایدن لر معلوم در که تقریر دن بی نصیب

ایشلر و لیکن ادات استمرالت در معنی لامیه باز بونده مفتوح دیمکده سلسله سخن بنیا
 سلسله زنجیره دیرلر سوزده اضافتی مجازله در درازدالک کسر هله و فتحله اوزون دیمکده ^{الک} ~~مختص~~
 بعلبک جامعند و عظم طریقیله برنجه کلمه سویلدم یعنی خلقه و عظم ایدرم حالی کندورلی
 طوکش و قلبلری اولش بر جماعته نصح و پیدا ایدرم عالم صورتند جانب معنایه یولک ایلتماشد
 حالی معنایه و مقصد اقضا و صول بولماش بر یولک قاصی لرایک کوردیم که تنسم و کلمات
 تنسم یعنی و عظم پسندم اول طاش بور کلیله تأثیر ایلز و بنم ایسحق یعنی اتش کی سوزنال
 کلمات ائلرک یا شون کی بارد طبیعتلرینه اثر ایلش حاصل اول مجرد الی بعلبک قومینه نفس
 سوزناکم و پیدا اتشاکم تأثیر ایلز پس بکاصیف کلدی حیواناته تربیه ایلک و کوردلر محله سنه آینه
 دار قلغ یعنی و عظم و نصیحت فراغت ایلک کلدی لیکن معنایه قوی ایسحق ایدی و سلسله
 سی اوزون ایدی زیر بکامعناال و پرشدی و اوزون اوزرقا سوزده باشلدم ایدی حالی زیاده
 سوزکو تورر ایدی در بیان اینایت که ونخی اقربا لیه من جل الورد بوات کریمه نک
 بیاننده ایدی که سخن ضمیر رفوع منفصل محله رفوع مبتدا اقربا سم تفضیل یقینف دیمکده
 لفظ رفوع خبر مبتدا رالی حرف جروها ضمیر جرو و متصل جار و مجرور اقربا صله سیدمت
 حرف جرو اقربا متعلق جل مجرور من حرفیه لغته ایب معناسنه در بونده و ریده اضافتی بیانه
 در وریده و اول فتحیله بویون طمرن دیرلر ایکی طمر در بری بونیک بر جانندن و بری جانندن
 جل الورد اقربا مکنه ده ضرب مثل ایدرم ~~مکتوب~~ و عظم و نصیحت بوات کریمه
 نک بیاننده ایدی که بیز انسانک هر حالنه اعلیز جل و ریدک اکا اقرب اولان کی یعنی ظاهر
 حالنه بیز واقف و بیزدن ایوانک حالی بیلور یوقدر سخن بجای رسانیده بؤدم که کنتم یعنی
 سوزکی بریره ایرشدر مشدم که دیردم قطعه دوست نزدیکتر از من بمنست وین عجبتر که
 من از وی دورم درست مبتدا نزدیکتر نزدیکتر یقین دیمکده نزدیک ده بویله در و ادات
 تفضیل و بمنست سین و تاسی معناده نزدیکتر مقیددر حالی خبر مبتدا راز من بمنست
 بکادیمکده وین اصلنده و این ایدی ضرورت وزن ایچو خذف اولوب کسر سی و اووه نقل
 اولدی و یا هنر سیله خذف اولوب و واول فتحی کسر به بدل اوله بعد نه یای ساکنه ایچو

وکل وجهه محکم حضرت شیخ بوقطعه ایت که میر مناسبت ذکر ایش دوست یعنی جانان
بنده بکایتین رقد اما بوزیاده عجب و غیره بد که بن اندن دورم یعنی بن الی نورنه مستغرق و انک
بوزیاده ساری در اما عوایق دنیوی و علایق بدنی بی اول نوردن غافل قلوب دور محکم
چه کنم با که توان گفت که او در کنار من و من محکم با حرف صله و که اسیر در کیم معناسنه گفت مصدر
معناسنه در که حرف بیان او خبری بیان او خبری مذکور دو سه راجع در و مصرع ثانیه مرهون در در حرف
بیان طرف کنار بیان معناسنه در من اضافه لایمیه و او حرف حال و من مبتدا و محکم خبری در
نیچه اید و نیله بی کیمه دیمک اول و و کیمه اکلوف از عان ایت در ملک ممکن در که جانان بنم یا اندا در و بن
اندن دور و محکم من از شرب این سخن است و فضله قدح در دست من مبتدا و مابعد خبری
منک اول و و او عطف اید اید نلک معناسنه و صولی یو غیش فضله ارتفع و زیاده در و لری
قد صره اضافه لایمیه محکم بن ایت کریمه نلک معناسنه و مذکور قطعه نلک مضمون شرا
بنده است و بواسرک کیفتند و اله و جیر اندم و اول جامک فضله سی و اول باده نلک بقیه سی
هنوز لایمیه ای یعنی کلام مطول و دور و درازا و لوب سوزی تمام اید و تو کیمه اید که رفته
از کنار مجلس گذر کرد و در آخر در و اثر کرد نغمه چنان زد که دیگران بموافقت او خروش آمدند
و خا محکم در صو ش کتم سبحا الله دوران با خبر در حضور و نزدیکایی بعد در که حرف بیان
رونه اسم فاعل کید مجید دیمک یعنی یو لپی و یاح و حد و همزه حرف تو سئل همزه حرف و حد طو
خط ایش کنار مجلس لایمیه کز کرد کز بایله ای یعنی کجی در و آخر بیانیه مضاف الیه
تقدیر کجی در آخر مجلس دیمک در مجلس صوک و پردی در و اثر کرد اکا اثر اید ای دیمک در
در و بونه حرف صله در نغمه لغت در که کز در یعنی حیش و چقان صوته دیر اما بونک
کجی بایله که فی حیره فقه دیر چنان بخندین دیمک در که حرف بیان دیگران غیر یو یاح صاحب
موافقت و مصدر مفعول اضافه لایمیه در حرف صله خروش خای مجه نلک و رانک ضمه لایله
اسیر در خروشین چو قرائق معناسنه مثلا طخه یه و یا جومک قینار کن قبا غنا و سینه قو
اندن چیقن صوته چو قومه دیر و فارسیه خروش خامک جمیدر نا پنجه لردیمک
مجلسه اضافه لایمیه در محازا در حرف صله جوش اسیر در چو شیدن قیناق معناسنه

سجان مقام تنزیه و تعجید استعمال لفظ در بوند تعجب مراد در جلا له به اضافی مصدر مفعول
 اضافیه دوران دورک جمعی را بر اقل محدود می کند با خبر اضافی بیانی و مبتدا با حرف محبت
 با خبر خبر دارد می کند در حرف ظرف حضور بوند غیبت مقابلید نزد کان دوران معطوفه در
 بصره اضافی بیانی و در خبر نیز یکان در تقدیر کلام حضورند و دورند در ادات خبر قریبه قائم
 اولد و غیبت ترک اولدی لشخص سوزی هنوز تمام اول کجی مجلس و عظمه باشد
 کنز ایلدی و مجلس و عظمه صوک دوری یعنی اخر مجلس ایدی نقل اولان کلمات اثار الی
 انجلین بر نغره آوردیکه غیر پارانک موافقتیه های و هوای و خروشه کله یلر و مجلس و عظمه
 اولان خام و نا پخته لری جوشه و شوقه کوردی یعنی جمله سینه بر حال غلبه ایلدی که انکه فرادقا
 و های و هوایه بشله یلر بوجالند بن تعجب ایدو سجان الله دیدم نه غریب حاله که مسافه بعیده
 ده اولوب عارف بالله و خبرم اراکاه اولنر مجلسه حاضر کی اول بل که حقیقه حاضر اولنر
 مجلس و داخل محبت اولان بی فهم و بی ادراک ظاهره حاضر ایکن معنی عالمند غایب و دور
 و جدا و محجوب اولان اصلا متاثر اولوب لهم قلوب لا یفقهون بها فحوا سنجه خواسته ماصد اولان
 قطعه فهم سخن چون نکند ستمع قوت طبع از متکلم محجوب فهم سخن مصدر مفعول اضافیه
 چون اذات تعلیل ستمع اسم فاعل قوت طبع مصدر فاعله اضافیه محجوب فعل نهی مفرد مخاطب
 جستن دن دکل بویلد دروینلر خطا ایلدی لشخص مخاطب و سامع مستکمل که سوزی فهم
 و اذعان الیه مستکمل قوت و شوق و تاثیر توقع ایلد یعنی ستمع که سوزی اکلیمه سوز طاقی اولان
 و سوز سوزی کی کلنر صالحی قریبه و فصاحت بیانه مالک اولان فحیت میدان ارادت بیارتا
 بزنده سخن کوی کوی فحیت وسعت کی مصدر در میدان اضافه مصدر مفعول اضافیه
 و ارادته اضافه بیانیه در بیار فعل امر مفرد مخاطب ایدند که مخففه اوردند و اوردند
 فعل امر درین خطا ایلدی فحیت بیارک مقدم مفعولید تا حرف تعلیل بزنده فعل مضارع
 مفرد غایب آورد می کند یعنی چاله مود سخن کوی بیانیه سخن کوی وصف ترکیبید که کوییدند
 گفتی دن دینلر خطا ایلدی کوی کاف بحمل ضمیمه طوب دیمکد بزنده مقدم مفعول
 سخن کوی فاعلی لشخص ارادت میدان وسعت کوی یعنی میدان ارادی واسع ایلد

یعنی ارادتی جوق و بیوت ایله تا کیم سوز سولجی مرد کوی سخنی مراد اوزره اوده یعنی استند و کی
کی بسط کلامه قادر اوله حاصلی من ارادتی واسع ایله تا کیم متکلم فصاحت و بلاغته تکلمی
زیاده یعنی واسع الیه **حکایت** شی در بیان مکه از غایت بخوابی پای رفتن مانند سر
بزه دم و شتر باز کفتم دست از من بدار شی یا حرف ظف بیا بان مکه یعنی بریه مکه لایمه غایت
بخوابی لایمه زیاده او بقول لغت دیمکدر پای رفتن بیانیه کمنل یعنی یورعلک ایانچی دیمکدر
غاند فعل فی ماضی مفرد غایب قلمدیا دیمکدر عجز کنایت در سر بزه دم مکه مقدم مفعول باشم
قوم یعنی بر مقدار استراحت ایچون باشی بره قوم شتر یا شتر هونک خذ فیله دوه دروبان ادا
فاعل دوه ای دیمکدر ادا ان مفعول کمنل مقدم مفعولید دست بدارک مقدم مفعول صریحی
وازن غیر صریح در الک بندن طوت یعنی قونی بر مقدار او یوایم **مکسوس** بر کچه مکه یولی
بیانیه حاصلی بریه سنده زیاده او بقول لغت حرکت و یور مکه محال مکه کمنل یا غم قلمدیا
دیمکدر کمال عجز کنایت والا کمنل الی وایانچی اولماز حاصلی کلام مجازیدر بویه او لجه باشی
بره قوم و دوه جیه دیمکدر الک بندن چک برپاره استراحت ایلا بن قطعه پای مسکین پیاده چنه
مکسوس رود شوه شد بختی مسکین پیاده اصلند پای پیاده مسکین بس ضرورت وزن ایچون موصوف
اوزره تقدیم ایدوب پای مسکین پیاده دیمکدر مسکین پیاده نک ایانچی دیمکدر مسکین پایه صفت
ایدوب معناسنی بچاره و قدرت سیرایق پیاده نچه بر کیده دین ترکیب عجز عجب متصرف ایش کون که
حرف تعلیل و زحرف ابتدا تحمل تفعل باینده مصدره بوند یولک کو تورمک و تعب و مشته
صبر ایلاک معناسنه شوه سینک ضمیمه عاجز و فر مانده معناسنه در بختی بانک ضعی و خای
معجزه نک سکونیه بسرت دوه دیمکدر **مکسوس** مسکین و نامراد و بچاره پیاده نک ایانچی
نچه بر کیده یعنی ندرک و یولی یور و مکه و قطع مسافه ایلاکه قادر در یعنی مالک دکل زیراطی منازل
و قطع مراحل ایلاکه بواره پر مشقت بسرت و توانا دوه لربیطاق و بی مجال اولدی یعنی یور
قالدی پس پیاده نک نه طاقی و اگر تحمل ایلیه مصرع ثانیه جمله حالیه اعتبار ایدنلک بودله
بر حاللری یوغیش تا شود جسم فریبهی لاغر لاغری مرده باشد از بختی تا غایتدالی معناسنه
شود فعل مضارع مفرد غایب افعال ناقصه ن یصیره معناسنه فریبه اضافتی لایمه و با حرف

وختنیه فالتا فنی ورنه سکوی و بانک کسبیه وهای اصلیه ایله سیمزدیمکده عریجه سیمین
دیور ویا حرف وختنیه لاغز شودل خبرید اوقا دیمکده عریجه غث دیور غینک فنی ویا
مثلثه لاغزی یا حرف وختنیه ویا تکیر بر لاغز ویا مطلق لاغز مرده باشد اولش اولور یعنی اولور
لاغزی مبتدا و مرده باشد خبری و از سنجی باشد متعلق خبری مخصوص سفره کت شداید
والای بدیهیتان اولور و غی هر کسک معلومی و مفروض بدیهه احتیاج یوقا و علی الخصوص که
مکه سفری نه مرتبه صعب و شدیدا اولور و غی کون و چکن بیلور انحق ایمدی بومبال سفره
بر سیمز حیوان تقب و مشتق جسمی لاغز یعنی الامر و شداید تخیل ادوب زبون و ضعیف
اولوق مرتبه سنده و از بنجه لاغز اولان حیوان محنت و فلا کتدن صاغ قالما زاولور و توانا
لری مجال اولور و غی اولور قری حاله ناتوانل طاق کتوره میوب هلا اولور لکفت
ای برادر حم در پیشست و حراجی در پس کی رفتی بر دی و اکی خفنی مردی کفت شتر بان
دیدیا حم یعنی حرم مکه دیمکده حراجی ذکر کی حرمه صنعت اشتقاقه داخل اولسوا چون
در بوضعت جنایس مطلق دین مطلقا افرا ایلیش پیش و پس ذکر کی صنعت تضاد در
اکثر نسخه ده در پس پس برینه از پس واقع در رفتی فعل ماضی مفرد مخاطب در اکی کتدن
یعنی کتد کسه حالی کتد و کتد تقدیر چه دیمکده بر دی فعل ماضی مفرد مخاطب بوند
خلاص بولک دیمکده بولید یرده بوعبادت اصطلاح بوند مفعول تعاضی ایلمن ظن بولک
و مراد که ایردل غالب اولک مضار بنی ده استعمال ایدر پس بوند جان و روح عبارت از بنی
تقدیر ایلمن لربو استعمال دن غافلر ایلمن خفنی فعل ماضی مفرد مخاطب بوند او بولک دیمکده
مرد کی یا ضمیر خطاب در اولک دیمکده معلوم اولکه عربیه ادات شرط فعل ماضی به داخل
اولسه انی استقباله نقل ایدر اما فارسیه نقل ایلمکده جایز پس بوند ایکی وجهه بیله اساغ
و از مخصوص شتر بانه الک بندن چک بر باره استراحت ایدر بن دیمکده دیدیا ای
برادر حم مکه او کتده یعنی ایلمیاده دیمکده زیر بوند قریبه و بعد نه اشارت یوقا
اکی چه تو کتده اولک عبارتی نوعا قریبه دلالت ایدر و حراجی و عهد کتده و آردده در
اکی کیدر سک و یا کتده خلاص بولور سیمین و یا بولک یعنی مراد که غالب اولک و اکی بولک

و یا او یوب قالد کیسه اولوسین و یا اولدک حالی کیدر سگ مراد کر بو ظفر بولدک و بولور سین
ایور سگ هلاک اولماغی مقرر ییل بیت خوست شست زیر مغیلان براه بادیه خفت شبیل
ولی ترک جان بیاید کفت زیر مغیلان لایمه مغیلان کعبه بولنده یعنی برتیه ده بودیکنلی اغاجک
اسمیدر که دکنلوی اوزون و سیاه اولور بویوکلکی شفتالو اغاجی دک اولور برتیه نلک اودون
اولدر مغیلانک اصلی ام غیلاندر لیکن ناس اراسته تخت بغله مشهورد نذیر مبتدا و خوش شست مقدم
خبری و براه بادیه خفته متعلقدر و خفت مصدر معناسنه در بادیه صحرا بوند برتیه مراد در شب
رجل لایمه رجیل جلک اسمیدر کوج معناسنه یعنی سفراوزر که کوجمه نلک اسمیدر ولی استدر
ترک جان مصکد مفعولناضافتیدر بیاید باحق تاکید بایدر فعل مضارعدر مقارندر محض
رجل کجه سی راه برتیه ده مغیلان التند یا توب او یومق لطیفدر و حضو و صفادر ولیکن
جان ترکیبی سولیک کرک یعنی کجدم جاندن و باشند و اولور سم اولین دیمک مرتبه سنه وار مق
کرک حاصلی هلاک اولوب اولکی اختیار ایلک کرک و جایزدر که بوند کفت مجازاکی معناسنه
اوله معلوم اولکه مغیلان التند یا تمقدن مراد کولکه لنمکد بومعنا ایسه سیدر ملحوظ دکل
کجه ده هر یو کولکه در اما کوننر اکیجه بعضی لر ده قیاقولتقلرنده کولکه در لیکن هر یو ده بونان
و مغیلان اکثر یو ده بولور علی کل حال بوند مغیلان ذکر یارزدن خالی کل الله اعلم **حکایه**
پارسی رادیدم برکنار دیا که زخم پلنک داشت و بهیج دارو بهیجی شد و مدتره داران رجی
بود و دمیدم شکر خدای تعالی می کفت الحمد لله که بمصیبتی گرفتار نه بمعصیتی پارسایی یا
حرف و حد و اادات مفعول بر اادات ظرف کنارد ریا لایمه که حرف بیان زخم پلنک لایمه
زخم یاره و پلنک قیلان دارور آنک ضمیمه دوا و علاج دیمکد به بوند ایوم معناسنه یعنی یاره
سیا و کلما زدی رنجور و عریضه دیر لر زیر انج المدر پس رنجور المدا دیمکد کج خزینه به
و رنجور خزینه داره دید کلایکی دم بدم ساعت بساعت یعنی هر دم و هر ساعت شکی خدا
مصکد مفعولینه اضافتیدر مصیبت ادمه کلان بلا و الم و دم و مصیبت کناه و عصیان یان
حرف و حد و تنکیره قابلدر **حکایه** حضرت شیخ بیوردی سیاحتی زماننده وریاکانده
برعابد کورد که پلنک یاره سین طوتاردی یعنی ای پلنک یاره لمشدی و بهیج بود و ایلر

بندن پریشان خاطر اولدوغند بچسوم والا انک کشته سی اولوق حیا جاودا بندین
ازده دل و پریشان خاطر ولدیا دیوناله ایدرین دین پریشان سولیش **حکایت**
درویشی را فریفتی پیش آمد کلی از خانه یاری بدید حاکم فرمود که دستش ببرند
صاحب کلیم شفاعت کرد که من او را بجل کردم حاکم گفت بشفاعت تو حد شرع فرو نکذارم گفت
راست فرمودی اما هر که از مال و قف چیزی بدزد و قطعش لازم نیاید که الفقیه لایمک
شیار لایمک هر چه درویشا تراست و قف محتاجانست درویشی یا حق و حد و راد
مفعول ضرفی یلحق و حد پیش آمد او کینه کدی یعنی واقع اولدی کلیم کاف عربک و لایمک کسر
لویه انواع بساطدن بر نوع بساطک اسمیدر که هر کسکه معلومیدر کاف عجل کسر لویه دینار
عند سولیش و یا حق و حد خانه یار لایمک و یا حق و حد بدزدید او غور لیدی دیکدر که
حرف بیان بیرند بای تا کیده ایلده فعل امر جمع غایب دستش مقدم مفعول صاحب کلیم لایمک
اضافه سزده استعمال ایدر لر بونک کی بر لری شفاعت کرد شفاعت ایلدی که حرف بیان بجل باند
فحی و جای امله ناک کسری و سکون لایمک حلال معناسنه مستعمل با سببی متضمن حرف
مصابحت شفاعت تو لایمک حد شرع ده بویه در فر و اادات تا کیده در بونک بر لوده نکذارم فعل
نهی مستقبل متکلم و حد ترک و احوال ایلیم دیکدر راست فرمودی راست بوند کر چک معناسنه
در کر چک بیورد دیکدر اما اادات استدلال که اصلنده هر کس که در حذف ایصال طریق بقیله
کسر ترک اولدی مال و قف چیزی یا وحدت بدزد و فعل مضارع مفرد غایب او غور لویه
دیکدر قطعش تقدیر یا قطع بدش در که حرف تعلیل الفقیه لفظ امر فوع مبتدا لایمک
فعل فی مستقبل مفرد مذکر غایب مبني الفاعل فاعلی تحتندة مستتر فقیه راجع ضمیر و شیئا
لفظ منصوب مفعول بیج بر شیئه مالک اولماز دیکدر و لایمک فعل مذکور کی در مبني الفاعل
للمفعول قائم مقام فاعلی مذکور کی در کیمسیه مملوک اولماز دیکدر درویشان فقر امد در
و اادات تخصیص و شین و اادات خبر در ویشلردیمکدر و قف محتاجانست مصدق
مفعول اضافیه الف و نون اادات جمعه و سین و تا اادات خبر در ویشلردیمکدر ویشل
او کینه بر ضرورت کدی یعنی احتیاجی واقع اولدی بر یارینک یعنی کنایه کی بودرویش

یولداشند او بیدن بر کلیم او غور لوی حاکم یعنی بیوردی که الین کسه لراستارق ولساقه
حکیمه بویه او بنجه صاحب کلیم شفاعت ایلد بیکه بن اکا حلال ایلدم و دعوا و نزاع یوق دیوقانی
دید بیکه سنک شفاعتک سبیلله اقامت حدی تری ایلیم بونک کبی اثر رعایت خاطر مشرع دکل
البته شرع لازم اولان حکمی اجرا ایدرم صاحب کلیم دیدی کجک بیوردی سبیل امانه کیمسه
که وقف مال دن برنسنه او غور لسه اکا قطع یالیم کلیمزیرا فقیرم نیاده نوبنسنه ده مالک اولور
ونه کیمسه ده مملوک اولور هر نه که درویشلر کدر اول فراریه و محتاجله و قند یعنی اخذ اولور
فسنه فراریه موجب عقوبت اولماز زیامعنا ده کند کجا حقلین المش اولور لایس انلوه نه
قطع مرتب اولور و نه ضمان حاکم دست او بداشت و کفت جهان بر توتنک آمده بود کدر دزدی
نکر دی الا خزانه چنین یاری کفت ای خداوند نشنیده که گفته اند خانه دوستان بروب
و در دشمنان مکوب دست از او بداشت ان دن الین چکدی دیمکد استغرام طریقیله چکدی
دیمکد یعنی الین کسمکدن فراغت ایلدی بر توتنک آمده بود او سکه طاری کلدی دیمکد
استغرام طریقیله که حرف بیان الادات استشنا خانه دوستان لایسه و مقدم مفعول بروب
بای تاکیده ایلده فعل ارموز مخاطب در رویدن رفتن دن دینار خطا ایلد یار سوب
دیمکد در دشمنان لایسه مکوب فعل نهی مغر مخاطب در کویدن رفتن دن دینار خطا
ایلد یلر در دشمنان مکوب مقدم مفعولیدر بای عجله در بای غریبه دین بلن مش محض
صاحب کلیم مذکور فقریری اید بنجه حاکم سارق دن ال چکدی و دیدی جهان باشک طاری
کلدی او غور لوق ایلدی و الا بونجلین بر درویشدن یعنی بویه بر فقرک خانه سند سارق
دید ای خداوند ایشماشمن که ضرب مثل طریقیله دیشلر یعنی کار کما یته دوستان
خانه سینی سو بر یعنی خانه سند هر نه که المغه ایسه ال تکلف جکه دوستانر قیوسی فقه یعنی
عرض احتیاج ایلکچون دق الباب ایلد حلی دشمنه عرض احتیاج ایلد بیت چون فرمائی
بسختی تن بجز اندر مده دوستانرا بوست برکن دوستانرا پوسنی فرمائی ماندن
و ماینند مصدر لری و مشتقائی فرویه مستعمل اولسه عجز معنای افاده ایدر برونده کی کج
یا ضیخ خطا بد عاجز قل سن دیمکد بسختی با حرف مصاحب سختی بای مصدر له شده

و محنت معناسنه در حق بدین معناسنه در حرام بونده وجودی و کند بسیدر بجناح صله و یا
حق ظرف اندر باینک معناسنی تاکید ایدر مده فعل نهی مفرد مخاطب و یرمه دیمک در
بعض نسخه ده منه دشمنش قومه دیمکد اما مکی هیچ بر نسخه ده موجود دکل دشمنان را
را اذات تخصیص و شتمنک دیمکد پوسست دریا دیمکد بر حرف تاکید کن کافله عیال
فحمله قیامیه دیمکد بونده صیغه معناسنه در یعنی در سینی یوزد دیمکد بر کن فعلی کنده اشتقاق
ایلین بیلن شد و ستانرا احصا تخصیص دو شتمنک دیمکد پوسست کولت دیمکد بر کنک
دشمنان مفعول اولی و پوسست مفعول ثانیه و طرف عطفله دستان مفعول اولی و پوسست
ثانیسی و چونکه شدت و محنتله عاجز قله سین تنگی وجود یکی کنه و یکی عجز
و یرمه یعنی کربت و شتمله بی کار و بی نوا او تو رمه بل که نصبت بولورسلک دشمنک مال چنانچی
قهرله و جبرله ال امان و یرمه اما ابتدا لله عز و حال و اظهار حجت کو سز مه لیکم دوشتر له
هونه معامله ایلرسلک و دفع ضرورت با چو عرض حال و اظهار عجز کو سز مه ایدرسلک رخصت و
وار **حکایت** یکی از پادشاهان پارسایی را گفت هجرت از مایادجی ایدر گفت بلی
هر که که خدا بر فراموش میکنم هجرت تا ضمیر خطا در هیچ سکا دیمکد از مایبزدن دیمکد یاد
می آید لیکم کور می یعنی هیچ بیزی اکار میسین و بر پادشاه صالچی کورم و دیدی
هیچ بیزدن یادش کور می یعنی هیچ بیزی اکار میسین اولده بلی هر که که خدای فراموش ایدم سخی
یادمه کورم بوندگی لرتعلیق بالحال قبیلند ند یعنی هرگز خاطره کلن میسین زیر این بر
نفس ذکر خدادن خالی کلم که سن یادمه کله سین بیت هر سود و دانکش زدر خویشت
براند و از که بخواند بدکس ند و اند سوسینک ضمیلله جانب دیمکد دود دالک و واک
فحله لریله فعل مضارع مفرد غایب در ویدندن یلمک و یوپرمق معناسنه آن فاعلیه کشک
حق بیان و شاین ضمیر جایز در که خدایه راجع اوله قرینه قایم اولد و غیچ یعنی براندک فاعلی
قرینه سیله و جایز در که اندک مقدار مشارالیه راجع اوله تقدیر کلام ان کس کشک در اول
کمیه که انی دیمکد زدر خویشت کنده پوسست براند با حرف تاکید راند سوره دیمکد فاعل
فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تحتند خداد و او معنای استدر کی متضمن حرف عطفله

آنکه اصلند آن کس را که در حذف ایصال طریقیه کسر تک اولند که حرف بیان بخوانند
 دعوت ایلیه یعنی مقبولی طوب معزز و مکرم در کاهی ایلیه با حرف صله در کس لایسته اند
 فعل ننی مستقبل مغز غایب فاعلی خدا در الف و نون ادات تقدیر در یلدر مغز یکا که محض
 هر جانیه یلریور یعنی بقرار و بی آرام اولوب هر جانیه تک و یواید اول کیمسه که خدا این
 کند و درگاه لطف و کرمند طرد و طرح ایلیه یعنی خدا تک مقبول و مغز یی اولیا زاید
 قیودن قیویه تک و یواید اسباب معاشی در یلدر اولسندن اکثر و حصول لام و مقاصد اکابر
 قبولینه ملازم دن بیلور العباد بالله تعالی اما اول کیمسه که خدا کند و دعوت ایلیه کیمسه
 قبولینه انی یلدر من یعنی بلکه محتاج ایلن آنک مقبولی اولان غیر کیمسه به محتاج اولن و اغیار
 قبولینه و ارمان صالحی پادشاه صورت و معنی اولور و هر کس اکا محتاج اولور و اول هیچ کس
 محتاج اولن از معلوم اولور که صحیح نسخی لرد که مصرع اول هر سود و دان کش واقع در شین ضمیر
 ایلد پس سیم مهمله ایلد یان ندر ضمیر دن اکا که دکل ایشلر **حکایت** یکجا ن صلی پادشاهی
 را بجز آید در بهشت و پارسایی را در دوزخ برسد که موجب در جهان چیست و سبب
 در کات این چه که ما بخلاف این پنداشتم گفتند آن پادشاه بمحبت درویشان در بهشت و این
 پارسا بتقرب پادشاهان در دوزخ با حرف ظرف و خوا بوند و دوشده برسد مذکور صالح شد
 سؤال ایلدی و یا او یاند قدض کن بعض کیمسه لره صور یکا که حرف بیان موجب در کات ان اسم
 فاعلک مفعول و لایمه اضافی در سبب در کات این اضافی لایمه لرد و در کات درجه تک
 جمید یوکسل بره چقماغه بصمقله دیلر جنت مقاماتده مستعمله و در کات در کات
 جمید یعنی الحق بره این که سبب اولان بصمقله اسمی مراتب و زخده مستعمله که حرف تعلیل
 مابین دیمکد بخلاف با حرف تا کیده اینه اضافی لایمه پنداشتم مقدم مفعول لیدر کشته
 صالح جزا و یلر با حرف مصاحبت سببی متضمن محبت درویشان مصدر مفعول اضافی در کات
 تفعل بابند مصدر و پادشاهان اضافی سابق کبی در **حکایت** بر صالح دوشده بر پادشاهی
 جنته و بر عابدی جهنمه گوری سؤال ایلدی که اول پادشاهان مقامات جنته و جانی
 ندر و یوز اهل در کات جهنمه سبی ندر زیا بیز بولک خلافتی ظن ایدر لک دیدلر که اول پاد

فقر او در ایشان مجتبی سبیل جنته در اول پارسا سلاطین و اعرایه ترقی سبیله در زنده
قطعه دلق بچه کارا بد و مسیحی و مرقع خود را ز عمل های نکوهیده بری دارد لوق فقر خرقه
سی و تا غیر خطا مسیح میل کسری و سین جمله نك سکونیه پلاس معنا سنه در معنی اسکی بری
و با حرف نسبت پلاس منسق لباس یکد فقر الباسی مراد در مرقع تفعلیل یا بندن اسم مفعول
بچه پاره ایله یما لخره هند فقر اسکی کید و کی کج خود و او سبیله بوند کند و معناد و راد آ
مفعول عمل های نکوهیده بیانیه نکوهیده نونک کسری و کاف عجل ضمیه حقیر و ذلیل معنانه
در بری بانك سکونیه اصلنده بری در هزه ایله فعلیل و زنی اوز که لیکن عجم اکثر هزه نك حذ فیه
استعمال اید در فعل امر فرد مخاطب خود را بری دارك مفعول صریحی و ز عمل ها غیر صریحی محصور
دلق سنك نه ایشو که کور یعنی نه ایشو که برار حاصلی اندن سکا نه فائده مسیحی ده یعنی مسیحی که یکد
سکا فائده ایلن مرقع خرقه دخی یعنی در ویشک و صوفیک فقر الباسی کید مکه اولماز همان
کدو کی بار امر عمل در بری و سالم و عاری طوت یعنی فقر الباسیله ترها صوفیق اولماز بل که
کشیم و ز خد خلاص ایلن اعمال صالحه و افعال بره در صوفیق کسوه سی کل حاجت بکا
بری داشتنت نیست در ویش صفت باش و کلاه تری دار با حرف صله کلاه بری بیانیه
بره بانك و رانك فتحه لر یله و های رسمیه قوزیه دیر که عریجه حمل بر لر جانك و میل فتحه لر یله ایمه
معلوم اول که شروان و قره باغ و از دیاجان و بالجمله اکثر اعجام قوزی در یسندن کلاه کیر لر و کاه کلاه
بری دیر لر یای نسبتله خواجکی و بندکی دید کل یایی کاه اولور که ترها بری ده دیر لر اکثر مذکور
کلاهی فقر اجنسی کید و کچون بوند انی تخصیص بالذکر ایلدی داشتن مصدر و تا غیر خطاب
در ویش صفت و صف ترکیبی در ویش صفتلوی یعنی در ویش خویلو و صوفی قلنشای یما کد
باش فعل امر فرد مخاطب اولدی که کلاه تری بیانیه لغتدره کلاه امیرانه ایله تفسیر ایشلدن کاه
علمای اعجام ندن سمع عن یوله در خصوصانادره زمان و اعجوبه دوران صاحب تصانیف
رائقه و مالک قضایه مصنوعات فائقه افتدیز و ولی نعمتین و استادین مولانا جلی شروانی
قدس الله تعالی روحه و جعل فی عرفا الجنان فتوحه که شام شریفه نطقن اید و بااد فی
وظیفه ایله قانع اولوب طلبه نك افاده سبیله تقید ایش در بوند دعا کو یلرینه کستان

تعلیم ابد کرده بویله افاده بیور لر دی و سایر طلبیه حین تعلیمه بویله افاده بیور لر دی که
کلاه برکی مقابله واقع اولغین اذن کلاه فقیرانه و بوندن کلاه ایرانه مراد که انی تانا
خازلری و میرزا لری و سلطانلری کیرلر اکثری ستمور و شقدن اولور شش برکی کاف عربیله ^{عدن} مشا
بر نوعی که صوفی لری عمامه برینه کیرلر بن ایکی وجهله خطا ایلش کاف عربی دیمسند ^{عدن} و
بر نوعی که صوفی لری عمامه ایدر لر دیمسند و کاف عربیله جنس قلنسوة د بر نوعی دیمسند
ایکی وجهله خطا ایلش کاف عربی دیمکدر و قلنسوة دیمکدر و کلاه برکی برکونه کلاه ^{عدن} که درو
کیرلر بن تحقیق مقام ایدر همش کلاه تریدن مراد قلنسوة در که انی چند یلر و تانا و طایفه
سی کیرلر بن خطا ایلش خراسانده کلاه برکی قوزجا د ریسندن بر جنس تاقیه اولور اکثر
مشایخ و درویشان کیرلر کاه اولور که اول کلاه اوزر لای عمامه ایدر لر دیمسند ایکی وجهله قصور
ایلش خراسانده تخصیص ده اکثر درویشان و مشایخه زیر اغنیای اعجام دخی کاه اولور که انی کیر
برکی اصلنده تشدید ایلده در لیکن کثرت استعماله خصوصاً بوجهله ضرورت وزن شعراچون مخفف
اولمشد بن خفت ایلش زیر سابقا مکرر بیان اولدی که اصل اختلاصه نشدیده یوقه بعضی شراح
برکی ایکی فتحه ایلده در دیمش و بعضی اعتراض ایدر ایکی فتحه حالت افراده مخصوصه ایتا حالت
اضافه کاف متصل اولان حرف مکسوس لشمع مال اولور که دیمش هر وفا حش ایلش زیر ایکی حالت
بیله ایکی فتحه ایلده در تریبونده کافر معانسه در نته که محل اکفرینه در و بومعینه مبالغه وارد
دین الفحش خطا ایلش زیر ابو کلام لشمع سنی درویش صفت اول و کافر شقه سنی کی دیمکدر
نوا سیه هر کن جایز کلد زیر بر کیمسه ارکان اسلامی رعایت ایلسه و باشنه کافر شقه سی کینه
و یا بلند زنا و رقتسه اهل شرع اند کفرینه حکم ایدر که بوندل علانت تکذیب شعاب اسلامه
بونده خود مبالغه طریقیه کنده ایکی شعار کفری اظهاره رخصت و جواز کو ستره اولور ^{عدن} الفی
بالله **حکایت** بیاده سرو یا برهنه با کادوان حجاز از کوفه بهرام و همراه ماسد خراما
هی رفت و می گفت پیاده یا حرف و حد و هنر حرف تو مثل هنر به وحدت دینل معهود خطای
اوزره مصر و لشلر زیر آخونده های ریحی اولان کلمه لره هنر حرف تو سدر فقط و حد
معناسنی افاده ایلین یای مقدره غیر مکتوب در نهایتی متقدمین یایی های رسمیه مکره

کتابت اید و باظهار اید دردی لیکن مشاخرین های رسمی و زده بر عین تیرا شکلی وضع اید
که هم یایه و هم هزه به دلالت اید و اول شکله هه دیدکری مجالده در زیر آهن نلک حروف
علتدن غیری شکلی یوقدر فائمل سر و پا برهنه باشی و یا غی چلیق برهنه نلک فحی و ضمیه لغتد
چلیق دیمکد با حرف مصاحبت کاروان حجاز لامیه کوفه مشهور شهرودر لیکن بوزمانده جا
معینک دورت دیواری و بعضی تره لولک جداردی و بعضی ارتق و کینک اکسک خراب
اولشند و باقیسی شویله مندرس اولمشده که اثار بناد ذره مقدار دی پیدا دکلد زبواجف
ادبسی اساس بنالک طاشنی و کومیدی جیتروپ یا پیلوینه سور مشدر نجف حضرت امام علی
حضرتی مدفون اولدی و غیا قصبه اسبیده که کوفه بر بوجق میل مقدار دی بنجده قریب دسی
شده یکجایه نه بنادن اشرار و نه اساسند و بالجمله عالمک فاسند عبرت الموقاسین بغداد
جانبه کنده یلیق کورس که اول مشهور کوزل حملکت نجه خراب و بیابا و لب یا تور پس حضرت
شیخ بیورد و غیا کوفه معورایکین در که اندن حضرت مکه به اول زمان مستقل محل چبقار مشهور زمانده
مصر دن و شامک و بنده چیترو غیا کی بدامد چبقار دی دیمکد هرا لایمه بیزم بولدا
دیمکد خزان صفت مشبهه در صالینار دیمکد هی ها حرف تاکید محض باشی و یا غی
چلیق بر پایه کوفه شروندن قافله حجاجله طشره چتدی و بیزمله هرا اولدی صالحی
کیدردی و بوبیتلری او قوردی نظم نه بر اشتر بسوالم نه چواستر زیر بارم نه خراوه
رعت نه غلام شهریارم بر حرف استغلا بسوالم با حرف تاکید سوار ایلم ریباق مقابلی چو حرف
تشبیه استر هزه نلک فحی و سینک سکونیه قطردیمکد عریجه بغل بر لر بانک فحی و غینک سکون
بعضی نسخه ده استر برینه اشتر و شمش ظاهر تصحیف طریقیله در زیر بار لامیه در بولک التند
دیمکد غلام شهریار لامیه شهریار رای اولک سکونیه پادشاه دیمکد محصور نه دوه او
سوالم یعنی راکب کلام نه استر کی بولک التند بم یعنی راکب کل اسم یوکمه یوق یعنی کیمسه نلک یوق
التند دکلم رعیتک افند بسیده دکلم یعنی صاحب رعیت خدومه دکلم پادشاه قولیده دکلم حالیه
حاکم و نه محکوم بلکه دنیا نلک جمیع امور دن سالم و ازاده یم غم موجود و پریشانی معدوم ندارم
نفسی میزنم آسوده و عمری بسرارم غم موجود بیانیته و الایمه بالفعل موجود غم و یا بالفعل موجود

غمی پریشانی معدوم بیانی و لامیه ندادم ایکی ترکیب اضافه مصر و فدر نفسی یا حرف وحدت
 و یا حرف تنکیر میزنند و درم اسوده راحت و حضور ^{عم} یا حرف وحدت و یا تنکیر بر یا حرف صله
 سر تونده نهایت و پایان معناسند در آرم فعل مضارع متکلم و صده عمر منفعل صریحی بر غیر صریحی
^{مخصوص} غم موجود و پریشانی معدوم یعنی هر کس غم بوقدر اسوده حال و مرفه البال
 نفس آورد یعنی اسوده لکله و راحت لکله کچنورده حالی اوقات از نام حضور ایله کچر و بوز
 پایانه عمر ایله غم یعنی صفا و حضور ایله کچر و درم حالی عمری نهایت و پایانه بی غم و غصه
 ایله در مذکور ایکی بیت بحر بل مجنون اقتسامند نه اما بخوبی ایله آشنا اولیا بیت اولی
 ایکی بیت ظن ایدوب دیمش خفی دکلره که مصرع ثالثه سکت و وارد را شعار قدماده چوقدر
 بی سکت و قونسنه خفا و رعیت او قنور دیمش حق بود که ظن فاسد ایلش بوند یوقاری اولمن
 معلوم اولاکه بوبیت اولی تقطیع بویه اولور نه بر اشتهر فعلتن بسوادم فعلتن نه چو اشتهر فعلتن
 زیر ایدم فاعلاتن نه خزان فعلتن در عیت فعلتن نه غلامی فعلتن شری ایدم فاعلاتن غم
 موجو فعلتن دو پریشا فعلتن فی معدوم فعلتن مندارم فعلتن نفسی یا فعلتن
 زغم آسوفلاتن ده عمری فعلتن بسوادم فعلتن بیت اولی قافیه لرنده واقع اولان الفاظ سالم
 تقطیع اولور باقیسی جمعا محبوس نه رفت بر نفسی میزنم اسوده و عمری بسوادم بومصرعیده تمام
 بیت ظن ایدوب شری حنی استغاد نصکوه دیمش خفی اولیا که اکی چه بوبیت قافیه سی نظم سابقه
 موافقه اما بحر لری متحرکه دکلره معلوم اولاکه بوبیسه نه وزن بیایور مش نه بحر بومصرع معنی
 نفس و بیدم اسوده و بی قید اولور غمی بر عمره ایدرم دیمکن دین معنای پالت عد ایدم
 پریشانی ده هزه اضافتی کلمت دین فیتی پریشان سولیش حالی بوا یکی بیتل تن کسبی
 جمیع شراح ناموزون یازد قدر نصکوه معنای هب غلط و بر مشر تا مل تدبر و بعضی ^{نظمی}
 رباعی وزنند فرق ایده مینو نظم بازه جوی برده رباعی بازار اشتر سواری گفتش ای درویش
 کجا میروی باز کردم که بسختی بمیری نشنید و قدم در بیابان نهاد و برفت چون بخله محمود رسیدیم
 توانکی را اجل فرارسید و مرد درویش ببالینش بیامد و گفت ما بسختی نمردیم و تو بر بختی بمردی
 اشتر سواد وصف ترکیبی در ده بیه بنجی معناسند یعنی دوه را یکی و یا حرف وحدت باز کرد

وگود فعل امر مفرد مخاطبه رکودیدند و نیکو که حرف تعلیل بسنجی با حرف مصاحبت
و یا حرف ظرف و یا حرف مصدر شد تله و یا شده ده دیکو در نهاد فعل ماضی مفرد غایب خود دیکو
قدم مقدم مفعول صریح و در بیا با غیر صریح چون ادا ت تعلیل با حرف صله بخلاف محو کوفه
شهر زن او جی قنقه عین ذرقانک منعی یعنی باشی اولان برک اسمیده که زبیده خانم
انده بر مسجد و بر عالی خان یا پمشدی و اعلا بر که لر و حوض بنو ایلمشده حجاج انده او جی
او تورا ق ایروب حضور و صفا ایله سیدیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ایشده دیکو
توانک غنی دیکو مراد مذکور ایشتر سوار و ادا ت مفعول فرا ادا ت تاکید با حرف صله بالین
یصدق و شین ضمیر تانکه راجعه بحجتی بانک ضمی و خانک سکونیه برک دوه به دیر
مذکور و رویش بر ایشتر سوار دیکو ای رویش قنقه کیده سین استطلاع
یو غیکن نه سیدن بوز حجتی اختیار ایدر سین سکا خود فرض دکل کیر و دو که بلا و شدت
ایله اولور سین حاللی بومبارک یول باغریولدر تحمل ایدر سیوب هلاک اولور سین درویش
سوزن دیکو سیوب بیا بانه قدم قویوب الدی یورپی و یورپی چونکه نخله محوده ایشده
ایشتر سواره اجل ایشدی و اولدی درویش یصد و غنه یعنی باشی و جنه کلدی و دیکو بیز
فقر لک و بیالوق رحمت و مشقتله اولمک و سن برک دوه اوزره حضور و راحتله ایکن اولد
بیت شخصی همه بر بیمار گریست چون روز شده او بمر بیمار بزیست شخصی با حرف و صت
بیمار لایتمه بیمار خسته به دیر اصلنده وصف ترکیبیدر بیم کتور یجی معنانه صکره خسته
اسم اولدی اکی خسته لر اوله کن اولد و یچون خسته به بیمار دیر یلر یعنی اولمک قور قوسین کور
دو یچون بیمار دیر یلر گریست کاف عجمک و انک کسره لر یله فعل ماضی مفرد غایب ایدر دیکو
بیمار مبتدا بزیست بای تاکید ایله خبری زیست زانک کسریله فعل ماضی مفرد غایب صاغدی و در
دیکو شخصی بر شخص یعنی بر کسیه بوتون کچه بر بیمارک باشی اوزرنده اغلر بحالی
اولور ظن ایروب صباحه کیده و بکا ایلدی چونکه صباح اولدی کچه صباحه کور قی
جهنشد کران اولان اولدی و بیمار او لان صاغدی و دیر یلر یعنی بوقصه دیناده حق
واقع اولور اولسندن قور قلان خسته صاغوب و طول املا نه ییل دخی صاغ اولورین دین

ناکهان اولی قطع ای بسا است نیز که بماند که خرننگ جان بمنزل برد ای حرف ندا
 منادی مخدوف ای یار دیم کرد بسا چوق پنجه پنجه اسب نیز روی بیانه رو وصف ترکیب
 رویدند نیز یوری دیم کرد که حرف بیان بماند فعل ماضی مغرم غایب یوریلوب والدی
 دیم کرد که بوند حرف استدلال در خرننگ بیانه اغسق اشک دیم کرد بود فعل ماضی مغرم
 غایب جان مفعول صریح و بمنزل غیر صریح و جمله فعلیه خبر مبتدا در که خرننگ در بعضی نسخ
 خرننگ و اقع کاف تصغیر الیه **مخصوص** ای یار پنجه پنجه یعنی چوق واقع اولمشدر
 یوکرک و یورغنه ات یولدا یوریلوب طود دیم کرد والدی و خرننگ افتان و خیزان ضعف حاله
 اغسابرق قطع منزل ایدوب مقصده جا ایلدی یعنی بوقضیه چوق واقع اولدی نیز و ده کله
 سنی رفتند انالر غلط ایلشار بس که در حال تندرستانا دفن کردند و زخم خورده نمر
 بس چوق که حرف بیان در حال در حرف صله تندرست و صف ترکیب صحیح البدن **معنای الف**
 و نون ادات جمع و ادات مفعول صاع ثانیه مریوند کردند تندرستان مفعول اول و جود
 ثانیه و اوصاف حال زخم خورده و صف ترکیبی و مبتدا نمر فعل فنی ماضی مغرم غایب خبر مبتدا
 اولدی دیم کرد **مخصوص** چوق که واقع اولمشدر که صاع و سالم تندرست اولان کیمسه لوب
 اجلی کلوب خاکه دفن ایلدی یعنی ناکهان صاع و سالم اجلی کلوب و اولوب خاکه تسلیم ایلدی و بار
 انوب زخم شدید بین کیمسه اولوب قورتلدی یعنی مجروح اولوب حیادت ناسید اولان
 کیمسه موتدن اما بولوب یعنی اولوب قورتلدی باذن الله تعالی و توفیق **حکایت**
 عابدی را پادشاهی طلب کرد عابدانندیشید که داروی بخورم تا ضعیف شوم مکر اعتنا
 در حق من زیاده کند آورده اند که داروی قاتل بود بخورد و بمرم اندیشید که حرف بیان داروی
 یا حرف و صا تا حرف تعلیل مکر ادات تمیزی داروی قاتل بیانه بود ادات زمانیه **مخصوص**
 بر عابدی بر پادشاه طلب ایلدی یعنی کسوف کند و یله شرف اولام عابد فکر ایلدی که برداروی **معنی**
 اکل ایدین و یا بر شرب نوشایدین تا ضعیف اولایم اوله که بنم حقیقه اعتقاد یک زیاده اوله **حکایت**
 بنی که چکدن زاهد مراض خیال ایدن کمال صلاحه حسن ظن اوزده اوله روایت ایدر که اول
 دارود یوتن اول ایلدی مکر زهر قاتل و سم هلاهل ایش بید و کی کبی هلاک اولدی قطعه

آنکه چون پسته دیدمش همه مغز پوست بر پوست بود همچو بیان آنکه تقدیر یاری آن کس که در
 حذف ایصال طریقله آنکه قالدی چون ادا نشبیه پسته بای عجله و فتح و کسر ایل لغت در
 فستق یکدیگر لیکن مراد حلب فستقید و دیدمش شین خیر آن کسه راجع در بعض نشخوده
 دیدمش و ششدرای خطا بله دیدند بونده مراد فعل قلبه رطن معناسنه هب یکدیگر
 مغز بینی و بادام و فستق کبیلرله ایچینه دیر لر پوست بای عجله ضمیمه حیوانات در سینه و هس
 نسته نل قبوغنه دیر لر بونده قبوق مراد در بود بونده ادا زمانیه در ایش معناسنه همچو ادا
 تشبیه بیان صوغان معناسنه **کس** اول کیمسه که فسق کبی هب ایچ ظن ایلدم زیلا فستقله
 ایچ صاغ اولدو غی تقدیر جه فندقل ایچ کبی در صاغ اولدو غی تقدیر جه یعنی ظاهر نه باقوب
 باطنی دخی معروضن ایدوب صلاح حاله اکامعتقد اولدم اول اوبله دکل ایش بلکه اول
 کورد و کل بری بری اوستنده قشوق قبوق ایش ایچنه هیچ نسته سی یوق ایش بیان کبی یعنی
 یعنی بر قوری صورت ایش پارسایان روی در مخلوق پشت بر قبله میکنند نمان پارسایان جمع
 پارسا در عابد لر دیکدر رویه اضافت بیانیه در در مخلوق در حرف صله رویه متعلق و متعبد
 پشت ارقه بر قبله بر حرف صله **کس** پارسایان مبتدا و مضارع ثانی خبر واقع اولمش
 یعنی یوزی و تو جهمی مخلوق جانینه اولان عابد لر و اهدا رقه لر بی قبله دن یکا و یوق نمان قبله
 حاصلی اندر بوحکده در فیرا قلبه که حقد معروض اوله قلبه خی قبله دن روگردان اولمش حکم
 در حاصلی عباد ائده قالب قلبیه تا بعد بیت چون بنده خدای خویش خوانند باید که بخزند
 چون ادا تعلیل خوانند فعل مضارع مفرد غایب دعوت ایلده دیکدر خدای خویش لامیه
 و مقدم مفعول باید فعل مضارع مفرد غایب کول دیکدر که حرف بیان مجزای حرف زاید جز غیر
 معناسنه در نمانند فعل فنی مستقبل مفرد غایب بونده بلیه دیکدر خدا مفعول صریح و مجزای غیر
 صریح **کس** چونکه بر قول خدا حضرتی کند و نل مبعودی بیلده و بعد دیکدر
 اولان ولایت و سزاوار اولد که خدا حضرتن غیری بلیه و مساویه کول بنده ایمیه خوانند
 فاعلی خدا به راجع ضمیر در و مفعول بینه در دین ظاهر ترکیبه مخالف سولیش **کس**
 کاروانی را در زمین یونان حرامیان زدند و نعت بی قیاس بردند باز کان کویه و زاری کردند

ند

و خدای و رسول شفیع آوردند فائده نداد زمین یونان قومان ولایتیه دیرلزاری پای
 اصلیه ایله فریاد و فغان معناسنه در ~~محمّد~~ یونان محاکمه و کاروانی حرامیله آورد یلر
 و بجه و بی پایان نفعت و مال ایله یلر باز رکان طایفه سی کریمه و زاری و فریاد و فغان ایله یلر
 و خدا و رسول حرامیله شفیع کنور یلر یعنی چوقا یلواروب نیاز ایله یلر لیکن فائده ^{نیست}
 بیت چوپر و زنده دزد تیره روان چه غم دارد از گریه کاروان پیروز بای عجل کسر
 مظفر و غالب معناسنه دزد تیره روان بیانه تیره روان وصف تن کبی قره جانلور بمکدر زبانه
 روان روح انسانیه دیرلر قره جانلور و غری معناسنه در کریمه کاروان لامیه ~~محمّد~~
 چونکه جانی قره دزد یعنی بیرحم و سکنین دل و غری مظفر و غالب اولدی کاروانک کریمه و زاده
 بسند نه غم طوقار یعنی نه غمی وار و نه پروا چکن حاصلی فرصت ال و یروب مال مردمه ظفر ^{نفسه} بلند
 بیل کره فریاد و فغان و تضرع و زاری قلعه لر متاثر اولوب سحرستایلن لر تیره روان جمع تیره
 رود یعنی وصف ترکیب دیر شبر و معناسنه در دین تیره روان ایش و بوند نصکه غیرینک
 قولی نقل ایدن دیمشکه تیره طرف در و روان صفت مشبهه در رفتن دن روان کبی روان
 یعنی دزدیکه رونده است در تیره یعنی الظلمة اللیل اصل و نقی فاسد اولد و غنده اشیا
 یوقدر مصراع اولک معناسنی چون مظفر اولدی جانی بولانن و جانی قراکول و غری دین بولانن
سوشش لقمان حکیم دران میان بود یکی از کاروانیان گفت کلمه چند از حکمت و موعظت
با اینان بگویم باشد که طرفی طرفی از مال مادست بدارند که دریغ باشد که چندین نفعت
ضایع کرد و لقمان گفت دریغ باشد کلمه حکمت با ایشان کاروانیان کاروان اصلی کاروانان
 در کارایش و بانادات فاعله حی معناسنه ایشی بیکار با یله و اولک بیننده تواخی و تبال
 اولد و غیا جهنم و او یله ده با یله ده استعماله مثلا کاربان ساری و کاروان ساری دیرلر
 و یا حق نیست و الف و نون ادات جمع موعظت مصدر مبدی و عطا دیکار طرفی یا حق و حق
 بر مقدار دیکار دست بدارند مال چکه ردیمک ~~محمّد~~ لقمان حکیم اول کاروانان ^{ایر} دانسته
 کاروانینک بریسی لقمانه دیکار بونلر حکمت و موعظه دن برنجه کلمه سوله اولک بر مقدار
 مال دزدن ال چکه یعنی بر مقدارین کنه بیزه ویره لر طرف شرف و زنی اوزده بعض دیکار ال طوقار

یعنی ترکیب ایدیه لودیم که در زیر حیفند که بوقدر نغمت و مال را بیکان ضایع اوله و الموده سترایه
اولا حق بر مقدار مبلغ قالمیه لقمان دیدی حیفند بوبله ظالمه کلمه حکمت و موعظت
سویلیک زیر بونلره سوزنا اثر ایلکز که متاثر سینه ^{اولوب} مرحت ایدیه لوقطعه اهینی را که موریانه بخورد
نتوان برد از و بصیقل نلک اهن دمور و با حرف وحدت و را ادات مفعول که حرف رابط
صفت موریانه دمور قورینه و پاسه دیرلر نتوان برد مصدر معناسنه دراز و با حرف مضای
صیقل فیعل و زنی اوزره پاس حجی استاده دیرلر نربایلمک مصدری صیقل کلور صادق فتحی
و قافک سکونیه صقال ده کلور صادق کسر بیه مصفله اسم الت یعنی پاس حجی آلت زلک زرا
عرب فحیله پاس معناسنه در و بعضی تصحیف ایدیه بذای عجمه او قود یلر محصو ^{سوی}
دموریا که موریانه بیش اولانک پاسنی صیقل سبیله کیدر ملک اولماز زیر پاس انک ماده
افشا و جوهرین افشا ایلشک بونده موریانه ایکی معناسی و لمغنه قابلد او کیه تخصیص الین
بلاخصص ایلش بوتعدیر بعضی افتلده یازیشته کوره در اما بعضی بدیکه موریانه شعل
پاسه دیرلر که دموریا دلک دلک ایلیه که انی صیقل اچوب جلزوریکه قادر اولمیزیرا ماده سبی
فاسد و جوهری فانی اولش اولور حضرت شیخ کلامنه ده ملازم اولان بودر اما زلک ^{مطلنا}
پاسدر باسیه دل چه سود گفتی و عظم نرود میخ اهین در سئل با حرف صله سیه دل و
ترکیبی قراکو کللی دیمکر سابقا تیره روان دیوب قراجانلو مراد ایلد و کی کچی گفتن و عظم
مصدر مفعولنه اضافتید میخ اهین بیاینه اهین با حرف نسبت و نون حرف تاکید در حرف
صله سنک طاش محصو قراکو کللی کسمیه به و عظم و نصیحت سوزنی سویلیک نه فایده
ایدیه یعنی فایده ویرمز صراع ثانی تعلیل طریقیله ذکر ایدوب بیورد زیرا دمور میخ طاش کرمز
یعنی بوبله ظالمه نصیح و پند ایلک طاشده دمور میخ قعتمقد حاصلی پنه پزیرا اولوب متاثر
اولقا احتمالی یوقدر قطعه بروزگار سلامت شکستگان دریاب کرچر خاطر مسکین
بلا بکود اند با حرف ظرف روزگار سلامت لامیه شکستگان الف و نون ادات جمعده
دلخسته و مکسو خاطر اولان فراق اود در دریابک مقدم مفعولیدر دریاب فعل امر منفذ
مخاطب کله و تدارک ایلد دیمکر تقدیری حال شکستگان دریاب در که حرف تعلیل جبر

جملتی فنی و بانی سکونیه بر صغی سیکمکمر و اول سیک تخنه لرینه جبره دیر حاطه
 اضافتی مصدک مفعولنه در و مسکینه لامیه بلا کون اندک مقدم مفعولیه با حرف
 تاکید کون اندک فعل مستقبل مفرد غایب کون آیندند و نندمک در الف و نون ادات تقدیه
 در مخصوص صحت و عافیت و سلامت و رفاهیت زماننده فرای شکسته دل و درویشا
 مکسر خاطر لری یوقلیوب و بولوب تفقد و تدارک ایله یعنی احسان صدقه و ذکات له خاطر
 لرینی تسلی ایله زیر مسکین و فقیرک خاطرینی تسلی ایدوب خبر ایملک بلا لری ایله یعنی هدیه
 و ذکات مالی و جانی حفظ ایدوب بلیاتی دفع ایدوب سائل از تو بزاری طلب کند چیزی بده
 و کونه ستمگر بزور بستاند چون حرف تعلیل سائل دینی با حرف مصاحبت زاری فریاد و فغان
 چیزی یا حرف و جد بده فعل امر مفرد مخاطب و کونه و الا دیما که ستمگر ظالم با حرف مصاحبت
 زور بونده قوت و قدرت و قهر می کند یعنی کوجه بستاند فعل مضارع مفرد غایب الورد می کند
مخصوص چونکه سائل سندن تضرع و زار بیلغله برننه اینتیه و پروا ما السائل فلان نه حسنه
 والا بریون خست ایدوب سئل ظالم سندن زور له یعنی کوجه الورد مذکور کاروان خلقند الورد
 بکی حکایت چندا نک مر شیخ اجل شمس الدین ابوالفرج بن جوزی بتزل سماع مر
 مودی و مجنوت و غلظت اشارت کردی عنفوان شباهم غالب آمدی و هوا هوس طالبان چار
 بخلاف رای مرتب بر فنی و از سماع و محالطه حظی بر کرمی چون نصیحت شیخ یاد آمدی کفنی
 چندان اولقدره می کند مر ایکا دیما که اجل تشدید لامله اصلی اجل ایدوب ادغام اولدی
 شمس الدین لقب ابوالفرج کنت بن جوزی صفت بتزل با حرف صله تزل سماع مصدک
 مفعولنه اضافتیه سماع بوند کبی یلر ده ساز وانه و خواننده و کوبنده اواز نه دیر لر نه که
 حضرت شیخ بوستانده بیور ربیت نه مطرب که اواز سم ستور سماعت کون عشق داری و شو
 بالبداه معلوم در که بونده اواز جنبه سماع بیور مشرفتا مل پس از سماع و محالطه حظی
 بر کرمی معانی سماع ایدوب م دینار معلوم اولدی که سماعی بونده صوفیلر رقصی معانی
 اخذ ایدوب لر ایش ایمدی معلوم در که سبحة الابرار او تورد در مخی عقدینک مرادینه و اصل
 اولزلر ایش عنفوان اول معانیه شباهم یکتک اولی دیما که مر ایکا غالب آمدی غالب

کلور دی یا حرف حکایه ناچار بالضرورة بخلاف با حرف صله خلاف رای مرتبی لایمیه لرد مرتبی
 اسم فاعل در تفعلیل تابند تریه اید بی دیکر مراد این جوزی حضرت یاری در بریتی کیدم
 یا حرف حکایه مخالفت در مراد خلقه اختلاط در حظی بر حرف تاکید کنیتی طوتاردم یا حرف
 حکایه مخصوص اولقدر که بکاشیخ اعظم ابن جوزی حضرت یاری که اول زمانه حضرت شیخ
 مرتبی ایش سماع ترکی بیوردی دخی خلوت و عزلت اشارت ایددی جوانمرد اولی
 یعنی تازه لکی غالب کلور دی و هوای هم مقتضای نفس اولان احوالی وارزوی خاطر طالب
 اولور دی بالضرورة مریدان را فی خلوت و عزت کیدم دخی سماع و اختلاط
 حظ الورد چونکه شیخ نصیح و پند یادمه کلور دی یعنی چونکه نصیحتی کاردم و بیدم
 مذکور افعالک او اخر زنده اولان یا حرف حکایه ایچون در نته که هر برینه اشارت اولدی بیت
 قاضی اربابان نشیند بر فشان دست را محتسب کی مخصوص معذور دارد مست را بر بیت
 کفیتی بیورد و غنک مقولید اراکی دن مختلفه بر فشان فعل مضارع مزید غایب فاعلی تحته
 قاضید که راجع ضمیر رال قار صلدی دیکر دنته که خواننده و گوینده و ساز یا نجه ال
 اصولی طوتار لال سلکمت دینار غلط المشار قاضی بیزمله او توره یعنی
 مجلسه داخل اولسه ذوق و شوق دن مجلسه ال قار صلدی حالی بیزمله همال و هونک
 اولور دی محتسب کی باده ایچون سرخوش اولور سه مستی معذور و بطوتار یعنی باده نوش
 حکام شرعی اجرا اید مزبوم صراع مصرع اوله نسبت مقام تعلیله تمشید و افتد یعنی حضرت
 ابن جوزی اکی بیزم مجلس محفلنک رونق و معناسنی کوردی و بیلید داخل مجلس
 اولوب بیزمله هر نکه هم جنسا ولیدی اولور دی هونه قدر که متوقع و زاهدایسه
 نکه محتسب اویع ناسدن اولدی و غنی تقدیر جه باده مجلسه داخل اولوب باده نوش
 اولسه مینوشلر معذور و بطوتار دی مصرع اولک معاسنه قاضی ال سلک کی یعنی سماع
 ایددی دینار دست افشانن مراد ی بیلن لرا ایش سماع دن دخی فتد بر محتسب بو
 محله صوایی معناسنه دردین محتسبی بلن ایش تاشی جمع قوی برسیدم و دران
 میان مطرح دیدم تا انترای غایت ایچونند الی معناسنه شی یا حرف و حدیث جمع با

قی نورده

حرف صله مجمع مجلس قوی یا حرف وحدت مجلس سماع و مخالطه و حفظ الورد
 بر کچه یه دل که بر قومک مجلسه ایرشدم یعنی اول کچه یدک بویله ایردم و اول قوت
 اور تاسنده بر مطرب کوردم مذکور نیستده بیورم و غی کبی بیت کویرک جان میکسلر غه
 سازش ناخوشتر از اوازده مرک پدرا و ازش کوی فعل مضارع مفرد مخاطب یدر یکدیما که
 یعنی حاضر اولوب ایشتمک دیریدرک راندک فنی و کاف عجمیه طامر معناسنه در که عجمیه عرف
 دیرلر عینک کسری و راندک سکونیه جانر اضافتی لامیه در و یایا نینه میکسلر می بونده
 حرف تاکید واقع در کسلر کاف عجمک ضمی و کسریله و سینک فنی و کسریله کسلر مصدر ندرن
 فعل مضارع مفرد غایب اوز و قور دیمکدر مثلاً ایب و یا ایلک قومک کبی قطعه تعبیر ^{ایرلر}
 خطا ایرلر زخمه ساز چالده قلندر اغچ و یا کملک و یا بویونز پاره سی که سازنده لرا که تازیانه
 دیرلر سازده اضافتی لامیه در شین ضمیر مطربه راجعه نا آدات توصیف نفی خوش و اور سمیه
 ایودیمکدر و ترادات تفضیلده ناخوشترک دیمکدر اوزاره مرک پدرا لامیه لور یعنی بر کیمیه به
 باباک اولدی دیوموش خوش خبر ویرمک صداسندن اول مطربک صداسی جانکاه ترویدن
 ایردی بوقضیه اکثر بناء در والا نچه ناخلف وارد که باباسنک اولوسی خبرینه فرخ کانه ویر
 لار مجلس مذکور مطربک زخمه ساز فی ایشتمک دیردل که جان طرب قور و او
 زر سازینک زخمه سی شول مرتبه مزج و معلوم ایردی و آوزی پدرا اولوسی اوزندن
 دخی ناخوش و موخشی ایردی حاصلی سازنده لکی و کوبنده لکی کمال مرتبه منفور و قبول
 طبعندن زیاده دور ایردی زخمه یرینه نغمه یازانده نغمه ایلملی در کاهی انکشت حریفان
 ازودر کوش و کاهی بر لب که خاموش مجلس مذکور مطربک زخمه سازینی و آشتا
 اوزنی ایشتمیم دیو کاهی اهل مجلسک بر مغاری قولغنده و کاهی اول دیولنده ایردی
 حاصلی سکوت ایله دیو شارت ایرلور دی یهاج الی صوت الاغانی لطیبه و انت معز
 ان سکت تطیب یهاج فعل مضارع ^{بسی} للمنفعل اجوف یایی ضرب بابندن مصدر
 هیجا کلور هانک و یانک فتحه لر یله میل و رغبت معناسنه الی حرف جر مجرور یله قائم
 فاعل یهاج در و جایز در که کندی مصدر نه سندا و له صوت صادک فنی و سکون و اوله

۱۸۴
 اواز معنای غایب اضافی لامیه در اغانی مترهای جموع غنیه نکه جمعید و هنر نکه
 ضعی و غنی سکونیه و تشدید یا یله اما فی امینه نکه جمعی اولد و غنی کبی امینه از ویه و مراده
 دیو لر اغنیه غناء معنای غناء در کسر غین و الف محدودله ایرله معنای غناء که فارسیجه سرود دیو لر لطیفه
 لام حرف تعلیل بهاج فعلینه متعلق و ضمیر مذکور صوته را جعد لطیفه یا از ناز خطا باز دیو
 وانت و او حرف حال انت ضمیر مرفوع منفصل محلز مرفوع مبتدا معنی اسم فاعل مفرد مذکر مختص
 تقدیر مرفوع خبر مبتدا لام الفی اعلال ایله ساقط اولمشده ان حرف شرط سکت فعل شرط
 تطیب فعل مضارع مفرد مخاطب جزای شرط جمله شرطیه اعرابین محلز مرفوع صفت معنی بعض
 نسخه ده تطیب و شمش نون متکمله و بعضیده تطیب و شمش یای غیبه فاعلی مقدر اولد
 سکوت اولور **مفید** معنی صوته میل و رغبت اولور لطیف اولد و غنی یعنی لطیف
 اولد و غنی یعنی لطیف و حق اولد و غنی تقدیر جبه روح اصوات مایل و راغب اولور حال بود
 سنده معنی سینه اگر سکت اولسک زیاده طیب سینه حلی سکت استسک سکونیه متوسعه
 برینه کچر یا خود سکت ایلسک بیزطیب اولوب حوشحال اولور یا خود سکت طیب
 اولور قد بر بیت بنیده کسی در سماع خوشی مکی وقت رفتن که دم در کشتی بنیده
 فعل فی مستقبل مفرد غایب کور خد یکد کسی یا حرف وحدت سماع تا ضمیر خطا سماع کنه
 نغمه و صوته معنای خاده در خوشی خاده روم ضمه ایله و و و سیمله و یای مصدر له ایلسک و یکد
 مکادات استثناء وقت رفتن لامیه کتمک و فتی دیمک دم نفس در حرف تاکید کشتی فعل
 مضارع مفرد مخاطب **مفید** کیمسه نکه سماع کده ایلسک کور من یعنی سنک ساز و او
 ز که بر ذوق یوقد که اندن کیمسه صفا کسبایلیه مکی کتمک و قنده که نفسک چک سینه
 سکوت ایلیه سینه حاصلی مجلسه که کید و ب سکوت ایلیه سینه هر کس سرور اولور فی
 سنک نا هوار ساز کدن و نا ساز او از کدن خلاصا اولور بونده سماع صوت و اواز معنای
 اولد و غنی زیاده بد هیدر بس سماعی صوفیلر فصحی معنای سماع و استماع ایتمک معنای
 اخذیدن لوبو معنای بلن مشخوشی خانک فتی ایله او قور کشتی به قافیه اولمچین
 دینار روم ضمه دن اکا د کالایش وقت رفتن معنای موت معنای اخذ ایلسک

بیتا معنای فوت ایلمش بینه دلالت دارد که اول ناساز بیا و ناساز و ناهموار و گداز
 غیری صوتیه مغرور اولوب دکه بلا ایله دیکم و کینه زیر ناساز لاله حالی بویه در که
 چغرمفتن او صمان مشوکی چون در او زامدان بریط ساری که خدا را کفتم از بهر خدا چغما
 حرف تعلیل در حرف فصله بریط سار وصف ترکیب در قیوزله ایریچی قیوز جاله و یا بنجه
 ایرلیه بریط ایکی فحیله قیوزله دیرلر اما مشهور بای ثابینه ضمیله در ساری سینک فحی
 لغت در ضمیله روستا ییلر لیدر که خدا کاف عربک فحیله او ایسی صاحب خانه معنای بهر ادا
 تخصیص حرف فصله چون که اول قیوزچی اوازه کلیدی یعنی قیوز یا بنجه ایرلیه باشد
 یعنی خواننده لاله ایلمکه باشد ای او استینه دیدم اللهم چون زیقیم در کوش کن تا نشنم یارم بکشتا
 تا بیرون زیق زانک کسری و بانک فحیله زیقیر دیرلر میم معنای کوشه مقید در تاح
 تعلیل یا حرف عطف درم در قیو و میم ضمیر متکلم یعنی میم ضمیر منصوب متصل معنای تاح
 تعلیل روم فعل مضارع متکلم وحده در حرف فصله که خدایه دیدم الله ایچون قولغه زیق
 ایلله یعنی قوی تا کم صاغر اولوب بر ناساز لاله اوازی ایستیم زیر قولغه زیق کیر بنجه صاغر ایلله
 یا بکا قیو ایچ تا کم طشکه کیدم یعنی ایکی ایشک بری ایلله دیو او استینه بین و بدم تا کیه
 مذکور بریط ساری ناسازی فاده کوریم ونه ایشدیم فی الجملة پاس خاطر بارانرا موافقت
 کردم و بی بچندین مجاهده بروز آوردیم پاس حفظ معنای در خاطر اضافه مصدر
 منعوت در و باران لایته بی یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر بروز یا حرف فصله حرف فصله
 حاصل کلام یارانک خاطر چو اول کچه باران موافقت ایلدم و کچه بنجه رحمت و مشتقله
 کونه کوردم یعنی صباحه چیقاردم قطعه مؤذن بانک سیر هنگام برداشت نمیدانده چنده
 از شب گذشتست بانکدن مراد بونده تجید و یا صباح اذانی برداشت قاللردی یعنی اذان
 وقت سزاو قودی بیلر که کچه دن نفدر زمان و ساعت کچمشده در ازی بی شب از مرکان
 من پرس که یکدم خواب در چشم نکشتست در ازی یا حرف مصدر در شبه اضافتی لایته
 مرکان من لایته مرکان جمع مره دین فارسی غریب تتبع ایلمش پرس بای عجمک
 ضمیله و رانک سکونیه فعل امر مفرد مخاطب صورت یکدر سوال ایلله معنای که حرف تعلیل

دم نفس و ساعت معنا سنده در خواب و بقیه دیگران گشت فعل فنی مفرد غایب اولمش
و یا چیز گنمشد یکم اشتراک اوزره مخصوص یکچه نك اوز و نلغنی بنم کر یکم سوال ایله
یعنی کچه اوز و نلغنی مؤن نه پیلور که صاحبک پسترا زده یا توریل که مژگانم ایو پیلور زیو بر نفس
کوزمه او یقو کیمشدر یعنی کوزمه او یقو طولا نماشدر حاصلی کوزم او یقو کورمشدر
بامدادان را حکم تبرک دستار از سر وینار از کس بکشادم و پیش معنی نهادم و در کنارش گرفتم
و بسی شکی گفتم یا را ارادت من در حق او برخلاف عادت دیدند و برخفت عقل من حمل کردند
و نهفته بخندید یکی از ایشان زبان تعرض دراز کرد و ملالت کردن آغاز که این حرکت متنا
حال خود مندان نکردی که خرقة مشایخ پختن مطرب داوی که در همه عرش درجی در کف
بنوده است و قراضه در د ف بامدادان و بامداد ابرته دیگران با حرف مصلحت حکم تبرک لامیه تبرک
تغزل بایندن مصدر در تحفه و هدیه معناسند تبرک و سیمله و اسلوبیله دیگران دستار دلبند دینا
النون کوفوشد یکم معلوم اولکه عربک و عجمک فقراسی نقدی هر نه ایسه قوشاغنه بغل زیا
انلك قوشقاری بزدن اولور پس یینار از کس بیورد و غنی بومعنا یر کوره در پس بومعنا یلیق
کیسه و جیبیدن دینار یا چیتقدم دین خلق ستمه سلوک ایشدر دستار و دیناری بای و جدتله
ایواد ایلین جمیع نسخه له مخالف ایراد ایلد و کندن غیری معنایه خلل و پریشد رفتن بر معنی دن مراد
منزکور مطرب ایرادات من مصداق فاعلنه اضافتیه بر حرف صله خلاف عادت لامیه عادتک
خلافجه دیگران خفت عقل مصداق فاعلنه اضافتیه و منه اضافت لامیه در بعض نسخه ده و
بخندیدند و دوشمشدر یعنی خفیه طریقله بنی خرقة لوب کولشد بلوزبان تعرض بیانیه آغاز دین
صکره بر کرم مقدم رک حرف بیان مناسب حال اسم فاعلک مفعولنه اضافتیه در خرد مندانه اضافت
لامیه در بعض نسخه ده حال یرینه رای دوشمش خرقة مشایخ این حرکت بدله و دادینک
مقدم مفعول مجید و پختن غیر صریح مطرب یا حرف و جد داوی فعل ماضی مفرد مخاطب
و برگدیم که حرف رابط صفت مابعدا مطرب صفت در دم دالک کسری و راندل فحیله
الچه معناسند کفایه یعنی آوج قراضه النون خرده سی فارسیجه ریزه تر زرد بر لرد و دالک فنی
و قافک تشبیه لفظ مشترک که عربله عجم بیننده توریکجه درجی دیر لرد اللفظی و سیمله سکون

ورائک کسری مجلس اول کجہ ناک ابرہ سی تبرک حکیمہ یعنی تحفہ و ہدیہ رسمیلہ باشند
 دستار و قوشون دینای جیقار و بختی او کہ قوم وانی در کنار ایلدیم یعنی قوجیم و خوشک
 ایلدیم یاران بنم ارادتی مفتی حقندہ عادتک خلافت کورد یار یعنی بویله ایدہ کی دکل ایلدیم خصوصاً
 بونجیلین ناساز مفتیدہ بواو ضایع خفت عقلیہ محل ایلدیم و کیز کجہ یعنی خفیہ طریقہ بوجالہ
 کولشد یلر پس برسی یاران بکا تعرض و طعن زبانی درازا ایلدی صلی بکا اعتراض ایلدی
 دخی بنی لوم و ملتایک کہ باشند یا کہ بوجرتی عقلیہ رای حالہ مناسب ایلدک مشایخ خرقہ
 سنی بونجیلین بر مطربہ و یردل کہ جمیع عمرہ النذہ و اوجندہ براچہ اولما شد یعنی براچہ یہ
 مالک اولما شد و بر قراضہ یعنی بالتون اوغی دفندہ کور مشد و حالی کیمسہ اندک حظ ایدق
 الینہ و اوجندہ برجہ و یریش دکلر دستار خرقہ مشایخ بیوردی حضرت شیخ مبارک باشند
 اولدوغی اعتباریلہ مجازیدر حکم تبرک اولندہ برکہ یازان باشند یازمش در حق او یرینہ در حق
 ان یازان اولیلہ انک معنای بلن مش حرکت نکو را یازانلن جمیع نسخہ لک مخالف باشند اولندہ
 کہ یازانلردہ بویله یازمشلر مشغی مطربہ دو رازین نجستہ سرائی کس دوبارش نہیدہ در
 جای مطربہ مطرب اسم فاعلہ افعال بابند سوندجی دیمک نفسا یوسازندہ و کونندہ
 مسرور اولدوغی مطربہ یلر یا حرف و جد دور نقیریا دور بار در نجستہ قوتلی دیمک
 مبارک معناسندہ کس نقیریا کہ کس در کہ حرف رابط صفتہ ضرورت وزن ایچون ترک
 اولدور کس قالدی دوبار ایکی کرہ ندیدہ ماضیک قسم کور مشد دیمک در حرف ظرف در
 جای بریدہ دو رازین نجستہ سرائی جملہ معترضہ در کہ بد بعدہ حشو یلر بر صفتلہ موصوف
 بیتندہ اعتراض ایلش مجلس بر مطربہ ایراع اولش بومبارک سرائیدن بومعترضہ سرائید
 دعا اولدہ در مطربہ نسبت دعا علیہ در کس دوبارش دوبار ایکی کرہ دیمک و شین مطربہ
 در انجیلین مطرب کہ کیمسہ آنی بر محفلہ و بر مجلسہ ایکی کرہ کور مشد در معنی شویله ناساز
 و ناھوار در کہ بر کرہ دیکلین بر دخی مجلسہ اوغرا نماز پس ایکی کرہ بریدہ کور غن بونقیرہ
 مطرب بستہ محذوفہ خبر و مصراع ثانی صفت اولدوغی نقیرجہ در و جایز در کہ مصراع ثانی حشو
 ملجہ مقام تقلیدہ اولہ فتدیر معلوم اولکہ حضرت شیخ بوابیاتی مذکور معترض جابندین

نقل پیور یعنی بوصفله متصف بر اساسه بوقدر تعظیم و تجلیل ایملک ندن لازم کلود یملک است
راست چون بانگشوار دهن برخاست خلق را موی بریدن برخاست راست کجی یعنی بی شل و بی
شبهه چون ادا ت تعلیل بانگ کاف عجله اواز معنانه در برخاست قالقدی یعنی صادر اولدی
دیگر خلق را ادا ت تخصیص یماکر مخصوص بی شل چونکه اوازی اغرندن صادر اولدی
خلق یعنی اهل مجلس بدینده موی قالقدی یعنی او پر پی صوفی زیاده مزج اولد و غند
جایز که بونک کبی بر لوده برای حکایتقدیر اولنه یعنی قلعارنی راست معنای مستقیم مستقیم
و بر او غورم ندین فیتی کوی کمتش و نقدیری موی بریدن راست برخاسته دین بیتک ترکیه
غریب تعقیب صالمش مرغ ایوان زهول او پرید مغز مابود و خلق خود بهرید مرغ مطلقا
قوشد و ایوان بونک کبی بر لوده کوشکدر یعنی جاطا قدر معلوم اولامه قن لباس بدیشان اول
شهریوان شهرینک داب و عادی بوامش که کوشکلوینک علی برینه انجید بر قوش تراش ایند
وضع ایدر لرامش کبی ال طوی و کبی بشل و کبی بیاض و کبی کبوتر و قری و طاووس و شاهین و غیر
بلرینی و بومرغانک اچینی تجویف ایدر لرامش یعنی اچلرینی قوغش ایدر لرامش و اغرلرینه بر
سببی وضع ایدر لرامش پس هر بار که باد حرکت ایلده بوجیوانلد و نوب بونلردن اصناف اصوات
صادر اولورمش بس حضرت شیخ مرغ ایوان زهول او پرید بیورم و غیا بالفطریتیه در یعنی اول
ناساز مطربک مرغ هولناک صداسند مرغ ایوان جامد ایکن اورکوب قجی دیماکر ایمید قیاس
ایله نه مرتبه مولم و موحش ازا اولق کرک اوازی هول قورقی پرید بایله مؤکده فعل ماضی مفرد
غایب اوچدی دیماکر مغزها بقا مفصل بیان اولندیانه یرده استعمال اولدو غیا خلق حالک فیتی
ولامک سکونیه بوغزده خوده اضافتی لامیه در با حروف تأکید درید دالک فیتی و کسرله فعل
ماضی مفرد غایب بودک دریدک قاعلی هر بونک تحتند مطربه راجع ضمیر در مخصوص
مرغ ایوان اول مطرب ناسازک اوازی هولیندن اورکوب اوچدی یعنی تحمل ایدر مد و کند برندن
بران اولدی کدی بیزم بینلریری الدی ایملدی و کندیا بوغازنی برتدی حالیم بیزه جفا
ایلدی و هم کندویر شرا حلایج بریسی مرغ ایوانه تعرض ایلد و کندن معلومدر که جمیعناک
مجهول ایش کتم متصل است که زبان تعرض کوتاه کنی که مرا کلامت او ظاهر شد کفتم

کیفیت آن مطلع کرد آن با همگان تقریب نماییم و بر مطایبه گرفت استغفار کنیم گفتیم بحکم آنکه
 من شیخ بارها بتو سماع فرموده بود و موعظه های بلیغ گفته و در سمع قبول من نیامد امشب مرا
 طالع میون و بخت همایون بدین بقعه رهبری کرد تا بدستان این مطرب تو برودم که در کج بار تو سماع
 و مخالطت نکردم زبان تعرض بیا شد که حرف تعلیل کرات اولانیه گفت معترض دیدی کیفیت یای
 مشدد و تا ادات مصدر بخاک معناسدینه اضافت مصدر مفعولیه اضافتی قبیلندند
 کرد آن فعل امر مفرد مخاطب مطلع ایله دیکار الف و نون ادات تاکید در مصدر یای کرد ایند کلو
 تا حرف تعلیل همگان جمعند دیکار تقریب بغض بابند مصدر در نمایند مقدم مفعول مطلق
 مفاعله بابند مصدر لطیفه و حشرق معناسه و یا حرف و حرف و حرف تو تسل که حرف رابط
 صفت گفتیم حضرت شیخ معترضه دیدیم دیر یا حرف سبب حکم بوند کجی بر لده علت معناسه در آن
 لفظه اضافتی مصدر فاعله در که حرف بیان بارها ها ادان جمع در کجی تله دیکار یا حرف
 تاکید ترک سماع مصدر مفعولیه اضافتیه فرموده بود بیور مشید یا و موعظه بمل فحی
 و عین کسر یله مصدر میور و وعظ معناسه و ها ادات جمع بلیغه اضافت بیانیه گفته یعنی گفته
 بود و یا حرف حال در حرف صله سمع قبول بیانیه و منه اضافتی لایه طالع میون بیانیه مبارک
 طالع دیکار و او حرف عطف بخت همایون عطف تفسیری یا حرف صله بقعه بانگ صحنی و قافله
 سکون یله پار ارض معناسه در یعنی بر کجی بر پا بوند مراد مذکور مطرب جمع اولد قلری خانه در
 رهبر وصف ترکیب در قول غوغ معناسه و یا حرف مصدر قول غوغ لوق دیکار تا حرف تعلیل یا حرف
 ظرف دست این لایه مطرب مشار الیه که حرف تعلیل در کجی بار بر کجی دخی دیکار کرد سماع لایه
 کجی کاف عجم کسر یله و سکون رایله دگر کجی و اطراف معناسه در مخالطت مفاعله بابند مصدر
 اختلاط معناسه نکردم کاف عجم یله فعل نیی استقبال مشکلم و حده در کرد بدند و غلغ
 و چکن نمل و کجی معترضه دیدیم مصلحت اولد که تعرض دینی کو تاه ایلیه سن یعنی دخل و تعرض
 دینی بندن چکه سین زیر بکا بوند کرامتی ظاهر اولد کجی پس اول جهتند بو که یو قدر
 تعظیم ایلدم معترض دیدی بی بوند کیفیت معناسه مطلع ایله یعنی بیورد و غلغ احوالی بکا اکت
 تا کیم جمعند بو که تقریب کو ستره لم بیزدن صادر اولان مطایبه و لطیفه به استغفار ایدن لم دیدن

اول حمله که بکاشی کن آنکه سماجی ترک ایلم که یومر مشی مبالغه ایله نصیحت لوسویشده حال
بوکه بنم قبول قول غنه کلامی سوزن قولغنه قوما دم و قبول ایلمه بویکیجه بکا مبارک طالع و قول
بختم بوخانه ده قول غون لقا ایلمه تا کیم بومطربک الله توبه ایلمه تا کیم بر دخی سماع اطرافنده
واختلاط جوره سنده چکن نیم و بزکیمه ایله اختلاط ایلم قطع او از خوش از کام و دهان
و لب شیرین کونمه کند و رنگه دل بفریده او از خوش بیاینه کوزک او از یکم کام کاف عربله
دماغ و غزل ایچی لب شیرین بیاینه شیرین او چینه بیله قید اولقده قابلد رنجه کند مقدم
منقولید و راکن منقذ و مقدم مفعولید بفریده کو کلی الدار دیمکد محصول کوزک
طالی چکدن و طالی اغردن و طالی طوقدن کی کسه تغنی ایلمس کوزک ایلمس کو کلی کند و میل
ایتمد ریسی او از کوزک اولد قد نصکره نغماتسده کو کلی جذب ایدر و پرده عشاق و صفا
و حجازت از خنجره مطرب مکروه نریده معلوم اولد که عشاق و رنگه راشتک قولید بعض
اهل فن فرعه پرده اطلاق ایلمش اما صفاهان نه فرعه نه پرده بل که اصول اربعه نلک اصل رابعیه
حجاز دخی نه فرعه و نه اصل بل که میان بوسلکک او از یدر پس حضرت شیخ او چینه بیل پرده
بیوردخی یا تغلیب صریقه دریا پرده مقام و نغمه معناسنه اعتبار ایلمش اوله خنجره و خنجره خانک
فحیه خلق و مدد یعنی بوغان خنجره مطرب لایمه و مکروهه اضاف بیاینه نریده فعل فی مستقبل
مفرد غایب بر شمان دیمکد محصول کام و دهان و لب شیرین دن صادر اولان او از بیل
در اما کی نغمه عشاق و صفاهان و حجاز ایسه ده مکروه و ناساز مطربک خلق و مند ذیاد کلد
یعنی مقبول کلد بل که دل خراشد **حکایت** لقمان را گفتند ادب از که امر خجی گفت از بی ادبان
هر چه از ایشان در نظم نایسند انداز فعل ان برهزم کوم لقمان دن لقمان عادی که دیباچه
ذکر اولند که برونه اسم و حکیم معناسنه اموی فعل ماضی مفرد مخاطب او کوزک دیمکد
بی ادبان الف و نون ادات جمع و ادب سیز لرد دیمکد مابعد بی ادبان بیان ایدر هر چه
ان ایشان هر که انلردن در نظم در حروف ظرف نظمه دیمکد نا حرف توصیف فی پسند
اسم و مقبول معناسنه فعل فاعل فحیه مصدر رایشلک معناسنه اما فاعل اسم در
ایش معناسنه برهزم بای عجله فی و رانک سکونی و هانک کسر بیله صفتی دیمکد

مخصوص لغمانه دید یلکه ائی کیدن او کیدن دیدی ادبستون زیر هر نسته که اندون
 نظرمده نامقبول کلدی ائی ایشلکدن پر هیز ایلدم قطعه نگویند از سر باز چیه حرفی کزان بند
 نکیرد صاحب هوش نگویند فعل نفی مستقبل جمع غایب بونک کی فعل اول کاه اولور که فاعل
 خلق و یاناس و یا قوم تقدیر اولور ننگه عربیه ایدر لمصرع یقولون لیلی بالفراق مریضه
 یقولون فاعلی و او ضمیر که مقدم مذکور لوت برینه و اجمعه فاعل سر بونک کی بر لره
 جهت معنانه در باز چیه تصغیر باز ایدر او یون معنانه پس باز چیه او یخچ دیملکد اضافت
 لایمه دریای بطینله حرفی یا حرف وحدت نگویند مفعول صریحیدر و از سر غیر صریحی
 کزان که حرف بیان و آن اسم اشارت در حرفی پند کی یا حرف وحدت و یا تکید نکیرد فعل نفی
 مستقبل مفعول غایب صاحب هوش بای بطینله لایمه در و نکی نکیرد فاعلی نمکند که صاحب هوش
 نگویند و نکیرد فعل لایمه تنایع طریقله فاعلی اولور دین معنانه ناظر اولور و غنیه غیر
 ایکی فعلک افراد و جمع جهته ده التقای ایلن مش **مخصوص** لطیفه و مزاح جهته در سوز
 و بر حرف سوز که صاحب عقل اندن یعنی اول حرفدن بریند و نصیحت الیه صلی لعب و بازی
 طریقله ده بر سوزی خلق سوزیسه اهل ادراک اولان اندن منتصیح اولور منتصیح افغان
 باینده اسم فاعلک در نصیحت قبول ایلک معنانه اما تفعل باینده منتصیح نا محله تشبیه
 معنانه در پس بونده منتصیح دینلر اصابتا ایلدیله و کوصد باب حکمت پیش نادان بخوانند
 ایدش باز چیه در کوش و او حرف حال کی حرف شرط باب حکمت لایمه عدم اضافتی بخوبی
 ایدنلر باب حکمتدن خبردار دکل امیش باب حکمت بخوانند مقدم مفعول و پیش نادان طرف
 مکافی و اضافتی لایمه بخوانند فعل شرط مستقبل جمع غایب فعل شرط اولور **مخصوص** ایدر
 جواب شرط اولور سوز دیملکد ایدر جواب شرط و شین ضمیر نادان را جعده اما معنانه
 گوشه مقید در تقدیری در کوشش ایدر در حرف صله **مخصوص** اما حال شان بویله
 در که اکیوز ابواب و فضول حکمت نادان او کنده او کنده او قوسه لوقوغنه باز چیه کلور یعنی
 اندن عبرت الوب منتصیح اولان زیر اعتقافیه و طبعی موده اولمش و قولنی غفلت پنبه سله
 طولمش **مخصوص** عابدی را حکایت کنند که شبنم ده من طعام

خوردی و تا سر ختمی در نماز کردی صاحبی بشنید و گفتا که نیم نان بخوردی و بجفتی
بسیار فاضلت از آن بردی عابدی یا حرف وحدت و را اذان مفعول که حرف بیان شی یا
حرف وحدت تقدیر یا هر شی در و تا انتهای غایت حقنی یا حرف وحدت بر ختم دیم کردی
یا حرف حکایه نیم نان لامیه و یا حرف وحدت بر اتمک نصیحت دیم کردی بخوردی یا حرف حکایت
بسیار دیم کردی و بجفتی او بیدری از آن یعنی او بنمن طعام بیوب نماز ده بر ختم قرآن ایلم کرد
فاضلت و ثوابی که دیم کردی **محصول** بر عابدی حکایت بدر که بر کچه ده او ببطمان
مقداری طعام بردی و صباحه دکه بر ختمه نماز قیلوردی بر صاحب دل بوحالنی ایشته
و دیدی که بر اتمک نصیحت بیدری و او بیدری جوف مرتبه اذن خیر لورق و ثوابی که
اولوردی زیر آهن که واریسه اجله در قطعه اندرون از طعام خالی دار تا در وقت
معرفت بینی اندرون دن مراد شکم و خالی بوش دیم کردی تا حرف تعلیل در و اصلنده در او
همه ضرورت و زن ایچون ساقط اولمشد ضمیر اندرونه راجعه نور معرفت بیابنه و بینک
مقدم مفعول و بینی فعل مضارع مغرد مخاطب بینی که کوره سین دیم کردی **محصول**
ایچونکی طعامند بوش طوط یعنی کند و کی ابع طوط تا کیم درونکه معرفت نوزینی کوره
سین حالی تا کیم سکا معرفه الله میسراوله نهی از حکمت بعلتان که پری از طعام تا بینی
نهی خالی دیم کردی حکمتی یا بی ضمیر خطاب به یا حرف مصاحبت علت از لامیه که حرف تعلیل
پری یا ضمیر خطاب طولوسن دیم کردی تا انتهای غایت ایچوندر بینی یا اصلیه ابله بوش
دیم کردی که عریجه انف در **محصول** اول علت و اول سبب حکمت و معرفت و کمال دن
خالی و عاریسن که بورنکه دکه طعامدن مملوسین یعنی درونک طعامند طوطی و لوق
سبب نور معرفت و حکمت بر یوق زیر بر ظرف که بر نشه دن مملو اولر اذن غیری نشه
صفهان **حکایت** بخشایش الهی شده را در منا هیجره توفیق فراده داشت
مجله اهل تحقیق در آمد بزم صحبت و رویشان و صدق نفس ایشان ما یم اخلافت
بجایه مبتدل کشت و دست از هوا و هوس کوتاه کرد و زبان طاعنان در حق او داد
که همچنان بر قاعده اولست و زهد و صلاحش نامستول بخشایش اسم مصدر در

بخشاید ندن بخشود ندن دینار خطا ایش دانش دانستند مشتق اول و بی کبی
دید کلونه فاسد در زیر دانش دانید ندن مشتق دوم دانستند دکل الهی به اضافی
بیانیه در و یا حرف نسبت و را الهی صفت بخشایش درین ظاهر بود که اضافت قایل
دکله کم کاف بحال ضمیمه یکبار یعنی ضایع شده یا حرف وحدت و هنر حرف ترسل
هنر حرف وحدت در دین زاید سولیش را ادات تخصیص کم شده نکه دیکبار در مناهی ظرف
کم شده در مناهی نهینک جمعید که اسم مفعول در محلی چرخ توفیق بیانیه فافانک
فخیله ادات صله در راهه مقید در داشتک چرخ توفیق مفعول اولی و فراهه مفعول
ثانیسی فافانک فوق معناسه در نخته مقابل دینار فوق و نختی و زبر و بالایی فوق ایدر کل
ایش و فافانک قویب معناسه در دین ترزیق سولیده مذکور لیه قویب ایش تا حرف تعلیل یا
حرف صله حلقه خانک فی و لامک سکونیه انشاد ایشنده مستعمل و لامک فخیله غیرینیه
بونیه مراد مجلسه مراد زمره در دین حلقه مضایق بلن ایش اهل اضافتی و اهلک تخمینیه
لامیه لودر با حرف مصاحبت بی متضمن یمن یا نکه ضمی و میمل سکونیه برکت معناسه در کل
دیکبار صحبت اضافتی و صحبتک در ویشانه لامیه لودر صرف نشایشان ده لامیه لودر
نفس ایکی فتحه ایله بونیه سون معناسه در یعنی انزل کما طیبه لری دمایم ذمیه نکه جمعید
مذموم معناسه یعنی اخلاق مذموم یا حرف صله حمایه حمیه نکه جمعید مجموع معناسه یعنی از
اخلاق مجموع مبتدای اسم مفعول لودر تفصیل باینند دمایمک اخلاقه اضافتی صحبتک موصوفه
اضافیدر حمایه که بویه تقدیر اول نور دست کرد مفعول اول صریحی کوا تا ثانیسی و از هوا غیر
صریحی زبان طاعنان لامیه در حرف ظرف حق و لایمیه در از تقدیری در از شده و بار را رکن
در که حرف بیان همچنان انجلیس دیکبار بر حرف استقلال قاعده اول لایمیه تا حرف توصیف یعنی
مقول اسم مفعول تفصیل باینند اعتماد سوز دیکبار بی مقول دین خطا ایش زیرای اسمای مصداق
و جوامد مخصوصه مشتقانه دکله داخل اولمان قدر بر ~~مخصوص~~ ضایه منشور بر
ولطف و احسان طرف مناهید که اولش یعنی ضال اولش بر کیمیه بونیه توفیق و هدایت
چون عینی طوهری یعنی طریق مستقیمه دلالت ایدوب انصاف و یردی که جمیع مناهی

و معاصی توبه و استغفار ایله یاکیم اهل تحقیق مجلسه داخل اولما و روتبارت
صحیحی برکتیه و انزلت مبارک نفسانیک صد قیله اخلاق ذمیه سی اخلاق حمیده
مبتدل اولما و الی هو و هو س دن کواه ایله یکه یعنی جمیع نفسانی ارز و لونه کی کا اما
اهل طعن و حسد لک زبانلری کا انک حقه دراز اولمشید کا که انجلین قاعده اول
اوزره در یعنی اولکی کی هو و هو س ارزوی نفسانی سنی سور و یکچو مهده دروزه
و صلاحی و تقوی و فلاحی لجا اعتبار و بی اعتماد در دیدلر بیت بعد توبه قه ان رسانی
از عذاب خدای ولیک می توان از زبان مردم رست با حرف مصاحبت عزت توبه لامیه
عذاب خدای ده لامیه می توان تقدیر کا می تواند ضرورت و زنا ایچو تقدیر کا تا خیر قلند
زبان لامیه رست بونده رستن معناسه در زیر استوانه بوی مضارعت و ارحم صوب توبه عذاب
و سیله خدانک عذاب خالص بولق ممکنه و اما زبان خلق خالص بولق ممکن دکلر یعنی
خلق الله هر کسی غیاب ایدر که هواده او چسده در یاده یور و سه حاصلی بد کو بلر دلندن
خالص بولق ممکن دکلر طاق جور زبانیاورد و شکایت پیش پیر طریقت بر د شیخ بکیست
شکوائی نعمت چه گونه کنار کا که بهتر ازانی که پندارندن طاق جور زبانها لامیه لود پیش
پیر طریقت ده بویه در با حرف تاکید کربست کاف عجمک و رانک کسر بله اغلری دیما که شکس
این نعمت مصدرک مفعولنه اضافت در کزار کا کاف عجمک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب
ادا ایدر سین دیما که زاینده ذال یا زلر بولفظک امل حسدن اکاه دکلر ایش که حرف تعلیل
بهتر بیکوت از حرف ابتداء و ان اسم اشارت و یا ضمیر خطاب اندن یکی کسین دیما که در حرف بیان
بندارندن فعل مضارع جمع غایب و یا ضمیر خطاب سنی ظن ایدر لود دیما که در محصور مذکور
مهمه کا خلقک دلری جور و جفا سنده طاق کتور مری و طریقت پیرینک بانه شکایت
یعنی پیرنه شکوی ایله یا شیخ اغلری و دیدی بونعمتک شکری نیچه ادا ایدر سین که سنی
ظن ایدر کار کا نوک یکی کسین محالی خلقک سنی ظن ایدر کلر ندن بک اولدو کت بونعمت
در بس بونعمتک شکری نیچه ادا ایدر سین قطعه چند کوی که بداندیش و حشوی
جوان من مسکینه کوی فعل مضارع مفرد مخاطب نیچه سولر سین که حرف بیان بداندیش

وصف ترکیب برامان صانعی بد که مان معنای حس معروف جو وصف ترکیب بحسب لغت
 عیب استیجی می کند اما مراد عیبی معنای در الف و نون ادات جمع و منه اضافی اسم
 فاعل مفعول اضافه است در مسکنه بیانیه در یای بطینله مخصوص پنجم بر سولیس سن که ششم
 حسون مسکنه عیب بد بچیل در یعنی دایم معایب و مثالیم سولیس بچیل در حاصلی بی غیب
 و مساوی ایدل کونخون و بخت بر خیزند و رسید خواستنت بنشینند بخون با حرف صله
 و بخت مصدر در دو مک معنای و تا ضمیر خطاب بر حرف تا کی خیزند فعل مضارع جمع غایب
 خیزیدند قاله لرد می کند مراد اتفاق ایلیه لرد می کند و روا کی دیمکد بید با حرف صله
 دیمکد یعنی بر نسنه مراد ایدنمک و تاینه ضمیر خطاب بنشینند فعل مضارع جمع غایب را تو را
 دیمکد یعنی قصه ایدل مخصوص ششم در ویش شاکیه بیور را کی سنک برامان لغتی ایست که
 او تو را بیور را کی سنک قانک دو مکه قاله لرد یعنی اتفاق ایدل یعنی سکا ظلم ایلمک مراد ایدل
 لرد را کی سنک برامان لغتی ایست که او تو را لرد یعنی سنک برامان لغتی ایست که او تو را لرد
 خصوص طرف خلاف که اول و لرد دیمکد ایکی مصراع اول بیله ادات شرط برینه که یازان لرد ایکی
 مصراع اخرنده یای خطا برینه میم متکلم یازان صحیح نسخه لرد مخالف یازان لرد غیر عقل
 سلیم و طبع مستقیم اولان بیلور که معنای زبانی زیاد رکیز اول و بوندن غیر صحیح متن
 یازانه اعتراض غایتند سنک باشی و بدت کوید خلق به که بد باشی و نیکت بیند باشی
 فعل مضارع مفرع مخاطب ابو و لاسین دیمکد و بدت تا ضمیر خطاب سکا برامان دیمکد
 کوید مقدم مقولید و خلق فاعلی نیکت تا ضمیر خطاب سنی ابودیمکد بیند مک مقدم
مخصوص سن ابو و لاسین و یا ابو و لاسک و خلق سکا برامان دیمکد و یا برامان دیمکد
 یکد که برامان اولاسین و یا برامان اولاسین و یا برامان اولاسک و سنی ابوکور لرد و یا ابوکور
 لرد حاصلی سن ابو و لوب خلق سنی برامان ظن ایلمک کلای سن یا برامان اولوب خلق سنی ابو
 ایلمک کلای یکد کوید فعلی جمع صورتند یازان احتیاج سن و زنه خلل و برش و لیکن
 مرابین که حسن ظن همکنان در حق من بکمال است و من در عین نقصان مخصوص ششم
 بنی کو که جمعینک حسن ظنی بنم حقه کماله در و یا کماله در اما حال بو که بن عین نقصانده

یم و من در عین نقصان عبارت می مصنف کلامی درین عجیب ناقص طبع اینست عینی الله
 عنه بیت کی آنها که می گفتند که می نگویند و یا برسامردی آنها اقوالند عبارتند که حرف
 بیان می کنند معلوم اول که گفت فعلینک اولند می و آخرند یا ادا آن حکایه بود در علی کل حال
 نکرار تاکید افاده اید کرد می یا حرف حکایه نگویند و صف ترکیب را بوی خویله یکبار
 یا برسامرد تقدیر می بود یا برسامرد ضرورت وزن ایچون و قافیه ایچون تقدیم و تاخیر اولند
 از کتاب قلند می بودی یا سی حرف حکایه در مخصوص اول اول نسنه لری که سولیدم می
 خلقه پند یوزندن سولید کلری ایلییدم یعنی عمله کتور مییم ابو خویله کیسه و مرد عابد
 و زاهد اولوردم حاصلی افعال مطابق اولسه عباد و ذهاددن اولوردم بوبیت مذکور
 شیخه جانبند در مرد می برینه بود می یا زانلر صحیح نسخه لره مخالف باز دقلندن غیری
 قافیه ده خطا ایملر یا برسامرد می یا برسامرد ایدم دیما کرد پس معنای یا برسامرد بود می در
 دین بیوجه سولیش بیت عربی اتی مستر من عین جرای و الله یعلم اسرار می و اعلا فی
 اتی یا خیر منصف متصل محل منصف اسم آن مستر لام حرف تاکید مستر اسم فاعل متکلم و حده در
 افعال بایندن لفظا مرفوع خبر آن من حرف جر مستر متعلق غیر مجرور در من یله و مضافه
 جیرانه که جازک جمعید قو کیشلر دیما کرد اصلی جوران اید می میزان می و او یایه اعلال اولند
 اسرار دهنه نکه فحیله سرک جمعید و کسر یله مصدر در افعال بایندن کیزلک معنای سر اعلال
 بویه در علن دن که اشکاره ایملک دیما کرد مخصوص بن تحقیق قو کیشلر کو زندن
 کیریم یعنی احواله واقف و مطلع دکلر را ما خدای ذوالجلال بنم کیزلورم و اشکاره لرم
 و کیزلورم و یا اشکاره ایلد و که یعنی احوال ظاهر و باطنه مطلع در حاصلی علام الغیوب
 اکانت کیزلورق بل که بیزه کوره در قطعه در بسته بروی خود ز مردم تا عیب نکسترند ما
 بوقطعه عربی بیتک ترجمه سی شکلیه در بسته نکه مقدم مفعول صریحید بروی خود
 ز مردم غیر مجمل بروی خود یا حرف صله و اضافت لایمه در تقدیر می در بسته هم در ماقبیه
 سیله تا حرف تعلیل عیب نکسترند مقدم مفعول نکسترند فعل ثنی استقبال جمع غایب
 دو شیه لری معنی مطلع اولوب انشا ایلیه لری دیما کرد ما را را تخصیص بیزدیما کرد مخصوص

ند

او ستم و یوز من و خلق عالم در قیوف بغلش یعنی مرد مرن عیسمزی کیزلشیز تا کیم عیسمزی
 دوشمیه لر یعنی واقف اولوب فاش ایلمیه لر در بسته چه سود عالم الغیب دانای نهان
 و اشکارا در بسته تقدیری در بسته شدن در عالم الغیب اسم فاعلک مفعولنراضافتیله
 ثانیه مرفوع مبتدا دانای نهان اسم فاعلک مفعولنراضافتیله و خبر مبتدا در بر سینه و تا
 تقدیر یله نه که خبرم و قاعده در تقدیری دانای نهانست و اشکارا نهان معطوف اشکارا و اشکا
 بر معنایه در کیزلو مقابلی یعنی واضح **مخصوص** قیوف غلوا و لقا نه فایده که غایب بلجی الله
 تعالی کیزی و اشکارا ایستری بلجیدیری اگاهج بر نسته کیزلو یوق هب اشکارا در بل که
 کیزلویده و کن بیزه کوره در عالم الغیب کند و مصرعنه مصر و فردین معانی کنیدی بیلو
انجق حکایت کله کیم پیش یکی از مشایخ که فلان در حق من کواهی داده است بنسداد
 گفت بصله حشر بخجل کن کله کاف و عجل کسر یله شکایت یمکدر کحرف بیان کوا کاف و عجل ضیله
 شاهد یمکدر طاق معنانه و یا حرف وحد مصدر بنسداد با حرف صله بصله حشر با حرف مضای
 صلاح نقیض فساد در بخجل صفت مشتهره در او تانفن معنانه **مخصوص** مشایخند بر سینه
 قننه شکایت ایلام که فلان کیسه بنم حقه فساد شهادت و بر مشهد یدیکه صلاحه انی
 شرمنده ایله یعنی صلاح اوزره اول تا کیم حقا که فاسد سوز سولیکه قادر اولمیه نظم تونیکی
 روش باش تابد سگال بنقص تو گفتن نیامد بحال نیکو روش وصف ترکیبیدر ایوبوروش
 معنانه روش اسم مصدر در بور ویش معنانه باش فعل اموزد مخاطب اول یمکدر با
 شیدن نه تا حرف تعلیل بد سگال وصف ترکیبیدر سگالیدن سینه فنی و کسر یله صنف
 معنانه بد سگال بر اما از صایخی دشمن معنانه با حرف صله نقص مصدر در نقصا معنانه
 توبه اضافی مصدر مفعولنراضافتیله مقدم مقولی نیاید فعل فنی مستقبل فاعلی تحننه
 بد سگاله راجع ضمیر و بحال مفعولی **مخصوص** سن ایوبوروشلوا اول تا کیم بر اما از صایخی
 دشمن سنک نقصانک سولیکه بحال بولیه یعنی سن صلاح و تقوی اوزره اول تا کیم بهاندیش
 سنک ذمک ایلمکه ظفر بولیه چواهلنک بریط بود مستقیم کی از دست مطرب خود کوشال
 چو دادان تعلیل اهنک بر لنگیج و سازا وازی بریط قور کچی فنی یمکدر خورد فعل مضارع

مفرد غایب بود یکبار اکل اندر معنای کوشمال وصف ترکیب در قول او و بجای معنای
اما استعمال در قول بود معنای حاصلی تا دیدن کنایت ایدر بوند بود غنی بود معنای
مخصوص بودیت سابقه مقام تعلیل در چون که قوی و زلف اوازی و در زنی مستقیم
یعنی پرده سی را ستاوله مطرب النور چنان کوشمال بر یعنی اوازی ساز او لجه مطرب بود
غیسین بود ما زبانی بینه را بجای دینار احوال اوازند و بجز برای **حکایت**
یکی از مشایخ شام پرسیدند که حقیقت تصوف چیست گفت پیش طایفه بودند در جها
پراکنده بصورت و بمعنی جمع و امروز قوی اند بظاهر جمع و باطن پریشان طایفه یا
حرف وحدت و هنر حرف تو تسل هنر به حرف وحدت در مغلط سببش پراکنده کاف
عجل فحمله طاغی دیکار بصورت با حرف ظرف بمعنی باسیده بویله در امروز بگویند
دیکار قوی یا حرف وحدت و اند استک جمیع در بظاهر و باطن بالیده ظرف ایچوندر
پریشان پراکنده یکی طاغی معنای در **مخصوص** شام مشایخند بریند سوال ایلدیلر
که حقیقت تصوف ندر دیدی بوندن اول جهانده بر طایفه و ارایش صورتده پراکنده و معنای
جمع یعنی ظاهر را یکی عوامده و باطنی زهد و تقویله ارسته ایدکی حاصلی ظاهر
دو زوب قوشمقله مقید دکلر ایش اما در ونلری نور معرفتله مملو اولوب جمعیت خاطر
مالک ایش لر معلوم اولکه اول صوفی را ایچون خانقاه بنیاد ایلین شام ولایتده رمله
شهرنده امرای نصارادن برامیر رشتکه حضرت مولانا جامی نجات اونسده تحقیق **بود**
پس بونده طایفه بود ندر جهان پراکنده پراکنده در جهان لفظنه قید اکیوب علی بنی بیان
ایدوب دیش زیر ازمان سابقده صوغه صوفیه یوف ایدکی بلکه اول رمله ده امراد
برامیر بنیاد ایلدی دین عجیب کج رفتار ایش لغو بالله قطعه جوهر ساعتان تو بجایی
رود دل بتنهایی اندر صفای **بنی** بجایی با حرف صله و یا حرف وحدت با حرف **ظ**
تنها بالکون و یا حرف مصدر اندر معنای ظرفیتی تاکید ایدکی بمعنی با متضمن اولدو غی
ظرفیتی نته که مکن و و را بلیشهر صفای با حرف تکثیر بنی فعل فی مستقبل ندر
مخاطب کور من سین دیکار **مخصوص** چونکه هردم و هر ساعت کولک سن برده

کیده یعنی کوی عوای و علائق دنیویه ایله مشغول و پریشان ایلیه سین تنها لقه یعنی
 خلوت و عزلت جمعیت خاطر لقا ایله صفا کور من حاصل سنک صفا جمعیت خاطر
 در کسه خلوت اول کسه کثرته کت مال و جاهت و ذرع و تجارت جود با خدا
 یست خلوت نشینی جاه منصب ذرع اکین خلوت نشین وصف ترکیبی و تاخیر خطا بر بیت
 بیت سابق تغیر باید ~~مخصوص~~ اکونک مال و منصب و زراعت و تجارت واریسه
 یعنی ظاهر بونلرله مقیایسک چونکه کوکک خدا یله در خلوت نشین سین یعنی هر نه که
 اشلسک و هرینه که مشغول اولسک کوکک خدا یله اولجیه حاصلی ماسوایه تعلقل اولجیه
 سکا ضرر ایلمز بل که کثرته و جدت ایلمز سین **حکایت** یاد دارم که شبی در کاروانی همه شب
 رفته بودیم و سحر در کنار بیشه حفته شوریده که همراه ما بود نعره بزد و راه بیابان کوفت
 و یک نفس ارام نیافت چون روز شد گفت مشرب چه حالتست گفت بلبلا ترا دیدم که بناش در آمد
 بودند از درخت و کبان از کوه و غوگان از آب و بهایم از بیشه اندیشه کردم که مروت نباشد
 همه در تسبیح رفته و من بغفلت یاد دارم یاد مده در یعنی خاطر مده در که حرف بیان شی یا
 حرف و جدت در کاروانی بر کاروانا بچند یعنی را لوند بیشه عربیده شده معناسه دیم
 بیشه دیرو یا حرف و جدت و هزه حرف تو تسل حرف و جدت در دین غلط سولش خفته
 یا تمش و اویش دیم که شوریده عشق در بر اثری اولان کیمسه به دیرو یا حرف و جدت
 و هزه حرف تو تسل بر شوریده فخر صدمک اولور که حرف رابط صفت نعره یا حرف و جدت
 و هزه حرف تو تسل شوریده نک و نعره نک هزه لریجی و جدت ایچو طوقان بیخبر امیش نالش
 اسم مصدر در ایکلش معناسه یعنی فریاد و فغان کبان کبک جمعیدر کلک دیم که در غو
 غو کلک جمعیدر قویغره لردیم که بهایم بهیمه نک جمعیدر چار یا حیوانات معناسه عربیده در
 در تسبیح رفته تقدیری در تسبیح رفته باشند در یعنی تسبیح طالمش و کتمش اولور ~~مخصوص~~
 یاد مده در یکجه بوکون کچر بر کاروانده کتمش ایدت و سحر و قنده بر مشه کنارنده یا تمش و اویش
 ایدت بر شوریده کیمسه که اول سفره بنمیله یولداش ایدر یا بر نعره او ردیا و بیابان یولین
 طوتدی یعنی بیابانه کدی و بر نفس و بر ساعت ارام و قراد ایلدی چونکه صباح اولدی

اول شوریده یه دیدم بونه حکمتی که سندن ظاهر اولدی شوریده ایتری بلیلاری کوردم
ایدی که انجاردن فریاد و فغانه کلمتلایدی یعنی لسان حالله خدانک تسبیحه مشغول اولمشد
ایدی و کلام طاعت و قوربغه لر صودن و حیوانات مشه دن فکر ایله مکسروت دکلد
دو کلي اشیا خدانک تسبیحه مشغول اولالرو بن خواب غفلته اولام باخوص صکه بن اکرم
و اشرف مخلوقات اولام و ضایه تعبیر و محبت ایچون خلق اولام قطعه دوش مرغی بصبح
نالید عقل و صبر ببرد و طاقت و هوش دوش دون کچه مرغی یا حرف و حد تبصیح با جاف
که حرف ظرف اوله و جایزدر که حرف انرا اوله یعنی صبحه دل مخصوص دون کچه مرغ صبح
و قنده و یا صبحه دل ایکندی یعنی ناله و فریاد و فغان ایدردی عقل و صبر و طاقت و هوش
ایلندی یعنی ناله سی بنی مدهوش ایلدی یکی از دوستان مخلص را مکمل و از من رسید
بکوش دوستان مخلص باینه و یا حرف تخصیص مکمل کانه معناسنه در آوازه من لایمه بکوش
یا حرف صله مخصوص و سلسله برینک قول غنه بنم اوزم ابرشده یعنی عبادت برینک
کوشه بنم فریادم و نالم و اصل اولدی مراد حضرت شیخه گفت باورنداشتم که ترا بانک مرغی چید
کند مدهوش معلوم اوله که لفظ باور کردن و داشتن و بوندلک مشتقانه استقامت حاجده
افاده ایله باورنداشتم ایناندم دیما که حرف بیان ترا سنی بانک مرغ لایمه و یا حرف و حد
مدهوش میتر معناسنه در مخصوص محبت و مخلص دیدی ایناندم که سنی بر مرغ اواردی
بوخیلین مدهوش و مختار ایله یعنی بر قوش اواردی یعنی بویه بی اختیار ایله که راه بیابانه
دوشون کیده سن تصدیق ایله هم کفتم این شرط ادمیت نیست مرغ تسبیح خوان و من
خاموش شرط ادمیت لایمه آدمیت یا و تا اذات مصدر در مرغ مبتدا و تسبیح خوان وصف
ترکیبی خبر مبتدا و او حرف حال و من مبتدا و خاموش خبری تعذر کلام مرغ تسبیح خوان باشد
و من خاموش باشم شرط فارسیه لایق معناسنه مستعمله دین افرا ایلمش مخصوص محبت مخلص
جوانیده بیور دیدم بوادملق شرطی دکلد که مرغ تسبیح خوان اوله و بن خاموش اولام یعنی
عبادت و طاعت ایچون مخلوق اولوب تسبیح و تهلیل خالی اولام و مرغ بیعقل و اذال اولان
مستحق اوله بر انسانیت شرطی دکلد بو قطعه شیک حسب حالیدر مذکور شوریده ناله حسب

دکلردین پس حضرت شیخ آنک حالی بیان ایلر و کندن غافل میشدیمک اولور بو خود فاسد
حکایت و فی در سفر حجاز طایفه جوانان صاحب دل همدم من بودند و همقدم و قتر از منزه
 کردند و بی بی چند محققانه بگفتند عابدی در سبیل منک حال درویشان بود بجز
 از درویشان تا رسیدیم نخیل بنی هلال کوی سیاه از حجه عرب بدر آمد و آوازی بر آورد که مرغ
 از هوا در آوردی اشترا عابدی دیدم که برقص در آمد و عابدی را بینداخت و راه بیابان گرفت
 گفتم ای شیخ در حیوانی اثر کرد و ترا اثری کند و فی یاحرف وحدت سفر حجاز لایه مراد مکره ^{طایفه}
 جوانان بیانیه جوانلر بویکی دیمکد صاحبیه اضافتد بویله صاحب دلده اضافتد جابر عده
 اضافتد هم همنفسی مصاحب همقدم ایقماش یعنی یولداش و قتر تاجع وقت کاگاه دیمکد
 زمزمه کولت کور ملک آوازی بوند مراد مطلق آواز در یاحرف تنکیر و هنر حرف قوسل کردند
 یاحرف حکایه ایلر لردی دیمکد بی بی یاحرف وحدت چند پنجه دیمکد محققانه محقق اسم ^{مفعول}
 تفصیل باینند و الف و نون و های رسمی نسبت و لیاقت معناسنی افاده ایلر حالی توصیه انه
 دیمکد بگفتند عابدی یاحرف حکایه عابدی یاحرف وحدت سبیل یول منکر حال اسم فاعلک تفصیل
 اضافتد درویشان اضافتد لایه در درویشان دخی بویله در یاحرف انرا باحرف صله نخیل
 لغتد خوما اوزد کینه دیرلر ایتا بوند بریرک اسمیدر کوفه دیاون او خنی منزلدر اندر مدینه
 منوره یه دورت قونق قالور اصلند نخیل بجی بن هلالد خنق ایصال طریقله نخیل
 بنی هلالک واقع اولمش نخیل برینه حی یازان جمیع نسخه لره مخالف باز مشر کولت کا قعرک
 ضعی و سکون و اولرود الک فی و کافک عربک سکونیه او غلن دیمکد صبی معاسنه و یا
 حرف وحدت حجه عرب لایه عرب قبیله سی دیمکد بدر آمد پیغمبر دیمکد آوازی
 یاحرف وحدت بر آورد چیقاردی دیمکد یعنی بر صدا ایلر دی که در آورد ایندر دی دیمکد
 یعنی او چار قوشی بیره اندر دی ^{حکایت} بروقت سفر حجاز زده صاحب دل جوانلر بو
 لوی یعنی برنج صاحب دل جوان بنمله همدم و همقدم ایلر یول یعنی مصاحب یولداش ایلر
 کاگاه بوجوانلر زمزمه ایلر لردی یعنی تغنی و ترنمات ایلر لردی و بر پنجه محققانه و تو
 حیدانه بیستلر و قور لردی درویشلرک حال لریه منکی یولده بر عابدی و ایلر دی انلرک

درد نال بنیخبر یعنی اهل حال دکل اندکی بوجال و زر که یوله کیده دل فخیل بنی هلاله بر
 یسجده بوقره اوغلان عرب قبیله سندن طشقه چینه دی و براوازا قاله دی که قوشی هوان
 ایندردی یعنی بموشت او از که طینری بیره دوشردی حاصلی او چقدن البقور دی
 عابدی دوه سخی کورم که رقصه کدی و عابدی او سندن بیره دوشردی و بیابان یولی
 طوندی یعنی صحرا بکدی بویله اولجندیدیم ای شیخ بر حیوانه خوب آواز تاثیر ایلدی و سکا
 تاثیر ایلدی یعنی یوله بونده کلنج بوقره اصوات طبیعه دیکلدک و سکا هیچ تاثیر ایلدی تعجب شد
قلب المیش من نظم دانی چه گفت مران بلبل سحری تو خوشچه آدی کن عشق بخبری دانی
 فعل مضارع مفرد مخاطب استغرائی متضمن بلبل سحری بیانیه سحره منسوب بلبل بیکد تو و او
 حرف عطف و سید را ما بونده ضرورت وزن ایچون اصلی کی او قشور مدله خود ادا ناکبده
 یای اولی حرف نبت و ثانی ضمیر خطاب کن که حرف بیان بخبری یا ضمیر خطاب محصور
 بیلور میسین اول سحر بلبل بیکانه دیدی یعنی بکاسو لید و کی بیلور میسین دیدی بکاس
 ادمیسین که عشق بنیخبر یعنی بکا بویله خطاب ایلدی حاصلی عشق دانی بهره اولان
 انشا دکل دیکد بعضی نسخه ده مران دوشمش و ادنصکه الغنیزدین کیمسه مسکین زیاده
ناموزون ایشتر اشتر عرب در حالت و طرب کدوق نیست ترا کج طبع جانوری بشعر
 عرب با حرف مصاحبت و اضافت لامیه حالتی مراد شوق و ذوق و طرب و شکر کج کاف عربله
 فحی و جیم عربله اکی دیکد کن ده دیر کاف عربله فحی و ذوق و طرب پس کج سهوله واقع در زیر
 که کج عربله دیر لیدن اکی و جهله سهو ایشتر برسی کج کنه مراد اولدی غنی بیلدی کللی
 برسیه کج کجندید کللی زیر کج کج در کاف و جهله عربله دکل حاصلی بونلر بومقدار یضا
 گلستان کجی کتابک شرحه اقدام ایلک زیاده جنون عفا الله عنهما کج طبع و صفت کیدر
 اکی طبعی دیکد جانور جانلی دیکد و یا ضمیر خطاب محصور اشتر عرب شعر بیه حالت
 و طربه در یعنی ذوق و شوق و صفاده در اکی سنک اشعار و اصوات طبیعه دن ذوق و شوق یوق غنیه
 اکی طبعی یعنی دوه دن دون و دنی بر حیوانسین معلوم اولد که دیار عربده دوه جیلور سفر
 دوه لر یا بنجه بر نوع صفت ایدر که اکا خدای دیر لرد و لر خدای ایشتر که زیاده سرعت

غله

و جلالتله بود در لرپس شجاعت در حالت و طرب بیورد و غی بوحالترین اشارتند معلوم
اولا که مذکور نظرات بحرینه بحر بسط دیر که عربی مخصوصه و عجم مجردة شعر سوزین لیکن
حضرت شیخ التزام المیشه که کلماته جمیع مجوزی اجزایلیه و بوجزای اصلی مستغفلان
فاعل مستغفلان فاعلن در لیکن بونده فاعلن مجزوف مستغله یعنی ایکنی ساکنی که
الفدر محذوف در پس تقطیعی بویه در دانی چه کف مستغفلان تمرا فعلن ان بلیلی مستغفلان
سحری فعلن و قس علی هذا الباقیه علیه بوبیتله رباعی دینلی رباعی نه و جمله اولدو غنی
بیلین لرایش بیت شتر چوشور و طرب در سرت اگر ادبی نباشد خست شتر را آدا
تخصیص شترک مخصوص چونکه شترک شور و طرب و ارباشده یعنی باشده سواد و هو
وارا اگر آد مینک اولما زسه خود یعنی عشق و شوق اهلی و ملیان خود در زیر اخلاص جلا
ناتد بیت و غنچه حبیب الناشرات علی الحی تمیل غصون البان لا المحل الصلحه هب
مصدر در مخول و زنی اوزره مضاعفد یل اسمک مناسنه ناشرانه اضافتی لایمه در
ناشرات رباع مناسنه در یلاردیماکد علی هبوبه متعلق در حیحی حانک کسری و سیمک فحیه
چایرکه دواردن قوردر تقدیری مجوز در علی ایله تمیل فعل مضارع مغرد مؤنث غایبه خوف
یا بیضرب باینده میل اید یعنی صالور غصون غصنک جمیدر دالری و بود اولدیماکد بانه
اضافتی لایمه در بان صور غون اعاجی لاحرف فی صله صادک فی و لامک سکون صله صفت
مشبه در فی مناسنه صفت مجوز در مخصوص بالرق و چایر و چون اوزره اسد و کی
جینده بان اغاجله تازه دالری و فدالری صالور فی طاش صالماز حاصلی اصوا طیه
دن و لحان نفیسه دن عقل سلیم و طبع مستقیم صاحبی لذ تلنود یا بسط طبیعتن دکل
مشوق بیزکش هر چه بینی در خروشت دلی داند درین معنی که کوششت با
حرف مصاحبت ذکری ال کسریله دیلله اکمغه دیر و ضمه کو کله مصدرک مفعولنه
اضافتی شین ضمیر لده مذکور اولان خدایه راجعه خروشت خانک و رائک ضم
لویه لغتده چوقرا مقدار ایا بوزله صیت و صدادن کنایتد دلی یا حرف و صد در حرف
ظوف و این اسم اشارتد خروشته و یاد که معنی داندک مفعولیدر که حرف رابط صفت

مختص هر نسته عالمه کور رسین اللهه ذکر بله خروش و جوشده در یحیی جمع
 اشیا ذکرینه مشغول و بر خروشده و ذکرده معنای بر کوکل بیلور که سر تا سر قولقد
 حاصلی هر شی خدانک ذکرینه مشغول اولد و غنی کوزی و قولانی اچق اولد بیلور یحیی
 عاقل و بر معنادن کاه دکالی نه بلبل بر کیش تسبیح خوانست که هر خاری تسبیح
 نبات کیش شین خدایه و یا بلبله راجعه تسبیح خوان وصف ترکیب در نعت خوان و عشر
 خوان کی اوقی یحیی یکد و یا حرف تنکیر که بونده معنای اطراب افاده ایدر خاری
 یا حرف وحدت یا حرف مصاحبت و یا حرف ظرف زبانی یا حرف وحدت مختص یا کوکل
 بلبل کل اوزره خدانک تسبیح خوانی دکلد بل که هر بر دکن اللهه تسبیحله بر دلد و حضرت
 شیخ خاری زبان بلبله تشبیه الیش زبانی و طیب و جنسک د بللی سیویدر بلبل و کل خاری
 مراعات نظر قبیلندند بونلک اجتماع صایع شرعی اقسامندند و دیوب اسم صنعتی یقین
 ایلین ظاهر در که صنعت اولد و غنی بلن ایش **حکایت** یکی را از ملوک مدت عمرش
 سیری شد و قایم مقامی نداشت و صیت کوکل که بامدادان نخستین کسی که از درش در
 اید تاج پادشاهی بر سر وی نهید و توفیض مملکت بدو کیند سیری سینک و یا یحیی
 ضمه لرله و سینک کیر و یا یحیی فحیله لغتد و دو کمتک معناسد سیری شد و کندی
 دیکد اما تمام اولدی معناسنی و بر روقام مقام لامیه در و یا حرف وحدت نخستین
 یا حرف نسبت و نون حرف تاکید کسی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت در اید یا حرف
 کیره دیکد بر حرف استفاد سیری لامیه نهید فعل امر جمع مخاطب قول دیکد وضع
 ایلک معناسنه بعضی نسخه ده نهید و شمش یا برینه نوله یعنی فعل امر جمع غایب صیغه
 سیله و کل وجهه قوسلرد یکد و توفیض مملکت مصدرک مفعولیه اضافیه بدیه
 باور دیکد همین داله ابدال اولشد کیند و کیند نهید کی یکی وجهه متخذه
مختص ملوکد برینک مدت عمری د و کندی یعنی عمری اخر اولدی و قایم مقام
 یوغدی و صیت ایلد یکد اولد و کمل ایرته سی اول بر کیمسه که شهر قبوسدن ایچر و کیره پادشا
 منسوب تاجی ایلک باشنه قول و یا قوسلرد و مملکتی که توفیض ایلک و یا ایلینور

اتفاقا اول کسی که از در شهر درآمد کرایه بود که در همه عمر لقمه اندوختی و خرده
 بخورده و خنجر ارکان دولت و اعیان حضرت وصیت ملک را بجای آورده و ملک و خنجر
 بن بهار زای داشتند در ویش مدتی بملکت رانده کرایه یا حرف و حدیث که صرف درابط
 صفت اندوختی یا حرف حکایت قتل ~~نوی~~ و حدیث که حرف یعنی دینوردی خنجر
 میله او زین و خنجر یا حرف حکایت دیکو یعنی دینجی جنسند بر کیمسه ابریا ازان
 لایق داشتند طوطی یا حرف یعنی لایق کورد یا حرف ~~کیمسه~~ اتفاقا اول بر کیمسه که شریک قو
 سندن اچری کردی ~~بر دینجی~~ ایدیکه لقمه قن از دینجی یعنی دینوردی و میله او زین
 دیکو یعنی باری ارکان دولت و اعیان حضرت پادشاهل و صیتی برینه کتور دین
 و ملک و خنجر لری اکا تسلیم ایلد یا در ویش بر زمان ملک سوردی تابعی از امرای
 دولت کردن از طاعت او بچایندند و ملوک دیار از هر طرف بمناعت برخاستند و بمقا
 لشکر داشتند فی الجمله سپاه و رعیت بهم برآمد و برخی از بلاد از قبضه تصرف او بدر رفت تا حد
 انتها و یا حرف تعلیل یعنی یا حرف و حدیث برخ بعضی یعنی برخی کیمسه امرای ایل جمعیه
 یعنی بکل دولت اضافتی لامیه در کردن بویون طاعت اطاعت معناسند و بچایندند و فل
 ماضی جمع غایب الف و نون ادات تقدیه در دوندند یا حرف بمناعت یا حرف صله بمناعت
 چکشت با کینه حرف صله مقاومت مقابله و مقاتله معناسند در دهم بر آمدند فرشتد یل
 و بجنود و مضطرب اولد یا حرف اصلی اضطرابه و شوب رو کردن اولد یا حرف اصلی اوله
 بکلوت سپاه و رعیتی جمع اولوب متفق اولد یا حرف برخی بعضی دیکه بلاد بکله تجمیه
 شهر یککه قبضه تصرف او بیانه قبضه بونده ال و اوج معناسند در اویر اضافتی لامیه
 در بدر رفت چقدی دیکه ~~کیمسه~~ در ویش سلطنت سوردی تا امرای سلطنت
 و دولت بعضی کا طاعت بویون دوندند و یا امرای دولت بعضی کا طاعت
 بویون دوندند یا حرف یعنی یوز چورد یا حرف بعضی شخه دهان متابعت او و شمشیر یعنی پادشاهل
 قبول ایلوب عاصی اولد یا حرف غیر محاکم پادشاهل هر جانب بمناعت یا حرف قالد یا حرف
 و مقابله مقابله به عسکر ترتیب اند یا حرف حاصلی رویشله چکه مهیا اولد یا حرف حال کلام

اطرف پادشاهلر دن و سایلر دنلک عسکرلر جمع و مستفق اولار یلر و یاکند و نلک سپاه و رعیتی
یاد عسکرلر تحمل ایدر میویب مضطرب و مضطر اولار یلر و بعضی ملک قبیضه تصرفند
چقدری درویش انین واقعه خسته خاطر شد تا یکی ان دوستان قدیمیش که در حالت
درویشی قون او بود از سفر باز آمد و اولاد در چنان مرتبه دید و گفت منت خدای را غر و جل که
بخت بلندت یاور یی کرد یی و اقبال هر یی تا کلت از تجارت ان پای بر آمد و بدین پایه
رسیدی همی ها حرف تا کید تا حرف انزاد وستان قدیم بیانیه که حرف رابط صفت بخت
بلندت بیانیه و تاضیر خطاب با و یار دجی دیمکد معاون معناسنه و یا حرف مصدر تاحف
تعلیل کلت از خا رکلت دکنه چقدری یعنی دیلجکلت اضطرار بند سلطنت ذوقنه و اصل
اولدک دیکنده آیا غکدن چقدری یعنی هر وجهله فراغت خاطر ال و بریدی ~~مخلص~~
درویش مذکور واقعه دن خسته خاطر ایدر یی تا کیم قدیم دوستلر دن برسی که در ویشک
حالتنه اکا قون و یولداش ایدی سفر دن کلدی و آنی بوخیلین مرتبه ده کورم یی و یی
منت خدای غر و جل که بخت بلندت و طالع میونک معین و ظهر نلک اولدی و اقبال
و دولت لیلک تا کلت دکنه آیا غکدن چقدری یعنی فیرکلت و دیلجکلت اضطرار بند خلا
بولدک و بو عالی مرتبه و اصل اولدک ان مع العسرین عسر مشقت و رحمة دیرلر و لیس
اسانلقه و حضوره یعنی عسرله یسر مقرر در یعنی جفایه صبر ایدر ایر و فایه یعنی بوقدر
که فقر چکدک اول واسطه ایلله خدا سنی غایت غنایه ایصال ایلدی بیت شکوفه کاه
شکفته کاه خوشیده درخت وقت برهنت و کاه پوشیده شکوفه مطلقا چکد
شکفته است اصلنه شکفته است در ضرورت وزن ایچون حذف ایصال واقع اولشده
اچلش ییکد خوشیده ماضیدن قسم در قورش و بور شمش و صولش دیمکد بر
هنت بوقدر اصلنه برهنه است در حذف ایصال طریقله برهنت اولدی پوشیده
اور تلش یعنی یبر اغله مستور اولش درویش مذکور تمثیل بیور ~~مخلص~~
چچل کاه تازه اچلش اولور و کاه پرغزده صولش اولور یعنی کاه تازه و کاه پر مرده
اولور انجده کاه بیور اقدن چیلق اولور و کاه یبر اقله مستور اولور سنه زمان فقر

فقر و فاقه چکد کسه مت خدا که الی سبیل سلطنته قدم بصره خورشید اسم مفعول
 دین مفعول و فاعلت معنای ادرال ایلمش شکفته است معنای چشم و بیکه
 تعبیر این اوجه اچمش گفت ای برادر تعزیم کن که جای تهیت آنکه که تو دیدی
 غم نانی داشتم و امروز تشویش جهانی تغزیه مصیبت و قنیه بر کیمیه صریح که در تشویش
 غم نانی صبر معنای تهیت مبارک باد معنای در غم نانی لایمه و با حرف و حد تشویش
 جهان مصد مفعول اضافه تید و با حرف تنکیر مخصوص در ویش شاه رفیق
 دیدی ای یار بی تغزیه ایله زیر تهیت یری دکل اول وقت که سن بی کوردک ایدی
 براتک غنی چکرم انجوت یعنی بو غم قیدی و ایدی فقط اما بگو دنیا غنی یعنی
 رعیت و عسکر و غیره قیودین چکر بعضی نسخه ده جهان پرینه جان دو شمش
 جهانی ده اولان با وحدت و نسبت ایچو اولوق جایز در دین نسبت معنای بلز
 متوجا اگر دنیا بنا شد در دینیم وکی باشد بهرش پای بندم دنیا دن مراد اموال
 و انقال دینا در کمال و اراده حال طریقه بهرش با حرف صله و هر بوند محبت معنای
 و شین دنیا به راجع در پای بندایق با غیره مخصوص اگر دنیا اولماز سه فقر و فاقه
 جهتن در دیند و بچار یوز اما کی اولور سه محبتنه پای بند یعنی ایا غم نبلید
 حاصلی اولدو غنی تقدیر چه مهر و محبتنه کوفتار ز بلای زین جهان آشوبه نیست
 که رنج خاطر است از هست و نیست بلای با حرف وحدت زین ازین معنای محققه
 جهان زین مراد دینار مذکور معنای آشوبه مشوش و پریشان دیم که زیر اشفتن
 و آشوبیدن قرش در حق و بر نسته قورجه ملق معنای در حاصلی تشویش عبارت در
 که حرف تعلیل رنج خاطر لایمه در الم خاطر معنای مخصوص بودنیان مشوش
 بر بلا یوقدر یعنی دنیا تشویش و غصه دن عبارت در زیر خاطر الی در واک و اراکی
 یوق یعنی و اراغیه رنج و الم در بوقلغیه حاصلی و اراغی دنیا ده خوف و بیم و اخذ
 حسا و عذاب و الیم و بوقلغی ذلت و هوانا کردن مخفدر و واک کردن زای مفره
 از دن مخفنا و لدو غنی کی بو تخفینی انکار این بودله بهره سی یوقیش قطعه

مطلب کی توانگری خواہی جن قناعت کہ دولتست هني مطلب فعل نهی مغز مخا طلب الیه یعنی
استمه طلبید نه مشتق در عربی الفاظہ عجم تصرف ایلسه اکامعول دیولر توان قوتہ دیولر
توان قوتہ دیولر وکن کاف عجم فتحیله ادات فاعلهن ویا حرف مصدر خواہی فعل مضارع
مغز مخاطب فعل شرطه واقع اولش و مطلب جزایسی جز غیر معناسند در و مطلبک مفعول
کہ حرف تعلیل و لجا یا حرف و حد هني فعیل و فاعل معناسند در و نهضم دیکہ محصو
اکی توانکرک دیولرسک یعنی اکابرک استرسک قناعت غیری نسنه طلب الیه زیرامنهم
بر دولت حاصلی قناعت نه خوشکوار دولت وسعادت اولان کوغنی زر بدامن بدامن
افشاند تا نظرم رثواب اونکی غنی مبتدا و فشانند فعل مضارع مغز غایب خبری و زر
مفعول صریح و بدامن غیر صریح و جمله اسمیه شرطیه تا حرف تنبيه در حرف صله
در با معناسند ثواب و لامیه و او خبری غنیه و زرہ راجع اولق جایز در نکینک نظر
مفعول صریح و در ثواب غیر صریح محصو اکی غنی کیمسه احسا و یا تصدق طریقہ
التوی اتکیلہ بذل ایدق نثار ایدرسه صاقین انک ثوابنه نظروالتفات ایلمیه سین
یعنی غنینک ثواب قصدنه و یا اندک الدوغل ززلہ ثواب الیلک الیلہ حاصلی زرین
قبل الیلہ هنر و جھله ایسه کن بزرگان شنیدہ امر بسیار صبر رویش به کہ بذل غنی کن
کہ حرف تعلیل بیت سابقه علتش و زای مجزعه از دت مخفند بزرگان الف و فون
اد جمع و اولورد یکد صبر رویش مصدر فاعله اضافتیدر به یکد دیکد کہ من
تفضیلیه معناسنی افاده ایدر بذل غنیه مصدر فاعله اضافتیدر محصو غنینک
انکله مال نثار ایلد و کنه التفات الیلہ زیراکا بردن جوق ایشتمشم در کہ در ویشک
صری غنینک بذل و نثارندن یکد زیرادر ویشه مالچی حسا عذاب یوقلر بیت
اکن بیان کند بهرام کوری نه چون پای ملخ باشد رفوری معلوم اولد کہ بهرام تاربخد
ایکیدر بویسی بهرام چوپین در کہ بر بها در کیمسه ایش بریسه بهرام کوژدگر بر چار
پادشاه ایش کوژد کاف عجم ضمیمه قولانہ دیولر یعنی بیان اشکنه مذکور پادشاه شکا
اکا تخصیص ایلد و کچن ادنی ملا بسنه الیلہ بهرام کوژد دیولر حاصلی اندن غیری

بدر

نسنه اولان دي حتي برکون شکاره برکولت اردنه دوشوب کتدي کور بر مغاره به
کتدي بوده ارد بخه اندنصکر معلوم اولدي بنجه اولدوغني حتي اناسي سلاخه اولدوجو
داري ايشکجه ده هلاک ايلدي که او غلي ايلدو کون ديو بهرامک مذکور قصه سنه
خيام اشارت ايدوب سورده رباعي اين قصه که بهرام درو جام کوفت آهو بنجه کرم ورون
ارام کوفت بهرام که کوزي کوفتي همه عمر بنکن که چه کونه کور بهرام کوفت کوزي يا حرف
وحد و کور کندک مفعول اولي و بران ثابيسي و بهرام فاعلي نه حرف نفي چو تشبيه
باي ملخ لاميه ملخ مملک و لامک فتحه لوله چکر که ديرلکه عرب جواد ديرلکه مودي يا
حرف وحدت بر فرجه ديمکدر محض اکر بهرام کوزي بران ايدوب فقرايه بدل
ايدسه خدا قنده بر مور دن چکر که اياغي چوقدر اتم بهرام نسبت بيلک کور چوق
دکل در حاصلي خدا قنده اعتبار فقر و صبره در غنايه و تکبره دکل **حکایت** بکي رادق
بود که عمل ديوان کوي مدني اتفاق ديدنش بيفاد کسي گفت که فلان راديش که نديده
گفت من او را نميخواهم که بينم قضا را از کسان او بکي حاضر بود گفت چه خطا کرده است
که از ديدن او ملولي گفت خطايي نيست ولي دوست ديواني را و فتي توان ديد که
مغزول باشد که حرف بيان رابط صفت عمل ديوان مصدره مفعول اضافه فتي
يا حرف وحدت اتفاق افتقال بابند مصدره دو اضافتي مصدره مصدره درو شني
ضمير دوست ديواني به راجعه در بيفتاد و واقع اولادي ديمکدر دير لغته که معنا
در اتمابونک کي يرلکه چوق زمان ديمکدر که حرف بيان نديدي کور مديکدر
گفت فاعلي بکي در ديدکي يعني سويلدي قضا را نا که هان و اتفاقي ديمکدر معنا
قضاي الهي به نظر ايله دين بي نظر و بي بصرايمش کشا اولاميه دوست ديوانينک
کيمسه لوندن ديمکدر محض برينک برد و سجي واريد بکه ديوانه خدا ميندري
يعني اهل ديوان ايدکي بر مدت و زمان کور مملک اتفاقي واقع اولدي بر کيمسه ديد
چوق زمان اولدي که فلان اهل ديواني کور مملک ديدکي که بناني کور مملک ايشه
مم يعني کورم حکم کما از نا که هان اهل ديوانک کيمسه لوندن بري مجلسه حاضر

ايدکي

ایری دیدیکه نه خطا ایلشد که اینی کورماکن ملول و بیخود سین دیری که خطایوقد
یعنی بر خطا ایشلریک اما دیوانه متعلق دوستی بروقت کورمک ممکنه که مغز اوله
زیرامادامکه عمله در مصالح دیوانه و خدمت انامه مشغول اولورلرود و ستاره مصائب
فوت بولمز لر حاصلی اینی کورمک استمد و کم بوجهتند نه غیریا معنایچو دکدر
قطعه در بزرگی و دار و کبر و عمل ز اشنايان فراغت دارند بزرگی یا حرف مصدر
دار و کبر و کبر و دار طوقه فتمه معناسند در عمله اضافتی لامیه در فراغت یا حرف تنکیر
حرف مصدر طوتان بلن ایش مخصوص اکابر کده و عمل هنگامه و غوغا سند یعنی شغل
حالتده اشنايان فراغت لری اولور یعنی اشنا لری یا دایلمز لر بلکه دینا ذوقنه مشغول
اولورلر روزماندگی و معزولی در دلدیش دوستان آرند روز ظرف زمان مابعد
اضافتی لامیه در مانده و فر مانده عاجز معناسند در و کاف عجم های رسید بدلده و یا
حرف مصدر در مغز و لیده بویه در دل لامیه پیش دوستان ده بویه در اند فعل مضارع جمع
غایب مخصوص عمله اولد قری حالده بویه در لرا اما عجزلق و مغز و لاق کونده کوال
در دینی دوستان یانه ایله دیرلر یعنی اظهار عجز و شکایتاید لر حالده در دیرلری و ستاره
عوضاید لر **حکایت** ابوهریره صحابه دن بر عزیزک کنبه راسمی عبدالرحمن در ابو
هریره دیمک کدیچک با باسی میگرد مکی مرحوم کدی جنسه مایل ایش بر کون حضرت
محمد صلی الله علیه و سلم بونی کور که اسبابنده برنسته کتورد سوال ایله که یا عبد
الرحمن نه وارا سابعده بیورر که کدی دیار رسول الله حضرت صلی الله تعالی علیه و سلم بیورر که
انت ابوهریره یعنی سن ابوهریره سین کدی با باسی دیمک اولور بس بواسمه مشهور
اولدی و سور دی بواسمه چاغلد و غنی تبرکازیرا اکا باو اسمی حضرت قودی ابوهریره
حضرت رضی الله عنه حضرت پیغمبر دن بش بیلک اوچون قرق حدیث شریف روایت
ایلشد هر روز خدمت مصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم آمدی گفت یا اباهریره
ز زنی غیا نزد دجبا یعنی هر روز میاتا محبت زیاده شود کرد در زانک ضحی و ناله
سکونیه فعل امر مفرد مخاطبه و نون حرف وقایه و یا ضمیر متکلم بی زیارت ایله دیمک

غباغبتله کس یله کون اشري ديمکده تمسيز لغله منصوبه تزد فعل مضارع مفرد مخلصه
 افعال بابنه جواب احسن لغله مجرور وده زياده اوله سين ديمکده حبا حائله فحيله محبت
 معناسنه در تمسيز لغله منصوبه در محبت شريف يا ابا هريره بني کا کا زيارت ايله محبت
 جهتنه زياده اوله سن يعني محبتله زياده اوله حضرت شيخ معناسين بيورر يعني هر کون کله
 تا محبتله زياده اوله لطيفه صاحب دل رکنه بدین خوبی که افتابست تشبيه ايم که کسی
 اوله دوست گرفته باشد گفت از براي آنکه هر روزش میتوان دید مکر در نستان که
 محبوسيت و محبوس محبوس بر صاحب له دیدیلر بکوزلکله که کنش و بهج ایشتمک که
 که کیمسه ای سوش اوله یعنی اکا عاشق اولمش اول صاحب له دیدی انکیچن در هر کون کون
 اولور مکر قیشکه محبوس و محبوسه زیرا کثرة المشاهدة قلة الحرمة مشهور در معنی زشتا
 کا کا قار یا غوب و کا کا بلوده کیروب نابیله اولدو غیچن مقبول و محبوس به شمس ضیاء
 غیری اسباب حسنه سنه سی یوقدر دین حسن صاحب لری کونشه تشبيه ایلر که
 اکا کا دکل ایش مسکین قطعه بدیدار مردم شدن عیب نیست ولیکن نه چندان
 که کونید بس با حرف صله دیدار اصلنده وصف ترکیبیدار اینه دید معناسه ترکیب
 اضافیله صکره کا کا یوزده و کا کا زیارتده استعمال ایلر یلر بوند زيارت معناسه در مرده
 اضافت مصدک مفعول در شدن بوند رفتن معناسه در محبوس مردمک زيارته
 وار مق عیب کل در زیر زیاده مستحیدر اما اولقدر چوق وار میه که بترکلاک دبه
 لرو حیانا وارد و غل تقدیر چه چوق او توره که او تورد و غلکن ملول اولر لرا کو خوشین
 راملت کچی ملامت بناید شنیدن زکس خوشیتن کند و معناسه در ورا دات
 مفعول کینتک مفعول اولید و ثانیهی ملامت بناید شنیدن جواب شرط و ملامت
 مفعول صریحی و زکس غیر صریحی جواب شرطی محذوف اعتبار ایدلر نه شرطی بیلور
 مش و نه جزای محبوس اکی کند و کی لوم ایدر سک یعنی کند و که پند ایدر سک
 کیمسه در کیمسه دن لوه و پند ایشتمک محتاج اولما ز سین
 یکی از بزرگان باد مخالف در شکم پیچیدن گرفت و طاق ضبط ان نداشت بی

اختیار روی صادر شده گفت ای دوستان مراد را بجه کوم اختیار نبود و به روی
نویسنده را حتی بمن رسید شما نیز یکم معذور دارید باد مخالف بیانی به پیچیدن بو
طوئق و بولق دیکه پیچیدن گفت طولندی و بوردی دیکه و طاق ضبط
مصد مفعولنه اضافتید و آنه اضافت کنه مصدر مفعولنه در و طاق نداشتن
مقدم مفعولنه **مختص** اکا بودن برینک قرینه مخالف بل طولنغه و بولنغه
باشد که صالی قرنی و بوردی و ضبط طاق طوقدی یعنی ضبط ایده مدی
اختیار اند صادر اولی دیدی ای و ستونیم ایله و کده اختیارم یوغدی یعنی بند بی
اختیار صادر اولی و بوضوحه بنم اوزرمه برکناده یا زمازلر و بکارا حنده ایشد یعنی
ول ناساز کتمکله بکا حضور قلب حاصل اولدی سیزه کو مکن له معذور طونک بعض نسخه ده
نزه ان دو شمش اضافه مشوی شکم زندان بادست ای خردمند ندارد هیچ عاقل باد
شکم مبتدیان باد لایته و خبر مبتدیان دارد که فاعلی هیچ عاقل در و باد مفعول صریح و
بند غیر صریح بنزدن مراد حبس روزندان در **مختص** شکم بادک زندانند ای
عاقل پس بر عاقل بادی بنده و زندان طوقاز زیر ثقلت و ضرر و پرچو باد اندر شکم
پیچید فرو هل که باد اندر شکم باریت بر دل پیچید باد مفعول صریح و اندر شکم غیر
صریح فرو آدا تا کیده رهل هانک کسرله فعل امر مفرد مخاطب در هایدنند صالی ویر
تضامنک حرف تعلیل باد مبتدیان باریت خبری بر دل خبره متعلق و اندر شکم حال در
در باددن و یا ضرورت وزن ایچون اضافتدن مقطع صفتی **مختص** چونکه باد شکم
طولنه و بوردی یعنی سکا اضطراب ویره صالی ویرزیرا باد شکم بوردی اوزره بوکمد یعنی
ثقلت ویرر حاصلی کی بادی و کی افشانی همان الم ویرد که کیدر ملک کت مکرم حجاب
ایره جک کیمسه خا ضر اوله اکاده بر چاره ده برنده ارکه مقید اولق کولت زیر احکما تاخیرنه
اذن و بر منزل کی چه حضرت شیخ بو حکایه سی صورت هزلده در لیکن محض نصیحت
بیت حریف ترش روی ناساز کار چو خواهد شدن دست پیشش مدار حریفان **اصطلاح** 8
نرند باده مصاحبه دیر لرا ما بوند مطلقا مقارن دیکه ترش رویه اضافتی بیانی

در و ترش روی وصف ترکیبها کشتی صورتلو معنا سنا آدات نغی سازگار موافق معنا
درونا سازگار یا موافق دیکار چه حرف تعلیل خواهد شد کسمل استیه دیکار در
مدارک مفعول اولی و پیش تا نبی و مدار فعل نغی مفرد مخاطب طوتمه دیکار در
ناموافق کشتی صورتلو حرف چون کسمل استیه الکی او کس طوتمه یعنی مانع اوله فو کسسون
الله امر لوق حاصلی سازک صحیح عذاب روح و حدیج روح را صحبت نا جنس عذاب است
الیم **حکایت** از صحبت یاران دشمن ملا می بدید بود سر در بیابان قدس نهادم
و با حیوانات انس کنفتم تا وقتی که اسیر قید فزک شدم و در خندق طربلشام با جهود انم
بکار کل بهداشتند تا یکی از رؤساء طلب که سابقه معرفتی میان ما بود که کز کرد و مرا بشنا
خت گفت این چه حالتست وجهه کونه کناری گفت صحبت یاران لایمه لرد ملا می با وجود
نوعیه بدیدیم با عجم او قویله یار عربله در بیابان در حرف صله در با معنا قدسه اضافت
لایمه قدس مبارک مراد در تاحف انرا با حرف ای کویتر که بیانه بر مدت اولش وقتی با
حرف وحد که حرف بیان اسیر قید فزک لایمه لرد در خندق خانک فحی و نونک سکونید معرفتی
طربلسه اضافت لایمه طربلساق دکن کارنده شام نوا حیسنه بر شریک اسیر در حصاریده
و ار شری و حصاری در یان بر میل بر ابر اقدر لیکن لب در یاده جابجا بر جلر وار که دریا
جانی حفظ اید تا یکی بتواده انرا تای ایچون در و بونده امتداد فرهاد اول نور و سارانک
فحی و هنر و سینک فتحه رئیسک جمعید حبله اضافت لایمه در که حرف رابط صفت سابقه
یا حرف وحد و هنر حرف توصل تقدیری معرفت سابقه در و بعض نسخه ده سابقه معرفتی
واقع میان لایمه در کناری بونده کچنور سین دیمک در **مکس** دشمنه اولان
یارانک صحبتندن بکار بر ملامت ظاهرا و لیک باشی قدس بیانه قدوم و حیوانا له انس
طوتمه شول و قیتم دل کز فزک قیدنه اسیر اولدم و طربلس خندقده بنی جهود لایله
بالحق اشنه طوتمه یلر شول و قیتم دکلک طلب اکا بر ندن بریسی که انکلا را مزده معرفت
سابقه و ارایدک ایش ایشله و کنیره او غرای و بنی بیلدی و دیدی بونه حالتد و بنجه
کچنور سین دیدیم قطعه هی کر نیمختم از مردمان بکوه و بدشت که از خدای بنوم بدیدگی

براخت می هارفت تا کید کن بخت حکایت حال ماضی متکلم و حده چاردم دیکار مردمان دن
مراد انسانند بکوه با حرف صله که حرف تعلیل بنوم میم معنا جهتنده براخت کلمه سته مقید
بود اتم تقدیر بونده مقصود انسانند و مردمانند کوه و صحرا به چاردم زیر خدادان غیر الله
مصاحبت و مقارنتم یوقایدی یعنی متقرب الی الله اولما غیچون مردمان نفرت ایدون
کوه و دشته چاردم که صحبت و مقارنتم اکا محض صا اوله فقط حاصلی اغیار مانع تقریب و بخت
اولم بود یواغیار دن چاردم یعنی بعضی شراح دیش طاغنه و صحرا به چاردم خدادان غیره مقارنت
اولیم دیولیکن معنای منطوقی بویه دکله فتامل مصراع ثانیلت معناسنی زیر احق تعالی
حضرتن غیر بر کینه ایله بکا مصاحبت و مقارنت اولمادی دین حوادایه مالک اولماش
قیاس کن که چه عالم درین ساعت که در طوبیله نامردم بیاید ساخت که حرف بیاف درین ساعته
بوساعته و بوحالده دیکار که حرف تعلیل طوبیله نامردم لامیه میم متکلم و حده معناده بیاید
مقیدم بکا کولت دیکار ساخت بونده مصدر معناسنه در اضی معناسنه واقع قانع اولمق
دیکار مقصود قیاس ایلمکه که نه عالم اولور بود مده و بوساعته که نا جنس و نامردم صراسته
و دیزینه چکنک و اختلاط ایلمک کرک یعنی بر بلوک جهوده طراغ و بالحق خدمتند فرنگه اسیر
اولان سلیمانک حالی نه اولدوغنی معلومدر قیاسله صور مغه احتیاج حاصلی بونک کی بخت
و عذاب بدیهیاتند ترفیه محتاج دکل بیت پای در زنجیر پیش وستان به که بایکا
نکان در بوستان بیکانکان کاف ثانی های رسمیدن بدل کلمشده و الف و نون ادات جمع
مقصود دوستلوقتنده ایاق زنجیر اولوب محبوس اولمق بیکانه لوله بوستانده اولوب
ازاد اولمقن بیکر حاصلی و ستلوقتنده محنتده اولمق بیکانه لرون جنسله راحتده اولمقن
یکد کوجه که بیکانه لوله راحت مشکله بر حالت من رحم آورد و بده دینار از قید فرنگ خلاص
کود و باخو مجلب بود دختر یداشت در عقد نکاح من آورد بکابین صد دینار چون مدتی
برآمد خربه خوی بود و سینه روی نافرمان زبان درازی کردن گرفت و عیش و انغمص
داشت چنانکه گفته اند دختری یا حرف و حدت عقد نکاح بیانه کابین کاف عربیله نقدنکا
و هر مؤجل در بونده مراد اخیر و بدخوی وصف ترکیب سینه روی بود ایله در معاند

دیمکدر بعض نسخه ده نافرمان دوشمش غیر مطیع معانسه متعصا سم مفعول در تفصیل
 باینکه مکتد دیمکدر مکتد مذکور رئیس بنم مذکور ابره حاله رحم کتوردی و او
 دیناره بنی قید فننگن خلاص ایلدی و کند یله حلبه ایلدی بفرخی و اریدی ای بنم عقد
 نکاحه کتوردی یعنی نکاح ایلدی یوز التون مهره چونکه بر ممت مرور ایلدی دختر بدخوی
 و ستیزه روی ایش و غیره منقاد و مطیعش زبان دراز لقا ایلکه باشلدی و بنم عیش
 و صفای مکتد قیلغه شویله که دیمشلمشوی زن بد در سرای مردنکو هم درین عالمت
 دوزخ او زن بد بیانیه سرای مردنکو لایمه و بیانیه در دوزخ اولایمه و مؤخر متما درین
 عالم مقدم خبر ایو کشینک او نده یار امن عورت بوجوانده انک جهنمید یعنی براما
 عتد انک جهنمید و یا اول او انک جهنمید نیزه را از قوین بد زنهار و قنار تن
 عذاب النار زانک کمر یله و نونک سکون یله یا سزده لغتد مشرکدر دوع و تحذیر و اما
 بینده بونده تحذیر و اما معنای ملازم دوزخ بد بیانیه و اوحرف ابتدا قافانک
 کمر یله فعل امر متکلم مع غیره در و قایقی ده یعنی لغتد مفروق در ضرب باینکه بیزی صقله
 دیمکدر ربنا تقدیری یا ربنا در منادی مضافدرا وجهتند منصوبه در عذاب نوع ^{نوع} حاکم
 منصوبه تقدیری عن عذاب النار در مکتد زنهار یا را می بولدا شدن زنهار یعنی
 صاقین یا را می بولدا شدن و یا اما یا را می بولدا شدن یا رب بیزی صقله یا را می بولدا ^{شدن}
 که عذاب نار اندن کنایه شده که حضرت امام علی بیورر دیناده جهنم یا را می عورتند
 حضرت شیخ ده بونده مرادی کنونک بدخوی و ستیزه روی و نافرمان خاتونیدر
 باری زبان تعنت در از کرده هی گفت که توان نیستی که بیدرین ترا از قید فننگ بده دینار
 باز خرید کتم بلی بده دینار باز خرید و بصد دینار بدست تو گرفتار کرد باری یا حریف و حش
 زبان تعنت بیانیه کشینک ذلت و حقارتی دیلکه تعنت دیلر کرده بونک بکی پروده ها
 ترتیب دیلر در از کرده او را دوب دیمکدر در از ایلست اولد و غی حاله دین مذکور ترتیب
 اکاه دکل ایش هی گفت حکایت حال ماضی در سوا یلری دیمکدر توفلور سمیله انت
 معانسه در ان اسم اشارتد بر مقتدر که و یا شخصی و غیره بینه تقدیری توان کنی نیستی

دیمکد سن اول شخص د کلمه استغرام انکاری طریقله که حرف رابط صفت پندرن لایمه
بازادات تاکید در خرید فعل ماضی مفرد غایب صاتون الی دیمکد بلی عربیده لاملت
فخیله او قنور و فارسیده کسره ایله او دیمکد و فارسیده آری دیرلر بده دینار باحرف مقابله
اون التونه دیمکد بصد دینارده بویه در بدست تو باحرف صله و اضافت لایمدر ~~محصول~~
حضرت شیخ بیور مذکوره خاتون برکوه هوان و ذلت زبانی درازایدوب سولیدریا سن
اول کیمسه د کلمه سن که بابام سنی اون دینارده قید فرنگد صاتون الی بلی یدم کرچک اون
دینارده صاتون الی و سکا یوزدیناره کی قنار ایلدی سنوی شنیم کوسفند کیار بزرگی
رهانیدازدهان و دست کورگی کوسفند کاف عجمی و او رسمینک سکونی و فاندک
فخی و فاندک بده یا یله قویون دیمکد و باحرف و حاد و رادات مفعول بزرگ بانک و
وزانک ضمّه لری و زانک سکونیه اولودیمکد رهانید فعل ماضی مفرد غایب و الف و نون
ادات تقدیه در قوتار دی دیمکد یعنی خلاص ایلدی کورت کاف عجمی ضیلده و سکون
رایله قورد دیمکد عربیده مشهورادی ذیب در دخی پنجه ادی وار ~~محصول~~ ایشتم
که بر قونی بر اولو کیمسه بر قودل اغزند و النون الی خلاص ایلدی شبانگاه کار د
بر خلقش نماید روان کوسفند ازوی بنالید شبانکه کچه سی دیمکد کار د کاف عجمی
واج ساکنله بحق دیمکد عربجه سکین دیر خلق حای مجملد فخی و لامک بوغن عجم
کلودیر کاف عجمه بالید فعل ماضی غایب لغتده او مقدر بونده سورتمک مراد در حاصلی بوغند
دیمکد روان بونده جان معناسنه در زیر روان روح انسانده مستعملد و جان حیوان
کوسفند اضافای بطینله در ~~محصول~~ قویونی کورت پنجه سندن خلاص ایلین کچه
اول قویونک کلوشنه بحق سورتمک یعنی ذبح ایلدی ناپاک اولمش دیوزیرا قود النون
چقمشده بویه اید پنجه جان کوسفند انک ذبحندن ناله ایلدی که از چنکال کی کم در
ربودی چودیدم عاقبت کی کم توبودی چنکال قینق معناسنه در یعنی اوجی حیوانک
پنجه سی اضافتی لایمه در در حرف تاکید ربودی راده فتح و ضمه فعل ماضی مفرد مخا
قبیلک دیمکد توبودی سن ایلک و یاسن ایش سن ~~محصول~~ روان کوسفند ناله

ایندی که چنگال کردن بنی قیدک خلاص ایلدک چونکه نظر صالیم عاقبت قوردم سن
 اولدک یعنی بنی خلاص ایدن وهلاک ایدن سن اولدک قصه دن حصه بود که حفظ
 شیخی رئیس قید فرنگدن تخلص ایلدی اما بویله بدخوی دخرینه گرفتار ایلدی الله
 اعلم **یک** یکی از پادشاهان عابدی را پرسید که اوقات عزیزت چه گونه میگذرد گفت
 همه شب در مناجات و سحر دعا و حاجات و همه روز در بنداخراجات ملک فرمود
 تا وجه کفاف و معین دارند تا بار عیال از دل او برخیزد **بند** بونده قید معناسنه در آخر
 جاتدن مراد اهل و عیاله نفعه و کسوة ایچون خرج تدارک ایلماکد **قلبد** خواطی خرج
 مراد دکل تاخر تعلیل وجه بونده جهت معناسنه در کفاف کافک فحیله و زقا و ازق
 معناسنه در وجه کفاف و بالایمه مجازاً اویه اضافی لایمه کفافی کسرله قیدایلین کافی **کاف**
 دکلش بار عیال لایمه در مجازاً باریوکرد اما بونده ثقلت مراد در عیال عینک کسرله عینک
 جمعید عینک فتحی و یای مکسوت تشدید یله جیای جیدک جمعی اولدی کبی **تکسوت**
 پادشاه عابدی صوریدی که عزیز و شریف و قتلک پنجه کچر و حالک ندر دیدی عابدی دیدی
 بوتون کیجه مناجات و سحر و قتی دعا و حاجات و بوتون کون قیوداخراجات و نفاقات
 اهل و عیال ده یعنی بوتونک لوازمی تدارک قیدنده یم پادشاه بیوردی تا کم جهت
 معاش و کفافی معین طوئال یعنی تعیین ایلیدن تا کیم کوکلندن عیالی یوکی و ثقلانی قاله
 یعنی قیود عیال الله مقید و ملوب عبادته مشغول اوله مشغولی ای گرفتار پای بند عیال
 دکی زادی منید خیال گرفتار اصلنده وصف ترکیبدر ترکیبی خفته دنضکره مبتلا
 معناسنه استعمال ایلدیله پایبند اصلنده وصف ترکیبدر صکره اینق باغی معناسنه
 استعمال ایلدیله پای و اوه قلب ایدوب پایونده دیرلر مثلاً که اندرا یاغنه اورد قلیانه حا
 اینق باغی دیماکد معناسنی ایاغی بغلودین و گرفتاره عطف تفسیری دین ایکی دانسته
 بیلله خبط ایلش اضافی لایمه و بیانیه درازاده گرفتار مقابلی در صنعت تضاد در
 و یاخر مصدر بعض نسخه ده اسودکی دو شمش بسند فعل نهی موزم مخاطب ازادی
 مفعول اولی و خیال ثانیسی **تکسوت** ای عیال ایاق یاغنه مبتلا اولان یعنی

201
اهل و عيال قيد يله مقيد اولان كيمسه دخی ازاده لك واسوده لك خيالي بغمه يعني
شهر نكبر و سكا صفاي عبادت و حضور قلب ميستد كل غم فرزند و نان و جامه و قوت
يازت اورد زميرم رملكت لغته مراد ملك عراق معناسنه بونده عالم ملكوت در يعني
عالم قدس مخصوص اوغل غي و اتمك لباس و رزق غي يعني بونك كي غلر سني
ملكوت سيرندن البقور يعني اول عالمك سيرينه مانع اولور زير خدايه وصوله ادني نسته
مانع اولور بونلر خود كليتا در مصراع ثانياينك معناسني عالم ملكوتيه اولان سير و شاهه
دن سني كبر و كوتور دين ادابي ايوكتور كمش و مصراع اولي غم فرزند و يا جامه قوت ياز اتمك
جميع نسخ لره مخالف ياز مشلر همه روز اتفاق ميسازم كه بشب با خدای پردازم ميسازم بون
ايلرم ديمكدر كه حرف بيان بشب با حرف ظرف با خدای تقدير ي با عبادت خدايد با
حرف مصاحبت پردازم فعل مضارع متكلم و صده در مقيد اولم ديمكدر مخصوص بونون
كون اتفاق ايدرم يعني نيمده و فكر مده طوعا ايدرم كه كچه عبادت خدا ايله مقيد اولاييم
ديو يعني جناب غزه توجه ايدرم بكو كلي ماسودن خالي و سالم ايدرم با خدای پردازم معنا
خدايله اختلاط ايدرم دين اختلاط لايق دكل ايش شب جوعقه غار جي بندهم چه خور
بامداد فرزند شب در شب تقدير ايدنلر ز ايد ايلش مخصوص بونون كون مذكور اتفاقا
اوزره اولور دم اما چونكه كچه عقد نماز بندايدرم يعني تكبيره الاقتراح ايدرم چون نمازه
شروع ايدرم خاطر مده صفاي عبادته و خلوص طاعته مجال و برز علي كل حال سلوك حقه
هيچ بر جهتندن مانع راه اولماق كرك مذكور لك خود هر برسي برر مانع در جابزد
چه خود اولينه بر اتفاق تقدير اولسه و جهندن خالي دكلدر حكايت يكي از متعبدان
در پيشه سالها عبادت كودي و برك درختان خوردن پادشاهان طرف حكم زيات
بنزد يك اورفت و گفت اكي مصليت بيني در شهر از براي تو مقامي سازيم كه فراغت
عبادت از اين به ميسر شود و ديكران ببركات انفاس شما مستفيد شوند و براعمال صالح
شما اقتدا كنند متعبد تفصيل بابندن اسم فاعله عبادت ايدرم يعني خدایه قوللوا ايدرم
متستك معناسنه الف و نون ادات جمع در شامه اضافت لاميه در پيشه شده معنا

در و یا حرف وحدت و هجرت حرف توسل بر میده ده دیکه سالها یا لکر کرد یا یا حرف حکما
برکت در خزان لامیه خود یا حرف حکایت حکم یا حرف مصاحبت حکم بوند کی بر لوده
علت و بگانه معناسنه زیارتیه اضافت لامیه در قیاسی یا حرف وحدت که حرف تعلیل و یا حرف
رابط صفت فراغت عبادت مصدرت فاعله اضافه افتید و یا مفعولنه یا حرف مصاحبت برکت
برکت جمعید مبارکک معناسنه انفس نفسک جمعید بونده مراد کلمات در اعمال صالح
بیانیه و تسمایه اضافه لامیه در افتاد مصدر در افتعال بایند بر نسیه او بمق مثل امامه
او بمق کی ~~مجلس~~ شام عابد لرند بریسی بر میده ده یا لکر له عبادت ایلر و یا غلر
یبر اقلر نی طعام برینه یردی اول جانبندک پادشاهی زیارت سبیله عابدک یانده واردی
دخی دیدی اکو مصلحت کور رسل یعنی لایق کور رسل شریکه سنک ایچو بمقام پیدا اید
بن کمر فراغ عبادت بوندن یک میسر اولور و غیر یلر دخی سیزت مبارک نفسکن له مستفید اوله
لر یعنی ارشاد و پند یکنزله پنجه کیمسه ستر شه و منتصح اولور حاصلی پنجه محبت و مرید
پیدا ایدر سین دخی سیزت اعمال صالح کنه افتد ایدر یعنی اورد و اذکار و سایر عبادا
نزه سیزه تابع اولور لیز اهدا بن سخن قبول نکند ارکان دولت کفشد پاس خاطر ملک
را مصلحت است که چند روز بشهرد رایی و کیفیت مقام معلوم کنی پس اکی صفای وقت
عزیزان از صحبت اغیار کد و مری پذیرد اختیار باقیست آورده اند که عابد بشهر در آمد
بستان سرای خاص ملک را از برای او پرداختند مقامی لکشای روان پاس بای عجله
حفظ معناسنه در خاطر اضافه افتی مصدرت مفعولنه در و ملکه لامیه و را ادات تعلیل
صفا الف محدود له مصدر در بولنفاق مقابلی و قته اضافه لامیه در مجازا عزیزانه لا
میه مراد مذکور مستعبد در ادات جمع تعظیما کلمشه صحبت اغیار مصدرت فاعله و یا
مفعولنه اضافه افتید کد و رتی یا حرف وحدت پذیر فعل مضارع مغر غایب قبول ایله
یا ایلر سه دیکه فاعلی تحتنه صفایه راجع ضمیر در معنا جهتنده فعل شرط و افتد اختیار
مبتدا و باقیست خبری و جمله اسمیه جواب شرط و افتد بستان سرای اصلنده سرای بستان
ایر یا بستانده اولان سرای دیکه صکره اضافه افتد قطع ایدوب تقدیم و تاخیرله ترکیب

منجی ایدوبستان سرائی دیدیلر سرائی بستان معناسنه خاصه اضافت بیانیه و ملکه لایمه
ورادان تخصیص برداختند فعل ماضی جمع غایبجا لی و مهیا قلدر یلدر یکدر مقای بستا
نسرائی بیان ایدر یا حرف وحدت دلکشتای وصف ترکیبیلر کوکل اچجی معناسنه کشایدند
روان اساده وصف ترکیبیلر روح راحت اولاجق یلدر یکدر اسایدندن مخصوص زاهد
پادشاهک بوسوزنجی قبول ایلکشد ارکان دولت دیدیلر ملکهک خاطرنیک رعایانچو صحت
اولدکه بنچه کون شهوه کله سزاکو عن بزلت صفای و فیتی صحت اغیاردن کدورت قبول
ایدرسه یعنی مکدره الاوقات اولورسه حاصلی ازدحام عوامدن خاطر شریف بچضو اولورسه
اختیار یکنه باقیدر روایت ایلکشد که عابد شهره کلدی پادشاهک خاص باغچه سرائی ایلک
خالی قیلدر یعنی ایلکده اولان اسباب و اتفاقی قالدر لوب عابده تسلیم ایلدیلر بردلکشتا
روان اسایقام ایدری مذکور بستان سرائی اوصافی بیتلردن فهم اولورشنو مجمل سرخس
چو غرض خویان سنبلشن عجز زلف محبوبان کل سرخ بیانیه شین بستان سرائی راجعه رادنی
مناسبتله اکیچه حقیقتده کل بیتانده اولورچو ادات تشبیه عارض اسم فاعل وزنی اوزره اصلده
صقله اسم ایدری صکره صقل بنیره اطلاق اولدی ایلدی ایلر اما عجم عارضهک و خائمهک و کافرت
عین الفضلی سعت کلامده مفتوح او قورلر خوبانده اضافت لایمه در کل سرخ مبتدا و مابعدی
خبری سنبلشن مبتدا و مابعدی خبری محصورست مذکور بستان سرائی کل سرخی محبوبان
عارضی کی ایدری رنگه و طراوتدی سنبللی خوبلرت زلفی کی ایدری بویده و لونده همچنان
از نهیب بردعجز شیرناخورد و طفل دایه هنوز هم ادات تاکیده چنان اخلین عربیده کلد
دیرلر نهیب خوف و بیم معناسنه در قور قوردی یکدر بردعجزه اضافت لایمه در بردعجز
قیشک اخرنده بهاده قرشه یدری کونک اسمیدر که حضرت لوط قومیه باقیامتی اولیدنگونده
واقع اولمش و اول کولرده عریجه هر برینک براسی وارقطعه هست ایام عجز نای سروردانا
سه روز زاحرمه شیطاط و اول اذرجهار صق و صبرست و برعامت و مؤمن مصطر
الحمت و مکفی الظمن هفتم برشمار شیربونده سوت معناسنه درنا ادات توصیف نفی خورده
بونده ایلچش یکدر ناخورده ایلچاشد یکدر طفل تازه طومش او غلنجق و یوریا یعنی

حیوانات جنسند او شای دایه به اضافه لامیه در مجاز او غلام بختلر بسلین خاتون
 جنسه دیر لر عربیده ظییر دیر لایه به اضافه تریه جهسته نند هنوز الان دیمکده ^{مکده}
 کل و سنبلی مذکور اوصافله اولدوغی کی برد عجزک بینهن الان سوداچماش طفل دایه
 در عی رنک و بولری کمالده اولدوغی کی طراوت و تازگی لکری ده کمال مرتبه ایدری بیتک
 نتیجه سنده یعنی انک کل و سنبلی برد عجزک خوفندن و شسته تندن تمام سوداچماش ایدری
 اما اجلسه شیخ و صفایلدو کی کی اولوردی دین بیتک معناسی ایوجه اچامش بیت و اف
 نین علیها جلنار علقت بالشجره الاخضر نار بحر مل سدر من محبوب افانین جمع افناندر جمع
 فن در انج دالری وفدانلری دیمکده لفظ مرفوع مبتدا علیها محلا مرفوع افانینه راجعه
 جلنار کنار کاف عجزک ضمیمه معربد لیکن عرب لام مضموک تشدید یله استعمال ایدر بریده
 انارینک چچکنه دیر لر طرفک فاعلیدر و جمله ظرفیه صفت افانین در علقت فعل ماضی من
 مونث غایبه در تفعیل باینده بنی للمفعول اصلدی دیمکده یا پیشمقدن کنایتدر تعلق ایلدی
 معناسه بالشجره علقتته متعلق الاخضر صفت شجره ویشل انج دیمکده نار لفظ مرفوع قائم مقام
 فاعلیدر علقت فعلینک جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در و جمله اسمیه نل اعرابدن
 محلی یوق جمله ابتدایه ^{مکده} کنار تعلق ایلین افانین حاصلی کنار دالری ویدری
 چچکیله کانه یشل اغاجه یا پیشمش تشدید یعنی مذکور مقامک شکوفه سنی و صفا ایدر
 حاصلی نار اغاجنک چچکی کویکه یشل اغاجه اتش یا پیشمش نار اغاجنک چچکی
 اتشه تشبیه ایش جلنار و نار لایه ساکن اوقوز ملک در حال کنیزک خوب روی
 پیشمش فرستاد نظم ازین مرپاره عابد فریبی ملائک صورتی طاوس زیبی معلوم
 اولکه فارسیه بعض مقامده ازین لفظنی تشبیه معناسده استعمال ایدر لرنتکه و حید تبریزی
 تجنیس خط بیننده ایراد ایش بیت بری ندارد ای صنم بروشی چنین جبین بشده
 ازین پس کرم به بودن جور عین ازین پس بونک کی پسردیمکده مرپاره ای پاره سی دیمکده یا
 حرف وحدت و هنزه حرف توسل عابد فریب وصف ترکیبده رعابد لایه معناسه فریبیده
 و یا حرف وحدت ملائک صورت وصف ترکیبده یا حرف وحدت طاوس زیب ده وصف

ترکیب و یا حرف و جدت مخصوص بویست ثانیه مرهونه بونک کبی بر عابد لایحی بلایک
 صورتی بطاوس بر اشتقلی چهاره ایدیا یعنی بوصف لوله متصف بر کوزل کنیزک ایدیا که
 بعد از دیدنش صورت بنمید و چون پارسایان از اشکبی که حرف بیان دیدنش مصدق
 اضافتید و شاین کنیز که راجع در صورت بنمید که مقتدم مفعولید و شکیب فاعلی و یا حرف
 تنکیر شکیب شینک و کاف عرب کسره لویه صبره دیر لر وجود پارسایان لایمه پارسا عابد دیر لر
 و الف و نون ادات جمع و و ادات تخصیص بویست آنک مضمونه شرح و اصل و لما مش مخصوص
 بر چهاره که انی کور مکن صکره عابد لر وجود ینک صبر و شکیبی صورت بغلام یعنی انی کور
 دکه مضکره عابد و زاهد لر وجود نده صبر و قرار قلما از حاصلی یوزنی کور بخه بی تاب و طاقت
 اولورد یکد بویظمی رباعی دیویان لرک احوال شره هیچ شعور لر یوق ایش هجاء در
 عقبش غلامی بدیع الجمال لطیف الاعتدال یعنی جاریه نکه از بخه جمالی غریب یعنی حسنه
 بی نظیر اعتدالی لطیف یعنی لطیف و معتدل بر قول ارسال ایدیا متنبه حاصلی بی مثل و ما
 نند بر جاریه و بر غلام احسا ایدیا قطعه هلاک الناس حوله عطشا و هو ساقیری و لایسته
 هلاک فعل ماضی مفرد مذکر غایب الناس لغظ مرفوع فاعلی حوله ظرفیتله منصوب و ضمیر
 غلامه راجع در عطشا تمیز لغله منصوب به هلاک ناسه اسنادند و هو محلا مرفوع
 مبتدا ساق تقدیر مرفوع خبری و جمله اسمیه محلا منصوب جمله حالیه بری فعل مضارع
 مفرد مذکر غایب در افعال باینده فاعلی تحتند ساقیه راجع ضمیر و جمله فعلیه محلا مرفوع
 صفتیه ساقیه لایستی جمله فعلیه معطوفه و ما قبله و ابکی فعلک مفعول لری مخذو
 تقدیری بر بر هم الکاس و لایستی التراب مخصوص ناس اول غلامک اطرافنده صو
 شوق جهندن هلاک اولدی حال بو که اول بر ساقید ناسه کاسی کور ستر و یا کنیدی
 کورینور اما بونله شرابا بحر مز یعنی رحمت ایدوب قند مز بری افعال باینده مبنی
 للفاعل اولوب مفعول لری مخذوف اعتبار اولوق اولی در مبنی للمفعول اولوق افتد بر
 دیدن از دیدنش کشتی سیر همچنان کن فرات مستسقی دیده مبتدا از دیدنش
 مصدر مفعولیه مضافه و شاین غلامه راجع در نکشتی یا حرف حکایه اولورد یکد یکمکد

فاعلی دیده به راجع درختنده ضیره مفعول صریحی و از دیدن غیر صریحی کن املند
 که از در فرات فانک ضمیمه بوند طالع و صورت در شقی اسم فاعل را استفعال بایند
 استسقا موضنه مبتلا اولان کیمسه ^{مخصوص} کون او غلام نازنینی کور مکن یعنی سیر
 و تماشا ایلمکدن سیر اولوزدی یعنی نقد باقیه طومار دیکه انجیلین که طالع و صورت شقی
 هر نقد که اچکسه قمار با خصوص که کند و به ضرری و ارحالی کمال حسندن کون
 بقدر قبح بقی کلور عابد اتمه لذین خوردن کوفت و کسوة لطیف پوشیدن و از قوا که
 و مشهور حلاوت و تمتع یافتن و در جمال غلام و کنیزک نظر کردن و خوردن کفته اند
 زلف خوابان زنجیر پای عقلست و مرغ دایم زیرک لقمه لذیذ بیانه خوردن کوفت بیکه
 باشد ری بونک کی اعتبار تلر برایشه شروع کنایتد بونثک آخرینه و انچه هر قهر
 ده بر کوفت تقدیر اولوزوبو کوفتک ماقبلنده بر عادت لفظی تقدیر ایدن زاید ایش فواکه
 فاکه نك جمعید ر تازه میوه دیمکدر مشهور خوش قوئی نسنه حلاوت مصدر و لذت
 معناسنه حلاوت یافتن کوفت یعنی لذت لکن که باشد ری تمتع تفعل بایند مصدر در لغت
 متاعلنک یعنی فایده لکن اما بولک نده ذوقلنک معناسنه در که حلاوت و تمتع فواکه
 و مشهور لف و نشر طریقله مصروف اوله و جایز در که ایکسی بیله هر برینه در حرف
 صله جمال غلام لایمه خردمندان مبتدا کفته اند خبری جمله اسمیه حالیه و افعالی
 زلف خوابان لایمه و مبتدا زنجیر پای عقلست لایمه و خبر مبتدا دایم مرغ زیرک لایمه و مبتدا
 در خبر معطوف دایم دوزاغه دیلر ^{مخصوص} عابد لذین و نظیف لقمه بیکه باشد
 و پاک و لطیف کسوة کیمکه و فواکه و مشهور ماتن حلاوت و ذوق بولغنه و غلامه جاریه
 نك جمال با کماله نظر ایلمک حال بوکه عقلد بمشهور محبوبلرک زلفی عقل زنجیرید یعنی
 عقلی زنجیره چکی دخی زیرک و چابک قوشاکده دوزاغی یعنی هر نقد که بر کیمسه
 زیرک و دانا اولسه محبوب قصدا ید بخیر انی صیدا یدر بیت در سر کار تو کورم دل
 و دین با همه دانش مرغ زیرک بحقیقت منم امروز تو دایم در حرف صله و یا حرف ظرف
 سر بونده سودا و هوا معناسنه در کانه و کارک توبه اضافتی لایمه لرد رسنک ایشک

سودا سنده و یا سودا سنده دیکار کرم بونک کی فعلت ما قبله بر صرف کی عبارتی تقدیر
 اول نور صرف کرم دیکار دل مفعول و دین اکا معطوف با حرف مصاحبت کرم فعله
 متعلق دانش اسم مصدر و بیلش معنای بونده مراد علم در مرغ زیرک مبتدا بحقیقت
 زیر که متعلق و با حرف مصاحبت و یلش ظرف منم خبر مبتدا و امروز ظرف زمان و تو مبتدا
 دایمی یا خطایله خبری یانک وحدت یا چون اولیاسنی تجویزاید ناری ذوق ایملش محصول
 ای جان سنک ایشک هوا و هو سنده و یا سودا سنده صرف ایلدم دل و دینی جمیع علم و مر
 یعنی ما ملکی سنک عشقک هوا سنده بزل ایلدم پس مرغ زیرک بوکون بنم و سن دو
 دوزا غنشین که بی ایکی یا غنیدن صیدا یلدک فی الجمله دولت وقت مجموع بزوال
 آمد چنانکه گفته اند دولت وقت لایته و مجموعه اضافت بیانه بزوال با حرف فصله حاصل
 کلام عابدک وقت مجموعک دولتی زواله کلری یعنی جمعیت وقتی و صفای خاطر
 زایل اولوب کتبی حالی دنیا ذوقی اولکی ذوقند این دور ایلدی شویله که علما و فترا
 و عملا دیشلر قطعه هر که هست از فقیه و پیر و مرید در زبان آوران پالت نفس که
 بونده اسم در کیم معنای آن حرف تبیین فقیه بونده عالم معنای آن در و پیر مرشد زبان او
 وصف ترکیبیدر فصیح و بلیغ معنای آن مراد واعظ و ناصح او او و پیر مرشد
 مشتق اوردندن مشتق درین خطا ایلش الف و نون ادات جمع در پالت نفس اضافت
 بیانه در پالت نفس وصف ترکیبیدر بونده مؤثر سوزلو شیخ و ناصح او و پیر مرشد
 هر کیمیه که وارد رفیقیدن و پیردن و مریددن و پالت نفسی فصیح و بلیغ واعظ و مرشد زبان
 آورانی سخن دانه شرح ایدن بیلز ایش چون بدینای دون فرود آمد بصل در میان
 پای مکس چون ادات تعلیل بدینا یا حرف صله دونه اضافت بیانه در الحق دینا یه
 دیکار فرود بونده دالله در آمد ترکیبیه میل و نزلله عبارت در بعض مقامه اشاعه
 لو معنای آن در مستعمله بونده اشاعه کلری دینلر اشاعه سولیشلر بصل با
 حرف ظرف و حرف تاکید نته که مکرر و رایلدی بماند فعل ماضی مغرر غایب پای
 مکس لایته مصراع ثانیه تمثیل و تشبیه طریقیله وارد اولمش محصول مذکور

فمله

هنر برسی چونکه الحق و دینی دنیا به میل ایدوب تنزل ایلدی یعنی کاتعلق ایدوب تشبث
ایلدی انک لذته الدانوب قالدی عسله مکس یاغی قالدی و غی کبی حاصلی دنیا به عسله
واهل دنیا به مکسه تشبیه پس شیخه که مکس عسله میل ایدوب گرفتار اولور سه اهل دنیا
خطامنه میل اید بخجه انجلین گرفتار اولور پای مکس برینه هجو مکس یا زانلر شیخه لره
مخالف یازمشلریازد قلری ندرن غیری بر معین مآله جیتن مذکور قطعه د نصکر کلسانه
خبل جندن بر قطعه الحاق ایدوب شرح ایلین معنوی بونک کبی تصرفلری داخل معرفت
ظن ایدوب فهم ایدوب اولور که بویه ایسه بیسراطن و بیسراطنه باری ملک بدیدن او
رغبت کرد عابد را دیدار هیئات نخستین بکودیده و سرخ و سفید کشته و فریه شده
والتی بیا تکیه زده و غلام بری بیکر با هر وجه بر طاور بالا یی سرش استاده بر سلامت
حالش شادمانی کرد و از هر یی سخن گفته تا ملک با انجام سخن گفت من این دو طایفه
را در جهان دوست میدارم علما و زهاد را و وزیر و فیلسوف جهان دیده حاضر بود گفت ای ملک
شرط دوستی آنست که با هر دو طایفه نکوی کبی علما را زبده نادیکر بخوانند و زهاد را
چیزی مده نازا هد بمانند بدیدن او با حرف صله و اضافت مصدق معنونه در هیئات
بونده شکل و سیما معناسنه در نخستینه اضافت بیانیه در بکن دیده دوغش یعنی
او کبی شکنند بر شکله دخی گیرمش بالتی دیبا بیانیه دیبا شیخه ید کلری قاشده
تکیه زده طایا غش میکره لفظ تکیه ترکیبله مستعمل در غلام بری پیکر ابیا بیانیه پیکر
بای جملک فتحی و سکون یا و فتح کافله صورت معناسنه در با حرف مصاحبت موجه میلت
کسری و رانک سکونی و او و جانک فتح لریله اسم التدریل پنهانیه دیر لر عجم باد بیزدن
دیر بر قنات و یلکدر طاوسیه اضافت بیانیه در با حرف نسبت طاوسه منسوق دیمکره
بالای هرش لامیه در باشی اوزره دیمکره ایستاده طور مش یعنی یاغ اوزره از
هر در یی با حرف وحدت هر بر بادن و هر بر فصلدن دیمکره تا ملک تابونده حتی معناسنه
در با حرف ظرف انجام اخردیمکره شیخه سخته اضافتی لامیه در وزیر یی با حرف
وحدت فیلسوف بونده عاقل و دانا معناسنه در جهان دیده اضافت بیانیه در

جهانیده وصف ترکیب در جهان کورمش دیمکه در مواد مجرب روزگار در نکویی یا حرف
مصدر تادیکی تا حرف تعلیل یکی دخی یعنی زیاده بخوانند و قوال یعنی علمه تعبد ایده لر
و ترقی ایده لر یکی برینه دیکر آن یازوب مفاسنی تا کیم غیر پیر اول رعایتی کور و دخی
او قوال بر دین جمع نسخه لر که مخالف یازوب مقصود و اصل اولیاش مکتوب بر کره ملک
عابدی کور مکر رغبت ایلدی عابدی کورم یا اولکی شکلی و سیمادن دوغش و قرانی قول
و اغیغ اولمش و سمرمش و دیبا یصدغه طیانمش و پری سیمالو جوان طاولیون معول
بلنزه ایلده باشی وزره طور و بل صاور و پاشاه عابدی سلامت حالنه ظاهره شادمانق
ایلدی یعنی ایو حالده بولد و غنمه سرور اولدی و هر بابدن و هر جهندن سوز سولدی کاجنه
پادشاه اخلاصه یوردیکه بن ایکی طایفه جهانده سورن یعنی علما و زاهد لری بر
عاقل و دانا و زیرو اول مجلسده حاضر ایدی دیری ای پاشاه محبتک رد و ستلفک شرطی اولدی
ایکی طایفه به سبله احسان و لطفا لیه سین علما یه التون و آنچه و بر تا علمه ترقی ایلده لر
یعنی احسان سبیلده علمه زیاده کوشش ایلده لر و زاهد لر که نشنه و یرمه تا کیم زاهد قلا یعنی
زهد و صلاحنه مانع اولمیه نته که یا ناکده کی عابدیه مانع اولدی حاصلی زهد و تقوی الیری دنیا
لذتی افساد ایلدی بیت نه زاهد درم باید نه دینار چو بستند زاهد دیکر بدست
آن بستند فعل ماضی مفرد غایب بستند فعل مضارع دین زیاده غلط سولمش چونکه
الدی دیمکه زاهدی یا حرف وحدت بدست با حرف صلله از فعل امر مفرد مخاطب در
اریدند کتور دیمکه مکتوب زاهد اولان کیسه یه نه التون کولت و نه آنچه زیر ابونلر
زاهد لخی بوز چونکه زاهد درم و دینار الدی بر غیر یا زاهد اله کتور زیرا بودرم
و دینار قبض ایلکله زاهد لکن خراج اولدی قطعه انرا که سیرت خوش و سر تیت
با خدای بی نان وقف و لقمه در یوزده زاهد است انرا که تقدیری انکس را که حذف
و ایصال طریقله ترک اولندی سیرت خوش بیانه در یای بطینله سر تیت یا حرف وحدت
و یا تکیه لقمه در یوزده لایمه در در یوزده جرعه دیر لر تحریف ایدوب رومده در وازه دیر لر
مکتوب اول کیسه نلک کور کوزل خلقی و حسن سیرتی و الله بر ستمی وار و قفا انکس

ولقمه جوهر زاهد در یعنی حقیقی زاهد اولنه فقر القمه سین سیم لازم دکل هزینه ایسه
 اکا ضرر ایلا انکشت خوب روی و بنا گوش دلزب بی گوش و خاتم فیروزه شاهدست انکشت
 خوب روی لامیه در انکشت بر روی خوب روی وصف ترکیبیدر کوزل یوزلودیمکدر بنا
 گوش قولا ق تازی دلزبه اضافت بیانیته در دلزب وصف ترکیبیدر فریبیدند
 کول الدایحی یکدر گوشوار کوبه خاتم فیروزه بیانیته فیروزه بر جوهل اسمیدر عجم
 پیروزه در ظاهر امر تهر پیروزه دن شاهدن بونده محبوب معانسه در ~~مجلس~~ لف
 و نشر مرتب طبعیله پیورر خوب روی انکشتی و کول الدایحی بنا گوش کوبه سنی و خانه
 فیروزه انکشتی محبوب و مقبولدر یعنی بر کوزلک خلقی مقبول اولدقدنضکره ایسا
 زینته هیچ احتیاجی اولما زحمتی حسن ذایته اسباب زینت لازم دکل قطعه درو
 نیک سیرت فرخنده رای را نانرباط ولقمه در یوزه کومباش درویش نیکیست
 بیانیته نیک سیرت وصف ترکیبیدر یوزلودیمکدر فرخنده رایه اضافه بیانیته دن بعض
 نشی ده فرخنده و اعطافله ایراد ایلمش لیکن اوسلوب عجمه مخالفت در فرخنده رای
 وصف ترکیبیدر مبارک فکریدیمکدر و را ادات مفصولدر بای صله معانسه نانرباط
 لامیه بونده مراد خانقاه و تکیه کبی برلردر یومقامده رباطک مشترک معنای یعنی ذکر ایدن
 تطویل کلام ایلمن اطباب بی فائده ایلمش لقمه در یوزه لامیه کوفعل امر مفرد مخاطب سوله
 دیمکدر مباشر فعل نهی مفرد مخاطب اولمه دیمکدر معنای التزامی دی اولمشون دیمکدر
 کوفعلی بعضیره امر و نهی صیغه اولیه استعمال شایعدر یرینه کوبه معنای یریلور خطا
 عام مراد ~~مجلس~~ مبارک فکرلوا یوزلودر ویش رباط انکی و در یوزه لقمه سی
 دی اولمشون یعنی بر کیمسه نکه در ویشکی پالت و صافی اوله اکا و قناعتک سیم لازم
 دکل مراد بودر که در ویشک خانقاهلرده یا توب فقر لباسین کیمکه دکلدر کومباش
 دن مراد سلبدر همان اولمشون دیمکدر بس کواکید افاده ایدر دین ملاحظه شویش
 بونک کبی برلرده کومعجمدر بن اثر بنجه کشش خاتون خوبصورت و پاکیزه روی را
 نقش و نگار و خاتم فیروزه کومباش خاتون خوبصورت بیانیته خوبصورت وصف

ترکیب با پاکیزه پاک معنای در پاکیزه روی وصف ترکیب با پاکیزه و صف ترکیب عطف
تفسیر طریقه واردا ویش را اذات مفعول حرف صله معنای و یا حرف تخصیص نقش
و نیکار عطف تفسیر خاتم تانک فحیله بوزک دیکار محسوس خوب صورت و پاکیزه روی
خاتونه و یا خاتونک نقش و نیکاری دخی خاتم فیروزه سی دی اوله و یا اولسون یعنی
خاتونکه روی خوب و چهره سی پاکیزه اوله اکا اسباب زینت اولسون یعنی لازم دکل زیا
اسباب زینت خلقتده ناقص اولنه کوره در کمالک اسباب حسنه احتیاجی یوقدر بیت
تامر هست و دیکم باید که بخوانند زاهدیم شاید هست رابطه در است معنای
یعنی تا که مرا چیزی دکی جز خدای باشد است دین عجب تفرقه مالک ایش تا حرف توفیت
در ماد معنای بنم دیکار هست وارد دیکار یعنی ماد امکه بنم برنشم وارد هر
نه اولورسه اولسون دیکی غیر باید فعل مضارع مفرد غایب کولت دیکار خوانند فعل
نهی مستقبل جمع غایب او قورمیا لری یعنی دیمیه لر زاهدیم میم معنای خواننده مقید در
ضمیر منصوب متصل معنای شاید فعل مضارع مفرد غایب لایق دیکار محسوس
ماد امکه بنم برنشم وارد زاهدیم ایسه و بر غیر سیکی کریم اوله یعنی بر واریکی بر دخی طالب
اولام کی بکا زاهدیمسه لایق قدر زیرا برنشنه نک تکرار نه طالب اولوب بریله اکتفایله
مصرع اولک معنای چچکه بنم سدرق مقدار اوله و غیره طالب اولام دین معنای
چچکه بنم سدرق مقدار اوله و غیره طالب اولام دین معنای مصرعی سدا بلیش و مادامکه
بنم قوت لایق مقدار ی نسنینه قادر قدرتم وارد و انزن غیری بکا کولت اوله دین
اثر خجگمتش **حکایت** مطابق این سخن پادشاهی را مهمتی پیش آمد گفت اکی انجام این
حالت بر مراد من باشد چندین درم زاهد اتر ابد هم چون حاجتش بر آمد و فای
نذرش بموجب شرط لازم آمد یکی را از بنده کان خاص کیسه درم داد که بزاهدان
تفرقه کند کونید غلام عاقل و هشیار بود همه روز بگوید و شبانکه باز آمد و درها
را بوسه داد و پیش ملک نهاده و گفت زاهدان را نیا فتم گفت این حکایت بخیر من دانم
درین شهر چهارصد زاهد ندکفت ای خداوند جهان آنکه زاهدست غنی ستاند و آنکه

میستند زاهد نیست ملک بخندیده و ندیمانرا گفت چندانکه مراد حق این طایفه خدا
پرستان ارادتست و اقرا این شوخ دیده را عداوتست و انکار و حق بجانب اوست
مطابق این سخن اسم فاعلک مفعولنه اضافتید این سخن اشارت بر بیانات سابقه یعنی
بوحکایه اندرک مضمون موافق و مطابق در همی یا حرف وحدت انجام این حالت لایمیه
در چندین بوند الفاظ کنایه دند عدم تعیین عبارت در درم دالت فحی و کسر یله و دالت
فحیله اچیه دیر و فای ندر مصدرک مفعولنه اضافتید با حرف مصاحبت موجب
اسم فاعلک وزنی اوزره اولیحق سبب معناسنه در واسم مفعول وزنی اوزره اولیحق
مقتضا معناسنه در شرطه اضافتی بوکه کوزه در تفرقه مصدر در تغیل بابین یای مصدر
خذف اولیقب بدیننه تا و بر ملشد بوخذف و بدل سالمه سما عیده اما ناقصه قیاسی
بکر دیده چکن ندی و طول اندی و شبانکه کچه سی ندیمک مصاحب معناسنه در طایفه
خدا پرستان بیانیه در خدا پرست وصف ترکیبید زاهد و عابد معناسنه در الف و فاعل
ادانت جمع در شوخ دیده اصطلاح نده کستا خانه معناسنه و ادانت تخصیص و حق
حرف حال و حق مبتدا با حرف ظرف جانب اولامیه در توسک بوحکایه مذکور
بیتلو مضمون مطابق بر پادشاهک اوکنه بر مهم ایش کلدی یعنی بر مهم مصلحت واقع اوکنه
دیده یکم اکی بو حالتک و بو جهلک عاقبت و پایانی بنم مرادم اوزره اولور سه دهاده بو
اچیه ویره بن چونکه حاجتی حاصل اولدی ایلدو کی شرطی موجبیه ندره و فال لازم
کلدی خاص بنده لرندن بیرینه بو کیسه اچیه و بر دی تا کیم زاهد لره تقسیم ایدیه دیر لر
که بنده عاقل و دانا ایدی بتون کون کوزدی و چکن ندی و کچه سی کیر و کلدی و اچیه
او پدی و پادشاه اوکنه قودی و دیدی هیچ زاهد بولدم پادشاه دیدی بونه حکایت
در اولکد بن بیلورم بو شهرده در تیوز زاهد و او بنده دیدی ای خداوند جهان اوکه
زاهد در الماز و اوکه الور زاهد دکلر پادشاه کولدی و مصاحب لر بنده دیدی اولکد
که بنم بو خدا پرستلو طایفه سی حقنه ارادت و اقوام وار بو کستا خل اولقدر عدالت
و انکاری و ارحال بوکه حق انک جان بنده در زیر اسوزی حق در بیت زاهد که

دوم گرفت و دینار زاهد تراز و کسی بدستار که حرف رابط صفت درم و دینار گرفت
مفعول برای در زاهد تراز و هر یک دیگر کسی یا حرف نسبت بدست با حرف صله آر
الف حمد و دله فصل امر مفرد مخاطب را بریدند آوردند دین بیانه آورد چالش محض
افچه و التوفی قبضایلدی یعنی قبول ایلدی اندن زاهد ترکیمسه اله کتور یعنی دنیا به
ما بل اولان زاهدی ترک ایله و ما بل اولیا فی اله کتور یعنی تحصیل ایله **حکایت**
یکی از علمای مرامی را پرسیدند که چه کوی در نان وقف گفت اکی از بهر حقیقت خاطر
و فراغ عبادت ستانند حلاست و اکی مجموع از بهر نان نشینند حرام علمای مرامی محکم
دیگر روایات مفعول که حرف بیان در نان وقف تقدیر در حق نان وقف
در ستانند فعل مضارع جمع غایت فعل شرط و افعول حلاست جزای شرط محض
علمای مرامی را سخیل بریستند صور دیگر که نان و قفل حقیقه نه دیر سین دیو بدی اکی
جمعیت خاطر و فراغ عبادت ایچون آلور لسه حلاست و اکی جمع اولوب وقف اتمکچون
او تودر لسه حرامد بیت نان از برای کج عبادت گرفته اند صاحب دلان نه
کج عبادت برای نان کج عبادت لامیه در مجاز نان گرفته اندک مفعول صریح و از
برای غیر صریح و صاحب لان فاعلی محض صاحب اللواتم یکی کج عبادت ایچون المشر
در یعنی گوشه عبادت غلت ایدوب او تودر قلی چو نان و فی الوب بر صاحب دلان
کج عبارتی و گوشه عزلی اتمک المفجوع و قفل حقیقی بیکیچون طوعه یلر حاجی و قفل
اتمکچی کج عبادت اختیار ایلد کلر ایچون آلور کج عبادتی اتمک المفجوع اختیار
ایلد یلر **حکایت** در پیشی بهتای رسید که صاحب ان بقعه کریم النفس بود
طایفه اهل فضل و بلاغت در محبت او هر یکی بذله و لطیفه چنانکه رسم طریقان با
همی گفتند در ویش راه بیابان قطع کرده بود و مانده شده و چیزی نخورد یکی از ان
میان بطریق انبساط گفت ترا هم چیزی بیاید در ویش گفت که مرا چو دیگران فضل
و بلاغت نیست و چیزی نخورنده ام بیک بیت از من قناعت کینه هکسان بر غبت گفتند
یکی گفت محض بر در ویش بر مقامه ایریشدی که صاحب مقام کریم النفس کیمسه

ایدر اهل فضل و بلاغت طایفه سی آنک مجلسند هر بریسی نکه ظرفانک رسم و آیینی در
 بریدن له و لطیفه سولر لردی درویش راه بیابان قطع ایشدی و قالمشیدی و نسنه میشد
 ارالوندن بریسی حشرقا طریقله دیدی سنده برنسنه سولیک کوسین درویش دیدی
 بنم سائر لربکی فضل و بلاغم یوقدر و برنسنه اقوامشم بندن بریدنه قناعت ایلک جمیع
 اهل مجلس ارادت و رعیتله سوله دیدیلر درویش دیدی بیت من کرهنه در برابرم سفره
 نان هجی عزیم بردر حجام زنان من کرهنه مصراع اولک تقدیری من کرهنه ام در برابرم سفره
 نان در ضرورت وزن ایچن میم تاخیر اولندی و جایز در که دیه و زیم ضرورت وزن ایچن
 کلشد و معنا جهنده اکاهج احتیاج یوقدر و من کرهنه مبتدا اوله و مصراع ثانی خبری
 ثامل تدبر کرهنه بونده مبتدا کاف عجمک ضعی و رانک سکوفی و سینک کسر یله دراج و مکه
 جوعان معناسنه سفره لامیه عرب عینک و زانک فتحه لر یله ارکن معناسنه در در حجام
 زنان لامیه لر در محصل اتمک سفره سی و شوشنده بن کوسنه عورتلر حجامی قوشنده
 کیبی بر یعنی ارکن اولان کیمسه عورتلر حجامی قوشنده پنجه که تحشر چکوسه بن کرهنه اتمک
 سفره سی قوشوشنده انجلین تحشر چکوم و جایز در که من کوسنه مبتدا اوله و سفره نان
 مبتدای ثانی اوله در برابرم خبر ثانی اوله و جمله اسمیه حال اوله و مصراع ثانی خبر مبتدا
 اوله فتدبر همه پیسنند یدند و سفره پیش آوردند صاحب دعوت گفت زمانه یی توق
 کی که پوستار اغ کوفته بریان میسازند درویش سر بر آورد و گفت پوستار قوبی دیماک
 اصلنده وصف ترکیب بر آریده برست معناسنه در طایق کوی یچی یعنی طایچی صکره
 خد متکار جنسنه اسم قلندی الف و نون ادات جمعدر اکثر جوار ی جنسنه اطلاق
 ایدر لر کوفته رومده محقق قیمة سندن ایدر لر اما اندر اول اینی خرده خرده طوغر لر صو
 ها و نه قویوب دو کر لر حقیقتده کوفته بو جنس اولان اته دیر لر بریان صو سیز بشنا
 جنسنه دیر لر میسازند ایدر لر یچی قیمة سنه کوفته دینلر عجم کوفته ینه دید کار ی
 بیلز ایشد کشمک جمیع اهل مجلس درویشک بیشتی بکنند یلر و اوکنه سفره کتور
 صاحب دعوت دیدی ای یار بر زمان توق ایلله قرالقیلوم کوفته بریان ایدر لر

در ویش باشین قاله دی ویدی بیت کوفته در سفره من کومباش کوفته رانان
دھی کوفته است بیت اولنده کوفته مذکور کوفته در مصراع ثانی اولنده اسم مفعول ^{کلیش}
معنا سنه یعنی سفر شد ایدر لانی چکش کوبیده را ادا صلہ نان دھی بوشانتمک
دیگر مراد قفسنر اتمک دیگر قافیه ده کی کوفته مذکور کوفته در محصل
کوفته بنم سفرده اولسون دی یعنی اکا کوفته لازم دکاز یار یول کوفته سنه قفسنر اتمک
کوفته در حاصلی اج اولان کیسه قوری اتمک شکرین چیقار رتک بولشش حکایت
مریدی کفست پیری راجه کم که از خلیق زحمت اندم از بسیاری که زیارت می آیند و او
عزیز را از ترده ایشان تشویش حاصل میشود پیر گفت هر چه درویشانند ایشان
را وای بد و هر چه توانکرانند از ایشان چیزی بخواد که نادیکو کرد تو نکردند با
حرف صلہ ظرف زحمت متعلق و صفتش معنا سنه در اند با افاده ایلدی کی معنای
ظرفیتی تاکید ایدر بسیاری یا حرف مصدر که حرف بیان زیارتیم با حرف صلہ تردد
تفعل باینده مصدر رکله و کته معنا سنه ایشانه اضافت مصدر فاعله اضافت
و هر چه بو کتابک بومقایی بویه واقع در جمیع نسخه ده اگر چه غرض ذوی العقول
استمالی اغلب در لیکن ذوی العقول استعمال اولور عریده ماکبی وای یا حرف
وحد و یا حرف تنکیر که حرف تعلیل کرد تولایه نکردند فعل نفی مستقبل جمع غایب
^{محصول} بر مرید بر پیره دیدی پنجه ایدرین خلیقندن زحمتده یم زیارتمه کلد کلرند
یعنی زیارتمه چوق کلد کلرندن زحمت چکر و اوقات عزیزمه اندر کلوب کتمه
لوندن تشویش حاصل اولور یعنی کثرت ناسدن اوقات مضبوط دکل پیرایندی اولکه
در ویشلرد رانلره دین ویر یعنی مدیون ایلده و اولکه اغنیادر اندردن بر نسنه ایسته
که بردخی سلع اطراف کده چکن نمیه لر ویا نکه او غرامیه لر زیرا مدیونلر ادای دین
ایلیکه لازم کلمش یویانکه کلملر و اغنیایسته و کله نسنه ویر ملت لازم کلمش دیو
قور قورلندن یا نکه او غراملر حاصلی ایکی فرقه دن بیلده بوجوله خلاص بولور
بیت کو کدا پیش و لشکی اسلام بود کافرا زیم توقع برود تا در چین کدادن مراد

دینچی در پیشرو وصف ترکیبید و او کج کبیچی دیکد لشکر و اسلامه اضافت
 لامیه لرد رکاف ای عجم مفتوح او قوریم توقع لامیه توقعدن مراد سوالد یعنی
 دینمک برود فعل مضارع مفرد غایب کیدر دیکد اما مراد جمع قدر فرار معناسنه
 در چین لامیه در مراد سرحد چیندر حرف ظرف در با معناسنه دین چین ^{لش}
 خطا ایلمش ^{لش} اکی کد لشکر اسلامک مقدی اولور سه یعنی دلیلی و قولا
 غوزی اولور سه کاف دینمک قورقوسدن سرحد چینه دل چار یعنی بوکلان عسکر
 هب دینچی لرد دینری دینور لر و بوخو فلور دن طور مزق لر پیشروده دولفظنی و برود
 فعلنی رفتن مصدر دن اخذ ایدنلر خطا ایلمش حکایت فیربی
 پدرا کنت کر هیچ ازین سخنان دلاویز متکلمان درین اثر نی کنده بعثت از که بنی بنیم
 ایشان کرداری موافق گفتار فیربی یا حرف وحد پدرا یعنی پدراش را از حرف تاکید
 و این اسم اشارتده سخنانه و دلاویزه اضافت بیانه در دلاویز وصف ترکیبید و این
 یدند کول تعلق ایدچی دیکد متکلمان اضافت لامیه در متکلمان مراد واعظ
 ناصح لرد درین در حرف صله در با معناسنه با حرف مصاحبت علت سبب دیکد انه
 اضافت لامیه در که حرف بیان ایشان را را حرف تخصیص انلر دیکد کد اراصلده
 وصف ترکیبید کرم که فعل معناسنه اسم در ار که ارند دن مزجده تقدیری ارندگی
 در کاف عربک فحیله ایش کویچی معناسنه صکره جمع مرکبی فعل معناسنه اسم
 ایلدر پدرا ایلمک کد ار کاف عربک فحیله عمل دیکد پس کافک کسرله او قویانلر بر
 لفظک حقیقتنه و اصل اولما مشرکفتاره کد ارک کبی وصف ترکیبید تقدیری
 ارندگفت در گفتار اسم در قول معناسنه بس جمع مرکبی کلام معناسنه اسم ایلدر
^{لش} برفقیه باباسنه دیدی هیچ بو واعظ لک و ناصح لک کوزل ادا لری
 و کول تعلق ایدچی سوز لری بکا تا اثر ایلن اول سبیله که انلر اقوالنه موافق
 اعمالنی کورنر حاصلی ایشلری سوز لرینه او یماز یعنی خلقه کوزل پند ایلدر اما
 کندولر نصیحتلر بله منتصح اولما زلر مشوی ترک دنیا مردم آموزنده خوشتن

سیم و غله اندوزند ترك دنیا مصدر مفعولنه اضافید بر مردم با حرف صله آموزند
ترك مفعول صریح و مردم غیر صریح خویش است و او رسمیه بوند که کند و یکمک است
واقعه غله خوب جنبند مستعمل در مثلاً بغدادی و اریه و غیره سینه اندوزند ترك سیم
و غله مقدم مفعول وید و جمله فعلیه خبر مبتدا در قرآن نور یعنی کساید و مردم یکمک
مذکور و اعضا و احوال دنیا ترکی خلقه تعلیم اید و ایتا کند و لکن مشله غله سنی
کساید و حاصل خلقه سولید کل پی کند و لکن لکن بر بل که عکسین ایشلر عالمی را که
گفت باشد و پس چون بگوید نکیر اندر کس عالمی یا حرف وحدت و ا حروف تخصیص
گفت بوند اسم در قول معنانه و اوله مستعمل اولان پس فقط معنانه انجود یکمک و نکیر
تا اثر ایلند یکمک در فعل نخی مستقبل مفرد غایب در اندر ا دات صله در با معنانه حرف صله
در فی معنانه دین سهوا ایشلر کیمسه نك قبلنده تا اثر ایلند بن ظاهر و مبتدا و اولد که
اندر حرفی اندرون معنانه اخذ ایشلر کیمسه ده تا اثر ایلند دین اندر حرف صله اولد و غنی
دن آگاه دکل ایشلر محض بر عالمات که همان قوی اوله انجود یعنی قولنه کوره فعلی اولیه
یعنی قولیه عامل اولیه چونکه خلقه نصیحت ایدوب سولید نصیحتی کیمسه ده تا اثر ایلند
عالم انکس بود که بد نکند نه بگوید بخلاق خود نکند محض عالم اول کیمسه دین
یا ا ما ز ایشلر ایشلیه عالم اول دکلدر که خلقه سولیه و کند و سولید و کجی طومیه یعنی کند و نصیحت
منتصیح اولیه حاصلی عالم علمیه عامل اولند و اولیان دکلدر ا تا مرون الناس بالبر و
تنسک انفسکم بیت عالم که کامرانی و تن پروری کند او خویش است که است کل
رهبری کند که حرف بیان کامران وصف ترکیبیدر آیند ندن راندند دکل مراد
سویجی دیکمک و یا حرف مصدر در تن پرورده وصف ترکیبیدر پروردند
بسبب دیکمک و یا حرف مصدر در او عالم را جود خویش است مبتدا کست خبری که که
اسم دیکم معنانه و ا دات مفعول رهبر وصف ترکیبیدر برید ندن قولغوز معنانه
عربجه دلیل و هادی دیر محض عالم که کامرانلق و تن پرور لک ایلیه یعنی حضو
وصفای نفساننده بدینی تربیه ایلسیله مقید اوله اول کند و فی ضالدر یعنی تیش

وضایع اولشد پس کیم هدایت ایدر حاصلی کند و بایسته چاره سی یوقدر یا غیرینه نه
 چاره سی اوله پدر گفت ای پسر مجرد این خیال باطل نشاید روی از تربیت ناصحان
 بر یافتن و راه بطالت گرفتن و علما را بضلالت منسوب کردن عالم معصوم از فواید علم
 محروم ماندن مثل همچون نابینایی که بشی در وحل افتاد و گفت ای مسلمانان چرا غی
 فراراه من دارید زنی فاجعه بشنید و گفت تو که چراغی نبینی چراغ چه بینی همچنین
 مجلس و عظم کلبه بزبانستاجانانقدر یاندھی بضاعتی نستانی و اینجا نا ارادی
 نیاری سعادت پیری خیال باطل بیانیه تربیت ناصحان مصدر فاعله اضافت
 بر یافتن و دوندن ملک بعض نسخه ده که ایندن دوشمش مال بود و طلب عالم مصدر
 مضمونه اضافتید و معصومه اضافت بیانیه در فواید علم لامیه در هر بر فتره به رنشا
 تقدیر اول نور نابینا گوردیکم و یا حرف وحدت و یا تنکیر که حرف رابط صفت و حل
 و اول و جانک فتحه لریله صوق بالچغه دیر لر چراغی یا حرف وحدت فرا بونک کبی بر رده
 بای صله معناسه در فرا یقین دیکم در دین زیاده بعید کمتشد راه من لامیه
 دارید فعل امر جمع مخاطب طو تگور دیکم در زنی یا حرف وحدت فاجعه فاسته دیکم
 همچنین مجلس و عظم بعض نسخه ده همین مجلس و عظم بر مجلس و عظم ده دیکم
 کاف عجم ضمیمه و لامک سکونیه بونده دکان معناسه در بزبان لفظه اضافتی
 لامیه در بزبان مبالغه ایله اسم فاعله و الف و فون ادات جمعه در بن صا تجیلر دیکم
 اینجا یعنی کلبه بزبانده تاحرف توقیت نقدی یا حرف وحدت و یا تنکیر بضاعتی
 یاسیده بویله در رندھی و نستانی فعل فنی مستقبل در اینجا یعنی مجلس علمده تاحرف
 توقیت ارادت افعال بابندن ایستک و طلب معناسه و یا حرف تنکیر سعادت یاسیده
 حرف تنکیر در نیاری و بزنی کنه فنی مستقبل در محکم فترتک پیری
 اوغلندن بومقوله سوزا یشد بخند دیدی ای اوغل مجرد بو خیال باطل ایله یعنی ادله
 عقلیه و نقلیه سیز همان بوطن فاسدله لایق دکلد که ناصحان تربیه سندن بوزند و
 اندک مجلسند اعراض ایملک و کلی باطلات بولن طو توق یعنی بطل او تور مق و علما

در کلبه عجم

بند

وناصحی خلاصه نسبت ایلک و عالم معصوم طلبنده یعنی عالم پاک و خاص طلبنده علم
 فایده لرندن محروم قالمق یعنی علما علیه عامل دکلردد یو علم مجلسندن کلیتاً تقاعد
 ایلک لایق دکل شول نابینا کی که بر کجه بالچغه و شدی یعنی سنک حالک اکه بکنر
 و دیدی سلسله اولریوله بر چراغ طونکوز فاسقه زن اعانک بوسوزنی ایشدی
 و دیدی سنکه چراغنی نه کور سین فقیه دن حصه بود که سنک که علمایه حسن و ظن
 و اعتقاد خالصک یوقدر پس علمدن نه تور و ضیا کب ایدر سین حاصلی علمایه حسن
 ظنک کی کدر کیم علومیه مهتدی اولر سین ایدر بوجلس و عظه برآز لر دکافی
 کجی در مادام که اندر نقدا یلتمیه سین بر بضاعت المنزسین و بونده مادامکه اراد اضا
 و محبت کامل کتوریه سین علم سعادتله مسعود اولماز سین قطعه گفت عالم
 بکوش جان بشق و رغماند بگفتش کدر اکت بونده قول معانسه اسیر عالمه اضا
 مصدر فاعلنه اضا فیدر با حرف مصاحبت کوش جان بیاینه و روا کدر آن مخفقد
 نماز فعل فی مستقبل مایندندن بکنر نسه دیما کدر مانستن دن دینلر خطا شول
 با حرف صله گفتن مصدر شین ضمیر عالمه را جعد کدر ارف عریک فحیده عمل معانسه
عالمک قولنی جان قول غیله ایش اکو علی قولنه ده بکنر نسه ده یعنی عالمک
فعلی قولنه او یماز نسه ده قولنی جان قول غیله استماع ایلله باطلست آنکه مدعی کوید خفته
راخفته کی کند بیمار مدعی بونده شول جاهلر که عالم کچنور یعنی دعوی علم لیکن
علی علی یوق عالمک قولنی هر نچه ایسه دیکله اتمامد عینک و جاهلک سن
وسیلدو کی باطلد زیرا او یومیشی او یومش قی او یار یعنی جاهلک کندویه چاره سی
یوقدر یا غیره نه چاره سی اولور و جائزدر که مدعیدر حکم سنایی مراد اوله و کوید
مقولی مصرع ثانی اوله زیرا حکم سنایی مراد اوله و کوید ل مقول مصرع ثانی اوله زیرا
حکم سنایی عبرت نامه نام قصیده سنده بر بیت ایراد ایلش که حضرت شیخ ذکر
ایلدی مصرع ثانی سیدر بیت عالمک خفته است و تو خفته خفته راخفته کی کند
بیدار یعلم الله شیخک مراد کیا بواوله مرد باید که کیرد اندر کوش و رنوشست

کوش جان بشق

ایدر

پند بزرگوار باید فعل مضارع مفرد غایب که حرف بیان کیده فعل مضارع مفرد غایب
 طو تار دیم کرد اندر ادات طرف قولاً غنده طو تار یعنی خاطرنه الو نوشتست اصلند
 نوشته است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی محصول مرد عاقل و دانا
 کی کدر کیم قول غنده طو تار یعنی قولاً غنه اله و منتصح اوله و اکی نصیحت دیراره یازیش
 ایسه دکل که عالم غیر عاملدن حاصلی انشا اولدر که هزینه یرون اولور سه پند پذیر
 اوله پند یار دیواره منتوشده کور رسته عالم غیر عاملدن خود بطریق اولی حکایت
 منظومه صاحب دلی بمدرسه آمدن خانقاه بشکست عهد صحبت اهل طریق
 دلی یاحرف و جد یا حرف صله مدرسه مبالغه اسم مکان خانقاه معرب خانکاه در
 صولیر تکیه سی عهد صحبت و صحبتک اهل و اهلک طریقه اضافی لایه در
 و را ادات تخصیص محصول بر صاحب خانقاه شد مدرسه به کلدی یعنی خداد
 دوستلری نذر برسی صولیر طریقی ترک ایدوب علما طریقیه داخل اولدی بویله
 ایدنجه اهل طریقک عهد صحبتی کس ایلدی یعنی اندله هم صحبت و هم جنس هم پیشه
 اولمی عهد یا لمشکن اول عهد یا شکست ایلدی کفتم میان عالم و عابد چه فرق
 بود تا اختیاری ازان این فریق را تا حرف تعلیل ان اهل طریقه مصرف و این اهل
 مدرسه به فریق اسم جمع در بلوک معنانه محصول حضرت شیخ بیور و مذکور رضا
 دله دیدم عالمه عابد بیننده فرق نه اولدی تا کیم اول طایفه دن مدرسه قوی اختیاری
 ایلدک یعنی علمای مریخی اختیار ایلکه مرج نه ایدی گفت ان کیم خویش بدر میسر
 موج وین سی میکند که بکیرد غریق را کلیدن وجود یدر مراد خویش اضافه
 لامیه بدر طشره دیم کرد بعضی نشسته ده بدر برینه بدون دوشمش و میسر برینه میکند
 دوشمش و سی برینه جهد واقع در غریق فعل مضارع معنانه در بوغلن کیمسه
 و را ادات مفعول محصول صاحب دل یدی اول اهل خانقاه کند و کلینی موجب
 جیتار راجحق یعنی جهنم عذابند کند و بی قور تار راجحق اما اهل مدرسه جهد ایلر
 که موجب غرق بیله تخلص ایلله یعنی کند و بی خلاص ایلر و کندن غرق عذاب

دوزخه مستحق اولی پیلله تخلص ایلمکه سعی ایلر حاصلی عالم پندله خلایق مناهیدن
منع ایدن زیاطریق ضلالتی و هدایتی تعیین ایدر سین بوجوهله خلقه جنتیونی
کوستر الله اعلم حکایت یکی بر سر راهی مستخفته بود وزمام اختیار از دست
رفته عابدی بر سر او گذر کرد و در حالت مستقیم او نظر کرد جوان سر بر آورد و گفت
وَ اِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كَوْمًا سِرًّا یَؤْمِنُ اَوْ جَہِلًا وَ سَوَاقِفًا بَاشِی و یا حرف وحدت
خفته بوندیمش معناسنه زمام زانک کسرله او یان دین کنی اختیاره اضافتی بیانه
از دست رفته تقدیری از دستش ایدری و بر بود مقدر در عابدی یا حرف وحدت
بر سر او لامیه انک باشی اوزر گذر کرد کجری حالت مستقیم بیانه او بیه اضافتی
واو حرف عطف اذا ادات شرط غیر جازم مر و افعل ماضی مذکور غایب باللغو تقدیر
باهل اللغو مر و اجواب شرط کومًا حالیه منصوبه بجوابک فاعلندن مکونین
معناسنه ^{مکونین} برسی بر یول او جند است یا تمشدی وزمام اختیاری الذن کتمش
ایدی بر عابدانک باشی اوزر ندن کجری و مستحالت مستقیمه نظر ایدری جوان
مست باشین قالیدری و دیدی قیاسکم الله قوللری براهل لغو و صاحب کناهله
یانندن کچسه لوفسلوبینه تکی یو ایلد کجری حاله کچر لوبیعنی انارک احوالندن اعل
ایلد کجری حاله کچر حاصلی اهل لغو کچر کین حالربینه مقید اولما و قلی حاله
کچر و یانلرندن اکلمن لوفظم اذاریت ایشماکی ساترا و حلیم اذ ادات شرط رایت
فعل ماضی مفرد مذکور مخاطب کورسک دیمکدر فعل شرط ایشما مفعول رایت در فاعیل
بمعنی فاعل راتم یا تم یعنی علم یابندن مهموز الفا کناهله کار دیمکدر کن فعل امر مفرد
مذکور مخاطب اول دیمکدر کان یکون یعنی نضربینک اجوف و او یسندن اسمی تحننه
مستتر انت ساترا لفظا منصوب خبری و حلیم معطوفه ساترا ^{مخصوصه} فچنکم
بر کناهله کورسک کناهله ساترا و کند و یه حلیم اول یعنی انک حالنی تعبی و تعبی
ایله یا من تعبی لغوی لم لا تمذکور عما یا حرف ندانن اسم موصول منادی تعبی فعل
مضارع مفرد مذکور مخاطب در تفصیل یابندن چر کین کورسین دیمکدر لغوی

تقدیر منصوب مفعولید و تعجب نك جمله فعلیه اعرابین محلی یوقاصله سید اسم
موصول ك لامل ك كری و میمك سکونیه او قتر ضرورت وزن ایچون اصله
ك در میمك فحیله لا تمز فعل نفی استقبال مفرد مذکر مخاطب بچون بچمن سین
کریما منصوب به حالیه مخصوص ای اول کیمسه که بنم بارمز و چرکین ایشوی
تقیج و تعیب ایدر سین بچون یا نمدن کی متله وایکله بچمن سین یعنی بچون یا نمدن
معزز و مکن م بچمن سین حال بوکه خدا واذ امر و باللفظ مروا کی ما بیور شد قطعه
متابای پارسا روی از کنه کار بخشاینده کی در وی نظر کن متاب فعل نهی مفرد
مخاطب جو برمه دیمکه تابیدن تافتن دن دینار خطا ایلمش متابك روی مفعول
صریحی و از کنه کار غیر صریحی با حرف مصاحبت بخشاینده اسم فاعل و بخشاینده
بخشود ندن دین سر و ایلش اسر کمك ترجمه ایلمك كاف عجمی های رسیدن بدلد و یا حافی
مصدر در حرف صله در با معنای و یا واول فحیله ضمیر غایب در کنه کاره راجع
مخصوص ای عابد و یکی کنه کار دن چو برمه ترجمه و لطفله اکانظر ایله یعنی بر مجرم
کورسك اندن یوز و کی دوند برمه بلکه اكالطف و رفعتله نظر ایله اکی من ناجوانم
بکودارتوب من چون جوانم دی کنز کن ناجوانم جوانم سخن کشیه و کیم کیمسه دیول
و ناجوانم نقصه با حرف ظرف کور کاف عربك فحیله مطلق عمله دیولر بس برامان
عمل دین و ایو عمل دین زاید سولش مخصوص اکی بن عمله ناجوانم ایسم یعنی اکی
افعال و اعمال بدایسه سن بنم یا نمدن جوانم لر کی کنز ایله یعنی یا نمدن کریملر
و حلیم لر کی کج بوقطعه نك اولنده بیت یا زانلر بیستی قطعه دن فرق ایلمز لر ایش
حکایت طایفه رندان بانکار درویشی بد آمدند و سخنان ناسزا گفتند
و برنجایندند شکایت پیش پیر طریقت برد و گفت چنین حالتی رفت گفت ای
فرزند خرقه درویشان جامه رضاست هر که درین کسوه تحمل نامرادی نکند مد
و خرقه بروی حرام طایفه رندان بیایه طایفه هنر سنه حرف و حد دین ایکی
و جهله خطا ایلش برسی معنای اضافتی فهم ایلمد و کی برسیده هنر و حد

دید و کیدر با حرف صله انکار درویش مصدرک مفعولنه اضافتید و یا حرف
وحدت بهر آمدند خارج اولدی یعنی انکار نه کله یلر حاصلی حالنه منکر اولدی
سخنان ناسرا بیانیه حالتی یا حرف وحدت و یا تنکیر وقت واقع و صادر اولدی
دیمکدر خرقه درویشان لایمه جامه صادره لایمه در مجازا تحمل نامراد ^{رک} مصداق
مفعولنه اضافتید نامرادی برینه بی مرادی یا زلزل نایله بینک استعماللرند اکاه
دکالرا ایش و خرقه بروی حرام برینه درویش یازن صحیح نسخه لره مخالف یان
بعض نسخه ده بانکار برینه بخلاف درویش خلافتجه دیش ^{رک} رند طایفه
سی بر درویشک انکار نه کله یلر یعنی درویشکلند خارج ایش ایشله یلر و یا
سراسوز سولید یلر و اینجه یلر درویش عدم تحملدن پیر طریقت اوکته شکایت
ایلتدی و دیدی بو بخلین بر حال واقع اولدی پیر دیدی ای اوغل درویشلر خرقه
سی جامه رضاد و بو خرقه کین هر یلر صابر کدر هر کیمسه بو کسوه ده نامراد ^{رک}
تحمل ایلمز مد عیدر یعنی اکا درویشک دعوا سی کنبد و انک او زرنه خرقه حاصل
حاصلی فقر خرقه سنه استحقاقی یوقدر بانکار درویشی بهر آمدندک مناسی
بر درویشه انکار له طشره کله یلر دین فیتی ابراق کتمش بیت دریای فراوان نشود تیره
بسک عارف که بر بختک است هنوز دریای فراوان بیانیه چوق دریا دیمکدر
تعظیمدن کنایت تیره بولاق دیمکدر تک تانک فیتی و نونک ضعی و کاف عربیله
یوفقه دیمکدر هنوز الان دیمکدر ^{رک} اولودریا طاش اتمغله تیره اولماز
یعنی برلمان پسر عارف که انجنوردخی اول یوفقه صردر دریا اولمغه قریب دکل حاصلی
نه صغیره دردکن دکل قطعه کی کندت رسد تحملکن که بعضوا زکناه پالک شوی
کندکاف عجمک ضعی و زانک فحیله ضرب معاسنه در که حرف تعلیل بعضوا حرف مصاحبه
^{رک} اکی سکا ضرر ایشور سه بر کیمسه دن تحمل ابله مضطرب اولوب شکایت ایلر
زیر اعنوی سبیلله کناه دین پالک اولور سین که اکی انتقام قصدا یلسک جایز در که حد
زیاده تجاوز ایدوب مجرم اوله سین علی کل حال تحمل مجور در ای برادر چو عاقبت خاکست

طعمه
اکثر کوه فرو غلطه اسپانیک
نه عارفست که از راه نیک بر خیزد
نه آنکه بر در دعوی نشیند خلق
و کز خلافت کندش بچنگ بر خیزد

خاک شوییش از آنکه خاک شوی مخصوص ای برادر چونکه عاقبت خاکد یعنی
فنا مقرر در خاک اول اندن او کدین که خاک اولور سین یعنی اولوب خاک اولون دن اول
خاک اول خالصی مؤتوا قبل ان تموتوا مقامنه واصل اول حکایت منظومه این
حکایت شتو که در بغداد رایت و پرده را خلاف افتاد شوشنیل کسری و نونک فحیه فعل
امرزد مخاطب در خطا عام طبعیله شنوب ندن شنید ندن دینلر خطا سولیدلر که
حرف بیان بغداد مشهور بر شهرت اسمیدر عرب دال اخری نقطه ایله اوقور رایتدن
مراد سنجقد که علمده دیرلر پرد کردن مراد او پرده سیدر قیو پرده سیم کل بعضلر ظن
ایلدو کی بکی را تخصیص مخصوص بوجکایتی ایش که بغداد شهرند رایت پردنل خلافت
واقع اولدی یعنی بخت وجدلری واقع اولدی رایت از کرم راه و ریخ رکاب گفت
با پرده از طریق عتاب کرد راه لایمه یول توزی ریخ رکاب ده بویله دارا و نونکی زحمتی یکد
زیر رایتل اغچی و نونکیه طابمنسه ضبطی مشکل اولور حاصلی اغاجنل او کچه سنلی رکاب
طیارلر که ضبطی قابل اوله اما بونمانده قایشدن بر نسنه پیدا ایدر لر که اکث اولت قاشندن
مرقدلر و سنجق اغاجنل ایاغنی کا کچور لر که ضبطی قابل اوله عتاب از ایلقدن مخصوص
یول توزی زحمتندن و اوزنکی ریخندن پرده عتاب و خطاب جهندن دیدی من و
هرم و خواجه تاشانیم بنده بارگاه سلطانیم خواجه تاش ترکیده تحریف ایدوب خواجه
دش دید کلری در یعنی ایکن بر افندی قوللری یوز سنکله ولف و نون ادات جمع و
ویم ادات تکلم مصراع ثانی اولی بیان ایدر مخصوص رایت پرده یه خطا ایدوب دین
بن سنکله خواجه دشلر یعنی بر افندی لر خواجه افندی معناسنه در سلطان بارگاهنل
بنده لری یوز یعنی ایکن بر پادشاه قوللری یوز من ز خدمت دجیا نیاسودم کاه و
کاه در سفر بودم دم نفس و ساعت و یا حرف و جدت بر نفس و بر ساعت دیکدر نیاسودم
فعل فی ماضی متکلم و حده کاه و بیکاه و قتلی و قشزد دیکدر مخصوص رایت دیرین
خدمتدن بر نفس و بر ساعت آسایش ایلدم یعنی دیکلدم و قتلی و قشز سفرد اولدم
تونه ریخ از موده نه حصار نه بیابان و باد کرد و غبار ریخ زحمت از موده ماضیدن

قسم مفرد مخاطب یا ضمیر خطاب و هجاء حرف توستل صفا مش شین دیکه در حصار قلعه
معنا سنه حصار ضامقن مراد اولد که حصاره بور ویش ایلد کله ری وقت سنخو ایلر ی
چکر لر حصار دیکل قصه بیله پس حصار ایچنده اولان خلق توفلک ووق و طاش و غیر
یسی سنخه اتار لرد و شور میکیچن شوبله اولور که بیچاره سنخو دلک دشلک اولور ایملر ی
حصار صفا مش سین دیکدن غرض بو معنادن یعنی بن بوختلری هب چکشم باد کرد
بو کتابک بو مقامی بویله واقعه اماکی د باد دیسه ده وزنه خلل ویریزی غالباً
تعلیم ایچوندر که معلوم اوله که بونل کی ترکیب من جیه نک اصلی اضافتد یعنی کوبادک
و کرم ایلک اصلی بادکن دواب کرم ایش دکر می بل و دکر می صود می کله صکر کون د باد قصر
یه و کرم اب صوچو کله دیدیلر بونلری کافله فتحیله اوقیان بلن ایش ~~محصو~~ برده یه
دیر سن نه زحمت ضادلک یعنی ضامدلک ونه حصار صفا مشی ونه بیابان کوردک ونه
سکا قصرغه صاردی ونه سنی بنم کی توز بصدی حاصلی سن هیچ بر مشقت کور مدک
قدم من بسی پیشتر است پس چل عزت تو پیشتر است قدم ایاق بسی با حرف مصاحب
پیشتر ایلر و دیملک دن پیشترک معناسنی شده تقدیمادین غلط ادا ایلش فتد بو عزت
تولامیه درای بطنله پیشترای عی بیله زیاده رت دیکه ~~محصو~~ بنم یا غم سیمی و کو
ایلر و رکه در زیر سنخنی صوا شده و حصاره بور ویش ایلر چکر لر پس یچون سنلک
عزت و حرمتک بندن زیاده رکدر تو بر بندگان به روی یاکنیزان یا سمن بوی
بر بندگان لامیه مهر وی وصف ترکیبدرای یوزلور دیکه و یا ضمیر خطاب با حرف مصاحب
کنیز جاریه در کاف عربینک فتحی و نونک کسر بیله وال ف و نون ادات جمعده یا سمن یوبه
اضافتی بیانیه در یا سمن بو وصف ترکیبدر یا سمن و یا سمن بر معنایه در و یا ضمیر خطاب
~~محصو~~ بوبیت بیت سابقه مذکور اولان عزتی بیان ایلر پرده یه دیکه سن
ای یوزلور قوللر و محبوبلر قنده سن یا سمن قو قلی جاریه لرله سین حاصلی ارکله
و دیشنی کوزلرله مصاحب و مقارنسین من فتاده بدست شاگردان بسفرای بند
و سرگردان فتاده تقدیری فتاده امر در با حرف صله دست شاگردان لامیه شاگردان

ششله

گفت

مراد خدمتکار طایفه سید بسفر با حرف ظرف پای بند وصف ترکیبیدر ایامی بغلو
دیکرد سرگردان استعجال الزمه متخیر معناسنه در اما بونده مراد یلارانی تحریک ایدو
انواع زحمت چکه کیدر محصول رایت دیر که بن قدری و فیمتی بیلن خدمتکار
الینه دوششم یعنی انواع حقارت و هوان چکرم الزمه سفرده ایا غم بغلو سرگردان و سزا
کیدرم حاصلی هر وجهه ریخ والمده یدر گفت من سرگردان استان دارم نه چو تو سر
اسمان دارم محصول پرده رایتدن بوقدر کلمات ایشید بجلت جواب و پروتیه
بن باشی استانده طوئارم سنک کبی باشم کو کده طوئارم یعنی بنم بوحرم و غزته سب
یوزم پرده اولوب تکبر ایلد و مکدن در خال کبی تواضع ایلد و مکدن سنک کبی کبر و غر
ایلده باشم کو کده دکل زیا من تواضع رفعة الله و من تکبر الله وضعه الله در هر
یهوده کردن افزاز خوشیستن را بکردن اندازد یهوده را بید و باطل معناسنه در کردن
افرازک مفعولیدر افزازد رفیع ایلده یعنی یوجده حاصلی تکبر و تعظیمدن کنایتد خوشیستن
اندازدک مفعول صریحی و بکردن غیر صریحی افزازد و اندازد فعل مضارع مفرد غایب
در اندازد اتارد یکد محصول شیخ بیور که هر کیسه که باطل و ایدیره تکبر و تعظیم
ایلر کند و بی بیخی اوزره براغور یعنی ایلد و کبی تکبر و غر و کندی و بی هلاک ایلد زیا
تکبر خدایه لایق صفتد را بنحق حکایت یکی از صاحب دلان زور آزمایی را دید
برآمده و در خشم شده و گفت برده هان آورده این را چه حالتست کسی گفت فلان
دشنام داده است گفت این فرومایه هزار من سنک بر می دارد و طاقت سخنی نمی آرد
زور آزمای وصف ترکیبیدر آزماییدن زور صناعی دیکرد ایلر زور بازه زور
از مادیر لر و را ادات مفعولیدر بهم برآمد نقش و غضبه کلمش و در خشم شده
خشمه وارمش دیکرد ما قبله عطف تفسیری واقعدر گفت کو پکدر فلان تعذیری
فلانش درد دشنام داده است دشنام و پر مشد یعنی سو کشد فرومایه الحق ایلد
یعنی بداصل دیکرد من نونک تشه یدر یله یتن دیکرد بر می دارد قالدر دیکرد طا
سخن مفعولند اضافتد با حرف وحدت نمی آرد فعل نفی استقبال مفرد غایب

استغفار متضمن کتور نزدیکه صاحب الردن بریسی برز و بازی کورمیکه
قائش و غصه وارمش و اغزینیه کولک کتورمش یعنی کورمش صاحب دل دیکه بیکه
نه حالت اولدی برکیمسه دیدیکه فلان کیمسه انی سوکشد صاحب دل دیدیکه بوی اصل
بیک بتمن طاش قالهر و بر سوزه طاقت کتوره مزجی یعنی بر سوز کتوره مزجی قطعه
لاف سرینچی و دعوی مردی بکنار عاجز نفس فرومایه چه مردی چه زنی لاف
سرینچه لامیه در اصطلاح طرند سرینچه قوی به غالب دیرلریای مصدری لاحق و
سیبیه های رسمی کاف عجمی به ابدال اولشد قوی لافنی دعوی مردی مصدر مفعول
اضافه و یاحرف مصدر مردک دعواسنی بکنار بانک ضمیمه و کاف عجمی سکونیه
ترک ایله دیکه عاجز نفس فرومایه لامیه و بیانیه در بوعبارتده اختلاف ایله
بعضلردید یلر عاجز منادی در تقدیری ای عاجز دیکه و بعضیلردید یلر که فرومایه
ده برای خطاب مضمرد تقدیری فرومایه در وکل وجهه چه مردی چه زنی بالضمیر خط
و بوعبارتک معناسی ارکک و زنکک بیننده فرق یوقدر دیکه یعنی بویکی صفتک
بیننده فرق یوقدر سرینچه لک لافنی و مردک دعواسنی ترک ایله ای لاحق نفس
عاجزی سنک آرککله زنکک بیننده فرق یوقدر بل که زنکک غالب در فرومایه عاجز
صفتا بلین فرومایه لک ایلمش کرت از دست برآید دهنی شیرین کن مردی ان نیست که شتی
بزنی بردهنی کرت تاسی معناسی جهتن دسته مقید در از دست دیکه دهنی یاحرف
و حد مردی یاحرف مصدر در شتی یاحرف تنکیر بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبه دهنی
یاحرف وحدت اک اکدن کلورسه براغز طتلوایله یعنی برکول اله کتورک سنه
شیرین دهن اولسون که ساخیرم عالیست بد دعا ایلمش مردک اول دکلر که براغزه شت
اوره سین یعنی برکیمسه نلک خاطری پریشان و درونی بیخضوایلیه سین حاصلی مردک
برخاطر نسلی ایلمک پریشان ایلمک دکلر قطعه اگر خود برد پریشانی پیل نه
مردست آنکه دروی مردی نیست خود ادات تاکیده برده بویله در دالک فنی و کسر یله
و رانک فحیله فعل مضارع مفرد غایب یتار سه پیشانی پیل لامیه در پیشانی بای عجمک

کسرله و یا ای صلیه ایله الی میگرد عرب جیره در آنکه اصلنده آنکس که ای دی ننگه مکر بیان
وی مذکور کسه راجعه دردی یا حرف وحدت مصدر مخصوص آن فیلک الینده چاک
ایلمکه یعنی برقاغه قادر ایه حاصل فیله جنکه مالک ایه ده مرد دکلر اول کیمسه که
انده مردلک و انسانیت یوقدر یعنی شجاعتدن سخاوت و کرم معتبر و بنی ادم شرست
انخال دارد اگر خاکی بنا شدادی نیست شرشت سینک و انک کسری و شینک سکون
اسم مصدر دخلت معنانه فعل ماضی مجهول دین مجهول سولش خاکی یا حرف نسبت
مخصوص بنی اسمک یعنی ادم او غلرینک سرشتی و خلقی خاکدند زیر حضرت ادم تراند
خلق اولدی پس بنی ادم خاکی اولمسه آدی دکلر بل که جتی و یا شیطانید علی کل حال
تجمل و تواضع محمود در الله حکایت بزرگی را پرسیدند از سیرت اخوان صفا
گفت کمینه آنکه مراد خاطر باران بر مصالح خود مقدم دارد و حکما گفته اند برادر که در
بدن خویش نیست نه برادرست و نه خویشست بزرگی یا حرف وحدت و اادات مفعول
سیرت غوی و خلق معنانه در اخوان اخلاق جمعی در قد اشلد یکدر سیرت اخوان صفا
لامیه لودر کینه که اکسل و یا حرف نسبت و نون و هاء اادات تا کیده اکسیلی دیکدر یعنی اشته
مرتبه سجا اخوان صفاتک بمرتبه در دیکدر آنکه آن کس که مراد خاطر باران لامیه لودر
مصلح خود ده بویله در مخصوص بر اولویه صورت دیر اخوان صفا اخلاق و اطواران
یعنی صفا و قد اشلری کیم لودر دید یلر دید یکدک اکسیلی اولد که یا رانک کو کلی مرینی
کنده مصالحی اوزره مقدم طوته و حکما و عتق دیشلد که برادر که کند و مرادی و فایده
قیده نه در یعنی کند و نفسی هواسنه مقید در اول حقیقتده نه مراد و نه خصم در زیر
سایر ناسله سکانست انک تفاوتی هیچ یوقدر بیت هراه اکشتاب کند هره تو نیست
دل در کسی میند که دلبسته تو نیست هراه یولداش شتاب اسم مصدر را بوی معنانه
یعنی عجله هره تو لامیه در حرف صله کسی یا حرف وحدت میند فعل نهی مؤن مخاطب
بغله دیکدر که حرف رابط صفت دلبسته و صف ترکیبی اقسامند ندر توبه اضافت
لامیه در مخصوص یولداشک آن بویسه سنک یولداشک دکل زیر اسکاناسب و موافق

دکل و آمدی کو گلی بر کیمسه به بغله کرسنه دل بست دکل یعنی کو گلی سکه بغله بانه سن
 اکا کو گلی بغله حاصلی سکا مقید اوله بیت چون بنوع خویش را دیانت و تقوی قطع
 رحم بهتر از مودت قری خویش بوند خصم معناسنه در ورا دات تخصیص قطع رحم
 مصدرک مفعولنه اضافتید رحم رانک فحی و حای ممله نکه کسریله قرابت در خصلت معناسنه
 مودت مصدر میسر محبت معناسنه قرابت اضافت مصدرک مفعولنه در قری خصلت
 دیگر ^{لص} چونکه خصلت دیانت و تقوی ای اولیه یعنی دیندار و متقی اولیه انکه غلط
 خصلت محبتندن خصلت علاقه سندن سنی قطع ایملک اولی در زیر که جایزد که قرابت
 محبتی سبیله اکا تابع اولوب خلاف شرع مصلحت اربکات ایلیه سین یاد دارم که مد
 درین بیت بر قول من اعتراض کردم و گفت حق و جل و علا در کتاب مجید از قطع رحم نهی
 کرده است و مودت ذوی القربی فرموده و آنچه تو گفتی مناقض آنست گفت غلط کردی
 موافق قرآنست قال الله تعالی وان جاهدک علی ان تشرک فی مالک به علم فلا تطهر
 مدعی یا حرف وحدت آن حرف شرط جاهد فعل ماضی تشیه مذکر غایب و مفاعله با
 بندن تشیه النی والذین راجع و کاف ضمیر منصوب متصل علی جاهدیه متعلق مفعول به
 غری صریح در آن تشرک تاویل مصدره محلا مجرور علی ایله بی جار مع المجرور و آن تشرک
 در مفعول غیر صریح در محلا منصوب مفعول صریح لیس فعله افعال بابندن قصه و علم
 لفظ مرفوع اسمی الی محلا منصوب خبری به علمه متعلق فلا تطهرها جمله فعلیه جواب
 شرط محکوم ^{لص} خاطر مدیده در که بر ملا می بویسته بنم قوله اعتراض ایله می ویدی خدای
 تعالی کتاب مجید نده قطع رحم نهی ایلمشده و مودت ذوی القربایه بیورمشده
 و اولکه انی بن دیدک خدانک بیورده و غنه مناقضه میدم که غلط ایلمک موافق قرآنند
 آن سکا والدینک زحمت و پر رزایسه بکاشرک تو شمه اول نسنه کرسنه اکا علمک بوقد
 یعنی شول نسنه که بکاشرک اولمی استحقاقی اولدو غنی بیلمیه سین و انلر سکا تکلیف ایلیه
 لای بکاشرک ایلمکه صافین انلر اطاعت ایلمه بیت هنر خویشد که بیکانه از خدایا
 فدای یل تن بیکانه کاشا باشد هنر خویش مبتدا که حرف رابط صفت خدای یل

عربی

219

تن بیکانه خبر مبتدا که کنه حرف رابط صفت محصور بیک خصم که خداوند بیکانه اوله
 یعنی خدا ایلله اشنا اولوب تقریب الی الله ایلله امید ی بویخلین بیک خصم بیکانه تنه یعنی
 بویکلانه وجوده خدا اولسون که خدا ایلله اشنا اوله یعنی تقریب الی الله ایلله حکایت منظومه
 پیر مردی لطیف در بغداد دخترش را بکفشش دوزی داد پیر مردی یا حرف وحدت
 یا حرف صله کفشش دوزی وصف ترکیبیدر دوزیدن پشیمچی دیکدر محصور بر لطیف
 پیر مرد بغداد ده قیزی بر پشیمچی ویردی یعنی اکانکاح ایلدی دوزی دختن مصدر
 اخذ ایلین خطا ایلش مردک سنکدر چنان بکنید لب دختر که خون از و بچکید مرگ
 تصغیر مرد در سنکدر له اضافت بیانه در سنکدر وصف ترکیبیدر طاش بور کلود بیکدر
 بکری یا حرف تاکید چکید فعل ماضی مفرغ غایب طاملدی دیکدر محصور طاش بور کلود
 اریزل طوطاغنی اخیلین ایصدیکه اندن قان طاملدی بامدادان پدر چنان دیدش
 پیش امداد رفت و پرسیدش پیش بونده وقت معناسنه در امداد کوی بکی محصور
 اریستی قیزک باباسی قیزی اولیه گوردی کویکینک قسنه واردی واکا صوردی کای قیز
 این چه دندانت چند خای لبش نه ابنانت کای که حرف بیان در سوالی وای حرف
 نداندا سی محذوف تقدیری ای مردک فرومایه در بد اصل بیکدر خای فعل مضارع
 مفرغ مخاطب چنیرین دیکدر لبش مفعول ابنان هنر نک فحی و سکون نوله لغته طفا
 دیر لولما بونده در باغت اولش در یامراد در مطلقا محصور داماده صوردیکه ای الجی
 اصلو بونده دیشدر پنج چیز سن طوطاغنی ابنان دکلدر یعنی قیزک طوطاغنی سنجایی
 ظن ایلدک که چیندک بمنزاحت تکتم این گفتار هزل بکنار و جدا زو بردار یا حرف
 مصاحبت مزاج بیک ضمیمه اسمدر لطیفه معناسنه و بیک کسر لید مفاعله باندن مصدر
 ثانی در وجد جمیل کسر لید کر چکدر محصور حضرت شیخ بیور که پشیمچی له دخل
 قصه سنی بن سکا لطیفه ایلله دیمدم خطاب عام طریقید سن لطیفه ترک ایلله واندن
 کر چکی اخذ ایلله قالدیر مقدم مراد اخذ ایلدک یعنی سکا لایق اولان اولد که بولامد
 هزلی ترک ایدوب جدی اخذ ایلله سین اول جد بیورد و غنی بویستک مضمون

خوی بد در طبیعتی که نشست نرود جز بروز مرگ از دست خوی بد بیایند طبیعتی
 یا حرف و حد که حرف بیان محض بر طبیعتی که بر اما از خوی او تو رنجی اجل گویند
 غیر که گویند که این که بر اما از خوی و یا طبیعت یعنی او بلکه انجق خلاص بود و او
 بر اما از خوی بد اول طبیعت حکایت فقری دختر را داشت بغایت زشت رویی
 زنان رسیده با وجود جهاز و نعمت کسی بناکت او رغبت نمی نمود فقری یا حرف و حد
 دختر را یاسیده بویله در زشت روی و صف ترکیبی چو کین یوز لود یکا در جهاز و جیه
 فحی و کسر یله قیز دکلن و سفر اسبیلله دیرلر با حرف صله مناکت مفاعله باینک مصدر در
 و نکاح مصدر زانینسی عورت اوه و بریمک دیرلر اویه اضافت مصدر لک منقول در
 بر فقری لک بر فقری و لای ایدی غایتله چو کین یوز لود و عورت لمر تبه سنه ایر شمشیدی یعنی بالقه
 اولوب حیض کو ر مشیدی وافر جهاز و نعمت وجود یله هیچ بر کیمسه مناکحه سنه رغبت
 کو ستردی بیت زشت باشد دینی و دیا که بود بر عروس ناز بیا دیبق دالک فحی
 و باینک کسر یله منظر نواچینده بر قصه ناک اسیدر و یا حرف نسبت دینی اول قصه ده اء
 اشلن قماشه دیرلر بغداد شهر نده ایشلن قماشه بغدادی دید کلری کچی و دیا تو
 شیب دید کلری قماشه که حرف رابط صفت عروس کردک اولما زدن اول اوده عور
 ده دیرلر مثلاً رجل عروس و امراه عروس دیرلر نا حرف توصیف فی زیبا بر اشق و ناز بیا یرا
 شقیسین محض دینی و دیا قماشلری چو کین اولور که بر اشفیسین عورت اوزره
 اولار یعنی چو کین عورت اوزره کوزل قماشلر بر شمان فی الجملة بحکم ضرورت با ضریری
 عقد نکاحش بستند اوردند که در آن تاریخ حکیمی از سرندیب بر سید که دیده نابینا
 بان روشن کردی فقیه را گفتند چو ادمان را علاج نکنی گفت تو سم که بینا شود و ختر
 طلاق دهد با حرف صله ضریا عمایه دیرلر بونده حکیم دن مراد کمال در سرندیب هند دیا
 بریرک اسیدر محض حاصل کلام امر ضرورتله دختر زشت رویی بوا عمایه عقد نکاح
 ایلدیلر روایت ایشلرد که اول تاریخده سرندیب طرفندن بر حکیم کمال کلری ایر شده
 که نابینا لک کوزلرینی روشن اید یعنی کور لک کوزلرینی اچردی فقره دیدیلر

رنده

ابنه

پنجویں گویند که علاج ایلین سین دیدی قور فرمه که بینا اوله و قیرنه طلاق ویره ع شوی
 زن زشت روی نابینا به شوی عورت اری زنه اضافت لامیه دن و زشت دویه
 بیانه در شوی مبتدا نابینا به خبری حکایت چرکین یوزلو عورتک اری نابینا
 اولوق یکدر که کور و باندن اگرینه حکایت پادشاه پچشم حقارت در طایفه در ^{پش}
 نظر کردی یکی از ایشان بفرست در یافت و گفت ای ملک مادرین دینا بجیش از تو
 کمتریم و بعیش از تو خوشتر و بمرت برابر و بقیامت بهتر و طایفه در حرف صله در ایضا
 در ویشامنه اضافت بیانه نظر کردی یا حرف حکایه در یافت اکلدی دیمکدر با حرف
 مصاحبت و یا حرف ظرف و جیش عسکر و بعیش با سیده بویه در و بمرت و بقیامت
 بویه در حکایت پادشاه طایفه در ویشانه حقارت کوز بیه نظر ایدردی در ویشانه
 بر شیمی حقارتله نظری اکلدی و دیدی ای ملک بیز بوجهانده عسکرله و یا عسکر حضور
 سندن اکسکر کوز و بعیش و صفاده سندن خوشترک این و موده برابر و قیامتده
 یکر کوز مشو عی اگر کشتور کتایی کامرانت و کور ویش حاجتمند نانت کشتور
 کتا و صف ترکیبیدر مملکت اججی یکدر بویا حرف وحدت کشتور کاف عرک کسری
 و سکون شین و فتح و اوله اقلیم معناسنه در کامرانده راندندن مراد سورجی دیمکدر
 حاجتمند مندی فاعله ادات فاعله رجی معناسنه یعنی حاجتلودیمکدر نانه اضافت
 اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قبیلندندر حکایت بوبیت بیت آیتسه مرهوند
 اگر بر کشتور کتایی برفا فتح مملکت پادشاه کامران ایسه یعنی مراد بجه کچنورسه و اگر
 در ویش بیچاره نانه حاجتله یعنی محتاج نان ایسه دران ساعت که خواهد این
 وان مرد نخواهد از جهان بیش از گفتن برد مرد بوند مصدر معناسنه در زیر امضای
 مقارنند برده مصدر در معناسنه در حکایت اول ساعتده که در ویش و پادشاه
 اولیسرد رجها ندن گفتندن زیاده نسته ایلتمسرد یعنی قبره ایله جگای بر کتانه
 فقط چور خست از مملکت برست خواهی کدایی خوشترست از پادشاهی مملکتده
 مراد جگانه بر حرف تاکید است استن معناسنه دقیاس خواهی برست ایدی

ضرورت وزن و قافیه ایچون بر او سلوبه اریکاب ایلدی مخصوص چون دنیا ملکدن
اسباب اخری بغیر سبب یعنی اخرته نقل ایلک ایسته یسین کدک یگد پادشاهلقد
زیر پادشاه لک پنجه دورلوسوالی وجوابی و پنجه دورلوحسابی اولور اما کدک پنجه
دورلوسوالی وجوابی و پنجه دورلوحسابی اولور اما کدک بونجلین اولماز ظاهر
دریش جامه زنده است و موی سترده و حقیقت ان دل زنده و نفس مرده زنده زای
عجله ایکی لباسه مستعملد موی سترده مولا نا حکیمی شیرانی و مولا نامصلح الدین لان
و مولا ناصوحی بد حیثه اضافی بیاینه ایلده زنده به عطف ایلدی یلر تقدیری جامه موی
سترده در یوکن طوقان جامه دیمک در عیاز کپه کی مثلا اما شرح وصف ترکیبی طوق
جامه به عطف ایلدی یلر و ترجمه دن کنایت ایلدی مخصوص درویشک ظاهر بیالی
فتاندر و یوکن طوقمش جامه در اما حقیقی دی زنده و نفسی مرده اولمقدار قطعه
نه انکه بر درد عوی نشیند از خلقی و کز خلاف کشدش بچک بر خیزد نه انکه نتر
سابقدن مستند در یعنی ظاهر درویش مذکور اولاند بوبیتده ذکر ایلدی و کی دکلر
بونک کی یلر ده ظرفیت معناسنی افاده ایدر در دعوی بیاینه دعوی قیوسنده دیمک
اوسلوب عجم دعوی ده و اولک کسر لیه او قومقد از خلقی شنیده متعلقدر و یا حرف تنکیر
و کرا کردن مخففدر بونک برینه که کی یازنلر سایر صحیح نسخه لره مخالف یازد قلرندن
غیری معناه جهمی تریق اولور کشدش فعل مضارع جمع غایب و شین ضمیر ایشم شانده
ایرته راجعدر بچک با حرف صله بر خیزد فعل مضارع مفرد غایب قالعه یعنی قیام
کو ستره مخصوص ظاهر درویش اول دکلر که خلقدن دعوی قیوسنده اولور یعنی
خلقدن تقاعد ایدوب دعوی درویشک ایلیه و کی مزاجنه مخالف وضع ایلر لره
چنکه وجداله قیام کو ستره حاصلی درویش اول دکلر که دعوی مرد ایدوب خلقک
جفا سنه تحمل ایلیه از خلقی عبارتتی مصراع ثابته قید ایدوب معناسنی خلقدن بر پنجه
کیمسه اگر مخالفه ایدر تحمل ایتوب جنک و خصوصیت ایتکه قالعه دین بیتک مراد نه
ذره دکلر و اصل اولماش کی زکوة فرو غلطه آسیا سنکی نه عارفست کز راه سنک ب

217

خیزد بوند که یازنار صحیح نسخه لکه مخالف یاز مشرف و بوند اشاعه لق معانی افاده
ایدر اداات اولوق جایز در اداات تاکیه اولمقد جایز در غلطه فعل مضارع مفرد غایب
بوند یواننه دیمکدر اصل لغته تایلده در طاتادن بدله اولمشدر نته که عربیه بعضی بوند
بذل اولور زیار لغت نده طایوقدر نته که سابقا بر قطعه ایله بیان اولمدر میاشده آسیا
سنک ترکیب مزجیده اصلنده سنک آسیا ایدر میاضافله و یا حرف وحدت واه سنک لا
میه ~~محسوس~~ اکو طاغدن برد کرم طاشی یوازه عارف دکدر اول کیمسه که طاشک
یولندن قالقه بعنی در ویشده تسلیم و رضا اولمقد کر که هر که او کینه کلور سه خردن
محض عطیه بیلک کی کرد حاصلی قضایه رضا و یروپ توکل ایروپ طوموق کوک طریق
در ویشان ذکرست و شکر و خدمت و طاعت و ایثار و قناعت و توحید و توکل و تسلیم
و تحمل ذکر دن مراد دیکدن و کوکلدن الله تعالی ادنی دوشر ماکدر و شکر دن مراد و یروپ
نعمته شاکی اولوب شاکی اولمقد و خدمت دن مراد هر مؤمنک منها ممکن قول لغت
ایلمکدر نته که حضرت بها الدین نقشبندی بیور مشدر طریق ماحد مشیت طاعت
خدمته عطف تفسیری مقامنده در ایثار ماملکی بذر در قناعت قلیل ایله اکتفا الله
قسمته رضا و یرمکدر توحید خدای بیولمکدر اولده اوج قسمته توحید افعال
وصفات ذاتیه مشایخه هر بوند اقوالی وار لیکن بومقام استیفاسی کل توکل
الله اعتماد ایروپ خلق الله کینه بمقامده بوند ده پنجه قول وار و تسلیم اظهار
عبودیت تحمل دینا جیسی بیود غنوب یوزن کوزین اکشتماکدر هر که بدین صفته
موصوفت بحقیقت در ویشست اگر چه در قیاست اما هرزه کوی نماز و هوا پرست
و هو بی باز که روز هانست آرد در بند شریعت و بشراب روز کند در خواب غفلت
بخورد هر چه در میان آید و بکوی بد هر چه بر زبان آیدر ندست اگر چه در عیاست
هر که تقدیری هر کس که ایدر بدین دال هنر دن مبتدله صفته صفتک جمعیه
قبلاوکی باحق قمتان هرزه کوی وصف ترکیبیه هرزه زاید و باطل معناسه در
بعض نسخه ده هرزه کرد و شمش بی نماز که اضافت بیانیه و هوا پرست و صفته کید

هوا به طایفه یعنی اهل هوا و هوس بازه اضافتی بیاینه در هوس او نیاید محیی یعنی
اهل هوس که حرف رابط صفت روزها روزگاری جمیع را و سلوب عجم اوزر که شهادت
بولیه در خواب غفلت بیاینه دند بونده مباحی و فاسق معناسنه در ~~حکایت~~ هر کس
که بوصف تارله موصوفه حقیقتیه در ویشد قبولیاس فاضله لایسه ده اما هرزه
کوی بی نماز و هوا پرست هوس باز که کوناری کچه به کتور لذت دنیا قید نده یعنی
ایام و اوقاتنی شهرات دینویه ده کچره و کچه لری صباحه دل خواب غفلتیه حقیقته
هر که اورتایه و اوکنه کله بیه و هر که دیلنه کله سولیه رند و فاسق عبادیه ایسه
حاصلی در ویشک عملیه کوره در لباس کوره دکل قطعه ای درونت برهنه از
تقوی و زبر و جامه ریاداری ای حرف ندامت مصراع آخرند تقدیر الی
در وندن مراد داند و تاخیر خطاب برهنه بانگ ضعی و فحیله و فتح رایله و سکون
ها ایله چلیق دیکدر عریان معناسنه و زاصلنده و از در و او حرف حال بعضی نشخه
کن و اقصیه پس که حرف رابط صفت اولور جامه ریالامیه در مجاز آداری طو تارست
دیکدر وارفتن کنایتیه ~~محسوس~~ ای درونی تقوای چلیق اولان کیمسه یعنی
قلبی زهد و تقوای خالی اولان کیمسه حال بوکه طشاردن جامه ریالک وارد یعنی
ظاهری ریالبا سینه بزه مش سینه پرده هفت رنگ در مگذار تو که در خانه بور یاداری
پرده هفت رنگ بیاینه بدی رنگو پرده دره اضافتی لامیه در مگذار فعل نهی موز
مخاطب قومه دیکدر یعنی صار قومه بور یا بانگ ضعی و رانگ کسر لیه بودر لوجیه
فرغ و قشندن اور و لورد یا عریده و شرف مملکتی نده چوق اولور او جود اولور
فقر استعمال ایدر اول بر حصر لری دیشر لری یعنی رومک و مصرک حصر لری کج
بلکه همان تخمه کجی دوشور ~~محسوس~~ قبولی بدی رنگو پرده سنی یعنی قبولی
بدی رنگو پرده اصمه سن که اوکده بور یا طو تارست یعنی سنک خانک اسباب
و اتقایی و فرا شدن خالی اولوب فرکان بور یا دوشنکه محتاجین قبولی بدی
رنگو چوقه دن و یا قماشدن دیکمش پرده صار قدوب اصما باطنی تقوای

خالی اولوب ظاهری یا اسبابیله مزین اولان کیمسه ایچروسی اسبابندن و فراشدن
خالی اولوب قیوسنه یدری رنگلر پرده اصلش خانیه تشبیه ایلش بویسته در
لفظی زاید طوتان زاید سولیش حکایت منظومه دیدم کل تازه چند دسته
برکنبری از کیه بسته کل تازه بیانیته کینه کاف عجمه ضعی و نونک سکونیه قبه
معنا سنه در عرب تعریب ایدوب جنبه دیر لر جمیل و بانک ضمه لر یله و یا حرف و ح
از کیه بسته متعلق دراز بونده بامعنا سنه در محض بوقیه نونک اوزرنده تازه
اوله بغلو برنجه دسته کل کورم زیر عادت در کلستانه ایلک بولمنه برنوع اوزن
اولوق اولور که کلری انکله بنده ایدر پس از کیه عبارت تی کینه قیده ایدوب مقنا
بر قاج دسته تازه کل کورم اوتدن برین اوزره بغلنش یعنی بر مقدار کلی بر مقدار
کیاه اوزره بغلنش کورم دین معتوه بغلنی سوز سولیش کفتم چه بود کیه ناچیز
تاد رصف کل نشیند اونیز چه بود عبارتنده استغرام تخیری وار یعنی شیدر کیه
ناچیز ناخرف تعلیل صفت کل لامیه نیز دخی دیم کدر ~~محض~~ حضرت شیخ بیور
کلی اوله بغلو کورنجه دیدم بونک کی قضیه لر فوقی اولما زبل که فرض و تخمین
طریقیه در یعنی دیدم کیه ناچیز یعنی لاشی کیه نه نسنه در که اوده کل صغنده اوف
یعنی کله همنشین و صاحب اوله حاصلی بیان اوی کله مقارن اولوق مناسب کدر
مجموع بیتک معناسنده نه فایده یه برار و نه اعتباری وارد که لاشی و حقیقت که اول
کیاه دخی کل صغنده اوتوره دین عجب استقامته مالک ایش که بویله خوب معنا
تصویر ایلکه قادرا اولر بکریت کیه و کفت خاموش صحبت نکند کرم فراموش با
حرف تأکید کزیت فعل ماضی مزید مخاطب کیه فاعلی کفت کریته معطوف در خاموش
مقول کفت و فعل امر مزید مخاطب در ايسم اول دیم کدر صحبت مبتدا نکند کرم بنفس
اولی و فراموش مفعول ثانیه سی ~~محض~~ شیخ بیور که کیه بندن مذکور کلامی
ایشه بنجه اغلری و زبان حالله دیدی ايسم اول مصاحبت کرم و احسانی فراموش ایلن
یعنی مصاحبت و مقارنت کرم و لطیفی و نمان حاصلی کرم و احسانا اقتضای ایدر ایدری

بند کلاه بر باغده اولد و غمزدند که بوقدر کم واحسانه مظهر دو شمیم ایمدی
صحبتی نکند مقدم منقولی و کرمی فاعلی اعتبار ایدنار معنای مقصوده و اصل
اولمشلر مصرع ثانیینک معنای اهل کرم سابقه اولان مصاحبتی دوستانی
فراموش ایلن دین تصویر معناده عجب متصرفدر کرنیت جمال ورنک بوییم اخره
کیاه باغ اویم اخر فارسیده تقریر و ناکید مقامده استعمال ایدر لمصرع ثانی استغناء
تقریر بی فاده ایدر کیاه باغ اواضاقلری لایمیه لرد مخصوص کیاه دیر که اکی
بنم کی بی جمال ورنک و بوییم یوغیسه کلاک باغک کیاهی دکلمیم متر ایلیم ایمدی
صحبت کرمی فراموش ایلن پس کلاک میانه صار لسم غریب دکل در من بنده حضرت
کییم پرورده نعمت قدیم بنده حضرت لایمیه در و کیمیه اضافت بیانه پرورده
نعمت قدیم لایمیه لرد مخصوص حضرت شجاعت کل و کیاه ذکرندن مقصود
تمشیدر یعنی کند و بی کیاه و حضرت کی بی کل مقامنه تنزیلدر دیر که بن حضرت کریم
بنده سیم نعمت قدیمک پرورده سیم یعنی خدائک قریب و نعمتک پرورده کیم کرم
هزم و کرمهزمند لطفست امیدم از خداوند مخصوص اکی کیاه کی بی هنر ایسم
واکی کل کی صاحب هنر ایسم خداوند دن امیدم لطف و احساند یعنی هر حاله مایه
دکلم با آنکه بضاعتی ندارم سرمایه طاعتی ندارم بضاعت سرمایه و یا حرف و حدیث
و یا حرف تنکیر سرمایه طاعت بیانه و یا مذکور کی بی مخصوص اناک برله که بضاعت
یرقد یعنی با خصوص که بضاعته مالک دکلم سرمایه طاعته قادر دکلم که اناکله
بر ثواب اشتراک ایدم مصرع ثانی اولی بیان ایدر او چاره کار بنده دادند چوب
هیج وسیلهش نماند او مبتدا و دانند خبری چاره کار بنده لایمیه لرد اناک مقدم
منقولی مخصوص اول خداوند بنده سنک ایشک چاره سنی بیلور یعنی ایشنه
درمان نه اولد و غنی اول خداوند بیلور چونکه بنده نک هیج بر وجهله وسیله
سی قالمیه هیج شفیعی اولماد و غنی تقدیر جه در مانی اناک النده در رسمیت
که مالکان خیر ازاد کنند بنده پیر رسم عادت دیکد که حرف بیان مالکان

تحریر اسم فاعل مفعول اضافه تیدر محو بر بوند ازاد ایلک معنایه مصدر در
 تفصیل بایندن حره ایلک معنایه بنده پیر بیانیه و کنهات مفعول اولی ازاد مفعول
 ثانیه محصول عادت که قول ازاد ایلکه مالک اولان قوجه قولی ازاد ایلر
 ای بار خدای کتی آرای بر بنده پیر خود بخشای ای حرف ندا بار خدا افندی یک
 نه که انور کیمور بیت عالم محمد که بر بار خدایان ملک محمدین آن سزا بر
 بار خدای افندی یک بوده انور یک ر بیت خواجه کل جهان آنکه خدایش
 کرمست جاودان بر همه احوار جهان بار خدایس اصلنده بار ای یایله و یا
 ضرورت وزن ایچون حذف اولندی دین ظاهر بود که بوفی لفظ عربی ظن ایلش
 خالق معنایه لیکن ظن فاسد ایلش که بولفظ محمد کیتی آرایه اضافتی بیانیه در کتی
 آرای وصف ترکیبیر آرایدن جهان بزجی یک بر حرف استعلا بنده پیر
 خود بیانیه و لامیه در بخشای فعل امر مفرد مخاطب بخشاید نهن اسر که یعنی ترجمه
 ایلر یک ای کیتی بزجی افندی یعنی ای عالمی مخلوقات و مصنوعات
 مزین ایدجی افندی کندی پیر قولکه ترجمه ایلر صلی پیر قولری ازاد ایلک عادت
 بنده سنک پیر قولکم بنی جهنم عذابندن ازاد ایلر سعدی که کعبه رضا کیر ای مرد
 خدایه خدا کیر سعدی منادی حرف ندا سی مخذوف که کعبه رضا لامیه و بیانیه در
 کیر فعل امر مفرد مخاطب طوت یک مر خدای لامیه که خدایه بویه در ایکی مصرعه
 بیلر که لفظی کیر فعلتک مفعول یک ای سعدی رضا کعبه سنک بولین
 طوت یعنی طریق رضایه سالک اول حاصلی رضا اوزره اول ای مرد خدا خدا بولین طوت
 یعنی خدایه لایق بوله کیت که طریق انبیا و اولیا در بدیخت وصف ترکیبیر کسی یا حرف
 وحدت سرتیادت مقدم مفعولید رزین در تیاده متعلق در که حرف تعلیل در دکی
 بیانیه و یا ایکی اعتبار و نیابت مقدم مفعول یک بدیخت بر کعبه
 در که باشی بوقیرون چویره یعنی باب خدادن اعراض ایلیه زیر اغیری قیو و غیرینک قیو
 بولماز حاصلی باب خدادن اعراض ایلین بدیخت اولوب بریابه دخی مالک اولماز تا

بدیخت کسی که سرتیاده
 رزین در که در کتیاید

تأید تابیدن مشتقد یا بد یا بدیدن اولدو عی کبی تافتن دن و یافتن دن مشتقد ر
دینلر خطا ایلمشلر حکایت حکیمی را پرسیدند که از شجاعت و سخاوت کدام بهتر است
گفت از آنکه سخاوت است شجاعت حاجت نیست مخصوصاً بر حکیمه صورت دیگر که
شجاعت و سخاوت دن قنضی بکر که در معنی قنضی افضل در جواب و بردیکه اول کیمسه
نکته که سخاوتی و از شجاعت نه احتیاجی یوقدر بیت نوشتنست بر کوب بهرام کون که
دست کرم به بازوی نوشت اصلند نوشته است در ضرورت وزن ایچو حذف ایضا
اولدی پسهای رسمیه هنر کتایت ایدوب صحنه حکم اید نلر سهره ایلمشلر کون کاف
عجمل ضمیمه قریب یکدی بهرام کون سابقاً مفصل بیان اولدی که حرف بیان دست کرم
بیانیه بازوی زور لایمه در مخصوصاً بهرام کون قریب اوزره قریب یازلمشدر
کرم الی بازوی زور دن یکدی یعنی کرم و احسان صادر اولان ال زور صادر اولان بازو
یکدی قطعه نما ندر حاتم طایی و لیلک تاباید بماند نام بلندش بینکوی مشهور نماند
قالدی یعنی اولدی دیکدی حاتم طایی حای ممله ایله اسم فاعل وزنی اوزره بر مشهور
سخی عربی اسمیدر لیکر عجم تانک فحیله استعمال ایدر طایی قبیله سنه منسوبدر
خلاف قیاس اوزره ولیکن ادات اضرب تا حرف انتر با حرف صله ابد غایت و نهایت
معنا سنه در نام بلند بیانیه شین ضمیر حاتم را جعده با حرف مصاحبت نیکو و او کتایت
اولنور اما تلفظ اولنما از ضرورت وزن ایچو یای ثانیه حرف مصدر در مخصوصاً حاتم
طایی قالدی اولدی اما ابد دل یعنی انراض عالمه دل نام بلندت ایلکله مشهور
قالدی حاصلی ادی عالمه ایلکله داستان اولدی قالدی زکوة مال بدر کت که فضله
رزا چو باغبان بر بیشتر هدانکور زکوة معروف قرانده الف و او شکنده یازیلور اما
سایر کتابلرده کندی شکنده کتابت اولنسه جایز در مال اضافتی لایمه در یا حرف
صله در بوند طرکه معنا سنه در مجازا که حرف تعلیل فضله زیاده به دیلر و رز
زانک فحی وزای معی نلک ایله باغ چبو عی و را ادات مفعول تعلیل باغبان باغ بکجه
مراد باغنه بیمار ایدن کیمسه در بر کسه مراد بدامقدرا انکور و زم مخصوصاً مالک ذکا
تی

طشره ايله يعني مالكدن اخراج ايله زيرا صمه نك فضله سني چونكه باغيا كسه
 يعني بودايله اوزجي زياده دك و پر كسله كندن نكه مجرب قضيه در بسره كات
 ظاهر و صورتانقصاندر اما حقيقتا زياده در باغ چيوغي كجي **باب**
 سيم در فضيلت قناعت قناعت مصدر در علم بآيندن مالك اولدوغنه راضي
 اولمغه ديرلر اما فتح بآيندن مالك اولدوغنه راضي اولمغه ديرلر اما فتح بآيندن
 ديگمه كديرلر نكه ديرلر العبد صر ان فتح والحق عبد ان فتح حكايه
 خواهنده مغرب در صف بزان حلب ميگفت اي خداوندان نعمت كي شمارا انصاف
 بودي و ما را قناعت هم سوال از جهان برخاستي خواهنده مغرب بيانيه و يا
 حرف نيت همزه و حد تحو طوب معناسني بر مغرب ديلجسي دين غريب مغربك
 ايلمش صف فانك تشه يديله صر معناسه در مراد دكان صر اسيرد بزانته اضافت لايته
 در حليه ده بويله در حلب جانك و لا ملك فتح لويله ديار عريده بر معمور و مشهور شهر در بزان
 مبالغه ايله اسم فاعله بر صاحب ديكر مراد بزانستاندر والف ونون ادات جمع در
 خداوندان نعمت يعني غنيا اصحاب نعمت ديكر واسم فاعله مفعوله اضافت در شمارا
 را ادات مخصوص انصاف ادات ديكر افعال بآيندن مصدر در رسم سوال لايته در
 عادت سوال ديكر بودي و برخاستي يا لري حرف حكايه در **مغرب** مغرب بلجي
 حلب بجيلري يا زارنده سويلري اي نعمت اصحابي غنيا كي سيزك انصاف لريكون اوليك
 يعني ذكات و صدقات كني بغير سوال ادا ايلسكون و بيز مده و پر د و كزله قناعتن
 اوليري ديلجيك عادت و قانوني جهاندرن قالقايدري يعني مرغ اوليري قطع
 اي قناعت توانكم كردان كه وراي تو هيچ نعمت نيست توانكر كرات فاعله رجي
 معناسه توانكر غني معناسه در ميم معنا جهتندرن كرم ان فاعله مقيد در ضمير منصوب
 متصل معناسه كرم ان كاف بجملة فعل امر مفرد مخاطبه بونده نصير معناسني
 افاده ايد در ضمير معناسه مفعول اولي و توانكر ثابيسي بني غني ايله ديكر كه حرف
 تعليل در وراي كاردري ديكر توبه اضافتي لايته در **مغرب** قناعته مجازا خطا

ایدوب بیورای قناعت بخنی ابله زیبا سندن اوتنه واکاری هیچ نعمت یوقدر یعنی
 جمیع نعمتک منزهایی سنسین کج صبر اختیار لقمانست هرگز صبر نیست حکمت نیست
 کج کاف عربی ضمیمه بوجقدر که عرب زاویه دیر و کاف عجمک فحیه خزینه معناسنه
 در بوند ایکسده ده مساع و اصره اضافت بیانه و مبتدا اختیار لقمان لایمه و خبر
 محصور کج صبر یعنی صبر بوجا غی و یا صبر حزینه سی لقمانک مختار یدر یعنی حکیم را
 کر کردیم صبر اختیار ابله زیبا هر کیسه نک که صبری یوقدر حکمتی یوقدر یعنی کج
 صبر مختار لقماند پس هر کس که انک مختار فی اختیار ابله یا حکیم مشرب در حکایت
 دو امیر زاده در مصر بودند یکی علم آموخت و دیگری مال اندوخت آن علامه عمر شد
 و این عزیز مصر کشت پس این توانک بچشم حقارت در فقیه نظر کرد و گفتی من بسلطنت
 رسیدم و تو همچنان در مسکنت بماندی گفت ای برادر شکر نعمت باری تعالی میراث
 پیغمبران یافتم یعنی علم تو میراث فرعون و هامان ملک مصر آموخت و اندوخت بوا یکی
 فعله قیاس یای حکایه ابله اولمغیری بعضی نسخه ده اندوختند بنظر که عاقبت الامر
 واقع بدان اسم اشارت در کتب علمه و این کاتب مال علامه عمر لایمه در علامه مباح
 مبالغه صیغه سید مذکره و مؤنثه صفت اولو عصر زمانه دیور عزیز مصر لایمه در
 با حرف مصاحبت چشم حقارت بیانه در حرف صله فقیه یعنی کاتب علم فقیه برینه
 فقیر یازن صحیح مخالف یازمش کردی و گفتی یا لری حرف حکایه در با حرف صله
 سلطنت پادشا هلقدر همچنان اولکی کبی دیمکر و یعنی کسب علم اول پنجه که مسکین
 ایدک کنه انجلین سین دیمکر و مسکنت مصدر در شکر نعمت مصدر مفعولنه
 اضافت و باری به اضافت لایمه در باری عربیده خالق معناسنه در یعنی علم بو
 تفسیر مصنف کرد میراث فرعون لایمه هامان وزیر فرعون کتب بو پشته اول اقرار و اعتراف
 ایلین و دعوی الوهیتی تصدیق ایلین ها ماند یعنی ملک مصر بوده شیخ که در محصور
 مصره ایکی یوقدر بکر زاده واری بریسی کسب علم ایدر دی و بریسی کسب مال عاقبت
 اول علامه عمر اولدی و بو عزیز مصر یعنی حاکم مصر پس بو غنی عالم فر داشته حقارت

لغیله

کوزیله بقاردی و دیردی جان سلطنته ایرشدم و سن اولکی کجی سسکنده قالبت
 عالم دیدی ای قهرم اش خدانت شکر و نعمتی بنم او زمره در که انبیا میرائی بولدم که
 العلماء و رثة الانبیاء و سن میراث فرعون و هاما که انلر بر زمان بوسلطنت و دعوی
 الوهیت ایدر کجاستنوی من ان مورم که در پایر بمالند نه زنبورم که از نیشم بنالند
 که حرف رابط صفت در حرف ظرف پایر میم معناده بمالند فعلنه مقید در غیر منصف
 متصل معنانه بمالند فعل مضارع جمع غایب او ایلر دیمکدر یعنی چکنر لر زنبور اری
 جنسندیر لک حرف رابط صفت نیش اول اکنه در که اری و غیر بسی انکه صواب نیش
 یرینه دست یازان اولی و انشی بیلن ایش با حرف تاکیده نالند فعل مضارع جمع غایب
 ایلر دیمکدر ~~مخصوص~~ بن اول قرچیه یر که بنی ایقده چکنر لر یعنی اول حیرم که حقا
 رعدن بنی پامال ایدر لر اول اری دکلم که نیشدن ایلر لر یعنی اول موزی دکلم که
 مظلوم لر بندن فریاد و فغان ایدر لر کجا خود شکن این نعمت کذاوم که زور مردم از اری
 ندارم خود ادا ت تاکیده شکن این نعمت مصدر ت مفعولنه اضافتید کزارم فعل مضارع
 متکلم وحده ادا ایدرم دیمکدر بومعناده اولان کزارم زابله یازیلور پس ذالله
 یازیلور ائی بیلن لر ایش که حرف بیان نعمتی بیان ایدر زور مردم از ارم مصدر ت مفعولنه
 اضافتید مردم از ارم وصف ترکیبید مردم انجدر کجی دیمکدر و یا حرف مصدر ندارم
 طوقام یعنی بنم قدرتم یوقدر ~~مخصوص~~ بونمستل شکر فی قنده ادا ایدرم یعنی ادا
 ایدرم که مردم انجیدر جلک زورم یوقدر یعنی کیمسه جفا و ادا ایلکه قادر اولماد
 بر عظیم نعمتدر پس بونمستل شکر فی قنده ادا ایدرم بیلورم یعنی ایدر حکایت
 درویشی راشنیدم که در ایش فاقه میسوخت و خرقة میخرقه مید و خت و تسلی
 خاطر خود بدین بیت میگوید اش فاقه بیانیه فقر ایشی دیمکدر خرقة بونده پاره
 معنانه در اولکی خرقة یرینه رفقه یازن یا نندن یازنش میسوخت و مید و خت
 و میگوید حکایت حال ما ضیلر تسلی تفعل بابندن مصدر در خاطره اضافتی مصدر
 مفعولنه اضافتید و خود لایمه در ~~مخصوص~~ بر درویشی ایشدم که فقر آشنه

یا ناردی و پاره پاره اوزره دیگر یی یعنی یار دی و کنری خاطر یی بوبسته تسلاید
دی بیت بنان خشک قناعت کیم و جامه دلق که بار محنت خود به زیارت خلق
نان خشک بیانیه جامه دل بوبله که حرف تعلیل باز محنت خود بیانیه ولایت بارت
خلقه بوبله در محصل قوی امکانه قناعت ایدرز و با ایدره لم فعل مضارع و یا فعل
امراوله فقر اخرقه سیله یعنی لباس فاخر ایستمن زیر کندی محنتن بوی یکد خلق
متنی یو کندن یعنی خلق نقایس و با سچن منت داری اولقندن محنت دار فقر و فنا
اولق بیکر کسی گفتن چه نشینی که فلان درین شهر طبع کی پیدا دارد و کی م عجم میان
بخدیت ازادگان بسته و بر دردها نشسته کی بصورت حال تو مطلع کرد و پاس خاطر
عزیزان منت دارد گفت خاموش کرد نسیتی مردن به که حاجت پیش کسی بردن که
گفته اند کسی یا حرف وحدت گفتن شین ضمیر در ویشه را جعد که حرف تعلیل
فلان بونه شخص ذوی العقول کنایت در کرم عجم بیانیه در کرم عام معنای با حرف
صله خدیت ازادگان مصدر لک مفعولنه اضافی در دردها لایته در مجازا صورت
حال تو لایته لر در پاس بای عجم جمله حفظ معنای در و خاطر اضافی مصدر لک مفعولنه
در و عزیزانه لایته خاموش فعل امر مفرد مخاطب اسم اول دیم کرد که حرف تعلیل نسیتی
یا حرف مصدر در یوقلق دیم کرد که حرف تفصیل در من معنای حاصل من تفصیل
معنای در حاجت برونک مقدم مفعولید رو پیش ظرف مکانی و کسی به اضافی
لایته در و یا حرف وحدت محصل بر کیمسه در ویشه دیر کانه او نور رسیدن که
فلان یرده کیمسه بوشه طبع کرید و کرم عجم صاحب ازاد لر یعنی ابولرخد متنه بل
بغلتش کی سنک صورت حال که مطلع اولور سه عزیز خاطر یی رعایت ایدر یعنی
سبز عزیز لک خاطر یی رعایت ایلمکی جانشه منت بیلور در ویش دیر کیم اسم اول
زیر ایو قلعه اولک یکد کیمسه او کنه احتیاج ایلدوب عرض ایلمکدن زیاده بشار
قطعه هم رفته بهم دوخته به و الزام کنج صبر کن بهر جامه رفته بر خواجگان نش
رفته بونه یمه معنای در و خن مصدر در دیکمک معنای رفته مقدم منفی

الزام کنج صبر مصدر لک مفعولنه و بیانیه اضافت لیه الزام مصدر افعال باینده بر
 نسته بر نسته یه یا پیشه در حق بونده مراد کنج صبر نفسینه لازم ایلمکد و یا کنج صبر لازم
 اولمقد صبر کنج اضافتی استعاره طریقه زیبر صبر کنج بوجنی اولماز نهایتی او توروب
 صبر ایلمد و کی بوجفه مجاز کنج صبرم بر لر سار لر نده بوکه قیاس ایله الزام بونده اعتناق
 معناسنه در دین مقامه مناسب سولیا مش زیا اعتناق قو چقدر که عجم در اغوشله
 تعبیر ایدر اول ایسه التزامک معناسید الزامک دکل کن من تفصیلیه معناسنه در بعض
 نسخده کنیرینه از واقعده واضح بویه اولمقد در اگر چه که اکثر نسخده کن واقعده
 جامه لایمه رقع بونده کاغذ پاره سیدر که انده حسب حال و یا عرض حال یا زوب اکا بره
 صنادیر بر خواجگان لایمه در اکا بر قسته دیمکد نوشت بونده نوشتن معناسنه در
 محقق یه یه اوزره دیمکد و نفسه صبر بوجاغنی لازم ایلمکد یکد جامه ایچون
 اکا بر قسته رقع و عرض حال یا زمقدن یعنی یه لی لباس کیوب بر بوجقد صبر ایدر
 او توروب خواجه لره لباس ایچون عرض حال یا زمقدن افضل و احری در حقا که با عقیق
 دوزخ برابرست در قی پای مردی همسایه در بهشت حقان لفظی عرب قسم استعمال
 ایدر حرف نفیله مثلا حقا لایتکد دیر لراما عجم صرف مقامنده استعمال ایدر حقیقت
 حال و حقیقتا مردی بیلر دده قسم معناسنده مراد اوله تخملی وار که حرف بیان با
 حرف مصاحبت عقیوب شکنجه معناسنه در دوزخه اضافت لایمه با حرف مصاحبت
 پای مرد اصطلاح لر نده شفیع و معین معناسنه در نته که بوستانده بیور مشدربست
 یکی گفتش ای مجلس رای مرد که بود اندرین مجلس پای مرد یای مصدر
 اولغله شفاعت معناسنی افاده ایدر نته که لسانی دیواننده واقعده در بیت خود
 کرده ایدر کار لسانی درست و راست از غیر پای مردی هت ندیده ایدر پس بونده پای
 و پای مردم یا زنلر مذکور اصطلاحده و اصل اولما مشد همسایه یه اضافتی لایمه
 در حرف صله در یا معناسنه محقق حقیقت حال که جهتم عذابیه برابر در حق
 کشی شفاعتیه و معا و نسیله جنته کمال یعنی غیر لر عون و عنایتله حضوره

و ذوقه واصل الملق جهنم عذابنه مقارن اولمقدر حکایت یکی از ملوک عجم
طبیعی حاذق بخدمت مصطفی علیه السلام فرستاد سالی چند در دیار عرب بود کسی
تجربتی پیش او نیامد و معالجتی از وی درخواست روزی پیش سید الانام
علیه السلام آمد و کله کرد که مرا برای معالجتا صاحب فرستاده اند و درین مدت
هیچکس بمن التفات نکرد تا خدمتی که برین بنده معنیست بجای آورم رسول علیه
السلام فرمود که این طایفه را طریقیتست که تا انترهای غالب نشود چیزی بخورند و نه
که اشترایابی باشد دست از طعام باز دارند حکیم گفت اینست موجب تندرستی
پس زمین خدمت پیوسید و برفت حاذق ماهر دیگر کسی یا حرف وحدت
یا حرف مصاحبت تجربتی یا حرف وحدت و یا تنکیر معالجتی یا سیده بویله در درخواست
در حرف تاکید روزی یا حرف وحدت کله کاف عجم کسر یله شکایت معانسه در
مراستی معالجتا صاحب برای بای اصلیه ایلاد ات تعلیل معالجه یه اضافتی لامیه
و اصحابه مصدرک تفعولنه اضافتید درین مدت یعنی بوقدر زمانده که بونده او توتم
هیچکس هیچ کیمسه دیمکد تا حرف تعلیل خدمتی یا حرف وحدت بجای آرم یرینه کتوب
یعنی ادا ایدم دیمکد رطریقیت یعنی قاعده یا حرف وحدت که تا حرف توفیت مدام
معانسه و هنوز که بوکه حرفنی هنوز دن مکه یا زیوب باشد دنصکه یا زن محله
یا زماش باز دارند لغتده کیر و چکر لر دیمکد ما ما مراد قرک اکل ایدر لر دیمکد
متوق قدیمده بدارنده دوشمش باز دارند بدلی پس بدارنده دینه اعتراض ایلایت
کتدی معترض و اقعد زیا ایکی ادادن مقصود بر در موجب جملک کسر یله شبکد
تندرستینه اضافتی لامیه در و یا حرف مصدر در باز دارند ک معناسنی کیر و طوار
لردین معنایی کیر و طوقش ~~کیر و طوقش~~ عجم پادشاهلردن برسی بر حاذق و طبیب
حضرت پیغمبرک و خدمتیه ارسال ایلدی بر نیجه بل دیار عربده اولدی کیمسه تجربه
طریقیه اوکنه کلمدی یعنی اصحابدن کیمسه بونی تجربه ایلدی که بونک بوفنده
بر حذاتی وارمیدر دیو و بوندن بر معالجه ده ایلدی بر کون حضرت سرور کا

فتنه کله و شکایت ایلدی که بنی معالجه اصحاب ایچون ارسال ایلدی و بوق
 مدت که دیار عربده اولدم هیچ کیمه بکا التفات ایلدی تا بر خدمت که بونده نل
 اوزرینه تعیین اولمشده ادا ایلیم حضرت بیوردیکه بو طایفه اصحابک بر قاننلک
 وارد رما دامکه اشترالری غالب اولیه بر نسنه بمنزل و الا ان اشترالری باقی
 ایکن اللری طعمان چکرلر حکیم دیدی تحت و تندر سنلکه سبب بومعنا دارند
نصرت زمین خدمتی اویدیا و کندی مشوی سخن آنکه کند حکیم آغاز یاس
انکشت سوری لقمه دراز سخن کندک مقدم مفعولیدر آغاز ابتدا دیمکه
مفعول ثانی سید یا حرف عطف در او و ادم معناسنه انکشت بر مقدم اما
ال در مجاز مرسل طریقله سرانکشت بر مقابله دیمکه بونلت کی لاضافله ده
او قونرون تحمل ایلدی و کی برده سرانکشت کندک مفعول اولی و سوری لقمه لا
مفعول ثانی سی دور از تالی دراز دالت فتحی و کسرله اوزون دیمکه در محصا
لف و نشر طریقله مابعدینه مرهوندر بیورر که حکیم سوزده اول وقت ابتدا اید
یعنی سوز سوزلیکه اول وقت باشلری و بالقمه جانبنه بر مغین اول وقت او زلدر
یعنی طعام اکل ایللمکه اول جینه ابتدا ایدر که زنا گفتش خلل زاید یا زنا خور
دش بجان آید که حرف بیان نا گفتن سوزیلمامک و شین ضمیر حکیمه راجعه
خلل بونده ضرر معناسنه در زاید فعل مضارع مفرد غایب بونده طونه دیمکه در
زاید ندن یعنی صادر اوله یا حرف عطف نا خوردن بمرک شین بنه حکیمه را
یا حرف صله جاننه کلمکدن مراد مخصه به قریب اوله دیمکه در محصا حکیم سوز
شول دمه ابتدا ایدر که سوزیلمکدن ضرر مترتب اوله بیکه الین اول وقت او زنا
در که بیکدن مضطرب اوله یعنی مخصه به قریب اوله لاجرم حکمتش بوقنار
خوردنش تندر سنی آرد بار لاجرم لاشک و لاشیره دیمکه در حکمتش شین
معناده گفتاره مقتیدر گفتارش حکمت بود گفتار فاعل بود در گفتارش
حکمت بود دیمک اولور مبتدا و خبر طریقله خوردنش مبتدا اورد فعل مضارع

مفرد غایب فاعلی تحتند خورنده راجع ضمیر رتند رتی مقعول اولی یا ثانسی
وجمله فعلیه خبر مبتدا در بار حاصلی و نتیجه معناسنه در مخصوص حکیم مذکور
یکی اینجمله شل یوق کناری حکمت اولور و بیسی تندر سنلکی حاصل و نتیجه کنور
یعنی کلامی محض حکمت اکل الیسی محض صحت اولور حکایت یکی توبه بسیار کر
و باز شکستی تا یکی از مشایخ بدو گفت چنین میدانم که بسیار خوردن عادت داری
وقید نفس از موی بار یکترست یعنی توبه و نفس را چنین که توبی پروی زنجیر یکسره
واید روزی که ترا بدد یکی مبتدا توبه کردینک مقعول اولی بسیار ثانسی وجمله
فعلیه خبر مبتدا در جمله اسمیه مستانفه در توبه بسیار اضافت اید ندر بی وجه ایشدر
و باز شکستی تقدیری توبه را باز شکستی در بار حرف حکایه در تا جایز در که حرف انتها
اوله الی معناسنه و جایز در که حرف تعلیل اوله قید نفس لامیه در نفسک باخی
دیمکد ر بار یک یا عری بی و رانک کسر لیه آنچه دیمکد و ترادات تفصیل اینچه بر
دیمکد یعنی توبه حضرت شیخ مذکور قید نفس قرین تفسیر دیر و نفس را
چنین که توبی پروی و او حرف حال نفس میرو و رینک مقدم مقعول پرو
ادات مقعول پروی فعل مضارع مفرد مخاطب پروید ندر زنجیر موی مناسبتله
مذکور در یکسره ندر با حرف تاکید کسره ندر کاف عجمک ضمی و سینک فخیله فعل مضارع
مفرد غایب در کسلیه ندر قرار دیمکد بواید فعل مضارع مفرد غایب در آید ندر
و فاعلی و زبر کون کون یعنی بر کون اولور که حرف بیان و یا حرف مصاحبت تر اسینه
دیمکد با حرف تاکید دزد دالت فخی و کسر لیه در رانک فخیله فعل مضارع مفرد غا
بیدر درید ندر مخصوص بر کیمسه چوق توبه ایدر د و کنه مردی حتی
مشایخک بری اکادیدیا شوبله اکوم که چوق یمک عادت تکرر حال بو که
نفس قیدیا که توبه در قیلدن اینچه در کرد و نفسی شو غلین که سن بسکر
زنجیر قرار و بر کون واقع اولور که سنی یراز بیت یکی چچه کرک میروید
چوپر ورده شد خواجه را بیدرید چچه بای عربی و جیم عجمیله آنکه دیر ل

یورجی به ده تشه بد ضرورت وزن ایچون کامشده کن که اضافتی لامیه دری پروژ
 حکایت حال ماضی ن بسار دی دیمکدر چو حرف تعلیل پرورده شده بسلندی دیمکدر
 زیرا اسم مفعول الموده افعال عامه نکت بریله مقتدا و لغتند کاه اولور که قیده حذف
 اولور قریبه قایم اولور یی برده پس بسلندی اولور دینلر بو تحقیقندن اکاه دکل ایش
 خواجه دن مراد صاحبده ورا اذات مفعول بر حرف تاکیده دریده فعل ماضی مفرد غا
 یرتدی دیمکدر مخصوص بر کیمیه قور داینکی بسلندی یقینی تربیه ایدر دی چونکه
 تمام بسلندی یعنی بیودی صاحبینی برتدی یعنی هالت ایلدی حکایت در سیرت ایدر شیر
 بابکان آمده است معلوم اولور که شاهنامه ده مسطور اولان ایدر شیر ایکی در برسی ایدر
 شیرین اسفندی یارین کستاسبشاه که اسفندی یار و یارین تن دیمکدر مشهور در برسی ایدر
 شیرین یاساندر که بابکانک قیری اوغلیدر زیرا بابکان قیری ساسانه ویردی وارد شیرین
 مشولر اولور ایمری بابکان قیده احرازیدر ایدر شیرین اسفندی یار دن که ایدر شیرین بابکانک
 یدر یحیی جده اعلامیده بوده معلوم اولور که حضرت سید الانبیا اول پادشاهک فوتندضکره وارث
 ساسنی قالمسه ساسانلردن برسینی آلب پادشاه ایدر لر دی امام عمر خلافتند کت حال بریله
 ایدر ایدرضکره بقانون مرتفع اولور فاحفظ که حکیم عرب رابرسیده که روزیجاچه
 مایه طعام باید خورد گفت صد درم سنت کفایت میکند گفت این قدر چه قوت دهد
 گفت هذا المقدار بحملک وما زاد علیک فانک حاسله یعنی این قدر تو بر پای همی دارد
 و هر چه برین زیاده کنی حمالی بابکانده بابکده اردون نام پادشاهک بکارندن برینک
 اسمیدر پس بابکانی جمع ظن ایلین اصل قصه بیلنر ایش حکیم لفظنی بای وحدتله
 ایراد ایلین جمیع نسخه لره مخالف یازد و غندن غیری معناسنی یوقدر روزی یعنی هر روز
 مایه بونده مقدار معناسنه در درم در هم معناسنه در صد درم سنت یوز در هم طاس
 وزنی دیمکدر قدر قافک و دالک فتحه لریله و سکون دالله بر معنایه در یعنی مقدار
 معناسنه هذا اسم اشارتدر محل مرفوع مبتدا المقدار لفظا مرفوع مبتدا انفی و بابینا
 بحملک فعل مضارع مفرد مذکر غایب فاعلی هذایه راجع تحتند ضمیر و کاف ضمیر مضمون

متصل منعطف و جمله فعلیه محلا مرفوع خبر مبتدا در جمله اسمیه نك اعرابین محلی
یوق جمله مستأنفه و او حرف ما الذي معنای اسم موصول محلا مرفوع مبتدا زاد فعل
ما ضیعه مذکری غایب فاعلی تختنده مایه راجع ضمیر علی نك جار مع المجرور زادیه متعلق
در جمله فعلیه اعرابین محلی یوق صله سیدر مائل فانت فامبتدا اسم موصول اولدی غیب
خبره داخل اولشده انت ضمیر مرفوع متصل محلا مرفوع مبتدا حامل لفظ مرفوع خبر
ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جمله اسمیه محلا مرفوع خبر مبتدا ی اولدی که اسم موصول
و بوجمله نك اعرابین محلی یوق معطوفه در جمله اولایه حضرت شیخ بو عرب ترکیبی شرح اید
بیور یعنی این قدر بومقدار دیم که دهی ها حرف تاکید زیادت معلوم اول که مصادره
اواخرنده واقع اولان تالری عرب کویاز و کانای مربوطه دیر لهما جمع کاه های رسمی
شکنده یاز و او تور و کاه اوزن یازوب تا او تور دولت و سعادت تالری کبی و نوبایه
تای مطلقه دیر لهما حفظ جمال ان اسم فاعلک مفعول اضافه افتید و یا ضمیر خطاب محلی
ارد شیر بابک نك اخلاق اطوارنده وارد اولشده یعنی انك طریقته مذکور در که
بر عرب حکیمه صورتیکه کونده نمقدار طعام بیمک کرک حکیم دیدی یوزد و هم طاش
اغری کنایت اید ارد شیرین دیدی بوقدر نه قوت و پرر یعنی بدنه بومقدار بترجی
حکیم دیدی بومقدار سنی کونور و بومقدار دن زیاده سن کونور رسین یعنی بومقدار
طعام سنی ایق اوزره طوتار حاصلی قیام بدنند کافید و هرنه که بومقدار اوزره زیاده
اید سلك سن انك حمایسین دیم که بیت خوردن برای زیستن و ذکر کردنست تو
معتقد که زیستن از بهر خوردنست خوردن مبتدا ما بعدی خبری برای ادانقلیل
و زیسته اضافتی لامیه در و ذکر نك مقدم مفعول اید تو مبتدا معتقدی خبر افتعال
بابندن اسم فاعل که حرف بیان زیستن مصدر در د ر لک معنای بهر ادانقلیل
خوردنه اضافتی لامیه در و ذکر نك بیمک بیمک حیاته اولوب ذکر حق مشغول و غیر
سن ایسه معتقد سین که حیاته اولوب بیمک بیمک یعنی صاع اولوق طعام اکل
ایلمک ایچون اوله حکایت رو در ویش خل سانی ملازم صحبت یکد کر سیاحت کردید

یکی ضعیف بود که بهرم و شب افطار کردی و آن در قوی که روزی سه بار خوردی
 قضا را برد و شهری بهر متجاسوسی گرفتار آمدند و هر دو را بخانه کردند و درش بکل
 برآورند بعد از دو هفته معلوم شد که بی گناهند در یکشاند قوی را دیدند و
 وضعی جان سلامت برده درین عجب بهمانند حکیمی گفت خلاف این عجب بودی که
 آن یکی بسیار خورد بود طاق بی نوبی نداشت هلاک شد هلاک شد و آن یکی
 خوشی در این بود که در عادت خود صبر کرد و سلامت بهمانند خراسانی یا حرف نسبت
 ملازم صحبت اسم فاعل مصدره اضافت ملازم اولی که حرفی زیاده ایلین زاید
 ایش و یکدگر مصدرک مفعول در سیاحت سینگ کسر به مصدره و سیاحت بسجود یعنی
 باینکه اجوف یا بیسنده کمال دیکه ذهاب معناسنه کرم ندی یا حرف حکایه بهر یا حرف
 ظرف و هر ادات تحسین افطار لغته صوبی اجمعه اما بونده مطلقا کل مراد را فطاری
 یا بی وحدتله ایراد ایلین را بد ایش کرم یا حکایه در قوی نصک بر بود مقدور در
 که حرف تعلیل و بونده خوردینک ظرفید و یا حرف وحدت سه باز اوج کرم دیکه
 خوردی یا حرف حکایه قضا را که هانی دیکه بعضی نسخه ده اتفاقا دوشمشه شهر لایه
 و یا حرف وحدت یا حرف مضاجت سببی متضمن تهمت جاسوسی لایه و یا حرف مصدر
 بخانه بعضی نسخه ده خانه دوشمش در حرف صله در یا معناسنه و یا حرف وحدت و هغه
 حرف توکل بر خانه ایلد بر یعنی حبس ایلد بر درش ضمیر خانه به را جعه یا حرف مضاجت
 بکل بر آوردند بالچغله یا بد یلو یعنی دیو یا آورد یلو بر معنا بر حرفیله مستعمل پس در
 حرفیله یا زتلر بواسطه آن آگاه دکل ایش عجب بودی که حرف تعلیل بسیار خوردی
 ترکیب و جوف بی معناده در طاق بی نوبی مصدرک مفعول اضافتیه نوابی
 التزاما از ف معناسنه در نوانک لغت کرده مذکور اولان معنای بی بونده جمع اید
 محله مناسب و ملائمتی تعیین ایلیم نوبی زاده تفسیر اینه اعتراض ایلین
 کندی معترض و ایش یا بی حرف مصدر در خوشیست دار و وصف ترکیب کند
 حفظ اید بی معناسنه بهر کار که طعام اکل ایلکله زیاده تغذیه ایلدی بل که احتیاج

اوزره اولوردي سلامت با حرف ظرف و يا حرف مصاحبت لک ايکي خراساني
درويش بري برنگ صحبت ملازم اولوب سياحت ايدرلردي يعني متحد اولوب عالم
سیرن ايدرلردي بریسی ضعیف ایدي که ايکي کچه دهه برافطار ايدردي و اول بریسی قوي
ايدیکه کونده اوج کیمک بری ناکه هانی بر شهرت قوسنده جاسوسلق نه میله کوفتارا
اولدیلر ایکی سین سله برخانه حبس ایدوب قوسنی دیوار ایلدیلر یعنی طاشله و یا
کچله اوردیلر ایکی هفته دنصکره معلوم اولدیکه بیکناهلرور قوسنی اچدیلر قوسنی
کوردیکه اولمش و ضعیف جانی سلامت ایلتمش یعنی اولمکدن خلاص بولمش خلق
بو خصوصه عجبه قالدیلر یعنی تعجب ایلدیلر بر حکیم اندره حاضر ایدي بونک خلافي
عجب ایدي یعنی ضعیف اولوب قوی سالم قلسه زیر اول بریسی اکول ایدي که کونده
اوج کیمک ایدي پس چلغه طاف کتورمدي هلاک اولدي و اول بریسی کند و یا کل
و شربدن حفظ ایدوب برهیز ایدردي پس عادی اوزره اچلغه صبر ایلدي و سلامتله
قالدي قطعه چوکه خوردن طبیعت شد کسی را چو سختی پیششاید سرل کرد
طبیعت بونده عادت و خوی معناسنه در سختی یای مصدر بله شدت معناسنه در سرل
اسان معناسنه در لک چونکه بر کیمسه به ازیمک عادت اوله و خوی اولدي یعنی
چوقیمک تیمکه مقدار اولدي اوکنه شدت کلنجه اسان طواری یعنی برنجیه کون طعام
بولسه و یا مدت مدید حبس اولسه مذکور کیم چوق زحمت چکن و کترن پروت
اند فراخی چوتکی بیند از سختی ببرد تن پرورد وصف ترکیب در تن بسیلجی یعنی
چوق بیجی در فراخ کیمک معناسنه در یعنی واسع و یا حرف مصدر وسعت دی کده
تنکی نقیض فراخید لک واکر بر کیمسه وسعت و بوالقده تن پرور اولوب
اکول ویمکه بی صبر و یا اختیار اولورسه چونکه طارلق و مضایقه کوره اچلوشه
تندن یعنی منحصه دن اولور حکایت یکی از حکما پسرش را نهی کرد
از بسیار خوردن که سیریا مرد را رنجور دارد گفت ای پدر کتر سنی بکشد نشنیده
که ظریفان گفته اند سیریا مردن به که کی سنی بردن گفت اندازه نکه دار قال الله

اول

كلوا واشربوا ولا تسرفوا سري يا حرف مصدر بخور مريض ديمكدر كرسنه كاف عجمك عجمي
ورائك كسري وسينك سكونيله ايج ديمكدر عريده جوعان ديرلر وكاف عجمي هاي رسنيدن
بدلدر ويا حرف مصدر يا حرف مصاحبت سري سينك كسري وياي مجهول طوق ديمكدر
كه عرب شبعان ديرلر ويا حرف مصدر به يك كه حرف تعليل اندازه مقدار نكه دار حفظ
ايله كلوا كافك ولا مك ضمه ليله فعل امر جمع مذكر مخاطب در نصراينك رهوز الفاسد
اكل ايلك يعني بيك واشربوا ووا حرف عطف اشربوا فعل امر جمع مذكر مخاطب علم بابت
ايچكن ديمكدر ولا تسرفوا فعل نهجي مذكر مخاطب افعال بابت اسراف ايلك يعني بيه
وايچه ده خردن تجاوز ايلك ديمكدر كسري حكيمان بريسي او غلاني جوف
بمكدر نهجي ايلدي كه طوق شخصي مريض طوقار يعني مريض ايلر او غل ايلدي ايا با
اجلق اولدور در حاصل طوقلقدن ادم مريض اولور اما اچلقدن اولور ايشتماشمين
كه طوقلقدن ايشتماشمين اولور اچلق چككدر با باد ايلدي ايا او غل ايلدن
كه رعايت ايله يعني نه قتي طوق اول كه املا اولوب مريض اولاسين ونه قتي ايج كه
مخضيه واروب هلاك اولاسين زيرا خدا قوللرينه بورد مشدرييك وايچك اما اسراف
ايلك يعني خدا عذابي رعايت ايدوب خردن تجاوز ايلك ديمكدر بيت نه چندان
خوردن دهانت بر ايد نه چندان كه از ضعف جانت بر ايد نه حرف نفي مضاده بخور
مرتبه مقيد نهجي معناسنه چندان مخور تقدير بر نه كز كه حرف بيان ويا حرف تعليل مطاع
ثانيد نه چندان دن صكره بر فعل تقدير اولور تقديري چندان كرسنه باش ديمكدر
كه حرف تعليل كسري اولقدن جوف بيمه كه اغز كدر چيقه يعني استغراغه محتاج
اوله سين اولقدن اچلق چيكه كه ضعفدن جانت چيقا يعني حالت مخضيه واروب
مقداري ايج اولمه حاصل ايت كويده ايله عامل اول نكه شاعور يربيت كچه خدا
كفت كلوا واشربوا در عقبش كفت ولا تسرفوا بر ايدك معناسني يوقاري كله
ديمكدر تعبير ايلين استعمالدن خبر دارد كل ايش قطعه با انكه در وجود طاعت
حظ نفس رنج آورد طعام كه بيش از قدر بود طعام مبتدا وسين و تا مضاده

نفسه قید در حفظ نفس لامیه و خبر مبتدا رنج آورده است مقدم مفعولید و طعام و
 فاعلی که حرف رابط صفت پیش بای عربی کسرله زیاده معناسنه در قدر قافله و والک
 فتحه لریله مقدار معناسنه در محسوس انک بریله که یعنی بویله ایکن حاصل و جو جوی
 طعام اگر چه که حفظ نفس در یعنی حفظ نفس ایکن طعام مرض ایراث ایدر چونکه مقدار در
 زیاده اوله حاصلی طعام بدنه نافع ایکن حد اعتدال در زیاده اولجه مرض کتور و کر کشل
 خوری بتکلف زبان کند و زبان خشک در خوری کشل بود کشکی و کل باشکی و کل
 بشکی شکی له کل مرتبانه در لریله متلایه نافع در زیر اسرله تکلف مراد طوقله در
 نان خشک بیانیه در فوری اتمک دیمکر یعنی قفتسیر بر یک دیمکر بونده اجله اتمک
 محسوس اگر طوقله کل بشکی بر سکه نافع محض ایکن زبان ایدر زیر امتلا ایدر اگر چه
 بر مقدار شکله مشکله اسرال ایدر اما قفتسیر فوری اتمکی اجله یسکه فایده ده کشکی
 حکمین ویر حاصل طوقله کل بشکی بر سکه نافع محض ایکن زبان ایدر بیک ضرر
 محض اما اجله اعتدال الله بیک ضرر محض اما اجله اعتدال الله بیک نفع محض
 حکایت رنجور بر اگفته دلت چه میخواهد گفت آنچه دلم هیچ نخواهد بعض نسخ
 ده انکه دلم چیزی نخواهد مال بردن محسوس بر مریضه دید یلر کو کلک نه ایسترد
 کو کلم هیچ نشنه ایسترد و کنی استر یعنی کو کلم هیچ بر نشینه طالب و راغب اولماد و غین ایسترد
 حاصل کو کلم نشنه ایسترد چکن ایسترد بیت معده چوپر کشت و شکم درد خاست سوز
 ندارد همه اسباب راست معده میمک کسری و عینک سکونیه و میمک فنی و عینک
 کسرله ایکسیده بر معنایه لغت در عربیه حیوان جنسک شردان مقامنده در انسانده شکم
 معطوفه معده و او عاطفه سیرا و لمسی تجویز ایدر و ب معناسنی چونکه شکم طعام بله
 طولی معده در دق القدی یعنی مرض حاصل اولدی دین تزریق معنایه و برمه ده
 بی نظیر در در مبتدا و خاست خبری در قالدی یعنی ظاهر و هویدا اولدی سوز
 مبتدا فایده در دیمک در ندارد فعل فنی مستقبل طوقان یعنی ایلز دیمکر خبر مبتدا در همه ادا
 تاکید در جمع کبی اسباب راست بیانیه اسباب ندارد که فاعلید و استدن مراد

ی

صحته یعنی جمیع صحیح اسباب یعنی تجربه صحیح ایله مجرب اسباب مراد اسباب معالجه
در اسباب معاش دین بیتک فخر اسنه ذره جه واصل اولما مشغرت بونده در که
تجربه صحیح ایله مجرب اولان معالجه نفع ایلن دینک کلامنه اعتراض ایلش که مقادیر
مناسب دکل دیو اما کنده معترض اولدوغندن خبردار دکل عفا الله عنه مصرع ثانی
بر مقدمه کلام اقتضا ایدر و بایر پس لفظی بخصوص معده ایله شکم که متملی اولدی
در درج هوندا و ظاهر اولدی بویله اولجه نفع ایلن جمیع معالجات صحیح و جائز در
در خاست جمله سنک اولنده بر حرف عطف تقدیر اولنه پس مصرع ثانی بر مقدمه محتاج
اولماز بو تقدیرجه معنا معده ایله شکم که متملی اولدی و در درج حاصل اولدی
جمیع معالجات صحیح ایله صحت پذیر اولماز حضرت شیخ بیوردی عی بالخله طریقه
در و الا علاج که صحیح اوله البته مرضی دفع ایدر حاصلی نافع اولور حکایت
قصای رادر شهر واسط بر صوفیان درجی چند کرم آمده بود هر روز مطالبت کوی و سخنرانی
با خشنو کفنی اصحاب از وقت او خسته بودند و جز از تحمل چاره نبود صاحب دلی از آن
میان گفت نفس را وعده دادن بطعام اسانتر است که قصا بر ایدر بعض نشیوه ده
قصا برینه بقال دوشمش و شراح این اختیار ایلش لیکن زیر بونده مذکور قطعه
نک قافیه سی فاسدا ولور زیر بوا بله بقال قافیه سی اولماز حال بو که قطعه ده
مذکور اولان گوشت و قصاید بقال دکل شهر واسط بغداد له بصره بیننده بر شهرک
اسمیدر بغداد جانبینه کلان سیاه قلم اول دیان اولور انکی چون قلم واسطی دیر لر
لیکن شراح شهر واسطی ذکر ایلش ظاهر بود که بو کتابی چوق کور مشل کرم آمده
جمع اولش دیمکدر مطالبت ناسی و سلوب عجم اوزره مطلق کتابت اولور سخنرانی
با خشنو بیانیه در نامعقول کلمه دیمکدر کوی و کفنی یالری حکایت ایچوندر
اصحا یعنی صوفی لر تقنت تفعل بابندن بامه مصدر مذلت دیمکدر یعنی بر کمینه
نک سور جوب بقلد و غن ایستکدر بونده مراد جفا و از ار صاحب دله بونده مراد
حضرت شیخ کنده در بو کتابده هر یوده که صاحب ل بیوردی کند و مراد در دیمش

والعلامة عند الله ازان میان یعنی اصحاب بارالوندن نفس را وعده دادن بطعام طعام
 وعده ویرمکت معنای اولی که ای نفس انشاء الله صدقات و ذکوت کلد کرده
 سکا اطلاق بید و ربه بن دیو لک بر قصابک شهر واسطه دهه صوفیلر
 اوزره برنچه آنچه سی دین طریق به جمع اولشیدی و هر کون آنچه سنی مطالباید
 و بونله خوشنوتی یعنی ابری ابری سونلر سولردی اصحاب انک تعیت و جفا
 خسته خاطر اولوردی لیکن تحملن غریبه چاره لری یوغیدری زیر افرلراید و اول
 مالک دکلرایدی اول جهت نهنه بلا ایه جکر لری ارالوندن بر صاحب دل دیدی
 ای نفسه طعامله وعده ویرمکت اسانر قدر قصابه آنچه ایله وعده ویرمکت ننگه ادا
 دینه مالک اولیان مدیونلر وعده دیرلر باخشونت برینه ناخوش یا نالدر صحیح نسخه
 لره مخالف و ناخوش یا زمشلر قطعه ترک احسانا خواه اولیتر کا حمال جنای
 بوابان ترک احسان مصدرک مفعولنه اضافتید خواجیه اضافت مصدرک فاعلنه
 در ترک مبتدا اولیتر خبری که من تقضیلیه معنای در احوالی جنای بوابان ایکی
 اضافله بیله مصدرک فاعلنه اضافتید بوابان بواب نصار وزنی اوزره قیوچی
 دیمکد بالف و نون اذات جمعه لک خواجیه نک یعنی وزیرک و سایر اکابرک
 احساننی ترک ایملک اولر که قیوچیلر جفا و ازارن چکمکدن بنمائی کوشت مردن
 که تقضای زنت قصابان با حرف مصاحبت تمنای کوشت مصدرک فاعلنه مفعول
 اضافتید تمنای فاعل بایندن مصدر در نونی مفتوح قیلوب یا بی الفه قلب ایلمکدر
 تصرفات عجمد ندر که نینه حرف تفصیلی تقاضا تفاعل بایندن مصدر در وضادی مفتوح
 قیلوب یا بی الفه قلب ایملک تمنای کبیر زشته اضافتی بیانیته در وقصابه لایته
 قصاب مبالغه ایله فاعل اذات پاره لیجی دیمکدر مصدری قصب کلون قافک فتحی و صادک
 سکونیه لک ات ارز و سیله اولمک یکدر قصابلرک چو کین تقاضا لرنده
 یعنی انلرک چو کین تقاضا لرنی چکمکدر انلرک چکمک یکدر حکایت
 جواغردی رادرجنک تا نار جواحتی هول کسی گفتش فلان بازکان نوش دارو

رد سروری

و دارد اگر نخواهی شاید که قدری بدهد و گویند آن باز رکان بخیل معروف بود جوانمردی
سخنی معناسنه مستعمل لغت در پس جوانمردی همان جوان دیمکردین نامردانک تابش
و یا حرف وحدت را حرف صله در با معناسنه تا ناردن مراد هولا کی تا ناردید که کافر لایبی
جن جنی یا حرف وحدت هولا هانک فتحی ایله قوبخ که عرب مخوف دیر چرا حنه صفت در نوش
دار و بوند فایده ای معناسنه یعنی ابو مرهد قدری قافله و دالک فتحه لر بله و یا ای وحدتله
بر مقدار دیمکرد و گویند و او حرف مخصوص بر سخنی راه هولا کو تا ناری جنکنده بر قور
قاجق پرده یاره ایرشدی یعنی جنکنده یاره لندی بر کیسه اکا دیدی فلان باز رکانک
نوش دار و سی واری یعنی نافع مرگی واری کی دیار سک جایز که بر مقدار ویره ویدر که
اول باز رکان بخلله معروف آید بی بیت کی بجای ناش اندر سفره بودی آفتاب تاقیاست
روز روشن کس ندیدی در جهان بعضی بیت مطلع اول غیچین در جهان برینه جز بخوا
یا ز مشر لیکن صحیح نسخه لره مخالف یا ز مشر مخصوص کی مذکور باز رکانک سفره
سند اتمک برینه آفتاب اولیدی قیامت دله کیسه جهانده اید بتلی کون کوره مزه
زیرا کیسه به سفره سین اچازدی حاصلی هیچ بر کیسه اتمکنک یوزن کورمزدی
جوانمرد گفت کی نوش دار و خواهم دهد یا نه دهد و کی دهد منفعت کند یا نکند بهر
حال از چیزی خواستن زهر قیامت مخصوص جوانمردی کی نوش دار و ایسته بیره
یا ویریه و کی ویره فایده ویره و یا ویریه بهر حال اندن برنسنه اسمک زهر قاتله
بیت هر چه از دوان بخت خواستی در تن افروزی و از جان کاستی دوان دله
جمعی المختلر دیمکرد خواستی فعل ماضی مفرغ مخاطب ایله دیمکرد افروزی لازمه
متعدی یا بیننده مشترک و بوند ارتدله کاستی ده بوله در لیکن بوند لازمه اکسک
دیمکرد نه که عربیده نقص لازم ایله متعدی بیننده مشترک مخصوص هر سنه که
لجقلون مسئله ایستدله کی چه تندر ارتدله اما جانن اکسکله یعنی تنکه اندر مختلر
حاصل اولدی اما جانکه نقصا محضه زیرا اول سنه دیمکه عرض که کس ویدر مختلر
گفته اند کی آب حیات فی المثل باب روی فروشند و انا مخم فی المثل میله و ثانیله

فتحه لريله فضیات و تقدیر یافته مستعمله در فضا و بیکد با حرف مقابله آب روی بوزی
 صوبی در عرض معنایه فروشنده فعل مضارع جمع غایب در صا تا ر و یا صا شته در
 دانا عالمه بیکد و لیکن مراد عاقله التزاماً بسره انانی عاقله تفسیر ایدیه نه دخل ایلین
 کنده مدخوله در غرض خاندان فحی و کسر لیه فعل فحی مستقبل صا تون الما زدی بیکد ^{نکته}
 و حکم در پیش در اکواب حیاتی مثلاً بوز صوبیه صا تا ر لیه عاقل و دانا صا تون الما ز
 که مردن بعزت به از زندگانی بعد از آنکه حرف تعلیل بعزت مردنه متعلق در زندگانی
 کاف بحج های برسمیدن بدلد و الف و نون تحسین کلام ایچون کلمشده و یا حرف مصدر
 با حرف مصاحبت مذلت مصدر در میم در حقارت معنایه ^{نکته} و انلاب حیاتی
 بوز صوبیه الما ز بیا غرتله اولت ذلت و حقارتله زندگانی دن یکد بیت اکو حنظل
 خوری از دست خوشخوی به از شیرینی از دست ترش روی حنظل حای ممله ابله و ^{ظلمی}
 محجه ابله بوجهل قار بوزی نه دیر لر بر تیده به بتر قار بوز شکنده اما ایری اولما نزل
 که همان بیلا غم مقدارنده اولوب زیاده اجید فرغه بوکن کی لیکن اطبا بعضی علاجیه
 اجیسین انوکله بعضی امراضه علاج اید لر عرجه شمره العقلم دیر لر خوشخوی ^{نکته}
 روی رانک سکونیه وصف ترکیبیدر ابو خوبلو و اکشی صورتلو دیکد ^{نکته}
 اکو مثلاً حنظل یرسل خوشخوی الذین ترش روی الذین لذید و طالتو بیکدن
 یکد رننه که شاعریمیش بیت اکو زهر ایدیه خوشه در یا بالذین کوکن سکر ^{الذین} عیار
 حکایت یکی از علما خورنده بسیار داشت و کفاف اندک با یکی از بزرگان که حسن
 ظن بلیغ در حق او داشت بگفت روی از توقع وی در هم کشید و تعرض سوال از اهل
 ادب در نظرش ناپسند آمد خورنده اسم فاعله در بیجی معنایه مراد اهل و عیال در
 خورنده بسیار مضاف اید لر معنا جانبیه ناظر دکل ایشلر کفاف بونده رزق معنایه
 در با یکی با حرف صله از بزرگان یکدی بیان اید که حرف رابط صفت حسن ظن مصدر
 فاعله اضافتید و بلیغه بیالایه در حق اولایه روی در هم کشید مفعول صریح
 و از توقع غیر صریح و به اضافت مصدر فاعله در توقع امید معنایه در بونده مراد

حال حوز

عرض حال و طلبد روی ضمیر عالمه راجع بود داشت و در هم کنید فاعلی یکی از
بزرگان در تعرض سؤال مصدرک مفعولنه اضافتید دینما که تعرض دیکر و نظرش
شین ضمیر یکی به راجع در محط علمنا برینک اهل و عیالی چو اید یکی کنا
از ایدیا اکا بودن برینه انک حقنده حسن ظن بلیغ و ایدیا حالنی سربلدا یوزی
انک توقعندن بورشدیا یعنی عبوس الوجه اولدیا و اهل ادب دن دینما یکی عرض
ایلمک نظرند تاپسند کلدیا حاصله نامقبول و نامعقول کلدیا قطعه زنجت روی
ترش کرده پیش یار عزیز مرو که عیش برو نیز تلخ گئی روی کرده انک مفعول اول
مرحی و ترش تانیسی و ریخت غیر محیی کرده ده های رسمی حرف ترشده های تبیی
بلمینا کرده مرو دن حال طوب خطا ایلمش پیش یار عنین لایته و بیایند در پیش
مروک مقدم مفعولید مرو فعل نهی مفرد مخاطب رویدندن کینه دیکر که حرف
تعلیل عیش عینک فتحله بونده دیرلک مراد در بر و بر حرف استعلا و او غیر غایب یار
عزیزه راجع در انک اوزرنه دیکر در عرب علیه دیر بونده معنا اکا دیکر در تلخ تانک
فحی و لامک سکونیلد اچی دیکر در نیز حرف عطف در و او یکی دیدم کل تازه چند
دسته حکایه سنده کلمش دی و بعض شاح انده ذکر بی اهل ایدوب بونده ذکر
ایدوب و او عطف معناسنه در دیش و بعض شاح زیاده تعرض ایلمش انده اهل
ایدوب بونده ذکر ایلد و کنی خطاسنه حمل ایدوب زیاده تعرض ایلمش لیکن حقیقت حاله
نظر ایدبخه محل تعرض دکل فامل کردانی فعل مضارع مفرد مخاطب در کردانیدندن
ایلمش دیکر و عیش مفعول اولی مرحی و تلخ تانیسی و بر غیر مرحی محط
طالعکدن یوزلک اکشدوب عزیز یارک او کند و ارمه زیرا اکا دیر یکی و صیابی تلخ
ایدوسین یعنی سنک بی حضور لغکدن اولده بی حضور اولور بجاجتی که روی تازه
روی و خندان رو فرو بنشد کار کشاده پیشانی بجاجتی با حرف صله که حرف
بیان و یا رابط صفت روی فعل مضارع مفرد مخاطب در رویدندن کیدر سبب دیکر
تازه روی وصف ترکیبیدر تازه یوز لود دیکر و کوچ یوز لو معناسنه خندان تازه

رویه معطوفه خندان رو تقدیرنده کلنج یوز لودیماکه رو دانت فحیله فعل امر
مفرد مخاطبید رویدندن کیت دیماکه تنازع طریقله ایکی وصف ترکیبی به
مصرفه مصرع ثانی مقام تعلیلده واقعده فرو بونده ادات تاکید در نبنده و فعل
فنی مستقبل بنای مجرول مناسبه بغلما زده یماکه کار کشاده پیشانیده مضافه
بای بطینه پس بای بطینه حرف وحدت دین ظاهر بود که بای کتابته اثبات
ایلمش بویه ایدمجه خطایلمش کشاده پیشانی وصف ترکیبیدر الی اجق مناسبه
مخصوص بر حاجته که کیدر سین تازه رو خندان رو کیت زیرا اجق التلیک
ایشی بغلما یعنی ایشی فتح اولور منعقد اولماز خندان حال طوئاندر بحال ایشلر
ورور قشندن مشتق دردین ایودارماش مصرع ثانیکنک مناسبه الی اجلش
اولان کیمسه نلک ایشی شغه بغلما زده فنی اشقات سولیشا آورده اند که اندکی
در وظیفه اوزیادت کرم و بسیاری ازارادت کرم پیش از چند روز چون محبت معروف
برقرارند ید گفت آورده اند روایت ایلمشلم که حرف بیان اندکی یا حرف تکذیب یا
تا اوسلوب عجله مطول یا زلمشده بسیار یا سید معروف تکیر در ارادت افعال
باینده مصدر در و تامطول یا زلمشده زیادت کی محبت معروف بیانه مخصوص روایت
ایلمشدر که صاحب دولت وظیفه سنده از اجق زیاده ایلدی ارادت و محبتده چوق
نقص ایلدی یعنی ارادتنی ناقص ایلدی عالم پنجه کوندرضکره چونکه معروف محبتی قرار
اوزره کومردی دیدی بیت بیش المطاعم حین الذل تکسیرا القدر منتصب والقدر
مختوض بیش فعلدر افعال ذمدر المطاعم معرف باللام فاعلی مفردی مطعم کلور
میمک فنی و طانت سکونی و عینک فحیله یسئلن نشه نلک اسمیدر مختوض بالذم
مخزوم تقدیری بیس المطاعم مطاعم حین منصوبدر تکسیرک ظرفیتله مضافه
ذله تکسیرا فاعلی تحتنده مخاطبند کنایت خیر و خیر منصوب متعلق مفعول لیار جمعه
مطاعمه القدر قافل کسرله چوملک لفظا مرفوع مبتدا منتصب باینده اسم فاعله
و خبر مبتدا انتصاب لغتده دیکلوب طور مقدر بونده مراد چوملک قیقندر و او حرف

عطف قدر قافله فتحی و دالک سکونیه مرتبه و رفعت دیکدر لغظا مرفوع مبتدا
مخفوض اسم مفعول نعتیض مرفوع درو خبر مبتدا مصراع ثانی مصراع اوله نیت مقام
تعلیل در محسوس نه یا را ما زبیه جکر شولیه جکر که انلری ذل و هو ان
وقت که کسب ایدر سین زیر اگر چه چولک انش کنار نه طعامله ملودرد بکوب
قینار یعنی اگر چه ذل و هو انله مکسولک از دیا و نغمه سبید را ما مرتبه و حرمتک
انتقا صینه باعث در حاصلی یلجیلک یوزی قاده و تور به سی طولودیمکدر بیت
نام افزود و اب رویم کاست بی توانی به ان منزلت خواست نام مبتدا انکم دیکدر
افزود فعل ماضی مفرد غایب لازم له متعدی بیننده مشترکد بونده لازم در ازیدی یعنی
زیاده اولدی دیکدر خبر مبتدا در اب رویم لایمه و مبتدا کاست کاف عریله فعل ماضی
مفرد غایب لازم له متعدی بیننده مشترکد بونده لازم در اکسدری معناسه خبر
مبتدا در بی توانی از قسزلک و قسزلک معناسه در منزلت خواست لایمه در منزلت
مصدر میمدر حقارت معناسه و خواست فعل ماضی خواستن معناسه یعنی دینمک
محصول انکم زیاده اولدی اما یوزم صوفی اکسدری بس نواسر لوق یکدر دینمک
و مذلت و هو اندن و هو اندن یعنی خلقه عرض حاجت ایدوب عرضی و ناموسی تلف
ایلمکدر نواسر لخله و فقرله کچمنک اولادر حکایت درویشی داضر و بی پیش آمد
کسی گفتش فلان نعمت بی قیاس ارداکی بر حاجت تو واقف کرد دهانا در قضایان
توقف رواندارد گفت من اورا نمیدانم گفت منت رهبری کم دستش بگفت تا بمنزل
انکس در آورد درویش یکی را دید اب فرو هشته و تنه نشسته سخنی نکفت و بازگفت
گفتش چه کردی گفت عطای او بلبای او بخشیدم درویشی و ضرورتی بالری حرف
و حدت نعمت بی قیاس بیانیه در دهانا کاته و ما مولود دیکدر قضایان مصدر
مفعول اضافتیه منت بن سکا دیکدر رهبر وصف ترکیبیه بریدن و وصف
ترکیبیه قولاعرف معناسه و یا حرف مصدر تا حرف نهایت با حرف صله منزلان
کس لایمه در حرف تاکید او در کوردی فرو بونده حرف در اشغه لق معناسه افاده

هسته ماضیدن قسم در لغته صلی و پریش معنانه در اما فر و لغظله صرفتم
معنانه افاده اید بلب مقدم مفعولید طود اغین صرفتمش دیمکده قند تانک ضعی
و نونک سکونیه لغته ایی دیمکده یعنی کسکین اما بوند عیب الوجه اولقند
کنایتد بازگشت کرد و نونک عطای او صدق مفعولنه اضافتد با حرف
صله لقای و لامیه لقایوزد و و کورمکه ده دیر بوند یوز عراد در محض ب
در ویشک او کینه بر ضرورت کدی یعنی بر ضرورت واقع اولدی بر کیمسه اکا دیدک
فلان کیمسه ناک بی قیاس نعمتی وارد را کونک حاجتکه واقف اولور سه امیدد
انی قضا واد ایلمه ده توفی ر واطقان در ویش دیدک بنانی بلم اول کیمسه
دیدک بن سکا قول اغوزلق اید بن در ویشک این طونک اول دیدک کیمسه
نک اوینه ادخال اید بنجه انی یدر کدی در ویش بر شخص کوردی طود اغین صرفتمش
و غضبناک و عیب الوجه او تورمش هیچ سوز سولیموب کیرود و نونک قول اغوز
در ویشه نیلک دیدک در ویش دیدک انک عطا و احسان لقاسته یعنی صورته
بغشلم قطعه میر حاجت نزدیک ترش روی که از روی بدش فرسوده کردی
میر فعل نهی مغز مخاطب بریدندن ایلمه دیمکده حاجت مفعول صریح و نزدیک
غیر صریح یا حرف صلحد ترش روی اضافت لامیه در ترش روی وصف ترکیب
اکشی صورتلو معنانه که حرف تعلیل حوی بد بیائنه و شین ضمیر ترش رویه راجعده
فرسوده لغته اشتمش معنانه در ماضیدن قسم در اما استعمال لرنده اضطراب محض
معنانه در بونک کی صیغه لره اسم مفعول اطلاق اید نلک تبیی یوقایمش فرسودن
ازمکده دین خطا ایلمش زیرا انمک سوده نلک معناسید فرسوده نلک دکل کردی کل
عجاک فتحیه و سکون رایل فعل مضارع مغز مخاطب اولور سین دیمکده صبر و استقامت
مصدر کیردین کل اصلنده دیمکده مولوی کبی و کرمین کبی و عرب تکر لکی کبی
و دولا بکبی و غیر کیم صکره انقلاب معنانه استعمال ایلدیلر بر حاله بر حاله
دونک معنانه بوندند که اولق معنانه استعمال اید لر فا حفظ محض

231

اکتی صورتونک بانه حاجتک ایلمه یعنی عبوس الوجه اولنه عرض حاجت ایلمه زیرا
 چو کین خونیدن و بد مشربیدن بچینور و مضطرب اولور سین یعنی حاجتک بمن
 پس بچینور اولور سین اولوق لازم کلور اکی کوی غم دل باکسی کوی بنفده آسوده کرد
 کوی فعل مضارع مغز مخاطب غم دل لایمه و کوی بینک مقول با حرف صله کسی با حرف
 وحدت با کسی کویک مقدم مفعولید که حرف رابط صفت بنفده الان و بالفعل دیمکدر
 آسوده ماضی در قسم در دیکانش دیمکدر راحت معنایه مخصوص اکی کوکل غنی
 سولر سیک بر کیمیه به سولیه که کو لی یوزندن حالا و بالفعل آسوده و راحت اولاسین یعنی
 کوکل غنی دیمک لازم اولنج بر کیمیه به سولیه که روی خدا نندن سترج و راحت پذیر
 اوله سین شارح بر سی صراع ثانیته معنای کوی یوزندن فرج و سترج اوله
 سین دیش و بر سی سترج عبارتخی ترک ایدوب تعصب طریقله یا لکن فرج عبارتخی
 اسناد ایدوب اعتراض ایلن لیکن بر خصوصه کنده معترض در و صراع ثانیته
 معنای کوی ایل یوزندن اول حاله آسوده و مسرور دونه سین دین معنای بابانه
 دوند مش حکایت خشک سالی در اسکندریه بدیدامد چنانکه عنان طاق
 خلق از دست رفته بود و درهای استار زمین بسته و فریاد اهل زمین باسمان پیوسته
 خشک سال قور قلق بیل یعنی قلق و یاحرف وحدت حرف مصدر دین یا بس سالی
 اسکندریه دن مراد مصر اسکندریه سیر بدید عجم بای عجمه او قور و میلر بای
 عربله اشکاره دیمکدر عنان طاق خلق بیانه و لایمه در درهای اسمک لایمه
 در مجاز مخصوص اسکندریه ده قور قلق بیل ظاهر اولدی شویله که خلق عنان
 طاقی اللرن کمتش ایدی زیاده قلعدن و اچلقدن و کوی قیوسی را وزدنه بغلنش ایدی
 یعنی بغیر یغازدی و یوزندن برکت قالمشدی و اهل زمینک فریاد و فغانی آسمانه
 اولشمش ایدی اچلقدن و قلعدن خلق برینه درویشان یا زانلر نسخه لری تتبع
 ایلماشلر قطعه نه ماند جانور از وحش و طیر و ماهی و مور که بر فلک تشدازی نوایی
 افغالتن جانورونک سکونیه و واولت فحیله جانلر ییکدر زیر و واولت فحیله

ادات نسبت دراز بونده حرف تبیین در وحش انسانله مانوس اولیان حیواندر
 که حرف بیان نشده بونده نرفت معناسه در بی نواجی بی زادی و بی نفعی دیکه
 دود ویش خراسانی حکایه سنده نوانک معناسی بیان ایلیم بونده صحاح فرسیدن
 نغمله تفسیر ایدنه تعرض ایلین بی وجه تعرض ایلش افغانش شبن ضمیر جانور راجعه
محسوس وحش و طیر و ماهی و موردن جانیه قائمه بیکه نواسر لقتن فلکه افغانی کنده
 یعنی کیتدی تشدک فاعلی افغاندر حاصلی جمیع جانلیر محنت و عذابده ایدکی قلند
 عجب که دود دل خلق جمع می شود که ابر کرم د و سیلاب دیده بارانش دود دل خلق
 لایته لرد مجازاً می نشود تقدیر می نمی شود در ضرورت وزن ایچی بویله اولدی
 که بونده حتی معناسه در کرم فعل مضارع مفرد غایب ر کرم یدندن که اصلنده دود
 معناسه در نته که کرمی فعلنده مفصل بیان اولدی علی کل حال ضرورت معناسه استعلا
 نقل طریقله در سیلاب مرکبده سبیلله آیدن سبل عربیدر صوبلی دیکه دیده اضا
 استعاره طریقله در بارانش شبن ضمیر ایه راجعه **محسوس** عجب که چوق اعلیق باش
 دو کمکن و آه و ناله ایلمکن خلقت کوکلی دوتیج بولوت اولوب کونلری سیلابی
 باران اولیه یعنی عجب که خلقت کوکلی دوتیج جمع اولیه که بولوت اوله و کونلری سیلابی
 اول بولوت بیغوری اوله حاصلی بوجمل تجبیدر زیاده آه و ناله و کوبه
 ایلدیلر قلق محنت و عذابندن در چنین سالی محنتی دورازد وستان که سخن در
 او ترکه ادبت خاصه در حضرت بزرگان و بطریق اهلال ارسران در گذشتن هم نشاید
 طایفه بر عجز کوبنده حمل کنند پس درین دوبیت اختصار کنیم که اندکی دلیل بسیار
 بود و شتی نمونه حرواری سالی یا حرف وحدت محنتی یا حرف وحدت محنت تفصیل
 بایندن اسم مفعولده بولکمش دیکه ظاهر بود که پشت انساندن کنایتده دورازده
 دویستان دعاء له در د و ستلردن ایراغ اولسون دین ادایه خلل ویش که حرف رابط
 صفت سخن مبتدا وصف او مصدرک مفعولنه اضا فیدر ترک ادب داخی بولده در
 و خبر مبتدا در خاصه خصوصاً دیکه در تنکه نظامی محزن الاسرارده بیور ربیت هست

در
 سرور

زیاده را تا کی بز خاصه زیاری که بود دستگیر نشد بد ضرورت وزن اینجا در
 حرفت حضور معناسنه در بزرگانه اضافت لامیه در با حرف مصاحبت طریق احوال
 بیابنه سران سرجهت و سوا معناسنه در وان اسم اشارت در وصف محنته در گذشتن
 تجاوزا یلک دیمکد یعنی احوال ایلک نشاید لایق دکل که حرف تعلیل طایفه یا حرف
 وحدت و هم حرف توتل هم حرف وحدت دین خطای سابقی اوزره ذاهبا و لش
 عجز گوینده لامیه در بر عجز گوینده حمل کشد که مقدم مفعولید برین بونده بدین
 معناسنه در زنده که بعضی شرح نسخه ده بویه واقع در با حرف مصاحبت و با حرف
 ظرف کیم فعل مضارع متکلم مع غیره و یا فعل امر متکلم مع غیره در اختصار ایده رز
 و یا ایده لم دیمکد که حرف تعلیل اندکی مبتدا دلیل بسیاری لامیه در و مبتدا ثانی
 بود فعل مضارع مفرد غایب خبر مبتدای ثانی و جمله اسمیه خبر مبتدای اول و ایکی
 یا حرف تنکیر حرف مصدر و حرف وحدت طو تانلر معنا جهتنه ناظر اولما مشل
 مشتی یا حرف وحدت بونده براوج دیمکد نمونه اوزلک دیمکد و هم اضافه فیتچن
 کلمشده خور را اصلنده اشک یوکنه اسم در صکره هر یو که اطلاق ایلد یلر خریف
 ایدوب تور کچه خور دید یلر شول معروف ظرفه و بعضیلر دید یلر خور و غراردن
 در عینی خایه تبدیل ایلد یلر یا حرف وحدت در حرف اصلیه در دینار عندی شول
 نمونه خورای لامیه در محض ~~شول~~ شول بخلین بر قحط و غلامنه ده بر محنت
 دو ستلردن ایراغ اولمش که انک و صفنده سوز سولیک ترک ایدر خصصا اکا
 بر نظرند و طریق اهما لله انک اوصافی ذکی ندن تجاوزا ایدوب کچمکده لایق دکل
 زیرا بعض طایفه گوینده انک عجزنه حمل ایدر لر قادر اولما دی شانسه کوره اینج
 و صفا ایلکه دیر لر پس بویکی بیستله اختصار ایده که از اجق نسنه چوغل
 دبیلی اولور و براوج نسنه بر اشک یوکندن ارتق اولور قطعه کر تر بکشدان
 محنت را تری را دکی نیاید کشت تر تا تاردن مخففه ضرورت وزن
 اینجا بکشد بآنک ضعی و سکون کاف عربیه ضرورت وزن چون تری یا حرف تنکیر

و بادات مفصول در لفظ مشترک در دخی معناسیله غیر بیبند و در کس دیمک
در نیاید گشت گشتن معناسه در شرح دکی برینه بدان یازر لکن صحیح نسخه
لوه مخالف یاز مشل مصلح اگر اول محنتی تاتار اولد که قتلنه تاتاری تعین
ایلد و کی انکیچوند که اول زمان عرب و عجمت پادشاهی هو لگو ایدی و اول جمیع
کافو تاتاری ایدی و تاتار زیاده بیر خم نخو ایا و لور علی الخصوص که کافو اوله تری دخی
انکیچون قتل ایلد کت و یا غیر کیمسه تری اتی قتل ایلد و کیچون اولدر ملک کت حله
بوله محنتی قتل ایلد تاتاری و صاص ایلد کت چند باشد جو جو بغداد ش آب
در زیر وادی جسر حمله کسری و سینک سکونیه کمیلر اوزره قورلان کویری که
بغداد کویروسی بویله دروشین ضمیر مذکور محنته راجع در آب باشد
اسمی و در زیر خبری ادی ایه معطوف بر پشت در زیر کسید مصلح پنجه به کت
بغداد کویروسی کی اوستند ادم التندن صو کجه یعنی اوزرنده ادم التنده صو
اوله آب در زیر فرجینک صو نمسندن کنایت چنین شخصی که طرفی از نعمت او
شیرکی در آن سال نعمت بیکران داشت تنک دستا فراسیم و زردادی و مسافران
سفر نهادی گروهی درویشان از جور فاقه چنان آمده بودند اهنک دعوا او
کردند و مشورت بمن آوردند سر از موافقت باز زدیم و کفتم شخصی یا حرف وحدت
که حرف رابط صفت نعمت بونده وصف و یا صفت معناسه در زیر نعمت مدرحه
مستعمله و اویه اضافت لامیه در نعمت بی کران بیانیه تنک دست و صغیر کبیر
بحسب لغت الی طار یعنی الی یوفقه فقرم کنایت و الف و فو ارات جمع و احرف
صله داری یا حرف حکایه نهادی یا سیده بویله دن کروه بولک دیمکد و یا حرف
و حدت درویشان بدلد کروه دن جور فاقه لامیه در بیان یا حرف صله جانه
کلد بلر انلرده استعمال در جانن اوصاندیلر دیمکد اهنک دعوت او مصدرک
مفعولنه و لامیه اضافت لریده بو کلامدن معلومد که حضرت شیخک درویشی
دعوت ایلش اوله مشورت میلک و واولت و رانک فتحه لر بیلر و شینک سکونیه

و مشورت بمکت فحی و سینک ضعی و واکت سکونیه و شور کاشینک ضعی و واکت
 فحیله بر معنایه در طائشعلق دیمکه سراز موافقت باز دهم باشی انله موافقت
 ایلمکن کبر و اوردیم و اعراض ایلمکن کنایتیه در محصل بو بخاین بر شخص که
 نشند بر مقدار بخا ایشدال اول سنه ده نعت بی نهایه سی و ایدی حاطی
 اهل مکت و قدرت ایدی الی بوفقه اولانله اچیه و التوق و پروردی مسافران
 و غریبه سفره قوردی یعنی ضیافت ایدردی بر بلوک درویشلر فقر جو رندان جانان
 اوصانلر ایدی و انک دعوت و ضیافته قصد ایلدیلر و بکام مشورت کتوردیلر
 یعنی بنمله مشاوره ایلدیلر انله موافقتن اعراض ایلدیم و دیدیم قطعه نخورد
 شیر نیم خورده سک و در بسختی بهیرد اندر غار نخورد فعل یعنی استقبال شیر فاعلی
 نیم خورده نیمه دن و اچیه دن بر کیمسه نک و یا بر نینه نک ان تغنه دیر لر فله معناه
 که عریجه سوردیلر سکه اضافت لامیه درایتک ان یعنی دیمکه در و او حرف حال
 و رایج مفرده حرف شرط اکردن مخففه شرح و او سزاکی یا ز مشلر لیکن صحیح نسخ اول
 مخالف یا ز مشلر بسختی با حرف مصاحبت و یا ظرف و با حرف مصدر غار معناه معنا
 در محصل ارسلان ایت ارتغنی بمن حاله بو که مفارده شدت جوعله اولور سه ده
 تن بیچارگی و کرسنه کی بنه دست و حرف پیش سغله مدار تن مصرع ثانی اولده
 بنه فعلک مقدم مفعول لید با حرف صله بیچارگی کاف های رسیدن بدلد و یا حرف
 مصدر بیچاره لکه دیمکه کرسنه کی کاف عجمک ضعی و واکت سکونی و سینک کسر لیه
 و یا مصدر له اخلق دیمکه بویکی لفظنه بنه فعلک مفعول غیر صریح لید
 بنه با حرف تاکید و نه نونک کسر لیه و های اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطب قور
 دیمکه و او حرف عطف و مدار معناده بنه فعلنه معطوفه و دست مفعول
 و پیش ظرف مکانی و سغله به اضافت لامیه در محصل تنکی بیچاره و اجلفه
 قوی یعنی تسلیم ایله و الکی الحق او کنه احتیاج عرض ایلدیمکن کنایتیه کفر دیدن
 شوق نعت و مال بی هزار هیچ کس شمار بهیج کس با حرف تاکید شمار فعل

نهی مفرد مخاطب صایمه یعنی حساب به اله ~~محکم~~ اگر نعمت و مال الله فرید و نده او
هنرزی هیچ کمبسه صایمه یعنی بی فراوان هیچ صایمه حاصلی انسان برینه
قومه دیمکرد برینان و نیسج برنا اهل لاجورد و طلاست بر دیوار برینان منقش
قماشه جنبه دیوار و نیسج اگر به کمال قماشه دیوار یعنی معتبر قماشه دیوار بر حرف
استعلا نا اهلان زاد نادانند لاجورد معروف و طلا طائف کسرله یا لذر التفتنه دیوار
~~لحوص~~ نادانک اوز زنده برینان ایله نیسج دیوارک اوز زنده لاجورد ایله طلا
کبیر دادات تشبیه مضمر یعنی نا اهلک اوز زنده اگر به کمال قماشه لاجورد التفت
صوبله منقش دیوار در طلا بی عجم اما له ایدوب طلی دیور موسایی موسی و عیسی
عیسی ایله کلری کبی حکایت خاتم طایی را گفتند از خود بزرگتر همت در جهان
دیده یا شنیده روزی چهل شتر قربان کرده بودند و یا امرای عرب بگوشته صحرا برو
رفتیم خارکی را دیدیم که پشته خار فراهم آورده گفتیم بهرمانی خاتم چران روی که خلقی
بر ساط او کرد آمده اند گفت بیت هر که نان از عمل خویش خورد منت خاتم طایی
بند من و با همت و جوار غم دی برتر از خود دیدیم خاتم عرب نانک کسرله اوقو باسم
فاعل وزنی اوزره اما عجم نانک فحیه استعمال اید شارح بری تایی مفتوح اوقو غنه
واقف اولاد و غنم تابه منکر در طایفه اضافه بیانه در طایی اسم مشتق به دین
اصل لقب طایی اولوب نسب شاد زن اولاد و غنه آگاه دکل ایش بزرگتر اسم تفضیل
و همت هانک فحی و کسرله فاعلی معناسنی قصدا را دند دیده ده و شنیده ده اولاد
یا ضمیر خطاب و هجرت حرف تو ستل هنر خطایچو ندر دین قابل خطاب کل ایش روز
یا حرف وحدت چهل فرق امرای عرب لایمه امرای میرک جمعیدر زیر افضیل وزنی
اوزره اولان اسم اکثر بو وزن اوزره جمع اولور فقیرت فقر کی خارکن وصف ترکیبید
کیند ندر دکن قریحی و یا حرف وحدت دکن یولچی دنسه ده جایز اما قوی یارچی
دیمزد بعض شارح دید و کی کبی که حرف بیان و یا حرف رابط صفت بسته دیه
و بیغه دیوار بوند مراد یغندر پس ارقه یوکی دین غلط سولش خانه اضافه

بیانیه در پیشه ده اولان هنر و حیرت ایچوندا دین ایکی وجهله خطا ایلش فتنه
فراهم آورده جمع ایلش دیمکده همان یا حرف صله مملک کسری و هانک سکونیه قنیه
دیر که عریجه ضیف دیر لر ضادک فتحیه و یا حرف مصدر که حرف تعلیل خلقی یا حرف
و حیرت بر حرف استعلا سباط بونده سفره معناسنه در کرم آمده اند جمع اولمشله هر کرم فتنه
هر کس که در خذف و ایصال طریقته ترت اولندی پس که مبتدیان خورد که مقدم
مفعول صریحی و از عمل غیر صریحی عمل خویش لایته خورد و اور سمیله خانک و لایک
فتح لر یله فعل مضارع مفرد غایب بیردیمکده مشت خاتم طایبی مصدرک فاعله
اضافه نبره فعل ثقی مستقبل مفرد غایب ایلتمز دیمکده بوند کوتر من مراد دین
و یان این دیمکده بهمت یا حرف ظرف و یا حرف مصاحبت جوامر دی یا حرف مصدر بر
یوجه رت یعنی علامه حکایه خاتم طایبی به دیدر یلر کند کدن اولورق هتلولو
کیسه جهانده کورمش خاتم دیدر یلر کون فرق دوه قرابان ایلمش ایدم و عرب بکار یله
کوشده صحرا به طشره کتمش ایدک برخار کچی کوردم کرم دیکن یعنی جمع ایلش دیدم یچمن
خاتمک ضیا فتنه وادما زسین کرم بر بلوک خلق ائک ضیا فتنه وادوب سفره سی اوزده
جمع اولمشله خارکت بر بیتله بیر یعنی هر کس که کند یا کسبیله معاش ایدر خاتم طا
یینک متنی کوردم حاصلی ائک متنی یوکنی چکن خاتم دیدر یلر بن این هتله و جوامر
دلکده کندم یوجه رت کوردم یعنی این کندم یزاده بلند هت کوردم حکایت
موسی پیغمبر علیه السلام درویشی رادیدر که از برهنکی بر لب اندر نهان شده بود گفت
یا موسی اعلی بکن تا خدای تعالی مرا کفاف دهد که از بیطافتی بجان امد موسی
علیه السلام دعا کرد تا حق تعالی او را دستکاهی داد پس از چند روزی که از مناجات
پا ز آمد دیدش گرفتار و ضایقی ایشو برو کرد آمده گفت این را چه حالتست گفتند
خمر خورده و عریه کرده و یکی را کشته کنون قصاص میکند درویشی را یا حرف
و حیرت و را اادات مفعول برهنه باده فتح و کمر جازیده و را مفتوح در جلق دیمکده
عریجه عریان دیر لر عینک ضمیمه و کاف عجم های رسیدن بدلد و یا حرف مصدر

چیلقلق دیمکدر باحرف ظرف ریت رانک کمری و کاف عجله قدر دیمکدر عرجه رمل
 دیر لر رانک فحمله و میله سکونیه اندر بانتظمن اولدوغی معنای ظرفیتی تاکیه
 ایدر نهران نونک کسرله کینر لودیمکدر دعایی باحرف وحدت و یا تنکیر باحرف تعلیل
 کفافی یا وحدت و یا تنکیر که حرف تعلیل دستگاه دالک فحی و سین و تانک سکون
 قدرت و مکت دیمکدر و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر حرف وحدت ته تخصیص ایدر
 ایلمن امان نظر ایلمش دستگاه دنفک دایرینه دهده اجات امد یازانلوج
 نسنه لره مخالف یاز مشلر دیر فاعلی موسا و سین ضمر درویش برهنه ده راجعه خلق
 یا حرف تنکیر انوه فتح هنره و سکون نون و ضم یا و های اصلیه ایله حرف معنانه یعنی کیش
 عربده سرخوش **مقصود** حضرت موسا بر درویشی کوردی چیلقلقلق قم ایچنه نهران
 اولش یعنی کندی قمله ستر ایلش دیردی یا موسی بر دعا ایله خدا ابکا کفاف ویره که
 طاقتسر کدن جانن بیزا اولم موسی دعا ایلدی تاحق اکا قدرت و مکت و بریدی
 پنجه کونند نصک که موسی منا جانن کلدی حریفی مواخذ و گرفتار کوردی و او
 خلق کیش جمع اولش دیردی بوکه نه حال اولدی دیردی که غم اچیش و سرخوشله غوغا
 ایلش و برینی قل ایلش شمدی حریفی قصاص ایدر لر بیت کر به مسکین اکی بر
 تخم کجشک از جهان برداشتی کر به مسکین بیایه پرایی عجل فحمله بونده فئات
 معنانه درداشتی حکایت حال ماضی مغرد غایب قنت طوایدی یعنی قنادی اولدی
 تخم معروف کجشک کافاق لی بعضا عجم عربی و بعضی عجمی اوقود یلر و جیم عربده
 کاف ثانیده برداشتی فعل ماضی حکایت حال مغرد غایب جزای شرطدر قالدردی
 دیمکدر **مقصود** مسکین کر به ناک اکی قنادی اولدی سرجه ناک تخمین جهانن
 قالدردی یعنی فرصت الله کمر سه دیناده بر سرجه قومازدی المرق بیت بوبیت شجره
 شجره اخواب اوزا شندن اولدوغی چون شراح بوی نثرظن ایلش که نثرشکلنده یازش
 عاجز باشد که دست و قدرت یابد بر خیزد و دست عاجزان برآید عاجز تقدیر
 شخص عاجز و باشد که اولور که دست قدرت بیایه در و یابد لای مقدم مقصود

رینه

باید بونده بوله معنای نه در باید نند بر خیزد فعل مضارع مغز غایب در بر خیزد نند قالتا
 و او حرف عطف دست عاجزان لامیه و بر تابیدت مقدم مفعول بر حرف تاکید تابید
 فعل مضارع مغز غایب در تابید نند تا فتن دن دینار خطا ایله یلر مخصوص عاجز ^{بون}
 کیمسه اولور که قدرت الی بولور یعنی قادر و النجه قالتا و عاجز الی بولور حاصلی عجز
 اولور که قدرت ال و بر بنجه ضعیف و زبون اولور جور و جفا ایدر نه که عالمه تکرار
 مشاهده ر باشد بونده اولور و اوله معنای نه مستحکم یعنی واقع اولور که عاجز اولان
 کیمسه قوت قدرت صاحبی و النجه یعنی که قدرت ال و بر بنجه عاجز اولان کیمسه
 الین بولور یعنی جفا و از ایدر موسا علیه السلام حکمت جهان افرین اقرار کر و از
 تجاسر خویش استغفار ایدر و لو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض برخواستند
 با حرف صله حکمت جهان افرین لامیه جهان افرین وصف ترکیبیدر تقدیر کما خدا
 جهان افریندر تجاسر تعامل بایندن مصدر در جرأت معنای نه ثلاثی جاسرند پس
 تجاسره کستا خلق دین کستا خلق ایلشد خویشه اضافت لامیه در استغفاره ^{نکته}
 بر کرد لفظی مقدم در لو حرف شرط بسطه فعل ماضی مغز مذکر غایب فعل شرط الله لفظا
 مرفوع فاعلی الرزق رانک کمرله مفعول صریحی لعباده غیر صریحی لبغوا فعل ماضی جمع مذکر
 غایب جواب شرط فی الارض ظرف مکاندر لبغوا فعلنک مخصوص حضرت موسا
 علیه السلام خدانک حکم اقرار ایلدی و کندونک اول حریف ایچو ایلدی و کیمه
 جراتند استغفار ایلدی و مذکور ابتک مضمونی او قودیا و اکی خدا قولین
 رزقی واسع ایلسه بر یوزنده البتّه بری ابری اوزره از غولق ایدر لردی یعنی
 ضعیفی ایلسه بری برینه ظلم ایدر لردی و اکی قوسی فقر ایلسه هلاک اولور لردی
 دیدیلر که بو آیت کریمه اصحاب صفه نک بر طایفه سی حقنه نازل اولدی کرسف
 رزق و غنا طلب ایلدی بیت ما ذا اخاضک یا مغرور فی الخطل حتی هلت
فلیت النمل لم یط ما ذا اسلوب عربیت اویکی و جهله اعراب اولور بیسی
ما اسم استغرام محلا مرفوع مبتدا و ذا اسم موصول الذی معنای نه و اخاض فعل

ماضی مزمر مذکر غایب در افعال بایندن ادخال معنایه اما اصلیه صودیه استعمال
 مستعمل یعنی صویه ادخال ایلک مثلاً اخاض دابة فی اذا اخل هادی بر یعنی وانی
 صویه کیری کلاشی لازمه در افعال نقل بیکله متعدي اولور خاص مخصوص
 خوضانرا بیکاجوف و او پسندن کافخیر مرفوع منصوب محل منصوب مفعول
 فعلیه اعرابدن محلی یوف صله سید زانک و زاصله سیله اعرابدن محل مرفوع
 خبر هادر جمله اسمیه نک اعرابدن محلی یوف جمله ابتدائیه پس معنایه سنه در
 شول که سنی ادخال ایلدی دیمکدر ایکنی وجه اولدکه ماذا مجموعی اسم واحد اعتبار
 اولنه ای شی معنایه محل مرفوع مبتدأ نه سنه دیدکر اخاض جمله فعلیه اعرابدن
 محل مرفوع خبر مبتدأ معنایه ای شی جعلک خایضاً دیمکدر یعنی نه شی داخل
 و محم قلدی دیمکدر یا حرف ندا مغرور منادی مغرور نه مبنی در ضم او زده
 فی الخطر جار مع المجرور اعرابدن محل منصوب مفعول فیه را خاصه فعلک یعنی
 غیر صریح ظرفید خط خای بحجه ایل و طای مهمله نک فتحه لریله اشراف علی الهلا
 کله تفسیر ایدر یعنی هلاکه قریب اولوق حتی بونده تاي تعلیل معنایه در هلاکت
 فعل ماضی مزمر مذکر مخاطبه ضرب بایندن هلاکاً و هلوکاً و مهلکاً و مهلکاً و
 و هلاکاً و مهلکاً کور مصدر لری اسمی هلاکت کور هانک ضمیله مصدر هلاک
 ده کور شدو ذافاً حفظ فلیت فاشطاً محذوفه جوابدیت لامک فتحیه حرفه
 حرف مشربه بالفعله مثل نزل فی یله قرخه دیمکدر لفظاً منصوب اسمیت در
 لم یطر طانک کسر یله فعل جده مزمر مذکر غایب جمله فعلیه اعرابدن محلی
 مرفوع خبر لیت در ایکی را ضرورت وزن ایچون کسرت اشباعیله او قنود کر تقدیر ابر
 متوله اولور بعض شراح لم یطرک طاسی مفتوح او قنوق کرک خطرات طاسه
 قافیه ده موافق اوله دیش و بعضی فتحک جواز نه حکم ایلش ایکن ایکی
 بیله سهوا ایلش زیر اطا و حرکتی خروف و حرکات قافیه ده داخل کله رفتدیر
 لم یطره طافحله در اکسر یله او قنور قافیه ضرور نیچون دین خطا ایلش زیر اطا

رد سووری
 و شعی
 و ابن سید علی
 و لامعی

حالی مذکور کی درامتا را نیک کسری و توله یا سی ضرورت وزن ایچون در قافیه به
 تعلقی یوقدر فثامل مقصود ای مفروسی نه شروع ابتهدی خط نال محله
 ناکیم هلات اولدوت یعنی محوف محله سنی نه نسنه ادخال ایلدی هلاکه سب
 اولدی نه اولدی قرنجه او جمیدی جمیع دللده قرنجه نل قستلنسی ضرب مثله
 و عجمت کی بوندن صکره کلن قطعه ده کندی حضرت شیخ ایراد ایدر و توریده
 قرنجه نل قنادیدر زوایی دیر لر نظم سفله چو جاده آمد و سیم وزرش سیلی
 خواهد محقیقت مرش بوا یکی بی بی با عی دیو یازنلر احوال نظر ن عجب بی بره
 ایشلر و بوظله بیت اطلاق ایلین و شرحنده بیت یازن هنوز بیت بنه دیر لر بیلن
 ایش سفله اصل لغتده سینک فحی و قافک کسر لیه اسم جمده الحق قوم معناسنه
 صکره بعض عرب فانک کسری سینه تقیل ایلدی لر بعد سلب حرکت سین و
 دیدر یلو کنه جمع معناسنه لیکن عجم بوشکلی مفرد ده استعمال ایلدی بونده کی کج
 الحق معناسنه بر را تقدیر یله امدت مقدم مفعولید زرش ضمیر سفلیه راجعه سیلی
 سینک و لامک کسر لیه و یای اصلیه ایله توریده سله معناسنه در ها فزده دیر لر
 سیلینک یا سنک کسره حرکت ویرد یلر ضرورت وزن ایچون دینلر صورتیه سیلی اورمق
 کرک احوال اوزرنه مطلع دکل ایکن بولیه کتابره شرح یازد قلوبچون یا یه کسره
 حرکت ویرمکسنن موز و ندر نته که حضرت مولانا جامی عروضنده بسمله تقطیع
 ایلدکه مفعولن مفعولن فاعلات بیور مشده بونکده اولی مفعولن کلکله ناموز
 اولما نهایتی سایر مضاربعه تقطیعده موافق اولماز لیکن ضرور ویرمشته که
 اوزانی تنبع ایده نه معلومدر نظامینک مخزن الاسرار ی اولی و نل بینک
 خبرت الاسرار ی اولی بسمله ایله واقع اولمش و سایر بیاتل تقطیعده موافق
 دکل لیکن موز و ندر حضرت مولانا جامینک تقطیع ایلدو کی کج سیلی بعض
 شاع اوغلا فخرک اسات حیننده یوزنه اورولن تبا نجه ایله و سایر بیات
 ایلش و بعضی اکسیده اورولن سله به تخصیص ایلش لیکن ایکسیده تخصیصده

خطا ایلش زیر استعمالده اعمده نته که ای بیلنه معلومدر سی سله معناسنه در
و اکامصل اولان هنره وحدت ایچون در دین ایکی جهندن خطا ایلش زیر ابوند
هنر نلک وجودی بوغیکن هنره اثبات ایلش وحدتچون منصوص اولان یا آیین
و حدته دلالتی هنره به حکم ایلش بحقیقت با حروف ظرف و یا حرف مصاحبت بعض
نسخه ده حقیقت برینه ضرورت و شمش برش صغیری کنه سنلیه راجعه محصول
الحق کیسه به که منصب والوت و آنچه کله یعنی بومذکور لمره مالک اوله دتا نندن
نامعقول و ناشایسته ایشار و تکبر و غرور بغیر پس ایلک باشی بالضرورت و بالحقیت
بتاخره ایستراحی کاتادب لازمه این مثل اخر نه حکیمی زمره است موهبات
به که بناشد برش این اسم ایشارده مصراع ثانیه و مشال دن مراد ضرب مثله که
مصراع ثانیدن عبارتده اخادات تاکید و تقریرنه بونده ادات استقام انکاریدر
حکیمی یا حرف وحدت زده است اصلنده زده است در ضرورت وزن ایچون حذف و اتصال
ایلدی محصول بوضرب مثلی بر حکیم اورمیدی یعنی البته اوردیجا قرجه نلک
اول یکله که قنادی اولیه حکیمک سوزی حاصلی بود که قرجه نلک قنادیده زوالی
وقصه دن حصه بود که حضرت موساعلیه السلام دعا ایلدی و کی کیسه نلک غنا
سبب قصاص اولدی حکمت پدر عسل بیاریت ولیکن بسرکچی دارست
کچی وصف ترکیبیده حوادان دار معناسنه زیر اگر چایای مصدر یله حرارته
دیر لر که کسه ذاتی اولسون کسر کسه عارضی جات المزاج دین ذایتیه تخصیص یله
بلاخصص ایلش محصول بو حکمت سابق حکایتنه تمثیل طریقیله واقع اولش بورد
پدرک عسل چوقده اما اوغل حرارت دارد یعنی یا باسی اوغلنه عسل ویرمیدی
بخلندن و خستندن دکلر بل که ضرر نندن خوف ایدر که حرارتی اتره دیو
قورقایدی الله تعالی هر کسی غنی ایلدی و کی اول جهته نندن که هر کس غنا به
تحل ایلن حضرت موسا حقنه دعا ایلدی و کی فقیر کی بیت تمام مقصودی تو
ضح و تنویر ایدر بیت انکس که تو انکرت نمی کرداند اوصلت تو از تو بفر داند

توانی قدرت و قوت صاحبی دیکار و تاخیر خطاب در کرد اند فعل مضارع مفرد
 غایب در کرد ایند ندن بصیر معنای سینه سابقا مذکور اولانی کبی مخصوصا اول کیمه
 که سنی غنی ایلن یعنی الله که سنی اغنیادن و صاحب ثروتند ایلن اول سنی مصلحت
 و سکا لایق و موافق اولانی سندن بکرت بیلور زیرا هر کس غنایه تحمل ایلن فقیر
 ریک نشین کبی که سابقا مرور ایلدی حکایت اعرابی را دیدم در خلقه جوهریان
 بصره حکایت همی کرد که وقتی در بیابان راه گرفته بودم و از زاد معنی بامن چیزی نمائند
 بود دل بر هلاک نهاده بودم که ناگه کیسه یافتیم بر از مرور ایدیم هرگز آن ذوق و شادی
 فراموش نکند پنداشتم که کندم بریانت و باز آن تلخی و ناامیدی که معلوم کردم که
 مرور ایدیم اعراب بریده ده ساکن اولان قومک اسمید و اسم جنس در جمعی اعراب
 کلور پس شیخ اعرابی بیور دو غنی یای وحدتله در وراثات مفعول خلقه
 مراد چار سولر دید جوهریان یا حرف نیت و الف و نون اادات جمع جوهر صا تجارون
 عبارت در خلقه نك اضافتی بیانیه در و بصره لایمه در زاد معنی بیانیه در
 یجی کدند عبارت در نه ایسه پس زاد سفر اچون النان طعام و معنی ذخیره اید
 طعام دین یا نندن سولیش دل بر کلاک نهاده بودم کو کالی هلاک فوشدم یعنی
 هلاک اولغی مفر ایلدم که حرف بیان ناگه کیسه یا حرف وحدت و هنزه حرف
 توسل مرور ایدیم معنی وراثت سکونیه انجودیمکده شادی یا حرف مصدر
 پنداشتم بای عجل کسر لیه فعل ماضی متکلم و حده ظن ایلدم دیمکده کندم
 بران بیانیه کندم کاف عجلت فحیله بغدادی دیمکده بران بونده قاورلش معنای
 در شارح بریسی قورلش بغدادی دید کرد نصکوه بعضیله دید بیکر اوتمه بغداد
 دیش و بعضی شارح قورلش بغدادی در دیر یعنی کند و به اسناد ایدوب اوتمه
 مذکور شارحه استاد ایدوب تعصب ایدوب دخل ایلش لیکن بوقول میخورد
 تلخی و ناامیدی یا لری مصدریه لر در مخصوصا بصره جوهر فروشلی مجلسند
 بر اعراب کوردم یعنی بریده نشین کوردم که حکایت ایلدی که بروقت بیابانده

بولیتر مشدم وزاد معیند بنمله هیچ بر نشه قالماشدی کوی کلکی هلاکه قوم
یعنی موئی مقرر ایدم تا کاه انجودن طوبی بر کیسه بولدم هر کمن اول ذوق شادانی
فراموش ایلن مکه بولد و غمده ظن ایدم که قاوریش بغدای دروکنه اولامید
سزانی واجیلنی که تخصیص یلد یکاه انجوایش قاوریش بغدای دکل ایش
معنی بونده مراد ولادم اولان نشه مناسبه دردین بی معناسویش دالک
ما قبله بروا و ایراد اید نلر زاید ایشلو و باز لفظدن صکره فراموش نکم عبادتی
ذکواید نلر یعنی کتابنه کتور نلر بی فایده ذکر ایشلر قطعه در بیان خشک و
وربک روان تشنه راد در دهان چه درجه صدف ربک رانک کسری و کاف
عجمله قم دیکدر روان صفت مشربته در اققان مناسبه تشنه راد اادات تخصیص
صدف معروف ~~لش~~ قوری بیابانده واققان قده یعنی برتیه قنده تشنه نلر
دهاننده انجونه صدف نه یعنی ایکسی بر ایرم رزیر کسی عطش ایدوب صورنی
قاند ما ز شارحک بریسی صراع اولک مناسبه یعنی در برتیه دیش و بریسی
شوله ظن ایشلر که رلیت روای بیاند و اعتراض ایشلر لیکن مقصوده عدم وصولند
کند و معترض اولش بیت فکم من عائب قولاً صحیحاً واقته من الفهم السقیم مردی
توشه کا وقتاد از پای در کمن بند اوچه درجه خرف مردی توشه بیابانه توشه
از قدر کا وقتاد اصلکی که افتاد ایدی ضرورت و زینچو خذف و ایصال اولدی که حق
رابط صفت و وقتاد و اوله و اویش لغتدم و شدی دیکدر سقوط مناسبه
بستر آج کا و اصلنده که او ایدی اوضیر غایب مردی توشه یه راجعدر وقتاد
فانک کسریله بعضیسنک قولی اوزره و ضمیه بعضسنک و بری برینک قولی
دخل و تعرض ایلد کسری هب فاسددر فارسیه بومقدار بضاعتله بویله معلق
کتابه شرح یازمق غرابند قدر از پای افتاد فعلنه متعلق در در حق ظن
مکنند توشه دیرلر و معروف خرف خاوری معجه ایلد سقسی دیکدر خرفه
سقسی پاره سی دینه اعتراض ایلن زاید ایشلر ~~لش~~ از قییر اویکه

ایقدر دوشه یعنی یورو مکه که طاقت و قدری قالمیه انک قوشاغنه التون
اولق نه سقسی اولق نه یعنی التونله طیراق اکاکوره برابر در زیر بونلر فان
طیورماز قوشقه التون اولنک معناسی بودر که عرب عجم فقراسی التون
واجیه فی قوشاغنه باغلر پس در برینه بر یازنلر معنادن اکاه دکالرا میشب
حکایت یکی از عرب از غایت تشکی می گفت نظم یالت قبل یوما افوز بمنیتی
یا حرف ندا منادی محذوف تقدیری یا الله لیست حرفه حروف مشبهه دن استی
و خبری محذوف لیست الحال کما اننی قبل ظرف افوزه منیه فعلیه وزنی اوزده
اسم در موت معناسه و یا خیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه یوما بدل ظرف
دن یومدن بونده مراد مطلق ظرفه یعنی مطلق وقت پس یوحی تعریف مشهوره
تعریف ایلد که نصکره اما بونده مناسب اولان یومدن مطلق وقت مراد اولقدر
دینه اعتراض ایلین بیتقرب تعصب ایلشد افوز فعل متکلم وحده ظرف بولم
دیمکد یغریا بندن اجوف و اویدر یا حرف جر منیه سیمک ضعی و تونک سکونیه
ان و مراد معناسه در یا متکلم محلا مجرور مضاف الیه و جار و مجرور افوزیه
متعلقه یا الله تولیدی موت و فوتدن اول برکن آرزو مراده
ظفر بولیدم زهر نلاظم رکبتی فاظل املا قربی زهر مجرور در منیه دن بدل اولغله
مرفوع اولغله جایز مبتدای محذوفه خبر اولغله تقدیری تلك المنیه زهر نلاظم
فعل ماضی مفرد مذکر غایب لغته طیا بجه او و مقدره اما بونده مراد موجدن
موج چاریمقد زیرا تلا زبری برینه طوقمغه ده مستعمله رکه رانک ضعی
و کافک سکونیه دیزدیمکد یا خیر متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه
و رکه تقدیر منصوب مفعول به صریحید نلاظم نک و جمله فعلیه صفت زهر
فاظل ان مقداره منصوب جواب تمیزه تقدیری فان اظل در فعل در افعال
ناقصه دن اصیر معناسه فاعلی تحتند مشترا انا عبارت من متکلمدن املا فعل
مضارع متکلم وحده فتح بابنک هموز الایهندن طولدم دیمکد قریه قافک

قافله کسر به طوله دیر که عجم مشک در مینک فحی و شینک سکونیه یا غیر شکم
 و حده محل مجرور مضاف الیه و قرینه تقدیر منصوب مفعول به صریحید املانک
 و جمله فعلیه محل منصوب خبرید اظلالک ^{لشک} منیه دید و کمر بر نهم رکه
 موجی یزی چار بار یعنی بنم مرادم دیزه دک نهم و حاصلی دیزه دک اومغه کیرسم
 و قرینه می طواید را و لسم یعنی نه اولیدی بویه بر اومغه ظفر بولسم اولو محمدن اول
 تلاطم فعل ماضی صورتند کله و کی تضاع قصد یله در حکایت همچنین در
 قاع بسیط مسافری که شده بود و قوت و قوتش نماند و در می و در می چند بیان
 داشت بسیار یکی دید راه نبرد و سختی هلاک شد طایفه بر رسیدند و در ^{شش} بجای
 نهاده دیدند و برخاک بنشسته قاع بونده صحرا مناسنه در یعنی و بسیط بسیط
 مناسنه در یعنی اوزن و کشش حاصلی بول صحرا دیمکدر مسافری یا حرف و حد که
 کاف عجمک ضمیمه یتک دیمکدر که شده بود یتشایدی دیمکدر و قوت و قدرتی
 دخی قوت و توشه سیما نماند قالمش ایدی بر بود تقدیر یله نته اسجاده قاعه
 در بکر دید چکن ندی یعنی مذکور صحرا ده چوق کنز دیا یا حرف صله جای یا حرف
 وحدت راه نبردک مفعول صریح بجای غیر صریح یا حرف مصاحبت سختی یا حرف
 مصدر شدت دیمکدر طایفه یا حرف وحدت و همزه حرف توتل و رها هادات
 جمع در آنچه لردیمکدر در مهانهاده ناک مفعول اولی و پیش مفعول ثانی و محقق
 دید ناک مفعول برخانک بنشسته ناک مفعول غیر صریح و مضمون بیت صریح
^{لشک} مذکور ایکی عربی بیینی اوقیان عرب کی بر بولت صحرا ده بر مسافری
 اولشیدی و قوت و توشه سی قالمشیدی و بلند برج آنچه سیده و ارایدی محرق
 چوقی دولاندی و چکن ندی و بیر یول ایله مدی یعنی سلامت بقاسنه یول
 چیتاره مدی و شدتله هلاک اولدی هلاک اولدی و بی ییره بر یلوك طایفه اینه
 و کورم یلرا آنچه یوزی اوکنه قوش و طراق اوزرینه بوقطعه بازش قطع
 کر همه ز جعفری دارد مردی توشه بر نگیرد کام زر راده تشدید ضرورت وزن

بجای

859

اینجا در جعفریه اضافه بیانیه در جعفر منسوب التون دیگر که ابریکله و خا
 لصلکه مشهور در مردی نوشته بیانیه بر نگردد قالدمان کام کاف بحمله آدم ^{سینه} معناه
 در که عرب خطوه دیر خای بجه نکت ختی و طای مهمله نکت سکونیه و جایز در که
 کاف عربله مراد معناسنه اوله زر قرینه سیله حاصل مقام قرینه سیله زر قرینه
 سیله تعارض اید در محصل مردی نوشته آدم قالدمان از معنی آدم ادا مان حاصل
 حرکت مالک اولیماز کر کسه مالی جمیع جعفری التون ایسه ده مسافر مرده نوشته
 اولیما نجه زرخالص حرکت قوت و بریزد بر التون اکل اولیماز بعض شراح کاف عربله
 کام اولسنده جایز ایلش و بعضی بخوبی رد ایلش لیکن مردی مردود در
 بیابان فقیر سوخته راسلغم پخته به که نقره خام فقیر موخته بیانیه شلغم پخته
 ده بویه در نقره خامه بویه در نقره خام سکه نمیش کوش در محصل بیابان
 سوخته فقره یعنی هوا و کنش سیغنده یا نمش فقره بشمش شلغم خام کوشدن یکد
 زیر شلغم غذا اولور اما سیم خام اولیماز فقره خام سبیکه کوش معناسنه در دین
 مسامحه ایلش حکایت هرگز از دور زمان نالیده بودم و روی از کرد سراسیمه
 در هم نکشیده مکی و حتی که پایم برهنه بود و استطاعت پای پوشی نداشتم جماع
 کوفه در امدم دلتن یکی را دیدم که پای نداشت سپاس و شکر نعمت خو بجای
 آوردم و بری کشتی صبر کردم هرگز اصلنده فادسید شراحک بری اصلا دیملکه تمیز
 ایلش و بری اعتراض ایلش لیکن اعتراضک اصلا اصلی یوف دور زمان لایه
 در مجاز از بر تغییرات زماندن عبارتند زمان ایسه متغیر اولیماز بل که احوال ناس
 متغیر اولور قدر بر نالیده بودم نون حرف نیجا یکلما مشدم دیگر بجضو را و لمتد
 کنایت در کوش اسم مصدر و دوش معناسنه اسمانه اضافه لایه در و فلک
 دیگر مکرر ادانا استناد را لامعنا سنه و حتی یا حرف و صرت که حرف رابط صفت
استطاعت قدرت معناسنه در پای پوش وصف ترکیبیدر پاچ معناسنه و یا
حرف و صرت یا حرف صله جامع کوفه حضرت امام علی مات ایلدی کی جامع دیگر

کوفه شهرتک اندن غریب جامی یوق حضرت شیخک بیورد و غی زمان معونی
اما بوزمان ده جدار اربعه سی قالمشدر با قیسی شهر کوفه کبی خراب و بیابدر
شویله که اثر بنادن نام و نشانی یوقدر قالمشدر آمدن داخل اولدم دلتنگ و صفا
ترکیبیدر کوی کلی طاردیم کرد فست قلبدن کنایتدر شکر نعمت مصدر ^{لنه} دفعه
اضافیدر و حقه اضافه لامیه در برایی صله معناسنه در بی ادات سلب کشت
کاف عربک فتحیه و سکون فایله پشتم فایله پشتم معناسنه در و یا خوف مصدر ^{لنه}
هرگز و در زماندن ایگما مشیدم و کردم ش اسنادن یونم بورقار مشیدم یعنی بیحضر
و مضطرب اولما مشیدم الا بروقت ده که ایا غم چیلق قالمشدر یعنی بالک ایاق قالدن
ایدی و بریاچ المغه قدرتم یوغیدی جامع کوفیه قاسی القلب یعنی کوی طاراضیه
و بیحضور لغله کردم بریسینی ایقینیز کردم یا برایقینیز و یا ایکی ایقینیز پس حقله فتمنه
شکر ایدم و پشتم سیز لغه صبر ایدم که پشتم یوقسه الحمد لله تعالی الم و یا غم صاعدر
دیو اول کیمسه دن عبرت ایدم قطعه مرغ بریاچ چشم مردم سیر کتراز برت تره بر خوات
مرغ ظاهر بود که بونده مراد مرغ خانکیدر یعنی توقا مطلق مرغ کلده نته که استمالا
خلقیدن معلومدر پس مطلق قوشیه بیان ایدن لر اصابت ایلمشدر بریانه اضافه
بیانیه در یا خوف صله چشم مردم سیر لامیه و بیانیه در طوقا ادمک کوزینه دیمکدر
برت تره تشدید ضرورت وزن ایچون در و اضافه لامیه در تره نور کیده ده بوسله
در خوات بونده سفره معناسنه در ^{لنه} پشتمش طاوق طوق کشینک کوزینه تره
یبراغندن سفره سنده اکسکو کدر یعنی اندن بی قدر و بی قیمتدر حاصلی بی اعتبار
در زیر اطوق لغندن کوزنه کورغن وان که رادستگاه و قدرت نیست شلغم پخته
مرغ بریانت وان که را اصلنده وان کس راد حذف و ایصال طریقله ترک اولند
دستگاه و قدرت عطف تفسیری شکیدر شلغم پخته بیانیه مرغ بریاند بوسله
در ^{لنه} اما اول کیمسه نک که قدرت و مکنی یوقدر یعنی فقیر اولان کیمسه به
بشتمش طاوقدر یعنی بشتمش طوق کبی خوره کچر حاصلی اشتاهه طایر در حکایت

یکی از ملوک تنی چند از خا صان در شکار کا هی بزمستان از عمارت دور افتاد شب
 در آمد خانه دهقانی دیدند ملک گفت شب آنجا روید تا زحمت سرما نباشد یکی
 از وزیران گفت لایق قدر پادشاهان نباشد اینجا خانه دهقانی رکیک بر من هم
 اینجا خیمه زنیم و آتش افروزم از خا صان تنی چند بیایند در با حرف ظفر زستان
 زانکه و میمک کسره لرله قیش دیمکده خانه دهقانی لامیه در و با حرف و حد
 رویم فعل امر متکلم مع الغیر کیده لم دیمکده تا حرف تعلیل زحمت سرما لامیه صوق
 زحمتی اینجا افتعال بایندن مصدر در صفتی دیمکده رکیک ضعیف دیمکده زنیم
 و افروزم فعل متکلم مع الغیر در زنید ندن و افروزم ندن ^{لک} پادشاه لردن
 برسی خا صردن برنجه شعله شکار ها هک برنده قیش کوئی عمارت ندن ابراق
 دوشدی یعنی اولدوغی شهر ندن دور دوشدی کچه کلدی بر کوکلی اومی کوردیلر
 پادشاه دیدی کچه انده کیدم لم تا کیم صوق زحمتی چکیه لم و وزاردن برسی بدی
 پادشاه لک قدر نه لایق دکلدر بر ضعیف کو یلنت خانه سنه پناه ایلمک یعنی ان
 صفتی بونده چادر قورالم و آتش یا لکلند ^{چون} دهقان را خبر شد ما حضری از طعام
 ترتیب کرد و پیش سلطان برد و زمین خدمت برسید و گفت قدر بلند سلطان
 بدین قدر نازل نشدی ولیکن نخور ^{استند} که قدر دهقان بلند شود دهقان را
 را ادا ت مفعول ما حضری یا حرف وحدت بر ما حضری دیمکده ز بر ما اسم موصول حض
 فعل ماضی مفرم مذکر غایب صله سید الذی ^{حضرت} می کرد از طعام ما حضری بیاند
 ما حضر ترتیب کرد که مقدم مفعولید زمین خدمت لامیه در قدر قافله فتحی
 و دالک سکونیه مقدار معنایه بلند اضافه بیایند و سلطان لامیه بدین دال
 همزه دن بدلدر اشارتده پادشاهک خانه سنه مهمان اولغه قدر قافله و دالک
 فتحه لرله مقدار معنایه در تازل نشدی الحق اولما زدی یعنی مرتبه سنه ^{شده}
^{لک} دهقانه خبر اولدی پادشاه الک خانه سنه میل ایدوب وزیر مانع اولدوغی
 طعام ندن ما حضر ترتیب ایدوب پادشاه اوکته ایلمدی و زمین خدمتی بوس ایلمدی

و در یکی پادشاهک بلند مقداری بنم خانه مها اولمغله نازل اولمزدی یعنی قدر نه
 نقصان کلزدی و لیکن ایستد یلکه دهقانک قدری بلند اوله ملک را سخن
 گفتن او مطبوع آمد شیانگاه بمنزل او نقل کردند باسدان خلعت و نعمت بخشید
 شنیدم که در رکاب ملک قدری چند میرفت و میگفت مخصوصاً پادشاهه انک
 سوز سولسی مطبوع و مقبول کلدی کچه سی یعنی همان اول کچه انک منزله نقل
 ایلد یلر اینه سی پادشاهه اکا خلعت و نعمت بغلشدی ایستد که پادشاهک اوز نکینده
 برنجه قدم یعنی برنج ایاق کیدردی و سولردی قطعه ز قدر شوکت سلطان نکشت
چیزی که زالتفات بمهرمان سرای دهقان شوکت شینک و کافک فتحه لریله و سکون
واوله شدت و حرب یعنی قتی صواش و الت حربیه کامل کیرمک حاصلی الت حوی
تمام اوستنه المغه دیرلر اما عجم هیبت و عظمت معناسنه استعمال باید سلطانها
لامیه در نکشت کاف عجمک فتحیه فعل ماضی مفرده غایب اولمزدی دیمکدر ز بر اگشتن و
و کرم ندن مترادف لرد و اصلنده و دوندنک معناسنه در سابقا ذکری ایلد و کمن کی هرنه و جهله
اولور سه دوندنک بوندنن انتقال معناسنه مستعمله شراب شرکیه دوندنک کی پس
صیورت معناسنه استعمال بوندنند و حافظ فانه من المرات فی هذه اللغة چیزی
یا حرف وحدت که کاف عربیه فتحیه اکسکدر ناقص معناسنه نکشتک چیزی خبر اسم
و که خبری زالتفات نکشته متعلق زای مفرده ازدن مخففه و تخفیف مفرده نسخه
لرده و افعدر حاصلی بو خبرده ایکسیده جایز در بلاغ و التفات افعال بابند
در لغته کیدر کن باشی اردنه دوندنک ببقعه دیرلر اما استعمالده مطلق بقعه
دیرلر یا حرف صله مهمان سرای ترکیب مزجی در اصلنده سرای مهمانند قونق اوی معنا
روم ایلنده غرب خانه دیرلر دهقانه اضافت لامیه در و یا حرف وحدت و یا تکیه
پادشاهک عظیم قدر ندن و عظمت و هیبتدن هیچ برنسه اکسک اولمادی یعنی
هیچ نقصان و برمدی بر یکیت و ضعیف کویلیک مهمان سراینه التفات ایلماکدن
یعنی بر ضعیف کویلیک اوینه نزول ایدوب قونق اولمقدن شان سلطنته نقصا

سند

ویریدی کلاه کوشه دهقان بافتاب رسیده که سایه بر ترش افکند چون تو سلطان
کلاه کوشه هائیکه سکونیه ترکیب منجمیده اصلنده کوشه کلاه ایدی اضافه
کلاه اوچی دیگر دهقانه اضافه لامیه دریا حرف صله افتاب فائیکه سکونیه
کنش رسید فعل ماضی مغز غایب فاعلی مخنده کلاه کوشه راجع ضمیر درو افتاب
مفعول مرجح که حرف تعلیل سایه کو که بر حرف استعلا سرش شاین ضمیر دهقانه
راجع افکند فعل ماضی مغز غایب فاعلی سلطان و مفعول مرجح سایه درو بر ترش
غیر مرجح سلطانی یاسی حرف وحدت و یانته کبریا کوبلینک برکی اوچی
قد و شرف ذلت افتابه ایرشدی یعنی دهقان مکرم و معزز اولدی زیبا باشنه
سایه صالیدی سنک کی بر عظیم الشان پادشاه حاصلی سلاطین هاشمه در
کیمت که باشنه سایه رافت و عنایت صالسه قد و شرف صاحبی اولور حکایت
کدایی هول را حکایت کنند که نعت و افراد است یکی از ملوک گفت می نمایم مال
بیکران داری و ما را امر می هست که بیرخی از آن دستگیر یکنی بحکم عاریت چون
ارتفاع ولایت رسد و فاکو ده شود گفت لایق قدر بلند خداوند جهان بناشه
دست همت بمال چون من کدایی الوده کون که جو جو فراهم آورده ام گفت غم نیست
که بتا تا رسید هم که الخبیثات الخبیثین کدایی یا حرف وحدت هول مخوف یعنی قورق
یعنی هر کس بویله دلخی اولمادن خوف ایدردی شریافته مولانا مصلح الدین لاریدن
سؤال ایلم که کدایی هول کیمید دیدی که شول کدادر که سؤال ایلمد و کی کیمیده دن
المایحه اولیه که عرب اکاذ و الوجه الوقاح در کدایه صفت در بعض نسخه ده اضافه
واقعه بیاینه طریقه را اذات مفعول کشده کدایه مفعول اولی و حکایت ثانیه
که حرف بیان و یا حرف رابط صفت نعت و افر بیاینه و داشتک مقدم مفعول
غاید فعل مضارع مغز غایب مبنی للمفعول معنایه کورینورده بمکدر که حرف بیامال
بیکران بیاینه مال بچید دیگر دگران کاف عربک فتحیه حد غایت معنایه در
فعل مضارع مغز مخاطب طو تا رسیدن یعنی سنک وارد می کند می یا حرف وحدت

با حرف مصاحبت بر خ بانك فحمله بعض معناسه در يا حرف وحدت بر مقدار يله ر
ديكدر دستكير وصف تركيب ديكر پيداندن ال طوحي ديكر باي مصدر يله معنا
معناسه در كني فعل مضارع مفرد مخاطب عاريت بانك تشديد يله قرض معناسه
مراد در چون ادا ت تعليل ارتفاع ولايت مصدر ك فاعله اضافتيد كرده شود كره
انضمام يله شود فعل مضارع مبني للمفعول معناسين افاده ايدركفت كداد يدي لا يعلق
قدرة اضافتي اسم فاعلك مفعولنه در و قدرك بلندة بيانيه و بلندت خدا و نده خدا
جهانه لاميه رود دست هت بيانيه با حرف مصاحبت مال چون من لاميه كدايي يا
حرف وحدت الوده كرم الوده بولشك ديكر در حرف تعليل جو جو يعني جبه جبه
حاصلي زارد يكر فرهاد آورده ام جمع ايلشم ديكر كفت پادشاه ديد يكي بناتار
يا حرف صله تاتار بونده كفار معناسه در زير اول زمانده بعض سلاطين هو لا كوي
جزيه طريقه مال تعيين ايلشدي بعض نشخه ده بكافران دوششكه خبيثات
خبيثك جمعيد مراد ايلرم يكر ~~مخصوص~~ بر قور فتح دلخي حكايه ايد لر كه
وافر مال نعمتي و اريدي پادشاه لرون بريسي كاد يدي شوبله كوي نو كه بيحد و بيقياس
مالك و اربيعم ايسه بر محمد ايشمز و اركي بر مقدار يله بيزه عاريت و دين طريقه معنا
و دستكير لك ايد رسك ~~مخصوص~~ ايريشينه و فالولند يعني قرض طريقه ايلشم
غصب طريقه دكل كداد يدي جهان پادشاهنك بلند قدر نه لايقه كل هتي
الني بنم كني بر كدائك ماليله الوده ايلك يعني بولشدر من كه از راز جمع ايلشم
پادشاه ديد ي غم دكل كه سندن الاجا غم مالي فر تاتار نه ويره جكم زير اخبشدر
خبشدر اچوندر يعني سندن الاجا غم مراد ايسه غم دكل زير آني كافره ويره جكم
مردار در مرداره لايقه بيت قالوا عجين الكسرايس بطاهر قلنا نشد يه
شقق الميز عجين فعيل بمعنا مفعولدر يعني خير كس كافك كسر يله و سكون
لامله الحكيه جاي يله بنجره لري اندن دوزر لر عجين الكس جرد فطيفه كني دريس
اسمي تحتنده عجيبه راجع ضمير بطاهر لري زائده محلا منصوب خبري قلنا

جواب قالوا نشد فعل مضارع نفس متكلم مع الغير و نصربا بک مصاعفند سده
 ایدة رز مثلاً برکن کی و یا بود کی با غنمغه و اصلاح ایلمکه استعمال ایدر لر به نسیده
 متعلقه و ضمیر عجبین کسه راجع در شقوق المبرز لایمه شقوق شقک جمیع
 اصلنده مصدر در اما بونده یارق و کدک مراد در مبرز رانک رای اوزره نقد میله
 اسم مکان در محل یوقا بروز معناسنه یعنی چقیق بر مراد خلاد و ~~کس~~ دبدیلر که
 کرج و لپی خیری طاهر دکلده یعنی ناپاکد بریز بولیه دینلرت جوابنده دیدک باس تو
 یعنی قیدماز زیر انکله ادجانده یارق لوفی و دلکری بی سدا ایدر رز بیت کراب چاه
 نغزانی نه پالک است جهود مردمه میشویم چه پاکست اب چاه نغزانی لایمه
 لرد نغزانی شامده بر کوبه دیر لر بو طایفه اندن ظهور یا بشد یا حرف نسبت در
 نه پاکست ناپاکست معناسنه در جهود مرد بیانیه در بای بطینله میشویم فعل مضارع
 متكلم و حده در شویید ندن ~~کس~~ اکس پت پرست کافزک قوسی صوب پالک
 دکل ایسه یعنی ناپالک ایسه قیدماز زیر انکله اولمش جهودی یورم حاصلی مرداری
 مرد ار ایلده یورم شنیدم که سراز فرمان ملک باز زد و حجت آوردن گرفت و شرع
 چشمی کرد ملک فرمود تا مضمون خطاب از وزیر جو و توبیخ مستخلص کرد نذر فرمان
 ملک مصدرک فاعلنه اضافتیه باز رد گیر و اوردی یعنی ملک قولنه اطاعت
 ایلدی و سرکشک ایلدی شوق چشم بونده یوزن و حشری معناسنه در و یا
 مصدر تا حرف تعلیل زجر و توبیخ بونده عطف تفسیری شکلیدر شرنش معناسنه
 مستخلص ملک فتحیله اسم مفعول استغفار بایندن ~~کس~~ ایستدم که ملک
 فرمانندن یا شتی دو تدردی یعنی سوزنی قبول ایلدی و دلیل و حجت کتور مکه
 باشلدی و ادب سیزلک و کستا خلق ایلمکه پادشاه یورژی تا کیم مضمون خطاب بخ
 یعنی یورد و بخ مقدار ی مالی اندن زجر و توبیخله یعنی سرنش و غضبه استغفار
 ایلدی یلر شوی با طافت چو بر نیاید کار سربیه بی حرمی کشد ناچار بر نیاید حاصل
 اولماز دیمکه در سرتهدیری سرش در سربونده اوج دیمکه یعنی حدی و غایتی دیمکه

شین ضمیر کاره راجعه یا حرف صله بی ادان سلب حرمتی یا حرف مصدر گشت فعل
 مضارع مفرد غایب مبنی للمفعول معنای چکاره بیکار فاعلی کاره راجع ضمیر من
 تأمل تدبر یعنی منقلب اولو نه که دیر اشراف سر که به چکاره ناچار بالضروری
 دیکار **مخصوص** لطافت و رفقا و ملا عتبه چونکه ایش حاصل اولیه یعنی
 ایلکله بر محنت تمبیه حد و غایتی حرمتی لک له مخرو محمول و منقلب اولو
 حاصل حرمتی لکه مؤدی اولو بالضروری هر که بر خویشتن بخشاید
 کو بخشید برو کسی شاید هر که یعنی هر کس که بر حرف صله خویشتن کنی
 معنای در بخشاید فعل نفی مستقبل مفرد غایب بخشاید ندن ترجم ایلند
 دیکار که حرف شرط بخشید فعل نفی مستقبل مفرد غایب بخشید ندن متر کدر اسر لکه
 بفشلق بینده بونده اسر کمت معنای در بخشود ندن مشق در دین لغوش
 شاید لا یقدر **مخصوص** هر کس که کند وید ترجم ایلن اگر کیسه اکان ترجم ایلن سه
 لایق سزاوار در حکایت بازار کانی را دیدم که صد و پنجاه شتر بار داشت و چهل
 بنده و خدمتکار شعی در جزیره کیش مرا بجزیره خویش برد و همه شب بنار امید از
 سخنهای پریشان گفتن که فلان ابن ازم بزرگستانت و فلان بضاعت بهندستان
 و این کاغد قبالة فلان زمینست و فلان چیز فلان زمین کاه گفتی که خاطر لکند
 دارم که هوا بجای خوش است و کاه گفتی که دریای مغرب مشق شست سفد یا سفرد
 دیگر و پیشست کنان کوه شود بقیت عمر خود بکوشنه بنشینم و ترک تجارت
 کنم ان کدام سفرست گفت کورم پارسی بچین خواهم بردن شنیدم که اجبا اعظم
 قیمت دارد و از انجا کاسه چینی بروم اورم و دریایی روی بهند و پولاد
 هنری بجلب و یکینه حلبی بین و برد یابی بیارس و از ان بس ترک تجارت
 کنم و بعد کافی بتشینم چندین ازین مالخویا فروخواند که پیش طاق گشت
 مانند گفت ای سعدی تو نیز بختی بکوی از انها که دیده و شنیده گفتم شتر باره
 دوه یوکی جزیره کیش سرحد هند در جزیره نک اسمید بنار امید فصل

از این
 از این

۳۴

فنی مستقبله غایب از املداری یعنی دیگرنداری ارامیدن ایناز فتح هغه امله
 شریک دیکند اورتقا معناسنه بترکستان باحرف ظرف بضاعت بونده سرمایه
 در قبالة فتح قافله قاضی مکتوب فلانده اضافت لایته در ضمن کفیل معناسنه
 خاطر اسکندریه فکر اسکندریه دیکند که حرف تعلیل هوایی یا حرف تنکیر هو
 ابتدا و خوش خبری نه یعنی اسکندریه یکم که حرف تعلیل دریای مغرب لایته
 و ابتدا مشقش خبری دریای مغرب یرینه دیار عرب یا زلزله متنی تنبع ایلماشلر
 سفری دیکن دید و کندن یا و حدتله معلوم در که متعدد اسفار که مسافات
 بعیده واقع اولوب بر سفر عتداید کرده شود ایلمشش اوله بگوینده باحرف وحدت
 و هغه حرف توسل ترک تجارت مصدرک مفعولنه اضافتید کدام فنی دیکند
 کو کرده ایکی کاف بحمله عربیله کو کرده دید کاربی در که عرب کبرت دیر یار سه اضافت
 بیانیه در کاشه چینی ده بیانیه در دیبای دومیده بویله در پولاد هندو ده
 بویله در پولاد چلک دمرایکینه حلبیه بویله بود بیانیه بویله در برد بر نوع الحیه
 در که یمن کلو اکثر مکه خلعتی ای کر چندان اولقدر دیکند ازین بوزلگی دیکند
 یعنی تشبیه افاده ایدنته که سابقا بیان اولدجا مالکون فک فاسد دیکند فرو
 ادات تاکید خوانند او قودی یعنی سولیدجا که حرف بیان بیش زاده طاق گفتن
 مصدرک مفعولنه اضافتی در ~~مکتوب~~ بر باز رکابی کوردم یوزالیه دوه
 یوکی تجارت اسبابنه مالک ایدی و قرق عدد قولله خد منکاره بر کچه جزیره
 کیش ده بویله کند و محرم سنه ایلندجا و بتون کچه آرام ایلدی بریشان سوزلر
 سولیکند که فلان شریک ترکستانده در و فلان بضاعت هندوستانده و بوکاغد
 فلان برت قبالة سید و فلان نسنه به فلان کیمسه کینلدر که دیر که خاطر اسد
 اسکندریه سفر ایلکدر که هوا خوشدر و که دیر دیکه یوق دریای مغرب مشق
 یعنی فخر و کتاردن و لو اندانن بعض نشه ده دریای مغرب یرینه دیار عرب
 واقع در فتنه برای سعدی او مکه بر سفر مدحی وار کئی اول سفر ایلمشش اولور سه

بقیه عمره برکوشه ده او تورم و تجاری ترک ایدرم شیخ دیریدم که اول سفر فی
سفر دی بهی فارسی گوگردی چینی رومه کتورم و روحی دیبایی هند و بولاد
هندی حلب شیشه سی یمنه و برد بایسی فارسه و اندن صکره تجاری
ترک ایدرم و برد کانه او تورم اولقدر بونک کی مالخو لیایی او قودی که ارتق ^{بلک}
طایفی قالدی اندن صکره ای سحر دی سنده برسوز سوبلیه اندن که کورش
من و ایشتمش من یعنی کورگر کردن و ایشتم کلر کردن بنده دیدم نظم ان شنید ^{ستی}
که در صحرای غور بار سالای بیفتاد از ستور ان اسم اشارت در بیت ثانیه شنید ^{ستی}
شین و تا اذات خبر و باضیر خطاب ایشتمش مسکده دیم کرد صحرای غور بیانیه
غور یکید بریسی نهامه ایله یمن مابینده اولاند و بریسی دخی هند ایله بلخ
اراسته در نته که انوری شعر نند فهم اولور بار سالار پارایی عربله و سکون
رایله یو کرد و سالار او لویه دیر لمراد تجار داراسته کاروان باشی دید کلری
بازرگان در بس باری پارایی عجمیله اعتبار ایدوب یلدر معنانه اخذ ایدنلر
و معناسی کن یل بر سالاری دینلر ترکیب فارسیه غریب متصرفلر و بر تصرفن
صکره تصرف خاص ایدوب باری بار عربیله سالاره اضافت ایدوب سالارک باری
دین غریب تصرف ایشتمش غایت بر مقدار بضاعت و مطالعه ایله صحیح معنایه و اصل
اولنه اعتراض ایلکده بیت فکرم من عائب قولا صحیحاً واقعه من العرم السقیم
ستور دوار معنانه درات و قطر و غیر بریسی کی حاصلی بنت مراد در محصل
ای ایشتمش میسنکه صحرای غوره بر کاروان باشی دوار دن دوشدی یعنی
دوشد و کین ایشتمش کی گفت چشم تنک دنیا دارا باقناعت پر کنه یا خا کو
گفت فاعلی بار سالار در جسم تنک بیانیته در طار کوزی یعنی حج کوزی دنیا
دارا اضافتی لامیه در دنیا دار وصف ترکیبید مالدان و خزینه دار کجا اهل
دنیا و محبت دنیا دیم کرد با عربیده اما کی درگاه ابتدای کلامده و گاه مقام عظمه
واقعه خالک کو لامیه در مقبره طبرانی می کرد ~~محصل~~ بار سالار دوار دن

دو شجک دیدی دینا دارتاج کو زینجی یعنی مالله طوعیا زکوزین یا قناعت براید
 و یا مقبره طراغی یعنی یا قناعت کو زینجی طو یور و یا اولد که مقبره ترا بی بولگی
 بیتنی رباعی یاز نلر اقسام شعری غریب بیلور لریش حکایت مالدار کی راشنیدم
 که بچل چنان مشهور بود که خانم طایبی بسنخا ظاهر حالش بنمت ارسته و خست
 نفس جلی دور نهادهش همچنان ممکن که نانی بجایی از دست ندادی و کره ایی
 هریره را بلقمه نواختی و سکت اصحاب کهنه را استخوانی بنساختی فی الجمله
 خانه او را کسی ندید که در کشاده و سفره او را سر کشاده میخا با حرف مض
 خانم طایبی بیایه بسنخا با حرف مصاحبت ظاهر حالش لایمه ارسته بنش
 یعنی معور و خست نفس جلی مصدرک فاعلنه و بیایه اضافله دید جلی
 خلقی دیمکده خانک کسر لیه و یا حرف نسبت برادیش دیمکده نهاد طبع معنای
 در ممکن تفعل باینده اسم فاعله در ثابت معنای که حرف بیان نانی یا حرف
 وحد بجایی با حرف مقابله و یا حرف وحدت نداری یا حرف حکایه و کره کدی
 کاف عجمک ضعی و رانک سکونیه ابی هریره به اضافت تعظما در و یا حرف
 تخصیص یا حرف مصاحبت لقمه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل نواختی فعل
 ننی ماضی مزید غایب و یا حرف حکایت نواختن دن او خشمق او خشمزدی یعنی
 رعایت ایلزدی کهنه را ادا ت مفعول اصحاب کهنه سکند دیمکده بنساختی
 فعل ننی ماضی مزید غایب و یا حرف حکایه انداختن دن انمزدی دیمکده فی الجمله
 حاصل کلام خانه اولایه و یا حرف تخصیص ندیدی یا حرف حکایه کو مزید
 دیمکده در کشاده قیوسی اچق دیمکده سفره او را ادا ت تخصیص سر کشاده
 بونده اوست معنای در او سجا اچق دیمکده بر مالدار کی اشته
 که بخلله شولیه مشهور دیدی که خانم طایبی سخاده و کرمله یعنی خانم طایبی
 سخا و کرمله بنجه که مشهور و نامدار مذکور مالدار بخلله او بیه مشهور
 دیدی ظاهر حالی نمشکه مزین و برارسته یعنی نغمتی چوق ایدری و نمشکه

و بخل چلبی طبعند شویله ممکن اید که برانگی بر جانده دکشن دی یعنی بانده
امک جانده عزیز ایدی و ابوهریر حضرتک کد یسینی بر لقمه ایلله او خشمزدی یعنی بر لقمه
و یروپ رعایت ایلن دی و اصحاب کهنک انسه کملک انما زدی ایکسنتک بیلله
رعایتنه استحقاقی و اریکن حاصل کلام انک اوینک قیوسی کیمسه اچوقورمز
حاصلی کیمسه اوکنه سفره چکزدی یعنی هیچ بر کیمسه یه اتمک بیدرزدی بیت
در ویش یجن بوی طعاش شنیدی مرغ از پسران خوردن اور بزه بچندی
در ویش یعنی فقر یجن با حرف زاید بوی طعام لامیه و شین مذکور بخیله زاهد
نشیدی فعل فنی حال ماضی مزم غایب بونده دویمازدی دیکدو مجازا ایشمک
معنا سنه دکدر سراج ظن ایلد و کی بور ترقوی طویماز دی بر مرغ طاهر مراد مرغ
خانکیدر یعنی طایق مطلق مرغ دکدر پس بای عجله از و صوت معنا سنه
در نان خوردنه اضافتی لامیه در نان خوردنک مقدم مفعولیدر اویه اضافتی
لامیه در زیره در کو ندی معنا سنه در بونده مراد اتمک خوردنه سیم مراد در بچندی
فعل فنی ماضی مزم غایب و یا حرف حکایت و یرمزدی یعنی دیو شرمزدی دیکدو
یعنی خسا سندن اتمک دو کوندی بیلله دیو شروب یردی لخصه
فقر یعنی فقر اجنسی طعامنک قوفوسدن غیر یسینی طویماز دی یعنی بولدن پشن
طعامنک قوفوسینی انحق استشام ایدر دیکایوزین کورمک و یا اکل ایلک
هر کون میسرم کل ایدی طاوف دخی انک بیک و اتمک بیدر و کنده نصکده اتمک
او اغین دیو شرمزدی یعنی کندو دیو شروب یردی طاوغه قالمماز دیکایزاده
خسا سندن شنیدم که بدر بای مغرب راه مصر مرکفته بود و خیال فرعون در
قوله تعالی حتی اذا در که الغرق راه مصر لامیه و برکن فته نک مقدم مفعول فی خیال
فرعون بی بیانیه و راه مصر مصطفی تقدیری خیال فرعون در مرکفته بود
اذا ادات شرط ادولک فعل ماضی مزم مذکر غایب در افعال بایند و ضمیر فرعون
راجع محلا منصوب مفعول غرق لفظا مرفوع فاعلی مذکور کلام فرعون نک

243

حقیقه نازل اولان ایت کریمه نیک بعضیدر ~~محمود~~ ایستدم که مغرب دریا سنده
 مصریونی طوئشیدجا یعنی مصره کیدردی و فرعونیه منسوب خیالی یعنی تکبر و غرور
 باشند طوئشیدجا حتی اکا غرق اولوق ایرشد که ناکاه باد مخالف کرم کشتی
 برآمد چنانکه گفته اند ~~محمود~~ حریف فرعون کبی غرور له مصره کیدر کن ناکاه
 مخالف بل کبی اطرافنه طولا ندی کرم آمد طولا ندی دیمکدر شولیه که دیشلدر
 بیت باطبع ملولت چه کند دل که نسازد شرطه هوه و فی بنود لایق کشتی باحق
 مصاحبت و یا حرف صله طبع ملول بیانیه و تاجی ضمیر خطاب اضافتله لایقه چه
 کند بوندهینه لایقه در مالک و قادر در دیمکدر کنت فاعلی که حرف بیان
 نسازد فعل فی استقبال مفرد غایب او عبیه دیمکدر یعنی موافقت ایلیه فاعلی
 دلدر جمیع شراح یای مکسوره ایله یازمشل لیکن خطا ایشلدر که بونده یا ایله
 اوجه معناسنی اولماز شرط شینک فتحیه یو یوز دیمکدر یای اسمیدر موافق
 بلک اسمیدر دینلر فکر سیرسولیشلدر بر موافق بل کشته لایق اولمغک معناسنی
 یوقدر ادنی فکر مالک اولان بیلور و فی یا حرف تنکیر لایق کشتی اسم فاعلک
 منقولنه اضافتیدر ~~محمود~~ کوکل یته مالکدر که سنک ملول طبعکه او عبیه
 یعنی موافق اولیه حاصلی موافقا و بسی ضروریدر بر اصاحیانی اقتضایدر
 یعنی موافقت ایدر سه بالطبع ایلن بل که بالعبر الیونیه که ربح شرطه بالطبع هر کشتی
 یه لایق اولماز مثله مصره کیدر کن کشتی یه یو یوز لایقدر اما کلنه لایق و کلد
 بل که لدوز لایقدر مصراع اوله نسبت مقام تعلیل ده واقعدر دست دعا بر آورد
 و فریادی فایده کرم ن گرفت قال الله تعالی فاذا انکبوا فی الفلک دعوا الله ^{مخلصین}
 دست دعا لایقه مجازا بر آورد قالدر دی دیمکدر یوقاری کوردی دیمک
 دکلدر فریادی فایده بیانیه کرم ن گرفت ایلکه باشلدر یعنی شروع ایلدی
 اذا ادات شرط رکبوا فعل ماضی جمع مذکر غایب در علم بایندن فی کرم بنسبه
 دیمکدر فی الفلک فی جر رکبوا فعلنه متعلق در فلک فاعلک ضعی و لامک سکون

کشتی معناسنه در بوکلام شریف بر محذوف کلامه متظلم که بونده بودند اول شرح
 حال شرکین اکادالات اید و بمقامه مفصل بیانی مؤید در محذوف شیک بر
 کلامی ناکاه باد مخالف کلامه مربوطه دعا الی قال در دعا یعنی دعا ایچون ال
 قال در دعا دیمکده وفایده سیز فریاده باشدر دعا شول طایفه کچی که خدایه شرک
 اثبات ایدر اما مکینه بند کونده الله تعالی به دعا و تضرع ایدر الله ایچون دینی
 خالص ایدر کلامی حاله مؤمنلر کچی یعنی کند و لرینی مؤمنلر صور قنده مخلص
 اظهار ایدر کلامی حاله دعا به مشغول اولور لر لیکن خدا انلر کچی اضطراندن قو
 تاروب نجات ویرد که کنه اولکچی شرک اوزره اولور لار بیت دست تضرع چه سده
 بنده محتاج را وقت دعا بر خدا وقت کرم بغل دست تضرع بیانیته تضرع تفعل
 باندن مصدر در زار بلیق ایدر و ب بنان ایلمکه دیر لر بنده محتاج بیانیته و زادات
 صیغه وقت دعا لامیه بر حرف صله در با معناسنه وقت کرم لامیه در در حرف
 ظرف بغل بانک و غینک فتحه لر یله قولتق معناسنه در که عریجه ابط دیر لر
 هنر نک و بانک کسره لر یله در محذوف محتاج بنده به تضرع و نیازالی یعنی تضرع
 و نیازله دعا به قالدر موق نه فایده مصراع ثانی اوله نسبت مقام تعلیلده در تضرع
 و نیاز فایده ویرمده و کچی انکیچوندر که ضرورت وقتنده دعا الی خدایه در یعنی جین
 مضایقه خدایه دعا ایچون ال قالدر رسین حاصلی خدادن دعا الیه مراد است
 دیر رسین اما کرم و احسان وقتنده الک قولتق که در یعنی محتاجله بر نشنه عطا
 ایچون الک اوزر نماز رسین بل کرا یکی لکی قولتق که قصد رسین حاصلی فیرا
 نشنه تصدق ایلمن سن پسرم عاک پنجه مقبول اولسون وقت عابر خدانک
 معناسینی عا و فیت خدا اوزره اوله بن خطاسویش قطعله از زور رسید
 حاجتی برسان خوششتن هم نعتی بر کیر حاجتی یا حرف وحدت و یا حرف
تکبر یا حرف تاکید برسان فعل امر مفرع مخاطبه رسانیدن نندن ایرشده دیمکده
 الف و نون ادات تقدیه اصلی رسیدن و ایرشمله معناسنه خوششتن و او

۷۶۶

رسمیه کند یا دیکر تمنع تفعل باینده مصدر در فائده ننگ دیکر و یا حرف
 وحدت و یا حرف تنکیر بر حرف تاکید و کیم فعل امر موز مخاطب اخذ ایله دیکر
تسک زرو سیدن محتاجه راحت ایرشد یعنی فترایه مال بذل ایلمکه است
 حال ایله کندک دخی بذل و احسان سبیل فائده اخذ ایله یعنی الصدقه ن
 البلا ایله عامل اوله که بونده الی فائده اولمان دانکه این خانه از تو خواهد ماند
 خشتی از بیم و خشتی از زرگیر دانکه برینه چونکه یازانلر و انکه یازان صحیح
 نسخه له مخالف یازانلر این خانه یعنی کنده خانک ماند بونده مانند مناسه
 در زیر مضارعه مقارند خشتی بالی حرف وحدت کیر طوت یعنی فرض ایله
 ترکیده طوت فرض ایله مناسه مستعمل در تسک سن بیل که بونده کی اولت
 سندن کیر و قالینم در بر کچی کوشد بر کچی التوند فرض ایله یعنی خانه کی
 هر قدر که تربیت ایدر سلسله غیری اچون ایدر سین پس مالکی خانه زبسته
 صرف ایلمه که صدقات و زکوة و اخوت یولنه صرف ایله که مستفیع اوله سین تاکه
 ورثه به قائمیه زیر الترعده و لرم که سنک موت و فوکل یعنی ایدر لر آورده اند که
 در مصراق بار و ریش داشت بیعت مال و توانگر شدند و جامهای کهن
 بمرکت اویدر یدند و خن و دیاطی ببریدند هم در ان هفته یکی را دیدم ان
 ازیشان بر باد پای روان و غلجی پری پیکرد پری او دوان با خود کفتم آورده اند
 روایتا بلشور دیکر اقارب اقربانک جمیدر و اقربا قریبک جمیدر اصدقا
 صدیقک جمعی اولدو غی کبی در ویشه اضافت بیانیه در خن خای معجه ننگ فنی
 و زای مشددله دکن قویخی و انک یوکنه دیر لر سمور و سنجاب کی و شق هم
 حیوانته و هم کورکنه دید کلری کبی دیاطی و الک کسر یله دیاط مصدره
 طوقنان الاجه جنسیدر ببریدند فعل ماضی جمع غایبدر کسیدر یعنی
 مجد یلر باد پای انک صفتیدر وصف ترکیبیدر نبل ایقلی دیکر روان صفت
 باد پای در یورکن معنای صفت مشبهه در غلجی یا حرف وحدت پری

بیکر وصف ترکیبید بری یوزلو معناسه درد وان صفت مشیره در غلانه دویزند
 بلجی دیکد مخصوص زایت ایشلرد که مصدده فقیرا قریاسی واریدکی انک
 مالینک بقیه سیله یعنی در یاده کند و یله غرق اولان مالون غیر یله غنی اولد یلر
 واسکی لباسلرخی انک اولسی سببیلر یوتد یلر بونده ابرهام وارفتد بر و خنّه و میا
 بچد یلر هم اول غرق اولدغی هفته ده اندون بر یسینی کورم بر یورغنه آتک اوزر
 وارد نجه بر بری بیکر قول یلرک کیدرکن کند و مه دیدم قطعه و که کرمده
 باز کردیدی بیمیان قبیلر و یوتد و و اوک فنی و هاجا صلیه ایلر ادا حسر
 و تغابن در واه ده دیر لمرده اولور باز کیر و کرمیدی فعل حکایت مغرم غایب
 دویندی یعنی دنیایه کلیدی باحرف صله میان قبیلر لایمه قبیلر اور تاسندی
 و راستده دیکد بیونر خصم و قوم معناسه در مخصوص حیف که اگر میت کیر و
 یعنی حی اولوب کیر و دنیا به کلیدی و قریاسی ار اسنه حاصله نکرار حیات بر کف قبیلر
 سی و یوندی ایلر سابقه کی اختلاط ایلسه و میراث سختر بودی وارتان را
 زمرک خوشیاوند مر میراث مصدرک مفعولنه اضافتید سختر اسم تفصیل فترق
 مشکلک دیکد وارتان فاعل رده در رادات صله زای مغرم که من تفصیلر معنا
 در رت خوشیاوند مصدرک فاعلنه اضافتی قبیلر ندر خوشیاوند اسم جمعد
 اقربا معناسه مغرم معناسده استعمال اولور مخصوص اگر مرده مذکور کی کنه کلیدی
 وارتان میراثی رده ایلک حصلک موتندن قرق و مشکلک اولور دیکه یعنی مال
 جاند ندر پس هال و برکت هان جان و بر مکد بسا بقه معرفتی که میان ما
 بود استیشش بکشیدیم و کفر باحرف مصاحب سببی متضمن سابقه معرفت
 بونده اشنالو معناسده در یعنی کچش اشنالو سببیلر که حرف رابط صفت میان مالا
 میه مخصوص یورغنه ات اوزر سوار اولان خصیلر کچش اشنالو سببیلر که
 ارامده واریدی بکنی چکدم و دیدم بیت بخوار کی نیلک سیرت مره مرد کان
 تگون بخت کرد کرد و نخور نیلک سیرت وصف ترکیبیدر خوشخوی معناسه سره

طی

مرده

اضافتی بیانیه درینک مرد دیکدر زبلا اصلنده کچکن ایوانچه به دیر لکه عرجه سره
 مردی اکا عطف اید نلرا و سلوب عجه مخالف یاز مشد کان اصلنده که اندر که ح
 فعلیل نکون بخت وصف ترکیبیده نونک کسرله و کاف عجمینک ضمیمه باشی شاغه
 دیکدر که عربیده منتکش در افتعال بایندن اسم فاعلدر عجم روستا بیلدی نونک ضمیمه
 او قورلر پس بضم النون دین روستا بیلک ایش بد بخت معناسه در کر که کاف اول
 عجمی و یکسور در وثانی عربی و مفتوح جمع ایلدی دیکدر نخورد خانک فتحی
 و او و رسمیه فتحه قافیه ضرورت ایچون وزن ضرورت ایچون دین خطا سولیش
 بی ایجابی خوبلویای مرد وزیر اول بد بخت جمع ایلدی و بیلدی یعنی چونکه اول
 بد بخته بیلک میسر اولدی ای نیک مرد سن بی نوش جان اولسون حکایت
 صیاد ضعیف را ماهی قوی در دام افتاد طاق ضبط ان نداشت ماهی بر غالب
 آمد و دام از دستش در ر بود و برقت صیاد ضعیف بیانیه و را ادات تخصیص
 ماهی قوی بیانیه در حرف صله دام بونده اغ معناسه در که عربیده شبکه دیر لک
 طاق ضبط مصدرک مفعولنه اضافتیده و ضبطک انه مصدرک مفعولنه
 در ماهی مبتدا غالب آمد خبری در حرف تاکید بر بود فعل ماضی مفرد غایب قیدی
 دیکدر ~~مخصوص~~ صیاد ضعیفک قوی بالق یعنی ابری و قوتلور بالق اغنه
 دوشدی ای ضبط ایلکه طاقی اولدی یعنی ضبط ایده مدی ماهی کلا غالب
 کدی واغنی الذین قایدی و کندی قطعه شد غلامی که آب جوی آر آب
 جوی آمد و غلام برده شد بونده رفت معناسه در غلام بونده او غلام دیکدر
 و یا حرف وحدت که حرف بیان انجوی لامیه در جوی ارمق غلام برده ~~مفعول~~
~~مخصوص~~ او غلام کندی که ارمق صوبی کتوره یعنی ارمق صوبی کتوره ابر
 صوبی کدی و او غلامی ایلدی یعنی کو توردی ماهی دایجی یعنی اغنی کتوره
 کی دام هر بار ماهی اوردی ماهی این بار رفت و دام برده بار بونده که معناسه
 در ~~مخصوص~~ اغ هوزمان بالق کتوردی یعنی بالق اولاردی ماهی بکره کندی

وای ایلدی یعنی ای ایلدی یعنی ای قیدی و کونردی دیگر صیادان
دریغ خوردند و ملامتش کردند که چنین صیدی در دامت اقتیاد و نتوان
نستی نگاه داشتن گفت ای برادران چه توان کرد که مراد روزی بنوم و ما
هی را همچنان روزی مانده بود دریغ دالت کسرله مشهوره و اما میر حسین
معنا سنده ضمه ایلده ده کلمه صیف دیمکده دریغ بدیلر یعنی جیفندیلر
که حرف تعلیل چنین صیدی یا حرف وحدت بوخیلین برصیده دیمکده و اق
حرف حال توانستی فعل نفی ماضی معزض مخاطب نگاه داشتن حفظ ایلک یعنی
ضبط ایده مک مراد روزی یا یا صلیه ایلده روق و نصیب معنا سنده در ایکنی
روزی ده رزق و نصیب معنا سنده در الموق جایز در و یا یا تنکیرله یوم معنا سنده
اولمده جایز **مخصوص** غریصیاد لر خیفندیلر و ای ملامت ایلده یلر که بوخیلین
صید دامکه دوشدی و ضبطنه قادر اولمادت دیویدی ای قره اشلیخه
ایلمک کرت که بنم نصیم دکلیدی و ما هینک بنم نصیم اولماد و غنی کی نصیبی قالمشدی
یعنی دخی جل کما شدی حکمت صیادی روزی در دجله ماهی نگیرد و ما
بی اجل برخشکی نیرم **مخصوص** نصیب سز صیاد دجله ده ماهی طوتماز دجله
ماهی چوقلفنک معافی ایکن و اجلسر ماهی قراده اولمز زیراکاه اولور که صیاد
شبهه سندن بالقلری قراده دوکر و بعضی طالیزق کنه صوبه دوشب خلاص
حکایت دست و پا بریده هزار پای را بکشت صاحب دلی برو بکشت و گفت
سبحان الله با هزار پای که داشت چون اچلش فر رسیدن از بی دست و پای
توانست کرخت بریده اسم مفعول و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل هزار
یا فرق ایعلق دید کلری یوجک و یا حرف وحدت و اادات مفعول سبحان الله
مصدر لخله منصوب بر فعل مقدترله تقدیری اسبج در انزه معنا سنده یعنی
انزه الله تنزیها اکثر مقام تجبده مستعمله بوندگی کی فرا حرف تاکید کرخت
بونده کوختن معنا سنده در **مخصوص** برالی ایاهی کسلش کیمسه بر هزار پای

832

قل ایلدی بر صاحب دل اوز رینه او غرادی دیدی سجان الله بیک ایاغله که طو
 تاردی یعنی بیک ایاغله که ایلک وارا دیدی چونکه اجل ایشدی برالسزدن وایا
 قسزدن فجغه قادر اولدی یعنی خلاص بولمادی مشوی چواید ز پی دشمن
 جان ستان بننده داخل پای مرد دوان پی بونده اورد معناسنه دردشمن جان
 ستان بیانه در جان ستان وصف ترکیبدر جان الی معناسنه بینده فعل
 مضارع مغز غایب اجل فاعلی وایا مرد لایته و مفعول دوانه اضافت بالایه
 محصور چونکه اوردن جان الی دشمن ایشیه یعنی که اجل بلجی مردل ایاغین
 بغلر شویله برادم ایلغه قادر اولماز حاصلی اولاجک وقتی کله که دشمن
 خلاص بولماز دران دم که دشمن پی پی رسید کمان کیانی نشاید کشید
 دم بونده وقت معناسنه وساعت معناسنه در که حرف رابط صفت پی پی بری
 بری اورد بجه کمان کیانی بیانه سلاطین ماضیه ناک بر قسمنه کیانیان دیر لر
 اولدی کیخسر وواخری اسکندر بن دارد رنشايد فعل فیه ماضی مستقبل مغز غایب
 لایق دکل دیکده بونده عدم امکاندن مرکبه عبارتند کشید مصدر معناسنه
 در زیر مضارعه مقارند محصور اول دمکه دشمن بری بری اورد بجه کله
 ایشیه کمان کیانی چمک ممکن دکل یعنی هر نقده که کمانکش و زور بازایسه
 الی وایا غی دتر شویله که کمانن چمکه قادر اولماز کمانی کیانه تخصیص ایلدی
 زیرا انلرت کمانلری هم ابو وهم قتی اولور مش وانلر جمعا کمانکش اولور مش
 نکه بعض توار بجه ذکر اولمش حکایت ابلهی را دیدم سمین و خلیفه در
 برنمین و مرکب تازی در زیر و قصب مصری بر هر کسی گفت ای سعدی چه
 کونه می بینی این دیبای معلم برین حیوان لایعلم کتم خطی نشنت که باب
 زد نوشتست ابلهی یا حرف وحدت و را اادات مفعول سمین فعیل وزنی اوزده
 سیز دیکده و ثمین بها لودیکده زیرا ثمن قیمت معناسنه در اسب تازی عرب
 دوشمش قصب مصری ایشی ایلک وارجی کماندن طوق نور برده و لر لاجه بکر فز

مصرک تازه جوانلردی و لوندرانی باشه صارر لر الان ارالرنده مستعمله دیبای
 معلم بیاینه معلم اسم مفعولدر افعال بایندن مراد طران در که اول زمانده است
 این نشان الله ایدر لردی اموز لرنده و کو کسلرنده اما بوزمانده مهجور و متر
 الا ال عثمان نک سرالرنده اچ اوغلانی استعمال ایدر لرحاصلی ایپکدن بهار شکند
 یعنی کل و سبل و قنقل و غیر بلر کجا ایدر لر پس ثوبدن برپاره در که ایکی اموزه دیگر لر
 دین طرازی بلن ایش ~~مخصوص~~ بر سیمز بلر هی کوردم اوزرنده اغریبالو
 خلعتی لنده عربیات و باشنده قصب مصری بر کیمسه بکادیدر ای سعادتیچه
 کور رسین بودی بای معلم و مطرزی بوجیوان لایعلم ولا یفرهم دیدم اوزرنده
 برچر کین خطدر که التوف صوبله یازلمشد بیت قدشابه بالوری حمار
 عجل جسداله خوار قدحرف تحقیق شابه فعل ماضی مغرم مذکر غایب در مفاعله
 بایندن باحرف صله وری واک و رانک فتحه لریله بغی آدم دیمکدر در حرف جر
 فعله متعلقدر تقدیر اجر و در مفعول به غیر صریحیدر و حمار لغظا مرفوع فاعلیده
 عجله قیاس مرفوع اولغیدری حمار دن بدلدالمثله لیکن قرانده افتاشه لات
 ایلمکچون نصبا ولندی زبیرانده منصوبدر مفعولیتله اتخذه فعلندن اما
 بونده جایزدر که دینلن کی حکایتله اوله و جایزدر که اعنی تقدیر لیه اوله و جسد
 بدلد عجلدن له خوار له مقدم خبر و خوار مؤخر مبتدا و جمله اسمیه صنعتجسه
 در خوار خای معجه نک ضمیمه بقر اواز نه دیر لر ~~مخصوص~~ مذکور ابلهی کاه خوار
 و کاه بقره تشبیه ایلدی و کاه بقره تحقیق خمار بنی آدمه مشابه اولدی اعنی
 بوزاغی جسدی که صغرا وازی صاحبدر حاصلی صغرا وازی بر بوزاغی جسدله
 خمار بنی آدمه مشابه اولدی قطعه بادجی نتوان گفت مانداین حیوان
 مکدر راعه و دستار و نقش بیرونش باحرف صله ادجی صله ادجی انشاگفت
 مصدر معناسنده در ماند فعل مضارع مغرم غایبدر ماینندن دن یکنردیمکدر
 مانستن دن دین خطا ایش مصراعه تقدیم و تاخیر وار تقدیر نتوان

۸۴۹

گفتن که باری مانند این حیوان در آینه دالک کسر به طلیس است دید که عیال باشد
که بوزمانه محجوب و متروک دستار بونده و بلند در محض دیمک اولمان که
ادمیه بکن بر حیوان مکر طلیسان و دلبند و نقش و شکل پر و پنی یعنی حقیقت ده
انسان دکلده و انسانه بکن من مکر صورت ظاهر بسی بعض نسخه ده مکر پرینه
بجز و شمش بکرد در همه اسباب و ملک هستی او که هیچ چیز نیای جلال جن
خوش با حرف تاکید کرد کافک عجمه فحیله فعل امر فرد مخاطب در کون دیدند
چگون و طولان دیکر دملک هستی بیانیته محض دیمک جمیع اسباب و وارثی
ملکند و چگون دولان یعنی تجتست و تخت ابله که هیچ برونه حال بولمان
سین قانندن غریب یعنی قانی حلال و سایر اسباب و املاکی جمیعاً حرام در
قطعه شریف اگر متضعف شود خیال مبر که پایگاه بلندش ضعیف خواهد
شد متضعف تفعل بایندن اسم فاعله و ضعفن که ضد و نقیض قوتند که
حرف بیان پایگاه بای عجمیه بونده مرتبه مراد در بلند اضافه بیانیته در شد
مصدر معنایه در محض دیمک شریف اگر ضعیفده اولور سه خیال ابله یعنی
ابله خالص خیال طومنه که انک مرتبه سی و عالی منصب ضعیف اولسر یعنی
شریف وجودی و یا امر دیتو بسی ضعیف اولغله شریفک مرتبه سینه
ضعف نقصا کمزگنه شریف شریف در راستانه سیمین بمخ زرد و زرد کمان
بر که یهودی شریف خواهد شد استانه سیمین بیانیته با حرف مصاحبه مخ
زرد بیانیته دوزد فعل مضارع مفرد غایب دوزیدند مخلیه دیکر زیر
دوختن و دوزیدند مشترک دیکر ملکه مخلق بیننده بعض نسخه ده بنده
دو شکرکه بو معنایه شریف بونده مقبول معنایه در محض دیمک و اکی کوشاشکی
التون اکسر به میخار سه یعنی بوقدر اموال و اسبابه ملک اولور سه ظن ابله که
یهودی شریف و عزیزا و یسوفه یعنی مال و ملک چو قلعیه یهودی مزر و مکره
اولمان حکایت دژی کدایی را گفت شمر ندری که از برای جوی بیم دست

پیش هر کیم در آنکته گفت مکسوس براو غری برد یلنجیه دیدی اوتاغز میسنکه
برایه مقدار بجه کوش ایچون الکی هر الجفت اوکنه اوزا در ساین دینجی دیدی
بیت دست درازایی یک حبه بسم به که بترتید ایلکی و نیم دست دراز بقدر
دست دراز کردند پس دست کردند مغفول اولی و دراز ثانیسی پس دست در
از وصف ترکیب درین معنای بیتنه و اصل کلش بعضی شخه ده دست در
از ی دو شمشیر یله بو تقدیر بجه وصف ترکیبی اولور پی بای عجمک فحله ادا
تعلیل و حبه شی قلیل دن عبارتند و بر فعل مضارع جمع غایب تشدید
ضرورت وزن ایچون در کسه لردیمکده دانک کاف عجمک سکونیه در همدن التي
حصه دن بوجه به دیر مکسوس بر حبه کوش ایچون ال اوزن ابلهک
یعنی ال اوزنق یکدر که کسه لردیمکده دانک کوش ایچون و یارم دانک حاصلی غر
ولقا یدوب ال کسیدن ایسه دینجیلک ایدوب ال صاغ قالمق اولادربونده بی
بعده معناسنه خطا سولیش حکایت مشت زنی را حکایت کشد که از دهر
مخالف بجان آمده بود و از خلق فراخ و دست تنکی بنفغان شکایت پیش پدر
برد و اجازت خواست که عزم دارم مکی بقوت باز و امن کاهی بگفت آدم مشت
زن و صف ترکیب در یومرق اور و جی دیمکده بونک اصلی بود که مشت زنک
بر فندر که صاغ الک باش پارمغین سیاه و وسطی بیننه الورد و صول النده برنسه
سپراید و مطرق او یونی کبی اوینار حاصلی صاغ الی مطرق برینه استعمال ایدر
و بو طایفه بوفنده اولقدر اذمان ایدر که صاغ الینک هر بر پارمغی خیاره
دو نشدر تحصیل زماننی شام شریفه برج سمرقندی طالب علم کلدی و بعضک
بوفنده بر مقدار مهماتی و ایدر مسافر لرد دیوبونلری مجنیک حمامه ایلند
ایچروده بر مقدار دلد که نصکره حمامک دیوارنه اولقدر مشت اور دلی
که قابل تعبیر دکل مکن انواع اذمانلرندن بو بر نوع ادما بنمش و بر کره نلری
ربوه جانبسنه سیره چیتاردق حین مصاجتنده بر زماننی بر ضعیفه سنه

۱۵۹

قالق بر مقدار اوینا یا لم دیدی قالقدیلر و اوینا یراق اول ضعیف توانانک قوتلغ
 توزنه برشت اوودی همان دپه سی اوزره کلدی و کوم کوت اولدی بیز
 بر قاج روحی طالب علم لر خوف ایلدک که اولدی دیو اما انلر هیچ المدی و قا
 و قالقدیلر اول مضر و بی او دیلر عقلی باشند کلنجه پس مشت زنی زور بازله
 تفسیر ایدنلر تفسیر ایلشدر یا حرف وحدت و را اذات مفعول و هر مخالف زمان
 غیر مساعدن عبارت و اضافت بیانه در فراخ ده بوبله در خلق نقطه سیز
 عربده بوغره دیر لر و فار سیده کلو دیر لر کاف عجمک فچی و ضمیمه فراخ فانک
 فچی و کسر بله کشت دیمکد و اسع معناسنه کثرت و عدم قنا عتدن کنایتده
 تنک وصف ترکیبید و یا حرف مصدر ال طار لغی دیمکد صفر الید معناسنه
 حاصلی افلا سدن کنایتده دست تنک دیو تانک کسینه تنبیه ایدق اضا
 او قویانلر تنک طبع ایش لر یغمان یا حرف صله تقدیری بنفان آمده بود در
 شکایت پیش پدرم بعض نسخه ده مشورت دوشش شکایت یرینده که
 حرف بیان عنم سفر مصدرک مفعولنه اضا قیدر تا حرف تعلیل مکن حرف غنی
 تا او بله که دیمکد یا حرف مصاحبت قوت باز و مصدرک فاعله اضا قیدر
 دامن کام لایمه در مجازا و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر مراد تکی یا حرف صله
 کنالایه سی در مراد ال در مجاز مرسل طریقیله ارم فعل مضارع متکلم و حد در
 اله کتوم دیمکد بعض نسخه ده بچکه دوشش ~~کسینه~~ برشت زنی حکایت
 ایدر که در مخالفند جان کشت ایدی یعنی جانندن او صائش ایدی و بیز ان
 اولمشیدی و کیک بوغردن و ال طار لغندن فغانه واضطرایه کلمشه شکایتی
 با با سی قنه ایلندی یعنی با با سنده حالندن شکایت ایدی و اجازت دیلدی که
 سفره نیت ایدرم اولکه قوت باز و ابله مراد ایکنی اله کتوم دیو بیت فضل
 و هنر ضایعت تانماینه عود براتش زهند و مشک بسانید تا حرف تعلیل
 در مادام معناسنه ~~کسینه~~ فضل و هنر ضایع در مادامکه کور غیه لو و با کوشتم

لزم و تقدیر طریقه مصرع ثانی تمثیل طریقه و اقدار پس عود کائنات قورل
قوتی ظاهر اولور راجحه ظاهر اولغچون و مسکی از لر زیر از مکه قوتی
زیاده اولور حتی زلفه و کاکله و کیسه به مشکسا دیر لر نوعا اعتباریه قدر
بدر گفت ای پسر خیال محال از سر بر کن و پای قناعت در دامن سلامت کن
که بزگان گفته اند دولت نه بگوئید نیست چاره کم جوشید نیست خیال
محال بیاینه پای قناعت لامیه در حجاز دامن سلامتیه بویله در کن فعل امر
مفرد مخاطب در کشیدند که حرف تعلیل گوشتید در شملک دیمکد یعنی سعی
ایملک که بونک کی بر لوده ترک کلبه عبارت در محض باباسی دیدی
ای اوغل خیال محالی باشکد جیغار یعنی اخراج ایله و پای قناعتی دامن
سلامتیه چک یعنی ممکن اولور و خجی دکل قناعت ایدوب اضطراب و مشقت
سالم و زاده اول زیرا که بر دیشلور دولت و سعادت سیم و کوششله دکل یعنی
چالشمله دولت ال ویرمن مادامکه جانب حق در عنایت اولیه پس چاره
اضطراب و مشقتی ترک ایملکد یعنی صبر ایدوب بچضور اولما مقدر بیت
کس نتواند گرفت دامن دولت بزور کوشش بی فائده است و سیمه برابر وی
گرفت مصدر معناسنه در دامن دولت لامیه در حجاز کوشش بی فائده بیت
در سیمه و اولت فحی و سینک سکونیه راستق مراد در که دیشی اهلی قاشلرینه
چکر لراب روی کور بیاینه در زیر ابونده کور عدم ابرودن عبارت در اعمامعنا
دکل یعنی ابرونک قلی اولینجه ابرویه راستق چمک فائده ویرمن شرح کورت بو
معناسنه تعرض ایلر کل ندن معلومدر که کورجا اعمامعنا اخذ ایدر
کیمسه دولت تکی زورله طوئغه قادر دکل یعنی قوت بازویله دولت ال
ویرمن زیر ابروی کویه و سیمه چمک کی بی فائده در دولت و سعادت سیمه جانب
حق در عنایت اولینجه بیت اگر بر سر موت هزد و صد باشد هنر کار نیاید
چونجت بد باشد بهر یا حرف ظرف سر مولامیه قیل اوچی دیمکد هزد و صد

197

ضرورت وزن ایچون تقدیم و تاخیر اولندکی اصلنده و صد هنرم در محصل
 اگر هر قیلت او جندره ایکیون هنر اولغورسه هنر ایشه کلن یعنی فایده ایلن چونکه
 بخت و طالع بر امارا اوله یعنی طالعده مساعده اولمینه هنر فایده ایلن بیت
 چه کند زورمند وارون بخت بازوی بخت بکه بازوی سخت زورمند
 زورلی دیمکدر زیر امدادات نسبتدر پس زورمند وصف ترکیبید دین
 خطا ایلش واردن بخت وصف ترکیبیدر شخص طالع اعلی دیمکدر زورمند
 اضافتی بیاینه در بازوی بخت و بازوی سخت لایته لر در مجازا محصل
 زورلو شخص طالع اعلی نه ایلش یعنی بینه قادر در وینه مالکدر طالع ایشلیمینه
 ثانی مقام تعلیلده در زیر طالع بازوی بکه قوی بازودن یعنی طالع قوی
 اولمینه بازو قوی فایده ایلن بیی بر مجردة ظن ایدوب مشغول بازو غریب
 بی تشخیص ایشلر پسر کنت ای پدر فواید سفر بسیارست از نزهت خاطر
 و جنب فواید و دیدن عجایب و شنیدن غرایب و تفریح بلدان و محاورت خلان
 و تحصیل جاه و ادب و مزید مال و مکسب و معرفت یاران و تجارت روزگار
 چنانکه سالکان گفته اند فواید سفر لایته از حرف تبیین نزهت خاطر مصداق
 فاعلنه اضافتیدر سر و ز خاطر دیمکدر جذب فواید مصداق مفعولنه اضافتیدر
 فایده لر چکمت یعنی فواید تحصیل ایلک دیدن عجایب و شنیدن غرایب ایکی
 بیله مصداق مفعولنه اضافتیدر تفریح بلدان مصداق مفعولنه در بلدان
 بانک ضمیمه بلدت جمیع در شهر لر دیمکدر محاورت مغالنه باندن مصداق خلان
 اضافتی مفعولنه در سابقار کی خلان خلیلک جمیع در تشدید لامله مزید
 مصداق ماله اضافتی فاعلنه در معرفت یاران مصداق مبینک مفعولنه
 در تجارت روزگار تجارت تفصیل باندن مصداق رسمای زیر اقل اللام
 اولمینه باج مصداق حذف ایلک سماعیدر فاسل روزگارانه اضافتی
 مفعولنه در روزگار ان الف و نونه جمع اولمینی خلاف قیاسدر محصل

پسر دیک ای پدر سفر فایده لری چو قدر خاطر سرور ندن و جزب فواید دت
و عجایب احوال کور مکن قصه لراشت کردن و شهر لری و مکن سیر ندن و دو
ستاره مکالمه دن و منصب و ادب تحصیلند و مال و مکتب زیاد لکنند
و یارانی بیلند و روزگار تجربه سندن شویله که طریقت سالک لری و یشل
قطعه تابدگان و خانه در کروی هرگز ای خام ادبی تشویح تا حرف توقیت مادام
معناسته بدرگان با حرف ظرف در حرف تا کیده کوی کاف عجم کسری و رانک فحیله
دهن معناسته در و یا ضمیر خطاب تشویح فعل نغی مستقبل مزید مخاطبه مختص
مادامکه دکان و خانه ده رهنده سن یعنی اندله مقید سین هرگز ای خام کیمسته
ادبی اولماز سین یعنی مادامکه دکان و خانه دن چیتوب غرنه کمتر سین هرگز خا
خامضیک کیمتن و انسان اولماز سین برو اندر جهان تفرج کن پیش ازان روز
کز جها بروی برو فعل امر مزید مخاطب کیت دیمکده اندر هغه نل فحیله ادات ظرفه
کز اصلنده که از ادبی مختص و ار جهانده تفرج ایله اول کوندن اول که جهانند
کیدر سین یعنی دکاندن و اودن چیتوب و ان عالمی سیر ایله اول کوندن اول که عالم فایده
عالم باقیه کیدر سین یعنی اولمزدن اول پدر کت ای پسر منافع سفر برین نمط که کینه
بسیارست ولیکن پنج طایفه را مسلت اول باز رکابی که با وجود نعت و مکتب غلامان
و کنیزان دلاویز و شاکردان چایک دارد هر روز بشرویی و هر شب بنمقاجی و هر دم
بتفرج کا هجی از نعیم دنیا متمتع بشود منافع سفر لامیه نمط نونک و میمک فحه لریله
اوسلوب دیمکده بعضی نسخه ده بسیار برینه بشمار و دوشمش پنج طایفه را اادات
صله و اادات تخصیص فتدیر بعضی نسخه ده مسلم برینه سین و نا کادات خبر در
واقع اولمش پنج طایفه راست دیش بعضی شراح بویله یازمش بعینه و بعضی
افرا ایلش بیولیکن بانمده اولان نسخه مذکور شارحک نسخه سندن یازمش
غایتله صحیح نسخه در و انده افرا ایلد و کی بادن نام و نشان یوق پس معلوم اولد
که یاننده واقع اولان نسخه یا زیاده سفیم ایش و یا نقصا افرا ایدر مش و بویله اعم

اعراضی چو واقع اولیور را عوف با الله من الشیطان شر و انفسا و من سیئات اعمالنا
بعض نسخه ده اول برینه نخستین واقعه باز رکاب یا حرف وحدت که حرف رابط
صفت یا حرف مصاحبت سببیتی متضمن وجود نعمت لامیه مکت قدرت و یکمک ^{ماه} غلام
دلا و نزلت مقدم مفعولیده و کنیزان اکامعطف الف و فونله جمع اولد قلری ذری
العقولین اولد قلری چوندر بعض نسخه شرح غیرندن نقل ایدوب کنیزان کنیزک
جمعی در پیش صکره بحر الغرایب دن نقل ایدوب دیش کنیزان کنیزک جمعی و کنیزک
کنیزک جمعی در وجود رک کنیزان کنیزک جمعی اوله دیش بعضی تعصب ایدوب
بوکا بوغیردن اسناد جهل ایدوب خیلی بریشان کما ایش غلام اولنه برکه حوخی
ایراد ایلین حق معنایه و اصل کل ایش دلا و نیز وصف ترکیبیدر او یزیدندن لغته
اصح و اما استماله تعلق معنایه در کوکل تعلق ایلر و کی سنه لوده استمال ایدوب
بونده غلامان و کنیزان صفت واقع اولور اشراک طریقیله شاگردان چایله بیانه
در و غلامان و کنیزان معطوف شاگردان خدمه مراد در یعنی خدمتکار جنسی
دارد فعل مضارع مفرد غایب مذکور لم مقدم مفعول لری و باز رکانه راجع تختنده
ضمیر فاعلی بشری یا حرف ظرف و یا حرف وحدت بمقامیده بویه در بعض نسخه ده
هرم برینه هر لحظه دوشمش بفرجکاهی ده بویه در نعیم دنیا لامیه نعمت دینا دیمک
منتهی تفعل بابندن اسم فاعل د فایده لخی معنایه دیمک ^{مختص} پسر دینی
ای پسر بوا و سلوب اوزر که سن بیان ایلرک سفر فایده لری چوقدر اما ایش طایفه
یه مسلمان او کسی برابر کاندک نعمت و قدرت وجود بیه دلا و نیز جوانلری چاره
لری اوله و چایله خدمتکار لری اول هر کوب بر شمرده و هر کچه بر مقامده و هر خط
بر سیرانکانه دنیا نعمتلرند فایده لنه قطعه منعم بکوه و دشت و بیابان غریب
نیت هر کجاکه رفت خیمه زد و خوابگاه ساخت منعم اسم فاعل افعال بابندن
صاحب نعمه اطلاق ایدوب حاصلی اهل دولت دیمک و غنی معنایه اسم مفعول ^{مهر طوف}
عینی فحبله قید ایلین تفرق خاص ایش بکوه یا حرف ظرف دشت دالک فحی و شیلک

سکونیه او او محراب معنایه منع مبتدا و غریب ثانی و نیست خبر ثانی و ثانی خبریه
جمله اسمیه خبر اول و اول خبریه جمله ابتدائیه خیمه چادر زد که مقدم مفعول محراب
یتاجق بر معنی یتاق و احت بری دیکه ساخت مقدم مفعولیدر محراب
منع و غنی اولان کیمسه طاعنه و اواده و بیابانده غریب دکلده هر چه که وارد چادر
قورده و یتاجق و حضور بری پیدا ایلدی حاصلی هر نه به که و ار سه حضور و صفا
ایدر دیکه یعنی اهل دنیا هر قنده ایسه ذوق و صفاده در دیکه و انرا که بر مراد جهان
نیست دست رس در زاد و بوم خویش غریبست و ناخاک و او بونک کجی مراد است
معناسنی متضمن در که حرف بیان مراد جهان بیاینه دست رس و صفا ترکیبیدر
رسیدن قدرت و سعت معنایه زاد و بوم جمیع کلستان نسخه لرنده و او عطفله کلان
اما سید کجا علی زاده و نعمت الله و او سز ایراد ایشلر و هیچ برسی قرض ایشلر که
ترکیب اضافی در منجمی و سایر اختلر و بوم زمین و قرا و کاهدر در ایشلر اما زاده
مستقل معنای ویرمیشلر لیکن اهل الجحام دیدر یلر زاد و بوم عطف تفسیر اما زاده
بونک غریب زاده بوم معنایه دلالتی یوقدر و العالم عنده الله ناشناخت نامعلوم یک
محراب منقول حالی مذکور کجی در اما اول کیمسه نکه که جهان مراد نه ایرشمن یعنی
قدرت و سعتی یوقدر حاصلی مفلس و فقیر و نکند و نک طوغری و قوندر و غنی برده
کند و نک شهرنده و محکمتنده غریب و مجهول و منکر در حاصلی این کیمسه بلز و نام
نشانی اکماز دوم عالمی که بمنطق شیرین و قوت فصاحت و مایه بلاغت هر جا که رو
بخد متشراقدام نمایند و اکرام کشد دوم بش طایفه نکه ایکنجسی عالمی یا حرف
و حدت که حرف بیان یا حرف مصاحبت سینی متضمن منطق شیرین بیاینه مصدر
میدر منطق معنایه یعنی تکلم قوت فصاحت و اول تشدیدیه لایمه در مایه
بلاغت بویه در جند متش با حرف صله اقدام نمایند اکرام نمایند مقدم مفعول
محراب ایکنجسی بر عالم در که شیرین تکلمه و فصاحت قونیه و بلاغت سرماییه
سیله هر چه که کیدر خد متنه اقدام کوستر لر و اکا اکرام ایدر لر قطعه وجود مردم

دانا مثال ز طلاست که هر کجا که رود قدر و قیمتش دارند وجود مردم دانا لایمیه و نیا
 در مثال ز طلاست لایمیه لرم در راه تشدید ضرورت وزن اینجا در طلا طانک کبریه
 بلذ التوفیه که رابط صفت مابعدی جایز در مردم دانا به صفت اوله و جایز در
 در طلا به مخصوص مردم دانا وجودی بلذ التوفی کی در هر نزه به کید سه قدر
 و قیمتی بیلور لرم یعنی خالص و صافی التوفی نچه که هر پرده مغرب و مکی امیسه اهل
 علمه انجلین معتبر در برزک زاده نادان بشرو مانند که در دیار غربت هیچ
 نستانند برزک زاده وصف ترکیبید اکابر زاده دیما که در معانسه نادانه اضافی
 بیانه در با حرف صله شهر و بر لفظ در اما اصلند مرکب در شه لفظیه و اللفظین
 معلوم اوله که از منده ماضیه ده بر پادشاه کشته که کونه سکه شاهی ضرب ایدوب التوفی
 التوفی برینه یور و یوب حکم سلطنته خلق آنکه معامله ایدوب بیع و شرا ایدوب التوفی
 حتی یوزمانده بر کیمیه نک ظلمت تبصیر الیه که بی اولسه لرم حکمت که کون یوز و در
 دیلر پس شه شاهدن محفدر و رواجایز معانسه در اول پادشاه مذکور فضیه
 جایز کورد و کچو اول کوندن اچه و التوفی شهر و ایدیلر پس شراک بوندن انواع بر
 اقوالنه التوفی و لغس که تنبیهی تاضیع اوقات در مانند فعل مضارع مغرب غایب در ما
 یندن بکنمک دیمک در ماسن دن دینلر خطا ایلد یلر که حرف رابط صفت
 در حرف ظرف دیار عربیه بیانه شین ضمیر شهر و ایدیلر راجع در نستانند فعل نفی مستقبل
 جمع غایب صانن الما ز لرم یکا در حاصیل اعتبار ایلن لرم مخصوص جاهل اکابر زاده
 شهر و ایدیلر بکنر که انی اول پادشاهک قلم روندن غیر دیارده هجیه الما ز لرم سیوم
 بروی که درون صاحب دلان بخالطتا و میل کنند و مختشرا غنیمت شناسند
 و خدمتش شناسند و خدمتش مت دانند که گفته اند اندا کی جمال به از بسیاری
 مال و روی زیبا مرهم دل های حسته است در های بسته سیوم بش طایفه نک
 او پنجسی خوبروی و صف ترکیبید کوزل یوز لوم معانسه و با حرف وحدت که حرف
 رابط صفت در درون مصاحب دلان لایمیه در صاحب دل سکون یا بله او لجه

و کلمه

وصف ترکیب دلا کبریه لایمیه در حاصلی بوزن کی لرایکی وجهله او قنور والف و نون
ادات جمعه در با حرف صله مخالطت مفاعله با بندن مصدر در و تا اسلوب عجم اوزره مطول
یا زیلور و تلفظ اولیو باختلاط و مخالطه قرشد راویه اضافت لایمیه در سبیل کندی
مفعول صریح و مخالطت غیر صریح و جمله فعلیه خبر مبتدا در که در و تدر محض
او جی سبب رخوبر و یاد که صاحب دلالت در و نی انکه اختلاطه میل ایدر و محبتی یعنی
مصاصتی غنیمت کلر و خدشینی منت بیلور که اولولرم پیشلر را ندکی جمال یای
مصدر له و اضافتله از جمال بسیار یا مالده کنه بویه در بعینه حاصلی جمله از لای
مالک چوقلغندن یکده زیار و یاز یا حسنه کو کلامه مره در و بغلور قبولر متا جی
کلیدی کاف عربک کسرله تخصیص ایدر خطا الیشلر زیار فحیله افصح در قطعه شاهد
انجا که رود غرت و حرمت بیند و برانند برترش پیدر و یاد رخویش شاهد بر
کی برلرده محبوب معناسند در و را کردن مخففه برترش شین ضمیر معناده برانند
مقتدر در محض محبوب اولیره که کیدر یعنی هریره که کیدر غرت و حرمت بولور و کو
و کوای کندی که آتاسی و آتاسی بانلرند و هرله ده سوردرسه حاصلی کم اولور اکا
اتاق ایدر بر طوس در و اوراق مصاحف دیدم کتم این منزلت از قدر توجی بینم پیش
برای عجمله و تخفیف را یله مشترکه قناده لایک بیننده اما بونده لایک مراد در قنا
درین خطا سولیدی زیر مصاحفه لایک قنور قناده قولماز و بونی هر کس بیلور برک
راستی تشه بیدله قید ایدر ضرورت وزن ایچون دیو وزن طبعه مالک دکالریش
در پینه بار یازنر معنا جابنه ناظر اولماز لایک اوراق مصاحف مصحفک جمعید
منزلت تا مرتبت آتاسی کی اسلوب عجم اوزره مطول یا زیلور و مطول تلفظ اولور
پس ضمیر خطا باعتبار ایدر غفلت ایش پیش بای عربیه زیاده معناسند در
طوس بلکنی مصحفک اوراقنده اوراقی ارا سنده کوردم که عادتاً او غلا بخلف طوس
بلکنی مصحفک اوراقی ارا سنده قویا غلدر پس مصحفک و رقلر یا اوزره طوس
قنادینی کوردم دینایی کوره مشش کو ریجک دیدم بومرتبه و منزلی و بومقاسنک

254

قدر کن و حد کن زیاده کور و رم یعنی بومکرم و معنر مقام سنک لایقک دکلد گفت
 خاموش که هر کس که جمالی دارد هر کجا پای نه دست ندارند ش پیش خاموش
 فعل امر مغرد مخاطب اسم اول دیکلد که حرف تعلیل جمالی یا حرف ندارند ش شسته شیت
 ضمیر مضاده پیشه مقیده و پیسیش نقدیرنده در ندارند برینه نوله بدراند یا نزل
 یا یله صحیح نسخه لره مخالف یا زمشلد اگر چه تا و یله معنا و یولت قابلدر محض حضرت
 شیخ بیورر بر طایفه بن بولله دینچه دیدی اسم زیا هر کیمک که جمالی و اره زده به
 که ایاق نور یعنی کیدر او کنه ال طوغزلر یعنی انی کیمسه رده و منع الیند بل که هر کس کل
 بری جانم دیرلر زیا صاحب حسنه هر کس طالبدر نظم چون در پسر موافقت و دلری
 بود اندیشه نیست کردار و ی بری بود جمیع شراح بوا یکی بیتی رباعی دیو یار
 حال بود که رباعینک مجری معین مجرد و نهایی بوده بحر هج اقسامندند یعنی بحر
 مضارع احرف در رباعی بحر نه قریبدر فته بری یا حرف مصدر بری بوند بیزاد
 معنانه در محض چون که پسر موافقت و دلبرک اولای یعنی کوزل اوله و اختلاط
 لایق و قابل اوله غم بوقدر با کرباسی اندن بیزار اولور سه زیا هر کس کا بابا بالنور حاصل
 انک کی فرزند ده جانم اوغل دیرلر او کوهرت کو صنفق در میان باش در بیت
 هه کس شتری بود او ضری بیت سابقه پسر را جعد و مبتدادر و کوهر خری
 کو فعل امر مغرد مخاطبدر کویند ندن گفتن دینار خطا سولیدی صدقند
 مراد با یامد سیدر تشبیه طریقله باش فعل زهی مغرد مخاطب اوله دیکلد
 در بیت شول انجویه دیرلر که بر صدفه یا لکن اوله اما انسانده بیتیم باباسی اولینه
 دیرلر و حیوانده اناسی اولینه و جماداتده نظیر یا اولینه محض اول کو هت
 سوله صدق اراده اولسون یعنی صدق مطلق بزم دکلد کر کمز زیا در سیمه هر کس
 شتری اولور و یا شتریدر یعنی هیچ کیمسه دلری بابا سوله استن یا لکن استرنه که
 صبحی بیورر بیت پدر را تا یکی هراه ان شیرین دهن بینم الهی باشند روز
 که اورای پدر بینم چهارم خوش اوازی که اب از جریان و مرغ از طیران بازدا

پس بوسیت این فضیلت دل مردمان صید کند و ارباب بیمادست او رغبت نمایند
 چهارم در بخشی بشرط ایقه نکه خوش اواز وصف ترکیبید و یا حرف و شد که حرف رابط
 صفت جریان مصدر در جریا مجری دن یعنی ضرب بابت ناکص یا بیسندن انقوش
 طیران ده مصدر در طار بطیردن ضرب بابت اجوف یا بیسندن او چوق دیکد و سید ع
 زاده طریان یا زمش و سرور یا بویه یازد و غنه اعتراض ایلش و دعا گو به بویازشی
 زیاده ناپسند کلامی پس متعدد شروحه مقید اولدم کوردم فی الحقیقت جمع شروحه
 را هنک یا اوزره تمهید میله واقع اولش لیکن بونده خطایی سر و قلمینه حمل ایدون لا
 چلیسک نقت رسول ده صلوا علیه فعل ماضی در بیورد و غنی حمل ایلدو کم کی و لا
 بونلک کی افندیرون بویه خطا قصده مقارن اولمان فته بر پس معترض اعتراضی
 یا تعصب طریقله اولور و یا قصور فهدن باز دارد الی قور یعنی مانع اولور با حرف
 مصاحبت و سیت شول نسه در که انکه غیر اولشله یعنی غیر یقین اوله ثابی تطویل
 اسلوب عجم اوزره در فضیلت معرفته ارتقلغه دیرلر و تاینه مذکور کبیرد دل
 مردن مالامته و کندک مفعول اولی و صید ثانی بی ارباب رتک جمید را صاحب اصحاب
 معناسه معنایه اضافت لایمه در با حرف صله منادست مفاعله بایندن مصدر در
 ندیمک یعنی مصاحبت معناسه اویه اضافت لایمه در رغبت نمایدک مفعول مخبر
 و بنادست غیر مخبر دومرد بخشی برخوش اواز در که صوفی المقدم و قو
 او چقدن منع ایسه حضرت داودک اوازی کی پس بوفضیلتک وسیله سی
 خلقک کو کلینی شکا را بید و ارباب معنی نکه مصاحبتنه رغبت کو تر و ربت سمی
 الی حسن اغانی من ذالذی حبس المثنائی سمع سینک فچی و میات سکونیه قولف
 معناسه در بای متکلمه اضافت لایمه در و تقید امر فوع مبتدا و جایز در که سمی
 سمعی و اصغایی معناسه اوله ایشتمک و دیکلمک دیکد پس حرف جو مقدره شعلاق
 اولبان حسن صفت مشربده در اغانیه اضافت صفتک موصوفه اضافت اغانی
 جمع اغنیه در که غنا معناسه در پس اغنیه جمع غنا درین کند و زعمیله سولش

۹۹۹

من اسم استفهام محل مرفوع مبتدا و اسم اشاره محل مرفوع خبری الذی اسم موصول مبني
جمله فعل ماضی مفرد مذکر غایب یا پیشه می دیکند مست کی جمله فعلیه اعرابین محل
یوق صله سید الذینک والذی صله سیله در محل مرفوع صفت زائد المتانی جمع مشا
در ایکی قللی سازه در لرنه که ثالث جمع مثلثه که اوج قللی سازه دیر لرنه ثانی جسته
نک مفعولیدر و سکون یا ضرورت وزن ایچی در مخصوص بم قول غم کوزل غناله
در و یا جوق بم سماع و اصغام کوزل اوازه مقید در یعنی میلم کوزل اوازه در کیمد شول
کیمه که ایکی قللی سازه چالو یعنی اگاه اعتبار مقصود بود که کوزل اوازی سازه ترجیح
ایدر حاصلی نیم میلم حسن صوته در سازه دکل علی الخصوص که قللی سازه دیکلمک
حرام در مصرع ثانی نک تحقیقینه مراد حسن صورت در دین بیتن مواد کی بیلمش
قطعه چه خوش باشد اواز نرم و حزن بکوش حریفان مست صبح اواز نرم
بیانیه حزن ایچیه و نازک معنانه در یا حرف صله کوش قولن حریف باده مصاحبه
الف و نون ادات جمع در کوش حریفان لایمه مسته اضافت بیانیه و صوجه لایمه صبح
مصدر در صباح و قنده شراب ایچیکه دیر لرنه که غنوق عکسنه دیر حاصلی فعل و زنی
اوزره مصدر لر در صبح صباح و قنده ایچیلین شرابک اسمیدر دین مخالف سولش مخصوص
نه خوش اولور یوشوق ایچیه اواز صبح مستی اولان حریفان قول غنه یعنی فولقلنه
لطیف کلور به از روی خوبست اواز خوش که ان حظ نفس و این قوت روح آن
روی خوبه اشارت در و این اواز خوشه مخصوص روی خوبه خوب اواز یکله
زیرا روی خوب حظ نفس در و اواز خوب قوت روح در حاصلی حضرت شیخ اواز
خوبی روی خوبه ترجیح ایدر لیکن فیه مافیه پنجم پیشنه و ری که بسی باز و کفانی
حاصل کند تا اب روی از بهر نان ریخته نشود چنانکه خرد مندان گفته اند پنجم یعنی
مذکور طایفه نک بشخصی پیشه بای عجمله کسر یله صنعت دیکند و روی وک
فحمله ادات نسبت در معنانه اوتنه بقالی او دیر لر و اوبله علی کل حال اضغله
دیکند یعنی اهل صنعت و یا حرف و حدیث که حرف رابط صفت یا حرف مصاحبت

سی باز و مصدر است فاعله اضافی در کفای یا حرف وحدت تا حرف تعلیل اب
روی لامیه بهر نازده بویه ریخته نشود و وکمش یعنی دو کلمه محکم
بشخصی بر اهل صنعت در که سی باز و بیه کفای حاصل ایلنه تا یکم تمام ایچون یوز صون
دو کلمه حاصلی حیره و کدبیه محتاج اولیه شویه که عقلا دیشلر در قطعه
کریسی برود از شهر خویش سختی و محت بر د پنبه دوزد یا حرف صله
غریبی یا حرف وحدت سختی یا حرف مصدر پنبه یه یه دیر لر پنبه دوزد و
ترکیبیدرم وزیدندن دوزک و تبرک تنازع طریقله فاعلیدر لغت حسینه
یه دیکچی دیکد اما استعاده اسکی به دیر لر محکم اکی غریبله کدر یعنی
دیار غریبه کند و شهرندن شدت و محت ایلنه یعنی چکن پنبه دوزا اسکجالت
بر جزوی صنعت ایکن انک اهل هریره یه وارسه اول صنعتله کچور و بخوابی
فتناز مملکت کرینه خسید ملک نیم روز و واکدن مخفقد رننه که مکرر
بیان اولندکی یا حرف صله خرابی یا حرف مصدر خوابلق مقابلی معور لغت یعنی
و شلت فتاده کسر و ضم جایز در اصل افتد رهنه ناک فتح و ضمیمه مصدر علی فتنا
او قندن کاور هزه حذف اولحق فاکس و ضمیمه مستعمله فاحفظ از مملکت
فتده متعلقه کرینه بولفظ ایکی وجهله مستعمله برسی بونده کی کی یعنی کانه
ضمیمه و رانک سکونی و سینک کسر یه و برسی کاور فتک سختی و رانک سکونی
و سینک کسر یه و برسی کاور فتک ضمیمه و رانک کسریا و سینک سکونیه فاحفظ
حسید حانک ضمیمه و سینک سکونی و بانک فتحیه فعل مضارع مغر غایب بانور
واو یورد دیکد خسیدندن ملک حسیدت و فتک فاعلیدر تنازع طریقله
نیم روزه اضافت اضافی لامیه در نیم روز ترکستانه بر شهرت اسمیدر ملکی
نیم روزه تخصیص پنبه دوزه قافیه اولحق ضرورت وزن ایچون در الامذکور
مضاده هر ملک بر در بعضا عجام دید یکد نیم روز نصف دینار کنایه زیبا
شمس حد استوایه وارد قده نصف دنیا مقداری فی قطع ایدر لیش اولور

پس نیم روز و جوله اضافه لایه اول و فتا^صمل محص^صب پنبه دوزک حالی
 معلوم اما کی کند و مملکت و سلطنت در خراب ایاده دوش سه نیم روز پادشاه^ه
 ده النده بر کمالی و صنعتی اولاد و غنی تقدیر چه اج یا نور یعنی اج قالور بونده^{البلد}
 مراد کنی ملکند غیر بد و الاحقیقه خراب آباد ده مکه یوللی کی ذخیره
 سی اولاد و غنی تقدیر چه هر کس اج یا نور حاصلی مراد بر تمشدر و الاحقیقه^{بله}
 اولوق لازم دکل چنین صغیرا که بیان کردم در سفر موجب جمعیت خاطرست و داعیه
 طیب عیش اما آنکه ازین جمله بی بهره است بخیا^ل باطل در جهان برود و یکی
 کس نام و نشانش نشود چنین صغیرا بونجیلین صفت که حرف رابط صفت و یا
 حرف بیان موجب جمعیت خاطر لایه^ل رود و سبب جمعیت خاطر دیکر داعیه
 باعث دیکر طیبه اضافتی اسم فاعلت مفعولنه اضافه^ل فاعله و عیشه اضافه
 صفت موصوفه در بی بهره بی نصیب دیکر با حرف مصاحبت خیال باطل بیانه
 در در حرف صله در یا معناسنه جهان دنیا دیکر دخی دیکر معناسنی دخی کبر
 سوزی کیرودن اکلو^لمش محص^صب پیر دیر بونجیلین صفت که بیان ایلام
 سفره جمعیت خاطر سبب و کوچک دیر که باعث امال کیمسه که بونجمله دن
 یعنی مذکوریش طائفه دن اولایوب جمعیتدن بی نصیب اوله سیاحت جهان
 باطل خیال و وهم فاسدله کید و دخی کیمسه نام و نشانی ایشتم یعنی بچه اولاد
 کیمسه ده طویاز زیر مشهور و نامدار کیمسه دکلده که اندن خیر الملق ممکن
 اوله قطعه هر آنکه کوشش کیتی بکین او برخواست بغیر مصلحتش رهبری کند
 ایام کوشش اسم مصدر و کردید ندن دوش دیکر کیمسه اضافه لایه
 در کیتی کاف عجم کسرله و یا اصلیه ایله جهان دیکر با حرف و کین کان
 عرب کسرله عداوت دیکر دیکر اویه اضافه لایه در برخواست قالق
 یعنی قصد ایلامی با حرف صله و غیر بونده خلاف و عکس معناسنه مصلحت
 اضافتی لایه در رهبر قولاً غرض و صف ترکیب در بزند ندن بوله ایلام دیکر

لاری قولاً غور لغز و هر کندی مفصول صریح و بغیر صریح و آیام فاعلی محصور
 هراول کیسه که عالمک تبدیل و تغیری یعنی انقلاب احوال عالم انک عداوتنه
 قیام ایدوب قصد ایلدی آیام روزکارانک مصلحتک خلافتنه و عکسنه اکا
 قولاً غور لوق ایدر یعنی اکا مرادینک خلافتنه دلالت ایدر کبوتری که در کراشیان
 نخواهد دید قضا هی بردش تابوکی دانه و دام کبوتر کو کرجین و یا حرف و حدیث
 که حرف رابط صفت و یا حرف بیان دگر آخی دیکر اشیان یو و نه نخواهد دید
 دیرن معناسنه کو میسر د یعنی کو رمک میسر و میسر در قضا مبتدا هی ها حرف
 تاکید حی حرف استرادشین کبوتره راجعه در تابونده الی معناسنه در یا حرف صله
 سوی جانب دیکر دانه به اضافه لایمه در دام بونده طو زاق معناسنه در محصور
 بر کبوتر که اشیانی کو میسر د یعنی کو رمک میسر و مقتدر اول میسر در قضای اسمانی
 انی دانه دام جانبینه ایلد یعنی شکار اولور حاصله انی یا اوجی اولور و یا مرغ شکار
 اولور پسر گشت ای پدر قول حکما راجه کونه مخالفت کم که گفته اند رزق اگر چه مقنن
 با اسباب حصول ان تعلق شرطت و بلا اگر چه مقدر دست از ابواب دخول ان احتراز
 واجب یا حرف صله اسباب حصول ان لایمه لودر اسباب سبب جمعیدر تعلق
 مراد مباشرت در ابواب دخول ان لایمه لودر محصور پسر یا یا سبب جوانیده دید
 حکمانک قولنه نه وجهله مخالفت ایدرین که دیشلدر رزق اگر چه مقسومدر
 یعنی از لایه هر کسک رزق تعیین اولمشد لیکن انک حصولک سبیلینه
 تعلق شرطد یعنی عقل مباشرت اقتضا ایدر بلا ده اگر چه مقدر در اما اکا داخل
 اولوق ابواب و اسبابندن احتراز واجب قال الله تعالی ولا تلقوا بایدهکم
 الی التهلكة حاصله بونک کی مقتضیات عقلدند رزق اگر چند بی کمان نه سه
 شرط عقلست جستنا زده ها اگر چند اگر چه که معناده مستعمله لفظدر پس
 اگر بی ادات شرط و چند کی کم خبر به معناسنه اعتبار ایدر چندان کی بوفته چندا
 و قوفلری یوق ایش محصور رزق اگر چه بی کمان و بی شک ایش یعنی

مقدّر اولان رزق البته هر حیوانه کلود واصل اولور لیکن عقلک شرطیدر قبولدن
استمک یعنی عقل رزق اهل دنیا دن رجا ایلک اقتضا ایله درجه کسی بی اجل بخو^ا
مرد تو مرود درهان ازدها مرد برون مردن معناسنه درم و میلک و رانک فتحه لرجه
کیتمه دیمکدر فصل نهی مزد مخاطب در در حرف صله در یا معناسنه دهان ازدها لای^{نه}
در عرجه ازدها یه ثعبان دیر لرجه لحوص داخی اگر چه که کیمسه اجلسر اولمیس
در یعنی کیمسه بی اجل اولمز اما ازدها اغزنه کیمه یعنی هلاک اولاجق بره واده
درین صورت که منم با پیل دمان بزئم و بشیرت بان پنجه در افکنم مصلحت است
که سفر کنیم که ازین بیش طاقت بی نوابی ندارم با حرف صله و یا حرف مصابت پیل
دمان بیانه قوتلو و هیبتلو فیل بزئم اوروم و یا اور و شوم جنگ ایلکه قادرم
دیمکدر با حرف مصابت صله شیرت بان بیانه زبان برنجی حیوانا لک صفتلرند
در کوکرمش و غضبه کلمش دیمکدر که حرف تعلیل ازین بیش بوندن زیاده دیمکدر
یعنی شمد نیکر و طاقت بی نوابی لایمه در بی نوابی قدرت و بی زاد معنادر و یا
حرف مصدر لحوص بر صورتی که منم یعنی بوقوت و زور و بومشت رنلک کینده
وار قوتلو و هیبتلو فیل کند و یا اوروم یعنی کابی پرواشت اوروم و یا انکه صلا
قادرم و شیرت یانه پنجه براغورم یعنی انکه پنجه لمق تشماغه قادرم اگر چه که اول
پنجه اورمقدار ماهر در پس مصلحت اولد که سزا ایدم که بوندن ارتق نواسر لغه طاقت
کتوره یم قطعه چور در فتاده زجای و مقام خویش دیگر چه غم خورد هر افاق
جای اوست در حرف تاکیده فتاد فانک کسرله و ضمیمه دوشدی دیمکدر بونده ایر^{لک}
معناسنه در جای و مقام عطف تفسیری خویش اضافه لایمه دیگر یا یله دخی
دیمکدر افاق بونده اطراف معناسنه در جای اولایمه لحوص چونکه ار یعنی
کشی کند و مقام و وطندن دوشدی یعنی مفارقت ایدوب ایرلدی دخی نه غم
پرزیرا جمیع اطراف عالم انک مقام و مکانید شب هر توانکریا بسرای هی رود
درویش هر کجا که شب آمد سراپا اوست بسرای یا حرف صله و یا حرف وحدت

مخصوص هر بر غنی بر سر ایه و بر اوه کید یعنی هر کس کند و او بنه کید اما در
ویش بی کس هر برده که کجری کلدی یعنی قرآنی با صدی انک سر ایدر حالی
یکجه کند و ی نزه ده طو تار سه انده یا نور یعنی جمیع عالم اکا نسبت برابر در این
بگفت و همت خواست و پدر را و داع کرد و روان شد و در هنگام رفتن شنیدند
که میگفت مخصوص بومز کور قطعه سولیدی و همت دیلدی و بابا سانه و داع ا
ایلدی و کتدی کمتک و فتنده ایشته یلر که سولیدی یعنی بویستی او قوردی
بیت هر و که بختش نباشد بکام بجایی رود کش ندانند نام هر و هر اهل
اهل کمال دیمکدر هر و معناسنه پیشه و ربی که سابقا کجری که حرف رابط صفت
بکام مراد بجه دیمکدر بجایی با حرف صله و یا حرف وحدت رود فعل مضارع مفرد
غایب و یا فعل امر مفرد غایب کش کافک فخیله در زیر اضایرک ماقبله بود لده
مفتوح اولور ضرورت وزن ایچون اولمینه والا ساکنده اولور پس کسر کافله او قان
خلاف قاعده اوزره او قورمش که حرف رابط صفت و یا حرف و شاین ضمیر هر و راجعه
معناده نامه مقید در نامش تقدیرنده مخصوص اهل هر که طالع مراد بجه اولیه یعنی
اکا که بخت دولت مساعد اولیه بریره کید و یا بریره کتسه که ادنی بیلر و یا بلیمه
لر حاصل نام و نشانی اکثرا و ایشته لمره بریره کید و یا خود برخلاف سمنه کید که نام
و نشانی چیمماز و یا کتسونکه نام و نشانی چیمماز تا برسد بکنارانی که سنک از
صلابت او بر سنک هی آمد و اوزش بر سنک هی رفت تا حرف انرا الی معناسنه
برسد فعل مضارع ماضی مفرد غایب یعنی ذهب الی ان وصل یا خود حتی وصل با
حرف صله کنار اب لامیه و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت صلابت شدت
یعنی پکک و قتیلق اویه اضافت لامیه و ضمیر ایه راجعه هی ها حرف تاکید
می آمد حکایت حال ماضی در و اوازش ضمیری بینه ایه راجعه با حرف صله
فرسنگ عریجه فرسخ دید کلدی در که اون ایکی بیلک ادم بر مقدمیانه دیر لر هی
رفت حکایت حال ماضی کیددی دیمکدر مخصوص مشت زن کتدی

تا بر صوبه ایرشده که یعنی بر صوبت کنار نه که صلابت و شدتند و حدت جر
 یا نندن طاش طاش اوزره کلور دی یعنی او کنه کلان طاشلری یوارلر دی نته که
 پلک آقار صولارت شانه ندر که واوازی بر میل بره کیدر دی یعنی خروش جفله
بر میل مقداری بره کیدر دی سهمکین ابی که مرغ ابی دروایم بنودی کمترین
موج اسباسکی از کنارش در بودی سهم فارسیده خوف معناسنه در معلوم اول
 اخری میم اولان کلمیه ادات نسبت داخل و ملق مراد اولسه اکثر یا بر کاف عجمه ^{سط}
 ایدر غمکین و غمکین و غمکین کمی اما مطر دکل زیر اغین ده دیولا رکافنی
پس غمکین اصلنده غم کنیدر دین سهوا یلش زیر الف حدوده نلک اغلر نده حد
جایز دکلر علی الخصوص که سهمکین ده اول ملاحظه غایتله فاسد در تامل تدبر
سهمکین قور فنج دیمکد ابی یا حرف وحدت که حرف بیان مرغابی آورد کدر این
امین معناسنه در کمترین ترادات تفضیل و یارون ادات نسبتدر اسباسنلک دکن
طاشی در حرف تاکیده بر بودی راده فتحه و ضمه لغتد یا حرف حکایه
بر قور فنج صوایدیکه آوردت ایچنده امین دکلر یا یعنی آوردت که صوفوشیدر اول
صوبت صلابتند و شدت و جریانندن ایچنده یوزمکه خوف ایدر دی بیاد که
صوت یارلیه دیوالک کوچلک موجی دکن من طاشی کنارندن قایوب کو تور دکل
قرا صوکی و یا طونه کی طاشد قلر نده شدت و صلابتله اقرم یا کروهی مردمان
دید که هویلت بقراضه در معبر نشسته و رخت سفر بسته جوانزاد دست عطا بسته
بود زیان تنابر کشود چند آنکه زاری کرد یاری نکردند و گفتمند کروهی کاف عجمک
ضمیله و یا یا وحدتله بر بلوک مردمان را ادات مفعول که حرف بیان یا حرف
مصاحب سببی متضمن قراضه قافل ضمیله و تخفیف رابله المقن او اغنه که فارسیجه
زیره دیرلر زیره زردیمکله تعبیر ایدر لفظا هر الفجه مراد در والا المقن او اغنی عملا
جاری دکلر اخرتده حرف وحدت و هر حرف توسل هنر حرف وحدتده دین
خلط سولیش معبر سابی لغتد معبر کشتی کنه گاه دیمش یعنی کجت کیسی که خلقه صون

کچور راوسکدار قایق‌ری کجالت وزنی اوزره واول کچه کچی پیره معبره برلر اسه
 مکان وزنی اوزره دست عطا اضافت بیانه دیرو برکت الی هیچ برنسنه به مالک
 دکلیه که معبره جرتنه ویره زیان ثنا بیانه یعنی کچی به دعا و ثنا ایلدی برکشورد
 اچدی یعنی ملاحی مدحه باشلدی زاری یایی اصلیه ایلده تضرع معاسنه دریایی
 مصدرین بودلی بلز ایش یاری یا حرف مصدر **مشت** رن صولیک کنا رنه
 ایرشدی بر بلوک مردی کورم بیکه هر برسی بر قراضه سیله یعنی بر قراضه اجرت
 معبره راو تور مشلریدی و سفر اسبابی بغل مشلر **مشت** رنک عطا الی بغل و ایدی
 یعنی جرت کشتیه ویرمه که نسنه به مالک دکلیه ملاحه مدح و ثنا ایلکه **مشت**
 اولقد که فریاد و زاری و فغان ایلدی یارلق و یولدا مشلق ایلدی یار حاصلی حجت
 و شفقت ایلدی یار و دید یاربیت بی زرتوانی که کنی بر کس زور و زرداری
 بزور محتاج نه بی زرتوانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکل سین
 دیمکد نه باضیر خطاب و هغه حرف توصل **مشت** زرتوانی به زور ایلکه
 قادر دکل سین اما زرت واریسه زوره محتاج دکل سین حاصلی قوت و زور له مراد
 حاصل اولماز لیکن زرت واریسه ظلم و زوره محتاج دکل سین زیار زله جمیع مصا
 حاصل اولور ملاح بی قوت از و بخنده بر کرد بد و کنت **مشت** ملاح بی قوت
 اندن خنده ایلده یعنی کولمکه دوندی و دیدی یعنی مزه لمنکله بوکه بر حقه ایلدی
 و دیدی بیت زرتوانی نتوان رفت بزور از دریا زورده مرده چه باشد
 زرتیک مرده بیار زورده مرده لامیه و هائی رسمی مقدار بی معناسنی افاده اید
 یکساله و یکماله کبی بر ایلد دیمکد یعنی بر ادم اجرتی مقدار **مشت**
 اچت یوقدر یعنی چونکه اچت و بولک یوقدر در یادن زور له کتمک اولماز اوت
 کشتی زور بی مقدار نه اولور و بونده فایده ویر بر ادم ملک اچت کتور یعنی بر
 اجرتی مقدار بی اچت زیار در یادن قوتله کچمن معبره کجیلور در یا بیورد و غنی مسا
 طریقله در زیار در یا جاری اولماز مکر کم اسکدار بوغانی کبی بر بر اوله فتدیر

لغله

در کتب

جوان را این طعنه دل بهم برآمد خواست که از و انتقام کشد کشتی رفته بود
آواز داد که بدین جامه که پوشیده ام قانع شوی دریغ نیست ملاحظه طمع کرد و
کشتی را باز کرد اینده جوان را ادا آن تخصیص طعنه لغت تیزه ایله او را مقدار
اما بونده خاطره طوفانم قدر بهم برآمد بجز و منقبض اولدی دیمکد کرد
ینه دوندری دیمکد زیر الف و نون ادا آن قدر به دراصلی کرد ید ندر و نون
دیمکد محض جوانک ملاحظه بوطعنه شدن کو کلی منکس و منقبض اولدی
دیلدی که ملاحظه کیتن اله کشتی کمتش ایدی آواز و یردی که آکی بوقفنا نله که
کیمش قانع اولور سکت دریغ دکلدر ملاحظه طمع ایدی و کشتی کبر و دوندری
بیت بد و زدره دیده هوشمند در آرد طمع مرغ و ماهی بیند با حرف تاکید
دو زد فعل مضارع مفرد غایب در و زید ندرن دیکت دیمکد دو ختن دن بیل
زاید سولیشله نره شینک و رانک فتحه لریله غلبه حربه دیر لشره کلور قرق و زنی
اوزره علم بایندن های اصلیه ایله اما فارسیه های رسمی شکنده او قوما قده
جایز بد و زدنک فاعلیدر دیده هوشمند لامیه در حرف تاکید آرد فعل مضارع
مفرد غایب طمع فاعلی مرغ مفعولی صرخی و ماهی اکامعطوف و بیند غیر صرخی محض
عاقل کمیه نل حرص کونی دیکر یعنی بغلر حاصلی کور ایدر طمع مرغ و ماهی بیند
کتور یعنی دو زاغه حاصلی طمع سبیله باغه گرفتار اولور چندانکه دست
جوان بریش و کربان ملاحظه رسید او را بخود در کشید و بی محایا فرو گرفتارش
از کشتی بهرامد پستی کند همچنان در شی دید پشت م یکرا اند اینده مصلحت آن دید
با او مصالحت کند و با جرت کشتی مساحت نمایند چندانکه اولقد که یعنی همانکه
دیمکد دست جوان لامیه جوانک الی دیمکد با حرف صله ریش رانک کسر لیه
بونده صقل دیمکد کربان معطوفه ریشه و ملاحظه اضافت لری لامیه در دست
مستدار سید خبری او را ملاجی دیمکد بخود با حرف صله کند و یر دیمکد در کشید
چکدی دیمکد بی ادا آن سلب محایا مفاعله باینده مصدر دراصلی محایا تدر

تا او سلوب عجم اوزره حذف اولمشده زيرامفاعله نك ناقضدن تايي حذف ايلك
قاعده لر يده يعني بي بالت رويي پروا ديمكده بي ميل و توقف دين بولفته و
وقوفي يوقايش فرو بونده ادا تاكيد دركوفت كاف عربك ضيمله دوكد يايي
ضرب شده يده ضرب ايلدي كه حرف تعليل پشتي پشت باي عجمك ضيمله ارقه
ديمكده و يا حرف مصدر مظاهر و معاونت معناسنه در همچنان ملاح كجي ديمكده
در شتي ايري ديمكده عرجه خشن دير لر خانك فجي و شينك كسريله و يا حرف
مراد ياوز لقدر حاصل كوتك با او جوانله ديمكده يا حرف مصاحبت اجن كشتي
مصدر لك فاعله اضافتيد مساحت مفاعله بابتين مصدر در لغته سا هله
در يعني اسانك اما بونده سخا و جور ملك معناسنه در پس فختاد صحاح حد المساح
المساهلة و تساحوا تساهلوا دين احوال ايلش ~~لش~~ هانكه جوانك الي
ملاحظك صقلنه و يقاسنه ايرشدي ايني كندويه چكدي و بي پروا وافر و كدي
يولدا شيمكدين كورد ي بوني دوكد كيني و كيدن طشره كدي كه مظاهر و معاونت
ايله مذكور يكنجي كي خشم و حدت كورد ي پس ارقه سين چويردي يعني فرار
ايلدي ايد ي مصلحت ايني كورد يلكه انكه مصالحت ايد لر و كي نولوينله جور ملك
ايد لر و سخا كوتره لر شوي چوير خاش بيني تحمل بيار كه سرلي ببندد و در كاد
زار پر خاش باي عجمك فجي ضيمله و رانك سكوينله صواش در حوب معناسنه كه
حرف تعليل سرهك سينك فحمله و سكون هائيله اسان ديمكده قولاي معناسنه و يا
حرف مصدر پس سهولت ديمكده در كار زار لاميته در كاف عربله حوب و جنگ معنا
در ~~لش~~ چونكه صواش و جنگ كوره سين تحمل كور يعني تحمل و صبر كور زيار
سهولت و رفق جنگ و حوب قيوستي بغلر حاصل ملانيت و يواشلق جنگ و جد الله مانع
لطافت كن انجا كه بيني ستر نبره قز ترع را شيخ تيز نبره فعل نفي مستقبل مغز غايب
راده تشديد ضرورت وزن ايچون در قز قافك فجي و تشديد زاليه عرب ايرشيمه و
مبالغه ايله اسم فاعلي قزاز كلور اما بونده ضرورت وزن ايچون زانح فقدر ترمه

اضافت بیانیه در و اادات مفعول در نرم نونک فحی و رانک سکونیه یو مشق میکره
 تیغ نیز کسر لیه ایچی میکره کسکین معناسه محصول لطافت و ملائمت ایله شل
 برده که ستر و عناد کوره سین زیرایو مشق ابریشی کسکین قلیج کسین حاصلی رفو
 و ملائمت یو مشق ایملکچی در و عناد و ستر کسکین قلیج کیبیدر اکا کار این
 بشیرین زبانی و لطف خوشی توانی که پیلی بوی کشتی شیرین زبان و صفت کیدر
 طلولی دیکره و یا طائلغله حرف مصدر دیل طائلغله دیکره خوشی یا
 حرف مصدر توانی فعل مضارع مزد مخاطب که حرف بیان پیلی یا حرف وحدت با
 حرف مصاحبت بوی یا حرف وحدت کشتی یا ضمیر خطاب یعنی کشتی فعل مضارع مزد
 مخاطب در محصول شیرین زبان لغله و ملائمت و خوش شغلله یعنی ایلمکه قادری که
 بر فلی بر قیلله چکوبیده سین یعنی رفو و ملائمت ایله سکا منقاد اولور بویله قولور و زو
 لوجیوان ایکن حاصلی ملایح مدارا ایله مشت زنگ پنجه سندن خلاص اولدی بعد ما
 در قدش افتادند و بوشه چند بنفاق بر سر رویش دادند و بکشتی در آوردند و در
 شدند تا برسیدندش بستوی که از عمارت یونان در اب ایستاده بود ملایح گفت کشتی
 را خلی هست یکی از شما که دلاور ترست و مردانه تر و زورمند تر باید که برین ستون
 برود و رستم کشتی بگیرد تا عمارت کینم یا حرف مصاحبت سببی متضمن عذر ماضی
 بیانیه در حرف صله قدش شاین جوانه را جعد بوسه یا حرف وحدت و همزه حرف
 توسل یا حرف مصاحبت نفاق نونک کسر لیه مفاعله بابنک مصدر ثانیسی بکشتی
 یا حرف صله در آوردند ادا دخال ایله یلر روان شدند کتدیلمدیکره تا حرف
 انرا یا حرف صله ستون سینک و تانک ضمه لر لیه دیرک دیکره عریجه عمود دیرلس
 و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت عمارت یونان لامیه یونان قرمان و لا بینه
 دیرلر لیکن اول و لا بینه مذکور صوبی صوبه قدر مکی افلاطون بکار دیکره کلای
 صوابله لیکن او یا بانه اذن بل که بر بولت مغاره یه دوکار و حاصلی بوکنایک تورا
 شبه دن خالی دکره ایستاده طور دش دیکره مراد دیکلوب طور مق در خالی

یا حرف تنکیر له حرف رابط صفت دلاور وصف ترکیب پیدا و رید ندن بهادره دیرلر
وترادات تفصیل باید کرد دیمکده که حرف بیان برین ستون بوسون اوزره دیمکده درینجا
کشتی لامیه کینک اپی دیمکده تا حرف تعلیل کشتی بکن عذر سببیه یعنی بوف
کشتیه المیوب طعن ایلد کله سببیه ایاغینه روشدیلر و برینجه بوسه نفا قله باشنه
وکوزینه ویردیلر یعنی کیه قودیلر دروان اولوب کتدیلتا برهیره کرا بریشجه کرونان
بناسدن صوابچنده دیکایوب طور مشدی ملاح دیدی کشتیه خلل و ضرر وار یعنی
کینک بوزغون بری وار که اصلاحه محتاجد بریکوز سیزد نکه بهادر رکده و روان
رت وزو و لو و لیرت مرادی ملاحک بوسون لرله جوانی مغرور ایلک در
اوله که کندینه حسن ظنله سوزنی طو تاپس کر که که بوسون اوزره وار و کینک
ایمین طو تا کیم کبی عمارت و اصلاح ایده لم یعنی خلل و ضرر فی دفع ایده لم جوان مغرور
دلاوی که در سرداشت از خصم دل اوزره شیندیشید و قول حکما را کار فرمود که گفته
اند هر کرا رنجی بدل رسانید کور عقبان صدراحت برسانی از یاداش ان یک رنج
ایمن مباش که پیکان از جراحت بداید و از اردول بماند یا حرف مصاحبت سیتی
غور دلاور لامیه و یا حرف مصدر که حرف سان رابط صفت خصم شیندیشید فرمود
یعنی باک و پروا چکدی کار فرمود ایش بیور مدی یعنی ایش ایدندی و عمله بو
کتور مدی که حرف بیان هر کرا اادات تخصیص هر کیک دیمکده حرف ربط مقدر در
که حرفی رنجی یا حرف وحدت برالم دیمکده بدل یا حرف صله رسانیدی فعل ماضی
مفرد مخاطب و الف و نون اادات تقدیه در ایرشدرمک دیمکده در حرف ظرف عقیب
ان لامیه عقیب بونده ارد و صولت معناسنه در برسانی فعل مضارع مفرد مخاطبه
و الف و نون ینه اادات تقدیه در فعل شرط و اقعدر ایرشدر رسک دیمکده یاداش
بای عجله جنل و عوض معناسنه در انراضافت لامیه در اینم مباش جزای شرط که
حرف تعلیل پیکان ما و کاف عجله دمونه دیرلر جراحت چیمک کسرله یاره یه دیرلر
بداید طشره کلور یعنی چیقار از االم دیمکده برشین مقدم رازارش دیمکده

167

ضمیر پیکانه را جعفر مخصوص جوان بهادر است غریبه که باشد ایدریا خصم
 از زده دن امیر ایدریا یعنی بال چکوب قهرمندی و قول حکمای کار بیورمندی یعنی
 سوز لرغی عمله کتورمندی که بیورمشلد و هر کیمیک کوکله که برالم ایرشدرم کیسه اکی
 الملك اردنجه یوز راحت کوکله ایرشدر رسک اول بر رنجک جزا و عوضدن امین
 اوله زیر اذیرامون یاره دن جیقار امارنج و الم کوکله قالور پس اندن حذر ایلک
 کولت بیت چه خوش گفت بکتاش باخیلتاش چود شمن خراشیدریا امین مینا بکتاش
 باوکاف عربیله باادات صله بکتاش وخیلتاش شاهنامه ده مذکور اولان ایکی
 بهلوانلک اسمیدر چو اادات تعلیل خراشیدریا فعل ماضی مزید مخاطب طرالموقدیکد
 اینجتمکدن کنایتدر مخصوص مصراع ثانی مقول بکتاش در یعنی بکتاشخیلتا
 نه خوش دیدریا یعنی ایودیدریا چونکه دوشوق طرالمک انک مکی ندن امین
 اوله قطعه مشوایمن که تنک دل کرمی چوز دست دلی شک اید مشوقل نه
 مزید مخاطب اوله دیمکدر که حرف تعلیل تنکدل وصف ترکیبیدر قیاس تنکدل
 یازمق ایدریا لیکن متبذیه بواسرله کرمی کاف عجمک فتحله فعل مضارع مزید مخاطب
 اولورسین دیمکدر کرم بدندن صیروت معنانه دلی یا حرف وحدت یا حرف صله
 تنک طاردیمکدر اضطرار بدن کنایتدر مخصوص خطاب عام طریقیله بیورمندی
 اوله که تنکدل اولورسین یعنی کوکلاک طاریلور و بیحضور اولورسین چونکه
 الکدن بر کوکل طاریله یعنی چونکه بر کیمیه کوکلی انجندرتک البشر سنده اینجندرتک
 شراحت بعضی مصراع ثانیسی جمله شرطیه اوزره واولی جزائییه طومش و بعضی
 تعرض طریقیله جزا مقدر در دیمش زیر جزا شرط اوزره مقدم اولماز لیکن
 ایکسینک بیه جولفظنی اادات شرط طومقندن شوزنده نظر وار زیر چو و چون
 بونک کی بر لره اادات تعلیل اادات شرط دکل و جزا شرط اوزره مقدم اولماز
 دین خطب عشوی ایلش زیر اعدم تقدم علمای غوقتنده در اما اهل منطق اهل
 فنس قستنده اول اعتبار بر قدر فتامل سنک بریاده حصار من که بود کز حصا

سنگ آید سنگ مزین فعلت مقدم خبرید مفعول صرخی و برپاره غیر صرخی باری
هار سیمله حصاره یواری باروده دیرلر بعض نشخه لوده بارود و شمش حصاره
اضافت لامیه در مزین فعل نغی مفعول مخاطب آورده دیمکدر که حرف تعلیل بون فعل
مضارع مفعول غایب اولور معناسنه کن اصله که از ایدری که حرف بیان سنگ بودک فا
علیه ^{لص} حصار دیوارنه طاش آورده یعنی اتمه زیبا اولور که حصارنده طاش
کلور حاصلی بن طاش اندو غلت یو جایزدر که اندن سکا طاش اتالربوبیتک متقا
بود پس مضارع ثانینک معناسنی جایزدر که حصار دیوارندن طاش منقطع اولور یعنی
قویه و سنگ او زریکه دوشه دین ترکیبه مخالف معنایوش چندانکه مقود
کشتی بر ساعد پیچیده و بر بالای ستون رفت ملاح زمام از کنش در کسلانیه
و کشتی برانند بیچاره در انجا حیران بماند روزی دوبله و محنت دید و سختی کشید
سیوم روز خواش کر بیان گرفت و باب انداخت چندان اولقدر که قلت مدتن
و قصر بکشدن کنایتدها نکه دیمکدر مقود لغتده یولارد اما بونده کیسی بدکری
ایب مراد در رسیمان معناسنه کشتی ایی دیمکدر ساعد سیلت در عریده پیچیده
بونده طولادی دیمکدر بالا بونده اوست معناسنه در زمام یعنی مقود زمام
فاری و مقود عربید یولار معناسنه بونده بدک ایی مراد در کف عرب فانک
تشدید یوله او فور اما عجم تخفیفله ال آیده سنه دیرلر حرف تاکید کسلانیه کان
عجمت و سینک فحبله فردی معناسنه یعنی اوزدیجا دیمکدر بعض نشخه ده
ر بود و شمش در کسلانیه برینه کشتی برانند کیسی سوردی یعنی قرار ایلدی
کتدی بیچاره مشت زن ستون اوزره متخیر قالدی خواش شین معناده کرینا
متعلق مفید در مجاز ابقه سین طوتدی یعنی غلبه ایلدی باب باخو صله
انداخت اتدی دیمکدر یعنی دوشردی ^{لص} همانکه مشت زن کی ایسنی
قولنه طولادی و دیرک اوزرنه واردی ملاح کشتی ایسنی اندن چکدی فردی
و باقادی اندن فکرة اکلمدی کبی سوردی کتدی بیچاره دیرک اوزره

جریان و سرگردان قالدی برایکی کون انده بلا و محنت کوردی و زحمت و شدت
 چکدی او چچی کون او تیویقه سین طوتدی و صوبه اندی یعنی او تیو غلبه
 ایدوب صوبه دوشردی بعد از شبان روزی بکنار افتاد از حیاتش رنجی
 مانده بود برکت درختان خوردن گرفت و بیخ گیاهان برآوردن تا اندکی قوت
 یافت مرد بسیاران نهاد و برکت تا تشنه و کرسنه و بی طاقت بر سر چاهی رسید و فری
 دادید برآوردن آمده بودند و شریک اب پیشی اشامیدند جوانرا پیشینند اب
 طلب کرد ابا کردند است تعدی دراز کرد میسر نشدنی چند را فرو گرفت مردان
 غلبه کردند و بی محابا برآمدند و جروح کردند شبان روزی برکون و کجه معنا
 در حضرت شیخ پوسوزیده غریبه که یون کوچ ادم برکون و بر کجه و نصکره صلی
 کنارنده دوشمکه دریا کت دریا ده ایسه ده جریان اولن و حضرت شیخ ابتدا
 کلامنده ابی شدت جریانله و صفا یلشیدک بس ایکی کلامک بینی تطبیق ایله
 صعوبت وارواکر برکیمسه دیرسه که دریا ده ده جریان بولنور اسکدار بوغری کجی
 جواب اولدر که شاد و بونک کبی برلری بر ساعتده کجی برکون و بر کجه اکلمن و اک
 دیرسه که ستوده و دریا ده مکشی برکون و بر کجه اولسون جواب اولدر که بیورشد
 سیوم روز خوابش کریان گرفت دیو علی کل حال محل اضطرابدن خالی کل رمق
 رانک و میله فتحه لریله جانک باقی سنه و صوکنه دیرلر و یا حرف و حدت و یا
 حرف تنکیر برکت درختان لایته خوردن گرفت بیکه بشلدی دیمکده بیخ کباه
 لایته بناتات کوکینی برآوردن یردن چیتار مغه حاصله انجلیس براغنی و بناتا
 کوکلرینی چیتاروب بیکه باشلدی تا اادات قلیل در حنی معناسنه اندکی با
 حرف و حدت برپاره دیمکده سرد بسیاران نهاد باشنی یا بانه قودی یعنی باشین
 الکی یا بانه دوشردی بوفقره نک اولنه برآوردن زیاد ایدوب و سرد بسیاران
 دین یا بانه سولیش تا اادات غایتدالی معناسنه تشنه صومز کرسنه اجمی طاقت
 زبون دیمکده بر حرف صله سرچاه لایته قوی باشنی دیمکده مراد صوفی بیسیده

قوی یا حرف وحدت و آادات مفعول بر او ضمیر چاهه راجعه کرده آمده کاف عجمت کیری
 و سکون را به جمع اولشرد یکم در شری یا حرف وحدت بر ایچم دیکم در یا حرف مقابله
 پیشین بولد یعنی منقر و یا حرف وحدت می شامید ند حکایت حال ماضی ایچم در یا
 دیکم در ابا امتناع معانسه در یعنی ایچم که مانع اولد بیلر حاصلی پولینز ایچم در بیلر
 دست تقدیر لایته در مجازاد راز کرده او زانجا یعنی صوفی قهرله و زور لر ایچم
 استدی میسر نشد یعنی غضبه ایچم مدی تنی یا حرف وحدت چند را آادات
 مفعول بر نیچه شخصی فرو کوفت محکم دو کدی دیکم در ~~مفعول~~ سترندن
 صوبه دوشدی کلاضکره بر کون بر کچه یوزه یوزه صوبه کنار نرد و شدی جانندن
 برو مق یعنی زیاده ضعیف و زیون اولشیدی افچلر بر اغنی و نباتات کو کچی چیتا
 بیکه باشدی تا کیم بر پاره قوت بولدی باشین الوب بیا بانه دوشوب کندی حتی
 اوج و صومیر و بیطاف بر قوی باشنه ایر شدی بر طایفه کومردی قونیک اوزر نده
 جمع اولشدر و بر ایچم صوفی بر منفرد ایچم لر دی جوانک منفردی یوغیدی که بر قی صوفی
 ایچم دی صوبه بیلدی ایچم که ایا ایلد بیلر یعنی رایکان صوا ایچم در بیلر تقدیر الین
 اوزاد و رب کوجه ایچم استدی میسر اولما دی یعنی زور یله ایچم مدی بر نیچه
 کیمسه محکم دو کدی ملاجی دو کدی کجی ار لر چوق دی یعنی قوی صاحب لر چوق
 ایدیا او شد بیلر و جوانه غلبه ایلد بیلر و بی بالک و بی بر یا حرف نفی دو کدی بیلر و مجروح
 ایلد بیلر قطعه پشته چوپر شد بن پیلر با همه شدی و صلابت کراوت پشته
 بای عجمت فحله سوریا سگات شیرده تشدید ضرورت وزن ایچم در لغت نشد
 اولد و غنی ظن ایلین و هم ایلش بر بونده چوق معانسه در بزنند یا حرف تاکید زنند
 فعل مضارع مفرد غایب فا علی تختنده پشته به راجع ضمیر و مفعول پیل تند ایچم
 دیکم در یعنی یافرد دیکم در یا حرف مصدر بوقدر یا وز لقله دیکم در صلابت
 شدت معانسه در جسامت و قوت زور دن عبارت در که حرف بیضا و ضمیر
 غایب فعله راجعه وسین و آادات خبر تندی برینه مردی باز نامردک

دوب

بله

اینست مخصوص سوری سکت که چوق اولی فیلی اینجید یعنی صوفی و الم و بر
 فیله پشه اشعاره و جمع ایلد کوری اینچونند که فیلی خور طوی و اورو برسی
 فیلک خور طونده کیدر سه غایتده مثالم اولوب زبون اولور حاصلی اکثر و الم
 پشه دندرد برلر بوقدر تندالت و صلایتله که فیلد یعنی بوقدر جیات صلایت
 صاحبی این پشه چوقلفندن عاجز و زبوندر مورچکانرا چوبود اتفاق شیرینانرا
 یدر اند پوست مورچکان مورچه ناک جمعیدر قیاس بونده چه ادا ت نصغیر
 اولقدر لیکن استمالده مطلق قرچنه معناسنه در را ادا ت تخصیص در شیرینان
 بیاینه کوکر شارسلان دیمکدر و را ادا ت تخصیص در با حرف تاکید در اند فعل
 مضارع جمع غایبدر بر تار لر معناسنه دالده فتح و کسرا جز در علی تختنده مورچکانه
 راجعدر ضمیر و مفعول پوستدر مخصوص چونکه قرچنه لرت اتفاق اوله
 یعنی که اتفاق ایلده لر قغان ارسلانک در سنی بر تار لر یعنی ارسلان بر تاجیلرت
 پادشاهی این قرچنه چوقلفندن عاجز و زبوندر حاصلی ارسلان قرچنه دن زیاده
 عاجز در فیل پشه دن اولدوخی کی قصه دن حصه بودر که مشتزن بریله زور لر
 پهلوان این کثرت ناسدن عاجز و زبوندر اشده و کلت کی حکم ضرورت خسته
 و مجروح در پی کاربان افتاد و برقت شبانکه برسیدند بمقامی که از دزدان در
 خطر بود کار و اینان را دید لرزه بر اندام افتاده و دل بر هلاک نهاده گفتند
 مدار بیکه یکی منم درین میان که پنجاه مرد را جواب دهم و بیک جوانان هم یاری
 دهند مردمان را بلا ف اودل قوی شد و بصیبت او شادمان گشتند بزاد و آتش
 دستگیر کردند جوانان را آتش معده بالا گرفته بود لقمه چند از سر استرا تا اول کرد
 و دی چند آب شامید دیودر و تش بسیار امید و خواهش در بود و بخت در پی
 کاروان لامیه کاروان اردنجه دیمکدر شبانکه اول کجه دیمکدر بمقامی با حرف
 صله و با حرف رابط صفت لرزه اسم مصدر در در ترمه معناسنه که حرف تعلیل یکی
 بونده بودیمکدر آتش معده لامیه بالا گرفته بود تا القشایدی یعنی زیاده جلفند

معده‌ی آتش و آتش‌های بعضی نسخه ده عنان صبر و طاقت از دست رفته بود و شمش
 از سر آشتی آتش را جهت نین تا اول کرد اکل ایله‌ی دی‌مک‌دی چندی چندی برینچه بودم
 صویدیک‌دی آشتی‌میدایچدی تا حرف تعلیل دی‌دور و ن بیانیه بیارامید فعل ماضی مفرغ
 غایب ساکن اولدی‌دی‌مک‌دی و خوابش در بود و جوانی او یقیناً پیدی و او بودی
~~مک‌دی~~ بالضرورت جوان خسته و مجروح کاران اردنجه کندی کچه‌ی بر مقامه برشد
 اول مقام حرامیلدن خوف اوزره ایله‌ی یعنی قورقج برایدی جوان کوردی کاروان خلق
 اندامنه رزه و شمش و کولارین هلاکه قوشلر یعنی هلاک‌الماالین مغرب‌یلمشدر جوان
 کاروانیله دیدی اندیشه طومک یعنی قیرمک و پرواچمک که بواراده یعنی از کزده
 بزیم که الیه اراهه جواب ویردم و غیر جوانلردی معاونت ایلسونلر دهند بونده فعل امر
 کاروان خلقک کولاری لافیه قوی اولدی و انک مصاحبتله شامان و حرم‌ال
 وازق و صوبیله دستگیرک یعنی معاونت ایلدیلر جوانک آتش معده‌ی سی قاتقشد و عنان
 صبر و طاقتی آتش‌های آشتی‌جهت نین برینچه لقمه تا اول ایله‌ی و برینچه بودم
 صویدیک‌دی تا کیم ایچره‌ی شیطانی ساکن اولدی یعنی زیاده اچلیغ کندی شیطان نفس
 راحت اولدی و کندوی او یقیناً پیدی پیرمردی پنجه و جهان دیده در کار و ابود
 گفتای باران من ازین بدرقه شما اندیشاکم نه چنان که از دزدان چنانکه حکایت
 کند که عربی را درمی چند کرم آمده بود شب از تشویش لودی‌ان در خانه ترها خوابش بری
 یکی را از دوستان نزد خود برد تا وحشت ترهایی بدیدار او متصرف کرم اندیشی چند
 در صحبت او بود چند آنکه بر درهاش و قوف یافت ببرد و سفر کرم با مرادان عرب
 را دیدن عربان و کمران گفتند حال چیست مکران درمهای ترادزد برد گفت لا والله
 بدرقه برد پیرمردی یا حرف وحدت پنجه صفتی جهان دیده وصف ترکیبی هر
 کورمش یعنی سیاح عالم اولمش بدرقه شمالیه بدرقه لغتیه اجر تله قلا و زلف
 الین و ساعی و امین ظاهر بونک کبی بر لره امین و حافظ معناسه در بدرقه
 فارسیه دونه‌ار معناسه در نین ایکی وجهله خطا ایلش بریسی فارسی دیدوکی

بلکه

264

زیرا بوی عربی لغت در ده یا ز مشل بر خطا سی ده دونداد دید و کیده که لغت عربی هیچ یا ز مشل
 در و لغظ دونداده ده خطا ایلمشکه دمدار در میله دونداد دکلدر فوله عسکرت
 اردینه دیر لغزیده ساقه دیر لرزایتی رومک جهله کجا تحریف ایدوب دونداد دیر
 اندیشاکم برینه اندیشاکرم دیوادات تفضیلله خطا سین اکلماز مش چنانکه برینه
 چندانکه یاز مسیده جمیع نسخه لره مخالفه تشویش لودیان لایته در تشویش بوند
 خوف معناسنه در لودی ولولیا عجمک قره جسنه دیر لرالف و نون ایله جمع ایدوب
 لودیان ولولیان دیر لر بعض نسخه ده لودیان ولولیان دیر لر بعض نسخه ده لودیان
 برینه دزدان دوشش و بعض شراح بونسخه اتحاد ایلمش و بعضی متونی عدم تنبذ اکا
 اعتراض ایلمش لیکن اعتراضی ناید در زبیر لودی جنبی البته دزد اولور رومک چنگا
 کبی خوابش شاین عربده راجعه بزمی با حرف حکایه نزد خود لایته کند و نک فنده
 دیمکدر تا حرف تعلیل و حشت نتهای لایته در یا لکن لق و حشی دیمکدر حجتا و
 ضمیر عربده راجعه چندانکه اولفدر که یعنی همانکه دیمکدر عدم تراخیدن عبارتد بر
 بای اولک کسری و ثانیلک ضمیمه ایلمدی دیمکدر عجمک روستا بیلری ایکی بای بیل
 ضمیمه او فور لر و انلره تابع اولان لر عجب روستای طبع ایلمش که مبادان ایرته یعنی علی
 الصباح عربان لغظنی ذکی ایلد و کی کر باندله تضمین مزدوج صنعتی رعایت ایلمکچونند
 والا بر کیمیه نک آنچه سی کمتکه عربان اولف لازم دکل کر بایان صفت مشرعه در کر باند
 اغلغن دیمکدر دیمکدر اما مراد اغلغی دیر بایکی معناسنه مکر بوند کبی بر لر ده کانه
 معناسنه در و الله بدرقه بود بدرقه بوند امین و قول اغوغ و اولغه قابلد یعنی و
 ازاله ایلمکدلیل و هادی معناسنه در ~~حکایت~~ پنجه و جهان دیده بر پر کیمیه
 کاروانده ایدکی دیدکی ای یاران بن بوسیزل بدرقه کردن قور قور حرا سیردن
 قور قور و غم کبی دکل بل که اندردن زیاده انجلین که حکایت ایدر لر که بر عربک بر فج
 آنچه سی جمع اولمشیدی و کچه لودیاندن خانه سنده بالکرمی اویقوا المزدکی
 یعنی او غرق قور قور سندن اویقوا و میازدی دوستلرندن بری کنز و یله خاسنه

ایلندی و حشینی ائتد د باری سبیلله ازاله ایلله برنجه کجه عربک حجتنده اولدی
 همانکه اچه سنه و قوف بولدی یعنی اچه سنی نیره ده اولد و غنی بیلدی الدی کتوردی
 و سفر ایلدی ایرته سیع لجا عربان و کرمان کورد یلرد یلر حال ندر بوقسه اچکی
 اوغری الدی عرب د بیدی لاوانته بدرقه ایلندی قطعه هر کتر این زار نشستم
 تابداستم انچه خصلت اوست تا ابتدای غایت ایچوندر مانه مندی عربی خصلت
 خوی معناسنه در محض ^{هر کز یلان امین} او تور مادم یعنی اندن امین اولدم اول
 وقتن بریکه بیلدم ائتد خوی و عادتینی حاصلی ائتد خباشتی بیلدن بری اندن امین
 و فراغت اوزره اولمادم دیمکدر نشستم برینه نشستم کتورن فضل مضارع خطای
 فاضل زیل بدانستم فعل ماضی در و هر کز دخی قضا معناسنه ادا ندر و قضا حق ماضیه
 محصور مضارع استعمال لحنه و جمیع نسخه لرماضی فعلیه مستعمله علی کل
 حال بویله یازنلر معنایه و قو قو قو یو غیمش زخم دندان دشمنی برتست که نماید بچشم
 مردم دوست زخم دندان دشمن لایته لرد و یا حرف وحدت برید تر معناسنه لغت
 که حرف رابط صفت نماید فعل مضارع مبنی للمفصل معناسنه کور بتورد یکدر و یا حرف
 صله چشم مردم لایته نماید بچشم مردم مفعول غیر صریح در دوست صریح و فاعلی
 دشمنه راجع غیر محض ^{بر دشمنک} زخم دندان مارک زخم دندان برتر که مردم ملک
 کورینه دوست کورینور زیر ماردن انسان البته حذر ایدر امداد دشمن کاشی یعنی
 عداوتی خفا ایلیندن دیکه وجهله احترازا ایلنر زیر اقلینده اضا ر ایلد و کی عداوته
 علی و اصل دکل معلوم اوله که بیسته مفضل مارد و مفضل علیه عداوتی کاشخ در
 لیکن شراح مفضل عداوتی صریح و مفضل علیه غیر صریح طوتد یلر و ضبط عشق
 ایلد یلر بواکی بیت عربک بدرقه سنه مناسب زکوا و لندی پس کسیر بیر جهان دیده
 سوزنه کلدک اهل قافله یه دیدی چه دایند ای باران من کتر که این جوانم
 از جمله دزدان باشد و بقیای در میان مانعیه شده تا بوقت فرصت باران نراء
 خبر کند پس مصلحت ان می بینم که مرد را خفته بگذاریم و برانیم جوانل تدبیر استوار

رد سوری

دستور

هلاکه قویوب سولردجا یعنی یوزن بره قویوب هلاکچی مقرر بیلوب سولردجا یعنی
 بوعرب بیتیا و قوردجا بیت من اذاجی دینی وزم العیس ماللغریب سولردجا
 انیس من اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا اذ اسم موصول درالذی معناسخ مجدی
 تفعل بابندن فعل مضارع مفرد مذکر غایب فاعلی مختصه ذایه راجع ضمیر ونون حرف
 وقایه ویا ضمیر منصوب متصل مفعول و جمله فعلیه نك اعرابدن محلی یوق ضله
 اسم موصول واسم موصول صله سوله اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در جمله اسمیه
 نك اعرابدن محلی یوق جمله ستانقه و ارحوف حال و حرف مضمر در زم فعل باخی مفرد
 مذکر غایب سخی للمفعول ابکی معناسی وار برسی زما ملندی یعنی باشه یولار اوردجا
 بوله کمتکیچون و برسی یولده ایلر و کندی قایم مقام فاعلی عیدر عینک کسرله جمع
 اعیاده در صاریه مایل اق دوه لوه دیرل مالیس معناسه حرف فچی درالغریب جار
 مع المجرور مقدم خبری و انیس مؤخر اسمی و سولجا بونده سینک کسرله و راوت فچی
 غیر معناسه در و تقدیر اظر فیتله منصوب و ما بعدی مستشنا لفظا مجرور و مضاف
 الیه و سولجا یکم اول کیمسه در که یعنی کیمدر اول کیمسه که بنمله مصاحبت و مکالمه ایدر
 یعنی بندن یا لکزلق و حشتی اذاله ایدر و بی اکلین کیمدر حال بوکر دوه لرت بوله
 کمتکیچون باشه یولار طاقلدی یعنی ایلر و یوله کندی و بن بیچاره تنها قالدم پس
 غریبت غریبدن غریب انیس و موشنی یوق یعنی غریبت کنه غریبدر اکلنجه سی
 بیت در شنی کنده باغریبان کسی که نابوده باشه بغریبت بسی درشت دالت و انک
 ضمه لریله و شینک سکونیه ایرجا دیمکدر بوشن مقابلجی عریجه خشن دیرلر خانک
 فچی و شینک کسرله با حرف صله کسی یا حرف و حدیث که حرف رابط صفت نابوده باشه
 اولمش اولد دیمکدر بغریب با حرف ظرف بسی یا یا صله ایلده چوق دیمکدر بسیار
 معناسه و سولجا غریبه بو کیمسه خشونت و ناسزا لقا ایدر یعنی غلظت
 و بو غلظت ایدر که غریبه چوق اولماش اولر یعنی غریبت چکین غریبه چوق
 و جفا ایدر یوقسه جهاننده ایلن اودرین سخن بود که پادشاه زاده در و سولجا

۴۸۶

از لشکیان در افتاده بود و بالایی سرش ایستاده این سخن بشنید و در هیأتش
 نظر کرد صورت ظاهرش پاکیزه دید و حالش پریشان پرسیدش که از کجایی و بدین جای که
 چه گونه افتادی برخی از آن چه بر سرش گذشته بود اعادت کرد ملت زاده را بر حق
 آمد خلعت و نعت داد و معتدی همراه او کرد تا شهر خویش باز آمد او درین
 سخن غیرت زن را جعد کرد که حرف بیان پادشاه زاده یا حرف وحدت و همة حرف
 تو سلیبی صید لایمیه صیدت اردی بجه دیما کرد لشکری یا حرف نسبت و الف و ثا و ا
 جمع بالایی سر لایمیه باشی او ستند دیما کرد بالابونک کی بر لیده اوست معناسه در
 ایستاده طور مشی یعنی قایم اویش هیأت بوزنه شکل معناسه در پاکیزه بال معناسه
 در جای که جایگاه در محقق در محل و مکان معناسه در برخی بعضی دیما کرد
 گذشته بود کجشدی یعنی باشند اشانی اعادت افعال بایندن مصدر
 و تا اسلوب عجم اوزره مطول یا زیلور معتد اسم مفعول بایندن اعتقاد اولان
 کیمسه به دیر لرتا حرف تعلیل و یا حرف انزها با حرف صله شهر خویش لایمیه
 مشت زن بر سوزده ایدی یعنی مذکور بینی او قومه ایدی که بر پادشاه زاده
 بر صیدت اردی بجه لشکر بیلر ندون یعنی سپاهلر ندن ایراف دوشمشیا و باشی
 او جند طوره شدی بو او قود و غی سوزی یعنی ایشدی و شکل و صورتنه
 نظر ایدی صورت ظاهر بی پاکیزه کوردی اما حالنی پریشان کوردی و صور
 که نه یرم نشاین و بوقامه نه و جملد دوشدت مشت زن بر مقدار اول نسه دن
 که باشند کچش ایدی یعنی سرکد شتن اکا اعادت ایدی یعنی تفریر ایدی
 ملت زاده نلک بو که رحی کلدی یعنی بچاره اسر کدی خلعت و نعت و یردی و بر
 معتد کیمسه اکا بولداش ایدی تا نیم کندی شهر نه کیر و کلدی پدرش بدین
 او شاد باشد و بر سلامت حالش شکر گفت شبانکه از آنجه بر سر آورفته بود
 از حالت کشتی و جور ملاح و روستا و عذر کا روایان با پدر میگفت
 دیدن او مصدرت مفعولند اضافت در سلامت حال فاعلینه شبانکه کچه

سی یعنی کله و کی کونک کیسه سی دیمکده لکھ پدیرجایی کورمکه شادمانا اولکه
 وسامت حالته شکر سولید کیجه سی اول نسته دنکه باشند کچشید کیجی حالتند
 و ملاح جفا سندن و روستا بیلدن و کاروان عذر نیدن یعنی ترک و فاسدن بابلنه
 سولید کی پدیر کفتای پیر نکفت در وقت رفتن که تھی دست از دست دلیر کی بسته
 است و پنجه شیری شکسته نکفت استغرام انکارید و دیمکده وقت رفتن
 ظرفک مصدره اضافتید که حرف رابط مقول قولدر تھی دست وصف ترکیبیدر الی
 بوش دیمکده وصف الیه معناسنه و الف و فن ادا جمعده و ادا ت تخصیص دست
 دلیر کی بیانیه پنجه شیریده بویلدر لکھ بابا سی جوانک تقریر کی ایشه پنجه دیر کی
 بن سکا دیمکده کیمت و قنده ای اوغل که الی بوشلرت یعنی مفلسلرت بهادر الی
 بغلیلدر وارسلانلق پنجه سی صقده حاصله تھی دستلر و جهله و هریده عاجز و زور
 بیت چه خوش کفت ان تھی لکھ جویا زور بهتر از پنجاه من زور تھی دست
 سلحشور ابکی وصف ترکیبیدر مرکبه اضافت بیانیه سلحشور حاصلدن محققده
 ضرورت و زینچون شور بونده قوشدر بق معناسنه در یعنی آلات حربک گاه بری
 اله الوب اوینادر و گاه بری جویا باحرف وحدت قدر کی مقدار جویا در زور بونده
 التمه و آنچه به بر زور را آنچه به زور دیر لکجه آره اضافتیز من اصلنده تشدید بونله
 در ضرورت و زور ایچون تخفیف قلندر کی بمن دیمکده زور بونده قوت معناسنه در
لکھ نه کونل سولید کی الی بوش یعنی مفلس سلحشور دید کی مطرغ ثانیه
 که برار پیر چه زور یکدر الی بمن قوتد حاصله الی بمن جه اغرنسه قاله مقتدر و با
 چکاکدن یکدر دیمکده حاصله زورله اولان مصلحت زورله اولماز پسر کفت ای پدیر هر
 آینه تاریخ نیری کچ بر ندر کی و تاجاد و خطر ندر کی بر دشمن ظفر نیایی و تادانه پریشا
 نکچی خورک بر ندر کی بنینی که باندک مایه رنجی کریدم چه مایه کچ آوردم و بنیشی
 که خوردم چه مایه نوش حاصل کردم با اندک باحرف نسبت مایه سرمایه و مقدار معنا
 رنجی باحرف وحدت نیش ارنیک و چیانک و غیر نیک صوقد و نچی ایکنه یر دیر ل

497

نیش بونده اری صوفیه معنی دین غیری مسموع برآزه ادا بیور میشد و نوش بونده
 غسل معناسه در محض ^{بسم} بسم بیا ای پدر مادامکه رنج و الم چکیه سین کجی قالدر
 من سین یعنی شده حاصل اید من سین و مادامکه جانکی خوف و خطر قومیه سین دشمن
 اوز رینه ظفر یلمازن و مادامکه دانه یعنی تخم بریشان ایدوب صاحبه سین خرمن
 قالدر من سین یعنی حاصل اید من سین کور من سین از اجق مایه رنج سبیلکه که البته
 یعنی چکرم نه مایه کجی کتورم و برنیش اولیه که بیدم نه مقدار نوش حاصل ایدم مایه
 مابعدنه اضافت اید ندر بلز نشین بیت کرچه بیرون زرزق نتوان خورد در طلب
 کاهله نشاید کرم نتوان خورد بیلک اولماز خورد بونده مصدر معناسه در وضه یه
 مایل فتحه لرله اوقور بونک کبی برلده عدم امکان معناسی و برنه دخل ایلین عدم و قو
 قنده بونک کبی برلده عدم امکان معناسی و برنه دخل ایلین عدم و قوندند
 کاهل کاف عربک و فتح هایل سست و او بادیمکدر و یا حرف مصدر در نشاید فعل نفی
 استقبال مغر غایب لایق دکل دیمکدر بونده کرم معناسه در محض کرچه زوق
 زیاده بیلک اولماز یعنی زوق طشره بیلک اولماز یعنی بررزق که مقدار و لماش اوله
 انی بیلک ممکن دکل لیکن طلبه اهل و تکامل لایق دکل البته تحصیلنده
 دست و یا اورمق کرکرت نک طور حق کرکرت بیت غواص اک اندیشه کنتم کام نهنت
 هرگز نکنه در کراغایه بچنک غواص مبالغه اسم فاعله و صوبه طالعج دیمکدر
 اندیشه بونده فکر معناسه در کام کاف عربیه بونده چکه معناسه در نهنت کاف
 تمساح در که نیل دکننده چوقا اولور معاوم اولاکه نون ساکندن صکره طرفه واقع
 اولان کاف عجید فاحفظ در کراغایه کاف عجمک کسرله اغریه الودیمکدر چنک
 بونده آوج معناسه در محض غواص اک نهنت چکه سنی فکر ایدر سه یعنی
 انچو ایچو طالعده بنی نهنت قیاردیو داردیو فکر ایدر سه هرگز اغریه
 اینجور اوجنه کتورم یعنی تمساح قور قوسندن در یایه طالمز که البته انجو کتور
 ضرب مثله رومده سرچه دن قورقان داری اکمز دیر حکمت اسیا سنک

زیرین محلت نیست لاجرم محلت بارگران میکند سیاست دگرمن طاشی زیرینه اضا
بیانیه یا وثوق اداست نسبت لاجرم لاحاله ولاشبهه دیکه لاجرم بونده سبب
در دین عجب بویله دینک سبی ندر بارگران بیا اغریوت دیکه محلت بویله اضا
مصدرت مفعولنه در محلت دگرمنک الت طاشی محلت دگرمنک بس شریه یوق
که اغریوت محلت ایدر کراوست طاشیده چه خورد شیر شریه درین غار باز افتاده راجه
قوت بود چه خورد استغرام انکارید شیر شریه بیانیه غضبیدن دیش مردان حینک
صفتید بر تحیلر صفت لرنند درین غار لامیه در مغاره دبی دیکه باز افتاده
بیانیه و اداست شخص چه قوت بود انکارید محلت مغاره دینده شیر شریه
نه برین غار دن چیتوب صید ایلینجک غارده اجلقندن اولور علی کل حال معاش
ایچون حرکت لارنده دوشمش طوغانکه از نیغنه اولور یعنی مرضدن و یا پیر کله
دوشکون طوغانک رزقی و از نیغنه اولور یعنی پرواز ایدوب شکار طیور ایلینج
طیور و نیغنه ایدر کاتوت بولماز بر حال قرن طیور مغه حرکت ضرورید کورت
در خانه صید خواهی کرد دست و پایت چو عنکبوت بود کمر بونده کردن معناسنه در
عنکبوت عربیدر اور محلت معناسنه در محلت خطاب عام طریقله بیور که
اگین حرکت ایلینج خانه صید شکار ایلک استرست الل و یا غلغ عنکبوت کی
بریده مقید اولوب بریکس مقدار کیشنه ایله قناعت ایلک کر کیز یعنی قوت
لایون اختیار ایدوب ترکلی و قناعت ایلک کرک پیرکت ای پسر دین نوب
فلک را باور یی کرد و اقبال دهر یی تا کلت از خار و خاقت از پای بدر آمد صاحب
دولتی بشور سید و بر تو بخشید و ترجم کرد و کسر حال ترا تفقد یی جبر کرد و چنین
اتفاق نادر افتد و بر تاد حکم نتوان کرد باور و اولک فتحیله یولداش و معاون
و یا حرف مصدر و معاونت دیکه اقبال بونده دولتدر دهر و صف ترکیبدر قولا
دیکه و یا حرف مصدر قولا غوزلق دیکه و خاقت از پای تقدیری خاقت از پایت
در بواز لر اضطراب و مشتقتدن خلاص اولق معناسی و بر حاکم و فلاکت

وذلك وغیرته در قورتلک کمر حال مصدرک مفعولنہ اضافتیدر ترایر لایسہ وراادات
تخصیصاً حرفاً صاحب تفقد تفعل بابندن مصدر و ربک ارامق معناسہ بوندہ
یوقلق معناسہ در و یاحرف تنکیر جیر لغتہ بر فائق نسہ سکاکدر و سیکم جہ
دیر بوندہ فقیر و فقر د غنادن یعنی فقر د غنا ویر ملک معناسہ در افتد بوندہ واقع
اولور معناسہ در ~~محرک~~ جوان باباسنہ مذکور احوال و اقوالی بیان ایلد کد فکر
باباسی دیدی ای اوغل بونوبتہ فلک سکا معاونت و فقرت ایلدی و دولت و اقبال
قولا غونلق تا کیم کلک دیکند و دیکن ایا غلک چقدی و سکا بر صاحب دولت
ایرشدی و سکا ترخم و سنک حاکم صنعتی تفقد لہ جبر ایلدی یعنی مکسر و پریشان
حالکی یوقلیوب اصلاح ایلدی و بوندگی اتفاق نادر واقع اولور و نادرہ حکم ایلک
اولماز زیر المنادر کا معدوم در بیت صیادنه هر بار شغالی ببرد افتد کہ یکی روز
پلنکش ببرد صیاد مبالغہ ایلہ اسم فاعل را و حی نہ حرف نفی معنادہ برد فعلنہ
مقتدر در بار بوندہ کر معناسہ در شغال شینک فتحیله فارسید چقاله دیر پس
شغال عربیدہ د لکوب و فارسیدہ چقاله دیر دین د لکوب ایلشد با حرف وحدت
و یا تنکیر ببرد فعل مضارع مفرد غایب بای اولی ضمہ ایلہ قید ایلین و روستا بیلوق ایلش
برم بوندہ آلود و اولار معناسہ در یعنی طواریس صیاد هر وقت صید بیزند خانہ
بر چقال ایلتمز دین قیاسلہ سولیش برم برینہ کیرم یازان قافیہ ارادن کتور مشرانند
بوندہ واقع اولور معناسہ در ببرد برینہ بخورد یازنلر تکلفه دوشمش ~~لک~~
صیاد هر کون هر کر چقال الماز یعنی اولماز حاصلہ هر کرہ کر آؤ و او شکار بل کہ
واقع اولور کہ بر کون این قیلان بر تار یعنی برنجی حیوانا ناک بریسی بر کون این پاره
لن تمشیل چنانکہ یکی از ملوک پارس نکین کرانمایہ در انکشری داشت باری حکم
تفرج باتنی چند از خاصان بمصلای شیراز بیرون رفت و فرمود تا انکشری را بر کشید
عقد نصب کرد تا کہ تیر از خلقه انکشری بکنند اند خاتم اورا باشد اتفاق چهار
صد حکم انداز کہ در خدمت او بودند بینداختند جمله خطا کرد ند مکون کویگی

برایم رباط بیازجه از هر طرف تیر انداختی باد صبا تیر او را از خلقة انگشتری بگذرانند انگشتری
رابوی از زانی داشته و نعت بی قیاس را دادند پس بعد ازین تیر و کمان را
بسوخت گفتند چرا چنین کردی گفت تا رونق اولین بر جای بماند حضرت شیخ
بوحکایه تمثیل طریقله ایراد ایلش نکین نونک و کافک کسر لیه یوزک فاشند دیر
انگشتری هنر نک فنی و کاف عجم ضمیمه یوزکد باری بر گره بحکم تفرج تفرج طریقه
با حرف صله مصلا شیر از لایته مصلا شیر ازک مشهور سیرانکا هیده ننه که خواجه
حافظ بیور ربیت بد سیاقی باقی کرد رجعت نخواهی یافت کنار اب رکت باد و
کلشت مصلا را تا حرف تعلیل کنبد عضد لایته مراد عضد الدوئه در که خلنای
عباسیه دن برینک وزیر کایمیش کر شیرازده متوفی اولمش پس کنبد شد مراد تریه
سید رنصب کردند دیکد یلرد یکد تا حرف تعلیل خلقة خالک و لامک فتحه لریله
انسانک غیر بد و اصلنده لامله در انگشتری به اضافت لایته در حکم انداز وصف
ترکیب بد شول کیمسه بد دیر که دعوی ایلد کی بره اونی اوره البته که حرف رباط
خدمت اولایته و ضمیر ملک پارسه را جعد مکرادات استناد و الامعناسه کورد
او غلجق و یاحرف و صرت که حرف رباط صفت بام طام اوستی و رباط رانک کسر لیه کار
سرای و اضافت لایته در معلوم اولاکه عربستانده و محجستانک اولرنیک اوستی مستط
اولو یعنی اوستلر کایدوزد را کابناء برایم رباط بیور مشد بیازجه با حرف مصاحب
و باز کایای اصلیه اوبنه دیرلر وجه فتح جمله ادات تصغیر را و بو بخغله یعنی حشر
بیازجه اولنه که حرفی بازوب و برایم طام اولنه بازمانلر معنای مستقیم بی بهر ایشل
ایکی بوده بیله یازانده کنلک انداختی یا حرف حکایه بعض نشینه ده می انداختی
واقعد مال بر در باد صبار بیانیه صافیه اتفاقی واقع اولمش بگذرانید فعل
ماضی مفرغ غایب و الف و نون ادات تعدیه در کجورد کایدیکد فاعلی باد در
با حرف صله و و ی ضمیر غایب کورد که را جعد را زانی یای اصلیه ایله لایق دیکد
داشتند طوطی لیل لایق کورد یلرد ادند فعل ماضی جمع غایب و شین ضمیر کورد که

راجعه رونق بونده اعتبار معناسه در محصل ^{مشت} زنه باباسی تمیل طریقله ^{ای} بر
 پس بوسند فصلت نادر و اتفاق بر قصه در شویله که پارس پادشاه لرندن برینک
 یوز و کنده اغر قیملو طاش و ارایدیا بر کمره تفرج طریقله حاصلردن برج کیمسه ایله
 شیرازک مصلاسنه طشره کندی یوردی یوزوکی عضدالدولتک تربیسی وزنه
 دیگر یلر تا هر کیم اوقتی یوزکل خلقه سندن کچور رسه خاتم یعنی یوزک انده اوله
 اتفاقا دورت یوز حکم انداز پهلوانکه انک خدمتده اید یلر آتد یلر جمله خطا ایلدیلم
 هیچ بریسی اصابت ایلدی ابراو غلجق که کاربان سرای طاجی وزره ایونجغله هر
 جانندن اوقا تار دیکانته که او غلجق قارک عادتیدر باد صبا انک اوقتی یوزوکل
 خلقه سندن کچور دی یوزوکی اکا ویرمه که لایق کورد یلر دخی بیقیاس نفی و بود یلر
 کورک بوند نصکده اوقتی و یایی اتشه یا قدیا دید یلر که پنچون بویله ایلدیت دیکه
 تا اولکی رونق یرینده قالس معلومدر که پسر عاقل ایشک بو تیری ایشد رباباسی
 جوانه دیر که ایا و غل سکت حالکده بویله در بر اتفاق قصه کیرودخی بیانه کیمه که هر
 زمان و هر یرده بر پادشاه زاده موجود اولماز که سکار عایت ایدوب بویله او که
 ارسال ایلیه قطعه که بود کز حکیم روشن رای بر نیاید درست تدبیر حکیم روشن
 رای بیانه در روشن رای وصف ترکیبدر روشن فکر کوردیمکده حاصله پال
 فکر دیماکده بر نیاید کلن یعنی حاصل اولماز دیماکده درست بونده صاغ و سالم
 دیماکده یعنی نقصان و خطا دن مصون تدبیر یا حرف وحدت ^{محصل} کاه واقع
 اولور که حکیم پالت تدبیر و پالت رایان بر درست تدبیر چیمه از یعنی تدبیر مینک سره
 و خطا سی واقع اولور کاه باشد که کوردی نادان بغلط بر هدف زند تیری کوردی
 یا حرف وحدت یا حرف مصاحبت غلط بونده سره معناسه در هدف ها و الدخ فخر لرله
 اوق نشانه دیر تیری یا حرف وحدت و یا تنکیر ^{محصل} کاه واقع اولور که بر نادان
 او غلجق یعنی اوستاده معارف اولقیسر و تعلم ایلک سیر و خطا ایله نشانه اوق اور دیمک
 استر که بونک کی لاتفاق و نادود در حیر اعتبارده دکلمه حکایت درویشی ^{دیم}

در غاری تشنه و در بر روی خود از جهان بسند و ملوک و سلاطین را در چشم
هت او شوکت نمائند غار مغاره و یا حرف وحدت و در بر روی خود تقدیر می و در اختلاف
با خلق بر روی خود بسته **محمّد** بود و یثی کوردم بر مغاره ده او نور مشرقی
خلقه اختلاف قوسی تمام جهانند کند و یوزنه بغلش یعنی هیچ بر کیمیه ابله اهل
دینان الفت البرز و یا شاهلک و بکملک انک هیتی کوی زنده شوکت و عظمتی قائم شد
حاصل اهل دنیا نیک نظرند هیچ اعتباری بوقایدی قطعه هر که خود در سؤال کش
تا بمرم نیازمند بود در سؤال بیایند تا حرف انرا نیازمند محتاج و بیکدیگر **محمّد**
هر کیمیه که کند و او زرینه دلیجیلک قوسی چندی یعنی کذا لک عادت و خوبی ایدنی
اولیچ اول کیمیه محتاج و نیازمند اولور حاصل احتیاجدن خلاص بولماز از بکذار
و یا دشاچی کن کردن بی طمع بلند بود از الف حمد و دله حرص معنانه در بکذار فعل
امر نزد مخاطب در ترک ابله و بیکدیگر کردن بی طمع بیایند باده فتح و ضم جایز در
محمّد خطاب عام طریقله بیور روحی ترک ابله و یا دشا هلق ابله یعنی دنیا بلاستند
ازاده و سالم اول زیر طبعینز بیون بدند اولور یعنی احتیاج ایچون کیمیه به تواضع اند
سرفرا بلز زیرا دایما سرفرازد در یکی از ملوک از طرف اشارت کرد توقع بکم اخلاقی
عنیزان انست که بانان و غلغ با موافقت کنند شیخ رضاداده که اجابت دعوت سنیتش
دیگر روز ملک بعد خدمتش رفت عابد خاست و ملک را در کنار گرفت و لطف
کرد چون ملک غایب شد یکی از اصحاب شیخ پرسید که چندین ملاطفه پادشاه حلا
عات بود درین چه حکمت گفت تشنه که گفته اند **محمّد** اول طرف پادشاهان
بر بیسی اشارت ایلدی که عزیز ترک اخلاقی کردند مر جوا و لدر که نان و نمکده بیزمله
موافقت ایلدی لر شیخ رضا و یرم که اجابت دعوت ستدر دیو بر کون دخی شیخ
خدمتی عذر می سیله پادشاه یاننه کلدی و اردی عابدی و القدی و یا دشا هی قوجی
و لطف و رفقا ایلدی چونکه پادشاه شیخ یانند کندی اصحابی بری شیخ
سؤال ایلدی که پادشاه بوقدر ملاطفه خلاف عادتکن ایدنی بونده حکمت ندر

24

شیخ دیدجا ایشته کی کردیشله در بیت هر کرا بر سماء بنشستنی واجب اید بخت
 بر خاست هر کرا را ادا ت تخصیص بنشستنی فعل ماضی مفرد مخاطب او توردک
 دیمکده با حرف صله بخند متش شاین ضمیر هر کرا ده کی که به راجعه بر خاست
 بونده مصدر معانسه در ~~موضع~~ هر کیمینک که سماء طنده و منزه سنده او توردک
 یعنی نان و نانکی بیدک واجب کلوز خد مننه قالمق زیبا اوستا که حق ثابت
 اولش اولور مشوجا کوش تواند که همه عمر و جا نشود آواز دف و چنگ و نیا
 عمر و جا لامیه در و جا و اول فحیله ضمیر غایبه کوشه راجع نشود فعل ثنی مستقبل
 مفرد غایب ایشیدیه دیمکده آواز دف لامیه ~~موضع~~ قولی قادر در یکم کند و نک
 تمام عمر نه دف و چنگ و نیک آوازی ایشته میه یعنی الات لهوت آواز لحنی قولی
 ایشته مکه هیچ نقصا کن دیده شکیده ز تماشای باغ بی کل و نیرین بر آرد دماغ
 شکیده فعل مضارع مفرد غایب صبر ایدر دیمکده تماشای باغ مصدر مفعول
 اضافتید نترین و نترین و اوله و نترین د الله ریده کل ناصریا دید کل
 چیکدر قوقوسی خوب اولور بر آرد کجنور و عمر کچور دماغ فاعلید دماغ
 مراد مشامدر ~~موضع~~ کوز باغ و راغ تماشا سنسین صبر ایدر یعنی باغ و حرا تماشا
 ایلسه صبر ایدر و نقصانده کورمز و دماغه کل و سنبل و نترین قوقولسه عمر یا حد و غایله
 ایلدر و بیقصور کجنور بر آرد برینه بر ایدر یازن عندر یا زنش ویش کونود بالش
 اکنده بر خواب توان کرد محرز بر بالش لامل کسر لیه و بالین کذلک یصدغه دیرلر
 اکنده الف محدود له و کاف عجمک فحیله اسم مفعول اکندر ندن برنسته برنسته به دلق
 مثلا یصدغه و دوشکه یوک دلق کی اکنده دقلش دیمکده برای عجمیله بوند
 قوش تویدر توان کرد ایلک اولور دیمکده یعنی ممکن و قابلد بر پس امکانله تعبیر
 ایلین نه دخل ایلین بی تریب تعصب ایش محبتداز بر خبریا و جمله اسمیه حال
 واقع اولش ~~موضع~~ اکی قوش تویدر دقلش و طولش یصدق اولما رنه که
 اکابرک دوشکلریا و یصدق قریا بویله اولور که رومده اکا بویله دیرلر اویق

او یومق اولور پاش التده طاش اولدو غی حالده یعنی طاش یصد نوب او یومق و یومق
 اولور حاصلی یصد قیزود و شکین او یومق تمکندر مصرع اولک معناسی کسی
 قوش قنادیله طولش یصدق اولیه دین برک معالری احاطه ^{ایله و کندن غیری}
 یویله نه ایله اولور بلز ایش و رینود دیر هخوابه پیش دست توان کرد در اغوش
 خورش و رد بر هخوابه دوشکده شه دیر یعنی بردوشکده بیله یاتنه هر کم ایسه
 کرک ارککدن و دیشیدن پیش بونده قیت معناسه در پیشی بونده اولک معناسه
 الوب معناسی کی بر دوشکده اوکنده بیله یا تور دیر اولیه دین دیر کی چکین یا تو
 دست بندا توان کرد خبری قادر در ایملک در اغوش کرد فعلنه مقید در زیاده در
 اغوش کردن قوجقد بونده کرد مصدر معناسه در خوشیه اضافت مصدرک منفوع
 اضافت در محض و اکی هم پیرم بر فیکده اولما نسه یعنی سنکه بردوشکده یا نور
 یا نکه دیر اولمز سه ال کند و کی قوجغه قادر در یعنی الک سنی در اغوش ایلمکه قادر در
 حاصلی سن سنی قوجق تمکندر بونده توان مکن معناسه در مصرع ثانینک ترکیب معناسه
 الی اینک اولور کند و قوجفکده دین تزئین معافوجقه عجب هنری وار و الی کنده
 قوجاغنده ایملک تمکندر یعنی الی قوجوب یا تمق دین اثر خج کمش عفا الله عنهما وین
 شکم بی هنر بیج صبر نداد که بسازد بهیج معلوم اولم بیج بیج عبادتی اضدا
 دند که هم مقام مدرده و هم مقام زنده مستولر بونده مذموم معناسه در مدح معناسه
 متفنن بیج بوستانک بویتد بیت بدو گفت کای دیر بیج بیج زیغاچه
 آورده گفت بیج و ذی متفنن بویتد ندیدم چنین بیج بیج کس مکن هیچ
 زنجت برین هیچ کسی شکم بی هنر بیج بیج بیانیته لرد بسازد فعل مضارع مفرد غایبه
 سازیدن قناعت و موافقت معالرنده مستولر ^{محض} و اما پوهنر مذموم
 شکم صبری یوقدر که هجمله قانع اولر البتده ایچنه برننه کرمک کرک زیرانک قیاسی
 اکی و شریله در انسر اولمز البتده مصرع ثانینک اولک معناسی تور کجه طولاشق
 بغیر سطر و المراد الامعادین غریب یا بانه کمش و نامحقول بر لره طولشش سکین

رد سروری

دوروری

رد سرور

رد سرور

بسازی ساختن اشتقاق اید ناز عجب ناسازلق الی مثل مصراع ثانی که تحقیقند
فال معنی بالزکی دوز که هجمله دینی هیچ نسنه به مالک دکل ایمنش فقر **حکایت**
باب چهارم در فوائد خاموشی یکی را از دوستان گفت امتناع سخن
گفتم بعلمت آن اختیار افتاده است که در غالب اوقات در سخن بنیک و به اتفاق
افتد و دیده دشمنان جز بر بدانی اید گفت ای برادر دشمنان آن به که نیکی بنید استماع
سخن گفتم مصدرک مفعولن اضافه شد گفتن مصدر در میم متکلمه مضاف و سخن
مقدم مفعولی و مجموعی مضافا لیه و اقعد با حرف مصاحبت و علت سبب معانیه
درانه اضافت لامیه یا اختیاره متعلقه امتناع مبتدا و افتاده است خبری و جمله
اسمیه مفعول گفتم در که حرف بیان علت غالب اکثر دیکرد و او قاله اضافه اضافت لامیه در
افتد واقع اولورد یکد و او حرف حال دیده دشمنان لامیه به حرف استعلا به براماز
فی اید فعل نخی استقبال لغته کلند یکد اما مراد دشمن دیکرد گفت مذکور
دوست دیدی آن به که اول یکد که نیکی با حرف وحدت مصدر بنینه فعل نخی استعلا
مورد غایب دعاء علیه در ایلک کورمیه **حکایت** حضرت شیخ یورد و سنان
برینه دیدم سوز سوزیکه ابا ایله و کم یعنی اکثر اوقات سوزیوب خاموش اولد و غم
اول سبیل اختیار واقع اولمشد که اکثر افتاده و اتفاق سوزده ایی و براماز واقع
اولور حال بو که دشمنلک کوزی برامازدن غریبه دشمن دیدی اول دوست ای
مراد دشمن اول یکد که ایلک کورمیه بیت هنر چشم عداوت بزرگتر عیبست کلت
سعدی و در چشم دشمنان خادست هنر معروف عریجه منفیت دیر لر سبیل و قافله
فتحه لر بله حاصله عینک مقابلید با حرف صله چشم عداوت بیانه در حجازا هنر
مبتدا بزرگ مبتدای ثانی ترادات تفضیل اولورق دیکرد عیبست خبر مبتدا
ثانی و ثانی خبر بله خبر اول و جمله اسمیه مستانفه در کلت مقدم خبر و سعدی مؤخر
مبتدا چشم دشمنان لامیه و خاد طرفک فاعلیه **حکایت** عداوت کوزنه
هنر اولورق عیدر یعنی عید و کور بله بقتنه هنر اولو عیب کورینور سعدی حاضر

کدر اما دشمنان کوزینه دیکند یعنی عداوت کوزیله یقنک دیکند بیت
واخواه عداوت لایمتر صالح الاولین بکذاباشر و اوحرف ابتدا و آخر قراشد عداوت
اضافتی لایمیه در مجازا مراد صاحب عداوتند ملائحتی لایمتر فعل نفی مستقبل مفرد
مذکر غایب در ضربانک مضاعفند کجند یکد بصلح لایمتریه متعلقه و تقدیر
برجل صالح در موصوف ضرورت وزن ایچونده ترک اولند و غی آخر مبتدا و جمله فعلیه
خبری و جمله اسمیه مشافهه الاحرف استثناء و اوحرف حال یلن فعل مضارع مفرد
مذکر فاعلی تحتیه اخه راجع ضمیر و مفعول صالحه راجع ضمیر منصوب متصل لمزلا
فحیله و میله سکونیه اصلنده کوزیله اشاره دیر لر صکره دبلله طعن و دخل معنایند
استعمال یلدر یلر بکذاب یلن به متعلق اشره نکت فحی و شینک کسریله صفت مشبیه
در علم باندن اشره نکت و شینک فتحه لر یله مصدریدر محصور عداوت و قرائتی
یعنی صاحب بر صالح کیمسه دن و روایلز الا که اکا طعن و تشیع ایدر کذاب و اشره یعنی
کذاب و متکبر و مغرور در دیو صالحه کورد و کی پرده طعن ایدر حاصل بر کیمسه که بر صالح
کیمسه عداوت و بعضی اوله باندن کجند که اکا سوز اتا که مرابیدر و خود بیننده
و بوندن غیر کیمایت نور کیتی فروز چشمه هور زشت باشد بچشم موشک کور
نور کیتی فروز بیانه در کیتی فروز وصف ترکیبیدر عالم بالکلیدر حجی یعنی نورشن
و نور ایدر حجی یکد چشمه هور اضافه لایمیه و چشمه هور بیانه هورهای
هور از افتاب معاننده در باشد ادات زمانیه در است معاننده با حروف صله چشمه
لایمیه کوره اضافه بیانه در محصور کنش چشمه سنک عالم بالکلیدر حجی نور
یعنی افتابک ضیا سچی کندر موشک کورک یعنی پراسانک کوزینه یعنی براسه
جنسی کونشده کور مزاول جهندن کوزینه چرکین کورینور دیو یور مش بعض
نسخه ده زشت باشد بیریه در نیاید و افعدر یعنی کوزینه کیمز حاصله عین الماز
دیکد بوشنخه بومقامه اولکیدن انسیدر ذیرا خفاش کونشده کور محکمه کوزینه
چرکین کور غلک لازم کلن کیتی فروزی وصف ترکیبی اعتبار ایلک شیره چشمه

اولمقتد کلور و فروزی فروختند اخذ ایلمک بصیرتسر لکن کلور و هور وینه
خوریان قوافیدن عدم اطلاعدند حکایت باز رکابی را هزار دینار ضیاء
افتاد پسرش را گفت نیاید که این سخن را با کسی در میان نهی گفت ای پدر فرمان ترا
نکویم ولیکن مرا بر فائده این مطلع کردم ان مطلع در نهان داشتن چیست گفت
تامصیت و نشود یکی نقصان مایه و دیگری ثنات همسایه باز رکابی یا حرف و حدیث
و را ادات تخصیص خسارت زیان افتاد واقع اولدی دیما که نباید فعل فی مستقبل
مفرد غایب کر که میگوید که حرف بیان این سخن را را ادات مفعول با کسی یا حرف
مصاحبت و یا حرف وحدت در حرف صله میان او را و اریه نهی فعل مضارع با کسی
مفرد مخاطب قویه سین یعنی او را یه کتور و ب سولیه سن تراست را ادات تخصیص و سن
و تا ادات خبر سکر دیما که فائده این لایمه کردات فعل امر مفرد مخاطب در کمر اینند
صیورت معناسه ایله دیما که یعنی بی مطلع ایله دیما که حرف بیان تا حرف تعلیل
مایه سرمایه معناسه در ثنات عدونک بلا سنه سونکه دیما که همسایه به اضافت
لایمه در ~~حکایت~~ برای باز رکانک بیک التون خسارتی واقع اولدی او غلنه دیما که
اولیا که بوسوزی یعنی زیان مصاحبتی بر کمیسه ایله او را یه قویاسین یعنی اریه
کتور و ب سولیه سین پسر دیما که ای پدر فرمان سکر دیما که بوفائده به واقف
و مطلع ایله که بوسوزی کز لجا طوغده مصلحت ندر پیرم دیما که تا کیم مصیبت ایکی اولیه
بری سرمایه نقصان و بوسی عدونک سونوب کوله سی یعنی اشیر و ب دشمنان
حظ ایلمسون بیت مگوی اند خوش باد شمنان که لاهول کوبنده شادی کنان
مگوی فعل امر مفرد مخاطب کوبیدند سولیه دیما که گفتند دن اخذ ایلمسون
بیلن ایش انده فتح هزه ایله اند و هرن مخفقد غصه معناسه خوشه اضافه
لایمه باد شمنان با حرف صله که حرف تعلیل لاهول کوبنده مقدم مقول شادی
کنان صفت شیره در شادی کن وصف ترکیبیدر شاد لوقا بدیجی والف و نون
ادات جمعه و بوصف ترکیبی حاله کوبنده ک فاعلند که دشمنانه راجع ضمیر در که

و شمله کند و غصه کی سوله زیر لاول و لاقوه دیرک سوتیله ریخود
لا حول و لاقوه دیرلر سوتیله یعنی ظاهر ابویه دیرلر اجمیع شکلیله اما کو کلای
سرور اولور کنانی بونک کی برلده اسم تفضیل ظن ایلین و هم ایلش حکایت
جوانی خود مندر که از قوت فضائل حظی وافر داشت و طبعی نادر چندان در خفا
دانشندان نشستی هیچ سخن نکفتی باری پدرش ای پسر تو نیز از آنچه دانی بپراکنی
گفت ترسم که پرسندم از آنچه ندانم و شرمساری برم جوانی یا حرف وحدت خود مندر
صفتی که حرف رابط صفت فنون فضائل لامیه انواع فضائل دیگر فضائل فضیله
علوده از تعلغه دیرلر حظ حصه و نصیب معناسند در و یا حرف تنکیر طبعی یا سیده بویه
در نادری مثل و مانند دیگر در خفا فل مجالس معناسند در و اضافتی لامیه نشستی
یا حرف حکایه نکفتی یا سیده بویه پرسند فعل مضارع جمع عایب و ميم ضمیر منصف کنایه
مشکله شرمساری یا حرف مصدر بزم فعل مضارع متکلم و حده در محسوس
بر عاقل جوان که انواع فضایل وافر نشسته به مالک ایدک و خوب و بی نظیر طبعی
و ایدک اولقد که دانشمند لر مجلسنده او توردی هیچ سوف سولیزدی بر که بابایی
دیدک ای او غل سنده یلد و کلدن پنج سولین ساین جوان دیدک بابا سینه قورق
که بکا بلدر و کلدن بر نشسته صورالرو بیلیم و شرمسار لغا بیلیم یعنی حجاب حکم قطع
ان شنید بیکه صوفی میگفت زیر بغلین خویش منجی چند که حرف بیان صوفی یا حرف
وحدت میگفت حکایت حال ماضی دو کردی یعنی میخوردی زیر بغلین خویش
لامیه لر در بغلین لامک فتحیله نعلک نشسته سید مراد تور کیده نعلین دید کلای
پشتم و کلدن زیر صوفیلر کیش کید و کی بود در میخندن مراد اکسریده که نعلینک التنه
قا قالدیر صیرلسون دیوا و اشمنسون دیو پس نعلدن مراد پشتم در و میخندن مراد
کبک دین معنای ایاغه بر فشدن منجی یا حرف وحدت در محسوس ای ایشته
که بر صوفی نعلینی التنه بر فشدن منجی ققار دی یعنی نعلینی حکم او بلعین التنه بر فشدن
اکسری ققار دی استینش گرفت سرهنکی که بیان نعل بر شتم مراد استینک

شین ضمیر صوفیه را جعد سر هک چرباشی و چاوش و بونک کی لره اطلاق اید بر ویا
 حرف وحدت که حرف تعلیل بیا فعل امر مذکر فعل بوند ات تعلید بر حرف صله بامعنا
 حرف استعلا طو توب معناسنی بنم ستوم اوزره فعل بعله دین معنای پر اما ز بغلش بند
 فعل امر مخاطب بندید ندن بعله دیکه بستن دن اخذ اید ندر بغلق ایشل ایشل
مخصوص بر صوفی بغلینی التنه منج فکار کن یکجی بر سر هک طو توبی که کل طوازم
 فعل بعله یعنی بنتمی فعله دیو استینی طو توبی غرض بو که صوفی بغلینه اکسری قما سه
 سر هک اکات و یا قتر تعلانی تکلیف ایلز دی بعضی نسخده بوستانک بر پستی بوند
 یاز مشل بیت نکفته ندارد کسی باتو کار و لیکن چو کفتی دلش بیار نکفته ناکفته
 معناسنه در معنی سولیک حاصله سولیشکن دیکه مخصوص سولیا مشکن سنکه
 کیسه نکه ایشی یوق یعنی مادامکه دعوی مرد ایدوب بن فلانم و یا فلان سنه بیلوم
 دیمیه سین کیسه نکه سنکه کاری و دعوی او فلانما چونکه دیدک یعنی بن فلانم
 و فلان ایشده ماهرم دیدک سولید و کله سولید و کله دلیل کتورتا کیم دعوی بی
 معنی اولمش حکایت یکی از علمای معتبر مناظره افتاد با یکی از ملاحد و ب
 او بخت بر نیامد سپر پنداخت و بر کشت کسی گفتش تو با چندین علم و ادب و فضل
 و حکمت بانی دینی بر نیامد گفت علم من قرانت و حدیث و کفایت مشایخ و او بدین
 معتقد نیست و غی شنوم و مرا شنیدن کفر او بجه کار اید علمای معتبر بیانیه مناظره
 بحث دیکه ملاحد جمع ملحد در کثره و نشره قایل کل با او ملحدو بر نیامد چفتشا
 یعنی مقابله و معارضه اید مدی سپر قلغان بینداخت اندکی قالغان اتق عجز دت
 کنا تید و زیر عرب عدو سندن فجه جمیع اسبابی بر در بر یا با نانا جان قورتا
 میچون و اول سپری امار پس از الرنده بو عبارت مقام عجزه مستعمله بر کشت دتی
 یعنی اعراض ایلدی بر نیامد چفتشادی و مقابله اید مدی بدینها دال هجره دن
 مبتدلس با اینها دیکه دخی شنود دیکلن و قبول ایلز دیکه دنته که تور کیده شوع
 دیکلدی و اسلر دی و قبول ایلدی دیکه شنیدن کفر او و مصدرک مفعولنه

ولایه در مجلس معتبر علمادان برینک ملحدان برینله بحث وجدلی واقع اولدی
واول ملحدله بحث و برهانله چقشامدی یعنی مقابله ایدر مدی عاقبت قلعاق
اندی یعنی عاجز قالدی و اعراض ایلدی بر کیمسه عالمه دیدی سن بوقدر علم و فضل
و حکمت و ادبیه بر دینسزله مقابله ایدر مدک عالم دیدی بنم عالم قران شریف و حبیب
بنوی و گفتار مشایخ در اول ایسه بونلر معتقد دکلر و قبول ایلن و بنم نه ایشه کلام
انک کفرینی ایشتمک یعنی نه فایده ویرد بیت ان کس کر قران و خبر و برهی انت
جوابش کر جوابش ندرهی انت مقدم خبر جوابش مؤخر بیتا که حرف بیان جوابش
مبتدا ندرهی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب و یرمید سین دیمکر خبر مبتدا در مجلس
اول کیمسه کر قران و حدیثله اندن قور تلوب خلاص اولمز سین یعنی بویله قوی تجمل
له اکاظر بولماز سین انک جوابی اولدکر که اکاهیج جواب و یرمید سین حاصل
انکه هرگز نکاله ایله سین حکایت جالینوس ایلدی رادید کر دست در کر بیان
داشتند کر زده و بی حرمی کرده بعض نسخه ده زده بی حرمی میکرد در بو
تذیری جا های رسمی حرف ترتیب اولور و روب حرمستزلک ایدر دیکر
گفتا کی این دانا بودی کارا و بانا دانی بدین جایکه نرسیدی جالینوس بر مشهور
حکیمک اسمیدر کر بیان داشتند کر لایه و یا حرف وحدت کرده ایلش دیمکر بعض
نسخه ده میکرد دوشش جایکه جایکا هدیه مخففه مقام و مرتبه دیمکر نرسیدی
یا حرف حکایه ایرشتمدی دیمکر مجلس جالینوس بر ابلهی کوردیکه بودا نشتمد
بقه سینه ال اورمش و حرمستزلک ایدر جالینوس دیدی اکی بودا نشتمد انا عاقل
اولیدی انک ایشی بر نادانله بو مرتبه ایرشتمدی متوجی دو عاقل را بناشد کین
و پیکار نه دانا بی ستریم با سبکسار در عاقل را اادات تخصیص کین بعض دیمکر
پیکار صواش دانا بی یا حرف وحدت سبکسار خفیف معناسه در مجلس
ایکی عاقلک بعض و صواشی اولماز یعنی ایکی عاقل نه چکیشور و نه صواشور
و نه بر عاقل دانا بی و خفیف کیمسه ایله عناد ایدر یعنی بر دانا ایله بر سبکسار نادان

بر خصوصه جمع اوله اثرنا اول خفیفله عنا دوجدا ال ایلمز پیکار کاف فارسیله در دین
 عجیبات ایش مصراع اولت معناسی ایکی عاقلت بینده تباعض و حرب اولماز دینه
 اعراض ایلمز کنده معترضه سبکسارده سا رکزت افاده ایدر دین سارس
 معناسه اولدوغنی بیلن ایش اکر نادان بو حشت سخت کویده خرد مندرش بنزج
 دل جویده با حرف مصاحبت و حشت بونده تقرب معناسه در یعنی حشت و در شتک
 با حرف مصاحبت نرم بونک فتحی و رانک سکونله بوشق و با حرف مصدر مجوید فعل
 مضارع منفرد غایب یلردیمکده کوکل اله المقدرن عبارتند محصول اکر نادان و حشت
 و برکشکله پک سویله خردمند انک ملایت و لطافتله کوکلنی اله الورد یعنی نسلی
 خاطر ایدر دو صاحب دل نکه دارند موی هیدون سرکش و ازرم جوی نکه دارند حفظ
 ایدر موی یا حرف وحدت هیدون ادات تشبیه همچنان دیمکده عربده کذلک کی
 انجلین معناسه سرکشی یا حرف و او حرف ازرم الف حمد و دله و رای مفتوحه و کون
 رایله حرمت معناسه در اما بونده و او مفتوح او قنور ضرورت وزن ایچون ازرم جو
 وصف ترکیبید حرمت استوجب یعنی تکریم و تعظیم صاحبی دیمکده یعنی اهل عرض و
 و با حرف وحدت بوا یکی یابی مصدر له طوقا نلر بو بیتک معناسه واصل اولمشلر
محصول ایکی صاحب دل بر قیله رعایت ایدر لر یعنی بر قلجه ارا رنده شقاق و خلا
 اولماز بوسوز کمال اتفاق و عدم اختلافن عبارتند کسه بوخلین بر سرکش و بر صاحب
 بر موی رعایت ایدر لر یعنی ارا رنده بر قلجه خلاف و شقاق اولماز زیرا دانا نادانه
 مخالفت ایلمز که ارا رنده اختلاف اوله بو بیتک تصویر معناسه شراحت تصرفلری
 وارد کرم عقل کولمکه لایق اکر بر هر دو جانب جاهلانند اکر زنجیر باشد بکسلانند
 بکسلانند فعل مضارع جمع غایب در کسلانندن الف و نون که ادات تعدیه در وزن
 وزن ایچون کلشده و الا کسیندن و کسلیدن لازمه متعدی بینده مشترک در پس
 کسیندن لازم در دین اشتراک احوالندن آگاه دکل ایش محصول ایکی صاحب
 دلک و بر سرکشکله بر عاقلک احوالی ذکر اولنان کیده اما ایکی جانبندن بیه

جاهل را یسه اکی زنجیر اولور سه قرار دکل که بر مو حاصله ایکی جانبین بیله جاهل زاده
 شقاقتن خالی ارملاز مشغول یکی رازش خویش داده دشنام تحمل کرد و گفت ای
 نیک فرجام محصول برینه برچرکین خوبود شنا ویردی یعنی سوکدی اولده تحمل ایله
 ویردی ای صوکی خیر یعنی عاقبتی خیر نیک فرجام وصف ترکیبیدر عاقبتی خیر لئو یکله
 بتر زانم که خواهی گفتن اینی که داغ عیب من چون من ندانی بتر بدتر معنا سندر در زانم
 اصلنده از انم در که حرف بیان خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیر سین دیم که اینی
 ان اسم اشارت در و یا ضمیر خطاب اولسون دیم که در که حرف تعلیل عیب من لایمه محصول
 اندن بتر مکه سن بکا اولسون دیم که کرک یعنی بکا دیجکدن بتر مکه زیر ایلور مکه بنم
 عیبی بنم کی بیلن سین حاصل بن کندی عیبی سندن ایلور مکه حکایت سبحان و ایل
 رافضاحت بی نظیر نهاده اند سالی بر جمعی سخن گفتی و لفظی را مکرر نکردی و اکی همان
 معنی اتفاق افتاد یا عبارت دیگر گفتی و از جمله آداب ند مای ملوک یکی اینست
سبحان سینک فحی و جای هرمله ناک سکون بیله حضرت نینک مترا حلو نون صحابه دن
 بر فصیح و بلیغ شاعر ایدیا و ایل اسمینه اضافتی لایمه در و ایل بر قبیله ناک اسمیدر که این
 قاسط بن وهب بن افضی بن دعی در را ادات مفعول نهاده اند قومش لر د یعنی
 تعیین ایشلرد رسالی یا حرف وحدت سر جمع لایمه جمعیدن مراد مجلسد یعنی صدر
 مجلسد دیم که در و یا حرف وحدت گفتی یا حرف حکایه لفظی یا حرف وحدت و را او
 مفعول نکرد یا حرف حکایه و اگر همان معنی نسخه لک بعضنده معنی برینه لفظ
 واقع اولمش حاصله متون بو خصوصه تعارض ایلدی یا پس لفظ عبارتخی اختیار الله
 نه تعرض فی تقریبده افتاد یا حرف حکایه جمله آداب ند مای ملوک لایمه لور
محصول سبحان و ایل فصاحت و بلاغته بی نظیر تعیین ایشلرد یعنی مشیل
 بر بیل بر تحمل و مجلسک صدر نه سوز سولیه بر لفظی مکرر ایلرد یا و اکی همان
 اول لفظ و یا اول معنی بعینه اتفاق واقع اولدی اینی بر غیر عبارتله سولر و ادا
 ایدرد یا و سلاطینک مصاحبه نیک جمله آدابندن بریسی بودر که بر مجلسد بر

۲۹۲

سوزی تکرار سوبلیه مشوخی سخن کرچه دلبنده شیرین بود سزاوار و تصدیق و تحسین
بود دلبنده وصف ترکیب در کوکل بغلیجی یعنی کوکلی کندویه متعلق قلبی سزاوار لایق
مجلس سوزا کرچه کوکل البجی ولدیده اولور که تصدیق و تحسین مرتبه سینه
لایقده اولور سه کرچک اولوب کوزل اولور غیچون چوبیکبار گفتی مکر باز بس که
خلوا چوبیکبار خوردند بس باز بس اتباع قیلند ند مجلس بو بیت بیت
اوله مقتیده در یعنی سوز هر نقده مدوح اولور سوده چونکه بر کره سوبلیک بردخی سوبلیه
یعنی تکرار ایلد زیر خلوا بی چونکه بر کره سید یار تیر یعنی خلوا لید و شیرین ایکن بر کره که
بندی کفایت ایدر تکرار ینک لازم دکل حکایت یکی راز حکما شنیدم که میگفت
هرگز کسی بجهل خود اقرار نکند مگر آن کس که چون دیگری در سخن باشد هنوز تمام
ناکرده او سخن آغاز کند مجلس حکما دن برینی ایستادم که سوبلیه بی هرگز بس
کمیه کند و جهلی اقرار ایلن مکر اول کمیه که چون غیر کمیه سوزده اوله هنوز سوزن تمام
ایلامشکن اول سوزده باشلیه مذکور متند نصکره بر جهل خود اقرار کرده باشد بان
جهلنه اقرار ایلش مشوخی سخن اهرستای خرد مند بن میاور سخن در میان سخن
بن دیب دیمکدر مجلس سوزک باشی وارد ردی یعنی ایای حاصیله اخری وار
واولی ایدر سوزا ورتاسنه سوز کورمه یعنی بر کمیه سوزده ایکن بن سوزده
باشلیه سین اول سوز بی تمام امتیجه خداوند فرهنگ و تدبیر و هوش نکو بد سخن
تا بنینه خوش خداوند فرهنگ لایقه در فرهنگ هنر مجلس هنر و تدبیر و عقل
و ادراک صاحبی سوز سوبلین مادامکه خوش کورمیه یعنی ابرسم کورمیه حاصیله حضور
مجلسده اولانی ساکت کورمیجه عاقل و ذکی سوزی سوبلین حکایت
نیچنده از بنده کان سلطان محمود حسن میندری را گفتند سلطان امروز ترا چه
گفت در فلان محلی گفت بر شما هم پوشیده نماند گفتند تو دستور مملکتی ایچنه
باتو گوید با مثال ما گفتن رواندارد گفت با اعتماد آنکه دانکه بکس نکوید
پس چرا بی بر سید سلطان محمود دن مراد مشهور پادشاهدر که حسن میندری

ایکمی میلت فتحه لرله انک وزیرکی ایدرکی ایا زده وزیرکی وهم محبوب ایدرکی دستور الک
وتانک ضمه لرله اصطلاحده وزیره دیرلر مکتوب سلطان محمود غزنویکی وزیرلرندن
برقاج شخص حسن مینده دیدیلرکه سکا پادشاه فلان مصلحتی خوضنده نه دیدرکی حسن
میندکی ایدرکی سیزه ده کز لو قالماز یعنی سیزه ده سویلرم دیدیلرکه سن مملکتک وزیرکی
سن سکا دیدوکنی بنیم کی به سویلک واکور من حسن دیدرکی اول اعتماد لکه بیلورکیمیشه
دینم یعنی کیمیشه دیمیه حکم بیلوربس بخون صور سیز بیت نه هر سخن که بماند بکوی
اهل شناخت بسترشاه سرخویشتن نشاید باخت نه حرف نفی معاده کویید فعله
مقید درکه حرف رابط صفت هر سخن بدانک و بکویید مقدم مفعول لرید اشتراک اوزده
شناخت بونده اسم مصدر و علم با معنانه پس اهل شناخت اهل دانشه بیکدی با
حرف صاحب سترشاه لامیه درخویشتن ده بویله در بای بطینله باخت بونده با
معنانه در یعنی اوینا تمق متعدی معنانه زیر الفت مشترک لازمه متعدی بینه
مکتوب اویله که دکلدر هر سوزی که بیلورانی سویلر اهل دانش هر سوزی سویلر
زیر اهل ستریه یعنی سترینی افشاسیله کشی کند و باشین اوینا تمق لایق دکل حاجی
پادشاهلک امور سلطنته و تدبیر مملکته متعلق اسرار لرینی اظهار و افشا بملک هلاک
سببدر زیاده احتراز کرک حکایت در عقد بیع سرایی متردد بودم جرهودی گفت
من از کجندایان قدیم این محاکم وصف این خانه که هست از من پرس بخر که هیچ عیب
ندارد گفتم بچران که تو همسایه اوی بی عقد بیع سرایی عقدت بیعه و بیعک سرایه اضافی
مصدر لک مفعول لرینه اضافی قتلری قبیلند ندر عقد عینک فتحیه مصدر در بعلق
معنانه در و بیع کا ا اولور که اشتراک معنانه مستعمل و حاصل اضافی اضراد دندر و
یا حرف وحدت جرهودی به دیرلر و یا حرف وحدت که خدا او استی و کو کجی استی
و سایر نسته لرک صاحب لرینه دیرلر قدیمه اضافت بیانه در و محله به لامیه وصف
این خانه به مصدر لک در بجز یا حرف تاکید و خرجای معجه نک فتحی و کسر به امر در
مرد مخاطب صا تون ال دیمکده همسایه اوی لامیه و یا ضمیر خطاب مکتوب

براوت عقد شراسته متره دایم یعنی بر اولق استدم بر جهود دیدی بن بومحله نك
 قدی که خدالرنده غم براوت وصفی شویله کم وارندن صور صاوتن ال که هیچ عیبی
 یوقدر دیدم اندن غیره که سن انك توکثوسه سی سین یعنی سنك همسایه لکل مذکور
 خاینه عیب عظیم در زیر الجار قبل الدار در قطعه خانه را که چون تو همسایست
 ده درم سیم کم عیار ارزد خایه یا حرف وحدت و همزه حرف ترسل و را حرف تخصیص
 همزه حرف وحدت دین وحدتی بیلزمش که حرف بیان چون ادات تشبیه همشاده
 های رسمی و همزه مجتلبه لفظه و کتابته ترک اولق کرک نته که خسه نظامینك
 لیل و مجنوننده و افتد بیت در بند کشادن خزینم ترسم ز کلبه ابکینم اصلنده
 خزینه ام و ابکینه ام در ضرورت و زینچون حذف و ایصال اولدی لکن شرح جمیعاً
 بو حذف و ایصاله اشارت الیملشده در و ام اون اچه سیم کم عیار عینك کسر به مفاعله
 باینك مصدر ثانیسید بر نسنه نك و زنی بیلکه دیر لر یعنی ثقلت و خفتنی تخصیص
 ایلکه که تور کچه اکادار دیر لر ارزد فعل مضارع مغز غایب ذکر یعنی بهایه ذکر دیگر
 او زیدندن **مختص** حضرت شیخ جهوده خطاب ایدوب بیور بر براوت که سنك
 کی همسایه سی اوله عیاری اکسك اون در هم کوشه ذکر یعنی قلب کوشك اون
 اچه سنه ذکر معلومده که کوش قلب اولنجه اچه سیده قلب اولور پس او اون دغل
 اچه به ذکرش لیکن امیده و ارباید بود که پس از مرگ تو هزار ارزد امیدمیده نشد
 ضرورت و زینچون در و اربونده ادات نسبتدر کی معناسه امید ی دیکار بود
 بونده بودن معناسه در که حرف بیان مرگ تو لامیه مرگ کاف حمله موت معناسه
 در تونك ضعی اشباع اولوب ضرورت و زینچون بروا و متولد یعنی واور سی و او اصله
 کی او قنور **مختص** جهوده خطاب ایدوب بیور را اما امید ی اولق کرک
 که سنك و کلکدن صکره بیک ذکر ظاهر بیورم و غی بیک درم کامل عیار مراد در ذیل
 بیتمده مقدار سکون عنه در یعنی همسایه لکدن سنك کی پلید خو شب اکسك
 اولنجه بیک دزم سیم تمام عیار ذکر حکایت یکی از شعر پیش امیر دزدان رفت

و ثنا گفت فرمود نا جامه اش بسته اند و دره بدر کردند سگان در قفای افتادند خواست
تا سگی بر دارد زمین پنج بسته بود عاجز شد گفت این چه حرامزاده مرد مانند سگ
را کشاده اند و سگ را بسته امیر از غرقه بکشید و بچندید و گفت حکیم از من چیزی
بخواه گفت جامه خود را میخواهم اگر انعام فرمایی پیش امیر دزدان لایمه لرد و حرامی
یکی قته دیم که تا حرف تعلیل بندید با حرف تاکید سند ند فعل ماضی جمع غایب
الدیلدیم که ده کسر الله و های اصلیه بایله گوید قریه معناسه سگان الف و ث
ایله جمع اولدی ذی حیات اولد و غیچون در حرف صله قفا قافل فحیله اگسه دیم که در
فارسیجه خبره دیرلر های خطیله تا حرف تعلیل یخ یا نك فحیله بوز دیم که در بسته
ماضیدن قسم در بغلشدیم که در طوکمش معناسه یخ مبتدا و بسته بود خبری و زمین
مقدم مفعولید خبرت غرقه غینك ضمیله چار طاق و رانك سکونیه چار داق
تا کیم لباسی الدیلر و کوبدن طشره ایله یلر ایتلر دینه اوشد یلر دیلرکی تا بر طاش
قالده ایتلره اتمغیچون طراق طوکمشایدکی عاجز اولدی ایتلر هجومندن دیدی
بونه حرامزاده مرد ملرد که ایتلرکی اچشلر یعنی چوز مشلر و طاشلرکی بغلشلر
امیر زده ان چار طاق دن ایشدری و کولدی و دیدی شاعره ای حکیم بندن بر نسنه
دیله یعنی بندن جششایسته شاعر دیدی کند و لباسم ایسترم اکی انعام بیور سیک
یعنی بکا لباسم و بر سگ همان عین احساند بیت امید وار بود اذی بخیر
کشان و اچخیر تو امید نیست شمرسان امید وار تخفیف میله با حرف صله
خیر کشتا لایمه مراد حرف تخصیص با حرف صله خیرق لایمه امید تشدید میله
شمرسانك مقدم مفعولید رسانیدن فعل نهی مزید مخاطب ایرشدرمه و یکا
الف و ث اذات تعدیه در محصله اذی یعنی انسان کیسه لوخیرینه یعنی
احسانته امید وار در حاصیله انشا خلق خیرات و میراتنه راجیده اما بنم
سنگ خیر که امیدم یوقدر همان بکاشا ایرشدرمه حاصیله فایده و جایزه دت

277
1

کچھم همان بکا ضرر و زیانک طوق منسوب مصرع رضیا من نوالک بالرخیل رضا فعل
 ماضی متکلم مع الغیر در علم بایندن من کا متعلق نوال نوالک فتحیله احسان و عطیه ^{سنه}
 در کاف محلا بحر و مضاف الیه بدر نوالک با حرف جر رضا به متعلق رجل فعل
 وزنی اوزره اسم در کونج یعنی ستره کیمک معنای سنه مصدری رحلت کلور نشدن
 وزنی اوزره من بوندن بدل معنای سنه در محصل رضیا بالرجل من نوالک یعنی
 سنک احسان کنک کیمکله راضی اولوق حاصله سلامتله بوندن کیمک سنک بیزه
 عظیم عطیه در سالاردزدان رابر و رحمت آمد جامه اش بزهود و قبا پوسی برو
 مزید کرد و درجی چند بداد سالار هر نسنه نک اولوسنه دیر لمرثلا سپه سالار
 هر نسنه نک اولوسنه دیر لمرثلا سپه سالار عسکر باشند و جوان سالار چاشنکر
 باشند و قمر دزدان اضافه لایمیه در و را ادات تخصیص حرامیلر اولوسنک دیمکدر
 برو ضمیر شاعره راجعه رقا پوستین ترکیب مزجی کور کلی اوکی اچق قفنان دیمکدر یا
 حرف وحدت بو ترکیبی حرف عطفله ایراد اید ندر استعمال لرینده اکاه دکالرا میس
 مزید مصدر میمیدر زیاده معنای سنه در محصل دزدان اولوسنک اول شاعره
 مرجمتی کلدی پس لباسی ویردی بر کور کلی فرآجه اوزرینه زیاده ایلدی و بر نیچه اچ
 ویردی حکایت منجی بخانه خود در آمد مرد بیکانه را دیدم زن او برهنه نشسته دشتام
 داد و سقط گفت فتنه و آشوب برخاست صاحب دی برنی واقف شد و گفت منجم
 اسم فاعله در تفصیل بایندن زمانی پنجه حصه ایده نه دیر لرینته که احدی عتق
 جوهرنده نظم ایلش مطمع منجم آنکه زمانی بچند پاره کند و یا حرف وحدت با حرف
 صله خانه خود لایمیه در آمد کردی دیمکدر مرد بیکانه بیانی به با حرف مصاحبت
 زن اولامیه بهم بری بریله نشسته او توروش سقط نامعقول کلشاد دیر لرینته
 و دشنام و سقطه مترتبه بر آشوب فتنه عطف تفسیر دیر بر منجم کندی
 اوینه کردی بیکانه او کوردی عورتیله او توروش حریفه سو کردی و سقط
 سولیدی بس فتنه و آشوب قالقدی حاصله غوغا پیدا اولدی بر صاحب دکه

حضرت شیخ املق احتمالی وارد بوقضیه واقف اولدی و دیدی بیت نور اوج فلک
 چه دانی چیست چون ندانی که در سرائی تو کسیت اوج بویده است معناسنه در نه
 نلخ فتحه لریله فلکه اضافتی لامیه در سرائی بونک کبی بر لیده او معناسنه در یعنی خانه
 محاسب منجه خطا ایدوب دیرین فلک اوزره نه بیاورسین نه وار چونکه بیلین
 سکه سرائیکه یکم واد یعنی اول که سطح زمینده و شهر کده و محکمه اوله و ایچنده
 یکم اولدوغین بیلین بس فوق سماره واقع اولان کواکبت احوال و اطوار فی
 و دور و سیرنجی نه بیلور سینخو نیچه اکثر سین دیمکده حکایت خطیبی کریمه الصدا
 خود را خوش اوزا پنداشتی و فریادی فایده بر داشتی گفتی غیب غراب البین در دیر
 الحان اوست یا ایت ان انکرا لاصوات لصوت الخیر در شان او خطیبی یا حرف حدیث
 کریمه الصوت یعنی فیج الصوت چرکین اوازلق دیمکده خوش اواز وصف ترکیبده کون
 اوازلق معناسنه پنداشتی یا حرف حکایه ظن ایلدی و کئی فریادی فایده بیانه برداشتی
 یا حرف حکایه قالدردی یعنی فریاد ایدردی گفتی دبیدک یعنی صوتی ایشید بک
 دبیدک لعب نونک فحی و صینک کسری و سکون یا یله فعیل و زنی اوزره قرغه اوازی
 لعب لعب نعبا و نعبیا و نعبانا و نعبانا فحی باندن ضرب دنده مستعمله قلیله حاصل
 قرغه اواز نه دیر لر غریب البین لجه قرغه که عرب انکه قطیر و تسنم ایدر زیر اعراب عادتده
 فحکم اویندن سفره و یا برهم محلته چقسه اگر بوقرغه بولده بولوب صاغ جابته آن
 مبارکده یوچکوب کید و اگر صول جابنه اوچار سه نامبارک در دیوب در فرایینه کید
 بین تانک فحیله اصناد دندر وصال و فراقده مستعمله بونده فراق معناسنه در عبار
 ظاهر نون مزوم اولان شامت اوار بنده اوله الحان بونک کبی بر لیده اواز پرده سی
 معناسنه در یا حرف عطف آن حرف در حروف مشیره بالفعلده انکر اسم تفصیل چین رک
 دیمکده اصواته اضافتی لامیه در لام ادات تاکید صوت الخیر ترکیب اضافتی لغظ ارفع
 خبرات در شان بونده حال معناسنه در محاسب بر کریمه الصوت خطیب کندوی خوش
 اواز ظن ایدردی و بی فایده فریاد و فغان قالدردی دبیدک که غراب البین اوازی

است که غیب معناسنه
 فیج که غراب اواز پرده

۲۸

انك الحاني پوده سنده در معنی اوازی همان غراب البین اوازیده و دیدت که مذکور
 ایت انك شانده نازلد ریت اذانهق الخطیب ابوالفوارس له صوت یهدا صخرنا
 اذا ادات شرط نهق فعل ماضی مزدکر غایب جار اعز کیا دیم کرد خطیب لفظا مرفوع
 فاعله ابوالفوارس لفظا مرفوع بدل خطیب دن و یا عطف بیان اصلنده ابوالفوارس
 ارسلنه کنینه راما بونده خمار مراد در نهق قرینه سیله له صوت جمله اسمیه جوا اذا
 در بده فعل مضارع مزدکر غایب بیقار دیکه جمله فعلیه صفت صوتها اصطخر فارس
 مملکنده بر محکم مصارت اسیدر یهدت انك مفعول به صریحید فارسه اضافتی لامیه
 در سیندر ساکن او قنق کرک کیم ناموزون اولیه محصوره فچنکم خطیب ابوالفوارس
 نهاق ابله به معنی چهار کجی اغره انك بر صوفی وارد رکم فارست اصطخر نام قلعه سنی هدم
 ایدر معنی بیقار زیر اواشده یده انك هدم بنیانه تأثیر خاصی وارسته که شرح موافقه بحث
 اصوانده مذکور در مرد ماده بعلت جاهی که داشت بلیتش میکشیدند و از بتش
 مصلحت نمی دیدند تا یکی از خطبای آن اقلیم که با و بی عداوت نهانی داشت باری بزر
 اراده بود گفت ترا خوب دیده ام خیر یاد گفت چه دیده گفت چنان دیدم که تلا اواز
 خوش بود و مردمان از نشنیدن در راحت بودند خطیب اندرین لختی بنده میشد و گفت
 چه مبارک خوابست که ید که مرا بر صیب خویش مطلع کرد ایندی معلوم شد که اواز
 ناخوش دارم و خلق از نفسم در ریخته توبه کردم ازین پس که نخواهم مگر بسکتی مردمان
 ده لامیه با حرف مصاحبت علت جاه لامیه یعنی خطاب منصوبی علیله و یا حرف وحدت
 بلیت بلا معنای وادیت اول و زنده از معنای تاحرف انرا خطبا خطیب جمیده
 آن اقلیمه اضافتی لامیه در که حرف رابط صفت باری یعنی خطیب مذکور با ابله عداوت
 نهانی بیانه خواب بونده دوشد مرا و از خوش بیانه نفست مرکانه مراد کلامه
 لختی یا حرف وحدت برپا دیم کرد مرا و از ناخوش بیانه در حرف ظرف و یا حرف تاکید
 ریخ اسیدر الم معنای و نون و ال ادات جمع ریخته در لریم یکد و یا ریخته فعل جمع
 مضارع عطا حرف تاکید لر در ریخته اینچنین لریمک اولر لیکن بر قول دهر دن خالی

دکله در مکالمه معنای در محله کویک خلیفه بر منصب علیله که انکه وارا بدی یعنی
خطا منجی نیبیله بلا سنی چکر لردی واز سنی مصلحت کور من لردی تا اول اقلیم خطبا
سند بری که انکه نهانی عداوت وارا بدی بر کره انکه زیارتنه کلوب صور مغه کله
حاصلی حالین پرشس ایله که کلمش ایدی کلن خطیب دیدی سکا بردوش کوشم خیر
اوله دیدی نه کور مش سینه دیدی شویله کوردم که سنک خواب اوازک وارا میش وخلق
نشدن راحتده ایملر خطیب بونده بر پاره فکر ایلدی اندن صکره دیدی بونده مبارک
دوشدر که کوردم که بنی کنک عیبه مطلع ایلدک معلوم اولدیکه آوازم ناخوشده
وخلق نفسیدن زحمته دیر لر توبه ایلدم که بوندن صکره خطبه او قوایم الایا پیچه یا پیچه
قطعه قصه از صحبت دوستان بر خیم کلاخلاف بدم حسن نمایند صحبت دوستان
مصدرک مفعولند ویا فاعله اضافتید بر خیم بوصفه اسم و فعله متحملد اسم و الفجه با
حرف طرف اولور معنای اسم و زحمته ام دیمک اولور فعل و الفجه با حرف استمرار اولور
معنای انجنوم دیمکد و لکل وجهه پس استیمتی قبول ایدند دخل الین کنک یا مد
مضارع ثانی مقام تعلیلده در که حوق تعلیل اخلاق بد بیانه ویم ضمیر مفاده نماینده
متی در حسن سنک فحیله کوزل دیمکد فعل مضارع جمع غایب کورستر لردیمکد و مستقر
نمایند دوستانک مصاحبتندن رنج و الم ده ید ویا انجنوم زیوار اما
اخلاقی یعنی خویله و عادتله بکا کونل کورستر لرد کور دشمن شوخ چشم چالاک
ناعیب را بین نمایند کور کاف عربک ضمیمه ادات استغرام در دشمن شوخ چشم بیانه
وچالاک اضافته بویله در شوخ چشم وصف ترکیبیدر کستاخ معنای وچالاک
بونده بی پروا در دشمنده اسم جنس ویا اسم جمع معنای ملحوظ اولوق کورت مرد یغده
واقع اولان فعله مطابق و موافق اوله تا حرف تعلیل عیب را لایه و نمایندک مفعول
صریح بن مفعول غیر صریح در دوستانک فنی بی پروا کستاخ دشمن ناکیم نم عیبه
بکا کورتره یعنی حجاب ایلوب دینه کلنی بی پروا بی محابا سولیه لر حکایت
یکی در مسجد بخاریه بتطوع بانک نماز کفتی با وازی که مستمعانرا از و نرفت بود

و صاحب مسجد امیر بود عادل و نیکو سیرت نخواستش که دل آزرده کرد و گفت ای جوانمرد
 این مسجد را مؤذنان قدیمند که هر یکی را پنج دینار داشت و تتراده دینار میداد هم باججا
 دیگر روی برین اتفاق برفت بعد از مدتی پیش امیر باز آمد و گفت ای خداوند بر من
 حیف کردی که بده دینارم ازین بقعه روان گردی اینجا که رفته ام بیت دینار میدهد
 جایی دیگر روم قبول نمی کنم امیر بچندید و گفت زینهار نستانی که به پنجاه دینار هم راضی
 شوند مسجد سجاریه تقدیری قصه سنجاوید و مرو سنجار سینک کسر لیه بغداد ^{استند} خا
 موصله قریب بر کوزل قصه در لیکن بوزمان خرابه مشرف اولمشد و تطوع تفعل بایند
 مصدر راجع تشرعنا سنه بانک غازی یعنی اذان گفتی یعنی او قوردی با و ازجا با
 حرف مصاحبت و یا حرف وحدت نخواستش فعل نفي ماضی فاعلی تختند مستر امیره
 راجع و شاین ضمیر منصوب متصل مذکور مؤذن راجع گفت امیر دیدی ادار و وظیفه
 معناسه در روی فعل مضارع مفرد مخاطبه کیده سین دیدی که بقعه پاره ارض ^{سنه} معناسه
 در اما بونده مراد مسجد مذکور دن در نشانی فعل نفي استقبال مفرد مخاطب المیه سین
 دیدی که ~~مجلس~~ بریسی مسجد سجاریه ده رایگان بلا اجرت اذان او قوردی بر آواز
 که ستم اولنلرت اوازندن نرفی اولوردی یعنی اوازندن نرفت ایده لردی حال بو که مسجد
 صاحبی بر عادل و نیکو خلق بر لب ایده دیلن دی که دل آزرده اوله بل دیدی ای
 جوان مرد بو مسجدت قدیم مؤذنلری وار که هر برینک بش التون ادار و وظیفه سی
 رسکا اون التون ویره بد تا کیم غیری بره کیده سن بو حال اوزره اتفاق واقع اولدی
 یعنی اون دیناری قبول ایله دی و کتدی بر مددن صکره کنه بک او کنه کلدی و دیدی
 ای خداوند بکا خیف ایله کتدی بو بقعه دن بنی غیری بره کونهدلک اویره که بوفند
 کتدم بکرمی التون و دیرلر غیری بره کیدم اما قبول ایلم بک کولدی و دیدی زینهار المیه
 سین الی دیناره راضی اولور لر بیت به نیشه کس نخواستش ز روی خار اکل
 چنانکه بانک درشت تو نخواستش دل نیشه کس و کلنک و چیه بونده چیه و ادد
 نخواستش فصل نفي مستقبل مفرد غایب طرمان و قازمز بونده ایکینه ده مساع و ارخا را

بونده قره طاش معناسه دربانك درشت بيانيه درشت دالک و رانك ضمه لوبله ايرى
معناسه در ملايم مقابلي توبه اضافت لاميه در ميخراشه فعل مضارع مفرد غايب طرمان
ديکدر ~~محرک~~ قره طاش بوزند نه چيه ايله کيمسه بالچني قازمين و قاشمين و طرمان
انچلين کرسک ناساز ايرى اوازك کوکلي طرمان از حاصلي قره طاشك اوزرينه چيه
حرکتدن واقع قجدي کوکلي انچلين طرمان که سنک يوغون و ناهوار اوازك ميخراشه
فاعلي تحتنده بانکه راجع ضمير و مفعولي دلداد حکايت ناخوش اوزي بيانك بلند
قران هي خوانده صاحب دلي برو بگذشت و گفت ترا مشا هره چندست گفت هيچ پس اين چي
بخود چراميد هي گفت از بهر خدا ميخوايم گفت از بهر خدا انچوان مشا هره ماه بياستين
اولان وظيفه يه دير لر زير اعرجيه ماه شهر در ~~محرک~~ بر ناخوش و ناساز اوازلي
کيمسه بلند اواز قران او قوردي بر صاحب دل اکثر احتمال حضرت شيخ کتدولر مراد در قاري
ناسازل يانندن کچري و ديدري سنک ايده وظيفك تقديري کي ديدري هيچ ديدري پس
بوز حجتی کند و کريچون ويررسين ديدري الله ايچون او قوم ديدري الله ايچون او قوم
الله ايچون اولسون او قوم الله ايچون اولسون کلامده ابراهام وارفتد پس
بيت کي قران بدن نمط خواني بري رونق از مسلمانني نمط نونک و ميمک فتحه لوبله
اسلوب ديکدر خواني فعل مضارع مفرد مخاطبه بونک کي فعللرت اخونده کي بالسره
خطا ايچون در ديمک زايد در زير بونلرت افعالي خطا ايچون اولدقري باي ضمير
اعتباريله در پس باي اقرار بالذکر ايلک امر زايد رال بري فعل مضارع مفرد مخاطبه
باي استقبالي ظفای عجم مکسور او قورامار و ستايلري مضموم او قورپس ضمه ايله
او قويا نلر و ستايلق ايدلر رونق حسن لطافت معناسه در مسلمانني يه اضافت
لاميه لرد و باحرف مصدر ~~محرک~~ اگر سن قراني بو اسلوب اوزره و بو طريقه
او قورسک مسلمانلق لطافت و صفاسني از الة ايدرسين حاصل مسلمانلغ عرضنام
و ناموس تو ميوب هب هايه و يورسن **باب پنجم در عشق و جواني**
بشيخي باب عشق و جوانلق بيانده حکايت حسن ميمدي را گفته سلطان محمود

چندین بنده جمال دارد که هر یکی بدیع جهانند چه گونه است که با هیچ یک از ایشان
و محبتی ندارد چنانکه ایاز که او را زیاده حسنی نیست گفت هر چه در دل فرود آید در
دیدن نگونایید میباید را ادات مفعول بنده صاحب جمال بیاینه که حرف رابطه است
بدیع غریب و عجیب معنای در جهان اضافه لامیه در با هیچ با حرف صله میلی و محبتی
بالرئی حرف تنکیر حسنی یا حرف تنکیر ردل در حرف صله فرود آید گیره دیکر بدیع هر
نسنه که کوکله گیره و مقبول خاطر اوله دیکر در دیده در حرف صله دیدمیه دیکر
نگونایید فعل مضارع منزه غایب حسنی للمفعول معنای کورینور دیکر در
سلطان محدودت وزیر حسنی میباید به سوال ایلد یکر محدودت بوقدر بنده صاحب
جمالی وارد که هر یکی جهانان بدیع یارید بدیع هر یکی بکتابی عالم درخچو نند که هیچ
برینه اندرون ایاز اولان کبی میل و محبتی بوقدر که انک ارتقا حسنی بوقدر یعنی صاحب
جمال کل ایکن بوقدر انجذاب و تودد نند در میباید دیدی هر نسنه که کوکله
گیر شد و گیره و کوکل انی قبول ایلیه کوزه ایو کورینور ایلدی اولده پادشاه کوه کوه
گیر شد که کوزینه شیرین کورینور میلی و محبتی و حسنی بالرئی وحدت ایچون اعتبار
ایده نه اعتبار اولن مشوئی هر که سلطان مرید او باشد کوهه بد کند نگون باشد مخصوص
هر کیمیه که سلطان انک مرید او یعنی طالبی اوله جمیع ایشلدوکی ایشی یاره مزایه
اکا ایو اولور یعنی کوزینه کوزل کورینور بونظمک اولنده مشوئی برینه بیت بازانلر
هیچ تشخیص صریح یوغیش وانکه را پادشاه بیند ازد کس مشرا خیل و خانه توار
خیل فارسیه یولک و قبیله معنای در بعض نسخه ده خیل خانه اضافه و افعدر یعنی
او جماعتند دیکر نتوار فعل فنی مضارع مزید غایب در نوارید ندن نواختن دیکر
احوال اشتیاقله اشناد کل ایشلدوکی اما اول کیمیه که پادشاه انار یعنی را ایدر
انی او جماعتند و توابعند کیمیه او خشاماز یعنی رعایت ایلن حاصیل پادشاه مرد
اولان تمام آدمی سلا مرد و دیدر زیر الناعلی بن ملوک هم در پس ناسک قبولی سلطان
قبولن موقوفه در قطعه کسی بدیده انکارا کی نگاه کند نشان صورت یوسف و هاشم

کسی با حرف وحدت با حرف مصاحبت دیده انکار بیاینه نشان صورت یوسف لایحه بود
با حرف مصاحبت تا حرف توصیف نمی و یا حرف مصدر محض **برکیمه** اگر انکار کوزله
نظر ایلر سه یعنی مجتله بمسسه و کوکل کوزله التفات ایلر سه یوسف صورتی نشانی بود
حسنه مشهور یکی ناخوب بقله یعنی حضرت یوسف حسن بر کمالی چر کینکله وصف
ایدرم یکدر نشان دهد که مقدم مفعول صریحید و بنا خوبی غیر صریح و کس
بچشم ارادات نکه کند در دیو فرشته ایش نماید بچشم کن و باین واو حرف عطف
و ادات شرط سابقه معطوف با حرف مصاحبت چشم ارادت بیاینه در حرف صله دیو
شیطان دیر لر فرشته های رسمیه فارسیجه ملکه دیر لر سر و شش ده دیر لر و هنره حرف
مجتله و یا حرف وحدت و شاین ضمیر نکه کند که فاعلی که کسی در کار اجدد نماید
فعل مضارع مزید غایب مبنی للمفعول معناسنه کورینور دیکدر فاعلی دیوه راجع ضمیر در
بچشم با حرف صله شاین سابق معناه جسته چشمه مقید در بچشمش تقدیر نده که کوف
کافک فتحی و رای شتدک ضمیمه ملائک مقربین در شرح مواقفه تخفیف رایله یازا
پس بونده تشدید ضرورت و زنجیر و عوام دبلارنده تحریفانده فرشته به صفت
محض و اگر مذکور کس چشم ارادات و مجتله دیوه نظر ایلر سه انک چشمه دیو
فرشته کوزلی کورینور حاصلی برید شکل شخصی عین مودت و مجتله نظر ایلر سه
کوز که یوسف ثانی کورینور اما بر خوب جماله انکار نظر ایلر سه نظر ایلر سه کوز که افح
ناس کورینور چشمی کوزیه اضافت ایدر اعمالق ایلر سه **حکایت** کونید که خوا
راندۀ نادر الوقوع حسن بود و یا اسلوب بر سبیل مودت و دیانت نظری داشت بایکی
از دوستا کنت اگر این بنده با چنین حسن و شمایی که دارد زبان دراز و بی ادب بنودی
گفت ای برادر چون اقرار دوستی کردی توقع خدمت مدار که چون عاشق و معشوق
در میان مالکی و مملکی برخاست خواجه لفظ مشترک در وزاده و یازر کانارده
و تعظیمی واجب اولارده مستعمله خواجه و بنده بالری حرف وحدت و هنره حرف
توسط هنره لری حرف وحدت طوئیلر فارسین خبردار دکلر ایش نادر الحسن

187

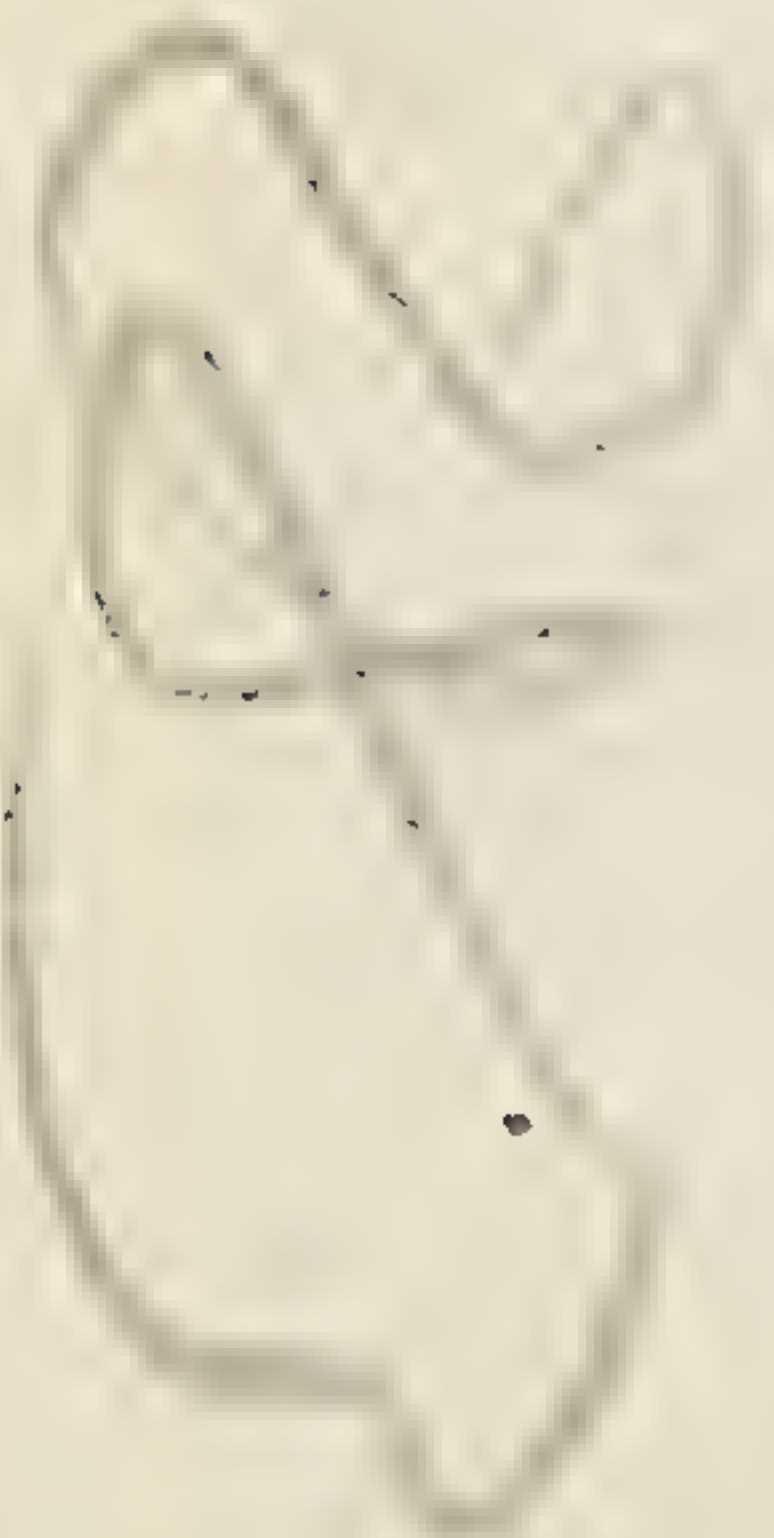
بونده بی نظیر معناسنه در نظری یا حرف تنکیر حرف وحدت دین اضابت ایلدی با یکی با
 حرف صله شمال شمالک جمیدر شینک کسریله خلق و خوی معناسنه اما بونده مطلق
 جمال دین عبارتند که حرف رابط صفت زیان دراز وصف ترکیبیدر اوزون دیللی معناسنه
 اقار و سی مصدرک مفعولنه اضافتید توقع خدمتده بویله در عاشقی و معشوقی
 و مالکی و مملوکی بالری حرف مصدر در محض حکایت ایدر که بر خواجه نک
 فایق الجمال بر بنده سی و ارایدی و اول بنده یه محبت و دیانت طریقی اوزره نظری واد
 ایدر یعنی اکا نظری حقیقی ایدر کانسائی دکل ایدر خواجه بر وجه شکایت و ستلردن
 برینه دیدر حیف اکی بواو غلظت بونجیلین حسن و جماله که مالکده زیان دراز و بی
 ادب اولسیدر اول دپت دیدر ای برادر چونکه دوستلق و محبت اقرار فی ایلدک
 اندن خدمت و حرمت ایتدینی طومنه چونکه عاشق و معشوق قلق ارایه کلدی
 افندیلت و قوللق مرتبه لری قالدی بل که قضیه عکس اولدی کانه که قطعه نک
 بیتلردن مغرور و قطعه خواجه بونده پری رخسار چون در اید بیازی و خنده
 خواجه مبتدا و بیت ثانی خبری و بوبیت اکا مرهونده با حرف مصاحبت بنده پری رخسار
 بیانه پری رخسار وصف ترکیبیدر پری یوزلردیم که بیازی با حرف صله و بیازی
 یای اصلیه ایلده او یون معناسنه در و خنده اسم مصدر در کولش و کلمه دیم که در محض
 خواجه پری رخسار بنده سیله چونکه او نیامغه و کولکه کله یعنی مصاحبت جلای منز
 تنزیل ایلده چه عجب که چو خواجه ناز کند و این کشد بار ناز چون بنده ناز کند فاعل
 بنده به راجع ضمیر وین اشارت در خواجه به کشیدک فاعلیدر کار راجع ضمیر در بار ناز
 بیانه محض خواجه بنده سیله لا تکلف اولنجه استغرام انکاری طریقیه بیور
 عجب یعنی عجب کلدی اکی بونده خواجه کی فخر و ناز ایدر سه و بو خواجه نازیو کی چکر
 بنده کی یعنی بویله اولنجه قول افندیلت ایدر سه عجب کل بعض نسخه ده بوبیت
 واقع اولش بیت غلام ایش بایده و خشت زن بود بنده ناز نیم شت زن ایش
 ستایه دیر و وصف ترکیبیدر و چکی معناسنه خشت زنده وصف ترکیبیدر کیمچی

وگره پی دیما کرد حاصله خدمتکار دیما کرد خشتک خاسته کمر و ضم جایزه ولیکن
بوندن ضحله در مشت زن وصف ترکیب رسا بقایان اولندی اولان کی محسوس
قول جنبی ستا و کوچ و کرید کسی کی کرت یعنی دبر کر کمز زبانا زلی قول افندی سینه
یورق اور و بی اولو یعنی افندی سینه حرمت ایده کن اولان بوییتی نثر شکنده یازن
اوزندن خبر دارد کل امیش حکایت پارسایی را دیدم محبت شخصی گرفتار و راز
از برده بر ملا افتاده و چندان که ملالت دیدی و غرامت کشیدی ترک نصایب نکردی
و گیتی پارسایی را یا ادا و وحدت و را ادا و مفعول شخصی با حرف وحدت شیخ شخص
تعبیر نه ایهام امیش فتدبر ملا میله ضد حلا در یعنی اشکاره اولش غرامت بوندن
عذاب و الم معانسه در ترک نصایب مصدرک مفعولینا اضافتید نصایب اشیا و محبت
معانسه در نکردی و گیتی یعنی عشق و محبتی ترک ایلمزدی و دیردی بال جمعا حکایت
افاده ایدر و روزه محبتی کما نه مالک اولاد و غندن ملازمه دوشمش یعنی عالم فاش
اولش اولقدر کسود و کندن و رقبادن ملالت و جفا کورردی و عذاب و محنت چکردی
نصایب و عشق جانانی ترک ایلمزدی و دیردی قطعه کوی ته نکم ز دامت دست و رضو
برخی بتبع تیزم کویته کویا هدر مقصود در قصه دیما کرد قصیر معانسه محسوس ایست
سنت دامکن الی کوتاه الیلم یعنی الم حکم و اگر خود بینی ابی یعنی کسی که قلیجله اوردر
یعنی بتبع تیز الیه پاره پاره ایدر سکه الی افکن و کوی محبت کن المام بعد
از تو ملاذ و ملجام نیست هم در تو کریم کی کریم بعد از تو سندن صکره و غیری
دیما کرد ملاذ و ملجی اسم مکان در صغینق بری دیما کرد در تو در حرف صله در با
معانسه کریم فعل مضارع متکلم و حده قیام دیما کرد محسوس ای جانان سندن
صکره و سندن غیری پناه کاهم یوقدر کنه قهر و خشم کن قجر هم سکا قیام حاصله
دنیاده بنم سندن غیری کیسم یوقدر دیما کرد باری ملامتش کدم و گفتم عقل نیست
راچه شد که نفس خیسس برو غالب آمد زمانی بفکرت فرو رفت و گفت باری
یا حرف وحدت عقل نفیس بیانه نفس خیسس ده بویله در نفیس ایو و خیسش

دیمکدر نفیست با حرف صله فوق رف طالیدی دیمکدر محکم بر کره بن عابدی
 ملامت ولوم ایلدم و دیدم دیر شیخ سنک عقل نفیسکه نه اولدی که نفس حسیسک اکا
 غالب کلدی بر زمان فکره طالیدی و دیدی هر کجا سلطان عشق آمدنماند قوت
 بازوی تقوی راحل سلطان عشق بیانیه عشقه سلطان دیر لر عقله غالب اولدی
 قوت بازوی تقوی لایمه و بیانیه در و رادات تخصیص محل و مکان معناه محکم
 هر بره که عشق پادشاهی کلدی انده تقوی بازو سنک قوتنه محل و مکان قالدی یعنی
 عشق و تقوی بر محله جمع اولماز پس عشق کلجه تقوی قالدی انانک فاعلی محله
 فتدبر پاک دامن چون زید بیچاره اوفتاده تا گریبان درو حل پاک دامن وصف
 ترکیبید طاهر الذیل دیمکدر یعنی معتصبدن بری چون و او اصلیه ایله اادات استقامت
 کیف معناسنه زید زانک کسری و یانک فتحیله فعل مضارع مزید غایبید زید نند
 زیستن دن دینار خطا ایشلدیرلک ایدر یعنی معاش ایدر بیچاره یا حرف وحدت
 و هزه حرف توسل حرف وحدت هزه دینی زاید سولیش بیچاره زیدک فاعلید
 افتاده و اوله اصل وزره صفت بیچاره در تقدیر بیچاره که افتاده باشد حذف ایضا
 طریقته ترک اولندی تا حرف انزها گریبان کاف عجمک و زانک کسره لریله بته دیمکدر
 در حرف الصاف و حل و اوک و جای حطینک فتحه لریله صوق بالحق دیمکدر محکم
 و باطله تاق معناسنه محکم عابد عاشق دیر که بر بیچاره پاک دامن بنجه دیر لیه
 بیلور که یقاسنه دت بتاغه و چاموره دوشمش اوله یعنی ارزوی طبع و هوای عشقه
 دوشن نیجه پرهیز ایدوب راه تقویه واره بیلور حکایت یکی رادل از دست رفته
 بود و ترک جان کفته و مطمع نظر او جای خطرناک و ورطه هلاک نه لغه که
 متصور شدی که بکام آید و یا عرجی که در دام افتد یکی را در حرف تخصیص دل
 از دست رفته بود کو کلی الدن کمتشیدی یعنی عاشق اولمشدی ترک چا مصدق منفق
 اضافتید و کفته نک مقدم مفعولید جانک ترکیبی سولیش ایدر دیمکدر یا کو کلان
 و یاد الدن مجاز کرده معناسنه اوله فتدبر مطمع نظر لایمه در مطمح یکی بیست فتحه

لویه اسم مکان در فتح بایندن مرتفع بره دیگر پس مطرح نظر کشیک مرتفع بره و شیک
 کنایتی یعنی نظم و شک بوکست بر جای خطرناک بیانیه مطرح مبتدا و جای خبری
خطرناک بونده خوفناک معناسه در قورچی دیگر و ورطه هلاک بیانیه در زیر
ورطه هلاک معناسه در و جایز در که ورطه کن این کنایتی اوله که چولک و عریجه
 در در بر لقمه یا حرف وحدت و هزه حرف توصل هزه یا حرف وحدت دین و
بیلز ایش که حرف رابط صفت متصتر شدی یا حرف حکایه که حرف بیان یا حرف
 صله کام عریجه دماغ و چکه معناسه در مقصود دهاندر کاف بحمله ضبط این
 خطا ایلدیر عری یا حرف وحدت که حرف رابط صفت دام طوزاق معناسه در حکایت
 برینک کو کلی لندن کشیدری یعنی راه جانانده هلاک اولور سم اولاین دیشیدی
 زیر اسود و کی شاه زاده ایدی و مطرح نظری خطرناک و ورطه هلاک بیور و عری جهنده
 نه بر لقمه ایدی که متصور اولور دیا اغزه کلور یعنی بونک اغزنه دوش لقمه دکل ایدی
 داخی بر مرغ دکل ایدی که طوزاغه دوشمک ممکن و متصور اولندی حاصله انجلین
 عالی جناب شاه زاده سومک بونک وظیفه سی دکل ایدی چود چشم شاهد نیاید زرت
 زرو خاک یکسانماید برت در چشم در حرف صله شاهد بونده محبوب معناسه در شاید
 کلز یعنی کوزینه کور غن نماید فعل مضارع مزید غایب بنی للمفعول معناسه کورینور دیگر
 بر بونده قت معناسه در عریده عنده دیر مطرح خطاب عام طریقیه بیور
 چونکه التوئک و اچکاء شاهد کوزینه کور یعنی دلبره مالکه اعتبار و التقای بلز
 خاک سنک قتکه برابر کورینور زیرا وسیله حصول موام اولماز یاران بنصحتش
 گفتند که ازین خیال محال مجتنب کن که خلقی هم بدین هوس که توداری اسیرند
 وای در زنجیر بنالیند و گفت بنصحتش یعنی بطریق نصیحت خیال محال بیانیه
 مجتنب تفعل بایندن مصدر در بقعد و احتراز معناسه که حرف تعلیل خلقی
 یا حرف وحدت هم حرف عطف بدین یا حرف صله و دال هزه دن مبدل در بعض
 نسخه ده هوس برینه کنه و اقعدر کانه عالی جناب سومک کناهدر که حرف رابط

ندر

صفت محسوب عاشق بیچاره به یارانی و دوستاری نصیحت طریقیه دید یکم که خیال
 محالین تبعه و احتراز ایلد یعنی بوازااید افکار و او همدن صقین که سندن غیری
 بر نیچه خلق بر سودایه که سنک واریعنی سن گرفتار سین سن مبتلا اولد و غلگ در ده
 گرفتار و اسیر لود و ایا قلری زنجیر عشقه ثابت و برقرار حاصلی سندن غیری نیچه
 کیسه بوشر زاده بز کوار عشقه گرفتار اولوب باشلرینه بلا کر کلمش و مقصود لرینه
 واصل اولمشلر بس بو هوسل ترکی اولی و اخوی در بو نصیحتی ایشید نیچه ایکلری
 و دیدی بیت دوستان کو نصیحت میکنه که دیده بر ارادت اوست دوستان
منادی حرف ندا محذوف کو فعل امر فمرد مخاطبه خطاب طریقیه میکنه فعل نهی
جمع مخاطب ایلک در که حرف تعلیل بر ارادت حرف صله محسوب ای فلان دوستلری
 دوستلر بکا نصیحت ایلک زیر اینم کو کلم و کونم اول جانانک ارادنه در بکا هر نه دلیل الیسون
 کرک لطفیه دیر کور سین کرک قریله اولمهر سین ارادت و اختیار انکدر جنگ
جویان بزور نیچه و کتف دشمنان را کشند و جویان دوست جنگ جو وصف ترکیه
جویید ندن لغته جنگ دیلجی معناسنه در اما استعمالده بهادر صواش ارینه دیرلر
والف و نون ادات جمع در مبتدا و مصراع ثانی خبری با حرف مصاحبت زور نیچه لامیه
کتف بونده کاف عربک کسر لیه و سکون تایل یفرن معناسنه که فارسیجه شانه دیرلر دشمنان
کشندک مقدم مفعول و ارادت مفعول جویان معطوفه جویانه و مبتدا و دست
خبری محسوب بهادر لری نیچه قوتیه و شانه و باز و قوتیه دشمنلری قتل ایلد
 و خولرد و ستلری یعنی عاشقلری نی شرط مودت بتاشد باندیشه جان دل از
 مهر جان بر گرفتن شرط مودت لامیه یا حرف سب اندیشه جان لامیه خوف
 جان دیمکدر دل بر گرفتک مقدم مفعول صریحید و از مهر جان لامیه غیر صریحی
 بر گرفتن قالدر مق معناسنه در یعنی محبتی ترک ایلک معناسنی کو کل یوقای
 طوبار دین فی اشغان طوئش **محسوب** محبت شرطی دکلر جان خوفیه کو کلی
 جانان عشقندن قالدر و ب محبتدن فراغت ایلک شوی تو که در بند جوی ^{استن}

باشی عشق بازی دروغ زن باشی بند خویش تن لایته عشق باز وصف ترکیب
 محبوب معنای کثر مینون عشقی معنای سه استعمال آید در وایضیر خطاب به دروغ زن
 وصف ترکیب زنده زدن یا زدن او رجحان یکدیگر یعنی بلاخی معلوم اولاً بعضی الفاظ
 زدن و بونک مشتق است مثلاً زدن و لاف زدن و دروغ زدن و بونک
 غریب باشی فعل مضارع مزد مخاطب در بیت اول زنده تو میندا و ما بعدی صفت و ایکی
 وصف ترکیب زدن و خبر قبیلندند محض سکه کندی قید که و هوا و هو سکه
 اولاسین یعنی هر و محبت جانانه تقدیم الیه سین عشق باز سین بلاخی سین یعنی محبت
 دوست مدعی سین عاشق دکل سین عشق بازی یاسین حرف مصدر اعتبار آید و در
 عشق بازی تقدیر آید مقتدر به ایش و حرف مصدر ظن آید و بلاخی ترکیب معنای
 عشق بازی بلاخی او رجحان اولاسین دیوب عشق بازی دروغ زن مفعول آید و در
 معنای چرکین اوینا مشهور و ای حرف وحدت طو توب معنای بلاخی بر عاشق
 اولوسین یعنی بلاخی بر عاشق سین دین بی نظیر بلا سولیش کنشاید بدوست
 ره بردن شرط یاریت در طلب مردن نشاید فعل نفی مستقبل مزد غایب عدم امکان
 عبارت بدوست با حرف صله ره بردن یول ایلتمک یعنی واصل اولوق ره بردن ناک
 مقدم مفعولید شرط یاری لایته و یا حرف مصدر وسین و تا ادات خبر محض
 اکی دونه یول ایلتمک یعنی واصل اولوق ممکن و میسر دکل ایسه بارلق و دوستی شرط
 طلبنده اولمک یعنی وصال میسر دکل ایسه عشقه فراقنده اولمک کرک حاصل عاشقه
 لایق اولان آتش محبتله یا نوب کال اولوق و محسی ایلما کرد ربابی خیزم چونما ند پیش
 ازین تدبیرم حصم ارهه شمشیر یا زنده یا نیر خیزم فعل مضارع مشکام و حاده و یا افنا
 امر مشکام و حده قاتل و یا قاتلیم چو رادت تعلیل نمائند فعل نفی ماضی مزد غایب
 قالدیادیم کرد پیش بای عربینک کسر یله زیاده معنای سه در بونده غیر معنای
 مستفید ازین بیت ثانیه اشارت به تدبیر نمائند فاعلی خصم در جنس خصم
 و یا اسم جمع مراد در همه اکا قید در شمشیر و نیزه دکل بعضی ظن ایلدو کی با حرف عطف

۲۸۴

ویر معطوف در بعض نسخه ده یا واقع در نقطه ایله مناسبه تیره دیک اولوریم
معناده زند فعلنه مقیدش زندم تقدیرنده ~~محصول~~ قالقرم و یا قالقیم چونکه
بوندن غیر تدبیرم قالمدی کر کسه جمیع رقبه و خصما بکا قلیج اورا لرو کوه اوف
اوره لرو یا بکا قلیج اوف اورا الی یعنی بنی قتل ایچون بکا براق او شوره لر کوه دست
رسد استنبیشتن گیرم ورنه بروم برانستن میرم کوه دست رسد احوال ایشور
یعنی ممکن اورا لرو ~~محصول~~ حرف بیان استین یک گیرم مک مقدم مفصول و شین خیرم لده
منکر اولان جانانه راجعه گیرم فعل مضارع متکلم و حده بونده طفا تام دیکار
بوشطیه نك جوابی محذوف در فیها نعت دیکار برور ورنه والامعنا سنه در بروم
فعل مضارع متکلم و حده در رویدندن بر حرف استعلا استان معروف و شین کنه
جوانه راجعه میرم فعل مضارع متکلم و حده در میریدندن اولوریم دیکار ~~محصول~~
قالقدم پس الم ایشور که کنی طوتوب یا پشم یعنی جانانه واصل اولام فیها و نعت والا
وارم اشکنده جان و یروب اولوریم حاصلی یا واصل لده حیات بولوریم و یا فرقیله موات
ایکیسیده عاشقه نسبت سعادت ابدی در متعلقاتش را که نظر در کار او بود و شفقت
بروز کار او پندش دادند و پندش نهادند سوری نداشت متعلقاتش را را ادا
تخصیص متعلقه نیک دیکار که حرف رابط صفت در حرف صله کار اولایه انک
ایشنه یعنی له سنه ایدی شفقت شین و فاروق افک فخر لریله مرحمت دیکار پند
بای عجب نعت و پند بای عربیله قید و حبس دیکار سودی با حرف تنکیر
نداشت فعل نفی استقبال مفرد غایب طوتوب دیکار یعنی ایلدی ~~محصول~~
متعلقه نیک که نظری انک ایشین ایدی ایلکینه وله سنه ایدی یعنی هر وجهه او
استلردی و احوال و اطوار نه شفقت و مرحمت لری و ارایدی بوکه پند و یرد بلر
واوستنه زنجیر و بوقا غی قودیلر یعنی باوردیلر فایده طوتوب یعنی و یرم
نظر او در کار بودک معناسی انک ایشنه انک نظری و ارایدی یعنی ایف
کوه و ب کوه در لری دینار معصوم چه بیان ایده مثل بیت در که طبیب

غیب

صبر بفرماید وین نفس حریص را شکن میباشد صبر ابراهام طریقله مذکور در ربی
ارام و قرار معناسنه بر بسیده بر اچی اوتله بعضی حاملده شاد روان اوزره سر نکون
صرفه لمر که قور مایوب یثا روب طور لیکن بونک اصله بانک کمر یله در نفس حریص
بیانیه و را حرف صله میباشد فعل مضارع مفرد غایب کولت دیمکده محسوس در دا
و حسرتا که طیب صبر یور را ما بونفس حریصه شکو کلت یعنی احبا و دوستان محبت
و جانان ترکی بکا القا یدر لر بایسه زهر قاتل در و سم هلا هلا در نفس بو که تحمل
ایمن بل که حاله ملایم و مناسب نسنه ایستری یعنی وصال جانان مشوچا ان شنید یکه
شاهدی بر نفعت بادل از دست رفته میگفت ان شنید یکه استغرام در مخاطبت
که حرف بیان شاهدی با حرف وحدت با حرف ظرف و نهفت بونک و هانک
ضه لویه کز لجه یکده مخفی معناسنه با حرف صله دل از دست رفته کوی کلی الدت
کمش یعنی عاشق رفته ده یا حرف وحدت و ها حرف توسل یکی یا بیله میگفته مقلند
محسوس ای اشتی که بر محسوب یعنی تنزاده کنند و نک کوی کمنه یعنی عاشقنه
سولردی مقول قول کلن بیدر تا ترا قدر خویشتن باشد پیش چشم چه
قدر من باشد تا حرف توقیت ترا سنک دیمکده تخصیص معناسنی افاده ایدر پیش
چشم لامیه محسوس جانان بیچاره سنه دیر ما دام که سنک قدرت اولور
یعنی ما دام سن کندی قدر که و شانکه مقتدا اولاسین سنک چشمات قنده بنم نه
قدم زن و نه نشانم اولور حاصله سن کنده مقتدا اولیوب بل که کوزک و کولک
و ظاهر و باطنک بنم محبت و عشقه مقتدا اولوق کوسن کر سنک قنکده بنم مقدارم
اوله پادشاه زاده را که مطیع نظر او بود خبر کردم نه که جوانی بر سر این میدان مداوم
مینماید خوش طبع و شیرین زبان سخنهای لطیف و نکرتاهی غریب از و میشنود
چنین معلوم میشود شودیجا در سر و سوزیجا در دل دارد که شیدا صفت مینماید
پسرم انست کردل و بخته اوست و این کرد بلا انگخته او مرکب بجانب او راند
جوان دید که شاه زاده بنزدیک او غم آمدن دارد بگویت و بگفت پادشاه زاده

شکوه

و از ادات منفعل که حرف رابط صفت مطمح نظر اولامیه لره عاشق جوانک بلند
 نظر کاهی معنا سنه در که حرف بیان جوانی یا حرف وحدت مداومت ملازمت معنای
 در خوش طبع و شیرین زبان وصف ترکیبید و لودر سخنهای لطیف و نکتههای غریب
 بیانیه لودر شور و سوز یا لری حرف وحدت و یا تاکید که حرف تعلیل شدید
 صفت و صفت ترکیبید که حرف بیان دل او بخته و صف ترکیبید و او ضمیر نه اضاف
 لامیه در معنا شاه زاده نك دل او بخت سید یعنی کوکلی اکامتعقد در کود
 بلا بیانیه کود بیانیه کود ن بلا دن مراد عشق جوانند را بخت اولامیه یعنی شاه
 زاده نك قویار لشی در مرکب را نك مقدم مفعول صریحید و بجانب غیر صریح
 و او به اضافت لامیه او دن مراد جوان عاشق را نك فعل ماضی مفرد غایب در سوز
 معنای عذم آمدن مصدر نك مثلثه اضافت کلمت بنتی دیم کرد و محض
 پادشاه زاده به که جوانک بلند نظر کاهی ایدی یعنی منظور نظوی ایدی خبر
 ایلد یلر و دید یلر بر جوان بومیدان او جند مداومت و ملازمت کوثر خوش
 طبع شیرین زبان لطیف سوز لر و غریب نکته لرا نك ایشیدر ز شولیه معلوم که با
 بر شور و بر سوز اسی و کوکلی سوزی و کدازی و ار که شدید اصفت عاشق یکی
 کوثر ر شه زاده بیلدی که نك دل او بخت سید یعنی مبتلا و گرفتار بیدر یعنی جوان
 کوکلی اکامتعقد و بویلا توزی نك قویار لشی یعنی بویلا بی اول پیدا ابلشد
 اتنی شاه زاده جوانک حایتنه سوزی چونکه جوان کودی که شاه زاده نك
 جابتنه یعنی حایتنه کلمت قصدین طو تار یعنی ایلر اغلدی و دید بیت انکس
 که مرا بکشت باز آمد پیش مانا که دلش سوخت بر کشته خویش باز ادات
 تاکید در و یا کبر و معنای در پیشفت معنای در بر حرف صله در یا معنای
 محض اول کیمسه که بنی قتل ایلدی یا نکه کلدی و یا کبر و یا نکه کلدی بکشته
 بکو ز کم کوکلی کندی مقتولند یا ندی و یا قلدی یعنی عاشق بیچاره سنه نغم ایلد
 چند آنکه ملاطفت کرد و پرسیدش که از کجایی و چه نام داری و چه صفت داری

در قهر بر مروت چنان غریق بود که مجال دم زدن نداشت غریق بونده فعل مفعول
معنا سده در یعنی غرق و لش حاصلی بو غلش و یکا ~~مکس~~ پادشاه زاده اولقدر که
ملایمت و ملاطفت ایلدی و صورت یک نه یرم نسین و نامک ندر و نه صنعت بیلور^{سین}
جوان حبت در یاسنک دسینه شریله غرق اولمشیدیا که نفسی اورمغه مجالی یوق
ایدی حاصلی هیچ نکلته قدرتی یوق ایدی بیت اکی خود هفت سبع از بر چخوانی چو
اشفتی الف و نه بی بی ندانی سبع سینک ضمیمه و بانک سکونیه بدین بره دیر
نمن تانک ضمی و میک سکونیه سکونیه بره دیر هفت سبع تمام مصحف شریف کنایت
زیرا قراجاج ظالم زمانده قرانی اجزایه تقسیم ایلدیلر اندن صکره برداخی او تو زاجل
پس ناسک یدری مصحف دید کلری اول یدری اجزایک مجموعندن عبارت در شرعه
الاسلام ده یازمشد که بر کیمسه قران عظیمی بویدی اجزای ترتیبی اوزره اوقسه اند
دعا ایله الله امریله دعا سی مقبول اولور جمعه کوفی اولنده سوره انعامه و سبت
کوفی انعامدن سو بونسه دك واحد کوفی سوره یونسدن سوره طه یه دلتوان شین
کوفی طاهادن سوره عنکبوت دك و تلا کوفی عنکبوت دك سوره زمره دك و اربعه
کوفی زمردن سوره واقعه یه دك و خمس کوفی واقعه دفا اخره دك اشفتی فعل ما
مزد مخاطب پریشان حال اولدو کد یکا دبی بی یا یله اسلوب عجم در و یا تا اسلوب^{الثله}
عرب در پس بی بی یا یله غلط مشهور در دین غلط سولش ~~مکس~~ اکی خود هفت
سبعی یعنی تمام مصحف شریفی از بر اوقور سک یعنی حافظ قران اولور سک چو نکه عشق
الته سی و اشفته سی اولدک الی و یا بی و یا بی بیلن سین یعنی عشق دینا سی
اولجه بیلدو کلی او نود رسین دیکدر خطاب عام طریقله عموم اوزره شریفه
گفت که بامن سخن چران کوفی که من همه از خلقه درویشا فم بل که خلقه بکوشا بشا
که بقوت استیناس محبوب از میان تلاطم امواج محبت سر بر آورد و گفت انکه اندن صکره
دیکه در یا حرف سب قوت استیناس محبوب لایمه لودراستیناس استفعال بابند
مصدر رانس طلب ایلک دیکدر بونده مراد بقینا کدر میان تلاطم امواج محبت

28

لامیه در قلام تفاعل بایندن مصدر در بری برینه طوقشقی امواج بر علیه برینه طوقشقی
 کبی سر بر آورد باشین قاله دردی **محصول** شریزاده جوانه دیدی بنمله نیچو سوزش
 سین که بنده درویش خلقه سندن ام یعنی اندرون ام بلکه انلرت خلقه بکوش بند بسم
 اندن صکره جوان محبوب قوت استیناسی سبیله محبت امواجی تلامی اوتانده یعنی
 محبت ریاسی امواجی طوقشقه سی ارا سنده کلام مجاز بدینا مثل تدبیر باشین قاله دردی
 دیدی بیت عجبت یا وجودت که وجود من بماند تو بگفتن اندرانی و مرا سخن
 بماند بگفتن با حرف صله و گفتن مصدر در تکلم معنانه اندر بانک معنایی تکیه
 ایدرانی فعل مضارع مزد مخاطب در ایستادن بماند فعل مضارع مزد مخاطب غایب
 قله دیکدر مایندندن مانند دیندر خطا ایلدیلر **محصول** عجب در سنک وجود کله
 بنم وجودم قاله یعنی سنک قنکده بن محمول و لودم که بندن اثر وجود قائم سن تکلمه کله سین
 و یکا سوز قاله بوجبه در حاصلی سن تکلمه کله کد بنصکره بنده سوز سوزیکه بحال
 قائم عجب در این بگفت و نغره بزد و جان بحق تسلیم کرد نغره یا حرف وحدت و هغه
 حرف توکل **محصول** جوان بویستی سولیدکی و بر نغره آوردی و جانی خدایه تسلیم
 ایلدی رحمة الله علیه بیت عجب از کشته بناشد بدرخیمه دوست عجب از زنده که چون
 جان بدر آورد سلیم **محصول** دوست خیمه سی قوسنده کشته اولندی عجب دکل یعنی
 انده قتل اولاندن تعجب ایلک اولماز زیر اقلی بریدر بل که عجب زنده دند که نیجه جانی
 اندن سلیم چنار دی حاصلی اول قتل برندن جانی سلامتله خلاص ایدوب قوتانده
 در تعجب انده قتل اولانده دکل **حکایت** یکی از متعلما کمال بهجتی داشت
 و معلم از آنجا که حسن بشریت با حسن بشره او میلی داشت بمشایبی که غالباً و قاف
 درین سخن بودی که متعلم او کی نجیه دیر لر و معلم او کرم بحیه بهجت بانک و جمیل
 فتحه لر یله حسن و جمال معنانه در حسن بشریت لامیه بونده ادراک معنانه
 در بشریت حسی یعنی انسانک ادراکی یا حرف صله حسن بشره لامیه بشره بانک و شیک
 فتحه لر یله انسان در سنک یوزنده دیر لر حسن بشره یلی حسن بشریته **محصول** ایلدی

زیرا سبب جمل ناته حسن بشره به میل اولماز دیمشلس با حرف ظرف متابه مرتبه دیمکده
و یا حرف وحدت که حرف بیان محکم مستعملدن برینک زیاده حسن و جمالی وار
ایدرجا و معالم اول مقامه حسن بشریت یعنی مرتبه بشریتدن انک حسن بشره سنه میله
وار ایدرجا بر مرتبه ده که اکثر اوقات بوسونه ده ایدرجا که قطعه نه اچنان بتو مشغولم ای
بهشتی روی کر یاد خوشیتم در ضمیری اید بهشتی روی و صفت ترکیب اهل جنت یوز
لومعنا سنه یا حرف نسبت که حرف بیان یاد خوشیتم لامیه در کنده یا دم یعنی کنده
اکمق میم معنا جهشند ضمیر مقید در ضمیر یوز فاعله خاطر معنا سنه در محکم
ای اهل جنت یوز لوسکا انجیلین مشغول د کلم که کنده و بی اکمق خاطر میم کله یعنی سکا
شویه مقید و مشغولم که کنده و بی فراموش ایلمش زد یدنت توانم که دیده بروزم
و که مقابله بینم که تری اید بر حرف تاکید و وزم فعل مضارع متکلم و صده دیکم و
دیمکده کوز و بی یومقندن کنایت در مقابله تقدیری از مقابله در ضرورت و زنجون
حذف ایصال ایله محکم سنی کور مدهن کوزم دیکلمکه و یومعه قادر د کلم یعنی
بقلمغه قادر د کلم و اگر کور سم که قادر شومدن اوق کور حاصلی شدن کوزجی بروم
ایرماغه قادر د کلم و وزجی دوزیدن اشتقاق ایلمک کولت و ختن دن اشتقاق
ایندار خطا ایله یلر یلمشلس باریک پسرکفت اچختان که در ادب در سمر جتهاد میکنی در
ادب نسیم هر نظری فرمایا که کی در اخلاق ناپسندجایی بینی که مران پسندیده نماید
بر لغم مطلع کور دن تا بدیل ان مشغول شوم گفت ای پسر این از دیکری پرسیم
ان نظر که مران است جز هنری بینم باریک یا وحدت بر کوه دیمکده اجزاء سبب و کوشش
دیمکده نظری یا حرف وحدت ناپسندجایی یا حرف وحدت کور دن فعل امر مزد مخاطب کور
یندن تفصیر معنا سنه ایله دیمکده الف و نون ادات تقدیر در محکم بر کوه او غلظ
معلمه دیدجی انجیلین که ادب در سنده سبی و کوشش ایدر ساین ادب نسیمه و بس
نظر یوز که اگر اخلاقه بر نامعقول کور و رسک که بکا اول بر معقول کورینو اول فنا
پسندک اوز زیه یعنی اکایی مطلع ایله تا کیم انک بتد یلنه مشغول اولایم معالم یاز

ای او غلبه ی غیر بدن صور که اول نظر که بنم سکا در سنده هز در غیریا نسنه کور مح
 قطعه چشم بد اندیش که برکنده باد عیب نماید هز در نظر که برکنده باد جمله معترضه
 دعا و علیه دگیدن قرفوق قوپر مق و یولوق معناسنه در بونده قوپار مقدرن مراد چیتا
 مقدر چمتش اولسون دیمکدر هز شتک شنی معناسنه نظره مقید در مخصوص عدونک
 کوزی چمتش اولسون انک نظرنده هز عیب کورینور زیر چشم عدا و تله ناظر در و هزی
 داری و هفتاد عیب دوست نبیند بخان بک هز و و اولک بونک کبی بر لره استد
 معناسنی افاده ایدر و اما کی تقدیرنده هزی یا حرف وحدت مخصوص بد اندیشک حال
 مذکور کسبیدر اما کی به هز ل و اریسه و یتش عیبت دوست کورین اول برهن
 دن غیرنی زیر جسم مود تله ناظر در بونده قطعه برینه بیت یا زلر قطعه ایله بی
 فرق ایلمن لرامیش بیت ثانیستک اولنده و برینه و اوله کربان زلر کافله صحیح نسخ لره
 مخالف یازد قلرندن غیریا معناسنه هز و بی وار حکایت شنی یاد دارم
 که یار عزیزم از در در آمد چنان بی اختیار از جای برآمدم که چرخ غم باستان کشته شدن
 خاطر مدد در که بر کچه یار عزیزم قیومدن ایچری کیردی حیرتمدن شویله بی اختیار بر
 قالقدم که یکمله چراغ سویندی بیت سری طیف من یجلو طلعتنه الهی شکفت
 امدار منجمت که این دولت از کجا سری فعل ماخی مزمن مذکر غایب کچه کلدیا دیمکدر طیف
 طانک فخیله خیال معناسنه در لفظا مرفوع سراد و معناسنه من موصوله یجلو فعل
 فعل مضارع مزمن مذکر غایب در نظر بابنک ناقص و اویندن یکشف دیمکدر اچار
 دیمکدر معناسنه فاعلی تحتند منه راجع ضمیرم رجله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله
 سید اسم موصول اسم موصول صله سیله اعرابدن محلاجر و رضاف البرید طیف
 با حرف جر محلی به متعلق یوزد در وجه معناسنه ضمیر مجرور منه راجع در جی دالت
 ضمی و جمیک فخیله تراکلفه دیر لرتقدیر منصوب مفعول یجلو در شکفت شینک
 و کاف عربینک کسری و ضمیله لغتدر عجب معناسنه که حرف بیان مخصوص طلعتنه
 کچه تراکلفنی کشف ایلمنک کچه خیالی کلدیا کانه کراول و قنده جانان کلدو کخی

استعداد اید و ابیاتی خیالنه اسناد اید و طالبان بکامیابی که بود و کفایت
طلوع و ظهور اید و ابیاتی جانانک بود و کفایت استعداد و استغراب اید و گانه که
سعادت غیر مترقبه در بودیت بحر طویل است و کفایت ضربه دهند و بخت کفایت شمع و بلع و بر سر
و بود و بخت شمع حضرت شمع بر عریض غزلند و بر بختک مصرع اولید و مصرع ثانی
و سایر لیل المعطلین صباح نشیبت و عتاب آغاز کرد که مراد و حال که دید و چراغ
را بکشتی کفایت کمان بر دم که افتاب بر آمد و نیز ظریفان گفته اند کفایت جانان و نور
و عتاب خطاب اید که باشد یک در حال که بخت کفایت چرخ سویند و کفایت دیدن
جانان ظن اید که افتاب طلوع اید و دخی ظریفان و عتاب و قطعه کفایت
به پیش شمع اید خیزش اندر میان جمع بکشت کفایت یا حرف وحدت بر شمع اید
پس رجل تقیر اید یعنی رجل ثقیل دین و هم ایش خیز فعل امر و مخاطبه خیزند
قالق دیکد و خاستن دن اخذ اید و اید و ایش شین ضمیر کرانه راجع در و معاده
بکشت فعله مقید در ضمیر منصوب متصل معنای بوعرابه زاهد و انجیر ایلین مرد
ایش بکشت فعل امر و مخاطبه لغت اوله یعنی قتل اید دیکد اما بونده مراد دفع
ایله دیکد کفایت اگر ثقیل شمع او کند ضیاسه مانع اولور سر قالق اول
شی ثقیلی جماعت مجلس و تاسده شمع او کند دفع ایله یعنی کید و رشک خنده
است شیرین لب استینش بیکد و شمع یکش و کره معطوفه در رشک خنده و صف
ترکیب طالی کوشید دیکد و همزه حرف مجتبه و یا حرف وحدت شیرین لب
و صف ترکیب رشک خنده به صفت کفایت و او مذکور کران رشک خنده
لب ایش استین طوط و شمع سویند زیر ابواب اید و وار یک شمع احتیاج
اولماز حکایت یکی دوستی را مدها ندیده بود گفت کجایی که مشتاقم گفت
مشتاقی به که ملوی دوستی یا حرف وحدت و را ادات منفعل مدها ادات
جمع در نجه مدت دیکد گفت یکی دیدی دوستنه کجایی یا ضمیر خطا که حرف
حرف بیان مشتاقم یا ویم ضمیر متکلم مع الغیر گفت دوست دیدی مشتاقی یا حرف

دی

مصدر به يك من تفضيليه معنا سنده در مائولي يا حرف مصدر مصدر بر سبي
 بر سود و كني نچه زمان كور محش ايد يا سود و كني ديد يا كور و كني چندة قنده
 سين كه مشتاقين يعني سني چوقدن كور مديك اولده ديد يا مشتاق فلق يكد ملو لقتن
 يعني صيق كور و ب اوصانوب ملول اولمقدن سيرك كور و ب مشتاق اولوق يكد مشتاق
 دير آمد يا اي نكار سرست زودت ندهيم دامن از دست دير كج ديمكده نكار سرست
 لغته باشي مست يمكده اما استعمالده بي پروا و هوايي معناسنه در زودتيز يمكده
 مقابل دير و تاخير خطاب ندهيم فعل نفي مستقبل متكلم مع الغير ويرمز يعني صيد
 ويرمز ديمكده مصدر اي بي پروا هوايي نكار كج كلك پس بويله اولجها لادن
 انگلي تيز قويا ويرمز يعني تيز كتمكه مانع اولور در معشوقه كور دير بيربينده اخر
 كور از انكه سيربينده معشوقه ها علامت نقلد عرضده ده غريده اولد و عجبكي يعني
 عربدن عجبيه نقلك علامتيد پس معشوقه اختيار ايله وكي معشوق اوزده ضرورت
 و زنجير ندرين بنو معنایه و اصل كل ايش كه حرف رابط صفت بينده فعل مضارع جمع
 غایب بينده ندن كور رلرم يمكده اخراجات تاكيد و تقرير در وفا رسيد عربي دكلدر
 كور از ان بوعباد مقام استغرا مستعمله اندن اكسلي يعني اندن قالورجي دجك بركو
 حرف بيان سير طوق ديمكده مصدر جانانكه كج كج كور رلر يعني سيرك سيرك سير
 ايدر لادن اكسكيدر و اندن قالورجي كه طوق كور رلر يعني سيرك كور و ب مشتاق اولوق
 صيق كور و ب اوصانوبندن اكسكي و اندن قالورجي ديمكده پس بوعبادت معناسنه
 اندن كور اميد رانجي دين و اخراجات كور ميدر كه طوق كوره لودين زياده ابراهام ايلشاس
 فثا مل شكاييت شاهد كور بارقيقان ايد بچفا كورن آمدست بحكم ان كه از غيرت مصا
 ياران خالي بناشد مضاده معايله بايندن مصدر رنجبه نسخه ده ياران لفظي
 موجود اولد و عجبون يازلد يا بعض نسخه ده مضاده نك تاسي مطول بولند كيا علي
 كل حال ياران مضاده موجود اولد و عجب يوده ان كه عيار نجي ايراد ايليب و بحكم ميني
 ساكن اوتوب معناسني البته ديلر بو كتابه هيچ و قولر يا بوق ايش مصدر دكر و نقلد

ایله که جفا ایلمکه کلور جفا ایلمکه کلمشه اول عتیه که یارانک یعنی عشاقک غیرت
وضه ییتندن خالی اولماز بولاجی حضرت شیخ جانانی کجه تنها کلدوکنه کوره دره
فتد بر بیت اذا جئتني في رفقة لئلا زوري وان جئت في صلح فانت محارب اذا اسلمت
ظرف مستقبله شرحی متضمن جئت فعل ماضی مزدکر مخاطب ونون حرف وقایه
و یا ضمیر منصوب متصل کنایه متکلمدن فی حرف جر ما قبله متعلق رفقه رانک
ضی و کسر یله رفیقک جمعیدر یولداش لرد یماکدر لئلا زوری لام حرف جر جئت به متعلق
نزود فعل مضارع ان مقدرله منصوبده ونون حرف وقایه و یا ضمیر متکلم و ان جئت
بولنک کبی یلرده و او حرف عطفه خبری قنده ان لم تجی و ان جئتني تقدیرنده اما
جره و قنده حرف حاله بولنک کبی یلرده ان حرفه معنای شرطیتدن منسلخ حرف
وصلد یلر فی صلح ما قبله متعلقه فانت فاجواب و جزایه داخل اولان حرف در
انت ضمیر مرفوع منفصل محل مرفوع مبتدا محارب اسم فاعلده مفاعله بایندن لفظاً
مرفوع خبر مبتدا در جمله اسمیه اعرابدن محلی یوق جواب اذا در محصله جانانیه
خطاب ییورر چیان رفیق لرت اراسته بکا کلسک یعنی اندله بیله کلسک بنی زیارت
ایلمک ایچون صلحه ده کلور سکت یعنی مصالحه طریقه ده کلور سکت سن صلیحی سین زیار
اندله بیله کلمک شقاق و خلاف عشاقه باعده قطعه بیک نفس که یرانجت یار
با اغیار بسی تمانده غیرت وجود من بکشد با حرف ظرف و یا حرف زاید بیک نفس
بروم و بر ساعت دیمکدر که حرف بیان بر حرف تاکیده انجت فعل ماضی مزد غایب قرشد
دیمکدر یار فاعلیدر با حرف مصاحبت اغیار غیرت جمعیدر رقبیلر مراد در بسی بای
اصلیه ایله چوق دیمکدر نماند فعل نغی ماضی مزد غایب قائم دیادیماکدر لیکن مقصود
زمان استقبالدر که حرف بیان غیرت مبتدا وجود من لایمه و مبتدای ثانی بکشد
بانک کسر یله فعل مضارع مزد غایب خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر اول محصل بروم و بر
که یار اغیار ایله مختلط اولدی چوق زمان قالمان که غیرت بنم وجودی قتل ایدر یعنی
هلاک ایدر بخنده گفت که من شمع جمع ای سعیدیا مرا اوان چه که پروانه خوشیتن

۱۸۰

بکشد شمع جمع لامیه یعنی بن جمیع عشاق مجبوریم کیسه به مخصوص دکلم
جانان مذکور بیتکه مضوی بدن ایشد بجلت خنده ایله دیدی
بن مجلس عشاق شمعیم ای سعیدی یعنی سکا و غیره مخصوص دکلم بکا اندن نه
ضروقه زبان مرتب اولور که پروانه کند و یی شمع او رو ببال و پرنی باقوب و جونی
هلاک ایلر یعنی بکا نسبت سن شمع نسبت پروانه کی سین بنم یوز بیک طالع وار
عالمه بریده سعد بدر بکشد که باسی ضمیله قید ایدند و سبایلق ایلشلس
حکایت یاد دارم که در ایام پیشین من ردوستی جو دو مغز بادام در دوستی صحبت
داشتیم ناکاه اتفاق سفر افتاد پس از مدتی که باز آمد عتاب آغاز کرد که درین
مدت قاصد کی فرستادی گفتم در بیغ آمدم که دیده قاصد بحال تو روشن کرد و گفتم
باشم پیشین یا حرف نسبت و نون حرف تاکید دوستی و دوستی بالری حرف وحدت
اتفاق سزلامیه در قاف سکونیه او فنور دین سر و ایلش قاصد بونده بیک معنادر و یا
حرف وحدت فرستادی فعل فی ماضی مزید مخاطب کو نه مدت دی که در خصوص
خاطره در که او کی ایامه یعنی جوانلکم زمانده بن دوستیه یعنی محبوبه ایکی بادام
ایچی کی بر پوستک ایچنده یعنی ایکی بادام ایچی بر بقیده نیچه که مسترد و صیق اولور
بیزانکه بویله ایدک کمال اتحاد و اتفاق دن کنایتد صحبت طور دک دیکن عرض
مصابایت دیکن ناکاه اتفاق سفر واقع اولدی بر نیچه مدندن صکه که
کبر و سفردن کلدی بکا عتاب و خطاب ایلمکه باشد کی که بوقدر مدندن بکا بیک
ارسال ایلدک بدم که بکا حیف کلدی که قاصد کوزی سنک جمالکله روشن اولور
محرم اولام قطعه یار دیرینه مرا کو بر نان توبه مده که مرا توبه بشمشیر نخواهد بود
یار دیرینه بیانه لغتده چوقدن و کج معناسه در و یا حرف نسبت و نون و ها حرف
تاکید کو فعل امر مزید مخاطب دی دیکن یار دیرینه مقدم مفعولید و بعضیلم دیدیلر
یار دیرینه مناد ادر و کو امریله مخاطب اولور و مفعول مخدوف جانانه تقدیر
ای یار دیرینه سوبله جانانه و بعضیلم ییکه کو بونده تاکید افاده ایدر انجق پس

معنا اسان اولورتامل تدبر که حرف تعلیل حاصلی مصراع ثانی مقام تعلیلده در حصص
برخی طبعی پیدا ایدوب بیور رای فلان یاردیرینه یه سویلمه بکاز بانه توبه ویرمه
بوله دی یا خود یاردیرینه یه سویلمه جانانه بکاز بانه توبه ویرمه ای جانای معنی
محبتی ترک ایلده دیمه کانه قاصدا رسال ایلد و کچون جانان بوکه طعن ایدر که بنی سوزن
سین یوقسه بر قاصدا رسال ایلردک دیو یا خود معنای یاردیرینه بکار نانه توبه
ویرمه دیمک اوله یعنی قاصدا رسال ایلد و کچون بنی سوزن سین دیمه کانه که بوله
دید و کی جانانک ترک عشقنه توبه ویرمسیده زیر ابکا شمشیر ایلده توبه اولمیش
یعنی اوستمه شمشیر طو تسک بن سنک عشقکدن توبه ایلیم دیمکد ظاهر ابعو
بیتک سباق و سیاقه چوقلق مناسبتی کورنمن فتامل رشکم ایدر که کسی سیر نظر در
توکنده باز گویم نه که کس سیر نخواهد بودن رشک بونده غیرت معنانه در غنطه
معنانه اخذ ایلینر مراد بیتیه و اصل دکل ایش سیر لغتده طوف دیمکد اما بنو
کبی برلرده طویخچه دیمکد در تود و حرف صله نه آدات اضر ایدر سیر نظر در بق
کندن و که حرف تعلیل نخواهد بودن ایکی یرده بیلده اولمیشد و معنانه سیر
بکا غیرت کاور که بر کیمسه سکا طویخچه نظر ایلده یعنی سنی طویخچه کوره کنه دیرم که
بوله دکل یعنی بکا حسد کلمه از زیر که کیمسه سنی طویخچه کورمن یعنی سکا نه قدر
بقسه بر کیمسه کورمادن طویماز بوا یکی بیت اولنده قطعه یرینه بیت یازنل
سره ایلمشل و مدله دهیدندن مشتقد دندندن دینلر خطا ایلمشلر زیاده ادا
ماضیه اسم مفعولدن غیر کائنات مشفق اولماز سیر نظر وصف ترکیب دیر بیت
بیتک معنانه طویخچه نظر صالما مش نه که کس سیر یرینه نه کس سیر یازان جمیع
متونه مخالف یازمش حکایت دانشمندی را دیدم بحجت شخصی گرفتار و را
از و کفتار جور فراوان بردی و تحمل بی کران کردی باری بطریق نصیحتش کفتم
دانم که ترا در محبت این منظور علی نیست و بنای مودت بر ذلتی نه با وجود
این معنی لایق قدر علما نباشد خود را مژتم کردن و جور بی ادبان بودن

گفت ای بار دست عتاب از دامن روزگارم بدار که بارها درین مصیبت که تو کوی
 اندیشه کردم و صبر بر جفای او سر هلاک نماید که صبر از دیدن او و حکیمان گفته اند
 که دل بر مجاهده نهادن اشاعت است که چشم از مشاهده بر گرفتن علی و ذلی یاری
 حرف وحدت و یا حرف تنکیر است عتاب و دامن روزگار را ضایع کنی بیایه لود
 مجازا بدار طوت یعنی چک که حرف تعلیل بارها گزاتله دیکم که صبر آورد که من فضیله
 معانیه در محصل ~~برداشتند~~ برداشتمند که درم بر شخص است مجتبه گرفتار یعنی مبتلا و اند
 بر گفتاره راضی یعنی همان صاحبسته راضی و قابل غیره است اینست در جوف
 جور جفا کوثر ردی یعنی جگر دیا و نهایتش تحمل ایدردی بر کوه اکانصیت طریقه
 دیدم بیلورم که سنگ بومظلم که مجتبه بر علت و غرضه یوقدر و بنای مودت
 بر ذلت نفی اوزره دکلر بومعنی وجود یله یعنی برکت بر یله علما قدر نه لایق
 که کشی کند و فی مترم ایلمک و ادبزلک لر جور فی چکمت دانشمند بوپندک ایشید
 دیدی ای بار عتاب الخ روزگارم اتکندن چک یعنی عتابی ترک ایلد بی از ایلد
 زیرا گزاتله بومصلحتی که من دیرین فکر ایلدم لیکن انک جفا صبر سازق کورین
 اندن ایلد یعنی انی ترک ایلد بلاسنه صبر ایلد انک جفا صبر ایلد است
 در حکما دیشلد رکوی کلی مجاهده و زحمت عشقه قوی قولایر قدر چشمی مشاهد
 جمال جانانند قالدمقدش مشغول آنکه بی او برنشاید برم کوجفای کند بیاید
 بر یا حرف صله نشاید لایق دکل یعنی ممکن دکل بر مصدر معانیه در بیاید
 کر کرد دیکم که بر معنی بردن ~~محصل~~ اول کیسه که انشعری پایانه ایلد
 اولمان یعنی انشعری ایلد و کجمنک اولماز حاصلی انشعراولق ممکن دکل اکی جفا ایدر
 کو تو دکل کرت یعنی جویند تحمل ایلد کرت هر که دل پیشد لبریا دارد ریش
 در دست دیگر یا دارد ~~محصل~~ اول کیسه که کو کلنی بر دبر او کند و یا قاتند
 یعنی کو کلنی بر دبر و بر مشد صقانی غیرینک النده طوقار حاصلی هر که کو کلنی
 بر دبر و بر مشد صقانی غیرینک النده طوقار حاصلی هر که کو کلنی بر دبر و بر مشد

صقالین غیر نیک الله ویرمشد که مجبوری بعض نسخه ده بوبیت واقعه ای
چه که قافیه سی عیبید رفتد بر اهوی بالهنگ در کردن نتواند بخوبیستین
رفتن اهوی یا حرف وحدت بالهنگ اصلند بالهنگ ایدی چلیرو یولا سنه
محصول کردند بالهنگ اهوکندی مراد و اختیار ایلد و کی بره کتمکه قادر دکل
قصه دن حصه بود که کردنده یولا راولان اهونچه که کندیا کند و به کولی ایستد
بره کتمکه مالک دکل ایسه صقالی غیر الله اولان کند و اختیار به حرکت اید مزور
از دست گفتش زینهار چند ازان روز کرد استغفار روزی یا حرف وحدت
گفتن بیانیه سولیک الله دیکدی یعنی پنج سولیم دیوشین ضمیمه مذکور
اولان جانانه راجعه زینهار مقول قولدر چندک تقدیریا چند بار در محصول
برکون جانانه سنک الکن زینهار یعنی اما دید و مکدن مکی برکون جانانه اما الکن
دیشا میش اول کوندن بری پنجه که بوسوزدن استغفار ایلیم یعنی پنج جانانه
اما الکن دیدیم دیوشین اولدم بعض نسخه ده ایست گفتش برینه از دست گفتش
واقعه و بعض شارح اول نسخه اعتبار ایلیمش لیکن طبعند ذره قدر استغفار
اولان کیمسه بیلور که اول نسخه فاسد در و بعض نسخه ده از دست گفتش و
بوده اولکی کبی در بعینه اختیاره نکند دوست زینهار از دوست دل نهادم برانجه
خاطر اوست مال استغفار بوبیت دوست دوستن اما دین حال
عاشق معشوقن امان دین پس ایدی کولی تو دم اول تنه به که دوستک
خاطری اکا در یعنی دوستک خاطری هر نه که مراد اید بنور سه کولی اکه بند ایلیم
کر بلطم بند خود خواند و بر بهرم براند او داند جایز در که ایکی شرطیه به بیل
بیتک اخرند او داند جمله سی جواب اوله و جایز در که مصراع اولک جوابی محذوف
اوله فیها و نعت تقدیرند در محصول اگر جانان لطف و احسانه بنی کند
فته دعوت اید سه اول بیلور و اکی بنی قهر به سور سه اول بیلور اختیار اند
حکایت در غفوان جوانی چنانکه افتد و دانی با خوش پسری دایم حکم

آنکه خلقی داشت طببالاد او خلقی کالبده اذابد عنفوان عین مهمله نك وفانك
 ضمه لريله اول معنائه در جوابي يا حرف مصدر چنانکه افتد و داني انجلين که
 واقع اولوز ^{و بیلور} تسین یعنی جوانلق آيا منده انسانك نچه دورلوا حوالی اولور بولکلام جمله
 معترضه در يا حرف مصاحبت خوش پسر کوزل اوغلان سر سودا و محبت و يا حرف و حث
 محیی کنه يا حرف وحدت داشته لغته طقاروم ديمکدر اما استعمالده بر نسته نك وار لغته
 تعبیر در مثله داشته بنم وارايدکي و دادم بنم و ارس خلق قاي خطينك فتي و سکون
 لامله لغته بوغزم رکلو معنائه اما بونده مراد لوانه رو يا حرف و يا حرف ت صکبر
طببالاد خوش ادا الي يعني کوزل اوازي واد و اداسي و اريدکي ديمکدر و خلق بين
 تمقدر مراد مصدر و مبني للمفعول در مخلوقيت ديمکدر يعني وجه حسنه مالک
 ايدکي ديمکدر و يا کنه حرف وحدت و کنه برداشت مقدمه راولکي قريله کالبده
 اذابد انچه نكم ظاهر اولسه يعني افق سمدان و يا ميغدن پيدا اولسه حاصلی يوزکيا اون
 دورت کجه لک اي کي ايدکي کوزل کده مکتوب جوانلقا ولنده شوليه واقع
 اولور و بيلور سين يعني ادم تازه ککنده جوان سومک مقرر و معين در بر کوزل محبوبيله
 محبت و تر عشقم وارايدکي يعني بر کوزل دلسوردم اول برهانه ايله که کوزل نغمه لي اواز
 و ايدکي حاصلی خوش اوازايدکي و يوزکي کوزل ايدکي بديرکي که افنده لمعا و يا بمعنه
 طلوع ايلسه کانه که محبتنه بوايکي نسخه سب اولش ايش بيت آنکه بنات عارضت
 ابحيات ميخورد در شکرش نکه کند هر که بنات ميخورد آنکه نقد بيري انکس
 در ضرورت وزن ايجون و قرينه قايم اولدو غيچون خذف و ابدال اولدي و که حرف ليکن
 اسم معنائه قايم اولدي بنات عارضت لاميه در بناتدن مراد خطيده سبز اولف
 اعتباريله زيرا تازه تازه صقله خط سبز برلر تازه چنه تشبيهه طريقيله پس مصرع اولده
 بناتدن مراد يرده بتن بناتدن بن مذکور تشبيهه اوستعاره بيلن ايش عارض
 رانك کريله عرب صقله استعمال ايد اما عجم رانك فحيله صقل بتن يره اطلاق ايد
 وشين که به راجعه خوش بشرة اوجاع ايلين مرکز معنا جابيله اشنا لقا ايلمش

معلوم اوله که فاعل وزنی اوزر اولان بعض الفاظ عربیه بحکم تصرف ایدوب عین
 النعمانی مفتوح او قودر مثل عارض و خاتم و کافر لفظ لربنک عینی مفتوح او قودر فاحفظ
 اب حیات دن وارد عارضید زیر عارضی ایه تشبیه الی مثل اضافت لامیه در محفوف
 ایچرم یکدرد در حرف صله و شکر دن مراد لب جاناندر تشبیه طریقیله و شبن خیرینه
 سابق کبی که به راجع در نکه نگاهت محفوف در نظر معنانه و کند لفظ مشترک در فعل مضارع
 ایله امر بیننده نظر ایله و نظر ایلسون معنایه پس بومعانی بر رینه تخصیص ایلم
 و تخصیص بلا تخصیص الی مثل نبات یعنی شکر میخورد اکل ایدر زیر خوردن اکل و شرب
 بیننده مشترک لفظ در محفوف اول کیمسه که انک بیان عارضی اب حیات ایچرانک
 شکوینه نظر ایله و یا نظر ایلسون زیر ایله شکرت بیننده مناسب کلی وار اتفاق
 بخلاف طبع او حرکتی دیدم که نپسندیدم دامن ازود کشیدم و مهره مهرش بر چیدم و کفتم
 مهره بوخنی جنبه دیلر مهره اضافت بیانه در او کبی میک ضمیه و ثانیه سی کس بیه
 در بوخنی دیدم که بر حرف تاکید جیدم فعل ما ضمتکلم و صده در چیده ندن دیوشدم
 محبت بوخنی دیوشم کن مراد قطع تعلق و اختلاط در محفوف اتفاق طبعه
 مخالف اندن بر حرکت کوردم که بکنم انکم اندن چکدم یعنی مناسبی و مخالطه اندن
 کسدم و محبتی بوخنی بدم و دیوشدم و دیدم بیت بروهر چه بیایدت پیش کبر سر
 مانداری سرخوش کبر بیایدت فعل حال مزه غایب و تاخیر خطاب سر مالیه دریای
 بطینله بیزم سودا من و هوامز دیدم که نذاری اخباره و انشایه تحلی وار طوئن سین
 دیجک اخبار اولور طوئن سک دیجک انشا اولور زیر معنای شرطیتی متضمن اولور
 سرخوش لامیه در کند ی سودا و هوای دیدم که کبرک مقدم مفعولیدر سرماندا
 مقدم مفعول اولور و عیال کبی در محفوف وارنکه سکا کول ایسه او کله طوت یعنی
 دیلدر و کک نسنه به مشغول اول بیزم سودا و هوامز طوئن سین و طوئن تان سک یعنی
 چونکه بیزم مله موافقت و مراقتک یوقدر و بیزه متابعت ایدوب او عیال سین کند
 سودا و هوای طوت یعنی کند ی سودا که مشغول اول و هوای که متابعت ایله یعنی دیلدر

محبت

282

ایله حاصلی شمد نصک بلده کلدن قالمه سرماندارینک معناسنی چون سرنداریک دین
اداده مساحه ایلمش بیزه باشمزیا طوتهارنسک کندهک باشکی طوت دین معنایی
ابوطی تماش سرخویش کیرک معناسنی وازنرناکیت دین بو معنایی تنها سولیش شنبه
مش کر میرفت و میگفت یعنی بن وار بلده وکلکدن قالمه دیمکه نصک ایشتم کر کیده^{دی}
وسولیدکی یعنی بوبیتی او قوردیکو کیدهکی بیت شبیره کروصل افتاخواده رونق
بازار افتاب نکاهد شبیره یراسه که عجب خفاش دیرلر حانک ضمیمه وصل افتامصه^ب
مفعولنر اضافتیر رونق بازار افتاب لامیه لودر رونق لغته قلچک و غیرینک
صوبیه دیرلر اما بونک کبی یرده لطافت و صفا مراد در افتابه بازار اضافتی مجازا در
نکاهد فعل نفی مستقبل کا هید ندرن کاستین دن دینلر فارسیده رونق کایتو^{عیش}
معناسنی کسلن دیمکه ~~مخصص~~ یراسه کی افتابه واصل اولوق استمسه یعنی افتاب دن
حظا بلر سه زیر یراسه کنشده کور مزاول جهندن کنشی سو فریس سومر وکنده
افتاب بازارینک رونقی و صفا سنی کسلن یعنی لطفه نقصا کلدن این بکنت و سفر
کود و پریشانی اودر من اثر کورد یعنی مذکور جوان بوبیتی سولیدکی یعنی او قودکی
وسنر ایلدی یعنی مسافر اولدی و انک پریشانی بند اثر ایلدی بیت فقدت زمان
الوصل والمر جا هل بقدر لفظ العیش قبل المصایب فقدت فعل ماضی متکلم وجه
در بتردم دیمکه زمان لفظا منصوب مفعول بهید وصله اضافتی لامیه در و او
حرف حال المر لفظا مرفوع خبریده بقدر جار مع الجر و جاهله متعلقه باتتقیب
ایچون کلشده لذینه اضافتی مصکله مفعولندر لذینک عبثه اضافتی صفتک
موصوفه در جرم قطینه قبیلندند قیل ظرف جاهله مصایبه اضافتی لامیه
مصایب مصیبتک جمید ~~مخصص~~ وصل زماننی بتردم حال بوکه کنشی بیلجیده
یعنی بیلز عبثک قدری مصیبتدن اول یعنی جائله وصاله ایکن قدر و صلی
بیلزدم شمدیکه فراقه دوشدم وصال لذید دیر کسینک قدری بلدم بوبیت ~~مخصص~~
شیخک با قافیه سده برغلندن بر بیتد تمام غزل یارنق جایز ایدکی لیکن

شرح اولما یجنه صفا ویرمه و کچون ترک اولند ی بیت بازا ی و مرا کیش که پیشتر دن
خوشتر که پس از تو زندگانی بردن ای الفهم و ده فعل مزید مخاطبه امید دن ا
آمدن دینار فارسیله اشتا القریا قلیل امیش که حرف تعلیل خوشتر تراد ان تفضیل
و که من تفضیلیه معناسه در زندگانی دیرلک دیمکه حیات معناسه بردن بلمک
یعنی ابلت بردن برینه کردن یا زدن رفت قافیه دن بی بهره امیش ^{صفا} کیر و کل
بني قتل ايله زير ايلک اوکلکه اولمک خوشتر که سندنصکه یعنی منک فراقکه دیرلک
ایلمکدن یعنی صاغ اولمقدن حاصلی سنک قنکه مقتول اولمق سننیز حیاته اولمقدن
خوشتر که اما بشکر و مشت بار کجا پس از مدتی باز آمدن خلق داود کجا متغیر شد که
و حال یوسنی بزبان آمده و بر سبب نخدانش چوبه کردی نشسته و رونق بازار
حسنش شکسته متوقع کرد کنارش کیرم کناره کوفتم و کفتم بار کجا اسم فاعله در کجا
یبریدن ضرب بابنک ناقص یا بیندی خالق دیمکه مراد اسم فاعله در خدا دن خلق
داود کجا بیانه و یا حرف نسبت جمال یوسنی ده بویه در سبب الماد و عربده تناع
دیرلک تانک ضعی و خانک تشدید ایلده رنخدانه اضافتی بیانه در رنخدان اکله در عجب
ذوق دیرلک زالك و قافک فتحه لر بیه جوادات ده سببیه در به کسر ایلده و ها یصلیه
ایله ابودیمکه ای ده دیرلر و عربده سفر جل دیرلر شراد لبرک اکلی ایوایه تشبیه
ایدر لکوت تو ز در عربه غبار معناسه و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر نشسته او تو
یعنی قوشش رونق بازار حسن معلوم و شاین مسافر جانانه راجعه شکسته
یعنی کسر کلمش دیمکه متوقع تفعل بابندن اسم فاعله که حرف بیان در حرف صله
با معناسه کنار دن بونده مراد قوجهده و کنار دن مراد جانبده ^{صفا} اما اللهم
شکر و مثیله برمه تدن صکه کیر و کل کجا اول داود کجا اوازی متغیر اولمش و یوسنی
جمالی زیانه کلمش یعنی کوز لکی کمتش دخی سبب رنخدانه یعنی اکلینه ایو کج
توز او تو دش یعنی بوزنه ایو تو ی کجی خط کلمش و صنی بازارینک رونق و صفا
صتمش امیده و ارکه اولکی کجی معافده ایدوبانی در اغوش ایدم نته که سفر دن کلن

کیمسه ایله تقافت ایدر لر مابین برجا بنی طوقم یعنی یان ویرم قطعه ان روز که خط
 شادیت بود صاحب نظر از نظر براندی یعنی آن وقت و زمان که حرف بیان خطا
 بیانه یعنی خط محبوس و مقبول دیمکده فو خط اولمقدن کنایتد که عرب که محشش
 دیر اسم مفعول صیغه سی اوزره و زمانزده بونک کبی به مزلف دیر لر تاخیر خطا بد
 صاحب نظر وصف ترکیب دیر مرد صاحب نظر تقدیر نه در لیکن سعت کلامده اضافه
 جایز در براندی سور و دت دیمکده فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب لک اول وقت
 مقبول و محبوس خطک و ارایدی یعنی نو خط ایدک عاشق صاحب نظری که ن
 سورک یعنی انی ترک ایدوب کتک دیمکده براندی یانی حرف حکایه اعتبار اید
 زیاده خطا ایش زیرا بوق تقدیر چه فعل مفرد غایب اولمق کتک بواپسه تریق محضه
 تقدیر امر و زیامدیا بصلحتش کش فتحه و ضمه بر نشانیدی یا حرف صله و حش
 اضافتی لامیه و شاین صاحب نظر راجعده کش ضری خط راجعده کافی کسر
 ایله قید ایلین قاعده عجزدن بی بهره ایش زبراضا یوت ماقبلی انلرده مفتوح اولم
 الا ضرورت وزن ایچون ساکنده اولور فاحفظ فتحه دن مراد بیقده و ضمه دن مراد
 سیوری صقلد لیکن حضرت شیخ و برهیب زخندانیش چوبه کوردی تشسته
 بیورد که مناقضه قائل بر حرف تاکید نشانیدی فعل ماضی مفرد مخاطب نشانیدن
 قونددت دیمکده فایله بر نشانیدن یا زتلر جمیع نسخه لره مخالف باز شلر لک
 برکون صاحب نظرک صلحه کلدک یعنی انکله صلح ایلمکه کلدک که اول خط محبوبه فتحه و ضمه
 او تور تلت یعنی قونددت حاصلی نو خط ایکن صاحب نظر استغنا ایدر دت
 شمدیکه ریش اور اولدت انکله صلح طالسین ضمه دن مراد بیخی و فتحه دن مراد
 غیر پسیدر دین تشیه دن هیچ خبری یوق ایش شوی تازه بهارا و رفت زرد
 شد دیک منه انت ماسر شد تازه بهارا الف محدود له حرف ندای تازه بهارده
 دیمکده و رفت زرد شد یعنی ورق کلاژی حسنت زرد شد تقدیر نه در لک
 دالت کسر یله و کاف عجمیله چوملت دیمکده منه فعل نهی مفرد مخاطب قومه که حرف

تقلیل آتش مالا میته سرم شده صوف اولدیجا دیمکده یعنی سودیجا محصو ای نازه بها
صنک کلزارینک ورفی مردیجا یعنی بها و صنک خزانه ایرشدیجا یعنی ریشک کلدی
پس حجت دیکنی آتش عشقنه قومه یعنی بقلشده مه زیرا آتش عشقن سودیجا یعنی بیزه
معشوق و محبوب اولغنی ترک ایله زیر ایزده سکا عشقن و محبتن اثر قالمادی
چند خراج و تکبر کنی دولت پارینه قصر کنی دولت پارینه کچی بیلک دولتی دیمکده
پارلیدر یا حرف نسبت و نون وها ادا تانگیده محصو نیجه برهالنور سین و نیجه بر
تکبر ایدر سین یعنی بر بیزه محبوبلک صا تر سین کچی بیلک دولتی نیجه بر نصو ایدر سین
یعنی نیجه بر کند و کی محبوب ظن ایدر سین پارینه بلدیجا دیمکده پیش کسی روکه
طلبکار نست نازبران کن که خریدار تست طلبکار کاف عجله ادا تان فاعله رجا معنا
بر صرف صله خریدار وصف ترکیبیدر مراد شتریدر توبه اضافت لامیه در محصو
بر کیمسه نک قنه وار که سنک طلبکار کده یعنی سنی استجیدر نازی و شیوق بی شول کیمه
یه ایله کر سنک شتریکده حاصلی عاشقک اولنر ناز و شیوق ایله کر بیزده سکا عاشق
یوق قطعه سیزه در باغ گفته اند خوششت داندانکس که این سخن گوید این سخن
گویدک مقدم مفصولیده و گویدک فاعلی تحتند ان کسه راجع ضمیر در محصو دیشلر
در که باغده سیزه خوشدر یعنی سیزه باغک صفا سیه بوقده اول کیمسه بیلور که بوسو
سولر یعنی سیزه در باغ خوششت دین یعنی باغدن مراد روی جاناندر و سیزه دن
خطیدر بیتدن مقصود بیت انی بیان ایدر یعنی از روی دلبران خط سیز
دل عشاق بیشتر جویدر یعنی بیت اولک فحوا سین تفسیر ایدر و اضافت لایمه
لور در خط سیز بیانیه و مبتدا و مضارع ثانی خبری دل عشاق جویدک مقدم مفصو
جویدر فعل مضارع مزید غایب بونده الورد معناسنه در که فاعلی تحتند خط سیز
راجع ضمیر در و خط سیز جویدک مفعول و از روی دلبران داندک مفعول دین
زیاده پریشان سولیش و دل عشاق بیشتر جویدک فاعلی و خط سیز مفعول ایدر دینلر
اثر نیجه کمتلر در محصو سیز در باغ خوششتک معناسین بیان ایدر بوق

دله لرك روئيدن خط سبز دل عشاق زياده رت الور حضرت سنجك مذکور مضبوط
 ادعا بید زیر ساده روبه خط اور جوان حذب قلوبی بده برارد کل قنده قاله بکزه زاده
 رت اوله بوستان توکند نازاريت بسکه برمیکنی و می روید بوستان توکله می کند نا
 کاف عجلت فحیه پر اساده کلری صر سغه بکن رسنه در عجب کرات دیر کافک
 ضعی و رانک تشدید یله کند نازار سید و تور کیده مشرت لفظ در دینار افرا ایلش
 تور کیمی ذکر اولنان کبی پر اساده زر الفظنی مبالغه و کثرت قصد ایلد کلری برده
 استعمال ایدر مثل لاله زار و بنفشه زار و کوف ایدر لر پس کند نازار کند نالک
 دیمکده و یا حرف وحدت بس چوق دیمکده که حرف بیان بر حرف تاکید میکنی فعل
 مضارع مزد مخاطب کنید ندن کند ندن دینار لر ایش قزوق و یولوق و قور یوق معنا
 مستعمله میروید فعل مضارع مزد غایبده روید ندن بتمک معناسه رستن ندن
 خطا ایلشده **مخصوص** بو بیتک ابیات سابقه ربطی یوقده ابتدای کلامد یعنی
 بوستانک سنک بر کند نالکده نقد که چوق یولار سین و قور پار سین کنه تر یعنی یوله
 چه تر هیچ یکمذا یکی بیت سابقه بو بیتک هیچ مناسبی یوقده فامل قطعه توار
 برفته چوا هو اسال بیامدی چوپوزی معلوم اولاکه بوقطعه از مشله بولور
 لیکن شراج یازد و غیچون یازدق پار یای محمله بلده دیمکده ته که سابقا کجای برفته
 یا ضمیر خطاب و هنزه حرف توسل هنزه خطاب ایچون ندن قابل خطاب کل ایش چوق
 ادات تشبیه اهو معروف اسال بویل معلوم اولاکه سال و روز و شبیه ام کسره هنزه
 ابله اسم اشارتده این معناسه فاحفظ یوز پارس دید کلری حیوانده و یا حرف
 تنکیر حرف خطاب و حرف وحدت اعتبار ایدن معنا جانینه ناظر کل ایش زیلا
 خطاب ایچون اولان یا حرف اولما ضمیر اولور که اقسام اسمند تامل ندن **مخصوص**
 سن چکن ییل یعنی یلدن بوندن اهو کبی مقبول و مطبوع کتشین یعنی سنی کوز
 کیمسه بی اختیار سلکا مایل و راغب اولور دیا اما بویل پارس کبی قللوب کلدک
 یوز که هیچ کیمسه باقماز حیوانات ارا سنده یوزی اختیار ایلدو کبی انکیچونده که

چوالدوزه قافیه اوله معلوم اولاکه رقه عبارتی اوزره بعضی فایده و بی نتیجه
 اولقد اطنا بکلام و اکثر مقال ایلشیرکه تقیدی صدراع ایرات ایدر سعدی
خط سینه دست دارد فی هر الف چوالدوزی سعدی مبتدا و خط سینه باینه
 و داردت مفعول اولی و دوست ثانیسی و دارد فعل مضارع مزد غایب خبر
 مبتدا در فی ادات سلیدنه کبی الف چوالدوزه اضافتی بیانیته در همان چوالدوزه
 دیگر مخلص سعدی خط سینه سور یعنی تازه خط سور هر قلی چوالدوزه کبی
 اولان صقالی سوم چوالدوزه یاسی حرف تنکیر حرف وحدت دین بلز ایش
 قطعه کی صبر کنی و رب کنی موی بناکوش این دولت ایام نکوی براید و روا کن
 مخفند بکنی فعل مضارع مزد مخاطبه کنیده ندن کنندن دینلر خطا ایلشیر
 موی بناکوش فعل لامیه دینا کوش قولق توزینه دیرلر بونده موی بناکوش شدت
 مراد صقله این مابعدنه اشارته دولت ایام نکوی لامیه لر در نکوی یا حرف
 مصدر در مراد نکویدن کوزلکدر براید غایته و نهایت کلهور یعنی تمام بولوب
 نهایت اولور مخلص اکی خطک کلهور کنه صبرایدوب دینر سک و اکی کلهور صبرایدوب
 موی بناکوش بولارسک حاصلی کر کسه بویه بو کوزلک ایام سک دولتی نهایت
 بولور یعنی تمام اولوب تو کوز اکثر نسخه ده بوبیت بویه واقعدر و بعضیه سنده
 مصرع اول بویه واقعدر کی صبر کنی و بکنی موی بناکوش واسر و اعاطفه ایلد مخلص
مصرع اکی صبرایدوب سک و موی بناکوشکی بولارسک یعنی موی بناکوشک بولوب اجسنه
 صبرایدوب سک دیگر و بعض متنده بکنی یرینه نکینی واقعدر بولارسک دیگر
 پس بونک قوبنه سیله نقدیری مصرع بویه اولور اکی موی بناکوش کنی و صبر کنی و اکی
 نکینی یعنی اکی موی بناکوشکی بولوب صبرایدوب سک و اکی بولارسک اه پس بولوب
 مصرعی بومثال اوزره شرح ایدنه اعتراض ایلوب و کنده بیتک معاشر سنه
 هیچ بر وجهاله متصدی اولیان ظاهر بودر که بیتک معاشه و اصل اولها مشر
 کدست بجان داشتی همچو تو بر ویش نکذاشتی تا بقیات که براید بجا با حرف صله

۱۰۰

داشتی یا حرف حکایه طغایم دیکه ریش صقال نکذاشتی فعل نفی مستقبل متکلمه
 وحده و یا حرف حکایه تا حرف انترهای محصور اکی بنم جانم المر ابریشید یا سنک
 ریشکه ابریشد و کی کی یعنی سن ریشکه قادر اولد و غلک کی بن جانم قادر و مالک
 اولدم قیامت دك قومازدم که چیتار مصراع ثانینک معناسنی قومازیدم که قیامت
 دك جانم یوقاوی کله اما سن قادر سین پس نه سیدن تراش امتز سین دین
 مقصود بینه و اصل اولماش قطعه سوال کردم و کفتم جمال روی ترا چه شد که ورچه
 برگرد ماه چو شیدست جمال روی ترا لایه لر در و را حرف تخصیص مورچه دن مراد
 بونده قرخه در تصغیری دکلد کردم ماه لایه ایو چوره سنده دیکلد چو شیده ما
 ضیدنا قشدر های رسمی ضرورت وزن ایچون حذف اولنشد محصور جانانه س
 ایلدم و دیدم سنک رویت کی زلکته نه اولدی که ماهلت چوره سنه قرخه قیامت
 یعنی اطرافنه قرخه او شمش مراد یوزینه قرخه ایفی خط ایلد و کی کلد و کیدر بخنده
 گفت ندانم چه بود رویم را مکر میانه حسن سیاه پوشیدست بود بونده فعل ماضی شد
 معناسنه رویم را حرف صله در مکی کانه معناسنه در بهانه با حرف سبب حسته اضافیه
 در محصور بن جانانه مذکور سوالی ایدخه خنده ایله دیدی بلم نه اولدی کار و
 کانه حسن مانخی سیله سیاه کیشد زنته که ماتم زده لوت عادتید که سیاهلر کیرل
 مصیبت کونده حضرت شجاعت مذکور رجوانه زیاده بی حضور یعنی واقع اولمش در آنک
 خصوصنده بوقدر تعریضات بیوردی حکایت یکی را از مستعربان بغداد برسد
 ما تقول فی المزد گفت لاخیر فرسم ما ذام احد هم لطیفاً بتخاش فرهم فاذا اخشنی لطف
 یعنی تا خوب و لطیفه در شنی کنند و درشت شوند تطف کنند و دوستی نمایند
 مستعرب رانک کسر لیه استفعال بابندن اسم فاعل در و مشعرب دخی رانک کسر لیه
 و تشدید لیه اسم فاعل در خالص و لمیان عربله دیر لر تور کجه اکاملز دیر لر بغداد
 اضافی لایه در که حرف بیان ما اسم استنهام تقول فعل مضارع مزد مذکر مخفی
 نه دیر سین دیکلد فی حرف جر قلوبیه متعلق مرد میل ضعی و رانک سکونله مرد

نکه

جمعید و حرمت جمعی اولدو غیا کبی یوزنده قیل اولمیا نه دیرلرنته که جود اجودل جمعیه
بدنده قیل اولمیا نه دیرلر اما بونده مراد یالت یوزلی در لاحتی فی حکم جنس در غیره
فتح اوزده مینی اسم مفرد ی فیرم جار مجرور محلا مرفوع خبر ی ما حرف دوام مصدریه
و طرفیه ده دیرلر فعلده افعال بایندن احد لفظ مرفوع اسمی و هم خبر ی مرده راجعه
لطیفاً منصوب خبر مادام بخاشر تفاعل بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غایب غشت
اید یعنی غلظت اید زیر احشین حالت فتحی و شینک کسری ایله ابری معناسنه یوش
مقابل فی اذادات شرط غشت حسن بایندن فعل مضارع ماضی مفرد مذکر غایب بتلاطف
تفاعل بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غایب جمله تعلیه جواب شرط مادام ما بعد یله
مقام تعلیلده واقعده **کسب** بغداد مستر بایندن برینه صورت دیک که امر دلر حقیقه
نه دیر سین دیوید یی انلرده خیر یوق زیر که مادام بریسی انلردن خوب و لطیفه
خشونت و غلظت ایدر فاما ایریلوب صقلند قد ملایت ایدوب دوستلق کوی
لر چون دشت شوند قولند نصکره چنانکه بکار ییاید قوی زیاد اید معنی
انجلین که برایشه براملیلر یعنی بوس کناره یرامیه لودین زیاد براماز ایش ایشلش
امردان که که خوب روی بود با تلخ کفتاره و تند خوی بود خوب روی و صف
ترکیب در تلخ کفتاره بویله در اچی سوزلی دیک که تند خوی بویله در یاوز خوی بلج
دیک **کسب** امر اول وقت که خوب روی دیر یعنی لطیف و خوب به حال صلی
مادام که دلرم راجی سوزلی و یاوز خوی او لور یعنی سرد و سرکش او لور بعض نسخه
ده خوب و شیرینست واقعده و شارح طبریسی ای یازمش و دیمش که بعض
نسخه ده خوب روی دیر و شمش بو تقدیر چه قطعه اولما ز راجی او لور دیمش که
مسکین عمر یی فان سجا تحصیلده انا ایلش دخی راجی بحر یی او کرها مش بو نظرک
اولنده راجی یازانلر اوزان شعرون عجب بیکانه ایشلر چون بریش آمد یی
بلعنست شد مردم اینر هر صوی بود پریش با حرف صله صقله کله یعنی صقلانه
و یغیت با سیده حرف صله در شد رفت معناسنه در لغته کیمک مقبول و مطیع

اولیقت بعد اولیقت زینا لعن بعد معناسه در ایراخ اولیقت دیمکدر ردم امیز وصف
ترکیب امیزیدند مردمه قریبچی اولور یعنی ناسله مختلط اولور و مری جوئی
وصف ترکیبید مریمیک کسریله محبت معناسه در وجوکیا جویدند در محو طلب
ایدیچی اولور یعنی هر کسسه مریبان و مشفق اولور ~~کسسه~~ امریده روایکن مذکور
کی در اما چونکه صقله کله و دلبر لکدن بعید اوله یعنی کوز لکچی کیده مردم امیز
یعنی خلقله مختلط اولور و مشفق و مریبان اولور یعنی هر کسه محبت و مودت اید
حکایت یکی را از علما یحیی پرسیدند که کسی با ماه روی در خلوت نشسته و در
هابسته و رقیبان خفته و نفس طالب و شریعت غالب چنانکه عرب کوی التریافع
والنا طور غیر مانع هیچ دانی که بعثت پرهیزکاری از وسایلت بماند گفت اگر از ماه
روی بماند از بد کوایان غایت ترخیص ما و مبتدا یا نفع خبری تبع نمیش کوی بیکر یعنی بیش
کویوغا که یعنی بشما که دیر لونا طور و ناطر باغبان معناسه در و مبتدا غیر مانع خبری ~~کوی~~
علامدن برینه صورت یلر بر کیمسه برای یوزنی کوز لله بر خلوتده او تورمش اوله و قوی
بغلوا اوله رقیلورده او یومش اوله و نفس طالب و شریعت غالب اوله نته که عرب دیس
خر ما بتشمش اوله یعنی کامل اولمش باغبان ایسه مانع دکل هیچ یلور میسین که
پرهیز کارلق علت و قوتبله اول ماه رویدن سلامت ایله قالور چی جواب ویردی
و دیرکیا اکر ماه رویدن سلامتله قالور سه بد کوی یلور دیکما قالماز بیت وان سلم
الانسان من سوء نفسه فمن سوء ظن المدعي ليس يسلم ان حرف شرط يسلم
فعل ما ضعیف من مذکر غایب علم با بندن انسان لفظا مرفوع فاعلی من سلم به متعلق در
سوء مجرور در من ایله بر اما زدیما که در نفسه اضافی لامیه در و ضمیر انسانه راجعه فمن سوء
ليس يسلم به متعلقه و فاضوت وزن ایچو ليس يسلم دن نقل اولمشه سوء ظن
المدعي لامیه لور و ليس يسلم جواب شرط ~~کوی~~ اکر انسان بر اما ز نفس سلم
اولوب قوتلر سه لیکن مدعینک سوچا ظنشدن سلم دکله ریعی انک دیلندن قوت
بیت شاید پس کار خود نشین بشستن لیکن نتوان زبان مردم بستن شاید

برنده ممکن در دیکه پس کار خویشان لایمه در زبان مردم لایمه در محصل ممکن
کینه جمع ماهدین و نام شروع ایشان در فارغ اولوب کند یا ایشی اردنده او تو در مق
یعنی سلا متله کند یا حالته مشغول اولق لیکن خلقت دیلیری بغلق ممکن دکل زیر
خلق هر کس غیبی الی البتة حتی انبیاء و اولیاء دخی خدایه افترال اید
حکایت طوطی را باز ای در قصص کند طوطی از فتح مشاهده او مجاهده می برد
و می کنند این چه طلعت مکر و هست و هیئات ممقوت و منظر ملعون و شمایل ناموزون
یا غراب البین یا البتة یعنی و بینک بعد المشرقین طوطی بای تانی حرف وحدت و را داد
مفعول هزه حرف وحدت در دین غلط سلیش زیر ابونده هزه یوقدر و اولد و عجا
تقدیر هزه هرگز وحدت افاده الین با حرف مصاحبت زاغی یا حرف وحدت در حرف
صله قصص خوش جنبی حبس ایدر جل نسه عرب صادله و عجم سینله استعمال ایدر فتح
مشاهده مصدرک مصدره اضافیه حاصلی لایمه در فتح قافک ضمیمه نقیصه حبسند
چرکنک معنانه مشاهده مفاعله باینده مصدر و کورمک دیکه مجاهده ده
مصدر در مفاعله در زحمت معنانه طلعت مکروه بیانیه هیئات ممقوت برنده روی
معنانه در هیئات صورقه و ممقوت مغضوب و منظر ملعون ده بیانیه در منظر بونده روی
معنانه در و ملعون قبولین بعید یعنی نامقبول شمایل ناموزون ده بیانیه در شمایل
جمع شمایل اخلاق دیکه یا غراب البین یا حرف ندا غراب البین خطیب حکایه سنده
تفصیلی کجریا البت یا حرف ندا مادی مخز و قدر یعنی بر غراب البین تقدیر اولو ریت
حرف در حروف سته دن بی بی مقدم خبری بعد موخر اسمی یا ضمیر متکلم محلا مجرور
مضاف الیه بینک ظرفیله منصوب و کاف ضمیر مخاطب محلا مجرور مضاف الیه بعد
بانک ضمی و عینک شکر نیله مصدر و ایر قلق معنانه بعد المشرقین لفظا مجرور
مضاف الیه بعد در مراد بعد المشرقین من المغربین در تلقیب طریقه بعد المشرقین
ویش با خود مراد مشرق صیف و شرق شتا اوله پس تغلیب اولماز یا البتة یعنی و بینک
بعد المشرقین قرائد مقتبس در محصل بر طوطی بر قرغه الیه قصصه حبس

ایلدیر طوطی قرغه نك قبح مشاهده سندن یعنی چرکین کور و نشدن زحمت ایلدی
 زحمت و مشقت چکردی و دیردی بونه مکر و بورذر و صورت مغضوبه یعنی شکنجه
 کورن غضبه کلوردی نه ملعون نظرگاه و سیرانگاه درونه ناموزون اخلاق و اطوار
 صاحبیدر یافراق قرغه سی نه اولیدی بنمله سنك ارازمه مشرقله مغرب مابینین قنداری
 اوراق اولیدی یعنی نه اولیدی سنكله هرگز سنكله بولشیدر کجی قطعه علی الصبح
 بروی توهر که بر جزد صبح روز سلامت بروسا باشد بروی تولامیه صبح روز
 سلامت لامیه لرد رسامیک فتحیه احشام معانسه در محصل صبح وقتند
 هرکس سنك یوزکه قالقه یعنی در شکن قالقه قد سنك یوزکه ناظر اولوب بقه
 سلامت کوبینک صبحی اول کیمسه به اخشام اولور حاصله کوفی مانه کی سیاه اولور
 بد اختر کجی چوتودر صحبت تو بایستی ولی چنانکه تویی در جهان کجا باشد بد اختر
 بد بخت دیمکدر و یا حرف و حدیث صحبت تولامیه بایستی بانك کسر لیه فعل ماضی
 مفرد غایب و یا حرف حکایه ولی و لیکن دن مقصود که حرف بیان تویی یا ای ثانی
 ضمیر خطاب در محصل سنك صحبت که بر سنك کجی بد بخت قره صورتی کورت ایدی
 اما شولیکه سنسین یعنی سچلین جهانده قنده اولور سکا بکزدید شکل جهانده
 بولمز بوبیتلرک اولنده قطعه یرینه بیت یازنلر نادانلق کویستر مشلر عجزانکه
 غریب از مجاورت طوطی بجان آمده بود و لاجول کنان از کورش کیتی همی نالید
 و دسترهای تعابین بر یکدیگر همی مالید و می گفت این چه بخت نکونست و طالع دون
 و ایام بوقلمون لایق قدر من استی که بازاغی بود یوار یا غی غراما همی ریتی عجزادات
 تعضیلدر مجاورت مفاعله بایندن مصدر در قو کثولف معانسه بعض نسخه ده
 نقطه سزواتعدر مجاورت مصاحبت معانسه کنه مفاعله مصیبت لاجول کجا
 لاجول ایده رک یعنی لاجول و لاجول قوه الا بالله العلی العظیم و ید رک کردن
 کیتی لامیه کورش اسم مصدر در دوش و نش دیمکدر کیتی جهان جهانك دوشندن
 یعنی روز کارك تغیر و تبدلندن و دسترهای تعابین بیانیه تعابین تفاعل باینده

مصدر در زبان کورمک بخت نکون بیانیه یعنی باشی اشاعه طالع و الحق بخت
روزگار بوقلمون یعنی دور بود و دور نکلوه کبر ایام بوقلمون بر قماش انواع ^{نوع}
کورینور حاصل متغیر و متبدل اولو ایام دیمکده یعنی عالمه هر کون بر صورت کورینور
لایق قدر من لایمه لرد دانستی یا حرف حکایه که حرف بیان یا حرف مصاحبت زانجا
یا حرف وحدت دیوار باغ لایمه و یا حرف وحدت خرامان صفت مشربه در صالرق
دیمکده همی رفتی نسخه لرجمیعا بویه در لیکن قیاس همی رفتیم ایدیا زیاده
و یا ایکسیسه حکایت حال ماضی افاده ایدر مکرکه یا محض تاکید ایچون کلمش اوله
یا حرف تمیز دین عندی سولیش قائل ~~محکم~~ عجبک اولدر که غراب طویله
بجا ورتندن جانندن بزار اولشیدکی و لا حول دیه رت کوش کتیدن ایکلری
وزیان اللری بری بویه اورادی و سولیدکی که بونله بخت نکونده یعنی باشی اشغه
بختدونه طالع دونده یعنی الحق طالع دونه ایام بوقلموندر یعنی نه متغیر و متبدل
احوال روزگار دینم قدرمک لایقی اول ایدیکه بر زاغله بر یاغک دیوارکی اوزره
صالرق کیدیدیم یعنی سکه سکه کنیدیم بیت پارسا ایسی این قدر زندان که
بود در طویله زندان پارسا اادات صله پس بترمیکده طویله زندان لایمه طویله
دن مراد دیزکی و صره معناسنه در بعضی نسخه ده در طویله برینه هم طویله واقعدر
~~محکم~~ عابده بومقدار زندان کافیدر که زندلرله هم صحبت و همجاسا وله و یا بختل
و مجلسزنده اوله زندان اکثر طایفه مباحیلردن استعمال ایدر لایما اشعارده یاده
نوشلردن کنایتده تاجه کناه کردیم که روزگارم بعقوبت ان درسلک صحبت چنین
ایلمی خود رای و ناجنس یا قداری چنین بند بلا مبتلا کرده است تا بونک بکی
یرلرده عجبامعناسنه در بعقوبت ان با حرف نسبت و اضافت لایمه درسلک دیزکی
ایلمی صحت اضافه لایمه در جنبه ده بویه در طویله اشارتد ایلمی یا حرف
وحدت خودای وصف ترکیب کندی فکری یعنی کندی فکریله عامل اولی و لایق
کیمه فکریله عامل اولیانه دیر لایق معروف یا فیه کلام لغوی یعنی زاید سن

دیگر در رای ده بویکه معنایه کلور یا یکیسی ترکیب اولسه لرنه کر نه کلام لغو معنایه
 کلور لرنه که کمال اسماعیل بیور در بیت زین که می بگذارد تم زغصه و رخ بجان
 رسیدم ازین شاعران یافته در رای بوعبارت خورشید عبارتی کی در که خورشید
 هر یکی مستقل کینه اطلاق اولور کن یکیسی ترکیب ایدوب کنه کتسه اطلاق ایدوب
 قدر بس ناجنس یافته در رای بیانه در پنجین با حرف صله بند بلا بیانیه محصو
 عجایب کناه ایلشم که روزگار بی انک عقوبتی سیله بوخلین بر خود رای و اجنس
 یافته در رای ایلرک محبتی سلکنده یعنی مجلسی دیزینده و محبتی صراسته بوخلین
 بلا بند نه کوفتار ایلشده در رای بونده جوس معنایه در یعنی دوه و قتر جاکي دین
 زاید او تشدد قطعه کس نیاید بیای دیواری که بران صورت نکار کنده با حرف
 صله پای دیوار لایه دیوار دیواری دیگر و با حرف وحدت که حرف تقلیل ان الهم رائد
 دیواره صورت تای ثانیه ضمیر خطاب در نکار بونده نقشی معنایه در کنده فعل
 مضارع جمع غایب در محصو کیمسه بر دیوار دینه کلمه اول دیواره سنک شکل
 اولد و غلک ایچون سیخ کیمسه بریره نقشا یلر که تراد رهشت باشد جای دیگران
 دوزخ اختیار کنده محصو ای سنک یرک جسته اولور سه یعنی مقام کفر و وس
 برین اولور سه غیر یلر دوزخ اختیار ایدر لر سندن زیاده نفرت ایلر کلوندن این مثل بدای
 آوردم تا بدانی که چنانکه دانارا از نادان نفرت صد چند ان نادان از نادان
 مثل میلک و تانک فتحه لویه مثال معنایه در بدان با حرف سبب ایچون دیگر
 تا حرف تنبیه بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب بیله سین دیگر که حرف بیان محصو
 حضرت شیخ بیور که طویل زاع مثالی ایچون کتورم تا که بیله سین که واقعده که انانکه
 نادانن نفرت و یزار لخی وارد ریز اولقده نادانک نادان و حشست و خنجی واد
 قطعه زاهدی در سماع رندان بود زان میان گفت شاهد بلخی یا حرف وحدت
 سماع سازا وازی و انشا نغای رندانرا ضافتی لایسه در شاهد بلخی بیانه محصو
 رندان مجلسنده بر زاهد و ایدیک یعنی صحبتلرینه داخل ایدیک اول و ندرار اسنده

بلخ شهرند بر حسب زاهد دیدی که ملوی زما ترش منشین که تولا در میان ما
 تلخی ملوی یا غیر خط منشین فعل نهی مزد مخاطب که حرف تعاقب میان ما لایقه تلخی
 یا غیر خطاب ~~مخصوص~~ شاهد بلخی زاهد دیدی اگر یزدن و سما غزدن ملول ایسکه
 ترش رو و منقبض او تورمه زیر اسنده بیزم ارامنده اچی سین یعنی سن یزدن نقد
 ملول ایسکه بیزندن یوز اولقد ملولن رباعی جمعی چوکل و لاله بهم پیوسته نو
 هیزم خشک در میان شان رسته جمعی یا حرف وحدت بر جماعت یعنی بر قوم بهم پیوسته
 بری برینه اولتمش و قرشمش تو زاهد خطابده هیزم خشک بیاینه هیزم او دون خشک
 قوریا او دون دیمکه میان میان میانک یونی ضرورت وزن ایچون ساکن قلندیا
 قیاس مفتوح اولقد زبرا ضایرک ما قبل مفتوح اولور رسته بتمش دیمکه خشک
 لفظندن رسته دن یای خطا بلر حذف اولتمشده اصلنده خشکی و رسته ~~مخصوص~~
 بر جماعت کل و لکبی بری برینه قرشمش اولتمش یعنی کمال اتحاد له متحد اولتمش
 سن قوریا او دون سین انلرک ارا سنده بتمش و با بتمش سین جمعی لفظنه هذجه
 و بر بر جماعت در دیواید نلر زاید یا بلش چون باد مخالف و چون سرما ناخوش چون برف
 نشسته و چون بخ بسته مخالف و ناخوش و نشسته و بسته عبارتیله بر ریای
 خطاب تقدیر اولور که محل صحیح اوله برف قاریخ بوزدیمکه و بسته بونده طوکش
 معناسند در ~~مخصوص~~ بوبیت نتمه مقول شاهد بلخی برای زاهدین بیزم ارا
 باد کی مخالف سین و صوق کی ناخوش سین و قاریکی او تورمش سین و قرارالمش
 که قاتمان بلز سین و یوز کی طوکش سن که چوز ملک بلز سین حاصلی ارامنده هیچ
 برو جهله حظک یوقدر بوا یکی بیتک اولنده رباعی برینه مشوکی یا زانلر او
 شعری عجب تتبع الیشار حکایت رفتی داشتیم که سالها با هم سروده بودیم و نان
 و نلر خورده و بیکران حقوق صحبت ثابت شده اخربسب نفی اندک ازار
 خاطر من رو داشت و دوستی سیر یا شدی یا بن همه از هر طرف دلبستگی
 حاصل بود بحکم آنکه شنیدم روزی دو بیت از سخنان من در جمعی می گفتند

۲۹۹
 ۲۹۸

رفیعی و نفیعی یا ری حرف وحدت در و درستی یا سی حرف مصدر و رپی سی سینه ضمه
 و کسره جایز در و با ی عجمیده فتحه و ضمه دو کمنک معنای پری شده و کندی یکدیگر
 دلبستگی یا حرف مصدر و کاف عجم های رسیدن بدل کلمه شد و دلبسته کو کلی بغلو
 وصف ترکیب در اقسامند در سخنان الف و نونله جمعی شاذ در جمعی یا حرف وحدتی
 گفتند سولر لرودی یعنی او قورلردی **محصول** بریولداشم و اریدی بویایده رفیعی
 ایراد ایلد و کندی ظاهر در که محبوب ایش که حرف رابط صفت بلرله سیله سفر ایشایدک
 و نوز املک ایشایدک و نهایتس حقوق صحبت ثابت و لمشدی اخر الامر برازه جق قائده
 سیله بنم خاطر جمعی انجمن که جایز طوطی یعنی مروا کوردی و ار امزده اولان دو ستلق
 تمام اولدی و بونک بریله یعنی دوستلق تمام اولغله کنایه ای که جان بندها ارتباط قلب
 حاصل ایدی یعنی بنده انده علاقه قلب و ار ایدی اول سیله که ایشتم بر کون
 بنم سوز لرمدن بر مجلسده بویایکی بدیتی او قورلردی **قطعه** نکار من چور اید بخنده
 تمکین نملک زیاده کند بر جراحت ریشان نکار من لایمه محبوب من دیم که بخنده
 با حرف محبت و یا حرف صله نمکینه اضافت بیانه در یا حرف نسبت و نون حرف تاکید
 بو کاف عربیده عجمیده دینار عجمیلک یا لمشد با حرف صله جراحت جیمک کسرله یاره
 معنای در ریشده یاره معنای در پس شی نفسنه مضاف و لما و ایدری بر مضاف
 محذوف در جراحت دلها ریشان در یا خود جراحت عاشقان در ریشان در علی
 کل حال حمل کلامه بر مساع بیان ایلک کورت ریشک الف و نونله جمع اولغی شاذ در
محصول بنم نکارم چونکه خنده نمکینه یعنی مقبول و شیرین خنده ایلله و یا خنده
 به کله یاره لو بود کلوت یاره سنه طوز کجا زیاده ایدری یعنی طوز سبب یاره لرینی
 تازه لر حاصلی لریش عشاقک یاره لرینی یکیلو یعنی محبت لرینی و شور شغل لرینی
 زیاده ایدری دیم که در طود سپکدن مراد زیاده اضطراب و بریمک در معلوم اولکه نمکله
 ریش ذکر کجا اشعار عجمیده چوق واقع اولور بعضی شراح جراحت در ریشان تقیر
 ایش تحت مغالراچین و بعضی تقیر احتیاج یوق زیر ریش باش یارنده

دیش بس کنه محذور باقی وردک هیچ فایده سی اولمادی چه بودی از سر زلفش
بدسم افتادی چو استین گریبان بدست درویشان بودی یا حرف حکایه ارکانی
مخفند سر زلفش لامیه و ضمیر نکاره را جعد افتادی یا سیده حرف حکایه در
استین گریبان لامیه در با حرف صله دست درویشان لامیه در محضه
اولی کا نکارک زلفی بم او جی بم المه دوشیدی کرمیلرک یکی درویشان نشسته
یکی حاصلی نه اولدی وصاله دست رس بولیدم دیمکدر طایفه دوستان نه بطف
این سخن بل که بر حسن سیرت خویش کواهی داد اند و هم دران میان مبالغه کی ده
و بر فوت صحبت قدیم تأسف خورده و بجله های خویش اعتراف نموده معلوم کرد که از
طرف او هم رغبت هست این بیه تا فرستادم و صلح کردم طایفه دوستان لامیه طایفه
نکوتاهه سی و صد و بیست و پنج طوئان ایکی وجهله خطا ایلش برسی اولدر که هنر اند
اما فحش در بر سیده اولدر که وحدت ایچون منصوب اولان یادر هنر دکل نه بر
لطف این سخن بیورد و کی تواضع و هضم النفسه طریقه در والا کلامنده لطف
وصفا متر در حسن سیرت بیانی و خویشه اضافت لامیه در کواه کاف بحک ظمیل
شاهد معناسنه در و یا حرف مصدر فوت فانک فچی و اولت سکونیه مصدر
نظر باینک اجوف و اویندن برنسنه بحک معناسنه در صحبتنه اضافتی لامیه و قدیم
بیانیه تأسف تفعل بایندن مصدر در غصه معناسنه از طرف او هم رغبت هست
از طرف او هم عبارتند منزه اولان اولدر که حضرت شیخ دنده رغبت و ارمیش
فرستادم فعل ماضی متکلم و صده کوتندرم دیمکدر محضه دوستان طایفه سی بی
سوزک لطافت و صفاسنه دکل بل که کند ولرت حسن خلقه شهادت و بر مشای
اول رفیق انلرک از الرنده دخی مرصده مبالغه ایلش و صحبت قدیمک فوته تأسف
و غصه یش و کند و نک خطاسنه اعتراف کو سترش معلوم ایلدم که انک جا
ده یکار رغبت وارد در بویکه جک بیتلری کونندرم و صلح ایلدم قطعه نه مادار
میان عهد و فام بود جفا کردی و بدهری نهدی عهد و فام صدک منفع

اضافت و قادر لغه عهد یعنی قول و قرار و فای عهد عطف این در معنایه و ال
 دکل را بیش بدو وصف ترکیبید الحق مجتهد یکم و یا حرف مصدر نمودن یا فعل
 ماضی مفرد مخاطب کو سترگ دیکم محض استغرام انکار یا طریقیه یورینم
 سنکه ارامزده وفادار لغه عهد نیز یوفیدیا یعنی واریدیا حاصلی برجا برینزه وفادار
 اولوزدیو عهدا یلمشیدک جفا ایلدک مجتهدک کو سترگ یعنی ترک محبت ایلدک
 بعض نسخه ده مارا برینه یار او اقعده ندا طریقیه بیکبار از جهان دل در تو بستم
 ندانستم که بر کردی بزودی بیکبار کلیا و براوغوردن دیکم در تو در حرف صله
 بر کردی بر حرف تاکید کردی کاف عجل فحیه فعل مضارع مفرد مخاطب و کردیدن
 دونک معنایه یعنی رجوع ایلدک بزودی یا حرف مصاحبت و یا حرف تاکید مصدر
 نیز لکله دیکم محض براوغوردن کو کلی تمام جهانند سکا بگلدیم بیلیم که
 نیز لکله بنم هر و مجتهدن دونوب رجوع ایلدک جکک حاصلی سنک بوبله علی القور
 اعراض ایلجکک بیلسم براوغوردن سکا کو کلی بند ایلن دم هنوزت کو سر صحت
 یازای کزان محبوبتر باشی که بودی هنوزت تاخیر خطاب سر سودا و هوا و هووس
 معنایه در صله اضافت لامیه باز بوندیکر معنایه در و ای فعل امر مفرد مخاطب
 کل معنایه بازای کبر و کل معنایه در ایکنجی کت که دیکم در کلد بعضی ایلدک
 کجی کزان که حرف تعلیل ازان اشارتد او کجی حاله محبوبتر ادرات تفصیل جمع
 برک دیکم در باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولاسین دیکم که حرف بیان بوده
 جایزد که فعل ماضی مفرد مخاطب اوله و جایزد که ادرات زمانیه اوله محض ای
 جان الان اکی سکت صلح و سودا و هواسی واریسه یعنی صلحه میلک واریسه کبر و کل
 یعنی بیزدن نفرت ایدوب قاچغه تا کیم محبوب برک اوله سین دیکم محض
 ای جانان اکی سکت صلح سودا که اولده اولد کیدیا و یا که اولده ایدک سر صحت
 معنایه اکی سکت صلح باشی واریسه دین باشند خطا ایلمش که اندن زیاده اولماز
 حکایت یکی رازنی صاحب جمال بود در گذشت و مادر زن پیر و قوت بعلت

صدق از مجاورت او چاره ندید یکی یکی ازین طایفه گفت چه گونه در فراق
 یار عزیز گفت نادیدن زن بر من چنان دشوار نمی آید که دیدن مادر زن بعض
 نسخه ده زن صاحب جمال واقعه را ضافله قیاسه بویله اولمقدر گذشت کجری
 یعنی فوت اولدی دیمکدر مادر زن قین انا پیر فرقت بیاینه وصف مادر زن فرقت
 بونامش دیمکدر با حرف مصاحبت علت صدق لایته صدق صادق فتحی
 و کسر لایه کابین دیمکدر بعض نسخه ده بعثت کابین واقعه مجاورت مصاحبت معناه
 در و مجاورت جمله قو کشف دیمکدر چاره درمان دیمکدر چاره فعل ماضی معز
 مخاطب اوله و چایز در که ادات زمانیه اوله مخصوص ای جانان الان اگر سگ صلح
 و سواد و هوایی واریسه یعنی صلح واریسه که وکل یعنی بیزدن نوبت آید
 قاجیه تا کیم محبوبت اوله سین دیمکدر مخصوص ای جانان اگر سگ صلح شوم
 اولده اولد کیری و یا که اولده ایدک سر صلحک معناسنی اگر سگ صلح باشی واریسه
 دین باشند خطا ایلش که اندن زیاده اولماز حکایت یکی رازنی صاحب جمال
 بود در گذشت و مادر زن پیر فرقت بعثت صدق در خانه بیما ند مجاورت
 او بجان ریجیدری و بحکم صدق از مجاورت او چاره ندید یکی یکی ازین طایفه
 گفت چه گونه در فراق یار عزیز گفت نادیدن زن بر من چنان دشوار نمی آید که
 دیدن مادر زن بعض نسخه ده زن صاحب جمال واقعه را ضافله قیاسه بویله
 اولمقدر گذشت کجری یعنی فوت اولدی دیمکدر مادر زن قین انا پیر فرقت
 بیاینه وصف مادر زن فرقت بونامش دیمکدر با حرف مصاحبت علت صدق
 صادق فتحی و کسر لایه کابین دیمکدر بعض نسخه ده بعثت کابین واقعه مجاورت
 مصاحبت معناسنه در و مجاورت جمله قو کشف دیمکدر چاره درمان دیمکدر
 چاره لغت ده شا بعد درین مقام بیانده ابراهام ایلش یکی ازین طایفه یعنی اولدر
 بری دوستلردن بری دین ییلن ایش چکنه یا ضمیر خطا و هنر حرف توسل هنر خطا
 بچوندرین قابل خطاب کل ایش دشوار مشکل مخصوص بر نیک بر صاحب

307
 205

جمال خاتونی و ارایدی فوت اولدی ویر برنامش قین انا کا بین علیله یعنی سیله
 کشک خانه سنده متمکن و ثابت قالدی کشی انک مصاحبتندن جانله رنجیده
 ایدی یعنی زیاده اینجنوردی و کا بین سیله سیله اولمادن چاره کورمزدی یعنی هر
 ادا ایدی مزدی دیکندن بالضرورت سیله اولغه اختیار ایدردی اولمادن برسی بر
 کون دیدی یار عزیزک فراقندن پنجه سین اول کشی دیدی خاتونی کورمکت بکا
 اولقد کوج کلنکه اناسنی کورمکت یعنی اناسنی کورمکدن مشکل کور یعنی فراق جانا
 بکا اولقد دشوار کلنکه وصال غبار مشغول کل تباراج رفت و خار بماند کج تر باشند
 و مار بماند با حرف صله و تاراج بغما محصل کل بغما به کندی یعنی کلی دیوشور دیر
 و دیکن یزنده قالدی کجی یعنی دینه قالدم یلر و مار یزنده قالدی مشهور در که دینه
 فرق سیله نصکته بیلان تصرف ایدرم یلر بو کلام اکا کوره در دیر لر دیده بر تارک سنان
 دیدن خوشتر از روحا دوشمنان دیدن دیده دیده نلک مقدم منقول مرعید و بر تارک
 غیر مرعی تارک هر نسه نلک دپه سنده دیر لر سنانده اضافت لامیه در محصل کوزی
 دمردن او جنده یعنی دپه سنده کورمکت دوشمنلر یزینی کورمکدن خوشتر کدر یعنی بکدر
 واجبست از هزار دوست برید تا یکی دشمنست بناید دید برید مصدر معناسنه
 در تارحرف تعلیل و شمت تا غیر خطاب دید مصدر ردیدن معناسنه محصل
 بیک دوستدن کسملک واجبدر دوشمنکی کورمکیچون حاصلی بیک دوستدن کج
 کونک تا کیم بر دوشمنکی کورمیه سین دیکدر حکایت یار دارم که ایام جوانی کناد
 داشم بکوی و نظر با ماه روی در تموزی که صورتش اب دهانرا بخوشایندی
 و سمش مغز استخوان بخوشایندی از ضعیف بشریت تابافتاب هجر نیاردم الحاح
 بسایه دیواری کورم مرقب که کسی زحمت حرمتموز از من بر دای فرو نشاند ناکاه
 از تاریکی که هلدین خانه رویشای دیدم یعنی جمالی که زبان فصاحت از بیان صبا
 او عاجز بماند چنانکه در شب تاریک صبح براید یا ابرصیات از ظلمات بدراید قی
 برفاب در دست و شکر دران مرغخته و برق در امیخته ندانم که بکلاش مطی کمره

باقصره چند از گل رویش در آن چکیده فی الجمله شراب از دست نکارنیش برکنم و بخور
 و عمر گذشته از گریتم یاد دارم خاطرم ده در که حرف بیان آیام جوانی یا حرف مصدر
 گذر داشتم گذار طواردم یعنی بچردم بگویم کوی محله معناسه و یا از معناسه در و یا
 حرف وحدت و کوی کاف عربی ضمه سیله محله دیمکده یا حرف صله ماه روی و ص
 ترکیبی مقصود بود که جوان ایکن دلی محله سنه ملازمت ایدوب دوشد کجه
 جانانی پیر ایدمش تموز تنقد و زرینی اوزره یا ناک اورتی ایدر که اول اینک ا
 ادی جریانند و اورتی اینک تموز در و او و ججستک اب در که اغستسوتی پس
 تموز یا اغستسوله بیان ایلین پیلک اون ایکی اینی ییلن ایش بعض نسخده آیام تموز
 واقع را ضافله که حرف بیان رابط صفت حرور کجه ایلله اسن ایسجق بلشین ضمیر
 تموز را جعد ر آب دهاندن مراد تو کرک و اغرایریدر بخوشایندی یا حرف حکایه
 نور ردی دیمکده و الف و نون ادات تعدیه در زیر خوشیدن لاند که نور و مق
 دیمکده بخوشایندی یا زوب نون و جمیله و نون نافیه ناک فتحیله قید ایلین و محلاک
 معناسی صحیح ویره ناک قصدی خدا بیلور اچق سموم کوند و زاسن ایسجق یلدن
 ینه تموز را جعد مغز استخوان لایمه در مغز ایلک و بیستی و استخوان هزه ناک ضمه
 و اور سیله کمکده بخوشایندی یا ینه حرف تاکید و یا حرف حکایه قاینده دیمکده
 الف و نون ینه ادات تعدیه در ضعف بشریت لایمه تاب یعنی تاب آفتاب افتاب حجر
 لایمه لودر حجر لایمه تاب بونده طاقت دیمکده و هجر غایتله ایسجق زمانک کون اوت
 سنه یعنی نصف نهارینه دیر لریا و ردیم کتور مدم یعنی زیاده ایسجغه تحمل کتور مدم
 الحیا افتقال بایندن مصدر در صغنیق معناسه یا حرف صله سایه دیوار لایمه
 و یا حرف وحدت بر دیوار کولکه سنه دیمکده مترقب تفعل بایندن اسم فاعل در
 منتظر معناسه که حرف بیان گیس یا حرف وحدت زحمت حق تموز لایمه لودر تموز
 ایسجق زحمتی ببردایی با حرف مصاحبت برد آب صوف صوف و یا حرف وحدت
 فزودات تاکید نشاند فعل مضارع مغز غایب صونیده دیمکده زیر انشاندن

مشترک را بخ دیگمه که صویدر مکتبینه ناکاه قجاة دیما که تاریکی دهلیز خانه
 لامیه لودر تاریکی قراکلی یا حرف مصدر و همزه اضافت ایچی کلمشدر دین
 افرا ایلمشلر دکر بونده هزه یوقدر دهلیز صوقا قیوسیله او قیوسنک ارا لغزدر
 خانه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل روشنایی براید نلق یعنی جمال یا حرف
 وحدت بعض نسخه ده یعنی عبارتی یوقدر بس جمال بدلد روشنایدن که
 حرف رابط صفت زبان فصاحت بیانیته در بیان صاحت ده بویه در صاحت جمال
 و حسن معناسنه در بر اید طلوع ایلیه دیما که بدراید پیقه دیما که قدیمی یا حرف
 وحدت برف اب فانک سکونیه قاری صودیما که ترکیبی مزجی قیلندند در صف
 ترکیبی دینار خطادیمشلمطیب اسم مفعول لغت فعل با بندن کوزل قوقلمشیمکدر یا
 حرف عطف قطره چند بیانیته و یا حرف اضافتینه حکم اولمیه و یا حرف وحدت هزه
 حرف توسل اوله بر اولید در اضافتدن و چکیده بونده طاموشش معناسنه در دست
 نکاری بیانیته لغتده منقش دیما که پس حقیقتنه محمول اولور سر شری کون نسف
 جنسی اولوق کورت واک کوزل و مقبول الدن عبارت ایسه محبوب جنسی اولوق ممکندر
 بر کوفتم قادردم یعنی ادم بعض نسخه ده بستم واقعدر فعل ماضی منکام و خدا ادم
 دیما که بخوردم بونده ایچدم دیما که از سر کوفتم باشند طوتدم دیما که یعنی استیاف
 ایلدم **لک** یاد مده در کم جوانلق زماننده بر محله یه ملازمت ایدرم یعنی بر
 ده جوان سوردم داخی محله سنه واروبانی سیر ایدرم یعنی جمال باهما اینه نظر ایدرم
 دم برتموز آینه که انک حرور یا آب دهانی کمال حرارتندن تور و درک و سموی
 کسیک ایلکینی زیاده ایسیجفندن قینادر دیا ضعف بشریتندن هجرا فتابنه طافت
 کوره مدم بس بر دیوارک سایه سنه صغدم یعنی پناه ایلدم مترقب و منتظر اولدوم
 که بر کسبه تموز حرارتی و شدت زحمتی بندن بر صوف صویدر هزه از اله ایلیه
 ناکاه براوت دهلیز یا قراکلفندن بر آید ناک کوردم یعنی بر جمال که زبان فصاحت
 انک کوزل لکمی و حسنی بیاندن عاجز قالور شویله که قراکلی کچه ده صبح طلوع ایلیه

وایا حیات ظلماتن چیقوب ظاهر اوله بر قیج قاری صوالده واکاشکرد و کیش حاصله
قاری شکر شربتند عبارتد و عرقله قارشده شرب یعنی کل صوبیا قمش بلزم شرب نفس
امرده کلا بیله حی مطبایلش یوقسه زمان ایسیج غنندن بر ییجه قطره یوزکی کولندنجی
اکا طامز شرب ایدکی حاصله کلام شرای انک دست بکار بینیدن الدم و ایچیدم و کچمش
عمرینه باشند طوتم یعنی تازه عمر کب ایلدم بیت ظلمات بقلی لایکاد بیغه رش
الذلال ولوشرب جورا ظلمات الف مقصوره عطش وزنی معناسنه یا حرف عطف مقدر
حاصل کلمه سنه متعلق قلبی یا ضمیر متکلم متعلق و متعلق اعرابن محلا مرفوع خبر مبتدا در
ظلمات در و ظلمات نکه موضوعه در تقدیر ظلمات شدید ندر لایکاد افعال مقایره دند و قی
اولماز دیمکد بیغه فعل مضارع مزد مکرر غایب در افعال بایندن و ضمیر مکرر ظلمات راجعه
یزبله دیمکد یعنی تسکین ایدوب کیدر مزدیمکد رشفالذلال لامیه یعنی مصداق
مفعولیه اضافتید رشفالذلال فحی و شیک سکونبله بر سنه صور مقدر مثلاً انجیر و ابرق
صور مق کی رشفالظما مرفوع بیغه فاعلید رشنی سر نپد یله بیان ایلین رشله شی
فرق ایلن ایش و لوادات وصل لایکاد به شرب فعل ماضی نفس متکلم و حده در علم با
بحور جمع مجرد رد کزلیمکد محصول قلبیه بر عظیم و شدید عطش یعنی تشنه
لک حاصله رای سونیدوب ازاله ایلکه یعنی کسر ایلکه قریب اولماز حاصل اول
عطش بندن کیدر مکمل دکل صافی صوبیا صوره صوره ایچک صافی صون دکر
ایچشم عطش کسر ایلیر شی تعین ایلدکی زیر صوبیا صوره صوره ایچک صون لای قند
اغندر نکه ضرب المثلده وارد رالرشفالنتع دیو یعنی صوره صوره ایچک عطشی
ارتق کسر ایدریمکد قطعه خرمان فرخنده طالع را که چشم بر چنین روی اوقد
هر بامداد خرّم خای معجه نک ضیله و رای مهله نک فحیله و تشدید یله شادون
دیمکد فرخنده فانک خانک فتحه لر یله مبارک دیمکد طالعله و صفت کیدر خرّم و شاد
معناسنه اولدو غنی تدیرجه را حرف زاید اولور اما معنای مصدریت متضمن اولسه
را حرف تخصیص اولور که حرف رابط صفت چشم مصراع ثانیه مرهوند تدیری

در ضرورت وزن ایچو خذف ایصال اولدی چشمک میی ضرورت وزن ایچو تلفظ اولماز
دینار ذاید سولیشلر اوقات و اوله دوشه دیمکده بامداد بونده صبح معناسه در صبح
سعادت و سرور اول مبارک و قوتلی طالع کیمسه نکدر که انک چشمی بوخلین روبه دوشه
هر صبح یعنی دولت و سرور هر صبح یوزینی کورنکسر و یوزینه باقنکده مست می بیدار
کودنیم شب مست ساقی روز محشر بامداد مستی لایمه در بیدار بای عربک کیمسه
او تانق دیمکده نیم شب اضافت فی معناسه در نصفه اللیله دیمکده مست ساقی قنار
لایمه در روز محشره بویله در بامداد برته دیمکده صبح شرابک مستی یعنی خمره
سر خوش اولان نصفه اللیله بیدار اولوب یعنی هشیار اولوب و سر خوشن آیلر اما ساقینک
مستی محشر کوننده طکله یعنی محشر کوننک صبحی آیلر حکایت سالی سلطان محمود خوارزم
شاه با خطای برای مصلحتی صلح اختیار کرن بجامع کاشغرم رامدم پیری دیدم در خوبی
بغایت اعتدال و نهایت جمال چنانکه در مثال او گفته اند سالی با حرف وحدت محمود
خوارزم شاه بیانیه دیوار اول سلطان محمود در که هلاکویله محاربه ایدوبانده شهید اول
اولدی با حرف مع خطادن مضاف محذوفه ملک خطار دیمکده اول زنا خطا و ختن
کافرستان ایدی خطای فتح خایله در کمر خایله خطار در برای مصلحتی لایمه در بر مصلحت
ایچون دیمکده بولکام جواب و سوال مقتدر رکانه سوال کلدی که اسلام پادشاهی نه
ضرورت ایچون کافله صلح اختیار ایلک جوابی برای مصلحتی دقت بر صلح کرم کشف
اولی اختیار ثانیسی اول زمانده حضرت شیخ سلطان محمود ک استادی و صاحبی
ایمش و بوشینک سیاحتی زمانی ایمش پسر حضرت شیخی خطا پادشاهنه ایلچلک طریقه
ارسال ایدر کاشغرتوستان شهر لرند برینک اسمیدر که طایفه نقس بنده یه دن حضرت
سعد الدینک شهریدر که حضرت مولانا جامی نلک پیر ارشادیدر و فرارینک برینی
حضرت ملا یزید ویرمش و برینی بر شحات صاحبی صنی یه ویرمش قدس الله ارواحهم
پیری یا حرف وحدت با حرف ظرف غایت اعتدال و نهایت جمال لایمه لورده صبح
برینه سلطان محمود خوارزم شاه خطا ملکینک پادشاهیله بر مصلحتی ایچون مصلحتی صبح

ایله یلر یعنی بنی خطایه ارسال ایلدی که ارا رنجی اصلاح ایلیم کا شعر شریک بر اولور جا
وارد که مشهور عالم اول شهره واروب قوندقه اول جامعک سرنه واروب کیرم بی
کوردم اول جامعه کی زکده غایت عتدالده و نهایت جماله شوبله که انک مثالده د
دیشلدن نظم معلت همه شوخی و دلبریا آموخت جفا و ناز و عتاب و ستمگری آموخت
معلم مبتدا و تالی ضمیر معاده آموخته مقید در ضمیر منسوب متصل معناسه شوخ
بولک کی بر لوده ایسی حق قلی دیکر مطوع معناسه و یا حرف مصدر لری یا سیده
بوله در آموخت فعل ماضی مفرد غایب مقیدیا او کندی دیکر خبر مبتدا در عتاب مفاعله
باینده مصدر ثانی قافیه و از اریق معناسه در ستم سینک کسر بیه ظلم معناسه در
و کرات فاعل در جی معناسه کردن مختلفه و یا حرف مصدر آموخت عزا و له
محصول معلک سکا شو خلق و دلبرک او کندی یعنی سکا همان بونلری او قوت
جفا دخی نازه دخی ظالمک او کندی در ستم همان بونلری ایلدی و جایز در که بوا یکی فعل
معنا یا استغرای متضمن اوله یعنی همان بونلری او کندی هیچ بیچاره عسافه رحمت
او کندی اوله من آدمی بچنین شکل و خوی قند و روش ندیده ام مکی این شیوه
از لری آموخت بونده آموخت فعل لازم و ایکی سابقه متعرجی ایدی یعنی شتر
لازمه متعرجی بیننده روش اسم مصدر در بوریش معافه مکر کانه معناسه
محصول شیخ حضرت لری خطاب با غیبه التفای ایدوب سور بن نوع بنی آدمی بچنین
شکل و خوی و قدر و ش و اسلوبله کور مشم پس کانه بوناز و شبوه پریدن او کی نمشد
یعنی آیدیه اولیج پریدن او کی نمشد بیتلر اولده نظم رینه رباعی یا زلر نظم عجده
عجب متصرفلر در مقدمه مخور محشری در دست همی خوانند ضرب زید عمر او کان المتقد
عمر کتم ای سپر خوارزم و خطا صلح کی دند و زنجاید و عمر و را هچنان خصوص باقیست
جندیده و مولدم پرسید کتم خال شیراز کتم از سخنان سعدی چه داری کتم مقدمه
مخولامیه و ز محشری به اضافه بوبله در نقد لری محمود و محشری در مقدمه در
مراد متن انون جدر ز محشر خوارزم ناحیه سنده بر کویک اسیدر که کشاف صاهی

که

اول گوید ندر اسمی محمود در و ز محشر ناک و بیست فتحه لریله صفت نسبی سیدر همی خوانند
او نور دیکه دیکه ضرب زید عمر از به عروبی ضرب ایلدی و کان المتعدی یعنی اوریش
عمر و ایلدی عرو را اذات تخصیص همچنان اخیلین دیکه یعنی اولکی کی حصوت باقیست
بو کلام استغرای متضمن در خصوصیتی باقیمید دیکه مولد اسم مکان در مجلس کی چه
داری ناک وارد دیکه تکسب ترکیب مذکور پیرت ز محشری به منسوب بخود
سیالنده ایلدی او نور ضرب زید عرو و یا ضرب ایلدی حال بوکه متعدی و مضروب عرو
اولدی اندن بو ترکیبی ایشده بجه دیدم ای پسر خوار زخم و خطا صلح ایلد یار و زید
خصوصی عین الاول باقیمید پسر بسوزدن کولدی و مولد صورت بجا دیدم خال
شیر از دیکه سعدی سوز لرندن ناک وارد دیدم قطعه بلیت بخوی بصول مفا
علی کزیدی فی مقابله الامر بلیت فعل ماضی متکام و صده بنی للمفعول بفرایند ناقص
واویندن مبتلا اولدم دیکه با حرف صله بلیت به متعلق بخوی نونک فتحی و ناک
سکونیه یای نسبتله اسم منسوب به تقدیری بحبوب بخوی دیکه بصول فعل مضارع
مفرد مذکر غایب بفرایند اجوف و اویندن جمله و هجوم ایدر دیکه فاعلی تحتیه
ند راجع ضمیر در جمله فعلیه اعرابدن محلا مجرور صفت بخویدر مضافا مفاعله با بندن
اسم فاعله بصول فاعلندن حال اولغله منصوب اولمش علی جار مجرور بصول به و یا
مضافا کلمه سنه متعلقدر کزید کاف بحمله مثل معنانه محلا منصوب مصدر
مخذوفه صفتدر تقدیری بصول صوله مثل صوله زیدی فی مقابله الامر بصول
برخی اوقی بحی محبوبه مبتلا اولدم که بکا جمله و هجوم ایدر غضناک اولدی غی حاله
یاخو بکا غضله اولدی غی حاله جمله و هجوم ایدر زیدک عرو مقابله سنده جمله
و هجومی کی علی جریدیل برقع راسته و هل یستقیم الرقع من عامل الجر علی حرف جر
مجرور در علی ایله و ذیل اضافله علی مجرور بیه محلا منصوب حالدر لیس برقع فاعلند
که بخویدر ضرورت و زینچون مقدم اولمش در رأس لفظا منصوب مفعول برقع در و غیر
کینه بخویدر راجع در و اوجوف ابتدا هل استغرام یستقیم فعل مضارع مفرد مذکر غایبدر

استفعال باینده الرفع لفظ مرفوع فاعلید مراد اقسام اعرابین اولان رفود رایهام
طریقيله من حرف جر یستقیم به متعلق عامل جراسم فاعلت مفعولنه اضافتید بومصل
استفهام انکاری طریقيله واقعه وایهام لطیفی مشتمل فتدبر مخصص یعنی مذکور بخوبی
یور و و گده باشی قالدر منانکین چکی اولد و حتی حالده یعنی کیمسه یه اعتبار و التفتا
ایلز بل که بردانه تکبر و ناز و شیوه ایله انکین چکرت یعنی سوریه و سور کلیه رت کیده
که متکبر اولان محبوب لرت عادتید معلوم اولم که اکابر ناسک انکاری یعنی لباسی اوزون
اولو دیر اولون لباس ایدنمک قدرت لری وارد راما قرانک اوزون اولماز قصه اولو
زیرا اوزون لباس چمنکه و سعت لری اولماز پس جرنیل و سعتدن و اکابر کدن کنا
یتد نکه حضرت شیخ بوستانده یسور بیت بساتن عیشان تلخی چشان که درخله
باشند امن کشان و عامل جزدن هرگز رفع مستقیم اولور و یعنی رفع عملین ایلین
عوامل غیرید و جرنی ایلین غیر پس عامل جاردن رفع علی راست دکل بو کلام
منصف جانبدن نحو کجا چون ایچون اعتبارد یعنی انکین چکرت تکبرانه ناز و شیوه
ایله یورد که باشین قالدر و بکیمسه یه اعتبار و التفتات ایلدوکنه حاصلی عامل جار
رافع اولماز لختی باندیشه فرو رفت غالب اشعار اودرین زمین بزبان فارسیست
اکی بکوی بغرم نزدیکتر باشد کلم الناس علی قدر عقولهم گفت لخت بونده پاره معانی
در و یا حرف وحدت بر پاره دیمکد با حرف صله اندیشه بونده فکر معناسنه در فرو
یاندی و طال دی معناسنه در زیر رفت فرو ایله مستعمل اولد قد بومعانی متضمن
اولور غالب اشعار اولامیه لردر غالب بونده اکثر معناسنه در دین زمین بوبرده یعنی
دیاد کاشغره اکی بکوی یعنی اکی بخوابی بغرم با حرف صله کلم فعل امر مزید مذکر مخاطب
تفصیل باینده سوبله دیمکد الناس لفظ منصوب مفعولید علی حرف جر کلمه متعلق
قدر عقول مصدر ل فاعلنه اضافتید و ضمیره اضافت لامیه در مخصص بن بوی اکی
عربی بیتي او قویجه بر پاره فکر طال دی و دیدی سعدینک اکثر و اغلب اشعار عربی
بود یارده زبان فارسیله در اکی فارسی شعری او قورسلک فرمه یقیز یقیز اولورننه

که حضرت محمد صلی الله تعالی علیه وسلم بیورش ناسه یعنی خلقه عقلی مقدار خجسته
 سوله یعنی کلامی سوزی سوله دیکه بنده دیدم مشوقا طبع ترانا هوس خوش شد
 صورت عقل از دل ما محو شد طبع تو لایه و رادات تخصیص تا حرف ابتدا در زمانه ده
 مذکبی عربیده هوسا نحو صدرت مفعولنه اضافتیه صورت عقل باینه دل مالایه
 محو شد زیر ابو علم معقولانه و سماهی سیایی قیاسدن زیاده در و کثرتندن ضبط و اطه
 سی جز امتناعده در و ابو علمه اقوال علما نامعدود و اختلافات مشایخ نامحدود
 و بیورد و عجا کلام کلام مجازی اولمقدده جایز یعنی حقیقی اولیوب ادعایی اوله قائل پس در
 اغیار دن او قود و عجب صورت عقل محو اولدی دینار مقامه مناسب علی سق ایلیمش
مخصوص ای جانان اول زماندن بری که سنت طبعک نحو هوسی اولدی یعنی
 طبیعتک علم نحو هوس ایدوب میل ایدالی بیزم کو کلندن عقل صورتی محو اولدی
 یعنی کو کلندن عقل ایل اولدی زیر مسایلی چوق و سراسیه نازک مزاج حفظند
 زجت چکر سین پس بخیا زیاده اجد یغزندن لایعقل اولمش ای عشاق بدام تو صیده
 مابنوشغول و تو با عمر وزید ای حرف ندانمادیا محذوف ای جانان دیکه دل عشاق
 لایه و مقصود بالنداپس نادیا محذوفه صفت طو تانلر بواسطه الدن ذره دکلو آگاه
 دکلو ایش با حرف صله دام تو لایه صیده برونه مصیده معناسنه در یعنی مصدرک
 مفعول معناسنه در شکار دیکه بتو با حرف صله و با حرف مصاحبت با عمر و یاسیده بویه
 در **مخصوص** ای جانان عشاقک کو کلی سنت طو نا غلکه شکار در یعنی عشاقک کو کار
 هب ضبط که المش سین بیز سکا مشغولیز سن عمر وزیده یعنی بیز سنکه مقیدایز سن
 اغیار ایله مصرع ثانیده ابراهام وارد رتا مثل تدبیر بامدادان که عزم سفر مصحح شد مکن
 کسی از کار و اینان گفته بودش که فزان سعدیست دیدم که دوان آمد و تلافی کرد
 و بروداع تاسف خورد که چندین روز چو ناکفیتی که منم تاشکر قدوم بزرگان را
 بخدمت میان بسیجی بامدادان یعنی مصاحبت واقع اولان کونک ایرته سی دیکه
 و یا مطلق ایرته که حرف رابط صفت غم سفر مصدرک مفعولنه اضافتیه مصمم

تفعل باین اسم مفعول امر میگوید میگوید از حرف تبین گفته بودش پسر
دیش ایش میگوید که حرف بیان فلان یعنی سنکله دون صاحبنایدن سعدید دیش
کورم که حرف بیان دوان صفت مشبهه در دویدن بله رک میگوید تالطف ملایمت
میگوید وداع واول فتحیله بونده فراق مراد در چندین روز بوقدر کون میگوید چل
نچون میگوید نکیتی فعل فنی مستقبل مفرد مخاطب که منم یعنی سعدی بزم دیو یا حرف تعلیل
شکی قدم بزرگان لامیه لود ورا ادا ت تعلیل بخدمت با حرف بستی یا حرف حکایت
مخصوص ایرته سی که عزم سفر مقرر اولی میگوید کاروان دن یعنی بولد اشلر بمن دن
بر کیمیه مذکور پسر دیش نچون که اشته بوسعدید کورم بله رک با نه کلدی
وتالطف ایدوب ملایمت کوستردی ووداغه و فراقه تأسف یوب غصه چکدی که
بوقدر کون که بوشهرده اقامت ایدوب اکلندر نچون دیم رک که بن سعدی بزم تا کیم
اولور کلمه سی شکرانه نچون خدمه بیل غلبیدم بستی یا سینه حرف تمیزی دین معنا
بیلز ایش حضرت شیخ با مدادان بیورد و غله چندین روز بیورد و بجای بیننده ظا
منافات اکلور تامل تدبیر مصراع با وجودت زمن اواز نیامد که منم **مطلوع سنک**
وجود کله بندن اواز کلمه یک بن سعدی بزم حاصلی سنک فتکده عقلی حیرت الی
شویه کم کند و بجای بزد و کم کند بنم دیم کله مالک اولمادم بومصراع ت تعلیلند زیر ایلد
محو اولور کنشک طلوعی فتده دین مناسبترین سولیش کفناچه شود که درین بقعه
چند روز براسایی تا از خدمت مستغفیر سویم گفتیم نتوانم که بحکم این حکایت بقعه دن
مراد شهرک اشقر در بر حرف تاکید اسایی فعل مضارع مفرد مخاطب در راحت و له سین
یعنی بیکانه سین تا حرف تعلیل از خدمت بعض نسخه ده بخدمت واقعه مال
بر در **مخصوص** پسر دیم که نه اولور که یود یارده برنچه کون اسایش ایلست تا کیم
خدمت شریفین مستغفیر اولیرت بن دیم قادر دکلم بوحکایه سبیله مشو یا بزرگی
دیم اندر کوهساری قناعت کرده از دنیا بغاری بزرگی یا حرف وحدت دید
مقدم مفعولیدر کوهسار طالعق دیم که میرا سار مبالغه افاده ایدر بغاری یا

هنگ

706

با حرف ظرف غار مغاره و با حرف و حدت محصول بر طاغده بر اولو کمیسه کوردم دنیا و ما
 فیهاسندن اعراض و فراغتایدوب بر مغاره ده قناعتایدوب او توشن چراکتم بشهر
 اندر نیایی که بار بند از دل بر کشایی چراکتم تقدیر کیا کتم چرا در ضرورت وزن ایچون
 قلب مکان ایلدی بشهر با حرف صله اندرانی تاکید ایدر نیایی فعل نفی مستقبل محظ
 کلمن سین دیمکده که حرف تعلیل بار بند بیانه در اکثر نسخ ده بویله واقعه و اقل قلیل
 باری با یله واقعه و بونک ایلله فریفته اولوب معناسینی بر کره کوکلن بند کی چوزده سین
 یعنی غمی دفع ایده سین دین ایکی وجهله خطا ایلش باری که معناسنه اخذ ایلشده
 و بند کی غم معناسنه بونده خود باردن مراد یو کدر و بنددن اکل و شرب و سایر لوازم
 انسانیته در و بند قید معناسنه اولدوغنه بر کشایی دلیل واضحده بر حرف تاکید کشایی
 فعل مضارع مزد مخاطبا چاسین دیمکده محصول دیدم شهره شیچو کلمن سین تا کیم
 قید اخراجات یو کخی کوکلن اچاسین یعنی ازاله و دفع ایلله سین بکفت انجا
 بری رویان نغزند چو کل بسیار شد پیلان بلغزند بری رویا وصف ترکیبده الف
 و نون ادات جمعده نغز کو کجک یعنی ای معناسنه بونده کوزلور مراد در کل کاف عجمه
 کسر یله بلجق در بلغزند فعل مضارع جمع غایبده طایز لردیمکده محصول مغاره
 تشبیه شیچو شهره کلمن سین دیمکده دیدی انده کوزل بری رولر وارد دکه بری بولین
 چیقار لر مصرع ثانی مقام تعلیلده در یعنی چونکه بالچق چوق اوله فیلا لالته طابن
 اشترکی زیر بغلی اولماز یعنی هر قدر که عابد و زاهد ایلسه ده کوزلر چوق اولججه
 بی اختیار کوکل میل ایدر این بکتم و بوسه بر سر و رویا هم دیکن ادم و داع کو دیم
 هم دیکن بری بر نیک دیمکده بعض نسخده ده هم دیکن برینه یکت دیکن واقعه در
 مال بردر محصول بر بیتلری سولیم یعنی او قوم و بری بر نیک باشنی و یو
 زنی او پدک و وداع ایلدک یعنی ابریشدک مشغی بوسه دادن برویادوست
 چه سود هم دران لحظه کردنش پیدرود لحظه بونده ساعت معناسنه در کردنش
 شین دوسته راجع در پیدرود بای عجله استعمال ایدر عجم و رومیلر بای عربیله

اسلمك معنائه عرجه تحت دبر مثل سفره كيدن كشيده سني خدايه امر لطف ديكمه
 ويرينه قلانه بويله ديوب شاه واسن قال ديكمه پدرو دبر مخلص دوستك رجا
 نانك روينه بوسه ويرمك يعني كيدنه جلت زمانه يوزن او پيك نه فائده وهم اول وقت
 اني پدرو دايملت يعني اسلمك نه فائده زيرا تاثيرالم ومخت فراق كنه باقيد تحت
 ودرودله منافع اولماز سيب كوفي وداع باران كود روي ازين ينه سرخ وزان
 سوزد سبينك كسريله الماد كويي كانه معنائه دروداع توديع معنائه اسمره
 سلام تسليم معنائه وكلام تكليم معنائه اولدو غي كجي بارانه اضافتي مصدرك مفعولنه
 اضافتيد روي تقدير روي رويش در ازين ينه ازين سود يمكه سرخ تقدير روي خست
 در زان سواول جانبدن زرد يعني زرد ست در مخلص الماكي يكمه بارانه توديع
 ايلدي يعني دوستلردن مجبور و مزوق اولدي كبروزينك بر جاني قزل و اول
 بر جاني صاريد يعني فراق المندن نصف زرد اولمش حاصل اش عشقه نصف
 قزمش والم ومخت فراقله نصف صار رشت معلوم اولكمه ازين و ازان بيننده تقابل
 اولدو غي اذات تعليل اعتبار ايلمش لاجل معنائه بونده سولفظنه نصف معناسني
 ويرمك مجازاد مشوكا بيرينه بوقطعه نك ابياتي اولنده بيت يازان سرهوايلمش
 ان لم امت يوم الوداع تاسفا لا تحبوني في المودة منصفنا ان حرف شرط امت فعل
 مجرور مطلق وحده در مات يموت دن يعني نصر بابنك اجوف و اويسندن اولمزم يمكه
 يوم ظرف زماندرو داعه اضافتي في معنائه دروداع و اولك فحيله سابقا ذكر
 اولان كي در اما و اولك كسريله مفاعله بابنك مصدر ثاني سندر تاسف تفعّل بابندن
 مصدر در انتصابي تميز لغله و يا حاليله در متاسفا تقدير نه در لا تحبوني افعل نه
 جمع مذكر مخاطب علم بابندن حرف وقايد و ياخير منصوب متصل مفعول في المودة
 جار مجرور منصفه متعلق در منصف اسم فاعله افعال بابندن تحبونيك مفعول
 ثابته در مخلص وداع جانان كونده غم و غصه جهندن اكي اولمزم سم يعني
 فراق جانان غمناك اولوب اولمزم تحت و مودته بني متصف يعني اهل انصاف

20

حساب ایلک حاصلی بنی عاشق ظن ایلیمک و عشق جانانده بک صادق دیمک بیت
 حضرت سنجک بر غزلتک مطلبعدرو مابعدی اوقت راحیتی بارض مودع و بکیت
 حتی ان بالمت الموقفا من مات لا یتکوا علیه ترجما و اکبوا الحی فارقا المنا لفا حکایت
 خرقة پوشی در کاروان حجاز همراه مابود یکی از امرای عرب مرا و اصدد یار بخشید
 بود تا نفقه عیال کند ناگاه دزدان خفاجه بر کاروان زدند و پالت بردند باز
 کریمه و زاری کردن گرفتند و فریادی فایده خواندن خرقة پوشش و صف ترکیب
 و یاحرف و صدم بر خرقة کچی یعنی بر فقیر کاروان حجاز لایمه حجاز دزدان مراد مکه
 در بوندن غریب بوکتا بد برایکی برده بویله بیور شدند هله لایمه امرایک جمعیه
 بت معاشه عرب اضافه اضافت لایمه در مرهونک کچی بر رده ادات مغفول اولان را حی تاکید
 ایدر تا حرف تعلیل نفقه عیال عینک کسر لایه جمع عمل در عینک فتحی و بای شده
 کسر لایه فقیر می کند دزدان خفاجه خنجر حاصل میلدیمک در خانک فتحی و جیم معجه
 ایله بنی عامردن بر قبيله اسمیدر پالت ببردند جمیع مالکی الدیلر هیچ نسنه قوادیل
 دیمک ~~مخصوص~~ بر خرقة پوش فقیر کاروان حجاز ده بیزه یولماش اولدی عرب
 بکلوندن بریسی بو فقره یوزالتق بغشلیک یا کیم اهل و عیاله نفقه ایلله ناگا خفا
 حرامیلری کاروانی اوردیلر یعنی قافله بصدیلر و جمیع ماملکی الدیلر هیچ نسنه
 قوادیلر باز رکافی کریمه و زاری یعنی ناله و فغان ایلیمک باشلدیلر و بی فایده
 فریاد اوقومغه باشلدیلر یعنی ایلدیلر بیت کر تضرع کنی و کفریاد دزد زرباز پس
 نخواهد داد تضرع تنقل بایندن مصدرم رزار یلق ایلیمک معاشه دزد مبتدا
 نخواهد داد خبری و زربخت مغفول و باز پس اصله باز پس ایدی عطف
 تفسیری طریقله صکره ترکیب ایدوب باز پس دیدیلر معاشه کبر و صکره دین
 استمالدن آگاه دکل امیش ~~مخصوص~~ خطاب عام طریقله بیور را کر تضرع و اکفریاد
 ایدر سگ حراجی التوفی کروی ویر میسردردیمکد ماکران درویش که برقرار خو مانده
 بود و غیر درویشا مد که گفتم مکن معلوم تر ایندند گفت بلی بردند ولیکن مرا با ات

چندان الفی بنود که بمفارقت آن هسته دل باشم الفی یا حرف تنکیر **ک** جمع اهل قافله
 فریاد و فغان ایلدیر الا اول درویش که کنجی قراری و ثباتی اوزره قالمشیدیا و اکاهی
 وجهله تغیر کلمشیدیا دیدم مکر اول سنک معلومی المادیر اوله دیدی بلی ایلر اما
 بنم اکا اولقده لغت و محبتیم یوغیدری که انک مفارقتی سببیه هسته دل اولام بیت
 نیاید بسن اندر چیز و کس دل که دل برداشتن کار بیت مشکل نیاید فعل نفی مستقبل
 کو کمزدیم که دانند اذات صله چیز استیان عبارت در کس انساندن که حرف تعلیل کاری
 یا حرف وحدت مشکل کاره **صفت** **مخصوص** نسنه یه و کسبه یه کوکل بعلق کو کمن یعنی
 هیچ برشیه تعلق قلب جایز دل زیر اندن کوکل فالدریق مشکل ایشدر چیزی که اضافه
 ایلین کفتم موافق حال مستانچه تو کفنی که مراد عهد جوانی با جوانی اتفاق **ک**
 بود و صدق مودت بمشایبی که قبله چشم جمال او بودی و سرمایه عمر وصال او **مخصوص**
 درویش حالی بیان اید بنجه بن درویشه دیدم اول نسنه که سن سولیم بنم حاله **موسر**
 که بنم جوانلق زماننده بر جوانله اتفاق اختلاطم و ارایدی و صدق مودت تم بورته **ک** که کوز
 قبله سی انک جمالی ایدی دخی عمرک سود و سرمایه سی انک و صالی قطعه مکر ملائکه
 آسمان و کرته بشر بحسن صورت او در زنجی نخواهد بود مکر یونک کبی برلده ترجی **مستند**
 مستظمن اولور و کرنه الامعسانه بشر مطاع ثابینه موهوند **بجسن** با حرف مصاحبت
 صورت او اضافلری لامیه در زنجی دن نون تا کید ضرورت و زنجی حذف اولمشدر
 زیرا در حروف معناسنه در و یا حرف نسبت و نون حرف تاکید نسبت و ارض بارد بالطبع
 اولدو **نحو** اکا زمین اسم ایلدیر فاحفظ **مخصوص** مکر اسمانده ملائکه انک حسن صوت
 اوله والا بر یوزنده بشر انک حسن صورتیه اولیسر بکلده یعنی اکا مشابه و نظیر مکر فلکده
 ملک اوله یوقه بر یوزنده اکا مشابه بشر اولماز بدو سیتی که حرامست بعد از وصیت
 که هیچ نطفه جواد می نخواهد بود بدو سیتی یا حرف قسم و یا حرف قسم و یا حرف وحدت
 و یا حرف مصدر که حرف رابط صفت و یا حرف بیان حرامست مقدم خبر و محبت مؤخر مبتدا
 که حرف بیان نطفه بونده ارك صوبه دیر اما منی **مخصوص** **مخصوص** بدو سیت حیچون

انجلیں دوست که اندر نیکو بر غیر دوست له صحبت حل مدد که هیچ بر آدم نطنه سی
 اند که بی ادبی اولی سر رد و سستی حرف مصدر اولجہ مصرع ثابته که حرف تعلیل اولو
 غفلت اولنیه ناکاه پای وجودش بکل اجل فرورفت و دود فراق از دود دمانش
 برآمد روزها بر سر خاکش مجاورت کرم و از جمله بیزها که در فراق او کفتم این بود پای
 وجود بیانیہ با حرف صله کل اجل ہ بیانہ فرورفت بانڈی دیکہ دود فراق بیانیہ
 دودمان قوم و قبیلہ دیکہ بر حرف استعلا سر خاک مقبرہ اوچی دیکہ مجاورت مغا
 یابندن مصدر در قوشعلاق معانہ اما بوندہ ملزمت و مداومت مراد در جملہ بیہا
 لایہ در کہ حرف رابط صفت محصور ناکاه مذکور جوانک پای وجود کل اجلہ
 بانڈی و فراق دو توفی قوم قبیلہ سندن قالمتی یعنی مائین چکہ یلر بندہ پنچہ زمان
 مقبرہ سی او چندہ مجاور و ملازم اولدم اندک فراقندن سولید و کم انیانندن بونلر بعضی
 در قطعہ کاش کات روز کہ در پای توشہ خار اجل دست کینی بزیدی تیغ ہلاکم
 بر سر کاش کاشکی معانہ در کہ حرف بیان آن روز اول کون دیکہ در کہ حرف رابط
 صفت در حرف صله پای تولایہ شد رفت معانہ در خار اجل بیانیہ دست کینی
 لایہ در مجاز از بزیدی حکایت حال ماضی او را دیدی دیکہ تیغ ہلاک بیانیہ در مجاز
 میم متکلم معنادہ سر مقتید در محصور کاشکی اول کون کہ سنک ایاغکہ کندی یعنی
 بانڈی اجل دیکینی دست کینی باشمہ ہلاک یعنی او را و دیدی یعنی نہ اولیکہ سن
 اولدکہ بندہ ہلاک اولوب کیدیم تادین روز جهان بی توندیدی جسم این
 منم بر سر خاک تو کہ خاکم بر سر تاحرف تعلیل جهان ندیدی کانت مفعول مرجعہ و بی
 تو غیر مرجی و جسم فاعلی این بوندہ ابشتہ معانہ اسم اشارتد بر سر خاک تولایہ
 لر در کہ حرف تمی خاکم بر سر میم متکلم معنادہ سر مقتید در دعاء علیہ در طلاق باشمہ
 دیکہ محصور نولیدی بن ہلاک اولیدیم تا کیم بوکوندہ جہانی سن سیز کوزم
 کو میسیدی ایشہ بنم سنک مقبرک او چندہ کہ طلاق باشمہ یعنی طلاق باشمہ اولسون
 دیکہ جہانہ جانانش قالدوغنہ کندویہ بد دعا ایدہ قطعہ انکم قرارش نکر فی

و خواب تا کل و سرین نشانند که نخست آنکه اصلند انکس که در کس خذفان
طریقته ترک اولوب کرینه قایم اولوب حرفتین استیته دوندی قرارش مصدر
فاعله اضافتی در و ضمیر که به راجعه جیبه ارجاع ایستند که در حذف احوال
احوالی یلزلایش بکرفت یا حرف حکایه طوتمزدی دیمکد فاعلی تحتند که به راجع
ضمیر و منفعلی قرار و خوابد راما فاعلی تحتند قراره راجع ضمیر و منفعلی مذکور
شین ضمیری طوتمانر عجب بریشان سولیشار ظاهر بود که علوم عربیده مطالع
لری بویله اولسه کولت غراب بونده در که استقامت اوزره مضایره نک واد یخی
بعضی فهم ایده میوب تعرض ایلمسی و در خواب قراره معطوفه او یقودیمکد تا
حرف توقیت نشانند که فعل فی حکایت حال ماضی صمیمیدی تحت اول محض
اول جانانکه قرار و خواب طوتمزدی یعنی قرارا یلزدی و او یقودیمکد ماد که
اول دوشکینه کل و سرین صمیمیدی کوش کیتی کل رویش بر خیت خارینان
بر سر خاکس برت کوش اسم مصدر کتیبه اضافتی لامیه در کرم شدن مراد تغیر
و تبدل در کل روی بیانه خارین دیکن او جانی که کلین دیر لکل او جاغنه حاصلی
شکلکون و کورکدن کنایتد و الف و نون ادات جمعه شد و ذابندن ریب مراد
اولدقه بنی مضاف ایدلر و بن خار دیر لیر پس بونده دیکن دیلری دینلر اصطلا
اکاه دکلرایش با حرف تاکید رست رانک ضمیمه بندیدیمکد محض فرائشه
کل و سرین صمیمیده او یوماینک شدیدی کوش کوش کیتی و تغیر و تبدل احوال
جهان کل کبی رویی دو کدی مقبره سی طیرا غی اوزره قوجوق قوجوق دیکلر تبدیدی
یعنی مقبره سنی دیکلر قیدی بعد از مفارقت او عزیم کیم و نیت جزم که بقیه زندگانه
فرش هوس در توردم و کوم بحالت نکوم مفارقت او مصدرک منفعله اضافتی
و یا فاعله اضافتی عزیم قصد معناسنه در نیت ده قصد معناسنه در جزم نیت
اسم مفعول معناسنه در یعنی نیت مجزوم و متر دیمکد که حرف بیان بقیه زندگانه
لامیه و با حرف مصدر فرش هوش بیانه در حرف تاکید نوردیم فعل مضارع متکلم

وحده دوردم و دیوشدم یعنی هوا و هو سی ترک ایدم دیکدر که بحالت لامیه
 در مجاز بحالت چوره سنده دیکدر نکر دم فعل ننی مستقبل چکر نیم دیکدر ^{کس}
 مذکور جانانک مفارقت وفاتند نصکره عزم ایلدم و نیت جزم کر عمرک و حیاتک بقیه
 سنده یعنی مادامکه زنده یم فرش هوا و هو سی دورم یعنی ترک هوا و هو سی ایدم
 و بحالت و مصاحبت طرافنده و چوره سنده چکر نیم یعنی شمد نیکر و دلبرسویم دیکدر
 حاصلی غلت و جلور اختیار ایدم قطعه سود دریانیاک بودی کربودی بیم موج
 صحبت کل خوش بدی کربودی تشویش خار سود در بالامیه بودی یا حرف حکایه
 بیم موج لامیه صحبت کل مصدرک مفعولنه اضافتید بدی اصلنده بودی ایدر حکا
 ایلده و ارضورت و زینچون خذف و زینچون خذف اولندی نیسی یا حرف حکا
 یوق ایشسه و کل ایشسه دیکدر تشویش خار مصدرک فاعلنه اضافتید ^{کس}
 دریانک فایده سی ای اولوردی اکو موج قور قوسی اولما ایدر کلک صحبتده خوش
 ایدر و یا خوش ایدر و یا خوش اولوردی اکو دیکر زحمتی و بلا سی اولسه یعنی کور
 مصاحبت و مخالفت لطیف ایدر اگر هجرات الی و فراق بلا سی اولسه دوش چون طار
 مینا زیدم اندر باغ وصل دیکر امروز از فراق باری بیچم چومار مینا زیدم ی
 ماضی اولنده حکایت حال ماضی افاده ایدر نازلزدم دیکدر باغ وصل بیانیه
 در ^{کس} دون کچه طاوس کی وصل باغده کونزدم و قونزدم یعنی وصل جانانله
 تفاخر و ناز ایدرم لیکن بوکون یارک فراقدن مازکی بوردرلر و بوکلورم یعنی اضط
 و بیخود لغدن بیلان کی قور و لر و دور و لرم حکایت یکی را از ملوک عرب حدیث
 لیلی و مجنون بگفتند شورش حال او که با کمال فضل و بلاعت سردر بیابان نهاده
 است و زمام اختیار از دست داده بفرموش نا حاضر آوردند ملامتش کردن گرفت
 که در شرف انسانی چه خلل دیدی که خوی حیوانی کوفتی و ترک عیش آدمی کنفتی
 مجنون بنالید و گفت بریسنه عرب بکلرندن لیلی و مجنون قصه سنی سولیدار شوق
 اسم مصدر رقرش مورش معنانه یعنی اختلاط خاله اضافت مصدرک فاعلنه

اضافتید و ضمیری مجنونه را جعد که حرف بیان با حرف مصاحبت کمال فضل مصداق
 فاعله اضافتید بلاغت فضله معطوف در سر نهادنک مفعول صریح و در بیان غیر
 صریح در حرف صله دوزمان اختیار بیانه بر نمود فاعلی ملک عرب شاین ضمیر مجنونه را
 و معنادة آوردندة فید در ملاتش ضمیری مجنونه را جعد که حرف تعلیل شرف انشا
 بیانه که حرف تعلیل خوی حیوانی بیانه ترک عیش مصدرک مفعول اضافتید ادبی
 به اضافت لامیه کنی ترک لفظیه مستعمل او لچق کردی معناسنه در مجنون بوسه لری
 ایشد بچک ایگلدی و دیدی ~~مخصوص~~ عرب پادشاهلرندن برینه لیلی و مجنونک قصه
 سنی سولیدیلر و مجنون حالک حالک قرقلغنی کمال فضل و بلاغته باشنی بیابانه
 قوش و زمام اختیارینی الدن و پریش پادشاه بیوردی تا کیم مجنون احضار ایلدیلر
 مجنون ملالت ایلکه باشلدیکه شرف انسانیده نه خلل و نقصا کوردک که حیوانلق خوبین
 طونک و انشادیرکنی ترک ایگلدی و دیدی بیت و رب صدیق لامینی فی وادها
 الیرها یوما فتوح لی عذری بوبیت حضرت شجک برغلندن در پس مؤنث ضمیری
 کنذی حبیبه سنه را جعد لیلایه ارجاع مجاریدر شولیه معلوم اولاکه رب بونده
 تکثیر افاده ایدر حرفد صدیق دوستدر نجه دوستلدیمکدر لام فعل ماضی مؤنث مذکر
 غایب لوم ایلدی دیمکدر یعنی قاعدی و ازار لری نون حرف وقایه و یا ضمیر منصوب متصل
 مفعول فی حرف جر لام به متعلق و دادک و اولک فحیله دوستلق دیمکدر و ضمیر مؤنث
 معروف بر حبیبه به را جعد الم برهاهنه حرف استزهام لم بر فعل جحد مطلق مفرد
 مذکر غایب فاعلی تحتندة صدیقته را جمع ضمیر در و غیر منصوب متصل معروف حبیبه به را جعد
 یوما ظرف زمان ایامدن برکون دیمکدر فتوح جواب استزهام ان مقتدرله منصوب
 فان توضح تمیزنده فاعلی تحتندة حبیبه به را جمع ضمیر را فاعل بایندن که اوضح بوضح
 در لی جار مجرور توضح به متعلق بنم ایچون یعنی بنم مفعول غیر محیدر توضح نک و عدا
 عینک ضمیمه تقدیرا منصوب مفعول صریح ~~مخصوص~~ نجه دوستینی لوم و ازار
 ایدر اول جانانک محبتندة انی برکون کورمذکی تا کیم بنم عذری ابضاح و اظهار ایلایه

یعنی جانانی بر کونش ایمن بنی از ایلیموب عنبر محب قبول ایدردی بوغزلک مطالعی
 بیت مطلع شمس باب دارک ام ایدردی اقلک ام غصن من البان لادردی قطعه
 کاش کانان که عیب من جسته دوست ای دلستان بدیدی کانان که حرف بیایکینی
 که حرف رابط صفت در عیب من لایه و جسته مک مقدم مفعول روی بدیدند
 مقدم مفعول بدید ~~مقصود~~ کاشکی انلر که سنک محبتکه بنم عیبم ایسته یلر یعنی عشقکه
 سنک بنی تعیب ایلد یلر دلستان یعنی ای کوکل الحی جانان سنک یوزوکی کوره لردی
 تاجای ترنج در نظرت بخیرم سترها بریدند ای تاحرف تعلیل باحرف صله جای ترنج
 لایه بدل ترنج دیمکدر در نظرت یعنی در حضور مصراع ثانی مقام حاله واقعه
 بدیدند و بریدند ای یلر حرف حکایه در ~~مقصود~~ ای دلستان کاشکی بکا
 ایدنلر یوزوکی کوره لردی تا کیم سنک نظرکه و حضور که سکا حیران اولد قلربنده
 کند ولردن بخیر ایکن ترنج برینه الدین کسه لردی حضرت یوسفی کون مرخانولردی
 کجی نته که ایت کریمه نک بیانده کلجکدر انشاء الله تاحقیقت معنی بر صورت دعوت کون
 دادی تاحرف تعلیل حقیقت معنی لایه در مراد حسن لیلاد در حرف استقلال صورت
 دعوی لایه مراد دعوی عشق و محبت صادفند کواه کافک عجب ضلیه و های
 اصلیه ایلک شاهد دیمکدر طائق معنانه ~~مقصود~~ کاشکی ای دلستان یوزوکی
 کوره لردی تا کیم سنک حسن و جمال بنم دعوی صدق عشق و محبتی مجتبه شهادت
 و برردی حضرت یوسفی کمال جمالی زلیخانک افراط محبت شهادت و یرد کی کجی قال
 الله تعالی فذلک الذی لمتی فیہ معلوم اولاکم وقتاکم زلیخا حضرت یوسفی افراط محبت
 و مودله سودی ایسه و انواع حیلله لوله وصاله طالب اولد یسه مرخانولردی جالی
 ایسته یلر تعیب ایلد یلر که عزیز خانوفی عبد کفاسنه عاشق اولمش دیو پس وقتاکم زلیخا انلرک
 غیب و مکر لر بنی استماع ایلد یسه بونلری باتنه دعوت ایلد یلر و حضرت یوسفی بر حجره
 یه پنهان ایلد یلر و بونلر ایچون بر عالی مجلس پیدا ایلد یلر و کلر که هر برینه بر کسکین چقله
 بر ترنج و یرد یلر که صولیک سیزکله ترنج مراتبی تدارک ایدر لم یوزولر ترنجی صولیک یوسفی

چیتا بونله بر جلوه ايله دیدی حضرت یوسف بونله کورند که کمال دهشت و حیرت دارند
ترنج بیرینه الدین طوغراد یلر و یوسف حسننی کبار واستعظام ایلد یلر و دیدیلر حاکم
الله بوشرد کله الاملاک کی یمده یعنی مکرر و معزز فرشته در دیدیلر اند نضکیه
زلیخا دیدی فذلکن الذی لم یتنی فیه ذلک ايله حضرت یوسف اشارتد و کن ايله خا
نونله مخاطبه الذی اسم موصول در ملت فاعل ماضی جمع مؤنث مخاطبه و نون
مکسور حرف وقایه و یاخیر منصوب متصل متکلمدن کنایتد فعلک مفعول صریحیدر
فیه غیر یوسنه راجعدر و مضاف محذوف فدر بی افتابده یمکده محکم ایسته بون
خاتونلر اول عبد کفانی که بنی لوم ایلد کونر انک محبتده واکا مفتون اولد و غمچین و اک
بوندن اول بونک جمال یا کما لخی کورید و کونر معذور و طویوب لوم ایلد بکونر ملک
رادر دل امده که جمال لیلی را مطالعه کند تا بداند که چه صورتست که موجب چندین
فته است بفرمود طلب کردن در احیای عرب بکوردیدند و بدست آوردند و پیش ملک
در محن سراچه بداشتند ملک در هیات او نظر کرد شخصی دید سیه فام ضعیف اندام
در نظرش حقیر آمد بحکم آنکه کمترین خدام او بحال ازو پیش بود و بزینت پیش بجنون
بزیارت دریافت و کنت ای از درجه چشم بجنون بحال لیلی نظر بایست کرد تا سوشا
او بر تو تجلی کند ملک را را اذات تخصیص در دل در حرف صله تا حرف تعلیل احیا
جک جمعیدر قبیله معنانه بکوردیدند فعل ماضی جمع غایب جکزند یا لری یعنی ارادیلر
سراچه تصغیر اراد فام کونر دیمکده یعنی زنک کمترین خدام حرم اولامیه لرد و بحال
با حرف ظرف و یا حرف مصاحبت پیش بای عجمله ایلری دیمکده بعضی نسخه ده در
پیش واقعدر مال بودر بزینت باینه سابق کیبیدر پیش زیاده دیمکده در بچه
تصغیرم در رقیب و جوق معنانه جسم بجنونه اضافت بیاینه در و بولامیه با حرف صله جمال
لیلی لامیه بایست کت دیمکده که مصدر معنانه در تا حرف تعلیل سرشاهده او
لامیه لرد در تجلی تفعل بایندن مصدر در ظهور معنانه محکم ملک کونر کلنه
کلدی که جمال لیلی مطالعه ایلد تا بله کر نه صورتند در که بوقدر فته به باعثد

طلب ایلمکه یوردی عرب قایلنده طولنده یلر یعنی ارایوب اله کتورم یلر و بادشاهت
 اوکنده و قوشونده سراجیک میداننده طوغرد یلر بادشاه انک هیئاته یعنی شکله
 نظرایلمدی قریاغز وضعیف اندام بر شخص کوردی یعنی بلا بویه ایدی نظریه حقیر
 کلدی یعنی حقیر کوردی اول سبيله که حرمینک حدامینک ات اکسری کوز لکده اندن
 ایلری ایدی وزینتده بورده اندن ارتق مجنون ملک لیلا بی حقیر کوردی
 فراستله اکلدی و دیدی ای ملک مجنونک کوزینی پنجه سندن جال لیلا به بتمق کرک
 تا کیم انک مشاهده سینک حقیقی سکا تجلی ایدوب ظاهر اولیدی مشوق ترا بردر
 من رحمت نیاید رفیق من یکی همدرد باید محض سکا بنم دردمه رحمت کلمات
 یعنی بی اسر کمزیر بنم رفیق و یارم بر همدردی یعنی حاله موافق و مناسب بر اهل
 درد کورت در که که با اوقصه میگویم شب و روز دو هنرم را بر هم خوشتر بود سق که
 حرف صله هنرم اودون بهم بری بریله محض بکایم کی اهل درد کورت تا کیم اکا
 قصه درد عشق و مودتی و کچه و کوندز سوبلیم زیرا یکی اودونک یا شی بری بریله
 خوشا کرد تر بارینک یا نشدن یعنی کشتی در دینی اهل درده سوبلیک کورت بی درده
 سولیکه کدن نظم مامره من ذکی للحی بمسبحی لوسمت ورق للحی صاحتی ما اسم
 موصول الذی معناه من فعل مزد مذکر غایب نغراینک مضاعفتن مرور ایلدی
 یعنی کجری دیکه جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سید مانک و ماصله سبيله اعراب
 محلا مرفوع مبتدا من حروف جر اسم موصول ده اولان ابراهیمی بیان ایدر مره به متعلق
 در ذکی لفظ مجرور من ایلله مضاف اولمشدر حمایه و حجتی تقدیر مجرور مضاف الیه در
 و حجتی جانک کسری و میم فتحیه چایر قورینه دیرلر و کاه اولوریکه جانانه نک
 منزله دیرلر حجتی دیرلر اهل اولان حمایه تشبیه طریقیه بمسبحی با حرف بیامتعلق
 و مسیح میم اولک کسری و سکون سبيله و میم ثانینک فتحیه اسم التسمیع در که مراد قول
 و یای متکلم غیر مجرور متصل محلا مجرور مضاف الیه در و حرف شرط سمعت فعل
 ماضی مود مؤنث غایبه علم بایندن اعرابدن محلی یوق فعل شرط ورق و اولک ضمتی

و سکونیه جمع وقادر حرصرا عنک جمعی اولد و نجی کبی طاع کو کر جینی که جمع کوت
 نکنده اولور و ابریا اولور ترکیبه تخته کو کر جین و هبال دیر لر لفظا مرفوع فاعلی
 سمعت در مضاف اولمشده حمایه صاحب فعل ماضی مزید مؤنث عائیه در ضرب بابند
 فاعلی تحتند و رقه راجع ضمیر در جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق جواب لو در
 و جمله شرط و جواب اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در صیغه صوتی قالدر مقدمه یعنی
 اوازله جاغ مقدمه مع ظر فیتی لازم اسمیدر مصاقد ضمیر متکلم جار مجرور یله اعرابدن
 محلا منصوب حالدر صاحب فاعلندن محسوس شول نسنه که بنم قولغورن منزل جانا
 ذکوردن یعنی منزل جانانندن بنم سمعندن مرورایلین خبر لرا که اول نسنه یعنی اول
 مذکور کی و ورق محایا ایشته ایدر کی بیله صحینه و فریاد ایدر کی دوق و صفاد
 لفظ جماکه منزل جانانندن عبارتدرانی تکرر ظاهر اذکی ایلدو کی استلذا ذ طریقله
 در و الاضمار معای ایدر کی زیر معرفه لغله اعاده اولسه اکثر بود که ثانی عین اوله بیت
 تا الله باطیات القاع قلن لنا بلای منکن ام یلای من البشر یا معشر الخ لا قولوا للمعانی
 لت تدری ما بقلب المروج یا حرف ندا معشر میمک و شینک فخر لریله و عینک سکونیه
 اسم جمعدر قوم رهط کی لفظندن مزید ی بوقدر بولک دیمکدر خلانراضافت بیلدیه در
 خلان خالک ضمیمه خلیلک جمعیدر دوستلر قولوا فعل امر جمع مذکر مخاطب سیو دیمکدر
 للمعانی لام اول حرف جر قولویه متعلق و ثانی حرف تعریف معانی مفاعله بابند
 اسم مفعولدر مزید مذکر غایب در ناقص باییدن تقدیر کی رجل معارفادر یعنی عشق
 در و بلا سندن عافیت و سلامت بولش یکشته مراد در معلوم اولاکه مصرع اول معانیک
 الفی اوزده تمام اولور و فی مصرع ثابینک اولی و ابتهاسی اولور و برا و سلوب اشعار
 عربیه چوق واقعدر و اسلوبه مرهوندر دیر لر و بونک کی اشعارده مصرع باز لما زیل که
 متصل یاریلور فاحفظ ولا تفعل لت افعال بابند دن مزید مذکر مخاطب دکلسه
 دیمکدر تدری فعل مضارع مزید مذکر مخاطب ضرب بابنک ناقصندن لت تدری کل
 و بیلور کل سین دیمکدر ما اسم موصولدر الذی معناسنه با حرف ظرف و یا حرف

الصاق قلب معروف موجه اسم مفعول افعال با بنون یعنی مذکر غایب مثال واویدیا
 وجمع واوت وجمک فتحه لرله اغریه دیرلر موجهل جیمینی تشدید یله قید ایلین
 وجود شریف عجب طبعه مالک ایش جزاه الله محصول ای دوستلر زمره سی عشق
 دردندن سلامت و عافیت اولان کیمسه به سولک سن بیلورد کلسین یعنی بیلن
 شول نسنه که دردلی کوکله در یعنی عشق دردندن خبردار د کلسین دیمکد تقدیر
 حصل فی قلب الموجه و یا ما التصدق بقلب الموجه دیمکد موجهه عیند نصک یا
 اثبات ایلین اشعاعرب املاسند اکاه دکل ایش نظم تن درستانر اناشد درددر
 خبرهم دردی بگویم درد خویش تن درستان صاغ معنانه در یراتی بوتن دیمکد
 الف و نون ادات جمع در احرف تخصیص ردیش لایته یاره اغریسی دیمکد بهم با
 حرف صله هم درد دردیش دیمکد درد خویش لایته در محصول صاغ اولان
 کیمسه لوت یاره اغریسی اولماز یعنی بیدرد اولور پس کندی دردی همدرد اولان
 کیمسه غیری به دیمزم گفتن ازرنور پی حاصل بود با یکی در عرض خود ناخوردنیش
 زنبور اری دیمکد عربیدر فارسجه منج دیرلر میلک ضمیمه با حرف صله نیش بونده
 اری ایکنه نه دیرلر محصول اریدن و ایکنه سندن سوز سولیک بی فایده در
 بر کیمسه به که عمر نه تمام عمر نه اری ایکنه سنی یمه مش اوله یعنی اهل درد اولمیت
 اهل درد ک حالنی بیلن تا ترا حالی نباشد همچو حال ما باشد ترا فسانه پیش تا
 حرف توفیت در مادام معنانه ترا احرف تخصیص حالی یا حرف تنکیر حرف وحد
 دین خطا ایش حال مالایته در محصول مادام که سنک حالک بیزم حالن کجایلمه
 بیزم حالن سنک فتکده افشا اولور یعنی بی فایده اولور و حکایه اور دصاورد اولور
 سوز من بادیکو نیست مکن اونک بدست و من بر عضو پیش محصول بنم سن
 و کما ز می غیره نسبت ایلنه یعنی بوسوز که سنده وار غیر یاده وارد در یمه زیر اطاوانک
 یاره سیرا و جنده در و بنم یاره لی عضو ده در حضرت شیخ مذکور ایاتی مجنون باشند
 بیور خطاب عام طریقله مقصود قصه دن حصه در رفتد بر حکایت قاضی همدان

حکایت کنند که یا نعلبند ^{سرخوش} سرخوش بود و نعل دلش در آتش روزگاری در طلبش
مناقص بود و پویان و مترصد و جوان و بر حسب واقعه کویان قاضی همدار ^{لامیه} لامیه
و اادات مفعول امام یافعی تاریخچه یازمش همدان هانک و میک و ذال میجه نک
فچه لرله دیار عجمه بر شهر داما هانک فچی و میک سکونیه و دال مهمله ایلک یمنه
بر قبیله نک اسیدر بویه یورمش لیکن مذکور همدان دل مهمله مشهور در ضینک
اضافه هنر اثبات ایلین املا دن آگاه دکل ایش یا حرف صله اعتبار اولور سه
سرخوش مست معناسنه اولور اما حرف مصاحبت اعتبار اولور سه باشی خوشایید
دیمک اولور نعلبند پسرده ایکی وجهه متحملد بغلبند اوغلا فی و نعلبند اوغلا فی یک
اولور نعل دلش بیانه و لامیه در آتش بونده بر بود نقد بر اولور بونک اضلی بودر که
بر کیمسه بو کیمسه به مطیع و منقاد ایلک مراد اولسه طالبک و مطلوبک اسمینی و سر
یا بنجه بر فح اسمی استعماله کما مش برات نعلنه یا زوب آتسه بر او غور لر علی الفوت تاثیر
ایده بونده استعاره طریقله قاضینک کو کلینه فعل اطلاق ایشراش عشقه دوش
یا ندو غیچون روزگاری یا حرف وحدت یعنی بر زمان متر کف تفعل بایندن اسم علل
مختصر معناسنه یعنی حسرتلی ایدی پویان متر کف معطوف صفت مشیره در پویدند
یله کن دیمکد پویانی حال طوقا نلری حال ایشلر مترصد مترقب معناسنه مترصد
تفعل بایندن اسم فاعلدر یعنی اوغلا فی کوزد بجی ایدی که نه حالده و نه کارده در دیو
نته که عشاقک عادتدر معشوق ایلله مقید اولوق جوانده صفت مشیره در جویدند
جستن دن دینلر خطا ایشلر حسب حانک و سینک فچه لرله مقدار معناسنه
در واقعه به اضافت لامیه در کویان صفت مشیره در کوبیدند کفتن دن دینلر
بیلزک ایشلر ^{کوک} قاضی همدانی حکایت ایدر حضرت شیخ بوسوزنده
ایهام ظاهر در معنی متحملد که همدان قاضیلر نلر بر قاضی اوله و یا شیخ زمانده
اولان قاضی اوله که بر نعلبند پسرده عاشق و مست ایدی یعنی وصالنه طالب
ایدی و انک محبتنه فعل لی آتسه ایدی بر زمان انک طلبنده حسرتلی و پوینده

ایدیک و مترقب و جوینده و مقدار واقعه سنه و حسب حاله نسبت کوینده یعنی جوانله
 سرگذشته کوره بر ریای او قورکی ریای در چشم من آمدن سهری سروبلنده بر بود
 دلم زدست و در ریای افکند در حرف صله چشم من لامیه آمد بوند کیردی کوزینه در
 کلمکدن مراد اینی کورمکدر سهری سرویه و قد صفت اوله کلمشدر پس کاه مقدم
 کلو موصوفدن و کاه مؤخر طوغری سرود یکدر بلند بانک فحی و ضمیمه بوجه یکدر
 بر بود با حرف تاکید بر بود رانک فحی و ضمیمه فعل ماضی مفرد غایب قایدی یکدر بوند
 را ضرورت و زنا ایچون ساکن او قور دلم زدست تقدیری دلو از دستم در در ریای
 در حرف صله افکند فعل ماضی مفرد غایب بر اقدی یکدر مخصوص بنم کوزومه
 دوش اولدی اول طوغری بلند سرو یعنی اول سروکی سهری قد و بلند قامت جانان حاکم
 منظوم اولدی بویله اولجه کوکلی المدن قایدی و یاغده بر اقدی یعنی دلمک
 قدرنی بیایوب اهانت و حقارت ایلدی این دیده شوخ بیاینه کستاخ دیده یکدر
 کنزیده دیده اشارت ایدر پس دیده شوخی مطبوع عبارتیه تفسیر ایدر بونج
 محبوبه صفت ظن ایدوب خطا ایلشدن دل میکشدنک مفعول صریح و یکدر غیر صریح
 خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن ایسترسک دیکدر که حریفان یکس
 ندهی نک مفعول غیر صریح دیده بنبدنک مقدم مفعول و جمله فعلیه جواب شرط
مخصوص بونم کستاخ کوزم کوکلی کمند عشق و محبت چکو یعنی کوز کور در
 و کوکل بیاختیار سور پس دیرسک که کیمسه یه کوکل و بریه سین کوزوکی
 بغله یعنی کوزلره با قدریه که کوکل سوب بلایه دوشمیه دیکدر بنبدنک بای
 استقبالی مضموم او قویانلر و سایلر ایدر لو بیت از یاد تو غافل نتوان کرد
 بهیچم سر گفته مارم نتوانم که بهیچم یاد تو مصدک مفعول اضافه تیدر زیرا یاد تو
 معناسنه در غافل نتوان کرد تقدیری نتوان غافل کو در کو مصدک معناسنه در
 زیرا نتوان مضارع معناسنی متضمن بهیچم با حرف مصاحبت هجمله دیکدر در
 گفته مارا صلند مار سر گفته ام در اضافت بیاینه تقدیرله بر سر گفته وصف ترکیبیه

این دیده شوخ بیاینه کستاخ دیده یکدر
 کنزیده دیده اشارت ایدر پس دیده شوخی مطبوع عبارتیه تفسیر ایدر بونج

ضرورت وزن ایچون موصوف تاخیر قلندجی نتوانم قادر د کلم دیمکدر که حرف بیان پیچیم
فعل استقبال متکلم وحده در بوز و لام و بوکولم دیمکدر یعنی کمال در مدح و زبونلکدر
حرکت مالک د کلم دیمکدر بعض نسخه ده پیچیم نون نافیه ایله واقعدر پس گفته
اولش مراد اولماز بل که اولش مراد اولور یعنی باشنه اولش مارکی مالک د کلم پیچ
و تاب ایلمکه حاصلی اضطراب ایلمکه و بیض و اولمغه قادر د کلم دیمکدر محسوس ای
جانان سنی اکتدن هیچ برنسه سنی تذکر ایلمکه بکا مانع اولماز ماسر کوفته ام یعنی باشی
ازش مادم قادر د کلم پیچ و تاب اورم نه که صاغ اولان یلزن صار و لر و بوکولر حاصلی
در د عشقه مغتول مارکی حرکت مالک د کلم مصراع اولک معناسی سنی اکتدن
غافل ایلمی بیلک اولماز بلی هیچ دین مقصوده واصل اولش در هیچ بهیج یاسک
زیاده سنه قابل اولان اثر بنجه کمتش شنیدم که کزری پیش قاضی یازامد برخی ازان
معامله بکوشش بر سیدر بنجیده دشنام بی تحاشی داد و سقط گفت و سنک بردا
و هیچ از بی حرمی فرو نکذاشت قاضی بایکی از علمای معتبر که همعا او بود گفت
کنز لغته کچر معناسنه در اما بونک کی بر لده یول مراد در یازامد باز بوند ادا تانمید
در نه که سابقا بر قی برده تنبیه اولشد بر برخی بعض دیمکدر بعض نسخه ده طرف
واقعدر مال بر در معامله دن مراد سود و کبی قصه سی اوله و یا او قود و غی ایات
و اشعار اوله رنجیده های رسمی بونک کی بر لده حرف ترتیب اولور اینجوب دیمکدر
دشنام بی تحاشی بیانیه در بی بال و بی پروا دیمکدر سقط بر اما ز و نامعقول سون
برداشت قالدر دیمکدر حرمی یا حرف مصدر فرو نکذاشت اچاق قوما دی یعنی
قادر اولور غی اهانتی اشاعه قوما دی بایکی با حرف صله علمای معتبر بیانیه همعا
دیزکن دیزکنه پیلم کیده نه دیور بونده مراد صاحبدر محسوس ایشتم که پسر بر
یولده قاضک اوکنه کلدی و بر مقدار بو عشق معامله سندن و یا او قود و غی ایات
و اشعار دن او غلظت قول اغنه ایر شدی اینجوب قاضیه بی پروا سوکدی و نا
کلمتا ایلدی و طاش قالدری که قاضی اوره یعنی طاشه چاپندی و هیچ حرف متسرکدن

اشقه قومادي يعني بولدوغي اهانتي ايلدي قاضي معتبر علمادان برينه كنديله ديزكند
 ايدى ديدى بيت ان شاهدي وخشم كرفتن بنيش وان عقده برابر ويكترش
 شيرنيش شاهدي يا حرف وحدت دين خطا ايلمش خشم كرفتن شاهدي يه مغلط
 وايكيسي پيله بيتك مقدم مفعول لوريد بين باي عربيتك كسريله فعل امر مزد مخاطب
 در بينيه نزن وشين ضمير سيرة راجعه ر عقده لغته دو كه دير لر اما بونده قاشده
 اولان بوروشق را در برابر ويكترش بيانيه در شيرين عقده به صفت در وشين ضمير
 سيرة راجعه **مخصوص** اول سرك محبوب لغني وخشم طو تعلقني كور سيرايله بونده **مخاطب**
 محضان قاضيد و اول ترش شكل ابروسي اوزر رندا عقده شيريني كور يعني اول
 شيرين ومقبول قاشن چاتمش چاتمين كور سيرايله ابروي ترشه مضاف قلوب
 ترشي عقديه وشيريني ابرويه صفت طو توب نامعقول و نامطوع تعقيدات ارتكاب
 ايد نلر غريب ناساز و نا هوار طبع صاحب لرايش العياذ بالله بادر بلاد عن كويند ضرب
 الحبيب زيب ضرب الحبيب صدرك فاعله اضافيد ومفعول مزوكد و جيب
 فعل و رني اوزره مفعول معناسنه در زيب زانك فني و بانك كسري ايله قور
 اوزمه دير لر **مخصوص** قاضي مذكور بيتي او قود قد نصكه ديدى بلاد عربيه
 سويلر محبوبك ضرب يعني كوتكي عاشقه قوركي اوزمه در يعني شيريندرديكاد
 بيت ازدت توست بردهان خوردن خوشتر كه بدست خویش نان خوردن
 بردهان بر حرف صله بدست خویش با حرف مصاحبت و اضافت لاميه در
 سنك الكدن اي پير غزه يورق بلك كشي كنري ايله اتمك ييكادن خوشتر كدر
 هاناكه از وقاحت او بوي سماحت مي ايد پادشاهان سخن بصلايت كويند و با
 كه در نهان صلح جويند اند نصكه قاضي ديدى هاناكه كانه ديمكده كه حرف
 بيان وقاحت قلت حيا معناسنه در سماحت عطا و احسان معناسنه در با حرف
 مصاحبت صلايت شدت معناسنه در پادشاهان مبتدا و مابعدى **مخصوص**
 بكنر كه پسر ك قلت حيا سندن احسان قوتسي كه يعني بويله چيله من ملائمه

دلائل اید زیرا پادشاه سوزی ظاهر خصمه پک پک سویلا تا اولور که کز این صلح
ایستلر پس جایز در کسر مدخی ظاهر خلق یا ننده سرکشک کوسره اما نه های ملایت
اوزره اوله بیت انکور نواورده ترش طعم بود روزی دوسه صبرک که شیرین گی
انکور نواورده بیانیه نواورده تر فائده معناسه در معنی قورق که عجم غوره دیر
ترش طعم وصف ترکیب واکشی لذتو معناسه زیر طعم طانک فتحله لذت ویکه
روزی یا حرف وحدت محصول تر فائده کتوریش اوزم اکشی اولور بر ایکی اوج
کون صبرایله که لذت اید اوله معنی دادیه این یکت ویمسه قضا بازامدنی چند از
عدول که ملازم او بود ندمین خدمت بوسیدند که از اجازت سخنی دادیم در
خدمت بکریم اگر چه ترک ادبست و بزرگان گفته اند یا حرف صله مستد قضا لامیه
در محال حکم دیمکدر بازادات تاکید تخی یا حرف وحدت چند یجه دیمکدر معنی
بر یجه شخص عدل و عینک و دالک ضمیمه جمع عدل در عدل معناسه بعض نسخه ده
مزکی واقصد در تفصیل باندن اسم مفعول در معنی پالک عادل لاسم فاعل طو تاندر یلزمایش
که حرف رابط صفت ملازم او اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر زمین خدمت بیا
که حرف بیان با جازت یا حرف مصاحبت سخنی یا حرف وحدت محصول قاضی کجت
نظم و ترسوز لرینی سوبله که نصک میسنده حکم قضایه کلدی بر یجه کیمسه عادل
که انک ملازم لری ایدری تعظیم و تجلیل طریقله زمین خدمتی اوید بلر معنی قاضیه
تعظیم ایلدیلر که بر سوز رخ وارد را جازتله خدمتکنده سوبلیه لم اگر چه ترک ادبدر
واولور دیمشدر در بیت نه در هر سخن کجت کون رواست خطاب بزرگان کوفتن
خطاست نه حرف نفی روایه مقید در محصول هر سوزده بخت ایلمک رواد کلد
اولور اوزره خطا در معنی هر سوزده کلمات ایلمک جایز دکلدر واکابر اوزره قصور
دند اما بحکم انکه سوابق انعام خداوندی ملازم دوزگار دی بندگانت صلحی
که بیتند و اعلام نکنند نوعی از خیانت باشد طریق صواب آنست که بر این این طمع
نکردی و فرشی و لغ در نور دی که منصب قضا یا یکا هی منعت تا یکناهی شبنم ملو

نگو ای حریف اینست که دیدی حدیث این که شنیدی سوابق جمع سابقه در مبتدا
 انعامه اضافت صفت موصوفه اضافتیه تقدیری انعامات سابقه در و خداوند
 به بیانیه ملازم خبر مبتدا و زکاره اضافت اسم فاعل مفعولیه اضافتیه و بنده کانه
 لایته مصلحتی یا حرف وحدت که حرف وحدت که حرف رابط صفت بینند فعل مضارع
 جمع غایب کو در لرد بیکدیگر نوعی یا حرف وحدت طریق صواب بیانیه پیرامین اطراف این
 طبعه اضافتی لایته در نکرده فعل نفی استقبال مزد مخاطب کرد پند کاف عجله فحله
 دوغلت معناسنه در نکرده یا طولانیه سین دیکدیگر فرشت و لغ بیانیه و لغ واو و لایکه
 فحله حرص معناسنه در در حرف تاکید نوردی نون فحی و ضمیمه فعل مضارع مزد
 مخاطب دوه سین و دیوشره سین دیکدیگر که حرف تعلیل منصب قضا بیانیه یا یکاه بوند
 مرتبه دیکدیگر و یا حرف وحدت شیع حکم دیکدیگر تا حرف تنبیه بکنایه یا حرف مصاب
 و یا حرف وحدت شیع جرکین ملوث اسم مفعولیه بولش معناسنه نکرده این فعل نفی استقبال
 مزد مخاطب ایلیمه سین دیکدیگر نکرده این فعلی نون برینه میم یا زوب فعل نهی ظن ایدوب
 ای لا تجعله ملوثا بالذنب الشیع دین فارسی غیب ملوث بیلورایش لخص قاضی
 به عدول دیگر که اما اول سبيله که افندینک انعامات سابقه سی بند اولک زمانیه
 ملازمه یعنی بیزینک نعمت که حاصل اولش ایز تمام عمر میزده نعمتک بیزه ملازم اولک
 بیزدن منفک اولما مشه ایلدی بوند لور مصلحتی که کوره لور اعلام ایلیمه لخص
 برقع اولور طریق صواب اولدی که بر طحلت اطرافنده چکنیمه سین و شرت و ص
 فرشی دیوروب دیوشره سین زیا منصب قضا بلند مرتبه در اختر از ایلیمه سین بکنایه
 شیعله اول منصب ملوث ایلیمه سین حریف بود که کوردل یعنی غلبند و غلظت
 کوردل نه ماهیتده در سوزی بود که ایشدک که سکا بود قدر ناسر اکما ایلدی
مشتری یکی کوه بی آب روی بسی چه غم دارد از آب روی کسی یکی روی
 ادات ربط ضرورت وزن ایچون حذف اولمشه تقدیری یکی که کوه روی
 که ایلش بی ادات سلب در جواب مد اب روی لایته در یوز صوفی یعنی عرض

دیکار و یا حرف مصدر بسی با ی اصلیه ایله چوق دیمکد اب روی کسی لایمه لورده
برسی که چوق بوز سزالک ایلمش اوله نه غم طوقار کیمسه نک اب رویندن یعنی نه غمی وار
کیمسه نک عرضی اکسککنندن نه پرواسی وار بسانام نیکی پنجاه سال کربک نام
زشتش کند پایمال بسا بسی کبی چوق معناسنه در نیکی پنجاه سال لایمه در که خ
بیان نام زشت بیانه و شین ضمیر نام نیکیه راجع در کند فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تخته
نام زشته راجع ضمیر و مفعول اولی نام نیکی و ثانیه پایمال پایمال چیکند اما بک
کبی بر لوده ضایع معناسنه در **کوکس** چوق واقع اولور الی بیلده کب اولان نام نیکی
برچکین آدانی پایمال ضایع ایدر برانده و بر ساعده قاضی رانصیت یاران یکدل پسند
امد و بر حسن رای و حفظ و فای ایشان فرین کور و کفت نظر عزیزان در مصلحت حال من عین
صوابت و مسئله جواب ولیکن **کوکس** قاضی به صادق بارانک جوابی نصیحتی مقبول کلدی
وانلک حسن و رای و تدبیرینه و حفظ و فای سنده فرین دیدی و ایتدی عن بزرگ نظری
بنم حالمه عین صوابد و مسئله بی جواب ولیکن بیت و لوان حبا بالملام بزول لسمعت افکا
نقریه عدول و احواف ابتدال و حرف شرط ان حرف ناصب و رافع جاحانک ضمیمه لفظ
اسم ان بالملام با حرف جر ملزم لوم معناسنه مجرور در با ایله جار مجرور یله بزول به متعلق
بزول فعل مضارع مفرد مذکر غایب کیدر دیمکد جمله شرطیه مقامنده و اقعد در لسمعت فعل
و فاعل اعرابدن محلی یوق جواب کو و اقعد افکا لفظ منصوب منصوب بی فیری فعل
مضارع مفرد مذکر غایب افعال باینک ناقص یا بیسندن و ضمیر مذکر محله منصوب منصوب افکا
راجع عدول عینک فنی و ذال معجه نک ضمیمه مبالغه و عادل در ملازمت ایدر محلی معناسنه
لفظ مرفوع فاعلی تقدیر و جمله فعلیه اعرابدن محله منصوب صفت افکار در بعض نسخه
عدول و اقعد عینک و دالک ضمیمه دخول و زنی اوزره عادل معناسنه عدولک جمید
سابقانی چند از عدوله مناسب **کوکس** اکی محبت و ملازمت و ازار له زایل اولور
کیدر دیکالته برکون ایشیدرم برکون انی عدول و با عدول ایدر یعنی فلا نک محبت
ملازمت و ازار یله زایل اولوب کتدی دیو ایشیدرم بیت ملازمت کنی و ایشیدرم

که بتوان شستن از رنگی سیاهی که حرف تعلیل نتوان شستن بومق اولماز یعنی ممکن
 دکل رنگی بای نسبتله قرع عربوده مستعمله رنگ دیارینه منسوب دیمکدر سیاهی یا حی
 مصدر مخصوص عدوله خطاب ایدوب دیرینی ملانت ایلمه هر قدر که ایسترسک فایده
 سی یوق که بکائا اثر ایلنر زیرانکیدن سیاهلی بومقله کیدرک اولماز یعنی بکاحت
 جانانی ترک ایله دیمک سیاه عربده قرالغی کیدرکه سعی ایلک کی در این بکشتوکشا
 راستجیح حال او برانکیت و نعت بی کران برنخت که گفته اند هر کوز در تراروست زور
 در بازوست کسانرا اذات مفعول متعلقانندن کیمسه لوی دیمکدر باحرف صله شخص
 تفعیل باندن مصدر درختس دیمکدر حاله اضافت مصدرت مفعولنه دراویر لایته
 یعنی حالنی یوقلمغه برانکیت برحرف تاکید انکیت فعل موزع غایب حواله و مستطاب
 دیمکدر مخصوص قاضی مذکور بیتلر کایدیجا و متعلقانندن بعضی کیمسه لری اوغلا
 تجتیسینه حواله ایلدی که انی بختلوب قلبنی ملائم ایدوب قاضیه مایل ایده لری
 و اوغلانک یولنه بی نهایت و بی پایان نعت دو کدی زیادیمشدر هر کیمسه نلک که الت
 تراروستنده دوز بازوستنده در بوضرب مثله یعنی هر کیمسه نلک که مالچوق اولمشایله
 صایمقله اولمیب تراروبله طارنغه محتاج اوله زور بازوستنده در یعنی هر نه کیم ایسترسه
 ال ویردیمکدر حاصل مالک و فرزند کنایتده ان که بر دینار دسترس ندارد در
 عالم کس ندارد دسترس وصف ترکیبیدرسیدندن وسعت قدرت دن عبارت در
مخصوص مالدار اولانک حالی مذکور کی در انا اولکه انک دنیا به الی ایرشمن یعنی ماله
 مالک دکل تمام دنیا ده کیمسه سی یوقدر یعنی مراد انسه ظفر بولغه کیمسه اکامعین و ستیکر
 اولماز بیت هر کم زردید سرفراورد در ترارویک اهنین دوشست هر کم یعنی هر کس
 که حذف و ایصال طریقله کاسم فا اولدی فرود و فرود السیر بمعنایه در اشفا دیمکدر
 آورد فعل ماضی فرود و مذکر غایب کوردیجا دیمکدر یعنی باشین اکر کی حاصل میل ایلدی
 دیمکدر ترارویک اهنین اهن در و یا حرف نسبت و نون حرف تاکید دوش قول
 معنانه در یعنی تراروقولی او موز معنانه دین حق ادا ده خطا ایلش مخصوص

312

تنم

هر کس که التوا کوردی اکا باشین اکی یعنی بی اختیار میل ایلدی کوکسه دم قوایی
تراز وایسه ده یعنی ترازویله وزن ایدنجه کامل و لمبجه و زننده بومقدار اغرجه کلو
کلو پس میزانک اول جائینه سرفرو آورد بیور مشد حاصل التون ده بر مرتبه ده قوت
جاذبه وارد که انساند غیری جامد بیله اکا میل ایدر نوشیران مجلسه بر کون حکما ایندیلر
بون غم دنیاده ندر کچی دید یکه منصب و کچی دید یکه کونل بوزنه بقدر بوزن جهمریدی
باده در جمیع سی بوکه قابل اولدیلر نوشیران دیدی حقیقتده صابون غم التوندر که جمیعا
بونلر انکه حاصلد جمیع حکما بوسوزده سرفرو ایلدیلر فی الجملة شیء حلوتی میترشد و هم
دران شب شخنه را خبر شد که قاضی همه شب تراب در سرو شاهد در بر از تنم تختی بد
کنتی فی الجملة حاصل کلام شیء و حلوتی یاری حرف وحدت در و جائز در که حلوتی یاسی
حرف تنکیر اوله فامل شخنه شینک فحی و جانک سکونیله لغتده نایب یکدر اما این
صوابی مراد در و راد ات صله که حرف بیان قاضی مبتدا و شراب در سرو شاهد در بر حالیه
لر در بونده ابرهام طریقله ذکر اولشد فتر از تنم نخفتیه متعلقدر و یا حرف حکا
و جمله خبر مبتدا در همه تب نخفتینک و کیفیتک ظرفیه و بر تنم کنتی به متعلقدر و از
تنم نخفتیه معطوف لک حاصل کلام بر کچه جوانله خلوت میسر اولدی و هم اول
کچه صوابی به خیر اولدی قاضی بر تون کچه شراب باشنده یعنی سر خوش و دلسینه شده
و اینده تنم و ذوق و صفاده او یومارزدی و یا او یومادی و تر تنم و نغماتیله سولردی و یولی
یعنی ایرلردی بنظم امشب کی بوقت نمی خوانند این خرویس عشاق بس نکرده هنوز
از کنار و بوس امشب کی بوی کچه مکی کانه بوقت با حرف ظرف نمی خوانند فعل نمی استنبأ
مزد غایب و قومارزدی یعنی او تمزدی یکدر حکایت حال ما ضی معناه اخذ ایدن لکنه لفظه
خبردار امیش و نه معنادن خروس لفظی مزد ایراد ایللمک ضرورت و یچونده الا حرف بیان
مقای ایدی و یا خود جنس خروس مراد در عشاق مبتدا بس نکرده خبری پس بای
عریله یترد یکدر اکتفادن عبارتده پس بس نکرده نلک مفاسی چوق ایللمش دین چوق
اخطا ایللمش نکرده ماضیدن قسم را ایللمش یکدر پس اسم مفعول در دین فاعلیت

و مفصولت معنای رینی تشخیص و تمیز ایلنریش هنوز الان معنای در محصور
بوکیه کانه و قنده او تمن بوخر و س زیا عشاق هنوز اکتفا ایلماش بوس و کنار دن معنی
دبری اوپه دن و قوچه دن طوتمش بعض نسخه ده بو زنده و بو قافیه ده بر بیت
واقع اولش بونده رضار یار در خم کیسوی تابدار چون کوی عاج در خم چوکان اینوس
رضار یار لایمه در در حرف ظرف غم کیسوی تابدار لایمه در تابدار وصف ترکیب در تاب
اسم در بکلم معنای و دارد ایدندن طوچی دیکدر تاب بونده تافتن دن مشتق دین
بونده تاب و توانی یوغیش چون ادات تشبیه کوی عاج بیانه کوی طوب و عاج فیل
کوی غم چوکان اینوس لایمه و بیانه در چوکان جیم کاف بحمله اوچی اکی بجه عصاه رک
اکثر هبائلر معنی کشیدل استعمال ایدلر و ات اوزر نده آنکله طوب چلر لر عجم هیلر
جودید او یون برینه ائی اوینار لر تریب ایدوب صولجان دیر لصادک و لامک فحه لر یله
اینوس بانک سکونیله ایله قوسدن مرکبدر آب صور ونوس سین مهمله ایله نوشدن ^ن بخت
شین معجه ایله و تصحیف ایلین قوم هند در زیر اشینی نقطه ایله اندر سین او قور لر و بو اغا
هندک بلوطیدر که هند و نده روزمان یا مغله قرار و ناجی اینوس اولور فا حفظ ^ل محصور
یارک رضاری یعنی یوزی کبوسوی تابدارک بکلندن فیل کو کندن طوب کبیدر
اینوسدن چون بکلنده تشبیه خاصه مذکور بیتک قاضی قضه سینه مناسبتی ^{قد}
لیکن شرح شرح ایلد کلن چون شرح ایلدک یکدم که چشم فتنه بختت زینهار
بیدار باش تانز و عمر بر در فسوس چشم فتنه لایمه در مجازا بختت اصلی بخته
است در ضرورت و زیچون خذف ایصال اولدی بونده اویشد دیکدر زینهار یا یله
ادات تنبیه در بیدار اسمدر او یایق معنایه باش فعل ارموز مخاطب اول یلکدر
تا حرف تعلیل تر و فعل نفی مستقبل مزید غایب عمر فاعلی در حرف صله فسوس
افسوسدن مخففدر بونده خیف معنایه در محصور ^ل بوم که فتنه کوزی
اویشد یعنی بوم که عالم اغیار دن خالیدر زینهار صاقین بیدار اول و ^ل او
ترک ایله تا کیم عمر نازنین حیغه کتیه یعنی ضایع اولیه ضایع بره صرف اولیه تاشغی

مسجد ازین بانگ صبح یا از در سراجی آتا بانگ غریب کوس تا حرف توقیت در مادام معنی
 و نشوی فعل فی مستقبل مزید مخاطب مادام که ایشتمیه سین دیم کرد مسجد ازین
 جمعه مسجدی دیم کرد زیرا ازین دالله و ذالله جمعه کوننه دیور لول ذالله مشهور در آما
 دالله میر حسین مقابینک ادینه معناسدن معلوم در بانگ صبح صبح اذانی اضافت
 لامیه در یا حرف عطف در سراجی آتا بانگ لامیه لر در غریب کوس غریب او ازله اغلق
 در بونده فریاد و فغان مراد در کوس سابقا مفصل بیان اولمشدر قامل محصور
 مادام که مسجد جمعه دن صبح اذانی ایشتمیه سین و یا آتا بانگ سر اینک قیوسدن کوس
 ناله و افغانی لب از لب چو چشم خروس ابلهی بود برداشتن بگفتن یهود و خرو
 لب برشتنک مفعول صرخی و از لب غیر صرخی چو چشمه اضافتی بیانه و خرو سه لایه
 ابله افعل وزنی اوزره صفت شتره در احمق معناسنه و یا حرف مصدر مبتدا بود بانگ ضحی
 و واک فحیله فعل مضارع مزد غایب خبر مبتدا در ابله لک اولوردیم کرد و جایز در کداد
 زمانه اوله برداشتی بوده فاعل در بگفتی با حرف مصاحبت برداشته متعلق بعض
 ده بگفتن برینه بگفته واقعد سو معناسنه یهودیه اضافتی بیانه در و خرو سه
 لامیه از لب برینه بر لب یا ز نر معنایه و اصل دکلر ایش محصور بوبیت بیت اوله
 مرتبط در لبی یعنی عاشق لبی چشم خروس کی قزل و صافی اولان معشوق لبند قاله
 خروسک و قنسر او تمسيلة ابله لک در حاصله زاید یوه خروس او تمسيلة صبح اولدی
 دیوجانان صفاسدن فراغت ایلک ابله لکد قاضی درین حالت بود که یکی از متعلقا
 درآمد و گفت که خیز و تا پای داری کویز که بر تودی گرفته اند بل که حق گفته اند
 تا مکن این هفت باب تدبیری فرو نشایم مباد که فرم اچون بالا کیمد عالی را فر اگیرد
 قاضی بقبستم در و نکه کرد و گفت که حرف رابط مقول و قول فعل امر مزد مخاطب توقیت
 پای داری یا غلغ و اریعنی قوت و قدرتک اولدجه کویز فعل امر مزد مخاطب قاضی
 دیم کرد کویزیدن دینلری کلش بچشدر که حرف تعلیل دق غمز و نیمه دیم کرد
 و یا حرف وحدت و یا تنکیر بل حرف اضرب جی یا حرف وحدت تا حرف تعلیل مکی

318

حرف تثنی آتش فتنه بیانیه در که حرف بیان هنوز الان با حرف مصاحبت دیکر در
 نشانیم فعل مضارع متکلم مع الفیدر سوینده لم نشایند ندن اب تیر بیانیه و
 و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر و حرف تاکید نشایند ندن که لفظ مشترک در آتش
 سوینده مکه برنسته نصب ایلمک یعنی بر مصلحت اوزده بر کیمیه دیکمک بیننده ثبا
 فعل ذهی مزد غایب اولیاد دیکر در دعا مراد در که حرف بیان فرایارین چون حرف تعلیل
 بلزرتعاع کرم طوقا ارتفاع طوته یعنی قالقه دیکر فاعلی آتشد فتنه دعا علی با حرف
 تنکیر و اادات مفعول قاضی مبتدا بتبسم با حرف مصاحبت نکه کوه متعلق بتبسم
 تفعل بابنک مصدر یدر کولسمک دیکر و حرف صله و اوضیری قون ایچی
 کله راجع نکه کوه نظر ایله دیکر محصور قاضی بوجالته ایله پسرله
 بوس و کناره ایله که متعلق ندن بریسی ایچی کرم کا ویدیکا که قالق و یاغلک
 اولدجه قاج یعنی یاغلک تحمل ایوب قادر اولدجه قاج زیوا حسود لرسنک اوزر که
 دق طوتمش یعنی غمزا یلمش بلکه حق سو یلمش تا اوله که براتش فتنه هنوز که
 انا جقدر برتد بیر صوبله سوینده و ز اولیا یارین چونکه مرتفع اولوب قالقه نما
 عالی احاطه ایلیه قاضی بتبسمه اکا نظر ایله کا ویدیکا قطعه پنجه در صید بر
 صیغ را چه تفاوت کند که سکت لاید صید بونده مفعول معناسه در یعنی صید پنجه
 برده نلک مفعول صریح و در صید غیر صریح در حرف صله و برده ماضیدن قسمه
 ایلمش معناسه ضیغ صادک و غینک فتحه لریله ارسلان دیکر و را حرف صله
 و یا حرف تخصیص لاید فعل مضارع مزد غایب افرد دیکر لایید ندن ایتاف
 مق معناسه محصور پنجه ساین صیده یعنی آوه ایلمش یعنی بازش ارسلان
 نه تفاوت ایدر که ایت افرد یعنی یاشنه کلوب شکارین الیمان دیکر یعنی اعدانک
 و صادک بکاضری یوقدر همان جانان بنم اولسون دیکر قونه دیر لرسه ده
 دیسون لر طوته کور یار اتکن روی در روی دست کن بکدار تا عدد و پشت دست
 میخاید روی کنک مفعول صریح و در روی غیر صریح و دوسته اضافت لامیه

در یکند از فعل امر مزد مخاطب قوی یعنی احوال ایله تا حرف تعلیل عدو مبتدا ایش دست
لایمه و منقول در میجا بد فعل مضارع مزد غایب در خبر مبتدا در محض خطاب
عام طریقه و یا کلان متعلقه بیور که یوز و کی دوست یوزینه ایله یعنی لب لبه و سینه
سینه اول جانانله و قودینه تا کیم عدو الی ارقه سنی چینی عداوت و حسدند
حاصلی سن جانانک صفاده اول و قود و حسد آتشنه یا نوب کل اولسون ملک را
هم دران شب اکاهی دادند که در ملک تو چنین منکر یا حادث شده چه فرمای
گفت من او را از جمله فضلی عصر یکانه و هر میدانم باشد که معاندان در حق او
بغرض حوض کرده باشند این سخن در سمع قبول من نیاید مگر آنکه که معاینه کرد
حکما گفته اند ملک پادشاه و رادات مفعول اکاهی یا حرف مصدر خبر دار لغت
دیگر که حرف بیان ملک تو لایمه منکر یا اسم مفعول در افعال با بندن و یا حرف
و حدث حادث شده است پیدا اولمش در جمله فضلی عصر لایمه لر در که یکانه
فضلیه و جمله ید عطفایلمک جایز یکانه فرید دیگر دهره اضافتی لایمه در
باشد که اول که یعنی احتمالا که در حرف ظرف حق اولایمه بغرض با حرف صله غرضه
دیگر در حوض شروع معانسه در سمع قبول من بیان و لایمه در نیاید کل من یعنی کرم من
دیگر مگر لامعنا سنه در که حرف تعلیل محض پادشاهه دخی اول کچه خبر
دارلق و بر دیگر که سنک محکمه شو بخیلین بر چرکین ایش ظاهر و هوایدا اولمش
نه بیور رسین پادشاه دیدی بن این جمله فضلی عصر دن یعنی زمان فاضلترین
برسی بیلورم هر دن برسی محتمل که معاندان و حسود و عدولر انک حقه غرضه
شروع ایلمش اولار بوسوز بنم سمع قبوله کرمز الا اول وقت که معاینه و اشکاره
اوله زیر احکما دیشلر درجت تبندی سبک دست بردن بتیغ بدندان برود
دست دریغ با حرف مصاحبت تنه لفظ مشترک در ترکیبه ابی کبی برسی کسکین
معانسه در بر سینه حد تلی یعنی یاوز معانسه در و یا حرف مصدر پس بوند
حد تله و نیز لکله دیگر سبک لغته یعنی دیگر خفیف معانسه اما بوند

قوزي ديمکد يعني ثاينين وفکن و فراستين ديمکد بودن مصدرينه ورتباد
 دسته بويله در با حرف صله برونه متعلق تيغ قلچدر سيف معناسنه بدنات
 برون مفعول غير محيي پشت دست در نيغ بيانيه لرد در محقق حد تله قليجه
 ال ايلتمک يعني ال صونق حيف و پشيمان تلق الي ارقه سنهي ديشنه ايلدر حاصلي
 اول حالي ايلتمک حيف انوب و پشيمان اولوب ال ارقه سنهي ديشنه ايلدر حاصلي اول اسناد
 مجازيده فتدبر بعض نسخه ده برونه کرد واقعه ايسر ديمکد يعني بوجديت بيله
 حيف ديوب ال ارقه سني ايسر مصرع اولک معناسني در زمان دشوارجا و صحت دست
 بتيغ بودن بشتاب واستعمال دين معناسني دشوار ايلتمک و مر بيله الي بيني ايلتمک
 قلچدر دين معناسني پيره چکش و برونه فعل مضارع بودن دن دنيلر صوق سورليش
 شنيدم که سحرکايي ملک با تي چند از خاصر بالين قاضي رسيد شمع را ديد ايساده
 و شاهد نشسته و حجر چينه و قدح شکسته و قاضي در خواب مستي بي خبر از ملک هستي
 ملک بلطفش بيدار کرد و گفت برخيز که افتاب از در در آمد قاضي در يافت که حال
 چيست گفت از کدام جانب بر آمد گفت از جانب مشرق گفت الحمد لله که هنوز در توبه
 باز است بحکم اين حديث که لا يفلق باب التوبه علي العباد حتي تطلع الشمس من مغربها
 و گفت استغفر الله و اتوب اليه سحرکايي ايرته سحر و قتي ملک پادشاه با حرف مصاحب
 قتي با حرف و صحت بر نيجه تله ديمکد برونه بالين قاضي لاميه بيدر و غي او چينه
 يعني باشي او چينه ايساده و اسناد تخفيف يايله طور مش ديمکد ماضين قسيدر
 اسم مفعول و ين فاعلي مفعول ليدن فرق ايلتمک و قاضي مبتدا در خواب مستي مستلک
 او يقوسنده خبر مبتدا در بخير از ملک هستي خبر بعد الخبر در يافت اکلدي حضرت شيخک
 بخير از ملک هستي ديوکندن صکره در يافت سورد و غي ترون خالي دکل فتامل
 در توبه لاميه در مجازا باز بونده اجق در مفتوح معناسنه بحکم ابن حديث يا حرف
 مصاحب و اضافت لاميه در حکم بونده سند و حجت معناسنه در که حرف بيان
 لا يفلق فصل في استقبال مغرد مذکر غايي بني المفعول لا يجعل مفعول ديمکد باب التوبه

فَاعِل لَا يَفْلُق وَلَا مِيَّةٌ دَر مَجَازِ اَعْلَى الْعِيَادِ لَا يَفْلُقُ بِهِ مُتَعَلِّقٌ حَتَّى تَطْلُعَ اَنْ مَقْدَرُهُ اَيْلَهُ
مَنْصُوبٌ اِلَى اَنْ تَطْلُعَ دِيكَدَرِ الشَّمْسِ لَفْظًا مَوْفُوعٌ فَاعِلِي مِنْ مَوْفُوعًا تَطْلُعَ بِهِ مُتَعَلِّقٌ اَس
اِسْتَفْرَأَ اللَّهُ فَعْلٌ مُضَارِعٌ مُتَكَلِّمٌ وَحْدَهُ اللَّهُ لَفْظًا مَنْصُوبٌ مَنْصُوبٌ لِی وَآتُوبُ اِسْتَفْرَأَ بِهِ مَعْطُوفٌ
فَعْلٌ مُضَارِعٌ مُتَكَلِّمٌ وَحْدَهُ دَر نَصْرٍ اَبْنَاءُ اَجُوفٌ وَ اَوَيْسُ دُنْ اِلَيْهِ اَتُوبُ بِهِ مُتَعَلِّقٌ كَيْسٌ
اِشْتَدَمَ كَهْ صَاحٍ وَقْتَدَهُ پَادِشَاهُ خَوَاصِدُنْ بِرِيخِه شَخْصَه قَاضِيكَ بَاشِي اَوْجَنده اَبَرِ
بِعْنِي كَلَدِي شَمْعِي كُورْدِي بِرِيْنْدَه طُورُوبِ يَار و دَلِبرِ مَجْلِسِ كَنَارِنْدَه اَوْتُورُوش و بَارَه
دَو كَلَش و قَدَحِ صَنْشِ بَعْنِي بُولِه كُورْدِي وَ قَاضِي مَسْلُوقِ اَو يَقُوعِنْدَه و اَرَلَقِ عَالَمِنْدَه
بِخَبْرِ مَلِكِ اِنِي لُطْفَه بِيَار اَيْلَدِي بَعْنِي اَو يَارْدِي و دِيْدِي قَالِقِ كَه طُلُوعِ اَيْلَدِي قَاضِي
اَكَلَدِي كَه حَالِنْدَه دِيْدِي اَنْتَابِ نَه جَانِبِنْ طُلُوعِ اَيْلَدِي پَادِشَاهِ مَشْرِقِ جَانِبِنْدَه
دِيْدِي قَاضِي دِيْدِي اَلْحَمْدُ لِلَّهِ تَوْبَه قَبُولِي هُنُوزَ اَجْعَدُنْ بُو حَدِيثِ شَرِيفِ اِسْتَدْلَالِيَه
كَه تَوْبَه قَبُولِي بَا غُلْمَا زَعِيَادِ اَو زَرَه شَمْسِ مَزِيْنِ طُلُوعِ اَيْدِي خَه اَنْدَرِ نَصَكِيهِ ضَلَمِي دِيْدِي
اَيْلَدِي وَ كَمْ خَطَا اَللّٰهُمَّ مَغْفِرَتِ عَفْوِ طَلِبَا اَيْدَمِ وَ دُخِي بُنَا مَشْرُوعِ وَ نَا مَعْقُولِ اَيْشِي اَشْلِمِ
خُدَا يَه تَوْبَه وَ رَجُوعِ اَيْدَمِ بَعْنِي جَمِيعِ نَا مَشْرُوعِ اَيْشِلْدَن شَمْدِ نَكِيرو فَرَاغَتِ اَيْدَه رَمِ
قُطْعَه اَيْنْدِ و چِيْرِمِ بَر كَنَاهِ اَنْ كِيخْتَنْدَ بَحْتِ نَا فَرَجَانِ مَعْلُ نَا اَتْمَامِ جِيْرِمِ مَعْنِي مَعَادَه
كَنَاهِ مَقِيْدِ دَر اَنْ كِيخْتَنْدَ فَعْلِ مَاضِي جَمِيعِ غَايِبِ اَعْرَازِ اَيْلَدِي بَلَوِ بَعْنِي قَنْدَرِ دِيْلَرِ يَكَلَه
بَحْتِ نَا فَرَجَامِ بِيَا يَه نَا حَرْفِ تَوْصِيْفِ نِي فَرَجَامِ فَا نَكِ فَتْحِي اَيْلَه اَيْشِكِ صَوْكِي عَاقِبَتِ
كَارِ مَعْنَا سَنَه مَحْصُوفِ قَاضِي تَوْبَه وَ اِسْتَفْعَالِ اَيْلَدِي كَرِ نَصَكِيهِ بُو اَيْكِي بِيْتَلَه اَعْتَدَارِ
اَيْدَمِ بُو اَيْكِي نَسْنَه سِنِي كَنَاهِ قَنْدَرِ دِيْلَرِ بِرِيْسِي عَاقِبَتِنِزِ بَعْنِي اَيْتَرِ وَ نَا قَصِ طَالَمِ
و بِرِيْسِيَه نَا اَتْمَامِ وَ نَا قَصِ عَقْلَمِ مَصْرَاعِ ثَانِي مَصْرَاعِ اَوَّلِي بِيَا نِ اَيْدَرِ حَاصِلِ طَالَمِ
و فَعْلَمِكَ قَصُورِ دِيْدِي مَعْصِيَه اَعْرَازِ اَغْوَا اَيْدَن كُو كُوفَتَا رَمِ بِنِي مَسْبُوحِمْ وَ
بِخَشِي عَفْوِ بَهْتَرِ اِنْتِقَامِ مُسْتَوْجِبِ اِسْتَفْعَالِ بَا بِنْدَن اِسْمِ فَاعِلِدَرِ مُسْتَحَقِّ مَعْنَا
بَا حَرْفِ تَنْكِيرِ بَخَشِي فَعْلِ مُضَارِعِ مَزْدِ مَخَاطَبِ فَعْلِ شَرْطِ وَ اَقْعَدَرِ بَفْشَلَرِ يَكِ
دِيكَدَرِ عَفْوِ مَبْدَا بَهْتَرِ خَيْرِ اِنْتِقَامِ بَهْتَرِ مُتَعَلِّقِ جَمْلَه اَسْمِيَه جَوَابِ شَرْطِ دَر مَحْصُوفِ

اکی بی حرم ایچون مواخذة ایدوب کیتا رعقوبت و عذاب ایدر سکه لایق و مستحق و اکی
 و جمیع صفتیه متصف اولوب کناهی و حریک بفشار سکه بهر حال عفو و غفران انتقا
 ایدوب عقوبت ایلمکدن یکن کدر ملک کفت توبه درین حالت که برهلال خود اطلاق
 یافتی سودی ندارد قال الله تعالی فلم یلک ینفعهم ایمانهم لما رآوا بأسا یا فحی
 فعل ماضی موزد مخاطب سودی یا حرف تنکیر بای وحدت دینلو فکن نیز سولیشلر فاع
 جواب شرطه داخل اولان فادر لم یلک اصلی بکون ایدی لم جارمه داخل اولمغه التقاء
 ساکنینا ولدی و اودون نوندن و اوخذف اولندی لریکن قالدی صکه نون کثرت
 استعمال ایچون تخفیف احذف اولندی جواز طریقله لزوما دکل ینفع فعل مضارع موزد
 مذکور غایب هم ضمیر منصوب متصل منعو یایمان لفظا مرفوع فاعلی هم ضمیر مجرور متصل
 مضاف الیه لما و قتادیمکدر را و فعل ماضی جمع مذکر غایب هموزا العین مقل اللام
 و او ضمیر سابقه مذکور کفاره راجعدر باس لفظا منصوب ناحله مجرور مضاف الیه
مکس پادشادیدی بو حالتده توبه که کند کی حلاکله مطلع اولدی فایده و
 نه که خدای تعالی بیور شدد مشرک و مجیه ایمان کتور ملک نفع ویر منوقت که شدت
 عذاب نری کوردیلر سه یعنی ایما یا اس و خوف مقبول دکلر وسنه ای قاضی هلاک
 اولاجفلت بیلدک که توبه و استغفار دایلر سین قطعه چه سود از توبه کردن دزد
 آنکه که تنوایی کند انداخت بر کاخ دزدی بر کاخ با حرف مصدر که حرف بیان تنوایی
 فعل فی مستقبل موزد مخاطب کند لفظ مشهور در فارسیده و تور کیده او فرغ دیلر
 کاخ کاف عربیله قصر در کوشک مناسنه **مکس** او عربلقد نه فایده اول وقت
 توبه ایلمک که کوشک اوزره کمند اتمغه قادر اولیا سیر یعنی قصره چقماغه عدم قنکر
 حرز بقدرن توبه ایلمک نه فایده ایدی سنه ای قاضی عقب بتمدن خلاص اولیا
 جفلت بیلر سین که توبه ایدر سین بلند ارمیوه کو کویاه کن دست که کویته خفت
 ندارد دست بر شتاخ بلند کونک مقدم مفعولید ارمیوه کویاه کنه متعلقیت
 بر مخاطب تجرید ایدوب اکا خطا ایدوب کویدر یعنی بلند سولیه کویونده آدا

تاکید در دین زاید سولیش دست کنت مفعول اولی صریح و کوتاه ثانیه و از میوه
غیر صریح که حرف تعلیل کوتاه مبتدا حوادث تاکید ندارد فعل نفي مستقبل مفعول
فاعلی تحتند کوتاهه راجع ضمیر در دست مفعول صریح دیر شاخ غیر صریح و جمله فعلیه خبر
مبتدا در محصل بلند اولان کیسه سوله ای مخاطب مجرور که الکی میوه دن کوتاه ایله
یعنی قصه ایله حاصلی الل چلث اوز تمه میوه یه یعنی بوی تنبیه بلند قامت لار من کوتاه
قد اولان لار لازم دکل کوتاه قامت خود داله و بداعه ال طوتنا زی یعنی ال ایشد من که
اکا تنبیه لازم اوله ترا با وجود چنین منکری که ظاهر شد خلاص صورت بنسند این
بگفت و موکلان عقوبت در روی او بختند گفت مراد رحمت سلطان بک سخن باقیست
ملک پرسید آن چیست منکری یا حرف وحدت که حرف رابط صفت خلاص تراقینه
سیله خلاص بوی تنبیه در و مبتدا در صورت بنسند خبری ملحوظ و منصوب دکل و یکله
موکلان عقوبت لایه موکلان جلاد دن اعم طوتان زاید سولیش در حرف صله و ی
ضمیر قاضیه او بختند یا پشد یلر دیکل او تخمین دن او بختند او بخت بازان وفا
پادشاهی طوتان غریب مطالعه سی و ارامیش گفت قاضی دیدی مراد دیکل در محصل
سنت بو بخلین برنامشروع ایشک وجود بلکه که سندن ظاهر اولدی خلاص صورت
بغلاما ز یعنی خلاص ایلمکه معقول دکل پادشاه بوسوزکی سولیدی و ایشکجه موکلان
یعنی جلاد قاضیه یا پشد یلر قاضی دیدی بنم پادشاه خدمتند بر سوزم باقید یعنی
بر سوزم داخی وارد دیکل پادشاه صورت دیکل اول سوز ندر قاضی دیدی قطعه با
آستین ملاکی که بر من افشاندی طمع مدار که از دانست بدارم دست با حرف مصحبت
سببی متضمن طمع مداره متعلق آستین ملال بیانیه و یا حرف وحدت و یا حرف
تکثیر حرف مصدر بین یککش سولیش که حرف رابط صفت افشانی فعل مضارع
مزد مخاطب سلکین عین اعراض دن کنایت در طمع مدارک مفعول صریح و باستین غیر
صریح مدار فعل نهی مزد مخاطب اریدن دن طوتنه دیکل که حرف بیان از دانست
بدار که مفعول غیر صریح و دست صریح و ملال آستین سبیل و یا ملال آستینی

س
۱۲۱

سبيله که بنم اوز ر مه سلک ساین یعنی که بندن اعراضا بدر ساین طوعه یعنی
 امیدا یلمه که دامتکدن الم طوعا م یعنی انکدن الم چکم اکی خلاص محالست ارنی کنه که
 مراست بدان کرم که توادی امید واری هست بدان با حرف صله که حرف رابط
 صفت امید واری یا حرف مصدر **مستطاب** اکی خلاص محال ایشه یعنی قوتلق
 ممکن دکل ایشه بوکنا هندن که بنمدر یعنی بنده اولان کناهدن خلاص جان دکل ایشه
 اول کرم که سنک و ر امید لیلک وارد یعنی کمی ولطف که امید وارم اذن رای
 قطع ایلیم ملک گفت این لطیفه بدیع آوردی و این نکته غریب گفتی ولیکن محال
 عقلست و خلاف شرع که ترا امر و فضل و بلاغت از چنک عقوبت من بر هاند **مصلحت**
 می بینم که ترا از قلعه بشیب ندازم تا دیگران عبرت گیرند گفت ای خداوند جهان
 پرورده نعمت این خاندانم و نه کنه کوه ام یکی ای انداز تا من عبرت گیرم ملک راه
 ازین سخن خنده آمد و بفرمود سر خطای او در گذشت و متغنان را که اشارت بکشتن
 او کرده بودند گفت ملک دیدی لطیفه آوردی گفت مفعول اولی و بدیع ثانیه بدیع
 عجب بیکد و نکته گفتی گفت مفعول اولی و غریب ثانیه غریب معانسه در لطیفه
 بدیهه و نکته غریبه مضاف این عجب نه ملاحظه ایلدی مسکین چنک عقوبت **بشایسته**
 و منه اضافت لامیه در با حرف صله و شیب نشیدن مخفف لفظ در شین نشیدن
 مخفف اولدو عجبی اشغالات و انیش معالرینده مستعمل لفظ در کاه اولور که
 اتباع و مزاج طریقه تیب لفظی بوکا عطف ایدوب شیب و تیب دیدیلور عجب
 حسن بسن و تور کیده قون قون دید کار کبی پرورده نعمت این خاندانم لامیه
 لودر پرورده اسم مفعول در سر سودا و جهت معانسه در خطایه اضافت لامیه در
 تعنت تفعل باینده اسم فاعل در بر کمیه نک دلتی است که دیر ل و الف و نون
 ادات جمع در **مستطاب** پادشاه دیدی بولطیفه عجب کتور دکل و بونکه غریب
 سولیک ولیکن محال عقلدر و خلاف نقل که سنی بوکون فضل و بلاغت بنم عقوبتم
 پیچه سندن قورتره یعنی خلاص ایلیم **مصلحت** اینی کوردم که سنی قلعه دن اشغالات

خندقه اتام تا کیم غیر بلر جورت طوالت یعنی عبرت الالوقاضی بوسوزی ایشد بخردید
ای جهانک پادشاهی بوخاندانک لغتی پرورد ده سیم و بوکناهی بن یا لکنز الیمتم بند
غیر بنی ات تا کیم بن عبرت الامام پادشاهه بوسوزن خنده کلدی یعنی کولدی و غفلت
انک خطاسی سودا سندن کچدی و انک متعنتارینه که بونک هلاکناشارت
ایلمشردی بیت همه حمال عیب خویشستینه طعنه بر عیب دیگران مزینه
حمالک عیبه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیه و خویشسته لامیه در طعنه
های رسمی علامت نقل در عرضه و معشوقه کی عیب دیگران مصدرک مفعولنه
اضافتیه مزینه فعل نهی جمع مخاطبه او رملک دیمکدر ~~تسبیح~~ جمعیکوز کندی
عیبکنک حمالی سبز یعنی هر بر یکن ده پنجه دورلو عیوب وارد رایدی غیر بلرک
عیوبنه طعنه ایلمک حکایت منظومه جوانی پاکباز و پاک رو بود که با پاکباز
رویی در کرد و بود جوانی یا حرف وحدت پاکباز وصف ترکیبیه پاک نظر پاکباز در مصلح
معناسنه پاک روده وصف ترکیبیه پاک یوریشلو معناسنه مستقیم دیمکدر که حرف
رابط صفت با حرف صله پاکباز پاک معناسنه در پاکباز روی وصف ترکیبیه در کوزل
بوزلو یا حرف وحدت در حرف ظرف کو کاف عجمک کسر یله و رانک فتحیه دهن معناسنه
در ~~تسبیح~~ بر پاکباز و پاکرو جوان و رایدی یعنی صالح و پاک دامن که بر پاک رو
مرویددی یعنی گرفتار و مبتلا ایددی بعضی کسر یله که و یاز دیلر کاف عربینک
و رانک فتحیه لر یله کشتی معناسنه و در یا عبارتی فی بوکه قرینه طویدی لیکن عربیه
بو یله برده و او اعلال اولمق خلاف قیاس در انکیچون مشهور لغتلرنده موجود دکل
و فارسی لغتلرده کروق و قوق دیشه دیر لر یعنی ایچی بوش دیش که قور دیش اوله
علی کل حال عربی و فارسی لغتلرده موجود اولمیک فرنگجه و یا اور حجه اولمق
کوک چنین خواند ام که در دریای اعظم بگردانی در افتاند با هم که حرف بیان
با حرف صله کوم اب کاف عجمک کسر یله صوچولکی یعنی صوچور یلوب باتدو غی
برکه هلاک اولمق خوفی اوله عربجه در دوردیر لر یا حرف وحدت در حرف تاکیده

افتادند دوشد بیلر با هم بیل مخصوص حکایه کرده شویله او قوم که در یای اعظمه
بر کوه ایه دوشد بیلر ایکسی بیله حضرت شیخ بو بیتده اجمال یلمش یعنی بیچه دوشد ^{کری}
بیان اولندی چو ملّاح آمدش تادست کرد مبادا کاندز حالت بمیرد ملّاح کیمچی
آمدش شین معاده دسته مقید در دستش تقدیرنده تا حرف تعلیل مبادا فغل
نهی غایب کاندزان که حرف بیان بمیرد فعل مضارع مزید غایب فاعلی تحتند جوانه
راجع ضمیر در مخصوص چونکه ملّاح کلدی تا کیم عاشق جوانک الین طوتا اولیا کم
اول حالته اوله دیو هیگفت از میان موج و تشویر و ابگذار و دست یار من کیر
هی ادا ت حکایه میا موج لایمه در یای بطینله تشویر تانک فحی و شینک سکونله حیا
معنا سنه در تشویش معناسنه ده کلور بعضی لموجه عطف تفسیر طوتا بیلر بگذار و قو
یعنی ترک دست یار من لایمه کیر فعل امر مزید مخاطب طوتا دیمکده مخصوص جوان
ملّاحه موج تشویر یعنی حیات در یا اوتاسنده سولرد بینی بینی قو و یار ملک الین طوتا
یعنی انی خلاص ایله بو غلر سم بن بو غلرین درین گفتن جهان بروی براشت سند
که جان میداد و گفت جهان مبتدا و براشت خبری شنیدندش شین جوان معروه
راجع و کد حرف بیان مخصوص بو سوزی سولیکده جهان او ز رینه پریشان یعنی
قرشموش اولدی کایقین اولان کیمسه لانی ایشته بیلر که جان ویردی و سولردی
سولردی کلان بیتک مضمونیدر حدیث عشق از ان بطل مینعتش که در سخن کد
یاری فراموش حدیث عشق لایمه بطل بیکار دیمکده یعنی در عشقند حال مینعتش
فعل نهی مزید مخاطب بنوشیدند ایشتمک و دیکلمک معناسنه که حرف رابط صفت
سخنی یا حرف مصدر یاری یا سیره بویله در دوستلق معناسنه فراموش اسم مصدر
اونمه دیمکده مخصوص عشق قصه سنهی اول بطلدن دیکلمه که شدت حاله
یار لنی فراموش دوستلنی اونوده چنین کردند یاران زندگانی زکار افتاده بش
تا بدانی یارانمان مراد عشاق در زندگانی یا حرف مصدر و دیرلک دیمکده کار
افتاده مجرب احوال دیمکده یعنی باشنه ایش دوشمش دیمکده بو بیتک مصراع

اولی ابیات سابقه ناظم و مصراع ثانیه ابیات اتیه فقد بر محض مذکور جوان
کجا یلدر یلر یاران دیر کن بش باشه ایشد و شنیدن یعنی احوال روز کاری تجربه ایلیندن
ایشتراد محض احوال دن حضرت شیخ کند یدر انکیچون یوردر که تا بیلده سین که سعد
راه و رسم عشقباری چناد اند که در بغداد تازی که حرف بیان در مصراع ثانی یعنی
مصراع ثانیه بیان ایدد سعدی مبتدا رسم بونده بونده عادت و قانون مناسنه در
عشق باز بونده عاشق مناسنه در و یا حرف مصدر عاشق دیمکده مصراع ثانی خبر
مبتدا در که حرف بیان تازی عربی دیمکده عربی دل مراد در بغداد ده تخصیص الیمک
و جبهی بودر که کنز زماننده عرب و عجم دینی فصیح سولرچی اما بوزماننده ایکسینده
بی بهره بر بولک جهیله در محض سعدی عاشق بولچی راه و رسم بی انجلین
بیلور که بغداد ده عربی دینی یعنی اهل بغداد لسا عربی ای بیلدر کبری کسی سعدی عشقا
لق طریق انجلین ای بیلور مصراع ثانیکنک مناسنی انجلین بیلور که بغداد ده عربی
بیلور یعنی شهره سر بغداد ده عرب و اراید و کنی بیلدر و کی کبی عشقنا الفلک رسم و راه
دخی بیلور دین کیمسه نسنه یلمن ایشد لارا ای که در ای دل در و بندد دکن چشم از
عالم فرو بندد بوبیت حقیقته و مجازییه متخالد لادم وصف ترکیبید ارامید
دیکلمنک یعنی راحت و لوق و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت لادم دارینک مقدم
مفعولید طوئار سین دیمکده و ازلقدن تعبیر در دل بندک مقدم مفعول صریح
و در و غیر صریح اوضیری دلارامه راجع در بند فعل امر مفعول مخاطب بندیدند
بغله دیمکده دگر دخی دیمکده چشم فرو بندک مفعول صریح و از عالم غیر صریح
بند یوم دیمکده محض بود لارملک که وار کو کلکی اما بغله یعنی اکا تعلیق ایله
دخی کوز و کی جمیع عالم دن یوم یعنی اندن غیر بنه التنا ایله اکو ظاهر د لارامید
و اکو باطن مصراع ثانیکنک مناسنی کیر و دکی عالم دن چشم کی اشغه بغله
دین معنای قتی بد بغلش اکو لیلی و مجنون زنده کشتی حدیث عشق ازین دن
نوشتی دفتر دن مراد کتاب کلستان در کشتی و نوشتی بالری حرف حکایه محض

اولی ایله مجنون زنده اولیدیا یعنی صاغ اولیدیا عشق قصه سنی بو کتابدن یازارلار
 یعنی هر برسی حضرت شیخ بوسوزیا بشخی بابیه نسبتده که عشق بابیه **باب**
ششم ششم در ضعیف ویری با طایفه دانشمندان در جامع دمشق مجتبی هم کرم
 ناکاه جوانی از درد دامن و گفت در میان شما کسی هست که زبان فارسی و اندیشه
 بمن کرد ند گفته خیرست گفت پیری صد و پنجاه ساله در حالت نزعت و زبان فات
 چیزی سیکو ید و مفرود مانیکو و اگر یکم قدم رنجه شوی فردیایی باشد که
 وصیتی کند چون بآلینش فرار سیدم این میگفت با حرف مصاحت طایفه دانشمندان
 بیانه طایفه هزه سی حرف و صد ندر دین خطا ایلش مجتبی یا حرف تکیر پیری
 یا حرف وحدت صد و پنجاه ساله یوزاللی یا شلی یکدر حالت نزع لامیه با حرف
 مصاحت زبان فارسی بیانه چیزی یا وحدت و او حرف حال مفرود مالامیه
 نمی کرد و اولما زدیم که می شود معناسه یکم با حرف مصاحت قدم رنجه شوی
 الم و زحمت معناسه در قدم زحمتنه کیر رسک دیم کرد و بیاق یوزو مکد کنایتدن
 مزد میل ضمیمه و زانک سکونیله اجرت و کرا دیم کرد اما بونک کبی بریده ترا
 معناسه در یایی فعل مضارع مفرود مخاطبه یا بیدندن بولق معناسه یافتن دینار
 خطا ایلدیلر باشد که اول که یعنی موجود رک دیم کرد و صیتی یا حرف وحدت و یا حرف
 تکیر بآلینش با حرف صله یصد و غنه دیم کرد و فر ا حرف تاکید رسیدم فعل
 ماضی متکلم وحده ایرشیم دیم کرد این میگفت بوا یکی بیستی رسیدم فعل ماضی
 او توردی **بوصف** دانشمند طایفه سیله بحث ایلردم جامع دمشقده یعنی
 بنی امیه ده ناکاه بر جوان قیودن ایچری کیردیا و دیری سیرلار اکرده بر کیمسه
 وارمیدر عجم دینی بیلور شیخ دیر که بکا اشارت ایلدیلر یعنی ایشته بوبیلور دینار
 نه دیدم خیر در جوان دیدیا یوزاللی یا شنده بر پیر حالت نزعده در و فارسی بلله
 برنسنه سولیل حال بوکه بیزا کلمنزا کو کر مکه قدم رنجه اولور رسک یعنی زحمت
 کیر رسک ثواب بولور سین موجود رک بروصیت ایلله مبادا فوت اوله چونکه

کتابت در ندانی یا حرف وحدت ک و همش مبسب که نه شدت و الم ایش
 بر کیمسه به کرده اندن بردیسی جیقار الی یعنی بردیشی جیقار الی یعنی بردیشی جیقار
 بجه نه قدر الم چکرند یدیه هزه سنی خطاب ایچوند ریین یای خطابن و همنه
 نوسدن اکاه دکل ایش قیاس کن که چه حالش بودران ساعت که از وجود عزیز
 بدر و جانی حالش خیری کیمسه به راجع در جانی یا حرف تنکیر ک قیاس
 ایله که حالی او کسک نه اولور اول ساعت که وجود عزیزان جانی جیقعه کیده
 یعنی روحی بدندن جیقاکیده مصراع ثانینک معناسنی که انک عزیز وجودندن
 بر جان طشره کیده دیین قنده انسانده بر قاج و ارامش کی تصور مرک از خیال
 بدر کن و وهم را بر طبیعت مستوی مکودان که فیلسوفان گفته اند مزاج اگر چه
 مستقیم بود اعتماد بقا را نشاید و مرض اگر چه هایل بود دلالت کلی بر هلاک
 نکند اگر فرمای طبیعی را بخوانیم تا معالجه کند که به شوی گفت هینر تصور
 مصدرک مفعولنه اضافید مستوی غالب دیکر استغفا باینده اسم فاعل در
 مکودان فعل نهی موز مخاطب ایلمه دیکر الف و نون ادات تقدیه در که حرف
 تقلیل فیلسوفانک و لامک فتحه لریله حکیم معناسنه در که حرف رابط صفت
 مقول و قول اعتماد بقا مصدرک مفعولنه اضافید و رادان صله هایل قور فتح
 طبیعی حرف وحدت و رادان مفعول تا حرف تقلیل هیئات یعنی محال در ک
 پیره دیدم که اولم تصور فی خیال کندن اخراج ایله و وهم و خوفی طبیعتکه غالب
 ایلمه زیر احکام دیمشدر در مزاج اگر چه که مستقیم و قوی اوله بقایه اعتماد ایلمه
 لایق دکل و مرض اگر چه هایل و مخوف اولور اما هلاکه کلیت دلالت ایلمز که بیور
 سک سکا بر طبیب دعوت ایده لم تا کیم سکا معالجه ایلمه که ایی اولاسین یعنی
 صفاده اولاشین هیرت ایدری یعنی بو محال در مشغول خواجه در بند نقش ابو
 انب خانه از پای پست ویرانست خواجه و زراده و تعظیمی لازم واجب اولان
 ارباب دولته مستعملدر بونده مطلقا دولتمراد در بند بونده قید و هو

وارز و معانسه در نقش ایوان مصدر است مفعول نه اضافه است و ایوان کسر هزه
 ایلله چار طاق در عربی در اما جمع فتح هزه ایلله او قور یای پست بای عربی فتح هزه ایل
 معانسه در که عربی به اساس دیر لری بای عجمیله اولسینی تجویز ایللیا انرا ایلش ویران
 خرابه بیکدر مکسر خواجه قصر نقش قیدنده دلکین خانه تملک خرابه
 یعنی سن بنچون طبیعتا که ایلده سین لکین بنای وجود و فایه مشرقده
 دست بر هم زند طبیعتا چون حرف بیندا و فتاده حریف دست زندک مفعول
 صریح و بر هم غیر صریح و طبیعتا علی و ظرفیه اضافه بیانه در حرف خای معجمه
 فتح و رای محمله نک کسر لیه صفت مشبیه در بونا مش معانسه در حرف بیندا مفعول
 ثانیهی و فتاده و اویله اکا قید در و حریف یعنی شخص مفعول اولی مکسر ظرف
 اولان طبیب الی بری برینه اور و تأسف و تغابن طریقیله اما علاحه مباشر اولان
 چونکه حریف مریضی بونا مش و دو شمش کوره یعنی حالت نزع قریب و مشرق علی الموت
 کوره زیر بیلور که علاج پذیر اولیوب سعی ضایع اولور پیر مردی ز نزع مینالید
 پیره زن صندش همی مالید پیر مردی پیر تقدیرنده در بر قوجه ارکشی ز نزع دیکدر
 نالید حکایت حال ماضی معانسه در ایکلردی دیکدر زیر جان حبسی سابر ایلر
 بکنه مز پیره زن تقدیر بری پیره زنی در ضرورت و زنجون و قرینه قایم اولور و غیچون
 بای وحدت ترک اولندیا بونده بر قوجه قری دیکدر و زوجه سی و قیز قندنا
 و متعلقانندن بر قری اولق جایز در صندک هند دیارندن و کلور بر خوش
 قو قلی انجدر رانی دگر منده و یاد و رپیله اون ایلدر وانی کلا بیله خلط ایدوب
 دفع صداع ایچون باشه سور ترلر و دفع حرارت ایچون اللره و یا قلره شین ضمیر
 پیره راجع در همی مالید حکایت حال ماضی و لغتده اومق دیکدر اما بونده
 سور تمک معانسه در مکسر بر پیر مرد نزع ایچیننده ایکلردی و بر
 پیره زن اکا صندک سور تر دی چون محبط شده اعتدال مزاج نه غریب اثر
 کند نه علاج چون حرف تعلیل محبط تفعلیل بایندن اسم مفعول در لغتده

شی

دو ششم یکد اما بونک نده مختل معانسه در اعتدال مزاج مصدرك فاعلنه
 اضافتید نه حرف نفي در معاده کنده مقید در عربیت بر درده برسنیه اوقیوب
 او فور مکده دیر لر رقیه ده دیر لر رانک ضعی و قافل سکونیلده و فارسیجه افسوس دیر لر
علاج مفاعله با بینک ایکنی مصدربید عزیمته معطوف در عربیت مبتدای اول
 و اثر ثانی و کنده خبر ثانی و ثانی خبر بلیه خبر اول تقدیری عربیت اثر کنده در مخصوص
 چونکه اعتدال مزاج مختل اولدی یعنی مزاج اعتدال دن دوشدی اگانه افسوس تا اثر
 ونه غیری علاج حکایت پیری حکایت کشد که دختری خواسته بودم و حجه
بکل راسته و مجلوت با او نشسته و دیده و دل در بسته شهرای در از خفتی
و بدنها و لطیفه کفتی تا باشد که وشت نکیرم رموانست پذیرد از آن جمله شی میگفتم
 که بخت بلندت یار بود و چشم دولت بیدار که بصیحت پیری افتادی پخته و جهان
 دیده و کرم و سرد روزگار چشیده و نیک و بدا از موده حق صحبت بداند و شرط مود
بجای آرد و مشفق و مهربان خوش طبع و شیرین زبان دختری دالک ضعی و خای
معجزه نک سکونیلده و تانک فخیله قیزه دیر لر و یا حرف و صدت شهرای در از بیا
خفتی خفتم فعل نفي ماضی متکام و صده و یا حرف حکایه بزه لطیفه دیما و ها ادا
جمعه لطیفه عطف تفسیری کفتی اعرابه خفتی کبیده تا حرف تعلیل بخت
بلند بیانیه و تا معاده بار مقید در بود جایز در فعل وله و جایز در ادا بیا
یارک اولدی و یا یارک ایدی دیمک اوله چشم دولت بیدار مذکور قره به معطوف
 که حرف بیان و یا حرف تعلیل با حرف صله صحبت پیر مصدرك منعوت لک و یا
فاعلنه اضافتید و یا حرف و صدت جهان دیده و وصف ترکیده جهان کور مش
دیما در مشفق افعال با بند اسم فاعل و مهربان عطف تفسیر باید در بیا سری
و مجتلی معانسه در مخصوص برید حکایه ایدر که بر قیز دیلدم یعنی بر قیزه
نکاح ایلدم و کردک خان کلله اراسته و پیر اراسته ایلدم و خلوت انکله او توردم
و کوزی کو کل ای کابلدم یعنی کا کو کل و یردم بوزده کلنج بر بود تقدیر او لور او لور

کجه لراو بومازدم و بذله لرو لطيفه لوسويلردم که وحشت طوقيه يعنى توحش
ايلميه و بنمله انس و موانت قبول ايلميه حاصلی بنمله اليشه ذکر ايلدو که احوالت
جميعدن بريسي بود که بکجه سويلردم که نخت بلند يارک ايدري و يا يارکا و لکه
و چشم دولتک بيدار ايدري و يا بيدار اولدي که بريرت صحتنه در شدک بشمش
و جهان کورمش و روکارک استي سيني و صور غني طامش و اي و پراماز ايشلر
صناش حق صحبتني بيلور و شرط محبت و مودتي برينه کتور و مودتلي و محبتلي
خوش طبع و شيرين زبان مشوي تا توانم دولت بدست ارم و ربياز ارم بياز ارم
تا حرف توقيت توانم قادرم ديمکدر بدست با حرف صله ارم فعل مضارع متکلم و حده
کتوردم و روا کردن مخفف بياز ارم فعل مضارع مفرد مخاطب و ميم ضمير منصوب متصل
مفعول يا اي ضمير خطاب مفتوح او فمق کوک کر زنه خلل کلمه و اکو بني انجدر
ديمکدر بونده متعديده بياز ارم فعل نفي متکلم و حده لازمه متعدي بنينده
مشرکد يعنى انجتم و يا سني انجتم ديمکدر بياز ارم ديلرونلک کسرله بياز کتوردم
يعنى حاجت کتوردم معناسنه بيتي روق ايدوب مقفا ايلمشلر مخصوص مادا
قادرم کوکلکي اله کتوردم يعنى اله الورم حاصلی المدينه کلد و کي دکلور عايت ايدرم
ويا ايد ايم و اکو فرصا بني انجيد سکه انجيم و يا سني انجتم و رچو طوطي
سکر يوز خورش جان شيرين فداي پرورش بوش طيه يه معطوفه ديسر
بونده در برينه کوز کوايد نلومتونه مخالف ذکر ايلمشلر خورش لغته اسم مصدر
در بيش معناسنه اما بونده طعام مراد در جان شيرين بيانده فداي پرورش
مصدرت مفعولناضافتيد پرورش اسم مصدر و بسليش معناسنه مراد طعام
در مخصوص و اکو فرصا طوطي کي شکر اولور سه طعامک جان شيرين
سنگ سکر کي عذرا کي بکه فدا اولسون و يا جاني سنگ سکر کي طعاملر بکه
فدا ايد ايلم حاصلی سني سکر له بسليه بن نه گرفتار امد کي بد جواني معي و خيره
زاي ترين و سبک پاي که هردم هوايي نزد و هر لحظه را يي زند و هر شب جاني حسبه

هر روز یاری کرد پیرت دختره تمه افروالندند جوانی یا حرف وحدت معجب افعال
 باینند اسم فاعله متکبر می کند خیره رای وصف ترکیبیدر ضعیف و زیون فکری
 معناسنه یعنی سینه سرتیز وصف ترکیبیدر بینی معناسنه اغزباشلی مقابلی سبکبای
 ده وصف ترکیبیدر بینی یقین یلرا و کماز معناسنه هوائی یا حرف وحدت بزد فعل
 مضارع مزد غایب بای حجیله فتحله پزیدند بختن دن دینار خطا ایلشدر بشیر
 دیگر رای یا حرف وحدت زند فعل مضارع مزد غایب در زیندند اوز دیگر
جایی یا حرف وحدت خسید خانک ضمیله فعل مضارع مزد غایب یا تورد و او بود
 دیگر خسید دن یاری یا حرف وحدت میکس قیزه دیگر بر متکبر جوان
 الینه گرفتار کلمه ک یعنی مبتلا اولدک سینه و خفیف و یلرا و کماز که هر نفس بر هوا
 و هوس پشوره و هر ساعت بر فکر قوللند و هر کچه بریده یا ته و هر کون بر نکار طقه
بیت وفاداری مدارا از بیلان چشم که هر دم بر کلی دیگر سراید وفادار اوصاف
 ترکیبیدر و یا حرف مصدر مدار فعل نهی مزد مخاطب طومعه دیگر از بیلان
 مداره متعلق در چشم مدارک منقول صریح اولیدر وفاداری ثانیسی و از بیلان
 غیر صریح لیکن تقدیر چشم وفاداری مدار یعنی وفادارلق امیدینی طومعه
 دیگر که حرف تعلیل کلی یا حرف وحدت دیگر غیری معناسنه در سراید سینک فحی
 له و کثیره فعل مضارع جمع غایب ایرلا دیگر بلبلردن وفادارلق امتد
 طومعه یعنی انلردن و فاکمز زیر هر نفس و هر ساعت بر غیری کل اوزره ایرلا در
 یعنی بر برده قرار لر یا یوقدر جوانلر که احوالی بوبله در سابقا ذکر ایلدو کی یکی
اما طائفه بران بعقل و ادب زندگانی کنند نه بر مقتضای جهل جوانی طائفه
 پیران بیانیه زندگانی یا حرف مصدر یرلک دیگر مقتضای جهل مصدر
مبینک فاعلینه اضافتیدر جوانی یا حرف مصدر و اضافت بیانیه در روک
جوانلر احوالینی بیان ایلدک اما طائفه پیران عقل و ادبله یرلک ایدر لیس
جهل جوانلق مقتضای اوزره دکل بعضی نسخه ده جوانی جهله عطف ایلش

بیت زخوب بهتری جوی و فرصت شمار که با چون خودی کم کنی روزگار بهتری
یا حرف وحدت جوی و شمار فعل امر مغز مخاطب بود که حرف تعلیل یا حرف
مصاصبت چون ادلت تشبیه خودی یا ضمیر خطاب که کاف بحکم ضمیه ضایع
معنا سنده در کم کینست مفعول اولی صریح و روزگار ثانیه سی و با چون خودی غیر
صریح **مخصوص** خطاب عام طریقله نصیحت ایدوب بیور که کند کن ایبرک
بر کیمسه ارایوب بول و آئی ارایوب بولغی فرصت صای یعنی بر اولوغت پیل زیبا
کند کن کیله روزگار یکی یعنی اوقات احوال آیامکی ضایع ایدر سین حالی
کند کن ای بر کیمسه ایله صحبت ایله و انکله مصاحبتی غنیت پیل زیر کند کن
کیله مصاحبت تغنیع احوال و اوقات و آیام و تلاف عمر بلا فایده در گفت چند
برین نمط بکنم و کمان بردم که دلش در قید من آمد و صید من شد ناکاه نشی
سرد از دل پرورد بر آورد و گفت چندین سخن که کینی در ترا زوی عقل من وزن
آن بک سخن ندارد که از قابله خویش شنیده ام که زن جوان را کی تری در پهلوی
نشیده که پیری گفت پیردیدی نمط و نهی اسلوب و گونه معناسنه در قید
در حرف صله قید در مراد بنده در منه اضافه لامیه در صید من مصدرک فاعله
اضافیه نفسی یا حرف وحدت و زن مفاعله بابنک مصدر ثانیه در قابله رو
آورده دید کاری خاتوند که طوغان او غلخغلک کو بکین کسر یله در دین
یکش سولیش قابله یرینه قیله بان صحیح متونه مخالف یازمش پیری و تری
یا لوی حرف وحدت در پهلویان معناسنه در که عریجه ضبب بی لاری **مخصوص**
پیردیدی بواو اسلوب اوزره اولقدر سولیدم و ظن ایله مکه کو کلی بنم قید
کله یعنی بکامقیا ولدی و بنم صیدم اولدی یعنی بکاشکار اولوب رام اولدی
ناکاه دل پرورد ندان بر صوف نفس کوردی یعنی بر اه سر چکدی و دیدی
بو قدر سوز که سولیدک بنم عقلم ترا **مستند** اول بر سوزک و زننده طوغان
یعنی کاموزان دکل که کندی ایملی ایشتمش که دیدی بازه نک اک پهلوی

اوق او تورسه یعنی یاننه اوق یا توب طورسه یکده یاننده برپراوتوب طور مقدر
 حاصلی پیرله همنشین و هم پسترا و مقدر اوق یاره سی چکک یکدر نظم لمارات
 بین یدی بعلها شیا کارخی شفته الصائم لما بولتا به و خودیه دیرلار مشایخ
 عربک بعضی سی اسمیتنه ذاهبا و لمشدر و بعضی حرفیتنه اسمیتنه ذاهبا و لند
 جمله یه اضافتی لازم در دیدر حاصلی وقت معناسه مستمند وقتا که دیمکدر
 فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه مرموزا لعین معتل اللام اصلنده رایت ایدی اعلال
 ایلله رات اولدی لغت وزنی اوزره وقتا که کوردیسه فاعلی پیرک زوجه سیدر بین
 ظروف مکانیه دندر مضاف اولشدر یدی لفظنه اصلنده یدین در حالت رفعا بین
 در نصب جری یدین در نون اعراب بعله اضافتله ساقط اولشدر نته که نحو
 کتاباره نده مسطور در بونده معناسی اوکنده دیمکدر بعل لفظا مجرور مضاف الیه در
 زوجه بعل دیرلربانک فحی و عینک سکونیه و زوجه بعله دیرلر و ضمیر ثانی رانک
 فاعلی اولان زوجه راجع در شیا لفظا منصوب مفعول رات در و شیان الت
 پیردر کارخی کاف مثل معناسه در و راجح اسم تفصیل در حوجه دن رانک فحی و کبریه
 یو مشغلق و کوشکک معناسه در بونده مسترک دیمکدر شفته لفظا مجرور مضاف
 الیه ارخادر شفته دوداغیه دیرلار صایمه اضافتی لامیه در صایم اوج طوبی کیمیه
 در و انک دوداغی غایتله کوشکک اولغاندر اول جهندن پیرک ذکر فی صایمک
 کوشکک طوطاغنه تشبیه ایلشدر ~~محض~~ وقتا کم پیرک زوجه سی پیرک
 اوکنده یعنی زوجک اوکنده برشی کوردیسه یعنی ذکر فی کوردیسه صایمک کوشکک
 طوطاغی کبی یعنی غایتله سمست وزبون کوردیسه تقول هذا معیت و انما
 الرقیه المنام تقول جواب لما در قیاس قالت دیمکدر دیمک ایدی لیکن مراد
 حکایت ماضیه سورلیدی دیمکدر و بعض کیمیه دیدی لما مضارع ماضیه
 رد ایدران مصدریه ماضی معنای استقباله مره ایلدو کی کبی پس تقول قالت
 قتلت معناسه اولور بولیه دین زبانه خطا ایلمش و هیچ بر وجهله کندق

دوش سوزة کله زیاده و کی لماء جازمه در بخود لماء جوده در که اسم اولد و محی نقیه
 جمله به مضاف و لمقد و شرطي فاعل تقول فاعلی و انک فاعلید یعنی پیرک زوجه
 سی هذا اسم اشارت در مذکور شیئه محل مرفوع مبتدا و میست خبری و معه میته متعلق
 و غیر مذکر بعله راجع در و او حرف ابتداء در ان حرف حروف مشبّهة بالفعل و ما
 حرف کافه که ان حرفی عملدن کف و منع اید الرقبة رانک ضی و قانک سکونیه
 مریض اوزده او قویوت او فور مکدن تا کم افاق بوله لفظا مرفوع مبتدا افسون دیماکه
 که سابقا بومعای غمیتله تعبیر ایشیدی لیکن بونده مراد شیوه و ناز در المناغم لام
 حرف جر بمقتدیه متعلق تا یم اسم فاعلدر نومدن او بویان کیمسه به دیرلر بونده
 مراد جوانک ذکریدر جار مجرور اعرابدن محل مرفوع خبر مبتدا در جمله اسمیه اعراب
 محلی یوق جمله مستأنفه محصور و قتا کم بعله پیرک ذکر فی کوردیسه دید بو
 پیرکنده بیله میست در یعنی نه کنده بده حیات و ارونه التند رقیه و افسون خونیایه
 نافعدر یعنی غنچه و دلال جوانک چکوفی تحریک اید پیرک مده ذکر فی تحریک ایلن
 حاصلی جوانک چکوفی شخص نایمه تشبیه ایلش و پیرک شخص مرده به رباعی
 زن کز بر مرد فی رضا برخیزد پس قنه و جنگ ازان سر برخیزد زن مبتدا و برخیزد
 زن مبتدا و برخیزد خبری و ما بینلری خبره متعلق کن اصلنده که از ایدری ضرورت
 و پنچون خذف و ایصال ایلدی بر مرد لایمه در بر بونده قت معانسه در فی رضا
 رضا سر دیمکدر یعنی مجامعتینز برخیزد قالقه حاصلی و شکندن که موطونه قان
 قالقیه سرادن یا ضرورت قافیه و زینچون ترک اولدی محصور زن که ارنک یا
 یعنی دو شکندن رضا سر قالقه حاصلی موطونه قالقیه چوق قنه و جنگ اول
 اودن قالقار یعنی اجهلفه و چیلقلقه صبر ایدر اما کیچه دوشک خدمتی او
 اولینجه صبر ایلنذ مصراع اولک معناسنی عورتکه زوجنک قندن رضا سر و اجازت
 قالقردین اجازت عبارتندن معلومدر که بومعای خلافتنه صرف ایلش پیری که
 زنجای خویش نتواند خاست الابعصاکیش عصار برخیزد پیری یا حرف وحدت

که حرف رابط صفت جای خویش لایمه خاست ماضی مصدرک معنای در
 زیر مضارع مقارن در الادات استثناء در نتواند خاست ترکیبیدن بمصباح
 استعانت کی چنان دیکند شین ضمیر پیره راجع در عصا برخیزم تقدیری عصا
 کی برخیزد یعنی ضمیر مضاده عصایه مقید در محصل بر پیر که کنایه بریدن قالمغه
 قادر اولیه الاعصایله انک عصایه یعنی ذکر کی چاقا قالمغه حاصلی بریدن دکنکسیر
 قالمغه قادر اولیه انک دکنکی قالمغه فی الجملة امکان موافقت نبود و مفارقت
 انجامید مدت عدت برآمد عقد نکاح با جوانی بسته شد ترش روی نهی
 دست بدخوی جور و جفا میدید و رنج و غنا میکشید و شکر نعمت حق چنان
 میگفت که الحمد لله که ازان عذاب الیم برهیدم و بدین نعمت مقیم برسدیم فی الجملة
 حاصل کلام امکان موافقت مصدرک فاعله اضافتید نبود اولیه و او حرف
 عطف با حرف مصاحبت مفارقت مصدر در ^{مفاعله} بود اولیه و او حرف باین ایشاق
 دیکند انجامید اخلا وادی یعنی ایریله شد دیکند مدت عدت لایمه برآمد
 چیتدی عقد نکاحش مصدرک مفعولنه اضافتید و شینه اضافت لایمه در
 با حرف صله جوانی یا حرف وحدت تنه یا وز ترش رویه اضافتی بیانه اکشی
 صورتی بود دیکند نهی دست وصف ترکیبیدر صغریه معنای مفلس
 و فقر بدخویه اضافتی بیانه در بو و صافی صفت بعد الصفت و اقدار میدید ^{حکایت}
 حال ماضید کور ردی دیکند در میکشیده بویله در شکر نعمت مصدرک
 مفعولنه اضافتید و لایمه در همچنان انجلین یعنی میگفت عبارتند نضکره حمد کج
 دیکند عذاب الیم بیانه در معلوم معنای برهیدم فعل ماضی ماضی متکلم و حده
 قور تلام دیکند و بدین یا حرف صله نعمت مقیم یعنی نعمت ثابت دیکند برسدیم ^{شده} ایر
 حاصلی و اصل اولدم ^{محصل} حاصل کلام موافقت ایلم که امکان اولیه
 زیرالت مساعده ایلمدی و کار نیز مفارقتله تمام اولیه یعنی خیره ایریله شد
 انجامیدک معنای ایرشدی دین لفته مخالف سولیش چونکه مدت عدت

چندی یعنی تمام اولدی عقد نکاحی بر جوانه بغلد یار یاز واکشی صورتی فقر
 بدخوی اندن جور و جفا کوردی و ریخ و عنا یعنی درد و الم چکر دی و خدا نك
 نعمته بو مجلین شکر ایدر دیک که الحمد لله که اول عذاب الیمدن خلاص بولدم و
 نفعت مقیمه ایرشدم دیو بیت با این همه جور و تشد خرفی نازت کشیم که خوبتر
 تند خو وصف ترکیبیدر یا و ز خوبلی معناسنه و یا حرف مصدر نازت تا ضمیر خطا
 بدر بعض نسخه ده یادت دوشمش یعنی بوکک خویرو وصف ترکیبی و یا ضمیر خطا
 محصو بوجیم جورلو و یا و ز خوبلیغله نازت چکوم زیراکوزل سین یعنی کوزل لک
 ایچون هر نه پلاک و اریسه چکوم قطعه با تو مرا سوختن اندر عذاب به که شد
 باد بکری در بهشت شدن میر و ریخون در اولف معناسنه دکی یا حرف وحد
 محصو فیر جوانه دیر که بکا سوله جهنده یا تمق یکدر که غیر یله جسته اولق
 یعنی پیرله جسته اولقدن سنکله روز خده اولق یکدر بوی پیاز از دهن خوی
 نغز ترا بد که کل از دست زشت نغز کو کجک یعنی ای و ترادات تفصیل محصو
 صوغان قوشی کوزلک اغزندن ایبرک کلور که کل چرکین المندن کل فوقوسندن کوزل
 اغزندن صوغان قوشی یکی کدر بونده بعض شراح ابکی بیت ایراد ایلش که متو
 موجود دکل لیکن انلره تقلید ایراد ایلدک بیزده قطعه روی زیبا و جامه دیبا
 عرق و عود ورنک و بوی هوس روی زیبا و جامه دیبا بیانه دیبا شب بیکل
 قماش عرق کلاب عود معروف خوش قو قلی اغچدر که هندن کلور زنگدن مراد
 خاتونلرا استعمال ایلر کلری اقلق و قزللق در بوی کوزل قوشی هوس بونلری
 ارزو ایلدک محصو کوزل یتمشلی یوز و دیبا و سراسر قماش قفتان کلاب
 و عود ورنک و بوی و بونلرک آرنوسی بو بیت ثانیه رهوندن این همه زینت
 زنان باشد مرد را کبر و خایه زینت بس زینت زنان لامیه باشد عبادات زمانیه
 اولق جایز و فعل مضارع مفرد غایب اولق جایز کیر چوک یعنی ذکر و خایه همای
 سی بس بتدیما که سابقه مذکور و اولانلره جمیع عورتلر زینتیه

اما ارکه کبر و خایه زینت یترو معلوم ده که بوا یکی بیت کتابت در دکلر لیکن بعض
جهله دخل ایلس دیویازدق حکایت مهمان پیریا بودم درد یا تو بکرمال
فراوان و فرزند خوب و ری داشت شبی حکایت کی دمراد و عمر خوش بخزان فرزند
بنو دست درختی درین وادی زیارتگاهست که مردمان بجاست خواستن اینجا
روند شهرادر پای آن درخت بحق نالیده ام تا مرا این فرزند بخشیده است شنیدم
که پسر با فغان آهسته میگفت چه بودی که من آن درخت را بدانستی که کجاست
تا دعا کنی پی برم بمیرد مهمان پیر لایته و یا حرف وحدت بودم حکایت حال
ماضی دیار بکن و دیار بریعه بری برینه متصل عمل کنند در دیار بکن تختی آمد
شیخ محمد امیری حضرت لری مذکور آمد شهر نند و بریعه نل تختی موصول در
که ابن جناد موصوفی که قرآن شریفه عرب و اسباب نزول بازمشده اند در کمر حرف
رابط صفت مال فراوان بیانیه فرزند خوب و ده بویه در شبی یا حرف وحدت حکایت
کرد بر کچه حکایت ایلدی بوسوز اول معنایی کوستر که حضرت شیخ بر زمان بریرت
مهمانی اولمش اوله که حرف رابط مقول قول مرار اادات تخصیص عمر خوش لایته
کندی عمر مده دیمکدر بجن یا حرف زاید درخت مبتدا و یا حرف وحدت وادی دره
زیارتگاهست خبر مبتدا در یعنی مستجاب الدعوه بر مقام که حرف رابط صفت مردمان
مبتدا و روند خبری و بجاست خواستن خبره متعلق شهرایچه لر مبتدا و نالیده ام
خبری و در پای آن درخت و بحق بای اصلیه ایلله خبره متعلق تا حرف تعلیل
آهسته یا چه یا چه میگفت حکایت حال ماضی چه بوی اادات تمینی نه اولیه
دیمکدر بدانستی حکایت حال ماضی بلیدم دیمکدر کرده چی ده بویه در ابلیسیم
دیمکدر محض حضرت شیخ بیور که سیاه ختم زماننده بر پیره قونق اولدم
که وافر مالی وارا یدری و کوزل او غلی بر کچه حکایت ایتدیکه بنم مقام عمر مده بوبر
او غلدن غیری اولمشده بود ده ده بر زیارتگاه انجی وارد که خلق حاجت
دیلمه که انده وار لر نجه کچه اول انجک دیبند حقه اغلیوب ایکلمیشم که

۶۳۵
 خدای تعالی بکا بو او غلی بغشلمت در حضرت شیخ دیر که بابا سی بکا بر سوزی
 سولجیک ایشتم که او غلن یولداش لرینه آهسته سویلد یکه نه اولیدی اول
 اعجی بن بلیدم قنده درود عا ایدیدم بابام اولیدی حکمت خواجه شادی کنا
 که فرزندم عاقلت و سر طعنه زنان که پیدم فرقت خواجه مبتدا شادی کن و
 ترکیبی یا حرف مصدر الف و نون مبالغه افاده ایدر یعنی شاد یلق ایده کند حاصلی
 سونکنده خبر مبتدا واقعده که حرف تعلیل فرزند مبتدا عاقل خبری و سر مبتدا و طعنه
 زنان خبری شادی کنان کی که حرف تعلیل پیدم مبتدا فرقت خبری محکم
 خواجه شاد یلق ایلکنده که فرزندم عاقلده و سر طعنه او را غندر که بابام فرقت
 در یعنی بنوایش در حاصلی پیدل حالی بویه و سرک حالی بویه قطعه سالها بر
 تو بکنم که کذر نکنی سوی ترتیب پدیرت سالها مبتدا بر تو بکنم آورد او ستکندش و
 ایدر یعنی اوز رکدن کچر خبر مبتدا در که حرف بیان کنن ذال معجه ایلده و کاف عجل ضمیمه
 اسم مصدر رکجه و او غرامه معنای مطاع ثانیه مرهوند نکنی فعل نفی مستقبل نوز
 مخاطب سوی ترتیب اضافه لامیه و پیده کذاک محکم خطاب عام طریقله یوق
 یلر کچر سنک اوز رکدن که بابا ال مقبره سی جانبنه کذر و مرور ایلن سین یعنی
 جاتنه برد عا ایلن کچر و یا برننه اولشدر میکیچن قبرینه او غراما از سین نوجای پید
 چه کودی خبر تا هان چشم داری از پیرن با حرف صله جای پید لامیه حق
 پیدر میگذر تا حتی معنای در چشم امیدور جاتنه معنادارینک مفعول صریحی و از
 پیرت غیر صریحی در محکم کنه خطاب عام طریقله بیور رسن بابا ال حقنه
 نه خیر ایلدک یعنی نه لطف و احسان ایلدک تا کیم هان اول احسانی او غلکدن رجا
 ایلیه سین یعنی بابا کله نیچه عمل ایلدک ایلده او غلک سنکله هان اول عملی ایلده
 ککرده ان خیر فخر و ان شرافت حکایت روزی بغرور جوانی سخت رانده بوم
 و شبانکه بیای کره سست مانده پیرو دی ضعیف از پس کاروان هی آمد و
 و گفت چه خسی خیزنه جای خفتست گفتم چون دم که نه پای رفتست گفت

نشیده که گفته اند رفتن و نشستن به که دویدون کسستان سخت زانده بودم محکم
سوردم ای دی یعنی یولده قتی پل کتدم ای دی شبانکه کجه سی با حرف ظرف پای کویه
لایته پای بونده دیب معاسنه در کویه کاف عجمک و رانک کسر بله طاع بکنه دیر
و یا حرف وحدت و هنر حرف تو سئل سست بونده عاقلن و بیحال معانیه دانه
قالمشینه بر بودم مقدر در خبی فعل مضارع مخاطب بونده یا نور سین دیم کدر
روید ندن مصدر در یلمک معانیه کسستان کاف عجمک ضعی و کسر بله و سینک فی
و کسر بله بونده اوز یلمک معانیه در مصدر در محصل بر کون جوانلق غور بله محکم
کمشیدم و کجه سی بر بک دینه عاقل و بیحال قالمشیدم بر ضعیف بر کشتی کار
ارد ندن کلور دی و بکا دیر کانه یا نور سین قالمشیدم بر کون دیم کجه کیدیم
که کیده ایاق یوق یعنی ایاق دن جیقم دیدم دیر ای ایشمدکی که عقل دیشل کمتک
واو تور مق یعنی دیکینی دیکینی یکدر یلوب اوز لکدن نشیده دن اولان هنر خطا
بچوندم بین قابل خطاب دکل ایش قطعه ای که مشتاق منزلی مشتاق پندمن
کار من و صبر آموز ای حرف ندا منادی محذوف تقدیر ای ای ان کس که در حذف
و ایصال طریقله که حرفیتدن استینه نقل اولدی نکه مکرر بیان اولدی مشتاق
اسم فاعل افتعال با بندن منزله اضافتی مفعولینه در و یا ضمیر خطاب مشتاق فعل نهی
مزد مخاطب شتایدن ایومک ایومه دیم کدر شافتن دن اخذ ایلین خطا ایلش
پشد من لایته و بندک مفعول اولی و کار ثانیه سی و صبر آموزت مقدم مفعولیه
محصل ای شول کیمسه که منزله مشتاق پسین ایومه یعنی منزله تیز ایشیک
دیلسین عجله ایله بنم پندی ایش بغله یعنی کار ایدین و صبر اویون حاصلی هسته
کیت یولده قالمیه سین بند یستان دن امر حاضر ردین اخذ اشتقاق خطا ایش
زیرا بندیدن اخذ اولور اسب تازی دوتک رود شتاب ایشرا هسته یرو شب
و روز اسب تازی بیایته دوتک ایکی سکرم دیم کدر زیارتک اسم مصدر در
تکید ندن بیله معانیه پس اصطلاح لرنده ایکی سکرم دیم کدر زیارتک سکرم تمکد

تک دیر ترکیه جمله دیدگی کی نانک فچی و کاف عربیله اناک سجاد و خدیوین
ای چچاقش و عربی ات ایکی یلمک ایله کید سرعته یعنی برایکی قوشمغله یور
لور دین خلی یورمش و منه سده تازی عرب و تازی عربی ات دید کد نصکده
تک بونده نگیدن معناسه دترکی یلمک دین ایکی برده خط عشوی ایلش
قدیر با حرف مصاحبت شتاب اسم مصدر در ابوی معاینه اسب تازی مبتدا
و دوتک مبتدا یا ثانی و رود خبر ثانی و تانی خبر یله خبر اول لخص عربی ایکی کرم
کید یا یوبله اما اشترکچه و کوندن اهسته کیدر قالماز حاصلی اسب تازی برایکی
منزل سکن تمکله یور و لور قالور اما دوه کچه و کوندن اهسته کیدوب قالماز
قصه دن حصه بودر کم یولده عجله ایله کتمک کک فامل حکایت جوانی جست
و لطیف و خندان و شیرین زبان در خلقه عشرت مابود که در دلش از هیچ نوعی غم
نیامدی و لب از خنده فراهم یاوردی روز کاری برآمد که اتفاق ملاقات نیفتاد
بعد از آن دیدمش زن خواسته و فرزند آن خواسته و پنج نشاطش بریده و کل
هوسش پشمرده پرسید مشرک این چه حالتست گفت تا کورد کان بیاوردم دگر
کودکی نکوم جوانی یا حرف وحدت جست چاپک و ظریف معناسه در خلقه عشرت
ما بیانیه و لامیه یعنی مجلسنده داخل اولوب مصاحبت ایدر که حرف رابط صفت
نوعی یا حرف وحدت بعض نسخه ده از هیچ نوعی واقع در ناسیر نیامدی یا حرف
حکایه فراهم بری برینه دیمکدر جمعه عبارتند یاوردی یا حرف حکایه بتدر بریده
کتور مزدی دیمکدر که حرف بیان اتفاق ملاقات مصدرت مصدره اضافت
بعد از آن مذکور روز کاره اشارت در زن خواسته اولمش فرزند آن خواسته فرزند
پیدا و حاصل اولمش بسخ نشاط بیانیه شلک کوی کل هوسه بیانیه پزوده باح
عجک فتحیله و زای عجک سکونی و میمک ضعیله صولش دیمکدر تا حرف ابتدا
منذ کبی زنده کورک اوغلان الف و ثون ادات جمعه کودی یا حرف مصدر
لخص جست لطیف و خندان و شیرین زبان یعنی طالتی دلی بر جوابیز

مجلس ششم در ایدری یعنی بزمیله هم صحبت ایدری شویله که کوکلند هیچ بر نوعی
 غم یوغیدی یعنی کولینه عم کلندی و دوداخی کولدن جمع ایلندی یعنی بومزدی
 بر روزگار کچدی که اتفاق آنکه ملاقات واقع اولدی اندنصکره ای کوردم او
 اوتمش و اوغلان قریبه او ظاهر اولمش و شتکی کوی کسلش و کل هوسی صولش
 حاصل اولده اولان ذوق و شوق و صناسی کمتش صوره که بونه حالتی دیدیم دیدی
 اوغلان بختلر کتورلدن بری یعنی اولاد صاحبی اولای ارتق اوغلان بختلر ایلدم
 بیت ماذا الصبا والتیغیر لینی و کئی یتغیر الزمان تذیر ماذا ای شی معانسه
 محل مرفوع مبتدا الصبا صادل کسرله جمله وهوا وهوسه میله دیر لرف مقصوره
 صادل کسرله و جهله وهوا وهوسه میله دیر لرف مقصوره اما صادل مفتوح اوخه
 الف محدوده در و او حروف حال التیغیر پیرله که دیر لفظا مرفوع مبتدا غیر فعل
 ماضی مزر مذکر غایب در تعیل باندن لمة لامل کسرله و میمت تشدید بیله او
 این صاچه دیر لرو یا غیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه و جار مجرور بیله محلا منصف
 منفعل غیر در جمله فعلیه محلا مرفوع خبر مبتدا در جمله اسمیه نل محلی نصب در
 حالیه کئی فعل ماضی مزر مذکر غایب ضرب باب نل ناقص یا بی سندن تغییر بابا
 حرف زاید فی الفاعله و جار مجرور محلا مرفوع فاعل کفاد و تغییر زمانه اضافی
 مصدر نل فاعلینه اضافتید و تذیر تغیر الزمان تمیز اید انداز معانسه انداز
 اعلام در تحوینله و کئی متعلقانیه بر قد تقدیر بیله محلا منصوب حاله محلا
 ندر و جهله وهوا وهوسه میله ای آر زویا نفسا رکن و احیا بله طرب و شوق
 و سیر قوتند صاچه لوتی تغییر و تبدیل ایلدی و بی عمرمک اخری قریب اولغله
 انداز و تحوین ایلدی یعنی موقت قریبینه دلالت ایلمله بوکه صحت لوتی زمانه
 تغییر بکا نذیر و مخوف یتر حاصلی شعری زمانه تغییر ایلدی و کئی کافی ایکن و موقت
 قریله نذیر ایکن پیرلک شعری اغترق نه یلدر بیت چون یرشدی ز کودی دست
بدر بازی و طرافت بحوانان بکذار یا حرف مصدر دست بدر دك منفعل مرئی

وزکودکی غیر صریحی بدارد آید ندن فعل امر مزید مخاطبه بونده طوط چک معناه
در باری داشتند دن اخذ آید ندر خطا الی مشاء بگذار فعل امر مزید مخاطب قو
دیمکد ترک و تسلیم الیه معناسنه محصول پیر لره خطا طریق بقیله یور چونکه پیر
اولدوک اوغلا نلق هوسندن ال چک یعنی اول هوا بی ترک آبله او یونی و ظرافتی
جوانلره قو یعنی ایلره بفشله مستوی طرب نوجوان زیپر مجوی که دکن آید آب قه
مجوی طرب نوجوان مصدرک فاعله اضافتید که حرف تعلیل آید اصله نیاید
ایدی ضرورت وزن ایچون هر ده منقلب اولان یا خذف اولندی مجوی با حرف فصله
مجوی فعل نهی رجوبید ندن جستن دن دیندر یککش سولیش محصول تازه
شکلنی و شاد بلغنی پردن استمه یعنی پیر تاز ایچون کی اهل شوق و ذوق اولماز زیل
ایر مقدر اقوب کیدن صوبر داخی ایرمه کلمه زامیدی جوانلق کتد کد مضمره بردخی
کلمه زرع را چون رسید وقت در و نخر آمد چنانکه سیزه نوزرع اکین و راحه فی تخصیص
و بلصرف مفعول وقت در ولایتیه در یچم وقتی دیمکد در و دالک کسری و رانک
فخیله اسم مصدر در یچم معناسنه در وید ندن نخر آمد فعل نهی استقبال مغذ غایب
سیزه نویانه نویونده تازه معناسنه در محصول زرعک و یا زرعه چون
یچم وقتی ایرشدری یعنی بچله جلت زمانی اولدی تازه سیزه کی صالماز پس پیر
دخی تازه جوان کی شادان و خندان اولماز قصه سن حصه در قطعه دور جوانی
بشاد از دستمن آه در ریغ آن زمن دلفور دور جوانی زمان معناسنه در دلفور
اضافتی بیانه در دلفور و وصف ترکیبیر فروزید ندن کوکل بالکلندرت یچ
یعنی قلبی روشن آید یچ دیمکد محصول المده جوانلق زمانی کندی یعنی
پیر اولدم آه و در ریغ اول دلفور و نوازی زمانی حضرت شیخ کچمش جوانلق زمانه
تأسف چکوب در ریغ و حسرت بر قوت سر یچه شیر ی برفت راضیم اکنون بنیری
چو یوز قوت سر یچه شیر ی لایته و بیانه بنیری با حرف صله بنیر معرف یوز یاز
دید کلری حیوان منتهی که بنیره زیاده مایلدر محصول پیر لکد شکوی آید و

بیور را سلاطه منسوب سر بچه قوتی کیتدی یعنی جوانلق روزی کیتدی قالمده
شهری پیر اولوب دیشلم قالمیجق پارس کی پیره راضیم اولده قورکی اولمق شیطله
بو بر ق بیت که پیرلک احوالنده واقع اولشدر سودی نادرلک تمام وصف حالیه
عنی عنده پیره زنی مویا سیه کرده بود کفتمش ای ماملک دیرینه روز ماملک
مام مادر معناسنه دروکافادان تصغیر برینه روزه اضافتی بیاینه در دیرینه
روز وصف ترکیب دراسکی و چوقه نکی کونلی دیمکدر مصلحت بریر قریض
سیاه ایلمشدی یعنی بویامش ایدی بنا کادیم ای جوقا کونلی یاشلی اناجم
مویا تلبیس سیه کرده کیر راست نخواهد شین این پشت کوت بوبیت مقول
قولک تمه سیدر پشت کون بیاینه در کوز کاف عجمک ضعی و زایا عربله بو کردی
دیمکدر زایا عجمله دینار بویاتلک قافیه لرینه ناظر اولما مشلم مصلحت پیره زن
دیم مویکی تلبیس و سحیله ایله سیاه ایلمش یعنی بویامش فرض و قیاس ایله امّا
بو بوکلمش ارقه و منحنی قامت راست اولیسرد کل حاصل صابج قرار مغله بوکلمش
ارقه طوغر لماز حکایت روزی بجهل جوانی بانلک بر مادر زدم دل آزرده
نکچی نشست کویان هیکنتم مکخوردی فراموش کردی که در شتی میکنی بانلک
بر مادر زدم یعنی انا م اوزره پلک چاغردم حاصلی اوستنه غضبله سوزاندم دل
آزرده بکچی نشست کویا اینجغوب بر بوجقه او توردی اغلیارق سولیدوکی عالمه
کانه و شتافی اوندلک خشونت و غلظت ایدر سین بکا قطعه چه خوش گفت
زالی بفرزند خوش چو بدش پلنک افکن و پیل زال قریب عجزه معناسنه با
حرف صله فرزند خوش لایته کندینک او غلینه دیمکدر پلنک افکن وصف ترکیب
افکنه ندن پلنک براوغوجی یعنی یقچی حاصل بهادر لغت عبارتد پیل تن ده
فیل کوده لی یعنی زورلی دیمکدر مصلحت بر قریا کندونک او غلینه نه کوزل
دیدی چونکه انی ارسلانله و قیلانله و پیل زورلی کوردی کوز از عهد خوش
یادامک که بیچاره بودی در اغوش من عهد خردی لایته و بای ساکنه

ساکه مصدر و تاخیر خطا در که حرف رابط صفت در حرف ظرف اغوش
فوج دیم که در محصل قریب فرزند سینه دیرا که و شتلق زمان و قند نیا که
کلید یعنی کوچک کلک حاصل خورده لک اکاید که بنم قوجا غده بیچاره و قناب
و توان ایدک نگر دی درین روز برین جفا که تو شیر مردی و من پیره زن جفا
شرط و اقد و شرط و جوابی مقول و قول زالد که حرف تعلیل شیر مرد بهاد لک
معنا سنده ترکیه تحریف اید و ب شره مرد و بر محصل اگر بن قوجا غده ایک
عجز کی و بیچاره کلکی بیلک بوکونه بنم او زرمیه جفا ایلیمک یعنی بکا ازار و جفا
ایلیمک زیر اسن بهادر ار سین و بن قوجه قوی حاصلی اول حالی اکاید بکار حم
ایدهمک حکایت توانک ی بخیل را بری رجوع بودینک خواهانش گفتن
انست که از بهر او ختم قران کنی و یا بزل قران باشد که خدای تعالی شفا دهد
باندیشه فرورفت و گفت ختم مصحف بحضور اولیتر که کله و ورست صاحب دلی سینه
و گفت ختمش بعلت آن اختیار افتاد که قران بر سر نبانت و زرد میان جان رنج
مریض بنک خواه و وصف ترکیبیدر خواهید ندن ایلک دیلچی و الف و نون ادا
جمع دو ستار دیم که ختم مصحف بحضور اولیتر که کله و ورست ختم مصحف مصدرک
اضافیدر با حرف حضوره یعنی حاضر کله کاف عجمک فحیله سورج یعنی قون سور
و غیر بسی بعضی رده لام ضرورت وزن ایچون شد دقلون محصل بر بخیار
غینک او غلی مریض ایدکی و یا مریض اولدی دو ستار اکا دید یار مصلحت اولدی
انکچون ختم قران ایلیمه سین و یا بزل قران اوله که خدای تعالی شفا و یرک بن زما
اندیشه به یا تدی یعنی فکر طالیدی و دیدی حضورده واقع اولان مصحفی
ختم ایلیمک اولاد در زیر اسوری ابراقدر قون کچ کلوب صاحب دل بو صاحبته
ایشتمی و دیدی ختم قران اکا اول عتله واقع اولدی که قران دل و جنده در
واقعه و التون جان او را سنده در کله تشدید لامله قید ایلیمک زاید ایلیمک
مشغی در یفا کردن طاعت نهاده کوش همراه بودی دست دادن در یفا

حرفه ندیده مصراع ثانیه مصروفه کردن طاعت بیانیه در مجاز آوردن کاف و حاء
 فتحیه یون دیمکار که عرب جید دیگرش ضمیر کردن طاعته راجعه همراه یو لدا شلوه
 قرین معناسه بودی اولیدی یا حرف حکایه دست دادن بیانیه لحم جفا
 و در بغا کی کردن طاعته یعنی طاعت کردن نه کوم و سخا الی همراه اولیدی یعنی کردن
 طاعنی قومغه نه اولیدی اعطا و احسان الی قرین اولیدی حاصلی شریله که عبادت
 و طاعته سرفروا بدوب باش اندر لر حیف اکی صدقات و زکوات و سخا و کرم منظم اولیدی
 نه کوزل اولوردی یعنی عبادت و طاعنی زیاده برور و مقبول اولور حاصلی عبادت
 و طاعته سخا و کرم قرین اولما و غنه در بیغ و حیف چکر مصراع اولک معناسنی ای
 در بیغ اولک طاعنی بومینی قومسته یعنی طاعته دین معنایه حیف ایش و مصراع
 ثانینک نتیجه سنده حیف اولک طاعته که سخا سن و کرم ستر عمله براماز دید و
 اولک بدهن دخی براماز بدیناری جو غم در کل بماند و الحمدی بخواهی صد بخوانه
 با حرف مصاحب سیتی متضمن دینار القن و یا حرف وحدت الحمدی یا حرف وحدت
لحم بر دینار سبیله یعنی صدقه و یا زکوة و یا بر عطیه به بر التوف و بر ملک تکلیف
 اولنسه خوالجقده قالدر عی کبی قالور یعنی و بر مده عجز چکر خوالجقده قالغی
 عجم چوق استعمال ایدر زیر اخر بالچینی اصلا سوزن زیر مسکین بالچغه بانتجه چینه
 زیاده عاجز اولور و اکی بر الحمد یعنی بر سورة فاتحه طلبا یلسک یوزا و قور بل که
 دخی زیاده زیر اجیب دن چیقما زدل او جندن چیتار حکایت بر مردمی راکشته
 چران تیکنی گفت با پیره زناغم الفتی بناشد کنت زن جوان بخواه چون مکنت
 داری گفت مرا که پیرم زناغم بناشد او را که جوان باشه با من پیرم چون دوستی
 صورت بنده زن کردن اولنک معناسه دژنه که دیبا جهده کچدنیکه مردیت
 بیازمای و آنکه زن کن بیور مشد ری الفی یا حرف تنکیر و حدث دین بیلن
 ایش بعض نسخه ده عیشی واقع در دیرلک معناسه و یا حرف تنکیر در مکنت
 قدرت معناسه در حرار احرف تخصیص بنم دیمکار اادات مفعولده اولمق جایز

و را براده مذکور اکیسید چون و او اصلیه ایله بچه دیمکد کیف معناسنه در دست
یا حرف مصدر کوش بر پیره دتیلر بچون اولمز سین پیردیرکی قریله الفتم
یوقد و انلرله عیش و زندگانه ایده هم دید یار تازه دن دیله چونکه جماعه
مکت و قدر تک واردیدیرکی بنم که پیرم قریله الفتم اولمیه یا خود بگا که پیرم قریله
عیش و الفت اولمیه انک که جوان اوله بمنله که پیرم بچه دوستلغی صورت بغلر
حاصل پیر اهل انصاف ایش که بویله جوابلر ویرمشد زور باید نه زر که بانوار
کرزیاد و سیر که ده من کوشت بانو خاتوندر کرز کاف عجمک فنی و زاجا عربله هاج
معناسنه در و یا حرف وحدت من بتم دیمکد نون ضرورت وزن ایچون تخفیف
فلندیرکی کوشت کاف عجمک ضمیمه ات دیمکد لحم معناسنه مقصود زور کرکدر زر
کرکوزیرا قد بجه برکوز سوکلور کدر اون بتم اندن حاصلی اجم اولور چیلق اولور
اما کنر سزا اولماز یا نلرنده مقبول و مکت کیو سختدر اندن غیرکی برنسنه دکل
حکایت منظومه شنیده ام که درین روزها کهن پیرکی خیال بست به پیرانه
سرکه کیرد جنت کهن کاف عربک ضمی و هاند فنی و ضمیمه اسکیر دیمکد هابی ضمه
به تخصیصا یدنلری وجه ایلمشلی پیرانه سر پیرلک و قنده دیمکد استعما للرنده
جنت جمیع عربک ضمی و فاند سکونیه بونده زوجه مراد در زیا طرفینه جنت
مقصود ایشتمش که بوزمانده براسکی پیر یعنی بر یکین قوجه خیال بغلدرکی پیرلک
و قنده که زوجه اله یعنی تاهل ایله حاصل اولمک خیالی بغلدرکی بوقصه حضرت
شیخ زماننده کند و نلک معلوم اولاقصه لردندرت ته که بونظملک آخونده تیغ
ایلر بخواست دخترکی خوب رویا کوه نام چو درج کوه از چشم مردن ما بنهفت
دخترکی کاف حرف تصفیر و یا حرف وحدت خوب رویا وصف ترکیبی صفت دختر
کوه نامه اضافی بیانیه در اولده وصف ترکیبی اقسامندند چو ادات تشبیه
درج دالک ضمی و راندل سکونیه جواهر حقه سنه دیرلر کوهه اضافی لامیه تراب
ایله کلرینه جواهر دیرلر شین ضمر دختر را جعد چشم مردن ما لامیه بنهفت باح

ظرف و با حرف تا کید و نهفت نونک و هانک ضمیر لر به کز لی دیمکد بونده مراد مستوف
 لغز محصص کو هراد لو بر خو بروی بر قز جکن دیلدی حاصلی بر کوزل قیز دیلدی
 جوهر حقه سی کی اول قیز مردم کوزندن مخفی و مستور ایدکی یا خود کندینک
 کوهر حقه سی کی خلقک کوزندن مستور ایدکی مصرع ثابینک معناسنی فرجی ورمکه
 کوزندن مخفی ایدکی دین قتی کیمش چنانکه رسم عروسی بود تماشا بود ولی بحمله
 اول عصای شیخ نجف عروسی بای نسبتله دو کونه دیرلار بود فعل مضارع مفرد غایب
 اولوردیمکد و بود فعل ماضی مفرد غایب اولدی دیمکد ولی ادات استمرالت یا
 حرف ظرف جمله اول بیانه عصای شیخ لامیه نجف با حرف تا کید خفت خانک
 ضمیمه فعل ماضی مفرد غایب بونده یا ندیا دیمکد محصص انجیلین که دو کون عادت
 قانون اولورالتی ازاله بکارت ایده مدی یعنی درج عقیقه دلمده دولت ساعده
 اولدی تماشایرینه مریا یازنلوجیم متونه مخالف یازمشل کما کشید و نزد برهرف
 که نتوان دوخت مکی بسوزن پولاد جامه هنکنت هدف هانک بود الک فتحه لر به
 دوخت مصدر معناسنه در مکی الامعاسنه در با حرف صله سوزن سینک ضمیمه اکنت به
 دیرلر پولاده اضافت بیانه در پولاد بای عجمک ضمیمه چلت دهمیره دیرلر جامه هنکنت
 بیانه هنکنت هانک فنی و کاف عجمک ضمیمه ایلله صیق طوقمش نسنه محصص
 پیرکمانی چکدی اما نشانه اورامدی یعنی ازاله بکارت مالک اولدی زبرد بکمل
 اولماز صیق بکارت میسر اولماز بدوستان که اغاز کرم و نجت ساخت که خانما
 من این شوخ دیدره پالت برفت که کاف عجمک کسرله شکایت معناسنه در خانمان
 او و برق معناسنه اما نعمة الله مال و ملک و طوارد عیش پس مال و زرق دینه دخل
 ایدن زاید ایلش حاصلی ترکیب اولوب املا اولق کرک شوخ و گستاخ معناسنه
 در پالت رفت بال سپردی یعنی هر نه واریده سه آلاق ایلدی زیر پالت ببرد
 دیرلر هر نه سی واریسه الوب کتورمکه یعنی بونده نسنه قومه محصص
 پیر حجاب ایلیمکچن دوستلرینه شکایت ایلکه بشلوب حجت و دلیل پیدا ایلدی

که بنم مال و ما مملکی بوکتاب پاک سپردی یعنی نسنه قوم دیگیمتی مهر معجلنه و کیمتی
 دوکته صرف ایدوب فقیر اولدم بوخود قیزد کل ایش بن مغبون اولدم دیواظرها و شکا
 و شکوی ایلدی پاک برفتک معناسنی نم وارسیه آتاسی و اناسی وینه ایلندی دین
 معنای مراد کایا نه ایلتمش میان شوهر و زن جنک و فتنه خات چنان که سرشنه
 و قاضی کشید و سعدی گفت شوهر شینک فتنی و ضحیله عورت بشننه با حرف
 صله خاسنک فاعلی جنک فتنه به راجع ضمیر در علی سبیل البدل سر بونده غایت
 و نهایت معناسنه در قعدیری سرش در شین جنک و فتنه به راجع در طریقی مذکور
 له کشید فعل ماضی مغرب غایب بنی للمفعول معناسنه کنه فاعلی مذکور کبیده چکله
 یعنی نهتری اولدی دیگه و سعدی گفت ما بعدینه مرهونه ~~مخصوص~~ اورو
 عورت ارانده جنک و فتنه شویله قالدیکه اوچی یعنی اونه سی شنه به وقتا
 نهتری اولدی یعنی دعوانک اوچی قاضیه و صوابشیه به چکله حایلی دعوا یله
 قاضیه و صوابشی به وارد یلو پس از خلافت و شنعت کناه دختریت ترا که
 دست بلرزده هر چه دانی سنت خلافت بونده اوسلوب عجم اوزره داخله زیر ابونک
 اعلی خلافت که مفاعله بابنک مصدر ثانیسیدر شنعت و شناعه چرکنلک معناسنه
 در ترا ~~مخاص~~ حرف تخصیص سنک دیگه بلرزده بای استراره فعل مضارع مغرب غایب
 فاعلی تحتندیده راجع ضمیر رک هر سفتک مقدم مفعولیدر و سفت سنن
 معناسنه در دانیلک مفعولیدر دانی فعل مضارع مغرب مخاطب نه بیلور سین
 یعنی نه قادر سین دیمک اولور ~~مخصوص~~ سعدی دیدی بوقدر مخالفت و شناعه
 صکره دخترک کناهی بوقدر سنک در زیر سنک پیر لکنن الکت در رکهر
 بلکه نه بیلور سین یعنی قادر دکل سین دخترک ناهی که اولور و خجی جهندن
 بیت ابراهیم لطیف و ارفق تبر **باب** هفتم در تاثیر تربیت
 یکی از وزرا پسر کودن داشت پیش یکی از دشمنان فرستاد که مرا این را ^{بیتی}
 کن مگر عاقل شود مدتی بعلمش کرد مؤثر بنود پیش پدرش کسی فرستاد که این

عتدن

عاقل نمی شود و مراد دیوانه کردن کردن کاف عربی و الی فحمله عربی در لغته
سمرانه دیر لرصکه غنی و احق معالربنه استعمال یلد یاربو معاده شایع اولی
تربیتی یا حرف تنکیر مکی اذات تنی مدتی یا حرف وحدت لخص وزیر لون
برینک براحق اوغلی و اریدی دانشمند بودن برینک قسته کوندر دی که بونی تربیه
ایله اولکه عاقل و دانا اوله برمدت تعلیم ایلدی مؤثر اولدی باباسی قسته کوندر
برکیمسه ایله که بو عاقل اولماز و بنی دیوانه ایلدی حاصلی بو عاقل اولما و غندن
غیری بنی ده دیوانه ایلدی قطعه چون بود اصل جوهری قابل تربیت رادر
و اثر باشد اصل جوهر لایه و یا حرف وحدت تربیت تفعیل باندن مصدر در
تا بای مصدر ن بدل و یا حرف تخصیص در حرف ظرف اوضیری اصل جوهر
راجع لخص چونکه بر جوهرک اصل یعنی ذاتی قابل اوله تربیت اند
اثری اولور یعنی تربیت اکاموثر اولور هیچ صقل نکوندا ندرم اهنی را که بد که
باشد صقل صادق و قافک فتحه لر یله و یانک سکونیه مردن پاشن اجمعی کیسه
یعنی صانع اسیدر عجم صانعدن صنعته نقل ایدوب استعمال ایدرمین افترا
ایلمشیل که الی که مصقله در انک معاسله استعمال ایدر نذاند بونک کبی پر لورده
تواند معاسله در و کردن معاسله در آهن دمور و یا حرف وحدت و اذات
مفعول که حرف رابط صفت کهر بونده اصل معاسله در لخص هیچ براستاد
صقل ای ایلمکه قادر دکل در بردمیری که اصلی و ذاتی یارماز اوله سکت بد
بای هفتکانه مشغولی که چو تر شد پلید تر باشد سکت شویک مفعول مرجح و بد
غیر مرجح هفتکانه به اضافتی بیانی در اصلند هفتکاه بدیش بدیشدی که
اما بونده در بای هفتکانه دن یدی در یا مراد در یدی در یا یله یدی در یدی در یا یله
تفسیر اینلر تفسیر ایلمشیل مشغولی فعل نهی مغرم مخاطبه شوید ندن شستادن
دن دینلر غلط سویله یلر که حرف تعلیل تر یاش معاسله در پلید بای عجم فحله
ولامک کسرله مراد دیمک در و تر اذات تفضیل لخص کلی پاک اولسن

دیویدی دریا یله دیدی د کوله یومه زیو چون یا ش اولدی اولکیدن دخی مردان اولور
 خریسی کیش بمکه برند چون بیاید هنوز خراب شد کیش خیر خوراجه راجعه ^{است}
 حضرت عیسانک خرفی اکی فرضا مکه یه ده ایلدوب کتور سلسله چونکه مکه دن
 که الان خرد مکه یه واروب کلمک خرقدن انی اخراج ایلمنینه خور فثائل
 حکایت حکیمی پسران راپنده هی داد که جانان پدر هنر آموز که به ملک و دولت دیا ^{است}
 انشاید و جاه از دروازه بدر نرود و سیم وزر در سفر محل خطرست یا دزد بیکبار بر
 و یا خواجه بتغاریق بخورد اما هنر چشمه زاینده است و دولت پاینده و اگر هنر
 از دولت بیفتند غم نباشد که هنر نفس خورد دولتست هنر نه هر کجا که رود
 قدر بیند و در صدر نشیند ^{است} هنر هر کجا که رود لقمه چینه و سحی بیند حکمی
 یا حرف وحدت پسران را تقدیر یسرش را در اادات مفعول که حرف بیان
 جانان الف و نون اادات جمعه آموزید فعل امر جمع مخاطب که حرف تعلیل
 ملک میله کمرله اموال و ائعال معاشنه دولت دنیا لایمه اعتماد را ادا مفعول
 نشاید فعل نفی استقبال مفرد غایب لایق دکل دیمکدر ^{است} جاه منصب دروازه شهر
 قوسی که سوراق باشنده اولور که کوندن اچق طور رو کجه ایله قنر زیار در قنر
 و اوزه باز معاشنه اچق دیمکدر و هائی رسمی اادات تخصیص در اچق دیمکدر اچق
 طور دو غچون بوجنس قوسیه کوجه بند ده دیرلر سوراق باشی با غله و عجب
 زیر کوجه تصغیر کورد کوبیدن مقصود که محله در سوراق بغلجی دیمکدر
 امید ^{است} دروازه سوراق و قلعه قوسی دین حقیقتن بلیب غیر لایه تقلید
 له سولش و سیم وزر در سفر محل خطرست یعنی خوف محله در یاد بیکبار
 برود و یا خوجه بتغاریق بخورد بیکبار بر او غور دن دیمکدر خواجه یعنی
 صاحب سیم وزر بتغاریق ازار ازار چشمه زاینده بیاینه زاید ندن طوغ
 چشمه یعنی دایما اقرار کسلند دولت پاینده بیاینه پاینده ثابت دیمکدر زیر
 پاییدن دیمکدر لقمه چینه لقمه دیو شر یعنی دلیجیلاک ایدر فعل مضارع مفرد

غایب در چندین دکل بعضی از ظن ایلد و کی یکی مختص بر حکیم او غلاته
 نصیحت و پروردگار که ای بابانک جانلر کما هنر تحصیل ایلک زیر دنیانک ملک و دولتی
 اعتماد لایق دکل و جاه و منصب شریقیوسندن طشره سنکله کمتن یعنی غریبه کتسک
 منصب سنکله بیلک کمتن بل که بید و کث برده و التون و آنچه سفرده خوف مقامده دریا
 او غریلی بر او غوردن ایلد و یا صاحبی از ادب یعنی یاب یاب بر امانا هنر دایما الجی بکار
 که هیچ کسین وثابت دولتند که او لجنه سندن ایرماز هر وقتند ایست سنکله بیلک در او
 اهل هنرمند دولتند و شره غم دکل زیر هنر فتنده دولتند اهل هنر فتنه که کید قدرت
 و عزت و حرمت کور و صدر مجلسده او تور در حایله رعایت بولور اما هنر هنر
 که کیدد و دیلجیلک ایلد و روزگار دن شدت کور در بیت سختست پس از جات
تحکم بردن خوکرده بنار جور مردم بردن سختست مقدم خبر مؤخر بتدایس
 از جا خبرت ظرف زمانه تحکم تفعل بابندن مصدر در بر یکمیه ناک حکمی المنته اولق
 یعنی حکومتین چلک بردنک مفعول خوکرده مانوس اولمش دیکار بنار با حرف
 صله و یا حرف مصاحبت نازه و یا نازله جور مردم لامیه و بر ناک مفعول بر نشتد و
سختست خبری مختص منصب نصکره یعنی منصبندن اولد قد نصکره الت
 حکمی و امری کورتور ملک قیتد یعنی مشکله ناز و نعمتده و یا نعمتله مانوس خلقت
 جور و جفا سنی کورتور ملک شدید در حایلی کوجدر قطعه و قتی افتاد فتنه در شام
 هر کس از گوشه فرار قند و قتی یا حرف وحدت فتنه یا حرف وحدت و هنر حرف
 توسل در حرف ظرف اعتبار ایدن بیلمش گوشه یاسیده حرف وحدت و هنر حرف
 توسل فتنه و گوشه هنر لریجی حرف وحدت دین افترا ایلمش مختص و بروقت
 شامه بر فتنه دوشدگی پس هر کس بر گوشه دن کیده یلر یعنی وطنندن ایریلوب دیار
 طاغله یلر روستا زادگان داشمند بوزیری پادشاه فتنه روستا کویده قره معاش
 در روستا زادگان کویده تولد ایلین اولاد داشمنده اضافتی بیانیه بوزیری یا حرف
 صله و یا حرف اولی حرف مصدر و ثانی اضافتی چون کلمشده که لامیه در پادشاهت

حاضر و برت بچون خندق اولند و ضرورت وزن اچون دین خطا ایلدی محصول
 کویک دانشمند اوغلان بختلری یعنی او قوش کویلیک پادشاهک وزیرکنه کتدیلم
 یعنی سلاطینه وزرا اولدیلم پسر پسران و وزیران قصه عقل بکدایی بروستارفتند پسران
 وزیر لایمه نافع عقل وصف ترکیبی پسرانه صفتد وزیر دکل بکدایی با حرف
 صله و یا حرف مصدر بروستا با حرف صله محصول وزیرت نافع عقل اولان اوغلان
 که کمالغه کویه کتدیلم یعنی شریزه دیلجی کایلمک حجابدن روستا لوده جبارک
 ایدر لری کایزیرا اعتبار علم و کماله در نسبت و مال دکل بیت میراث پدر خواهی
 علم و پدر آموز کین مال پدر خرج توان کرد بده روز برات پدر لایمه خواهی
 فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن علم پدر لایمه و آموزت مقدم مقبول
 آموز فعل امر مفرد مخاطب او کین دیمکد کین اصله این در که حرف تعلیل و این اشارت
 قریب مال پدر که لایمه در و توان کورت مفعول اولی و خرج ثانیهی کرد مصدر
 معنای در بد روز با حرف ظرف ده روز و اون کون محصول آن بابا کهنه نیخی تحصیل
 ایله زیر ابو مال پدر کای اون کونده خرج ایلیمک ممکنه اما هنرم و کمن مالده حکایت
 یکی از فضلا تعلیم ملک زاده کرد کای و ضرب بی محابا زدی و زجر بقیاس کرد کای
 پسر از بیطافتی شکایت بیش پدر پرده و جامه از تن دردمند برداشت پدر رادک
 بهم برآمد استاد را بخواند و گفت بر پسران احاد در رعیت چندین جفا تو بچ روایی
 داری که پسر مرا سب چیت گفت سخن با ندیشه باید گفتن و حرکت پسندیده
 باید کردن همه خلق خلق را خلاصه پادشاهان را که هر چه بر دست و زبان ملوک
 رفته شود سر آینه باتوا گفته شود و قول و فعل عوام را چندان اعتبار نباشد تعلیم
 ملک زاده مصدرک مفعولیه اضافتیه زاده یا حرف وحدت و هنره حرف توسل
 هنره حرف دین زاید دیش کرم کای یا حرف حکایت ضرب بی محابا بیانیه بی
 قوت و بی پروا دیمکد زدی یا حرف حکایت زجر بقیاس بیانیه زجر لغتده
 سورمکد سر اما بونک کای بر لرم جور و جناح در کرم کای یا حرف حکایت بیطافتی

۳
 ۶
 ۴

یا حرف مصدر تن دردمند بیانیته بهم برآمد منعقبض اولدی احاد رعیت افراد
 رعیت دیمکدر پسر مرالامیه بنم پسر مه دیمکدر بعض نسخه ده فرزند مرا واقعده
 بونده بر پسر و ایا زان بوندن معلومده که فارسیه رسوخی سخن باید گفتنک مفعول
 صرخی و باندیشه غیر صرخی بعض نسخه ده اندیشه و اقعد و بعض نسخه ده
 باید گفت و باید کرد و اقعد خاصه خصوصاً دیمکدر پادشاهان را اادات مفعول
 که حرف تعلیل هاینه البته دیمکدر با فواه با حرف ظرف بر پادشاه زاده تعلیم ایدری
 افواه فله جمعه را غزلدی که محکم فضلن بریسی بر پادشاه زاده تعلیم
 ایدری و بی توقفت و بی پروا بکه کوت اورردی و اورا نسین جور و جفا ایدری
 سر زاده طاقتن کردن با بایسی قته شکایت ایلدی یعنی پدرینه اول بی رحم
 اوستادن شکایت ایلدی و مجروح کوده سندن قفتانین چیتاروب چومت
 نشانرین کوسردی با بایسی بونک کبی کورنجه منعقبض و مکدر اولدی حاصل غصه
 کلدی اوستادکی دعوت ایلدی و دیدی افراد رعیت او غلارینک او زرنیه بوقده
 جور و تعبیخی روا یعنی جایز طومن سین که بنم او غله و اطوار سین سب ندر او شا
 دیدی سوزی فکر ایلله سولیک کولت و حرکی مقبول ایلک کولت جمیع خلعه خصوصاً
 پادشاهلره زیبا هونسه که ملوکک الندن و دیلدن صادر اولور البته دیلار ده
 سولینور یعنی خلق ارا سنده شیوع یولور اما عوامک قول و فعلنه اول اعتبار بوقده
 یعنی ملوکک اقول و افعالی کبی معتبر کلدی قطعه اگر صد ناپسند اید ز درویش
 رفیقانش یکی از صد ندانند محکم اگر یوز قول و فعل نامقبول کلدی رسه
 یعنی صادر اولور رسه درویشدن یولدا شلری یوزدن بریسی ییلنلر زیبا حیز
 اعتبارده اولاندن دکلدر و کولک ناپسند اید ز سلطان ز اقلیمی باقلیمی رسانده
محکم اما اکی سلطانن بزا قبول و فعل ناپسند صادر اولور سه ای اقلیم
 اقلیمه ابرشدر لر یعنی مملکت مملکت یا بیلر کیدر پس در تهنیب اخلاق
 خراوند زادگان انبته الله بناتاً صغاً اجتراد بیش ازان باید که در حق

عوام تهذيب تفصيل بايند مصدر در نظر هر معنائه اخلاقه اضافي مصدر
 مفعوليه اضافيه اخلاق خلقت جمعیدر خانك ضي ولامك ضي و سكونيله
 خوي و عادت معنائه در خداوند زاده كانه اضافي لاميه در انت فعل ماضي مز
 مذكر غايد در افعال بايند انباشتور مكد هم ضمير منصوب متصل مفعول مرجح در
 ابتك و جلله فاعلي نباتا مفعول مطلق حسنا صفتي اجتراد افعال بايند
 مصدر در سعي و كوشش معنائه بيش باي عربك كسريله زياده معنائه
~~محمدي~~ و قاتم سلاطين افعال و افعالي عوامك افعال و افعالي اولديسه
 پس پادشاه زاده لولت اخلاقي پاك ايلمده الله تعالي انلري كوزل نبات بتور سوي
 يعني كوزل و مقبول نبات كمي مقبول عالم ايلسون جمله معترضه دعا و له در پس بوي
 تهذيب اخلاقده سعي و كوشش اندن زياده ايلمك كرت كه عوام زاده لولت حقده
 زير مقام اعتبارده بونلور رصوام زاده لولر كل قطعه هر كه در خرد يش ادب كنند در
 بزرگي فلاح از و برجات هر كه يعني هر كس كه نته كه مكن ربيان اولندي خردكي
 يا حرف مصدر و روشن كرده راجعه بزرگي يا حرف مصدر اولولق و بويوكك
 ديكد فلاح اسم مصدر در فوز و نجات معنائه در يعني صلاح حال معنائه راشيد
 فعل مستعمل كده افعال بايند مستعمل در مفلح و يرلر اي ايشلوكشيه ~~كس~~
 هر كميسه كه خرده لغته يعني او شغلغنده اني ناديب ايلنلر ايريكده و بويوككده اند
 فلاح قالقار بونده ماضي مستقبل معنائه در حاصل كويچك ايكن مؤتب اولميان
 بويوك اولجبي ادب اولور چوب تر اچنانكه خواهي بيچ نشود خشك جز با
 راست چوب تر بيانيه چوب اغخ و تر ياش بيچ فعل امر مز مخاطبه در پيچيدند
 بونده كلك و بويوكك معنائه در نشود فعل نفي مستقبل مز غايب اولماز ديكد
 خشك تقدير يا چوب خشكده بياش با حرف مصاحبه راست بونده طوعيا
 معنائه در چوپي عصايله بيان ايدن اغخي بيلن ايش ~~محمدي~~ ياش اغخي ايجلين
 كه ديلر سينك و بويوك اما قور يا اغاخ اشده غيريله راست اولن يعني طوعيا

تش

۳۳
 ۸

اولماز بیت آن العضو اذا قومها اعتدات وليس ينفعك التقويم بالخشب
غصن غصنك جمیده دال و بوداق معنایه اذا معنای شرطی مستقمن اسم ظرف
قومت فعل ماضی مفرغ مذکر مخاطب در تفعلیل بایندن مصدری تقویم کلام طو غرتق
معنایه ها ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی عصمت در اجمع ضمیر در اعتدات
فعل ماضی مفرغ مؤنث غایبه در افتعال بایندن فاعلی تحتندة عصمت راجع ضمیر
معتدل برنده مستوی و مستقیم معنایه در هنر سی و صله ساقط اولور لیس
اسمی مقدر ضمیر نشاندر لیس الحال و المشان دیکدر ینفع فعل مضارع مفرغ مذکر
غایب در فتح بایندن و کاف ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی التقویم لفظ مرفوع فاعل
علیه و جمله فعلیه اعرابدن محلا منصوب خبر لیس در بالخشب جار مع المجرور بیلہ
تقویمه متعلقدر خشب جانک و شینک ضمیله خشبہ ناک جمیدہ خانک و شینک فحہ
لریله بونده قوری اعا جلد در مراد لکسی تحقیق تازه بد اقل و فدان لریجن سن
انلری طو غرتق مراد ایلسک طو غر لرا ما حال و شان بود که سکا قایدہ و بر من
قوری انچلری طو غرتقه سی و کوشش ایلسک نته که بیوردی اشدن غیر بیلہ
راست اولماز ملک را حسن تدبیر ادیب و تقریر سخن او پسندیده آمد و خلعت
و نعت بنفشلری و مرتبه و منصبی اولد و غنیمت بوجرت ایلدی یعنی منبئی زیاده
ایلدی او لکیدن معلوم اولد که مذکور ادیبینک فضل و ارمیش اما تعلیمی یوق ایش
و الا سلوب تعلیمه مالک اولان شاکر دیار و مکه محتاج اولماز بل که ازار لطفه
بیلہ محتاج اولماز دکل که دو کیمکه زیر حسن تعلیم داد خداد در علمه و فضله نسبت
دکدر حکایت معلم کتابی را اسم فاعلت ظرف مکاننه اضافتید معلم
تفعیل بایندن او کردی کیمسه و متعلم تنقل بایندن او کردی کیمسه بعض کیمسه
جهله ده شاکر دینه معلم دیر تفعیل بایندن اسم مفعول صیغه سی اوزره بوضو
حیوانات جنسندہ مستعمله را انسانده استعمالی جایز دکدر نته که تعلیم متعلم بود که
قرینه در و فروع کتابلرندہ صید کلب معلم مجتبی خود مشبه در تدبیر کتاب

کافک ضحی و تانک تشد یدیله لفظ مشترکد که مفرد له جمع بینده مفرد اولجه مکتب^{سه} معنی
در اما جمع اولجه کاتبلرد یمکدر بعضی شراح مختار صحاح کلا منی غلط چیتاروب
خطای فاضل ایلش که بضم الکاف وتشد یدالتاء بمعنی الکتبه والکتاب والمکتب
والمعنی علی الاول بالترکی باز جیلر معلمین و علی الثانی بر کتاب معلمین و علی الثالث
بر مکتب معلمین و مختار صحاح کلا عبارتی بود در الکتاب بالفتم والتشدد به الکتبه
والکتاب ایضا والمکتب واحد انتی تا مل تدبر منه سنده کتاب جمع کاتبلرد اما بوند^{مکتب}
مراد در دین جمعه حمرا لید و کنده اظهار جهل ایلش پس معلوم اولدی که کتاب مکتبه
بمعنایه در و یا حرف و شد و بلادات مفعول دیدیم در و یا در مغرب ترش روی و تلخ
کفتار و بدخوی و مردم ازار و کدا طبع زنا بر هیز کار که عیش مسلمانانه بدیدن اوتیه
کشتی و خوانندان قرانش دل مردم سیه کردی جمعی پسران پاکیزه و دختران دوشیزه بد^{ست}
جفای او گرفتار نه زهره خنده ونه یاری کفتار که عارض سیمین یکی راتبا نجه
زنجی و کاه ساق بلور سیمین دیگری راشکجه کوی القاصه شنیدیم که طرفی از خیانت
او معلوم کردند نزدندش و برانندند و مکتب او را بمصلح ادند پارسی سلیم نیک
مردی حلیم که سخن جز حکم ضرورت نکفتی و موجب ازار کس برزبانش نرفتی کوی
کانزاهیبست استاد نخستین از سر برد رفت و معلم دومین را اخلاق بلکی دیدند
دیو یکدیگر یکوشدند و با عتماد حاتم او ترک علم کوی و در اغلب اوقات بیاز بجه^{فرا}
نشتند و لوح درست ناکوده و ز سر یکدیگر شکستند یی ترش روی و صف ترکیب
اکشتی صورتی دیما کرد تلخ کفتار و صف ترکیب یی سوزی لود یمکدر بدخوی
مردم ازارده بویله در یر اما ز خوی لود ابد نخید یدکی کدا طبع دیلنجی طبیعتا
یعنی طمعکار زاپرهیز کار کارادات فاعل دیر هیز یعنی فاسق و فاجر تبه تانک وای
عربینک فتحه لرله تبا هرن محققدر فاسد دیما کرد کشتی یا حرف حکایه اولود یی
دیما کرد کوی یا سیده بویله در جمعی یا حرف وحدت بر لود دیما کرد پسران پاکیزه بی^{نم}
پاکیزه پالت معناسه در دختران دوشیزه قیز او غلان معناسه در گرفتار مبتلا دیما کرد

زهره خنده لامیه زهره لغده حکم یا ننده اولان اوده دیرلر ما اصطلا حانده بحال
 و قدرت معناسنه مستعمله نسته که شاعر دیش بیت زهره ندارم که بیوسم لب ^{تک}
 دارد ابروی تو خنده اسم در کوله معناسنه یاری کفار مصدرک مفعولنه اضافیه
 زهره یا قدرت معناسنه اسم در یارستان دن و یاریدن کور کفار کلجی معناسنه در اما
 اصلنده وصف ترکیبده نهایی ترکیبخی قیلنده ندرسون کورجی معناسنه صکره
 نفس کلتمه اطلاق ایلدیلر که گاهیدن مختلفه عارض سیمین بیانیته عجم رابی مفتوح
 او قورننه که سابقا بیان اولندیا بونده عارضند مراد یوزدر در خله تعبیر ایدانه دخل
 ایدوب یوزک ایکی یا نیدر دین نه سولیدو کین بیلز ایش طباخه باو جیم عجمیلرله
 ترکیبده هیاز و سله دیرلر ساق بلورین بیانیته بلور باند کسری و لام مفتوح تشدیه
 در اصلنده اما عوام تحریف ایدوب لام مختلف ضمیمه استعمال ایدر و یا حرف نسبت و نون
 حرف تاکید دیگره اضاف لامیه و یا حرف وحدت و یا حرف تخصیص طرف یا حرف ^ن
 بر مقدار دیمکدر بمصلحتی یا حرف صله و یا حرف وحدت افعال یا بندن اسم فاعله اهل
 صالح دیمکدر یا دسای بدلد مصححین و یا حرف وحدت سلیم صفتی نیک مرده صفت
 بعد الصفت و یا حرف وحدت نیک مرده صفت که حرف رابط صفت یا حرف مصاحب
 امر معناسنه در یعنی شان کار موجب سبب معناسنه در موجب ازاده و ازاد کسه
 اضافی لامیه لودر کور کوزا الف و نون ادات جمعه و یا حرف تخصیص صفت حرف
 معناسنه در نخست نونک خالک ضمه لریله و سینک سکونیه اول دیمکدر و یا
 حرف نسبت و نون حرف تاکید دومین یا و نون سابق کی و یا حرف تخصیص اخلاف
 ملکی بیانیته و یا حرف نسبت یا حرف صله اعتماد حلم و مصدرک مفعولنه اضافیه
 و لامیه ترک عمده مصدرک مفعولنه اضافیه در اغلب اوقات لامیه اکثر اوقات
 دیمکدر یا حرف صله بازخه او بخوجه حرف تصغیر و فراهیم مجموع معناسنه در لوح لامک
 فتحی و واوک سکونیه تخته دیمکدر عربک و عجمک اولادیا قران شریفی تخته دن
 اوکره نورلر صرست ناکره یعنی انده یا زیلانی تمام از بزرگساز در سر یکدیگر در حرف صله

نشستند و شکستند یا زاری حرف حکایه لورد در حصص بر مکتب معلنی کوردم
دیادم مغربه آگشتی صورتی و اچي سوزی ویرامان خوب و ادم اینجده یچی و دینچی
طبیعتی ایدی اهل طمع و فاسق و فاجر که مسلمانان دیر لکی ای کور مسئله فاسد
اولوردی و قرآن او قومی خلق کولینی قرادردی بر بولت پالت و پاکیزه او غلجقل
و یکی نیز لاند جفا سی اینه مبتلا و اندل خوفندن و حشیدن نه کولکه مجالری
ونه بری بریله سوبلمشکه قدر تیری و ایدی کا به برینک عارض سیمینه طابعه
اورردی و کا به بر غیرت ساق بلورینی شکنجه به یعنی قلعه به چکر دی قصه نل اوتنه
سی بود که بر مقدار حیاتش معلوم اولد یلرانی دو کدی یلر و مکتیدن سور دیلر
و مکتبی بر صالح کیمسه به ویرد یلر زیر ابر زاهد و عابد سلیم و برای حلیم کیمسه به که
سوزی ارض و رتسر سولردی و دیندن کیمسه اینجملک صادر اولوردی بویله
او لجه او غلجقلک او لکی و ستادک خوفی باشلندن کتدی و اینجی معلک اخلاک
ملکی سینی کورد یلر بری برینه شیطان اولد یلر و اندل حمله اعتماد له علم او قومی ترک
ایلر یلر و اکثر اوقاتده بری بریله او یون او ینماغه او تور دیلر و لوحی تمام و کربا
یلندن اول بری برینک باشنه فادر لردی بیت استاد معلم چو بود کم ازار خرسک
بازند کورگان در بازار کور بولک کی برلده تولک کلدن عبارتد پس کم ازار اینجی
دیگر خرسک حانک کسری و راندل سکونیه و سینک فتحیه ارز و بجه اشک
اوینه دیر لر و بعضی دید یلر خرس ایودر و کاف تصغیر اسکی بوسکی کبه لک
و کلیمردن ایی شکلده بر صورت پیدا اید لر و بریسی اول صورتیه کیروب این
اونیاد در رومه رمضان کونلنده جمال اوینا ند قلری کچی و لکل وجه مکتب
استاد معلم چونکه کم ازار اوله یعنی حلیم و سلیم اوله او غلجقل بازارده خرسک او یون
اونیاد لر بعضی نینجه ده استاد و معلم دوشمش و او عطفله بعد از دوهفته بر در
مسجد کزیم معلم اولین را دیدم که دل خوش کرده بودند و بمقام خویش باز آورده
انصا بر بخیدم و لاهول کنان کفتم که ابلیس را دکن با معلم میانه که چرا کورند پیر

مردی جهان دیده نشیده و گفت نشیده که گفته اند بعضی نسخه ده دل برو خوش
 کرده بودند و اقدار انضا بوندگی بر کرده زاده معانسه در لاجول و لاقوه الا بالله
 العلی العظیم دیکدر مخصوص یکی هفته دفتکوه اول مسجد کت قابوسنه کند
 ایلدم کوردم اولکی یا ون معلک کو کخی خوش ایلمش و کنه کنری مقامنه کور
 الحق بومعنا ایچون زیاده ایچتیم و لاجول دیرت دیدیم شیطانی کنه ملکه نیچون
 معلم ایلدیلر بر پر مرد جهان دیده ایشدی و کلدی و دیدی ایشتمش منکه دیشل
 نشیده ده هنر خط ایچون در دین قابل خطاب قابل دکل ایش مشوک پادشاهی بر
 بمکت داد لوح سمیتش بر کنار نهاد لوح سمین بیاینه لوح لغته مطلق تخته دارا
 عرب و عجم اولادی اوستند تعلم ایلد کلری تخته نک جنسنه علم اولمشد بر
 کشنده نده اولسه اکا لوح دیرلر انکیچون لوح سمین دیشده معلوم اولکه اناسلا
 لوحی کوشدن اولور اما غایتله اینجه اولور مش بوندک سیمینک نون تاکید
 و شاین ضمیر ضرورت وزن ایچون ساکن او قنور و قنق کورت و ضمیر پیره راجعه کتا
 بونده یاندر اما بونده مراد قوتقدر مخصوص بر پادشاه او غنی مکتبه و پردی کوشدن
 بر لوح قوتغنه قودی یعنی کابر کوش لوح و پردی بر سر لوح او نوشته بزر جور
 اوستاد به که مهر پید سر لوح لامیه در او به اضافت بر بوبله در نوشته و او بلبه و بلبه
 لغتدر جور اوستاد مصدرک فاعلنه اضافتدر مهر پید لامیه در مهر بونده تحت
 معانسه در مخصوص اول پادشاه زاده نک لوحی او جه التونله یعنی التون صوبله
 یا و لمشدکی یازیلان بومطر عدد که استادک جور جفا سی با بانک محبتدن یکدر
 زیر جور علم و فضله ایشدر و مهر پید جمله حکایت پادما زاده رانفتی
 قیاس از ترکه عمان بدست افتاد فسق و فجور اغاز کرد و مبدری بیشه گرفت
 فی الجملة چیزی نمایند از سایر معانی و متکری که نکرد و مسکری که نخورد باری
 نصیحتش کفتم ای فزنده دخل اب روانست و عیش سیای کویان یعنی خرج فراوان
 مسلم کسی را باشد که دخل معین دارد پادشاه زاده را یا حرفی و حدیث و هنر حرف

نوسل و احرف تخصیص هنر و حدت ایچون در دین خطا سوسلیست ترک تانک فحی
ورانک کسر یله متروکه معانسه در طلبه لامک کسر یله مطلوبه معانسه اولدوخی کچی
آخونده هنر اضا فحی کلشد عثمان عمک جمعیله در اسلوب بحجم اوزره عربده اعام
کلور جمع قلت وزنی اوزره مبتدر تفصیل باندن اسم فاعلدر سرف دیماکدر و یا حو
مصدر سایر معاصی بیانیه سایر جمیع دیماکدر و معاصی معصیتک جمیعدر کناه
معانسه منکر اسم مفعولدر افعال باندن نامشروع معانسه و یا حرف وحدت باری
یا حرف وحدت بر کره دیماکدر بنصحتش تقدیری بطریق نصحتدر دخل رالک
فحی و خای معجه نك سکون یله خارجدن کلوب الکه بکرن نسنه به آب روان افغان
صوبی سرج الزوالدر عیش زوق و صفا سیای کردن بیانیه اسیا و اسیا یا یله دکن
دیماکدر کرد آن کاف عجل صفت مشبهه در کرم یدندن دونه کین دیماکدر خرج فراوان
بیانیه کسی یا حرف وحدت و احرف صله دخل معین بیانیه ~~لک~~ بر عابد زاده نك
عمل نيك متروکاتندن نعمت و بی قیاس و بی حدالند و شری معنی اولاندر نالک اولک
نسق و فجوره بشلدر و اسراف کنویه صنعت طوتندک حاصل کلام هیچ بر نسنه قالمدر
جمیع معاصیه و بر منکر نامشروع قالمدر که ایلدیگی معنی جمیع منکرانی ایشلدر و بر
یعنی سکر و بیروب سرخوش ایدر نسنه قالمادر که ایچدی استعمال ایلدی حضرت
شیخ بیور بر کره بن اکانضح طریقله دیدم ای و غل دخل یعنی بوالکه بکرن نعمت بی
کران رواند یعنی اقوصوبی اکلمن بکر کیده و ذوق و صفادونه کن دکر مندر یعنی بولدر
اوکودر یعنی بیکه و ایچکه مال طایماز حاصله چوق خرج بو کیمسه به مسلم در که
دخل معینی اوله حاصله معین کلوری اوله قطعه چود خلت نیست خرج آهسته بکرن
که میگویند ملاجات سرودی که حرف تعلیل سرود ایرله معانسه در یعنی ایرلر قلی
نسنه و یا حرف وحدت ~~لک~~ پارسا زاده به خطاب ایدوب بیورر چونکه معین
کلورک یوقده خرجی باب باب برک ایله یعنی جنجی جوق ایلله زیر اکیمجیان بر
ایر سولر یعنی ایرلر ایر بیورر وخی بیت تاندر اکی باران بکو هستان بنارد

بسالی دجله کرد و خشک رودی با حرف صله کوستان طالع بسالی یا حرف
 وحدت دجله دالک کسری و جیم عربی سکونیه بغداد ایرمغی کرد و فعل مضارع
 مزد غایب فاعلی مختصه مشترک دجله به راجع ضمیر خشک قوری دیکه دیابس معانسه
 رودیره به دیلر و یا حرف وحدت حکف اگر طاعنه پاران یغمن سه بریده
 دجله ایرمغی بر قوری ده اولور یعنی بر یابس چای اولور حاصله یغور دن معاونت
 اولمینه دجله صوبی اقوب دو کوز پسره تمثیل طریقیه بیورر سنکه چونکه معانی
 کلورک یوقدر چوق خوجله الکدن تیز دو کوز عقل و ادب پیش گیر و لهو
 و لعب بگذارد که چون نعمت سپری شود سختی بری و پشیمان خویری پشاز ذلت
 نای و نوشتن این سخن در گوش نیارد و بر قول من اعتراض کرد و گفت راحت
 عاجل بتشویش محبت اجل منقض کردن خلاف رای خود مندانست لهو همتی
 لایق اولمیانسه به صرف ایلمکه دیر لر لعب لافک فنی و عینک کسری و سکونیه
 و لامک کسری و عینک سکونیه لغت لر لعب فرج و طلب ایلمکه حسن اولمیا
 نسه ایلمکه که حرف تعلیل سپری سینک و ابای عجمک ضمه لریله دو کمنک معانسه
 در سپری یعنی پارسا زاده نای لفظ مشترک در بوغزله دودک بیننده بونده ایکینده
 مساع وارد برینه قصر ایلین تقصیر ایلمش توش اسم مصدر و نوشیدن
 ایچمه و ایچکمی معانسه عاجل شمری حاضر معانسه در و اجل الف محدود له
 حاضر اولمیب کلجکه دیر لر منقض ماکد دیکه حکف پسره دیدیم عقل
 و ادبی او کو که طوب یعنی عاقل و مؤدب اول و لهو و لعبی ترک ایلمه زیبا چونکه
 نعمت دو کمنه شدت ایلمه رسین یعنی چکن سین و پشیمانلق بر سین او غلا
 بوغز و ایچکی لذتندن و یاساز و سوز و ایچکی لذتندن حاصله بیه و ایچمه
 لذتندن بوسونجا قولاغنه کتور مری یعنی قولاغنه قومدی و بنم سوزو
 اعتراض ایلمه و دیدی شمری حاضر راحت و حضوری کلجک محنتک تش
 ماکد ایلمک خلاف فک و تدبیر عقل در مسکی خداوندان کام وینک بخنی

بیشله

جراحی برندا زیم سختی خداوند صاحب و مالک معانسه در الف و نون ادات
چهارگانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتید و او حرف عطف بنک بخت
وصف ترکیب و یا حرف مصدر شدت دیکار برند فعل مضارع جمع غایب ایلدیل
پیم توری سختی به اضافتی لامیه محصول اصحاب و کام یعنی مراد و اصحابک
بختی یعنی دولت ایچون شدت ایلدیل یعنی چکن شدت تود فوسندن یعنی بن
بر زمان رحمت و شدت چکن دیو تود فوسندن الان بخت شدت چکن لرحمت
کلجک زمانه فقر احتیاج چکن خوفندن بالفعل بخت متالم اولور لر بروش
کن ای یار دلفوز غم فرد انشاید خوردن امروز برو فعل امر مفرد مخاطب در
رویدندن بخت دیکار رفتن دن دینلر خطا ایلدیلر بای ضمه به تخصیص
ایلندر و ستایلق ایلشله شادی یا حرف مصدر کن فعل امر مفرد مخاطب کنینه
ایله دیکار یار دلفوز بیانه دلفوز دالک کسری و لامک فحی و فانک سکونیه
وصف ترکیب و فروزیدندن که مخففه افزیدندن کوکل بالکلندرجی یعنی
روشن ایدرجی حاصله سرور ایدرجی دیکار غم فروز لامیه ابرته نک غمینه
دیکار محصول وار شلک ایله ای دلفوز یار یعنی یوکوف خوش کور ابرته
نک غمینه یوکوف بیک لایق دکلر نته که شاعر پورر بیت فکیف مرا که در صدر
مروت نشسته ام و عقد فوت بسته و ذکر انعام افواه عوام افتاده فکیف
دیکار ابیاتک مضمونندن مستشار در مرابکا دیکار که حرف رابط صفت مروت
لامیه در حجاز عقد فتوده بویه در ذکر انعام مصدرت مصدره اضافت لامیه در
انعام افعال با بندن مصدر و احسان معانسه اقواه عوام لامیه محصول
هر کیسه مذکور مدعا یله عامل اولوق لازم حصوا بکا که صدر مروتیه او تور
میشم یعنی کرم و احسان باشند و فتوت وجود دالک عصر دینی بغلمشم یعنی
سخا و لطف دو کینی دو کشم دخی انعام احصا غ افواه عامه دو شمش در حاصله
جوهر لکله مشهور عالم اولشیم مشوق هر که علم شد بسخا و کرم بنده نشاند که

نه درم علم بوند مشهور معناسنه درم دالك كسري و رانك فتحيله آنچه معناسنه
 در عجب در هم ديرد الك كسري و رانك سكوفي و هانك فتحيله مخصوص هر كس
 كه مشهور سخا و كرمه لائق دكله كه آنچه سنه دو كم دو كه يعني بزل ايلسي صافليه
 و كم و احسان تلت ايليه نام نكوي چو برون شد بكويا در نتواني كه بندي
 بري نام نكو بيانه و با حرف مصدر تقدير بري نام نكوبت سنك ادك ايلكي
 معناسنه برون طاشره ديماكد نظر فاي عجم بانك كسريه او قور اما روستا بيلر متمله
 پس برون لفظي بضمين عبارتيله قيد ايلين روستا بيلق ايلمش شد بونده
 رفت معناسنه در بكويا با حرف صله در قوت تقدير بري در احشا و كم در نتواني فعل
 نفي مستقبل مفرد مخاطب قادر دكلسين ديماكد كه حرف بيان بندي فعل مضارع
 مفرد مخاطب بونده بغلياسن ديماكد بروي با حرف صله تقدير بري برويت در كس
 چونكه سنك اولك ايلكي يعني سخا و كرمك ادي محله به طاشره چيقدري يعني
 فاش اولدي لطف و احسان قيويني يوزو كه بغلفه قادر دكلسين حاصله سخا و كرمي
 ترك ايد مزسين زيرا شهرت بنديلكه مانفرد بونده در دن مراد در خانه درين
 بر يابده خطا ايلمش برويك تقدير نفي بروي هيچ كس دبين معنای خطابدين
 غفلت ايلمش والمعني بالتركي قيويني بغليو يلمن سين يوزو دبين ابي بغلماش
 ديدم نصيحت نفي پذيرودم كردم من دراهن سردا و اثر نميكند ترك مناصحت كردم
 و روي از مصاحبت او بكي دايتم و بكي سلامت بنشستم و قول حكما را كار
 بستم كه گفته اند بلغ ماعليك فان لم يلقوا فما عليك في پذيرد فعل نفي مستقبل
 مفرد غايب قول ايلند ديماكد دم كرم من بيانيه و لاميه در حرف صله اهن سردا
 و سابق كي بيانيه و لاميه در ترك مناصحت مصدر اضافتي لاميه
 در مناصحت مفاعله بابنك مصدر اوليد نصيحت معناسنه بلغ فعل امر مفرد مذكر
 مخاطب تفعيل بايندن ايرشده ديماكد ما اسم موصول در الذي معناسنه در
 عليك جار و مجرور بيله مقدر ثبت به متعلقه و جمله فعليه اعرابدين تحلي بوق

صله موصول در موصول صله سببه اعدا بدن محذّر منصوب بمفعول بلغدر آن حرف شرط
و لم حرف جزم بقبول افعال مجد مطلق علامت جزم نونك سقوطید فما عليك ما اسم
استفهام حرف نفی اولمقدمه جایز عليك او لکی کبیدر محذّر کوردم کبر نصیحت
قبول ایلمز و بنم ابنتی نفسم انك صوف در نه اثر ایلمز یعنی در کبی شدید کولینه کان
ایلمز اکا نصیحتی ترک ایلمز و صاحب شدن یوزم دوندر دم و کخ سلامتده او نور دم
و حکما قولنی ایشان بعلوم یعنی کارایندم که در میشلر درس سنك از روکر لازم
اولان قلی ایصال ایله اکی قبول ایلمز لرسه سکانسه یوق یا خود سکانه وار
اندن یعنی قبول ایلمز کل بندن سکا ضرر یوق زیر ما علی الوسول الا البلاغ
در قطعه کرجه دانی که نشوند بکن هر چه میدانی از نصیحت و پند نشون فیل
نفی مستقبل جمع غایب بونده قبول ایلمز ل معانسه در محذّر کرجه بیلور سین
که سوزوکی دیکلمه مزلمن سوبله هر نسنه که بیلور سین نصیحت و پند یعنی سکا
لازم نصیحت در کت قبول لایسوزنل کر کسه ایلسوزنل زود باشد که خیره سر بی بدو
پای اوقاتده اندر بند خیره سر عاجز و زیون و سراجیه بی نیك مفعول اولی و صراع
ثانیك مضمون مفعول ثانیه بدو پای با حرف صاحب افتاده و اوله اصل
اوزره اندر ادات صله محذّر نیز اولور که نصیحت دیکلمین سر بی ابکی
ایاغیله طونا غه دوشمش کورر سین یعنی بر مصیبت کرفتار کورر سین دست
بدست میزند که دریغ نشنیدم حدیث دانشمند محذّر خیره سر بی
الینه اورر که خیف دانشمندك سوزنی ایشتدم دیو یعنی نادم و پشیمان اولور
نصیحت دیکلمد و کینه صیف بر پس از مدتی اندیشه کرده بودم ان نکبت حالش
بصورت بدیدم که پاره پاره برهیم میدوخت و لقمه لقمه هی اندوخت دلم از ضعف
حالش بهم برآمد ندیدم در چنین حالت ریش درویش و ایملا متخرانش
ونك پاشیدن بادل خود کفتم محذّر برمدتد نصیحت شول نسنه که اول
ایلمشیدم انك نکبت حالن ظاهر اکو دم که یمه یمه اوزره فنا شدن دیکر

ولمعه لقمه فراز دي يعني جرايد دي کو کلم ضعف حالندن و زياده فروفتادن
مکدر و منقضا اولدي بويله حالته مروت کور مردم ريش دروني يعني خالتي
ياره سني حاصله ريش دلني ملائمه طوملايوب اوستنه طوز چمقي يعني اي از ازار
کوکلي جرح ايلمي مروت کور مردم کندي کو کلمه ديدم مشوي حريف
سفله در پايامستي نيند يشد روز تنکدي حريف سفله بيانه سنک
کسري و ضميره لغت در حرف طرف پايان ستي لاميه و يا حرف مصدر نيند
فعل ثني مستقبل مفرد غايب روز تنکدي ستي لاميه و يا حرف مصدر لغتي
يعني الحق باده نوش مستلک نهاينده حاصله غايت سکرده ال طار لغت و قوت
قيرياز يعني صوگني فکي ايدوب قيرماز حاصله ال طار لغتي کوني يادنه کلن دخت
اندر بهارن بوشاندن رستان لاجرم بي برک ماند درخت مبتدا اندادان ظرف
بهاران جمع بهار در خلاف قياس اوزره برعش در ميق معناسنه فشاند فعل مضارع
مفرد غايب سلکي و صچار معناسنه خبر مبتدا در فشاندک مقدم مفعول بعد رستان
زاده فتح و کسري جايز قيش ديمکدر لاجرم لاشيره ولا محاله ديمکدر برک يبراق
وازي بونده يبراق مراد در ماند فعل مضارع مفرد غايب قالور لغتي ايام
بهارده درخت يمشين سلکي و دو کر قيشين شيره سز يبراقن بيله قالور
قصه دن حصه بودر که پارسا زاده اول زياده حرکت ايدوب اخري تهی دست
قالدي شويله که جرّه محتاج اولدي حکايت پادشاهي پيري يادوي داد کوت
این فرزندانست تربيتيد چنان کن که يکي از فرزندان خود سالي برو سعي کرد
و بجاي نرسيد و فرزندان اديب در فضل و بلاغت مشرقي شدند ملکت داشتند
مواخذة کرد و گفت وعده را خلاف کرد و شرط وفا بجاي نياورد کوتاي ملک
تربيت يکسانست وليکن استعداد مختلف پادشاهي پيري يالري حرف
و حدت با حرف صله اديب مؤرب معناسنه در و يا حرف وحدت لغتي
بر پادشاه و غلني براوستاد اديبه ويردي يعني بر معلمه ويردي و ديدي سنک

پوسنک اوغلکه در بوکه کندي او غلالت کي توبيه وير معلم بريل مقداري بوکه
سي و کوشش ايلدي يعني تعلیمه تقصیر ايلدي لیکن بر مرتبه یه واصل اولدی
حاصلی هیچ برنسه تحصیل اید مدري و معلک او غلالتی فضل و بلا غنده منتری
اولدی پادشاه ادیبی مواخذة ایلدی کانه کناه ایلمش اوله ^{باش} هت اعتقاد بخیر بر
مواخذة کناه کاره اولور لیکن بونده مراد عبارت در و پادشاه دیدی او غلالت ^{تعلیمه}
خلف وعدة ایلدی و شرط و فای برینه کتور مدک کانه معلوم دیمش ایش
کندي فرزندان اکانزاده سعي ایدیه بن و کندي فرزنده لری کامل اولوب
وشاه زاده بی بهره اولور و غنی تعلیمه تقصیر حمل ایدوب ادیبی مواخذة ایدوب
صواب و خطاب ایدوب ادیب دیدی ای پادشاه تربیت برابر و لیکن استعداد
و قابلیت مختلفه قطعه کچه سیم و زر زسنک ایدهی در همه سنی بناسد
زر و سیم زسنک دیدوبی مجاز در زیر سیم و زر طراف دن چیقار لیکن طاشک
اصلی طراف در دیمش اصحاب علم طبعی علی الخصوص که سیم و زر چیقان بر اواف اواف
طاشک سر اولماز نسه که مشاهد د ایدهی اصلنده هی اید در ضرورت وزن
ایچون تقدیم و تاخیر اولدی زر و سیم زاده تشدید ضرورت وزن ایچون در ^{مخصوص}
شاهزاده ایچون تمثیل بیورر دیوکه کچه سیم و زر طاشک چیقار اما هر طاشک
زر و سیم اولماز واقعه بویه در بر همه عالم هی تا بد سرهیل جایی ابناء میکند
جایی ادیم هی تا بد ییلد یعنی بر توصال سرهیل سینک ضعی و هانک فحی تصغیر شکل
اوزره بر گوگبدر که دیارین اوزره طلوع ایدر خاصه سی بعضا شبیه قرمز بلق ^{تونی}
ویر مکدر کوزه ارضک هر برنده حرفی دکلد یعنی هر یرده کور غز پس مصنفت
بر همه عالم هی تا بد بیور و حی اذ عابیدر جایی یا حرف ابناء صفر جق ادیم ^{سختی}
^{مخصوص} که تمثیل طریقه بیورر که سرهیل بلدنری جمیع عالمه بر توصال لیکن
بر یرده طغافر جق حاصل ایدر مشین بر یرده سختی و بلغری یعنی هر نسه یه استعداد
مختلفه میکند بونده میشود مضامنه در دین بیتدن مقصوده میکند بونده

میشود معنای در دین بیتن مقصود واصل اولی باشد حکایت
 یکی را شنیدم از پیران عزیزی که مرید را می گفت چند آنکه تعلق خاطر ادبی زاد بروی^{زیست}
 اگر بروی داده بوی بمقام از ملائکه در کذبتی تعلق خاطر مصدلت فاعله اضافیه
 وادی زاده اضافت لامیه یا حرف صله روزی یا اصلیه ایله و زق معنای
 در آن حرف شرط یا حرف صله روزی ده و صف ترکیبیدم هید ندن و زق دیری
 دیگر بمقام یا حرف ظرف و یا حرف صله **مخصوص** پیران مرتبیدن برین ایشلام
 که بر مریدینه سویلردی اولقدر که ادم او غلک خاطرینک رفقه تعلق وارا که زق
 و بریحی خدایه اولیدی مرتبه و مقام ملائکه دن بحریدی یعنی انلودن خدایه
 اقرب اولوردی قطعه فراموشست نکرد ایند در آن حال که بودی نطفه مدفون
 و مد هوش ایند هنر نک کسری و یا نل سکوفی و زای عربینک کسر لیه تکی
 دیگر و خدای معنای که حرف رابط صفت بودی یا حرف حکایه نطفه مدفون
 بیانیه مد هوش معطوفند مدفونه نطفه اتا بلند انا قرینه روشن صوکه او غلک
 اندن منعقد اولور مد هوش لا یعقل دیگر **مخصوص** سنی خدا فراموش ایلمدی
 اول حاله که نطفه مدفون و مد هوش ایدک یعنی انل قرینه مدفون و لا یعقل
 نطفه ایدک روانه اد و عقل و طبع ادراک جمال و نطق و رای و فکر و هوش
 روان بوند و روح **مخصوص** سنی خدا فراموش ایلمدی خدا سکار و ویری
 و انخی عقل و طبع و ادراک و جمال یعنی حسن و نطق یعنی تکلم و رای یعنی تدبیر
 و فکر و هوش قافیه ضرورت ایچون کلمشده و الاعقله اکتمفا اولور فکر نل
 تاسی علامت نقلدنته که سابقا برایکی برده مرور ایلمدی پس نفس کلمه دند
 دین بونقلدن خبر ارد کل ایشده آنکشت مرتب کرد دبست و باز ویردی
 ساخت بر دوش **مخصوص** سنک الکده اون برحق مرتب ایلمدی یعنی ایکی
 الکه اون برحق ویردی ایکی او موزا و زربنه ایکی باز و ترکیب ایلمدی یعنی سکا ایکی
 قول ویردی کنون پنداری ای ناجیز همت که خواهد کردت روز فراموش

پنداری فعل مضارع مزید مخاطب پنداریدن صفت در ظن معانیه معنای استغناء
 متضمن نا چیز همت همتشرد می کند خواهی کرد ناید یسر در می کند و تأخیر خطاب
 روزی یا حرف وحدت اعتبار اول و نود سه بر کون می کند اما یا نفس کلمه در اعتبار
 اول و نود سه رزق دیمک اول و پس تقدیر لازم که خواهد رونت کردن فراموش
 اول و رولکل وجهه ~~مخصوص~~ شمری او یلمی ظن ایدرسین ای بی همت که سخی
 بر کون او ند یسر در و یا که سنک رزقی او ند یسر در حاصل سکا بوقدر اشیا اعطا
 ایلین هیچ بر کون وظیفه روزی فراموش ایلین حکایت اعرافی را دیدم که پسر خود را
 میگفت یا بنی انک مسؤل یوم القیمة ماذا اکتسبت ولا یقال بمن انتسبت یعنی ترا خوا
 پرسیدن که عملت چیست و نگویند که پدرت کیست اعرافی یا حرف وحدت و را داد
 منقول یا حرف ندای بنی بانک ضحی و نون و یا مشددک فتحه لویه ابی نلک تصغیر و غلغ
 دیکد ما اسم استغرام و ذال اسم موصول ترکیبیه بر اسم حکمنده قیامشده ای شی
 معانیه اکتسبت نلک مقدم مفعولید اکتسبت فعل ماضی مزید مذکر مخاطب کسب
 ایلک یعنی قنند ل بمن یا حرف صله من اسم استغرام انتسبت فعل ماضی مزید مذکر
 مخاطب یکمه منسوب اولادت دیکد عملت تاسی ضمیر خطاب پدرت تاسیده بویه در
 براعرافی کوردم که کنده او علنه سویلرد یای بنم او غلجیم تحقیق سن قیامت کونند
 سین یعنی صوریلور دنیا به نه کسب ایلادت و سکا دینلن یکمه منسوب یعنی سندن صف
 دیناده خیر می ایشلرک شرعی و دینلر که با بال کیمدر شرع غیر حسنیس مید
 حاصله حسبکدن مسؤل سین نشیکدن دکل قطعه جامه کعبه را میپوشند اونه از کم
 پیله نای شده جامه یا حرف وحدت و همزه حرف توستل کعبه را را ادا مفعول
 که حرف رابط صفت میپوشند فعل مضارع جمع غایب کیدلر و او در تدر می کند
 بعضی نسخه ده میپوشند و اقعد یای عربیله و سین محمله ایله بوس ایدرل
 یعنی او پرد می کند بوقدر چه کعبه به مضاف اولوق لار قدر او خیر یا جامه
 به راجع در نه حرف نفی معناده شده مقید در کم پیله لایه گرم کاف عربک کسر لیه

۵۲
 ۲۴
 ۵۲

وراند سکونله قوت دیمکد پیله بای عجملق کسرله ایپک دیمکد نابی یا حرف
نستد داری دیمکد یعنی مشهور نابی اسم فاعله نمودن دین بونی غری ظن
ایلمش مخصوص بوجامه که کعبه به کید لر یعنی انکله کعبه اور تر لر یا خود کعبه نک
جامه خیا که او پر لر یعنی اکا تعظیم و تجلیل اید لر اول جامه او شنه ایپک قوردن
نامدار او مشهور اولدی والا ایپک قوردنه ده تعظیم ایدوب او پر لر کی پس ایپک
اصلی بود که یا عزیز کی نشست روزی چند لاجرم هجر او کرای شد یا حرف
مصاحبت عزیز کی یا حرف وحدت روزی یا حرف وحدت کرای کاف عجملق کسرله ی
وضیمله و بای اصلیه ایله عزیز معناسنه در کرای کر مه منسوبه دین خلاف شو
مخصوص بل که جامه کعبه بر عزیز ایله او قوردی بر پنجه کون یعنی کعبه مکر به
مقارنت ایلدی بس شهره یوق اند کی عزیز اولدی یعنی شرفی اند کی کسب ایلدی حکما
در تصانیف آورده اند که کرم اولاد معروف نیست چنانکه سایر جوانا را که اختای
مادر را بخورند و شکمش را بدهند و راه صحرا گیرند و آن پوستها که در خانه کرم
بینند اثر آنست این نکته را پیش بزرگی هجی کفتم دل من بصدق این حد کرای
میدهد و جز چنین نشاید بود که در حالت خردی با مادر و پدر چنین معامله
کرده اند لاجرم در بزرگی چنین مقبولند و محبب تصانیف تصنیف جمعیه در
مصنف معناسنه حکمایه اضافتی لامیه در آورده اند روایت اید لر که کرم کاف
عربک فنی و زای عجملق سکونله عقریه دیر لر و اادات تخصیص ولادت معروف
بیانیه ولادت مصدر و طوغنق معناسنه مراد بود که سایر حیوانات کی اناسی
قوتند ولاد فی اولمنا احتیاج جمع مشاد را بچری سی دیمکد بخورند جمع صیغه سی
ایراد ایلدی زیرا بر قوتند بر فتح چیتار مخصوص حکما مضافتند روایت ایلشد
عربک سایر حیوانات کی ولاد فی معین دکلر یعنی سایر حیوانات کی اناسی
قوتند تولد ایلند بل که انا لرینک ایچر سنی بر لر و قرنی بتار لر و محل یولنی طوتار لر
اول در یلر که عربک خانه سنده کوریلور بوا یلد کلر کی واضاعت اثرید بر کره نکه

براولونك قنده سويلدم ديرشيخ ديري كه بنم كوكلم بوسونك كركچكلكنه شراوت
ويردوبوندهن غيري نسنه اولوق لايق دكل زيراخرده لق حالنده انايه انايه
بوليله معامله ايلد يلد يعني انلرله بوليله معامله ايلد كچون بلاشيره بيوكلكه بچلين
مجبور و مقبولورد قطعه پيري رايدر وصيت كود كاي جواغرد يا كير اين پنه
پيري را يا حرف وحدت و را ادا ت مفعول پير تقدير پيري پدرش درضوت و زف
اچون خير ترك اولندي كه حرف بيان واي حرف ندا جواغرد اريكت و سخي ادم
يا ديكر خاطر كه طوبت يعني از برله ديكا كد اين پند بيت ايتنك مضبوطه اشارت
مخصوص براو غلينه باباسي وصيت ايلدي كه اي جواغرد بويدي از برله هر ك باصل
خود وفا نكند نشود دوست روي دولتمند با حرف صله اصل خود لايته دوست
روي وصف تركيبه مقبول معاننده مستعمله دولتمند منادات نسبت دولتمند
ديمكدر پس دولتمند وصف تركيبه ديتل فارس ميدان فرس دكالي ايش
مخصوص هر كس كه كندي اصلنه وفا ايلمن يعني لطف واحسان اوزره اولماز ان
وسايت يوزن كورمز لطيفه كوزم را كفتند چرا بزيشان بيرون مي ايد كفت بتابسا
چه حرمست كبرستان نيز بيايم مخصوص عقر به ديد يلكر قيشاين پنجون
طشره كلنر ساين يعني چيقر از ساين ديدكي يازنه حرمتم وار كه قيشده دحي طشره
كلم حكايت فقيره درويشي حامله بود مدت حملش بسر آمد درويش درهمه
عمر فرزند نيامده بود كفت اكن خداي عز وجل مرا پيري دهد جز اين خرقه كه پوشيده
ام هر چه ملك منست ايشار بزل دويشان كتم اتفاقا دانش پيري آورد شاد ماني
كود و سفره ياران بموجب شرط بنهاد پس از چند سال كه از سفر شام باز آمد مجله ان
ان درويش بو كند شتم و از كيفيت حالش پرسيدم گفتند بن ندان شخه درست
كفتم سبب چيست گفتند پسرش خمر خورده است و عريده كرده و خون بكي ريخته
وازشهر كمر ريخته پدر را بعلت ان سلسله در ناي و بند كران بر پاي نهاده اند كفتم
اين بلا را بدعا از خدا خواسته است فقيره درويشي لايته هزه وحديچون

846

در دین یکی جهنم خطا ایلش اولگی اولد که وحدت چون منقوص اولان یاد ره
دکله ایکنجه اولد که وحدتی قبول ایلد و کین تعذیرجه اضافی مانع اولور و معنا
فاسد اولور حامله و حامل یوکلای عورتیه دیر لر حامل دین دیدی که بوضعت زنانه
مخصوص پس التباس لازم کلنما تا حامله دین بوی جاری علی الفعل قلای
جاری علی الفعل معنای اولد که صغیه کور لر مثل حلت تحتل نهی حامله دیر لر
بو اولورده منی علی الفعل دیر لر وضع و وضعه ده بوقبیلیدند فتدبیر جمع شراح
بو مقام دین اهل الله کچمشد بعضی حامل یازمش لیکن جمیع متونه مخالف یازمش
مدت حمل لامیه برآمد نهایتی کلدی یعنی وضع حمل و قی کلدی بعضی نسخه ده
آمد برینه اور واقعه پس مدت مفعول صریح اولور و بر غیر صریح اولور و درو
را حرف تخصیص پس صریح یا حرف وحدت ملای کسرله مالک اولد
اشیا اثار درویشان مصدرت مفعولنه اضافتیه بزل معنای سوره باران
لامیه با حرف مصاحبت موجب جمیل فحیله مقتضا معنای در شرط اضافتی لا
در با حرف ظرف زندان نسخه لامیه در یا متضمن اولد و غی معنای ظرفیتی تا که
اید رفته که مکرر و ایلدی عربده سرخوش صواشته دیر لر پدرش راشین پسر را
را حرف تخصیص سلسله زنجیر در حرف صله نای بونده بوغز معنای در بعضی نسخه
ده نای برینه کون واقعه ~~مخصوص~~ بر در ویشلک خاتری یوکلیدی حمل مدتی
نهایتیه واردی یعنی وضع حمل قریب اولدی و در ویشلک جمیع عمر نه هیچ فرزندی
کلمشدری دیدی اکی خدای تعالی بکا بر اوغل و بر رسته بوکید بکم خرقه و غیر
هر نه که ملکم ایسه در ویشله بزل ایده بن اتفاق عورتی اوغل طوغری شاد مالتق
ایلدی و موجب شرطله در ویشله سوره تودی یعنی ضیافت ایلدی نیجه یلد نصکای که
شام سفر نه کیر کلام اول در ویشلک محله سنه اوغلام و کیفیت حالند سوال
ایلدیم دیدیلر که صوابی زنداننده در دیدیم که سبب ندریم که سبب دیدیلر که آن
خمر اچمش در عربده ایلش و برنیک قان دوکش یعنی بر کیمسه قتل ایلش و شهر

قصاص قورقوسند قاجمش با باسک اول سبيله زنجير بوغازنه يعني بوسينه واغ
 بوقني ياغنه قوشلرد يدم که بولايي خدادن دعايله ديلشدر قطعه زيات
 باردار ايجرد هشيار اکی وقت ^{اول} بار زاینده زبان باردار بیانیه یاردا و وصف ترکیبی
 یوت طوخی دیمکده یعنی یوکلو خاتون لرد هشیار اصلی هوشیار ایدری ضرورت
 وزنجون واوغند اولندری معلوم اولکه عرب ديلدن غیریکار ديله صفتله موصوف
 بینده مطابقت لازم دکل انکیچن زنانه بارداری مغز ایاکن هفت قیلندری پس
 شعراچون مغز ایراد ایلدی دین مخالف سولیدری واراسنده مسلحه وارد رزیا
 ضرورت شعراچون دیمک اداد کلد ضرورت وزن اچون دیرلر هشیار وصف ترکیبی
 هوشله یاردن عقل کندوبه یاردیمکده ایقده وعاقده مستعمل لفظه پس برینه
 قصابیلینلر تقصیر ایلش وقت ولادت ظرف مکا زمانک مصدده اضافتیه و
 وزاینک مفعول فیهید ومار مفعول بهی زاینده فعل مضارع جمع غایب طوغرال
 دیمکده محصول جلی عورتلری مرد هشیار اکی ولادت وقتنده ولدیرینه
 ییلان طوغسه لوانان بهتر بنزدیک خردمند که فرزندان ناهوار زاینده ازان
 مصرع ثانینک مضمونه اشارتد که حرف بیان فرزندان ناهوار ناموافق و نامساعد
 دیمکده زیرا هوار دوزد ماکده پس دوزا و لومو معنایه عدم وفاق و مساعد لارند
 فرزندان مفعول زاینده در محصول ولادت وقتی مار طوغسه لوعاقل قتنده
 اندن یکی کرد که ناموافق اولاد طوغرال یعنی بد بخت و بدخوی اولاد طوغره مقدر زیرا
 ییلانی تربیه ایدوب احوالنده رحمت چکزلربل که تولد ایلدوکی کی قتل ایلدو
 اما فرزندانک اخیری پنجه اولاجفین کیمسه و تربیه سنده پنجه رحمت و مشقت چکزل
 صکره اقرار بندن غیرکی یاغندینه پنجه دولونکیتی ایریشور حکایت طفل بودم
 که بزرگی با پرسیدم از بلوغ گفت مسطور کتب آمده است که نشان دارد یکی پانزده
 سالگی و دوم اختلام و سوم آمدن موکیارهار اما در حقیقت یک نشان دارد
 که در بند رضای حوقل و علا بیش ازان باشد که در بند حظ نفس هر که در و این

347

صفت موجود نیست مخفیان بالغ نشمارندش که حرف بیان بزرگی را با حرف
 وحدت و را آدات مفعول کتب اسم مفعول قایم مقام فاعله مضافه اصل کتب
 مسطوره در بعض نسخه ده در کتب مسطوره است و اقعد پانزده بای عجله و نون
 و زانک سکونیه اون بش دیمکده ساکبی یا حرف مصدر و کاف عجم بای رسیدن
 بدل حرف توسط پس کی مناسبه مصدریت افاده ایدر دینار زاید سولیشل آمدن
 موی مصدریت فاعله اضافتیه زهاره اضافت لامیه در زانک فحمله قسفت
 دیمکده در حرف ظرف بند ضای حق لامیه لر در بیش بای عربله زیاده مناسبه
 در زان بند حظانسه اشارت در تقدیر کی نفس خود در محققان جمع محقق اهل
 تحقیق دیمکده الف و نون آدات جمعه اسلوب عجم اوزره محقق طفل ایدر
 بر اولویه صوردم احوال بلوغدن یعنی انشانه وقت بالغ اولور و نشانی ندرم بدیکه
 کتابرده مسطور در کراوج نشانی وارد بر بسی اویشد و ابکنجسی اختلافه
 و او جنجسی فسق قلی کلمکده اما حقیقته بر نشانی و اراولدر که خدانک رضایه
 قیدنده اندن ارتقا اوله که کندي حظانسی قیدنده در یعنی کندي حظانسی قیدنده
 اولور و غدن خدانک رضایه قیدنده ارتقا اوله حاصل هر وجهه خدانک رضایه
 کوزده قطعه بصورت ادبی شد قطره آب که چل روزش قرار اندر زعم ماند با
 حرف ظرف قطره آب بیانه در هزه حرف وحدت در دین خطا سولیش وحدت
 منصوب اولان با هزه دکلده مصرعده تقدیم و تاخیر و ارتقادی قطره آب بصورت
 ادبی شد در که که حرف تعلیل چل چهلدن مخفف در قرق دیمکده روزش شین
 قطره آبه راجعه اما مفاده قراره مقید در قرار بونده مستقر مناسبه در قرار ادبی
 دیمکده رحم رانک فنی و حای مکرله نک کسر یله اناقرنده اوغلان یتاغنه در
 مانده بونده قالدی دیمکده محقق قطره آب یعنی نطفه صورت او یا صفت
 ادبی اولدی زیر اقرق کون مقداری اناقرنده مستقر اولدی یعنی انده قرار ابلدی
 و کچل ساله راعقل و ادب نیست تحقیقش شاید ادبی خواند ساله راهها

درسی مقدار افاده اید و با حرف تخصیص ب تحقیقش شاین خواند فعلته مقید
در خوانند خواندن معناسه در مخصوص و اگر فرق یا شایسته عقل و ادبی
اولمازسه حقیقتده و یا حقیقله اکا ادبی دیمک اولماز یعنی اهل تحقیق اکا انشا
دیمن قطعه جوامع دی و لطفتست آدیت همین نقش هیولای پندار
جوامع مقدم خبر و با حرف مصدر سخا و کرم دیمک لطف معطوفه اکا آدیت
یا و تا ادات مصدر و اسلوب عرب اوزده انسانیت بی مبتدا و خبر مقدمه همین
انجق دیمک نقش هیولای بیانیه هیولای حقیقله بیلکه حکمت کتابی
کوریکه موقوفه اکثر متونده نونه و افتد اما قیاس هیولای پیدریایله هیولا
هونسته نك پادده سنه دیر لر نقش هیولای هزن و کماله خالی نقش دیمک
میدار فعل نهی هزن مخاطبه پنداریدن ظن ایلمه دیمک پنداشتن دین
غلط سولیدی مخصوص ادمیلک جوامع لک و لطفتده همان نقش بمعنی
یعنی صورت بی هنر و بی کمال دکلر انجق هنر باید که صورت میتواند ساخت
با یوانهاد راز شکوف وژ نکار هنر مبتدا باید خبری که حرف تعلیل صورت میتوان
ساخت مقدم منفوی ساخت مصدر معناسه در با حرف ظرف ایوانها جمع
ایواند مراد چار طاقده نته که سابقا بیان اولندی در بانك متضمن اولدی
معنای ظنی تاکید ایدر دری بونده باب معناسه اخذایلین بویاده خطا
ایلمش شکوف شیک کسر یله و نونک سکون یله و کاف عجمک فحی و رانک سکون
نخجرید کلری در که قول مرکب اندن اولور وژ نکار اندن اولور وژ نکار زای
عجمک فحی و نونک سکون یله و نکار دید کلری رنکد مخصوص هنر که چهار
طاقلرده شکوف وژ نکار دن صورت ووزمک اولور یعنی صوت بی معنایه
اعتبار یوق حاصلی انشا صورتند اولوب بی هنر اولوق نقش دیواره مشابه
اولقده چوانسان را بنا شد فضل و احسا چه فرق از ادبی بانقش دیوار
اکثر متون تا نقش و افتد تایله اشترای غایت ایچون و از عیار بی بوکه قرینه

348

در محصل چونکه انسان نك فضل و احسان في اوليه ادميه نقش ديواره
فرق ندي يعني زرقا و قدر حاصلي بمعرفت اولان انسانله ديواره برابر در بدست
اوردن دينا هنر نيست يكي را كوتايي دل بدست آر بدست با حرف صله آوردن
دنيا مصدر ك مفعولنه اضافيده يكي را حرف تخصيص دل ارت مفعول
صريح بدست غير صريح از فعل امر مفرد مخاطبه اريدند كه مخففه را ورده
كوتريد يماكد محصل دينا اله كوتريد هزم كلد اگر قادر ايسك برينك
كوكلي اله كوتريد يعني كوكل اله المقدر هزم يوقسه مال و اسباب دينا دكلر دل
بدست اور كه حج اكبرت بيلريخي ربا عي ديو ياز تلغ غريب بي دانش ايش حكابت
سالي نزاع درميان پيادگان حجاج افتاد و داعي هم دران سفر پياده بود انصار
بكد يكي افتاديم و داد فسق و جدال بداديم كجاوه نشيني راشنيدم كه با عدل و حق
همي گفت يا للعجب پياده عالج چون عرصه شطرح بسرحا بر دفرين ميشود يعني
به ازان ميشود كه بود و پيادگان حجاج عرضه باديه را بسردند بترشد سالي
يا حرف وحدت نزاع يعني جدال در حرف صله ميان پيادگان حجاج لاميه لرد داعي
هم يعني شيخ انصاف الحق ديمكده مبالغه مراد در در حرف صله سرور حيا بكد يكي
افتاديم بر يي برينه در شدك ديمكده زياده نزاع و جدال عبارت در حاصل
محكم خصومت ايلدك و داد فسق و جدال بداديم فسق جداله عدالت ويردك
يعني فسق و جداله قصور قوميت ايت كرميه يه تلميح بيورر كه فلان رفت ولا
فسق ولا جدال في الحج يعني فسق و جدال منهي ايكين بن رعايت ايده ميوا حدي
اشوردك كجاوه نشين وصف تركيبه كجاوه كاف و جيم عربيله اوستي اجق محفه
در كه مصر دن شام دن حاجيلو كا بنزلر اما هو ج اوستي اور تلي يعني مقبب محفه
در كه دوه يه بر ييني فورلر انحق كعبه يه وارن بيلور با حرف صله عدل خود لا
عدل فيل و زفي اوزكه فاعل معناسنه تركيبه دكش ديمكده يعني قارشو كمي محفه
يه بينن كيمسه يا للعجب فتح لام تعجبيه ايله در يا اللساء كمي كاه اولور كه لام مكسو

او قور منادیا محذوف اولوق اعتباریه تعذیری یا قوم ایقو للحب بيمك اولو
وبونده یا صاحب ابت للحب بيمك لامك کسرنیه قایل اولیان ظاهر بود که کتب
مخویه تنبع ایلمشدر بیاده عاج شطرنج بیانیه ولامیه عاج قبل کموکنه دیرلس
شطرنج شینک کسریله در صحیح زیر ابراسمی یعنی اسم اعجمی تحریف ایدوب عربیه و
زند شلرنیه الحاق ایدوب یعنی وزند شلرنیه رد ایدوب لغت عربیه خود فعل
فانک فحیه یوقد اما کسریله وارد و جودخل لفظی که برغون دوه به دیرلسی شطرنجی
جودخله الهاق ایلدیلر اما کتب فارسیه بواعتبار لازم دکل پس انکیچون فتح شینله
مشهودد که اکثر متونده عاج لفظندن صکره شطرنج یوقدر همان عرصه دن وارد
انجق پسر با حرف صله سردن نهایت و غایت مراد در بر فعل مضارع مغرم غایبدر
بریدنن ایلدیلر بیمک بریدنن یا نل ضیله کسریمک عرصه یادیه رالامیه و
ادات مفعول کوک بریل حجاج پیاده لری ارانسه نزاع و جدال دوشدکین
دعاجیده اول سفرده پیاده ایدم الحق حکم بری برنیزه دوشدک و فسق و فجور
عدالت و یردک یعنی فسق و جدالی کماله ایلندک و اجرانسه قصص قومادق
حاصل لارفت و لافسوق ایت کرمیه سنه تمام مخالفت ایلدک برکجاوه نشینی
ایشتم که کندی عدیلنه سولردی یا للحب قبل کموکنه دن دوزیلن پیاده چون
که شطرنج میداننی باشه ایلده فرزین اولور شیخ بونی تفسیر ایدوب بیورد یعنی
اول اولدوغندن یک اولور زیر ابروینده خصوصاً فرنگیده فرزین وکت
اعظم اما حجاج پیاده لری محرای مکه میداننی غایت ایلته یلرو اولکین
بتر اولدیلر قطعه از من بکوی حاجی مردم کنایه کوپوستین خلق بازار
بیدر بکوی بای تاکید له فعل امر مغرم مخاطبدر کوبیدندن سولیه دیمکدر
کفتن دن دینلر خطا ایلدیلر حاجی مردم کنایه بیانیه مردم کنایه بیانیه مردم
کرای وصف ترکیبدر کنایه ندن مردم طرایجی یعنی ابرجی دیمکدر کنایه ندن
اخذایدن احوال استفاقدن اکاه دکل ایش حاجی اصلنده حاج در یعنی نصر

بابك مضاعفون اسم فاعله اجتماع مثلین ثقیل اولدو عیون مثلنك تانیسی
 یایه قلبا یله یلر تقضی ابازی کی حاجی اولدی کوا صلنده کراوایدی کحرف
 رابط صفتا و ضمیر غایب حاجیه راجعه حذف و ایصال طریقله کوا صلنده یون^{ستین}
 لغته کور کدر عریجه فزوه دیر لر اناجم بویه یلر ده غیبت و مساوی ن پوستین
 دیمکله کنایت ایدر مراد ازاد و جفا در خلقه اضافتی لامیه در پوستین یرینه
 استین یاز نلر مذکور کنایه بلمه کلندن جمیع نسخه لوه مخالف یاز مشلر با حرف
 مصاحب ازاد الف ممدوده اسم مصدرم رازا وید ندن ایختمه دیمکدی در فعل
 مضارع مفرد غایب فاعلی تحتند حاجیه راجع راضی در درید ندن یرتمق معاسنه
 دالده فتح و کسره جایز در حکص بندن حاجی مردم ازاده سولیه انجلین حاجی
 که غیبت و مساوی سبیلله خلقه عرضی حرف و کسرا ایدر یعنی ازاد ایدر حاجی
 تونیستی بهتر است از برای انك بیچاره خار میخورد و باری برد برای ادات تعلیل
 اجل معاسنه از برای انك مصراع ثانیه مرهوند بیچاره یعنی شتر بار بونده یولک معاسنه
 خار میخورد و بار میبرد ک مقدم مفعول لریدر حکص ای مردم کزای سن د^{کسین}
 حاجی بل که شتر در بیچاره شتر خار بر و یولک ایلدر یعنی یولک چکرسن ایه اوزینه
 یوکانون حضور ایدر سین لفظ بارده ایرام پیورش تامل حکایت هندو یی
 نقط اندازی هلی موخت حکیمی گفتش ترا که خانه نینست بازیه نه اینست
 هندو یی یا حرف وحدت نقط انداز وصف ترکیبیدر اندازید ندن نقط نونك
 فتحی و کسری و فاندک سکونیه نقط یاغی که شتر و اندن کلور و یا حرف مصدر مراد
 قنبره انجیدر که حصار لردن و کسار لردن آمار لر هی موخت فعل لارندر حکایت
 حال ماضی افاده ایدر اوکره نزدی دیمکدی حکیمی یا حرف وحدت خانه اضافتسن
 نی قشدر و یا حرف نسبت و نون حرف تاکید نسبت یا و نون ایکسی بیه نسبتا چون
 در دینلر بیلن لر مشن بین لفظنی ادا متخبرله ترکیب ایلمیو هنر مجتلبه ابله توسط
 ایدنلر ملادن بخیل لر امیش بازی او یون معاسنه درانده اولان یا خطا ایچون^{ند}

دین قابل خطاب دکل ایش نه ادا ت فنی این اسم اشارت در نقطه انداز لغه مکمل
برهند و نقطه انداز لق صنعتی او کنند یا یعنی قنبره انجیلک بر حکیم اکا دیدی
که سنک که خانک یعنی اولک قمشه ندما و یونک بود کلد ر شارحت بر سیی خانه
نین اولم که قمشه ن یا پله و بر سیی بوادی بکنیوب سنک اولک قمشه ندما
حق الانصاف مال برور بکنم و کی بی تقریر بیت تاندای که سخن عین صواب
مکوی و آنچه دانی که نه نیکوش جوابست مکوی تا ادا ت ترقیت ندانی فعل فنی
استقبال مغز مخاطب سولیمه دیما کلد مصرع ثانینک تقدیری و آنچه دانی که نه نیکوش
جوابست مکوی مکمل مادامکه بیلیمه سین که سوز عین صواب اول سوز
سولیمه و اول سوزی که بیلیمه سین که ایی دکلر اکا جواب سولیمه یعنی معقول
اولیان سوزک جوابیلیمه مقید اولم یعنی حکیمک هندویه سولیمه و کی سوز عین
صواب و مسئله بی جوابی حاصل بیتن نصیحت عام چیریس بو بیتک ماسبقه منا
قلیدر دین مناسبین بیلیمه مش و مصرع ثانینک معناسی زرا حقه اصابتا پله سین
و عملک ضایع ایدر سین دین ده معنایه اصابتا یلمش و اول سنه که بیلور سین که
ایرو معقول جواب کلد سولیمه دین معقول جواب ایلیمش حکایت
مردی راد چشم خاست پیش بیطاری رفت که مراد و کی بیطار از آنچه در چشم
چهار پایان کردی در دیده او کشید که شد حکومت پیش داود بردند گفت برو
هیج تاوان نسبت اکو این فرمودی پیش بیطار و فرقی مقصود ازین سخن انست که
هر که نا از موده را کار بزرگ نماید با آن که مذامت برد بنزدیک خود مندان بخت
مرای منسوب کرد و مردک کاف عربی حرف تصغیر مراد تصغیر تحقیر و را
حرف تخصیص در چشم کوز اغری خاست لغتده قالقدری دیما کلد اما مراد
پیدا و حادث اولدی دیما کلد بیطار با ای عربک فحیله و یانک سکونیه نغلبه
دیما کلد بیطره لغتده که حرف بیان دالاج دیما کلد در حرف صله چشم چهار پایا
لایه دورت ایقل حیوانات مراد در کردی یا حرف حکایه در حرف صله دیده

اولامیه حکومت خانک و کافک ضمه لرله خصوصت دیمکده داود حاکمده بوند
قاضی مراد دربر یعنی بر بيطار شارحک بریسی قاضی بيطاره خطا بولیه دیدی
دیمش لیکن سرودرتاوان اودکه دیرلر که عربیه ارش دیرلر نازموده ضامنش
یعنی تجربه اولنماش و اادات مفعول کار بزرک بیانیه فرماید بیور در خصوص
برادر بزرک یعنی بر ابلهک کوزاغریسی حادث اولدی بيطار قشمواردیکه بکاعلاج ابله
دیو بيطار داجی اول نسنه دن یعنی اول اوندنکه طوادرلر کوزلرینه ایدر یی یعنی قویاز
انک کوزینه چکدی کور اولدی حکومتی یعنی خصوصیتی قاضی اوکینه ایلته یار طلب
ارش ایچون قاضی دیدی نعلبنده بوندن ارش لازم دکل زیراکر بوجردک خراولید
بيطار قشده کمنزدی حضرت شیخ بیور مقصود بوسوزدن اولدر که هر کیمسه که
مجبوت و محنت اولمیان کیمسه ده اولو یعنی عظیم ایش بیور اوانک بزله که پیشمانلق
ایلدی یعنی حکم عقل قشده خفت رایه منسوب و سخافت فکوله مذموم اولور قطعه
نهدد هوشمند روشن رای بزومایه کارهای خطیر نهدد فعل نفی مستقبل
مفرد غایب هوشمند روشن رای بیانیه روشن رای وصف ترکیبید اچق فکری
و کور تدبیرلی دیمکده باحرف صله فرمایه اچق اصالی دخی الاصل معنانه
کارهای خطیر بیانیه عظیم و مخوف ایشلردیمکده در خصوص اچق فکری و کور
تدبیرلی عاقل دخی الاصل اولانه عظیم و مخوف ایشلر ویرمز یعنی عظیم ایشلر بیورماز
نهدد کارهای خطیر مفعول صریح و بزومایه غیر صریح بوریا بانی اکی چه بافته
نبردش بکارگاه حرب بوریا بانی وصف ترکیبیدر بافیدندن بوریا طویقچی دیمکده
بوریا سابقدر بیان بوند مراد حصیر بافید بانی بافتندن اخذایدنلر سر و ایشلر سا
بافتندست هاء رسمی و هزه مجتلبه ضرورت و زینچون لفظا و کتابه ترک اولندیک
خذف ایصال طریقله کتابته اثبات ایدنار خطا ایلدیلرنته که سابقا دله سیله
بیان اولندیک بزم فعل نفی مستقبل جمع غایب و جایزد که فعل ذهی غایب اوله شین
ضمیر بوریا بافته راجعده باحرف صله کارگاه و کارخانه بر معنایه در حرید اضافیه

لامیه در محصول محیط طوقی قچی اگر چه طوقی جید مرعی اکاده طوقی دبیر لیکن
 این هر یک را خانه سنه ایک ایشنی ایشلمکه ایلمن لوریا ایلمنلس زیر اول کاره
 استعدادی یوقدر حاصلی هر کسه قابینه کوره کار تکلیف اولمق کرک در که اخونده
 نذات و خسران چکویه حکایت یکی از بزرگان پسر یا شایسته داشت وفات
 یافت پرسیدندش که بر ضرر و فترتیش چه نویسیم گفت ایات کتاب مجید را غرت
 و شرف بیش از آنست که بر چنین جایشان نویسد که بروز کار سوده کرد در خلافت
 برو بگذرند سگان برو شایسته اگر ضرورت چیزی می نویسد این دو بیت کتاب
 میکند شایسته یافک فچی و کسر لایق معاسنه در معقول و مقبول دیکه پرسیدند
 فعل ماضی جمع غایب صور دیلور دیکه در شین ضمیر یکی به راجعه که حرف بیان ضد
 صادق ضمینه مشهور در ترکیه صدق دید کلر کجی صادیق در ترکیه امانت
 لامیه دروشین ضمیر پسر راجعه ایات کتاب مجید لامیه و بیانیه در و راحرف
 تخصیص که حرف تعلیل بزور کار با حرف مصاحبت زمانله دیکه سوده کرد
 سون سورنگ و از ملک کرد د کاف عجمک فحله پس سوده کرد د از یاور و اشنو
 یعنی محو اولور دیکه شراحت بریسی کرد دیا شود معاسنه الوب محوشو
 لیکن نسخه لری تتبع ایلات هیچ برینده شد بولندیا جمیعانته ده شود
 بولندیا پس معلوم اولدی که محض افترا ایلمش شایسته یکی شینله بتول
 ایدر فعل مضارع جمع غایب در شیندن صکره سینله در دین خطا ایلمش کی
 بضرورت با حرف مصاحبت می نویسد فعل مضارع جمع مخاطب فعل شرط و افعاله
 اگر بالضروری یا زار سکن دیکه بوسوفانی کو ستر که سنه یازمق لازم دکل و کی
 ضروری ایه این دو بیت کنایت میکند بوا یکی بیت کنایت ایلمن محصول
 اکا بردن برینک معقول و مقبول اوغلی و ایدیا وفات ایدیا بعض کیمیه
 لوروردیلر که مقبره سی صد و فتنه نه یازالم دیودیدیا کتاب مجید ایلمنک
 غرت و نیمی انداز زیاده در که بو بخلین یرلده اندلری یازارلر زیر امر و آیام له

محو اولور وخلق اوزرني چکنار کچر وکلاب اوزرینه بتول ایدر یعنی سپر بس اکی
 برنسته باز مق لازم ایسه بر ایکی بیئی یازک یعنی بال ضروری برنسته یازار سکن بوا یکی
 بیت کنایات یلن قطعه و که هر که سبزه در بوستان بد میدی چه خوش شیدل
 من و و اولی فچی و های اصلیه ایله واه دن مخفده که استغراب و تحسرو تحن
 و ندامت مقامنده مستعمل لفظ در بونی عربی ظن ایدر ب اسماء افعال دن اولان
 واهارن مخفف کلیوب که مقام تجبده مستعمل لفظ در و تحقیقنی مختار صحاحه
 حاله ایلین کیسه نل حفته واه واه دیمیلیدر که حرف بیان هر که کاف بحمله
 کاه دن مخفده هر وقت دیمیکه که کنه حرف بیان سبزه در بوستان و اوله استوا
 ایدر عجم و اوسز عرب با حرف تاکید دیمیدر با حرف حکایه مصدری دیمیدر کلو
 بتمک و ایلورمک و اوفورمک و یل اسمک و برنسته طلوع ایلیمک بونده بتردی دیمیکه
 شدی یا سیده حرف حکایه دل من لایته مخصوص واه که هر وقت که بوستان ده
 سبزه بتردی بنم حیاطده یعنی دیری ایکن نه خوش اولور دی بنم کو کالم یعنی زیاده
 اولوب کشت باغ و راغ ایدرم حاصلی بوا یکی بیت وفات ایدن پسرک جابنده اند
 بد میدی عبارتند نصکه یعنی اگر در بوستان هر زمان سپر من بد میدی یعنی ای
 پسر من ظاهر شدی دینک جمع غرابندن بواد ایسی اغریدر بگذرای دوست تابت
 بهار سبزه بیئی دمیده از کل من بگذر فعل امر مزد مخاطب بچ ناعرف تعلیل
 بوقت با حرف ظرف بهاره اضافت لایمه در بیئی فعل مضارع مزد مخاطب کو دسین
 دیمیکه دمیده ماضی دن قسم در تیش دیمیکه در مخصوص ای دوش قبرمه
 کذایله یعنی بن حیاطده ایکن عالم سبزه زار بی سیر ایلدو کم کی سن بنم ترامدن
 بتن سبزه زاری سیر ایله اوزرینه بر یازنلر جمع نسخه لره مخالف باز مشا حکات
 یار سایی بر یکی از خداوندان نعمت کذر کردم دید که بنده رادست و پای استوا
 عقوبت همی کردم گفت ای پسر هجو تو مخلوقی را خدا عز وجل اسیر حکم تو کردم اینده
 است و ترا بروی فضیلت نهاده شکو نعمت حق تعالی بجای آرو چنان جفا

بروی رومدار بناید که فردر قیامت این بنده از توبه باشد و شمساری بری
 پارسایی یا حرف وحدت بنده را یا حرف وحدت و هنر حرف تو ستل و را ادا
 مفعول استوار محکم دیکم در مخلوق عقوبت اشکجه دیکم بنده را یا حرف
 وحدت و هنر حرف تو ستل را ادا مفعول مخلوق را یا حرف وحدت و را ادا
 مفعول اسیر حکم تو لایمیه لرز کن بنده کاف عجم فحمله ماضی در قسم در تصویر
 افاده ایدر مخلوق مفعول اولی و اسیر مفعول ثانسی وفا علی خدا در تر حرف تخصیص
 سنک دیکم بروی اول قولک اوزرینه بجای یا حرف صله آر فعل امر موز غنا
 آید ندن مخفقد آوری ندن کمورد دیکم را اورد را ورید ندن دیندر سر و الیشدر
 بروی قولک اوزرینه دیکم بناید فعل نعی مستقبل موز غایبدر باید ندن
 با ستند دیندر خطا ایلد یلر اولیا که دیکم که حرف بیان شمساری یا حرف
 مصدر و اتانلق بری ایلده سین دیکم در ~~مخفی~~ بر عابد اصحاب نعمتند بنیک
 یاننه او غرادی کوردی که بر قولینک الین و یا غین محکم با غلیوب شکجه ایدر
 زاهدیدی ای او غل سنک کبی بر مخلوق خدای تعالی سنک حکمکه و امر که
 اسیر ایشدر و انک اوزرینه سنک فضیلتک قومشدر یعنی سنی انک اوزرینه
 سید و حاکم قومشدر خدایک نعمته شکری برینه کورد و انک اوزرینه بوقدر حقا
 رواجیز کورده اولیا که یارین قیامت کوننده بو بنده سندن یلک اوله و اتانلق
 ایلک سین یعنی حجاب چکه سین دیکم در متوجی بر بنده مکیر خشم بسیار
 جورش مکن و دلش میازار مکیر فعل نهی موز مخاطب طوقه دیکم در خشم
 بیار بیانه و مکرت مفعول صریح و بر بنده غیری صریح جورش مصدر
 مفعولنه اضافتدر مکن فعل نهی موز مخاطب جورش مقدم مفعول دلش
 مقدم مفعول و ضمیر لرنده به راجعدر ~~مخفی~~ خطاب عام طریقله بیورد
 قولک اوزرینه چوق خشم طوقه یعنی زیاده غضب ایلده اکا جور جفا ایلده و کو
 اینجه حاصله قولک بیه ده اکا ظلم ایلده او را توبه درم خریدی اخزنه بقدر

کلنی

افريدی اور اادات مفعول بده درم با حرف مقابله کلام مجازید خریدی خانک
 و رانک کسر لویه فعل ماضی مفرد مخاطب ضون الکت دیمکدر اخرايه ات
 تاکید نه حرف نفی مضاده افريدی به مقید افريدی فعل ماضی مفرد مخاطب یازید
 دیمکدر ~~مضاده~~ اول بنده سن اون آتیه به الکت بر مقدار مالک کنایتید
 انی قور تکله خلقا یلدک حاصلی قولکدر مخلوقک دکلدر پس بوقدر جنای
 اکا لایق کورمه این حکم وغرور و خشم تا چند هست از تو بزرگتر خداوند
 خشم خانک فخیله اصحدر تا حرف انتراد رانی معانسه ~~مضاده~~ ^{غضب} بوحکم وغرور
 قیانه دک یعنی بجه برسندن اولورق خداوند وارد یعنی سندن بیوت افندی
 نکوبدر ای خواجه ارسلان واغوش فرمان ده خود مکن فراموش خواجه
 بونده افندی معانسه در ارسلان واغوشه اضافتی لامیه در بونلر بر قولان
 کنایتدر رومده سیاوش و فریدون بی فرمان ده وصف ترکیبدر بوبرق
 و برنجی دیمکدر دهیدنن مناسبی قوت دهنده خود دین فیتی تزیینش
 خوره اضافتی اسم فاعلت مفعولته اضافتید و فرمانده مکنک مفعول اولی
 و فراموش ثانیسی ~~مضاده~~ ای ارسلان واغوشک افندیسی کندو که بوبرق
 و برنجی خدای فراموش ایلمه یعنی سنی قوله و خدمتکاره مالک ایلین خدای
 اونمه پس قوللری رفعله طوط شدتله طوتمه در خبرست از پیغمبر علیه السلام
 که بزرگتر که حسرتی در روز قیامت ان باشد که بنده صالح را برهشت بوند
 وند فاسق را بدوزخ حسرتی یا حرف و یا حرف تکبیر بنده صالح و خداوند
 فاسق بیاینه لوردر ~~مضاده~~ ^{که} حضرت پیغمبر دن حدیث شریفه وارد اولمشده
 قیامت کوننده اولوردر حسرت اولدکه بنده صالحی جنته و خداوند فاسقی ^{ده}
 ایلده لد یعنی قول جنته کیده و افندیسی دوزخه قطعده بر عیالی که طوع
 و خدمت نست خشم بی حد مران و طیره مکیر غلامی یا حرف وحدت که حرف
رابط صفت طوع طانک فخیله مصدر رانقیاد معانسه خدمتیه اضافتی

مصدر و تسته لامیه خشم بی حد بیانیه و زانک مفعول صریح و بر غلام غیر محج
مران مفعول نهی مفعول مخاطبه را بنده ندن سورمه دیمکده طیره قعقده غضب
معنا سنده خشمه معطوف مکبر فعل نهی مفعول مخاطب طوقه دیمکده محصو
بر غلامک اوزرینه انجلین بر غلام که خد متکی مطیع و منقاد در اول غلامه خشم
بی حد سورمه و اگر غضب طوقه حاصل بر غلام که خد متکی طوع و رغبتله اید
اگر حدن بیرون خشم سوروب او سسته غضب جو سوجفا اوزرله اوله که
نصیحت بود بر روز شمار بنده ازاد و خواجه در زنجیر که حرف تعلیل فصیح
فانک فحی و ضارک کسر یله رسوالق دیمکده با حرف ظرف روز شمار ظرف زمانه
مصدره اضافتیه محصو خد متکه مطیع اولان قولک اوزرینه بجه
غضب سورمه زیر رسوالق در یوم حسابده یعنی حشر کوشنده بنده ازاد اوله یعنی
جنه لایق اوله و افتدیک زنجیرده اوله یعنی روز خه مستحق حکایت سالی از
بلخ با سام یا غم سفر بوداه از حرامیان بر خطر جوانی بیدرقه همراه من باشد سپر
بازو چیخ انداز و سلحش و پیش زور که ده حرم توانا کما اورا زه کردندیک و زور
اوران روی زمین پشت اورا بر زمین بنا و ردندیک اما مستم بود و سایه پرورده
نه جهان دیدنه سفر کرده رعد کوس دلاوران بکوش او نه رسیده و برق شمشیر
سواران ندیده سالی یا حرف وحدت بلخ خراسان توابعندن بر عظیم شهرت
اسمیدر که حضرت مولانا ک پدریک اول دیاردندربا حرف صله درالی معناسنه
سامینا سرحد هندده بر محکمت اسمیدر عربستانده شام کجی و روم ایلنده بوسنده کجی
سامینا برینه همدان یا زان احوال کابینا تدن هیچ خبردارد کل ایمش زیر الجندن
همدانه دت صافی عجمدر غیر سیی دکله سفر بود سفر اولدیک و یا سفر و اریدیک
بود فعل ماضی اوله و یا ادات زمانیه خط بونده خوف معناسنه در و بر بود
مقدر در جوانی یا حرف وحدت بیدرقه با حرف مصاحبت تقدیریک بطریق
بیدرقه در بیدرقه اجرتله یعنی کویله قلا و زلق ایلمکه دیرلر دوحج بابندن

مصدر و بد ر قه یه حارس دیوب یعنی دوندار و بمکله تعبیر ایلین زیاده
 نقشیر ایلش و مقام بیانده بدرقه ایله دین معناسین بیلش مش سیر از و صفا
 ترکیبده بازیدند قلغان اوینا دیجا دیمکدر که او یوندر سلحشور لر اراستند
 یعنی برفند شرح مستقلا برفن اولدوغنی بیلد کلرند اها لله کچمشلر جمع
 انداز و صف ترکیبده اندازیدند چرخ لفظ مشترکده بورایه مناسب است
 یابدر که کیشی الد قد نصکره ایکی باشی بر پیره کله زبیره ک یاینه ده چرخ دیر
 رومده اکازنرل دیر لمو بونل اوقته ناو ک دیر لر کاف عربله پس چرخ
 اندازدن مراد ناو ک اندازدر حجاز مرسل طریقله یعنی ذکی محل و اراده حال
 دیمکدر زبیرک اتیجی دینلر مساحه ایلشدر سلحشور عجم اصطلا کلرند در ال
 حراب اوینا دیجا قی للخی بیش زور زیاده زور لودیمکدر ده اون مرد توانا
 بیاینه دهه صفتد گمان اولامیه زه زای عربک کسرله بونده یای کشری و اتم
 کوردنکی یا حکایت حال ماضی افاده ایدر بعض نسخه ده نکر دندکی و افعده
 ایدر مزلردی دیمکدر زور آور و وصف ترکیبده زور کتور یجی یعنی زور لی و الف
 و نون ادات جمعده رویه و رویک زمینه اضافلری لامیه لر پشت اولامیه
 و ر ادات منفی بر ماین یا حرف صله نیلوردنکی فعل نفی ماضی جمع غایب و یا
 حرف حکایه بوقرة در مضارع عبارتت ایراد ایدن جمع نسخه لره مخالف
 ایراد ایلشدر متعم فعل بایندن اسم فاعل نعمت ایچنده بیو مش و نعمه مختص
 اولمش دیمکدر سایه پرورده کولکده ده بسلمش یعنی شدت و نعمت روزگار
 کورمش حاصلی اودن طشره چتماش رعد کوس دلاوران لامیه لورد رعد
 رانل فحی و عینل سکونیه کول کورلکده بونده مراد مطلقا و اورد کوسی
 سابقا بیان ایلمشیز بونده دلاور لک کوی سابقا بیان ایلمشیز بونده دلاور لک
 کوسی صداسی مراد در رعدن دین بیانه صولش دلاورندان مراد بهادران
 بکوش او باحرف صله و اضافت لامیه در برق شمشیر سواران لامیه لردر کوی

برپیل بلخند سامیانه سفر واقع اولدی و یول حرامیلدن خطر ایدر بر جوان
قلوزلق طریقه یله بکا هوا اولدی بر جوان سپر باز و ناک انداز و سلحشو و بیش
زور ایدر بکه اون قوتلار اناک یاینه کرش کچر مدی یعنی اون زورلور ادم یایینی
تور مدی یا خود قوتلور مدی و بر یوزنیک زورلی لری ارقه سنی بیر کتور مزور
حضرت شیخ جوانک خصوصه اغراق یوردی اما بر جوان مستغمر ایدر و سایه
پروده یعنی اناسی قوبینندن طشره چیماش حضور و صفاده بیوش نه جه
کورمش و نه سفر ایلمش بهادر لک کسی اوازی قولاغنه ایرشمش و انلر
قلجی پیلد اما سنی کورمش بیت نیفتاده در دست دشمن اسیر بکرمش
ناریده باران تیر بکرمش ناریده باران تیر نیفتاده ماضین قسم هنر یایه
قلب اولمش دوشمش دیمکدر در حرف صله دست دشمن لایته اسیر نیفتاده نک
مفعول صرخی و در دست غیر صرخی با حرف و یا حرف ظرف کف کاف عجم کسری و را
سکونیه بونده اطراف دیمکدر شین ضمیر مذکور جوانه راجعه ناریده ماضینه
قسم در فعل نفی مفرد غایب باران فاعل تیره اضافی بیاینه مخصص مذکور
جوان دوشمن الله اسیر واقع اولمش حضرت شیخ طرابلسی فرنگنه اولدی کجی اطراف
ارق یغوری یغماش ایدر حاصلی نه اسیر اولمش و نه صواش کورمش اتفاق بن
و این جوان در پی هم دوان هرا ن دیوار قدیم که پیش امدی بقوت بازو بیفکند
و هر دخت عظیم که دیدی بزور سر بچه بر کندی و تفاخر کنان کفتی در پی هم
برینک ارد بجه دوان صفت مشترکه در دویدن یله رت دیمکدر دیوار قدیم بیا
امدی با حرف حکایه بیفکندی یا حرف حکایه بیقاردی دیمکدر در دخت عظیم
بیاینه در که حرف رابط صفت دیدی یا حرف حکایه بر کندی کاف عربک فحله
و یای حکایه ایله قوبردی دیمکدر مخصص اتفاق بن جوانله بری برینر
ارد بجه یله کن ایدک یعنی یلوب کیدر هراول اسکی دیوار که اوکزه کلور
قوت بازو یله بیقاردی و هراول اغچی که کورردی زور سر بچه ایله کوند

قوبار دی و تفاخر ایدرت دیر دی بیت پیل کوتا کتف و بازو یی کرد ان بیند شیر
کوتا کتف سرخچه مردان بیند پیل معروف کو کاف عربک ضمیمه قح دیمکد عربیده این
دیر لرا حرف تعلیل عربیده کی معناسه کتف کاف عربک فحی و تانک کسر یله یغز
معناسه در فار سجه شانه دیر لر بازو قولدر ارش ده دیر لر هزه نک فحی و رانک
کسر یله کرد ان کاف عجمک فحیله صفت مشبهه در کرد بدندک دونه کن دیمکد مرد
جستک و چو کاکد ر زیر اقلک الی صویدر یعنی سایر صیوانانک کی دیر ده اکمن
پس کرد انلق صفتی بولماز کرد ان عبارت^{تیه} اولند و کمن یعنی کاف عجمک فحیله بعض
شرح بونی اختیار ایلده و کچوند و الایند بونی استاده لره کافک ضمیمه ضبط
ایلمشم و معتقدم ده بودر بونی مصرع ثانیه قافیه دوشن زیر نسبت کتف
و بازو یی کرد ایی مناسبتی بیلنمش کرد ان فتح فار سیه صفتد کرد ایندک
دین بومد عاده خط ایلمش زیر کردن لازم دونه کن دیمکد و کرد ایندک
مستعد تید دوند مرک دیمکد بازو یی کرد ان اضافتی بیایند در دونه کن
بازو دیمکد بعضیلر کاف عجمک ضمیمه او قودیلر کردت جمعی یعنی بهادر لر بویه
اولجده هیچ تاویه احتیاج اولماز زیر حرف روی متحرک اولجده حرف قیلک ماقبلند
اولان حرکت مختلف اولمق جایز در بونده ایسه حرف روی دالدر و متحرک در
حرف قیدر اد پس ماقبلک حرکتی مختلف اولمق جایز در نته که فن قافیه یه
عالم اولان واقعدر نته که حضرت مولانا جانجی قافیه رساله سنده ایراد بورد
رباعی کسور توام یلک نفس اهسته شود از دود دلم راه نفس بسته شود
در دیده ازان آب همی کدایم تا هر چه نه نقش تست از فستقه شود بون^{رباعی}
سینک ماقبل ایکی برده مفتوح و بریده مضوی واقعدر پس کاف عجمک ضمیمه کرد
او قویانی ردایلین مرد و در هم لفظ جهندن و هم معنا جهندن کف آیه در
که عربجه راحه دیر لر و حرف عطف سرخچه بارمق او جی پس کفی سرخچه
که اضافتی لامیه در مردان یوریه کرد ان یازان سرخچه کرم انه اضافت ایلمکد

اضافه ایلی معناه
عالم دکل آیمش و رانده

معانی بویله تصویر ایدوب دیرو المعنی بالترکی ارسلان قنی تا پنجه اوچی دوندیچی
ایایی کوره بو تصویره اوج خطاسی واربل که زیاده الفاظ قافیه تغییر نه و سکنی
سر پنجه به اضافه و کردانی متعدی طوتمسده و سر پنجه اکامضاف قلوب دون
منقول به ایلمسده حاصلی بو مصورت معاده هیچ و قونی یوغیش پس بویله
کتابله شرح یازمق نه زحمت ایدری بوشاوجه تابع اولوب الفاظ قافیه تبدیل
ایلمسده مناسب یلمز ایش ~~محسوس~~ فیل قنی تا کیم بهادر لرت یغزینی و قونی
کوره یعنی بهادر لرت قوت و زوری نه مرتبه اولدوغی کوره زیر ابن اندر نه
یا ارسلان قنی تا شیر مرد لرت کف و سر پنجه سینی کوره یعنی شیرت هزی پنجه
اما شیر مرد لره نسبت مغلوبه هزی و ارایسه کلسو بنمله پنجه طوتمسون
کورسون که کف و سر پنجه اولور مادرین حالت بودیم که دوهند و از پس سنی
سرباوردند و قصد قتال ماکردند در دست یکی چوبی و در بغل دیگری کلخ
کوبی جوان را کسم چه پای که حرف بیان پس سنی لایته و یا حرف وحدت
در حرف ظرف بغل بانک و غینک فتحه لویه قوتق دیمکد عرب ابطا دیرهنه ناک
و بانک کسه لویه دیکه اضافی لایته در کلخ کوب وصف ترکیبیر کی پیدند کلخ
کاف عربک و لامک ضمه لویه کسک که تار لاده اولور کوبی کو فتن دن اخذایلین
سربا ایش کلخ کوبک ایکی کاف بیه ریاسی فارسیل در دین قنی خطا ایش
یا حرف وحدت پای فعل مضارع مزع مخاطب نه طور رسین دیمکد ~~محسوس~~ ییز
بو جوانله بو حالتده ایکی ایکی هند و بر طاشک اردنت باش قالدیم یل و بنم
قتالنه یعنی بنمله مقاتله به قصد ایلدیلر برینک الند براغ و برینک قوتغنده
بر کسک اوزده جلک اوچی طوتمقلى براغ جوانه دیدیم دیدیم نه اکلور سین اشته
اولک دیمده بیت بیار پنجه دادی زورم کی و زور که دشمن بیای خود
آمد بکور بیارم راریدند آوردنت دینلر غلط سربا ایشلار داری فعل
مضارع مزع مخاطب مری یا حرف مصدر که حرف تعلیل دشمن مبتدا با حرف

مصاحب آمده متعلق بای خود لامیه بگور با حرف صله آمده متعلق جمله
 فعلیه خبر مبتدأ در بگورک تقدیر بگورش در مخصوص جوانه دیدم کور
 اول نسه به که مالت سین ار لکن و زور دن یعنی ار لک و بها در لک و قتیله
 زیرا دشمن کنز یا غیله قبریه کله یا یعنی اوله جله بر او را بگورش تقدیر
 ایده نه دخل ایدن ذره مقدار یا معایه دخول یوقدر تیر و کمان را دیدم از
 دست جوان افتاد و لرزه بر استخوان استخوان دن صکوه بر افتاد تقدیر اول نور بو
 تقدیر قایل و لیان سجع احوالین بیلن امیش مخصوص کور دم که جوانکی
 او و بای اندن دوشد و کویکه در تیره دوشد یعنی خوفندن اندامه لزه
 دوشد بیت نه هر که موی شکافد بتیر جوشن خای بزور جمله جنگ
 اوران بهار د بای نه حرف نفی معاده مصراع ثانیه مصروفه حاصلی بهار د فعله
 مقید در هر که اصلنده هر کسی که در نته که مکر بیان اولند شکافد فعل مضارع
 مفرد غایب یا در د بیکار موی مفعول مرجح و تیر غیر مرجح تیر جوشن خای بیت
 جوشن خای وصف ترکیبید خاییدن دن جوشن چنینی یعنی جوشن بر خج
 و لچی تیر بیکار یا حرف مصاحب زور جمله جنگ اوران لامیه لرد در جنگ اور
 وصف ترکیبید در جنگ کور خج یعنی صراحتی معانسته بهار د دن کنایت در الف
 و نون ادات جمع بهار د فعل مضارع مفرد غایب بای مفعول مرجح و بزور غیر
 مرجح مخصوص ایله دکارد که هر کیسه که جوشن چنینی تیر له قیل بر یعنی
 استاد تیر انداز و سلحشور صواش میداننده ثابت قدم اولوب پایدار اولماز چاره
 جزان ندیدیم که رخت و سلاح و جامه رها کردیم و جان سلامت بریم مخصوص
 اندن غیر چاره کور مدلت که اسباب ویرانی و لباسی ترک ایلدک و جانی سلا
 ایلدک یعنی ماما کنز ویر مکه اولمکن خلاص بولدق قطعه بکار
 های کران مخصوص دیدم فرست که شیرین زه در ارد زیر خم کند با حرف صله کار
 های کران بیانه کران کاف عجم کسر یله اغزدیم کرد تقیل معانسته

مردار

اما بونده عظیم معناسنه در مرد کار دیده بیانیه ایش کورمش اوردیم که فرست
فانک و رانک کسریله و سینک سکونیه فعل امر مزد مخاطبه فرستیدند فوشتا
دینار غلط سولیشلر که حرف تعلیل شیر شرنه بیانیه یاوز لغند دیش صریح
جانور در حرف تاکید اورد فعل مضارع مزد غایب کتوبه دیم که در یا حرف ضمه در
خم کند لایمه لور در زیرات معناسنه در عجبه تحت دیر لرضم خانک فحیله بو
میده تشدید ضرورت وزن ایچوندر بونده خلقه کند واد در محض عظیم
ایشلر ایش کورمش مجرب روز کار کیمسه کوند تاکیم شیر شرنه یعنی کورمش
ارسلان کی بهادر بهلولانلری کمندی خلقه سنی الته کتوب شکار ایده
اول زمانده الات حربک بریسیده کند ایش حاصل اولو مصطلح تجارب
کثیرله مجرب کیمسه لور کوند کار کورمش نا از موده کوند مره خطاب عام جوان
اگرچه قوی یال و بیلتن باشد بچک دوشمنش از هول بکسله پیوند قوی
بال وصف ترکیب قوی حال معناسنه در زیر بال بونده حال و بوی و بوش
معناسنه اولغنه مجمل در قول اولمغه ممکنه بازو معناسنه اما محبات معناسنه
عربی ونه فارسی اعتلرده وار بیلتن وصف ترکیب قوی فل جسته لی دیم که عظیم
جسدن عبارت در یا حرف ظرف جنگ دشمن لایمه در وسین جوانه راجع
هول هانک فحیله خوف معناسنه در یا حرف تاکید کسله کاف عجله ضعی و کیرله
وسین لامک فحیله لوبله فعل مضارع مزد غایب کسلیدندن لازم و متعلی
کلور بونده متعدد کسیندن دن اخذ ایدوب لازم در دین ایکی قولنده بیله
خطا ایلش نته که تحقیق مضاده معلوم اولیسرد پیوند بونده انده اورد قاری
پیوند در که کوستک معناسنه رومده اوزری کودید کلری فحق مقامنده
انلر ده یکسینت پیوند و یکسله پیوند دیر لو پس بونده پیوندی بند معناسنه
اخذ ایدوب اکلر شرح ایلین زیاده فاسد شرح ایلش زیر انلر ایکی بندله
تعبیر ایدر لر مثلاً بند انکشتان دیر لر بار مقلده اولان بو غلره پیوند انکشتان

ندند

۹۹۹

دیمز لوسا را عضاده تعبیر بریلہ در مخصوص جوان اگر چه قوی حالی بود
 بوسند و محکم قولی و قنایلی اولور و فیل کوده لور و جثه لی اولور یعنی جسم
 و عظیم جثه لی اولور دشمن چکنده اول جوان قور قودن اوزر کویکی یعنی
 فراریدن چار مصراع ثانینک ترکیجه معناسنی دشمن چکنده انک قور قودن
 اوزلور اکی دین معانک بلین اوزمش الله رحمت ایلیه مجموع بیتک معناسنی
 جوان اگر چه مهابتلور و قوتلور خی ایری کودلور اوله اول کیسه دشمن چکندن
 خوفدن پیوندی قرار اکی یا غنده پیوند اولسه دین عجا او یور کوی سولای
 بومعنا فی عفی الله عنه نبرد پیش مصاف از موده معلومت چنانکه مسئله شرع
 پیش دانستند نبرد نونک و یانک فتحه لریله و رانک سکونیه جنگ دیما کرد
 صواش معناسنه مبتدا و پیش مصاف از موده تقدیر کی پیش مرد مصاف از موده
 در مصاف میل ضمیمه نبرد له مراد قدر مصاف از مودر جنگ ضامش یعنی چکه
 کیش و چیش دیما کرد مخصوص جنگ ضامشک فتده جنگ یعنی صواش
 کورمش و چیش کیسه قنده حرب و قال معلوم در شویله که مسئله شرع دانستند
 قنده معلوم در یعنی اهلنه هر نینه اسانده حکایت توانکی زاده را دیدم مرا
 کور پدرش نشسته و یادرویش چیه مناظره در پیوسته که صدق ترتب پدر
 سنگینست و کتابه رنگین و فرش رخام انداخته و حشت بیروزه در وسط
 بکوبد پدیرت چه ماند خشتی دو فرام آورده و مشی در خال بران پاشیده در ویش
 پسر این بشینه و گفت خاموش که تا پدیرت زیر این سنگ کران بر خود بخنبد باشد
 پدرم بهرشت رسیده باشد در خربست موت الفقر راحه توانکی زاده هزه و حدیث
 دین یاوه سولیش بل که یا حرف وحدت و هنر حرف توسل در را آدات مغفول کور
 کاف عجمک ضمیمه قدر سر کولایته قراوجیا دیما کرد پدره اضافتی بنه لایسه در شین
 توانکی زاده یه راجعه با حرف مصاحبت در ویش چیه در ویش یور سی یعنی
 او غلامی چیه با حرف وحدت و هنر حرف توسل چیه برینه زاده یا زانلر محج نسخه

مخالف باز نشدن در حرف تأکید پیوسته اولاشده مش یعنی ابصال ایلمش که حرف بیان
صدق صادق ضمیمه فصحی در مراد قبر اوزره یا پد قلمی ضد و قد مترتبه و ترتبک
پد و پدک میم متکلمه اضافی لایه اردر سنگیست عبارتتی همزه مجتلبه
ایله یا زانلر املا دن اکاه دکلر میس یا حرف نسبت و نون حرف تأکید در سنکه
منسوب یعنی طاشه ندر کتابه رنگین بیانه مراد قبر طاشلرینه یا زیلان نینه
درفش خام بیانه رخام رانک فتحی ضمیمه مرمره دیرلر حشت کرچ پیروزیه اضافی
بیانه در در حرف اویغری زخامه راجعه مراد بودر که قبرینک مرمری فرو
ایله مرصعه بر که قرینه در لیکن حشت عبارتند مساحه ایلمشه زیر پایروزه
خوده اولور سنده ایریا اولماز بعض نسخه ده در و ساخته برینه در و برده واقعه
کنه مراد توصیفه با حرف صله کور پدک لایه ماند فعل مضارع مفرد غایب
فاعلی تحت کور پدک مه راجع ضمیر در بکن ردیمکده مایند ندن مشتق مانستن
دینلر سر و ایلمشلر چه مانداستغرام انکار پدک یعنی بکنه مزدیمکده رخشیه با حرف
وحدت فراهم آورده بریره کتورلش شتی یا حرف وحدت برو یعنی خشک اوزره
باشد اسم مفعول در صچلش معناسنه در ویش زاده یعنی در ویش بچه خاموش
فعل امر مفرد مخاطب اسم دیمکده که حرف تعلیل زیر این سنک گران لایه و بیانه
در گران اغو معناسنه در یا حرف تأکید جنبیده اسم مفعول در پرنش معناسنه
لفظ مرفوع مستدا فترایه اضافتی مصدرک فاعله اضافیه راحه لفظ مرفوع
خبر مبتدا در ~~کسب~~ بر توانکی زاده یعنی بر اکابر زاده کورم که بابا سنک
قبری او جنده او تورمش و بر در ویش زاده ایله مناظره اولاشده مش یعنی بحث
اید که بنم بابا ملک قبری ضد و فی طاشه ندر و اوزره رنگین و ملوک خط
بازلشده یعنی تاریخ و فاتی و غیرنینه سی التوق صوبله بازلشده نته که عادت
بویله در و اطرافنده مرمرش دوشمش یعنی هجا طاشلر و الواح قبری پیروزیه
ایله مرصعه سنک باباک قرینه نه بکن من یعنی بکن فر برایکی کرچ بریره کتور

یعنی برای یکی کی می چای تلمش و برای یکی اوج طراق اوزرینه صاحبش یعنی برای یکی
اوج طراق راسته دو کلمش درویش چیه انک بوسوزنی اشتدیا ویدی اسم
اول که تاسنک باباک بواغ طاشک التند کنجی کند و به قلمش اولجی بنم بایام
جنت اعلا به واصل اولمش اولور زیر حدیث شریفه یور که قرانک اولوی رشت
و حضور در زیر برنسته لوی بوقد که انک حسرتیله کیده لر بیت خرکه کمتر فنده
بروی بار به اسوده ترکند رفتار که حرف رابط صفت وی ضمیری خوه راجعه
باریوت با حرف ظرف ده رانک فحیله راهدن مخفقه اسوده دیکتمش میا که
راحت معناسنه ترادات تفضیل اسوده رت دیکد یعنی حضورت و راحت
رفتار بوریش دیکد خبر مبتدا و مصراع ثانی خبری مخصوص خرکه اوزرینه یوکی
ازرق قوبال یعنی یوکی که ازرق و اکسلرک و بینینی اوله بولده اسوده رت رفتار اید
یعنی بینینی رت بورر حاصلی یوکی خفیف اولغله کنجی جویک رت بورر قطعه
مرد درویش که بارستم فاقه کشید بهر رت همانا که سبکبار اید مرد درویش
بیانیه که حرف رابط صفت بارستم فاقه لایمه و بیانیه در فقر ظلم یوکی دیکد
با حرف صله در رت لایمه در مجاز امانه کانه معناسنه بکر دیکد که حرف
بیان سبکبار و وصف ترکیب در اقسامند در بینینی یوکلور میا که زیر اسبک بینینی
دیکد و بار بونده یوکلور مخصوص مرد درویش که فقر و فاقه جورکی و جنایسی
یوکنی دنیاده چکدی یعنی دنیاده فقر آتشنه یا ندی و یا قلدی بکنر که موت قابونه
بینینی یوکلر لکله کله حاصلی دنیایه متوغل کلد حساب و عذاب یوکلر بینینی چکد
کتوره نته که شاعر بیوزر رباع یا نماغه اودین هر کشتی بوندن ایلدر لر وان کد
در فعت و در راحت و اسایش زیست مردنش زین همه شک نیست که دشوار
اید مخصوص اما اول کیمسه نک اوله سی بونلرک دیرلرکی و کچندی اول
کیمسه نک اوله سی بونلرک جمیعندن یعنی فعت و راحت و اسایشندن شک
یوقد که مشکل کلور زیرا اوتنه سینک حالی معلوم دکلر حاصلی موت الفقراء

راحة بهمه حال اسیری که بر زبندی برهد بهترش دان زامیری که گرفتار آید
اسیری یا حرف وحدت که حرف رابط صفت بندگی یا شیده حرف وحدت در حرف
نبت دین خطا ایلش برهد فعل مضارع مزد غایب در رهید ندن قورتله دیماکه
مضارع در دهانید ندن دیان خطا ایلش بهترش شاین اسیره راجعه را میری
یا سی حرف وحدت گرفتار مبتدا دیماکه در مختص جمیع احوالده بسا سیر که
بر بندن خلاص بولوب قورتله ای سن یکرت بیل بر یکرت که بر بندن گرفتار و مبتدا
اوله حاصلی محبوس اولان یکرت جسدن خلاص اولش بنده یکن که دستخاک
بزرگی را بر سیدم از معنی این حدیث که اعدای عدوت نفسک التي بین جنبیک
گفت بحکم آن که هر آن دشمن که باری احسان کنی دوست کوی دیگر نفس که
چندان مدارا پیش کنی مخالف زیادت کند اعدای اسم تفضیل در عدل بعد و
تجاوز معنای اظلم دیماکه عدو قول در فاعل معنای صدیقه مقابل اند
مذکر و مؤنث برابر در اسم جنس در جمع مقامند زیا اسم تفضیل تعدد اقتضا
ایند شیء مضاف اولور معرفه اولد قدره اعدای تقدیر امر فروع مبتدا و عدوت
مضاف الیه و نفسک لفظ امر فروع خبر مبتدا در مراد نفس امارة در التي اسم موصول
مزد مؤنث محلا مرفوع صفت نفس در بین مقدر ثبتت و یا کانت فعله متعلق
مضاف اولش در جنبیک به که جنبیک تشیه سیدر حالت جرمه و جمله ظرفیک
اعرابین محلی بوق صله سیدر اسم موصول گفت بزرگ دیدی بحکم آن که
اول سبیل که مختص حضرت شیخ بیورر بر بر اولویه بوجدیشک معنای
سؤال ایلدم که سنک دشمنان یکک دشمنی و ظالم کی نفسکد که ایکی بهلق
بینده در یعنی دایما سنکله اولوب و سندن بر نفس منفک اولیان نفس امارة
دیدکی اول سبیل اعدای عدوت کدر که هر اول دشمنه که احسان ایلر ساین
سکا دوست اولور الا نفس بویه دکل در بل که هر نقدر که مدارا و رفیق کلا
زیاده ایدر ساین اول سکا مخالفی زیاده ایدر قطعه فرشته خوی شوقی

بکم خوردن و کو خوی چو بهایم بیوفتی چو جواد فرشته خوی و صف ترکیبیه
 ملک خویلو و عادت یلوح می کند با حرف مصاحبت کمر بونده از معناسنه در خوردن
 مصدر را کل معناسنه قلت اکلله و می کند بهایم بهیمه نل جمعید چار یا حیوانات
 معناسنه در با حرف تاکید یوفتی اصلی او فیدر یا مقارنتیله هنزه یه قلبا و لمشد
 نته که سابقایان اولمشد فعل مضارع مزد مخاطب در او فیدندن دوشرسین
 می کند او فتادندن دین خطا ایش جمار جمیل فحیله از دیار اوزره اولیان
 اشیاد کما و مستعمل در معنی بیومین و ارنمیا اشیاده مخصوص ادی قلت اکلله
 فرشته خویلی و عادت یلی اولور یعنی خلوق و ملازم اولور و عبادت طاعته چایک اولور
 غایبدن مخاطبه التفتا ایدوب بیورر و اکی حیوانات کبی چوق برسلا چار کبی
 بیقلوب دوشرسین نه عبادته مالک اولور سین و نه طاعته حاصلی قلت
 اکل و شربدن انسانی ملکیت صفتلرینه ایصال ایدر و کثرت حیوانیت مراد
 هر که براری مطیع امر قوشد خلاف نفس که کردن کشد چو یافت مراد مراده
 بیانیه مراد مفعول براری در هر که اصلنده هر کس که ایدر خذف و ایصال طریقیله
 که حرف ایکن اسم اولدی بر حرف تاکید اری فعل مضارع مزد مخاطبه ایدند
 که مخففند او ریدندن مطیع امر اسم فاعلک مفعولنه اضافتیه و تویه اضافت
 لامیه در خلاف نفس مصدرک فاعلنه و یا مفعولنه اضافتیه که حرف بیان
 کردن کشد بویون چکی یعنی سرکشک و عناد ایدر مخصوص هر کیمیه نل که مراد یی
 حاصل ایده سین سئل امر که مطیع اولور اما نفس ظالم بوند خلاف فحیه در که کردن کش
 و معاند اولور چونکه مراد بولدی یعنی هر نقده که رعایت ایلسل مطیع فرمانک
 اولماز بل که طفیانی زیاده اولور منه سنده خلاف نفسه مضاف دکلر دین
 عجیب کج طبع ایش جمال سعدی بامدی در بیان توانگری و درویشی یکی
 در صورت درویشان نه بر سر ایشان در محفل محفلنک ماقبله و مابقیه
 دیدم عبارتی زیاده ایدنلر زیاده ایشلر نشسته و شنعتی در پیوسته و دفتر

شکایت باز کرد و دم توانگر بی آغاز سخن بدی بخار ساینده کرد و نشان دادست
قدرت بسته است و توانگران پای اراداشکسته محفل و مجلس و یا حرف و حدیث
شعتر سوا یلق و یا حرف تنکیر حرف وحدت دین اصابت ایلماش در حرف
تاکید پیوسته ماضیدن قسم در مغز غایب اولاشدش یعنی مجلسه اضافت
اضافت ایلماش حاصله تسبیح و قضیه کلمات ایلمکه باشلمش پس دخی بر شفته اولاش
دین خلیه شغفت ایلمش آغاز دند صکره بر کرده مقدر در محفل بر می روی
صورتند اما انزلت اخلاق و سیرتند دکل مجلسه او تورمش و او تورد و غی
مجلسه شاعت و فضاحت ایصال ایلمش یعنی قبیح سوز لر سولیمکه باشلمش
و شکایت دفتر بی اچش یعنی شکایت به بشلمش و اغنیای ذم ایلمکه آغاز ایلمش
سوز جابر مرتبه به ایرشدش که فقرانک و درویشانک دست قدر بی بغلیه
یعنی بر نسته به مالک و قادر دکل در و اغنیانک ارادتی ایلمی شکسته در یعنی
درویشان ارادت و محبت لر بی یوق در حاصلی فقرایه احش و عطا لر بی یوق در
و اعطا اوزر دکل در شکسته دند صکره براست مقدر در بیت کریمان را بدست
اندر دوم نیست ~~درم~~ داران عالم را کم نیست کریمان را ارادت تخصیص
بدست اندر یعنی اندرست اندر بانک معنای ظریفی تاکید اید درم وصف تکبیر
مالدار معنایه و الف و نون ادات جمع در عالمه اضافتی لایه در و ر حرف
تخصیص ~~لر~~ کم عم لوت النده درم یوق یعنی کم یم طبع اولانزلت
سرمایه کوی یوق یعنی اچیه به مالک دکل در و عالم درم دارانک کوی یوق یعنی ماله
مالک اولانزلت طبع کوی یوق حاصله کم یملرت مالی یوق مالدارانک کوی یوق
مراکه پرورده نعمت بزرگانم این سخن ناپسند آمد گفتیم ای بار توانگران دخل
مسکینانند و زخیره گوشه نشینان و مقصد زایران و کشف مسافران و محفل بار
کران از بهر راحت دیگران دست تناول بطعام آنکه بر نند که متعلقان وزیر دستا
بخورند و فضله مکام ایشان بارامل و پیران و اقارب جیران رسیده مرا بکار میگرد

را ادات مفعول که حرف رابط صفت پرورده نعت بزرگان لامیه لود و اولولرت
 نعتی پرورده سی یعنی بسالمنشی میم ضمیر متکلم ناپسند نامعقول بعض نسخه
 ده سخت آمد و پیش توانکران مبتدا دخل مسکینان لامیه و خبر مبتدا دخل
 کشینک خارج جمله مکانه داخل نسنه در آنچه و غیره نسنه ذخیره گوشه نشینان
 لامیه لود در جمله معطوف ذخیره از قدر مقصد زایران لامیه در مقصد اسم بکا
 ضرب بایند زایران زایرت جمید زایرت اید یحی معناسنه کشف مسافران
 لامیه کشف مغاره در بونده ملجأ مراد در صغنی پردیم کدر سخل بارکران لامیه
 و بیانیه در بارکران اغریوت دیم کدر بهراحت دیکران لامیه لود در غیر یلرت راجحین
 دیم کدر راجحین دیم کدر دست تناول لامیه در مجاز اطعام بملک ایچون ال اوزانق
 بطعام با حرف صله آنکه کاف عجمیه آنکه هدر مخفند اول وقت دیم کدر بوند
 بانک و رانک فتحه لریله فعل مضارع جمع غایب در ایلدر لر یعنی صونار که حرف
 بیان زیر دست رانک سکونیه وصف ترکیب رال التند اولانلر قول و خدشکا
 کبیلر و الف و نون ادات جمعه فضله مکام ایشان لامیه لود در فضله زیاده
 در ارتق معناسنه مکام مساجد یی شترهای جموع وزی اوزره در مزدی بکر
 کلور ایکی بملک فحیه و رانک ضمیمه ایلاک دیم کدر کرم و احسان معناسنه انلرت
 نعتنک فضله سی دیم کدر با حرف صله ارامل ارملاک و ارملاک جمید زوجه
 سی اولن یعنی وفات ایدن ارملاک دیرلر و زوجی وفات ایدن زنه ارملاک دیرلر
 اقارب منتهای جموعدن اکابر کی در یقین اولان خصم لرا قارب جمع اقربا و اقربا جمع
 قریب در دین احوال جموعی قیاسی ظن ایلشیر حیران جمع جار در توکشور دیم کدر
 بعض شارح کلستانک بنجه لغتلرین کاه فارسی عبارتله شرح ایلر و کاه تورکی
 غزابت بونده در که غیرینک ترکیله و یا فارسیله شرح ایلر و کینه دخل ایدر محصو
 بکا که اولولرت نعتی پرورده سی یم بوکیمه نک سوزی نامقبول کلدی یعنی سوزین
 بکتمدم دیدم ای یار اغنیاسا کینک معینی یعنی کلیرید و گوشه نشین اولان

فقرانك ذخيره لريد و زيارتجيارك مقصد يدر معني زيارت انعام و احسانه
قصدا يديوب و ارد لر و مسافرتك صنفجي و قونجق براري حاصل مسافرخانه لريد
و غيريلك راحتجي اغريو كه متحمل لر و معني فقر او مساكين حضور و صفا سويي
زجت اختيار ايد لر اللرين طعامه اول وقت صونا لر كه متعلق لر و اللري
التذة اولان قوللري و خدمتكار لر ي بيك ييه لر و انك طاعت نعمتت فضل سي
معني زياده سي طول عورتلره و بيرلره و خصلره و قوكشيله ايشمش اوله حاصل بونلر
جميعنه طعام لر و اصل اولينجه كندور طعامه ال صونا زلار نظم توانكر انك
وقفت و نذر و مهماني زكات و فطرت و اعفاف و هدي و قرباني توانكر انك
احرف تخصص نذر اداق معانسه در معني بر كمسيه بر نشه فقر ايه و يا اميرلره و يا
علمايه ادامه مهماني با حرف مصدر قوتعلق ديمكدر فطره رمضان بيرامنده فقر ايه
و يردكاري بغذاي و ساير نشه اعفاف افعال باندن مصدر در قول ازاد ايلك
هدي هانك فتي و دالت سكونيله حرم شريفه اهدي اولنان طوار در و قون
و صغرد و كه كي نشه قرباني يا حرف نسبت قربانه لايق طوار هر نه ايسه محصو
مذكور لر جميعنه مالكلرد معلوم اوله كه مصراع اول سكتيله او قونز و بونظه
رباعي دينلر زياده خطا ايلد يار تو كي بدولت ايشان رسي كه شواني جزاين دور
وان هم بصدر پريشاني كي وقتدن سوال در استغرام انكاري طريقيه قيا ديمكدر
با حرف صله دولت ايشان لايته انلر دولسته ديمكدر رسي فعل مضارع مفرد
مخاطب ايريشه اين ديمكدر كه حرف تعليل شواني فعل ثني مستقبل مفرد مخاطب
قادر دكلسين ديمكدر دو ركعت اقل صلاتدن كنايتدر زير نماز ايكي ركعتدن
اكسل اولماز پريشاني يا حرف مصدر محصو سن اغنيانك بوقدر خيرايتله
دولسته چنان و اصل اولور سين كه قادر دكلسين بوايكي ركعت نماز دن خيره اينده
بوز پريشانلغله زير افتقار حيله صفاي خاطر بول نماز صفاي خاطر بولميجلر
صفاي صلوٰه بول نماز اكي قدرت جودست و اكي قوت سجود توانكر انرا به مبشر

ص
69

میشود که مال مزکی دارند و جامه پالت و غرض مصون و دل فارغ و قوت طاعت
 در لقمه لطیفست و محبت عبادت در کسوة نظیف پیدا است که از معدۀ خالی
 چه قوت آید و از دست نهی چه مروت و از پای بسته چه سیراید و از شکم
 کرسنه چه خیر قدرت جود مصدر است معنوی نه اضافتید سجایه قدرت و یکد
قوت سجود بویله در که حرف تعلیل در مال مزکی بیانیه مزکی اسم معنوی است و تفهیل
 باین در زکاتی چشمتش مال مطهره معناسنه عرض مصون بیانیه مصون اسم معنوی
 صان مصون دن یعنی نفر یا بنک اجوف و اویسندن قوت طاعت مصدر است معنوی
 اضافتید و مبتدا در حرف ظرف لقمه لطیف بیانیه و خبر مبتدا در محبت عبادت
 مصدر است فاعله اضافتید و مبتدا در حرف ظرف کسوة نظیف بیانیه و خبر
 مبتدا در پیدا است مبتدای محذوفه خبر در تقدیری این معنی و یا این حال
 پیدا است که حرف بیامدۀ حالی بیانیه معیده میمل فحی و عینک کسر بیه و میمل
 کسری و عینک سکون بیه انسانده شردن برینه در حیوانده شکم کرسنه بیانیه در
 بعض نسخه ده شکم برینه دست و اقدار بر تقدیر چه اضافت لایمه در اجالت
 الذین دیمکدر مکسور اکو سجایه قدرت و اکو سجود یعنی عبادت قوت
 اغنیایه فقرادن بک مبتدا و اولور زیرا مال مزکی لری و اربعی زکاتین و بر مکه بالقر
 پالت اولور و طاهر در و لباس لری پالت و عرض لری جردن و فسق دن و فجور دن
 و مصون و محفوظ و کواکاری تشویش و نان و جامه دن فارغ و قوت طاعت
 لقمه لطیفه در و محبت عبادت کسوة نظیف و طاهره در معلوم و ظاهره در
 معدۀ خالیه دن نه قوت کلور یعنی معدۀ خالی اولی حق عبادت و طاعته بحال
 قائم و پوشش الدن نه مروت کلور و بغلوا بقدن نه سیر کلور یعنی وجه معاشله
 مقید اولان کیمسه سیره کیده مزیرا انکه مقید در واج قرن دن و یا اجم کیمسه
 نلک الدن نه خیر کلور جمیعاً بونلر معدۀ خالیه معطوفه استغرام انکار طریقه
 حاصلی بونلر هب ظاهر و هویدا در تحت عبارتی مبتدا و پیدا است لفظی خبر

طوبی معانی عباوتک حتی پاک با سده ظاهر در بین عجب ناپاک شوش
 قطعه شب پراکنده خسبیدان که پدید بنود وجه بامداد انش شب ظرف
 زمان حسد فعل مضارع مفرد غایبده خسبیدان که مشترک در یاتوق و او یوق
 بیننده پراکنده باوکاف عجل فحه لریله طاق دیمکد پریشان معناسنه پراکنده
 ده دیر لران که ان کس که تقدیرنده در نته که مکرر بیان اولندی پدید با ی عجل
 فحله او قور عجم اما رومیای عربی فحله مصرع ثانیه رهوند اشکاره معناسنه
 بنود فعل فی مستقبل اولیه دیمکد وجه بامداد ابونده خرج معناسنه بامداد
 و بامداد ایرته دیمکد شین مصرع اولده که یه راجع در خصوص کجه پریشان
 و محصور یا تور و او یور اول کیسه کاند اشکاره اولیه ایرته خرج فی یعنی ایرته
 خرج فی اولیا کیسه کجه تشویشدن نه یاته بیلور ونه او یو یه بیلور مور
 کد آورد تباستان تا فراغت بود زمستانش موربتدا کی داورد کاف عجل
 کسر لیه بونده جمع معناسنه در آورد فعل مضارع مفرد غایب ایکسیند ترکیبند
 جمع ایلر معناسی حصار و خبربتدا در با حرف ظرف تابستان یا زمستانه استعمال
 اصلنده تاب حرارت و ایسحق معناسنه در وستان مدخولند کز تن افاده ایدر
 کلسا و بهارستان و نکارستان کی پس اصل معناسی اسیلد دیمکد اسماء منقول
 دندر تا حرف تعلیل فراغت مصدر در دلاکوزنی اوزره زمستان قیش فصله
 دیر لیر تابستان یا فصله دید کلر کی اصلنده زم زانند فحله صوغه دیر لیر وستان
 کنه سابق کی در پس اصل معناسی صو قلق دیمکد زمستان فراغت ظرف زما
 در زمستان تقدیرنده در شین معناده فراغت مقید در خصوص قرعجه یا زت
 لوزینی جمع ایدر تا یکم قیش فراغت اوله یعنی اسوده حال اولوب حضور و صفا
 فراغت با فاقه نپسوند و جمعی در تنگدستی صورت بنسدد یکی خرجه عشا
 و دیگری منتظر عشا نشسته هرگز این بدان کی ماند فراغت مصدر در دلالت
 وزنی اوزره بونده مبتدا در با حرف مصاحبت نپسوند ده متعلق قافه فقر

۱۲۹۱

پیشوند فعل یعنی مستقبل مغز غایب خبر مبتدا در حاصل اولماز یعنی جمع اولماز جمعیت
 مبتدا یعنی جمعیت خاطر در حرف ظرف تنک وصف ترکیبید و با حرف مصدر
 نبتنه خبر در صورت مقدم مفعول تحرمة تنفیل بابتدن مصدر و با حرف مصدر
 حذف اولنوب بداینه تا ویرلشد ریانه وجود یله تا با جمع ایدنلر غالباً بوقاعده
 دن اکاه دکلا ایش عشایه کسر عینله اضافتی لامیه در تحرمة تکبیر الافتتاح و عشا
 بونده احشام نمازید منتظر عشا اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر عشا عینله فتحله
 احشام طعامی این یعنی منتظر عشا با حرف صله آن یعنی صاحب تحرمة مانند فعل مضارع
 مغز غایب بکزدیم کدیم فراغت فرة متصل اولماز یعنی فقره حاصل
 و جامع اولماز و جمعیت خاطر ال طار لغندن صورت بغلماز یعنی ایکسی برده جمع
 اولماز برسی تکبیر الافتتاح ایچن ال بغلش یعنی شروع و برسی عشا به منتظر اولنوب
 یعنی احشام طعامی نه یردن پیدا اولور دیوهر جانبیه متوجه او تور مش حلی غنی
 فراغت قبله عبادت و طاعته شروع ایش اوله و فقیر نمازه شروع ایلیق احشام
 بیک نه یردن کلور دیو منتظر اولش اوله هیچ بوقیر اول غنی به بکن رجا استغنام
 انکارید یعنی بکنه من بیت خداوند روزی بحق مشغول پراکنده روزی پراکنده
 خداوند روزی لامیه صاحب رزق دیمکدر بحق مشغله متعلقه خبر مبتدا
 در واسم که خبر مبتدا در و مشغول اسم فاعلک افتعال بابتدن پراکنده مبتدا طاغ
 دیمکدر روزی فاعلی پراکنده دل خبر مبتدا در دل فاعلی حسب رزق صاحبی
 اولان غنی حقه و عبادت و طاعته صفای قبله و فراغت خاطر له شغول ادا
 رزق پریشان و پراکنده اولان فقیر نه عبادتی عبادت و نه طاعتی طاعت اولور
 زیرا پراکنده دل و پریشان خاطر اولغله صحت عبادت بولماز پس عبادت این
 عجل قبول نزد یگرتست که جمعه و حاضر نه پریشان و پراکنده خاطر که اسباب
 معیشت ساخته و باوراد و عبادت پرداخته عرب گوید اعوذ بالله من الفقر
 المکت و مجاوره من لاجب و در خبرست الفقر سواد الوجه فی الدارین گفتا

نشید که پیغمبر علیه الصلوة والسلام گفت فقر خیر کفتم خاموشی که اشارت خواجه
 عالم بقراطیغه است که مردان میدان رضا اند و تسلیم تیر قضا نه ایسا که خرقه ابرار
 پوشند و لقمه او را رقرق شد پس بونده شرط محذوف است جواب نه داخل اولان فا
 معانسه در عبادت اینان مصدر است فاعله اضافتیه اغنیایه اشارتیه در محل قبول
 حرف صله نزدیکه متعلق در و اضافت لامیه در عبادت مبتدا و نزدیکی خبری
 که حرف تعلیل جمعند یعنی اغنیایه اسمی اسناد مجازا در قلبی جمع اولی و پرشیا
 اولی و غیچون که حرف تعلیل اسباب معیشت لامیه و مبتدا ساخته خبری ماضیه
 قسم و فاعلی اغنیایه در پس اسم مفعول دین معلوم است که اسم مفعول معناسی ملاحظه
 ایلمزش با و را در عبادت با حرف صله پرداخته به متعلق و اضافت بیانه پرداخته
 ماضیه در قسم مزد غایب فاعلی کنه اغنیایه در بوجه ده اسم مفعولی دیوب محله غیر مناسبت
 بجه دور لومعنا لیرین عجب غافل وجود شریف امیش طیب الله ثراه پرداخته بونده
 مشغول معانسه در فقر معروف مکتب اسم فاعله افعال بابینک مضاعف است لغت
 عربیه نادر کلان افعالند که ثلاثیه متعده و افعالی لازم کلور کبیه فاکب دیور
 فلا فی یوزی اوزره دوشدم اولده دوشدی دیمکد بوقتدیر اوزره مکب اولان
 فقیر در لیکن بونده فقر اسناد اولی مجازا بوضوحه مبالغه وارد کرد که اکثا فقر فموده
 بر مرتبه ید وارد بیکه اکباب کندیدن غیر صفتیه که فقیر را کابیله عارض اولی
 یعنی کندیدن غیر فقری بیل یوزی اوزره دوشدی و جایزد که اکثا ملازمت
 معانسه اوله یعنی فقر ملازم و مداوم در الله صفی دیمک اوله و لکل وجه محج
 مفاعله بابینک مصدر در جوارگی که مصدر ثانیه در پس مجاوز جواردن
 مشتق دیمک هان مصدر مصدر در مشتق دیمکد بوابیسه کلام لغو در فتر
 منه اضافت مصدر مفعولیه اضافتیه من اسم موصوله الذی معانسه
 لاجت اصله لاجبه در سحی رعایت ایلیکچون ضمیر مفعول حذف اولدی
 لاجت فعل فنی استقبال نفس متکلم و صده در جمله فعلیه اعرابین محل یوق

صله سید اسم موصول الفجر لفظاً مرفوع مبتدا سواد الوجه لفظاً مرفوع خبری سوا
 مصدر و در قرآن معنای بوند ثلاثیه فعلی مستعمل و کلامی که افعال و افعیال و
 مستعمل در سایر الواضع حالی بویله در پس سواد الوجه یوز قرآنی دیکه در فی الدارین
 جار مجرور بویه سوا متعلقه نشیده هزه سنی خطاب ایچون طوتان قابل خطا
 دکل ایش الفجر فخری جمله اسمیه بونده کتک مقول قولی واقع اولش الفجر مبتدا
 فخری جار مجرور بویه تقدیر مرفوع خبری یا ضمیر متکلم در خاموش فعل امر موزع
 خاموشیدن که حرف تعلیل اشارت خواجه مصدرک فاعله اضافتید و علمه
 اضافتی لامیه در با حرف صله فقر طایفه لامیه و با حرف وحدت و هزه حرف توشل
 هزه حرف وحدت طوتان اسکی ضلالتی اوزره یوزوش که حرف رابط صفت موزع
 میدان رضا لامیه و بیابیه در انداسنک جمیدر تسلیم مردانه معطوف در میدان
 عطف این خطا ایش و رضایه عطف این خطا عشق ایش شولیکه هیچ
 ملاحظه به مالک دکل ایش تسلیم تیره اضافتی مصدرک مفعولنه در و شرت
 قضایه بیابیه بعضی نسخه ده سیرتیر قضا واقع در یعنی تسلیم برینه سپر واقع اولش
 قضایه صکه براند مقدر در نه حرف فی قرآنیان لامیه و فقر طایفه دن منفی در
 حرف رابط صفت خرقة ابرار لامیه و پوشندک مقدم مفعولید ابرار برت و یا
 جمیدر ایلوردیم کدر پوشند فعل مضارع جمع غایبه لقمه ادرار لامیه ادرار
 وظیفه دیکدر فروشنده مقدم مفعولید فروشنده فعل مضارع جمع غایبه
 فروشنده دن فروختن دن دینار خطا سولیشلر ~~لک~~ و قاتلم اغنیانکه
 احوالی مذکور کجی اولدیه بونلک عبادتی محل قبوله یقین مقرر فقره
 عبادتندن ذیل جمیع و حاضر در یعنی تشویش و غصه لری یوقدر بریشان
 ویراکنده دکلرد یعنی جمعیت خاطر و صفای قلبه مالکدر در زیر استامیشلر
 دوز مشلر و اودا عبادته مشغول یعنی اغیاردن فارغ اولوب عبادته
 مشغولدر عرب دیکه الله دن التجا ایدرین یوزی اوزره دوشن فردن یعنی

شول فتره نکه صاحبی انک شدت و زحمتدن یوزکی اوزره دوشربنی حور
و حقیر اولور دخی الله التجا ایدین سومه کم کیسه نکه تو کوشولغندن و حدیث
شریفه وارد اولمشد که قرآیکی عالمده یوز قرالغیدرم رویش بندن بوسوزکی
لری ایشد بخه دیدکی ایشتماش سین پیغمبر علیه الصلوٰه و السلام دیدکی فقر
بنم فخر مده که فخری کنده ذات شریفه اضافت ایلدی بن دیدم ايسم که خواجه
عالمک الفخر فخری بیورد و غی بر طایفه نکه فقرینه اشارتد که رضاییدانینک
ارلریدر یعنی قضایه رضا کتون مرد لره و قضا و قدر تنه تسلیم و سپر اولان درون
اشارتد بر طایفه نکه فقرینه اشارت دکلد که ایلرک و اولرک خرقه سخی
کیرلر وظیفه لقمه لرین دنیا یه طمع لرندن صار حاصلی دنیا یه کمال خصلندن
بیمیرب صارلر رباعی ای طبل بلند بانک دریاطن هیچ بی توشه چه تدبیر
کئی وقت بسیج ای حرف ند اطل مجاز اماند کی بلندت بانکه اضافتی بیانه
بونده طبلدن مراد کند و بی مدح ایلمه ده تصلف ایلین کیسه در امانت افنده طبله
دیرلر بلند بانک وصف ترکیبیدر یوکسلت اوازلی دیمکدر و بونک دریاطنه اضا
بیانه در دریاطنی ماقبلنه عطف ایدندر صحیح نسخه لره مخالف ایلمشلر یا ناکدن
صکره که حرفی ایراد ایدوب و باطنی هیچه مضاف قیلوب معناسنی ای بلند اوازلی
طل که باطنکه هیچ معرفت و فضلدن نشنه یوقدر دین و هم وزنده و هم معاده
خطا ایلش قاتل بی توشه از قسن وقت بسیج با و جیم جمله سفر یا راغنه
دیرلر بعضی ربای عربیله اوقود یلر امانت جیمک عربی اولمه سنی بخون ایدن قافیه
فندن آگاه دکل ایش مخصوص ای بلند اوازلی باطنده هیچ نشنه اولما
طل یا خود ای باطنده هیچ نشنه اولما بلند اوازلی طبل توشه سزنه و تدبیر
ایدن سین آخره براغین کورمک و قنده یعنی هر کس آخرت اسبابن تدارک
ایلد که فکری سن بوزرق و ریا ایله بوریا یوکيله نه تدبیر ایدر سین روی
طمع از خلق ارموی تسبیح هزار دانه بردست بسیج روی طمع لامیه

مجازا: تسبیح فعل امر مفرد مخاطب در تسبیح نندن برنده دوندن یکبار ارا کردن
 محقق در مردی یا حرف خطاب تسبیح هزار دانه بیانیه ظاهر هزار دانه بیوردن
 ضرورت وزن ایچون در و الا عاده صد دانه اولمقدرد بردست ال اوزر ندهد یکبار
 جمیع متون در دست واقع در معاده ای اید پس در دست یا زن مخالف
 یا زمش تسبیح فعل فاعلی مفرد مخاطب دوندن در تسبیح یعنی چورمه تسبیح
 خلقدن طمع یوزینی دوندن اگر اریسل یعنی هیچ کیمسه دن بر نسته رجا ایلکه
 اکی کر چکدن در ویش اریسل بیک دانه لی تسبیحی الکه الوب چورمه حاصلی
 صوفلیق و در ویشک تسبیح چورمکه اولما ذیل که هر خلقدن طمع یوزن
 چوروب هیچ کیمسه دن نسته امید ایلما مکه در ویش بی معرفت نیار آمد
 تاقرش بکفر انجامد که کادالقران بکون کفر نشاید جز بوجود نعمت برهنه
 را پوشیدن یاد را استخراج کفر تاری کوشیدن ابنا ی جنس مارا بر تبه ایشان
 که رساند وید علیا بید سیفله چه ماند بینی که حق جل و علا محکم تنزیل
 از نعمت بهشت خبر میدهد که اولیک لهم رزق معلوم فوا که وهم مکر مون فی
 جنات النعیم تا بدانی که مشغول کفاف از دولت عفاف محروست و ملک فر
 زیر کین رزق معلوم در ویش بی معرفت بیانیه نیار آمد فعل فاعلی مستقبل مفرد
 غایب ارام ایلن یعنی ساکن اولوب تل طور من تا حی معناسنه در قرش خبری
 در ویشه راجع دی بکفر یا حرف مصاحبت انجامد اخرا ولور فقری کفرله
 اخرا ولور و یا فقرانی کفر ایله اخرا یدر یعنی ختم ایدر حاصلی فقرانی کفره
 ایرشد در پس معناسنی فقری کفره ایریشور دیمن معنای مطابق سنی سولیش
 که حرف تعلیل کاد فعل در افعال مقارنه دن الفقر لفظا مرفوع اسمی ان بکون
 کفر انا و یل مرده خبری یا حرف مصاحبت وجود نعمت لامیه برهنه بانکه
 فتح و ضمیمه و رانک فتحیه جلیق دیما در عریان معناسنه و یا حرف وصیت
 و هزه حرف توشل و را ارات مفعول پوشیدن لفظ مشترک کس کیمک و اولد

بیشتره بونده کمتک معناسنه یا قشمتزاورتمک معناسیده بویه درمکی پوشايند
معناسنی تضمین ایده وزیر معنی کیدرمک و یا اورتمکله کیدرمکده تعبیر ایده و نه
استخاره ص کوفتاری مصدرک مفعولنه اضافتدر تحت مخلص کوفتار معناسنه
و یا حرف وحدت انبای جنس لایه لرد و را آدات مفعول یا حرف صله و نه
ایشان لایه در انلک مرتبه سنه دیمکدر که اسم در من استغرام معناسنه کیم
دیمکدر رساندنک فحیله ایرشدر معناسنه در انبای جنس مفعول صرحتی
و برینه غیر صرحتی بعض نسخه ده که برینه کی واقعدر بتقدیر چه رساندنک فاعلی
فرا و لور معناداخی مستقیم و جسیان اولور فاعل بدل علیا بیانه بدالدر
معناسنه و علیا عینک ضمی و لا ملک سکونیه مؤنث اعلی در بوجه دیمکدر
بلند معناسنه مراد دست اعطاد یعنی و بریحی ال یا حرف صله بد سفلی سینک ضمی
و فائک سکونیه اسفلک مؤنث شد که حرف بیان التالی دست زیر معناسنه مراد
فیرک الیدر که الجیدر چه ارات استغرام نماید نونک فحیله فعل مضارع مفرغ غا
مایند ندن بکنه مک معناسنه بتبیین فعل نخی استقبال مفرغ مخاطب استغرامی متضمن
کور و یسین دیمکدر که حرف بیان حق جل و علا در حرف ظرف محکم تنزیل لایه
محکم مراد ایکیدن خالی کل یا کتب اصوله ذکر اولان اوله یعنی تا و یله محتاج
اولیان ایت و یا معنای لغوی سی مراد اوله و لکل وجه لغت اهل بهشت لایه
لرد خبر میدهدک مفعول صرحتی و از لغت غیر صرحتی اولیک محلا مرفوع مبتدایم
جار و مجرور مقدر حاصل به متعلق و رزق لفظا مرفوع فاعل ظرف و جمله ظرفیه
خبر مبتدایم و معلوم صفت رزق فواکه رزقی تفسیر ایدر بعضیلر عطف
بیان رزق دیدیلر و بعضیلر بدله اندن دیدیلر فواکه فاکه نه جمعیدر
یعنی یشلر و هم مکون مبتدایم و خبر جمله اسمیه اعرابن محلا منصوب بجملة حالیه
فی جنات البغیم مکون متعلقدر بغیم لغت معناسنه در کما کاف عربک فحیله
رزق دیمکدر و اضافت لایه در دولت عفا فاکه بویه در عینک فحیله ملک

۴۹

فراغت بیانه زیرنکین رزق لامیه لودر و معلومه اضافت بیانه نکین نونک
 و کافک کسرله یوزک قاشته دیرلر و عرجه فص فافل فچی و صامشده له
 محصور معرفتسند رویش ارام و قرار ایلنر یعنی تلک طورماز فقر ری کفر له اخرا لودر
 و یا کفره ایریشور و یا این کفره ایریشور و حاصل معرفتسند رویشک اوتیه سی
 کفر چیقار زیر حدیث شریف بیورر فقر کفر اولغنه قریبدر یعنی کفره قریبدر فقر یا
 نا اهل کیمسه عصمتدن اخراج ایدوب کفره برابر ایشده ادخال ایدر نفی دنیا
 وجود ندن غیرله بر چیلغی کیدر ملک قابل میکن دکل و یا براسیری دوشمن الله
 و محبوس زنده اندن تخلیص ایلملکه اندن غیرله ممکن اولماز و اکاسی و کوشش
 انزلایق و سزاراد دکل بیزم ابنا ی جنسری یعنی فقرای صوفیه اولت مرتبه سینه
 فقر چان ایصال ایدر وید علیا یعنی اعطا و احسان ایدر بی ال بد سفلایه یعنی
 زکوت و صدقا و احسان و عطیات قبول ایدر بی اله نه بکرز یعنی بکره مز استغنام
 انکاریدر کور میسین دیمکدر که الله تعالی محکم تنزیله یعنی کلام مجید نهاده
 اهل جنت نعمتندن خبر ویروب بیورر که انزل معلوم و معین رزق لری وارد که اول
 رزق میوه لودر و اول بهشت جنات نهمده یعنی جنات نعمتلر نه مکوم و مغز
 لودر یا بیله سن که در زقه و کفافه مشغول و مقید اولان دولت عفافدن یعنی
 حرامدن برهیز ایلدن محرومدر و ملک فراغت رزق معلوم ک نکینی الله
 در یعنی هر کسک رزق معلومی و نعمت معینی وارد و صفای قلبه و فراغت خاطر
 مالکدر بیت نشکانرا نماید اندر حواب همه عالم بچشم چشمه اب تشکان
 تشنه لک جمعیدر و یا حرف تخصیص غایب فعل مضارع مفرد غایب مبنی للمفعول
 معنانه کورینور دیمکدر اندر ادات ظرف بونده دوش معنانه در همه عالم
 دیمکدر نماید نایب عن الفاعلدر بچشم بای صله ایلر مفعول غیر صریح و چشمه
 اب ابه اضافت بیانه ایلر صریح محصور تشنه لک دوشده کوزینه جمع
 عالم صو چشمه سی کورینور یعنی هر کس او یا نقلنده نه که فکی و ملاحظه ایدر

او بود قده دوشنده دخی اینی کور حاصلی قصه دن حصه بود که قرا بی معرفت
 واغت بال و صفای درون اولما از زیر آبی کالری قمر جهندن هزار و سوسه
 ایله موسه سدر هر کجا که سختی کشیده و تلخی چشیده را بینی خود را بشره
 در کارهای خوف اندازد و از توابع آن بپرهیزد و از عقوبت اخراج دهد و جلای
 از حرام نشاند سختی یا حرف مصدر کشیده یا حرف وحدت و هزه حرف تو
تلخی یا حرف مصدر چشیده یا حرف وحدت و هزه حرف تو و را ادا ات مفعول شره
 فتح شین و را ایل و های اصلیه ایله حرص معانسه در نهرا سده فعل نفي مستقبل
 مزد غایب مزد غایب هر پرده که بر شدت چمشی و اجلیق دادشی کور رسین
 کند و یا حوصله قور فتح ایشله اتار و انک توابعندن صاقمن و عقوبت اخراج دین
 قورقن و جلای حرامدن بیلن قطعه سکی را کی لوحی بر سر اید ز شادکی بد
 جهد کین استخوانست سکی یا حرف وحدت و یا حرف تخصیص کلخ کاف عربک
 ضی و فحیله و لامک ضمیله کسکه دیر لکه تار لده و غیر پرده اولور و یا حرف وحدت
 بر حرف استعلا شادکی یا حرف مصدر بر حرف تاکید جهد جیم عربک و هانک
 فتحه لریله فعل مضارع مزد غایب سحر دیماکد جهدی جهیدندن یعنی جیم
 عربک ضمیله اشتقاق اید نلر تصرف جدید ایلشدر کین که حرف تعلیل این اسم
 اشارتد کلوخه و مبتدا و استخوان خبری بر کلبک بر کلبک باشی
 اوزرینه کلسه یعنی بر کیمسه بر کلبه بر کسله اتسه و او ستندن اشسه شا
 سحر که بول استخواند دیو استخوانه زیاده تها لکندن قصه دن حصه بود که
 زیاده فقر و احتیاجندن یا ننده بر کیمسه جنبه ال او رسه ظن ایدر که کند
 بر نینه احسان ایدر و کر نغشی دو کس بردوش گیرند لیم الطبع پندارد که خوا
نفس نزل فحی و عینک سکونیه قبره میت کتور جک صال یعنی تابوت
 اگر بچنده میت اولور رسه عرب اکا جنازه دیر جیمک کسر لیه و آکی میت اولیوب جالی
 اولور رسه اکا سر بر دیر لر یا حرف وحدت بر حرف استعلا دوشاموز

دیلقتن

۵۹۹

گیرند فعل مضارع غایب معلوم اول که عرب دین را غیر پدید تشبیه و جمع صیغه ده
مشترک در لیشم لچق دیم که در فی الاصل و شجیع النفس معنای طبعه اضافی فعلی که
فاعلنه اضافتید پندارد فعل مضارع موزد غایب پنداریدند ظن ایدردیم که
که حرف بیای خوان بونده سفر معنای در طعام دینار پندار له سربیشا ^{مستحق}
و اکی ایکی کیمه بر نفسی و موزینه الوب کتور سه لرد فی الاصل و شجیع النفس ظن
اید که سفر در که ایچنده طعام و ایشیم الطبع کلبه تشبیه ایلدی طعامه زیاده ^{ضم}
مراد فقر فی معرفتند اما صاحب دنیا بعین عنایت حق ملحوظ است و بجلال
از حرام محفوظ من هانکه تقریر این سخن نکند و برهان بیان با و رد انصاف
از توقع دارم هرگز دیدی که دیدمت دعایی برکت بسته یا بی نوابی در دنیا
نشسته با پرده معصوم دریده یا کتی از معصم بریده الابلتد روشنی شیرین
را بحکم ضرورت در فقرها گفته اند و کبرها سفته و محتملست که در ویش را نشناختند
مطالب کند چوق قوت احصانش نباشد بعضی استلا کی د که بطن و ترا مانده
یعنی دو فرزند یکتا شکند مادام که این برخاستان بر پاست شنیدم که در ویشی
را با حدیث حبیبی بگرفتند با آن که شر ساری بودیم سنگساری بود گفت ای سلمان
زندانم که زن کم و قوت ندارم که صبر کنم چه کنم لارهبانیه فی الاسلام صاحب دنیا
اسم فاعلک مفعولنه اضافتید با حرف مصاحبت عین عنایت بیانیه و حقه
اضافت لایه ملحوظ منظور معنای در اصلنده ملحوظ کوزا و جیله بمقدور
هانا بونده کانه معنای در لاری فرض و قیاس تقدیر این سخن مصداق مفعولنه
اضافتید برهان دلیل معنای در بیانیه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافت
انصاف دار ملک مفعول اولی و توقع تانیسی توقع بونده امید معنای در هر
کن بعض شراح هجمله بیان ایش و بعضی دیشکه هرگز لفظی بدیهه
بیانیه احتیاجی یوقدر لیکن هرگز عبارتی فارسیه ترکیب نیست بیانیه
احتیاجی وارد رکمالا بخنی دیدی فعل ماضی موزد مخاطب استغرای متضمن

دست دعا لایمیه دعا بر کمیده دیر لکه ظاهری باطنه اویمیه حاصلی حیلله مانف
ودخل معانسه مستعمله و یا حرف وحدت بی توایی یا حرف وحدت پرده معصوم
لایمیه تقدیری پرده عرض معصومه یعنی بر پاک و پرهیز کارک عرضی پرده
سیدر دیمکده دریده بونده اسم مفعول در کسایش معانسه الادات استشاره
مذکور لودن یا حرف مصاحبت علت درویشی لایمیه دریای مصدر به ایلله
شیر مردان اسلان ارلر بها دردن کنایت در نقب نونک فتحی و قافک سکونیه مخفی
ایدوب لغم دید کلری در بونده مراد او غریب ایچون دیوار دملک در کعب طوبی
سفته سینک ضعی و فائک سکونیه ماصیدن قسم در اند تقدیر به دملشردیمکده
مراد بوقاغیدن طوبی کلری مجروح اولمقدر سفته اسم مفعول در دین مفعول
فاعلن فرق ایلش درویش رانش امارة یا حرف تخصیص و اضافت بیانه
در تقدیری امارة بالسوء در بر امثالقه امر ایدن نفس دیمکده قوت احسان
مصدرک مصدره اضافتیدر و شینه لایمیه بعضیان یا حرف صله که حرف تعلیل
بطن بانک فتحی و طانک سکونیه قن معانسه در که فارسیجه شکم دیر ل فرج بدن
مراد بونده ارک و عورتک قبلید یعنی کلری توامان تانک و هنر ناک فتحی لریله
ایکین معانسه یعنی قرین بریدن طوغان ایکی اوغلانه دیر ل فرج سجه هنر اد
دیر ل شیخ شرح ایدوب یعنی بطن و فرج بر شملک ایکی فرزند پدر این اشارت
بطنه و آن اشارتد فرجه درویشی را یا حرف وحدت و یا حرف تخصیص یا حرف
ظرف حدت خبت بیانه مراد ارحاله دیمکده مراد نادر بان که بریله دیمکده
عرب مع ذلک دیر شمسار صفت مشبهه در خجل معانسه و یا حرف مصدریم سنگسار
لایمیه و یا حرف مصدرین کتم اولم دیمکده زیر از ن کردن اولمک معانسه در ع
حدوت بیازمای وانکه زن کن رهبانیت رانک فتحی و هانک سکونیه مصدر
در هب یر هب دن یعنی علم بایندن مصدری رهبت ده کلور رانک فتحی و هانک
سکونیه لاره بانیه فی الاسلام تلخیص در بر مطلق حدیث شریفه که اند لاره بانیه

نیه و لا یتل فی الاسلام واقدر یعنی دین اسلامه افعال رهبان اولماز یعنی
 صوم دایم و کشیشلر پلا سیم کیمک وات یعنی لحم بممک و بوندن غیر کیمجه
 احوال یتل فعل با بندن مصدر در نکا حی ترک ایدوب نسادن کلیا منقطع
 اولمقد **مکس** بی معرفت درویشک احوالی مذکور کیم در امّا اصحا
 دنیا یعنی اغنیاء خدائک غین غایتله منظور لر در و حلال سبیله حرامدن
 محفوظ لودر کانه که بن بوسوز کیم تقریر ایلدم و بیانمه بر برهان و دلیل کتور
 سندن انصاف امیدین طوعا مکره هرگز کور دیم که بر عیار حیل کاکت الی دینه
 بغلی اوله و یا بر جی نوازنده انده او نورمش اوله یعنی زندانه کیمش اوله و یا
 بر معصومک عرضی پرده سی بر تلمش اوله و به بر ایه بلزک برندن کسلمش
 اوله الادر ویشک و فقیرلک علتله شیر دل کیم و بهادر لر کیم ضرورت فقر
 سبیله اوله کیمک ایچون دیواره دلمکده طوب ایا غینه بوقی اورق ^{نقل} طوق
 مجروح ایلمش حاصلی کیم چکدن بهادر لر فقر و ضرورتله نامعقول ایشله
 ارتکاب ایدوب باشلرینه بلا لور کیمش و احتمالد که درویشک نفس اماره
 سی مطالبه ایلیمه بس چونکه قوت احصا یعنی صیانت نفسی اولیمه عصانه
 مبتلا اولور زیر بطن و فرج ایگز لر در یعنی بر قنندن طوغمش ایکی اوغلدر
 مادام که قن برنده در فرج ایاغ اوزره در یعنی قن طوق اولدجه فرج کیم
 ایدر که ایشتم که بر درویشی بر نامشروع ایشله طوتدیلر حاصلی زاده طوق
 انک برله حجاب چکد کیم طاشلمق قورقوسی اولد کیم درویشدیر کیم ای ^{نار} سلما
 ایچم یوقدر که اولم و اول قدر قوتتم یوقدر که صبر ایدم نیچه ایدر بزم دین اسلامه
 رهبانیت اولماز یعنی کشیشلر عادت و قانونی اولماز و از جمله مواجب
سکون و جمعیت درون که خداوندان فوت راست بیکم ایشتم که هر شب صبحی
در بر کینده و هر روز جوانی از سر که صبح تا بانرا دست از بخت او برد است
و سر و خرامان را پای حجات در کل جمله مواجب سکون لامیه لودر موا

موجب در که مصدر میسر و وجوب معانیه بونده مراد سید اسم مکان ظرف
ایند نذر فاسد ایلش که حرف رابط صفت خداوندان نعمت اصحاب نعمت میگرد
یعنی اسم فاعل مفعولیه اضافتیه را حرف تخصیص در لام جاره معانیه
یکی مبتدا انت خبری که حرف بیان صنی یا حرف وحدت بونده سین و پهل
معانیه در جوابی یا حرف مصدر از سر یا شدن دیکر استیاف معانیه در
گیرند مقدم که حرف رابط صفت صبح تابان بیابنه و را حرف تخصیص صاحت
جمال معانیه در او به اضافت لامیه در دل بونده یورک معانیه در سر و رخل
بیابنه خرامان صفت مشرب در صالنگان معانیه پای خجالت لامیه در مجاز
پای در کل اولی عجز و مغلوب شدن کنایت در محکم اسباب سکون چیست
در و نند که نعمت صاحب نیکو یعنی انزه مخصوص بر بسی اولی که هر کچه
بر صنی پهلویه چکر و هر کوی باشند یکتا کسب اید لر یعنی کوز لرله باتوب
قالما غیله تازه جوان اولور لر الخالین صم که صبح تا بانکه الی انک حسن و جمالند
یورکی اوزره طوتارنته که یورکی صخان کیمه بویه اید بوندن دلده سینه
مراد اید نذر معانی مقصوده و اصل اولما مشد داخی اول صمک صاحبند
و خرامان قامتند سر و خرامانک خجالت اباعی بالحقده در رشک و حسد
یعنی انک قامتی کی خراما اولغندن حجاب چکوب حیرته قالمشنته که جمع رعایت اچون
ادات خبر سین و نامقد در بیت بخون عزیزان فرو برده چنک سرانگشتر
کوده عتاب رنگ با حرف صله خون عزیزان لامیه فرو برده ماضیدن قسم در
مزم غایب فاعلی ضمیه راجع تحذره ضمیر در فرو برده اسم مفعول در دین فاعلی
مفعولیه فرق ایلنزش چنک مفعول صرخی و بخون غیر صرخی چنک و انچه
در بار مقلود دین خطا ایلش سرانگشتر ارا نک سکونیه بومقلد و حی کوه
مفعول اولی عتاب رنگ وصف ترکیبی و مفعول ثانیه غایب چنک ضمیمه و
تشدید یله ایکده دید کلویا بمشدر فارسیجه سیند دیر لر محکم عزیز لر

یعنی عاشق قاتل قاتنه پنجه سنی باتر مشرب یعنی پنجه عاشق قاتل ایتیش و بر مقل
 او جنی اول قاتل قاتنه قاتر و ب عتاب رنک ایتیش حاصلی بر مقل رنک او جینک
 قزلبی خاندن دکدر بل که قتل ایلد کیری عاشق قاتل قاتنه رنک ایتیش اولمش
 محالت که با وجود حسن طلعت او کرم مناهی کرم ند و با قصد بتاهی کتده که صف
 بیان با حرف مصاحبت وجود حسن طلعت اولامیه در برنده طلعت یوز مناسنه
 کرم مناهی کرم کاف عجم کرم و رانک سکونیه اطراف مناسنه در مناهی منزه
 جمید یعنی شرع نهی شریف نهی ایلد و کی معال حاصلی نامشروع ایشلده بیکدر
 کرم کلاف عجم فنی و رانک سکونیه فعل مضارع جمع غایبدر چکرنیه لودیمکه
 قصد بتاهی مصدرک مفعولنه اضا فیدر بتاه تانک فحیه فاسد دیمکه و یا
 حرف مصدر فساد مناسنه **محسوس** محالده که اول ضمت طلعتی وجود بیلده
 اغنیانا مشروع ایشلر اطرافنده چکرنیه لودیا فساد قصد ایدر لوبیت دلی که
 حور بهشتی ربود و بغا کرم کی التفات کند بر بتان یغایی دلی یا حرف و جت
 که حرف رابط صفت حور بهشتی بیانه حور عریده احولت و حراء جمید و حراء
 حولت و حراء نلک جمعی اولدو عجم کی لیکن عجم حور لفظنی مقام مفزده استعمال ایدر
 بهشتی یا حرف نسبت ربود رانک فنی و ضمه فعل ماضی مزد غایبدر دل بودک
 مفعول و بغا کرم دل بر حرف صله بتان یغایی بیانه یا حرف نسبت یغایه مشغول
 بتلور دیمکه **محسوس** بر کو کلی که جت و حور یا قیدی و بغا ایلدیا یعنی
 بر کو کل که جت حوریه تعلق ایدر و با اکا عاشق اولدو عجم فتن التفات ایدر و یا
 بغا جی محبوبلوریه یعنی جت حور یا کی کوز لره مالک اولان کیمسه ایلردن ادا
 فچان التفات ایدر بتان یغایی دن مراد در و سبی زینل و مستعمل او غلا نلردن
 دین فنی یا و سولیش بیت من کان بین یدیه ما اشتی رطب یغینه **فهر لک**
 عن حم القنایه من اسم موصول و کان تامه بین یدیه لایه او کنده دیمکه
 قدام مناسنه بوعبارتی بومعنا به استعمال ایدر و یا بونده مصدر نه حینیه

یعنی دوام افاده اید را شریقی افتعال با بندن فعل ماضی موزن مذکر غایب در ناقص
یا بیدن فاعلی تختنده موصوله راجع ضمیر در رطب رانک ضمی و طانک فتحیه لفظا
مرفوع فاعل کان در یعنی جمله فعلیه اعرابین محلی یوق صله موصوله موصول
صله سیله اعرابین محلا مرفوع مبتدا یعنی فعل مضارع موزن غایب در ناقص یا بیدن
و ضمیر بارز موصوله راجعه در ذلك محلا مرفوع فاعل یعنی در و رطبه اشارت
و جمله فعلیه اعرابین محلا مرفوع خبر مبتدا در که موصول صله سیدر عن حرف
جر یعنی فعله متعلق رجم عنایه مصدرک مفعولنه اضافتید رجم طاش
انفقه دیر عناقید عنقوت جمعیدر لغتده اوزم صلقیدر اما برونده مراد خدا
صلقیدر مخصوص بر کمیسه که او کنده اشترها ایلد که تازه خرما اوله یعنی کوی
استد که رطبه مالک اوله بوکه مالک اولق یعنی رطبه آکا استغنا ویر خرما
صلقینه طاش انقوت حاصلی حاضر و ارا یکن حاضر اولینه سعی ایلم که نه احتیاج
مضارع اولک معانی شول کمیسه که تازه خرما اشترها انسه اول وقت اول نسه اندک
او کنده اوله دین و مضارع ثابینی بوکه کوره بیان ایلین معلومده که بیتک معنا
فاصل اولما شده اغلب تھی دستان دامن عصمت بمعیت الایند و کر سگان نان رباندر
اغلب اکثر دیکدر تھی دستان اضافتی لامیه در تھی دست تانک فتحی و کسریله لغتده
ترکیبی اقسامند ندرالی بوش دیکدر صغراید معانیه و الف و نون آدا جمعده اغلب
مبتدا و الایند خبری دامن مفعولی صریحی و بمعیت غیر صریحی دامن عصمت بیانه با
حرف مصاحبت بمعیت گناه دیکدر الایند فعل مضارع جمع غایب در الایند ندر
و کر سگان نان کر سگان کاف عجمه ضمی و رانک کسری و سینک سکونیه اجم کیسه
لرگاه اولور که ضرورت وزن ایچون راساکن و سین سکونیه اجم کیسه لرگاه اولور که
ضرورت وزن ایچون راساکن و سین مکسور و قنور بونده مبتدا و اقدار اصلنده مبتدا
مقدّمه اغلب لغظیدر فتره سابقه ده کی بکی و رباندر رانک فتحی و ضمیه فعل مضارع
جمع غایب در یا بیدن و بودندن دیندر خطا ایلشدر نان مقدم مفعولی و جمله

ما
۹۹

فعلیه خبر مبتدا در معنای قیارد می‌کند مخصوص نهی دستوری یعنی فرائد
 اکثر عصمت آنکسینی بولشد در لر یعنی کناه سببیه کند و بی رسوا اید در رواج
 اولدلت اکثری اتمک قیارد حاصلی بی عرض و وقار لر اولور لر بیت چون
 سک درنده گوشت یافت نپرسد کین شتر صالحت با خرد حال سک
 درنده بیانیه دالده فتح و کسر جایز در ورامفتح و تشدید ضرورت وزن ایچون
 در ریجی کلب می‌کند سک مبتدا و یافت خبری و گوشت کاف عجمک ضمیمه
 ات دیمکدر لحم مناسبه یافتک مقدم مفعولید بولدی دیمکدر نپرسد فعلی
 مستقبل مزد صورماز دیمکدر مصراع ثانیه مرهوندا کین اصلنده که این ایدیکه
 حرف بیان و این اشارت در گوشته شتر صالح لامیه یا حرف عطف خرد حال
 لامیه دجال می‌کند ایدیکه لعینک اسمید مخصوص چونکه بر ریجی کلب
 یعنی کلب عقوبات بولدی صورماز که بوات شتر صالحک اتمیدر یوقسه خرد
 اتمیدر یعنی حلال و حرام فوق ایلمزاج اولان فیرده بولیه در که یجک بولجه حلال
 و حرام دیمز البته بولدو غیبی و نفسی طیفان ایدنجه جماع حرامدن احتراز
 ایلمز بسیار ستوران بعثت درویشی در عین فساد افتاده اند و عرض
 و دین کرای بیاد زشت ناجی داده اند مستوان دن مراد پرهیز کار لر دین
 کرای بیانیه یا حرف صله با د زشت ناجی بیانیه زشت نام وصف ترکیبدر چینی
 ادبی دیمکدر و یا حرف مصدر عرض داده اندک مقدم مفعول صریحی در
 و بیاد غیر صریحی در مخصوص چوق مستور لر فیرک علثیه محض فساد
 دوشمشدر در و عرض دین شریفی زشت ناملق یلنه ویرمشدر در یعنی حرامه
 ارتکاب ایلمک سببیه عرض و قاریخی هبایه ویرمشدر در بیت باکی سنگی
 قوت پرهیز نماند افلاس عنان از کف تقوی بستاند یا حرف مصاحبت
 کرهنه ضرورت وزن ایچون سابقا مذکور اولان کسیدر و کاف عجم های
 رسمیدن بدله و یا حرف مصدر قوت پرهیز مصدرک فاعله و یا مفعولنه

اضافیدر مانند فعل نفي مستقبل مفرد غایب قالماز دیمکده اقلایس مصدرة
افعال باینده مفلس و فقیر اولوق دیمکده مبتدا واقعدروستاند خبری
وعنان خبرک مفعول صریح و از کف غیر صریح گفتقوی لایمه در حجاز ایستاده
فعل مستقبل مفرد غایب بای تاکید له الورد دیمکده محصور اجلفله
پرهیز قالماز یعنی اخلق پرهیزه مانعده مفلسک و فیرلق تقوی النذر عنان
اختیارکی الورد حاصلی فقر تقویه مانع در زیر تقوی عنان ساز اولماز حالی که من
این سخن بگفتم عنان طاق درویش از دست تحمل برفت و تیغ زبان برکشید
واسب فضاحت در میدان و قاحت جهانید و برهنه در آیند و گفت چندین
مبالغه در وصف ایشان کردی و سخنهای پریشان گفتی که وهم تصور کند
زهر فاقه را تر یافتند و یکلید حزینه ارزاق حالی دیمکده فی الحال دیمکده
حرف بیان عنان طاق درویش بیانیه و لایمه در دست تحمل بیانیه
تیغ زبان ده بویله دراسب فضاحت و میدان و قاحت ده بویله فضا
و میدان و قاحت ده بویله در فضاحت و میدان و قاحت ده بویله در فضاحت رسوق
و قاحت ادبزلک جهانید جیم عربک فتحیله فعل ماضید مفرد غایب در جهانیدند
سجراتی دیمکده زهر فاقه بیانیه کلید حزینه ارزاق لایمه لر در کلید کاف عربک
فتحیله مفتاح معانیده در محصور فی الحال که بن سخن سوزی سوزیله
درویشک طاقی دیزکی تحملی النذر کندی یعنی سوزمه طاق و تحمل کتور می
و اوزمه دل قلجی چاکدی یعنی بنی دیکلمه باشلیدی و رسوایق اتنی و ادبزلک
میدانده سجراتی یعنی رسوایقه و ادبزلک که باشلیدی و بنم اوزومه یلدرک
و دیدکی اغنیانک حقننده و وصعند اولقدر مبالغه ایلدرک و اول دکوانان
ایچون پریشان سوزی سوزیلرک که قوت و همه تصور ایلر که فقر و فاقه زهر
تویا قلدر و یا قرانک زو قلری حزینه سنک مفتاحیدر مشتی و متکبر
و مغرور و نفور و مشتغل و لغت مفتاحی جاه و تروت سخن نگویند الایسفا

و نظر نکنند الا بکلی است علما را بکذا بی منسوب کنند و فقر را به بی سر و پای
معیوب بگویند بغرور مالی که دارند و غرت جاهی که پندارند بر ترا از همه
نشینند و خود را بهتراز همه بینند نه آن در سردارند که بکسی سر بر دارند
بجز از قول حکما که گفته اند هر که بطاعت از دیگران کم است و نعت پیش بصورت
توانگر است و بمعنی درویش مشتی مشت میل ضمی و شینک سکونیه بونده
اوج معناسه قلندر کنایت در و مراد تحقیر در و با حرف وحدت مجب اسم فاعل
افعال بایندن متکبر و خود بین معناسه نفور فعل در فاعل معناسه مبالغه
ایچون زیاده نفرت اید بی معناسه مشغول ما اسم فاعل مفعولنه اضافتید
ماله مشغول دیگر مفتوح اسم مفعول در افعال بایندن جاهه اضافتی قائم
مقام فاعله اضافتید مفتوح جاه دیگر ثروت ثانک و واوک فتحه لریله
و رانک سکونیه غنا معناسه در مقابل حلم در به بی سر و پای با حرف مصاحبت
حرف صله دین غلط سولیش بی سر و پاشول کیمسه به دیر که بی پروا کوف
هیج بر کار و کسبه نقیذ ایلیمه کد آند بونده کنند معناسه در با حرف مطابقت
غرور مال لامیه و با حرف وحدت که حرف رابط صفت غرت و جاه غرور مال
کی در و با حرف وحدت که کنه حرف رابط صفت نه آن که در سردارند بمعنی
باشلرنده این طوتمنازل حاصلی باشلرنده اول هوا و سودا یوقدر دیگر که
حرف بیان بکستی با حرف صله و با حرف وحدت سر بر دارند ل مقدم مفعول
معنی بر کیمسه به التقای ایدوب باشین قالدر من لرحاصیل تکبر لک کوستر لک
اغنیادید یک ل بر اوج متکبر و مغرور در و خود بین و نفور لرمال و نغمه
مشغول و منصب و دولتک مفتون لری سوز سولیمز لراکوا هتله علما بی
دلیج که منسوب اید لری معنی کد لرد در لری و فقر ای بی سر و پا لغله معنی اید
معنی بر بلوک باشی و یا غنی بلور سینه بی پروا و بی کار کسب ایش سز و کوجمن
حرف لرد در دیر لرمال غرور یله که طوتمنازل معنی کند و لرد اولان مالک غرور

و بر منصب عزتيله که ظن ایدر لو که یعنی منجمن عزیز و شریفند دیو طنی سبيله
 مجلسده جمیع ناسدن یو قاری او تور لر و کند یلر یی جمعیتدن یکرک ییلو
 و باشلونده اول غرور و تکبر یوقد که کیمسه یه باشلرین قالدروب التنا ایله
 قول حکمادن یخبر لرد که دیشلرد هر کیمسه که طاعتله و یا طاعتده غیر یلردن
 اکسکدر و نعمتله و یا و نعمتده زیاده دو صورتده غنیده اما معاده فقیر در
 بیت کوبی هنر بهال کتد بکر بر حکیم کون خوش شمارا کی کا و عنبرست بهمال با
 حرف سبب بکر کافک کسر یله تکبر لک معانسته در کون خوش لایته لرد در کون کاف
 عربک ضمیله و واصلیه ایله کون دیمکدر دیر معانسته کاه اولور که و او یی حذف
 ایدروب کن دیر لارشین ضمیله هنره راجعده شمار افضل ارموند مخاطب کا و عنبر
 لایته در و بعضیلر ید یلر که عنبر کن صرندن حاصل اولور یعنی انک ترسند
 پس سوزا که کوره در ~~محیط~~ اکو هنر بهمال سبيله حکیم اوزره بکر غرور
 ایدر سه ای کون حوصای یعنی کون خرعد ایله کی کا و عنبر ایسه ده یعنی ای احقر
 ناسدن عدایله اشرافدن عدایله کفتم مذمت ایشان روامد که خداوندان
 کومند کف خطای کی که بنده درمند چه فایده که ابرازارند بکر کسی یی بارند
 و چشمه افتابند و بکر کسی یی تابند و بکر کسی استطاعت سوزند و عی رانند
 قدی بهر خدا نهند و در یی بی من و اذی ندهند و مالی بمشت در اهرم
 آورند و بخت نکده دارند و بخت بگذارند و حکما گفته انده بیم بخیل و یی
 از خاک براید که وی بخت رود ابرازار لایله در ازار الفله و الفسوفال
 یرینه زایله بونده مارت ایی مراد در پس صولت کوزایی دین تا و یی جلا یی
 نسبت سولیمش که بونده اول مراد دکلدر و تعیم ایدوب بهلرک صوای و کونک
 صولت ایی و قیش ایی دین اصابت ایلماش بارند بونده یا غدر من لرد بیکدر
 مستعدی معانسته یعنی بغور یا غدر من لرد بیکدر مراد کیمسه یه احسا ایلمش
 دیمکدر تابنده ده مستعد یدر یعنی کیمسه اوزره بر تو صالما زلر مرکب استطاعت

بنیه محصول دیدم که اغنیاء مذمتی روا کرده زیرا که صاحب پر
 دیدی خطا سبیل است که آنچه قورلریده نه فایده که از اربولوتید لورکیمیه
 اوزرینه یمازلور کوشش چشمه سید لورکیمیه اوزرینه ضیا و بر تو صالماز
 لور قدرت مرکبه سوار لرد رواشوب کمز لور یعنی کیمیه به احسان ایلنر لور
 خدا ایچون بر قدم قوماز لور یعنی الله ایچون بر ادم ادملر لور و بر آنچه کیمیه به
 متسنز ویرمز لور و بیل مشقتله مالی جمع ایدر لور و خستله صاقلر لور و سرقله
 کیدوب مالی بونده قورلر و حکما دیمشدر مال پخیل اول وقت یردن چیتار
 کندجایره کیر یعنی اولور بیت برنج و سچی کچی یعنی بچنگ اورد دکر کس اید
 و بیارنج و سچی بردارد برنج با حرف مصاحبت کسی یا حرف وحدت یعنی بابیه
 بویله در بچنگ با حرف صله در اورد فعل مضارع مفرد غایب ایدر ندن کتور
 دیمکدر ایدر فعل مضارع مفرد غایب کلوز دیمکدر بر اورد قورلدر دیمکدر محصول
 رنج و سعیله یعنی زحمت و مشقتله بر کیمیه بر نعتی الله کتور و اکا نصیب اولماق
 غیر کیمیه کلور و رنج و سعینر یعنی زحمت و مشقتسنر قالدر یعنی ورته
 بی رنج و زحمت الورد کتم بر نخل خدا و ندان نعت و قوف نیافته الابلت کدایی
 ورته هر که طمع یکسو نهد کویم و بخیش یکسانما یبد محل داند که زر چیست
 و که ادا نند که مسک کیت کفتا بخریه آن حیا کویم که متعلقا بر در بهارند و غلیظا
 شداد ابر کمارند تا بار عزیزان ندهند و دست بر سینه صاحب نیزان نهند و کو
 که کس در سراج نیست و حقیقت گفته باشند بر حرف استعلا نخل خدا و ندان
 نعت لامیه لور و ورته و اکودن محفند یوقسه دیمکدر طمع نه دک مفعول اولی
 و یکسو ناینبی یکسا بر ابر دیمکدر نماید فعل مضارع مفرد غایب مینی للتمتع
 مناسبه کورینور دیمکدر محل میلت فحی و کسر یله اولمق جابزد راسم التو اسم
 مکان اعتبار یله محسک اسم فاعل در افعال بایندن خسیس مناسبه بخریه
 ان با حرف مصاحبت و اضاف لامیه در غلیظا شداد بیامیه شداد شدیدک

جمیده محکم معناسنه بریکارند کاف عجمک ضمیمه نصب ایدر لو تا حرف تعلیل بار
عزیزان لامیه در بار بونده اجازت معناسنه در محکم دیده که اصحا نعمتک
بجمله و قوف بولماش سن الاکد الف علیله والاهر کیمه که طبعی بر جانبیه قویه
یعنی ترک طمع ایله کریم و بخیل کا بر ابر کونینور محکم بیلور که کوشش التون ندر و که
بیلور که مسک کیمه یعنی خنسیسی که که ال بیلور که انله نسنه ویرمز در ویش دین
اول تجربه ایله دیرم که متعلقاتی قوده فورلار و محکم غلیظ لری قورنده نصب ایدر
لر یعنی قوجی تعیین ایدر تا علمای و صحایه اجازت ویرمه را بری کرب
بولشه لر و صاحب تمیزک کوکسنه ال قویه لر و دیه لر که اوده کیمه یوقدر دیو
لیکن کوچک دیش اولورلار بیت ان را که عقل و همت و تدبیر نیست خوش
کنتاریم که دار که کسی در سرائی نیست ان را که راحف تخصیص پرده دار قی صید
که عرب حاجب دیر محکم دیده اول کیمه نل که عقل و همت و تدبیر و فکری یوقدر
کوزل دیدی پرده دار که اوده کیمه یوقدر یعنی بولک کبی کیمه لریوق مشابه سنه
کنتم بعد از ان که از دست متوقعان بجان آمده اند و از رفته کدایان بغض و محال
عقلست که اگر یک بیایان در شود چشم کدایان پر شود با حرف مصاحبت عذران
لامیه در که حرف بیان دست متوقعان لامیه در متوقع تفعل با بندن اسم فاعله را میدی
دیم که و الف و فون ادا جمعه در رفته کدایان لامیه در بجان و بغضان بالری
حرف فصله در محال عقل لامیه که حرف بیان ریک بیایان لامیه ریک رانک کیمه
و کاف عجمه قم دیم که که عرب رمل دیر رانک فحیه و مبل سکونیه رمال بوند
در دالت ضعی و رای شده له اینجور بیکد لیکن رابونده ساکنی او قنور بر لفظنه
مشابه و موافق و بفتح چشم کدایان پر شود با حرف مصاحبت عذران لامیه
که حرف بیان دست متوقعان لامیه در و متوقع تفعل با بندن اسم فاعله را میدی
دیم که بر اوله یعنی کوز لری طویا قناعتن کنایتد دیده بن در ویش
دیده متعلقان و غلاظ و شدادی قویه قود قری انکی ندر یعنی اول عذر له

در که احسان نیا امید ایند نلرت الذن جانہ کلمشای یعنی اول عذرله در که احسان
امید ایند نلرت الذن جانہ کلمشای یعنی جانن بیزار اولمشای و جوار لور رقعہ
سندن ناله و فغانہ حاصلی دیلنجی لاندن بیزار اولمشای انو کیچون قبولینہ ادم قور
و محال عقلد که بیا بانک نمی اینجو اولسه که کدالرت کوزیا طویا یعنی اغنیا هر کون
بر جزینہ اولشدر سه بونلر قناعت کلنر بیت دیدہ اهل طمع نعمت دنیا پرشوق
هچنان که چاه بشیم دیدہ اهل طمع لامیہ لرد و اهلک اضافتی بطندر یعنی لامک
کسر سنی اشیا علہ او قومق کورت که موزون اولہ با حرف مصاحب نعت دنیا لایئہ
در نعت تاسینک کسریا اشیا علہ او قومق کورت ناموزون سولیمشای زیرا انی اشیا علہ
او قومق بیستی ناموزون ایدر هچنانکه کافی ساکن او قومق کورت وزن ایچون دینلر
اصلا وزانن خبر لری بو غیش چاه قوی با حرف مصاحب شبنم چه معاسنہ
در که کچه ایله یغار عرجہ ندادیر لور محض اهل طمعک دیدہ سی دنیا غشیله
پرواز اولماز یعنی طویماز چاه شبنملہ پروا اولماز عی کبی یعنی بو محال اولدو عی کبی
اول دخی محالدر خاتم طایی که بیا بان نشاین بودا کور شرر بودی از جوش کد آب
بیچاره کشتی و جامہ برن او پاره محض خاتم طایی که صحرانشاین ایدر کبی
شهرده اولدیر دیلنجی لرتدن بیچاره و مضطرب اولوردی و اوزینده لباس
فقر لقتن پاره پاره اولوردی کفتمان بر حال ایشان رحمت میبرم کفتم نه که
بر حال ایشان حسرت میخوری محض درویش دیدی بن انلرت حالہ
رحمت ایلدرم یعنی حال لرینہ ترحم ایلدرم که نعت دینایہ مال کلر و ثواب کسب
ایلر لرین دیدم که اولبلہ دکل بل که انلرت مالینہ حسرت بر سین یعنی حسرت چکن
مادرین کفتار و هرد و برهم گرفتار هرید فی که براندی بدفع ان بکوشیدہ هی و
شاهی که بخواندی بفرزین پوشیدہ هی تانقد کیستہ هت هت در باخت و تیر
حجت هت بیند اخت بیدق شطرنج الاتندن پیاده دن مریدہ و با حرف حد
که حرف رابط صفت براندی با حرف حکایہ سعری دیمکدر با حرف صلہ رفع

آن مصدرک مفعولیه اضافه افتید یا حرف تاکید کوشیده یی یا حرف حکایه دو نشود
 یعنی سجا ایدرم شاهی یا حرف وحدت مراد شاه دیکدن کشت دیکدن شاه
 مراد بونده کشت در کافک ضمیمه عوام تحریف ایدوب کشت دیرلر کافک کسر میله
 دین تحریف عوام ایلشد زیرا عجم کافک کسر میله او قورننه که تتبع ایدره نه معلوم
 در که حرف رابط صفت یا حرف مصاحبت فرزین الات شطرنج دن بر معروف الاتدر
 پوشیدی یا حرف حکایه بونده اورتردم دیکدن تا حتی معاسنه در نقد کیسه
 هت لایته و بیاینه در در حرف تاکید باخت اوینا تری دیکدن یعنی کیسه هت
 هرنه و ارایسه نسنه قوسوب دو کندی و تبر جعه تحت لایته و بیاینه ^{جعه} دن
 ترکش معاسنه در ^{لک} بزد ویشله بوکلتا ایدک و ایاکین بری برین
 کو فتار یعنی قارشمش ایدک هر بیدی که سوردی انک دفعته سجا ایدرم
 یعنی هرنه سولر سه یعنی هرنه سوز که سولردی یا انی موجه جوابله رد ایدن ^{لوم} قار
 و هر بان که کشت شاه دیردی یا انی فرزین ایلله ستر ایدرم یعنی کلانسه هر بر حجت
 و برهان که سوف ایدرم یا انی قویا دلیل لر له منع و دفع ایدرم تا کیم جمیع نقد کیسه
 هتی دو کندی یعنی سولجبت سوز یا قالدی اوقون ^{لوم} جمعا ایدی یعنی حجت
 و دلیل قالدی حاصله بمنله حجتا شمه که مجالی قالدی قطعه هان تا سیر نیکنی
 از جمله فصیح کوراجزان مبالغه استعار نیست هان ادات تنبیه در اکاه اول
 غافل اوله معاسنه بس حاضر باش دین مساححه ایلشد در تا ادات تاکید درونک
 کجی بر لوده سیر قلغان دیکدن نیفکنی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب بر قیه سیر دیکدن
 سیر مفعول مرگی و از جمله غیر مرگی جمله فصیح لایته و بیاینه فصیح جمله سنه
 و یا فصیح جمله دن کور اصلنده که او ایدی خذف و ایصال طریقله خذف ایلدیلر
 مبالغه مستعار بیاینه در ^{لک} اکاه اول غافل اوله قلغانک بر قیه سیر
 سیر یعنی عجز کو ستر میه سن سیر بر تق عجز کو ستر مکدن کنایتدر فصیح کیمینه نک
 هجوم و جمله سندن یعنی فضا حمله تکلم ایلینک اوشنه زیرا انک اول مبالغه

لوم

22

مستعاردن غیریانسته سی یوقدر یعنی فضا حمله تکلیفی طبیعی دکلر نشانده طبعیه
 در حضرت شیخ خطاب عام پندیده رفت بر دین و رز و معرفت که سخندان سجع
 بر در سلاح دارد و کسی در حصار نیست و رز و اوک فچی و رانک سکونیه فعل امر
 مزه مخاطبه و رز و اوک فچی و رانک سکونیه فعل امر مزه مخاطبه و رز و دین
 سی ایلک معنای دین مقدم مفعول و معرفت اکا معطوف که حرف تعلیل سخندان
 و سجع کوی بیانیه ایکی وصف ترکیبیدن مرکب سخنندان سوز سوز بلجی و بیکار
 بود بر حرف صله قیود و بیکار قیود و زنده دین الحق سوز بلش سلاح سینه کس
 الت حرب و لخص دینه و معرفت سی و کوشش ایله زیرا سجع کوی سخندان
 قیود و یراق طوار را اما حصارده کیمسه یوقا یعنی سخندان و سجع کوی شوق صا
 بکنر که قیوسند الت حرب اوله اما حصارده صواش اری اولیه یعنی معرفتی کسی
 دکلر مستعار در حاصلی همان نشانده در اوتی سی یوقدر رانک اوشنه زیراشوند
 بوندن در مه چته در هب در سلاح دارد ک معناسنی قلعه قیوسند سلاحی وارد
 دین ایی سلاح دارلق ایدر همش زیر ابوکلاهی مد مراد تشبیه در یعنی اغری ^{نله} تشا
 اولان ایچروسی حالی قیوسی یراقلی حصاره بکنر تمش عاقبه الامر و لیش نماید
 زلیش کردم دست تقدیر دواز کرم و بیروده گفتن آغاز و سنت جاهلانست که چو
 بدلیل از خصم فرومانند سلسله خصومت بجنبانند چون از رت تراش که
 حجت با پسر بنامید بچنگ برخاست که قال الله تعالی لئن لم تنته لارجنکم دشنام
 داد سقطش گفتم که بیاندرید ز سخندان بکنر فتم دلیش ضمیر رویش
 راجع در زلیش ضمیر دیر یعنی ادله قویه ایله اکا غالب اولمغله ای خوار و خیر
 ایلیم دست تقدیر لایمیه در حجازا تقدیر تفعل بایندن مصدر رد الی کس
 یایی صیانت ایچوند رفته که کتب صرفه مبین در دراز کوی اوزاتدی دیکار
 یعنی بکال اوزایدی معناسنی حصومه شروع ایلدی دین بد سوز بلش
 منه سنده تقدیر تجاوز معناسنه در اما خصومت معناسنه استعمال اولنور

دین افترا ایلش زیاد را نکود بواسطه مانع برهوده گفتن آغاز یعنی آغاز کرد
دیکدر برهوده زاید و باطل معناسنه در بعض شراح یا این ترتیب بحی پیغمبر علیه
السلام حکایه سنه دماغ برهوده بخت باطل خیال بت بیورد و غنده برهیده
هرزه و باطل معناسنه در دیمش و بونده برهوده هرزه معناسنه در دیمش زیرا هرزه
باطل معناسنه در بعض شراح هرزه نك معناسنه و اصل اولیاد و غندن حد
بیرون هرزه سوزلو سولیش نه که دایما عادی بویه در سنت بونده سیرت عان
معناسنه در جاهلان اضافه لامیه در بعض نسخه ده و اویرنه که سنت
واقعد و اوصاف حال و که حرف تعلیل اولو که حرف بیان و چون حرف تعلیل
بر دلیل با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف دلیل الله و یاد لیلده دیکدر فرومانند
عاجز قالور معناسنه زیرا مانعند قالمقدر و فروماندن عاجز قالمقدر سلسله
خصوصیت بیانیه در مجبانه دیرلر یعنی خصوصیت ایدر لچون ادات تشبیه از
زای مجله و رای محمله ایلله ابراهیم پیغمبر علیه السلام اتانک ایدر تراشه
اضافتی بیانیه در بت تراش وصف ترکیبیدر تراشیدند بت یونجی دیکدر
یعنی فنی و صنعتی بت تراشلق ایش نه که بعض تواریخ ده مشتهر که انک زما^{نده}
انک کی بیت یوناریو غیری اگر انشا شکنده و اگر بعض حیوان شکنده که حرف
بیان بخت با حرف ظرف و یا حرف مصاحبت یا پس با حرف مصاحبت تقدیری یا پیش
دیکدر حرف اتصال ایلدی بر نیامد چیتشامدی یعنی مختلفه مدی حاصل
احتیاجه غلبه ایده مدی چکنه قالقدری یعنی او غلبه چکنه مباشر اولدی
نه که کلام شریفه بیورد ارغب انت عن الہی یا ابراهیم لیئن لم تنسہ لارجنکم
واخرجکم ملیا دشنام داد سقطش کم کربیانم درید ز بخداش کوفته
هرزه حرف اسخاستغرام راغب اسم فاعل در علم باندن عن حرفیله استعمال اولسه
اعراض معناسنه در انت ضمیر مرفوع متصل محل مرفوع فاعل راغب در عن حرف
راغبه متعلقه الہ الہک جمید بونده اصنام مراد در یا ضمیر متکلم محل مجوز

مضاف الیه در بنم معبود لوم دن دیمکد یا حرف ندا ابراهیم منادی لیث لام حرف
 موطنه قسم آن حرف شرط لم تنته فعل جحد مطلق حرف شرط معنای استقباله
 نقل الیمشد لیث لم تنته جمله شرطیه لارجتک لام حرف جواب قسم ارجم فعل
 مضارع متکلم وحده در رجدن بونده مراد شتم و ذم در شیطان رجیم بودند ندی معنی
 لعنله رحی معنای و بعضی دید بیکه مراد رجدن طاش انمقد زیا رجکت
 معنای رحی بالجام در دیشلر انک کسرله رحمه نک جمعید هیزه و لوزه و رزی
 اوزره یعنی سنی طاشلرله او روم یا اولسین و یابندن قیاسین و نون مشقه حرف
 تاکید و کاف ضمیر منصوب متقل مضارع و الله البته سنی رجیم ایدیم دیمکد و اهرجی
 تقدیرنده ملتیا زمانا طویل دیمکد رظرف زمانا لعنله منصوبه محذوف عاقبه
 الامر در ویشک اثبات مدعا چون دلیلی قائم دیکه انی غلبه سببیلله ذلیل و حقیر
 ایدیم تقدیرک الینی بکا اوزاتدی یعنی بنی اوردی دخی باطل سولیکه باشلدی
 و جا هالرک رسم و عادتیده که چون دلیلله خصم دن عاجز قالوب زبون اوله لوس
 خصم ایلیمکه باشلر از ریت تراش کبی که احتیاجده او غلبه چیتستامدی
 جنکه قالقدی یعنی او غلبه صواشه باشلدی یعنی حضرت ابراهیم انی پته طبعده
 نهی ایدوب خدانک عبادتنه دعوت ایلد یسه دیدی یا ابراهیم بن بنم معبود
 اعراضی ایدر سین واللهی کی بوا عرضدن شری اولمز سکت یعنی بودند بغلن
 منی اولمز سکت البته سنی رجیم ایدیم یا دبلله یا طاشله تا کیم یا اوله سین و یابندن
 قچه سین ایرل بندن و بنی ترک ایله پنجه زمان سنی کور میه یم در ویش بکا
 سوکدی بنده اکا نامعتول سیکدم اولدم یقه می برتدی بنده صقلنه یا پشتم حاصه
 دو کشمکه باشلدی قطعه اودر من و من در وفاده خلق انچی مادوات
 و خندان ایکی یرده در حوب ادات صله در فتاده اکثر نسخه ده های سمله
 واقعد و بعضده فتادیم واقعد لیکن اندنده مراد بودر دوشدک دیمکد
 او مبتدا و فتاده خبری در و خلق مبتدای ثانی پی مالا میه دو ان صفت

مشبه در دیدن یلمک معناسه و خندان خندیدن صفت مشبهه در خبر مبتدا
 مصدر شدند و یا بودند اول و محصور اول در ویش بکارین اکاد و شدک یعنی
 بری برینزه چکشته و صواشه دوشدک خلق بیزم ارد مزجه یلکن و کولکن اول و یلر
 یعنی یلرک و کولرک ارد مزده دوشد یلر انکشت تجب جهانی از کفت و شنید
 مابدان انکشت تجب بیانه و بالامیه در مجاز اجهانی یا حرف نسبت جهان خلق
 دیکر دگفت و شنید اسم مصدر در دویمه و اشته معناسه کفتن و شنیدن
 معناسه مصدر در دین خطا ایلش مایه اضافتی لامیه در و یا حرف ظرف دندان
 دیش دیکر محصور جهان خلق تجب برمی بزم دیمه مزدن و اشته
 مزدن دیشده ایدی یعنی تجب ایدوب بار مقارین ایدوب لر دین ته که مقام تجبه
 عادت در پارمی دیشه المقایم معناسه در القصة مرفعه این سخن پیش
 قاضی بودیم و بحکومت عدل راضی شدیم حاکم ما مسلمانان مصلحتی مجبور
 و در میان توانکان و درویشان فری بگوید قاضی چون هیات مابدید و منطق
 مابشید سر مجیب تفکر فرود بعد از تأمل بسیار سر بر آورد و گفت ای آنکه توانکان
 را شاکتی و بر درویشا جفا و داشتی بدان که هر جا که کست خاست و یا خر خاست
 و بر سر کج مار و انجا که در شهروارست نهنگ مردم خاست لذت عیش دینارا
 لرغه اجل ریسمست و نعیم بهشت را دیوار مکاره در پیش القصة محصل کلام
 مرفعه این سخن مصدرک مفعول اضافه افسید و بر دیمک مقدم مفعول اولی و پیش
 قاضی تانیسی مرفعه ایکی خصم دعوائله حاکم فتنه و ارمغه دیر لر معافله باندن
 مصدر و یا حرف صله حکومت مصدر و حکم معناسه عدله اضافتی لامیه در عدل
 بونده عادل معناسه در بعض نسخه ده قاضی عدل اضافتی لامیه در و عدل
 و اقدر راضی شدیمک مفعول صریح و بحکومت غیر صریح یا حرف تعلیل
 حاکم مسلمانان لامیه مصلحتی مجبور دیک مقدم مفعولید و یا حرف و حد و یا حرف
 تکثیر فرق بگویدک مفعول صریح و در میان غیر صریح قاضی مبتدا چون ادات

۵۲۴

تقلیل هیئات مالایه و بدیدک مقدم مغربی و منطق مالایه در ویشینک
مقدم مغربی در منطق مصدر می در منطق معنانه بونده مراد حاصل بالمصدر^{که}
کلام در با حرف صله جیب تفکر لایه در مجاز اسر فرو و بر دك مغربی صریح^{که}
غیر صریح و جمله فعلیه جواب تعلیل و تقلیل جوابیله خبر مبتدا در رفت بر
فرو بردنک کبی بر رده تاکید افاده اید اگر چه فی الجملة اشغال معنانه دلالت
اید تأمل بسیار مصدرک فاعله اضافتید سر بر آوردک مغربی بهی و بعد^ل
فهری بر آورد قالدم یکدیگر رای حرف ندان که تقدیری ان کس که در توانک
ترا گفتنک مغربی اولی و ثانیه سی و جفا داشتینک مغربی اول صریح و روانیسی
و بر در ویشان غیر صریح داشتی فعل ماضی مفرغ مخاطب در شریوار بیانیه غایتله
ابی و آری یعنی صافی و اری انچو یعنی بیوک و شاهانه دیمکدر حاصله پادشاهه
لایق انچو نهنگ مردم خوار نهنگ تمساح دیمکدر که نیل دکنده چوق اولور
لیکن انچو اولان دکنده تمساح اولمقد نظر وار مکوم کلام ادعای اوله مردم
خوار و صف ترکیبید لذت عیش دینالایه لرد و را حرف تخصیص لرغه اجل
لایه در مجاز الدغه لامک فحی و دالک سکونیه اصلنده عقب صوقند بیسنه
دیر لر پس مصدر معنانه و یزید را صابت ایلماسلر زیر مصدری لرغ و تلداغ کل
نغم بهشت لایه و را حرف تخصیص دیوار مکار مکاره بیانیه در مکاره مکوم
جمعید بو کلام حدیث شریفه تلخیصد قال النبی علیه السلام حققت الجنة
بالمکاره و النار بالشراوات حققت فعل ماضی مفرغ مؤنث غایبه مبنی للمفعول
قابلندی دیمکدر احاطه دن عبارت در تزیین اولندی دین خطاسویش
یعنی جنت رحمت و مشقتله قابلندی حاصلی جنته داخل اولق ابسنین نکا^{لیف}
شرعیه اختیار ایلمک کورت^{که} حاصل کلام بوسنک یعنی اغنیایله
فقر اینی تشخیص و تمیز ایلمک سوزینی قاضی قسته ایلمک یعنی بومدعا^{بی}
قاضی به عرض ایلمک و قاضی عادلک حکومته راضی اولدق تا کیم سلیمانلرک

حاجی بر مصلحت ارباب بوله و اغنیایه فعلا بیننده برفق تمیز سوبلیه قانچی
چونکم درویشله بینم هیات و شکامزی کوردی و کلامزی ایشدی باشی فنکر
یاوه سنه ایلدیجا و چوق فکرون صکره باشی قالهردی کوردیجا ای شوب
کیمسه که اغنیایه ثاسولیک یعنی دعا و ثنا لرینه مشغول سین و درویشله
جنای جان کوردک یعنی درویشلری ذم و قدح ایدر سین سن بیله هر نه بزه که
کل و اربسته دیکن وار و هر بده که خر و ارخمار و اربسته خر خار و بر و نه بده که
دینه و اربسته این بکل مار و ار زیاده فینه قرق بیله نصکره اژدر قرق ایدر بر
وشول بده که دت شهر وار و اربسته مردم خوار و اربسته صند ندن خالی دکل
دینا دیر کی لذتک اجل صوفه یسی اردنده در یعنی حیات نصکره ممات ضرورید
و جنت نعمت لرینک دیوار مکاره اوکنده در یعنی جنته داخل و لغه اول پنجه زحمت و
چکک کرک دیوار مکاره دن مراد موانع شدیدیه دیمکدر بیت جور دشمن چه
کند کر نکشد طالب دوست کج و مار و کل و خار و غم و شادیا بهند مصرع اول
قلبه محولدر تقدیریا طالب دوست کر نکشد جور دشمن چه کند نکشدک فاعلی
طالب دوستدر جور دشمن مفعولیا جور دشمن لایمه طالب دوش اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیر بهند نون و دال استل اادات جمعیدر دشمنک طالبی
یعنی دوسته طالب اگر دشمنک جورنی جکر سه نه ایلر یعنی نیه قادر در النون
نه کلور البسته چکک لازمه مصرع ثانی مقام تعلیلده در زیاده فینه ایلله مار بیله
دکلر خار بیله در و غم ایلله شاد یلق بیلله نظر نکینی در بستان که بید مشکست و
خشک همچا در زمره توانکان شا کوند و کمور و در خلقه درویشان صابرند
و صحو نکینی فعل فی استقبال مزد مخاطب استنهای متضمن نظر ایلنر بیسین
دیمکدر در حرف صله بستان و اوسرا استعمال ایدر و عجم و ایلله که حق بیات
بید مشک لایمه در بید سکوت در عجمه خلاف دیر لار اما بید مشک قواق
جنسندن بر نوعدر که کوزل قوقسی و ارجون خشک بیانه در زمره توانکان

سایه

ده بویله در کفوف فعل فاعل معناسنه در کفران نعمت معناسنه در حرف ظرف در ایکی
 برده بیله خلقه در ویشان بیایته تفتن بیوروب انده زمره دیدی و بونده خلقه
 بخورده فعل فاعل معناسنه در مقابل صبر در صجرتدن مشتق کوکل طارخی معناسنه
مخصوص بتانه نظر ایلنمیسین که انده بیه مشکده و چوب خشکده وارکنه
 بونله اغیاده بولکنه شاکیده وارکنان نعمته و خلقه در ویشان انده صبرده وار
 بخورده یعنی فقره تحمل ایلیوب اظهار عجز و سخت کوشش لر بیت اگر ثالله هر قطره در
 چو خرهره بازار از ویرشدی زاله بونده چه معناسنه در که کچه یغار قطره یا حرف
 وحدت و هزه حرف توکل هزه حرف وحدت دیین غلط سولیش در تخفیف
 رابله در ضرورت وزن و قافیه ایچون چو ادات تشبیه خرهره اشک بو بخور غنه
 دیر لر از واصلنده از او ایلی خدیف و ایصال ایله از او ولیدی او خیری ذره راجع
مخصوص اگر چه نله هر بر قطره سی لول اولیدی خرهره کی بازار اندن طو بطلو اولور
 کثرندن قصه دن حصه بود که نه هر بر غنی سخی و کریمه و نه هر بر درویش
 توکل و قناعت در **مقرآن** حضرت حق جل و علا تو انکراننده در ویش برت و در
 توانکی همت مهین تو انکرانست که غم در ویشان بخورد و بهین در ویشان آنکه کم
 تو انکران نکیرد قال الله تعالی ومن يتوكل على الله فهو حسبه **مقرآن** حضرت حق
 لامیه و بیاینه در و مبتدا تو انکران خبری در ویش برت وصف ترکیبید در ویشان
 تو انکرانده معطوف تو انکران همت وصف ترکیبی صفت در ویشانده مهین تو انکران
 لامیه در مه میله کسرله و های اصلیه ایله اولور دیمکدر بزرگ معناسنه و یا
 حرف نسبت و نون حرف تاکید اولویه منسوب دیمکدر معنای لازمیسی اولور اقد
 بونده مبتدا و اقدراست خبری که حرف بیان غم در ویشان لامیه و مبتدا بخور
 فعل مضارع مفرد غایب خبر مبتدا در در ویش لک غمین بیه دیمکدر و بهین در و
 لامیه بهین مهینه معطوف به بانله کسرله و های اصلیه ایله یلک دیمکدر
 و یا و نون سابق کی آنکه تقدیر کی است که در کمره تو انکران لامیه در کم کاف عربک

منجی و میم مقفله عربیده دیمکده استین معناسه غم درویشان بخوردن مقدم
مفعول اولدوغی کچی کمر توانکران نکیردن مقدم مفعولید بعض نسخده که
توانکران کرد واقعدکم لغتده اکسک معناسه درامتا بونک کچی برلده ترکدن کتار
مناسی اغنیای ترک طوته یعنی اکاری ترک ایلیه حاصل کلام دنیا ایچون انلره
عرض حاجت و اظهار عجز ایلیه بل که توکل و قناعتی پیشه ایدینه که کلام شریف
بیورر من اسم شرطی توکل تفعل بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غایب شرط علی الله
جارجور فعل شرطه متعقلده فهو فاجواب شرطیه داخلده هو ضمیر مرفوع متفعل
محل مرفوع مبتدا حسب لفظ مرفوع خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب شرط حسب
خاندن فچی و سینک سکونیه اسمای افعال تدکافی معناسه محصور
قاجی بیورر که حضرت خداندن مقرب کچی درویش سیرتلی اغنیادر و اغنیاهتلی
درویشلر در حاصل خداندن مقبول لری ایکی طایفه در برسی صورتی اغنی و سیرتا
درویش اولند و برسی صورتی درویش و سیرت و هتده غنی اولند اغنیاندن
اولوره غنی اولدر که غم درویشانی ییه یعنی انلرک رعایتله مقید اوله و درو
ایورکی اولدر که اغنیاندن استی ابرام و الحاحله طومیه یعنی انلردن برنسه
دیلده و یا اغنیای کلیاترک ایلوب انلره عرض حاجت و اظهار فقر ایلیه
نته که خدا بیورر هرکیمیه که خدایه توکل ایلیه الله اکا کافید غیره احتیاج
ایتد فرس پس روی عتاب از من بدوش کرد و گفت ای که کفتی توانکران
مشتغل تباهی مناهی اندوست ملاهی نعم طایفه چنین که کفتی هستند
قاهرهت و کافرعت ببرند و بنزد و بخورند و ندهند اگر بمثل باوان نیارد
و یا جفا طوفان بر اید باعتماد مکت خویش ارحمت دوشی پیرسند و ار
خدای تعالی نرسند و کویند پس اند نصکره دیمکده روی عتاب
لامیه مجازا بدوش یا حرف صله ای که تقدیری ای آنکه در حذو ایضا
واقع اولدی مشتغل مناهی اسم فاعلک مفعولیه اضافتیه مست ملاهی

لامیه مناهی شریعت نهی ایله وکی امور در بعض نسخه ده مناهی برتیه تیا هی
 واقعد بر اطل و فاسد ایشلر معاسنه و ملاهی لهو ک جمعید بازی دیمکد
 یعنی اویون نعم نونک و عینک فتحه لر یله حرف تصدیقه طایفه یا حرف و ص
 وهزه حرف نوسل هزه و صحت ایچون در دین غلط سویلدی قاصر هت
 و کافر هت وصف ترکیبلر در اضافت لری بن تحوین ایدنلر قاصر هت لرایش
 بیرند فعل مضارع جمع غایب ایلدی یعنی مالی بنرنده کنه مذکور کچی قورلر
 یعنی صقلردیمکد بخورند فعل نفی استقبال جمع غایب یمنلردیمکد بعض
 نسخه ده بایله دو شمش بخورند کندیلر بر معاسنه ند هند سابق کبیج و
 یعنی خیراته حرف ایمنلردیمکد بمثل مثلاً معاسنه در بار فعل نفی مستقبل
 مفرد غایب بغمیازدیمکد جهان برادرک مقدم مفعولید طوفان مبتدا برادر
 خبری طوفان چو یا غور و چو صوکه قیاسادک بر قومیه برادر فعل مضارع
 مفرد غایب احاطه ایله یعنی قیلیه با حرف مصاحبت اعتماد مصدر در افعال
 بایندن طایانغ و سر یکمنک مکنت قدرت معاسنه مصدر رلیکن تلاشید
 فعلی مستعمل کلد خویش و اور سیمله کند ویمکد اعتماد مکنت مصدر
 مفعولیه اضافتید و خویشه اضافت لامیه محنت درویش لامیه پیرسند
 فعل نفی استقبال جمع غایب صورملر نترسند بویله در قورقنلردیمکد
 محصل پس عتاب یوزینی بندن درویشه ایلدی بوسوز اول معنایه اشارت
 ایدر که قاضی بشیخی اغنیای مطلقا درویشان اوزره ترجیح ایلد و کینه یعنی
 ایلد و کچون تحظه ایلمش اوله فتد بر یعنی کلام عتاب امیزینی بندن درویشه
 صرفا ایلدی و دیدی ای شول کیمسه که دیدک اغنیامشغل بتا هیلد و
 ملاهی یعنی لهو و لعب مستکبریدر کرچک بو نلردن بو طایفه دیدر و کل کبیده
 قاصر هت و کافر هت یعنی هتسر و کفران در لرمالی ایلدلر و خزینه لویه قورلر
 دو یمنلر و خیراته صرف ایدر بکیمسه یه و برلر و یا کند و لری بیرلر اما کیمسه یه و برلر

اگر مثلاً یاران یغیوب عالم فخط اولورسه و سر بر جهانی طوفان قیلرسه کتدی
قدر تارینه اعتماد له درویشک محنت و عذابندن صور منظر و خدادن هیچ قوت
بیت کوازیستی دیگری شده هلاک راست بط از طوفان چه باک نیستی
یا حرف مصدر یکی یا حرف وحدت میگوید یا حرف تخصیص در ربط
بانک فتحیله قازمسانه در اصلته مشدد در لیکن عجم تخفیف ایدر یا حرف
تخصیص و یا اادات مفعول قازک و یا قازده میگوید یا با یی عربیله اینمکه
و قریب دمکد که عریجه مبالات دیر لر کسب مذکور دیر که اکی یوقلقدن
بر غیری کیمسه هلاک اولدیم بنم وارد در قازک طوفان دن نه باکی و اوزیرا
غرق اولماز یعنی کنترول مال و مناله اعتماد ایدر بویله دیر لر اما فراجا بنه
التغالی یوقد بیت و راکیات نیاق فی هواد بها لم یلتفتن الی من
خاص فی الکث و اوحرف رب در تقدیر یارب نساء راکیا در راکیات راکیه
جمید اسم فاعل جمع مؤنث در موصوفه اعتماد ایلدو کیچون عمل ایلشد نیاق
ناقه نل جمید و دیشی دوه لره دیر لر لغظا منصوب مفعول ایدر راکیا نل فی هو
بها جار مع مجرور جمله طرفیه حاله نیاق نل که مفعول راکیا نل در هوادج هو جل
جمید و بر فاعل مخففه در که دوه نل اوزرینه برنجی اورر لر انجی اوستی اورتلی اولور
عورتلر ایچون مخصوص در لر ایچون ایچنده اوتور مانمکه خلعه عرفانه چقد قده
قیزلری و کلنلری هو جلرله چیقار ج ایلینلر بیلور لر ضمیر مؤنث راکیا نل راجعه
ایکی فصیح لغتله برسی اوزره یعنی هواد بها و هواد بهی لغتله النساء لغات
و فعلن کی نهایی بونده ها اولور انجی ضرورت وزن ایچون لم یلتفتن فعل جم
مطلق جمع مؤنث غایبه التفات ایلدو یلر میگوید جواب رب در الی من خاص
حرف جر فعل مجده متعلق من محلا مجرور اسم موصول خاص فعل ماضی معزذ مذکر
غایب اجوف و اوی طالری میگوید غوصدن مشتق در اگر خصوصیه طالمقده استعمال
ایدر لر غواص بونده ندر فی الکث فی غاصیه متعلق در کث کافک و ثبات

مثلث ضمه لوله كيشك جمعيه سر سر پاك جمعي اولدوغي كجي چوقلفنه ديرلر
محصول ناقة لوله ركب جوق نسا اول ناقة لوانلرت هود جركي التند
 اولدقاري حالده اول نسا التفتا ايلمد يلقمده طالب بتان كيمسه به يعني دوه
 لوه بن خاتونلر حاصله دوه اوزره هود جركه ركب اولان خاتونلر قومه بته بته كيد
 پياده لوه التفات ايلمد يلد ممكه بوبيت ما قبلني توضيح وتنوير طريقه كلمشه
 بيت دونان چوكليم خوشي بيرون برون كويند چه عم كرهه عالم مردند دونان
 جمع دوند بالف ونون ادات جمعيه جوق حرف تعليل كلم خوشيش لايه وبرندك
 مفعول اولي وبيرون تائيسي كويند جواب تعليلد محصول ليلقار چونكه كند
 كليفي صودن قوت يارد يلد يعني محنت و بلاي دنيا دن خلاص بولد يلد ديرلر كه نه غم اك
 جميع عالم اولدو يسه حاصله هوان كند كي نفس خبيثني تدارك ايدون قابرلر غيظه هيج
 مقيد اولماز اما ايلور كند كي نفسي قابردوغي كجي ساير خلقنده قابورنل كه ساير
 نفسدن تقدريم ايدرنته كه كتابلرده بعض كيمسه لدون نقل ايدلر قوي برين
 صفت كرم بيان كرم وطايغه ديكر خوان نغم نهاده و صلاحي كرم در داده و بيان بخند
 بسته و ابر و تواضع كشاده طالب ناسند و مغفرت و صاحب بنا و اخوت قوي يا
 حرف و صديت و طايغه ديكر بيانده يا حرف و صديت و همزه حرف توصل همزه حرف و صديت
 دبين غلط سولش خوان نغم لايه در زير اخوان سفره و نغم طعاملر معناسنه
 اك چه نغم جمع نغمه و طعامدن اعم خواني طعام معناسنه اخذ ايلين بيلز ايلش
 صلاحي كرم لايه در حرف تاكيد داده و يرش يعني احسا و كرمي عام ايلمشلس
 و علما و فرائد خدمته بل بغلشلسلر اير و همزه نك فتحي و يانك سكوفي و واصليه
 ايله قاش معناسنه در كشاده نك مفعول صرحي و بتواضع غير صرحي طالب نام اسم
 فاعلك مفعولنه اضافتيه نون و دال استك جمعيه محصول قاضي ديكره بر قوم
 بوصفت اوزره در كه بيان ايلدم و بر طايغه داخي نغمه لسفره سني دو شمش و كرم
 صلا سني و يرش يعني كرم و احسا في تعميم ايلش و تواضعله قاشين اجمش يعني كرم

یعنی یوزن کوزن بورشده و ب اضطرار بن قاشین چتماز بل که لطف ایلمکدن حظ ایلر
ای نامک طالبریدر یعنی ایلمکله کلمغه طالبردر تا کیم ذکر خیر مغفر لرینه سبب اوله
وصاحب دنیا و اخرت لور یعنی هم دنیا ده خیرله مذکور لور و هم اخرت ده یعنی اولد کلر
صکة خیر ایلر اکیلور چون بندرکان حضرت پادشاه عالم مؤید من عند الله مظفر
و منصور علی الاعدا ی مالک ازمه الانام حامی تغفر الاسلام وارث ملک سلیمان
اعل ملوک الزمان مظفر الدین ابوبکی سعد ادام الله ایامه و نصر اعلامه ظاهر
بودر که بر القاب ذکر قاضی جابنده ندر چون ادات تشبیه بندرکان حضرت پادشاه
لامیه لور در بنده کاشن مراد پادشاه ملازمته اولان اکابر در عالمه اضافتی لامیه
در بعض نسخده ده عالم برینه عادل و اقدر مؤید تنفیل بایندن اسم منقولدر
بورنده غالب معناسنه در منصوره معروف علی الاعدا مظفر و منصوره مستقلدر علی
سبیل الی دل مالک ازمه الانام مالک ازمه به اضافتی اسم فاعلک منقولدر
اضافته ازمه زمانک جمعیده انامه اضافتی لامیه در اناام معرف باللام اولحج
ازمه به تالاندر اولحج لازم دکل فتدیر زمان اولای دینکی اناام خلق معناسنه
حامی تغفر الاسلام حامی حافظ معناسنه در حمایتن حامینک تغوره اضافتی اسم
فاعلک منقولدر در ترکیب عربی اعتبار اولسه حامینک باسی ساکن او تغور تلفظ اولور
اما فارسی اعتبار اولسه مکسور او تغور تغور تغور جمعیده دوشمندن خواجه
جک بر دیمک در وارث ملک سلیمان سابق کی در اضافتیه و اعرایده اعل ملوک
الزمان لامیه لور در اعل اسم تنفیل مظفر الدین پادشاهلک لقبیدر و ابوبکی کینتی
تقدیرکی ابوبکی بن سعد ادام فعل ماضی مفر مذکور غایبدر افعال بایندن مقام عاده
واقعدر الله لفظ مرفوع فاعلی و آیام لفظ منصوب مفعولی و نصر اعلامه بوده اصریده
قرینه و سابقه کی در اعلام علمک جمعیده سخا قلدیمکدر ~~تکسیر~~ بودر کی ایلدیر
اصح اخیرات اغنیاء پادشاه زمانک بنده لویا کبی در یعنی پادشاه عالمک امیا و اکا
بریا مذکور اغنیایکی اصحاب ~~کشف~~ و کرمدر که اول پادشاه مؤید من عند الله در

دخی اعدایی اور زینہ مظفر و منصور در جمیع خلفک زمانہ لربیک مالکیدر یعنی
 جمیع خلائق اکامطیع در اسلام در بند لربیک و سرحد لربیک حاکمیدر یعنی در شمن
 کلجک بر لربیک حفظ و حراست ایدر سلیمان ملککنک یعنی تحتکنک وارثیدرنته که زیبا^{جه}
 مفصل بیان اولد و مخی بدی زمان پادشاه لربیک عادل و کلجک کسبیدر مذکور القاسم
 ایلله ملقب و مرقوم اوصافله موصوف مظفر الدین ابوبکر سعد در ادم الله تعالی الله
 ایامنی ایم ایلسو یعنی عمری و دولت و سعادت بی باقی و ثابت ایلسو و سجا^{نی} اولد
 منظور و مظفر ایلسو هر نه جانبه توجه ایدوب حرکت ایدر سه قطعه پیر^ی حجاب
 پسر هرگز این گرم نکنه که دست جود تو با خاندان ادم کرد پدید مبتدا با حرف
 صله جای بونک کی بر لوده تحسین لفظ و تکمیل و زینچون کلور و جایند که حق
 معناسنه اوله و پسر اضافه اضافتی لایته اوله نکنه ک بجای پسر مفعول غیر صرخی در
 و این گرم صرخی و جمله فعلیه خبر مبتدا در که حرف بیای و یا رابط صفت دست جود
 لایته در مجاز او مبتدا و تویه اضافه اضافتی لایته در یا حرف صله خاندان ادم لایته در
 و کرد مفعول غیر صرخی و جمله فعلیه مبتدا در محمّد انا اوغله هرگز بوی^ی
 ایلنر که سنک و جودک الی خاندان ادمه ایلدی یعنی اولاد و زریات ادمه سن
 ایلدو کلک لطف و کریمی کیمسه کندی اولادنه ایلنر خدای خواست که بر عالمی بخشا^ی
 ترا بر حمت خود پادشاه عالم کرد خدای مبتدا خواست خبری که حرف بیان عالمی یا
 حرف تنکیر و یا حرف نسبت عالمه منسوب اولسه دیمکه در بخشاید فعل مضارع
 مغز غایب در بخشاید ندن اسرکه^ک یعنی ترجمه ایلدک دیمکه در ترا سنی دیمکه در
 یا حرف مصاحبت رحمت خود لایته در پادشاه عالم ده لایته در ترا کردک مفعول
 کردک مفعول صرخی اولی و پادشاه عالم ثانی سنی و بر حمت غیر صرخی محمّد الله
 دیلدیکه عالمه و یا اهل عالمه ترجمه ایلله پس سنی کندی رحمتیله عالمه پادشا^ه
 ایلدی یعنی سنی خدای تعالی عالمه رحمت کوندردی حضرت محمدک علیه الصلو^ة
 والسلامک امینی رعایت ایلله سین حضرت محمدی علیه السلام ایکی عالمه

رحمت کونند و کی کبی قاضی چون سخن بدین پایه رسانید و از حد و قیاس
ما اسب مبالغه در کنایه بمقتضای حکم قضا رضا دادیم و از ماضی در کشیم
و بعد از ماضی طریق مدارا گرفتیم و سر بتدارک بر قدم یکدیگر نهادیم و بوسه
بر سر و رجا هد کردیم و ختم سخن بدین دو بیت بود قاضی مبتدا چون ادات
تعلیل سخن رسانید که مفعول مرئی و بدین پایه غیر مرئی پایه مرتبه دیگر رسانید
مفعول مرئی و بدین غیر مرئی فعل متعدی را بر شمریم و دیگر حد قیاس
مالامیه لودر گذارید که مفعول غیر مرئی اسب مبالغه بیانیه و مفعول مرئی در حرف
تاکید کنایه فعل ماضی مفرغ غایب در کنایه انداختن الفونون ادات تقدیر و کجوری
دیگر در با حرف صله مقتضای حکم قضا لامیه لودر و داد که مفعول غیر مرئی و رضا
مرئی و جمله فعلیه جواب تعلیل و جمله تعلیل خبر مبتدا در ما اسم موصول ماضی فعل
مفرغ مذکور غایب جمله فعلیه صله موصول در حرف تاکید گذشتیم فعل ماضی متکلم
مع الفیر کجبه دیگر در با حرف مصاحبت عند ماضی لامیه و ماضی و جری فعل ماضی
مفرغ مذکور غایب جاری اولدی یعنی مرور را یلدا دیگر راه مدارا لامیه اصلی مدا
در لیکن عجم مفاعله بابنه ناقصند تا می مصدر که حذفیله استعمال ایدر سر نهاده
مفعول مرئی و بتدارک غیر مرئی بر قدم یکدیگر بویله در و قدم یکدیگر لامیه در
برای بریزل قدینه تدارکله یا شمر قدوق و بوسه دادیم که مفعول مرئی و سر و
هد کو غیر مرئی و ختم سخن لامیه در یعنی مصدر که مفعولنه اضافتیدر که
قاضی سوزی چونکه بمرتبه به ایرشده دی و بیزم حد و قیاس موزن اسب مبالغه
کجوری حکم قضا مقتضای رضای و پردک و یا معناد کجرت و ماضی عندیله
یعنی او از ده کجی جنگ و جدال عندیله یعنی بوسبیلله مدارا طریق یعنی طوندق
و تدارکله برای بریزل ایاغنه یا شمر قدوق یعنی احوال موزن حد و تقدیر به
واریشدی کجی غوغا ایچون پس مصالحه طریقین طوندق قبل شرعدن بیزه بن
توجه ایلمش دی و برای بریزل روینه بوسه و پردک یعنی اویشدن نته که

رات

حالت مصالحه ده عادتده و سوزك حنی و نای بوا یکی بیت ایله اولدی قطعده
 مکن زکردش کسبتي شکایت ای درویش که تیره خجتي اکی هم برین نسق مردی
 کردش کسبتي لایته در کردش اسم مصدر در و نش معانسه کرم بدندن کاف عجله
 فحیله و کتی کاف عجله کسر یله جهان دیما که در حرف تعلیل تیره خجت و صفی کبی
 در سیه خجت معانسه و یا خیر خطا نسق نونک و سینک فتحه لریله اسکن و طرف
 معانسه در هم بونده تحتسین لفظ و تکمیل وزن ایچون کلمشه مع معانسه در
 دین معلوم در که نه و جهله هله معانسی بیلور مش نه معانک مریا فعل
 ماضی مفرد مخاطبه مردندن **محصول** جهان کردیشندن یعنی دوشندن شکایت
 ایله ای درویش زیر سایه بختسین اکی بر اسلوب اوزره و بوطریق اوزره اولور
 یعنی درویشک توکل و قناعت و تسلیم و رضاد در درویشه شکایت لایق دکل
 زیر شکایت بد بخت قدر توانکی اچول و دست کارانت هست بخوبی بخش
 که دنیا و آخرت بر دی توانکی الف حرف ندارد چو حرف تعلیل دل کوکل دست
 کارانی بیانه بخوبی فعل امر مفرد مخاطب بخش ده بر یله در بخشیدن نه که حرف تعلیل
 بر دی فعل ماضی مفرد مخاطبه مردندن ایلتک دیما که **محصول** ای توانکی
 چونکه مراد سورجی ال و کوکلک وارد یعنی چونکه خدا سکا مرادک و بر دی
 بی و بغشله زیرا هم دنیا و آخرت کتور د یعنی دنیا و آخرت سنک اولدی حایلی
 بملکه دنیا و بغشمله آخرت سنک اولدی یعنی بیویب و بر مکه دنیا و آخرت ماله
 اولدک **باب** هشتم در اداب صحبت باب هشتم بیانه اداب
 ادبک جمید و خیری خویله اجتماعنه دیرلر ادیب شول کشی به دیرلر که خیری خویله
 انده اوله صحبت اضا فنی لایته در مال از بهر سیاست عریست نه عراز هر کرد کردن
 مال عاقله را پرسیدم که نیکیست کیست و بد بخت که گفته نیکیست آنکه خورد و کشت
 و بد بخت آن مرد هشت مال سکون لامله مبتدا و مابعدی خبری بهر سیاست عمر
 لایته لردر سیاست دیکنش معانسه اسم مصدر راسا سیدند بهر کردی مال

لایته بود و اسایش دیکنش معانسه اسم مصدر و اساییدن بهر کرد کون مال
 لایته بود و کرد کردن کاف و عجم کسر یله و عربک فتح یله جمع ایلمک دیمکدر عاقلی
 یاکوف و حدت و راحرف مفعول نیکیخت وصف ترکیبیدر ایونختلو معانسه بدت
 برامان بختلو معانسه در که تقدیری کیست در کشت کاف عربک کسر یله و سکون
 شینله فعل ماضی موز غایبدر اکدی معانسه در هشت هائل کسری و شینک
 سکون یله فعل ماضی موز غایبدر قودی یعنی ترک ایلمدی دیمکدر کشت کشتن
 دن و هشت هشتان دن مشتق در ^{مشتق} مال عمرک اسایش و حضوری ایچون
 عمر مال جمع ایلمک ایچون دکلدر بر عاقله صور دیلر که ایونختلو کمیدر و برامان بختلو
 کمیدر دیدی ایونختلو اولدر که اکدی ویدی اکدی دیمکدر مراد آخرت ایچون
 بذل ایلمدی دیمکدر الدنيا فرعة الاخرة اعتبار یله و بدیخت اولدر کم اولدی
 و قودی یعنی ورثه و حساده ترک ایلمدی و کتدی و بدیخت که برینه چیست یازان
 احوال سجده غافل امیش بیت مکن نماز جوان هیچکس که هیچ نکرد که عمر
 در سر تحصیل مال کرد و نخورد مکن نماز قلمه دیمکدر هیچکس سغله دنی معنیه
 که حرف رابط صفت هیچ نکرد یعنی بر خیر ی و فایده ای ایش استلیم حاصلی حقه
 لایق عمل ایلمدی که حرف تعلیل عمر کرد مفعول اولی و مقدم حرف ثانیسی در
 حرف ظرف سر تحصیل لایته ماله اضافت مصدرت مفعولنه در ^{مشتق} اولدر
 و کند نصک نماز قلمه اول سغله و ناکسل اوز رنده که خدایه لایق عمل استلیم
 حاصلی آخرت یولنه بر خیر ایلمدی زیرا عمر یی تحصیل مال سودا سنده صرف تلف
 ایلمدی و بیدری نه کندی و نه خیر ایچون بیدری حکایت حضرت موسی
 علیه السلام قار و زانصیحت کرد که احسن کما احسن الله الیک نشید و عاقبتش
 شنیدری قار و زار اادات مفعول که حرف بیان احسن فعل و مفرد مذکری
 مخاطب در افعال بایندن احسن ایله دیمکدر کما کاف حرف تشبیه و ما حرف
 مصدر احسن فعل ماضی موز مذکر غایب الله فاعلی ایلمک جار مجرور فعل متکثر

3
 08

به متعلق نشیند فعل نفي ماضی مفرد غایب فاعلی قاروند ایشتمی یعنی
 پندنی دیکلمه و قبول ایلمدی دیکلمه عاقبتش ضمیر قاروند راجع به شنیدی
 فعل ماضی مفرد مخاطب عاقبت بنچه اولدوغین ایشتمک دیکلمه لکسم موسی
 پیغمبر علیه السلام قاروند نصیحت ایلمدی که خدای تعالی قولرینه احسان ایلمه یعنی مالک
 زکوٰۃ و صدقه احسان اعطا ایلمه که الله سبحانه و تعالی سکا احسان اعطا ایلمدی
 قارون موسی علیه السلام پندنی دیکلمه یعنی قبول ایلمدی عاقبت بنچه اولدی
 اولدوغین مفصل ایشتمک باب اوله قطعه ان کس که بدینار و درم خرنیده
 سرعایت اندر دینار و درم کرم معلوم اوله که بعض مقامه ان که نکت تقدیری انکی
 که ایلمدی بوندن معلوم اولسون اول تقدیر بدینار و درم با حرف مصاحبت نشیند
 فعل نفي ماضی مفرد غایب قرائدی یعنی کسب ایلمدی یا هنر دن منقلب دنته که
 مفصل بیانی یکم شد خیر مفعول و بدینار غیر ماضی سر کرمک مفعول اولی صریحی
 و تلفظ با حرف مقدر ثانیسی و اندر سر مفعول فیزی او لکی سرایش معنادر و انکی
 سودا معناسنه در لکسم اول کیمسه که دینار و درم سببیله خیر کسب ایلمدی
 یعنی مالی خیراته صرف ایلمدی باشی عاقبت دینار و درم سودا سنده تلفایلمدی
 یعنی اول سودا یله فوت اولدی قارونکی خواهی متمتع شوی از نعمت دینا
 با خلق کرم کن که خدا با کرم کرد خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی
 متضمن دیرسلت دیکلمه متمتع اسم فاعله تفعل بایندن فایده مند و بهره مند دیکلمه
 بعض نشینده خواهی که متمتع واقع در تفعل بایندن اسم مفعول لیکن معابر
 در شوی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین دیکلمه با حرف صله که حرف تعلیل
 خدا مبتدا و کرم خبری و کرم مفعول صریح و با تو غیر صریح لکسم دیرسلت دنیا
 نعمتدن فایده مند و بهره مند اوله سین خدایت خلقنه کرم ایلمه چونکه سکا
 کرم ایلمدی عرب کوید جد و لایمتن فان الفایده الیک عایده جد جیمک ضمیمه فعل
 امر مفرد مذکر مخاطب جاد یجودن یعنی نصرایک اجوف و اویسندن قل کجی

قال يقولون جومر لك ايله ديمكده ولا تمن فعل نهی مزمذخر مخاطب منت
ايله یعنی ایلک ايله وکل کیمسه منت ایلمه فان الفایده فيه فاحرف تعلیل تھی در
زیرا تحقیق انک فایده سی دیمکده الیک جار مجرور عاید متعلقه **لک**
عرب دبر که جومر لك ايله ومنت قومه جومر لك ايله وکل کیمسه اوزرینه زیر ایلد **ک**
جومر لك فایده سی کنه سکاعاید در یعنی فایده سی سکاد و نرفته که شیخ شرح
ایدوب بیورر یعنی بخشش و عطاده و منت منه که فایده ان بتو بازی کرد و
لک یعنی بخشش ايله و عطایر یعنی احسان ايله منت قومه زیر فایده سی
کنه سکاد و نر حاصل فایده سی سکاد را اول و بر و کله دکدر قطعه درخت کرم
هر کجا بیخ کرد گذشت از قوالت شاخ و بالای او درخت کرم بیانیه بیخ کرم بیخ
کوکد بای عربینک کسر لیه کوک ایلدی یعنی کوک صالیدی دیمکده درخت مبتدا
و کوک خبری و بیخ مفعول صریحی و هر کجا مفعول فیهی گذشت فعل ماضی مزمذخر غایب
کجری دیمکده یعنی تجاوز ایلدی دیمکده از قوالت مفعول غیر صریحی شاخ دال
و بداع معانسه در بالابوی دیمکده اویه اضافت لامیه در **لک** کرم احسان
درختی هر برده که کوک صالیدی یعنی مستحکم اولدی یعنی نه برده که برده ثابت و قائم
اولوب بر لشدی انک بوی و دال و بداعی فلکدن کجری حاصل ثوابی عشاء علیه
واصل اولدی کرامید واری کوز و بر خوری **بنت** منه اره بر پای او امیدوار
ایسک دیمکده زیرا وار نسبت معناسنی افاده ایدر میسده تشدید ضرورت و زن
ایچونده و یا ضمیر خطا کو و تقدیری که از و در که حرف بیان و اوضیری دخت کومه
راجعده بر بونده حاصل و میوه معناسنه خوری فعل مضارع مخاطب پیسین
دیمکده **بنت** با حرف مصاحبت منه فعل نهی مزمذخر مخاطب نهیدندن نونک فحی
و کسر لیه نهادندن اخذ ایدنلر بیلمز لرا بیش اره دستره دو تشدید ضرورت
زن ایچونده بر حرف استعلا پای اولامیه ضمیر رخته را جعد اره نهادن مفعول
صریحی و بر پای و **بنت** غیر صریحی **لک** اگر امید لی ایسک که مذکور خندن

میوه و حاصل بیه سین مسئله دیبینه دستره قومه یعنی ایله وکله کچی مت ایلمکله
 ضایع ایلمه حاصلی ایله وکله احسانی من ازایله ابطال ایلمه کما قال الله تعالی
 لا یبطلوا صدقاتکم بالمن والاذی اره دن مراد مت در که احسان و کرمک ثوابی
 ابطال ایله بعض نسخه ده امیده واری برینه واوله امیده واری دوشمش و الله لکن
 معنای متقاربه قطعه شکر خدای کن که متوقف شدی بخیر زانعام فضل
 اوزه معطل گذاشتست شکر خدای مصدرک مفعول اضافتیه که حرف تعلیل
 موفق اسم مفعول و تفعلیل با بنیدن توفیق و هدایت و برایش معنای در شدی
 فعل ماضی مزید مخاطب اولدک دیما که بخیر یا حرف مصاحبت و یا حرف صله غیر له
 و یا خیره دیما که زانعام و فضل و لامیه در نه حرف نفی معاده گذاشته معیده در نه
 تقدیر نه **ح** خدایه شکر ایله که خیرله موفق اولدک و یا خیر یی بوفیق و
 بولدک خدای تعالی کندک انعام فضلندن سی معطل قومدی یعنی لطف
 و احسان سی معطل ترک ایلمدی مت منه که خدمت سلطان هجی مت
 شناس ازو که بخدمت بداشتست که حرف بیان خدمت سلطان مصدرک
 مفعول اضافه اضافتیه شناس فعل امر مزید مخاطب از و خبری سلطان نه راجعه که حرف
 بیان بخدمت یا حرف ظرف تقدیری بخدمتش **ح** مت قومه که پادشاه
 خدمت ایله سین دیو یعنی پادشاه بن سکا خدمت ایله سین دیو مت ایلمه بل که
 پادشاه دن مت بل که سنی خدمت نه طوئدی یعنی سنی خدمتکار اید ندو کی
 اندن مت بل سنی خدمتکار اید منسه بچه ایله **ح** لطیفه دو کس ریخ
 برهوده بردند و سبی بی فایده کردند یکی ان که اندوخت و بخورد دیکلن که
 آموخت و نکرد ریخ برهوده بیانیه سبی بی فایده ده بویله در اندوخت تقدیری
 مال اندوخت آموخت تقدیری علم آموخت در نکرد تقدیری عملی نکرد در
ح ایکی کیمسه باطل و زاید یه ریخ و زجت ایله یار یعنی بوقیره
 املک چکد یلر و فایده سیز یه سعی و کوشش ایله یلر برسی اولد مر که مال

فوندي وبيدي و برسي اول که علم او کرندي و مقتضای علمه عمل ایلدي مشوق
علم چندانکه بیشتر خوانی چون عمل رتوبت نادانی علم خوانینک مقدم
منفعی محقق علی تقدیر که زیاده رت او فوسل چونکه سنده عمل یوقده
نادانسان یعنی جاهل سین نه محقق بودند دانشمند چارپایی بروکنایی چند
محقق تفعل بابندن اسم فاعل مسائلی دلایل ایله اثبات اید نه دیر حرف نخی
مغاده فعله مقید در بنود تقدیرند چارپایوت اقلو حیوان بنود فاعلید
و یا حرف وحدت بروکنایی یا حرف وحدت جمله ظرفیه صفت چارپا در چند بنجه یک
محقق اولها زد انشمنده اولها بز حیوان که اوزرینده برنجه کتا اوله
یعنی اوستنده برنجه کتا اولان چارپا نه محقق اولور ونه دانشمند یعنی علمیه عامل
اولیا کیمسه برنجه کتابی یو کلنش حیواند نته کیم کلام خداده واقعدر کمال انوار
بجمل اسفارا اسفار سفلت جمیع در کتاب معناسنه در آن نهی مغز را چه علم و خبر
که برهیز و مست یادر نهی مغز و صف ترکیب عقلین یزدیمکده تاده فتح و کسر جایت
را داتخصیص که حرف بیان هیز مهانک کسری و رانک ضمیله اودن معناسنه در
دفردن کتابد بونی قافیه ضرورت ایچون اختیار ایلدی محقق اول بینی سزک
یعنی عقلسرت نه علم و خبری واری یعنی علم و خبری یوقده که اوزرینده اودنمید
یوخسه دفتر می حاصل بر یوکده جکن اما بیلیر که یوکی ندر حکایت
علم از بهر دین پروردنست نه از بهر دنیا خوردن محقق علم دینی تربیت و
وتقویت ایچوندر و دنیا بیلک ایچون دکلدر یعنی تحصیل دنیا ایچون و وسیله جا
ایچون دکلدر علم بیت هر که برهیز و علم و زهد فروخت خرمنی کود کور پال بخت
خرمنی یا حرف وحدت کود کور جمع ایلدی دیمکده پال بسوخت تمام بقدر
نسنه قومدی دیمکده ارا لونده بواسطه الد پال نسخت دیر لر محقق هر
کیمسه که خلق عالمه برهیز و زهد و علم صاقدی یعنی بونلری وسیله تحصیل
مال و جاه ایلدی برغ من جمع ایلدی و پال بقدری هیچ برنسنه قومادی یعنی

اخذنده باعث مغفرت اولماز فائده سی همان دنیا ده در انجق **سند** عالم ناپرهیزکار
 کور بست مشعله دارد یدکی و لایه یدکی عالم ناپرهیزکار بیانیه در کار کاف عجمه
 ادات فاعله **حی** معناسه عالم مبتدا کور بست جری یا حرف وحدت مشعله دار
 وصف ترکیب دارد اید ندرت مشعله طوحي دیمکدی یدکی فعل مضارع مغرم
 مذکر غایب در ضرب بابک ناقص یا بیسندن ناسه یول کور ستر یعنی مطلوبه اصل
 اولیحق طریق کور ستر لایه یدکی فعل نفی مستقبل مغرم مذکر غایب در افتعال
 بابک ناقص یا بیسندن متهدی اولماز یعنی هدایت بولماز **لوح** برهیزا بیسی
 عالم یعنی برهیزا اهل علم مشعله دار برکورد یعنی اکا بکزدن بر اول مشعله ایله خلقه
 یول کور ستر اما کندی کور مزج حاصلی عالم غیر عالمین برکمیسه علم کسب ایدوب عمل ایسه
 متهدی اولور واعظ غیر متعظ دنده بویه ناصح غیر مستصح دنده بیت بی فائده
 هرکه عمر در باخت چیزی نخرید و زربینه اخت عمر باخت مقدم مغولید **لوح**
 هرکیمه که فائده سزیه عمرین او نیاتدی یعنی عبتیره صرف ایدوب ضایع ایلدی شول
 کمیسه یه بکزد کر هیچ برنسنه المدی و آنچه التوخی یا بانه ایدی یعنی نسنه صائق المدی
 و آنچه طاغندی و قتل ایلدی **حکمت** ملک از خرد مندان جمال بکرد و دین از
 برهیزکاران کمال یا بد پادشاه بنیصیت خود مندان محتاج ترند که خرد مندان بقرب
 پادشاهان ملکدن مراد مملکت در دین دن مراد دین اسلام در کما یا بد فعل مضارع
 مغرم غایب در یابیدندن یافتن دن دین خطا ایلمش یا نموده واقع اول مستونده
 کمال یا بد روشمش اگرچه که قیاس مقدر کرد اولوق ایدی بس یایدی بازانه اغتر
 بی تقریب در محتاج ترند ترادات تفضل و کرم تفضیلیه معناسه در **لوح**
 مملکت عقلن جمال طواری یعنی شول مملکت که انده عقل اوله کوزل اولور زیرا
 عقل زینت عالم در دین اسلام دخی برهیزکار لردن کمال بولور یعنی دین اسلام
 اهل زهد و تقوا دن کمال بولور زیرا هر ایشلری شرعی اولور پادشاهلر عقلانک
 نصیحتنه محتاجلر کدر لو عقل پادشاهلر تقریبه ایسه یعنی عقل اولورده

تقریباً دکاردرکه سلاطین الملک نصیحتنه محتاج لرد و قطعه پنهم اگر بشود
 ای پادشاه در همه دفریه ازین پند نیست پنهم بعض نسخه ده پندی واقعه
 یای وحدتله اما پند میسر و یاسین یا نمزده موجود اولان متوفه موجود اولان
 متوفه یوقدر پس بمیلی نسخه اختیار اید نه اعتراض تتبع دن کل و دفر دن مراد
 کتابده مخصوص ای پادشاه اگر بنم پند می ایشید هر یک جمیع کتابلرده بنم
 ای پند یوقدر اول پند بیت تانیده جن بخرم منده مغرما عمل کر چه عمل کار خور
 منده نیست بخرم منده با حرف صله مغرما فعل نه می فرزد مخاطبه فرمایید ند فرمودند
 دین خطا ایش مخصوص ای پادشاه عاقلان غریبه عمل بیورمه اگر چه عمل عاقل
 ایشی کل یعنی سن عمل کی عاقلان غریبه ویرمه اگر چه که عاقل اولان عمل ایلمز
حکمت سه چیز پادشاه مال بی تجارت و علم بی بحث و ملک بی سیاست
 رحم آوردن بربدان ستمست بونیکان و عفو کردن از ظالمان جورست بر درویشا
مخصوص اوج نشنه ثابت و پادشاه قلمز برسی تجارتش مال یعنی مال که انزکله
 تجارت اولمیه یاب یاب خرچنور کیدر و مندا گره سیز علم ده فراموش کیدر و سیاست
 سز مملکت و سلطنت دخی پادشاه قلماز زیرا بوسیله طلبه طغیا اید و مملکت
 الدن کیدر نته که سببی کنده بیان ایدوب بیورر برافزوده رحم کتور ملک یعنی
 ترحم ایلمک ایولره ظلمده و ظالم لردن ظلمی عفو ایلمک درویشلره یعنی فقرایه
 جور و جفا ایدر پس ظلمله سلطنت قایم اولماز زیرا برامز لره یولره و ظالم لردن
 جور و جفا ایدر پس بددعایه سبب اولور که سلطنت انکله ثابت و پادشاه
 اولماز بیت خبیت را چو تعهد کنی و بنوازی بدولت تو کنه میکند باینای
 خبیت مردار دیمکده را اادات مفصول تعهد تفعل باینده مصدر در تحفظ
 و رعایت معانسه دبنوازی بای تا کیده له فعل مضارع مغر مخاطب او خشا یا ساین
 دیمکده بدولت با حرف ظرف و با حرف مصاحبت تویه اضافت لایمه در کنه
 میکند مفصول محیی و باینای غیر محیی با حرف مصاحبت اینا زاور تعه

کودکان

دبر لوشریک معناسنه درو یا حرف مصدر محصول خبثی چونکه رعایت و رعایت
ایلیوب اوخشا یا سین سنک دولتکده وایدولتکله اورتقلغه کناه ایلر یعنی سن
اکار عایت ایلر وکل سبیله ظلمه رضا ویرمکدر پس ظلمه انکله شریک اولور سین
بردوستی پادشاهان اعتماد نتوان کرم براواز خوش کودکان غره تباید بود که ان
خیالی مبتدل شود واین بخوانی متغیر کرد بر حرف استعلا دوستی یا حرف مصدر
اضافه ایچون مکسور و قنور و اضافت لامیه در نتوان کودک بردوستی منفعل
واعتماد صرخی اواز خوش کودکان بیانیه و لامیه در کردل ایکی کاف عریض و اولکسیه
مضمون و دال مفتوح او قنور او غلج حق دیمکده الف و فون ادات جمعیدر غره غینک
کسرله در لغت اما بحم فتح غینله او قنور بنا بدک غره مفعول صرخی و براواز غیر
صرخی کود و بود مصدر معناسنه در که حرف تعلیل ان اسم اشارتده دوستیه یا
حرف مصاحبت خیال بونده ظن و وهم معناسنه در این اسم اشارتده اوازه یا
حرف سبب خواب بونده دوش دیمکدر مراد احتلام در محصول پادشاهلک
دوستلغنه اعتماد ایلک اولماز و او غلج قلک کوزل اوازه مغرور اولماق کر
زیر پادشاهلک دوستغلی بر خیال ایله مبتدل اولور یعنی بر سوزی ظن ایله دوستلغ
بوزار و اطفالک اوازی احتلام سبیله متغیر اولوبیت معشوق هزار دوست
دل ندهی وری دهی دل مجدایی بزهی معشوق هزار دوست بیانیه هزار
دوست و صفت کسیدر بیلک دوستلی یعنی بیلک عاشقلی و ادات مفعول
ندهی نونک فحی و دالک فحی و هانک کسرله فعل نفی مستقبل مزید مخاطب ویر
سین دیمکدر معشوق مفعول اولی و دل ثانی بی وروا کردن مخفندر نسته
که سابقا کراتله ذکر اولندکی میدهی فعل مضارع مزید مخاطب فعل شرط در مجرای
با حرف صله و یا حرف مصدر بزهی با حرف استقبال ندهی نونک فحی و کسرله
و هانک کسرله فعل مضارع مزید مخاطب قریب سین دیمکدر جواب شرط د
ان دل مفعول صرخی و مجدایی غیر صرخی محصول بیلک دوستلی معشوقه

کوکل ویرمه سین یعنی اکا عاشق اولیه سین واکا کوکل ویروب عاشق اول
 اول کوکلی فراقه قورسون یعنی وصلت مبتدا ویروب فراق چکن سین جدا بیده یای
 اول اشباعه در بین فاسد سولیش که یای اصلیه در بهی نلک نونخی کسره
 تخصیص ایلین بی وجه ایلش ایکی مضارع آخرنده یال کسره نلک اشباعه نلک
 دین خطا ایلش **س** هرن سرجی که داری بادوست در میان منه چه
 دانی که وقتی دوشمن کرد دهر کز ندی که توانی بدوشمن مرسان باشد که وقتی
 کرد داری که خواهی زهان ماند با کسی در میان منه اگر چه معتمد بود که هیچکس
 بر سرتواز تو مشفق تر نباشد سرجی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت یا حرف
 مصاحبت دوستله دیمکدر در میان در حرف صله منه قومه دوستله اورتایه
 قومه یعنی دوسته افشا ایلده وقتی یا حرف وحدت کز ندکاف بحمل ضعیف و زائد
 فحی و نونک سکونیه ضرر معناسنه در و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت یای
 فعل مضارع مزد مخاطبه تواند نندت قادر سین دیمکدر بدوشمن یا حرف صله
 فعل نهی مزد مخاطبه ایرشدرمه دیمکدر الف و نون ادات تقدیه در باشد که اوله
 که یعنی جایزد که دیمکدر وقتی یا حرف وحدت رازی یا حرف وحدت که حرف
 رابط صفت خواهی فعل مضارع مزد مخاطب دیارسلک دیمکدر زها کزلی ماند
 فعل مضارع مزد غایبه قاله دیمکدر معتمد اسم مفعول افتعال بایندت اینا
 ند وکت کیمسه که حرف تعلیل مشفق افعال بایندت اسم فاعله محبتلی شفق
 معناسنه و ترادات تفضیل **س** هراول بر سرت که وارد یعنی هر بر سرت
 که وادانی دوستله اورتایه قومه یعنی انکله اول سرجی سولیش اکا افشا
 ایلده نه بیلور سین که بروقت دوشمنک اوله یعنی ارا کزده عداوت دوشنه
 و ضلعه رازی فاش ایلده و هر ضرر که قادر سین دوشمنکه ایرشدرمه جایز
 که بر زمان دوستک اوله صکره اوتا نغ لازم کلور بر راز که کینزلی قالدوغین
 دیارسلک کیمسه ایلده ارایه قومه انی یعنی ایکی کونا راسنه کوروب انی

صله

۵۷۹

شویسمان حاصلی این کیمسه به دیمه اگر چه ایناند و غل کیمسه ایشه ده زیر هیچ
 کیمسه سنک سرکه سندن مجتلی رت رسندن مشفق اولماز یعنی سن حفظ اید
 مینجه کندي رازکی غیر لر هیچ حفظ ایلن زیر کیمسه کیمسه نلک سرتنه حزینه
 دارا اولماز قطعه خاموشی به که ضمیر دل خوش با کسی گفتن و گفتن که مگوی
 خاموشی و خوش و خمشی بای مصدر ته ایله اېسم اولوق ضمیر بونده سردرد له
 و خوشیه اضا فتلری لامیه لر در یا حرف صله کسی یا حرف وحدت گفتن مصدر
 در سولیمک معناسنه ایکی یرده بیلکه که حرف بیان مگوی فعل نهی موزم مخاطب
 سولیمه دیمکدر **محصول** اېسم اولوق دیمکدر کندي کوکک سرتی بر کیمسه به
 دیمکدن و دیمک که کیمسه به سولیمه یعنی بر کیمسه به رازکی دیمکدن و قنبیه ایلمک
 که بورازی کیمسه افشا ایلمه دیو اېسم اولوب رازکی کیمسه به دیمک یاکدر ای
 سلیم اب ز سر چشمه بیند که چو پرشدن توان بستن جوی سلیم بونده ساره دل
 معناسنه در یعنی بون اب بیندک مفعول صریحی ز سر چشمه غیر صریحی سر چشمه
 رانل سکونیه بکار باشی دیمکدر بیند فعل امر موزم مخاطب بغل دیمکدر که
 حرف تعلیل پرشد چوق اولدی دیمکدر یعنی چونکه ارمق اولدی نتوان
 بستن بغلق اولماز جوی ارمق بستنک مفعولی اضا فته ده او قوف جابن
 پس مصدر مفعولنه مضاف اولور بو تقدیر چه شدت فاعلی به راجع ضمیر اولور
 پس جویده شد ایله بستن تنازع ایلر دین معنای بیتنه و اصل اولما مش
محصول ای ساره دل ابی بکار باشند سد ایله زیر چونکه چوق اولوب ارمق
 اولدی ارمقی بغلق اولماز قصه دن حصه بودر که سن سرت ابی سر چشمه
 دلکه بندایدوب ایکی طوطا غلکدن طشره انی چیقارمه و الا تمام عالمه
 منتشر اولور سخنی در زهان نباید گفت که بهر انجن نشاید گفت سخنی
 یا حرف وحدت در حرف ظرف زهان کزلی گفت گفتن معناسنه در ایکی
 یرده بیلکه که حرف رابط صفت انجن در نلک دیمکدر جمع معناسنه در **محصول**

بر سوزی کیزلیده دیمک گز اول سوزی هر مجلسه سولیک لایق دکل یعنی کلیم
 هر مجلسه انی اشکاره سولیکه لایق و جایز اولیه اول کلای خفته یعنی مخفی
 سولیک گزمن **پند** دشمنی ضعیف که در طاعت آید و دوستی نماید مقصود
 جز آن نیست که دشمنی قوی گردد و گفته اند بر دوستی و دوستان اعتماد نیست تا
 بملق دشمنان چه رسد هر که دشمن کوچک را حقیر شمارد بدان ماند که آتش اند
 را تحمل ندارد دشمنی با حرف و حدیث ضعیف صفت دشمن در بعضی نسخه ده شتم
 ضعیف و اقله اضافله که حرف بیان و یا رابط صفت در طاعت در حرف صله
 آید که دیکر دوستی با حرف و حدیث نماید کوه ستره دیکر نماید ندن بوقره
 ماقبله عطف تفسیر حکمته اعتبار آید ملا حظله سی بوق ایش مقصود
 لایه و یا دشمنه را جعد دشمنی با حرف مصدر گردد کاف عجل فحبله فعل
 مضارع مزود غایب کرم بدند بونده اوله دیکر و عقلا دیشلرد بر حرف صله دو
 درستان یا حرف مصدر و اضافت لامیه در تا آدات تعجب عجا معانیه و بعضی
 دید بیکر که حرف تنبیه در آگاه اول غافل اوله معانیه با حرف صله تملق تفعل بآ
 مصدر در التعلق معانیه چه رسد تقدیر یا چه اعتماد رسد در یعنی دشمنی
 تملقنه نه اعتماد ایریشور استغرام انکار یا در یعنی اعتماد ایریشور حاصلی اعتماد بوقدر
 دیکر معانی دشمنی تملقنه نه ایریشور یعنی اعتبار بوقدر دین حواد
 آید ه مش هر که یعنی هر کس که دشمن کوچک بیایه و آدات مفعول شمار د مفعول
 اولی و حقیر ثانیسی شمار فعل مضارع مزود غایب در شمار دیدند بونده صیاد بیکر
 بدان با حرف صله و آن اسم سارنده بر مقدمه حال و قصه و قضیه و غیر یلی
 ماند فعل مضارع مزود غایب مایند ندن بکنمک معانیه زیر امانستن مایند
 و اماندن و آرا و لکیر ی بکنمک معانیه در و ثانی ی قالمق و قومق
 معانیه در فا حفظ پس بونده ماستن دن مشتق درینر غلط سولیک
 که حرف بیان آتش اندک بیایه و آدات مفعول گذاردک مفعول اولی و محمل

ثانیسی گذارد کاف بحال ضمیمه ترک ایلیه دیماکه یعنی احوال ایده کسب بر ضعیف
 دشمن که طاعت کله یعنی سکا مطیع اوله و دوستلق کوسره انک مقصود ی اندیش
 غیر یانسنه دکله الا دشمنلق قویا و مستحکم و استوار اوله حاصله دوشمنکی زیاده
 ایلمک ایچون در سکا مطیع اولوب محبت کوسرم و کی تا کیم فرصت وقتنده ایشین
 ایشلیده و عقلا دیشلدرد که دوستلرد کی تا کیم فرصت ~~و بعد دوستلغنه اعتماد بوند~~
 یا دشمنلرک یا ملتقلنسنه نه اعتماد ابریشور یعنی اعتماد بی قدر هر کیم کوجک دشمنی
 ضعیف و حقیر عدا یلیه اکا بکنر که از اجاق ایشی محمل ترک ایده یعنی ضرر ندن قورقوب
سویندرمیه زیرا بر قلعیم بر عظیم شهری بقار قطعه امروز یکش که میتوان کشت
 کاتش چو بلند شد جهان سوخت یکش فعل امر مفرد مخاطبه است سویندر
 معناسنه مستعمله و زی روح اولنده قتل معناسنه بس یکشک منفعی آتش
 اعتبار اولنورسه سویندرم دیماکه و دشمن اعتبار اولنورسه قتل ابله دیماکه
 که حرف بیان میتوان کشت کشتن تقدیر نده یعنی سویندرمک و یا قتل ایلمک
 ممکنه دیماکه مصراع ثانی ایکی وجهله بیله علت اولغنه قابله زیرا آتش
 دیماکه زیرا بلند باده فح و ضم جایز در پس فحّه انکار ایدنلو متبعی بوق
 ایش جهان سوختک مقدم مفعولید کسب بکون سویندرم و یا اولدر که
 سویندرمکه و اولدر که ممکنه زیرا چون آتش حقیقی و یا آتش دشمنی بلند
 اولدی یعنی چو غلدی و بودی جهانی یقادی و فایه و بودی حاصله فرصت
 ال ویرمش ایکن مضرت و صارت ضررینی دفع ایلمک کورت زیرا بسوب اید تقدیر
 صکره عالی فنا به ویر بعضی شراع مصراع ثانییه شدیرینه شود اولسه بیت
 موزون و مستقیم اولوردی دیش پس بوندن معلوم در که موزونی و یا
 موزونی تشخیص ایلمز ایش یا کلهستانه شرح یازموق نه زحمت ایدی سوخت
 فعل ماضی مفرد غایب لازمه متعدی بیننده مشترک مستعمله بونده متعدیه
 پس چو لفظنی ادات شرط اکلیوب ماضی به مستقبل معناسنی ویرنار معناسنی

شرعی اکمل را میشت مکمل از که زه کند کمان را دو شمن چو بتایر می توان دوخت
کمان کندک مفعول اولی و زه تا نیسی و دشمن فاعلی و جمله مفعول بگذارد که
فعل نهی میزد مخاطب مرز یا یای کرشی زه کند کمان را یا یه کوش چوره یعنی یاین
قوره تقدیر یا بتیر شد و ضمیر دشمنه و اجعد و دوخت دشمن مقدم مفعولیه
حاصلی متنازع فیه در و بتایر مفعول صریح و بوا عرابه منکی اولوب و دشمنک
ما بعد یا صفت در یاین معنی جانبیه اشنا فی یوغیش دوخت فعل ماضی میزد
غایب و دوختن دن که مشترک در زیل و کسبیه بر نشه میخلق بیننده بودند که
مراد میخلفه که تور کیده بومعنایه مستعمله را و قبله میخلفی و بر لر مخصوص قومه
که دشمن یاینه کوش بچوره یعنی یاین قور و بچنکه منتهی اوله چونکه اینی اوقبله
میخلق یعنی اوقه و یکوب هلال ایلمک ممکنه حاصله دشمنه فرصت و امان و
ویرمک کوی کردیم که دیند سخن در میاد دشمن چنان کوی که اگر دوست شود
شرم زده بنایشی شرم زده و صف ترکیبی اقسامند ندر شرم زده بنایشی شرم
زده اولیه سین یعنی او تا میه سین مخصوص ایکی دشمنک ارا سنده سنوکی
شویه سوله که اگر بری بریله دوست اولور لارسه او تا منش اولیه سین یعنی فخل
و شرمنده اولیا سین مشوکی میان دو کس جنگ چون انشت سخن چین
بدخت هیزم میاد و کس لامیه و ظرف مکان و جنگ مبتدا و ما بعد یا خبری
آتش و کش عبارت یانه سین و تا یی املا الیمین بهمزه مجتلبه اشبات اید نل
املا احوالند اکاه دکالو امیش چون ادات تشبیه سخن چین و صف ترکیبیه
چینه نند بحسب لغه سوزد یوشوریجی دیم که اما غماز معناسنه مستعمله
بدخته اضافت بیاینه در هیزم کش و صف ترکیبیه کشیده نند او د و ن
چکی معنی طاشچی دیم که سخن چین مبتدا و هیزم کش خبری مخصوص ایکی
کشینک ارا سنده جنگ آتش کی در اما بدخت غماز اول انشک او د و ن
طاشچید حاصله جنگ آتشی او قلیجید کنند این وان خوش د کرایه دل

376

وحي اندر بيان کور بخت و بخت اين وان کند فاعله و دل مفعول اولي خوش
 ثابتي ذکر باره ظرف زمان وحي مبتدا سخن چنه راجعه اندر بيان ظرف مکان
 کور بخت وصف ترکیب در بد بخت و مکدر الحال می کند شور بخت در بر مبتدا
 در بخت شرمندة معنای در محض اول ایکی دشمن بری بریله کولارین خوش
 ایدر یعنی مصالحه ایدوب باریشور لرا متا سخن چین اور تاده جنیت و طالع می کند
 حال و شرمندة در همان غماز لخی کند و یه قالور انجق میان دوتن آتش افروختن
 نه عقلست خود در میان سوختن میان دوتن لامیه و افروختن ظرف مکان
 و آتش مفعول افروختن یا الکندر مق معنای در خود سوختن مقدم مفعول
 در متعدي اولجته اما لانم اولمقد قابل در تأمل تدبر و در میا ظرف مکانی محض
 ایکی تنک یعنی ایکی کیمسه نک ارانده آتش عداوت یا الکندر مق مقتضای عقلدن
 دکلر کند و یی اراده یا مق بوبیت کانه که ماقبله نسبت مقام تعلیل در یی
 ایکی کیمسنک ارانده غماز لقی ایلمک کند و یی شرفساد آتشنه یا قوب یا قوب
 یا ندر مقدم مذکور یا تلک اولنه قطعه یرینه بیت یازان غلط یازمش قطعه
 در سخن باد و ستان آهسته باش تاند ارد دشمن خوشخواره کوش در حرف ظرف
 با حرف مصاحبت دوستار له دیما که آهسته یاب یاب یعنی قتی قتی سولیمه
 کیمسه ایشده ایشتمسق تا حرف تعلیل ندارد فعل فی مستقبل مفرد غایب دشمن
 خوشخواره بیانیه و فاعل ندارد خوشخواره وصف ترکیب در قان ایچچی معنای سولیمه
 رسمی حرف تخصیص کوش کاف عجمک ضمیمه قولاف دیما که قولق طوتنمک
 دیکلیمک مراد در تور کیده دیکه دیجیل بوده قولق طوت دیلور محض
 سوزده یعنی سوز سولیمه که دوستار له آهسته اول یعنی پلت پلت سولیمه تا کیم قان
 ایچچی دشمن قولان طوتوب دیکلیمسق زیرا که سرکه مطلع اولوب خلقه فا
 ایدر پیش دیوار انچه کوی هوش دار تابناشد در پس دیوار کوش پیش
 دیوار لامیه هوش عقل و اوص معنای در داد مقدم مفعول ایدر و دار فعل

امر مفرد مخاطب دارد بدین اوصاف طوب یعنی عقلت حاصله اکاه اول غافل اوله
دیگه در تاحرف تنبیه تا کیم دیگه پس دیوار لامیه در گوش فاعل باشد در
طوب دیوار او کند اول فتنه که سولیش یار سین عقلت او یار یعنی عاقلانه
دیرین تا کیم دیوار دنده قولق اولیه یعنی سوزک دیگه اولیه زیر رازک فاش
ایدر بعض نشیخه ده هوش داریرینه گوش دار واقع **پند** هر که بادشمن
دوستان خود صلح کند سر از اردوستان دارد با حرف مصاحبت دوشمنان
خود لامیه لدر صلح کند مکمل مفعول صریح و بادشمنان غیر صریح که بونده اسم
من شرطیه معنای کنه فضل شرط و مصراع ثانی جوابی سر از اردوستان لامیه
و دارک مقدم مفعولید سر بونده سودا معنای در و از اسم مصدر در اینجا
معنای دوستانه اضافی مصدر مکمل مفعولیه اضافی در **طوب** هر کیم
که کنه دوستانه دوستانه صلح ایلیه یعنی انزله دوستی ایلیه دوستانه
انجمن سودا ساین طو تار یعنی دوستانه بی حضور ایلمک و ایدر بیت
بشوی ای خرد مندان دوست دست که بادشمنانست بود هشت با حرف
تا کید شوی شیک ضمیمه فعل امر مفرد مخاطب شوییدن شستن دن
دین سهرالیش دست بشوی مکمل مفعول صریح و از آن دوست غیر صریح که حرف
رابط صفت با حرف مصاحبت دشمنان تأخیر خطاب در و هم نشست مجالس
و محالط دیگه در **طوب** ای خرد مندان اول دوستی کن الی یو یعنی اول
دوستی ترک ایله که دشمنان که مصاحبت و مجالس اوله **چون** در امضای
کل متره و باشی ان طرف احتیاط کن کربی از ارتو براید امضا افعال بایندن مصدر
بجور مک معنای کاره اضافی مفعولیه در و یا حرف وحدت متره و تفعل
بایندن اسم فاعل باشی فعل مضارع مفرد مخاطب باشندن متره اوله سین یعنی
ایده یعنی انتم یا بشی دیوان طرف کن مکمل اولی و احتیاط تا نیمی که حرف بیان
بی حرف سلب آزاد اسم مصدر در و تراوات تفضیل براید حاصل اوله دیگه

مخصوص چونکه برایشی کچوریکه یعنی ایشلماکه متره داوله سین حاصلی ایشلمک
 ایشلماکه بیننده دغده خل اوله اول جانی اختیار ایلله که انجمن کسرت و
 وانجمن کسرت حاصل اوله یعنی نه سن اینجه سین ونه کیمسه اینجه حاصل
 رحمت اولیان جانی اختیار ایللمک کرت بیت با مردم سرهل کویا دشوار کوی
 با آنکه در صلح زند جنگ مجوی با حرف صله و با حرف مصاحب مردم سهل کوی
 در مردم برینه مرد یازنار صحیح نشخه لوه مخالف یازمشدر و مردک دالی سکونیه
 در دید کلری الحش خطا یاد ندر و کویا مردم رکفتن مصدر ندرن دید کلری یسنا
 ایکی خطا و ارا و لکی بود که کوی بونده فعل کلد اسم در سه لاله ترکیب اولش
 وصف ترکیبیدر و کوی فعل واقع اوله و عی برده کفتن دن مشتق اولماز که
 کوبید ندرن مشتق علی کل حال بوشا هر برینیک معناسنه و اصل اولماشدر
 پس سهل کوی وصف ترکیبیدر ملائم و رفعله سویلجی میا کلد دشوار چنک
 دیما کلد مشکل معناسنه سه لاله مقابله قولای و اسان معناسنه در مکوی
 فعل نهی مزد مخاطب با حرف مصاحب آن اسم اشارتدر و کلد اسم در کیمسه معناسنه
 در صلح لایته و زندک مقدم مفعول چنک مجوی بل مقدم مفعول مجوی
 فعل نهی مزد مخاطب جوبید ندرن ~~مخصوص~~ سه لکوی مردمه یعنی رفعت
 و ملائمته سویلجی کیمسه یه چنک یعنی کوچ و یا وز سویلجه اول کیمسه ایلله که صلح قیوسی
 اور یعنی قنار چنک ایللمک دیلمه یعنی صلحه مایل و اغب اولان کیمسه ایلله صوا
 مایل و راغب اوله بل که صلح اوزره اول آنکله ~~بیت~~ ناکار بزری ایلله
 جان در خطر افکندن نشاید تا بونده حرف قوت در کار مبتدای اید خبری
 حاصل اولور دیما کلد بز خبره متعلقدر در حرف صله خطر خانک و طانک فتحه لریله
 حرف معناسنه در افکندنک مفعول غیر صریح و جان صریح ~~مخصوص~~ مادام
 که ایشا قجه و التونله حاصل اولور کشتی جانی خوف و خطر بر وفق لایق دکلدر
 یعنی ضرب دفع ایللمک ایچون مالی صرف ایللمک لازمدر زیر مشهور سوزدر

مال بلايه قلفانده بيت چورست از همه جيلاني در گيست حلاست بر لبش
 دست دست مبتدا جيلاني يا حرف وحدت در حرف تاكيد گيست كان عجل
 ضحی و كسری و سين اولی فحی و كسری له لغتد بونده سينه فتح لازمه در قافیه ضحی
 اما كافه ایکی حرکت بيله جایز در فعل ماضی مزد غایب بني للمفعول معنای
 خبر مبتدا در كسلك و اولی دیماكد حلاست مقدم خبر و بردن مؤخر
 مبتدا و دست مفعول صریح و بشمشیر بای اصلیه ایله غیر صریح و
 چونكه ال جمع جيله لودن اولدی و كسلك بای معنی هیچ وجهله جيله به مجال فالج
قلیج ال صوفی حلاله زبرا خرا الخیل السیف در پند بر عجز دشمن رحمت
 مكن كه اکی قادر شود نكند و دشمنك عجز نه و زبون لغنه و رحمت ایله
 یعنی زبوند دیو اسر كه زبرا قادر و لور سه اولی سنی اسر كمن بونثری نظم ظن ایدو
 اولنده بيت یازن نثردن نظمی فرف ایدرد كل ایش بيت دشمن چو بینی نا تران
لاف از بروت خود مرد لك مغزیت در هر استخفان مردیست در هر پرهی دشمن
 بینك مفعول اولی و ناتوان ثانیه بروی بانك و رانك ضمه لریله بیفكر كه عرب
 شارب و سبكت دیلر مغزینی و ایلک معنای در و یا حرف وحدت مردیست
 كنه یا حرف وحدت پیره كویلك مطاع ثانی اوله نسبت حكم تعلیلده واقع
چونكه دشمنكی ناتوان و ضعیف كوره سین كندی بیفكرن لاف
 اوروب اورمه یعنی قوت و قدر تكه مغرور اولوب بیفكری بوروب لاف اوردو
 او كونه زبرا هر كده ایلک و اروه كو ملكده اوار یعنی عالم خالی دكله هیچ سزما
 دوكل دن كاه اولور كه ارلكلر و بهادرلكلر كلور كه آدم خیران قالورننه كه
 توركیده سزما دوكل طاش باش یاررد یلر مرز نهیدد زدن دین ایش
 ایشش قطعه هر كه بدی را بكشد خلق را از بلاي او برهاند و او را از غذا
خداي بدی یا حرف وحدت و را ادا مفعول بكشدك مقدم مفعول لخلق
را ادا مفعول برهاندك مفعول صریح و از بلاي اولامیه ایله غیر صریح برهاند

نچون

یای اصلیه ایله استقبالیه فعل مضارع مغر غایب قود ترور دیمکده بالف و نفا ادا
تقدیه در اصل رهید ندن صکره رهانیدن اورا معطوف در خلق رایه محرک
هر کیمسه که بریرا مازی قتل ایدسه خلق انک بلا سندن خلاص ایدد و انج
عذاب خدادن زیرایشاد قچه کناه کسب ایدد که عذاب به باعث اولور قطعه
پسندند بیت بخشایش و لیکن منه بریش خلق آرزو هم پسندند بیت
یای عجله فحیله اصل پسندیده است درهای رسمیه و هنره مجتلبه ایله پس
ضرورت وزن ایچون اکیسی بیه کتابتدن و تلفظدن ن ترله اولندد ایما
ایکسین بیه کتابتده اثبات ایدوب وصل هنره ایله دینلر غلط ایلمشد
بخشایش اسم مصدر و اسرکیش معنایه یعنی رحمت لیکن ادات استدرالک
منه فعل نهی مغر مخاطبدر نهید ندن تومه دیمکده نهادندن دین سروه
ایلش ریش بونده یاره در خلق آزره اضافتی بیانه در خلق آزر وصف و
ترکبیدر آرزیدن خلق اینجدری دیمکده آزدندن اخذایلین خطاه
ایلش مرهم یاره یه قود قلری نسنه در معربدر منزله مفعول صرخی و بر
غیر صرخی محرک رحمت مقبولدر و لیکن خلق اینجه بخینک یاره سنه
مهداورمه یعنی ظالمی اسرکیوب در دینه در مان ایلمه حاصلی ظالمه رحم ایلمه
ندانست آنکه رحمت کور بر مار که آن ظلمست بر فرزند ادم ندانست فعل
فی ماضی مغر غایب بیلمدی دیمکده و جایزدر که استغرای متضمن اوله یعنی
بیلمدی دیمکده اوله و آن اسم اشارتدر رحمت کورک مفعول صرخی و بر غیر
صرخی که حرف بیان اسم اشارتدر رحمت متعلق و مبتدادر و ظلمست خبری بر
حرف استعلا ظلمه متعلق فرزند ادم لامیه محرک بیلمدی و یا بیلمدی اول
کیمسه که بیلانیه رحمت ایدن اینی قتل ایلمدی که اول رحمت ادم اوغلرینه ظالمه
زیرافرت بولد قلادی صور رحم ایلمز ایلدی اکا رحم ظلم صرجه تحذیر
نصیحت از دشمن پذیرفتن خطاست و لیکن شنیدن وواست تا بخلاف آن

کارکنی وان عین صوابست پذیرفتن بای عجله فحی و ذال مجه تل کسری و انک
 ضمیمه قبول ایلمک معنای در بونده مبتدا در نصیحت مفعول صریحی و از دشمن
 غیر صریحی و خطاست خبری لیکن ادات استدلال شنیدن مبتدا در رو
 خبری جایز دیکه تا حرف تعلیل بخلاف ان کیشتک مفعول صریحی و کار صریحی
 وان اسم اشارت در خلافت و مبتدا عین صوابست بیانه و خبر مبتدا مخصوص
 دشمنان نصیحت قبول ایلمک خطا در اما ایشتمک جایز در تأکیم اول نصیحتک خلا
 ایش ایشلیه سین و اول خلاف خود عین صوابست مشنوی حذر کن ز آنچه
 دشمن گوید ان کن که بر زانوئی دست تغابن که حرف تعلیل بر حرف استقلال
 زانوئی ضمیمه دیز معنای در که عریجه و کبه دیر لر زنی فعل مضارع مفرد مخا
 اور رسین دیکه زیند ندن دست تغابن لایته در حجاز از بنشک مفعول صریحی
 و بر زانو غیر صریحی تغابن تغافل با بندن مصدر امر متع معنای بونده مشاک
 مراد دکلر مخصوص حذر ایله اول نسته دن که دشمنک سکا انی ایله دبه
 یعنی دشمنک سکا بیورد و عی نسته دن حذر ایله صفین انی ایشلمه زیر
 تغابن و نداشت الینی دیز که اور رسین یعنی انک سوزیله برایش ایشلایسک
 الدانوب پیشمانلق اولور رسین نیچون دشمن سوزیله عامل اولم دیو کوت
 راهی نماید راست چون تیر از و بر کرد و راه دست چب کیر کوت تا ضمیر خطاب
 راهی یا حرف وحدت نماید فعل مضارع مفرد غایب ضمیر تا مفعول اولی و راه شا
 و راست صفت راه در چون ادات تشبیه در اصلی از و اصلی از و در ضمیر
 او راهه را جعفر بعضی نسخه ده او برینه ان واقعده اسم اشارت در راهه بر
 حرف تأکید کت دکاف عجلک فحیله فعل امر مفرد مخاطبه کردید ندن دون
 دیکه رجوع معنای راه دست چب لایته و بیانه در بونده چب ز کیر
 راست سببیه در زیر چب صوله و راست صفا ده بر لر راه کیوت مقدم مفعول
مخصوص اگر سکا و دشمنک اوق کبی بر طوغری بول کور سه البته اول یولدن

نیشی

380

دون و شول ال یونی طوت بوندن مراد بود که دید کینک خلا فی ایشله **بند**
 خشم پیش از وحشت آرد و لطف بی وقت هیت ببرد چندان درشتی کن که
 از تو سیر گردد نه و نه چندان نوحی که بر تو دلبری شوند خشم پیش بیانه و مبتدا
 اضافتی بتجویز ایلش لانت کلامدن بی ذوق ایشلار از حد پیشه متعلقه
 وحشت بونده نفرت معناسنه در و ارت مقدم مفعولید وارد خبر مبتدا در
 درشتی درشت ایری دیمکده غلظت و حشمت معناسنه با حرف مصدر غلظت
 و خشونت معناسنه در سیر بونک کبی بر لوله اوصافق و نفرت ایتله معناسنه در
 کونند کاف عجمک فتحیه فعل مضارع جمع غایبه اولال معناسنه در کیفیت افاده
 ایدرسدن اوصانه لردیمکده نوحی یومش و با حرف مصدر لربهادر معناسنه
 در غلبه دن کنایتدر **لحوص** حددن زیاده غضب و نفرت و وحشت
 کتور یعنی غضوب اولان کیمسه دن خلق نفرت ایدر لربکلب عقور کبی و وقتش
 لطف آدمک هیتی و صلابتینی ایلادر یعنی عزت و عظمتی ضایع ایدر ایدری
 نه اولقدر خشونت و غلظت ایلکه که سندن دویه لر یعنی اوصانوب نفرت ایدر
 ونه اولقدر ملائمت و رفق ایلکه که اوزر که بهادر اولوب غالب اولار حاصل
 نه یاوز اول اصلاسین ونه یواش اول باصلا سین **مشوخی** درشتی و زرف
 بهم در بهشت چو فاصد که جراح و مرهم نهست **دوشت** ایری دیمکده بوش
 مقابله و با حرف مصدر نرمیده ده با حرف مصدر بهم با حرف صله و هم
 ادات اجتماعدن هنیانه و هم حجه و هله کبی بونده بری بریله دیمکده
 بانک افاده ایلدو کی معنای تاکید ایدر به یلک دیمکده فاصد اسم فاعله
 فان الحی معناسنه مصدری فصد کلوفانک فنی و صادک سکونیه که حرف بیان
 جراح یاره اوران کیمسه بونده مراد طری یاره ملکده مرهم نه وصف ترکیبدر
 نهیدندن مرهم قویجی دیمکده **لحوص** خشونت و ملائمت بری بریله یعنی
 بیله اولن یکده تترده بیوردو عجبی کبی فان الحی کبی که هم طری یاره لرحم و هم اولکمال

ایچون که موهوم قور یاده یه صار ربهم در بهل تقدیری در بهم بهشت دین
تکیب فارسیله فارسینک استعلا مته واصل دکل امیش در شی نگیر دخر منده
پیش نه سستی که ناقص کند قدر خویش در شی بیکردن مقدم مفعول
و خرد منده فاعلی و پیش مفعول ثانیسی نه سستی که سستی نگیرد مفعول
یعنی مقدار نگیرد تقدیری سستی هم نگیرد که حرف تعلیل و یا حرف بیافند خویش
لایه و کند مفعول اولی ناقص ثانیسی محصور خرد منده یعنی عاقل
کیمه خشونت و غلظتی او کینه طوماز یعنی خشونت و غلظتله عامل اول از حاصل
درشت خویشی عادت و پیشه اید نمز ملائمت و تواضی داخی کار اید نمز که کنده
قدری ناقص ایله یعنی رفق زیاده و ملائمت آدی خلق یاننده بی قدر اید نه
مخویشتن افزونی دهد نه یکباره تن در منات دهد نه حرف نفی مناده فیه
مقید در نهد تقدیرنده مر رانک معناسنی تاکید ایدر خویشتن و اورسمیله
کنده دیمکار خویش کی فزونی یا حرف مصدر در نه کنه حرف دهد مقید
یکباره بر گردن و براو غوردن دیمکار تن بوند وجود معناسنه در حرف صلوات
لامک تشدید یله مصدر میله ذلت معناسنه دهد فعل مضارع مفرد غائب
ویردیمکار یکی فعلک بیله فاعل خرد منده در محصور عاقل اولان
کنده ارتعلق قوماز یعنی تعظیم و تکرار ایدوب کنده فی بویل طوماز حاصلی
بیو کلن بر گردن براو غوردن کنده وجود فی مذلت و بر من یعنی کنده و تخفیر
ایدوب وجود فی ذلت و هو انه در شرف حاصل نه مقدار ندن زیاده بیو کلن و نه کنده
ذلیل و حقیر طوب کو جکلن حاصل کنده فی ذلت و شروب یا مال ابتدر من شی
شیانی باید رکعت ای خرد منده مرا تعالیم ده پیرانه یل پنه شبانی شینک ضمیمه
جوان دیمکار و یا حرف وحدت یا پدر یعنی با پدرش ده دالک کسری و هالی اصله
ایله فعل امر مفرد مخاطب ایدر هد ندن ویردیمکار داد ندن دینار سهوا لیشلر
پیرانه های رسمی بونک کی بر لرمه تخصیص و لباقت معناسنی افاده ایدر

مجلس بر جوان با باسنه دیدی ای غم منده بکا پیر لایق و مناسب بنده
ویر یعنی بکا بر نصیحت ویر یکنه نیک مردی کن نه چندان که کرد چیره کولت
تیز دندان نیک مرد وصف ترکیبیه و یا حرف مصدر که حرف تعلیل کرد و فعل
مضارع مغز غایب اوله دیما کرد چیره جیم عجل کسر لایه غالب و بکین معانسه در
کولت تیز دندان وصف ترکیبیه کسکین دیشلی دیما کرد دل کولت اسمی و چیره
خبرید زیر امضا ضرورتی متضمنه مجلس با باسی جوانه دیدی نیک مرد
ایله یعنی رفیق و لین اوزره اول اما اول قدر دکل که کسکین دیشلی فور دسکا
ضرورتی اوله جوانه لایق و مناسب بنده بوقدر اولور انجق زیاده اوله مجلس
دوکس دشمن ملک دیننده پادشاه بی حلم و زاهد بی علم لف و شرم مرتب طریقه
مجلس ایدر ایکی کیمسه مملکت و دینک دشمنید بریسی پادشاه بی حلم
در غضبی سبیل خلق اندن نفرت ایدوب قیام و مملکت خالی قالور و بر سبیل
بی علم در که جهلی سبیل دینده ارا اولان امباری طریق مستقیم اضلال ایدوب
ضلاله دوشرب بیت بر هر ملک مبادان ملک فرمان ده که خدام بنود بنده فرمان
بردار بر حرف استعلا سر ملک لایمه مباد نه یله د عا در آن تقدیر ای آن کس در
ملک فرمان دهده بیانیه فرمان ده وصف ترکیبیه بوبرق ویرجی معانسه که حرف
رابط صفت بنده فرمان بیانیه فرمان بردار و صفت ترکیبیه ده برداریدند بوبرق
قالدرجی معنای لازمی بوبرق طوطجید مجلس مملکت اوزرینه اول کیمسه
بوبرق ویرجی پادشاه اولسن که خدانک بوبرق و غن طوطجی قوی اولیه یعنی اوزرینه
مطیع اولوب اکا امثال ایلیمه و جایز در که ان اسم اشارتیه ملک فرمان دهده
اوله پس مضارع مملکت اوزره اول فرمان ویرجی پادشاه ثابت و قلم اولسن یعنی
هالک و فانی اولسن حاصل پادشاه ظالمه بد عا در حکمت پادشاه باید که تا
بجای بر دشمنان خشم نراند که دوستان را اعتماد نماند که آتش خشم اول در
خداوند خشم افتد آنکه زبانه بخصم رسد یا نه نرسد باید فعل مضارع مغز غا

کون دیمکده که حرف بیان تا حرف انترها مجردی با حرف صله و یا حرف وحدت بر شمن
 بر بونده حرف استعلا و یا حرف صله خشم خائل فحی و کسر لیه لغتده زانده فعل فحی
 مستقبل مفرد غایب فاعلی تختنده پادشاهه راجع ضمیر در مفعول صرخی خشم و غیر صرخی
 بر دشمنان در جمله فعلیه خبر مبتدا در که پادشاهه را یندندن مشتقده را اندندن
 دیندر هوایلمشی که حرف بیان دوستانه را حرف بیان تخصیص آتش خشم بیانه
 بوکلام ماقبله نسبت حکم تعلیل و واقعده و در حرف صله خداوند خشم لایمیه
 صاب خشم دیمکده افتد هزه ناک فحی و ضمیمه فعل مضارع مفرد غایب در فاعلی
 تختنده آتش خشم راجع ضمیر در و شر دیمکده انکه اندن صکره دیمکده زبانه زانده
 فحی و ضمیمه ایله آتش یا لکی بخشم با حرف صله رسد فعل مضارع مفرد غایب فاعلی
 تختنده از زبانه یه راجع ضمیر در یا حرف رسد فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تختنده
 زبانه یه راجع ضمیر در و یا حرف عطف نرسد فعل فحی مستقبل مفرد غایب فاعلی سابق
 کبیده **محصول** پادشاهه کو که یکم دشمنانه بر صده و بر مرتبه ده غضب سوره
 که دوستلر اکا اعتمادی قائمیه زیر اجایل یزد در که دوستلر غضب بن خوف ایدوب
 کند و یه ضرر ایشده لویج نسنه ایلمز لوسه ده نفر تلوی مقرر در زیر اخشم انشی
 اول صاحبی یا قراندن صکره یا لکی خضمه ابریشیه و یا ابریشیه حاصله ضرری کند
 مقرر در پس خضمه ضرر ایلمیه و یا ایلمیه مشغولی نشاید بی آدم خال زاد
 که در سر گذر و تندجی و یاد نشاید فعل فحی مستقبل مفرد غایب عربیده لایمیه
 معناسه بی آدم لایمیه اصلنده بنین ایدی اضافله نون ساقط اولمشده خال
 زاده اضافتی بیانه در خال زاده وصف ترکیبیدر محسب لغت طبراقدن طوبی
 دیمکده لیکن مراد خاکدن مخلوق دیمکده که حرف بیان در حرف صله حرف ظرف
 طویان ابوطوماش در سر کنده مفعول صرخی و کبر معطوفانیه صرخی تند
 دیمکده یعنی کسکین و یا حرف مصدر یا و ذلق وحدت دیمکده اولور یاد بونده
 هوای معناسه در که حقتدن عبارتده **محصول** لایق دکله خاکدن مخلوق

391

اولان بنی ادم که باشد کبر و حدت و هوایی ایله یعنی بونلری باشد قوه حاصلی بونلرله
متصف اوله بویله اولوق لایق دکلر ترا باچنین کوجا و سرکشی نینه ارم
از خاک یا زانشی ترا سنی دیمکدر یا حرف مصاحبت چنین تشبیه معانیه مستغن
اسم اشارت در حایله ادا تشبیه ایله اسم اشارت در مرکبدر بونجلین دیمکدر کرم
اسجی دیمکدر بوند تیز معانیه در و یا حرف مصدر مراد حدت و تیز کدر سرکشی
وصف ترکیبدر بجه لغت باشرجیکی دیمکدر کشیدن مشتق اما معانیه معانی
مستعمله و یا حرف مصدر معانیه دیمکدر نینه ارم فعل نفی مستقبل متکلم و حد
مفعول صریحی تراد و غیر مجاری یا چینه از خاک در یا حرف عطفه عربیه ام و او
کبی انشیده یا خیر خطاب در مخصوص سنی حدت و سرکشکله ظن الیمن
که خاکدن سین یوقسه آتشه نسین یعنی یقینم و ظنم یوقدر که بنی ادم کبی خاکدن
خلق اولد یوقسه شیطانی آتشدن حایله بویکی معانیستند مزدوم
بعض متونده مصرع ثانی نینه ارم از خاکی از انشی واقعدر ایکی یا خا
مصرع سنی خاکدن مخلوق اولد و غلظ ظن الیمن بل که عزازیل ملعون کبی ناردن
مخلوق سین دعا کویله وقتنده اشیه و اوجه متون بودر ثامل تدبر قطعه در خال
بیلقان پرسیدیم بعابدی کفتم مرا بتر بیت از جهل یا ک کن در حرف ظرف خال
بیلقان لامیه بیلقان بانک فحی و بانک سکونی و لامک فحیله بدخشان لایته
بر ناحیه نل اسمیدر بعابدی با حرف صله و یا حرف وحدت کفتم تقدیری کفتمش
در مر و یا ک کن فعلک مفعول صریحیدر و بتر بیت و از جهل غیر صریحیدر مخصوص
بیلقان و لایته بر عابده ایو شیمدیر حضرت شیخ یعنی سیا خلف زماننده
اکا و اصل اولدم زیر حضرت شیخ دنیا کونمکدن مراد یا اهل الله و صف
پس هریده که بر عزیز ایشته انک جانبیه عزیز ایدر مش که بعض حکایه
لوندن معلومدر اول عابده دیم بنی ترسکله جهلن یا ک ایله حایله بنی ارم
ایله گفتار و جو خال تحمل کن ای فقیه یا هر چه خوانده همه در بر خال کن

گفتا عابد دیدی برو بای مکسور ایله ادا ت تاکید در بای ضعیله او قویان ر
روستایلیق ایله مش چو ادا ت تشبیه فقیریدن مراد عالمه یا هر چه یا صرف
عطف خوانده ماضیدن قسم در و یا ضمیر خطاب و همزه حرف توسل هر نه که او
فوش سک دیمکده در حرف تاکید زیر خال لامیه زیرالت معانسه زانل کس^{له}
عربجه تحت دیو لر محسوس عابد دیدی ای فقیه وار خال کبی هر جفا و جورده
تحمل ایله زیر اعلمک مقتضای تواضع و تحمله کبر و غرور دکلده پس اکی سکا کبر و
غرور علم تواضع و تحمله مانع اولور سه جمیع او قود و غکی یعنی تحصیل ایله و کلکی خال
الشنه ایله یعنی نسیا منسیا ترک ایله زیر در ویشلک و صوفیلک علم و معرفت چو^{له}
تحصیل اولماز بل که بوقلق و فایله کسب اولور انل ایچون مشایخ علما ارشادیده
زحمت چکرلر زیر عالم و همدن حالی کل پس عابدل مرادی بودر که علم و کمالله تحمل
و تواضع ال و پرور سه فیها و نعت والا بونلر اسباب پندارد که در ویشلکه نفع^{له}
بس بونلری فراموش اولمش منزله تنزیل ایدوب اسوده حال اولک که علم لدنی
میسر اوله یا علمله تحمل و تواضع ایله و یا علمی ترک ایله مانع راه اولمش مطایبه بد^ی
در دست دشمنی گرفتارست که هر کجا که رود از چنگ عقوبت او خلاص نیاید
بدخوی وصف ترکیبیدر بار اما زخویلو دیمکده در حرف صله در بامعناسته
دشمن لامیه و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت هر کجا که هر قنده که دیمکده که
حرف بیانه رود فعل مضارع مغرذ غایب کیبیدر دیمکده در چنگ عقوبت
بیانیه و اویده اضافتی لامیه در نیاید فعل نفی مستقبل مغرذ غایب محسوس
بدخوی بردشمن الینه گرفتار در که هر نه کیدر سه انل عقوبتی پنجه سندن
خلاص بولماز یعنی بدخویلق اکا بر بلا در که قنده کیدر سه المدن خلاص
خالی اولماز بیت اکی ز دست بلا برفلک رود بدخوی ز دست خوی
بدخویش در بلا باشد دست بلا لامیه در مجاز ابرفلک اوزره دیمکده دست
خوی بدخویش لامیه و بیانیه و لامیه در لف و نشر طریقه محسوس

اگر بدانند بدخوی فلک اوزره کیدرسه یعنی فلکه چیتا رسه کندونک بارامنا
 خوی الندر بلاده اولور یعنی کندونک برامنا زخوی هر قنده کیدرسه کندرسه
قین بدور پند چوبینی که در سپاه دشمن تفرقه افتاد تو جمع باش و اگر جمع
شوند از پریشانی اندیشه کن که حرف بیان در حرف صله سپاه دشمن لامیه
تفرقه تفصیل باینکه مصدر در بابی مصدر سما عا حذف اولوب بدینسه تا ویر شده
 طاغلق دیمکدر باش فعل امر مزید مخاطبدر باشدند جمع اول یعنی پریشانی
 و بی حضور اولوب الم چکه مخمس چونکه کوره سین که دشمن را لشکر
 پریشانلق ویرکنده لک دوشده یاسن جمیع اول قورقمه و اگر کوره سین که
 جمع اولوب در نک ایدر پریشانلقند اندیشه ایله یعنی صاقین درنگلنک
ایچون اولسون قطعه برو بادوستان اسوده بنشین چوبینی در میان شما
جنگ برو بانک کسری و رانک فتحیله فعل امر مزید مخاطبدر کیت دیمکدر بانک
 ضعیله دیندر روستا یلفه مایل لرا میشلر و برورفتن مصدرند مشتدر دیندر
 علم اشتقاقله اصلا مناستلری یوق ایش با حرف مصاحبت اسود بونده مستخرج
 معانسه در یعنی فارغ و راحت دیمکدر مخمس وارد و ستلر که اسوده حال و فارغ
 ابال او تور یعنی حضور ایله چونکه دوشمنلرک ارانده جنگ کوره سین
و کوبینی که با هم یکن زبانه کمانرازه کن و بر باره برسند با هم بری بریله دیمکدر
 یکن زبان زانک فتحی و ضعیله وصف ترکیبدر بدیلی معانسه یعنی متحد
 و متفق کمان را را اادات مفعول زه کن زه گوش دیمکدر زانک کسرله و های
 اصلیه ایله کن کاف عربک ضعیله ایله دیمکدر فعل امر مزید مخاطبدر کیندن کمان
 مفعول اولی وزه ثانیه سی بر حرف استعلا باره های رسمیه و بار و واوله
 حصار معانسه در و آنکچی بر فعل امر مزید مخاطبدر بریدن ایت دیمکدر
 سنک مفعول صریح و بریار غیر صریح مخمس و اگر دوشمنلرکی بری بریله
 یکن دل و یکن زبان کوره سین یعنی متفق فی الکلام و متحد فی المرام کوره

سین جنک ایچون با یکی قور و حصاره سنک ایلت یعنی سنکله جنک ارینی مقررین
صواشه حاضر اول حصار اولزه طاش ایلت دیماکن مرادیا بودر که دشمن حصا
یوریش ایلر که اکا اتمیچون طاش حاضرله زیر اول زمانده طوب و توفنک
یوغ ایتمش اماوق و سایر یار اقلر واریمش دیور که طوب و توفنک در تیوزیل
انجق وارانکر و سدن یعنی لهدن چیقالی و الهدت علی الراوی تنبیه دشمن
چوازه حیلتی در ماند سلسله دوستی یجنابند پس آنکه بدستی کارها کنده که
دشمن تراند کرد حیلتی یا حرف تکیر در ماند فعل مضارع مزد غایب فاعلی مختصه
ضمیمه دشمنه راجعه فعل تملیل واقعه و تقدیر یا چور در ماند از همه حیلتی در
سلسله دوستی بیانه و یا حرف مصدر یجنابند یا استقبال ایلر فعل مضارع
مزد غایب فاعلی مختصه دشمنه راجعه ضمیمه و یجنابند ندن دبرد دیماکن یعنی ر
دوستان و محبت اظهار ایدر جواب تعلیل و جمله تعلیلیه خبر مبتدا در که لفظ
دشمنه پس بونک کی بر کرده مطلق عطف معناسی افاده ایدر آنکه اندنضکر
دیماکن بدستی یا حرف مصاحبت و یا حرف مصدر کارها کنک مفعول صریح و بدستی
غیر صریح که حرف رابط صفت دشمن مبتدا نتوان کرد کردن معناسه خبری
مخصوص دشمن چونکه جمیع حیلله دن عاجز قله و مستلق سلسله سنی دیر
در یعنی محبت و مستلق اظهار ایدر و اندنضکر و مستلق صورتیله ایشار
البرکه دشمن ایلماکه قادر دیکلر پندر سرمه بدست دشمن بکوب که از
احدی الحسینین خالی بناشد اگر این غالب آمد مار کشتی و اگر آن از دشمن
رستی سرمه لایمه یا حرف مصاحبت دست دشمن لایمه بکوبک مفعول
صریح و بدست دشمن غیر صریح یا حرف تاکید کوب کاف عربی ضمیمه فعل
امر مزد مخاطب بر کوبند ندن کوفتن دن دیندر ضلایمشلر کاف عجمیله دبیر
غلط سولیش که حرف تعلیل احدی هزه نل کسری و حائل سکونیه و والک
فحیله احدک و هزه نل و حائل فتحه لریله مؤنثه در حسنین حائل ضمی و سینک

ساکونی و نون فتحی و یای اولکده و نائینک سکونیه حسنی نل تشیه سیدر که
 احسنک مؤنثه رافضک فضلی و اعلی نل علیا لمؤنثی اولمغنی کی موصو
 مخذوفه تقدیری احدی النائیدین الحسینین ایکی کو کجیل فایده نل
 بریندن خالی نباشد حال اولمازدیمکده وان اسم اشارتد دشمنه ماره سنی
 رانک فتحیه فعل ماضی معز مخاطبه درستن دن قورتلدک دیمکده **لکصب** ماک
 کله سنی یعنی باشتی دشمن الیه دول یعنی از یعنی دشمنکه انی اولدر دریر که ایکی کول
 فایده نل بریندن خالی اولماز که دشمن ماره غالب اولورسه ماری قتل المیش
 اولورین و اگر مارد دشمنکه غالب اولورسه دشمندن قورتلدک یعنی قوتلش اولور
بیت بروز معرکه امین مشون خصم ضعیف که مغر شیر برارد چودل ز جارد
 باحرف ظرف روز معرکه لامیه معرکه اسم مکاندر صواش یرینه دیر لر مابونده جلد
 مراد در امین هنر نل و میل کسره لریله امین معناسنه در مشون میل و شینک
 فتحه لریله فعل نهی معز مخاطبه رشوبه نل اولمه دیمکده خصم ضعیف بیانه
 که حرف تعلیل مغر شیر لامیه مغر بیینی و ایلاک بوند باشتک بیینی سیدر مراد در شیر
 ارسلان برارد چیقار چو حرف تعلیل دل برداشتک مفعول صریح و زجا غیر صریح
 برداشت فعل ماضی معز غایب قالدر کی دیمکده **لکصب** صواش کوننده خصم
 ضعیفدن امین اولمه زیرا ارسلانک بیینی سین چیقار چونکه دلنی جانندن و
 قالدر کی یعنی خصم نفعه ضعیف اولورسه جانندن نا امید اولنجه ارسلان غلبه
 ایدوب انی هلاک ایدر پس خصمک ضعیفه بتمق اولماز که کاه اولور که اقویا
 ایشان ایشلرنته که ملک زاده کوتاه و حقیر حکایه سنده کچدی پنه خبری که
 دانی کردی بیازارد تو خاموش باش تا دیکری بیارد خبری یا حرف وحدت
 که حرف رابط صفت دانی فعل مضارع معز مخاطبه که حرف بیان دلی یا حرف
 بیازاردل مقدم مفعولید تا حرف تعلیل دیکری یا ی حرف وحدت یازد
 فاعلی تحتنه دیکره راجع ضمیر در و مفعول بر مقدم خبر **لکصب** بر خبری که بیلور

که بر خاطر اینچوب پریشان اولور اول خبری سن سولیمه طمئه تا کیم بر غیری کیمسه
کتوروب سولیسون بیت بلیله مرده بهار بیار خبرید بیوم باز بگذار بلیله الف
صرف نداشت مرده بهار لامیه خبرید بیانیه و کذا ردک مفعول صریحی در بیوم غیر
صریحی باز ادات تاکید کذا رد فعل امر مفعول مخاطب ترک ایلمه دیمکدر یعنی فراغت
ایله مخصوص ای بلیل سن بهار مرده سین کتور زیر اسکا دوشن اولور و باران
خبری بوم وشومه ترک ایله که بد خبر کا لا بقدر تحذیس پادشاه را بر خیانت
کسی واقف مکرم ان مکمل آنکه که بر قول کلی واثق یاشی و کر نه هلاک خود هی
کوشی پادشاه را را ادات مفعول بر حرف استعلاء خیانت کس لامیه و یا حرف
و حدت مکرم ان فعل نهی مفعول مخاطب مکرم ایندندن ایلمه دیمکدر اصله کر بد نده
اولوق معناسنه والف ونون ادات تقدیه در ایلمه معناسنی افاده ایبر مکرم
ادات استشنا آنکه اول وقت دیمکدر حرف بیان قبول کلی بیانیه واثق اسم علیه
متد معناسنه مصدری وثوق وثقه کلور عده وزنی اوزره تور کجه طیاخی دیم
دیمکدر یاشی فعل مضارع مفعول مخاطب اوله سین دیمکدر و کر نه استشنا دن مستثنا
یعنی واک واثق کلی اولما زسل هی کوشی هی بوند ادات استمرار و مخصوص
پادشاه بر کیمسه نک خیانتنه واقف ایلمیه اکا کیمسه خیانتنی اعلام ایلمه که کس
که قبول کلی ایله معتمد اولاسن یعنی سوزک انل قنده مقبول و مسلم اولدوغین
بیله سین حاصله مقبول و مسلم اولدوغین بیله سین حاصله مقبول و مسلم اولدوغین
اولاسین والا کندی هلاکه سبی و کوشش ایبر سین بیت پسیج سخن گفتن
انگاه کن کردانی که در کار کرم سخن پسیج سخن گفتن لامیه در پسیج گفتن بول
بر انخی و غیر پسیج اما بوند تدارک معناسنه در گفتن سوز سولیمک که حرف بیان
دانی فعل مضارع مفعول مخاطب دانیدندن بیله سین دیمکدر که حرف بیاد را د
تاکید کار کرم تاثیر ایلد دیمکدر فاعله سخن مخصوص سوز سولیمک فکر فی
وتدارکنی اول وقت ایله که بیله سین که سوزک تاثیر ایبر یعنی سوزک نفور

اولدوغنی بیلده نضکه سوز سولیکه مترجی اول مطایبه هرکه نصیحت خود را بجا
میکنند او خود بنصیحت کری محتاجست که بوند اسم در کیم معنای نه نصیحت خود را
مصدرک مفعولنه اضافتید خود رای وصف ترکیبید رایله عامل اولوب
غیرینک سوزنی دیکلمینه خود رای دیر لر واکبخی یا حرف وحدت اوضیری غایب
بیت اولده که به راجعه خود ادات تاکید با حرف صله نصیحت کر نصیحتی دیمکه
زیرا کز کاف عجل فحیله ادات فاعله درج معنای نه و یا حرف وحدت محصور
هرکس که بر خود رای و خود پسند نصیحت ایدر اول کس بر ناصحه محتاجد که
اکا دیه بچون خود رایه پند و نصیحت ایدوب سوز جوهرنی ضایع ایدر ساین اول
بیلور ساین که سوزک طومار پس اکا نصیحت چینوندن ناشیدر ملاطفه فریب
دشمن بخور و غرور مداح مخز که ان دام زرق نهاده است و این کام طمع کشاده ا
احقر استایش خود اید چون لاشه که در کعبش دخی فریه نماید فریب فاندک
و راندک کسر لیه اسم مصدر در فریبید ندن الله معنای نه فریبندن دینار خطا
سولید یلر دشمنه اضافتی لایته مخز فعل نهی مغز مخاطبید خوردید ندن بیمه
دیمکه خوردید ندن دین غلط سولیش غرور مداح مصدرک فاعله اضافتی
مخز میمک خالک فحیه لویه فعل نهی مغز مخاطبید خوردید ندن صون الله دیمکه در
فریب مبتدا و مخز خبری و غرور مبتدا و مخز خبری که حرف تعلیل ان اسم اشارتید
دشمنه و مبتدا دم زرق بیانه و بالایته در مجاز انها ده نک مقدم مفعول و نهاده
خبر مبتدا در این اسم اشارتید مداحه و مبتدا کام طمع ده بیانه و بالایته در مجاز
کاف عربیله در بوند اغز مراد در کاف فارسیله دینلر فاسد سولیشار کشاده
نک مقدم مفعولید و کشاده خبر مبتدا در این اسم اشارتینی دشمنه و ان اسم
اشارتینی مداحه صرف ایدنلر فریبی بعید دن تشخیص و تمیز ایلنلر مش
احقر را خوش ایدرک مقدم مفعولی و ستایش مبتدا و اسم مصدر در ستایش
مینک کسر لیه اوکش دیمکه در ستوندن دینلر سر و ایلشار خوش اید خبر مبتدا در

دکری

چون ادا تشبیه لاشه میت دیمکدر تور کیده تحریف ایدوب لش دیر لر معنائی
لاغر زیاده لاغر بین زیاده ارق سوبایش که حرف بیاد حرف صله کعب کافله فتحی
و عینک سکونیه توفیق دیمکدر و شاین لاشه یه راجع در دجی دالت فتحی و عینک
کسر یه فعل مضارع مغز مخاطب در میبندند او قورولک دیمکدر قصا بلر بجه او قور
یکتی رکعش سینک مقدم مفعولیدر فربه فانک و یا فک فتحی لر یله و رانک و
سکونیه و های اصلیه ایله سمن دیمکدر و عرجه سمن دیر لر مبتدا و افتد و نماید
خری مکسر فریب دشمن بیه یعنی انک ارامیله مغز و اوله زبر اول
دشمن رزق و مک و صیله و و زاغنی قوروب سنی نفاقله غافل قلمق استر
و مداح طمع دهانی اجشه ظرافتله سندن بر نشه الحق استر حایله سنی مدح
المیسله الله ایچو دکدر بل که سنی مدحله مغز و ایدوب سندن بر جایزه الحق ایستر
نته که اکثر خلق بویله در اما سن احق و دشمنه زبر احق اولانه ستایش خوش
کلور لاشه کی با جا غنه او قور سمن سمن کورینور یعنی احق ای سمن طن اید و ایم
سند بر ذرا قل مدحیله مغز و اولوب ششمه و قرمه قطعه الاناشو مدح
سخن کوی که اندک مایه نفی از دارد الاحرف تنبیه تا حرف تعلیل نشوی فعل
نفی مستقبل مغز مخاطب بونده مراد نهیدر ایشد ممکه دیمکدر شنوید ندن مشتق
مدح سخن کوی مصدق فاعله اضافتیدر و نشونیک مفعول سخن کوی وصف
ترکیبیدر سوز سوبیلجی نلک مدحی معناسنه که حرف تعلیل اندک از یعنی قلیل
دیمکدر مایه بونلکچی بر لوده سر مایه و مقدار معناسنه در نفی یا حرف وحدت
و یا حرف تنکیر مکسر اکاه اول غافل اوله تا کیم مداحله دیکلمه سمن یعنی
مدحیله مغز و اولیه سمن زبر سندن از جق مقدار فایده طمع طوقار یعنی سنی مدح
ایلمدن طبعی سندن جزوی فایده در الله ایچو سنی مدح ایلمز اگر روزی
مادیش بر نیاری دوصد چندان عبوب بر شمارد روزی یا حرف وحدت
مادش ضمیر سخن کوی که راجع در بر نیاری فعل مضارع مغز مخاطب در آید ندن

که مخفف را آوردید ندن همزه یا به مبدل اولش در نته که سابقا بنا اولش در
 فعل شرط واقع در دو صد یکی یوز دیکدر چندان اولش در دیکدر یعنی یکیوز
 مدحی قدر دیکدر عیوب عیبل جمعید و تا ضمیر خطاب بر حرف تاکید شمارد
 فعل مضارع مغز غایب عدام یدرد یکدر جواب شرط و عیوب مقدم مفعول
محصول اگر بر کون مداخله فرادینی حاصل بلیه بین یکیوز مدحی قدر
 عیبل یکی صایار یعنی چوق چوق دم ایدر تربیت متکلم را تا کسی عیب نکیرد سخنش
 صلاح پندیرد متکلم را ادا ت مفعول و یا حرف تخصیص تا حرف توقیت کسی یا ص
 وحدت سخنش شین متکلمه داجعه پندیرد فعل نفی مستقبل مغز غایب قبول
 ایلز دیکدر محصول متکلمه مادام که بر کیمیه عینی طوئیه سوز صلاح
 قبول ایلز یعنی سوزی مقبول اولمز بیت مشوغره بر حسن گفتار خویش
 بختسین نادان و پندار خویش مشوق فعل نهی مغز مخاطب غره مغز و معانسه
 در بر حرف صله حسن گفتار خویش لایته لرد بختسین یا مشوغره به متعلقه
 نادانه اضافتی مصدر فاعلینه اضافتید پندار خویش ده بویه در لیکن پندار اسم
 مصدر در مصدر دکلر محصول مغز و اولمه کنده حسن گفتار که یعنی کوزل
 سوز که نادان تحسینی سبیل و کند و کن پندار که یعنی کنده که حسن و طنکه کنده
 غرور و یرمه ملاطفه همه کس را عقل خود بکمال نماید و فرزند خویش بجماله
 جمع کیمیه به کنده عقیله کمال ایله کوئور و کنده او غله جمال ایله یعنی هر کس عقله
 کل مل بیلور و فرزندینی صاحب جمال اگر قطعه یکی جهود و مسلمانان نزاع میکردند
 که خنده بگرفت از حدیث ایشانم یل برو یکی بریسی دیکدر لیکن گاه اولر
 یکی بریسی دیکدر لیکن گاه اولر که یکی یات معانسه استعمال ایدر لر خنده
 اسم مصدر در کومه معانسه حدیث بونده سوز و قصه معانسه در محصول
 بر جهود ایله بر مسلمانان نزاع ایدر لردی شویله که بنی خنده طوئیه اندک قصه
 ندن بطیره گفت مسلمان کر این قبالة من درست نیست خدا با جهود میرانم

با حرف مصاحبت طیره طائف کسر یله غضب معناسنه در قبالة قافل فتحیه قافی
مکتوبه دیر قبالة من لایته و مصرع ثانیه مرهوند خدا یا الف حرف ندا میرانم
فعل موز مخاطبه میرانید ندنا اصل مردن و میرید ندن در اول ملک معناسنه پس
میرانم بی اولد دیمکدر محصول عضله مسلما دیدی اکی بنم بر قبالم
کریک دکل ایسه یا الله بی جهود اولد ختم ایله حاصل جهود قویا یدیمکدر
جهود گفت بتوریت میخوم سرکند اکی خلاف کنم هجو تو مسلمانم بتوریت با حرف
حرف باتقرات اعجامدند موسی و عیسی کی سوکند یمین معناسنه در محصول
جهود دیدی توارته یمین ایچرم یعنی اندا ایچرم اکی یمینده خلاف ایدم سنگ
کی مسلمانم یعنی سنگ کی مسلمان اولام کی از بسط زمین عقل منعدم سنگ
بخود کمان نبرد هیچکس که نادانم بسط زمین لایته در روی زمین سنگ
در بخود با حرف صله محصول اکی بر یوزنده عقل منعدم اولوب کیدر سنگ
یعنی دیناده نام و نشانی قالمزسه هیچ کیمسه کند و به ظن ایلتم که نادانم دیو یعنی
فرس کند و بی عاقل و دانا اعتقاد ایدر مطایبه ده آدی بر سزه بخورند و سنگ
بر جیفه بر سزه حریص با جهانی کر سنه است و قانع بنانی سیرده آدی اون
آدم دیمکدر بر سزه یا حرف وحدت و هزه حرف توسط هزه حرف وحدت دیدن
خطا ایلتمش بعضی سنگ ده سزم برینه خوا بچه و افتد کنه سزمده معناسنه
جیفه مراد دیمکدر و یا حرف و هزه حرف توسط هزه حرف وحدت دیدن
اظهار جهل ایلتمش بر یا حرف صله سر بولک کی بر لده حد و غایت معناسنه در
نبرد فعل نفی مستقبل جمع غایب باشه ایلتم لر یعنی جیفه اوزره اکی تکمیل
ایدوب حده و یا یانه ایلتم لر حاصل اتحاد و امتزاج ایدوب ایلتم لر دیمکدر بعض
سنگ ده جیفه برینه مرداری و افتد لیکن معاده بود در حریص مبتدا با
حرف مصاحبت با جهانی تقدیری یا مملکت جهانی در یا حرف تنکیر و حرف
وحدت دین استقامت معنادن خبر دار دکلله کرسنه خبر مبتدا در قانع

396

مبتدا بنانی با حرف مصاحبت و یا حرف سیر حرف مبتدا در طوق دیمکده ^{در کتب}
 اون انسان بر سفره اوزره او توروب بیلک بیرلار اما ایکی سکت بر حیفه اوزره
 تنجیم و تکمیل اکل ایلنزلر بل که غوغا ایدر لر یعنی خراش حریف اولان کیمسه
 جهان ملکینله اجدد یعنی تمام دنیا ایله کندویه قناعت کلنر اما قانع اولان
 کیمسه بر اتمکله طوقده یعنی بر اتمکله صوامتک اینه کیرم که نصکره کیمسه به عرض
 احتیاج و بیان حال ایلنر باجهانی معناسنی بتون جهانده دین و نبانی بر نانه
 دین معلومدر که بانک معناسنی احاطه ایلنمشد بیت روده تنک بیلک نان
 تهی بر کرد و نعت روی زمین پر نکند دیده تنک روده تنک بیانه روده
 رانک ضمیمه بغر سقده که عرجه معادیر لر میل کسر لیه تنک قلنک فحی و نونک
 سکونیه و کاف عجمله داردیمکده که عرجه ضیق دیر لر صادق فحی و یای مشدد
 کسر لیه بیلک با حرف مصاحبت نان تهی بیانه تهی تانک فحی و کسر لیه و هانک
 کسر لیه لغتده بوش دیمکده حالی معناسنه در اما بونده نان تهید مراد قنق سیر
 اتمکده یعنی خبر بلن ادا پر کرد و پراولوردیمکده یعنی طویار نعت روی زمین لایه
 لرد پر نکند پرایلنر یعنی طویورماز دیده بیانه روده مبتدا پر کرد و خبر بیلک
 نان تهی خبره متعلقده نعت مبتدا پر نکند خبری دیده تنک مفعولی ^{در کتب}
 بوش بغر سق قنق سیر بر اتمکله پراولور یعنی طویار مراد طویا قنق اما بر بوزنک
 نعتی طار کوزی یعنی ارج کوزی پرایلنر یعنی طویورماز حاصله زیاده خروصد
کنایتده بیت پیر چون دور عرش منقضي کشت مرایینک نصیحت کرد و
 بگذشت پیر مبتدا چون ادا تعلیل دور لایه زمان عرش دیمکده بومصاع
 تقدیم و تاخیره محموله تقدیری پیرم چون کشت منقضي دور عرش در پس کشت
 فعل تعلیل مزوم غایب و منقضي اسم فاعله و انفعال بایندن دو کندی دیمکده و کشت
 اسمی و دور عمده تنازع ایلد یار منقضي فاعلشیه و کشت خبر فاعله مرادیمکده
 کرد فعل ماضی مزوم غایب فاعله تختنده پیره راجع ضمیر و این یکن نصیحت

مقدم مفعول و یکدشت فعل ماضی مفرد غایب که فاعلی ضمیر پدیم در جمله فعلیه
مطوقه جمله فعلیه به که جزا تعلیل خبر مبتدا در محصور پدیم چونکه زمان
عمری منقضي اولدی یعنی دو کندی بکا بو بر نصیحتی ایلدی و کندی یعنی وفات
ایلدی اول نصیحت بوند نصیحت کلان ایکی بیت در معلوم اولابو این اثر
نک ما قبله تعلقی یوقدر که شهوت اشته است از وی پرهیز بخود بر
آتش دوزخ مکن نیز که حرف بیان نصیحت در شهوت بوند جماعت حاصل
اولان لذت در و آتش خبری با حرف تاکید پرهیز فعل امر مفرد مخاطبه پرهیز پند
عریجه اعتماد بر لرافعال با بندن مصدر در بخود با حرف صله و یا حرف مصلحت
کنو که و یا کند و کله دیکدر بر یا متضمن اولدو غی و افاده ایلدو کی معنای تاکید
ایدر نته که سابقا بروی زمین بر نشان نمائند دیو بیو رشتند آتش دوزخ
لا تمیه و مکن مفعول اولی و نیز مفعول ثانیه تیز کسکن و یا وزدیم که در محصور
پیش بکا نصیحتی بود که شهوت آتش را ندن پرهیز ایلد که جهنم آتشی با وز
ایلمه با خود کند که جهنم آتشی تیز ایلد یعنی کند و کی دوزخه اتمغه آتشی
یا وزندرمه زیرا آتشنه بر نسته بر قس البته بالار علی الخصوص که یا نغمه قابل
نسته اوله تیز بوند بر سبیل استیصال مصانسه اخذ ایلدین غریب عجله ایلش و تری
آتشه صفت ایدوب کند و کی آتش تیزه اتمه دید و کی خود عجایب عجیبه دند
و تری که معنایی کند و کی اوز و که جهنم اودین تیز ایلد دین ظاهر بود که یایی
زاید طویش یا خود معنی بویله اوله که کند و کی دوزخ آتشی اوزره تیز ایلد دین
تصرف خاص ایلش در ان آتش نداری طاقت سوز بصیرتی بر این آتش
زن امروز ان آتش یعنی در آتش دوزخ طاقت سوز مصدر لای مفعول اضافیه
یعنی سوز قدرت طومار سین دیکدر بصیر یا حرف مصاحبت ای یا حرف
و جدت بر حرف استعلا این آتش در مراد شهوت در زن فعل امر مفرد مخاطبه
اوره دیکدر زدن دینلو سهر ایلش در زنینک اب مفعول صریح و بصیر غری

صریح برین آتش بویله در و اعراض ظرف زمانی مخصوص اول آتش دوزخ
 سوز حرارت نه طاقت کتوره غرض این باری بگویند بواتش شهرت صبرایله اصواور
 یعنی صبر صویحی اورزینه سب حاصله صبرایدوب قریب شهرت آتشین سویندر
 ماکدر هر که در حال توانایی نیکویی نکند در وقت ناتوانی سختی بیند
 حال توانایی لامیه توانا صفت مشربه در کوجلو و قدرتی دیمکدر وای اولی
 اصل وای ثانیه حرف مصدر نیکویی یا لری بویله در نیکویی نکند مقدم
 مفعولید و در حال ظرف زمانی وقت ناتوانی یا حرف مصدر کوجسزلق و قدر
 تسزلق و قسته دیمکدر سختی مقدم مفعولید و در وقت ظرف زمانی مخصوص
 هر کیم که قدرتی حائذه احشا و کرم یلمیه قدر تسزلق حائذه شدت کورری یعنی
 زحمت چکی بیت پداختر ترا مردم از ارنیست که روز مصیبت کشتن بانیست
 پداختر وصف ترکیبید بد بخت کی و ترادات تفضل مردم از اروضه ترکیبید
 از ایدندن مردم اینجند بچی دیمکدر که حرف تعلیل روز مصیبت لامیه کشتن
 ضمیر مردم از ارة راجعه مخصوص مردم از ایدن بد بخت و بد طالع
 کیمسه اولماز زیر مصیبت کونده آکا کیمسه یارد کلد یعنی باشنه بر حال کلد که
 کیمسه آکا یار اولماز جان در جماعت بگذشت و دنیا وجودی
 میان دو عدم دین بد دنیا فروشان خرنند یوسف بفروشتند تاجه خرنند جان
 مراد روح حیاته در حرف ظرف حیات یکدم لامیه حیات مصدر در حفظ
 معناسنه و دم نفس معناسنه پس مادام که نفس داخل و خارج در ذو حیا
 ثابت و قائم در نفس که منقطع اولدی حیات کیدوب ممات لازمه پس
 حیات بر نفس حفظنده ممکن معناسیه بود در وجودی یا حرف وحدت
 نیا دو عدم لامیه در بریسی عدم سابقه که آکا قدیم عدم دیر بریسی
 عدم لاحق آکا عدم دیر بریسی عدم لاحق آکا عدم حادث دیر بر
 یا حرف مقابله دنیا فروش وصف ترکیبید فروشید ندن صاتمق معناسنه

خبر و فخر و غار معنایسته و نون و دال ادات خبر است که جمعی در و نون و الف
ادات جمع در و نشان ظاهر دنیا یله ترکیب اولمشه اما حقیقتاً دینه
فید در دین و نشان تفرید نه بغز و شند فعل مستقبل جمع غالب یوسف
مقدم معنی تا عباد می کند و خنده خاند فحی و کسر یله و رانک فحیله فعل مضارع
جمع غایب در خردن ~~و کس~~ حیات حیوانات بر نفس است حفظنده در و
در و دنیا ایکی عدم بیننده بر وجود در یعنی موجود اولان اشیاء عدم در
وجوده کلمه روکنه جمیعاً عدمه رجوع ایدر دینی دنیا یله صانع خالق
یعنی چهار و بر کجی بر بلوت لای عقل احقر در یوسفی صار لر عباد انک بها سیه
اندن یکنه الورد یعنی دنیا یله دینی صانتد یوسفی بر فحی قلب انچه ایله صانتد
کی الم اهد الیکم یا بنی ادم ان لا تعبدوا الشیطان همزة حرف استغرام الم اهد فعل
مجد مطلق عهد بوند و صیت معنایسته در الیکم فعل مجده متعلق یا حرف
ندانی اصلنده بنین ایدر اضافله نون و شدر کی ان لا تعبدوا تا و یل مغرده
فعل مجده لا محلا منصوب مفعول ایدر نونک مستطبی علامت نصبه الشیطان
لا تعبدونک مفعول لاست کریمه ای ادم او غلری سیزه و صیت ایلد می
شیطان عبادت ایلد دیو یعنی عبادته امر ایدر می یعنی خدایه عبادت و غیره
نهی ایدر می عقی و سمعی دلایل لرک و مجتله نصب ایلد می استغرام انکار ایدر
یعنی ایلد دیو که عبادتی شیطان تخصیص ایلد می زیرا کند و یه عبادته امر
ایدر می اول ملعوندر بیت بقول دشمن پیما دوست بشکستی بین که از که
بریدر و با که پیوستی یا حرف مصاحبت قول دشمن لامیه پیما دوسته بویله در
و بشکستی مقدم مفعول بشکستی فعل ماضی مغز مخاطب بین فعل امر
بیننده نون که حرف بیان و ایکنی که اسم در کیم معنایسته بریدر بانک ضمیمه فعل
مضارع مغز مخاطب در مبنی للمفعول معنایسته کس لک دیو که یا حرف صله
که کنه اسم در کیم معنایسته پیوستی بای عجمک و واولک فحی و یانک سکون یله فعل

مفرد مخاطب اول شدت یعنی واصل اولدت دیمکده ~~مقصود~~ دشمن قولیه
 دوستک عهد و پیمانی صدک و نیجه کیمسه به واصل اولدالک حاصل شیطا^ن
 اغوا سیله خدانک عهد و پیمانی صدک کورکه ایمده کیمدن منقطع اولدک
 و کیمه متصل اولدت و کیمسه شیطان با خلصا برنجی آید و سلطان
 بامفلسنا شیطا مبتدا با حرف مصاحبت مخلصان خدادوستلری الف و ف و ن
 ادات جمع برنجی آید چقشماز یعنی مخلصلری اضلال ایده نوزیرا قهری
 دایما رب غرتیه در وهوا و هوسه دکلد که شیطان اندره و سوسه و برمه که
 قادر اوله برنجی آید خبر مبتدا در و با خلصا اکا متعلق سلطا بامفلسنا بوله
 در یعنی پادشاه مفلسله چیقشماز حاصل اندردن حق تخلص ایده نوزیرا
 برنسته به مالک دکلد رانی الوب حقلشا فقره اولک معناسنی شیطا مخلصا
 موافقا و صاحب اولماز دین معنای مقصوده موافقا سوبلیمش و فقره ثانیه
 نلک معناسنی سلطانده مفلسله موافقا و صاحب اولماز بدیکده اولکین
 الخش و اوحش سوبلیمش مشغول و امش مده ان که بی نمازست و رخو
 دهشت زفاقه بازست و ام برنج دیمکده که عرجه قرض دیرلر و شین ضمیر
 اضمار قبل الذکر طریقیه کیده راجعه مده میله فحی و دالک کسری و های
 اصلیه ایلله فعل نهی مفرد مخاطب خطاب عام طریقیه و برمه دیمکده در
 دهید ندن ان که اول کیمسه که دیمکده که بونده اسمدر کیمسه معناسنه
 و رخود و اکی خود دن مخفندس دهانش ضمیر کنده کیده راجعه فاقه فقیر دیمکده
 و باز ابق معناسنه در ~~مقصود~~ او دنج و برمه اول کیمسه به که بی نماز در
 یعنی تارک الصلواته و اکی فرضا غری اجقا ایسه ده یعنی اگر چه فقیر ایسته
 یعنی اگر چه زیاد فقیر اولوب معاشنده متخیر ایسه ده بر مرتبه که برنسته بولیم
 اغرنیه قویا جق و اغری اجطندن اجق قالسه کو فرض خلا غنی کنار د از
 قرض تو نیز غم ندارد کو اصلنده که او ایدی که حرف تعلیل و اوضی بی نماز

اولان که به راجعه فرض خدا لایمه نمی گذارد زایله ادا ایلمز دیمکده ذالله
یازنلر ملادن آگاه دکلار ایش فرض تو لایمه در فرض و فرض بیننده صنعت
تجنیس خط وار تیز صرف عطف دخی دیمکده مخصوص زیرا جی نماز خدا
فرضی ادا ایلمز یعنی اوزرینه مفروض اولخی ادا ایلمز سنک فرض که غم طوق نماز
یعنی بورچکی ادا ایلمده بی پروا در که هیچ اداسی خاطرینه کلن
خال مشرق شنیده ام که کنند بچهل سال کاسه چینی خال مشرق لایمه
و کنند مقدم مفعول با حروف ظرف چهل سال ظرف زمان کاسه چینی بیانه
و کنند مفعول ثانیه مخصوص ایشتمش که خال مشرق قرق بیله ده
کاسه چینی ایدر یعنی قرق بیله لغتوی ایدر بعضیلر دیدیلر که بونده
خاکدن مراد محکمتد خال بیلقان بیورد و غی کجی و در بغداد یوکه قرینده
بویله اولنج خال کنند که ظرف مکانی اولور مخصوص بویله اولنج بود یا مشرق
سموعده که قرق بیله کاسه چینی یا پارلر و کلل وجهه صد بروزی کنند
در بغداد لاجرم فیمش هی یعنی صد کاسه بروزی یا حروف ظرف و
ظرف زمان و یا حروف وحدت کنند صد کاسه مفعول صریحی و بروز ظرف
زمانی و در بغداد ظرف مکانی لاجرم لاشک و لامهاله دیمکده مخصوص یوز کا
یا پارلر بونده بغداد ده لاجرم قیمتی کور بیور رسین یعنی چوقده و او جو زدر
قیمتش خیری صد کاسه بغدادی به راجعه کاسه چینه ارجاع ایلین دور
و دراز افکاده دوشمش قطعه مرغک از بیضه برون ایدر و روزی طلبه
و ادجی بچه ندارد خبر از عقل و تمیز مرغک کاف حروف تصغیر قشجغز دیمکده
بیضه بانک فحیل بونده بمورده دیمکده برون اید چیتاردیمکده روزی
رزق معناسنه در طلبه مقدم مفعول ایدر ادجی بچه ادم بور بسی یعنی
اوغلا بخی ندارد خبر طوق نماز یعنی بخیر در تمیز اصل تمیزد را ما عجم بانک
خدیله استعمال ایدر مخصوص قشجغز بمورده دن چیتار همان رزق

طلب اید یعنی یومره دن چیتدو غی کبی کوزوب دانه دوشورمکه باشلر ایتا
 ادی زاده اناسدن طوغد فته عقل و تمیز دن بی خبرم را غرنه همه ویرسه لوا
 واک ویرمزلر سه ابع قالور انکه ناکاه کسی کشت و یجیزی بر سید و این تمکین
 و فضیلت بگذشت از همه چیز آن اسم اشارتد مرعکه که حرف بیان ناکاه نده
 دفعه بلا تدریج دیمکدر کسی بیورمش کشت فعل ماضی مغز غایب اولدی
 دیمکدر صار معنانه و این اسم اشارتد ادی بجه به یا حرف مصاحبت
 و یا حرف ظرف تمکین قدرت معنانه بگذشت فعل ماضی مغز غایب
 کجدر دیمکدر یعنی تجاوز ایلدی همه چیز جمیع اشیاء دن محو اول و غل
 که بر کوه دن و بر او غوردن نوعندن فرد واحد و کامل اولدی حاصل مقام عزت
 کرامته و اصل اولدی ایتا ادی زاده تمکین و فضیلتله و یا تمکین و فضیلتله
 جمیع مخلوقات دن کجدر یعنی عزت و کرامته جمیع اشیاء دن ایلدی کتدی
 حاصل تشریف و لقد کرمنا بی ادم ایله مشرف اولدی یعنی هر نسنه که کج حاصل
 اولور نیز حاصل اولاندن اعز و اکرمدر ابکینه همه جا هست ازان قدرش
 نیست لعل دشوار بدست اید ازانست عزیز ابکینه الف محدود دله و سکون
 یا یله و کاف عجمه کسر یله سرجه دیمکدر که عرب زجاج و قاروره دیر همه جاهر
 یوده دیمکدر ازان ادات تعلیل در انکیچون معنانه دشوار مستکمل دیمکدر
 بدست با حرف صله ازان کنه ادات تعلیل در محو ایکی سابق بیتی
 بیوردر که سرجه هریده وارد یعنی هریده بولور هریده بولور بیوردر و عجمه کلام
 ادعائیدر حقیقی دکلدر انک ایچون قدر و قیمتی یوقدر یعنی تحصیل کوجدر
 انک ایچون عزیز و معتبردر کارها بصبر براید و مستعمل بسر براید
محو مصالح صبر ایله حاصل اولور یعنی هر ایش صبر ایله ای حاصل
 اولور و مستعمل یعنی او محی کیمسه او مکه سورجر و اولور یعنی ببقلا و ایشی
 ایلدی کلوب حاصل اولماز مشغول بچشم خویش دیدم دریا بان کمره ^{افشته}

بگذشت از شتابان با حرف مصاحبت و چشم خویش لامیه که حرف بیای مردم
اهسته قلبه محموله تقدیر کاهسته و رفتار مردم در بعضی ایدید بیل اصلنده
مرد اهسته رفتار ایدیک اضافله ضرورت وزن ایچین اضافندن قطع او
هنه وصله ساقط اولوب فتحه سی دالله نقل اولوب وصله او قنور شتابان
صفت مشبهه در شتابیدن ایدیک کن دیمکر محرک کندیک کوزمله
کودم بیابانده که اهسته رفتار مردم شتابانندن کجری یعنی یورومده اهسته
کیدن عجله ایله کیدندن سبق ایلندی یعنی منزله اندن ایلری واصل اولدی
سمند باد پای از تلت فروماند شتر بان همچنان اهسته میران سمند سینک و
فتحه لر یله صاری و قوله و یا عزیزانده مستعمل لفظه را شترالک طریقیه باد پای
اضافتی و قوله و یا عزیز بیابانده دریاد پایو کرکات اصلنده وصف ترکیبیدر
بل بغلی معناسنه تلت تانک فتحی و کاف عربله اسم مصدر در نکیدندن بلکه
معناسنه بونده یلمه دیمکر فروماند عاجز قالدی دیمکر شتر بان دوه
جی دیمکر بان ادات فاعله جی معناسنه همچنان اوکلی کچی یعنی
اهسته اهسته میراند سورردی یعنی قالمدی محرک دیده یکیم بیابان
سمند باد پای یلوب بویر مقندن عاجز قالدی اما دوه جی اهسته اهسته دوه
سینی سوروب کیدردی هیچ قالمدی یعنی بیابانده کندی کوزمله بویله کو
دیر ملاطفه نادان رابه از خاموشی نیست واکل این مصلحت بدانسته
نادان بنودی نادان را احرف صله خاموشی با حرف مصدر در بدانستی
و بنودی بالری حرف حرف حکایه در محرک نادان یعنی جاهله ایسم
اولمقدن یلت اولماز اکی بو مصلحتی بیلمدی نادان اولماز دی یعنی سکوت اینده
خاموش اولوق کند و مقدار فی بیلمکدن ناشیده بواسیسه نفس علم و معرفت
نادانلکاری قطعه چون نداری کمال و فضل ان به که زبان در دهان
نکه داری محرک حطاب عام طریقیه یوردر چونکه کمال و فضلك

۱۵۵

یوقد اول یکدر که دیکه اغز که طوته سین یعنی صقیوب حفظ ایلله
سین یعنی تکلم ایلله سین ادجی را فضیه کند جوزبی مغز را سها
سکسای فضیه رسوای دیمکده ضرورت وزن ایچون تاهای رسمی
شکلنده اوقنور جوزبی مغز بیانه جوزجیل فحیله قوز معنانه در
ومغزن مراد ایچیدر و راحرف صله **محصول** انسانی رسوای ایدر ایچین
قوزی یعنی که ایچین خالی اولان جوزبی سکسارلق یعنی خفت رای ایدر
حاصل انسانی دلی وجوزبی خفت رسوای و بی اعتبار ایدر زیر جوزبی
الینه الان خفتدن بیلور ایچی اولمادوغنی پس اعتبار ایللیوب یا بانه آباد
جوزده ادا تشبیه تقدیر ایدر نلر ایدر ایلشلق قطعه خیر ایلله تعلیم بی داد
بر و بر صرف کرده عمر دایم خبر ادا ادا مفعول ایلله یلصرف وحدت می
دادن مفعول اولی خرا نیسی و تعلیم در بر واصلنده براو ایدی ضرورت وزن
ایچون خذف و ایصال اولدی ایکنی بر ادا ادا تا کید در کرده نلک عمر مفعول
اول صرخی و صرف تا نیسی و بر مفعول غیر صرخی دایم کرده به قید در **محصول**
برایله بر خیره تکلم تعلیم ایدر بی یعنی تعلیمی اوزره عمری صرف ایلشید حاصل
دایما ایشی ایلک تعلیمه مصرف ایدر و بکوشش و سعی ایدر بی حکمی کیش
ای نادان چه کوشی درین سودا بر سر از لوم لاید حکمی یا حرف وحدت
کفتش شین ضمیر ابلهه راجع در لوم لاملک فحیله مصدر در لام بلوم دن یعنی
نضر بملک اجوف و او یسندن از اولق معنانه و لام اسم فاعله از اولاجی
دیمکده **محصول** بر حکیم اول ابلهه دیدی ای نادان نه چالیشور سین
یعنی نه زحمت چکوسین بوسوده لایمک لومندن حذر ایلله قورق حاصل
اعتراض ایدر معترضدن صفین یعنی ملامت کرک ملامتندن احتراز ایلله
زیرا سنی رسوای ایدر بیاموزد بهایم از تو گفتار تو خاموشی بیاموز از بهایم
محصول بوبیت تمه قول حکیم در ابلهه دیر که جوانیه جوان سندن گفتار

او کز یعنی سندن تکلم او کز نر ایما دی سن حیواندن ایسم اولوب خاموشی او مقلع
 او کز حاصل اول سندن سوز او کز نکل احتمالی یوق باری سن اندن سکوت و ایسم
 اولنجی او کز مشغول هر که تامل نکند در جواب بیشتر اید سخن سن صواب
 هر که هر اول کیمسه که تقدیر ندهد در مخصوص هر کیمسه که جواب ده فک تامل ایلمیه
 و یا ایلمز یعنی فک ساین بر نسنه یه جوا ویرا اکثر سوزی ناصواب کور یعنی خطا واقع
 اولور یا سخن ارای چور دم بهوش یا بنشین هجو بهایم خوش یا حرف نر د
 سخن ارایل مقدم مفعول مرجید و بهوش غیر صریح ارای فعل ماضی فعل امر
 مفرد مخاطب در اید ندن بزه ملک یعنی زینت ایلمک معناسنه در مخصوص
 یا سولجک سوزی عقل و فکر ایله برخو شجه بزه یعنی عاقلانه سولیه و یا حیوانات
 کبی ایسم او توری یعنی سکوت ایله طمنه مطایبه هر که بادا ناترا زخود
 بحث کند تا بداند که داناست بدانند که نادانست با حرف مصاحبت دانان
 داناعالم و ترادات تفضیل و تا حرف تعلیل بدانند بیله لردیم کده که حرف بیان
 بدانند لفظ مشترک مضارع له امر غایب بیننده بیله لرو یا بلسونلردیم کده که حرف
 بیان مخصوص بر کیمسه که کند ندن عالمک بر کیمسه ایله بحث ایلم تا بیله لردیم کده داناد
 یعنی دیسونلر که عالم در دیوبیلور لردیم و یا بلسونلر که جاهل لردیم الا کنندید عالم
 ایلمز کبی بیت چون در اید به از توبی بسخن کچه به دانی اعتراض مکن
 توبی یا یی ثانی ضمیر خطاب در بسخن بار اید متعلق در و حرف مصاحبت حرف
 ظرف دیوب معناسنی چون که سوزده بر کیمسه سندن یک کله دین سوز سولیه
 ایی دکل امیش مخصوص چون که سندن ایی بر کیمسه تکلمه و نقطه کله یعنی
 سوز سولیم که باشلیه اگر چه اول سوزی اندن ایی ده بیلور سل اعتراض
 ایلمه زیرا جایز در که اول سوزی بر وجهله توجیه ایلمیه که سنک بیلور کله
 اشیه و وجه اوله لطیفه هر که با بدان نشیند نیکی نبیند مخصوص
 هر کیمسه که بار اید زلرله او توره ایلم کور من مشغول کر نشیند فرشته بار دیو

وشت آموزد و خیانت و ریب فرشته یا حرف وحدت و هنر حرف توسط هنر حرف
و حدت در دین بیلز ایش آموزد فعل مضارع مغرب غایب او کرده نور دیمکار و ریب
رانک کسر لیه حیل و مکس معناسنه در مخسوس اکبر فرشته دیوالله او تو و سه
اول دیودن و شست و خیانت و ریب او کزن نور حاصل اندن او کزن و کی محض شرم در
هیج خیر او کزن از بدان نیکویی بیا موزی نکند کرت پوستین دوزی پوستین دوز
وصف ترکیبید دوزید ندن کورت دیکچی دیمکار و یا حرف مصدر حاصلی
کور کجیلک دیمکار مضارع ثانی مقام تعلیل در مخسوس خطاب عام طریقله
بیور در بر اما زلردن ایلک او کزن سین زیر آوردن کور کجیلک اوزده دکل حاصل
قودن پوستین دوزلک کلمه و کی بر اما زلردن ایلک کلمه احتمالی بقدر
ایلک کلمه مردم مانرا عیب نهانی اشکار مکن که مرا ایشان را رسوایی و خود را بی
اعتبار کنی مردم مانرا را حرف تخصیص عیب نهانی بیانه اشکارا و او اشکاره
واشکار بر معنایه در که حرف تعلیل و حرف تاکید یعنی رانک معناسنی تاکید اید
مخسوس مرد ملوک کزلی عیبی اشکارا یلمه زیرا انری رسوا ایدر سین و کند
اعتماد سیز یعنی سکا هیچ بر نشه اینما یوب سندن هر کس قوت ایدر لرتشبه
هر که علم خواند و عمل کنی بدان ماند که کاواند و تخم نیفلشانه بدان با حرف
صله و ال هنر مبدل بر بان تقدیرنده در ماند فعل مضارع مغرب غایب بکزن در
دیمکار مانده ندن مانستان دن دین خطا ایلدی که حرف بیان کاو کاف
عجمله صغریه دیمکار بر معناسنه مراند فعل ماضی مغرب غایب سور دی دیمکار کاو
مقدم مفعول او کوز سور دی مراد جفت سور مکار بنفشاند فعل نینی ماضی مغرب
غایب صاعدی دیمکار تخم مقدم مفعولید مخسوس هر کس به که علم او تو دی
یعنی تحصیل علم ایلدی و علمه عمل ایلدی اول کیمیه بکزن که جفت سور و دانه
صاعدی یعنی اکین امدی عبرت از تن بی دل طاعت نباید و پوست بی
مغرب طاعت را نشاید تن دن مراد شخصه و بی دل دن مراد صاحب دل اولیانه

اهل الله اصحاب قلوب دیر لمراد شول قلبه که انده محبت خدا و میل اخلاق اوله
 دیمکه ایمدی بویله اولیان شخصه ن طاعت کلن بویست بی مغز بیانیه بوستان
 مراد بقدره که عریجه قشر دیر و مغز ن مراد ایچدر فندرق و فستق و بادام ایچ کیمی
 بضاعت سرمایه مخصوص شخص بی قلبه یعنی صدقه طاعت و عبادت ایلمز
 بل که ایله وکی تقدیرجه دخی و یا یله در ایچسر قیق داخی بضاعت و سرمایه یه لایق دکلر
 یعنی بیع و شرایه لایق اولماز حایله تن بی قلب قشر بی لبه بکنر که هیچ بر نسنه یه
 براماز تشبیه نه هر که در مجادله چست در معامله درست نه حرف
 ننی مجموع ترکیبه مصر و فدر مخصوص بویله دکلر که هر کیسه که بحث و جدله چست
 و چاکدر معامله ده یعنی تقوی و صلاصه و خدایله معامله ده درستدر زیر انچه
 بحاث وارد که صلاح و تقوایی هیچ یوقدر معلوم اولما که بوسجعه اادات خبر یعنی
 سین و تامقدرد رجستست و یادوست تقدیرنده در بیت بس قامت خوشکه
زیر چادر باشد چون باز کنی مادر مادر راست بس چوقدر قامت خوش بیانیه
 که حرف رابط صفت زیر چادر لایته بونده چادر دن دالال فحیله عورتلر یورندو
 چار مراد در که دیار عربده اکثر عورتلرانی استعمال ایدر لمر باز کنی اجاسین دیمکه
 مادر ماد دلائیته در معلوم اولما که چون دن بر ضریغایب محذوف در ضرورت وزن
 ایچون چو نش تقدیرنده در مخصوص چوق کوزل قامت که چارالتنه اولور یعنی
 چارالتنه چوق قامت لطیف و موزون کورینور اما چون که اول چاری اوشتن
 اجاسین و کوره سین انک اناسی اولور و یا اول چار صاحبک اناسک اناسی
 اولور یعنی صورنا کوزل کورینور اما حقیقتده برایشلی قری اولور ظاهر اعتبار
 یوق حکم باطنکه در حکمت اگر شرباهه قدر بودی بس قدر بی قدر
 بودی ایکی بودی ده یا حرف حکایه در مخصوص ایکیجه لر جمیعاً قدر کیجه
 سی اولیدی قدر کیجه سی بی قدر بی اعتبار اولور دی بعض نسخه ده
 بی قدر برینه چه قدر واقعدر بیت اکی سنک همه لعل بدیشان بودی

401

بس قیامت عمل و سنک یکتا بوردی لعل بدخشان لامیه بودیده یا حرف حکا
در ابکی برده بیلکه محصول اگر هر بر طاش لعل بدخشان اولیدی پس عمل
و طاشک فیتی یکتا اولوردی یعنی یکسنک بر اولوردی فیتی اییدی قلیل
الوجود اولانک اعتباری زیاده اولور ایش کثیر الوجود اولانک حکمت
نه هر که بصورت نیکوست سیرت زیاده روست که کارانده و دارنده پوست
بصورت با حرف ظرف سیرت زیبا بیانه سیرت خلق معنانه در زیباست
مشترکه در یار اشق و یافش دیگه در روست اصلنده در اوست اوضی که
به راجع در اندیشه بونده قلب معنانه در پوستدن و اذ ظاهرا لدر محصول
د کلام که هر کیم صورتده ابور سیرت زیبا انده در یعنی هر کس که صورتده و شمای
ای و کوزله ایله دکلر که انده سیرت زیبا و خلاف حسنه اوله بلکه بعضی
بویله و بعضی خلافی در زیبا ایش قلبدر بوسنک دکلر یعنی مصلحتی تاملکنده
ظاهرت دکلر حاصل هر کسک باطننه نظر ایملک کولت ظاهرینه دکلر قطعه
توان شناخت بیلک مرز در شمایل مرد که تا کجاش رسیدست پایگاه علوم
شناخت بونده شناختن معنانه در شمایل مرد لامیه در اخلاق مرد دیگه
مهر و نه که حرف بیان تا حرف انزها کجاش ضمیر مرد راجعدر پایگاه یانک
سکونیه مرتبه دیگه در علومه اضافت لامیه در محصول ادمک اخلاق
و اطواریندن بر کونده بیلیمک ممکنه که نره به دل ایشمشدر مرتبه
علوی یعنی اخلاق و اطواریندن کشینک مرتبه و مقام علوی نه حده و اصله
بیلیمک اولور ولی زیابطش ایمین مباحش و غره مشق که خبث نفس نکرده
دسالها معلوم ولی آدا استدرالک باطنش ضمیری مرد در راجعدر که حرف
تقلیل خبث نفس لامیه محصول اما باطنندن امین و مغرور اوله
زیر اخبائث نفس بیلری معلوم اولماز تخویف هر که با بزرگان سیرد
خون خود ریزد محصول هر کیم که اکابر لهج و عناد ایلسه کنده قانی

دو کمر یعنی کنده کنه رویی هلاک آید زیرا که اگر برله باشد چپقماز قطعه
 خویشانش را بزرگ می بیند راست گفتند یک دو بیند لوج می بیند فعل
 مضارع مغز مخاطب کور رسیدن دیگر در خویشتن مفعول اولی و بزرگ
 ثانیه راست بونده کرجت معناسنه در بیند فعل مضارع مغز غایب کور
 دیگر در بیند ندن یک مفعول اولی و دو ثانیه لوج لامع ضعی و جیم عربله
 شاشی دیگر در احوال معناسنه ~~مخاطب~~ خطاب عام طریقله بیور رکه در
 کنه و کجا اول کور رسیدن کرجت دید یار و یاد می شد در که شاشی بری یکی
 کور یعنی سن غرور تکبر کردن کنه و کجا اول کور دو کل شاشین بری یکی
 کور و کجا کبی فاسد در زیر او نه سی یوقه زود پنی شکسته تو که بازی
 بسر کجا با فوج زود زانک ضعیله تیز دیگر در ظرف زمانه بیند شکسته مفعول
 اولی و پیشانی ثانیه بازی او یون دیگر در کنیند مفعول صریح و برله با فوج
 غیر صریح با فوج لفظ مشترک در ترکیله فارسی بیند ~~مخاطب~~ تیز زمان
 الکی شکسته کور رسیدن سنکه باشکله قوجه او یون او یار رسیدن یعنی کله قوجه
 طوشر رسیدن ترکیده فوج جیم عجمه در قافیه رعایت چون بونده عربی او قورفتند
 پند پنجه با شیر و شست با شیر کار ~~مخاطب~~ مندان نیست معلوم اول که بوند
 کجا بر مقدار ایله ملحوظه با شیر با حرف مصاحبت و با حرف صله با شمشیر
 با حرف صله ~~مخاطب~~ ارسلانله پنجه طو شمشق و یا ارسلانله پنجه اورمق و یورمق
 شمشیر اورمق عقلا بشی دکلر زیرا انلر کنه رویی تهلاکه به سالماز و مضرندن
 احتراز آید لر بیت جنگ زور اور وصف ترکیبیدس اورید ندن زور
 کنه و کجا با حرف مصدر زور اورلک دیگر با مست با حرف مصاحبت
 بیش سر پنجه لامیه سر پنجه قوی و غالب معناسنه در بغل بانک و غین معجه
 نک فتحه لر یله قولتق دیگر نه نونک کسری و های اصلیه ایله فعل امر مغز
 مخاطب نهید ندن مستقبلا تنه نونک فتحیه مستعملا نه نهادند در پند

سرهوايل مشر دست مفعول صرحي و در بفل غير صرحي و پيش طرف مكاني
مخصوص مسته جنگ و زور كثر جيلك ايلمه يعني انكله محاربه و قتاله
 ايدوب اكا قوت بازو كي كوسترمه بس قوي و غالب كيمسه نك او كنده الكي قوتك
 قوي يعني انكله جنگ و جدال ايدوب بصوت كوسترمه تخدير ضعيف كه باق
 دلاوري كند يار دشمنست در هلاك خویش ضعيفي يا حرف وحدت كه حرف
 بيان و يا حرف رابط صفت و يا حرف مصاحبت دلاور و ضعيف تركيبه
 آوريدندن بهاد معناسنه در يار دشمن لاميه هلاك خویش ده بويله در
 بر ضعيف كه قويله برابر دلاور لك ايلمه و اكا بهادر لك كوسترمه يعني اكا بهادر لك
 كوسترمه يعني اكا بهادر لك صتا و كند و يي اكا كوره طوقه دلير عرض ايد كند يي هلا
 دشمنك معين و ناصر ييد قطعه سايه پرورده راجه طاقت ان كه رود
 بامباران بقتال سايه پرورده كوكه ده بسلمش يعني ناز و نعمت اخبرده
 بويوش و را ادا ت تخصيل طاقت ان لاميه در كه حرف بيان يا حرف
 مصاحبت مبارز بهادر ديمكدر و الف و نون ادا ت جمع بقتال يا حرف
 صله قتال مفاعله يا بلك مصدر ثانيا سي بامباران روده ده قتاله
 متعلق اولف جايز مخصوص سايه پرورده نك نه قدرت و طاقتي اوله
 اول نشنه يه كه بهادر اوله ارلله جنكه و مغانله يه واره سست بازو بجهل
 ميگند پنجه بامر اهنين چنكال سست بازو وصف تركيبه بازو
 ضعيف كيمسه ديمكدر بجهل يا حرف مصاحبت ميگند فعل مضارع مفرد
 غائب براو غور ديمكدر پنجه مفعول صرحي و بجهل و بامر غير صرحي
 اهنين چنكال بيانيه در اهنين چنكال وصف تركيبه دمور قابيله
 يعني پنجه لي مخصوص ضعيف بازو لي اولان كيمسه يه پنجه يعني انكله
 طو تشر اهنين چنكال قوي بازو لي دن كنابته و محكم پنجه لي دن عبارت
 تو بيلح هر ك نصيحت نشود سرمه است شنيدن دارد سر بونده سودا

و هو من معناسنه در محض ^{تو} هر کیم که نصیحت دیکلمز یعنی قبول ایلمز
صلامت ایستل سودا سین طو تار حاصل ازار نمق سودا سین طو تار یعنی ازار لمق
استر بیت چون نیاید نصیحت در گوش اکوت سز نش کم خاموش نصیحت در
گوش تقدیری نصیحت در گوش در اکوت سز نش کم تقدیری نصیحت در گوش
در اکوت سز نش کم تقدیری اکوت سز نش کمست و یا اکوت سز نش کم در
خاموش فعل امر فرد مخاطب را پس اول دیکلمز ^{تو} چونکه نصیحت قول فله
کیمز اکوت این سکا تو بیخ و سز نش ایدر سم ایدر سم اول دیکلمز لطیفه بی هرات
هنرمندان نتوانند دیدن همچو سکان بازاری سکا شکاری بینند و مشغله
برارند و پیش آمدن نیارند سکان بازاری بیایند سکا شکاریده بویله
در مشغله غوغا براند قالدیر نیارند فعل نفی مستقبل جمع غایب نیارند
قالدیر و لماز دیکلمز بر مصدری دخی بار ساین در قدرت معناسنه بس نیاردی
ارستان دن اخذ ایدن سر و یا مش ^{تو} هنر زلر هنر لیلری کور مکه قادر
اولماز لر یعنی انلرله برابر لقا ایدر مز لر و معارضه و مقابله قیلر مز لر بازار ایلری کی
که آواتی کور لر و غوغا و عو و قالدیر لر یعنی ایدر لر و ایلری کلمکه قادر اولماز
تخذیر سغله چون بهنر باکینی بر نیاید بختشش در پوستین افتد بر نیاید
چیتشامر یعنی مقابله و معارضه ایدر مز ^{تو} سغله کمینه یعنی دین و تا
چونکه هنر ده و یا هنرله بر کمینه ایلر چیتشاماز یعنی مقابله و معارضه ایدر مز
ضابطله غیبتنه دوشر حاصلی اردنجه قلع ایلمکه با شلدی بیت کند
هر پینه غیبت حسود کوتاه دست کرد در مقابله کنکش بود زبان مقال
هر آنیه البته دیکلمز غیبت غین معجه نک کسری و یا نک فحیله بر کمینه نک
اردنجه غایبانه سولیکه دیر لر شول زود کر ایشد و کی تقدیر جه معلوم اوله
اکراول سولید و کی سوز کر چلک ایه غیبت دیر لر و اگر کذب و دروغ ایه
بهنر دیر لر حسود کوتاه دست بیایند در کوتاه دست وصف ترکیبی

قضا اللی دیمکر نسیه قادر اولیان کیمسته ده مستملر که حرف نقیل کنگ کاف
اول عربی و مضمود و کاف ثانی عجی معلوم اول که نون ساکنه نسا که اخرد که کاف
واقع اوله البته عجیدر فاحفظ شین غیر صوفه راجعده اما معاده مقاله
مقیدر ~~محمود~~ حسود کویه دست یعنی عاجز بی قدرت البته غیب
اید حاصلی غیب تن قوماز زیر مقابله ده زبان مقالی کنگ اولور یعنی رلی
طوبلور نقطه قادر اولماز کنگ کاف عجمی ضیله فصیح درین خطا سوبیش

شکایت جور شکم نیستی هیچ و ری در دام نیفتادی بلکه صیاد دام نتره ای
جور شکم لایمه نیستی یا حرف حکایه و ری یا حرف وحدت در دام در حرف
صله نیفتادی یا حرف حکایه صیاد مبالغه ایله اسم فاعله او حی دیما که
نتره ای فعل ثنی حال ماضی موز غایب و یا حرف حکایه ~~و لک~~ آخر جو
شکم یوق ایش سه بی اجلق بلایی یوق ایش سه هیچ بر مرغ دامه دوشمن دی بلکه
او حی دخی طوزق نور مازدی زیر بوغز در دی اولسه مرغ دامه وار مزی عبرت
حکما در دیر خوردند و عابدان نیم سیر و زاهدان تا سدره منق و جوانان تا طبق
بر گیرند و پیران تا عرق کنند اما قلندران چندان که در معده جای نفس و بر سر
روزی کس حکما بر سج یعنی سیرت بر ل تا کیم طعام هضم اوله و عابدان
نیم پیر یعنی طعامی طویله تا حرف انتر است و مق مصدرک منفعله اضا
دینی سددیم که در رون جانک صوکید و مراد او یجیل سیمک بر لودیم که در تا حرف
انتر طبقدن مراد ایچنده سیمک بین اسباب در صحن و تنبی و طاس کی بر گیرند
بر گیرند قاله الودیم که در تا کنه حرف انتر تا عرف کنند در لیه لودیم که در معده
سیمک فنی و صینک کسریله و سیمک کسری و عینک سکونیه انسانده حیوان
جنسک شرم انی برنده مستعمله یعنی تخم اید و ب شدن دید کلریدر جای
نفس لایمه در عاند فعل ثنی مستقبل موز غایب قالیه دیما که در روزی کس لایمه
~~و لک~~ حکما بر سیرک سیمک بر ل تا کیم سید کلری هضم اوله و عابدان یارم

طوبخه يعني تمام طوق اولجه يزلر و زاهدلر ستر متجه يعني جاني تنده حفظ
ايلك مقدار بنجه حاصل اوليه جگه و جوانلر اوكلندن ظرف طعام قالقنه يعني
ايچنده اولاني دوكل بنجه و بيرلر در لينجه اما قلندر لر اولقدر برلر كه معده ده نفسه
برقالميه و ستره كيمسه نك رزقي و نفقه سي يعني جوانلر طبقه بيمل قالمينجه
برلر اما قلندر لسفرده اتمك دحي قالمينجه برلر و جانر در خورنده فعال مر
غايب اوله يعني طايغه مذكور اولان بيسونلر بيمك اوله بيت اسير بند شك
راد و شب نكرد خواب شي زمعه سنكي شي زدل تنكي اسير بند شكم لاميه
و بيانده در بند شكم مجازة و راداد اختصاص معده بيمك كسري و عيكة
سكونيله ذكر اولان كيسيدرسنكي به اضافت بيانده در و يا حرف نسبت طائشه
منسوب معده دن يعني زياده طوق قلندر طاش كي بكشمش معده دن ديكلر
دلتك وصف تركيبيدر كوكلي طار و يا حرف مصدر كوكلي طار لغني ديكلر
مخصوص شكم قيدينه اسير اولان كيمسه ايكي كجه او يقو طومناز يعني ايكي
كجه او يقو و يوماز بر كجه زياده چوق بيمك نك قلندر و بر كجه طعام يعني بيمك
بولدو غي اجلد كوكلي طار قلندر و عطف مشورت باز نان تباهست و سخا و
بافسردان كناه مخصوص زلزله مشورت فاسد در و منسدره سخاوكم
كناه زير فسادينك از ياد نه با عتد بيت ترخم بريلك تيز دندن ستمكار
بود بر كسفندان بلنك تيز دندان بيانده در ستمكار ظالم ديكلر و يا
حرف مصدر و مخصوص كسكين ديشل قيلانه ترخم ايدوب اني اسر كيمك
ستمكار لغني ظالملق در قويونلر حاصله ظالملة مهر و محبت مظلوملك جفا
ظلمد پند هر كواكر دشمن در پيشت اكي نكشد دشمن دشمن خوشت
مخصوص هر كيمك كه دشمن او كنده در اكراني اولدر مرسته كند و نك دشمنيد
زير دشمن فرصت بولنجه اني اولدر بيت سنك در دست و مار بر سر سنك
خير زاني بود قياس و در نك خير راي وصف تركيبيدر الحق فكي ديكلر

و یا حرف مصدر در الحقیق و ضعیف فکری لک دیکر در نک دالک فتحی و کسر به
و رانک فتحیه اکملک دیکر ~~محرک~~ طاش الکره اوله و بیلان بطاشک
اوزرنه اوله الحق فکری لک دیکر قیاس و در نک یعنی او را بنی او را یا بنی
دیو قیاس تردد ایلمک فکرت فساد نهند و کوهی از فرد مندان بخلاف
این مصلحت دیده اند و گفته اند در کشتن بنده یان تا مل اولینرست حکم آن که
اختیار باقیست توان کشت و توان هشت تا کی بی تا مل کشته شود محتملست
که مصلحتی فوت شود که تدارک مثلاً منع باشد کوهی یا حرف و حد کوه
کاف عجمک و رانک ضمه لریله بلوک معانسه در کشتن بنده یان مصلحت مفعول
اضافه بنده یان باغ معانسه در عجمه قید دیر لرو یا حرف نسبت بنده یان
منسوق دیکر یعنی محبوب و الف و نون ادات جمع در محبوس لری دیکر بعض
نسخه ده بنده یان واقع در کشت کشتن و هشت هشتن معانسه در حاله ویر
یعنی ترک ایلمک تا حرف تعلیل کشته شود اسم مفعول در مقتول اوله دیکر که
محتمل اسم فاعل در افتعال باینده که حرف بیان مصلحتی یا حرف وحدت که حرف
رابط صفت و یا حرف بیان تدارک مثلاً ان مصدرک مفعولنه و لامیه در منع
اسم فاعل در افتعال باینده ~~محرک~~ اما بر بلوک عقلا دن بونک خلا فی
مصلحت کور مشلر در و دیمشرد که محبوس لری قتل ایلمده تا مل اولیر که یعنی قتل
عجله ایلمامک کرک اول سببیه که اختیار با قید قتل ممکن و ترک ایدوب از
ایلمک ممکن زیرا ایلمک زیرا کی تا مل سیز قتل اولور سه احتمال دیگر بر مصلحت
فوت اوله که اول مصلحت کی نک تدارکی منع اوله یعنی قتل و سببیه فوت و نجه
تدارکی منع اولور بهر حال مشوجیا نیک سر هست زنده بی جان کور کشته
را بازنده نتوان کور نیک بونک کی بر لرد محکم معانسه در فتحی اساندر دیکر
اولور زنده کور مقدم مفعولید صر حیدر و بی جا غیر محیی و کر کردن
معانسه در و کشته نتوان کورک مفعول اولی و زنده مفعول ثانی و باز

زبان معانی متضمنه محصول فنی قولاید رزنده جانسن ایلمک یعنی زنده
 ناک جاننی الموق اما مقتول جانلی ایلمک ممکن دکل شرط عقلست صبر تیراند
 که صورت از کمان نیاید باز شرط عقل لایمه و مقدم خبر و صبر تیراند از من
 مبتدا و لایمه تیراند از وصف ترکیب تیراند ازید ندن انداختن دن دینک
 ایلمش که حرف تعلیل از کمان رفته متعلق نیاید فعل فنی مستقبل مفرد غایب باز
 کنه و یکم محصول شرط عقلم تیراند از ک صریح یعنی اوقی انما زدن او
 در شجاعت بری ملاحظه ایلمک کولت زیر چونکه یا بدین کنه یعنی چیتد کنه
 دعوت ایلماز نصیحت حکیمی که با جهال در افتد باید که غرت توقع ندارد بعض
 شنبه ده توقع غرت و افتد اضافله جاهله که بزبان آوردی بر حکیمی غالب مد
 عجب نیست که نسکست جوهری را می شکند بر حکیم که جهله ایله جمع اولوب
 مختلط اوله کی کرد که اندون غرت امید ایلمیه و بر جاهل که تکلمه بر حکیمه غایب
 اوله عجب کلام که طاشد که جوهری کسرا بد بیت نجب کی فرورد نفسش عنده
 لیسج غراب هم نفسش نه حرف فنی فرورد لغته اشاغه کیده دیکم اما استعما
 با تمق معانسه در نته که تور کیده سستی با ندی دیر لر نفسش شاین ضمیر
 اضمار قبل الذکر طریقه غایب راجع در عند لب بلیله دیر لر و یا حرف وحدت
 غراب مبتدا و هم نفس خبری و جمله صفت عند لب در نفس عرب صادله استعما
 ایدر و عجم سینه محصول نجب یعنی عجب دکل کی نفسی تیار سه بر عند لب غراب
 هم نفسی اوله یعنی نفسده شی اوله حاصل غراب اوزی عند لب اوزی نجب
 عجب دکل قطعه کوه مندا زو باش جفایه بیند تادل خویش نیاز دارد و در هم نشو
 او باش جمع صیغه سیه مستعمل در لوندان معانسه و بعضی ایدر دیکم که مفردی
 بوش در قلب بعض طریقه جمع اولی جفای یا حرف وحدت و یا حرف تکبر
 تا حرف تنبیه دل خویش لایمه و نیاز اردن مقدم مفعول نیاز ارد لفظ
 مشترک در فعل فنی مستقبله نهی غایب بینده ایتمیه و یا ایتمسون دیکم

406

در هم قشور شد دیمکده اما بوندی حضور بقا معناسنه در نشود کنه ^{مشترک}
بجضور اوله اولسون دیمکده ^{مخصوص} اکهنه رازل و اسافلن جفا کور^{سه}
البته کنه کوی انجتمیه و یا انجتمسون و بجضور اولیه و یا اولسون سنک ^{بد}
اک کاسه زرین شکند قیمت سنک نیفزاید و زر کم نشود سنک بد کوهربانیه
زینده بویه در التون و یا حرف نسبت و نون حرف تاکید شکند فعل مضارع مزد
غایب فعل شرط و افعاله صرسته دیمکده قیمت سنک لایه نیفزاید فعل نهی مستقبل
ار نماز یعنی زیاده اولماز قیمت زرمبتدا و نشود خبر مبتدا و کمر خبر نشود در واسمی خنده
قیمت ذره راجع ضمیر ^{مخصوص} سنک بد کوهربانیه بد اصل اک التون کاسه
صرسته یعنی شکست ایدرسه اول سنک قیمتی زیاده اولماز و کاسه مکسوس
زری قیمتی اکسلر حاصل کسریله جوهر نه نقصا کمنز که قیمتندن قاله و قیمته
نقصا کله بوبیت ضرب مثل حکمنده واقع در زیاده شهرتندن لطینه خرمند
که در زمره اجلاف سخن صورت بنند د شکست مدار که اواز بریط باغلبه دهل
بر نیاید و بوی عبار کنه سیر فر و ماند خرمندان را حرف تخصیص که
حرف بیان زمره زانک ضعی و میاء سکونیه بلوک معناسنه در اجلافه اضاف
بیانیه در اجلاف جلفک جمعیه غلیظ طبعی یا بس اولان کمیسه یه دیر
سخن بنند دل مفعول اولی و صورت مفعول ثانیه سی شکست شینک و کاف
ضمه لریله و کسره لریله عج معناسنه اسم در کسره تخصیص اید ندر یلمز لرایش
مدار فعل نهی مزوم مخاطب طومه دیمکده که حرف تعلیل اوزا بریط لایه در
بریط ایکی یا نال فتحه لریله و سکون رایله قویزد در با حرف مصاحبت غلبه
دهل لایه بر نیاید چیتماز یعنی طاول یا نجه اوازی ظاهر اولماز دهل دالک
و هانک ضمه لریله طاول معناسنه در و بوی عبیر لایه عبیر عینک فتحی و بانک
کسریله کوزل توقلی اون کی برنسنه در کنه سیرمه لایه در کنه کاف عجمک فتحی
و سکون نونله چرکین قور قویه دیر لیر سیر سینک کسریله صرست معناسنه در فرو ماند فعل

مضارع مزید غایب بونده معلول اولوردیمکده بر عاقلک که اخلاقی است
لو بلوکنده سوزیک صورت بغلن یعنی انلار اسنده سوزیکار و نق و التفات یوق
سمیع اولماز عجب مدار یعنی عجب طوقه زیر توپراوازی طاولله چیتماز یعنی
طاول یا ننده اوازی ایشدن و عبیر قوقسی صر مسق قوقسندن مغلوب اولور یعنی
صر مسق قوقسی عبیر قوقسین بشار زیر الطیف فوقک خبیث قوقی یا ننده ظهور
اولماز مشوعیا بلند اواز نادان کون افراخت که دانارا بی شری بینداخت
بلند اواز نان بیانه و مبتدا کردن افراختن مقدم مفعولید افراخت فعل است
مزید غایب یوجلتدی و قالدری دیماکده زیاده یک چغرمقدن عبارتدر جمله
فعلیه خبر مبتدا در بلند اواز وصف ترکیبیر یوکسک اوازی دیماکده بلند
اوازی اضافندن قطع ایدنلر اسلوب عجمه و اصل دکالرا یمش کردن افراختن
معنایی اقدام و هجوم ایله تفسیر ایدنلر معنای مقصود مخالف سولیشلر که
حرف رابط صفت دانارا ادا مفعول با حرف مصاحبت بی شری یا حرف مصدر
حیا سزلغله دیماکده بینداخت لغتده ایدی دیماکده ایتا بونده ناساز کلماتله
بوکه غلبه ایلدی دیماکده بینداخت دانامفعول صریح و بی شری غیر صریح مضارع
یوکسک اوازی بزنادان بوین یوجلتدی یعنی یک یک چاغردی شویله که
بر دانانی حیا سزلغله مغلوب و مغرور ایلدی بر اجهله ادم اوزرینه یک چاغری
معرفت اکلر نمیدانده که اهنک هجازی فرومانده زبانتک طبل غازی نمیدانده
فعل نفی مستقبل بیلنر دیماکده که حرف بیان اهنک بونده اواز معنانه در حجاز
به اضافتی بیانه در معلوم اولاکر علم انعامک اصولی دورنده او کیمی راست
در که جمیع نغماتک اصلیه را یکنجسه عراقده او حنجسی زیر افکنده و وردنجی سی
اصفهانده و بودورنده هر برینک ایکه فروغی لیکن بزبونده لازم اولانی بیاییده
وزانجق بس عراقک ایکه فروغی واربری مایاه وبری بوسلکده و هر ایکه
فرعندن مخرج اولان نغمه یه اوازه دیر لر پس مایاه و بوسلکک اوازه سی حجاز

فاحفظ پس شراحت حجازون ایکی مقامه بر مقامک اسیدر دید کلامی باطل
 ادا در که محض جهلند ناشیدر و بعضی علم انعام برینه علم موسیقی و لیسش خطا
 ایلمش زیر موسیقی صافی تر نماید غیر نسنه دکده اهنگ حجازی رهوند
 فرمایند سابقا مذکور اولان کی در بانک طبل غازی لامیه و بیانیه طبل طاول
 معناسنه در غازی لفظ مشترکده اهل غزایه و جاجازه دیر لویکی طبل غازی طاول
 دیر لر طبل بازدن احتراز ایچو پس بونده جان باز طاولی دین خیل پهلوانلق
 اظهار ایلمش **محکم** بلند اوازی نادان یلمز که اهنگ حجازی یعنی اوازه
 حجازی طاول اوازندن تبارق الوری یعنی انک یا ننده ایشد لمز زیر طاولک یا ننده
 بوری و صورنای و زیل و بونلر کییلر ایشد یلور انجق نازک نغده ده انسان
 خنجره سندن بیدر اولور قنده ایشد یلور **حک** جوهر کی خلاب افند چنان
 نفیست و غبار کی بر فلک رسد هنوز خشیت استعدا دی تربیت در نفیست
 و تربیت ناستعدا ضایع خاکستر کی چه نسبت عالی دارد که اتش جوهر علویست ولیکن
 چون نفس خورده هزی ندارد با خال برابرست قیمت شکر نه از نیست مکران ظلمت
 ویت خلاب خانک فحی و کسرله چرکاب معناسنه در همچنانکذلک معناسنه دیر **شمن**
 اولکی کی هنوز الان دیمکده بعضی نسخه ده ها واقعده هنوز برینه استعدادی
 تربیت بیانیه و مبتدا و در نفیست خبری و تربیت ناستعدا مصدرک مفعولنه اضا
 و مبتدا و ضایع خبری خاکستر کول نسب عالی بیانیه که حرف تعلیل اتش مبتدا جوهر
 علوی خبری با حرف ظرف نفس خود بیانیه هزی یا حرف وحدت و یا حرف تنکی
محکم جوهر کی خلابه ده دوشور سه کنه تنسیدر یعنی ذاتنه تغیر و نقصا کلمن و غبار
 اگر فلک ده ایریشور سه کنه همان خسیسیدر یعنی مقام شریفه و صوللله خاسته
 چیتق شریف اولما از تربیت سز قابلیت ظلم و حیفدر یعنی استعدادی اولان کیمه تربیه
 ایلمیق اهل ایلمک ظلم و حیفدر و ناقابل تربیه ایلمک ضایع در کول اگر چه
 عالی نسب طور یعنی نسبی عالی در زیر اتش جوهر علویده زیر اعصارک جمیعند

اعلا در اما کول چون نفسنده جوهری بوقدر خاکله برابر اندن چوق تفاوتی قدر
شکر کیمی قشند دکلر بل که اول وقت اختیار کنند خاصیت و خاصه بدشتی
چو کفاز طبیعت بی هنر بود پیمیز زاده کی قدرش میفرود کفنا حضرت نوح پیغمبر
کندویه عاصی اولاد او غلبه که سایر مشرکله طوفانه غرق اولدی را ادا تخصیص
بیا بر و پیغامبر هب بر معنایه در خیل بلخی دیمکده بریدند کاف عجم های سمید
بدلله اصله زاده در و یا حرف مصدر میفرود فعل نفی ماضی میزد غایب افزودند که
لازمه معتدکی بیننده مشترک در بوند معتد بدر که قدر مفعولید ~~معتد~~
چونکه کفنا نیک خلقت و طبیعتی هنر سازیدی پیغمبر و غلی اولوق قدری اتریدی
بل که سایر مشرک شله غرق اولدی فکان من المرفیقین انک حقنہ در هنر
بتادی اکی داریانه کوه کل از خارق و ابراهیم از از در هنر بنمایک مقدم
کوه در مراد بونی کبی بر لده اصله که نسب در از حضرت ابراهیم پیغمبر با با سید
که بتلر بوند ~~معتد~~ هنر کو ستر اکی واریه کوه و نسب کو سترمه کوه من میسین
که کل دکنن طوغر و پیدا اولور و ابراهیم از ردن پس اصله و نسب اعتباری بل که ذات
و نسب **لطیفه** مشک است که بیوید نه ان که عطار بگوید انا چو طبله عطار است
و هنرهای و نادان چو طبل غازیست بلند اواز و میان نهی بیوید فعل مضارع میزد
غایب بیوید ندن لازمه معتدکی بیننده مشترک در بوند لازم در قوی ویره
معا طبله عطار لایمیه در طلبله عطار اولد که عطا دیار عریده و عجمه بطبله یه
انواع منجرائی ترتیب ایدوب صار اما رومده بوا و سلوب و ترتیب اولماز هنرهای
وصف ترکیب در نماید ندن هنرهای وصف ترکیب در نماید ندن هنر کو سترنجی دیمکده
نماید ندن هنر کو سترنجی دیمکده بلند اواز وصف ترکیب در میان نهی ده وصف
ترکیب در انجی بوش دیمکده ~~معتد~~ یعنی قوسی چیتا اول دکلر که عطار ^{بل}
یعنی عطار تقریبیه اولان مسکه اعتبار یوقدر عالم طلبله عطار کی اسمدر
و هنر کو سترنجی یعنی تصلف ایلیوب اظهار هنر ایلا اما نادان طاول کبی بلند اواز

واجبی پوشد یعنی همان او کو نمی وارا بحق اما هر من بی بهر در طبل غازی جان
 طاوله تخصیص ایلین طاول کی میانی در قطعه عالم اند میا جاهل
 مثلی گفته اند صدیقان میان جاهل لامیه جاهلان مراد جنسده و را معاد
 عالمه قید در عالم و میان جاهلان تقدیرها مرهونند مثلی یا حرف وحد مراد
 مثلاً تمثیل صدیقان صدیقان جمیع صادر و دال مشد دال کسر لویه
 صفت مشبهه در محصل جهله ارانده عالمه بر تمثیل سولیشا صدیقان و
 تمثیل بیت ثانیه شاهدی در میا کورانت مصححی در میان زندیقان شاهدی
 یا حرف وحدت مصححیه ده بویه در زندیقان زانک و دال کسر لویه زندیقان
 جمیع در ملحدان معانیه یعنی مشر اجساد قابل اولیا ظالمین محصل جاهل
 ارانده عالمه مثلی بر محبوبه که کور را ارانده و بر مصححیه که زندیقان را ارانده
 یعنی بونله بکن در عالم جهله ایچنده بیت دوستی را که بمری فاجله ارانده نشاید
 که بیکدم بیازارند دوستی یا وحدت و را ادات مفعول که حرف رابط صفت با
 حرف ظرف عمر بونله کی بر رده مدتت عبارتند و یا حرف وحدت بر مدت و بر زمان
 دیکدم فرا بونله کی بر رده ادات صله در جنگدن مراد الدارند فعل مضارع جمع
 غایب دیکدم با حرف ظرف و دم نفس و ساعت معانیه در بر مدت و بر ساعت
 دیکدم بیازارند فعل مضارع جمع غایب ایچنده دیکدم محصل بر دوستی که
 بر مدت و اله کتوره یعنی تحصیل ایدله لایق دکلر کم ای بر نفیسه ایچنده و ب
 بحضور ایدله لایق بیت سکی بچنده سال شود لعل پاره زنها را بایک نفس نشکنی
 بسک سکی یا حرف وحدت بچنده سال با حرف ظرف بچه یلده دیکدم شود
 فعل مضارع مفرد غایب فاعله یعنی اسمی تختنده سنکه راجع ضمیر در خبری لعل پاره
 تقدیر لعل پاره در زنها و ادات تنبیه تا حرف تاکید با حرف ظرف یک نفس بنفشند
 دیکدم شین لعل پاره به واجود نشکنی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب صیه
 دیکدم یعنی کسر ایله سین محصل بر طاش بچه یلده بر لعل پاره سی او لور

زنها را بر فتنه ای طاشله کسر الیمیه سین بوبیت کچن نثره تمام تنویر و تنصیر در
تشیه عقل در دست نفس چنان گرفتارست که مردم عاجز در دست زن کوبن
دست نفس لامیه در مجاز مردم عاجز بیانیه زن کوبنده بویله کوبنده کاف و عجل و ضعیفی
و رانک سکونی بانک ضعیله و ورطی و قوتی و زیرک و دیگر **محکم** عقل
نفسک النده انجلین گرفتار در که عاجز از قوتی عورت النده اولدو عی کچی
بیت در خفی بر سر ای بیند که بانک زن از وی براید بلند در خفی بیانیه
در ای بصیله بر سر ای یا حرف و صرت که حرف رابط صفت بانک زن لامیه
در عورتک اوازی و یضیری غایب در سر ایه راجع بر آید چیتا ردیمک **محکم**
اول اوک اوزرینه شک و شادیلوق قوسخی یا غله یعنی قیا که اندن عورتک اوازی
یوکسک چیتقه یعنی عورتک اوازی طشره ده اولان خلق ایشیده **حکمت**
رای بی قوت مکی و فسونت و قوت بی رای جهل و جنون رای فکر دیمکد بی
قوته اضافتی بیانیه در یعنی بی قوت عقل مکی و فسون عطف تفسیری قبیلند
زاید و بی فایده دیمکد قوت بی رای ده بیانیه در یعنی قوت عقل بی رای
جهل و جنون **محکم** رای خالص بی قوت عقل بی فایده و بی نتیجه
ایشده و عقل بی رای و تدبیر هانی جهل و جنون در حاصله رای و تدبیر عقل
لازمه و عقله رای و تدبیر لازم در یعنی هرایشه عقل و رای بیله اولوق کرک
بیت تمیز باید و تدبیر و عقل آنکه ملک که ملک دولت نادان سلاح جنک
خداست تمیز بای اول او سلوب عجم اوزره ضرورت و زنجون خنزف اولمشده
ملک لفظ مشترک در ملک و سلطنت بیننده بونده ایکسینه دخی سیاغ وار که
حرف تعلیل دولت ملکه معطوف و نادانه مضافه لامیه ایله سلاح جنک خدا
لامیه لودر **محکم** انسانه تمیز و تدبیر و عقل کرک اندن صکره ملک
و سلطنت زیر نادانک ملک و دولتی خدا یله جنک ایلیمکه بر اقد **محکم** یعنی خدا
او نهینه مخالف ایلیمکه سبیدر بیت جو انرمی که بخورد و بدهد به از غلبه

که روزه دارد و پیرهنه جو اغرد یا حرف وحدت که حرف رابط صفت روزه
 دارد که مقدم مفعول او بجمع طوقا رد می کند بنهذه فعل مضارع مفعول غایب توبه
 دیگر یعنی صقیله و حفظ ایلیه حاصلی ادخار ایلیه **مخصوص** بر سخی کیمیه
 که بیه و غیره بذل ایلیه شول عابدان که صایم اوله و کندها بیه و کینه کندها
 حفظ ایلیه یکنه **مطایبه** هر که ترک شهرت از بهر قبول خلق کرده است از
 شهرت حلال در شهرت حرام افتاده است ترک شهرت مصدر است مفعول
 اضافیه شهرت در اول لذت دنیوی در بهر اوقات تعلیل قبول خلق مصدر
 فاعلینه اضافیه یعنی خلق مقبول اولما بچون شهرت حلال و شهرت حرام
 بیانیه در **مخصوص** هر کیم از زو و لذت دنیای خلق قهر بچون ترک
 ایلشده یعنی بنی پرهیز کار مرتاض اکسوند و یولدا ین دنیا دن کسان حلال
 لذت حرامه دوشمشه زیر ایلدو کی وضع ریایله در و یا ایسه اهل تحقیق قسته
 کفره رالعیاذ بالله تعالی ش عابد که از بهر خدا گوشه نشینه بچاره در
 اینینه تارک چه بیند که حرف بیان نه حرف نفی معاده نشینه مقیده در
 گوشه نشیند ظرف مکانی بر در تقدیر یله از بهر خدا ده اکامستقله در
 حرف ظرف اینینه تارک بیانیه چه ادا استغرام بیند فعل مضارع مفعول
 غایب نه کور رد می کند استغرام انکاری طریقته یعنی کور من عابد مبتدا و ما
 بعدی صفتی بچاره مبتدای ثانی وجه بیند خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر
 اول بچاره عابدن بدل اولمده جایز **مخصوص** عابد که خدا ایچون گوشه
 ده او تورمیه یعنی الله ایچون گوشه نشین اولیه ریا ایچون اوله بچاره عابد
 قراکلق اینینه ده نه کور یعنی اینینه قلبی که ریا ایله پاسلمش اوله انده نور
 و فیض خدا عکس ایلن **لطیفه** اندک اندک خلی شود و قطره قطره سیلی
 کرد یعنی آنان که دست قدرت ندارند دارند سنک خرده نکه دارند تا بوقت
 فرصت دما از دماغ ظالم برارند اندک اندک تاکید لفظی خلی یا حرف

تکثیر خیلی وسیلی یاری حرف وحدت دینار لذت کلامدن بیخبر لرامیش که
کرد فعل مضارع مزد غایب شود کجی ضرورت معناسنی افاده اید اولور
دیمکه حضرت شیخ معنای مرادی یعنی ایله شرح ایدوب بیور رانان انک
جمعیدر انلدیمکه که حرف رابط صفت دست قدرت بیاینه ندانه طو
یوقلقدن کنایتدر سنک غرض منه ترکیب مزجی در سنک مرزیه کجی طاش اوغنی
دیمکه ترکیب اضافی اولغده ده قابله نکه داوند فعل مرجع غایب ایلسونلر
دیمکه فعل مضارع ده اولوق مکنده امکان بعیده له تاحرف تعلیل باحرف
ظرف وقت فرضت لامیه دمارد الک فنی وکسرله انتقام معناسنه در دماغ
د الک کسرله بونده باشک بینی مراد در برارنده چیتار اولدیمکه در لک
ازاجق ازاجق برنسنه بری برینه منظم اولججه چوق اولور مثلاً صو قطره قطره
بریره جمع اولججه سیل اولور بونک معناسنی بود وک شونلر که دست قدر تیری
بو قدر یعنی برنسنه یه که قادر دکلار سنک خرده ریاسنک خرده حفظ ایلسونلر
تاکیم فرضت وقتنده ظالمک دماغندن انتقام حاصل ایده لر یعنی دماغنی چیتار
حاصلی اندن انتقام الای یعنی انی هلاک ایلیه لردیمکه د بیت و قطر علی
قطر اذا انتفت نهر و نهر الی نهر اذا اجتمعت بحر قطر لفظ مرفوع مبتدا
علی قطر جار مجرور یله اتفتقه متعلقدر انتفت فعل ماضی موزون غایبه
در افتعال بابندن اصل او تفت ایدی قبل تایی افتعال وواقع اولدی تاحرف
حروف هموسه دن وواو صرفدر حروف مجروره دن بیهاتنا فروتباعد
واقع اولدو غیچون و وای تاییه قلب ایدوب تایی تاییه ادغام ایلدی رانتفت
اولدی نهر لفظ مرفوع خبر مبتدا در و نهر لفظ مرفوع مبتدا الی نهر اجتمعه
متعلق اجتمعت انضمت معناسنی متضمن اولدو غیچون الی ایله تعدیه ایلدی
بحر لفظ مرفوع خبر مبتدا در طلمه طلمه طلمه طلمه اوزره فنی متفقی اولسه
ایرمق اولور یعنی قطرات بری بریله مجتمع اولسه نهر اولور و نهر نهر ایله

ایله مجتمع اولسه بحر اولور یعنی انهار بری بریله منضم اولسه بحر عظیم اولور
بیت اندک اندک بهم شود بسیار دانه دانست غله دربار دانستی
های رسمیه و هنره مجتبه ایله یازانلر املادن اکاه دکلا رایش محکم
ازاجق ازاجق بری بریله جمع اولچق چوق اولور کورمز مسین که اینارده
غله عادانه دانه در یعنی دانه لری بری بریله جمع اولوب برابار طوبیله
اولور غله غینک فنی و لامک تشه یه یله تور کجه نخل دیه کلری در
حکمت عالم را نشاید که سفاهت از عاچی بحکم در کذاوند که هی
دو ظرف را زبان دارد و هیبت ان کم شود و جهل این مستحکم عالم را
را ادات مفعول که حرف بیان سفاهت مصدر در سغه دن یعنی حسن
بایندن زیر ابولفت ایکی باید مستعمل علم و حسن علم دن مصدر سغه
اما حسن دن سفا و سفاهت کلور بونده حکم نقیضی مراد در عاچی جاهل
معنا سنه در اصله میم شده در اما عجم تخفیف بیهله او قور بحکم با حرف سببه
در حرف تاکید کذاوند فعل مضارع مفرغ غایب کچوره دیمکه یعنی حکم سبیه
سفا هت ترک ایلیه حاصله سفا هت دن اغماض عین ایلیه که حرف تعلیل
هر دو ظرف دن مراد عالم و عامیده را ادات صله هیبت ان لایته اشارت در عالمه
کم بونده ناقص معنا سنه در جهل این لایته اشارت در عامیه مستحکم محکم قوی
مستحکمه قیاس اسم فاعل و زنی اوزره کلکیدیا زیرا استحکم فعل لازم در
ان دن اسم مفعول کلنز مکی حرف جر بیهله لیکن بونده که کو کلمه سنه سجده
موافق اولسون دیو اسم مفعول صغه سنه ایراد ایامش فتد بر محکم
عالمه لایق دکلا حکم سبیه عامیدن صادر اولان سفا هتی اهماال ایدق
ترک ایلیه یعنی ایلد و کی سفا هت نه مقید اولمایوب طمیه زیرا ایکی جانیه بیهله
زیان ویر عالمک هیبت نه نقضا ویر و عامینک جهلی محکم اولور زیرا بوند
اهمالیه اکا غرور کلور که طغیانته سبب اولور بیت چو باسنه کوی باطف

و خوشی فزون کردش کبر و گردن کشی چو ادات تعلیل با حرف صله سفله
الحق و دینی کمیه فزون افزونند مخفقد در زیاده معانسه اسیر کرد و فعل
 مضارع مزد غایب اولور دیمکدر شاین ضمیر مفقوده کشیبه مقید در کشیش
تقدیرنده کن دنگش معاند معانسه در محصص چونکه الحقه یعنی دبینیه
 و سغیره لطفله و ایلکله سوز سوبلیه سین کنه کبری و عنادی زیاده اولور
 یعنی و سوبیه دوشکه بدن تورق و غندن بکاملایم سوبیلر دیو موعظله
معصیت از هر که صادر شود ناپسند است و از علما ناپسند تر علم سلاح جنگ
شیطانست و خداوند سلاح را چون با سیری بر نه شرمساری بیشتر بود معصیت
 یعنی کناه و عصیان ناپسند نامقبول دیمکدر زیرا خدایه خلاف و شیطانه
 طاعتد و از علما اما علمادان ناپسند تر نامقبول رکدر که حرف تعلیل
علم مبتدا سلاح جنگ شیطان لامیه لردر و خبر مبتدا در و او حرف حال خداوند
سلاح لامیه صاحب سلاح دیمکدر و ادات منفعل چون حرف تعلیل با حرف
 صله اسیری یا حرف مصدر بر نه فعل مضارع جمع غایب ایلده لرد دیمکدر خدا
 منفعل صرخی و با سیری غیر صرخی شرمساری مبتدا او یا حرف مصدر بیشتر
 بود خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب تعلیل محصص عصیان کناه هر کسین
 که صادر اولور سه نامقبول اما علمادان نامقبول رکدر زیرا علم سلاح جنگ
 شیطانند یعنی شیطانه جنگ ایلکه یراقد و یراق و یراق صاحبینی چونکه
 اسیر لکله ایلده لرحجات زیاده رن اولور مشغول هر که در زندگی ناست
 خورند چون بمیرد نامش بنند محصص هر کمیه که دیر کنه صاغ
 لغنه یعنی حال حیاته امتکین بمن لچونکم اولور یعنی اولجیل ادف
 ایلتن لر یعنی اکمل محکمات یوسف علیه السلام در خشک سالی
 مصرین نخوردی تا کی سنگانرا فراموش نکند لذت انکور زن بیو داند
 نه خداوند میوه خشک سبال تورق و قوییل و یا حرف مصدر مصره اضا

فنی

لامیه در تاحرف تعلیل زن بیوه ^{دول} طول عورت محصول یوسف پیغمبر علیه
 السلام مصرت قورقوت بیلند یعنی قحطی بیلند طوق یزدی یعنی طونجه
 یزدی تا کیم اجلری فراموش ایلمیه بلکه کندینی انردن ایلمکه قصه ^{دی} ایدر
 اجل حالنی بیلیمکی چون زیر اوزملک لذتی طول دول عورت بیلور که فقیر و محتاج
 سیوه صاحبی یعنی آنکی راستی بیلیمز زیرا مراد ایلمکه الوراکل ایدر مشوق
 آنکه در راحت و تنعم زیست اوچه داند که حال کومنه چیست تنعم تفعل یا بنده
 مصدر در نعمت ایچنده اولوق زیست فعل ماضی مفرد غایب دیر لکی دیمکده
 که حرف بیان حال کومنه لامیه محصول اول کیمسه که نعمت و راحت و تعیش
 ایلمی یعنی آنده بودی و کجندی اول کیمسه نه بیلور که اجل حالنی ندر حالنی
 اول کیمسه بیلور که اجلق جگش اوله حال در ماندن کان کسی داند که باحوال
 خود فروماند در ماندن عاجز کاف عجم حرف توسط والف و نون ادات جمع
 که حرف رابط صفت با حرف ظرف احوال خود لامیه فروادات تاکید در
 اما ماندن که مستعمل اولسه عاجز معناسنی افاده ایدر ^{ماند} بوندن فعل مضارع مفرد غایب
 در مایندن ذن قالمق معنانه ماندن دن دینلر غلط ایلمش محصول
 عاجزک حالنی بر کیمسه بیلور که کندکی احوال و اطوارنده عاجز قلا یعنی پنجه
 دورلو عجز چاکوب و چکن بیلور عاجزک حالنی قطعه ای که بر مرکب تازنده
 سوارکی هشت دار که حرف خارکش مسکین در اب و کست ای حرف
 ندامادی محذوف تقدیری ای کس که مرکب تازنده بیانیه یلجی و یو پر یجی
 بنت دیمکده یعنی چوک و چایل مرکب سوارکی یا ضمیر خطاب ایلیمسین
 دیمکده هشت دار هوشله فعل امر مفرد مخاطبه اوصلک طوت یعنی اوصل
 اول حاصله عتلاک او یار که حرف تعلیل خارکش لامیه و بیانیه خارکش
 وصف ترکیبیدرم یکن چکچی دیمکده مسکینه اضافت بیانیه در تایی
 بطینله خره خارکش صفت اق لکجه مسکین صفت ثانی اولور پس ایکی

بیلہ بیانہ اولور تامل لحوص ای شول کمیسه کہ بلجی مرکب یعنی بنتا وزره
سوراسین عتلاک باشکہ دیوشر یعنی جمع ایله ویروش و غاقل یورومه زیر
مسکین خارکشک خوجی و یا مسکین خارکش خراب و کل راستہ در یعنی
اب و کله یا تمش قامش چیتا مان برمد ایله بالچق چتسون مسکین یرینه
سوخته یازن و زنه خفت و یرمش لیکن نسخہ لره مخالف یازمش و بالچله
ضرورت و زینچون مکسکنک باسی تلفظنه کمن آتش از خانه همسایه درویش
بخواجه کاخچه بر روزن او میکند رود دلت خانه همسایه درویش لامیه و بنا
درهشتا توکشی و درویشدن مراد فقیرد راتشد مخواجه مفعول صرخی و از خانه
غیر صرخی مخواجه فعل امر مراد مخاطبدر خواهد نندن دیلمه و استمه دیمکدر
کاخچه کہ حرف تعلیل ان اسم اشارتہ چنانکہ مضمونہ بر روزن او بعض نسخہ
ده از روزن او اقعده معابر در روزن راند و زانک فتحه لریله و واول
سکونیلہ باجه و بخیره بوند مراد او چاقدر عجم بخاوی دیرا و ضیری درویشہ
راجع در میکند فعل مضارع مراد غایب کیچرمیکدر یعنی مرورایدر لحوص
فقیر توکشینک خانه سنک آتش استمه زیرا اول سنک کہ اندک جاسندن و او جاسندن
چیتا کوکلی دو تونیدر یعنی دودا هیدر حاصلی فقیر و فقر کہ توکشینک احوالہ
نظر ایلمکہ ترغیبدر مخواجه فعل نہی در خواستن دن دیندر سر و ایلمشدر
و عطا درویش ضعیف حال در تنکی خشک سال پیرس کہ چونی مکر
بشرط ان کہ مری بریشش نہی و معلومی در پیشش درویش ضعیف حال
وصف ترکیبدر و را ادا ت مفعول در حرف ظرف تنکی خشک سال لامیہ
تنکی یا حرف مصدر خشک سال ترکیب مری در قورا قلق ییل مفاسنه
اصلند سال خشک ایدیا اضافتہ صکرہ ترکیب مری ایلدیلر پیرس فعل نہی
مراد مخاطبدر پیرسیدندن صورمه دیمکدر درویش مفعول صرخی و در
تنکی غیر صرخی کہ حرف بیان چونی و او اصلیه و یا یا خطا بلہ نیچہ سین

دیگر در هر یکی یا حرف وحدت بر حرف صله ریش بونده یاره معنانه در و شین
 ضمیر در ویش را جعد و شاهی فعل مضارع مفرد مخاطب قریب این دیگر و معلوم
 پیشش بونل یکی بر لیده معلوم من مراد نقد در محو احوال اطواری
 ضعیف اولان در ویش قوار اقلق و تحطابق یل دار لفته ضروریه پنجه سین
 و حال اندر الاشول شرطله که فقر و فاقه یاره سنه احسان و کرم مرهینی قوی این
 و اوکینه بر مقدار نقد براغه سین حاصل بونل یکی ییله بر نسنه و یرو عطفه
 ایلمینجه ندر حال در ویش دیو صوریه سین قطعه خری که بینی یاری
 بکل در افتاده بدل بر و شفقت کن ولی مرویش خری یا حرف وحدت
 که حرف بیان و یا حرف رابط صفت بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کور رسین
 دیگر بار خیره معطوف و یا حرف وحدت بکل یا حرف صله در حرف تاکید افتا
 دو شمش دیگر ماضیدن قسم بدل یا حرف مصاحبت دله یعنی کو کله برو
 اصلنده براوایدی بر حرف صله و یا استعلا شفقت شین و فائذ فتحه لریله
 دیگر اسر کله معنانه کن کاف عربی ضمیه فعل امر مفرد مخاطب ایله معنانه
 ولی آدات استدرال مرو فعل نهی مفرد مخاطب روید نقد کتمه دیگر بر شین
 یا حرف صله و شین ضمیر خیره را جعد محو بر خری و بر یوکی یعنی خری
 یو کله بالچغله که دشمنش کوره سین کو کله اکا شفقت و رحمت ایله اما باشنه
 و یانته وارمه اکی بالچقدن چیتار مغه قادر دکل ایسل و برینه زن یازت
 نسنه لره مخالف یازنش کنون که پرسیدیش که چون افتاد میان ببند جو
 مردان بیکرم خوش کنون کاف عربی و نونل ضمه لریله آکوندن محققند
 شمر کی معنانه که حرف بیان پرسید کی یا ضمیر خطاب شینه اتصاله حرف
 وزن ایچون مفتوح قلمش در شین قرینه ایله صاحب خیره را جعد محو یازت
 حاجتر و لما زالبته بس بوشین حرف زاید در دین لوزاید سولیشل
 که حرف بیان چون جیم عجم و واصلیه ایله پنجه دیگر کیف معنانه بیان

بیل معناسنه در که عرجه اکا وسط دیر ببندد که مقدم مفعولید پس بعلامت
مراد بر آفتاب حاضر و لقمه چو ادات تشبیه مردان الف و نون ادات جمع دار
ارلود میگرد بکیر فعل امر مفرد مخاطبه گیرید ندن گرفتند دینار سهرهوا یلشد
دم خولامیه و مفعول بگیرد دم دالک ضحی و تشبیه میله قویق دیمکرد تشبیه
ضرورت وزن ایچون در شاین کنه صاحب خیره سابق کبی شراچچون زاید و دینار
زاید سولیشلر **مقصود** خطاب عام طریقته بیور رشمی که واردک و صاحبی
صوردک بالچغه پنجه ونه وجهله دوشده یا دیوبیلکی بغله یعنی انگلی بیله چال
و خرنیل قویر غنه ارلر کبی یا پیش بعض نسخه ده کوش خورش و اقعد **و عظم**

دو چیز محال عقلت خوردن پیش از رزق مقسوم و مردن پیش از وقت
معلوم **مقصود** ایکی نسخه محال عقلد بریشی رزق مقدر و مقسوم
زیاده بیل و برسی وقت معلومدن یعنی معیندن اول اولملک حاصل از لاله
مقدار اولندن زیاده کیمسه یمن و اجل کوندن اول کیمسه اولماز قطعه قضا
دک نشود که هزار ناله واه بشکی یا بشکایت براید از دهی قضا دن مراد
حکم از لیدر دگر بونده غیر معناسنه در یعنی تفسیر و تبدیل اولماز هزار ناله واه **مقصود**
بشکی با حرف عطف درام و او معناسنه براید چقاورد میگرد قضا مبتدا نشود خبری
هزار معدود بیله مبتدا براید خبری ایکی یا و از حرف خبره متعلق در دهی یا
حرف وحدت **مقصود** قضا و قدر خدای تعالی متغیر اولماز کی بیل ناله
واه شکله و یا شکایتله بردهندن چقا یعنی بر کیمسه کنری حالندن کرکسه
شکی اولسون و کرکسه شکی اولسون انکیچون حکم از لی یوزلماز **فرشته** که
و کیلست بر خرنیه باد چه غم خورد که بمیرد چراغ بیوه زنی **فرشته** یا حرف
وحدت و هزه حرف توسط هن وحدت ایچون در دین غلط سولیش که حرف
رابط صفت و کیل متکل معناسنه در که مراد حضرت میکائیل در خرنیه باد لایه
که حرف بیان نمیرد فعل مضارع مفرد غایب سوبیه دیمکرد زیرا مردن لفظ شتر **که**

۶۱۳

اولمکه سونیکه بیننده چراغ بیوزنه لایمه و با حرف و صحت بیوزنه زن یرینه پیره
 زن یا زن صیغه نسجه لره مخالف یازمش **محصول** بر فرشته که باد خزیه سی اوزنه
 وکیلده نه غم پیراکی بردول عوزتک چراغی سونیرسه یعنی انک چراغی چون کنده
 خدائی ترک ایلنر **حکمت** ای طالب روزیا بنشین که بخور وای مطلق
 اجل مرو که جالک بزیا **محصول** ای رزقه طالب اولان کیمسه او تور که
 بیه سین یعنی رزق قنده ایسه ایباغکه کلور سین این ایرامق لازم دکله وای
 اجلک مطلوب اولان شخص قجه که جان قور تا مار سین زیرا اجل قنده ایسه
 بولور کرکسه او کور بوسوزینه کیرسک قطعه جهد رزق ارنی ورنکی برسانه
 خدای عزوجل جهد رزق مصدرک مفعولنه اضافتیه رزقه سیه و اجتراد
 دیمکه **محصول** رزقا ایچون سعی وجهد ایلر سکه ایلنر سکه البته خدای
 عزوجل بتشده هر قنده ایسه و ر روی در دهان شیر و پلنگ نخوش
 مکی برو زاجل و راصلنده و اگر در روی فعل مضارع مغز مخاطب در ص
 صله دهان شیر لایمه نخور ندت فعل نفی مستقبل و تاضیر مضوب متصل سنی بمن
 لردیمکه مکورات استثناء با حرف ظرف روزاجل لایمه **محصول** واکو شیر
 و پلنگ لایمه و اررسک یعنی اغز لایمه کیرسک سنی بمن لرا لاجلک کونده
 یعنی اجل تقدیر اولان کونده **حکمت** بنا نهاده دست نرسد و چیزی که نهاده
 است هر که هست برسد با حرف صله نا حرف نفی قولی همیشه دیمکه ال
 ایرشمن نرسدک مفعول غیر محیی در چیزی با حرف و صحت **محصول** از لایه
 تعیین اولیب قولی همیشه ال ایرشور حاصله مقدار اولان هر قنده ایسه ضایه
 واصل اولور اما از لایه تعیین اولیا بیل سعی و کوششله اله کلنر شنیده
 که سکنده رفت تا ظلمات بچند تحت و خوردان که خورد اب حیات
 شنیده یا ضیر خطا و هنر حرف توصل که حرف بیان تا حرف توصل انتها و ظلمات
 جمع ظلمات قر که کله دیمکه اما الحجام اکثر مغز مقامنده استعمال ایدر ل

بچند محنت برفته متعلقه خورد بونده ایچدی دیمکده **مکده** ایستش سن
 که سکندر ظلمتادک پنجه مختلفه کندی و اب حیاتی ایچن ایچدی معنی اب
 حیات حضرت خضر میسر اولدی اکا اولدی فتدیر **مکده** صیادی روزی در
 دجله ماهی نگیرد و ماهی بی اجل در خشکی نمیرد **صیادی** روزی بیانه دجله
 بغداد ایرنجی ماهی بی اجل بیانه خشکی یا حرف مصدر قور یلق دیمکده
 غیر فعل فی استقبال مزد غایب اولمزد دیمکده **مکده** نصیبت صیاد دجله ایرنجدن
 بالقطون تاز و اجلسر بالی قور یلقه اولمز بیت مسکین حریص در همه عالم هی دود
 اودرقنای رزق و اجل در قنای اوست **هی** دود فعل مضارع مزد غایب یلر یور
 اویچی حریصه راجعه قنای رزق لایته در قنای اوست ده بویه در **مکده**
 مسکین حریص جمیع عالمه یلر یور پر یعنی اشفا و یوقار یاسکدر اول رزق
 اردنجه یلر یور پر و اجل انک تاردنجه یلر یور پر راما اول بو حالدن عاقل
تشبیه توانکی فاسق کلوخ زانند و دست و درویش صالح شلهد خالک
 الود این دلق موسیت وقع وان ریش فرعونست مرقع شدت نیکان روزی
 در بوج دارد و دولت بدان سرد و نشیب توانکی فاسق بیانه و مبتدا کلوخ زانند
 و بیانه و خبر مبتدا زانند و وصف ترکیب التقله صوامش یعنی یله و زلتمش کلوخ
 کاف عریلق و لامک ضمّه لویه کسک دیمکده درویش صالح بیانه و مبتدا شلهد
 خالک الود بیانه و خبر مبتدا خالک الود وصف ترکیب طراغه بولشقه
 دیمکده این اسم اشارتدر درویشه و مبتدا و ضمه موسی لایته و خبر مبتدا
 مرقع بمانش دیمکده صفت خرقه دران اسم اشارتدر توانکی فاسقه
 و مبتدا و ریش فرعون لایته و خبر مبتدا در مرقع اسم مفعول در تفعیل بابند
 جواهرله طو ناغش دیمکده زیلا فرعونک صقل جواهرله بزغش کایته که
 مشهور در مرقع جواهرله او تور دلمش کیمسه و التونه دیر لر بونده و شیه صفت
 شدت نیکان لایته و مبتدا روی دارد ک مفعول صریح و در فرج غیر صریح

414

و جمله فعلیه خبر مبتدا در در فرج در صله فرج کجی در لفظا و معناد دولت بدان
 لامیه و مبتدا سر مقدم دارد که معتمد منفعه صریحید در نشیب غیر صریحی و جمله
 فعلیه خبر مبتدا در نشیب انش معانسه در محسوس فاسق غنی التون یا الدزلی
 کسکه یعنی طاسی قلیلی و ایچی و اوایی و صالح در ویش طبر اغه بولشق محسوسید
 یعنی توزیایا دبر بود در ویش صالح حضرت موسانک یمه لی حرقه سیاهی در که
 پیغمبر کسوف سید غرت و شرفه مکة اورتسی کجی و اول فاسق غنی فرعونک مرصع
 صلی کجی در که کنده کجی خبیث در که ایشه بار این همان جواهر را بیلوت شدنی
 یوزنی فرجه طوتار یعنی چکه کلری شدتک تو جهی فرجه حاصل شدتدن نیز
 خا نص بولور اما بر امارت دولتی باشی اشفاق را باشی اشغه طوتار دیمکدر واد
 زوای نیز در دیمکدر حاصلی سریع الزوال در هر کوا جا و دولتست و بدان خاطر
 خسته و نخواستد یافت هر کوا که هر کوا تقدیری هر کوا در در ضرورت و زین
 ایچون رابطه خذف اولندی و بدان و او حرف حال و با حرف سب و دال هینه
 مبدل در اصل بان در و هوند خاطر خسته بیانه و لامیه مجروح خاطر یا یا مجروح
 خاطر در ادات تاکید الیرینه و او یا زوب و روایتان و روکشید بافت بونده
 یافتن معانسه در هر کیمیک که منصب دولتی و ار یعنی هر کیم که صاحب جا و دولتند
 حال بکه اول منصب و دولت سیله بر مجروح خاطر یا یا مجروح خاطر یعنی
 بر شکسته دی تدارک و تفقد ایلیمش در حاصل بر کوکل اله کور فر و جایز در
 بدانک با سی حرف ظرف اوله یعنی اول جا و دولت و اولدو عی حینه شکسته
 دلری رعایت ایلیمه دیمک اوله مجموع بیتک معانی هر کیمیک منصبی و دولتی
 وارد لیکن آنکه خسته نک خاطرین آکی بولمق استیمه دین تصویر معاده
 عجب بنظیر امیش عفا الله عنه خیرش ده که هیچ دولت و جا و برای یاد کو
 نخواهی یافت خیرش شاین هر کوا ده کی کریمه راجعده که معنای شرطی
 متضمند بر بس بویست جواب شرطه اولور ده فعل و مفرد فاعله عام طریقیه

دهیدند دالت فنی و کسرله خبر مقدم مفعولیا که حرف بیان هیچ دولت و جاه
نخواستند یا فک مقدم مفعولیا صریحی و برای ذکر غیر صریحی با حرف ظرفینه
اضافت بیانیه در مجلس شکسته خاطر یا جبرایلمین صاحب جاه و دولته
خبر ویر که دارا خرتیه هیچ دولت و جاه بولیسرد یعنی دنیاده منصب و دولت
سبیله ناوارد لوه رعایت ایدوب خیرات ایلمین دارا خرتیه هیچ منصب و مرتبه
بولماز یعنی انده منظور نظر اخذ اولماز دیمکدر لطیفه حسود از نعمت حق
بخیلست و مردم بی کناه و دشمن حسود مبتدا و بخیل خبری و از نعمت حق
اضافت لامیه ایلله خبره متعلق مردم بی کناه بیانیه دشمنی مقدم مفعول
مجلس حسود خدا ناله نعمتند بخیلد یعنی خدا ناله ویر و کی نعمت
بخل ایدوب محسودن زوالین ایسترو کناه سن مردمه عدود یعنی خدا
نعمت ویر و کی چون عدوت ایدو حال بوکه انله هیچ کناهی یوقدر زیرانعمتی
خدا کنده لطف و احسانیلله ویردی بواندن زور و قوتله المدحیا مردم اسم
جنسدر قلیله م و کثیره شامل پس مردی کیشله بیایلمین بومعنا یله و اصل
دکل امیش قطعه مردی خشک مغز ایدیم رفته در پوسین صاحب جاه
مردی کاف عربی بونده حرف تصغیر و تحقیر و یا حرف وحدت بعض نشینده
اضافله و اقدرد یعنی بیانیه ایلله خشک مغز وصف ترکیبیر قوری بینلی
دیمکدر یعنی بی عقل و دانش کربونده مراد حسود در و را آدات مفعول مردی
دیدمک مقدم مفعولید و خشک مغز صفتی رفته دیدمک مفعول ثانیه
در حرف صله پوسین بای عجمله ضمیمه و سینک سکونیلله و تانله کسر یله
غیبت و عزت معانسه در صاحبیه اضافتی لامیه لرد مجلس بر عقل سحر حق
ارجکزی کوردم صاحب منصبک مذمت و غیبت کمتش یعنی صاحب منصبی
عبت ایدر کوردم کفتم ای خواجه که تو بد بختی مردم نیک بخت راجه کناه
بد بختی یا ضمیر خطاب مردم نیک بخت بیانیه و را حرف تخصص مجلس

مرد که آیدم ای خواجه اگر بن بدبخت ایسک یعنی طالعل فحس ایسک نیک
بخت و دینک نه کنایه وار سنک بدبخت اولد و غلبه دولت و رفعتی و برین خدا
پس غیر نیک نه کنایه وار بو نظمی نثر ظن ایدوب قطعه برینه حکمت یازت
نظمی نثر دن فرق ایلمز مش قطعه الانا نحوای بلا بر خسود که ان مجتبر کشته
خود در بلاست الاحرف تنبیه تا حرف تاکید نحوای فعل یعنی مستقبل نزد
مخاطب دایمیه سین دیکد بلا مفعول مرحی و بر خسود غیر صریحی که حرف
تعلیل بخت برگشته تانک سکونیه وصف ترکیب بر خود بونند جانز در که
کندی معناسنه اوله جانز در که تخسین لفظ ایچون اوله مخصوص خطا عام
طریقله بیور راگاه اول غافل اوله تا یکم خسوده بلا و مصیبت ایستیه سین زیر
اول برگشته طالع و معکوس بخت کندی بلا ده در یعنی خسود بر یاز در که اول
اکا کو فتار در چه حاجت که با او یاکنی دشمنی کما و را چنان دشمنی در قناست
بای با حرف صله و ضمیر خسوده راجعه دشمنی یا حرف مصدر که حرف تعلیل

اول ضمیر کنه حسود راجعه و با حرف تخصیص چنان اشارتده خسود دن
مستفاد اولان حسوده دشمنی یا حرف وحدت مخصوص نه حاجت که خسوده
دشمنک ایلمکه احتیاج یوق زیر کند ینک حسودگی دشمنی وار قناسته حاصل
هر قنده یکم کیده حسودگی کندویه دشمنده بونظمک اولنده قطعه برینه تنبیه
و حکمت یازت نظمی و نثری بیو یلور لر ایش عینی عزها تشبیه تلمیذ بی ارادت
عاشق بی زودست و رونده بی معرفت مرغ بی پروا عالم بی عمل درخت بی پرو
بی علم خانه بی در تلمیذ تانک و میل کمرله شاگرد معناسنه در بونده عامده
طالبه و مریده ارادت افعال بایندن مصدر در طلب و محبت مراد در تلمیذ بی
ارادت بیاینه و مبتدا عاشق بی زیر بیاینه و خبر مبتدا در بونده بی معرفت بیاینه
و مبتدا مرغ بی پر کنه خبر و رونده دن مراد سیاح عالم در بونده وقت معناسنه
در بونده نضک یکی فقره نیک اعرابی بویه در مخصوص طلب من و اراد تسن

شاکي دو طالب و آنچه سبز عاشق کي در که واد معصود نه ظفر بولماز و سباح
بي معرفت قنسن قوش کي در که اضطراب و المان خالي اولماز و علسن عالم بيش
مزاغ کي در اندن انتفاع قابل کل زير فاض و زاهد جاهل قوسر خانه در يعني
کيمسه ارشاد ايلملک ايچون اغزين اچوب سوز سويليکه قادر کل دم بسته
قالور خانه بي در کي **مبحث** مراد از نزول قرآن تحصيل سیرت خوبست نه در ترتیل
سوره مکتوب عامي متعبد پياده رفته است و عالم مترهون سوار خفته عامي که
درست بردار به از عابد کي که برود سردار نزول قرآن مصدرک فاعله اضافتيه
تحصيل سیرت مصدرک مفعولنه اضافتيه و خويه اضافت بيانه در ترتیل سوره
مکتوب اضافتيه سابق کي در ترتیل تفصيل باینده مصدر در مراد تجويد ايله
اوقتمس عامي متعبد بيانه و مبتدا پياده رفته بيانه و خبري عالم مترهون ده
بيانه و مبتدا مترهون اسم فاعله و فاعل باینده کاهل معانده سوار خفته بيانه و خبر
مبتدا يولده او يوش اتل دی که عامي یا حرف وحدت که حرف رابط صفت
دست بردار دل مقدم مفعولید عامي مبتدا و دست بردار دل صفتی به از عابد
خبر مبتدا و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت که دارد دل مقدم مفعول صریح و خبر
غیر صریح **مبحث** مراد از نزول قرآن تحصيل خلق خوب و سیرت محبوبه تجويد
سوره مکتوب دکله يعني قرائن تجويد و ترنيله و تومق دکله مع متعبد جاهل
يوله و شوب کیدن پياده کي در که یاب یاب منزله ايريشور و عالم کاهل يولده او يوش
قالان اتلی کي در که منزله مشکل ايريشور عامي که تضرع نیاز له خدایه ال قالدر
کناه و جمنه اعتراف ایدوب زاریلق ایلله باشنده کبر و غرور اولان عابد دن يکله
حاصلی کناه نه معرف عامي عبادتيله مغرور عابد و زاهد دن يکله **بیت**
سرهنگ لطيف خوي دلدار بهتر ز فقيه مردم ازار سرهنگ لطيف خوي دلدار
بیانه لودر لطيف خوي دلدار و صفت ترکیب لودر لطيف خويلي و کوکل رعایت
ایده کي دیمکه سرهنگ مبتدا و بهتر خبري فقيه مردم ازار بیانه و مردم ازار دن

مردم انجمنی دیگر **مخصوص** کوکل اله الجی لطیف خویلی رهنک یعنی سرسکه
 مردم از ارتقیدند یکدیگر حاصل موزی فقره در ملازم و خوشنوی سرهنک یکدیگر
 یکی را گفتند عالم بی عمل چه ماند گفت زنبوری غسل **مخصوص** برینه دیدیل
 عملش عالمینه بکنی دیدی بالسن اریه بکنی ماند فعل مضارع مفرد غایب در مانده
 بکنی ملک معنای سنده مانستن دن داین سهوا بایش بیت زنبور درشت بی مروت
 را کوی باری جو غسل نمیده نیش مرن زنبور درشت بی مروت لایه لایه
 زنبور مطلقا اریه اما سیاق کلام دن مفرد اولان بال اریسندن غیری اولان
 قدر درشت دالت و رانک ضمه لایله یوشق مقابل اری معنای سنده نیش دن مرام
 بوند اری ایکنه سنی مراد در فزنگ مقدم مفعولید آورده دیگر **مخصوص**
 خطا عام طریقله بیورر ورتسین خوش اریه سوبله چونکه فایده یقینازی
 زیانکه اولسن کوی ارجازم رکفتن دینار خطا سوبلیش **تشبیه** مرد بی مروت
 زنت و زاهد طمع رهن مرد بی مروت بیانیه و مبتدا وزن خبری و زاهد با
 با طمع بیانیه و مبتدا و رهن وصف ترکیبی خبری یول اوروجی دیگر یعنی حراجی
 زیندن **مخصوص** مروتسین از عورت کبی و طمعکار زاهد یول کسی کسیده
 یعنی خلق مالنی ریایله المقده حراجی کسید که خلق مالنی را بیکان الوریب
 ای بناموس کوده جامه سپید بهر بنهار خلق و نامه سیاه ای حرف ندا منادی
 مخذوف با حرف مصاحبت ناموس بوند عرض و غیرت معنای در کرده ایلش دیگر
 ماضیدن قسم در جامه مفعول اول صریح و سپید ثانیسی و بناموس غایب
 صریح بهر بنهار خلق لایه لایه در کرده به مقید نامه جامه به معطوف و اعراف
 جامه سپید اعراف کسید نامه دن مراد دفتر اعمال سپید و سفید بر معنای
 در **مخصوص** ای ناموس و غیرت ایله لباسنی بیاض ایلین خلق حسن ظنی
 ایچون نامه اعمالنی کثرت ذنوبله سیاه یعنی ظاهر فی ریایله تزیین ایدوب باطنی
 کثرت ذنوبله تسوید ایلین کیمسه کوتاه باید از دنیا استین چه دراز وجه

کتابه مختصر دنیادنال قصه کولت یعنی دنیان الی جملت کولت وقتان یکی
اوزون اولوق نه وقصه اولوق نه یعنی لبا سیم اعتبار یوقدر اعتبار اعمال حاله
و خلوص طوئیه در گریسه اطلاس کی و گریسه عجاز هدر تقوی قبا عبا یله
دکله بل که نیت پالت و قلب صافله درجه لغظ لرنده اولن کسره بر مقدار اثباتا
او قفق کولت در کیم وزنه نقصا کلمیه بعضی شخه ده جه برینه خواه و افتدر لیکن
سر عتیله او قفق کولت در کیم موزون اوله لطیفه دو کس راحت از دل بدر
زود و یای تغابن از کل بر نیاید تا جری کشتی و وارثی با قلندر ان نشسته
پای تغابن بیایه تغابن تغافل با بندن مصدر در الهفق و زیان ایلمک از کل تقدیر
از کل ندامت در تا جری یا حرف وحدت وارثیه بویه در با قلندر ان نشسته
یه متعلق در مختصر ایکی کیمسه نلک کولکند حضرت طشره چمن و تغابن یا
کل ندامت در خارج اولماز یعنی چیقماز بریسی بر کیمسه پاره لیمش کاربان و بریسی
قلندر لوله او توروب طور مش وارث یعنی کی سفر نی اختیار ایلد و کچون تا
جوما دام که صا غده ندامت بذا ایتهم دیودایما پیشمانلک چکر یکی و دوم
عبارتلری متن ظن ایدوب یا زار سر هوا یلش قشقه پیش درویشان
بود خونت مباح کی نباشد در میان مالت سبیل مختصر خطا عام
طریقه بیورر درویشلر قنده قانک و قنلک مباح و حلال اولور کی مالک
ارایه سبیل اولماز نه یعنی اناره مالکی بذا ایلمز سلک زیرادر ویشلرله احتلا
ایدن انارلک رفکینه کیرملک کولت اناره ایسه مالکی در میان ایدر یعنی بو کوغم
ایرتیه قالسون دیمزلر پیش درویشان دیمزلک معناسنی ظاهر ادرویشلر و لک
قنده دین ظاهرا قیدی زاید واقع اولمش یا مرو یا یا رازرق پیرهن یا
بکشد برخانمان انگشت نیل یا بونده حرف تردید در عربیه اما کی کس
هنزه ایله مرو فعل نهی مزه مخاطب کتمه دیمکدر رویدندن با حرف مصاحب
یا رازرق پیرهن بیایه ازرق پیرهن وصف ترکیب دیر کولت کی ملکه

دیمکده زیر ازرق کوک زنگ مناسنه در یا حرف عطف بکش فعل امر مخاطبه
 کشیدن چک دیمکده بر حرف استعلا خانمان مال و ملک مناسنه در ترکیبیه
 واحد قلمشدر حلی لغتده یل بیانه در زیر انکشت بوند یمن مناسنه دکل
 بل که چوتلک دانه سید بر نیل نونک کسر یله چوت دیمکده بوشول قصه یه تلمی
 که زما سابقه بر کمینک اویندن بر غزیت چیتسه سوراق قیوسنک او
 یانی بر مقدار چوتله بویاردجا اول او ماتم خانه اولدوغنه دلالت ایچون کنک
 حجه واران کیمسه قیوسنک اطرافنی کر جله اعر در رجه وارد و غنی اندر معلوم اولسن
 دیوالان شام شریفه و غیره بینه بوقاعده مستعملد پس انکشت نیل چکماکن
 مراد چوتله دتکماکن بونده طریقیله کورم در محلی یا کوک کوکلی صا
 یورومه یعنی اختلاط ایلمه و یا ایدرسنک بینه اسباب و اثقالی چوت زنگنه چک
 یعنی انکله همونک اول مراد بودر که هر طایفه اختلاط ایدرسین انلک زنگنه کون
 انلله همزه نل اولینجه صفا بولوسین مجموع بیتک مناسنی یا خود کوک کوک
 لویار یله کته یعنی تا معقول یا رایله باش قوشمه یا خود خانمانک اوزر چوت برنی
 چک یعنی جمیع ماملکدن امیدکی قطع ایله دین بیتک مناسنه نیل چکش نامل
 تدبر یا مکن یا یلبان دوسی یا بانکن خانه در خورد پیل یا کنه اما مناسنه
 مکن فعل مزیه مفرد مخاطبه کنیدن ایلمه دیمکده با حرف مصاحبت یلبان
 قیلچی دیمکده زیر پیل پیل دیمکده بل که فیل دیمکده بل که فیل اندن معتد و یا
 ادات فاعله چی مناسنه والف و نون ادات جمع دوسی یا حرف مصدر که مکن
 مفعول صرخی و یا یلبان غیر صرخی یا حرف عطف بنا کنک مفعول اول صرخی
 و خانه تانیسی و یا حرف وحدت و همزه حرف توستل در خورد پیل اسم فاعل
 مفعول اضافه فی قبیلندند زیر در خورد و در خورد الله و دالزلایق معنا
 در بواج بیت بله خطا عام طریقیله واقعه در محلی یا فیل یاره دوستن
 واختلاط ایلمه و یا فیل لایق بر خانه بنا ایله یا کنه کلدکه انده یا و قالقه صا

جمله

مصاحب ابله کله کیمسه نلک هر حاله موافقت و مطابقت ایلمک کولک کیم امتزاج
 ممکن اوله اوله اختلاط طرزک ایلمک کولک حضرت شیخ خلقه اسلوب مصاحبتی
 تعلیم بیوردی **و خلعت سلطان** اگرچه عزیزست جامه خلقا خود از ابرقت
 ترخون بزرگان اگرچه لذت بدست خورده ابان خود از ان بلذت تر خلعت سلطان
 لامیه جامه خلقان خود خانک ضعی و سگون لامله خلقه جمیدر خانک
 و لامک فتحه لر بله اسکے دیمکدر کهنه معناسنه خوان بزرگان لامیه نعت بزرگان
 دیمکدر خرمه ابان خود لامیه لر درایکے برده خود عبارتی کندها معناسنه در
 که غایبه و مخاطبه و مشکله شاملدر پس مشکله تخصیص ایلین مخصوص الیش
 ابان طفر جق خورده ابان طفر جق خورده سی دیمکدر بوسوزا کاکوره در کیم
 عرب و عجم قرا سی از غنی طفر جقده کو تور کر برقت تر و بلذت تر بالی تخصیص
 و نسبت معناسنی افاده ایدر عزت بلورک و لذت بلورک دیمکدر **مخصوص** پادشاه خلقه
 اگرچه عزیز و شریفه لیکن کشتک کند و کهنه با ساری اندن غرتلی رکدر زیلا
 بخشش جابدن خالی دکل واکا برک نعتی اگرچه لذت دید در اما کندینک کشتک
 کندها طفر جق خورده سی اندن لذت بلورک در زیرابی منت بی جابدها و لکی فقره
 نلک معناسنی لیکن کندها کهنه لر اندن عزیز ترک ابله در وایکنی فقره نلک کندها
 طفر جق خورده سی اندن لذت رت ابله در دین تصویر کج معاده عجب بی نظیر
 ایش عفا الله عنه بیت سرکه از دست مرغ خویش وتره بهتر از ان خدا و بره
 دست مرغ ترکیب عزیزی ال امکی دیمکدر خویشه اضافت لامیه وتره سرکه معطوف
 معروف بنا نده سرکه بتدا و بخر خبری نان ده خدا لامیه ده خدا کوی استی یعنی
 صاحبی هر کیم ایسه کتخدای و غیر سیسی کبی ترکیب مزجیدر اصلنده خدای ده ایدکی
 اضافه نلکه که ترکیب مزجیدر قانون بود ریره بانک فتحه قوزکی دیمکدر نانه معطوف
مخصوص کشتک کندها کسبیدن یعنی الی امکندن سرکه وتره کوی کتخدای نلک
 نان و بره سندن یکی کدر زیرابی منت و جابدها حاصله کشتی کندها امکیله قانع

از نان

ند

کاربان

مام

اولی غیرینک نمند یکی کمر که حجاب بدن حالی دکل حک خلاف راه صواب
و نقض عهد اولی الالباب دار و بکمان خوردن و راه نادیده بی بکمان رفتن از
مرشد محمد غزالی پرسیدند که بدین منزلت در علوم چه گونه رسیدی گفت
بدان چه که هر چه ندانستم از پرسیدن آن نتک نداشتم خلاف راه صواب لایمیه و نیان
و مقدم خبر نقض عهد اولی الالباب لایمیه رود و خلافه معطوف دار و خوردن
نک مقدم مفعول صرخی و بکمان غیر صرخی و خوردن مؤخر مبتدا در راه نادیده
بیانیه و دار و به معطوف و رفتن مفعول صرخی و بی کاربان غیر صرخی اما
مرشد بیانیه محمد عطف بیان امام غزالی صفت نبی سی زانک تشدید یله
در نته که حضرت مولانا جاجی قدس سره سجده الابرارده ایراد بیوش مشغی
ناکها تیر اقبال بتافت ره سوی احمد غزالی یافت رسته عهد غزالی بست
سراین رسته اش افتاد بدست بدین یابن دیکد زنده که مکرر بیان اولندی
منزل مرتبه دیکد بدان چه بان چه دیکد پرسیدن آن مصدرت مفعول
اضافه مقتدر محض صواب یولک خلافتیدر و اصحاب عقولک نقض عهد
کمانله دار و بیک و ایچک یعنی شبه لی غیر مجرب و استعمال ایلمک و کورلماش
یوله کار و انش کمتک زیرا جایز در که دار و مرسلک اوله و ضرر ایله و طریق مخالف
بره چقوب هلاکه مؤدی اوله امام مرشد غزالی بدن سوال ایله یلر علومه بونته
به بنجه ایرشدک و نه ایله و اصل رلدک دیدی اول نسنه ایله که هر نسنه بیلمدم
ای صورتیه دن عار طوقدم یعنی عار نددم قطعه امید عافیت آنکه بود موافق عقل
که بنض را بطبیعت شناس بنمائی امید عافیت مصدرت مفعول اضافه اضافتیه
آنکه اول وقت دیکد موافق عقل اسم فاعلک مفعول اضافه اضافتیه که حرف بیان
بنض لغتیه حرکتیه اما بونده طرک شجر سی مراد در را ادات مفعول با حرف
صله طبیعت شناس وصف ترکیبیدر شناسیدن شناختن دینار غلطی
مراد طبیب حاذق در بنمائی فضل مضارع مفرد مخاطب کو ستره مسین دیکد رضاییدن

بیش

حک

محکم صحبت و عافیت امید ایلمک اول وقت عقله موافق اولور که بنصی
حاذق طیبیه کو ستره سین زیر ایهال ایلمک عقله موافق دکل قصه دن حصه ^{در}
اهل علم و فضل اولوق امید ی اول وقت امید ی اول وقت عقله موافق و مطابق
اولور که مشکلات و شبرها تکی اهلینه عرض ایلمک عارایلمیه سین بهر هر چه
نمای که ذل پرسیدن دلیل راه تو باشد بعز انابی که حرف تعلیل ذل پرسیدن
مصدرک مصدره اضافتید ذل ذالک ضمیمه و لامک تشدید یله حقارت
معنا سنه در موهوند دلیل راه اسم فاعلک معنی اضافه اضافتید و تویه اضاف
لامیه با حرف صله عز انابی مصدرک فاعله اضافه اضافتید محکم هنسنه
که بیلن سن صور زیر صور مق ذلتی عالمق و دانا الق عزت و شرفیه سکا یول
قولا غوزیا اولور یعنی اگر چه که سؤالی ده نوعا هوان و اریکن رعایتی عزت و ^{مندی}
حکمت هر آنچه دانی که هراینه معلوم تو خواهد شد بهر پرسیدن ان تعجیل مکن
که حکمت رازیان دارد بعض نسخه ده حکمت برینه هیبت و اقد محکم هو
اول سنه بیلور سین که البته معلومک اولیسرد یعنی لابد سن انی بر وجهه بیله
جکسن انی سؤال ایلمده استیعال ایلمه زیر هیبت و حکمت که زیان و پرر زیر
خفت عقل و فکر که حمل اولور ظاهر بود که بدیهیات ده اوله زیر نظر یا تده سؤال
ضرورید اگر چه که نظر یا تده حمل ایدوب ترک عجله یه و تأخیر اولور نیتنه حکم ایلمک
قابله رنته که حضرت داود له لقمان قصه سنه مشهور در قطعه چو لقمان دید
کانه دست داود هی آهن بمجنوم کردد هی تقدیرم که کردد فعلینه در که هی
کردد یمکده اولور معنا سنه بمجنون با حرف مصاحبت و تأخر ورت وزن ایچون
خذف مومدن مراد بال مومید محکم چونکه لقمان کورم بیکه حضرت
داودک الله دمور قوت مجرم ایله موم اولور یعنی بال موحی کی یومیشار و ایله
التشریره اورر نپرسیدش چه میسازیا که دانست که بی پرسیدنش معلوم
کردد پرسیدنش ضمیر مستتر لقمانه راجع در و بارز داوده که دانست موهون کوص

حرف تعلیل و دانستک فاعلی مختصه لقمانه راجع ضمیرم که حرف بیان بی پرسیده نش
 ضمیر لقمانه راجعه مخصوص لقمان داودن بوحالی کو رنجه اکا کور صور مدی
 که نه ایشار ساین زیر ایلدی که صور مقسزین اکا مغلوم اولیسردر بوسوزک ایل
 بودر که قاضی تفسیرنده بیورر شول برده که خدا بیورر و لقد اتینا لقمان الحکمة
 بیورر مش که لقمانک جمله حکمتند ندر که حضرت داوده برای صاحب اولدی
 و اول طور ما یوب زر طوقردی و لقمان هیچ سوال ایلنزدی که بویا بدو غل ندر
 پس تمام یا بد قد نصکئی پس لقمان دیدی الصمت حکم و قلیل فاعله یعنی
 سکوت حکمتدر حال بو که فاعلی از در و بعضیلر دیدیلر که بریل مقدار یاننه
 کلوب کیدردی بوحالی بلبل ایچون اما سولیلنزدی و سوال ایلنزدی اوله که
 سؤلنر یلم دیو و بعضیلر دیدیلر که بوسد کور قصه شول برده در که سکوتدن
 ضرر مرتب اولیه و الاسوالی لازمدر قطعه از لوازم صحبت یکی انت که خانه
 پردازی یا با خانه خدای در سازی لوازم لازمک جمعی در صحبت اضافتی
 اسم فاعلک مفعولنه اضافتی در صحبت مصاحبت معنانه در که حرف بیان
 خانه پردازینک مقدم مفعولیه با حرف تاکید پردازی فعل مضارع مفرد
 مخاطبه پروازیدندن بوشا التوق معنانه پرداختن دینلر خطا سولیش پرداختن
 و پردازیدن مشترک بوشا التوق برنسنه دوزمک و یا بق و تمام ایلک پیشتنه یا
 حرف تردید یا برینه حرف تعلیل یعنی تا یا زان اصلا معنایه و صولی بونمش یا بویله
 کتابله شرح یازمق نه رحمت ایدی با حرف مصاحبت خانه خدای صاحب خانه
 دیمکنر ترکیب مزجیده اصلنده خدای خانه ایدی اضافتله بویله ترکیبدرده
 خدا صاحب معنانه درده خدا و کجنا کی در سازی فعل مضارع مفرد مخاطبه
 سازیدن موافقت و مطابقت ایلیه ساین دیمکدر زیل بومصد مشتتاینله در
 حرفیله مستعمل و رنجه بومعنای افاده ایدر فاحفظ سا خستندن مشتقدر
 دینلر غلط سولیش نه که عادتله بدی مخصوص خلقله اسلوب مصاحبته

واختلاطك لوازمندن برسي اولدركه اولدوغل ال و اوييه اني تخليه ايليكين
يعني بوشالده اسين اودن چقمقن كنایتده زيرا اودون چقمايجه اوبوشالماز
يا خود صاحب خانه ايله امتزاج ايدوب اكا موافقت ايليه سين حاصله ال اونداه
اولدوغل تقديرجه اوايسيله موافقت وملاطفت اوزره اولمق كرسين ويا اونداه
چقمق كرسين كرا كرده برودت وكدرت واقع اولميه پردازي تمام اولمق معاننه
اخذ ايدن نامتام ايش بونده پردازيدندن مراد اغياردن خالي قلمقه ديدن
تركيبي راست معادن خالي قلمشده خانه پردازينك معناسني كيمسه نك خانه
اولياسين ديدن يا وه سوليش قطعه حكایت بر مزاج مستمع كوي اكر داني
كر دارد باتوميلي حكایت كويك مفعول صرحي و بر مزاج غير صرحي مستمع
اضافت لاميه در زارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلي تحتند مستمعه راجع ضمير
باتو با حرف وحدت صله ميله يا حرف تنكير ميله ارك مفعول صرحي و باتو غير صرحي
ميله ياسني حرف وحدت طوقان لذت كلامدن اكا دكل ايش ~~مفعول~~ ^{مفعول} حكا
مستمع مزاججه سويله اكر بيلورسك كرسكا ميله وار و بوسوز و كرغبتي زيرا
بو تقديرجه كلامك اصفا ايدروسوزك ضايع اولماز هرا ن عاقل كه باجنون نشينه
نكويده جز حديث روي ليلي كه حرف رابط صفت باجنون با حرف مصاحبت
نشينه فعل مضارع مفرد غائب فاعلي تحتند عاقله راجع ضمير نكويده شتر كدر فعل
مضارع له امر غائب بيننده سويلين و يا سويلين جز غير معناسنه در حديث روي
ليلي لاميه لودر هرا ن عاقل مبتدا و نكويده خبري و ما بعد ي مقول مكويد ي
مضارعه تخصيص ايدن نر بلا محض صا ايلمشلر ~~مفعول~~ ^{مفعول} هرا ن عاقل كه مجنون
او توره يعني مصاحبت ايليه سويلين و يا سويلين ليلينك روي قصه سنه غير
نسنه يعني مصاحبت حديث روي ليله اولسون حاصله سوزي هرا ن ليله جاستنه
اولسون زيرا مجنونك مقصود ي اكا منحصر **مطاييه** هر كه با بدن نشينه اكي
چه طبيعت ايشان نكرد بطريق ايشان مترم كرد چنانكه اكي شخصه تجربات

رود بنماز گزاردن منسوب شود بخر خوردن بعض نسخه ده اگر چه برینه واقع
 و بطریق برینه بفعل واقع و ایشانه اضافت لامیه در مترم افتعال باینده اسم
 مفعول شخصی یا حرف بخر ابات یا حرف صله روده متعلق بنماز داناد
 ایلمک بخر خوردن شده متعلق در مخصوص هر کیم یا داماز لرله او نورر
 و مصاحبت و اختلاط ایدر اگر چه انلرک طبیعتلرین طومناز سه یعنی انلرک حق^{بیل}
 خویلمن سه ده لیکن انلرک طریقله مترم اولور حاصلی انلرک فعلی اکا اسناد
 ایدر شویله که بر کیمسه اگر مینی انه یه نماز قلمغه کیدر و یا کیدر سه انده واد
 سببیلله شراب یا چمکه منسوب اولور مشوقی رقم بر خورده بنادانی کشیدی که
 نادان را بصحبت بر کردی رقم رانک و قافله فتحه لرله حظ معناسه اسم
 بر حرف صله بنادانی یا حرف صله و یا حرف مصاحبت و یا حرف مصدر کنده یا نادانلکه
 و یا کنده که نادانلکه که کشیدی چکدک یعنی نادانلکه که اقرار و اعتراف ایلدک دیمکه
 که حرف تعلیل نادانرا اادات مفعول بصحبت یا حرف صله تقدیری بصحبت حق
 در بر خوف تاکید کزندی فعل ماضی مفرد مخاطب اختیار ایلدک دیمکه نادان
 مفعول صریح و بصحبت غیر صریح در مخصوص کنده نادانلکه که رقم چکدک
 یعنی جهلکه که اعتراف و اقرار ایلدک زیرا نادانی مصاحبتکه اختیار ایلدک یعنی جاهلله
 صحبت ایلدک کشیک جهلنه دلیلده طلب کورم زد انایی یکی پنه مراکتا که
 بانادان میوید مخصوص خلقله اختلاط و مصاحبت ایچون بر عالمده بر نصیحت
 طلب ایلدک بکادیدی که جاهلله مختلط و مصاحب اوله بیت انی مقام تعلیلده
 واقع و کرد انای عصری خوب باشی و کرد انی ابله تر باشی دانای عصر
 لامیه و یا ضمیر خطاب یا حرف تاکید باشی فعل مضارع مفرد و مخاطب اولور سین دیمکه
 ابله تر ابله لر دیمکه مخصوص زیرا نادای عصر ایلدک نادانله مصاحبت سببیلله
 خرا اولور سین و اگر نادان ایلدک ابله لر اولور سین زیرا صحبت مؤثر در بو
 بینه دورت برده یا ضمیر خطاب واقع عبرت حلم شتر چنانکه معلو

اگر طفل مهارش کرم و صد فرسنگ برود کردن از متابعت او سینچ اما اگر دره هو
پیش آید که موجب هلاک باشد و طفل بنادانی انجا خواهد رفت زمام از کنش
در کسلاند و یکی مطاوعت نکند که هنگام درشتی ملاطفت مذمومت گفته
اند که دشمن بملاطفت دوست نکند و بل که طمع زیاده کند حلم شتر لایمیه
طفلی یا حرف وحدت مهاریمک فحیه یولاردیمکده و شاین ضمیر شتره راجعه
فرسنگ فارسی و فرسخ عربی و فالک فتحه لریله بر میل مقداری یره در بر و بعضی
ثلث فرسنگ بر میل درید یلر و بعضی در ورت بیک ادم و در تیوز ادم و بعضی راج
فرسنگ دیمشردره لفظ مشترک در عجمه ترک بیننده و یا حرف وحدت و هنر حرف
توسل هولک صفت دره در قور قیج معناسنه که حرف رابط صفت موجب هلاک
اسم فاعل مفعولنه اضافتید و او حرف عطف حال زمام در کسلاندک مفعول
صریحی و از کنش غیر صریحی و شاین طفله راجعه در حرف تاکید کسلاندک کاف عجمک
ضمی و کسر لایه لغت در کسلانیه ندن کسلاندن ندن دبین خطا ایلمش که حرف
تعلیل هنگام درشتی لایمیه هنگام وقت معناسنه در درشتی یا حرف مصدر حشوت
دیمکده ملاطفت ملایمت دیمکده حضرت شیخ دوه ناک حلینی یا
ایروب بیور دوه ناک حلینی شویله در که معلوم در اگر بر طفل یولاردینی طولتسه
ویوز فرسخ بر ایلتسه بوشینی اندک متابعتند و ندر منامالی اوکنه قور قیج
دوه کلسه که سبب هلاک اولسه و طفل نادانغله انده وارمق دیلسه یولاری
الندن چکوب اوزودجی مطاوعت ایلمز زیر اخشوت وقتند ملایمت مذمومت
و دیمشردر که دشمن ملایمت سببیه دوست اولمز بل که طبعی زیاده اولور قطعه
کسی که لطف کند با تو خال پایش باش و کز خلاف کند در دوشمش کن خاک
کن الفج محدود ایله و کاف عجمک فحیه فعل امر مذموم مخاطبه اکنیده ندن بر
یه طعمی و دوه لایم معناسنه در اکنه ندن دینلر خطا ایلمش خال مفعول صریح
و در چشم غیر صریح و یکی شیر کسی به راجعه حضرت بر کیمیه که سکا لطف ایله

انك خاكپاي اول واکر سکا خلاف ایدر سه ایکی کوزینه طپراق طولدر حاصل سکا
 مخالف اولنه سن زیاده مخالف اول کوزینه طپراق طولدر مقدر مراد اکعدرات
 و بعض کوزینه بمقددر حاصل طپراق کوزینه دی سخن بلطف و کره بادشت خوی
 ماکوی که زنگ خورده نکره دینرم سوهان پالت باحرف صله درشت خوی وصف
 ترکیبیدر ایری خویلی معناسنه ملازم خویلیک تقیضی یعنی غلیظ ماکو فعل نهی سوله
 دیمکه که حرف تعلیل زنگ خورده وصف ترکیبیدر پاس میش دیمکه باحرف ضا
 نرم سوهان صفتک موصوفه اضافتی قبیلند ندرت زیر نرم یومشق دیمکه که
 عرب ناعم دیر صفت مشبیه در و سوهان سیک ضمیمه که به دیر اصل سوهان نرم
 در یومشق که دیمکه نکره دت اسمی تحتند زنگ خورده به راجع ضمیر رو خوی
 پالت در و دیر نرم سوهان مفعول غیر محیی **موصوفه** درشت خویلیه و غلیظ
 طبیعت لیه سوزی لطف و کره سوله یعنی اکاسوزمه ملایمت کوترمه زیر
 پاش میش دمور یومشق که ابله پالت اولماز مصرع ثانی مقام تعلیلده واقعدر
ادب هر که در میان سخن دیکر آن افتد تامایه فضلش بداند پایه چهلش
 بشناسند **موصوفه** هر کیم که غیر سیک سوزی اراسنه دوشه یعنی سوزی اراسنه
 کیره تا کیم فضلک مقدارینی بیلر دیو جهلنک مرتبه سنی اکلازلر بر او ساق
 خلقک صاحبته چوق واقع اولور اما اکثر ناس بونک قبا حنی اکلاماز
 لار قطعده ندهد مرد هوشمند جواب مکران که کوزو سوال کشده مکرادات
 استنادر ان که اول وقت که دیمکه کوزو اصلنده که از وایدی خذف و ایضا
 واقع اولمشدر **موصوفه** اوصلی اولان کیمسه جواب ویریز مکر اول وقت
 کراندر سوال ابله لر یعنی عاقل کشیدن برنسنه صور مایچه جواب متصدی
 اولماز سکوت ایدر کرچه برحق بود مزاج سخن حمل دعوتیش بر حال کشته
 مزاج سخن لامیه در اصل سخن دیمکه تقدیری مزاج سخنش درشین
 ضرورت وزن ایچون خذف اولندی حمل دعوتیش مصدرک مفعولنه اضافتی

دعویّه و او مکسور و یا ساکن او قنور و شاین مرد هوشمند را جعفر بوبیت
 سابقه مقام تعلیمه و واقع در محصل مرد هوشمند انکیچون سوال اولیجیه
 جواب و بریز براسوزینک اصل حق اوزر که اولوب انده هیچ کذب و شبهه اولما
 سه ده سوزینجا کذب و محاله حمل ایدوب اینمازلر پس سوال اولیجیه جواب
 مبادره ایلمن **درب** درینی درون جامه داشتم حضرت شیخ رحمه الله هرف
 پرسید که ریش چونت و نه پرسید که کچاست دانستم که ازان احترازما
 میکند که در هر عضوی را بنا شد و خرد مندان گفته اند هر که سخن نسجند از
 جوابش برجه ریش یاره و یا حرف وحدت درون جامه لامیه قفان ایچنده
 یعنی ستریا لازم اولان یوده بر جانم و ایدری پرسیدی یا حرف حکایه صورت
 دیم که که حرف بیان ریش تاخیر خطاب بعض نسخه ده دملت داللی ضعیفیم
 و لامه فحیله چنان دیم که نسخه فعل نفی مستقبل مزد غایب طارماز یعنی منزل
 عقله اورغز سخن مقدم مفعولید محصل قفانم ایچنده یعنی ستریا لازم
 اولان یوده یارم و ایدری یعنی چنانم حضرت شیخ شهاب الدین سرور و ردی هر
 کون صورت دیکه یارک و چنانک نیجه در اما صورت دیکه نیده در بیلیم که
 اندک احتراز ایدر که هر عضو یا کمق جایزد کله زیر جایزد که زکی یا قبیح اولان
 عضوده اوله و عقلا دیشلردر که هر کم که سولیدوکی سوزی میزان عقله و
 معیار فکر ایلد و زن ایلن اول سوزک جوابندن زجت چکن یعنی انجنر محض
 اولوز زیر سولیدوکی سوزینه کوره ایشدر قطعه تاینک ندانی که سخن
 عین صوابت باید که بگفتن دهن از هم نکشایی تا حرف توقیت بگفتن با
 حرف صله از هم بری برندن یعنی یوملقدن نکشایی فعل نفی مستقبل مزد غنا
محصل مادام که ای بلیمه سین که سوز عین صوابد یعنی کر چکده
 صواب اولدوغنی بیلما نیجه کی کدر که سولیم که اغزیکی یوملقدن اچمیه
 سین حاصل اغزیکی یومق طوقب عین صواب اولیان سوزی سولیمیه

سین که صوکی نداشتند که راست سخن گوید و در بند بمائی نه زانکه دروغ
دهد از بندرهای کوارست سخن گوید تقدیرهای سخن راست گوید در وضو
وزن ایچون تقدیم و تاخیر قلندری در بند یعنی در حبس بمائی فعل مضارع منفرد
مخاطبه مایندندن قالورسل و یا قلله سین دیمکده دروغت تاخیر خطاب
معاده دهده مقید در دهرت تقدیر نه رهایی یایی ثانی حرف مصدر
قوتلمق دیمکده خلاص معانیه محصور اگر سوزی کویچک سولرسک و زند
قالورسل یعنی طوغری سولیه لکچون حبسه قالورسل یکر که مکر یان سکا
حبسین خلاص ویره حضرت شیخ بوسوزی کشنک کنده یاداته راجع اصل
اما اغیاره نسبت دروغ مصلحت امیری راست فتنه انگیزدن اولی طومشده پس
بین الکلامین تناقض لازم کلمه تا مل تدبر فقط **تشیه** دروغ گفتن بفریب
لارب مانند که اگر نیز جراحت درست شود نشان بماند چون برادران یوسف که
بدروغ موسوم شدند بر داشت گفتن انشانیر اعتماد نماند قال الله تعالی
و ابل سولکت لکم انفسکم امرافصیر جمیل دروغ گفتنک مفعولید و گفتن مبتدا
و بفریب لادب خبره متعلق و اضافت بیایته در لزوب لصوف و ثوب مضانیه
یعنی یا پشتمی و ثابت اولی مایند فعل مضارع منفرد غایبه مایندندن بکزدیمکده
مانستن دن دینار خطا ایلمشلو که حرف بیان نیز حرف عطف ده معناه
افاده ایدر مثلاً اگر جراحت درست ده اولورسه دیمکده نشان مبتدا
و بماند خبری و جمله اسمیه جواب شرط در ماند فعل مضارع منفرد غایب
قالوردیمکده مایندندن مایندندن دینار عشوه ایلمشلو چون ادات
تشیه برادران یوسف لامیه که حرف بیان و یا حرف رابط صفت موسوم مبتدا
و شدند خبری و بدروغ موسومه متعلق در نشاننش و علامتانش
دیمکده جمله اسمیه صفت برادران در حرف صله راست گفتنک متعلق
و ایشانه اضافتی مصدرک فاعله در اعتماد مبتدا مایند فعل ماضی منفرد

غایب مانستن مایندن بکن مک وماندن مایندن قالمق و قومق معنانه قالمک
 دیمک در خبر بستاد در بر راست گفتن اعتماد متعلق بوقصه نکه اصل بود در کیم یوسفک
 قوندا شلری یوسفی با با سندن پنجه دور لب حیلله ایله ابروب قویه برقد یار و کو
 ملکنه قان دن بر مقدار بولش مرد یار و احشام با باله اغلی اغلیو کله یار کر یوسفی
 قوردیدی دیو حضرت یعنی علیه السلام قوت معجزه ایله قوردلری جمع ایدن یوسفی
 قفکنیدی سوال ایدیکل جمعی یین ایله یار کر بزدن بو خطا صادر اولدی دیو
 پس یعقوب بیله یکه بو خصوصه اوغلاری کا د بلرد بر غیر حال اولشدر ایمدی
 مصردن کلوب اوغلک سرقه ایله یی مصر اید شاهی بوجرم ایچون اینی الی قودیکل
 یعقوب اینمادی و دیدی بل سؤلت لکم انفسکم الایه مخصوص یلان سولک
 ثابت برة یه و یاره یه بکرز که جراحت اوکلور سه ده نشاله فی قالور یوسفک قردا
 کبی که یلانله نشانلوب معلوم اولدی یار کر چک سولک کلرینه ده اعتماد قالمدی
 زیرا مصردن کتقدرد کلری خبر کنه یارک علینه نیت صحیح ایدی زیرا یوسفک ایله
 حیلله بلمزدی لیکن چونکه یوسف خصوصه کذب ایلمشدردی با بالری بو خبر
 اعتماد ایلمدی و دیدی خبر و بر دیگن کبی دکدر اصل قصه بل که بونده سیزک
 بر حیلله کز و صنعتکن وارد راندن صکره دیدی فصر جمیل تقدیری فامری صبر جمیل
 در یعنی بستادی بخذوفه خبر اوله یا خود تقدیری فصر جمیل اجل یعنی صبرستادی
 موصوف و اجل خبری اوله قطعه کسی را که عادت بود راستی خطا گویند
در کند از او کسی یا حرف وحدت و را حرف تخصیص که حرف بیاراستی
یا حرف مصدر طوع و کره یلک دیمکد کند از او فعل مضارع جمع غایب
ترت ایدر دیمکد یعنی مواخذة ایلنر از او واصلند از او ایدی خذف
و ایصال ایلد یار ضمیر کسی به راجع در مخصوص بر کیمسه نکه که عادی
 و خوی کر چکلک و طوغریلق اوله اگر خطا ایدر سه اذن بکر یعنی خطاسنه
 اعتبار ایلنر اغراض عین ایدر حاصل خطاسی صواب عد ایدر و کرنا

شده بناراستی دگر راست باورندارند از و نامور نام اسد و ورو اول فحیله ادا
 نسبت ادبی دیکدر یعنی مشهور با حرف مصاحب و تا ادا توصیف نفی و یا
 حرف مصدر ناراستی نقیض راسته مراد یا بخجلکه راست نداردند فحیله
 اولی و باورثانیسی باور و اول فحیله اینما قدر تصدیق معنایه محصور
 و اگر بر کیمیه ناراستغله نامدار و مشهور اول کیمیه دخی کجکی و طوغری اندن
 اینما زری یعنی یا بخجلکه شهرت بولد قدر نصکره کیمیه اندن کجکی و طوغری
 تصدیق ایلمز قطعه دروغی نگیرند صاحب دلان بران کسی که پیوسته گفت
 راست دروغی یا حرف تکیر حرف وحدت دینار خطا سولیشدر نگیرند
 مقدم مفعولید یعنی صریح و بران کسی غیر صریح پیوسته دایم دیکدر محصور
 صاحب دلان طوغریشدر شول کیمیه نلک اوزرینه که دایم کجکی سولیش کیمیه
 یعنی دایم کجکی و طوغری سولیه نلک کذبنی طوغریشدر زیر بوخجلین کیمیه
 کذب صادر اولما زمر خطایله و خطایه اعتبار یوق و کمرشدر بناراستی اکی
 راست گوید تو کوی خطا است مشترک اسم فاعل و افعال بابند حضرت شیخ تفتن
 قصد ایدوب سابقه نامور و بونده مشترک بیوردی بر معنایه اولد قلوب چون تو کوی
 خطا عامدر محصور و اگر بر کیمیه ناراستغله یعنی کذب مشهور و نامدار
 اولورسه کجکیه سولیرسه سن خطا در یعنی خطا و یلاندر دیرسین **مطایبه**
 اجل کائنات از روی ظاهر اد میست و اذل موجودات سک و باتفاق سک
 حق شناس به از ادجی ناسپاس اجل لامک تشدید یله اسم تفضیل را عظم
 معنایه کائنات اضافتی لامیه در از روی ظاهر قیدی انکیچوندر خدا
 ولقد کو متابخی ادم بیور مشدر لیکن حقیقتده جایز در که خدا نلک تشدید
 ادمدن اکرم و اشرق مخلوق اوله یا نموده واقع اولان متونده هب بوقید موجود
 در اما شرح بوقید یرینه باتفاق عبارتخی ایراد ایشدر و فیه نظر اجل مبتدا
 و آدمیست خبری اذل ده لامک تشدید یله اسم تفضیل و حقارت و هوای

معناست موجوداته اضافی قیدیه در واز روی ظاهر قیدی مصدر در زیر
جایز در که حقیقتاً سکون احقر مخلوق اوله اذل مبتدا و سکه خبری و باتفاق
یعنی باتفاق خرد مندان عبارتی متنظن ایدوب یا زاندر زاید یا زمشتر
سکه حق شناس بیانیه وصف ترکیبیدر حق بلجی سکه دیمکده مبتدا در
وبه خبری ادجی ناسپاس بیانیه در انسان غیر شاک دیمکده کفوره معناست
یعنی کمران نعمت محصول کایناتک اجل واعظمی ظاهر یوزندن ادمید و اذل
احقر موجودات کلیدر و اتفاق عقلا یله کلب حق شناس انشا ناسپاست
یکده زیر کلبی دو کسک و قوسک قوی قویوب کمر اما انشا ادی بهائیله
یوزنی ویرر قطعه سکی رلقمه هرگز فراموش نکود کوزنی صد نویشت سکه
سکی یا حرف وحدت و یا حرف تخصیص بر سکه دیمکده رلقمه یا حرف وحدت
و یا حرف تنکیر و هزه حرف توسل حرف وحدت در دین خطا سولیش فراموش ^{ند}
نکود ده تقدیر یا فراموشش نکود در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولده
زنی فعل مضارع مفرد مخاطب اورر سکه دیمکده نویشت خبری سکه راجع
زنیش سکه منفعل بهی و صد نوبت مفعول بهی محصول بر سکه و یا بر سکه
برلقمه فراموشی اولماز یعنی ویرم و کلت لقمه دایما اونماز اکی یوز کره اکا طاش
اورر سکه یعنی یوز کره طاشله و اغاجله اوروب قوسک قبول قویوب کمر نکود
عبارتی عنده عبارتیه قید ایدنلر زاید یا یلمش بر کلبه برلقمه هرگز فراموش اولماز
دین را حرف تخصیص اولدوغین یلمش کمر ترزق سولیش و کمر عمری
نوازی سغله نارا بکمر چیرک اید با تو در جنگ عمری یا حرف وحدت برزما
دیمکده نوازی فعل مضارع مفرد مخاطب نوازیه نرن او خشیاسین یعنی رعای
ایلیه سین نواختن دن دین خطا یلمش سغله یا حرف وحدت در هت
حرف توسل وحدت در دین اسکی خطا سغه مطاوش و را حرف ادات
مفعول بر سغله دیمکده نوازینک مفعول بهی در و عمر مفعول فیهی بکمر با

۴۸۴

حرف سب کمتر بونده ازرق یعنی جزئی معنای چیز یا حرف وحدت اکثر متونده
 یا بوقدر باتو یا حرف مصاحبت در حرف صله در با معنای مخصوص اما اگر بر
 الجنی رعایت ایدوب او خشا یا سین ازرق نسته سببیله یعنی جزوی بهانه ایله سنکله
 جنکه کلور حاصل از اجن بهانه ایله سنکله چکشور و صوا شریعی ایله و کل ایله
 رعایت ایله لطیفه از نفس پرور هنزوری بیاید و بی هنزور و بر انشاید
 نفس پرور و صف ترکیبیر تن پرور کی پروریدند هنزور هنزلی دیمکده
 زیرا و را ادات تا کیده نسته و یا حرف مصدر سرور باش اری یعنی رئیس القوم
 و یا حرف مصدر و یا حرف صله مخصوص نفس پروردن یعنی نشستی بسلمکله
 مقید اولان کیمسه دن هنزلیک کلنر یعنی اهل هنز اولماز و هنز کیمسه سرور لکه و رئیس
 القوم اولمغه لایق اولماز مشوخی مکن رحم بر کار بسیار خوار که بسیار حسبست
 بسیار خوار کار بسیار خوار بیانه در چوق ییجی صغیر بسیار خوار و صف ترکیبیر
 خواریدند الف اصلیه ایله لیکن الفاء خذ فیله استعمال زیاده اولدی و چون چوق
 کیمسه الف زاید ظن ایدوب خوردن و خوریدند و خواریدن بر معنایه مصدر خوردن
 بعضی نسخه ده خواریرنه بار کلور چوق یوکلر یعنی چوق یوک چکی بولله اولمجه قات
 مکن را اولماز بونده خوار اری حقیر معنایه اخذ ایدن بسیار خوار ایش که حرف
 تقلیل بسیار حسب و صف ترکیبیر حسبیدند چوق او یو ییجی دیمکده بعضی
 نسخه ده بسیار خواب و اقدار کنه بر معنایه بسیار خورده و صف ترکیبیر نفا
 کی و مؤخر مبتدا و بسیار حسب مقدم خبر پس بسیار خوار حسبته عطف ایدار
 مقصودینه و اصل د کالرا ایش و خوار اری خوردند اخذ ایدن خطا ایش
 فتدیر مخصوص مرحت ایلمه چوق یملک بین کاوه بونده کاودن وارد و
 اکولدر یعنی چوق یملک ییجی شخص در تشبیه طریقیله حقیقت کاودیمکده
 د کله فتدیر یعنی تن پرور اولان اکول کیمسه به رحم ایلمه یعنی انسان منزله تنزیل
 ایدوب انی اسرکه چوق ییجی چوق یا ییجی چوق او یو ییجی مطاع اولده بسیار

خوارکاره صفت واقع اولمشده و ثانیه مبتدای پس قافیه به بوقدر تغایر کنایات
 ایدر تامل و تدبیر چو کارهی بایدت فریجی چو غریب بچو کسان در دهی
 چو ادات تشبیه هی ادات مضارعت در باید فعل مضارع مغز غایب و یا ضمیر منضم
 متصل منقول و فریجی یای مصدریه ایله فاعلی فریه فانک فعی و رانک
 سکونی و بانک کسری و هاء اصلیه ایله سوز معناسنه در چو کنه ادات تشبیه
 نذر نه مراد کنده وجود یدر با حرف صله جود کما لامیه در حرف تاکید دهی
 دالک فعی و کسرله و هانک کسرله فعل مضارع مغز مخاطبید و بر سرین بن هانک
 مقدم منقولید **مخصوص** کاو کی اکی سکا سئل کول ایسه یعنی کنو کی سمرق
 استر ایسل خرکی تنکی کیمینه لوجورینه و بر سرین حاصلی کنو کی سمرق استر
 خرکی جودی ال جور و جفا سنه ایلمک کرکسین کاو و خرا یلدو کی کی فریجی سا
 بایک منقولید دینار منقولله فاعلی فرق ایدر دکالرا یش **ترتیب** در انجیل آمده
 است کرای فرزند ادم کی توان کرکی دهت ذکر من کجا یابی و عبادت من کی
 شتابی **مخصوص** انجیلده کلمشده کرای ادم او غلی اکی سکا غنا و بر رسم بندن امور
 دینویه مشغول اولور سین و اکی سنی فقیر محتاج ایدر سم تنکدل و غمناک او تور سین
 پس بنم ذکر من لذتی قنده بولور سین و بنم عبادتمه فچن ابور سین یعنی بنی قنده ذکر
 ایدر سین و بنم قول لغی فچن ایدر سین قطعه که اندر فعی مغرور و عاقل کراندر
 تنکده سنی خسته و ریش کرکا هرن محفدر بغتی یا ضمیر خطاب معناده مغرور و غافل
 معطوف اندر ادات ظرف تنکده است وصف ترکیبیدر الی دار یعنی فقیر کمیه و یا
 حرف مصدر و خسته و ریسته بر یای ضمیر تقدیر اولور **مخصوص** کاه نمت و غنا
 مغرور و غافل سن یعنی دنیا فتمنه مشغول اولمغله حقن زاهل و غافل سن و کاه
 ال دار لغنه خسته و مجروح سن یعنی افلاس و فقرن دل ریش و مجروح خاطر سن
 جود سزا و ضرات اینست ندانم کی بحق پردازی از خویش سزا بونده سرو
 و جور معناسنه در وضاع غم و غصه معناسنه در پردازی فعل مضارع مغز

ایسل

مخالطه در پرد ازید ندن پرداختن دن دینار سر وایلش مشغول اولور سین معانسه
 از خویش کند کند محصول چونکه حالت سرورده و غمده حالک بودر سلیم
 کند کند خدایه نه وقت مشغول اولور سین عبر ارادت بچون یکی را
 از تخت شاهي فرودارد یکی در شکم ماهی نکه دارد ارادت بچون لامیه
 بچون بیکیف دیمکدر تخت شاهي بیاینه در زیر یا خوف نسبت در حرف
 مصدر دینار غلط سولیش فرودارد بونده اندر معانسه در دیکری یا ص
 وحدت و ارادات مفعول شکم ماهی لامیه ماهی بالقدر بالغه قرننده دیمکدر
 نکه دارد و حفظ ایدر دیمکدر محصول خدا نکه ارادی بر سینی تخت سلطنت
 ایندر یعنی پادشاه لغنی فراغت ایدوب درویش اولور ابراهیم ادهم و یحیی بن
 معاذ که شیخ محی الدین عربینک دایسید بونلر کی به اشارت در زیر اجازت در
 ادیان سابقه درخی نیجه بونلر کی پادشاهلر تختن بوش اولور و بر غیر سینی بالی
 قرننده یعنی باقر سفنده حفظ ایدر یعنی اولدر مندر بری طوقار یونس پیغمبر
 کبی علیه السلام بیت وقتست خوش انرا که بود ذکر نوموش و رخود برداند
 شکم حوت چو یونس وقتست بعضی نسخده وقتست و تقدیر یای وحدت
 خوش و قل صفتیدان را احرف نخصص انکس را تقدیر نده در که حرف
 رابط صفت ذکر نوموش مفعولنه اضافتیدر موش اسم فاعله و افعال
 باینده و را کردن مخفقد خود ادات تاکید شکم حوت لامیه حوت عجمه بالی
 دیمکدر یونس بونده نونک کسر یله در قافیه به رعایت ایچون محصول اول
 کسل و قتی خوشد که سنک ذکرک اکا موش اوله یعنی دایما سینی ذکر ایدنه نکه
 و قتی و حالی خوشد که کسه بالی قوم سفنده اوله یونس کی زیر احضرت یونس
 علیه السلام بالی قرننده ذکر خدای هیچ برک ایلما مشد حکمت اکس
 تیغ و قهر برکشه بنی و ولی سردر کشته و اگر غمره لطف بجنابان بدانرا نیکان
 در رسانده سردر کشته با شنی کبر و چکی یعنی خوف ایدوب سکی و نطقه قادر

اولماز غمزه لطف بیانیه یعنی لطف محض بچنانکه فعل مضارع مفرد غایب دیره
ده دیکلد بدان بدلت جمیدد یا اماناز لردیمکدر یعنی اشتیاق و را ادا ان مغفول
با حرف صله نیکان ایبلر یعنی سعاد و حرف تاکید رساتده فعل مضارع مفرد
غایب فاعلی خدا در محض است اگر خدا قهر قلجی حکم سه یعنی اظهار جلال ایدر
بنی و ولی باشین کنو به جکوب سکی قورقوسندن و اگر لطف غمزه سین دیره
در سه یعنی اظهار لطف ایدر سه شقیلری سعید لره ایشدر یعنی شقیلری
سعید لری مقامنه ایصال ایدر قطعه کو بخش خطاب قهر کند انبیا را چه جای
معذرتست خطاب قهر لایه جای معذرت ده بریله در معذرت مغفرت
وزنی اوزده مصدر در محض است اگر خدا ی تعالی محشر قهر ایله خطا ایدر
اظهار غضب ایدر سه انبیانک و انبیایه نه اولیایه نه معذرت یردین انبیایه عنده
مجال اولماز پرد کاز و وی لطف کو پر در کاشتیار امید مغفرتست روی لطف
لایه در مجاز کو بولک کبی بر لره تاکید افاده ایدر انحق اگر چه تکلفه معنا
ویرمکه قابلد بر در فعل امر مفرد مخاطب قالدر دیکلد که حرف تعلیل اشتیاق
شتینک جمیدد و را ادا ان تخصیص امید مغفرت مصدر است اضافه در محض
خدا به خطاب ایدوب مناجات ایدر یارب لطف یوزندن پرده قالدر یعنی
رفع حجاب ایدوب اظهار لطف ایله زیرا اشتیاق انک امید مغفرت یعنی مغفرت و عفو
رجا ایدر حاصل کنه کار لر غفران رجا ایدر لر امید که اظهار لطف ایله خروج
قامتور صحت کردن **عطف** هر که بتادیب دینی راه صواب نکیر و بتغذیه
عقبی که قرار اید قال الله تعالی ولنذیقنهم من العذاب الادی دون العذاب
الاکبر هر که اصلنده هر کس که در رسته که مکی زبان اولندگی پس که اسماء
کیم معناسنه هر که معنای شرطی متضمنه با حرف مصاحبت تادیب دنیا مصدر
فاعلنه اضافه در راه صواب بیانیه در و نکیر دت مفعولی صریح و بتادیب
غیر صریح یا حرف مصاحبت تعذیب عقی مصدر فاعلنه اضافه در

428

وایدک مفعول غیر صریح و گرفتار صریح و جمله فعلیه جواب شرط عذاب ادنی
دن غرض دنیا عذاب بید قتل و اسیرالت و بوزلردن غیر عذاب ابرامتا مجاهد و بید
عذاب قبر مردون بونده قبل قبله معناسنه در عذاب اکبر عذاب اخرت
محصول هر کیم که دنیا تا دیبسیله صواب یونجی طوئن یعنی راه صواب به کمتر اخ
تقد یسینه گرفتار کلو یعنی اخرت عذابین چکی که خدا بیور رالبته بیوانلره دنیا
عذابین طاندر ز اخرت عذابین اول یعنی هم دنیا ده تقدیب ایدرز و هم اخر
ایت کریمه گرفتار حقنه در دون لفظنی غیر عبارتیه تفسیر ایدنار لغته مخالف
ایلشار پندست خطاب مهران انکه بنده چون پند دهنده و نشوکی بنده
نهاده پندست مقدم خبر خطاب مهران لامیه و مؤخر مبتدا انکه بنده اند
قید و حبس دیمکد چون ادات تعلیل بنده دهنده مقدم مفعول دهنده فعل
مضارع جمع غایب ویره لودیمکد نشوکی فعل نفی مستقبل مزد مخاطب ایشیه
سین دیمکد بنده نهاده مقدم مفعول نهاده فعل مضارع جمع قور لودیمکد
اولولر خطاب نصیحت در اندنصاکی بنده در یعنی حبس و قید
چونکه نصیحت ویره و ایشیه سین الکه و یا غلکه باغ قورل حاصل نصیحت پذیر
اولینجه سنجی حبس ایدر لر **عمر** نیکبختا حکایت و امثال پیشیان بنده
گیرنده پیش از آن که پیشیان برواقعه ایشان مثل زنند نیکبخت و صف ترکیب
ای بختلی دیمکد یعنی سعادتی و الف و ون ادات جمعه امثال پیشیان لامیه
پیشیان یا حرف نسبت و ون حرف تاکید و یای ثانی های رسمیدن بدل حاصل
پیشیه در و الف و ون ادات جمعه پیشیان اعرابیده بویه در یا حرف مضارع
واقعه ایشان لامیه مثل زندگ مقدم مفعول **محصول** مسعود بخت اولر
کند یلردن او کدین کلنلرک امثال و حکایاتیه نصیحت طوتار لویی مستصح
اولور لر اندن اول که کند یلردن کلنلرک او کدین صکی کلنلر انلرک واقعه
سیله مثل او در لر حاصل سعادت لویه کند یلردن اول کلن ابیلرک حکایات

وامثالیه پند پذیر اولور کند یلردن کلندر کند بیلک و افتاتنی ضرب مثل ایلمدن
اول قطعه نرود مرغ سوی دانه فراز چون دگر مرغ بیند اندر بند نرود فعل
نفی مستقبل مزید غایب و مرغ فاعلی سوی دانه لایقه جانب دانه دیمکدر فراز
سوی تاکید ایدر فاده فتحه و کسره جایز در چون ادا ت تعلیل دگر مرغ غیر مرغ و
دیمکدر بیند مکمل مقدم مفعولید اندر بند غیر صریحی مخصوص مرغ دانه
جانبه وارذ یعنی دانه به توجه ایلمن چون غیر مرغ بند ده کوره یعنی دوزاغه
طوالمش کوره فراز بونده قریب و مقابله معناسنه در دینلر سره و ایلمشدر بند
کراز مصائب دکان تا نگیرند دیکران ز تویند بند کیر مکمل مقدم مفعولید کیر
فعل امر مفعول مخاطب طوط معناسنه مصائب مصیبت جمعیدر دکان نه اضافت
لایقه در تا حرف تعلیل و یا حرف دوام نگیرند فعل نفی مستقبل جمع غایب طوطیه
دیکران یا یله در اصل اوزره در مخصوص خطاب عام طوطیه بیورر غیر
یلر مصیبت لردن نصیحت طوط تا کیم غیر یلر سندن نصیحت طوطیه لر یعنی خلق عالمه
عبرت اولما زدن اول غیر یلردن عبرت ال وانکله مستصح اول دیمکدر حک ان را که
کوثر ارادت کوان افزیده اند چون کند که بشنوا و انرا که بکنند سعادت کشیده اند
چون کند که نرود ان را را حرف تخصیص که حرف بیان کوش ارادت بیانیته کوان
کاف عجل کسر لیه اغردیمکدر صمدن کنایتد افزیده اند ماضیدن قسمد جمع غایب
یارا تمشدر دیمکدر چون و او اصلیه ایله پنجه دیمکدر کیف معناسنه بشنود
فعل مضارع مزید غایب و انرا که اول کیمسه که دیمکدر یا حرف صله کمنند سعاد
بیانیه کشیده اند ماضیدن جمع غایب چکمشدر دیمکدر مخصوص اول
کیمسه نلک که ارادت قولغنی اغر یعنی صاغر بر اتمشدر در یعنی حق سوز قبول ایلمکده
ارادت قولغنی اغر خلق ایلمشدر حاصله کوکلی قولغنی ارادتدن خالی خلق ایلمشدر
پنجه ایدر که ایشیده یعنی نه چاره ایدر که کلام خدا و رسولی ایشیده بیله و قبول ایلیه
و اول کیمسه که سعادت کمند یله چکمشدر در یعنی مسعود و نیکخت خلق ایلمشدر

پنجه ایدر که چاکه کلری یه کتیه یعنی بالضروره چاکه کلری یه کید حاصل برکتیه
 که شتی خلق ایلش در نه چاره ایدر که چاره ایدر بیلور که مسعود و نیکیخت اوله
 بیلور که مسعود و نیکیخت خلق ایلش اوله پنجه شتی و بدیخت اوله
بیلور نته که الشتی شتی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه در
قطعه شب تاریک دوستان خدای می تابید چو روز خشنده شب تاریک
 دوستان خدا بیانه ولایتیه اردر شتی بونده ظرف زما اعتبار ایدر و قرآنی کچه
 ده دین بیلور ایلش می اداست استوار و با حروف تاکید تابید فعل مضارع مفرد غایب
 بیلور دیمکدر چو اداست تشبیه روز خشنده بیانه رخشنده اسم فاعل مفرد
 غایب حاصل در خشنده ایدر می تخفیف ایدر و باری خشنده ایدر بیلور محصور خداوند استلینک
 قرآنی کچه سی روز خشنده کی بیلور یعنی ضیا ویر یعنی کچه سی و کوندی بار
 در نور و ضیا ویر مده حاصلی کچه سی کوندی کبی نوارینه زین سعادت زور بازو
نیست تابخشنده خدای بخشنده وین سعادت اشارت در شب تاریک روز
روشن کبی رخشان اولسنه با حروف مصاحبت زور بازو ولایتیه در تا حروف توقت
بخشنده فعل نخی استقبال مفرد غایب خدای بخشنده فاعلید اضافت بیانه
ایله بخشنده اسم فاعلدر بخشنده نزن محصور ایکن مذکور سعادت زور بازو
 و توقت پنجه ایله دکلدر و الا کثر عبادت و طاعت ایله در مادامکه محسن و معطی
 خدای بفشلیه حاصل عطیه خدا در کبی دکلدر رباعی از تو بکه نالم کرد کی داور
 و ز دست تو هیچ دست بالاتر نیست بونده رباعی برینه قطعه یازاندر عجب تشخص
 صاحبی ایلش توندل ضمنی اشباعله او قوم کول در کیم وزنه خلل کلمیه بکه با حروف
 صله و کراسمدر کیم معانسه نالم فعل مضارع نفسی تکلم و حده در که حرف تعلیل داور
اولک فحیه حاکم و ضابط معانسه در دست تو لایمیه هیچ دست مبتدا بالاتر
نیست خبری و ز دست تو خبر متعلق دینی بالا یه متعلق مضاف ایدر فن فارسیه
عجب ماهر ایلش محصور یارب سندن کیمه شکایت ایدر و ناله وزاری ایدر

که سندن غیریا حاکم مطلق یوقدر و سنا قدرتك الذن یوجه له برال یوقدر
یعنی سنا قدرتك الی جمیع اللودن اوستند زیرا قادر مطلق سن سین انحق
نته کیور مشد سن یدالله فوق ابدیهم ان را که تو زهریا کنی کم نشود ان
را که تو کم کنی کشتن رهنیت محض یارب اول کیسه به که سن دلالت
و هدایت ایدر سین اول ضال و کم اولماز یعنی ضلالت و دشمن اما که اول کیسه
که سن کم ایدر سین یعنی اضلال ایدر سین هیچ بر کیسه اکادید یارب اولماز العیا
بالله تعالی عبرت کدای نیک انجام به از پادشاه بد انجام کدای نیک انجام بنیله
پادشاه بد فرجامه بریله در انجام و بد فرجام و نیک انجام وصف ترکیب در انجام
و فرجام عاقبت و طست معانسه در محض عاقبتی شر اولان پادشاهدن یکد
بیت غمی پیش شاد مانی بری به از شادی کن پیش غم خوریا غمی
یا حرف وحدت کن که حرف رابط صفت بی بای عجمه فتحیله پس معانسه در ارد
و طست معانسه در شین غمه راجع در شادمان وصف ترکیب در مابندندن بگزیند
معانسه صکره سرور معانسه اسم اولدی اسمان کی که وصف ترکیبی ایکن فلکه
اسم اولدی و یا حرف مصدر شاد مائلق دیمکه پس اوج لفظدن مرکب اولدی
شاد مانی که صفت مشبته در فرح معانسه فانل فحی و رانل کسر یله و مان که
و تخله مانندن و بای مصدر دن فتامل شادی بای اول حرف مصدر
و ثانی وحدت شادی ده اولان بای مصدریه در وهنه اضافت ایچوندن بین
سؤال اولنسه همنه قنده در و اضافت ینه عجب نه جواب و پرردی کنی که حرف
رابط صفت پیش شین ضمیر شادی به راجع در محض بر غم کرانل اردنجه
شاد مائلق و سرور چکی سین یعنی اردنجه شاد و حرم اولور سین اول شادلق
و سروردن یکد که اردنجه غم بیر سن حاصل صوکی سرور اولان غصه
یکد صوکی غصه اولان سروردن لطیفه زمین را از آسمان نشارت و آسمان
لا از زمین عبار کل انا و بترشح بمافیه زمین را مر حرف تخصیص و یا

حرف صله در با معنایه نثار بونده صحیحی معنایه در یعنی اول نسنه که صجار را چه
 والتون کی اما بونده باران مراد در آناهوز نل کسرله ظرف دیکله یعنی قب
 یتتریح فعل مضارع مفرد مذکر غایب در تفعل بابندن ضرر دیکله بمابا حرف
 مصاحبت ما اسم موصول الذی معنایه فیه جار مجرور جمله ظرفیه اعرابین
 محلی یوف صله موصول ~~محصول~~ زمینیه اسمان دن حاصل نثار باران دن و یا زمین دن
 اسمان دن محلی نثار باران دن اما اسمان دن زمین دن غبار و یا اسمان دن زمین دن غبار
 قد بر ظرف کنینک ایچنده اول الله ضرر یعنی ایچنده نه واریسه طاشرا سندن
 اول ضرر و اول چیتر بیت کورت خوی من اید ناسزا وار تو خوی نیک
 خویش از دست مگذار کورت تاخیر خطاب خوی من لایمیه ناموافق و غیر
 لایق خوی نیک خویش بیایه و لایمیه در ~~محصول~~ اگر سکا بنم خویم و خصلتم
 ناموافق و ناسزا و اسکله بیه سن کنی ای خویکی و خلقیکی الدن تومه یعنی
ترک ایلمه ادب حق سبحانه و تعالی می بیند و می پوشد و همسایه نمی بیند
 و می خورشد می خورشد فعل مضارع مفرد غایب در خورشید ندن چوقراق
 مثله چرمک و قرن و غیر سی چوقراق و می کی چوقراق بونده مراد کور ملک و چیتر
مقدر خدای تعالی قوللک عیوب و جل یعنی کور و ستر اید
 اما فوکشی کور مز و چیتر یعنی غایبانه بنجه دور لوا فر اید بیت نفوذ بالله کنی
 خلق غیب دان بودی کسی بحال خود از دست کس نیاسودی غیب دان
 وصف ترکیب دن غایب پیلجی دیکله وصف ترکیب دن دانید ندن دانستن
 دن دین خطا همیشه با حرف ظرف حال خود لایمیه نیاسودی فعل نیجگا
 حال ماخی دیکلمزدی و راحت اولما زدی دیکله در ~~محصول~~ نفوذ بالله یعنی خدایه
 صغیرم خلق شرن دن اگر خلق عالم غیب پیلجی اولیدی یعنی احوال خبر دار اولیدی
 هیچ بر کمیه کنی حاکمه کمیه الدن اسایش و حضور ایلزدی یعنی خلق بری
 برینک عیوبه مطلع اولوب و یا اولیدی هیچ بر کمیه دنیا ده خلق دن ساله

زندگانی ایلمزدی بحال خودک مناسیتی سبب حال نفسه دین خطا دیش
مطایبه زرار معدن بکان کند بدراید و از دست بخیل بجان گذن معدن
دالت کسر بیه اسم مکان در نصر بایند با حرف سبب کان کاف عربیله مرادی
معدن در گذن قزمعدن بدراید چیتار دیم کرد زرمفعول صریحی و از معدن
غیر صریحی بکان گذنده اکامستعلقه دست بخیل لایته بجان گذن بکان
گذن کیسید اعرابده تقدیری بجا گذن بدراید در بعضی شخه ده بر نیاید
واقع در جان گذن مراد چکشما کرد یعنی بلا زحمت و مشقت چکله ^{معدن}
التون معدن معدنی قزمعدن چیتا اما بخیل النون جان چکشما صیغری
یعنی چوق زحمت و مشقت چکله النون چیتار حاصل زیاده امسال ایلدو
دکمه بر یاز بیه النون النماز پس بر نیلک یدک مناسیتی بو وجهله راست کلور
معدن صکره کان ذکر ی جانله قافیه ده مطابق اولفینی و تغنی قصه ^{معدن}
تکرار دن احتراز ایچون در مصراع ثانیه مناسیتی بخیل النون التون اولکله
چیتار دین مقصود اولان معنایی چیتار اتمش قطعه دونان بخورند
و کوش دارند کویند امید به که خورده دون بوند حسیس و ناکس معنائه
در والف و نون ادات جمود مبتدا و نخورند خبری کوش داشتن و آیدن
صقلوب حفظ ایلما کرد نخورند و کوش دارند مفعول مخزوف مالد امید
به تقدیری امید خوردن به در که من تفضلیه معنائه در خورده تقدیری خور
شده در مخزوف بخیل و حسیس اولانر مالی میز لو و صاقلر لر دیر گر که بیلک
امیدی یکدر یتیش اولقدن یعنی پیوب مفلس و محتاج اولقدن صقلوب
هر چی ایسه بیرم دیو امید لئملک یکدر نته که عرب دیر المامل خیر من
المامل یعنی صقلوب امید لئملک یتیش اولقدن یکدر روزی یا حرف و صحت
بینی فعل مضارع مزد مخاطب با حرف صاحب کام دشمن لایته مراد بخردیم کرد
رهوند و مبتدا مانده فعل ماضی قسم مزد غایب خاکسار مرده زرماند به

روز بی بی بکام دشمن
زرمانده و خاکسار مرده

معطوفه وایکسی بیله بینک مفعول صریحی و بگام دشمن غیری صریحی
 خاکسار فتنه طراقلق دیمکده اما استعماله قره طراقلق ده یا توپ یوالنن کیمسیه
 دیرلد یار عریبه مزبله لکده یا تان عربان مجانین کی بونده خاکسار اوله دیوانه دن
 تعبیر ایلیمش زیراکشی کسب ایلده وکی مالی بیسوب صاقلیق جنونده ناشیده
 خاکسار راجل کیشلر ایلده که تراب درهم و دینارک اصلنده دینن کیمسه نلک طراقلق پشته
 معنا تصویر بیله معنای بیتی بویه تصویر ایدوب که کیمسه نلک والمعنی روزی
 بینی دشمنی را زمرانده و عوده حال کونه بحال الوده تکرار بوجمله دخی تصویر
 ایدوب روزی بینی بر مراد دشمنش که زرش مانده بوارشان و تنش بحال الوده
 عوده شده دین معنای بیتی عجب تراب الوده ایلیمش عفا الله تعالی عن سیاته
 محصور بر کون کور رسین دشمنک مراد یخه زرقالمش و خاکسار اولمش یعنی مالین
 توپ بگمش صراع اولده سکنه وار غفلت اولمش یعنی بیتی سکنیله اولمش **رابع**
 هر که بزیردستان بنخشاید بجور زیردستان گرفتار اید زیر دست وصف ترکیب
 والف ونون ادات جمعده کشیک الی التند اولندون عبارتدر خدمه و رعایا
 کی بنخشاید فعل نفی مستقبل مفرد غایب ترجم ایلند دیمکده بجور با حرف صله جو
 زیردستان لامیه زیر دست زیر دستک تقضیه والف ونون ادات جمع اقویان
 عبارتدر محصور هر یکم که الی التند غایره وضعفایه رحمت ایلند اقویانک جو
 و جفایه سنه گرفتار کلور یعنی مبتلا اولور حایله ضعفایه رحم ایلیمش اقویانقرنه
 مبتلا اولور مشغول نه هر که بازو کرد روی قوتی هست بمری عاجزان را
 بشکند دست قوتی یا حرف تکثیر بمری با حرف مصاحبت و یا حرف مصدر
 در عاجزان را را حرف تخصیص بشکند فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تخته
 بازو به راجع ضمیر در و عاجزان مفعول اول صریح و ثانیست دست و بمری غیر
 صریح و ثانیست و بمری غیر صریح محصور ایلده دکلدریم هر یکم بازو که انده
 قوت اوله قوت وارد یعنی قوتلید مردلک ایلده زور ایلده عاجزلک الینی ضعیفی

شکست اید و کله حاصله بویله اید سه یا نه قالماز دیمکده بل که خدا اند
 انتقام الور و کیمسه حقی کیمسه ده قوماز ضعیفان را مکن بدول کنند یا کرد
 مانی بجور زور مندی ضعیفان را را حرف تخصیص کنند ضرر و یا حرف تکبر
 که حرف تعلیل در مانی فعل مضارع مفرد مخاطب عاجز قالور سین دیمکده مایند
 مایند ندن دینار خطا ایلش با حرف ظرف جور زور مند و یا حرف وحدت **حک**
 ضعیفانک کو کله کنند و ضرر ایلده یعنی ضرر و زیان ایر شده مه زیور و مند
 جور جفا سنده عاجز قالور سین یعنی دست فربه کنفتار اولور سین زیور دنیا محل
 مکافات در کما تدین تدا در کنند یکن یاسنی حرف وحدت دین سهر و ایلش زور
 مند وصف ترکیب در دینار خطای فاحش ایلش **حک** عاقل چون خلاف
 در میا بیند بجهده و چون صلح بیند لکن بزهده انجا سلامت بر گراست و انجا
 حلاوت در میان بجهده فعل مضارع مفرد غایب سحرارد یعنی سحرارد
 معناسنه حاصله صا و لور و اراده طور ماز لکن بزهده لکن قور یعنی قرار اید و ثابت
 اولور لکن کیمده اولور اصلنده اما بونک کبی بر لده تثبیت و قرار در مراد **حک**
 عاقل اولان کشتی چونکه اور تاده خلاف کوره سحرارد رانده قرار ایلماز طور مناما
 چون که صلح اراده کوره ثابت اولوب قرار اید زیور انده سلامت کنارده در و
 حلاوت ولذت میانده لف و نشر مرتبت رعایت ایلدی **حک** مقام راسه
 شش می باید ولیکن سه یل می باید مقام مفاعله با بند اسم فاعله بوند
 مراد اوجیله نزد و طوی اوینا نیده سه شش اوج کره الخی دیمکده سه یل
 اوج کره بر دیمکده ترکیبک معناسی ظاهر مذکور اولان کبی در اما سه و شش
 در سه یل در قامل **حک** مقام سه شش کیمده سه یل کلور یعنی
 روز کاردایما کشینک مرادی اوزده اولماز بیت هزار بار چراگاه خوشتر از سید
 ولیکن اسب ندر ایدست خویش عنان بار بوند که معناسنه در چراگاه اولان
 زیرا چرا اسب را و تلمه معناسنه چوید ندن کاف ظرف مکان در **حک** یل

کوه اولاف میداندن یکدیگر ولیکن آنکه دیزکني کندی المده دکله کراو ستر و کیه
 اوله **تضرع** درویشی در مناجات میگفت یارب بریدان رحمت کن که برینگا
 خود رحمت کرده که ایشان را نیل افریده درویشی با حرف وحدتی گفت
 بی حرف حکایه بر حرف صله در ایکی برده بیله معلوم اوله که عربیده رحمت علی
 حرفیله استعمال اولدو غنی کی فارسیه بر حرفیله مستعمله بدان جمع بدرویشکان
 جمع نیل خود ادا تکیه کرده ماضین قسم مفرد مخاطب که حرف تعلیل افریده
 ماضین قسم مفرد مخاطب یا راتمش سین دیکدر کرده ده و افریده ده هره خطا
 اینچون بدین معهوده جهلی اوزره مصر اولمش **محض** بر درویش مناجاته
 سولردی یارب یا راماز لره رحمت ایله که ایله خود رحمت ایلمش سین زیر اناری
 ای یار اتمش سین یعنی اناری ای خلق ایله بیکل انلره رحمت ایلملکله **حکمت**
 اول کسی که بر علم بر خانه و انکشتري در دست نهاد چشمه بود گفتندش چرا همه
 زینت و آرایش بحیب دادي و فضیلت راست راست گفت راست را زینت راسته
 تمامست کسی یا حرف وحدت که حرف بیان علم بونده خفتانه وضع ایله کلری سا
 نشاند که اول زمانده صاغ اموزدن اشاغه کوس اوزره قفتانک ظاهره
 بعض شکوفه شکننده و یا بعض حیوانات شکننده ایپکدن بر نشان پیدا ایدر که
 که اکا علم دیرلردی و اول قفتانه جامه معلم نته که سابقا مفصل بیان اولندی
 انکشر هره نل فچی و نونل سکونی و کاف عجل فچی و شین معجه نل سکونی
 و تانل کسری و یای اصلیه ایله یوزل معناسنه در در دست در حرف صله در
 با معناسنه اول کسی مبتدا چشمه بود خبری جمیل فچی و میل سکونیه قدیم
 پادشا هلدن بر اولو پادشاهل اسمیدر بحیب با حرف صله و جیم مبتدا راست
 راحت خبری اولکی و جیم و یا عجمیل در صول معناسنه در عربیده بسیار دیر
 یانل فحیله و او حرف حال فضیلت مبتدا راست راست خبری اولکی راست
 بر کلمه در صاغ ال و صاغ جانب معناسنه که عجمه عین دیرلر و ایکنی راست

مرکب در اینله ادات خبردن که سین و تاد در معناسی راست که دیمیک اولور راست را را
 ادات صله راسته دیمیک در زینت راستی لامیه و یا حرف مصدر تمام بونده کافی
 معناسه در محصول اول بر کمیسیه که قفاته علم واله یوزک طاقدی چشمید در
 اکادید یارینچون جمیع زینت و ارایشی صول اله و یردن حال بکر فضیلت صاغ
 اکده در دیدی که صاغ اله راستغ زینتی کافیدر راستی عبارتند ایهام وار
 یعنی ماعلق و طوغریاق معناسی قطعه فریدون گفت نقاشان چین را که
پیرامون خرگاهش بدوزند باب اولک اولنده مفصل ذکر یی کچمشدر نقاشان
 چین لامیه و اادات مفعول که حرف رابط مقول قول در پیرامون پای عجل کسر یله
 اسم در اطراف معناسه پیرامون ده در خرگاه خاندل کسر یله و راندل سکون یله قرا
 او که کچه ایله اورتیلور دریم اوید ده در یرل حاصله قیه شکنده اولور خرگاه بونده
 اوتاغ معناسه در دین خرگاهی ییلتر ایش بدوزند فعل مضارع جمع غایب
 دیکه لردیمیک در مفعول یعنی دیکه جل نسنه بیت تانیدر زیرا عاتدا و تاغلر
 و چادرلر ده ریلک امیز بزلردن بعض نسنه کسوب دیکلر مثلا مبارک باد و
باد عبارت یی کسوب دیکلر بومعنا یه و اصل اولیان مصرع تانینک معناسی که
انک اوتاغل اطرافنی دیکه لر یعنی لازم اولان بری مرمت اید لردین زیاده
ترزق سولیش بدوزند فعل مضارع دوختن دن دینلر خطا ایشلر بدان
داینک داری مرد هشار که نیکان خود بزلک و نیک روزند بدان را را ادا
 مفعول و بدان دارک مفعول اولی و نیک مفعول ثانیه سی و دار فعل امر مفرغ مخا
 دارید نرن طوت دیمیک در که حرف تعلیل خود ادات تاکید بزلک و نیک روزند
 تقدیری بزرکنده و نیک روزند اولورلر و سعاد تلایلرد در دیمیکدن پس
 بزرکننده نیک روزند اولور و سعاد تلایلرد در دیمیکدن پس بزرکاف
 نیک روزانده دیو تقدیر ایلماکه احتیاج یوقدر محصول خرگاهل اطرافنه
 دیکلر بیت بو بیتدر یرمازلری ایی طوت یعنی ای رعایت ایله ای

طبره

ای مرد هشیار زیرا ایله خود اولور وینک بختلر درینک روزی دیگدن
 غرض صاحب سعادتلر دیگدر حاصله برامازلری ای رعایت ایلمک کول
 که ایله رعایتی قلیجه الور که شانلری رعایت اقتضا ایله مجموع بیتک معنی
 برامازلری ای طوت یعنی انلره ای رعایت ایله ای عاقل کشتی زیرا ایله خود
 اولور و سعادتلر درینک عاقل اصلا احتیاجلری یوقدر دین دعایه مستحق
 ایش **حکمت** بزرگی را گفته با چندین فضیلت که دست راست را در خانه
 چو در دست چپ میکنند گفت ندانی که همیشه اهل فضل محروم باشد
 ندانی فعل مضارع مفرغ مخاطب را مستفهام انکاری طریقیه **محکم** بر اولویه
 دید یلر که یوقدر فضیلت که صاغ الی وارد یعنی صاغ الی وارد رخاتی بخون
 صول ال ایله یعنی صول الی سرچه بر منغه طاقزل صاغ الی و سرچه بر منغه فحی
 طاقزل دیدی بیلیمز میسین که دایما اهل فضل محروم در بیت **ان** که حظ
 افرید روزی سخت یا فضیلت هی دهد یا بخت حظ حانک فحی و طانک
 تشدید یله نصب معنانه در افریدات مقدم مفعولید روزی یای اصلیه
 ایله رزق معنانه در افریدات مقدم مفعولید روزی یای اصلیه ایله رزق
 معنانه در سخت مقدم مفعولید سخت فعل ماضی مفرغ غایبه ساخت لفظه
 مخفف یعنی ایله حاصله بر اندی دیگدر **محکم** اول کیمسه که نصب
 بر اندی و رزق پیدا ایله یعنی وجوده کتوری اومه یا فضیلت و بر
 و یا بخت و دولت بعض نسخه ده بخت برینه سخت واقعدر لطیف در **ملک**
 نصیحت پادشاهان مسلم کسی راست که بسم سر ندارد و امید زر **محکم** پادشاهان
 نصیحت ایلمک بر کیمسه به مسلم که باش قورقوسی و امید زری اولیه یعنی نه
 اولمک خوفی اوله و نه دینار و درم امید می مشوی **موجده** چه در پای بری
 زرش چه شمشیر هندی الهی بر سرش **موجده** اسم فاعله تفعیل باندن
 خدای بر لپی توحید دندر چه بونک کی بر لده مساوات معنایی افاده ایله

ریزی فعل مضارع در زیر دیدن دو کسین دیمکدر ریختن دن دیندر خطایا مثل
زرتش شین معناده پایه مقید در تقدیری در پایش در شمشیر هندی بیانیه نه
فعل مضارع مزد مخاطب در نهید ندن نونک فنی و کسر به قوم معنانه محصو
موجد کیمسه به نسبت ایاغنه القوله آنچه دو کسین نه و باشی اوزره قلیج طو تاسین
یعنی ایاغنه مال دو مکله باشی اوزره قلیج طو تاق برابر نه اندن سوینور و
وبودن برینور نا امید و هراسش نیاشد زکس بر نیست بنیاد توحید بس هر
هانک کسر به خوف معنانه در یعنی قورقی و شین موحده راجع در بر نیست
مقدم خبر بنیاد توحید لامیه و مبتدا و او بس ایله بونک کی برلده فقط معنانه
در محصو موجد کیمسه دن امید و هراسی اولماز یعنی نه کیمسه دن قورقی
و پروایی و نه کیمسه دن امید و رجاسی و اربنیاد توحید بونک اوزره در
انجق یعنی نه کیمسه دن پسی و نه کیمسه دن امید اوله لطیفه پادشاه از بهر دفع
سمت کارانت و شخنه برای خو مخواران و قاضی مصلحت جوی طاران هرگز در
خضم بحق راضی پیش قاضی نزود دفع سمت کاران مصدرک مفعولنه اضافت
شخنه صوابشیه در لر خو مخوار وصف ترکیبیر قان ایچی معنانه خواریدند و الف
و نون ادات جمع مصلحت جوی وصف ترکیبیر جوبیدند طاران نه اضافت اسم فاعلک
مفعولنه اضافت پادشاه مبتدا و مابعدی خبری و شخنه مبتدا و مابعدی خبری
و قاضی مبتدا و مابعدی خبری طاران کیمیه در لر که فارسیجه کیمسه برود بر لر
محصو پادشاه ظالم ملک ظلمی دفع ایلمک ایچوند و صوابشی قان ایچی
ظالم ایچون در یعنی قللرک و اهل شر و فسادک خلقتن ضررینی دفع
ایلمک ایچون در و قاضی طارانک مصلحتنه متعلق اموریا کورمک ایچوند
یعنی طاران نه لازمه دیوشر علیه کورمک ایچوند هرگز حقه راضی ایکی خضم
قاضی او کینه کمتر لرزیرا هر کس حقنه راضی اولد قد نصاکه خصوصته احتیاج
قالن بعض نسخه ده هرگز دو خضم از پیش قاضی راضی نزود واقع در یعنی

یعنی هرگز ایکی خصم قاضی قسندن راضی کمن لر بل که بر بی راضی کیدر سه بر بی
 ناراضی کیدر قطعه چو حق معاینه دانی که بی باید داد بلطف به که بچنگ
 اوری و دلتکی معاینه مفاعله باینده مصدرم رک حرف بیان می حرف استمرار
 و یا حرف تاکید باید فعل مضارع مفرد غایب کره دیمکدر بلطف بر مقدار داد
 مصدرینه متعلقدر که من تفضیلیه معناسنه در جنگ اوری وصف ترکیبدر
 محارب یعنی صوابشی و یا حرف مصدرم لستکه ده وصف ترکیبدر کوکلی طار
 لغه دیمکدر مخصوص چونکه معاینه بیلور سین که الی حقینی ویرمک کوکدر لغله
 ویرمک یکدر که صوابشی لغله و کوکل طار لغله ویرمکدن ایسه حاصله حقوق
 ناسی ملایمت و رفقه ادا ایلمک یکدر محاربه و مجادله ایله ادا ایلمکدن دلتکی
 جنگه عطف ایروب و ادایی کافیه ایروب ای وید دلتکی جنگه عطف ایروب
 و ادایی کافیه ایروب ای وید دلتکی اوری اوریده یای خطا بله دین زیاده
 باطل سولیش ویر و جهله دخی معنائصویر ایروب بلطف دادن به که بچنگ اوری
 دادی وید دلتکی ادی ایکی وصف ترکیبی به داخل ایکی یای مصدرینه ایله
 دین عجب تزدیق کوی ایلمش عناکته عنه خراج اکی نکند ارد کسی بطیبت نفس
 برقرار و بستاند مردم سرهنکی طیبت مصدر در طاب بطیب دن تطیاب ده کاور
 تانله فحیله بونده ایلمک معناسنه در مردم سرهنکی بیاینه در موصوف و صفی ضرورت
 وزن قافیه ایچون افراد ایلدی و الا فله نسبت جمع مناسب ایدی یعنی مردان
 سرهنکیان مخصوص اکی بر کمیسه خراجی طیبت نفس و صفای خاطر ایله
 ادا ایلمزسه مردم سرهنکی اندن اینی قهر ایله الور زیر حق شرعیدر که هیچ کمیسه ادا
 انکار ایلماز مقتضا همه کس وادندان برشی کند کرد و قاضی را بشیرنی مخصوص
 هرکمل که دیشی اکشی نسنه بیکله کند اولور یعنی قماشرا متا قاضیلک طایله
 که هیچ نسنه کسز اولور ترشیده و شیرینده یا لر نسبت ایچونده بیت قاضی که
 برشوت بخورد پیچ خیار ثابت کند از بهر توده خزیره زار برشوت باحرف

مصاحبت و راده کسر و ضمه جایز در خبر بنه زار کلزار و لاله زار کیبیدر یعنی قاتل
کثر تدن کنایت در حاصیل قانون بستانی دیمکده محصول قاضی که رشوت طر
طریقته بش خیار اکل ایلیمه سنک ایچون اون قانون ثابت ایدوب مقرر ایدوب
طریقته قیبه پیراز نابکاری چه کند که توبه نکند و شحنة مغزول از مردم انا
نابکاری فاسته و فاجده استعمال ایدوب و یا حرف مصدر ربونده مراد نا
بکاریدن زناد در قرینه قیاسیه محصول بر قیبه زنادن نه ایلیمه که توبه
ایلیمه یعنی توبه ایلیمه بینه قادر در زیر یوزینه کمسه بقماز توبه ایلیمه بینه
مالکده بالضرورة توبه ایدوب شحنة مغزول از خلق از ارتداد توبه ایلیمه نه ایلیمه
یلور یعنی خلق ایچتمکه قادر دکلدر زیر مغزول پس توبه ایلیمه ضروریدر
بیت جوان گوشه نشین شیر مرد راه خداست که پیر خود نتواند ز گوشه جخت
جوان گوشه نشین بیانه در گوشه نشین وصف ترکیبیدر گوشه ده او تور یحی
دیمکده شیر مرد ترکیب مزجیدر اصلی مرد شیرد راضافت بیانه ایلانه ارسلار یعنی ایلانه
کی حاصیل پهلوان و بهادر دیمکده مصراع مبتداء خبردن مرکبدر که حرف تقلیل خو
ادات تاکید گوشه ده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه حرف وحدتدر بین
اسکے خطایی اوزره مصر اولش برخاست برخاستن معانسه در محصول گوشه
نشین جوان خدایولینک شیر مرد یدر یعنی هوادن کچوب نشنه غالب اولوب
گوشه و غزل اختیاریدن جوان کر جکدن اردر زیر پیر خود بر گوشه دن قیام
ایلمکه قادر دکلدر پس بر گوشه ده او تور ماسی ضروریدر بیت جوان سخت
می باید که از شهوت بپرهیزد که پیر سست رغبت را خوات بر نمی خیزد جوان
سخت بیانه که حرف تقلیل پیر سست رغبت بیانه سست رغبت وصف ترکیب
رغبت میل معانسه در و را حرف تخصیص نمی خیزد فعل نمی مستقبل مفرد غایب
خیزدن تدن قاتماز دیمکده محصول محکم جوان کو کند که شهوتدن پرهیز
ایلیمه یعنی نفس طالب و شرفی غالب ایکن پرهیز ایلیمه هیزد زیر پیر یحی

قدرت و طاقت پر هیزا عرض و دید که ات مساعده ایلمز یعنی قالتم از که برنا شروع
 ایشه مرتکب اوله **حکمت** حکمی را پرسیدند که چندین درخت نامور که
 خدای تعالی افریده است بلند و بر و منده هیچ یکی را از ادنخواستند مگر سرور
 که ثمر ندارد درین چه حکمت است گفت هر یکی را دخلی معیتست و وقتی معلوم
 که کاهی بوجود آن نازده است و کاهی بعد از آن پشورده و سرور را هیچ ازین چیز ^{نیست}
 و در همه وقت نازده است و این صفت ازاد کانست درخت نامور بیانیه نامور ناملی
 دیمکه زیرا ورنست معناسنی افاده ایدر معناسنی لازمی مشهور و نامدار دیمکه
 لازمیله تفسیر ایده نه دخل ایدن کنده مدخوله بر و منده بونده همیشه دیمکه
 زیرا بر میشد و منادات نسبت در و دکتند و حاجتمند و داشتند کی نهایی بر لفظیله
 و او سیز استعالی مرهود دکلر یعنی بر منده دیمز و او مبالغه ایچون زیاده اولندی
 دین عنده سولیش بعض نشخه ده بلند برینه بار و واقعده یعنی بار و
 و بر و منده و شمش و جهدن خالی دکلر زیرا بار اعج حاصلند دیر و و رادان
 نسبت در کی معناسنه ثمر ندارد مقام حالده و واقعده حال بوکه ثمره سی یوقده
 دیمکه در ثمره میوه معناسنه در بونده کلخه سؤال در و گفت ما بعد یله جواب در دخل
 بونده حاصل معناسنه در و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر هر درخته دخل معین
 اثبات ایلمک مبالغه طریقیه در زیرا هر بر درختک حاصله اولماز فتد بر و قینه
 بویه در کاهی یا حرف وحدت پشورده بانک فنی و زای عجم سکونی و مپک ضحی
 و زای محله نک سکونی ایله صولش دیمکه در فعل ماضیدن قسم در این صفت
 ازاد کانست جمله حالیه در **حکمت** حکمان برینه سؤال ایله یلر که بوقده
 نامور و نامدار درخت که خدای تعالی خلق ایلمشده بار و و بر و منده هیچ
 برینه ازاد دیمز لا الاسره میشی و حاصله یونیکن بونده نه حکمت در حکم دیمکه
 که در ختلت هر برینک معین حاصله و معلوم وقتی وارد که کاهی اول
 حاصل وجود یله نازده در و کاهی عد میله پشورده و سروک بوندن هیچ نسنه سی

بوقدر و جمیع اوقات تازہ در حال بیکہ بوجالت ازادہ لرصفتند و قطعہ برانچہ
 میکنند دل منہ کہ دجلہ بسی پس از خلیفہ نخواهد گذشت در بغداد دل منہ کہ
 مفعول صریح و برانچہ غیر صریح و میکند ردانچہ نل صفتی کہ حرف تعلیل دجلہ
 بغدادہ شطک اسمیدر یعنی بغداد ایر معینہ غیر مردہ شط دیر لراما بغدادہ
 دجلہ دیر لربسی چوق زمان دجلہ بسی بہ مہوندہ پس از خلیفہ خلیفہ دن
 دیمکہ خلیفہ دن بوندہ مراد مستقیم باندہ در کہ اخر خلفای دولت عباسیہ در کہ
 ہولہ کوانی ہلاک ایلد کہ نصکرہ دنیادن خلافت کلیا مرفوع اولوب دور ^{طین} سلا
 ظهور ایلدی یعنی ہریرہ بادشاہ لرحکم ایلمکہ باشلادی مثلاً بغدادہ ابتداء سلا
 ایلمنایہ حاکم اولدی اوقیونلی زمانتہ دل اند نصکرہ قزلباس اندن مکرہ
 ال عثمان الہی دولت وشوکتلورین قیامتہ دل تمتد اولسون امین بحق ستید
 المسلمین گذشت بوندہ گذشتن معناسنہ در بغداد از بغداد تقدیرندہ در
محلص اول نسنہ یہ کہ کچر یعنی ثابت و برقرار و باقی اولیوب فانی اولان
 نسنہ یہ کوکل بغلہ یعنی تعلیق قلب ایلمہ زیرا دجلہ چوق زمان خلیفہ مستعصم
 صکرہ بغدادن کچر یعنی فانی و گذارت اولان اشیا اقرصو حکمندہ در کہ تعلیق
 قلبہ لایق دکلد شرح بوبیتک تحقیقندہ اہال ایلمش لظاہر مرادہ واصل
 اولما دقلندن اہال ایلمش لکوت زدست براید چو نخل باش کریم ورت
 زدست نیاید چو سرو پاش ازاد کوت تاجی خطاب معنادہ دستہ مقتیدہ در
 زدست تقدیرندہ در نخل بوندہ خرما انجیر باش فعل امر مغز مخاطب اول
 دیمکہ اسمی تختندہ انت و خبری کریم لفظیدہ مصراع ثانی اولکتی کبی اعرابہ
محلص اکمل کدن کلورسہ خرما انجی کبی کریم اول خرما انجیل کوامتی اولد
 ہر یکا ایشہ یارار قوبینل کبی کہ ہر بری بونسنہ یہ کوکس واکو خرما انجی کبی
 اکدن کریم اولیق کلورسہ باری سرو کبی ازاد اول یعنی سرو بارو بردن ازاد اولد
 کبی سندہ تعلیق دنیادن سالم اول حضور ایلیہ سین سرو کبی ازاد اول کیمسہ

۴۳۹

به جفا ایلمه دین جفا ایلمش معنایه دوکس مردمند و محشر بر ندان داشت
 و نخورد و آن دانست که و نکند محکم کس ایکی کیمسه اولدی و تحشر ایلدی ایلدی
 یعنی حسرتله کندیلر بری اولد که ماله مالک اولدی و بیدر و بری اولد که
 علمه مالک اولدی موجبیه عمله ایلمدی قطعه کس بیند بخیل فاضل
 که درغیب گفتنش کوشد بخیل فاضل بیانیه در و اادات مفعول که حرف
 بیان نه حرف نفی معناده کوشده مقید در پس فعل نفی مستقبل اولور در عیب در
 حرف صله گفتنش شین ضمیر بخیل فاضله راجع محکم کس کیمسه فاضل
بخیل کورمز که انک عینی سولیمکه دور شمیه یعنی عین تقدید ایلمکه سجای ایر
 البته حاصله فضل بخیل عینی ستر ایلمز هر قدر فاضل ایسه ده ورکری دور صد
 کنه دارد که مشعرها فر و پوشد کری یا حرف و حدت فر و اادات تاکید محکم
اما اکی کرمیک ایکی بوز عینی و کناهی اولور سه کری واحصانی جمع عیونی سیتر
 ایدر خاتمه ال کتاب تمام شد کتاب گلستان والله المستعان درین جمله چنان
 رسم مؤلفانست از شعر متقدمان بطریق استعاره تلفیغی زلفت والله مبتدئ المستعان
 اسم مفعول استغفار بایندن لفظا مرفوع خبر مبتدا در معاونت طلب اولنا کیمسه
 مستغادیر لربونده الله در دین جمله یعنی جمع کتابده بورایه کلجه پس سکن بایه
 حصار ایدر مفعول ایلمها مشعر رسم مؤلفان لامیه عادت مؤلفات دیما که مشعر
 متقدمان لامیه تلفیغی تغیل بایندن مصدر در برشی برونسده به ضم ایدوب
 فتمنه دیر محکم کس کتاب گلستان تمام اولدی و مستعان الله در یعنی عنا
 اندن مطلوبید کتابده انک اعانتی ایله تمام اولدی بوجیم کتابده انجلین که
 مؤلفان متقدمینک عادتید یعنی قدیم مؤلفنک قانونیدر شعراي متقدمینک
 اشعارندن استعاره طریقیله تلفیغی واقع اولدی یعنی سوزمه کیمسه سوزنی
 قتمدم غیر لیر قتر و غنی کی بل که بونده واقع اولان نظم و نثر هب بنمدر نته که
 حریری مقاماتنده بویله بیورمش و معشرات السحر به صاجی بوزله تقلید

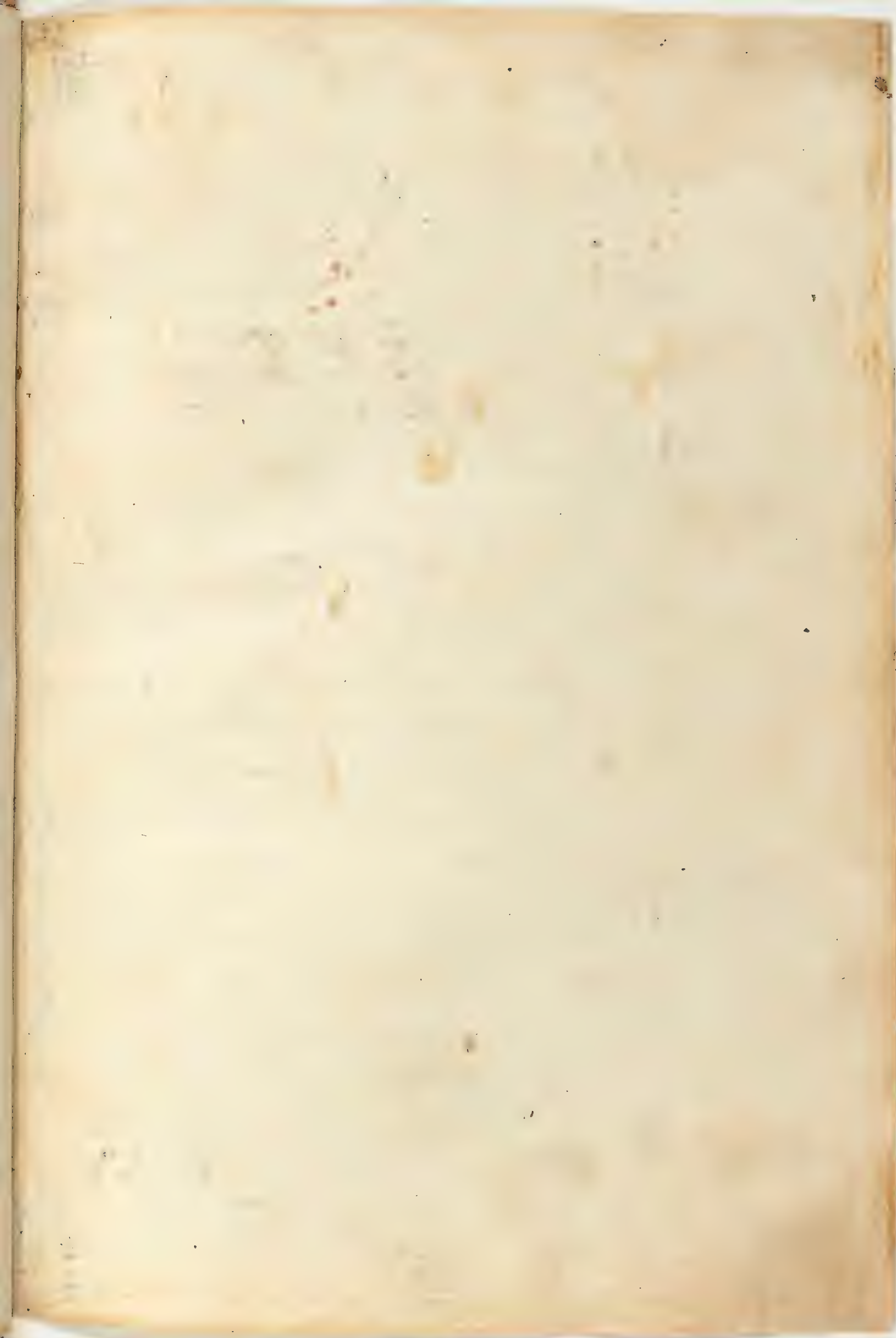
ایلمش نه که دیباچه سند یا زمش بیت کهن خرقه خویش پیراستن به از
جامه عاریت خواستن کهن خرقه خویش بیانه ولایت دیراستن نه ملک
وسپلک معناسنه درجامه عاریت بیانه محصل کشتی کندینک اسکے خرقه
سینی یما یوب اصلاح ایلمسیه جارمه عاریتی خلقدن استمکن یکدر حاصل کندینک
اسکے لباسی یما یوب کیمک الگ عاریتی لباسی کیمکن کنا یکدر مصرع اولک
معناسینی کندی که هته خرقه ایله بزمنک یعنی کیمک دیوب و خاشیه ده یک هت
خرقه خویش تقدیر نه در دیمک یسینه زیاده نامعقول و تزریق لباس کیمک
غالب گفتار سعدی طرب انگیزت و طیبیت امیز و کونه نظرات را بدین علت زبان
طنین دراز کرد که مغز ماغ برهوده بر بدن و در چراغ بی فایده خوردن کار خود
مندان نیست ولیکن برای روشن صاحب دلان که روی سخن در ایشانست
پوشیده نماند که در موعظهای شافی در سبک عبارت کشیده است و داروی تلخ
نصیحت بشهره ظرافت بر آمیخته تا طبع مخاطب ملول نشود و از دولت قبول عزم
نماید غالب گفتار سعدی لامیه لود و مبتدا طرب انگیز و صف ترکی و خبر مبتدا
انگیزیدن قویار مق و پیدا ایلمن یعنی طرب قویار محی و پیدا ایلمن محی یکدر
انگیزتن اخذ این در خط ایلمش لود و طیبیت امیز و صف ترکیب در طیبیت مصد
طاب یطیب دن ایلمک و کوزللمک معناسنه امیز بدن فرشته مق معناسنه
امیختن دن اخذ این در خط ایلمش لود و کونه نظرات بصیرت سوز یکدر الف و فن
ادان جمع در حاصل و صف ترکیبید و را حروف تخصیص بدین علت بو علتله
یعنی گفتار سعدی طرب انگیز و طیبیت امیز و لذو غی جهت دن بصیرت سوز
زبان طینی دراز را اولور که حروف بیان مغز دماغ برهوده مغز بونده پیمینی
طوران بر ملا باشد مغز دماغ برهوده لامیه و بیانه در مغز بدن مقدم مغز
باطل بره املک چکمکن عبارتند و در چراغ بی فایده لامیه و بیانه سابق
کبی باطل بره تضييع اوقات ایلمکه دیر لود خوردن مقدم مغز لیده

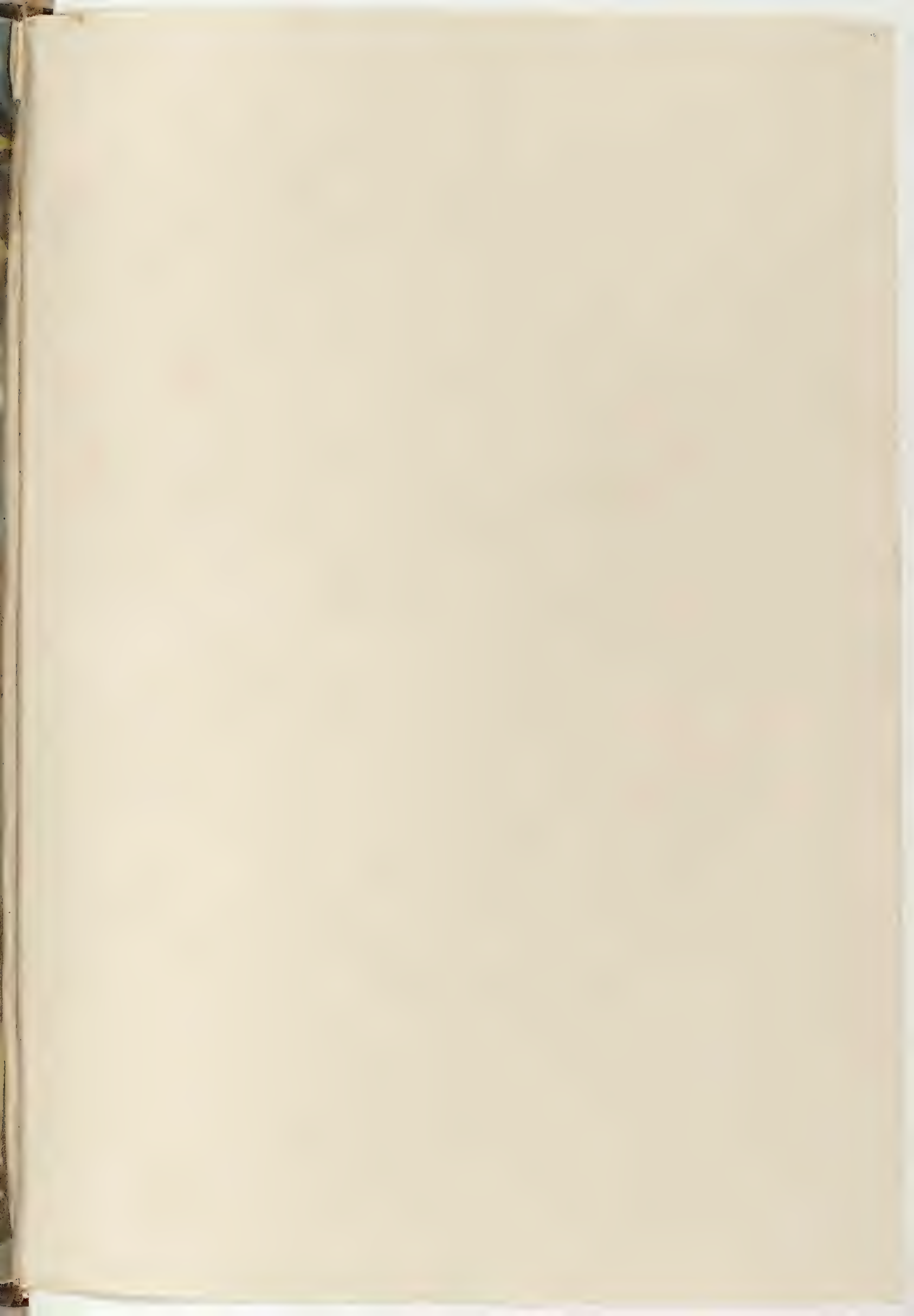
رای روشن صاحبان بیانیه ولایتیه در که حرف رابط صفت روی سخن لایته
 در مجازا در ایشان در حرف صله در با معنای پوشتیده نمائده مخفی قالمیه دیکار
 در موعضه های شانی بیانیه لود در انجمن موعظه مصدر میسر و عظم معنای
 و هادات جمع در حرف صله سلك عبادت بیانیه سلك سلك کسری و لاک
 سکونیه دیری ایاکنه دیر لودین بیده دیر لودار و بی تلخ نصیحت بیانیه لود
 با حرف مصاحبت شه ظرافت بیانیه شه کوج بالنه دیر لود حرف تاکیدا میخته
 ماضین قسم مفرد غایب فرشته مق دیکار مخصوص سعدینک اکثر کلماتی
 طرب انگیز در و طیبیت امیر و بصیرت سزلوک سعدینک کلامی بویله اولدوغی
 علتله زبان طنعلری در از اولور که مفرد ماغ پیوده ایلمک و دود چراغ بی فایده
 بیلک عقلایشی کلام اما صاحب دلرک رای روشنه که سوزک ظاهری و تو
 اندره در مخفی قالمیه که صفا و برهی نصیحت لایجوسی سلك عبارته چکشد یعنی
 جوهر کی کلمات و ترکیب ترتیب ایلمشده دخی نصیحت اچی در اوینی شه
 ظرافتله فرشته شد تا کیم مخاطبک طبعی ملول اولیه دولت قبولدن محروم قالمیه
 مشوکی مانصیحت بجای خود کردم روز کاری درین بربردم نقدیر بجای
 خودش در ضرورت و زینچون خذف و ایصال اولدی ضمیر نصیحت راجعه در روزگار
 یا حرف وحدت درین یعنی در نصیحت بر با حرف صله حدّه و غایتیه دیکار بربردم
 ایلمک دیکار مخصوص بز نصیحتی محله ایلمک بر زمان یعنی بر مدتی بو
 نصیحتیه حدّه و غایتله ایلمک حاصل بر مدت بوابده عمر کچوردک کونیا بدین
 رغبت کس بر رسولان پیام باشد و بس نیایدک فاعله نصیحت در با حرف صله
 کوش رغبت کس بیانیه ولایتیه کوش رغبتدن مراد رغبتله دیکار مخصوص لایج
 و خبر جیدر یعنی خبر ایلدوب کتورچی به دیر لود فعل بمعنی فاعله در پیام خبر
 و بس انجمن دیکار مخصوص اکی بنم نصیحت کیمسه نک کوش رغبتله کلمه
 یعنی کیمسه رغبتله ایشدوب دیکلمنسه بکانشنه لازم کلمه زیراجن

بھی

اوزینه خبر ویرم که لازم اولان انحق قول ایتد رمک دکل زیر و ما علی الرسول
الابلاغ در معنی خبری اوزینه واجب اولان همان ایصال خبر در انحق ^{تبع} قطع
دکدر قطعه یا ناظر افه سل بالله مرجه علی المصنف واستغفر لکاتبه یا
حرف ندا ناظر انادی غیر مقصوده یعنی نکره فیه ضمیر کتاب کلستانه راجع در
سل سینگ فحی و سکون لامه فعل امر موز مخاطب در سل بسال دن هزه سماعاً
خذف اولمشدر اما سال بسال دن اولجده غیر الفعل قیاساً حذف اولمش
اولور بالله بامن معناسنه در بعض نسخنه ده لله دو شمشدر کنه بو معنایه
مرجه منقول سل در علی المصنف سله و یا مرجه متعلق در واستغفر سله متعلقه
معطوفه لکاتبه استغفره متعلق و ضمیر کتابه راجع در مخصوص ای کتاب کلستانه
ناظر اولان یعنی مطالعه ایدن الله دن مضغه رحمت ایسته و کاتبه غفران طلب
ایله و اطلب لنفسک من خیر نزدیکه من بعد ذلک غفرنا لصاحبه و او حرف
عطف اطلب فعل امر موز مخاطب طلب ایله دیکدر لنفسک طلبه متعلقه
خبر ده نزدیک فعل مضارع موز مذکر مخاطب به با تقویت کلمشه تقدیری نزدیکه
در من بعد ذلک غفرنا بر مقدمه اطلبک مفعول به صریحیدر و لصاحبه غیر صریح
مخصوص دخی کتاب کلستانه ناظر اولان کیسه دخی نفسکه ایسته و کل خبری
طلب ایله یعنی هر نه خیر که مراد کمرانی خدادن طلب ایله معلوم اولاکم صحیح
نسخه لوده بیت اوله سل بالله در و بعضنده سل الله در اما حرف جر سز سل
الله هیچ برنده واقع دکدر زیر بویه اولجده ناموزون اولور که بر بحر سبط امش در که
او حنی جزئی سالم در یعنی مشتغلن لیکن شرح جمیع اسل الله یا ز مشاریس معلوم
اولدیکه اشعار عرب اوزاننده قاصر لر امش تمت الکتاب بعون الله
الملک الوهاب ^{تاریخ کتاب} شوم نیم شرحه هاتف دیدیمت نه ایدکی صور رایسلک سال
صفر ماهینک او چخیدی روئی که تکمیلین مولا قلدر روزی
مبارک اولسون او قیوب یازانه دخی سهو و خطا سنی دوزانه

Restaurer par D. Desfontaines

Nov. 2004

1375 €